

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e 28.

: T. Text Gr. C. $\frac{35}{7}$.

J. 24
7

= T. Text- Gr J 93
7

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de Util. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET J. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS VII.

CONTINENS HOMILIAS IN EPISTOLAM AD HEBRAEOS,
ET INDICES.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.
VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET J. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI

EPISTOLAM AD HEBRAEOS

HOMILIAE XXXIV.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS, ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII :

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. ET J. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LXII.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI

GULIELMO

ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,

ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,

OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,

DICATUR

HAEC BIBLIOTHECA

PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,

DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,

SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,

QUO PIETATI SATISFIAT

ERGA NOMEN VENERABILE

ET

PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

IN Commentariis Sancti Patris nostri in Epistolam ad Hebraeos recensendis, *Veronensem brevitatem*, ut cum Dunaeo loquamur, pro archetypo habuimus; quam quidem, exceptis manifestis scribarum erroribus, praeter Catenam et veterem Interpretem Mutianum, etiam librorum in usum nostrae Editionis collatorum maxima pars tanquam manum Auctoris, incultiorem quidem, sed magis sinceram vindicat. Hi autem sunt

A. Regius 745 A. saeculi XIV. ab Editore Benedictinae nuper Parisiis repetitae evolutus. Integrum opus, sed mendosissime descriptum, continet.

K. Monacensis 377. de quo in Monitis ad Tom. V. p. xi. et Tom. VI. p. x. egimus. Aut hunc librum, olim ad Bibliothecam Augustanam pertinentem, aut alium Augustanum cum hoc arctissimam cognationem habentem, Savilius ad Veronensem textum in melius, ut sibi videbatur, constituendum in primis adhibuit.

N. Monacensis 356. olim Augustanus. Membranaceus, saeculi X. constans foliis 229. formae maximae, et binis columnis scriptus. In fronte a recenti manu scriptum est:

Ἡ βίβλος αὕτη τῆς μόνης τῶν μαγκάνων
Γεωργίου μάρτυρος, οὗ μέγα κλέος.

In fine legitur haec annotatio:

Καὶ τήνδε βίβλον τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου
Μάρκος μοναχὸς εὐγενικὸς ἀνέγνω.

Fortasse hic est alter ex duobus Augustanis a Savilio memoratis.

- O. Vindobonensis, Lambec. CXXXVI. in fine mutilus. Defectum hujus Codicis supplevit Collator ex Lambec. CXLI. nobis P. quem in Monito ad Tom. I. p. xiii. litera I. notavimus.
- Q. Venetus, Marc. Append. II. 178. initio mutilus. Vid. Monitum ad Tom. IV. p. ii. sub litera F.
- R. Venetus, Bessarioneus 100. ab Heysio nostro ad textum Veronensem collatus.

Praeter libros memoratos ad manum nobis fuerunt collationes, vel potius selectae lectiones, Codicum Mosquensium Bibliothecae S. Synodi num. CI. et CVI. quas, ne variantium moles supra modum augeatur, tacite, ubi opus erat, consulere, magis quam Lectori sub oculis ponere, visum est.

Catenam in Epistolas ad Timotheum, Titum, Philemonem et Hebraeos e Cod. Coislin. 204. edidit J. A. Cramer. Huic porro adjunxit V. D. Supplementi nomine aliam Catenam in Epistolam ad Hebraeos e Cod. Reg. 238. depromptam, priore longe ampliorem, quae tamen non ultra Caput octavum progreditur. Harum utramque non sine magno fructu evolvimus.

Versiones hujus operis Latinas duas adhibuimus. Veterior est Mutiani, de qua Cassiodorus De Divinis Lectionibus Cap. VIII. "Ad Hebraeos vero Epistolam, quam S. Joannes Constantinopolitanus Episcopus Attico sermone tractavit, Mutianum virum disertissimum transferre fecimus in Latinum." Mutiani interpretationem, post annos a Chrysostomi obitu circiter centum concinnatam, tandem cusam Basileae anno MDXVII. dignam judicavit Montefalconius, quae non quidem e regione Graecorum suorum, a quibus nimis discrepat, sed ad imum paginae cujusque apponatur.

Alter Vetus, a nobis hic illic appellatus, est Anonymus quidam, qui Mutiani versionem ad Graecam veritatem contulisse professus est. Hujus opus, quod non tam recensiois quam novae interpretationis nomen mereri videtur, includitur in Tomo IV. Latinorum Patris nostri Paris. anno MDCXIV. editorum, necnon a Frontone Ducaeo ad verbum fere expressum est.

In fine totius operis, de *locis*, ubi Sermones in singulas Epistolas Paulinas habiti sint, quantum ex indiciis apparentibus conjici possit, breviter disserendum videtur.

De Commentariis in S. Paulum in universum, sanum, ut videtur, κριτήριον indicavit Photius p. 201. Ed. August. a Savilio excitatus: Ἀλλὰ τὰς μὲν εἰς τὸν Ἀπόστολον (συγγραφὰς) ἔστιν ἐξ αὐτῶν ἐκείνων ἐπιγνῶναι, ποῖαί τε αὐτῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι ἐξεπονήθησαν, αἱ καὶ μᾶλλον διηκρίβωνται, καὶ ποῖαι ἀρχιερατεύοντι ἐποιήθησαν. Hanc tamen regulam non ita urgendam esse, ut certis indiciis in singulis opusculis exstantibus principalis auctoritas non tribuenda sit, manifestum est. De his igitur indiciis sigillatim nobis agendum est.

Homilias in Epistolam ad Romanos a Chrysostomo presbytero Antiocheno elaboratas esse, ex loco Hom. VIII. ubi et se et auditores suos unum pastorem habere, utique Flavianum, certissime colligi posse videtur. En ejus verba, p. 508 B. Τί λέγεις; ὁρᾷς πάντας ἡμᾶς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς τείχεσιν ὄντας, ὑπὸ τὸν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σηκόν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μάνδραν μεθ' ὁμονοίας ἐστῶτας, οὐδένα μαχόμενον, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ποιμένι . . . καὶ μάχης μέ-

μνησαι καὶ στάσεως; Μάχης μέμνημαι, καὶ οὐ μαίνομαι οὐδὲ ἐξέστηκα. Ὅρῳ μὲν γὰρ ἃ ὀρῶ, καὶ οἶδα ὅτι ὑπὸ τὸν σηκὸν ἐσμεν τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ποιμένα· διὰ δὲ τοῦτο μάλιστα θρηνῶ, ὅτι τοσούτων ἡμᾶς συναγόντων πραγμάτων, στασιάζομεν. Eodem pertinere videtur locus p. 756 E. ubi pronomen οὔτοι de Episcopo et presbyteris in ecclesia assidentibus a nobis expositum est. Alius locus a Tillemontio et Montefalconio ex Hom. XXX. (p. 743 C.) allatus, non multum ad hanc quaestionem dirimendam valet. Verba sunt: Εἰ γὰρ μετὰ τοσοῦτον χρόνον εἰσιόντες, ἔνθα ἔμεινε Παῦλος, ἔνθα ἐδέθη, ἔνθα συνεκάθισε καὶ διελέχθη, πτερούμεθα, καὶ πρὸς τὴν μνήμην ἐκείνην ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα· τί νεωτέρων τῶν πραγμάτων ὄντων πάσχειν εἰκὸς τοὺς μετ' εὐλαβείας ξενοδοχοῦντας; Quae non tam ad Antiochenos eorumque civitatem, quam ad loca sacra Paulina ubivis terrarum, maxime Romae, tunc temporis celebrata spectare, ex alio ejusdem argumenti loco, Tom. XI. p. 773 A. probari potest: ubi ait, Εἰ γὰρ τόπους ὀρῶντες μόνον, ἔνθα ἐκάθισαν ἢ ἐδέθησαν (οἱ ἀπόστολοι), τόπους ἀψύχους, πολλάκις ἐκεῖ παραπέμπομεν τὴν διάνοιαν, καὶ φανταζόμεθα αὐτῶν τὴν ἀρετὴν, καὶ διανιστάμεθα καὶ προθυμότεροι γινόμεθα· εἰ τὰ ῥήματα καὶ τὰς ἐτέρας αἰτῶν πράξεις, πολλῶ μᾶλλον. Nam Homilias in Epistolam ad Philemonem, ubi haec leguntur, Constantinopoli habitas esse, vix dubium esse videtur. His probationibus permotus Montefalconius sententiam, quam supra posuimus, suffragio suo probavit: Tillemontius autem suspensus haeret, propter haec quae leguntur in fine Hom. XXX. (p. 737 B.) Ταῦτα δέ μοι περὶ ἀρίστων ποιμένων εἴρηται, οὐ περὶ ἐμαυτοῦ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' εἴ τις τοιοῦτος, οἷος ὁ Παῦλος ἦν, οἷος ὁ Πέτρος, οἷος Μωϋσῆς. Quae tamen

verba etiam a presbytero dici posse, Montefalconius argumentis non spernendis efficere conatus est. Quinetiam Antiochiae, non Constantinopoli, hos Sermones concinnatos fuisse, Savilius ex Photii regula propter stylum accuratorem concludebat. Nam, ut verbis Isidori Pelusiotae Lib. V. Epist. XXXII. utamur, 'Εν τῇ ἐρμηνείᾳ τῇ πρὸς Ῥωμαίους μάλιστα ἡ Ἰωάννου τοῦ πανσόφου σοφία τεθησαύριται· οἶμαι γὰρ, καὶ μὴ τις πρὸς χάριν λέγειν νομιζέτω, ὅτι εἰ ὁ Παῦλος ὁ θεσπέσιος Ἀττικὴν εἴληφε γλῶτταν, ὥστε ἑαυτὸν ἐρμηνεύσαι, οὐκ ἂν ἄλλως ἡρμήνευσεν, ἢ ὡς ὁ προειρημένος ἀοίδιμος ἀνὴρ· οὕτω καὶ ἐνθυμήμασι καὶ κάλλει καὶ κυριολεξίᾳ κεκόσμηται ἡ ἐρμηνεία.

De Homiliis in Epistolam ad Corinthios priorem nulla est disceptatio, propter locum dilucidum Hom. XXI. (p. 188 E.) ubi de crudelitate auditorum suorum erga pauperes dictitans, ait: Καὶ ταῦτα ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν ᾗ πρῶτον ἐ χρημάτισαν Χριστιανοί, κ. τ. ε. Idem probat Photii κριτήριον; siquidem, ut ait Savilius, "nihil est uspiam a Joanne nostro illis sermonibus scriptum accuratius, nihil limatius."

"De posteriore ad Corinthios," inquit Savilius, "subdubitare me cogit dictio, quam in proxime memoratis [ad Coloss. Thessalon. Hebr.] paullo ἀκριβεστέρα. Si tamen γνήσιον est Ethicum illud XXVI. quod inter doctos disceptari video, verba certe illa p. 627, 28. Καὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν κ. τ. ε. Constantinopoli clare indicant." Locum hunc, male a Savilio intellectum, in contrariam sententiam, nempe Antiochiae, non Constantinopoli, Homilias fuisse habitas, trahi posse et debere, praeceunte Montefalconio, declaravimus in Annot. ad p. 625 C.

Commentaria in Epistolam ad Galatas Antiochiae

conscripta esse propter stylum limatiorem censuit Savilius. Eodem pertinet locus ipsius operis, p. 673 E. a Montefalconio indicatus: *Καὶ ἡμῖν δὲ εἴρηται τις ὑπὲρ τούτων λόγος, ὅτε περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ τῆς προσηγορίας πρὸς ὑμᾶς διελεγόμεθα . . . εἰ δὲ ἐπιλέλησθε, ἐντυχόντες ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ, πάντα εἴσεσθε ταῦτα.* Exstat etiam nunc hic liber, qui De Mutatione Nominum inscriptus est, quatuor Homiliis constans (Tom. III. pp. 98—140); quas Antiochiaie emissas esse manifestis indiciis demonstrari potest.

Homilias in Epistolam ad Ephesios διὰ τὸ αὐτοσχέδιον τῆς λέξεως Constantinopolitanis accenset Savilius. In contrariam partem Tillemontius argumentum ex Hom. XI. profert, ubi acerrime invehitur in eos, qui ecclesiam ibi praesentem, *φιλαρχίας* causa, in diversas factiones scindebant; id quod Antiochenae, schismate Eustathiano tunc temporis misere distractae, aptissimum erat, Constantinopolitanae non ita. Aliud indicium quo probetur Antiochiaie has Homilias habitas esse, affert Montefalconius; quod videlicet monachos in vicinis urbi montibus degentes passim collaudet, id quod in Constantinopolitanis vix deprehendas. Hae probationes an argumento e stylo deducto fortiores videantur, judicet Lector.

Homilias in Epistolam ad Philippenses propter stylum minus elaboratum Constantinopoli habitas esse suspicantur Savilius, Tillemontius. Etiam ex Ethico Hom. IX. ubi inter sacerdotes et populum quasi arbitrum se sistere videtur, immo (p. 272 D.) patrem se vocat, Oratorem non presbyterum, sed Episcopum tunc temporis fuisse, haud absurde cum Montefalconio colligas.

De loci indiciis, ubi habiti sint Sermones in Epistolam ad Colossenses, quae inter se non leviter pugnare videntur, diximus in Annot. ad pp. 349 D. 375 E. quae hic repetere non opus est. Editores quidem plus tribuunt argumento e pluribus locis Ethici Hom. III. arcesso: ubi Concionator, quae soli Antistiti propria sunt, aperte sibi vindicat; e. g. p. 348 E. *Μὴ γὰρ ἐγὼ δίδωμι τὴν εἰρήνην; Ὁ Χριστὸς, δι' ἡμῶν φθέγγεσθαι κατὰ ξιῶν*: et disertius p. 349 D. *ἕως δ' ἂν ἐπὶ τοῦ θρόνου τούτου καθώμεθα, ἕως ἂν τὴν προεδρίαν ἔχωμεν, κ. τ. έ.* In re ancipiti etiam styli negligentiae ratio habenda est.

Homilias in Epistolas ad Thessalonicenses Constantinopoli scriptas esse ex indiciis sat certis in decursu earum occurrentibus probari potest. Vid. Annot. ad pp. 504 E. 533 E.

De Sermonibus in Epistolam ad Timotheum utramque pro certo definiri nihil potest. Styli *κριτήριον* Constantinopoli favet, quae Savilii et Tillemontii opinio fuit. Montefalconius in contrariam sententiam magis propendet, partim propter elogium monachorum et monasteriorum, quod in Ethico Hom. XIV. prioris operis continetur; partim quia licet in his concionibus de Episcoporum munere et officio passim agatur, nihil tamen innuit Orator, ex quo de suo ipsius Episcopatu conjecturam facere possimus.

Homilias in Epistolam ad Titum Antiochiae habitas fuisse, propter mentionem Daphnes et Matronae speluncae factam p. 746 C. probabile est. Objectio ex alio loco p. 735 B. petita, ubi de Episcopis agens, se in eorum numero includere videtur, non tam gravis est, ut contra priorem probationem valere possit.

Homilias tres in Epistolam ad Philemonem Critici,

adhibito Photii *κριτηρίω*, Constantinopoli scriptas esse statuerunt.

Restant Sermones, qui in praesenti Volumine continentur, quos, ut Montefalconii verbis utamur, "Constantinopoli, cum Episcopus esset Chrysostomus, habitos esse, aperte declarat ipse paullo ante finem Hom. IV. ubi contra illos agens, qui ethnicorum more, prae-ficas in funera inducebant, saepe minas intentat, quales solus Antistes sacrorum proferre posse videtur. Similiterque in fine Hom. XXIII. se patrem omnium vocat: atque, ut ex Constantini dictis argui videtur, obiit ille non multo postquam Homilias in Epistolam ad Hebraeos absolverat."

Absoluto demum quod viginti fere abhinc annis in nos suscepimus opere, nihil superest nisi ut Deo Opt. Max. grates debitas persolvamus, et Lectori *φιλοχρησσοστόμω* etiam atque etiam valere et nostris laboribus frui jubeamus.

F. F.

NORVICI,

Die V Augusti, MDCCCLXII.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ,

ΕΚΤΕΘΕΙΣΑ ΑΠΟ ΣΗΜΕΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΑ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΚΑΙ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ.

ῬΩΜΑΙΟΙΣ γράφων ὁ μακάριος Παῦλός ^αφησιν· ¹“Ἐφ’ ἃ
ὅσον ^βμὲν οὖν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου
δοξάζω, εἴ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα” καὶ πάλιν ἀλλα-
χοῦ, ²“Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς,
ἐνήργησε καὶ μοι εἰς τὰ ἔθνη.” Εἰ τοίνυν ^γἐθνῶν ἀπόστολος ἦν·
καὶ ^δγὰρ ἐν ταῖς Πράξεσι ^εφησι πρὸς αὐτὸν ὁ θεός, ³“Πο-
ρεύου, ὅτι εἰς ἔθνη μακρὰν ἀποστελῶ σε” τί κοινὸν πρὸς Ἑβραί-
ους ^εεἶχε; τί δὲ αὐτοῖς ^εκαὶ ἐπέστελλεν; Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐ-

¹ Rom. xi. 13, 14.

² Gal. ii. 8.

³ Act. xxii. 21.

CODICES A. K. N. O. Q. (initio mutilus). R. ^α φησιν om. K. φησιν post
δοξάζω add. idem. ^β μὲν om. R. Statim οὖν om. N. O. Cat. [οὖν] Sav.
^γ ἐθνῶν om. R. ^δ γὰρ] + καὶ N. R. Sav. Mor. Ben. ^ε φησι] φαίνεται
(et post θεός add. λέγων) K. ^ε εἶχε—ιδεῖν] οὐδὲν ἔχων, ἐπιστέλλει αὐτοῖς,
ἀνθρώποις ἀπεχθανομένοις σφόδρα αὐτῷ. ὅτι δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθῶς διέκειντο,
πολλαχόθεν ἐστὶ τοῦτο ιδεῖν K. ^ε καὶ assumtum ex R. Supp. Mut. Sic
ex corr. O. Post ἐπέστελλε pergit Supp. καὶ μᾶλλον ἀπεχθανομένοις αὐτῷ. ὅτι
γὰρ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διέκειντο ἀκούσων τί φησιν κ. τ. εἰ.

τοὶ πρὸς αὐτὸν ἀπεχθῶς διέκειντο· καὶ τοῦτο πολλὰ χόθεν ἔστιν ἰδεῖν. * Ἀκουσον ἡ γὰρ τί φησιν Ἰάκωβος πρὸς αὐτόν. 4 “Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων; καὶ οὗτοι πάντες κατήχνηται περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν C ἀπὸ τοῦ νόμου διδάσκεις.” καὶ πολλαὶ ζητήσεις αὐτῷ πολλὰκις ἐγένοντο περὶ τούτου. Τίνος οὖν ἔνεκεν, ἑξετάσειεν ἄν τις, τὸν νομομαθῆ· παρὰ γὰρ τοὺς πόδας Γαμαλιήλου τὸν νόμον κἔξε- παιδεύετο, καὶ πολὺς ἦν αὐτῷ ζῆλος τοῦ πράγματος. 1 καὶ ταύ- τη μάλιστα δυνάμενον ἐντρέψαι, οὐχὶ πρὸς Ἰουδαίους ἔπεμπεν ὁ θεός; “Οτι 2 ταύτη μάλιστα πλεον 3 ἦσαν αὐτῷ ἐκπεπολε- μωμένοι. 4 Οὐ γὰρ ἀνέξονται σου, φησὶν ὁ θεὸς πρὸς αὐτόν, 5 ἀλλὰ 6 “ Πορεύου εἰς ἔθνη μακράν, διότι οὐ παραδέχονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.” Εἶτα 7 αὐτός φησι. “Ναί, κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται, ὅτι ἐγὼ ἡμην φυλακίζων καὶ 8 δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ· καὶ ὅτε ἐξεχείτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ 9 μάρτυρός σου, καὶ αὐτὸς ἡμην ἑστὼς καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, φυλάττων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναι- ρούντων αὐτόν.” Καὶ τοῦτο αὐτό 10 φησι σημεῖον εἶναι καὶ ὑπό- θεσιν τοῦ μὴ πιστεῦσαι αὐτῷ. Καὶ γὰρ οὕτως ἔχει· 11 ὅταν τις (428) ἐξ ἔθνους ἀποπηδήσῃ τινός, ἂν μὲν τῶν ἐλαχίστων ἢ καὶ οὐδενός ἀξίων λόγου, οὐ πάνυ δάκνει τοὺς ἀφ’ ὧν ἀνεχώρησεν· ἂν δὲ τῶν θαυμαστῶν καὶ σφόδρα ζηλωτῶν καὶ τὰ ἐκείνων φρονούν- B των, μάλιστα αὐτοὺς ἀλγύνει, καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς λυπεῖ, ἅτε μάλιστα αὐτῶν καθαιρῶν τὸ δόγμα 12 παρὰ τοῖς πολλοῖς. Καὶ ἄλλο δὲ 13 τοῦτ’ προσῆν. Ποῖον δὲ τοῦτο; “Οτι οἱ μὲν περὶ Πέτρον καὶ συνεγένοντο τῷ Χριστῷ, καὶ σημεία εἶδον καὶ θαύ- ματα· οὗτος δὲ οὐδενός τούτων ἀπολελευκῶς, ἀλλὰ μετὰ Ἰου- δαίων ὧν, ἐξαίφνης ἡτομόλησε καὶ γέγονεν εἰς ἐξ αὐτῶν. 14 ὃ μάλιστα 15 ἤρε τὰ ἡμέτερα. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ χάριτι ἐδό- κουν μαρτυρεῖν, καὶ εἶπεν ἂν 16 τις, ὅτι τὸν διδάσκαλον ποθοῦντες

4 Act. xxi. 20, 21.

5 Ibid. xxii. 18—20.

h γὰρ om. A. Veron. invito Mut. Mox ὁ Ἰάκωβος K.N.R. Sav. cet. 1 ἐξετάσειεν] ζητήσκειν K.N. Sav. cet. 2 ἐκπεπαίδευτο K. 3 καὶ om. K. 4 ταῦτοι ex corr. N. 5 ἦσαν—μακράν] ἂν αὐτῷ ἐξεπολεμώθησαν. τοῦτο τοῖ- νυν προειδώς ὁ θεός, καὶ ὅτι οὐκ ἀνέξονται αὐτοῦ, πορεύου εἰς τὰ ἔθνη, φησὶ πρὸς αὐτόν K. Sav. cet. invitis Supp. Mut. 6 οὐ γὰρ] οὐκ N. Mox φησὶ πρὸς αὐτόν ὁ θ. N.O. 7 αὐτός φησι] καὶ αὐτὸς K. 8 daίρων Veron. 9 πρω- τομάρτυρος O. Supp. Mox ἐφεστὼς O. 10 φησὶ] δεικνύσι K. Sav. cet. καὶ ὑπόθεσιν om. K. inclusum a Sav. 11 ὅταν] + γὰρ K. 12 παρὰ τοῖς πολ- λοῖς] τῷ προσελθεῖν ἄλλοις ἐκείνων (ἐκείνα sic) K.) ἀποπηδήσαντα K. Sav. cet. invitis Supp. Mut. 13 τοῦτο A.N. Post προσῆν add. τὸ τὴν ἀπιστίαν ἐργα- ζόμενον K. Sav. cet. invitis Supp. Mut. 14 ὃ] + καὶ K. 15 ἤρε τὰ ἡμ.] Sic N.O. ἤρκει τὰ ἡμ. A.R. ἀρκεῖ συνιστᾶν τὰ ἡμ. K. ἤρκει τὰ ἡμ. ἐπᾶραι Edd. 16 τις] + ἐικότως K.

ταῦτα μαρτυροῦσιν· ὁ δὲ τῇ ἀναστάσει μαρτυρῶν, οὗτος μάλιστα ἦν ὁ φωνῆς μόνῃς ἀκούσας. Διὰ τοῦτο ὁρᾷς αὐτοὺς ἐκθύμως πολεμοῦντας αὐτῷ, καὶ πάντα ὑπὲρ τούτου πράττοντας ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, καὶ στασιάζοντας. Ἄλλ' οἱ μὲν ἄπιστοι διὰ τοῦτο αὐτῷ ἀπεχθῶς προσείχον· * οἱ δὲ πιστεύσαντες τίνος ἕνεκεν; Ὅτι ἠναγκάζετο τοῖς ἔθνεσι κηρύττων καθαρῶς κηρύττειν τὸν Χριστιανισμόν· καὶ εἴ που καὶ ἐν Ἰουδαίᾳ ἀπελήφθη, οὐκ ἐφρόντιζε. Πέτρος μὲν γὰρ καὶ οἱ περὶ αὐτὸν, ἅτε ἐν Ἱεροσολύμοις κηρύττοντες, ἔνθα πολὺς ἦν ὁ ζήλος, ἀνάγκην εἶχον τὸν νόμον ἐκτελεῖν τηρεῖν· οὗτος δὲ ἐν ἐλευθερίᾳ πολλῇ ἦν. Καὶ πλείους ἦσαν οἱ ἐξ ἔθνων, ἢ Ἰουδαῖοι, ἅτε ἐκτὸς ὄντες· καὶ ἐτόῦτο παρέλυσεν τὸν νόμον, καὶ οὐ τοσαύτην εἶχον περὶ αὐτὸν εὐλάβειαν, ἵκαν πάντα καθαρῶς ἐκήρυττεν. Ἀμέλει γε ἐν τούτῳ αὐτὸν δοκοῦσι καταιδεῖν τῷ πλήθει, λέγοντες, “Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν συνελθλυθόντων;” Διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐμίσουν καὶ ἀπεστρέφοντο, ὅτι “κατηχήθησαν, φησὶ, περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν ἀπὸ τοῦ νόμου διδάσκεις.” Τίνος οὖν ἕνεκεν οὐκ ὦν τῶν Ἰουδαίων διδάσκαλος ἐπιστέλλει αὐτοῖς; πού ὃ δὲ οὖσιν ἐπέστελλον; Ἐμοὶ δοκεῖ, ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ Παλαιστίνῃ. Πῶς οὖν ἐπιστέλλει; Ὡς περ καὶ βαπτίσει οὐκ ἐπετράπη, καὶ ἐβάπτισεν· “Οὐ γὰρ ἀπεστάλην, φησὶ, βαπτίζειν” οὐ μὴν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἐκ παρέργου τοῦτο ποιεῖ. Πῶς δὲ οὐκ ἂν ἐπέστελλε τούτοις, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀνάθεμα γενέσθαι ἤθελε; Διὰ τοῦτο ἔλεγε, “Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον· μεθ' οὗ, εἰς τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.” Οὕτω γὰρ συνειλημμένος ἦν. Δύο μὲν οὖν ἔτη ἐποίησεν ἐν Ῥώμῃ δεδεμένος· εἴτα ἀφείθη· εἴτα εἰς τὰς Σπαρίας ἔλθων, εἶδε καὶ Ἰουδαίους ἴσως· καὶ τότε πάλιν ἦλθεν εἰς

6 1 Cor. i. 17.

7 Hebr. xiii. 23.

^a ὥστε—στασιάζοντας] Sic N.O.R. Supp. καὶ στασ. ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν A.K. καὶ στασ. ὥστε ἀνελεῖν αὐτὸν Edd. ^b διὰ] καλῶς, διὰ γὰρ K. Mox εἶχον pro προσείχον K. Sav. cet. invito Supp.

* Incipit Codex Q. οἱ πιστεύσαντες δὲ K.Q. ^c τὸν Χρ. om. K.Q. invitis Supp. Mut. Statim ὅθεν καὶ K. ὅθεν pro καὶ Q. ^d ἀπελείφθη Q.R. Veron. Sic ante corr. O. ^e ἐκτελεῖν om. K.Q. inclusum a Sav. ^f οἱ Ἰ. Edd. οἱ om. A.K.Q.R. Supp. ^g τοῦτο pro τούτῳ K.N.O.Q.R. ^h εἶχον O. Statim πρὸς αὐτὸν R. ⁱ ἵκαν] Sic A. Veron. καὶ ex corr. N. ὅτι K.Q.R. Supp. Sav. cet. ὅτι super rasuram O. ^k γε accessit ex omnibus. ^l συνελθλυθόντων] πεπιστευκότων K.Q. Sav. cet. non Supp. ^m ὅτι κατ.] κατ. γὰρ K.Q. ⁿ ἀπὸ] περὶ A.Q.R. Veron. ^o δὲ] + καὶ K.Q. ^p καὶ] + ἐν A.K.Q.R. Supp. invita Cat. ^q ἐκωλύθη A. ^r ἐπέστελλε K.O.Q. ^s εἰς τὰς Ἰσπανίας Q. εἰς Σπαρίας Supp. γρ. εἰς Ἰσπανίαν O. in marg. ^t ἔλθων—ἴσως] ἦλθεν· εἴτα εἰς Ἰουδαίαν ἔβη (ἀνέβη Q.) ὅτε καὶ Ἰουδαίους εἶδε K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^v πάλιν om. Cat. Veron.

Ῥώμην, ὅτε καὶ ὑπὸ Νέρωνος ἀνηρέθη. Ταύτης μὲν οὖν τῆς ἐπιστολῆς πρεσβυτέρα ἢ πρὸς Τιμόθεον. Ἐκεῖ γὰρ φησιν, ⁸ “Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι” καὶ ⁹ ἐκεῖ φησιν, “Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι ^x παρεγένετο.” Ὑπολλαχοῦ γὰρ ἤθλησαν, καθὼς καὶ Θεσσαλονικεῦσιν ^z ἐπιστέλλων λέγει, ^{9a} “Μι-
3 μηταὶ ἐγένεσθε τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἰουδαίας.” Καὶ αὐτοῖς δὲ ^a τούτοις γράφων φησὶ, ¹⁰ “Μετὰ χαρᾶς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν προσεδέξασθε.” Ὅρᾳς ἀθλοῦντας αὐτούς; Εἰ δὲ τοῖς ἀποστόλοις οὕτως ^b ἐκέχρητο, οὐκ ἐν Ἰουδαίᾳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπου μεταξὺ ^c ἐθνικῶν ἦσαν, τί οὐκ ἂν ἐποίησαν τοῖς πιστοῖς; Διὰ τοῦτο ^d αὐτῶν μάλιστα ὁρᾶς αὐτὸν φροντίζοντα. Ὅταν γὰρ λέγη, ¹¹ “Πορεύομαι διακονῶν τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις” καὶ πάλιν, ὅταν Κορινθίους παρακαλῇ πρὸς τὴν εὐποιᾶν, καὶ Μακεδόνας ^e λέγῃ εἰσενηνοχέαι, καὶ φησιν, “Ἐὰν ἡ ἄξιον καμὲ πορεύεσθαι,” τοῦτο λέγει. Καὶ ὅταν λέγη, ^f “Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα
B αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι,” τοῦτο λέγει. Καὶ ὅταν λέγη, “Δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβα κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν,” τοῦτο λέγει. ἘΤοῦτο δὲ οὐχὶ καὶ περὶ τῶν πτωχῶν τῶν ἐκεῖ, ἀλλ’ ὥστε ἐν ἐκείνῳ κοινωνεῖν ἡμᾶς τῆς εὐποιᾶς. Οὐ γὰρ ὥσπερ τὸ κήρυγμα ^h ἑαυτοῖς ἀπενείμαμεν, καὶ ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, ἐκεῖνοι δὲ εἰς τὴν περιτομὴν, οὕτω καὶ τὴν πρόνοιαν τῶν ⁱ πτωχῶν. Καὶ πανταχοῦ ὁρᾶς ^k αὐτὸν πολ-
λὴν ^l αὐτῶν πρόνοιαν ποιούμενον, ^m εἰκότως. Ἐν μὲν ⁿ γὰρ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσιν, ἔνθα καὶ Ἰουδαῖοι ἦσαν καὶ Ἕλληνες, οὐδὲν τοι- (429)
οὔτον ἐγένετο· ἐκεῖ δὲ ἐπειδὴ τέως ἐδόκουν κρατεῖν καὶ αὐτονο-
μεῖσθαι, καὶ πολλὰ καὶ τοῖς ἰδίους νόμοις διοικεῖν, οὕτω τῆς ἀρ-
C χῆς κατάστασιν ἐχούσης, οὐδὲ τέλος ὑπὸ Ὁρωμαίοις κειμένης,

⁸ 2 Tim. iv. 6, 16.⁹ 1 Thess. ii. 14.¹⁰ Hebr. x. 34.¹¹ Rom. xv. 25. 2 Cor. viii. 1. 1 Cor. xvi. 4. Gal. ii. 10, 9.

^w ἐκεῖ + πάλιν K.Q. Sav. cet. καὶ ἐκεῖ φ. om. O. ^x συμπαρεγένετο K.N.O.Q. Cat. Sav. cet. Ὑ πανταχοῦ A. Mox ἤθλησαν (σῶν in rasura et ē a 2da m. superscript.) O. ἤθλησαν οἱ ἐξ Ἰουδαίων πιστεύσαντες Supp. ἤθλησεν Edd. ^z ἐπιστέλλει λέγων R. Supp. Mox ἐγενήθητε idem. ^a τούτοις om. A.K.Q.R. Veron. Supp. invita Cat. ^b ἐκέχρητο] ἐποίουν K.Q. ^c ἐθνῶν N. Sav. cet. invito Supp. ^d αὐτὸν μ. ὁ. αὐτῶν φρ. K.Q.R. invitiss Cat. Supp. ^e λέγει] λέγει R. Veron. δέικνυσιν K.Q. Statim ἐνηνοχέαι A. ^f μόνον—λέγει om. A.N. Veron. ^g τοῦτο δὲ in inarg. a pr. m. ascript. O. τοῦτο δὲ οὐχὶ καὶ] ταῦτα δὲ οὐχ ἀπλῶς φησι K.Q. Sav. cet. Post πτωχῶν add. ἐνεκεν O. ^h αὐτοῖς K. ⁱ πτωχῶν] + φησιν, ἐνεμάμεθα K.Q. Sav. cet. ^k αὐτὸν] Sic K.N.O.Q.R. Cat. Supp. αὐτῶν Edd. ^l αὐτῶν πρ.] Sic K.O.Q. πρ. αὐτῶν N. Cat. Supp. πρόνοιαν (om. αὐτῶν) A.R. πρόνοιαν τὸν Παῦλον Edd. ^m εἰκότως] καὶ εἰκότως N. Ben. [καὶ εἰκότως] Sav. Mor. εἰκότως om. K.Q. ⁿ γὰρ] οὖν K.Q. Sav. cet. Mox ἐγένετο O. ^o Ῥωμαίων ante corr. O.

εικότως πολλῇ τυραννίδι ἐκέχρηντο. Εἰ ῥ' γὰρ ἐν ἄλλαις πόλε-
 σιν, ὥσπερ ἐν Κορίνθῳ, ἔτυπτον τὸν ἀρχισυνάγωγον ἔμπροσθεν
 τοῦ βήματος τοῦ ἀνθυπάτου, καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ
 ἔμελεν· ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. Ὅρᾳς γοῦν ὅτι ἐν μὲν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι τοῖς ἄρχουσιν αὐτοὺς προσάγουσι, καὶ αὐτῶν
 δέονται ἡεῖς βοήθειαν καὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνταῦθα δὲ οὐδεμίαν ἐποι-
 οῦντο φροντίδα τούτου, ἀλλ' αὐτοὶ συνέδριον καθίζουσι, καὶ
 ἀναιροῦσιν οὓς ἂν θέλωσιν. Οὕτω γοῦν τὸν Στέφανον ἀνεί-
 λον, οὕτω τοὺς ἀποστόλους ἐμάστιξαν, οὐκ ἐπὶ ἄρχοντας ἡ ἀγα- D
 γόντες· οὕτω καὶ τὸν Παῦλον ἔμελλον ἀναιρεῖν, εἰ μὴ ὁ χιλί-
 αρχος ἐπέριψεν αὐτόν. Ἔτι γὰρ τῶν ἱερέων ἐστῶτων, ἔτι
 τοῦ ναοῦ, τῆς λατρείας, τῶν θυσιῶν, τούτο ἐγίνετο. Ὅρα
 ῥ' γοῦν αὐτὸν τὸν Παῦλον ἐπὶ τοῦ ἱερέως κρινόμενον, καὶ λέ-
 γοντα, ¹³ “Οὐκ ἤδειν ὅτι ἀρχιερεὺς ἐστί” καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ
 ἄρχοντος. Πολλὴν γὰρ ἔειχον τότε ἐξουσίαν. Ἐννόησον οὖν
 οἷα πάσχειν εἰκὸς ἦν τοὺς οἰκοῦντας τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν
 Ἰουδαίαν. Ὁ τοίνυν ἀνάθεμα ὑπὲρ τῶν μήπω πιστευσάντων
 εὐχόμενος γενέσθαι, καὶ τοῖς πιστοῖς οὕτω διακονῶν, ὥς καὶ
 αὐτὸς πορεύεσθαι, εἰ δέοι, καὶ πολλὴν πανταχοῦ πρόνοιαν αὐ-
 τῶν ποιησάμενος, ¹⁴ μὴ θαυμάσωμεν, εἰ καὶ διὰ γραμμάτων αὐ-
 τοὺς παρακαλεῖ καὶ παραμυθεῖται, καὶ ἀναπύπτοντας αὐτοὺς καὶ E
 κειμένους ἀνορθοῖ· καὶ γὰρ τεταριχευμένοι λοιπὸν ἦσαν, καὶ
 ἀπεγνωκότες ταῖς πολλαῖς θλίψεσι. Καὶ τοῦτο πρὸς τῷ
 τέλει ἐμφαίνει λέγων· ¹⁵ “Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ
 παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε” καὶ πάλιν, “Ἔτι μικρὸν
 ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ” καὶ πάλιν,
 “Εἰ ἐκτός ἐστε παιδείας, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί.”
 Ἐπειδὴ γὰρ ὅτι Ἰουδαῖοι ἦσαν, καὶ αὐτοὶ ἡ παρὰ τῶν πατέ-
 ρων ἐμάνθανον, ὅτι καὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ παρὰ πόδας 4
 ἐχρῆν προσδοκᾶν, καὶ οὕτω βιῶναι, τότε δὲ τὸ ἐναντίον ἦν,
 τὰ μὲν ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσι καὶ μετὰ θάνατον, τὰ δὲ κακὰ ἐν χερσὶ,

12 Act. xxiii. 5.

13 Hebr. xii. 12. x. 37. xii. 8.

ῥ' γὰρ] + καὶ K. Q. Sav. cet. invito Supp. Mox ἔμπροσθε (om. τοῦ βήματος) K.
 1 εἰς] πρὸς N. Cat. εἰς β.—ἐθνῶν] τῶν ἐθνῶν εἰς β. K. Q. αὐτοὶ] ἐαυ-
 τοῖς O. ἂν ἐθέλωσιν Edd. ἔγωγε om. K. Q. ἄγοντες A. γοῦν
 Q. ἀρχιερέως N. εἶχον τ. ἐξ.] ἐξ. εἶχον τ. K. Q. οὖν om.
 K. Q. [οὖν] Sav. Mox ἦν om. K. τοίνυν] + καὶ O. μὴ θαυμάσωμεν]
 τί θαυμαστόν K. Q. Sav. cet. invit. Cat. Supp. καταπύπτοντας N. et ex
 corr. O. ἀπειρηκότες K. Q. διὸ om. Cat. et a pr. m. O. ἐστέ]
 ἦτε O. καὶ Ἰουδαῖοι Edd. καὶ om. K. N. Q. Supp. et ante corr. O. in-
 clusum a Sav. παρὰ] περὶ A. Supp. Veron. καὶ περὶ K. Q. μανθά-
 νοντες A. N. O. Supp. ἐχρῆν] εἶχον, καὶ οὐκ ἐχρῆν αὐτοὺς K. Q. τού-
 ναντίον K.

^ωκαὶ πολλὰ καρτερησάντων αὐτῶν, εἰκὸς ἦν ὀλιγοψυχεῖν ^ππολλοὺς, ὑπὲρ τούτου ποιεῖται τὸν λόγον. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι ἐπιλύσομεν· τέως δέ, ὅτι ἀναγκαίως αὐτοῖς ἔγραφεν, ὦν τσαύτην ἐποιεῖτο πρόνοιαν· καὶ γὰρ ἡ αἰτία, δι' ἣν οὐκ ἀπεστάλη πρὸς αὐτοὺς, δῆλη ἦν· οὐ τοίνυν ἐκωλύετο γράφειν. Ὅτι δὲ ὀλιγοψύχουν, δείκνυσιν εἰπών· ¹⁴“Τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε, καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε” καὶ πάλιν, “Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς βεβηλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης.” ^ρἩ ψυχὴ γὰρ ὑπὸ πειρασμῶν ^qπολλῶν καταληφθεῖσα, καὶ τῆς πίστεως ἐξέτρεπετο. Διὸ παραινεῖ ^τπροσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, καὶ μὴ εἶναι καρδίαν πονηρὰν ἀπιστίας. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ταύτῃ μάλιστα τῇ ἐπιστολῇ πολλὰ περὶ πίστεως διαλέγεται, καὶ ^ςμετὰ πολλὰ ἐν τῷ τέλει δείκνυσιν, ὅτι κάκεινοις παρὰ πόδας τὰ ἀγαθὰ ^εἐπηγγέλλετο, καὶ οὐδὲν ἔδωκε. ^νΚαὶ χωρὶς τούτων, ἵνα μὴ ἐγκαταλείφθαι νομίσαιεν, ^ωδύο κατασκευάζει· ἐν μὲν πρὸς τὸ φέρειν ^κπάντα γενναίως τὰ συμπίπτοντα, ἕτερον δὲ πρὸς τὸ ^νπάντως προσδοκᾶν τὴν ἀμοιβήν· οὐ γὰρ δὴ περιόψεται τοὺς περὶ ^αἈβελ καὶ τοὺς καθεξῆς δικαίους ἀγεράστους. Καὶ ^σποιεῖται τὴν παράκλησιν ἀπὸ τριῶν ^ττρόπων· ἐνὸς μὲν, ἐξ ὧν ἔπαθεν ὁ Χριστὸς· καθὼς ^ακαὶ αὐτὸς λέγει, ¹⁵“Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ” ^βἐτέρου δέ, ἐξ ὧν ἀπόκειται τοῖς πιστεύουσιν ἀγαθῶν· ^ςτρίτου, ἐκ τῶν κακῶν. Καὶ τοῦτο οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων ἰσχυρίζεται μόνον, ὅπερ ^δἦν ἦττον πιθανόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν παρελθόντων, καὶ γεγονότων ^εεἰς τοὺς πατέρας αὐτῶν. Τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ποιεῖ, λέγων ^ςποτέ μὲν, “Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ” καὶ πάλιν, ¹⁶“Πολλοὶ μοναὶ εἰσι παρὰ τῷ ^ςπατρὶ” καὶ μυρία ταλανίζει τοὺς μὴ πεπιστευκότας. Ποιεῖται δὲ πολὺν λόγον καὶ περὶ τῆς καινῆς καὶ ^ητῆς παλαιᾶς διαθήκης· καὶ γὰρ πρὸς τὴν τῆς ἀναστάσεως (430)

¹⁴ Hebr. xii. 12, 13. vi. 10.

¹⁵ Joan. xv. 20.

¹⁶ Ibid. xiv. 2.

^ω καὶ] καίτοι A.N.O.R. Veron. Mox καὶ εἰκὸς ἦν iidem. ^π πολλοὺς superscript. a pr. m. O. Statim πολὺν ὑπὲρ N.O. Sav. cet. invitis Supp. Mut. ^ο καὶ—ποιήσατε om. O. ^ρ ἡ ψ. γὰρ] ψ. δὲ K.Q. Post γὰρ add. αὐτῶν N. et corr. O. ^q πολλῶν κ.] κ. πολλῶν N.O. πολλῶν κ. πολλᾶκις K.Q. Sav. cet. Mox ἐκτρέπεται iidem. ^τ προσέχειν et mox πονηρὰν om. R. ^ς Vid. Annot. ^ε ἐπηγγέλατο K.Q. ^ν καὶ χ.] χ. δὲ K.Q. Mox νομίσωσιν N. ^ω δύο] + ταῦτα N. Sav. cet. ^κ πάντα γ.] γ. πάντα A.K.Q. ^ν πάντων ante corr. O. ^ς τρόπων om. A. ^α καὶ om. A. καὶ αὐτὸς καθὼς inverso ord. N. καθὼς—αὐτοῦ om. K.Q. ^β ἐτέρου] ἐξ ἐτέρου O. Mox ἀπόκειται ex corr. N.O. ^ς καὶ τρίτου K.Q. Sav. cet. ^δ ἦν ἦττον pro ἦττον ἦν omnes. ^ε εἰς] ἐπὶ ante corr. O. ^ς ποτέ μὲν om. Q. ^ς πατρὶ] + μου O. ^η τῆς accessit ex A.K.N.Q.R. Supp. διαθήκης in marg. habet O.

πίστιν σφόδρα αὐτῷ τοῦτο ἐχρησίμευεν. ¹Ἴνα γὰρ μὴ ἐξ ὧν D
ἔπαθε διαπιστῶσιν ὅτι ἀνέστη, ἀπὸ προφητῶν αὐτὸ ἰσχυρο-
ποιεῖ· καὶ δείκνυσιν οὐκ ὄντα σεμνὰ τὰ Ἰουδαϊκὰ, ἀλλὰ τὰ
ἡμέτερα· ^κἔτι γὰρ καὶ ὁ ραὸς συνειστέκει, καὶ τὰ τῶν θυσιῶν
διό ¹φησι, ¹⁷“Τοῖνυν ἐξερχώμεθα ἔξω, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ
φέροντες.” Ἦναντιούτο δὲ αὐτῷ ^μκαὶ τοῦτο· ^νεἰ ταῦτα σκιά,
εἰ ταῦτα εἰκὼν, πῶς οὐ παρεχώρησεν, οὐδὲ ὑπεξέστη τῆς ἀλη-
θείας φανείσης, ἀλλ’ ἔτι ταῦτα ἀνθεῖ; Καὶ τοῦτο ^οδὲ ἡρέμα
ἠνίξατο ἐσόμενον καὶ αὐτὸ εἰς καιρὸν τὸν ῥενεστηκότα. Καὶ
ὅτι πολὺν χρόνον εἶχον ἐν τῇ πίστει καὶ ταῖς θλίψεσιν, ἐδή- E
λωσε λέγων· ¹⁸“Ὁφείλοντες γὰρ εἶναι διδάσκαλοι ⁹διὰ τὸν
χρόνον” καὶ, “Μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπι-
στίας” καὶ, “Μιμηταὶ ¹ἐγενήθητε τῶν διὰ μακροθυμίας κλη-
ρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.”

(431)

ΛΟΓΟΣ Α.

¹Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλοι ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πα- 5
τράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ’ ^αἐσχάτου τῶν ἡμερῶν τού-
των ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι’
οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν.

*ΟΝΤΩΣ ²“Ὁπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσ-
σευσεν ἡ χάρις.” Τοῦτο γοῦν καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ προοιμίῳ
αἰνιττεται ὁ μακάριος Παῦλος ^βπρὸς Ἑβραίους ἐπιστέλλων.
Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς τεταλαιπωρημένους, ^γτετρυχωμέ-
νους ὑπὸ τῶν κακῶν, καὶ ἀπὸ τούτων τὰ πράγματα κρίνοντας, B
^δἡγείσθαι ἑαυτοὺς ἐλάττους πάντων τῶν ἄλλων, δείκνυσι ταύτη
μᾶλλον μείζονος ἀπολελευκότας χάριτος καὶ σφόδρα ὑπερε-
χοῦσης, ἀπ’ αὐτῆς τοῦ λόγου τῆς εἰσβολῆς διεγείρων τὸν ἀκρο-
ατήν. ^εΔιὰ τοῦτο φησι· “Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλοι

17 Hebr. xiii. 13.

18 Ibid. v. 12. iii. 12. vi. 12.

1 CAP. I. v. 1, 2.

2 Rom. v. 20.

¹ Ἴνα γὰρ] ἰν’ οὖν K.Q. Statim ἔπαθον N. Mox ἀπὸ τῶν πρ. A. ^κ ἔτι
γὰρ καὶ] καὶ ἐπειδὴ ἔτι K.Q. Sav. cet. ἐπειδὴ δὲ ἔτι Supp. Statim εἰστέκει K.
Sav. cet. ¹ φησι] καὶ ἔλεγε K.Q. Sav. cet. Post ἔξω add. τῆς παρεμ-
βολῆς O. ^μ καὶ om. K.Q. ^ν εἰ] εἰ γὰρ Supp. εἰκὸς γὰρ ἦν εἰπεῖν τινος,
ὅτι εἰ K.N.Q. Sav. cet. Post εἰκὼν add. φησὶν R. ^ο δὲ om. K.Q.
^ρ ἐνεστηκότα. καὶ ὅτι] προσήκοντα. ὅτι δὲ K.Q. Sav. cet. ⁹ διὰ] φησὶν,
διὰ O. ¹ ἐγένεσθε N.O. HOM. I. ^α ἐσχάτου] Sic A.K.N.O. Cat.
ἐσχάτων Edd. Mox ὃν ἔθηκε—ἐποίησεν om. K.Q. ^β Haec πρὸς Ἑβρ. ἐπι-
στέλλων ante ἐν τῷ πρ. transp. K.Q. ^γ τετρυχ.] καὶ τετρυχ. K.N.Q. Sav.
cet. τετρυχ. om. Supp. ^δ ἡγείσθαι omnes. λογίζεσθαι Edd. Statim αὐ-
τοὺς K.Q. Mox μάλιστα pro μᾶλλον O. ^ε διὰ τοῦτο ante ἀπ’ αὐτῆς
transp. K.Q.

ὁ θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νύφῃ." Διὰ τί μὴ ἀντέθηκεν ἑαυτὸν τοῖς προφήταις; καίτοιγε ἔπολὺ μείζων ἦν ἐκείνων, ὅσῳ καὶ μείζονα ἐπεπίστευτο. ^h Ἄλλ' οὐ ποιεῖ τοῦτο· τί δήποτε; Πρῶτον μὲν τὸ περὶ ἑαυτοῦ ἰμεγάλα λέγειν παραιτούμενος· δεύτερον δὲ, διὰ τὸ ^k τοὺς ἀκροατὰς μηδέπω εἶναι τελείους· καὶ τρίτον, ἐπάραι μᾶλλον αὐτοὺς βουλόμενος, καὶ δεῖξαι πολλὴν ἰούσαν τὴν ὑπεροχὴν. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, τί μέγα ὅτι προφήτας ἔπεμψε πρὸς τοὺς πατέρας ^m ἡμῶν; ⁿ πρὸς γὰρ ἡμᾶς αὐτὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ. Καὶ καλῶς ἤρξατο οὕτως, "Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως" δείκνυσι γὰρ ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ προφῆται τὸν θεὸν εἶδον· ὁ μέντοι υἱὸς εἶδε. Τὸ γὰρ, "πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως," ^p τούτεστι, διαφόρως. ³ "Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὁμοιώθην." Ὡστε ^q οὐ κατὰ τοῦτο μόνον ἡ ὑπεροχὴ, ὅτι ἐκείνοις μὲν προφῆται ἀπεστάλησαν, ἡμῖν δὲ ^r ὁ υἱὸς, ἀλλ' ὅτι ἐκείνων μὲν οὐδεὶς εἶδε τὸν θεόν, ὁ δὲ υἱὸς ὁ μονογενὴς εἶδε. Καὶ εὐθέως μὲν αὐτὸ ^D οὐ τίθησι, διὰ δὲ τῶν ἐξῆς αὐτὸ κατασκευάζει, ^s ὅταν περὶ τῆς ἀνθρωπότητος λέγῃ· "Πρὸς τίνα γὰρ τῶν ἀγγέλων εἰρηνεν, Υἱὸς μου εἰ σὺ, καὶ, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου;" Καὶ ὅρα τὴν ⁶ σύνεσιν αὐτοῦ τὴν πολλήν. Πρῶτον ἀπὸ προφητῶν δείκνυσι τὴν ὑπεροχὴν· εἶτα ὡς ὁμολογούμενον ἐκεῖνο κατασκευάσας, (432) ^v ἀποφαίνεται ὅτι ἐκείνοις μὲν ^w διὰ προφητῶν ἐλάλησεν, ἡμῖν δὲ διὰ τοῦ μονογενοῦς. ^x Εἶτα δι' ἀγγέλων ἐκείνοις· καὶ τοῦτο πάλιν κατασκευάζει, εἰκότως· καὶ γὰρ καὶ ἄγγελοι ὁμίλησαν Ἰουδαίοις· ἀλλὰ καὶ τούτῳ ^y πλέον ἔχομεν, καὶ τοσοῦτον, ὅσον ἡμῖν μὲν δεσπότης, ἐκείνοις δὲ δούλοι, ^z καὶ προφῆται ὁμόδουλοι. Καὶ καλῶς εἶπεν, "ἐπ' ^a ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν"· ^b καὶ τούτῳ

³ Osee xii. 10.

^f ἐσχάτου pro ἐσχάτων A.K.N.O.Q. ^g πολὺ πολλὰ N. Sav. cet. Mox ἐν ἐπεπίστευτο Cat. ^h ἀλλ' οὐ π. τοῦτο om. R. τί δήποτε om. Veron. ⁱ μέγα K. ^k μηδ. τοὺς ἀκρ. inverso ord. N.O. Cat. ^l οὔσαν] + νῦν O. Cat. ^m ἡμῶν N. et ante corr. O. ⁿ πρὸς γὰρ ἡμᾶς] ἔπεμψε πρὸς ἡμᾶς K.Q. Sav. Mor. invitis Cat. Supp. ^o ἔπεμψε γὰρ πρὸς ἡμᾶς tacite Ben. ^p οὕτως] + εἰπὼν K.Q. Sav. cet. ^q τοῦτό ἐστι K.Q. ^r οὐ κατὰ τοῦτο] οὐκ ἐν τούτῳ K.Q. ^s ὁ om. K. ^t ὅταν] + γὰρ A. Veron. et ex corr. O. invito Mut. ^u καὶ om. K. et a pr. m. O. ^v ἀποφαίνεται] + λοιπὸν Q. Sav. cet. ^w διὰ τῶν pr. Edd. τῶν om. N.O.Q. ^x εἶτα (+ καὶ Ben. repugnantibus libris) δι' ἀγγέλων—εἰκότως] εἰ δὲ καὶ δι' ἀγγέλων ἐκείνοις K.Q. Sav. Mor. invito Mut. καὶ post καὶ γὰρ om. A. ^y πλέον] τὸ πλέον ἡμεῖς K.Q. Sav. cet. ^z καὶ om. O. καὶ] καὶ ἄγγελοι γὰρ (γὰρ om. Ben.) καὶ K.Q. Sav. cet. Post ὁμόδουλοι add. ἐπ' ἐσχάτων (ἐσχάτου O.) τῶν ἡμερῶν N.O.R. invito Mut. ^a ἐσχάτου pro ἐσχάτων A.K.O.Q. ^b καὶ om. K.Q. Statim τούτῳ K.Q. Cat. Supp. τοῦτο Edd. γὰρ superscript. in O.

γὰρ αὐτοὺς ^dδιανίστησι, καὶ παρακαλεῖ ἀπειρηκότας λοιπόν.
 “Ὡςπερ ^eγὰρ ἀλλαχοῦ λέγει, ὅτι ⁴“Ὁ κύριος ἐγγὺς, μηδὲν
 μεριμνᾷτε” καὶ πάλιν, “Νῦν ^fγὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, B
 ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν” οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Τί οὖν ἐστὶν ὃ λέγει;
 “Ὅτι ^gπᾶς ὁ ἐν τῷ ἀγῶνι καταναλωθεὶς, ἐπειδὴν ἀκούσῃ τοῦ
 ἀγῶνος τὸ τέλος, ἀναπνέει ^hμικρὸν, εἰδὼς ὅτι τῶν μὲν πόνων
 ἐστὶ τὸ τέλος, τῆς δὲ ἀναπαύσεως ἀρχή. “Ἐπ’ ⁱἐσχάτου τῶν
 ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν ^kνύφῳ.” Ἰδοὺ πάλιν τὸ, “ἐν
^lνύφῳ,” διὰ τοῦ υἱοῦ φησι, πρὸς τοὺς λέγοντας τῷ πνεύματι
 τοῦτο ἀρμόζειν. Ὁρᾷς ὅτι ^mκαὶ τὸ, ἐν, διὰ ἐστὶ; ⁿΚαὶ τὸ,
 “πάλαι,” καὶ τὸ, “ἐπ’ ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν,” ^oπάλιν ἑτερόν τι
 αἰνίττεται· ὅτι πολλοῦ χρόνου γενομένου ^pμέσον, ὅτε ἐμέλλο-
 μεν κολάζεσθαι, ὅτε ἐκλελοίπει τὰ χαρίσματα, ὅτε προσδοκία C
 σωτηρίας οὐκ ἦν, ὅτε ^qπάντων προσεδοκῶμεν ἑλαττον ἔχειν,
 τότε πλεόν ἐσχέκαμεν. Καὶ θεῶ ^rτί συνετῶς αὐτὸ εἶρηκεν· οὐ
 γὰρ εἶπεν, ὁ ^sΧριστὸς ἐλάλησε, καίτοιγε αὐτὸς ἦν ὁ λαλήσας,
 ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀσθενεῖς αὐτῶν ἦσαν αἱ ψυχαί, καὶ οὐδέπω ἀκούειν
 ἠδύναντο· τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, ^tφησὶν, ὁ θεὸς δι’ αὐτοῦ ἐλά-
 λησε. Τί λέγεις; ὁ θεὸς διὰ τοῦ υἱοῦ ἐλάλησε; Ναί. Τί οὖν;
 οὕτω δεικνύεις τὴν ὑπεροχὴν; Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἔδειξας, ὅτι
 καὶ ἡ καινὴ καὶ ἡ παλαιὰ ἐνός ἐστὶ ^wκαὶ τοῦ αὐτοῦ, οὐ πολλὴν
 δὲ ταύτην ^xὑπεροχὴν οὔσαν. ^yΔιὰ τοῦτο λοιπὸν τούτῳ ἐπεξέρ-
 χεται τῷ λόγῳ, λέγων, “Ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νύφῳ.” ^zὍρα πῶς
^aαὐτὸ κοινοποιεῖ, καὶ ἐξιτοῖ τοῖς μαθηταῖς ἑαυτὸν ὁ Παῦλος, D
 λέγων, “ἐλάλησεν ἡμῖν.” Καίτοιγε αὐτῷ οὐκ ἐλάλησεν, ἀλλὰ

4 Philipp. iv. 5, 6. Rom. xiii. 11.

^c αὐτοὺς] καὶ αὐτοὺς K. ^d διαν. καὶ παρακ.] ἤδει διαναστήσων καὶ παρα-
 καλέσων K.Q. λοιπόν om. Q. ^e γὰρ om. K.Q. ὅτι om. R. ^f γὰρ om.
 A.K.Q.R. Mox ἐπιστεύσατε A.R. Supp. et ex corr. O. ^g πᾶς om. A.
 Veron. et ante corr. O. ταλαιπωρήσας pro καταναλωθείς K.Q. ^h μικρὸν]
 λοιπόν K.Q. Sav. Mor. Mox ἡ ἀρχὴ K.N.R. invito Supp. ⁱ ἐσχάτου
 A.K.N.Q. et corr. O. ἐσχάτων Edd. ^k νύφῳ] + τοιγέστι, διὰ τοῦ υἱοῦ K.Q.
^l νύφῳ] τῷ νύφῳ A. ἰδοὺ—νύφῳ om. R. ^m καὶ om. K.Q. Statim τοῦτο pro τὸ
 R. ἐν om. N. ⁿ καὶ τὸ] τὸ δὲ K.Q. Mox ἐσχάτου pro ἐσχάτων A.K.N.Q.R.
 et corr. O. ^o πάλιν om. Veron. ἑτερόν τι πάλιν hoc ord. K.Q. Post αἰνίτ-
 τεται add. ποῖον δὴ τοῦτο; K.Q. Sav. cet. ^p μέσου K.N.Q. Supp. receptum
 a Ben. ^q πάντων] Sic libri omnes et Supp. πανταχόθεν Edd. Statim
 ἐλάττωσα K.N. Supp. Mox ἔσχομεν pro ἐσχέκαμεν Cat. et fort. a pr. m. O.
^r τί] ὅτι R. πῶς K.Q. Supp. Sav. cet. Mox τοῦτο pro αὐτὸ K. ^s Χριστὸς]
 θεὸς A.K.Q. Veron. ^t [τὰ] Sav. τὰ om. K.Q.R. invito Supp. τὰ] ἀ δεῖ
 Cat. ^v Vid. Annot. ^w καὶ—οὔσαν om. A. ^x ὑπεροχὴν] + δεικνυσιν Q.
^y διὰ] καὶ A. διὰ—λόγῳ] ἵν’ οὖν μηδεὶς τοῦτο ζητῇ, λοιπὸν ἐπ. τούτῳ τῷ λ. K.Q.
^z [ὄρα—ἐλάλησεν ἡμῖν] Sav. Haec om. K.Q. invitis Supp. Mut. ^a αὐτὸ
 κοινοπ.] αὐτοὺς ἐνοπ. N. et ex corr. O. τὴν ἐνεργεσίαν κοινοπ. Supp. Mox
 ὁ Παῦλος om. R.

TOM. VII.

C

τοῖς ἀποστόλοις, καὶ δι' αὐτῶν τοῖς πολλοῖς. Ἄλλ' ἐπαίρει
 7 αὐτοὺς, καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ αὐτοῖς ἐλάλησεν, ^βκαὶ οὐδὲ καθά-
 πτεται πω τῶν Ἰουδαίων. Σχεδὸν γὰρ ^αἅπαντες, οἷς ἐλάλησαν
 οἱ προφῆται, μοχθηροὶ τινες ἦσαν καὶ μιαιοί· καὶ ^δοὐπω περὶ
 τούτων ^εὁ λόγος, τέως δὲ περὶ τῶν ὑπεργμένων παρὰ τοῦ θεοῦ
 δωρεῶν. “^εὮν ἔθηκε, φησί, κληρονόμον πάντων.” Τί ἐστίν,
 “ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων;” ^εἘνταῦθα τὴν σάρκα φησί·
 καθὼς ^βκαὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ψαλμῷ λέγει· ^δ“Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ,
 καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.” Οὐκέτι γὰρ μερὶς
 κυρίου Ἰακώβ, οὐδὲ κλῆρος ^ιαὐτῷ ὁ Ἰσραὴλ, ἀλλὰ πάντες.
^κΤουτέστι, τοῦτον κύριον πάντων ἐποίησεν· ὁ καὶ ἐν ταῖς Πρά-
 8 ^βξεσιν ὁ Πέτρος ^ιἔφη· ^ε“Καὶ κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ θεὸς
 ἐποίησε.” Τῷ δὲ τοῦ κληρονόμου ὀνόματι κέχρηται, δύο δηλῶν,
 καὶ τὸ τῆς υἰότητος γνήσιον, καὶ τὸ τῆς κυριότητος ἀναπόσπα-
 στον. “Κληρονόμον πάντων” τουτέστι, τοῦ κόσμου παντός.
 Εἶτα ^μπάλιν ἐπὶ τὸ πρότερον ἐπανάγει τὸν λόγον· “Δι' οὗ
 καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε.” Ποῦ εἰσιν οἱ λέγοντες, ^ηἦν ὅτε
 οὐκ ἦν;

Εἶτα ἀναβαθμοῖς χρώμενος, τὸ πολλῷ τούτων ^αἁπάντων
 μεῖζον ἐφθέγγετο, λέγων· ⁷“Ὅς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
 καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ
 9 ^ρῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμε-
 νος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν
 ὑψηλοῖς· τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσφ δια-
 φορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.” Βαβαὶ τῆς
 συνέσεως τῆς ἀποστολικῆς· μᾶλλον δὲ οὐ ^ητὴν τοῦ Παύλου
 σύνεσιν, ἀλλὰ τὴν τοῦ πνεύματός ἐστι θαυμάσαι ^χχάριν. Οὐ
 γὰρ δὴ ἐξ οἰκείας διανοίας ταῦτα ^εἐφθέγγετο, ^ικαὶ οὕτω τὴν

⁵ Psal. ii. 8.⁶ Act. ii. 36.⁷ v. 3, 4.

^β Vid. Annot. ^γ πάντες N. ^δ οὕτω K. ^ε ὁ λόγος] ποιεῖται τὸν
 λόγον K.Q. Supp. Sav. cet. Mox [παρὰ] Sav. παρὰ om. K.Q. ^ζ ὃν ἔθηκε,
 φ.] διὰ τοῦτο καὶ ἐπάγει, ὃν ἔθηκε K.Q. Sav. cet. Statim πάντων pro ἁπάντων
 omnes. Haec τί ἐστιν—πάντων om. K.O.Q. Sav. cet. invito Mut. ^η ἐν-
 ταῦθα—φησὶ] διὰ τὴν σάρκα οὕτως εἰπὼν K.Q. ^θ καὶ]+δ A.+δ Δαυὶδ Edd.
 δ Δ. om. K.N.O.Q.R. Supp. Mut. ^ι αὐτοῦ R. et corr. O. Statim δ om.
 K.Q.R. Post πάντες add. τί ἐστίν ὃν ἔθηκε κλ. K.Q. Sav. cet. ^κ τουτέστι,
 τ. κ.] ἀντὶ τοῦ κ. τ. K.Q. Statim πάντων pro ἁπάντων omnes. Post πάντων
 add. τοῦτον N. ^λ φησὶ N.O. ^μ πάλιν om. R. post πρότερον transp. N.O.
 εἶτα πάλιν post τὸν λόγον transp. A. Veron. ^ν ἦν]+ποτε O. ^ξ ἁπάντων
 μ. ἐφθ.] ὑστερον φθέγγεται K.Q. Sav. cet. λέγων om. Veron. ^π αὐτοῦ A.
 Mox τῶν ἡμ. ἡμῶν ποιησάμενος hoc ord. bis N.R. ^ρ τῆς ... συνέσεως
 A.N.O.R. invito Supp. τοῦ ante Παύλου om. K.O.Q. ^σ χάριν]+ἐνταῦθα
 K.Q. Sav. cet. ^τ ἐφθέγγετο in text. O. ^θ καὶ οὕτω τὴν] οὐδὲ (+τὴν Q.)
 τοσαύτην K.Q. Sav. cet. favente Mut.

Ἰσοφίαν εὗρισκε· ὦ πόθεν γάρ; ἀπὸ τῆς σμίλης Ἰ γὰρ καὶ τῶν
 δερμάτων, ἢ τοῦ ἐργαστηρίου; ἀλλὰ θείας ἐνεργείας ἤν. Οὐ
 γὰρ αὐτοῦ ταῦτα τὰ νοήματα ἔτικτεν ἢ διάνοια, τότε ἔμην D
 οὕτω ταπεινὴ καὶ εὐτελὴς οὐσα, ὥς τῶν ἀγοραίων μηδὲν ἔχειν
 πλεόν· πῶς γὰρ, ἢ περὶ συμβόλαια καὶ δέρματα καταναλω-
 θεῖσα; ἀλλ' ἢ τοῦ πνεύματος χάρις ἔστιν ὡς ἂν ἐθέλῃ τὴν αὐτῆς
 (433) ἰσχὺν ἐπιδείκνυται. Καθάπερ γὰρ εἰς ἐν ψηλὸν τόπον τινὰ,
 καὶ πρὸς αὐτὴν τοῦ οὐρανοῦ ἀφθάνοντα τὴν κορυφὴν, εἴ τις
 παιδίον μικρὸν ἀναγαγεῖν βούλοιτο, ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν 8
 τοῦτο ποιεῖ, διὰ τῶν κάτωθεν βαθμῶν αὐτὸ ἀνάγων· εἴτα
 ἐπειδὴν ἄνω στήσῃ, καὶ κελεύσῃ κάτω προσέχειν, καὶ ἴδη ἰλιγγί-
 ων καὶ θορυβούμενον καὶ σκοτοδινῶν, λαμβανόμενος αὐτοῦ
 κατάγει πάλιν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, παρέχων ἀναπνεῦσαι· εἴτα
 ὅταν ἀνακτήσῃται αὐτὸ, πάλιν ἀνάγει, καὶ πάλιν κατάγει· οὕτω
 δὴ καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἐποίησε ἡ καὶ ἐπὶ τῶν Ἑβραίων καὶ
 πανταχοῦ, παρὰ τοῦ διδασκάλου ἰμαθῶν. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς
 οὕτως ἐποίησε, ποτὲ μὲν ἀνήγεν εἰς ὕψος, ποτὲ δὲ κατήγε
 τοὺς ἀκροατὰς, οὐκ ἀφείς ἐπιπολὺ ἐγχρονοῖζειν. Ὅρα γοῦν
 αὐτὸν καὶ ἐνταῦθα, δι' ὅσων αὐτοὺς ἀναγαγὼν ἀναβαθμῶν, καὶ B
 πρὸς αὐτὴν στήσας τὴν κορυφὴν τῆς εὐσεβείας, πρὶν ἰλιγγιά-
 σαι καὶ σκοτοδινῶν ἀλῶναι, πῶς κατάγει πάλιν αὐτοὺς κατώ-
 τερον, ῥκαὶ διδοὺς ἀναπνεῦσαι, φησὶν, “Ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ.”
 “Ὁν ἔθηκε κληρονόμον πάντων.” Τὸ γὰρ τοῦ υἱοῦ ὄνομα ἰτέως
 κοινόν. Ἦνθα μὲν γὰρ ἂν γνήσιος ὑπονοῇται, πάντων ἐστὶν
 ἀνώτερος· ἰτέως δὲ ὅπως ἂν ᾖ, κατασκευάζει ὅτι ἀνωθεν ἐστίν.
 Ὅρα ἔδε πῶς αὐτὸ λέγει· “Ὁν ἔθηκε, φησὶ, κληρονόμον

ἰσοφίαν] οικονομίαν a pr. m. O. dispensationem Mut. Post σοφίαν add.
 ἐξ αὐτοῦ K.Q. Sav. cet. Statim ἡύρισκεν N. εὔρεν K.Q. Sav. cet. ὦ πό-
 θεν γὰρ om. K.Q. Sav. cet. Idem post ἐργαστηρίου add. σοφία πόθεν.
 τῆς et τῶν om. K.Q. Ἰ γὰρ om. A.R. Supp. Veron. ἢ ἢ] + τὸ οὕτως
 εἰπεῖν K.Q. Sav. cet. ἔμην om. K.Q. Supp. ἔστι] ἢ δι' K.Q. Sav. cet.
 Μοx αὐτῆς ἰσχὺν pro ἰσχὺν αὐτῆς omnes. ἐν ψηλὸν] + ἐνα A.K.Q. Statim
 τινὰ τόπον N.O. Supp. φθ. τὴν κ.] τὴν κ. φθ. K.Q. ἀναγαγὼν A.
 Μοx ἀναστήσῃ pro ἄνω στήσῃ Q. καὶ om. K.Q. Μοx ἰλιγγιῶντα et σκο-
 τοδινῶν (corr. ex σκότῳ δινῶντα) O. σκοτοδι.] σκότου καὶ δινῆς πλη-
 ρούμενον K.Q. Statim λαβόμενος N.O.Q. Sav. cet. invito Supp. ἡ καὶ
 om. N. ἰμαθῶν] τοῦτο μαθῶν K.Q. Supp. Sav. cet. ἀνήγαγεν et
 κατήγαγεν R. et a pr. m. N. ἀνάγων et κατάγων K.Q. Sav. cet. οὐκ] καὶ
 οὐκ K.Q. Sav. cet. Statim ἀφείς K.O.Q. Post ἐπιπολὺ add. κατὰ τὸ αὐτὸ
 K.Q. Sav. cet. οἶων O. πρηνὴ a pr. m. O. σκοτοδινῶν] Sic A.
 σκοτοδεῖν R. σκότῳ δεῖν Veron. σκοτοδινῆ N.O. σκοτοδινῆ K.Q. Sav.
 cet. καὶ δ. ἀνὰ πν.] δ. ἀνὰ πν. καὶ K.Q. Post υἱῷ add. καὶ πάλιν K.Q. Sav.
 cet. ἰτέως om. R. ante ὄνομα transp. N. ἔθηκε μὲν γὰρ] καὶ ἔθηκε μὲν
 K.Q. Statim γνήσιον A. ἰτέως—ἢ] ἔθηκε δὲ ὅπως δήποτε K.Q. κα-
 τασκ.] + λοιπὸν καὶ δείκνυσι K.Q. Sav. cet. ἔδε] + καὶ iidem. αὐτὸ
 λέγει] πρῶτον ἐπὶ τὸν ταπεινότερον βαθμὸν ἵστησι λέγων iidem. φησὶ om.
 K.N.Q.R. Mut. Sav. cet.

πάντων” ὕτὸ, “κληρονόμον ἔθηκε,” ταπεινόν· εἶτα ἐπὶ τὸν
 C ἄνωτερον ἔστησε βαθμὸν, ἐπαγαγὼν, “Δί’ οὐ καὶ τοὺς αἰῶνας
 ἐποίησεν” εἶτα ἐπὶ τὸν ὑψηλότερον, καὶ μεθ’ ὃν οὐκ ἔστιν ἑτε-
 ρος· “^aὩς ὡν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑπο-
 στάσεως αὐτοῦ.” Ὡντως εἰς ἀπρόσιτον φῶς ἤγαγεν, εἰς αὐτὸ
 τὸ ἀπαύγασμα. Καὶ πρὶν ἢ σκοτωθῆναι, ὅρα πῶς πάλιν ἡρέμα
 κατάγει λέγων, “Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως
 αὐτοῦ, δι’ ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
 ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης.” Οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἐκά-
 θισεν, ἀλλὰ, ^bμετὰ τὸν καθαρισμόν ἐκάθισεν· ἐπελάβετο γὰρ
 D τῆς ὁσάρκωσης, καὶ πάλιν ^dταπεινὰ φθέγγεται. Εἶτα πάλιν
 ὁ παραφθεγγάμενός τι μικρόν, “Ἐν δεξιᾷ ἵγάρ, φησὶ, τῆς με-
 γαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,” ^eπάλιν ἑπὶ τὸ ταπεινόν. “Τοσοῦτον
 κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ’ αὐ-
 τοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.” ⁱΛοιπὸν δὲ ἐνταῦθα καὶ περὶ ^kτοῦ
 9 κατὰ σάρκα διαλέγεται· τὸ γὰρ, “κρείττων γενόμενος,” οὐκ
 οὐσίας δηλωτικόν ἐστι τῆς κατὰ ἰπνεῦμα· ἐκείνη γὰρ οὐκ ἐγένε-
 το, ἀλλὰ γεγέννηται· ἀλλὰ τῆς κατὰ σάρκα· αὕτη γὰρ ἐγένε-
 το. Ἄλλ’ οὐ περὶ οὐσιώσεως νῦν ὁ ^mλόγος· ἀλλ’ ὥσπερ
 Ἰωάννης λέγων, ⁸“Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου
 γέγονε,” ⁿτουτέστιν, ἐντιμότερος καὶ εὐδοκιμώτερος· οὕτω καὶ
 ὁ ἐνταῦθα, “Τοσοῦτον κρείττων γενόμενος ^pτῶν ἀγγέλων,” του-
 τέστιν, εὐδοκιμώτερος ^qκαὶ βελτίων καὶ λαμπρότερος, “ὅσῳ
 διαφορώτερον παρ’ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.” Ὁρᾷς ὅτι
 B περὶ τοῦ κατὰ σάρκα ὁ ^rλόγος; ^sτοῦτο γὰρ τὸ ὄνομα ὁ θεὸς
 λόγος αἰεὶ εἶχεν, οὐχ ὕστερον ἐκληρονόμησεν· οὐδὲ ὕστερον
 ἀγγέλων κρείττων ἐγένετο, ὅτε καθαρισμόν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν

8 Joan. i. 15.

^γ τὸ] + γὰρ K.Q. Sav. cet. ^z ἔστησε βαθμὸν om. iidem, invitis Supp.
 Mut. Statim ἐπαγαγὼν O. ^a αὐτοῦ a pr. m. O. ^b μετὰ—ἐκάθισεν]
 μετὰ τὸ εἰπεῖν, καθαρισμόν ποιησάμενος K.Q. Statim καὶ ἐπ. γὰρ A. ^c ὁσάρ-
 κὸς K.Q. Supp. ^d ταπ. φθ.] φθ. καὶ ταπ. Q. ^e παραφθ. τι μικρόν]
 φθεγγάμενός τι ὑψηλὸν K.Q. Sav. cet. non Supp. ^f γὰρ om. N.R. et a
 pr. m. O. ^g πάλιν] καὶ πάλιν O. ^h ἐπὶ τὸ] φθέγγεται τὸ (καὶ pro τὸ K.)
 τ. διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τῆς K.Q. Sav. cet. ⁱ λοιπὸν δὲ ἐντ.] ἐντ. γὰρ iidem.
^k τοῦ κατὰ σ.] τῆς κατὰ σ. οἰκονομίας K.N.Q.R. Supp. Sav. cet. invito Mut.
^l πνεῦμα] Sic Supp. πατέρα Codd. et Edd. ^m λόγος] + αὐτῷ Edd. αὐτῷ
 om. A.N.O.R. Mox ὁ Ἰωάννης N. ⁿ τουτέστιν—εὐδοκιμώτερος] ὅτι πρῶ-
 τός μου ἦν, τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἐντιμότερος καὶ λαμπρότερος K.Q. Sav. cet. invitis
 Supp. Mut. ^o ἐνταῦθα] + Παῦλος εἰπὼν iidem. Statim τὸ τοσοῦτον R.
^p τῶν accessit ex K.N.Q.R. Supp. ^q καὶ β. καὶ λ.] Sic N.O. Supp. καὶ β.
 om. Mut. καὶ β. καὶ λ. om. A.R. Veron. τουτέστιν—λαμπρότερος] ὅτι βελ-
 τίων ἐδήλωσε καὶ εὐδοκιμώτερος K.Q. Sav. cet. ^r λόγος] + ἦν N.O.R. Supp.
 Sav. cet. ^s τοῦτο—λόγος] τὸ γὰρ θεὸς ὄνομα K.Q. ^t ὕστερον] τότε τῶν
 K.Q. Sav. cet.

ἐποιήσατο, ἀλλ' αἰεὶ κρείττων ἦν, καὶ κρείττων ἀσυγκρίτως. Περὶ γὰρ τοῦ κατὰ σάρκα τοῦτο εἴρηται. Οὕτω γοῦν καὶ ἡμῖν ἔθος ὡς περὶ ἀνθρώπου διαλεγόμενοι, καὶ ὑψηλὰ καὶ ταπεινὰ φθέγγεσθαι. Ὅταν μὲν γὰρ λέγωμεν, οὐδὲν ἄνθρωπος, γῆ ἄνθρωπος, σποδὸς ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ χείρονος τὸ πᾶν καλούμεν· ὅταν δὲ λέγωμεν, ἀθάνατον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ λογικὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὅτι τῶν ἄνω συγγενῆς, ἀπὸ τοῦ κρείττονος τὸ πᾶν πάλιν καλούμεν. Οὕτω ἔτι ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος, ποτὲ δὲ ἀπὸ τοῦ κρείττονος διαλέγεται ὁ Παῦλος, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἀστήσαι βουλόμενος, C καὶ περὶ τῆς ἀκηράτου διδάξαι φύσεως.

^b Ἐπεὶ οὖν καθαρισμόν ἐποίησε τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, μένουμεν καθαροί, ^c καὶ μηδεμίαν δεξώμεθα κηλίδα, ^d ἀλλὰ τὸ κάλλος, ὅπερ ἡμῖν ἐνέθηκε, καὶ τὴν εὐπρέπειαν ^e διαφυλάττωμεν ἀμόλυντον καὶ καθαρὰν, ⁹ “μὴ ἔχουσιν σπίλον ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων.” ^f Σπίλος ἐστὶ καὶ ῥυτίς καὶ τὰ μικρὰ τῶν ἁμαρτημάτων· οἷόν τι λέγω, λοιδορία, ὕβρις, ψεῦδος· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταῦτα μικρὰ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μεγάλα, καὶ οὕτω μεγάλα, ὡς (434) καὶ τῆς βασιλείας ἀποστρεφῖν τῶν οὐρανῶν. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ¹⁰ “Ὁ καλὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μωρὸν, ἐνοχὸς ἐστὶ, D φησὶν, εἰς τὴν γένναν τοῦ πυρός.” Εἰ δὲ ὁ μωρὸν καλῶν, ὁ ὁκοῖ πάντων εἶναι κουφότερον, καὶ ^h παίδων μᾶλλον ὁμιλία· ὁ κακοήθης ⁱ καλῶν καὶ κακοῦργον καὶ βάσκανον, καὶ μυρίοις ^k ἐτέροις βάλλων ἐνείδεσι, τίνα οὐχ ὑποστήσεται κολάσεως δίκην; ^l Τί φρικωδέστερον τούτου; Ἄλλ' ἀνάσχεσθε, παρακαλῶ, τοῦ λόγου. Εἰ γὰρ ὁ ποιῶν ἐνὶ τῶν ἐλαχίστων, αὐτῷ ποιεῖ, ^m καὶ ὁ μὴ ποιῶν ἐνὶ τῶν ἐλαχίστων, αὐτῷ οὐ ποιεῖ· πῶς οὐχὶ καὶ ¹⁰ ἐπὶ τῆς εὐφημίας, καὶ ⁿ ἐπὶ τῆς κακηγορίας ὁ ταῦτόν ἐστιν; Ὁ

⁹ Ephes. v. 27.¹⁰ Matth. v. 22.

^v γὰρ] δὲ N. Sav. cet. περὶ—σάρκα] περὶ (ἐπὶ K.) τοῦ κατὰ σ. τοίνυν K. Q. ^w περὶ τοῦ ἀνθ. K. Q. ^x λογικὸν in ras. O. Statim ἄνθρωπος sine artic. A. Mox πάλιν om. R. ^y καὶ] + ὁ Παῦλος K. Q. Infra ὁ Π. om. iidem. Statim περὶ pro ἐπὶ K. Q. Sav. cet. ^z δὲ] + καὶ K. ^a στήσαι libri omnes et Supp. συστήσαι Edd. ^b ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τῆς ὀφειλομένης καθαρότητος, καὶ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἡμῶν προστήσεται ἐν τῇ κρίσει πλὴν τῆς εὐποιίας καὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ^c καὶ om. K. Q. Mox δεχόμενοι K. ^d ἀλλὰ] καὶ K. Q. ὅπερ ἡ. ἐνέθηκε (ἀνέθηκε A.) om. iidem. ^e διαφυλάττειν οὕτω σπουδάζωμεν ἂμ. (ἂμ. διαφ. οὕτω σπ. alio ord. K. Q.) καὶ κ. ὥστε μηδένα σπ. ἔχειν ἢ ῥ. K. Q. Sav. cet. ^f σπίλος] + γὰρ N. Sav. cet. Proximum καὶ om. a pr. m. O. Mox τι λέγω om. K. Q. ^g ἐστὶ K. N. Q. φησὶν om. K. post αὐτοῦ transp. Q. ^h παιδίων O. Statim μᾶλλον accessit ex N. O. Mut. ⁱ καλῶν] λέγων K. Q. ^k ἐτέροις om. R. Statim ἐνείδεσι βάλλων Q. R. ὃν. διαβάλλων K. ^l τί] + γὰρ R. ^m Haec καὶ—οὐ ποιεῖ desunt in K. Q. R. Veron. Interpp. ⁿ ἐπὶ om. K. Q. Statim κακηγ. pro κατηγ. ad mentem Dunaei sine libris edidimus. ^o ταῦτόν ἐστιν] τοῦτο ἐστὶν K. Q. οὐ ταῦτόν ἐστιν N.

ὑβρίζων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν θεὸν ὑβρίσει· καὶ ὁ τιμῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν θεὸν τιμᾷ. ¹¹ Παιδεύωμεν οὖν τὴν γλῶτταν εὐφημον εἶναι. “Παῦσον γὰρ, φησὶ, τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ.” Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο αὐτὴν ἔδωκεν ὁ θεός, ἵνα ^aκακηγοῶμεν, ἵνα ὑβρίζωμεν, ἵνα ἀλλήλους διαβάλλωμεν· ἀλλ’ ἵνα τὸν θεὸν ὑμῶμεν, ἵνα ταῦτα λαλῶμεν ἃ δίδωσι χάριν τοῖς B ἀκούουσι, τὰ πρὸς οἰκοδομὴν, τὰ πρὸς ὠφέλειαν. Εἶπες τὸν δεῖνα κακῶς; τί κερδαίνεις, καὶ σαυτὸν μετ’ ἐκείνου βλάβῃ περιβάλλων; δόξαν γὰρ ἔλαβες κακηγόρου. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἐστίν οὐδὲν κακόν, ὃ μέχρι τοῦ πάσχοντος ἴσταται, ^v ἀλλὰ καὶ τὸν ποιῶντα περιλαμβάνει· οἶον, ὃ βάσκυνος δοκεῖ μὲν ἐπιβουλεύειν ἐτέρῳ, ^w πρότερος δὲ αὐτὸς ἀπολαύει τῆς ἀμαρτίας, τηκόμενος καὶ φθειρόμενος καὶ παρὰ πάντων μισούμενος. Ὁ πλεονέκτης ἀποστερεῖ χρήματα ἕτερον, ἀλλὰ καὶ ^x ἑαυτὸν τὸ C φιλεῖσθαι, ^y καὶ παρὰ πάντων ποιεῖ κακηγορεῖσθαι. ^z Πολλῶ δὲ κρείττων δόξα χρημάτων· τὴν μὲν γὰρ οὐ ῥάδιον ἀπονίσσασθαι, τὰ δὲ ῥάδιον ^a κτήσασθαι· μᾶλλον δὲ, τὰ μὲν οὐ παρόντα οὐδὲν τὸν οὐκ ἔχοντα ἔβλαψεν· ἡ δὲ μὴ παρούσα ἐπονειδιστον ποιεῖ καὶ καταγέλαστον, καὶ πᾶσιν ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Ὁ ὀργίλος ^b πάλιν πρότερον ἑαυτὸν τιμωρεῖται σπαράττων, καὶ τότε ἐκείνον ^c ὀργίζεται. Οὕτως ^d ὁ κακήγορος πρότερον ἑαυτὸν αἰσχύνει, καὶ τότε τὸν κακηγορούμενον· ἡ οὐδὲ ^e τοῦτο ἴσως D δεδύνηται, ἀλλ’ ἀπῆλθεν ^f ὅς μὲν μιαροῦ τινος καὶ καταπτύστου δόξαν λαβὼν, ἐκείνον δὲ μᾶλλον φιλεῖσθαι παρασκευάζων. “Ὅταν γὰρ ἀκούων κακῶς, μὴ τοῖς αὐτοῖς αὐτὸν ἁμύνηται, ἀλλ’ ἐπαινῇ καὶ θαυμάζῃ· οὐκ ἐκείνον ἐπαινέσεται, ἀλλ’ ἑαυτόν. “Ὡς περ γὰρ, ^g ὅπερ ἐφθην εἰπὼν, αἱ κατὰ τῶν ^h πλησίων κακηγορίαι τῶν ἐπιβουλευόντων ἄπτονται πρῶτον· οὕτω καὶ τὰ εἰς τοὺς πλησίον ἀγαθὰ τοὺς ἐργαζομένους εὐφραίνει ⁱ πρῶτον ἐκείνων. Ὁ γὰρ τίκτων ^k καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, εἰκότως

¹¹ Psal. xxxiii. 14.

^a ὑβρίζων] + γὰρ K.Q. Sav. cet. αὐτοῦ a pr. m. bis om. O. ^q ὑβρίζει Q. ^r π. οὖν] π. τοῖν N. et a pr. m. O. οὐκοῦν π. K.Q. ^s κακηγοῶμεν O. κακηγορήσωμεν K.Q. ^t τί κ.] οὐδὲν ἐκέρδανας, ἀλλὰ K.Q. Mox περιβάλλεις iidem. ^v ἀλλὰ] ἀλλ’ οὐχί K.Q. Post οἶον add. τι λέγω iidem. ^w πρῶτος R. Mox ἀδικίας pro ἀμαρτίας K.Q. Sav. cet. ^x ἑαυτὸν τὸ φ.] Sic Veron. τὸ ἑαυτὸν φ. K.N.O. Q.R. τὸ ἑαυτὸν μισεῖσθαι A. τὸ φ. ἑαυτὸν Sav. cet. ^y καὶ] μᾶλλον δὲ K.Q. Sav. cet. ^z πολὺ K.Q. Ante δόξα inserunt ἀγαθὴ K.Q. Sav. cet. ^a ὀπνίσιον bona Mut. ^b ἀποκτήσασθαι K.O.Q. Sav. cet. ^c ἀποκτήσασθαι K.O.Q. Sav. cet. ^d τοῦτον N.R. τοῦτον ex corr. O. ^e οὕτως pro ἴσως A. ^f ὅς] Sic A.N.R. ὁ K.Q. ὡς O. οὕτως Edd. ^g ἀνταμύνηται Q. ^h ὅπερ om. A.K.Q.R. Veron. Mut. Post εἰπὼν add. ὅτι K.Q. ⁱ πλησίον κατηγ. N. ^j πρῶτους N.R. et a pr. m. O. ἐκείνων accessit ex omnibus. ^k καὶ om. K. Mox αὐτὸς pr. pro πρ. αὐτὸς K.N.O.Q.R.

αὐτὸς πρῶτος ἀπολαύει· καὶ καθάπερ ἵδωρ τό τε ἀλμυρὸν, τό τε πότιμον, καὶ τὰ ^πτῶν προσαγόντων ἀγγεῖα πληροί, καὶ ^{ιι} τὴν πηγὴν οὐκ ἐλαττοῖ τὴν ἐκφέρουσαν· οὕτω δὴ καὶ κακία καὶ ἀρετὴ, ὅθεν ἂν ἐξίη, ^αἐκείνον καὶ εὐφραίνει καὶ ἀπόλλυσι. Καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθα· τὰ δὲ ἐκεῖ τίς διηγῆσεται λόγος, ἢ τὰ ἀγαθὰ, ἢ τὰ κακὰ; Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς. Τὰ χρηστὰ μὲν ὁ γὰρ καὶ πάντα νοῦν ὑπερβαίνει, οὐχὶ λόγον μόνον· τὰ ἐναντία δὲ εἴρηται ῥμὲν τοῖς ὀνόμασι τοῖς συντρόφοις ἡμῖν· πῦρ γὰρ, ἡ φησὶν, ἐκεῖ, καὶ σκότος, καὶ δεσμὰ, καὶ σκώληξ ἀτελεί- τητος· οὐ ταῦτα δὲ μόνον ἱπαρίστησιν, ἅπερ εἴρηται, ἀλλ' ἕτερα χαλεπώτερα. Καὶ ἵνα μάθῃς, εὐθέως τοῦτο ^βσκόπησον πρῶτον. Ἐἰ γὰρ πῦρ ἐστὶ, ὡς σκότος ἐστίν; Ὅρας ὅτι χαλεπώτερον τούτου ^πτὸ πῦρ ἐκείνο; οὐ γὰρ ἔχει φῶς. Εἰ πῦρ ἐστὶ, πῶς αἰεὶ κατακαίει; Ὅρας ^αὅτι τούτου χαλεπώτερον τυγχάνει; οὐ γὰρ σβέννυται· διὰ ^γγὰρ τοῦτο ἄσβεστον λέ- γεται. Ἐννοήσωμεν ^{οὖν} ὅσον ἐστὶ κακὸν κατακαίεσθαι δια- παντὸς, καὶ ἐν σκότῳ εἶναι, καὶ ^αμυρία οἰμῶζειν, καὶ βρύχειν τοὺς ὀδόντας, καὶ μηδὲ ἀκούεσθαι. Εἰ γὰρ εἰς δεσμοτήριόν τις ἐμβληθεὶς ἐνταῦθα τῶν ^βεὐγενῶς τεθραμμένων, τὴν δυσωδίαν μόνον, καὶ τὸ ἐν σκότῳ κείσθαι, καὶ τὸ μετὰ ἀνδροφόνων δεδέ- σθαι, παντὸς θανάτου χαλεπώτερον εἶναι φησὶν· ἐννόησον· τί ^γἐστὶν, ὅταν μετὰ τῶν τῆς οἰκουμένης ἀνδροφόνων κατακαϊώμεθα, μήτε ὀρῶντες μήτε ὀρώμενοι, ἀλλ' ἐν πλήθει ^ατοσοῦτῳ νομί- ζοντες εἶναι μόνοι. Τὸ γὰρ σκότος ^εκαὶ τὸ ἀλαμπές οὐκ ἀφήσιν οὐδὲ τοὺς πλησίον ἡμᾶς διαγινώσκειν· ἀλλ' ὡς μόνος τοῦτο πάσχω· ἕκαστος, οὕτω διακρίσεται. Εἰ δὲ σκότος ^βθλίβει καθ' ἑαυτὸ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς καὶ θορυβεῖ· τί ἔσται (435) ἄρα, ὅταν μετὰ τοῦ σκότους καὶ οὐδὲν τοσαῦτα ὥσι καὶ ἐμ- πρησμοί;

Διὸ δέομαι ταῦτα διαπαντὸς στρέφειν παρ' ἑαυτοῖς, καὶ τῆς

¹ ἵδωρ] + πηγαῖον K.Q. Sav. cet. τό τε ἄ. τό τε π. om. K.Q. ^π τῶν om. K.Q. ^α ἐκείνην A.R. Veron. ἐκείνον om. Q. Mox σώζει pro εὐφραίνει K.Q. Post ἀπόλλυσι add. πρῶτον O.R. et ex corr. N. ^ο γάρ] οὖν R. οὖν vel γὰρ οὖν N. Post γὰρ repetit χρηστὰ O. ^β μὲν] δὲ A. ^α φησὶν] + ἐστὶν N.O. Sav. cet. ^γ παρίστησιν] ἐστὶν K.Q. ^β σκ. πρῶ- τον] πρῶτον σκ. N.O. ^γ εἰ γὰρ] εἰπέ γὰρ (+μοι K.Q.) εἰ K.Q. Sav. cet. ^π πῶς] + καὶ K.N.Q. Sav. cet. λέγεται pro ἐστὶν K.Q. ^π τὸ πῦρ] τοῦ πυρός N. ^α ὅτι] + καὶ O. Statim χαλ. τούτου inverso ord. Sav. cet. invitis omnibus. ^γ γὰρ π.] γ. γὰρ N.O. ^α οὖν] Sic A.K.N.O.Q. τούτων Edd. Neutrum habet R. ^α μυρία οἰ.] οἰ. διαπαντός R. ^β εὐγενῶν Q. Statim ἐντεθραμμένων ex corr. O. ^γ τί ἐστὶν] τίνας ἐσόμεθα K.Q. Mox καϊώμεθα R. ^α τοσοῦτων A. ^ε [καὶ] Sav. καὶ om. K.R. erasum in O. ^γ ἡμᾶς om. Q. ante οὐδὲ τοὺς πλ. transp. K. Mox οὕτως ἕκαστος hoc ord. K. ^β καθ' ἐ. θλίβει et mox καὶ θορ. ψυχὰς alio ord. N.O. τὰς ἡμ. in textu om. O.

D ἀπὸ τῶν ῥημάτων λύπης ἀνέχεσθαι, ἵνα μὴ τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ὑπομείνωμεν τιμωρίαν. Πάντως γὰρ ταῦτα πάντα ἔσται, καὶ ἱ τοὺς ἄξια πράξαντας τῶν ἐκεῖ κολαστηρίων οὐδεὶς ἐξαιρήσεται, οὐ πατὴρ, οὐ μήτηρ, οὐκ ἀδελφός.¹² “Ἀδελφός γὰρ οὐ λυτροῦται· λυτρώσεται ἄνθρωπος;” καὶ πολλὴν παρρησίαν ἔχη, καὶ μεγάλη ἰσχύϊ πρὸς τὸν θεόν. Αὐτὸς γὰρ
 12 ἔστιν ὁ ἀποδιδούς ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τούτων καὶ σωθῆναι ἔνι καὶ κολασθῆναι. ¹ Ποιήσωμεν τοίνυν ἡμῖν φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ^m τούτέστιν, ἐργασώμεθα ἐλεημοσύνην, κενώσωμεν εἰς ⁿ τούτους τὰ χρήματα, ἵνα κενώσωμεν ἐκεῖνο τὸ πῦρ, ἵνα σβέσωμεν αὐτὸ, ἵνα ὁ παρρησίαν ἔχωμεν ἐκεῖ. Καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐχ οὗτοί εἰσιν οἱ δεχόμενοι ἡμᾶς, ἀλλὰ τὸ ἔργον τὸ ἡμέτερον. “Ὅτι ῥ γὰρ οὐχ ἀπλῶς τὸ φίλους ἡμῖν τούτους εἶναι σῶσαι δύναται, ὅρα τὴν προσθήκην. Διὰ τί γὰρ οὐκ εἶπε, ποιήσατε ὑμῖν φίλους, ἵνα δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους αὐτῶν σκηνάς, ἀλλὰ προσέθηκε καὶ τὸν τρόπον; Εἰπὼν γὰρ, “ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας,” ἔδειξεν ὅτι ἀπὸ τῶν χρημάτων προσήκει ποιῆσαι τούτους φίλους, ἡ δὲ ὡς οὐχ ἀπλῶς φιλία προστήσεται ἡμῶν, εἰ μὴ ἔργα ἔχωμεν ἀγαθὰ, εἰ μὴ τὸν ἀδίκως συλλεγέντα πλούτον δικαίως κενώσωμεν. Οὗτος δὲ ὁ λόγος ἡμῖν, οὐ πρὸς τοὺς πλουσίους μόνον, ὁ τῆς ἐλεημοσύνης, ἀρμόσει, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς πένητας. Καὶ ἢ τις ἐκ τοῦ προσαιτεῖν τρεφόμενος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔστιν ὁ λόγος οὗτος· οὐ γὰρ ἔστιν οὕτως οὐδεὶς πένης, καὶ σφόδρα πένης ἢ, ὡς δύο λεπτῶν μὴ εὐπορεῖν. Ὑἵ ἐστιν οὖν καὶ ἐξ ὀλίγων ὀλίγα δόντα, τοὺς πολλὰ κεκτημένους ὑπερβυλέσθαι πλεονα

12 Psal. xlviii. 8.

^h ῥημάτων] + τούτων O. ¹ τὸν.. πράξαντα R. ἄδικα pro ἄξια A.K.Q.R. Veron. Mox κολαστηρίων om. A.K.Q. Veron. ^k οὐ λ. φησὶ N.O. Sav. cet. φησὶν, οὐ λ. R. Mox haec καὶ—θεὸν ante ἀδελφός γὰρ transp. K.Q. Sav. cet. invito Mut. ¹ π. τοίνυν ἡμῖν] ποιήσατε ὑμῖν (+ φησὶ Q.) K.Q. Sav. cet. ^m τούτέστιν] οὐκοῦν ὑπακούσωμεν, δεσποτικὴ γὰρ ἔστιν (+ ἡ K.Q.) ἐντολή, καὶ τὰ περιττὰ τοῦ πλούτου εἰς τοὺς δεομένους σκορπίσωμεν K.Q. Sav. cet. Post ἐλεημοσύνην iidem add. ἕως ἐσμέν κύριοι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ φίλους ποιεῖν ἐκ τοῦ μαμωνᾶ. Nostra verterunt Interpp. ⁿ τούτους] τοὺς δεομένους N.R. istos Mut. εἰς τούτους τὰ χρ.] τὰ χρ. εἰς τοὺς πένητας K.Q. Sav. cet. ^o παρ. ἔχωμεν (σχῶμεν N.O.) omnes. ἔχωμεν παρ. Edd. ^p γὰρ om. A. Mox ἡμῶν pro ἡμῖν et ὀνῆσαι pro σῶσαι O. ^q ὅρα τὴν πρ.] ἐνὶ τούτῳ μαθεῖν ἀπὸ τῆς προσθήκης K.Q. Sav. cet. ^r ἡμῖν et ἡμᾶς A. ^s τούτους] τοὺς R. et a pr. m. O. ^t δηλῶν ὡς] δηλῶν ὅτι N.O. Sav. cet. ὥστε δηλῶν ὅτι K.Q. Mox φιλία πρ. ἡμῶν omnes. πρ. ἡμῶν φιλία Edd. ^v ὁ τῆς ἐλ. ante οὐ πρὸς τ. πλ. μ. transp. K.Q. Sav. cet. ^w ἔσται K.Q. Mox οὗτος om. in text. O. ^x ἔστιν] + οὐκ ἔστιν K.Q. Sav. cet. ^y ἐστιν οὖν] Sic A.N.R. ἔστιν οὖν O. ἔστι K.Q. ἐστι γοῦν Edd. potest ergo Mut. ^z ὑπερβ. πλ. δ.] καὶ πλ. δ. ὑπερβ. K.Q. ἐκείνη pro κακείνη iidem.

διδόντας, καθάπερ κακείνη ἡ χήρα. Οὐ γὰρ τῷ μέτρῳ τῶν διδομένων, ἀλλὰ τῇ δυνάμει καὶ τῇ προαιρέσει τῶν διδόντων κρίνεται τῆς ἐλεημοσύνης τὸ ἁμέγεθος. ^b Πανταχοῦ προαιρέσεως δεῖ, ἑπανταχοῦ γνώμης ὀρθῆς, πανταχοῦ τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπης. ^d Ἐὰν μετὰ ταύτης ἅπαντα πράττωμεν, κἂν μικρὰ ἔχοντες μικρὰ δώμεν, οὐκ ἀποστρέψει ὁ θεὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἀλλὰ δέξεται ὡς μεγάλα καὶ θαυμαστά. Τῇ γὰρ προαιρέσει, οὐ τοῖς διδομένοις προσέχει· κἂν ἐκείνην ἴδῃ μεγάλην οὖσαν, ταύτῃ ἐτίθεται τὰς ψήφους καὶ κρίνει, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ποιεῖ μετόχους· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

13

¹⁴ Ὃς ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ^a δι' ἐαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

ΠΑΝΤΑΧΟΥ μὲν εὐλαβοῦς διανοίας δεῖ, μάλιστα δὲ ὅταν περὶ θεοῦ λέγωμέν τι καὶ ἀκούωμεν· ^b ἐπεὶ μήτε εἰπεῖν ἢ γλῶττα, μήτε ἀκούσαι ἢ διάνοια πρὸς ἄξιαν τοῦ θεοῦ τι δύναται· καὶ τί λέγω γλῶτταν καὶ ^d διάνοιαν; οὐδὲ ἑγὰρ ὁ νοῦς ὁ πολὺ τούτων πλέον ἔχων, δυνήσεται τι περιλαβεῖν ἀκριβῶς, B ὅταν περὶ θεοῦ τι φθέγγεσθαι βουλώμεθα. Εἰ γὰρ ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ὑπερέχει πάντα νοῦν, καὶ τὰ ἡτοιμασμένα τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβῃ· πολλῶ μᾶλλον αὐτὸς ὁ τῆς εἰρήνης θεός, ὁ τῶν ἀπάντων δημιουργός, ὑπερβαίνει πολλῶ ^e τῷ μέτρῳ τὸν ἡμέτερον λογισμόν. Δεῖ τοίνυν μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας ἅπαντα δέχεσθαι· καὶ ὅταν ὁ

1 CAP. I. v. 3.

^a ἁμέγεθος] μέτρον O. ^b πανταχοῦ] Sic A.N. Mut. πανταχοῦ γὰρ O.R. Veron. ὥστε πανταχοῦ K.Q. Sav. cet. Statim τῆς πρ. A. Post προαιρέσεως add. ἡμῖν K.Q. Sav. cet. ^c Haec πανταχοῦ γν. ὀρθῆς accesserunt ex uno libro O. ubique recto proposito Mut. ^d ἐὰν] + γὰρ N. Mox ἂν pro κἂν K.Q. ^e τίθεται] θῆσει K.Q. Mox ποιήσει iidem. ^f κρίνει] Sic O.R. κρινεῖ A.K.Q. Edebatur κρίσεις. Mox ποιεῖ μ. ἀγαθῶν hoc ord. N.O. Hom. II. ^a δι' αὐτοῦ A. et a pr. m. O. δι' ἐαυτοῦ—ἡμῶν om. K. ^b ἐπεὶ—διάνοια] οὔτε γὰρ γλῶσσα (γλῶττα K.) εἰπεῖν, οὔτε οὐς ἀκούσαι K.Q. Sav. cet. invidis Supp. Mut. ^c τοῦ θ. τι δύναται (δυνήσεται a pr. m. O.)] δύναται τι αὐτοῦ K.Q. ^d διάνοιαν] οὐς K.Q. Sav. cet. ^e γὰρ om. K.Q. ὑπερέχων pro πλέον ἔχων K.Q. Sav. cet. Mox τι om. K.Q. ^f τοῦ θεοῦ om. A. Infra post αὐτὸν add. ἀγαθὰ R. ^g τῷ μέτρῳ] τρόπῳ A.R. Veron.

λόγος ^hἐξασθενήσῃ, καὶ μὴ δύνῃται παραστήσαι τὰ λεγόμενα
μετὰ ἀκριβείας, τότε μάλιστα ⁱδοξάζειν τὸν θεόν, ὅτι θεὸν
C τοιοῦτον ἔχομεν, ^kκαὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν καὶ τὴν ἔννοιαν ὑπερ-
βαίνοντα. Πολλὰ γὰρ ὦν ^lπερὶ θεοῦ νοοῦμεν, ^mοὐ φράσαι (436)
δυνάμεθα· ἢ πολλὰ ⁿφράζομεν μὲν, νοῆσαι δὲ οὐκ ἰσχύομεν·
οἷόν τι λέγω, ὅτι ^oπανταχοῦ ὁ θεὸς ἴσμεν, πῶς δὲ, οὐκέτι νοοῦ-
μεν· ὅτι ἔστι τις ἀσώματος δύναμις πάντων αἰτία τῶν ἀγαθῶν,
ἴσμεν, πῶς δὲ ἐστίν, ἢ τίς ἐστίν, οὐκ ἴσμεν. Ἴδού φράζομεν,
καὶ ^pοὐ νοοῦμεν. Εἶπον ὅτι πανταχοῦ ἐστίν, ἀλλ' οὐ νοῶ·
εἶπον ὅτι ἀναρχός ἐστιν, ἀλλ' οὐ νοῶ· εἶπον ὅτι ἐγέννησεν ἐξ
^qἑαυτοῦ, καὶ οὐκ οἶδα πῶς ^rπάλιν νοήσω. Ἔστι ^sδέ τινα, ^a
D μὴδὲ φράσαι ἐν· οἷόν τι λέγω, νοεῖ ἡ διάνοια, ἀλλ' εἰπεῖν οὐ
δύναται. Καὶ ἵνα ^tεἰδῆς καὶ Παῦλον ἀσθενοῦντα, καὶ μὴ πρὸς
ἀκριβείαν τὰ ὑποδείγματα λέγοντα, καὶ φρίξης, καὶ μὴδὲν πε-
ραιτέρω ζητήσης, ἄκουε· εἰπὼν γὰρ υἱὸν, καὶ θεὸς δημιουργόν,
τί ^vφησιν; “Ὁς ὦν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς
ὑποστάσεως αὐτοῦ.” Τοῦτο ^wδὲ μετ' εὐλαβείας ἐκλαμβάνειν
δεῖ, ^xκαὶ τὰ ἄτοπα περικόψαι. “Ἀπαύγασμα τῆς δόξης,”
14 ^yφησίν. Ἀλλ' ὅρα πρὸς τί αὐτὸ ἐκλαμβάνει, καὶ οὕτω καὶ
αὐτὸς δέχου· ὅτι ἐξ αὐτοῦ, ὅτι ἀπαθῶς, ὅτι οὐ μειωθέντος ^zοὐδὲ
ἐλαττωθέντος· ἐπειδὴ εἰσὶ τινες ἄτοπα τινα ἐκ τοῦ ὑποδείγμα-
τος ἐκλαμβάνοντες. Τὸ γὰρ ἀπαύγασμα, ^aφασίν, ἐνυπόστατον
οὐκ ἐστίν, ἀλλ' ἐν ἐτέρῳ ἔχει τὸ εἶναι. Μὴ τοῦτο τοῖνυν ἐκ-
λάβης, ἄνθρωπε, μὴδὲ Μαρκέλλου καὶ Φωτεινοῦ νοσήσης ^bτὴν
νόσον. Ἐγγύθεν ^cγὰρ σε θεραπεύει, ὥστε μὴ εἰς ἐκείνην ^dἐμ-
πεσεῖν τὴν διάνοιαν, οὐδὲ ἀφίησί σε εἰς τὸ ὀλέθριον ἐκείνο νό-
B σσημα κατενεχθῆναι. ^eΤί δὲ φησι; “Καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑπο-

^h ἐξασθενῇ K.Q. ἐξασθενήσῃ Sav. marg. ⁱ δοξάζειν]+χρη O. ^k καὶ
τὴν δ. ἡμῶν om. A. Supp. Statim τὸν λόγον pro τὴν ἔννοιαν K.Q. Sav. cet.
^l περὶ τοῦ θ. A.O. ^m οὐ φρ.] οὔτε φρ. K.O.Q.R. Veron. φρ. οὐ Supp.
οὐ φράσαι—φράζομεν μὲν om. A. ⁿ φράζομεν μὲν] Sic N.O. μὲν om. Ve-
ron. Supp. μὲν φράζομεν K.Q.R. Sav. cet. Post ἰσχυομεν add. ἀκριβῶς K.Q.
^o πανταχοῦ]+μὲν N. Sav. cet. ^p οὐ om. A. Statim εἶπον (in 1mo loco)—
νοῶ (in 2do loco) om. idem. εἶπον (in 2do loco)—νοῶ om. K. inclusum a Sav.
^q αὐτοῦ A. ^r πάλιν—δέ] ἀρα καλῶς ἔλεγον ὅτι ἐστὶ (ἐνι Q.) K.Q. Mox
καὶ γὰρ pro οἷόν τι λέγω iidem. ^s δέ] Sic N.R. Supp. Sav. cet. οὐν A.O.
Veron. ^t ἴδης Supp. et ex corr. O. ^u ιδεας Mut. ^v φησιν] ἐπάγει
K.Q. Supp. Sav. cet. ^w δὲ assumptum ex A.N.O.R. Mut. οὐν pro δὲ
Supp. ^x καὶ]+πάντα K.Q. Mox περικόπτεται iidem. ^y φησίν. O. Supp.
ἀλλ' om. K.Q. Supp. ^z οὐδὲ] ἀλλ' οὐδὲ A. Veron. ^a φησίν O. Supp.
inquirunt Mut. φασίν om. A. Cat. Veron. τὸ γὰρ—φασίν] οἱ λέγουσιν ὅτι τὸ
ἀπ. K.Q. ^b τὴν ante Μαρκέλλου transp. K.Q. ^c γὰρ σε θ.] ἔχεις
τὴν θεραπείαν K.Q. Post ὥστε add. γὰρ Q. ^d ἐκπεσεῖν A. ἐμπεσεῖν
σε Edd. σε om. A.K.O.Q.R. Cat. Supp. Mox ἐκείνων pro ἐκείνο N. Supp.
^e τί δὲ φησι] εὐθέως ἐπάγων (ἐπαγαγὼν Supp.) K.Q. Supp.

στάσεως αὐτοῦ” [†]οἷον ὥσπερ ἐστὶν αὐτὸς ἐνυπόστατος, οὐδεὶς δεόμενος, οὕτω καὶ ὁ υἱός. Ἐνταῦθα ^εγὰρ τὸ ἀπαράλλακτον δεικνύς τοῦτό φησι, καὶ ^hτὸν ἰδιάζοντα χαρακτῆρα τοῦ πρωτοτύπου, ὡς ἐν υποστάσει ἐστὶ καθ’ ἑαυτὸν. ^kὉ γὰρ ἀνωτέρω εἰπὼν, ὅτι δι’ αὐτοῦ ^lἐποίησε τὰ πάντα, ἐνταῦθα ^mδίδωσιν αὐτῷ τὴν αὐθεντίαν. Τί γὰρ ἐπάγει; “Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” ⁿἵνα ἐκ τούτου μὴ μόνον τὸν χαρακτῆρα τῆς υποστάσεως ἐκλάβωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ αὐθεντίας ^oἅπαντα κυβερνᾶν. “Ορα ^oτοίνυν πῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴδιον τοῦ πατρὸς, τοῦτο προσάπτει ^pτῷ υἱῷ. Διὰ γὰρ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς εἶπε, “Φέρων τε τὰ πάντα,” ^qοὐδὲ εἶπε, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, ἀλλὰ, “τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” ^rὩς περ γὰρ πρώην ἡμῖν ἀνῆκε κατὰ μικρὸν καὶ κατῆει, οὕτω καὶ νῦν, καθάπερ ^sἀπὸ ἀναβαθμῶν, ἀναβαίνει εἰς ὕψος, εἶτα πάλιν καταβαίνει, καὶ φησι, “Δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν.” “Ορα πῶς καὶ ἐνταῦθα ^tδύο ὁδοὺς ὁδεύει, τὴν μὲν ἀπάγων ἡμᾶς Σαβελλίου, τὴν δὲ Ἀρείου” ^uκαὶ ἐτέραν ^vτινὰ, ὥστε μὴ νομισθῆναι ἄναρχον αὐτὸν εἶναι, ὃ καὶ αὐτὸς ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, μηδὲ ἀλλότριον τοῦ θεοῦ. Εἰ γὰρ καὶ μετὰ τοσαῦτα εἰσὶ τινες οἱ ἀλλότριον ^wαὐτὸν φήσαντες, καὶ ἕτερον αὐτῷ ^xδόντες πατέρα, καὶ τούτῳ πολεμεῖν αὐτὸν λέγοντες· εἰ μὴ ταῦτα εἶπε, τί οὐκ ἂν ἐφθέγγαντο; ^yΠῶς οὖν τοῦτο ποιεῖ; “Οταν θεραπεύειν ἀναγκάζηται, ^zτότε ἀναγκάζεται 15

[†] οἷον—ἐνυπόστατος] δηλῶν διὰ τῆς ἐπαγωγῆς, ὅτι ὥσπερ ἐστὶν ὁ πατὴρ ἐνυπ. καὶ πρὸς ὑπόστασιν K.Q. Sav. cet. ^ε γὰρ om. K. γὰρ τὸ om. Q. Mox εἶπεν pro φησι K.Q. Proximum καὶ om. Q. ^h τὸν] πρὸς τὸν (et post πρωτοτύπου add. παραπέμπων σε καὶ διδάσκων) K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ⁱ ὡς] ὅτι K.Q. καὶ πῶς, φησὶν O.R. Mut. Mox καὶ καθ’ ἐ. K.Q. ^k ὁ—εἰπὼν] εἰπὼν δὲ ἀνωτέρω K.Q. Sav. cet. ^l ἐποίησεν ὁ θεὸς Edd. ὁ θεὸς om. K.O.Q.R. Mut. ^m δίδωσιν—ἐπάγει] διδούς αὐτῷ τὴν αὐθεντίαν, ἐπάγει K.Q. ⁿ ἵνα]+γὰρ K.Q. Post υποστάσεως add. αὐτοῦ O. Mox ἐκ τοῦ pro τὸ O. Cat. Mut. ^o τοίνυν πῶς] τί ποιεῖ K.Q. ^p τῷ] καὶ τῷ K.Q.R. Supp. et corr. O. invita Cat. ^q οὐδὲ εἶπε—τῆς δ. αὐτοῦ] ἀλλὰ τῷ ῥ. τῆς δ. αὐτοῦ, οὐδὲ εἶπε, τῇ δ. αὐτοῦ, ἀλλὰ προσέθηκε, τῷ ῥ. N.R. τῷ ῥ. τῆς δ. αὐτοῦ, οὐδὲ εἶπε, τῇ δ. αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ ῥ. a pr. m. O. ἀλλὰ προσέθηκε, τῷ ῥ. οὐδὲ εἶπε (λέγει K.Q.) τῇ δ. αὐτοῦ, ἀλλὰ τῷ ῥ. τῆς δ. αὐτοῦ K.Q. et ex corr. O. ἀλλὰ τῷ ῥ. τῆς δ. αὐτοῦ Cat. verbo virtutis suae, neque dixit, virtute ipsius Mut. ^r ὥς περ—κατῆει] ὥς περ οὖν ἐμπροσθεν ἀνῆκε καὶ πάλιν κατῆει K.Q. ^s ἀπὸ (ἐπι Supp.) ἀναβαθμῶν] ἀπὸ τινῶν βαθμῶν K.Q. Sav. cet. Mox κατὰν pro καταβαίνει A.N.O. ^t δύο—τοσαῦτα] δύο τέμνει ὁδοὺς. βουλόμενος γὰρ ἡμᾶς ἀπαγαγεῖν τῆς Σαβελλίου καὶ Ἀρείου καινοτομίας, τοῦ μὲν τὸ τρίτον (περιττὸν Sav. cet.) τῆς υποστάσεως (τῶν υποστάσεων Q.) ἀναιρουντος, τοῦ δὲ τὴν μίαν φύσιν εἰς ἀνισότητα κατατέμνοντος, ἐκ περιουσίας ἀμφότερα, (ἀμφότερους Q.) ἀναρεῖ. πῶς οὖν τοῦτο ποιεῖ; ἄνω καὶ κάτω τὰ αὐτὰ στρεφεί, καὶ φθέγγεται, ὥστε μὴ νομ. αὐτὸν ἄναρχον, μηδὲ ἀλλ. τοῦ θεοῦ. καὶ μὴ ξενισθῆς τὸν λέγον, ἀγαπᾷ· εἰ γὰρ καὶ μετὰ τοσαύτην ἀπόδειξιν K.Q. Sav. cet. ^v τινὰ]+ἐνάγων N.R. ^w αὐτὸν om. K. Statim εἶναι φήσαντες K.O.Q. Sav. cet. φ. εἶναι N. εἶναι om. A.R. Veron. ^x δόντες O. ^y πῶς—ὅταν] ὅταν οὖν K.Q. Sav. cet. ^z τότε] ταῦτα, τότε O. ἀναγκάζεται post ταπεινὰ transp. idem.

καὶ ^ατὰ ταπεινὰ φθέγγεσθαι· οἷον ὅτι ἔθηκε, ^βφησὶν, αὐτὸν κληρονόμον πάντων, ^γκαὶ δι' αὐτοῦ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ^δἸνα δὲ μὴ ἐτέρως ^ελυμνήνεται, εἰς ἀνθειτίαν πάλιν αὐτὸν ἀνάγει, καὶ δεικνυσιν ὁμότιμον ὄντα τῷ πατρὶ, καὶ οὕτως ὁμότιμον, ὥς πολλοὺς νομίσαι τὸν αὐτὸν εἶναι πατέρα. Καὶ θεὰ τὴν σύνεσιν αὐτοῦ τὴν πολλήν· πρότερον ἐκεῖνο τίθησι, καὶ ἀσφαλίσκεται αὐτὸ μετὰ ἀκριβείας· ^εκαὶ ὅταν τοῦτο δειχθῇ, ὅτι ^ετοῦ θεοῦ ἐστὶν υἱὸς, καὶ ὅτι οὐκ ἀλλότριος αὐτοῦ, μετὰ ^ηἀσφαλείας λοι-
 B πὸν ἅπαντα, ὅσα βούλεται, φθέγγεται τὰ ὑψηλά. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ μέγα ^ιτι περὶ αὐτοῦ εἰπεῖν εἰς ἐκείνην τὴν ἔννοιαν πολ-
 λούς ἤγαγε, πρότερον θεῖς τὰ ταπεινὰ, μετὰ ἀσφαλείας τότε εἰς ὕψος ^κἀνέρχεται ὅσον βούλεται· καὶ εἰπὼν, “Ὁν ἔθηκε κληρονόμον πάντων,” καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε, τότε ἐπάγει, “Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” Ὁ γὰρ ῥήματι μόνῳ τὰ πάντα διακυβερνῶν, οὐκ ἂν δεηθεῖν τινὸς εἰς τὸ παραγαγεῖν τὰ ^λπάντα. (437)

Καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ὅρα πῶς πάλιν προῖὼν δίδωσιν αὐτῷ
 C τὴν ἀνθειτίαν, καὶ τὸ, “δι' οὗ,” ἐξελών. Ἐπειδὴ γὰρ εἰργά-
 σατο δι' αὐτοῦ ὃ ἤθελε, λοιπὸν ἀποστὰς ^μἀπ' αὐτοῦ, τί φησι;
^ν“Κατ' ἀρχὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί.” Οὐδαμοῦ τὸ, “δι' οὗ,” οὐδὲ ὅτι ἐποίησε δι' αὐτοῦ τοὺς αἰῶνας. Τί οὖν; οὐχ ὑπ' αὐτοῦ γεγέ-
 νηται; Ναί· ἀλλ' οὐχ ὥς σὺ λέγεις, ^οοὐδὲ ὥς ὑπονοεῖς, ὥς δι' ὄργανου, οὐδὲ ὥς οὐκ ἂν παρήσαντος, εἰ μὴ χεῖρα αὐτῷ ὤρεξεν ὁ πατήρ. Ὡς περ γὰρ οὐδένα ^ρκρίνει, καὶ λέγεται κρίνειν διὰ τοῦ υἱοῦ, ^ςἣ κριτὴν ἐγέννησεν· οὕτω ^τκαὶ δημιουργεῖν, ^θἣ δημι-
 D ουργὸν ἐγέννησεν. Εἰ γὰρ αὐτοῦ αἴτιος ὁ πατήρ, ^ικαθ' ὃ πατήρ, πολλῶ μᾶλλον τῶν δι' αὐτοῦ γεγεννημένων. Ὅταν μὲν

2 Hebr. i. 10.

^α τὰ om. A.K.O. ^β φησὶν om. K. post αὐτὸν transp. N. post κληρονό-
 μων R. ^γ καὶ] + ὅτι K.Q. Sav. cet. ^δ ἵνα δὲ] Sic Supp. Veron. ἵνα A.R.
 καὶ ἵνα N. εἰτα ἵνα K.Q. Sav. cet. εἰτα πάλιν ἵνα O. ^ε δεῖναι ne Mut. ^ε λυ-
 μνήνεται] + ἀπὸ τῶν λόγων τῆς ταπεινότητος K.Q. Sav. cet. Μοx αὐτὸν πάλιν
 inverso ord. N.O.Q. ^ε καὶ—δειχθῇ] εἰτα ἐπεὶ τοῦτο ἔδειξεν K.Q. ^ε τοῦ
 om. A.R. Veron. Proximum καὶ om. A.N.O. Veron. ^η ἀσφαλείας] ἀδείας
 K.Q. Sav. cet. ὅσα βούλεται om. K.Q. Supp. invito Mut. Μοx φθ. καὶ τὰ K.
^ι τι om. O. Post εἰπεῖν add. ἐκ προοιμίων ἀφείς K.Q. ^κ ἔρχεται R. Veron.
^λ πάντα] ὄντα O. ^μ ἀπ' et τί om. a pr. m. O. λοιπὸν—φησι] ὅρα λοιπὸν
 τί ἀπ. ἀπ' αὐτοῦ λέγει K.Q. ^ν οὐδέ] + τὸ R. ^ο οὐδὲ pro οὐδ' K.N.O.
 Supp. ὥς om. K.Q. οὐδ' ὥς σὺ ὑπ. R. ^ρ κρίνει] + ἐκείνος K.Q. Sav. cet.
^ς ἣ] Sic Supp. ἣ A.N.O.R. Veron. ὅτι K.Q. Sav. cet. Post κριτὴν add. αὐτὸν
 K.Q. Sav. cet. ^τ καὶ] + λέγεται K.Q. Post δημιουργεῖν add. δι' αὐτοῦ K.Q.
 Sav. cet. ^θ ἣ] Sic Supp. ἣ A.N. Veron. εἰ O. ὅτι K.Q. Sav. cet. δημι-
 ουργεῖν ἣ om. R. Post δημιουργὸν add. αὐτὸν K.Q. Sav. cet. ^ι Haec καθ'
 ὃ πατήρ accesserunt ex O. Mut.

οὐν βούληται δείξαι ὅτι ἐξ αὐτοῦ, ἀναγκαίως τὰ ταπεινὰ φθέγγεται· ὅταν δὲ ὁ βούληται ὑψηλὰ φθέγγεσθαι, λαβὴν Μάρκελλος λαμβάνει καὶ Σαβέλλιος. Ἀλλ' ἀμφοτέρων τὴν ἀμετρίαν ^ωφυγῶν, μέσῃ ὥδενσεν. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τῆς ταπεινότητος ἐμμένει, ἵνα μὴ Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ^λλάβῃ χώραν, οὔτε αἰὶ τοῖς ὑψηλοῖς ἐναπομένει· καὶ δείκνυσιν αὐτοῦ ἵπάλιν τὴν ἐγγύ- 16
τητα τὴν πολλήν, ἵνα μὴ Σαβέλλιος ἐπιπηδήσῃ. Εἶπεν υἱὸν, ^κκαὶ εὐθέως ἐφέστηκε Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς, λέγων αὐτὸν εἶναι υἱὸν ὡς τοὺς πολλούς. Ἀλλ' ἔδωκεν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν, εἰπὼν κληρονόμον. Ἀλλ' ἔτι ἀναισχυντεῖ μετὰ Ἀρείου· τὸ γὰρ, “ἔθηκεν αὐτὸν κληρονόμον,” ἀμφοτέροι κατέχουσιν· ἐκεῖνος μὲν ^αἀσθενείας λέγων εἶναι, οὗτος δὲ ^εἔτι ἐνέστηκεν, ἐπισκῆπτειν ἐπιχειρῶν τῷ ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, “Δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν,” ἔβαλε ^μμὲν ὑπτιον ἀναισχυντοῦντα τὸν Σαμοσατέα, ^δὁ δὲ Ἀρείος ἔτι ἰσχυρὸς εἶναι δοκεῖ. Ἀλλ' ὅρα καὶ τοῦτον πῶς ^ππλήττει πάλιν εἰπὼν, “Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ.” B
Ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν ἐπιπηδᾷ Σαβέλλιος, καὶ Μάρκελλος, καὶ Φωτεινός. Ἀλλὰ κακείοις πᾶσι μίαν πληγὴν δίδωσιν, ^εεἰπὼν, “Καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα πάλιν καὶ Μαρ-
κίωνα πλήττει, οὐ σφόδρα μὲν ἰσχυρῶς, πλήττει δ' οὖν ὁμοῦ· δι' ὅλης γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρὸς αὐτοὺς μάχεται. Ἀλλ' ὅπερ ^εἔφη, “ἀπαύγασμα ^ττῆς δόξης,” ^κἄκουε καὶ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ³“Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου.” Ἰδιὰ τοῦτό φησιν ἀπαύγασμα, δεικνὺς ὅτι κακείνο οὕτως εἴρηται, ὡς φῶς ἐκ φωτός. C
Οὐ τοῦτο δὲ μόνον ^μδείκνυσιν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐφώτισε τὰς ἡμετέρας ψυχάς· ^κκαὶ τὸν πατέρα αὐτὸς ἐσήμανε, καὶ διὰ τοῦ ἀπαυγά-

³ JOAN. viii. 12.

^ν βούληται—ἀμφοτέρων] ὅτι θεὸς ἴσος τῷ πατρὶ, τὰ ὑψ. φθέγγεται. ἵν' οὖν λαβὴν M. μὴ λάβῃ, ἀμφοτέρων K.Q. ^ωφυγῶν] Sic K.Q. Mut. Sav. Mor. ἢ ἐκκλησία φυγοῦσα A.N.O.R. Veron. Supp. Ben. Post ὥδενσεν add. ὁδὸν K.O.Q.R. Supp. Sav. cet. ^λλάβῃ] σχῇ K.Q. ^ππάλιν] παρὰ A. Post Σαβέλλιος add. πάλιν A.N.O. Veron. ^κκαὶ om. A. Veron. ^αἀσθενείας] + αὐτὴ K.Q. ^εἔτι—τῷ (τὸ A.N.R. Veron. non Supp.) ἐξῆς] ἐπισκῆπτειν ἐπιχ. καὶ τῷ ἐξῆς K.Q. Sav. cet. Statim εἰπὼν δὲ Παῦλος δι' οὗ ἰδεν. ^μμὲν om. K.N.Q. Sav. cet. ^δὁ δὲ] ἀλλ' ὁ in rasura O. Mox ἔτι ὡς ἰσχ. idem. ^δὁ δὲ—δοκεῖ] ὁ (+δὲ Q.) Ἀ. τέως ἔτι ἰσταται K.Q. ^επλήττει πάλιν] καταβάλλει K.Q. κατ. πάλιν Sav. cet. πλήττει om. Veron. ^εἀλλ' ἰδοὺ] ἀλλὰ τοῦτ' K.Q. ^εεἰπὼν] ἐπαγαγὼν K.Q. Haec φέρων—αὐτοῦ om. K. inclusa a Sav. Mox οὐ σφόδρα—ὁμοῦ om. a pr. m. N. ^εἔφη] Vid. Annot. ἀλλ' ὅπερ ἔφη ἄπ.] ἄπ. γὰρ N. ^ττῆς (τῆς om. Q.) δόξης] + φησὶν N. + εἴρηκε τὸν υἱόν· καὶ ὅτι καλῶς K.Q. Sav. cet. In O. rasura est. ^κἄκουε] + δὲ N. καὶ αὐτοῦ om. K.Q. Sav. cet. sed ἰδεν post λέγοντος add. περὶ αὐτοῦ. ¹διὰ τοῦτο—εἴρηται] διὰ τοῦτο δὲ ἄπ. εἶπεν αὐτὸς, ἵνα δείξῃ ὅτι κακεῖ οὕτως εἴρηται· δῆλον δὲ K.Q. Sav. cet. ^μδείκνυσιν] Sic A.K.O.Q.R. Supp. δεικνύς N. δεικνύται Edd. ^κκαὶ—ἐδείξεν] διὰ δὲ τοῦ ἄπ. τὸ ἴσον ἐσήμανε τῆς οὐσίας, καὶ τὴν πρὸς τὸν πατέρα ἐγγύτητα K.Q. Sav. cet. Statim ἐνν. δὲ τὴν N.O. Supp.

σματος τῆς οὐσίας τὴν ἐγγύτητα ἔδειξεν. Ἐννόησον τὴν λεπτότητα τῶν εἰρημένων· οὐσίαν μίαν ἔλαβε καὶ ὑπόστασιν εἰς δύο ὑποστάσεων παράστασιν· ὁ καὶ ἐπὶ τῆς γνώσεως τοῦ πνεύματος ποιεῖ. Ὡς περ γὰρ μίαν εἶναι φησι τὴν γνώσιν ὅτι τὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ πνεύματος, ὡς ὄντως μίαν, καὶ οὐδὲν πρὸς ἑαυτὴν Ῥοδιστηκίαν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐνός τινος ἠεπελάβετο εἰς τὴν τῶν δύο ὑπόστασιν. ⁸Καὶ ἐπήγαγεν ὅτι χαρακτήρ. ⁹Ὁ γὰρ χαρακτήρ ἄλλος τίς ἐστι παρὰ τὸ πρωτότυπον· ἄλλος δὲ οὐ πάντη, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἐνυπόστατον εἶναι· ἐπεὶ καὶ ἐνταῦθα ὁ χαρακτήρ τὸ ἀπαράλλακτον δηλοῖ οὐ ἐστι χαρακτήρ, τὸ ὅμοιον ¹⁷κατὰ πάντα. Ὅταν οὖν καὶ μορφήν αὐτὸν καλῇ, καὶ χαρακτήρα, τί ἐροῦσιν; Ἀλλὰ καὶ ἑοῦ εἴρηται εἰκὼν ὁ ἄνθρωπος, φησί. Τί οὖν; οὕτως ὡς ὁ υἱός; Οὐ, φησὶν, ἀλλ' ὅτι ²ἡ εἰκὼν οὐ δέικνυσι τὸ ὅμοιον. Καίτοιγε καθ' ὃ εἴρηται ³ὁ ἄνθρωπος εἰκὼν, δέικνυσι τὸ ὅμοιον ὡς ἐν ἀνθρώπῳ. Ὅπερ γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ, τοῦτο ⁴ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς, κατὰ τὴν ἀρχὴν λέγω· καὶ ὥς περ τῶν ⁵ἐπὶ γῆς πάντων οὗτος κρατεῖ, οὕτω καὶ ὁ θεὸς πάντων κρατεῖ τῶν ⁶ἐν οὐρανῷ καὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄλλως δέ, ὁ ἄνθρωπος οὐκ εἴρηται ⁷χαρακτήρ, ^Bοὐκ εἴρηται μορφή· ὅπερ τὴν οὐσίαν ἐμφαίνει, ἡ ⁸καὶ οὐσίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν κατ' οὐσίαν. Ὡς περ οὖν ἡ μορφή τοῦ δούλου οὐδὲν ἄλλο ἐμφαίνει ἢ ἄνθρωπον· ἀπαράλλακτον· οὕτω ⁹καὶ ἡ μορφή τοῦ θεοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐμφαίνει ἢ θεόν.

“Ὁς ὢν ἀπαύγασμα, φησὶ, τῆς δόξης.” Ὅρα τὸν Παῦλον τί ποιεῖ. Εἰπὼν, “Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης,” ἐπήγαγε πάλιν, “ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλῶσύνης.” ὁ νόμισιν οἷοις κέχρηται, οὐδιμοῦ τῆς οὐσίας ὄνομα εὐρών. Οὔτε γὰρ ἡ μεγα- (438) λωσύνη, οὔτε ἡ δόξα τὸ ὄνομα παρίστησιν, ¹⁰ὅ βούλεται εἰπεῖν, ἀλλ' οὐκ ἔχει ὄνομα εὐρεῖν. Τοῦτο ¹¹γὰρ ἐστὶν ὃ ἔλεγον ἐξ ἀρχῆς, ὅτι πολλάκις τινὰ νοοῦμεν, καὶ οὐ δυνάμεθα φράζειν· ^Cἐπεὶ οὐδὲ τὸ, θεὸς, ὄνομα οὐσίας ἐστὶν, οὐδὲ ἐστὶν ὅλω; τῆς οὐ-

⁹ τὴν om. R. Mox καὶ τὴν τοῦ πν. a pr. m. O. ¹⁰ Ῥοδιστηκίαν K. ¹¹ ἠεπελάβετο] + ῥήματος K.Q. Supp. Sav. cet. ¹² ὑπόστασιν] ὑποστάσεων δηλώσιν idem. ¹³ καὶ] εἴτα K.Q. Sav. cet. non Supp. Mox ὅτι καὶ χ. Edd. καὶ om. K.O.Q.R. Supp. ¹⁴ ὁ γὰρ] εἰ δὲ K.Q. ¹⁵ θεοῦ] Sic R. et ex corr. O. εἰκόνας A.N.O. Veron. Ben. θεοῦ εἴρηται absunt a K.Q. Sav. Mor. ¹⁶ ὁ om. R. ¹⁷ ἡ accessit ex N.O.Q.R. ¹⁸ ὁ om. R. Mox δέικνυσι—ἀνθρώπῳ om. A. ¹⁹ ὁ om. N.O. ²⁰ ἐπὶ τῆς γῆς N.O. ²¹ ἐν [τῷ] οὐρανῷ καὶ [τῶν] γῆς Sav. τῷ om. K.O. Supp. τῶν om. K.Q. τῆς om. K.O.Q. ²² χαρακτήρ] + ἀπαύγασμα οὐκ εἴρ. N. + οὐκ εἴρ. απ. K.Q. Sav. cet. invitis Supp. Mut. ²³ καὶ οὐσίαν om. K.Q. Sav. cet. Mox τὴν κατὰ τὴν οὐσίαν R. ²⁴ καὶ assumptum ex omnibus. ²⁵ απ.] + φησὶν O. ²⁶ ὁ νόμ. οἷοις] ὅρα οἷοις ὄνομ. K.Q. Supp. Post οὐσίας add. αὐτῆς K.Q. Supp. Sav. cet. ²⁷ [δ.] Sav. ²⁸ ὁ om. K.Q. ἀλλὰ β. μὲν εἰπεῖν, οὐκ ἔχει δὲ εὐρεῖν Supp. ²⁹ γὰρ] ἀρα K.Q. Mox ἔλεγον A.

σίας ἐκείνης ὄνομα εὐρεῖν. Καὶ τί θαυμαστὸν εἰ ἐπὶ θεοῦ, ὅπου γε οὐδὲ ἐπὶ ἀγγέλου εὔροι τις ἂν ὄνομα τῆς οὐσίας δηλωτικόν; τὰχα δὲ οὐδὲ ἐπὶ ψυχῆς· οὐ γάρ ^κμοι δοκεῖ τοῦτο τὸ ὄνομα παραστατικὸν εἶναι τῆς οὐσίας αὐτῆς, ἀλλὰ τοῦ ψύχειν. Τὴν γὰρ αὐτὴν καὶ ψυχὴν, καὶ καρδίαν, καὶ νοῦν καλουμένην ἴδοι τις ἂν. ⁴“Καρδίαν γὰρ, φησὶ, καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ ἰθεὸς” καὶ πνεῦμα ^μπολλαχοῦ ἴδοι τις ἂν λεγομένην αὐτήν. “Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως ^παυτοῦ.” ^οΕἰπέ μοι· ^D ^δ“Εἶπε, φησὶν, ὁ θεὸς, γεννηθήτω φῶς” ^ρὁ πατὴρ, φησὶν, ἐπέταξεν, ὁ δὲ υἱὸς ὑπήκουσεν; ⁹Ἀλλ’ ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα ῥήματι αὐτὸς ποιεῖ. “Φέρων γὰρ, φησὶ, τὰ πάντα” τουτέστι, κυβερνῶν· ^ττὰ διαπίπτοντα συγκρατεῖ. Τοῦ γὰρ ποιῆσαι τὸν κόσμον οὐχ ἥττον ἐστὶ τὸ ^σσυγκρατεῖν, ἀλλ’, εἰ δεῖ τι καὶ θαυμαστὸν εἰπεῖν, καὶ μεῖζον. Τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων ἐστὶ τι ¹⁸ ^ιπαράγειν· τὸ δὲ τὰ γεγονότα, εἰς τὸ μὴ εἶναι μέλλοντα ἄναχωρεῖν, συνέχειν καὶ συνάπτειν πρὸς ἄλληλα διαστασιάζοντα, τοῦτό ἐστι τὸ μέγα καὶ θαυμαστὸν, καὶ πολλῆς δυνάμεως τεκμήριον. ^ωΕἶτα τὸ εὐκολον δηλῶν ^xεἶπε, “φέρων.” Οὐκ εἶπε, κυβερνῶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ^υἀπλῶς τῷ δακτύλῳ τι κινούντων, καὶ ποιούντων περιφέρεσθαι. Ἐνταῦθα καὶ τὸν ὄγκον τῆς κτίσεως ἔδειξε μέγαν ὄντα, καὶ τὸ μέγα οὐδὲν αὐτῷ ὄν. Εἶτα πάλιν τὸ ἀπονητὶ δείκνυσιν, εἰπὼν, “τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως ^B ^βαυτοῦ.” Καλῶς εἶπε, “τῷ ῥήματι.” Ἐπειδὴ γὰρ τὸ ῥῆμα παρ’ ἡμῖν ψιλὸν εἶναι δοκεῖ, δείκνυσιν ὅτι ^zοὐκ ἔστι ψιλὸν ἐπὶ ^αθεοῦ. Τὸ δὲ πῶς τῷ ῥήματι φέρει, οὐκέτι προσέθηκεν· οὐδὲ γὰρ δυνατόν εἰδέναι. Εἶτα ^βἐπήγαγε περὶ τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ. Οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἰωάννης πεποίηκεν· ^εεἰπὼν ὅτι θεὸς ἐστίν, ἐπήγαγε τῆς κτίσεως τὴν δημιουργίαν. “Ὅπερ γὰρ ἐκείνος

4 Psal. l. 12.

5 Gen. i. 3.

^κ μοι om. A. Mox ψυχὴν pro ψύχειν A. Supp. ¹ θεός] + οὐ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ (ἀλλὰ om. Q.) K.Q. Supp. Sav. cet. ^μ [πολλαχοῦ] Sav. Abest a N. Statim ἴδοις ἂν K.Q. Supp. ^π αὐτοῦ] + ὁρᾶς τί φησι; K.Q. Sav. cet. ^ο εἰπέ μοι] πῶς οὖν, εἰπέ μοι, λέγεις, αἰρετικῆ, διὰ τὸ λέγεσθαι παρὰ τῇ γραφῇ K.Q. Sav. cet. Statim φησὶν om. iidem. ^ρ ὁ πατήρ. φ.] ὅτι ὁ π. iidem. φησὶν om. N. Mox ὑπήκουσεν Q. Supp. obedierit Mut. ἐπήκουσεν Edd. ⁹ ἀλλ’ om. K.Q. [ἀλλ’] Sav. ^τ τὰ om. A.N. Veron. γα a pr. m. O. Mox συγκρατῶν K.Q. Sav. cet. ^σ κρατεῖν K. ^ι παρα- γαίειν R. et a pr. m. O. παρ. τι hoc ord. O.Q. ^ω εἶτα] + καὶ K.Q. Sav. cet. Statim συνέχειν τε καὶ K.N. Sav. cet. ^x εἶπε, φ.] καὶ φ. εἶπεν N. ^υ [ἀπλῶς] Sav. Mox τι om. K.Q. Infra φέρε- σθαι pro περιφ. K.Q. ^z οὐκ ἔστι ψ.] οὐχ οὕτως ἐστὶν K.Q. ^α θεοῦ] + ἀλλ’ ὅτι μὲν τῷ ρ. φέρει, εἶπε K.O.Q. Sav. cet. invitis Supp. Mut. Mox τῷ ρ. φέρει om. K.Q. inclusum a Sav. ^β ἐπήγαγε] θέλων εἰπεῖν K.Q. Mox οὕτω—πεποίηκεν om. iidem, sed post δημιουργίαν add. οὕτω καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς πεποίηκεν. ^ε εἰπὼν γὰρ Edd. γὰρ deest in nostris.

ἡνίκατο εἰπὼν, ⁶ “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος,” καὶ, “Πάντα δι’ αὐτοῦ ἐγένετο,” τοῦτο καὶ οὗτος διὰ τοῦ ῥήματος καὶ ^d τοῦ εἰπεῖν, “Δι’ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν,” ἐνέφηνε. Καὶ γὰρ καὶ C δημιουργὸν, καὶ πρὸ πάντων ὄντα τῶν αἰώνων αὐτὸν δείκνυσι. Τί οὖν; ὅταν περὶ μὲν τοῦ πατρὸς λέγῃ ὁ προφῆτης, ⁷ “Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ,” περὶ δὲ τοῦ υἱοῦ, ὅτι πρὸ πάντων ἐστὶ τῶν αἰώνων, καὶ τῶν ἀπάντων δημιουργὸς, τί ἂν εἴποιεν; μᾶλλον ^h δὲ ὁ περὶ τοῦ πατρὸς ἐλέγετο, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ υἱοῦ ἴδοι τις ἂν εἰρημένον. Καὶ ὅπερ ἐκεῖνος φησι, “Ζωὴ ἦν,” τὸ διακρατητικὸν τῆς κτίσεως δηλῶν, ὅτι πάντων αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ οὕτω καὶ οὗτός φησι, “Φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ” οὐ καθάπερ Ἕλληνες, καὶ τῆς δημιουργίας αὐτῆς, ^k τὸ εἰς αὐτοὺς D ἦκον, ἀποστεροῦντες αὐτὸν, καὶ τῆς προνοίας, μέχρι σελήνης συγκλείοντες αὐτοῦ ^l τὴν δύναμιν.

“Δι’ ἑαυτοῦ, ^m φησὶ, καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.” Εἰπὼν περὶ τῶν θαυμαστῶν ἐκείνων καὶ μεγάλων, τῶν ἁνωτάτῳ, λέγει λοιπὸν καὶ περὶ τῆς εἰς ἀνθρώπους αὐτοῦ κηδεμονίας. Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖνο καθολικὸν ἦν, τὸ, “Ὁ Φέρων τε τὰ πάντα” πλὴν ἀλλὰ τοῦτο πολλῶ μείζον. Καὶ 19 τοῦτο ῥὰ καθολικόν· τὸ γὰρ αὐτοῦ μέρος, ⁿ πάντες ἐπίστευσαν· ἐπεὶ καὶ ὁ Ἰωάννης εἰπὼν, “Ἡ Ζωὴ ἦν,” καὶ τὴν πρόνοιαν δηλώσας, πάλιν λέγει, “Ἡ Καὶ φῶς ἦν.” “Ἡ Δι’ ἑαυτοῦ, φησὶ, καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς.” Δύο τίθησιν ἐνταῦθα τῆς κηδεμονίας αὐτοῦ τεκμήρια μέγιστα· τὸ τε καθαρίσαι τῶν ἁμαρτιῶν ἡμᾶς, καὶ τὸ δι’ ἑαυτοῦ τοῦτο ποιῆσαι. Καὶ πολλαχοῦ ὁρᾷς αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ σεμνυνόμενον, οὐ μόνον ^x ἐπὶ τῇ καταλ-

6 Joan. i. 1. 3.

7 Psal. lxxxix. 2.

^d τοῦ] τῷ K.Q. et a pr. m. O. Post εἰπεῖν add. δὲ K.Q. ^e ἐποίησεν] + τὸ αἰδίων O. Statim ἐνέφηνε· καὶ γὰρ om. K.Q. καὶ ante δημιουργὸν om. N. Mox αὐτὸν ὄντα τῶν αἰ. N. τῶν αἰ. ὄντα αὐτὸν K.Q. ^f οὖν] + ἂν εἴποιμεν K.Q. Statim ὅταν μὲν περὶ τ. π. N.O. ὅταν περὶ τ. π. μὲν K.Q. Sav. cet. ^g εἴποιμεν N. τί ἂν εἴποιεν om. K. ^h δὲ om. Veron. Post δὲ add. ὅταν A.N.O.R. Veron. invito Supp. ὅπερ pro ὁ K.Q. Sav. cet. non Supp. Mox λέγεται a pr. m. O. λέγεται R. ⁱ ὅπερ A.N.O.R. Supp. ὥπερ Edd. Statim ἐκεῖνος om. Veron. ^k τὸ] + γε N. Sav. cet. ^l τὴν] + πολλὴν O. ^m φησὶ] γὰρ, φησὶ N. Sav. cet. ⁿ ἁνωτάτων R. Veron. Post h. v. add. πράξειν O. ^o φέρων τε] φέρων τε λέγειν K. φέρειν τε λέγειν Q. ^p γὰρ] δι K.Q. Supp. Sav. cet. ^q πάντες ἐπ.] πάντας ἔσωσεν K.Q. Sav. cet. invit. Supp. Mut. ^r ὁ om. K.Q.R. ^s ζωὴ ἦν] ζωὴν A.R. Supp. Veron. invito Mut. Post πρόνοιαν add. αὐτοῦ N.O. Mut. Sav. cet. ^t καὶ φ. ἦν] ὅτι καὶ φ. K.Q. Sav. cet. Statim subjungunt τὸ αὐτὸ τοῦτο δηλῶν K.Q. Supp. Sav. cet. ^v δι'] καὶ δι' A. et a pr. m. O. ^w αὐτοῦ A.K.Q. ^x ἐπὶ om. N. Veron.

λαγῇ τῇ πρὸς τὸν θεόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦτο γεγενῆσθαι. Καὶ γὰρ ὕδντως μέγα τὸ δῶρον, καὶ μείζον γεγένηται τῷ διὰ τοῦ υἱοῦ. Εἰπὼν ἄρα, "Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ," B καὶ, "Καθαρισμὸν δι' ἑαυτοῦ ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν," (439) καὶ ἀναμνήσας τοῦ σταυροῦ, ταχέως τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀναλήψεως λόγον ἐπήγαγε. ^b Καὶ ὅρα τὴν σύνεσιν αὐτοῦ τὴν ἄφατον· οὐκ εἶπεν, ἐκελεύσθη καθίσαι· ἀλλ', "ἐκάθισεν." Εἶτα πάλιν, ἵνα μὴ νομίσης αὐτὸν ἐστάναι, ^c ἐπάγει· "Τίνι γὰρ τῶν ἀγγέλων εἶπέ ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου;" "Ἐκάθισε, φησὶν, ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς." ^e Τί ἐστίν, "ἐν ὑψηλοῖς;" εἰς τὸ πῶς περικλείει τὸν θεόν; ^f Ἀπαγε· ἀλλ' C ὥσπερ εἰπὼν, "ἐν δεξιᾷ," οὐκ ἐσχημάτισεν αὐτὸν, ἀλλὰ τὸ ὁμότιμον ἔδειξε τὸ πρὸς τὸν πατέρα· οὕτως εἰπὼν, "ἐν ὑψηλοῖς," οὐκ ἀπέκλεισεν αὐτὸν ἐκεῖ, ἀλλὰ ^h τὸ πάντων ἔδειξεν ὑψηλότερον, καὶ ⁱ πάντα ἀναβεβηκός· ^k τουτέστι, πρὸς αὐτὸν ἔφθασε τὸν θρόνον τὸν πατρικόν. Ὡσπερ οὖν ὁ πατήρ ἐν ὑψηλοῖς, οὕτω καὶ αὐτός· ἡ γὰρ ἰσυνεδρία οὐδὲν ἕτερον δείκνυσιν, ἢ τὸ ὁμότιμον. Εἰ δὲ λέγουσιν ὅτι εἶπε, κάθου, ἐρώμεθα ^m αὐτούς· τί οὖν; ἐστὼτι ⁿ εἶπεν; Ἀλλως δὲ οὐκ εἶπεν, ὅτι ἐκέλευσεν, ^o οὐδὲ D προσέταξεν, ^p ἀλλ' ὅτι εἶπε· δι' οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀναρχον αὐτὸν νομίσης καὶ ἀναίτιον. Ὅτι γὰρ διὰ τοῦτο ^q εἴρηκε, δῆλον ἐκ τοῦ τύπου τῆς καθέδρας· εἰ γὰρ ἐλάττωσιν ἤθελε δηλώσαι, οὐκ ἂν εἶπεν, "ἐκ δεξιῶν," ἀλλ', ἐξ ἀριστερῶν. ^s "Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος, φησὶ, τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα." Τὸ, "γενόμενος," ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ, ἀποδειχθεὶς, ὡς ἂν εἴποι ^t τις. Εἶτα

B v. 4.

^γ ὕδντως—καὶ] οὕτω τὸ μέγα δῶρον K.Q. Sav. cet. Mox τὸ διὰ A.N.R. et ex corr. O. [τῷ] διὰ Sav. τῷ om. K.Q. ^z γὰρ om. K.Q. Sav. Mor. εἰπὼν γὰρ ἐκ.] ἐκ. γὰρ O. ^a τῆς ἀν. Edd. τῆς om. K.O.Q.R. Supp. Mox ἐπάγει K.Q. ^b καὶ om. K.Q. ^c ἐπήγαγε K.Q. Mox εἰπέ π. τῶν δ. hoc ord. N.O. ^d φησὶν om. K.Q. ^e τί—ὑψηλοῖς] ἰδοὺ φησιν, ἐν ὑ. εἶπεν, καὶ K.Q. Statim οὐκ εἰς τόπον O. ^f ἀπαγε] + οὐχ ἵνα τοῦτο ὑποπτεύσωμεν, οὕτως εἴρηκεν K.Q. Sav. cet. ^g εἰπὼν ἐν ὑ.] ἐν ὑ. εἰπὼν N.O. Statim οὐ περιέκλεισεν K.Q. Supp. αὐτὸν om. A. ^h τὸ om. K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ⁱ πάντων N.O.R. Cat. Veron. Statim ἀναβεβηκός (—κὼς A.N.) A.N.O.R. Veron. Cat. ὑπεραναβεβηκός K.Q. Supp. Sav. cet. ^k τουτέστι, πρὸς] ὡσανεὶ (ὡσεὶ Q. Supp.) ἔλεγε, εἰς K.Q. Supp. Sav. cet. non Cat. ^l ἰσυνεδρία N. ^m αὐτούς] πρὸς αὐτούς R. ⁿ εἶπεν] + ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοιεν δείξαι K.Q. Supp. Sav. cet. ^o οὐδὲ] Sic libri omnes et Cat. ἢ Supp. Edd. ^p ἀλλ' ὅτι εἶπε] Sic A.N.O.R. Cat. Mut. ἀλλ' ὅτι εἶπε καὶ τοῦτο (+εἶπε Supp.) K.Q. Supp. ἀλλ' εἶπε, κάθου Veron. ἀλλ' ὅτι εἶπε, κάθου· καὶ τοῦτο Sav. cet. ^q οὕτως εἴρηκε Edd. οὕτως om. A.O.R. Cat. Supp. ^r φησὶ om. K.Q.R. post ἀγγέλων transp. N. Statim τῶν assumptum ex K.N.O.R. ^t τις] + ἐστίν K.Q. Sav. cet.

TOM. VII.

E

καὶ ἴσχυριζέται; Ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. Ὅρᾳς ὅτι ²⁰ οἶδε τὸ, υἱὸς, ὄνομα τὴν γνησιότητα δηλοῦν; Καὶ μὴν, εἰ μὴ ^x γνήσιος ἦν υἱός· γνήσιος δὲ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἢ ἐξ αὐτοῦ πῶς ἀπὸ τούτου ἰσχυρίζεται; Εἰ γὰρ χάριτί ἐστιν υἱὸς, οὐ μόνον οὐ διαφορώτερος, ἀλλὰ καὶ ἐλάττων ἐστὶν ἀγγέλων. Πῶς; Ὅτι καὶ ἄνθρωποι δίκαιοι ἐκλήθησαν υἱοὶ, καὶ τὸ υἱὸς ὄνομα, ἂν μὴ ^x γνήσιος ᾖ, οὐκ ἰσχύει δεῖξαι τὸ ^b διάφορον. Καὶ δηλῶν ὅτι διαφορὰ τις ἐστὶ κτισμάτων καὶ δημιουργοῦ, ἄκουσον τί φησι· ⁹ “Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων, Υἱὸς μου εἰ σὺ, **B** ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; καὶ πάλιν, ^c Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν;” Ταῦτα ^d γὰρ εἴρηται μὲν καὶ εἰς ^e τὴν σάρκα· τὸ, “Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς ^f υἱόν” τὸ δὲ, “Υἱὸς μου εἰ σὺ, ^g ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε,” οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ, ἢ ὅτι ἐξ ^h οὗ ἐστὶν ὁ θεός. Ὡσπερ γὰρ ὧν λέγεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος καιροῦ· ^k οὗτος γὰρ μάλιστα ἀρμόζει αὐτῷ· οὕτω καὶ ^l τὸ, “σήμερον,” ἐνταῦθά μοι δοκεῖ εἰς ^m τὴν σάρκα εἰρῆσθαι. Ὅταν γὰρ αὐτῆς ἐπιλάβηται, πάντα λοιπὸν ἀδεῶς φθέγγεται. Καὶ γὰρ ἡ σὰρξ **C** κοινῶν τῶν ὑψηλῶν, ὥσπερ οὖν καὶ ἡ θεότης τῶν ταπεινῶν. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος γενέσθαι μὴ ἀπαξιώσας, καὶ τὸ πρᾶγμα μὴ παραιτησάμενος, πῶς ἂν τὰ ῥήματα παρητήσας;

Ὁ ταῦτ' οὖν εἰδότες, μηδὲν ἐπαισχυνώμεθα, ^p μηδὲ μέγα φρονῶμεν. Εἰ γὰρ αὐτὸς, θεὸς ὧν καὶ δεσπότης καὶ θεοῦ υἱὸς, οὐ παρητήσας μορφήν δούλου λαβεῖν· πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς ^q ἅπαντα δεῖ ποιεῖν, κἂν ταπεινὰ ᾖ. Πόθεν γὰρ, εἰπέ μοι, ἄνθρωπε, μέγα φρονεῖς; ἀπὸ τῶν βιωτικῶν; Ἀλλὰ ταῦτα

9 v. 5.

ⁱ πόθεν ἰσχυρίζεται (διῆσχ. N.R.)] ἰσχυρίζεται. (διῆσχ. Sav. cet.) πόθεν; K.Q. Supp. Sav. cet. ^v ὀνόματος] + πῶς; A.O. Veron. ^w εἶδε R. Veron. ^x γνήσιος—ἰσχυρίζεται] γνήσιος ἦν, οὐκ ἂν τοῦτο εἶπε. πῶς; ὅτι δι' οὐδὲν ἕτερον γνήσιός ἐστιν, ἀλλ' ἢ τὸ (“Fort. τῷ.” Heyse) ἐξ αὐτοῦ εἶναι. ἀπὸ τούτου τοίνυν ἰσχυρίζεται K.Q. Sav. cet. ^y υἱός] Sic N.R. Cat. ὁ υἱὸς A. Veron. υἱὸς ὁ υἱὸς O. Statim γνήσιος R. Cat. Mut. et a pr. m. O. γνησίῳ A.N. Veron. ^z γὰρ] δὲ K.Q. Sav. cet. ^a γνήσιον R. Supp. et a pr. m. O. ^b διάφορον] + τῶν οὐσιῶν O. ^c κἀγὼ R. ^d γὰρ om. K.Q. Sav. cet. Haec ταῦτα γὰρ—εἰς υἱὸν desunt in Veron. ^e τὴν] τὸ κατὰ N. Statim τὸ γὰρ ἐγὼ K.Q. Supp. Sav. cet. γὰρ om. A.O.R. γὰρ ἐγὼ om. N. Cat. ^f υἱόν] + τῆς ἐνανθρωπήσεως ἐστὶ παραστατικόν K.Q. Supp. Sav. cet. ^g Haec ἐγὼ—σε om. K.Q. Supp. Sav. cet. non Cat. ^h οὐ ἐστὶν ὁ θ.] αὐτοῦ ἐστὶν iidem. ⁱ γὰρ] δὲ K.Q. Sav. cet. ^k οὕτως R. et ex corr. O. τοῦτο K.Q. οὗτος—αὐτῷ om. A. ^l τὸ σήμερον] σήμερον. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε K.Q. ^m τὴν σ.] τοῦτο K. τὴν σ. καὶ τοῦτο Q. ⁿ ὁ γὰρ ἀνθ.] ὁ θεὸς γὰρ ἀνθ. N. Sav. cet. ^o ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ μέγα φρονεῖν ἐν τοῖς βιωτικοῖς, μηδὲ ἐπαισχυνέσθαι πενίαν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ἐκτείνεσθαι πρὸς τὰ θεοφιλή. Veron. ^p μηδὲ] Sic O.R. μὴ Edd. ^q πάντα K.Q. ^r γὰρ om. R. Μοχ μεγαλοφρονεῖς O.

πρὶν ἢ φανῆναι παρατρέχει. Ἄλλ' ἀπὸ τῶν πνευματικῶν; D
 Ἄλλ' ἐν καὶ τοῦτό ἐστι κατόρθωμα πνευματικόν, τὸ μὴ μέγα
 φρονεῖν. Διὰ τί τοῖνυν μέγα φρονεῖς; ὅτι κατορθοῖς; *Ακουσον
 τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὅτι ¹⁰ "Ὅταν ποιήσῃτε πάντα, λέγετε
 ὅτι ἀχρεῖοι δούλοι ἐσμεν· ἃ γὰρ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιή-
 καμεν." Ἀλλὰ διὰ τὸν πλοῦτον μέγα ἔφρονεῖς; Οὐχ ὅρᾳς
 τοὺς πρὸ σοῦ ὕμνους καὶ ἐρήμους ἀπελθόντας; Οὐχὶ γυμνοὶ ²¹
 εἰσῆλθομεν εἰς τὸν βίον, γυμνοὶ καὶ ἀπελευσόμεθα; Τίς τὰ
 ἀλλότρια ἔχων μέγα φρονεῖ; *Οἱ γὰρ βουλόμενοι αὐτοῖς
 χρῆσθαι εἰς οἰκίαν *μόνην ἀπόλασιν, ἀφαιροῦνται αὐτὰ καὶ
 ἄκοντες, καὶ πρὸ μὲν τῆς τελευτῆς πολλάκις, ἐν δὲ τῇ τελευτῇ
 ὅλῳ. Ἄλλ' ἡμεῖς ζῶντες αὐτοῖς, φησὶν, ὡς βουλόμεθα,
 χρώμεθα. Μάλιστα μὲν οὐδένα ἂν τις ἴδοι ταχέως, ὡς βού-
 λεται τοῖς οὐσι χρώμενον· εἰ δὲ ²τις καὶ χρωτό ὡς βούλεται,
 (440) *οὐδὲ τοῦτο μέγα· βραχὺς γὰρ ὁ παρὼν καιρὸς πρὸς τοὺς
 αἰῶνας τοὺς ἀτελευτήτους. Μέγα φρονεῖς, ἄνθρωπε, ὅτι πλου-
 τεῖς; ^bδιὰ τί; τίνος ἔνεκεν; ^cτοῦτο γὰρ καὶ λησταῖς παρα- B
 γίνεται καὶ κλέπταις καὶ ἀνδροφόνους καὶ μαλακοῖς καὶ πόρνοις
 καὶ πᾶσι τοῖς πονηροῖς. Διὰ τί οὖν μέγα φρονεῖς; Εἰ μὲν γὰρ
 εἰς δέον ^dαὐτῷ κέχρησαι, οὐκ ὀφείλεις μέγα φρονεῖν, ἵνα μὴ
 λυμήνῃ τὴν ἐντολήν· εἰ δὲ οὐκ εἰς δέον, ^eταύτῃ μάλιστα, ὅτι
 δούλος γέγονας τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων, καὶ κρατῇ ὑπ'
 αὐτῶν. Εἰπέ μοι γὰρ, εἴ τις πυρέττων ὕδωρ ἐκπίοι πολὺν, τὸ
 πρὸς βραχὺ μὲν ^fσβεννύον τὴν δίψαν, ὕστερον δὲ ἀνίπτει τὴν C
 φλόγα, μέγα ὀφείλει φρονεῖν; Τί δὲ, εἴ τις ^hπλείονα φρον-
 τίζει εἰκῇ, διὰ τοῦτο ⁱὀφείλει μέγα φρονεῖν; Διὰ τί, εἰπέ μοι;
 ἐπειδὴ πολλοὺς ^kἔχεις δεσπότας; ἐπειδὴ μυρίας μερίμνας;
 ἐπειδὴ κολακεύουσὶ σε πολλοί; ^lΚαὶ γὰρ δουλεύεις αὐτοῖς· καὶ

¹⁰ Luc. xvii. 10.

* ὅτι assumptum ex A.O.R. Mut. Mox ὀφείλομεν K. ^t φρονεῖς] + διὰ τί, εἰπέ μοι; οὐκ ἤκουσας ὅτι γυμνοὶ εἰσ. εἰς τ. β. γ. κ. ἀπελευσόμεθα; μάλλον δὲ K.Q. Sav. cet. Mox οὐχὶ γυμνοὶ—ἀπελευσόμεθα om. iidem. ^v γ. καὶ ε.] ε. καὶ γ. K. Sav. cet. ^w οἱ γὰρ] ἄλλως δὲ οἱ K.Q. Mox ἑαυτοῖς O. Statim χρήσασθαι R. et a pr. m. O. ^x μόνον K.Q. μόνην om. Veron. ἀπολ. μ. pro μ. ἀπολ. K.Q.R. Statim ἀφ. μὲν αὐτὰ (et mox om. μὲν) K.Q. ^y πάντως] καὶ π. Q.R. et ex corr. O. ^z τις καὶ] καὶ τις N.O. Statim χρήται N. ^a οὐδὲ] οὐδὲν N. πλὴν οὐδὲ A.R. Veron. μέγα om. N. ^b διὰ τί; om. A.K.O.Q. Sav. cet. invitis Interpp. ^c τοῦτο] οὗτος K.Q. Mox περιγίγνεται N. ^d αὐτὸ R. αὐτὰ A. ^e ταυτὶ ex corr. O. Post μάλιστα add. συστέλλεσθαι δεῖ K.Q. Sav. cet. Mox τῶν τε χρ. Q. ^f μοι γὰρ] γὰρ μοι N.O. Sav. cet. γὰρ om. K.Q. Mox ἐκπλή Q. et ex corr. N.O. ^g σβεννύων A.K.Q. et a pr. m. O. Mox ἀνάπτων K.Q. et a pr. m. O. ^h πλείον K.Q. ⁱ ὀφείλει—εἰπέ μοι] οὖν μέγα φρονεῖς K.Q. ^k ἔχει Veron. ^l καὶ γὰρ—μάθης] ἀλλὰ τοῦτο δουλεύειν ἐστὶ· καὶ ἵνα μάθης ὅτι δουλεύεις αὐτοῖς K.Q. Sav. cet. Mox [σαφῶς] Sav. σαφῶς om. K.Q.

ἵνα μάθῃς, ἄκουε σαφῶς. Τὰ ἄλλα τῶν παθῶν τῶν ἐν ἡμῖν
 ἔστιν ὅπου χρήσιμά ¹¹ ἔστιν, οἷον ἡ ὀργὴ πολλαχοῦ χρήσιμη.
¹¹ “Θυμὸς γάρ, φησὶν, ἄδικος οὐκ ἀθωωθήσεται.” ¹² ὥστε ἔστι
 D καὶ δικαίως θυμωθῆναι. Καὶ πάλιν, “Ὁ ὀργιζόμενος τῷ
 ἀδελφῷ ¹³ αὐτοῦ εἰκὴ, ἔνοχος ἔσται τῇ γενένῃ.” ¹⁴ Οἷον πάλιν ὁ
 ζῆλος, ἡ ἐπιθυμία· ἡ μὲν, ὅταν εἰς παιδοποιεῖαν γίνηται, ¹⁵ ὁ δὲ,
 ὅταν πρὸς τὰ καλὰ τὸν ζῆλον ἔχῃ· ¹⁶ καθὼς καὶ Παῦλός φησι,
¹⁷ “Καλὸν ¹⁸ ὁ δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε.” ¹⁹ καὶ, “Ζη-
 λούτε τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα.” ²⁰ ἁμφοτέρα χρήσιμα. Ἡ
 μέντοι ἀπόνοια οὐδαμοῦ καλὸν, ἀλλὰ πανταχοῦ ἀχρηστον καὶ
 βλαβερόν. Πλὴν εἰ δεῖ μέγα φρονεῖν, ἐπὶ πενία, οὐκ ἐπὶ
²² ²¹ πλούτῳ. Διὰ τί; “Ὅτι ὁ ἐν ὀλίγοις δυνάμενος ζῆν, τοῦ ²² μὴ
 δυναμένου πολλῶ μείζων καὶ κρείττων ἔστιν. Εἰπέ γάρ μοι,
 εἰ κληθέντων εἰς βασιλικὴν πόλιν τινῶν, οἱ μὲν αὐτῶν μήτε
 ὑποζυγίων δέονται, μήτε οἰκετῶν, μήτε σκιαδίων, μήτε κατα-
 γωγίων, μήτε ὑποδημάτων, μήτε σκευῶν, ἀλλ’ ἀπόχρη αὐτοῖς
²³ ἄρτον ἔχειν, καὶ ὕδωρ ἐκ τῶν πηγῶν λαμβάνειν· ἐκεῖνοι δὲ
 B λέγοιεν, ὅτι ἐὰν ²⁴ μὴ ὀχήματα δώτε καὶ στρωμνὴν ἀπαλὴν, οὐ
 δυνάμεθα παραγενέσθαι, ἐὰν μὴ ²⁵ καὶ πολλοὺς ἔχωμεν τοὺς ἀκο-
 λουθοῦντας, ἐὰν μὴ συνεχῶς ἐξῇ διαναπαύεσθαι, οὐ δυνάμεθα, ἐὰν
 μὴ ὑποζυγίοις ²⁶ χρῶμεθα, ἐὰν μὴ καὶ μικρὸν ²⁷ ὀδεύωμεν τῆς ἡμέρας
 μέρος· δεῖ δὲ ἡμῖν καὶ ἐτέρων πλειόνων· τίνας ἂν θαυμάσαιμεν;
 ἐκείνους, ἢ τούτους; Δῆλον ὅτι τούτους τοὺς ²⁸ οὐδενὸς δεομένους.
 Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οἱ μὲν πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ βίου τούτου
 πολλῶν δέονται, οἱ δὲ οὐδενός. “Ὡστε τοὺς ἐπὶ πενία ²⁹ μᾶλλον
 μέγα φρονεῖν ἐχρῆν, εἶγε καὶ ἐχρῆν. Ἄλλ’ εὐκαταφρόνητός
 C ἔστιν ὁ πένης, φησὶν. Οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ’ οἱ τούτου καταφρο-
 νοῦντες. Διὰ τί γὰρ ἐγὼ μὴ καταφρονῶ τῶν οὐκ εἰδόντων θαυ-
 μάζειν ³⁰ αὐτοὺς; Ἄλλ’ ἂν μὲν ζωγραφὸς ἢ τις, πάντων καταγε-
 λάζεται τῶν σκωπτόντων ³¹ αὐτὸν, ἕως ἂν ὧσιν ἀμαθεῖς, ³² καὶ

11 Sirac. i. 22. Matth. v. 22.

12 Gal. iv. 18. 1 Cor. xii. 31.

¹¹ εἰσιν Q.R. Veron. et ex corr. O. ¹² Haec ὥστε—θυμωθῆναι post γενένη
 transp. K.Q. ¹³ αὐτοῦ] + οὐκ ἀπλῶς, ἀλλ’ O.R. Mut. Mox ἔστιν pro ἔσται R.
¹⁴ οἷον om. K.O.Q. Sav. cet. Post ζῆλος add. καλὸν (+ καὶ Sav. cet.) K.Q.
 Sav. cet. ¹⁵ ὁ δὲ] ἡ K. ¹⁶ τὸν (ζῆλον) τὴν μίμησιν K.Q. Sav. cet. ¹⁷ καθὼς
 Sic A.K.O.Q.R. ὁπερ Edd. Mox φησι A.K.N.O. λέγει Edd. ¹⁸ ὁ δὲ om.
 K.Q. ¹⁹ καὶ] + πάλιν K.N.Q. Sav. cet. ²⁰ ἁμφ.] ἁμφ. δὲ R. ὥστε ἁμφ.
 K.N.Q. ²¹ πλούτῳ] + δεῖ A.K.Q. Sav. cet. Mox δυν. (ζῆν pro ζῆν δυν. omnes.
²² μὴ om. Q. πολὺ pro πολλῶ O. Mox εἰπέ μοι γὰρ idem. ²³ ἄρτον] +
 μόνον A.K.Q. Sav. cet. ²⁴ μὴ] + καὶ N.O. Sav. cet. ²⁵ καὶ om. K.Q.
²⁶ χρῶμεθα K.Q. Sav. cet. Statim ἐὰν μὴ om. idem. Proximum καὶ om. N.
²⁷ ὀδεύωμεν O. Mox μέρος om. R. ²⁸ οὐδέν K. ²⁹ μᾶλλον om. R.
 Statim μ. φρ. ἐχρῆν pro ἐχρῆν μ. φρ. A.K.Q.R. ³⁰ αὐτοῦ ex corr. et τοὺς
 μαθητὰς in marg. a 2da m. O. ³¹ καὶ οὗτε] τί λέγω τούτο; οὐδὲ K.Q.

οὔτε πρὸς τὰ παρ' ἐκείνων λεγόμενα ἐπιστρέφεται, ἀλλὰ τῇ
 ἑαυτοῦ ἀρκεῖται μαρτυρίᾳ· ἡμεῖς δὲ τῆς τῶν πολλῶν δόξης ¹ἐξ-
 αρτήσομεν ἑαυτούς· Διὰ τοῦτο ἔσμεν ἄξιοι καταφρονεῖσθαι,
^κὅταν τῶν καταφρονούντων ἡμῶν διὰ τὴν πενίαν ¹μὴ κατα-
 φρονῶμεν, ^μμηδὲ ταλανίζωμεν αὐτούς. Καὶ παρήμι ὅσα μὲν D
 ἁμαρτήματα ¹ἀπὸ τοῦ πλούτου τίκεται, ὅσα δὲ ἀγαθὰ ^οἀπὸ
 τῆς πενίας· μᾶλλον δὲ ^ροὐδὲ πλούτος, οὐδὲ πενία καθ' ἑαυτὸ
 καλόν, ἀλλὰ παρὰ τοὺς χρωμένους. Ὁ ^χΧριστιανὸς ἐν πενίᾳ
 μᾶλλον διαφαίνεται, ἢ ἐν ^ττῷ πλούτῳ. Πῶς; Ἀτυφότερος
 ἔσται, σωφρονέστερος, σεμνότερος, ἐπικειέστερος, συνέτωτερος·
 ἰὸ δὲ ἐν τῷ πλούτῳ ὦν, πολλὰ πρὸς ταῦτα ἔχει τὰ κωλύματα.
 Ἰδωμεν οὖν τίνα ἐστὶν ὁ ^ππλούσιος ἐργάζεται, μᾶλλον δὲ ὁ
 κακῶς τῷ πλούτῳ κεχρημένος. Ἐκεῖνος ἀρπάζει, πλεονεκτεῖ,
 βιάζεται· ^ττοὺς ἔρωτας τοὺς ἀτόπους, τὰς ἀθεμίτους μίξεις, 23
 τὰς γοητείας, τὰς φαρμακείας, τὰ ἄλλα ^ππάντα δεινὰ οὐκ ἀπὸ
 τοῦ πλούτου εὐρήσεις τικτόμενα; Ὁρᾷς ὅτι ἐν πενίᾳ μᾶλλον
 Ἰακοπώτερόν ἐστιν, ἢ ἐν ^ττῷ πλούτῳ τὴν ἀρετὴν μετιέναι; Μὴ
 γάρ μοι, ἐπειδὴ δίκην οὐ διδόασιν ἐνταῦθα οἱ πλούσιοι, νομίσης
 αὐτούς ^μμηδὲ ἁμαρτάνειν· ὡς εἶγε ἦν εὐκόλον ^ππλούσιον δίκην δι-
 (441) δόναί, ἐκ τούτων ἂν εὖρες ἐμπεπλησμένα τὰ δεσμωτήρια· ἀλλὰ
 μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο ἔχει κακὸν ὁ πλούτος, ὅτι ἐν πονηρίᾳ
 ἀτιμωρητὶ ^ππλημμελῶν ὁ τοῦτον κεκτημένος, οὐδέποτε στή-
 σεται τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ λήψεται τραύματα ἄνευ φαρμάκων, B
 καὶ χαλινὸν οὐδεὶς ἐπιθήσει αὐτῷ. Εἰ δὲ βουλοῖτό τις, καὶ
 πρὸς ἡδονὴν εὐρήσει τὴν πενίαν ^ππλείους παρέχουσιν ἡμῖν τὰς
 ἀφορμάς. Πῶς; Ὅτι φροντίδων ἀπήλλακται, μίσους, ^μμάχης,
 φιλονεικίας, ἔριδος, μυρίων δεινῶν. Μὴ τοίνυν διώκωμεν τὸ
 πλουτεῖν, μηδὲ τούτους ^εζηλώσωμεν αἰεὶ τοὺς πολλὰ κεκτημέ-
 νους· ἀλλ' οἱ μὲν ἔχοντες, εἰς δέον ^ττῷ πλούτῳ χρώμεθα· οἱ δὲ

¹ ἐξαρτήσαμεν (ἐξηρτ. ex corr. recenti) N. οὐκ ἐξαρτήσομεν (-σωμεν A.)
 A. Veron. Post ἑαυτούς add. καὶ ποῦ ταῦτα συγγνώμης ἄξια; K.Q. Sav. cet.
 invito Mut. ^κ ὅταν] Sic A.N.O.R. ὅτι Edd. ¹ μὴ] οὐ K. Statim
 καταφρονούμεν K.Q. ^μ μηδὲ] μὴ Veron. et a pr. m. O. ^μ μηδὲ ταλ. αὐτούς]
 ὅτι ταλανίζομεν ἑαυτούς K.Q. ^π ἀπὸ] ἐκ A.R. ^ο ἀπὸ] τὰ ἀπὸ N.
^ρ οὐτὲ bis N.O. Mox κακὸν pro καλόν O. Post χρωμένους add. τούτῳ (τούτῳ Q.)
 γίνεται K.Q. Sav. cet. ^χ Χριστιανὸς] + δόκιμος Edd. δόκιμος om. A.N.O.R.
 Interpp. inclusum a Sav. ^τ τῷ om. K.N.O.Q. ^π πῶς;] + ἐν πενίᾳ μὲν
 γάρ ὦν K.Q. Sav. cet. Mox σεμνότερος, ἐπικ. om. K.Q. ἐπικ. om. A.R.
 Veron. συνετώτ. ἐπικ. inverso ord. N. ^ε ὁ δὲ ἐν τῷ πλ. ὦν (μένων Veron.)]
 ἐν τῷ πλ. δὲ μόνων K.Q. Sav. cet. ^π πλούτος a pr. m. O. ^τ τοὺς] τοὺς
 δὲ N.O. τί δαί; τοὺς K.Q. Sav. cet. Mox πράξεις pro μίξεις K. ^π ἅπαντα
 A.R. ^γ εὐκολώτερον N.O. ^ε τῷ accessit ex A.K.O.R. ^π πλούσιον
 om. K. ^π πλημμελεῖ K.Q.R. πλούτον pro τοῦτον R. Mox λήψ. καὶ τρ.
 K.Q. ^π πλείω A.K.O.Q.R. ^μ μάχης om. K.Q. ^ε ζηλώμεν O. ^τ τὸν
 πλούτον R. Statim χρῶμεθα N.

Ἐμὴ ἔχοντες, μὴ ἀλγῶμεν διὰ τοῦτο, ἀλλ' εὐχαριστῶμεν ¹ ὑπὲρ
 ἀπάντων τῷ θεῷ, ὅτι ἡμᾶς ἐν ὀλίγῳ πόνῳ τὸν αὐτὸν τοῖς πλου-
 σίοις, ἣ καὶ μεῖζονα, ἂν ¹ θέλωμεν, παρασκευάζει μισθὸν λαβεῖν,
 C καὶ ἐξ ὀλίγων μεγάλα κερδανούμεν. Ἐπεὶ καὶ ὁ τὰ δύο τά-
 λαντα ^κ προσενέγκας ἐθαυμάσθη καὶ ἐτιμήθη ὁμοίως τῷ τὰ
 πέντε προσενεγκόντι. Τί δήποτε; ¹ Δύο γὰρ ἐπιστεύθη τά-
 λαντα, ἀλλὰ τὰ παρ' ἑαυτοῦ ^μ πάντα ἐπλήρωσε, καὶ τὰ ἐπι-
 στευθέντα διπλῶ εἰσήνεγκε. Τί τοίνυν σπεύδουμεν πιστευθῆναι
 πολλὰ, ὅταν ἐξῇ δι' ὀλίγων τὰ αὐτὰ καρπώσασθαι, ἣ καὶ πλεί-
 ονα; ὅταν ὁ μὲν πόνος ἐλάττων ᾖ, ὁ δὲ μισθὸς πολλῷ πλείων;
 Εὐκολώτερον γὰρ πένης ἐκστήσεται τῶν αὐτοῦ, ἣ πλούσιος
 πολλὰ καὶ μεγάλα κεκτημένος. ⁴ Ἡ οὐκ ἴστε, ὅτι ὅσῳ ἂν πλεί-
 D ονὰ τις περιβάλλεται, τοσούτῳ πλείονων ἐρᾷ; ¹ Ἰν' οὖν μὴ τοῦτο
 πάθωμεν, μὴ ζητῶμεν ^ν τὸν πλοῦτον, μηδὲ δυσανασχέτως ἔχωμεν
 πρὸς τὴν πενίαν, μηδὲ σπεύδωμεν πλουτεῖν, ^ο οἳ τε ἔχοντες οὐ-
 τως αὐτῷ χρώμεθα, ὡς ὁ Παῦλος ἐκέλευσεν ¹³ “Οἱ ἔχοντες,
^ρ φησὶν, ὡς μὴ ⁹ ἔχοντες, καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς
 μὴ καταχρώμενοι” ¹ ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν
 ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ⁸ ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ
 ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

24

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹ Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,
 λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.
 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους
 αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα·
 πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
 αἰῶνος.

B Ὁ ΜΕΝ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν παρουσίαν
 αὐτοῦ τὴν ἔνσαρκον ⁸ ἐξοδὸν καλεῖ· οἶον ὡς ὅταν λέγῃ, ² “Ἐξῆλ-

¹³ 1 Cor. vii. 29, 31.

1 CAP. I. v. 6—8.

² Matth. xiii. 3. Joan. xvi. 28.⁸ μὴ] οὐκ N.O.^h ὑπὲρ ἀπάντων (πάντων N.R.)] διὰ τοῦτο Veron.¹ ἐθέλωμεν O.^k προσενεγκὼν O.¹ δύο γὰρ] ὅτι εἰ καὶ δύο K.Q. Sav.

cet.

^m ἅπαντα ἐπλ. O.

ἐπλ. ἅπαντα N.

πάντα om. K.

ⁿ τὸν om. A.R.

Veron. Mox δυσανασχετῶμεν pro δυσ. ἔχωμεν K.Q.

^ο οἳ τε] ἀλλὰ καὶ οἱ

K.Q. Sav. cet.

^p φησὶν] γὰρ, φησὶν K.Q.⁹ κατέχοντες O.

τῷ κόσμῳ

τούτῳ om. K.

¹ ἵνα—ἀγαθῶν] ἵνα καὶ τῶν ἐπ. ἀγ. ἐπιτύχωμεν K.Q.⁸ ἐπιτυχεῖν] ἀξιώθῃναι K.Q. ὧν—ἐπιτυχεῖν om. R.Hom. III. ⁸ ἐξ-

οδον] οἰκονομίαν K.Q.

θεν ὁ σπείρων τοῦ ὁσπείραι·” καὶ πάλιν, “Ἐγὼ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐξήλθον, καὶ ἤκω·” καὶ πολλαχοῦ τοῦτο ἴδοι τις ἄν. Ὁ δὲ Παῦλος εἰσὸδον αὐτὸ καλεῖ λέγων· “Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην·” εἰσαγωγὴν ταύτην λέγων τὴν τῆς σαρκὸς ἀνάληψιν. Ἔτι δὴ ποτ’ οὖν οὕτω τῷ λόγῳ κέχρηται; Δὴλά ἐστι τὰ σημαινόμενα, καὶ κατὰ τί εἴρηται. Ὁ μὲν γὰρ Χριστὸς ἐξοδὸν ἔκαλεῖ, εἰκότως· ἔξω γὰρ ἦμεν τοῦ θεοῦ. ὁ καθάπερ γὰρ ἐν τοῖς βασιλείοις οἱ δεσμῶται καὶ προσκεκρουκότες τῷ βασιλεῖ, ἔξω ἐστήκασιν· ὁ δὲ βουλόμενος αὐτοὺς καταλλάξαι, οὐκ ἔνδον τοίτους εἰσάγει, ἀλλ’ αὐτὸς ἐξῶν ἔξω τοῦτοις διαλέγεται, ἕως ἂν αὐτοὺς καταστήσας ἀξίους τῆς ὄψεως τοῦ βασιλέως εἰσαγάγῃ· οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν· ἐξελεθὼν πρὸς ἡμᾶς, τουτέστι, σάρκα ἀναλαβὼν, καὶ διαλεχθεὶς τὰ ἡμαρτημάτων, καὶ καταλλάξας. Διὰ τοῦτο ἐξοδὸν αὐτὴν καλεῖ. Ὁ δὲ Παῦλος εἰσὸδον αὐτὴν ὀνομάζει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κληρονομούντων, καὶ νομὴν παραλαμβανόντων καὶ κτῆσιν τινα· τὸ γὰρ εἰπεῖν, “Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,” τουτέστιν, ὅταν ἐγχειρίσῃ αὐτῷ τὴν οἰκουμένην· τότε γὰρ αὐτὴν ἐκτήσατο πᾶσαν, ὅτε καὶ ἐγνώσθη. Οὐ περὶ τοῦ θεοῦ λόγου ταῦτά φησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦ κατὰ σάρκα. Εἰ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, κατὰ τὸν Ἰωάννην, καὶ ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ ἐγένετο, πῶς ἐτέρως εἰσάγεται, ἀλλ’ ἢ ἐν σαρκί; “Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ, φησὶ, πάντες ἄγγελοι θεοῦ.” Ἐπειδὴν μέγα τι καὶ ὑψηλὸν μέλλῃ λέγειν, προκατασκευάζει αὐτὸ καὶ ποιεῖ εὐπαράδεκτον τῷ τὸν πατέρα ποιῆσαι εἰσαγαγόντα τὸν υἱόν. Εἶπεν ἀνωτέρω, ὅτι οὐ διὰ προφητῶν

^b σπείρειν A. Post σπείραι add. τὸν σπόρον ἑαυτοῦ R. ^c πατρὸς] + μου Edd. μου om. A.K.N.O.Q. Cat. Supp. ^d αὐτὴν A.K.Q. Sav. cet. ^e οἰκουμένην] + λέγει N. + λέγει O. Mox τοῦτο pro ταύτην K.Q. ^f τί δή ποτ’ (δήποτε O.) οὖν—εἴρηται] τί δήποτε δὲ περὶ (+ τοῦ Q. Supp.) αὐτοῦ διαφόρως τῷ λ. κέχρηται, καὶ κατὰ τί οὕτως εἴρηται; δὴλόν ἐστι καὶ ἀπ’ αὐτῶν τῶν σημαινόμενων K.Q. Supp. Sav. cet. invitis Cat. Interpp. ^g καλεῖ, εἰκότως] τὴν ἑαυτοῦ παρουσίαν εἰκότως καλεῖ K.Q. Supp. Sav. cet. ^h καθ. γὰρ] καὶ καθ. iidem. ⁱ εἰσάγων iidem. Mox τοῦ βασ. om. R. ^k ἐξελεθὼν] + γὰρ K.Q. Supp. Sav. cet. ^l παρὰ] περὶ N. Mox καὶ καθάρισας Edd. καὶ om. K.O.Q.R. Cat. Supp. ^m αὐτὴν] τὸ τοιοῦτο K. Supp. τὸ τοσοῦτον Q. ⁿ τῶν—τινα] τῶν κληρονομούντων τινα (τινα κληρ. Supp.) παραλ. καὶ κτῆσιν K.Q. Supp. Statim τῷ γὰρ K. ^o τουτέστιν] τοῦτό ἐστιν R. Veron. τοῦτό ἐστι δηλοῦντος K.Q. Supp. Sav. cet. ^p πᾶσαν O. ^q θεοῦ] + δὲ Edd. δι’ deest in omnibus. Mox ταῦτά φησιν A.N.O. ταῦτα λέγει K.Q. Supp. φησὶ ταῦτα Edd. ^r σάρκα] + Χριστοῦ· εἰκότως K.Q. Supp. Sav. cet. ^s εἰσάγεται] ἀν(?) εἰσαγάγεται (sic) A. ἀν εἰσ-ήχθη K.Q. Supp. Sav. cet. ^t φησὶ om. K.Q. ^v τι om. Q. Mox μέλλῃ λ. pro λ. μέλλῃ K.N.Q.R. Supp. ^w αὐτὸ καὶ π.] καὶ π. αὐτὸ K.Q. Supp. Haec τῷ—υἱόν om. K.Q. inclusa a Sav. ^x εἶπεν] εἰπὼν γὰρ N.R. σκόπει δέ· εἶπεν K.Q. Supp. Sav. cet.

ἐλάλησεν ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τοῦ υἱοῦ· ὅτι κρείττων ἀγγέλων ὁ υἱός, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος ²δὲ τοῦτο ^ακατασκευάζει· ^βἐνταῦθα δὲ λοιπὸν καὶ ^γἀφ' ἐτέρου πράγματος. Ποίου δὴ τούτου; Ἀπὸ τῆς προσκυνήσεως· ^δκαὶ ὅσῳ κρείττων δέκνυσιν· ^εὅσον δεσπότης δούλου. Ἦς ἂν εἴ τις εἰσαγαγὼν τινα εἰς οἰκίαν, ^ςτοὺς προεστῶτας αὐτῆς εὐθέως κελεύει προσκυνεῖν ^ιαὐτῷ· ^ιτὸ κατὰ
 Β σάρκα λέγων, “Καὶ προσκυνησάτωσαν ^καὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ.” ^λἌρα οὖν ἄγγελοι μόνον; ^μΟὐχί· ἄκουσον γὰρ τῶν ἐξῆς· “Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ^νφησιν, Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.” Ἴδου ὅ ἡ μεγίστη διαφορά· ^ρὅτι οἱ μὲν κτιστοί, ὁ δὲ ἄκτιστος. ^σΠρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ^τφησιν, “ὁ ποιῶν” πρὸς δὲ τὸν υἱόν ^θδιὰ τί οὐκ εἶπεν, ὁ ποιῶν;
 C Καίτοι ἐνῆν τὴν διαφορὰν οὕτως εἰπεῖν· πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ λέγει, “Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα” πρὸς δὲ τὸν υἱόν, ^ι“Κύριος ἔκτισέ με.” “Κύριον αὐτὸν καὶ Χριστὸν ὁ θεὸς ἐποίησεν.” ^κἌλλ' οὕτε ἐκείνο περὶ ^λτοῦ υἱοῦ εἴρηται, οὕτε τοῦτο περὶ τοῦ θεοῦ λόγῳ, ἀλλὰ περὶ τοῦ κατὰ ^μσάρκα. Ἐνθα γὰρ τὴν ἀληθῆ διαφορὰν ἠβούλετο δηλοῦν, οὐκετι ἀγγέλους ^νπεριέλαβε μόνον, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν ἄνω δύναμιν τὴν λειτουργικὴν. Ὅρᾳς πῶς διαιρεῖ, καὶ μεθ' ὅσης τῆς σαφηνείας, ^ξκτίσματα καὶ κτιστὴν, λειτουργοὺς καὶ δεσπότην,

³ Prov. viii. 22. Act. ii. 36.

^γ ὅτι] ἔδειξεν ὅτι K.Q. Supp. Sav. cet. ² δὲ om. N.R. ^α κατασκευάζει] κατασκευάσας, καὶ ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα ποιῆσαι εἰσαγόντα τὸν υἱὸν K.Q. Supp. Sav. cet. ^β ἐντ. δὲ λ.] λ. ἐντ. K.Q. Supp. ^γ ἀφ' ἐ. πράγματος] ἀπὸ πράγματος ἐ. N.O. ἀφ' ἐ. κατασκευάζει K.Q. Supp. Sav. cet. ^δ καὶ] τοῦτο δὲ καὶ K.Q. Supp. Sav. cet. Statim ὅσον K.Q.R. Supp. τοσοῦτον in rasura O. Post κρείττων add. ἐστὶ K.Q. Supp. Sav. cet. ^ε ὅσον] Sic A.N.O.R. ὅσον γὰρ K.Q. Supp. ὅσῳ Veron. ὅσῳ γὰρ Sav. cet. Mox δούλων O. ^ς ὡς] διὸ καὶ ὡς K.Q. Supp. Sav. cet. Mox εἰς οἰκίαν εἰσαγ. τινα hoc ord. N.O. ^ι τοὺς] βασιλέως, τοὺς K.Q. Sav. cet. invito Mut. βασιλεία τοὺς Supp. Mox κελεύει Q. et ex corr. O. ^κ αὐτῷ]+οὕτω καὶ αὐτὸς ποιεῖ K.Q. Supp. Sav. cet. ^λ τὸ (τῷ A. vocula eras. in O.) κ. σ. λέγων (λέγω ex corr. O.)] περὶ τοῦ κ. σ. λέγων τὴν ἐν κόσμῳ εἰσαγωγὴν iidem. Statim καὶ τὸ προσκ. iidem. Mox post θεοῦ add. διὰ τοῦτο ἐπάγων iidem. ^μ αὐτῷ]+φησιν O. ^ν ἄρ' οὖν N.O. Post ἄγγελοι add. θεοῦ O. ^ξ οὐχί]+δὲ καὶ (+αὶ Q.) ἄλλαι δυνάμεις; ἄπαγε K.Q. Sav. cet. Statim ἄκουε K.Q. ^ρ φησιν] λέγει K.Q. ^σ ὅ ἡ om. K.N. ^τ ὅτι οἱ μὲν] οἱ μὲν γὰρ K.Q. Supp. ^θ πρὸς] καὶ πρὸς O. καὶ διὰ τί πρὸς K.Q. Supp. Sav. cet. ^ι φησιν] εἶπεν K.Q. Supp. ^κ διὰ τί om. Q. Supp. Mut. πρὸς δὲ—ποιῶν om. K. ^λ με]+καὶ πάλιν K.Q. Sav. cet. ^μ ἀλλ'] ὅτι K.Q. Supp. ^ν τοῦ]+Χριστοῦ κυρίου Edd. invitis omnibus. ^ξ σάρκα]+ἀμφοτέρω K.Q. Supp. ^ρ παρέλαβε K.Q. Supp. Statim ἀλλὰ καὶ π. K.O.Q. Supp. Sav. cet. ^σ κτίσμα K.Q. Supp. Proximum καὶ om. K.

^a κληρονόμον καὶ γνήσιον υἱὸν καὶ δούλους; “Πρὸς δὲ τὸν υἱὸν φησιν, Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.” Ἰδὺν D βασιλείας σύμβολον. “Ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.” Ἰδὺν πάλιν καὶ ἄλλο βασιλείας σύμβολον. Εἴτα πάλιν εἰς τὸ κατὰ σάρκα· ⁴ “Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ^b ἀδικίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεός, ὁ θεός σου.” ^c Τί ἐστὶ, “θεός σου;” Ἐπειδὴ ^d γὰρ μέγα ἐφθέγγετο, πάλιν αὐτὸ παραμυθείται. Ἐνταῦθα καὶ Ἰουδαίους, καὶ τοὺς Παῦλον τοῦ Σαμοσατέως, καὶ Ἀρειανούς, καὶ Μάρκελλον, καὶ Σαβέλλιον ²⁶ ^e ἔβαλε, καὶ Μαρκίωνα. Πῶς; ^f Ἰουδαίους μὲν, δύο πρόσωπα δεικνύς, ^h καὶ θεὸν καὶ ⁱ ἄνθρωπον· τοὺς δὲ ^k ἄλλους Ἰουδαίους, τοὺς Παῦλον λέγω τοῦ Σαμοσατέως, ^l τῷ περὶ τῆς αἰωνίου ὑπάρξεως ταῦτα διαλέγεσθαι, καὶ τῆς ἀκτίστου οὐσίας· πρὸς γὰρ ἀντιδιαστολὴν ^m τοῦ, ἐποίησε, τὸ, “Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,” τέθεικε. Πρὸς ⁿ τε Ἀρειανούς τοῦτό τε αὐτὸ πάλιν, καὶ ὅτι οὐ δούλος· ^o εἰ δὲ κτίσμα, δούλος. Πρὸς δὲ Μάρκελλον καὶ τοὺς ἄλλους, ὅτι δύο ῥέσσι ταῦτα πρόσωπα διηρημένα κατὰ τὴν ὑπόστασιν· πρὸς δὲ Μαρκιωνιστάς, ὅτι ^q ἡ B θεότης οὐ χρίεται, ἀλλ’ ἡ ἀνθρωπότης. Εἴτα, “Παρὰ τοὺς μετόχους σου,” φησί. Τίνες δὲ εἰσιν ^r οἱ μέτοχοι, ἀλλ’ ἡ ^s οἱ ἄνθρωποι; Τουτέστι, τὸ πνεῦμα οὐκ ἐκ μέτρου ἔλαβεν ὁ Χριστός. Ὁρᾷς πῶς συνάπτει αἰὲν τῷ περὶ τῆς ἀκτίστου φύσεως καὶ τὸν τῆς οἰκονομίας λόγον; Τί τοῦτου σαφέστερον; Εἶδες πῶς οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ, κτίσμα καὶ γέννημα; οὐ γὰρ ἂν διείλε, καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ^v τοῦ, ἐποίησεν, ἐπήγαγε, “Πρὸς δὲ τὸν υἱὸν εἶπεν, Ὁ θρόνος σου, ὁ θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος” C οὐδ’ ἂν διαφορώτερον ὄνομα ἐκάλει τὸ υἱὸς ὄνομα, εἰ τοῦ αὐτοῦ ^w ἐστὶ σημεῖον. Ποῖον γὰρ τὸ διάφορον; ^x εἰ γὰρ τὸ κτίσμα καὶ γέννημα ταῦτόν, ἐκείνοι δὲ ἐποιήθησαν, ^y τί τὸ διαφορώτε-

⁴ v. 9.

^a καὶ κλ. Edd. καὶ om. K.Q. Supp. Statim γν. καὶ pro καὶ γν. A.N.O.R. Veron.
^b ἀνομίαν K.N.Q. Sav. cet. ^c τί ἐστὶ] τούτεστι N.O.R. τί—σου om. K.Q. Mut. Statim θεὸς ὁ θ. σου O. ^d γὰρ om. Q. ^e ἔβαλε καὶ M.] καὶ M. βάλλει K.Q. ^f Ἰουδαίους ex corr. N. ^g πρόσωπα] τὸν αὐτὸν K.Q. Sav. cet. ^h καὶ om. N.O. ⁱ ἄνθρωπον] θεὸν N. ^k ἄλλους Ἰουδαίους τοὺς] τοῦ K.Q. Ἰουδαίους deest in Edd. invitis A.N.O.R. Supp. Mut. Mox λέγω om. K.N.Q. ^l τὸ R. Supp. Mox προαιωνίου O. Post ὑπάρξεως add. τοῦ υἱοῦ R. ^m τοῦ] τοῦτο A. ⁿ τε] δὲ O. Proximum τε om. R. Supp. ^o εἰ δὲ κτ. δούλος] οὐδὲ κτ. R. οὐδὲ κτ. (eraso δούλος) N. ^p ἐστὶ ταῦτα] ταῦτά ἐστι O. ἐστὶ τὰ R. ^q ἡ om. A.K.O.Q. Supp. Veron. ^r οἱ om. N. Post μέτοχοι add. φησὶν R. ^s οἱ om. O. ^t τῆς] περὶ τῆς Edd. περὶ om. A.K.O.Q.R. Supp. ^v τοῦ ἐποίησεν] τοῦτο ποιήσας R. Mox ἐπήγ. τὸ πρὸς K.Q. Sav. cet. Post υἱὸν add. σου A. ^w ἐστὶ] ἦν K.Q. Sav. cet. ^x εἰ γὰρ] εἴπερ O.R. Supp. ^y τί] ποῦ K.Q.

ρον; Ἰδοὺ ^zτὸ, ὁ θεὸς, πάλιν, μετὰ ^aτοῦ ἄρθρου. Καὶ ^bπάλιν φησί· ⁵“Κατ’ ἀρχὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ δια- (443) μένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσπερ περι-
D βόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.” Ἰνα μὴ ἀκούσας, “Ὁταν ἔδὲ εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,” ὡς δῶρον νομί-
σης εἶναι ὑστερον ^dαὐτῷ προσδοθὲν, τοῦτο καὶ ἔανω προδιωρ-
θώσατο, ἵνα πάλιν ἐπιδιορθοῦται λέγων, “κατ’ ἀρχὰς” οὐχὶ νῦν, ἀλλ’ ἄνωθεν. Ἰδοὺ πάλιν καὶ τὸν Σαμοσατέα Παῦλον και-
ρίᾳ πληττεὶ πληγῇ, καὶ Ἀρειον, ὃ περὶ τοῦ πατρὸς ἐστί, ταῦτα ἀρμόσας τῷ υἱῷ. ⁸Καὶ μετὰ τούτου καὶ τι ἄλλο πάρερ-
γον ἠνίκατο, ^hκαὶ μείζον τούτου· καὶ γὰρ τὴν μετασχημάτισιν τοῦ κόσμου παρεδήλωσε λέγων· “Ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται,
27 καὶ ὥσπερ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.” ὁ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους φησιν, ⁸ὅτι μετασχηματίσει τὸν κόσμον. Καὶ τὸ εὐκόλον δηλῶν, ἐπήγαγεν· ^kὥς ἂν εἴ τις περιβόλαιον ἐλίξη, ^mοὐτῷ καὶ ἐλίξει καὶ ἀλλάξει. Εἰ δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλ-
τιον ⁿκαὶ τὸ κρεῖττον μετασχημάτισιν καὶ δημιουργίαν οὕτως εὐκόλως ἐργάζεται, ἐπὶ τῆς ἐλάττονος δημιουργίας ἐτέρου ἐδεῖ-
το; Μέχρι τίνος οὐκ αἰσχύνεσθε; Ἄμα δὲ καὶ παραμυθία μεγίστη τοῦτό ἐστί, τὸ γινῶναι ὅτι οὐκ ἔσται οὕτω τὰ πράγ-
B ματα, ἀλλὰ τὰ πάντα ^oμὲν μεταβολὴν λήψεται, καὶ ^pπάντα ἐναλλαγῆσεται, αὐτὸς ^qδὲ μένει· διαπαντὸς ὢν, καὶ ἀπείρως ^rζῶν. “Καὶ τὰ ἔτη ^tσου, φησὶν, οὐκ ἐκλείψουσιν.”
⁷“Τίνι δὲ ^vτῶν ἀγγέλων εἰρηκὲ ποτε, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;” Ἰδοὺ πάλιν αὐτοὺς παραθαρρύνει, εἵγε μέλλοιεν οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν

^z v. 10—12.⁶ Rom. viii. 21 (†).⁷ v. 13.

^z τὸ ὁ θ. πάλιν] Sic omnes. πάλιν τὸ ὁ θ. Edd. ^a τοῦ om. A.N.R. ^b πάλιν φ. om. K.Q. Statim σὺ κατ’ ἄ. κύριε K. σὺ κύριε κατ’ ἄ. Q. σὺ κ. post τὴν γῆν transp. A. Mox αὐτοὶ—ἐκλείψουσιν om. O. Mut. ^c δὲ om. K.Q. eras. in O. ^d αὐτὸ O. ^e ἀνωτέρω N.R. ^f καὶ] εἴτα καὶ K.Q. Supp. ^g καὶ μετὰ τούτου (τοῦτο A.R. Veron.) μετὰ δὲ τούτου K.Q. Supp. Sav. cet. Mox τι om. N. τὸ προ τοι R. ^h καὶ om. O. ⁱ ὥσπερ] ὡς a pr. m. O. ^k ὡς ἂν] ἐλίξεις. ὥσπερ γὰρ ἂν (ἂν om. Q. Supp.) K.Q. Supp. Sav. cet. ^l ἐλίξης A. ἐλίξει (sic) N. ἐλίξει καὶ ἀλλάξει O. Interpp. ἐλίξη om. K.Q. Supp. ^m οὕτως] + αὐτὸς τὸν κόσμον K.O.Q. Supp. Sav. cet. Proximum καὶ om. K.Q. Supp. ⁿ καὶ τὸ κρ. et mox καὶ δημ. om. K.Q. Supp. inclusa a Sav. ^o μὲν assumptum ex A.O.R. μὲν post μεταβολὴν add. K.Q. Statim τὴν μεταβολὴν Edd. invitis libris. ^p πάντα om. K.Q. ^q δὲ] + μόνος O. ^r διαπαντὸς ὢν] Sic A.R. δ. ζῶν Edd. διαπαντὸς N. διαπαντὸς ὁ αὐτὸς ὢν O. Supp. διαπαντὸς. καὶ ὅτι μένει ὁ αὐτὸς ὢν K.Q. ^s ζῶν] ὢν K.Q. ἄπειρος ὢν pro ἀπείρως ζῶν Supp. ^t σου] + γὰρ O. ^v τῶν ἄ. εἰρηκὲ π.] εἰπέν π. τῶν ἄ. N.O.

ἡττηθήσεσθαι, ^wκαὶ ἐχθροὶ αὐτῶν οἱ αὐτοὶ εἰσιν, οἱ καὶ τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ^xπάλιν βασιλείας, τοῦτο ὁμοτιμίας, τοῦτο τιμῆς, οὐκ ἀδυναμίας, τὸ τὸν πατέρα ὀργίζεσθαι ὑπὲρ τῶν εἰς τὸν υἱὸν γεγεννημένων· τοῦτο ^yτῆς πολλῆς περὶ τὸν υἱὸν ἀγάπης καὶ τιμῆς, ὡς πατὴρ πρὸς υἱόν. Ὁ ^zγὰρ ὀργιζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, πῶς ἀλλότριος αὐτοῦ ^aἐστίν; Ὅπερ καὶ ἐν ^bτῷ δευτέρῳ ψαλμῷ φησιν· ⁸“Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.” Καὶ πάλιν αὐτός ^cφησι· ⁹“Τοὺς μὴ ^dθελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ’ αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε ἐνώπιόν μου, καὶ κατασφάξατε αὐτούς.” Ὅτι γὰρ αὐτοῦ ἐστι τὰ ῥήματα, ἀκουσον τί φησι καὶ ἐτέρωθι· ¹⁰“Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα ^eσου, καὶ οὐκ ^dἠθέλησατε; Ἰδοὺ ἀφίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.” Καὶ πάλιν, “Ἀρθήσεται ἀφ’ ὑμῶν ἡ βασιλεία, καὶ δοθήσεται ἔθνη ποιούντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.” καὶ πάλιν, “Ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον, συνθλασθήσεται· ἐφ’ ὃν ^δ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.” Ἄλλως δέ, ὁ μέλλων ἐκεῖ κρίνειν αὐτούς, πολλῷ μᾶλλον ἐνταῦθα αὐτὸς αὐτοῖς ἀπέδωκεν. Ὡστε τιμῆς μόνῃς ἐστὶ τῆς εἰς τὸν υἱόν, τὸ, “Ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.” ¹¹“Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σω- 28 τηρίαν;” Τί θαυμαστὸν, φησίν, εἰ ⁸τῷ υἱῷ λειτουργοῦσιν, ὅταν καὶ πρὸς τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ^bλειτουργῶσιν; Ὅρα πῶς ἐπαίρει αὐτῶν τὰ φρονήματα, καὶ πολλὴν δείκνυσι τοῦ θεοῦ τὴν εἰς ἡμᾶς τιμὴν, ⁱεἵπερ ἀγγέλους τοὺς ὑπὲρ ἡμᾶς ταύτην ἔταξεν ἔχειν διακονίαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν. ^kὩς ἂν εἴποι τις, εἰς τοῦτο κέχρηται αὐτοῖς, φησὶ, τοῦτο ἀγγέλων λειτουργία, τὸ ^lδιακο- νεῖν τῷ θεῷ εἰς σωτηρίαν ἡμετέραν. Ὡστε ἀγγελικὸν ἔργον τοῦτο ^mἐστὶ, τὸ πάντα ποιεῖν εἰς σωτηρίαν τῶν ἀδελφῶν.

⁸ Psal. ii. 4, 5.⁹ Luc. xix. 27.¹⁰ Matt. xxiii. 37, 38. xxi. 43, 44.¹¹ v. 14.

^w καί] + ὅτι K.Q. Supp. + οἱ O. ἡττηθ.—αὐτῶν om. A. Mox ὧσιν pro εἰσιν N.O. ^x πάλιν om. K. Supp. ante τοῦτο transp. O. ^y τῆς πολλῆς—ὡς] πολλῆς ἀγάπης δείγμα καὶ γνησιότητος τῆς ὡς ἀπὸ K.Q. Supp. Sav. cet. ^z γὰρ] δέ K.Q. Supp. ^a ἐστίν] + ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου K.Q. Sav. cet. ^b τῷ δ.] ἐτέρῳ O. Mut. λέγεται pro φησιν K.Q. Supp. ^c φησι om. K.Q. Supp. ^d θέλοντας A. Supp. Mox ἐνώπ. μου post κατασφ. αὐτοὺς transp. A. ^e σου] ὑμῶν R. Post ἀφίεται add. ὑμῖν N. Sav. cet. ^f ἐντ. αὐτοὺς (+ ἂν N.O.) αὐτοῖς ἀπέδωκεν] αὐτοὺς δίκην ἐντ. τῆς εἰς αὐτὸν παροινίας ἀπήτησεν K.Q. Supp. Sav. cet. ^g τῷ] ἐν τῷ A. ^h λειτουργῶσιν] λειτουργοῦσιν A. ἐκπέμπων- ται K.Q. ἐκπέμπονται Supp. ⁱ εἵπερ] + καὶ O. ^k ὡς ἂν εἴποι τις] δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν K.Q. Mox om. φησὶ ἰδὲν. ^l διακονείν] + τὸ λει- τουργεῖν O. Statim εἰς σ. τὴν ἡ. K. Supp. ^m ἐστὶ om. K.Q. Supp.

Β μᾶλλον δὲ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔργον ἐστίν· αὐτὸς μὲν γὰρ ὡς δεσπότης σώζει, αὐτοὶ δὲ ὡς δούλοι. °Καὶ ἡμεῖς εἰ καὶ δούλοι, ἀλλὰ σύνδουλοι ἀγγέλων. Τί κεχήνατε πρὸς τοὺς ἀγγέλους, ρ φησί; Δούλοι °εἰσι τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ °πολλαχού δι' ἡμᾶς πέμπονται, καὶ πρὸς σωτηρίαν τὴν ἡμετέραν °λειτουργοῦσιν· ὥστε ὁμόδουλοι ἡμῶν εἰσιν. Ἐννόησατε πῶς οὐ πολλὰν δίδωσι τοῖς κτίσμασι διαφοράν· καίτοι πολὺ τὸ μέσον ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· ἀλλ' ὅμως πλησίον ἡμῶν αὐτοὺς °κατάγει, μονονουχὶ λέγων· ἡμῖν κάμνουσι, δι' ἡμᾶς περιτρέχουσιν, (444) C ἡμῖν, ὡς ἂν εἴποι τις, ὑπηρετοῦσιν. Αὕτη ἐστὶν ἡ διακονία αὐτῶν, τὸ δι' ἡμᾶς πανταχοῦ πέμπεσθαι. °Καὶ τούτων τῶν ὑποδειγμάτων μεστὴ μὲν ἡ παλαιὰ, μεστὴ δὲ καὶ ἡ καινὴ. °Οταν γὰρ ἄγγελοι ποιμένας εὐαγγελίζονται, °ὅταν τὴν Μαρίαν, °ὅταν τὸν Ἰωσήφ, °ὅταν ἐπὶ τοῦ μνήματος καθέζονται, °ὅταν πέμπονται εἰπεῖν τοῖς μαθηταῖς, 12 °“Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε °βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν;” °ὅταν Πέτρον °ἀπολύωσι τοῦ δεσποτηρίου, °ὅταν Φιλίππῳ διαλέγονται, °ἐννόησον τὴν D τιμὴν, °ὅση τυγχάνει· °ὅταν ὡς πρὸς φίλους πέμπῃ διακόνους τοὺς ἀγγέλους ὁ θεὸς, °ὅταν °Κορηλίῳ φαίνεται, °ὅταν πάντας τοὺς °ἀποστόλους ἀπὸ τοῦ δεσποτηρίου ἐκβάλλῃ, καὶ λέγῃ· 13 “Πορευθέντες στήτε, καὶ λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ °τὰ ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης.” °Τῷ δὲ Παύλῳ καὶ αὐτῷ φαίνεται ἄγγελος. °Ορᾷ αὐτοὺς διακονοῦντας ἡμῖν διὰ τὸν θεόν, καὶ εἰς τὰ μέγιστα διακονοῦντας; Διὰ τοῦτο φησι °Παῦλος· 14 “Πάντα °ὑμῶν, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε κόσμος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα.” °Ἐπέμφθη μὲν οὖν καὶ ὁ υἱὸς, ἀλλ' οὐχ ὡς διά- 29 κonos, οὐδὲ ὡς λειτουργός, ἀλλ' ὡς υἱὸς °καὶ μονογενὴς, καὶ τὰ αὐτὰ τῷ πατρὶ βουλόμενος. Μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐπέμφθη· °οὐδὲ

12 Act. i. 11.

13 Ibid. v. 20.

14 1 Cor. iii. 22.

° οἱτοι N.O. Sav. cet. Post δούλοι add. ἀποστέλλοντα K.Q. Supp. ° καὶ —ἀλλὰ (+ καὶ O.) εἰ δὲ καὶ ἡμεῖς δούλοι, μᾶλλον δὲ (+ καὶ K.Q.) K.Q. Supp. ρ φησί om. iidem. ° εἰσι] + τοῦ Ἰησοῦ N. et a 2da m. O. ° πανταχοῦ K.Q. Supp. Mox πέμπονται om. iidem. ° λειτουργοῦσιν] ἐκπέμπονται iidem. ° κατάγει] ἴσθησι K.Q. Supp. Sav. Mor. Mox λειτουργοῦσι pro κάμνουσι K.Q. Supp. ° καὶ om. K.Q. Supp. ° ὅταν—καθεζονται om. R. Mariam pro Μαρῖα K. Supp. ° ἐμβλέποντες O. ° ἀπολύωσι N. Statim ἐκ τοῦ δ. O. ° ἐννόησον] πῶς ἡμῖν (ὑμῖν Supp.) οὐχ ὑπουργοῦσιν; ἐννόησον τοῖν K.Q. Supp. Sav. cet. ° Κορηλίῳ] + ἄγγελος K.Q. Sav. cet. Mox πάντας om. O. ° ἀποστόλους] + ἄγγελος K.Q. Supp. ἄγγελος post δεσποτηρίου add. Sav. cet. ° τὰ] πάντα τὰ K.O.Q. Supp. ° τῷ δὲ Π. καὶ αὐτῷ (αὐτὸς ante corr. O.) φ. ἄγγ. (οὐκ ἄγγ. φ. R.)] τί τὰ ἄλλα λέγω; καὶ αὐτῷ Π. ἄγγ. φ. K.Q. Supp. Sav. cet. Paulo vero ipse Dominus, non angelus apparuit Mut. ° ὁ Παῦλος N.R. Sav. cet. ° ὑμῶν] + ἐκ θεοῦ K.Q. εἴτε κόσμος om. K. ° καὶ om. O. Mox πνεύματι pro πατρὶ A. ° οὐδὲ pro οὐ A.K.N.Q.R. Supp.

γὰρ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετέβη, ἀλλὰ σάρκα ἀνέλαβεν· οὗτοι δὲ τόπους ἀμείβουσι, καὶ τοὺς προτέρους ἰαφέντες ἐν οἷς εἰσιν, οὕτως εἰς ἑτέρους ἔρχονται ἐν οἷς οὐκ ἦσαν. Καὶ ^kτούτῃ δὲ πάλιν παραθαρρύνει αὐτοὺς λέγων· τί δεδοίκατε; ἄγγελοι διακονοῦσιν ἡμῖν. Καὶ εἰπὼν περὶ τοῦ ^mυῖου, καὶ ⁿτὰ κατὰ τὴν οἰκονομίαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν δημιουργίαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ὁμότιμον δείξας, καὶ ὅτι ὡς δεσπότης κρατεῖ, οὐχὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄνω δυνάμεων, λοιπὸν παρακαλεῖ αὐτοὺς, κατασκευάσας τὸν λόγον, ὅτι δεῖ προσέχειν ἡμᾶς τοῖς ἀκουσθεῖσι· ¹⁵ “Διὸ ^qχρὴ περισσοτέρως ἡμᾶς, φησὶ, προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν.”

¹ Διὰ τί περισσοτέρως; Ἐνταῦθα τοῦ νόμου εἶπε περισσοτέρως· ἀλλ’ ἐσιώπησεν αὐτὸ, καὶ ἐν τῇ κατασκευῇ αὐτὸ δῆλον ποιεῖ, οὐκ ἐν συμβουλῇ, οὐδὲ ἐν παρακλήσει· ² οὕτω γὰρ ἄμεινον ἦν. ¹⁶ “Εἰ γὰρ ὁ δι’ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος, ἴφησιν, ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ κυρίου, ³ εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων ἐβεβαιώθη.” Διὰ τί περισσοτέρως ἡμᾶς δεῖ προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσιν; οὐχὶ κακείνα θεοῦ, καὶ ταῦτα; Ἡ τοίνυν περισσοτέρως τοῦ νόμου φησὶν, ἥ ὅτι μεγάλως· οὐχὶ ⁴ συγκρίνων, μὴ γένοιτο. Ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ τοῦ χρόνου τοῦ πολλοῦ μεγάλην εἶχον περὶ τῆς παλαιᾶς ὑπόληψιν, ταῦτα δὲ ὡς ἑνέα ἔτι καταπεφρόνητο, δείκνυσιν ἐκ περιουσίας, ὅτι τούτοις δεῖ μᾶλλον προσέχειν. Πῶς; Μονονουχὶ ² λέγων· τοῦ θεοῦ μὲν καὶ ταῦτα κακείνα, ἀλλ’ οὐχ ὁμοίως. Καὶ τοῦτο ^D ἡμῖν ὕστερον δείκνυσιν· τέως δὲ ἐπιπολαιότερον αὐτὸ κατασκευάζει, ὕστερον δὲ φανερώτερον, λέγων· ¹⁷ “Εἰ γὰρ ^b ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος” ^c καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα. “Τὸ γὰρ

¹⁵ CAP. II. v. 1.

¹⁶ v. 2, 3.

¹⁷ Hebr. viii. 7, 13.

¹ ἀφέντες N. ^k τούτῃ] Sic O. Edebatur τοῦτο. Mox παραθαρρύνων αὐτοὺς λέγει K.Q. Supp. Sav. cet. ¹ ὑμῖν Q. Supp. ^m υῖου] + τοῦ θεοῦ O. ⁿ τὰ om. ter R. καὶ τὰ κ. τὴν δημ. om. A. ^o μόνων R. Veron. ^p ὅτι—ἀκουσθεῖσι] ὥστε προσέχειν, καὶ φησι K.Q. Supp. ὥστε πρ. ἡμᾶς τοῖς ἀκ. καὶ φ. Sav. cet. ^q χρὴ] + καὶ O. Mox φησὶ om. K.Q. Supp. Sav. cet. ¹ διὰ τί—ποιεῖ] ἐνταῦθα βουλόμενος εἰπεῖν, ὅτι δεῖ περισσοτέρως τοῦ νόμου προσέχειν, ἐσιώπησεν αὐτὸ, δῆλον δὲ ὅμως τοῦτο ποιεῖ ἐν τῇ κ. K.Q. Sav. cet. ² οὕτω] οὕτε R. ³ φησὶν om. K.N.Q.R. ⁴ εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τ. ἀ.] ὑπὸ τ. ἀ. εἰς ἡμᾶς K.N.O. Supp. ⁵ συγκρίνω A. μὴ γένοιτο eras. in N. ⁶ ὑπὸ] ἀπὸ Q. ὑπὸ τοῦ χρ. τοῦ πολλοῦ] ἐπὶ τοῦ χρ. τοῦ Παύλου N. et ex corr. O. ἐπὶ τοῦ χρ. τοῦ Π. ὑπὸ τοῦ χρ. τοῦ πολλοῦ R. ⁷ ἑνέα ἔτι] πλεοναστὶ R. ⁸ λέγων] + ὅτι K.Q. Sav. cet. Mox μὲν om. K.Q. ⁹ ὕστερον δὲ φ. om. K.Q. ^b ἡ om. A. ἐκείνη ἡ πρ. hoc ord. N.R. Post ἐκείνη add. φησὶν O. ^c καὶ π. ε. τ.] Sic A.N.O.R. Veron. καὶ π. ε. τ. καὶ πάλιν

παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμού·” Ἄλλ’ οὐπὼ
τολμᾷ τοιοῦτον οὐδὲν εἰπεῖν ἐν προοιμίῳ, ἕως ἂν προκαταλάβῃ
καὶ κατάσχη ^α τοῖς πλείοσι τὸν ἀκροατὴν. ^ε Τί τοίνυν δεῖ πε-
30 ρισσοτέρως ἡμᾶς ἱ προσέχειν; “Μήποτε, φησὶ, παραρρυόμεν”
τουτέστι, ^ε μήποτε ἀπολωμέθα, μὴ ἐκπέσωμεν. ^ι Καὶ δείκνυσιν
ἐνταῦθα τὸ χαλεπὸν τῆς ἐκπτώσεως, ὅτι δύσκολον τὸ παραρ-
ρυνὲν πάλιν ἐπανελθεῖν, καθότι ἐκ ῥαθυμίας τοῦτο συνέβη. Ἐλα-
βε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῶν Παροιμιῶν. ¹⁸ “Υἱὲ γὰρ, φησὶ, μὴ
παραρρυῆς” καὶ τὸ εὐκολον τοῦ ὀλίσθου ^ι δεικνύς, καὶ τῆς ἀπω-
λείας τὸ χαλεπὸν τουτέστιν, οὐκ ^κ ἀκίνδυνος ἡμῖν ἡ παρακοή.
Καὶ δι’ ὧν μὲν κατασκευάζει, δείκνυσιν ὅτι ^ι μείζων ἢ κόλασις·
ἀφίησι δὲ πάλιν αὐτὴν ἐν τῇ ^μ περιζητήσει, καὶ οὐκ ἐν τῷ συμ-
B περάσματι. Καὶ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀνεπαχθῇ τὸν λόγον ποιεῖν,
μὴ ἀφ’ ἑαυτοῦ πανταχοῦ τὴν κρίσιν ^ν ἐπάγοντα, ἀλλὰ κύριον (445)
ἀφιέντα τὸν ἀκροατὴν, ἵνα αὐτὸς ἐνέγκῃ τὴν ψῆφον· ὅπερ
εὐγνωμονεστέρους ἐποίει γενέσθαι. Ποιεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ
παλαιᾷ ^ρ οὐ προφήτης Νάθαν, καὶ ἐν τῷ Ματθαίῳ ὁ Χριστὸς
λέγων· ¹⁹ “Τί ποιήσει τοῖς ^ι γεωργοῖς τοῦ ἀμπελῶνος ἐκείνου;”
καὶ αὐτοὺς ἀναγκάζων τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν· τοῦτο γὰρ ἡ με-
γίστη νίκη. Εἶτα εἰπὼν, “^ι Εἰ γὰρ ὁ δι’ ἀγγέλων λαληθεὶς
λόγος ἐγένετο βέβαιος,” ^ε οὐκ ἐπήγαγε, πολλῶ μᾶλλον ὁ διὰ
τοῦ Χριστοῦ· ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἶπεν, εἶπε δὲ τὸ ἔλαττον·
C “Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;”
Καὶ ὅρα πῶς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν· “Εἰ γὰρ ὁ δι’ ἀγγέλων
λόγος λαληθεὶς,” φησὶν. Ἐκεῖ, “δι’ ἀγγέλων,” ἐνταῦθα, διὰ
τοῦ κυρίου· καὶ ἐν τῷ λόγῳ, ἐνταῦθα δὲ σωτηρία. Εἶτα, ἵνα
μὴ εἴπῃ ^ω τις· ὁ σὺ λέγεις, ὦ Παῦλε, ταῦτα τοῦ Χριστοῦ

18 Prov. iii. 21.

19 Matt. xxi. 40.

K.Q. Mut. καὶ πάλιν Sav. cet. Mox post ἀφανισμού add. καὶ π. ε. τ. Sav. cet. repugnantibus omnibus. ^α τοῖς πλ.] πλ. προκατασκευαῖς K.Q. ταῖς πλ. προκατασκευαῖς Sav. cet. pluribus adstructionibus Mut. ^ε τί] διὰ τί Sav. cet. διὰ superscript. in N. ^ι προσέχειν] + εἰπέ K.Q. Sav. cet. ^ε μήποτε] μὴ N. Cat. et ante corr. O. receptum a Sav. cet. ^ι καὶ om. Q. ^ι δείκνυσιν O. Cat. τῆς ἀπ. τὸ χ. pro τὸ χ. τῆς ἀπ. omnes. ^κ ἀκίνδυνος A. ^ι μείζων A. ^μ ἐπιζητήσει O. ἀφίησι—ποιεῖν] ἀφίησι δὲ καὶ καθ’ ἑαυτοὺς τέως τοῦτο σκοπεῖν ἐν τῇ περὶ τούτων ζητήσει. πάλιν δὲ αὐτὸς ἐν τῷ συμπ. ποιεῖ αὐτὸ φανερώτερον. εἰκότως δὲ τὸν λόγον οὕτω κατασκευάζει, καὶ γὰρ τοῦτό (τοῦτο γὰρ K.) ἐστὶν ἀνεπ. αὐτὸν ποιεῖν K.Q. ^ν ἀπάγοντα A. Post ἐπάγοντα add. ἀποφαίνεσθαι K.Q. Sav. cet. Mox ἀφίναί pro ἀφιέντα iidem. ^ο ὅπερ] + καὶ iidem. ^ρ ὁ] καὶ ὁ R. Veron. ^ι γεωργοῖς] ἐργάταις in textu O. ἐκείνους pro τοῦ ἀμπ. ἐκείνου R. Mox ἀναγκάζει a pr. m. O. ^ι εἰ γὰρ om. a pr. m. O. Statim ὁ δι’ ἀγγέλων A. ^ε οὐκ om. Q. Mox τοῦ om. N. ^τ λόγ. λαλ.] λαλ. λόγ. K.O.Q.R. ^ν ἐνταῦθα] + δὲ Edd. δὲ om. A.N.O.Q. ^ω τις] + τί daί (δὲ Supp.); K.Q. Supp. Sav. cet.

² ἐστι; τῷ τε παρ' ὑεκίνου ἀκηκοέναι αὐτὰ τὸ ἀξιόπιστον δέκνυνσι, καὶ τῷ νῦν ὑπὸ ² τοῦ θεοῦ αὐτὰ λέγεσθαι, οὐχ ἀπλῶς φωνῆς φερομένης, καθάπερ ³ ἐπὶ Μωϋσέως, ἀλλὰ σημείων γινομένων, καὶ πραγμάτων μαρτυρούντων.

D

Τί δέ ἐστιν, “Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος;” Καὶ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ⁴ γὰρ οὕτω πῶς φησι ²⁰ “Διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου” καὶ πάλιν, “Ἐλάβετε ⁵ νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε” καὶ πανταχοῦ δι' ἀγγέλων αὐτόν φησι δίδοσθαι. Τινὲς ⁶ μὲν τὸν Μωϋσέα φασὶν αἰνίττεσθαι· ἀλλ' οὐκ ἔχει λόγον· ἀγγέλους γὰρ ἐνταῦθα πολλοὺς ⁷ φησι. Καὶ ἀγγέλους δὲ ἐνταῦθα ³¹ τούτους φησὶ τοὺς ἐν ⁸ τῷ οὐρανῷ. Τί οὖν ⁹ ἐστιν; “Ἦτοι τὴν δεκάλογον φησὶ μόνον· ἐκεῖ γὰρ Μωϋσῆς ἐλάλει, καὶ ὁ θεὸς ἀπεκρίνατο· ¹⁰ ἢ ὅτι παρῆσαν ἄγγελοι, τοῦ θεοῦ διαταττομένου· ἢ ὅτι περὶ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ λεγομένων καὶ ἑγνομένων ἀπάντων, ὡς ἀγγέλων κοινωνησάντων ἐν τούτοις ταῦτά φησι. Πῶς δὲ ἀλλαχοῦ ¹¹ φησιν, ²¹ “Ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη,” ἐνταῦθα δὲ δι' ἀγγέλων; φησὶ γὰρ, ²² “¹² Καὶ κατέβη ὁ θεὸς ἐν γνόφῳ.” “Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων ὁ λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος.” Τί ἐστιν, “Ῥεγένετο βέβαιος;” Ἀληθῆς, ὡς ἂν ¹³ τις εἴποι, καὶ πιστὸς ¹⁴ ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ, καὶ πάντα ἐξέβη ¹⁵ τὰ λεχθέντα. ²⁴ Ἡ τοῦτό φησιν, ἢ ὅτι ἐκράτησε, καὶ αἱ ἀπειλαὶ εἰς ἔργον ἤρχοντο· ἢ λόγον ¹⁶ φησὶ τὰ προστάγματα. Πολλὰ γὰρ χωρὶς νόμου προσέταξαν ἄγγελοι παρὰ θεοῦ πεμπόμενοι· οἷον ²⁵ ἐπὶ τοῦ κλαυθμῶνος, ἐπὶ τῶν κριτῶν, ἐπὶ τοῦ Σαμψών. Διὸ γὰρ τοῦτο οὐκ εἶπε, νόμος, ἀλλὰ, “λόγος.” Καὶ τάχα μοι δοκεῖ τοῦτο ¹⁷ λέγειν μᾶλλον, τὰ διὰ τῶν ἀγγέλων οἰκονο-

²⁰ Gal. iii. 19. Act. vii. 53.

²¹ Joan. i. 17.

²² Exod. xix. 20.

²³ Jud. ii. 1.

² ἐστι] + προλαμβάνει, καὶ ἀποδείκνυνσι τὸ ἀξιόπιστον ἔχοντα K.Q. Sav. cet. invito Supp. ³ ἐκείνου] + γὰρ A(?) K.Q. Sav. cet. ² τοῦ om. R. Supp. ⁴ ἐπὶ om. A. ⁵ γὰρ] δὲ N.O. γὰρ om. Sav. cet. invitis A.K.Q.R. Supp. Veron. ⁶ τὸν νόμον N.O. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox δεδοσθαι O. Cat. ⁷ μὲν] + οὖν K.Q. Sav. cet. φησὶν pro φασὶν A.O. ⁸ φησι] λέγει K.Q. Supp. ⁹ ἀγγ. δὲ ἐντ.] ἐντ. δὲ ἀγγ. O. Cat. ἐνταῦθα om. R. δὲ ἐνταῦθα ἐστὶ μοχ φησὶ om. K.Q. Supp. [δὲ ἐνταῦθα] Sav. ¹⁰ τῷ om. O. Cat. ¹¹ ἐστιν] + εἰπεῖν K.Q. Supp. Sav. cet. ¹² μόνον] οὕτως K.Q. Supp. Mox ἀπεκρίνατο pro ἀπεκρίνετο K.N.O.Q. Cat. Supp. Cf. Exod. xix. 19. sec. Cod. Alex. ¹³ ἢ] + τοῖν K.Q. ¹⁴ γενομένων] πραττομένων K. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ¹⁵ φησιν] λέγει ὅτι K.Q. Supp. φησιν ὅτι Sav. cet. ¹⁶ καὶ om. A. ¹⁷ λαληθεὶς] + φησὶ corr. O. ¹⁸ ἐγένετο accessit ex N.O.R. Cat. Supp. Mut. τί—βέβαιος om. A. ¹⁹ τις εἴποι] εἴποι τις K.O.Q. Supp. ²⁰ ἐν] διότι ἐν (mox om. καὶ) K.Q. Supp. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ²¹ ἢ] + τοῖν K.Q. Supp. Sav. cet. ἢ ante ὅτι om. K.Q. Supp. ²² φ. τὰ προστ.] τὰ προστ. (πράγματα K.Q.) λέγει K.Q. Supp. ²³ οὐκ] οὐδὲ K.Q. Supp. ²⁴ λέγειν] + δηλῶν διὰ τούτου K.Q. Sav. cet.

μηθέντα. ^xΤί οὖν ἐροῦμεν; Παρήσαν οἱ ἄγγελοι τότε οἱ τὸ
 C ἔθνος ἐμπεπιστευμένοι, καὶ αὐτοὶ τὰς σάλπιγγας ἐποίουν, καὶ
 τὰ ἕτερα, τὸ πῦρ, τὸν γνόφον. “Καὶ πάντα παράβασις,
^zφησί, καὶ παρακοή.” Οὐχ ἡ μὲν, ἡ ^aδὲ, ἀλλὰ πάντα. Οὐδὲν
 ἀνεκδίκητον ἔμεινε, ^bφησὶν, ἀλλ’ “ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδο-
 σίαν” ^cἀντὶ τοῦ, κόλασιν. Τί δήποτε οὕτως εἶπεν; ^dΟὕτως
 ἔθος τῷ Παύλῳ μὴ πολὺν τῶν λέξεων ποιεῖσθαι λόγον, ἀλλ’
 ἀδιαφόρως καὶ ἐπὶ εὐφήμων τιθέναι κακέμφοτα· οἷον ^eκαὶ ἀλ-
 λαχοῦ φησιν, ²⁴ “Αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν
 τοῦ Χριστοῦ.” Καὶ ^fπάλιν τὴν ἀντιμισθίαν τέθεικεν ἀντὶ
 D κολάσεως, καὶ ἐνταῦθα τὴν κόλασιν ἐμισθὸν καλεῖ. ²⁵ “Εἰ
 δίκαιον, φησί, παρὰ ^hτῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν
 ἡμᾶς θλίψιν, καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν.” Τουτέστιν,
 οὐ παρεφθάρη τὸ δίκαιον, ἀλλ’ ἐπεξήλθεν ὁ θεὸς, καὶ τὴν δίκην
 περιέτρεψεν ἐπὶ τοὺς ἡμαρτηκότας· καίτοι τῶν ἁμαρτημάτων
 οὐ πάντων εἰς φανερόν ^kγινομένων, εἰ μὴ ^lπαραβαθεῖν τὰ δια-
 τεταγμένα. “Πῶς ^mοὖν ἡμεῖς, φησὶν, ἐκφευζόμεθα, τηλικαύτης
 32 ἀμελήσαντες σωτηρίας;” Διὰ τοῦτου ἐδήλωσεν, ὅτι οὐ πολλή
 τις ἦν ἐκείνη ἡ σωτηρία. Καλῶς δὲ καὶ τὸ, “τηλικαύτης,”
 προσέθηκεν. Οὐ γὰρ ἐκ πολέμων, φησὶν, ἡμᾶς διασώσκει νῦν,
 οὐδὲ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ ἀγαθὰ παρέξει, ἀλλὰ θανάτου
 κατάλυσις ἔσται, ἀλλὰ διαβόλου ἀπώλειά, ἀλλ’ οὐρανῶν βασι-
 λεία, ἀλλὰ ζωὴ αἰώνιος. Ταῦτα γὰρ ⁿπάντα ἐν συντόμῳ ἐνέ-
 φηνεν εἰπὼν, “τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας.” ^oΕἶτα τὸ
 ἀξιόπιστον ἐπάγει· “Ἦτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ (446)
 κυρίου” τουτέστι, παρ’ αὐτῆς τῆς πηγῆς ἔσχε τὴν ἀρχήν· οὐκ
 B ἄνθρωπος αὐτὴν διεπόρθμευσεν εἰς τὴν γῆν, οὐ κτιστὴ δύναμις,
 ἀλλ’ αὐτὸς ὁ μονογενής. “Ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβε-
 βαιώθη.” ^pΤί ἐστίν, “ἐβεβαιώθη;” Ἐπιστεύθη, ἢ ἐξέβη· τὸν
 γὰρ ἀρραβῶνα, φησὶν, ἔχομεν· τουτέστιν, οὐκ ἐσβέσθη, οὐκ

24 2 Cor. x. 5. Rom. i. 27.

25 2 Thess i. 6, 7.

^x τί οὖν ἐροῦμεν;] καὶ γὰρ K.Q. Supp. Post ἐροῦμεν add. ὅτι N.O. Sav. cet. ^y ἕτερα] ἄλλα K.Q. Supp. τέρατα Cat. ^z φησί om. K.Q. Supp. Post παρακοή add. ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν Edd. Haec non leguntur in O. Supp. Mut. ^a δὲ] + σὺ K.Q. Supp. Mut. Sav. cet. ^b φησὶν om. A.R. Veron. ^c ἀντὶ τοῦ κόλασιν om. K.O.Q.R. Mut. invito Supp. [ἀντὶ τοῦ, κόλασιν] Sav. Statim καὶ τί δ. K.Q. Supp. Sav. cet. ^d οὕτως om. K.Q. Supp. Mox ἀλλὰ διαφ. A. ^e καὶ ἄλλ. φ.] ἐστὶ τὸ K.Q. Supp. ^f πάλιν] + ἀλλαχοῦ K.Q. Supp. Sav. cet. ^g μισθόν] μισθαποδοσίαν K.Q. Supp. ^h τῷ om. N.O. ⁱ ἡμᾶς Veron. Mox ἡμῖν R. ^k γινομένων O. Statim καὶ εἰ K.Q. ^l παραβαθεῖν] παρεβάθη K.Q. παραβάς τις ἢ O. ^m οὖν] τὸ K.Q. ⁿ ἅπαντα O. ^o εἶτα] + καὶ A.N.O. Sav. cet. ^p τί ἐστίν ἐβ. om. A. Supp. Veron. et a pr. m. O. ^q ἢ om. K.N.Q. Cat. non Supp.

ἔληξεν, ἀλλὰ κρατεῖ καὶ περιγίνεται. Τὸ δὲ αἷτιον, ἡ θεία δύναμις ἔνεργεῖ. Τουτέστιν, οἱ παρὰ ^a τοῦ κυρίου ἀκούσαντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐβεβαίωσαν. Μέγα τοῦτο καὶ ἀξιόπιστον. "Ὅπερ καὶ Ἰουκᾶς φησιν ἐν ἀρχῇ τοῦ Εὐαγγελίου. ²⁶ "Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου." Ἰπῶς οὖν ἐβεβαιώθη; τί οὖν, εἰ οἱ ἀκούσαντες ἔπλασαν, φησί; Τοῦτο τοίνυν ^x ἀναιρεῖ, καὶ δείκνυσιν οὐκ ἀνθρωπίνην τὴν χάριν. Οὐκ ἴδ'ν, εἰ ἔπλασαν, ὁ θεὸς αὐτοῖς ἐμαρτύρησεν. ^c Ἐπήγαγε γάρ, ²⁷ "Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ." Μαρτυροῦσι ² μὲν καὶ ἐκεῖνοι, μαρτυρεῖ δὲ ^a καὶ ὁ θεός. ^b Πῶς μαρτυρεῖ; Οὐ λόγῳ, οὐδὲ φωνῇ ἦν μὲν γὰρ καὶ τοῦτο πιστόν· ἀλλὰ ^c πῶς; "Σημείοις καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι." Καλῶς τὸ, "ποικίλαις δυνάμεσι," τέθεικε, τὴν ἀφθονίαν τῶν χαρισμάτων δηλῶν ὅπερ οὐ γεγένηται ἐπὶ τῶν προτέρων, οὐδὲ τοσαῦτα σημεῖα, ^d καὶ οὕτω διάφορα. Τουτέστιν, οὐχ ἀπλῶς ἐπιστεύσαμεν ἐκείνοις, ^e ἀλλὰ διὰ σημείων καὶ τεράτων. "Ὡστε οὐκ ἐκείνοις πιστεύομεν, ἀλλ' αὐτῷ τῷ θεῷ. "Καὶ πνεύματος ἁγίου ^D μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν." Τί οὖν, ὅτι καὶ γόητες σημεῖα ποιοῦσι, καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Βεελζεβούλ ἔλεγον αὐτὸν ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια; Ἄλλ' οὐ τοιαῦτα ἵποιοῦσι σημεῖα· διὰ τοῦτο εἶπε, "ποικίλαις δυνάμεσιν." Ἐκεῖνα γὰρ οὐ δύναμις, ³ ἀλλ' ἀσθένεια καὶ φαντασία καὶ διάκενα πράγματα. Διὰ τοῦτο εἶπε, "Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ ³³ θέλησιν."

^h Ἐνταῦθα καὶ τι ἄλλο αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ· εἰκὸς γὰρ μὴ εἶναι πολλοὺς ἐκεῖ χαρίσματα ἔχοντας, ἐκλελοιπέναι δὲ ταῦτα, ἅτε νωθροτέρων αὐτῶν γενομένων. Ἰν' οὖν αὐτοὺς καὶ ἐν τούτῳ ⁱ παραμυθῆσθαι, καὶ μὴ ἀφῇ καταπεσεῖν, τὸ πᾶν ἀνέθηκε τῇ τοῦ θεοῦ βουλῇ· αὐτὸς οἶδε τί τι συμφέρει, ^k φησί, καὶ οὕτω καταμερίζει τὴν χάριν ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ^l ποιεῖ

26 Luc. i. 2.

27 v. 4.

^r ἐνεργεῖ] + τί ἐστίν, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων K.Q. Sav. cet. Statim ἀπὸ τοῦ προ τοῦτῃσιν K.Q. ^a τοῦ om. A. ^t ὁ Λουκᾶς O. Mox παρέδωκαν A. παρέδωκαν R. Veron. ^v πῶς—τί οὖν εἰ] εἶτα ἐπεὶ τινὰς εἰκὸς ἦν διαποροῦντας εἰπεῖν, πῶς ἐβεβαίωθη; τί δαί (δὲ Supp.) εἰ (εἰ om. Q.) K.Q. Supp. ^w ἔπλασαν] ἐπλήρηθησαν bis R. et ex corr. O. φησὶ om. K.Q. Supp. ^x ἀναρῶν καὶ δεικνύς K.Q. Supp. Sav. cet. Post χάριν ἰidem add. ἐπήγαγε, συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ θεοῦ. Mox ἐπήγαγε—θεοῦ om. ἰidem. ^y ἴδ'ν] + γὰρ K.Q. Supp. Sav. cet. + δὲ O. ^z μὲν] + γὰρ K.Q. Supp. ^a καὶ om. A. ^b πῶς μ.] ὅπως μαρτυρῇ O. μαρτυρεῖ om. K.Q. Supp. ^c πῶς om. ἰidem. ^d καὶ om. A. ^e ἀλλὰ om. K.Q. ^f ποιοῦσι σ.] σ. ποιοῦσι A.K.Q. Supp. ^g ἀλλὰ ἀσθ. K. Supp. ^h ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι μόνον λύπης ἄξιον τὸ ἁμαρτάνειν, ἄλλο δὲ οὐδέν· καὶ περὶ ἀγίας. Veron. ⁱ παραμυθῆσθαι N. ^k φησὶ om. A. ^l ἐποίει R.

Β λέγων· ²⁸ “Ὁ θεὸς ἔθετο ἓνα ἕκαστον ἡμῶν, καθὼς ἠθέλησε” καὶ πάλιν, “Ἐκάστῳ δὲ ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος δίδεται πρὸς τὸ συμφέρον.” “Κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.” Δείκνυσιν ὅτι τὸ χάρισμα κατὰ τὴν τοῦ ^mπατρὸς ἐστὶ θέλησιν. Πολλάκις δὲ καὶ δι’ ἀκάθαρτον βίον καὶ ⁿνωθῇ οὐκ ἔλαβον πολλοὶ χάρισμα· ἐνίοτε δὲ καὶ καλὸν βίον ἔχοντες καὶ καθαρὸν οὐκ ἔλαβον· τί δήποτε; Ὡστε μὴ ἐκτραχηλισθῆναι, ὥστε μὴ φυσιωθῆναι, ὥστε μὴ ὄφραθυμότερους γενέσθαι, ὥστε μὴ πλέον ἐπαρθῆναι. Εἰ γὰρ καὶ χωρὶς χαρίσματος αὐτῇ τοῦ καθαροῦ βίου ἡ συνείδησις ἰκανὴ C ἐπάραι, πολλῶ μᾶλλον ὅτε καὶ ἡ χάρις προσῇ. Ὡστε τοῖς ταπεινοῖς, τοῖς ἀφελέσι μᾶλλον ἐδίδото· ⁹ καὶ μάλιστα τοῖς ἀφελέσιν· ²⁹ “Ἐν ἀφελότητι γὰρ, φησὶ, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας.” Καὶ γὰρ καὶ ταύτῃ προέτρεψεν αὐτοὺς μᾶλλον· καὶ εἰ ῥαθυμότεροι ἦσαν, ^rκατένυξεν. Ὁ γὰρ ταπεινὸς καὶ μὴ μεγάλα περὶ ἑαυτοῦ φανταζόμενος, σπουδαιότερος γίνεται, ὅταν λάβῃ χάρισμα, ἅτε παρ’ ἀξίαν εἰληφὼς, καὶ οὐκ ^sἄξιος εἶναι νομίζων· ὁ δὲ τι κατωρθωκέναι νομίζων, ὀφειλὴν εἶναι τὸ πρᾶγμα ἡγούμενος, καὶ πεφυσίωται. Ὡστε ὁ θεὸς ^tσυμφε- D ρόντως οἰκονομεῖ τοῦτο. Ὅπερ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ συμβαῖνον ἴδοι τις ἂν· ὁ μὲν γὰρ ἔχει λόγον διδασκαλικόν, ὁ δὲ οὐδὲ διαῖραι ^vτὸ στόμα δύναται. ^wΜὴ λυπείσθω, φησὶν, οὗτος διὰ τοῦτο· “Ἐκάστῳ γὰρ ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος δίδεται πρὸς τὸ συμφέρον.” Εἰ γὰρ ἄνθρωπος οἰκοδεσπότης οἶδε τίνι ^xτί ἐγχειρίσει, πολλῶ μᾶλλον ὁ θεὸς ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, ³⁰ “Ὅ τὰ πάντα εἰδὼς πρὶν γενέσεως αὐτῶν.” Ἐν 34 ἐστὶ μόνον ^yτὸ λύπης ἄξιον, τὸ ἀμαρτάνειν, ἄλλο δὲ οὐδέν. Μὴ εἴπῃς, διὰ τί οὐκ ἔχω χρήματα; ^zἢ, εἰ εἶχον, ^bπαρέσχον ἂν τοῖς πένησιν. Οὐκ οἶδας, εἰ εἶχες, εἰ μὴ ^cμᾶλλον πλεονέκτης ἦς. Νῦν μὲν γὰρ ταῦτα λέγεις, ἐν δὲ τῇ πείρᾳ γενόμενος, ἕτερος (447) ἂν ἦς. Ἐπεὶ καὶ ὅταν ὤμεν κεκορεσμένοι, νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νηστεύειν· ὅταν δὲ μικρὸν ^dδιαλείπωμεν, ἕτερος ^eἡμᾶς εἰς-

28 1 Cor. xii. 18, 7.

29 Act. ii. 46.

30 Susan. 42.

^m πατρὸς] Sic a pr. m. O. *Dei patris* Mut. πνεύματος K.N.Q.R. et corr. O. In A. lacuna est. πατρὸς ediderunt Veron. Ben. πνεύματος Sav. Mor.
ⁿ νωθρὸν K.Q. Mox πολλοὶ χάρισμα O. οἱ πολλοὶ χάρισμα K. et ex corr. N. οἱ πολλοὶ χάρισμα Q.
⁹ καὶ—ἀφελέσιν om. R. ^r ῥαθυμότεροι A.R. ^p ὅταν A.N.O. Sav. cet. ^z κατένυξεν om. R. ^t κατένυξεν] διήγειρεν K.Q. ^s ἄξιος] ἄξιον ἑαυτὸν K.Q.R. Supp. Sav. cet. Statim κρίνων προ νομίζων K.Q. Supp. Sav. cet. ^v συμφερόντως] + τὸ πρᾶγμα Edd. inavitis libris. ^w τὸ om. K.Q. ^x μὴ λ. φ. οὗτος] μηδεὶς τοῖνυν λυπείσθω K.Q. Sav. cet. ^y τί om. N. Statim ἐγχειρίσῃ A. ^z δ] καὶ K.Q. ^b τὸ om. K.O.Q. ^c ἢ om. N.R. ^d παρείχον R. ^e μᾶλλον] + καὶ K.Q. Sav. cet. Statim πλεονεκτήσης R. ^f διαλείπωμεν K.Q. et ex corr. O. ^g ἡμᾶς] εἰς ἡμᾶς R. Statim ἐπεισέρχ. N. Sav. cet.

έρχεται λογισμός. Πάλιν, ὅταν ὦμεν ἐκτὸς τῆς μέθης, νομίζομεν δύνασθαι περιγενέσθαι τοῦ πάθους· ὅταν δὲ ἀλώμεν ὑπ' αὐτῆς, οὐκέτι. Μὴ εἴπῃς, εἰς τί οὐκ ἔσχον χάρισμα διδασκαλικόν; εἴ, εἰ εἶχον, μυρίους ἂν ὠκοδόμησα. Οὐκ οἶδας, εἰ εἶχες, μὴ εἰς κρίμα σοι ἔγίνετο· μὴ βασκανία, μὴ ὄκνος ἵπαρεσκευάζε τὸ τάλαντον κρύπτειν. Νῦν μὲν οὖν ἀπάντων τούτων ἀπήλλαξαι, καὶ τὸ σιτομέτριον ἔαν μὴ δῶς, οὐκ ἐγκαλῇ· τότε δὲ μυρίοις ἂν ὑπεύθυνος ἦς. Ἄλλως δὲ, οὐδὲ νῦν ἐκτὸς εἰ τοῦ χαρίσματος. Δείξον ἐν τῷ μικρῷ, οἷος ἦς, εἰ ἐκεῖνο εἶχες·³¹ “Εἰ γὰρ ἐν τῷ μικρῷ οὐ γίνεσθε, φησὶ, πιστοὶ, πῶς ἡ τὸ μέγα ὑμῖν τις δώσει;” Δείξον ὡς ἡ χήρα· ἰδὺ ὀβολοὺς εἶχεν ὁ ἐκεῖνη, καὶ ὅλα κατέβαλεν, ὅσα ἐκέκτητο. Χρήματα ζητεῖς; Δείξον ὅτι τῶν ὀλίγων καταφρονεῖς, ἵνα σοι πιστεύσω καὶ περὶ τῶν πολλῶν· εἰ δὲ μὴδὲ τούτων καταφρονεῖς, πολλῷ μᾶλλον οὐδὲ ἐκείνων. Πάλιν, ἐν τῷ λόγῳ δείξον ὅτι κέχρησαι δέοντως τῇ παραινέσει καὶ τῇ συμβουλῇ. Οὐκ ἔχεις εὐγλωττίαν τὴν ἔξωθεν; οὐκ ἔχεις νοημάτων ἀφθονίαν; ἀλλ' ὅμως ταῦτα τὰ κοινὰ οἶδας. Ὁ Παῖδα ἔχεις, γείτονα ἔχεις, φίλον ἔχεις, ἀδελφὸν ἔχεις, οἰκίους ἔχεις· καὶ μὴ δημοσίᾳ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας δύνασαι λόγον ἀποτείνειν μακρὸν, τούτοις ἰδίᾳ δύνασαι παραινεῖν. Ἐνταῦθα οὐ ῥητορείας χρεία, οὐδὲ μακρῶς ἀποτάσεις· δείξον ἐπὶ τούτων, ὅτι εἰ καὶ λόγον εἶχες, οὐκ ἂν ἡμέλησας. Εἰ δὲ ἐν τῷ μικρῷ οὐ σπεύδεις, πῶς σοι πιστεύσω περὶ τοῦ μεγάλου; Ὅτι γὰρ τοῦτο ἕκαστος δύναται, ἄκουσον τί φησιν ὁ Παῦλος, πῶς καὶ λαϊκοῖς τοῦτο ἐπέτρεψεν·³² “Ἐκαστος, φησὶν, οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε” καὶ, “Παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.” Οἶδεν ὁ θεὸς πῶς ἐκάστῳ διανεῖμῃ. Μὴ σὺ τοῦ Μωϋσέως εἰ βελτίων; ἄκουσον πῶς ἀποδυσπετεῖ.³³ “Μὴ ἐγὼ δύναμαι, φησὶ, βαστάζειν αὐτοὺς, ὅτι εἰπές μοι, ἄρον αὐτοὺς, ὡς εἰ ἄραι τιθηνὸς τὸν θηλάζοντα;” Τί οὖν ὁ θεός; Ἐξεῖλεν ἀπὸ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, καὶ ἔδωκε τοῖς ἄλλοις, δεικνὺς ὅτι οὐδὲ ὅτε ἐβάσταζεν αὐτοὺς,

³¹ Luc. xvi. 10, 11.

³² 1 Thess. v. 11. iv. 17.

³³ Num. xi. 12.

[εἰς] διὰ Ν.Ο. ὅτι διὰ Veron. εἴ om. K.N.O.Q.R. Veron. ἡ ἐγένετο A.N.O. Sav. cet. ἵπαρεσκευάζε K.Q. Mox κατακρύπτειν N.O. ἡ τὸ μέγα] τῷ μεγάλῳ O. ἵδυ] + γὰρ Sav. cet. repugnantibus libris et Mut. ἡ [ὅλα] Sav. ὅλα om. K.Q. κατέβ. ὅσα om. in textu O. ἡ συμβουλία A.K.Q. ὁ παῖδας K. Statim γείτονας O. γείτονα ἔχεις om. K. ἡ φίλον] συγγενῇ N. ἡ ἀδ. ἔχεις] συγγενεῖς, ἀδελφούς O. ἀδ. ἔχεις om. A.N.R. Veron. ἡ μὴ om. K.N. Sav. cet. ἡ δύνασαι] Sic O.R. οὐ δύνασαι A.N. Veron. δύνη Q. μὴ δύνη K. Sav. cet. ἡ ἀποτείνει] ἀποτείνει λ. K.Q. Mox τούτους N. ἡ σπεύδεις] σπουδάξεις A.N. Sav. cet. ἡ τί—ἐπέτρεψεν] πῶς καὶ λ. τ. ἐπέτρεψεν ὁ Π. K.Q. Sav. cet. ἡ διανέμει (sic) O. διανέμει K.Q. ἐκάστῳ πῶς pro πῶς ἐκάστῳ N. ἡ ἄραι om. K.Q. ἡ ἐβάσταζεν O.

^aαὐτοῦ τὸ χάρισμα ἦν, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος. Εἰ τὸ χάρισμα εἶχες, πολλάκις ἂν ἐπήρθης, πολλάκις ἂν ἐξετράπης· οὐκ οἶδας ^bσὺ σαυτὸν, ὡς ὁ θεός σε οἶδε. Μὴ λέγωμεν, εἰς τί τοῦτο, καὶ διὰ τί τοῦτο; ὅταν ^cὁ θεὸς οἰκονομῇ, μὴ ἀπαιτῶμεν αὐτὸν εὐ-
B θύνας· τοῦτο γὰρ ἐσχάτης ^dἀσεβείας καὶ ἀπονοίας. Δουλοῖ
ἐσμεν, καὶ δούλοι πολλοὶ τοῦ * δεσπότου διεστηκότες, οὐδὲ τὰ ἐν
ποσὶν ἐπιστάμενοι.

Μὴ δὴ τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ^eπεριεργαζώμεθα, ἀλλ' ὅπερ
δέδωκε, τοῦτο φυλάττωμεν, κἂν μικρὸν ᾖ, κἂν ἔσχατον, καὶ
πάντως ^fεὐδοκιμήσωμεν· μᾶλλον δὲ, οὐδὲν μικρὸν τῶν τοῦ θεοῦ
ὠρεῶν ἐστίν. Ἀλγεῖς ὅτι οὐκ ἔχεις χάρισμα διδασκαλίας;
Εἰπέ δὴ μοι, τί σοι δοκεῖ μείζον εἶναι, χάρισμα διδασκαλίας, ἢ
χάρισμα ^gἔχειν νόσους ἀπελαύνειν; Πάντως τοῦτο. Τί δέ,
^hεἰπέ μοι; καὶ τοῦ νόσους ἀπελαύνειν οὐ δοκεῖ σοι μείζον εἶναι
C τὸ τυφλοὺς ὁμματοῦν; ⁱΤί δέ, εἰπέ μοι; τοῦ τυφλοὺς ὁμμα-
τοῦν οὐ δοκεῖ σοι μείζον εἶναι ^kτὸ νεκροὺς ἀνιστᾶν; Τί δέ, εἰπέ
μοι; τοῦ λόγῳ τοῦτο ποιεῖν οὐ δοκεῖ σοι μείζον εἶναι τὸ σκιαῖς
καὶ σουδαρίοις τοῦτο ἐργάζεσθαι; Τί οὖν θέλεις, εἰπέ μοι;
σκιαῖς καὶ σουδαρίοις νεκροὺς ἀνιστᾶν, ἢ τὸ χάρισμα ^lτῆς διδα-
σκαλίας ἔχειν; Πάντως ἐκεῖνο ἐρεῖς, τὸ σκιαῖς καὶ σουδαρίοις
νεκροὺς ἀνιστᾶν. Ἄν οὖν σοι δείξω, ὅτι πολλῶ τούτου μείζον
ἐστὶν ἕτερον χάρισμα, ^mκαὶ ἐξόν σοι λαβεῖν, οὐ ⁿλαμβάνεις,
οὐχὶ δικαίως τούτων ἀπεστέρησαι; ^oΚαὶ τοῦτο τὸ χάρισμα
D οὐδ' ἐνὶ, οὐδὲ δευτέρῳ, ἀλλὰ πᾶσιν ἔξεστιν ἔχειν. Οἶδα ὅτι
κεχήνατε καὶ ἐξεπλάγητε, εἶγε μέλλοιτε ^pἀκούσεσθαι, ὅτι
ἔξεστιν ὑμῖν μείζον χάρισμα ἔχειν τοῦ νεκροὺς ἀνιστᾶν, καὶ
τυφλοὺς ὁμματοῦν, ^qἐκεῖνα ποιεῖν ^rἃ καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων
καὶ τάχα καὶ ἄπιστον ὑμῖν εἶναι δοκεῖ. Τί οὖν τοῦτο ἐστὶ τὸ
χάρισμα; Ἡ ἀγάπη. Ἀλλὰ πιστεύσατέ μοι· οὐκ ἐμός ^sγὰρ

^a αὐτοῦ] + τοῦτο N. Sav. cet. Statim τὸ om. N. τὰ χάρισματα pro τὸ χ.
ἦν O. ^b σὺ om. K.Q. Statim σεαυτὸν N. Mox σε om. R. ^c ὁ θ. οἰκο-
νομῇ pro οἰκονομῇ ὁ θ. omnes. ^d ἀσ. καὶ ἀπ.] ἀπ. καὶ ἀσ. K. ἀπ. ἐστὶ καὶ
ἀσ. N. ἀσ. καὶ ἀπ. ἐστὶ Edd. in invit. libris. * Deest folium in R. usque
ad ψωμίζοντα p. 36 C. ^e περιεργαζώμεθα a pr. m. O. Mox ἔδωκε K.N.O.Q.
^f εὐδοκιμήσωμεν A.O. ^g ἔχειν om. Veron. ^h εἶπε μοι; καὶ μοι. K.Q. τοὺς pro τοῦ O. ⁱ Haec τί δέ—ὁμματοῦν accesserunt
ex O. Mut. ^k τὸ νεκροὺς—ἐκεῖνο ἐρεῖς, τὸ σκ. καὶ σουδ. v. ἀνιστᾶν] τοῦ
λόγῳ νεκροὺς ἀνιστᾶν, τὸ σκ. καὶ σουδ. τοῦτο ποιεῖν; πάντως ἐρεῖς· τοῦτο γὰρ
καὶ τῷ παντὶ γινώσκον (γινώσκων K.) K.Q. ^l τῆς] τὸ τῆς O. ^m καὶ] ὁ
καὶ O. ⁿ λαμβάνεις, οὐχὶ] λαμβάνων K.Q. Sav. cet. Statim δικαίως καὶ
τούτων K.N.Q. Sav. cet. ^o καὶ] τί ἐρεῖς; πλὴν K.Q. Sav. cet. Mox οὐχ
ἐνὶ iidem. ^p ἀκούσεσθε A. ἀκούσεσθε K. Mox μείζω A. ^q καὶ ἐκεῖνα
Edd. καὶ deest in omnibus. ^r ἃ] ὅσα a pr. m. O. Proximum καὶ om. A.
^s γὰρ] + ὅτος A.N. Sav. cet. γὰρ om. Veron.

ὁ λόγος, ἀλλὰ τοῦ Χριστοῦ διὰ Παύλου φθεγγομένου. ἵΤι γάρ φησι; ³⁴“Ζηλοῦτε τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα, καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.” ἵΤι ἐστίν, “ἔτι καθ' ὑπερβολὴν;” ³⁵“Ὁ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· Κορίνθιοι μέγα ἐφρόνουν ³⁶ ἐπὶ τοῖς ᾠ χαρίσμασι, καὶ οἱ ἔχοντες γλώσσας, τὸ ἐλαχιστον (448) χάρισμα, ³⁷ἐφυσιοῦντο κατὰ τῶν λοιπῶν. Λέγει οὖν, ὅλως θέλετε χαρίσματα; ἐγὼ ὧ δέικνυμι ὑμῖν ὁδὸν χαρισμάτων, οὐχ ἀπλῶς ὑπερέχουσιν, ἀλλὰ καθ' ὑπερβολὴν. Εἰτά φησιν· ³⁵“Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀγγέλων λαλῶ, ³⁶ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι· ³⁷καὶ ἐὰν ἔχω πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ³⁸οὐδὲν εἰμι.” Εἶδες χάρισμα; ³⁹Ζήλωσον ⁴⁰τοῦτο τὸ χάρισμα. Τοῦτο τοῦ νεκροῦς ἐγείρειν μεῖζον· τοῦτο τῶν ἄλλων ἀπάντων πολλῶ βέλτιον. Καὶ ⁴¹ὅτι οὕτως ἔχει, B ἄκουσον τί φησιν αὐτὸς ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς διαλεγόμενος· ⁴²“Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι ⁴³μαθηταὶ μου ἐστέ” ⁴⁴καὶ δεικνὺς ἐν ποίῳ, οὐκ εἶπε τὰ ἰθαύματα, ἀλλὰ τί; “Ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.” Καὶ πάλιν πρὸς τὸν πατέρα φησίν· ⁴⁵“Ἐν τούτῳ ⁴⁶γινώσκονται, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ἐὰν ὦσιν ἔν.” Καὶ αὐτὸς ἔλεγε πρὸς τοὺς μαθητάς· “Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.” ἵΤῶν τοίνυν τοὺς νεκροὺς ἀνιστάντων σεμνότερος ὁ τοιοῦτος καὶ λαμπρότερος, εἰκότως. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ὅλον τῆς τοῦ θεοῦ χάριτός ἐστι, τοῦτο δὲ καὶ τῆς σῆς σπουδῆς. Τοῦτο ὄντως Χριστιανοῦ· C τοῦτο δέικνυσι τὸν τοῦ Χριστοῦ μαθητὴν, τὸν ἐσταυρωμένον, τὸν οὐδὲν ἔχοντα κοινὸν ἐν τῇ γῇ· τούτου χωρὶς οὐδὲ μαρτύριον ὠφελῆσαι ⁴⁷τι δύναται. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅρα τοῦτο σαφῶς· ἔλαβε δύο κορυφὰς ἀρετῶν ὁ μακάριος Παῦλος, μᾶλλον δὲ τρεῖς· τὰς ἐν τοῖς σημείοις, τὰς ἐν τῇ γνώσει, τὰς ἐν τῷ βίῳ· ⁴⁸καὶ ταύτης ἄνευ οὐδὲν ἔφησεν εἶναι ταῦτα. Πῶς δὲ οὐδὲν ἐστι

34 1 Cor. xii. 31.

35 Ibid. xiii. 1, 2.

36 Joan. xiii. 35.

37 Ibid. xvii. 21. xiii. 34.

¹ τί γάρ φ.] οὗτος γὰρ γράφων πρὸς Κορινθίους φ. K.Q. Post ζηλοῦτε add. δι O. ² τί—τοιοῦτόν ἐστι] τί δὲ ἐστίν, καθ' ὑ. φέρε, ἐγὼ σε διδάξω K.Q. ᾠ χαρίσμασι] + τότε K.Q. Sav. cet. Mox γλώσσας a pr. m. O. ³ ἐφυσιοῦντο N.O. ⁴ γ δεικνὺς N. ὑμῖν om. Veron. ⁵ ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω om. A.K.O.Q. Veron. invito Mut. Etiam οὐδὲν εἰμι om. K.Q. ⁶ καὶ ἐὰν] κἀν A.K.Q. Veron. Mox μεθιστάναι O. ⁷ οὐθὲν K.Q. οὐθὲν bis O. ⁸ (ζηλωσον] οὐκοῦν ζ. K.Q. Sav. cet. ⁹ τοῦτο τὸ χ. τοῦτο] αὐτό. τὸ χ. τοῦτο K.Q. favente Mut. ¹⁰ ὅτι] + τοῦτο Edd. τοῦτο deest in omnibus. ¹¹ αὐτὸς assumptum ex O. Mut. αὐτοῖς τοῖς μ. ὁ Χρ. N. ¹² μαθηταὶ μου] ἐμοὶ μαθηταὶ K.Q. Sav. cet. Post ἐστὶ add. ἐὰν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους Edd. Haec om. A.N.O. Mut. ¹³ καὶ] εἰτα K.Q. Sav. cet. καὶ—ποίῳ, et mox ἀλλὰ—ἀλλήλοις om. Veron. ¹⁴ ἰθαύματα] + οὐκ ἐὰν νεκροὺς ἐγείρῃτε O. ¹⁵ γινώσκονται] + πάντες O. Mox ἐὰν ἐν ὦσιν N.O. ¹⁶ τοῦ... ἀνιστάντος N. τῶν... ἀνιστάντων K.Q. ¹⁷ τι om. K.Q. ¹⁸ καὶ] ἀλλὰ iidem.

ταῦτα, ἐγὼ λέγω. ³⁸ “Ἐὰν ψωμίσω μου, φησί, τὰ ὑπάρχοντα, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, °οὐδὲν εἰμι.” Ἔστι γὰρ καὶ ψωμίζοντα
D μὴ εἶναι ἀγαπητικόν, καὶ χρήματα κενοῦντα. Καὶ εἴρηται μὲν
ἡμῖν ταῦτα ἀρκοῦντως ἐν τῷ τόπῳ τῷ περὶ τῆς ἀγάπης, κακεῖ
παραπέμπομεν τοὺς ἐντυγχάνοντας· τέως δὲ, ὅπερ ἔφην,
P ζηλώσωμεν τὸ χάρισμα, ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, καὶ οὐδενὸς
ἐτέρου °δεδησόμεθα πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς κατόρθωσιν, ἀλλὰ
πάντα ἡμῖν ἔσται εὐκόλα χωρὶς ἰδρώτων, καὶ ἅπαντα °κατορ-
θώσωμεν μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς. Ἄλλ’ ἰδοὺ καὶ νῦν, φησὶν,
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· °ὁ μὲν γὰρ ἔχει φίλους δύο, °ὁ δὲ τρεῖς.
37 Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔστι διὰ τὸν θεὸν ἀγαπᾶν, ἀλλὰ διὰ τὸ φι-
λεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ τὸν θεὸν ἀγαπᾶν, οὐ ταύτην ἔχει τὴν ἀρχὴν
τῆς ἀγάπης, ἡ ἀλλὰ πρὸς πάντας, ὡς πρὸς ἀδελφούς, ὁ τοιοῦτος
διακείμεται, τοὺς μὲν ὁμοπίστους, ἅτε °ὡς γνησίους ὄντας
ἀδελφούς, φιλῶν, τοὺς δὲ °αἰρετικούς καὶ Ἑλλήνας καὶ Ἰου-
δαίους, ἀδελφούς μὲν κατὰ τὴν φύσιν, φαῦλους δὲ τυγχάνοντας
καὶ ἀχρήστους, °ἔλεῶν, καὶ τηκόμενος ὑπὲρ αὐτῶν καὶ δακρύων.
Ἐν °τούτῳ ὁμοιοὶ ἐσόμεθα τῷ θεῷ, ἐὰν πάντας ἀγαπῶμεν, καὶ
B τοὺς ἐχθρούς, οὐκ ἐὰν σημεία ποιῶμεν. Ἐπεὶ καὶ τὸν θεὸν θαυ-
μάζομεν °μὲν καὶ ὅταν θαύματα ἐργάζεται, °πολὺν δὲ πλεόν,
ὅταν φιλανθρωπεύηται, ὅταν ἀνεξικακῇ. Εἰς τοῖνυν καὶ °ἐπὶ
θεοῦ ἐκείνο πολλοῦ θαύματος ἄξιον, πολλῷ μᾶλλον ἐπ’ ἀνθρώ-
πων εὐόηλον ὅτι τοῦτο ἡμᾶς θαυμαστοὺς ἀπεργάζεται. Τοῦτο
τοῖνυν °ζηλώσωμεν, καὶ Παύλου καὶ Πέτρου καὶ τῶν μυρίους
°ἀνιστάντων νεκροὺς οὐδὲν ἔλαττον ἔξομεν, καὶ πυρετὸν ἀπελά-
σαι °μὴ δυνώμεθα· ἐκείνης δὲ χωρὶς, καὶ αὐτῶν τῶν ἀποστόλων
C μείζονα ἐργασώμεθα σημεία, καὶ μυρίοις °κινδύνοις ἑαυτοὺς
ὑπὲρ τῆς πίστεως παραβάλωμεν, °οὐδενὸς ἡμῖν οὐδὲν ὄφελος.
Καὶ ταῦτα οὐκ ἐγὼ λέγω, ἀλλ’ αὐτὸς ὁ τῆς ἀγάπης τρόφιμος
°ταῦτα ἐπίσταται· ἐκείνῳ τοῖνυν πειθώμεθα. Οὕτω γὰρ δυν-

³⁸ 1 Cor. xiii. 3.

° οὐθὲν Q. et ex corr. O. ἔστι pro εἰμι Veron. P ζ. τὸ χ.] φιλήσωμεν
ἀλλήλους O. sed in marg. add. a 2da m. ζ. τὸ χ.
° κατορθώσωμεν A.K.O. ° δ] δε bis O. ° δ δὲ τρεῖς] Sic libri omnes et
Mut. ἡ τρεῖς, ὁ δὲ τέτταρας Edd. ° ἀλλὰ πρὸς π.] πρὸς π. γὰρ K.Q.
° ὡς om. K.Q. Sav. cet. ° Ἑλλ. καὶ αἰρ. inverso ord. K.Q. Mox ὡς
ἀδελφούς K.Q. Sav. cet. ° ἔλεε... τηκεται... δακρύει a pr. m. O.
° τούτῳ] + γὰρ N.R. Mox τοῦ θεοῦ a pr. m. N. ° μὲν om. A.R. et ante
corr. O. Statim καὶ om. Q. ° πολὺ A.K.N.R. πολλῷ Edd. Mox πλείον
A.O. ° ἐπὶ τοῦ θ. N. Sav. cet. Mox ἀπεργάζεται O. ° ζηλώμεν ante
corr. O. ° ἀνιστάντων R. ἀναστήσαντων K.O.Q. Sav. cet. ° μὴ om.
N.R. Statim δυνώμεν N.O. Mox δὲ om. K.Q. ° κινδύνους om. R.
° οὐδενὸς ἢ. οὐδὲν δ.] Sic O. οὐδὲν ἢ. οὐδενὸς δ. N. οὐδενὸς ἢ. οὐδενὸς δ. A.R.
οὐδενὸς ἢ. δ. Veron. οὐδὲν ἢ. ἔσται δ. K.Q. Sav. cet. ° ταῦτα—τοῖνυν]
οὐκοῦν ἐκείνῳ πρὸς πάντα K.Q.

σόμεθα ^κἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάν-
τας ἡμᾶς μετασχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἕει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

¹ Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, ³⁸
περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ που τις, λέγων· Τί
ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι
ἐπισκέπτῃ αὐτόν; ^α Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγ-
γέλους.

(449) ^β ἩΒΟΥΛΟΜΗΝ γινῶναι σαφῶς, εἴ τινες μετὰ τῆς προσ-
ηκούσης σπουδῆς τῶν λεγομένων ἀκούουσιν, εἰ μὴ παρὰ τὴν ὁδὸν ^B
τὰ σπέρματα ^ερίπτομεν. ^δ οὕτω γὰρ ἂν προθυμότερον τὴν
διδασκαλίαν ἐποιεσάμεν. ^ε Ἐροῦμεν γὰρ, καὶ μηδεὶς ἀκούη,
διὰ τὸν ἐπικείμενον ^ε παρὰ τοῦ σωτῆρος φόβον. ² ^α Διαμάρτυ-
ραι γὰρ, φησὶ, τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ μὴ ἀκούσωσιν, αὐτὸς ἀνεί-
θυνος ἔσῃ. ^β Εἰ δὲ ἐπεείσμεν περὶ τῆς ὑμετέρας σπουδῆς, οὐ
διὰ τὸν φόβον ^ε ἔλεγον μόνον, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡδονῆς τοῦτο
ἐποιοῦν. Νῦν μὲν γὰρ ^β καὶ μηδεὶς ἀκούη, καὶ ἐμοὶ τὸ πρᾶγμα
ἀκίνδυνον ἢ τὸ ἐμαυτοῦ πληροῦντι, ἀλλ' ὅμως οὐ μεθ' ἡδονῆς ὁ
πόνος γίνεται. Τί γὰρ ὄφελος, ὅταν μὴ ἐγκαλῶμαι μὲν ἐγὼ, ^C
^ι ὠφελεῖται δὲ μηδεὶς; Εἰ δὲ τινες μέλλοιεν προσέχειν, οὐ το-
σαύτην ἀπὸ τοῦ μὴ κολάζεσθαι ληψόμεθα ὄνησιν, ὅσην ἀπὸ
τῆς προκοπῆς τῆς ὑμετέρας. Πῶς οὖν ^κ εἴσομαι τοῦτο; Ἐπι-
τηρήσας ὑμῶν τινὰς τοὺς ¹ οὐ πάνυ προσέχοντας, τούτους ἐρή-
σομαι κατ' ἰδίαν συντυχόν· καὶ εὗρω τινὰ τῶν εἰρημένων κατέ-
χοντας, οὐ λέγω πάντα· τοῦτο γὰρ ὑμῖν ^μ οὐ σφόδρα εὐκόλον·
ἀλλὰ καὶ ὀλίγα ἐκ πολλῶν, εὐδην ὅτι περὶ τῶν ^λ λοιπῶν

¹ CAP. II. v. 5—7.

² Ezech. iii. 19†

^κ ἐπιτ. τῶν ἐπηγ. (+ ἡμῖν N.R.) ἀγ.] καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν ἐπηγ. ἐπιτ. ἀγ.
K.Q. Haec ὡν γ. π. ἡ. μετασχεῖν (ἐπιτυχεῖν A. ἀξιώθηναι O.) desunt in N.
HOM. IV. ^α Haec ἡλαττώσας—ἀγγέλους om. K.Q. inclusa a Sav. ^β ἔβου-
λόμην K.N.Q. ^ε ῥίπτομεν A.R. Veron. Sic a pr. m. O. ^δ οὕτω] +
μὲν R. Statim ἂν om. a pr. m. O. ^ε ἐροῦμεν] ἐρῶ μὲν R. Mox ἀκούσῃ ante
corr. O. ἐροῦμεν—ἀκούη] νῦν δὲ καὶ μηδὲν πεπεισμένοι (—ρον K.) λέγομεν K.Q.
^ε παρὰ om. K.R. δεσπότην pro σωτῆρος K.N.O. Dei Mut. Mox διαμάρτυρε
A.R. ^ε ἔλεγον om. K. Mox τοῦτο ἂν ἐποιοῦν Q. ^β καὶ] ἂν A. ^ι ὠφε-
λεῖται R. Veron. ^κ εἰσόμεθα R. τοὺς τοιοῦτους pro τοῦτο K.Q. Statim
ὅτι ἐπιτηρήσας O. ¹ οὐ om. A.Q.R. Veron. invito Mut. ^μ οὐ σφ. εὐκό-
λον] σφόδρα δύσκολον O. οὐκ εὐκόλον Veron. ^λ λοιπῶν] πολλῶν K.N.Q.
Sav. cet. Statim εὐδὲν ἀμφιβάλω λ. N.

οὐδὲ ἀμφιβάλλω λοιπόν. Καὶ ἐχρὴν μὲν ἡμᾶς, μὴ προειπόντας τοῦτο, ὁ ἀφυλάκτοις ὑμῖν ἐπιτεθῆναι· πλὴν ἀλλ' ἀγαπητὸν, Ρεῖ D κἂν οὕτω δυνηθεῖν ἐπιτυχεῖν· μᾶλλον δέ, καὶ οὕτω δύναμαι ἀφυλάκτοις ἐπιθέσθαι. Ὅτι μὲν γὰρ ἐρήσομαι, προείπον· πότε δὲ ἐρήσομαι, οὐκέτι δῆλον καθίστημι· ἴσως ἡ γὰρ σήμερον, ἴσως δὲ αὔριον, ἴσως δὲ μετὰ ἑξικοσιν ἢ τριάκοντα ἡμέρας, ἴσως δὲ μετὰ ἐλάττους, ἴσως ἢ δὲ μετὰ πλείους. Οὕτω καὶ ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν ἡμῶν τῆς τελευτῆς ἄδηλον ἐποίησε· καὶ οὔτε εἰ σήμερον, οὔτε εἰ αὔριον, οὔτε εἰ μετὰ ἐνιαυτὸν ὅλον, οὔτε εἰ μετὰ πλείονα ἔτη ἐπιστήσεται, δῆλον ἡμῖν ὅτι ἀφῆκεν εἶναι, ἵνα τῷ τῆς προσδοκίας ἀδὴλῳ διαπαντὸς ἐν ἀρετῇ κατέχωμεν ἑαυτούς· καὶ 39 ὅτι μὲν ἀπελευσόμεθα, εἶπεν, πότε δέ, οὐκέτι. Οὕτω καὶ γὰρ, ὅτι μὲν ἐρήσομαι, εἶπον, πότε δέ, οὐ προσέθηκα, βουλόμενος ὑμᾶς ἐν φροντίδι εἶναι διαπαντός. * Καὶ μὴ τις λεγέτω, ὅτι πρὸ τεσσάρων ἐβδομάδων καὶ πέντε καὶ πλείονων ταῦτα ἤκουσα, καὶ κατέχειν οὐ δύναμαι· τὸν γὰρ ἀκούοντα οὕτω βούλομαι κατέχειν, ὥς ἀληστον ἔχειν τὴν x μνήμην, καὶ μὴ ἐξίτηλον, μηδὲ ἀποπτύειν τὰ λεγόμενα. Βούλομαι γὰρ ὑμᾶς κατέχειν, οὐχ ἵνα ἐμοὶ εἰ- B πητε, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς κερδάνητε· ὅτι τοῦτο * μοι ἐστὶ τὸ περισπούδαστον. Μὴ δὴ τις τοῦτο λεγέτω. Ἀναγκαῖον δὲ λοιπὸν ἄρξασθαι τῆς ἀκολουθίας.

Τί * δὴ οὖν πρόκειται ἡμῖν εἰπεῖν σήμερον; “Οὐ γὰρ ἀγγέλοις, φησὶν, ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.” Ἄρα μὴ περὶ ἐτέρας τινὸς διαλέγεται οἰκουμένης; Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ περὶ ταύτης. Διὰ ἡ γὰρ τοῦτο προσέθηκε, “περὶ ἧς λαλοῦμεν,” ἵνα μὴ ἀφῇ τὸν νοῦν πλανηθέντα ἐτέραν τινὰ ἐπιζητεῖν. Πῶς οὖν αὐτὴν μέλλουσαν καλεῖ; “Ὡσπερ καὶ C ἐτέρωθί φησιν, “Ὁς ἐστὶ τύπος τοῦ μέλλοντος,” περὶ τοῦ Ἀδάμ καὶ τοῦ Χριστοῦ λέγων ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, πρὸς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀδάμ μέλλοντα τὸν κατὰ σάρκα Χριστὸν καλῶν· καὶ γὰρ ἐμελλεν· οὕτω καὶ νῦν, ἐπειδὴ εἶπεν, 3 “Ὅταν δὲ εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην,” ἵνα

3 Rom. v. 14.

ο ἀφυλάκτως Ο. Ρ εἰ κἂν οὕτω δυνηθεῖν] Sic N. et a pr. m. O. ἵνα κἂν οὕτω δυνηθεῖν A. Veron. et ex corr. O. εἰ καὶ οὕτω δυνηθεῖν K. Q. Sav. cet. ἡ γὰρ] δὲ N. δὲ post ἴσως ter om. K. Q. ἑξικοσιν K. N. Statim ἢ καὶ τρ. K. Sav. cet. δὲ] + καὶ K. Q. Sav. cet. οὔτε εἰ] ἢ K. ἔφη- σεν A. Veron. καὶ] ἀλλὰ K. Q. γνώμην R. ὕ καὶ om. K. Q. x μοι (ἐμοὶ R. Veron.) ἐστὶ—λοιπὸν] μοι (ἐμοὶ Sav. cet.) ἐστὶ τὸ σπουδαίον. (+ τοῦτο καὶ ὑμεῖς, παρακαλῶ, ποιήσατε περισπούδαστον K. Q.) ἀλλ' ἐπεὶ ὅσα ἐχρὴν εἰπεῖν εἰς ἀσφάλειαν, ἡμῖν εἰρηται, ἀναγκ. λοιπὸν K. Q. Sav. cet. α δὴ οὖν] οὖν δὴ Veron. δὴ et mox ἡμῖν om. K. Q. γὰρ om. N. Cat. Mox προστέθηκε Q. R. Cat. c ἐτερον O.

μὴ νομίσης ἐτέραν οἰκουμένην λέγειν αὐτὸν, πολλαχόθεν ^d αὐτὸ
βεβαιούται, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ *εἰπεῖν μέλλουσιν· ἐμελλε
γὰρ ἡ οἰκουμένη· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἦν αἰεὶ. Ταύτην οὖν τὴν
μέλλουσιν ἔσεσθαι οὐκ ἄγγέλοις ὑπέταξεν, ἀλλὰ τῷ Χριστῷ.
†'Οτι γὰρ πρὸς τὸν υἱὸν εἴρηται, φησί, δῆλον· οὐδὲ γὰρ ἐκείνο
ἂν τις εἴποι, ὅτι ἔπρὸς ἄγγέλους. Εἴτα καὶ ἐτέραν παράγει D
μαρτυρίαν, καὶ φησι· “Διεμαρτύρατο δὲ πού τις, λέγων.” Διὰ
τί μὴ τὸ ὄνομα τοῦ προφήτου εἶπεν, ἀλλ' ἐκρυσεν αὐτό; Καὶ
ἐν ἐτέραις ^b δὲ μαρτυρίαις τοῦτο ποιεῖ· ὡς ὅταν λέγῃ, “Ὅταν
δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει,
Καὶ προσκυνήσασαν ¹ αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ· καὶ πάλιν,
'Εγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἄγγέλους
(450) λέγει, 'Ο ποιῶν τοὺς ἄγγέλους αὐτοῦ ^k πνεύματα· καὶ, Κατ' ἀρ-
χὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας.” Οὕτω καὶ ἐνταυθὶ φησι,
“Διεμαρτύρατο δὲ πού τις, λέγων.” ¹ Καὶ τοῦτο αὐτὸ οἶμαι 40
κρύπτοντος ^m αὐτὸν εἶναι, καὶ ⁿ δεικνύντος αὐτοὺς σφόδρα ἐμ-
πίρους εἶναι τῶν γραφῶν, τὸ μὴ τιθέναι τὸν εἰρηκότα τὴν
μαρτυρίαν, ἀλλ' ὡς περιφερομένην καὶ κατάδηλον οὖσαν εἰσά-
γειν.

“ο· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμήσκη αὐτοῦ; ἡ υἱὸς ἀνθρώ-
που, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ'
ἄγγέλους, δόξῃ καὶ Ῥτιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· ⁴ πάντα ὑπέ-
ταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.” ⁹ Ταῦτα δὲ εἰ καὶ εἰς τὴν
κοινὴν ἀνθρωπότητα εἴρηται, ἀλλ' ὅμως κυριώτερον ἀρμόσειεν B
ἂν τῷ Χριστῷ κατὰ σάρκα· τὸ γὰρ, “Πάντα ὑπέταξας ὑπο-
κάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,” ἐκείνου μᾶλλον ἐστίν, ἢ ἡμῶν. Ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ θεοῦ οὐδὲν ἡμᾶς ὄντας ἐπεσκέψατο, καὶ τὸ ἐξ ἡμῶν
ἀναλαβὼν καὶ ἐνώσας ¹ ἐαυτῷ, πάντων ἀνώτερος γέγονεν. “Ἐν
² γὰρ τῷ ὑποτάξαι, φησὶν, αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφήκεν ¹ αὐτῷ
ἀνυπότακτον. Νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτε-

4 v. 8.

^d αὐτὸ] μὲν αὐτὸ καὶ ἄλλοθεν K.Q. Supp. Sav. cet. * εἰπεῖν] + αὐτὴν Edd.
αὐτὴν deest in omnibus. ¹ ὅτι γὰρ] Sic N.O.R. τί γὰρ A. ὅτι δὲ K.Q.
Edd. Mox φησὶ om. K.Q. ² πρὸς τοὺς ἄγ. R. ³ δὲ om. K.Q. Supp.
¹ αὐτὸν R. ^k πνεύματα] + πρὸς δὲ τὸν υἱὸν K.Q. Sav. cet. invito Mut. Sta-
tium καὶ σὺ κύριε καταρχὰς τὴν γ. K.Q.R. καὶ καταρχὰς τὴν γ. κύριε A. ¹ καὶ
τοῦτο—εἰσαγεῖν] τοῦτο δὲ αὐτὸ οἶμαι, τὸ (τοῦτω δὲ αὐτῷ, οἶμαι, τῷ K.Q.) κρύ-
πτειν καὶ μὴ τιθέναι τὸν εἰ. τ. μ. ἀλλ' ὡς π. καὶ κ. ο. εἰσαγεῖν, δεικνύντος ἐστὶν
αὐτοὺς σφ. εἰ εἶναι τ. γ. K.Q. Supp. Sav. cet. ^m αὐτοὺς O. ⁿ δεικνύναι
A. Veron. εἶναι om. in text. O. Mox τῷ pro τὸ A.N. Veron. ^o τῇ] + δὲ O.
^p τιμῇ] + μὴ N. Post αὐτὸν add. καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου N. Sav. cet. ⁹ τοῦτο O. δὲ om. K.Q. ¹ ἐαυτῷ omnes. αὐτῷ vel
αὐτῷ Edd. praeter Ben. ² γὰρ] δὲ O. Mox αὐτῷ φ. pro φ. αὐτῷ N.O.
αὐτῷ om. A.

ταγμένα.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἐπειδὴ εἶπεν, “Ἐως
 ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου,” εἰκὸς δὲ
 C ἦν αὐτοὺς ἔτι ἀσχάλλειν, εἶτα μετὰ ταῦτα ὀλίγα τινα ^W παρεν-
 θείς, ταύτην τὴν μαρτυρίαν ἐπήγαγε βεβαιοῦσαν ἐκείνην. Ἰνα
 γὰρ μὴ λέγωσι, πῶς τοὺς ἐχθροὺς ἔθηκεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ,
 τοσαῦτα παθόντων ἡμῶν; ἰκανῶς μὲν καὶ ἐν τῷ προτέρῳ αὐτὸ
 ἠνίζατο· τὸ γὰρ, “ἕως,” οὐ τὸ εὐθέως ἐδήλου γινόμενον, ἀλλὰ
^z τὸ ἐν χρόνῳ· ἐνταῦθα δὲ αὐτὸ ἐπεξέρχεται. ^y Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ
 οὐδέπω ὑπετάγησαν, φησὶ, νομίσης μηδὲ ὑποτάττεσθαι. “Ὅτι
 μὲν γὰρ δεῖ ὑποταγῆναι, δῆλον· καὶ γὰρ ἡ προφητεία διὰ τοῦ-
 το εἶρηται. “Ἐν ^z τῷ γὰρ ὑποτάξει αὐτῷ, φησὶ, τὰ πάντα,
 D οὐδὲν ἀφήκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.” Πῶς οὖν οὐ πάντα ὑποτέ-
 τακται; “Ὅτι μέλλει ὑποτάσσεσθαι. Εἰ τοίνυν ^a πάντα μὲν
 ὑποταγῆναι ὀφείλει, οὕτω δὲ ὑποτέτακται, μὴ ἀσχαλλε μηδὲ
 θορυβοῦ. Εἰ μὲν γὰρ τοῦ τέλους παραγενομένου, καὶ πάντων
 ὑποταγόντων, ταῦτα ^b ἔπασχες, εἰκότως ἤλγεις. “νῦν δὲ ^c οὕτω
 ὀρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα,” οὕτω ἐκράτησεν ὁ
 βασιλεὺς καθαρῶς. Τί τοίνυν θορυβῇ, πάσχων κακῶς; οὕτω
 πάντων περιγέγονε τὸ κήρυγμα, οὕτω καιρὸς τέλεον ὑποτα-
 γῆναι.

41 Εἶτα πάλιν ἐτέρα παράκλησις· ^d εἰ δὴ ὁ μέλλων πάντας
 ἔχειν ὑποτεταγμένους, καὶ αὐτὸς ἀπέθανε, καὶ μυρία πέπονθε.
^e “Τὸν δὲ βραχὺ τι παρ’ ἀγγέλους ἡλαττωμένον, ^e φησὶ, βλέ-
 πομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου.” Εἶτα ^f τὰ χρη-
 στὰ πάλιν, “Δόξη καὶ τιμῇ ἑστεφανωμένον.” Εἶδες πῶς αὐτῷ
 πάντα ἤρμοσε; ^g καὶ γὰρ τὸ, “βραχὺ,” ^h αὐτῷ ἂν ἀρμόσει
 μᾶλλον, τῷ τρεῖς ἡμέρας ⁱ ἐν ᾗ γενομένῳ μόνας, ἀλλ’ οὐχ
 ἡμῖν τοῖς ἐπὶ πολὺ ^k φθειρομένοις· ὁμοίως καὶ τὸ, “δόξη καὶ
 τιμῇ,” ἐκείνῳ πολλῷ πλεόν, ἢ ἡμῖν ^l ἀρμόσει. Πάλιν αὐτοὺς
 B ἀναμιμνήσκει τοῦ σταυροῦ, δύο ^m ποιῶν, καὶ τὴν κηδεμονίαν

5 v. 9.

^v εἶπεν] + ὅτι O. Mox δὲ post εἰκὸς om. Veron. ^w παρενέθηκε Q. Supp. παρέθηκε K. Mox μαρ. παρήγαγεν ἵνα βεβαιώσῃ ἐκεῖνο (ἐκείνην Q.) K. Q. Supp. ^x τὸ] τοῦ A. Mox διεξέρχεται O. ^y μὴ γὰρ] καὶ φησι, μὴ K. Q. Supp. Mox εἶπον pro φησὶ K. Q. φησὶ om. Supp. ^z τῷ γὰρ] γὰρ τῷ A. Supp. Sav. cet. Mox αὐτῷ om. A. ^a πάντα μὲν] τὰ πάντα A. ^b ἔπασχεν R. Supp. ^c οὕτω (sic) quater K. ^d εἰ δὴ] Sic K. Q. Supp. Veron. εἰ δὴ corr. ex εἶδε O. εἶδε R. si enim Mut. ἤδη A. N. Sav. cet. ^e φ. βλέπομεν] Sic K. N. O. Q. φησὶ om. R. βλέπομεν φ. Edd. ^f τὰ om. A. K. Q. Supp. Veron. ^g καὶ γὰρ τὸ] τὸ γὰρ K. Q. Supp. ^h αὐτῷ ἂν] τίνι ἂν ἡ αὐτῷ N. R. Veron. et ex corr. O. invitis Cat. Supp. Mut. ⁱ ἐν (+ τῷ O.) ᾗ γ. μ. ἐν τῷ ᾗ N. γ. ἐν τῷ ᾗ μ. A. Sav. cet. ^k φθειρομένοις a pr. m. O. ὁμοίως om. N. R. Veron. ^l ἀρμόσει O. ^m ποιῶν] ταῦτα κατορθῶσαι σπουδά- ζων K. Q. Supp. Sav. cet. Mox δεῖξαι, καὶ πείσαι αὐτοὺς πάντα iidem.

αὐτοῦ δεικνύς, καὶ πείθων αὐτοὺς πάντα φέρειν γενναίως, εἰς τὸν διδάσκαλον ἀφορῶντας. Εἰ γὰρ ὁ προσκυνούμενος ὑπ' ἀγγέλων, φησὶν, ἡνέσχετο βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους ἔχειν διὰ σέ· πολλῶ μᾶλλον σὺ ὁ τῶν ἀγγέλων ἐλάττων, πάντα φέρειν ὀφείλεις δι' αὐτόν. Εἶτα δεικνύσιν, ὅτι δόξα καὶ τιμὴ ὁ σταυρός ἐστίν· ὥσπερ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸν αἰεὶ καλεῖ λέγων· ⁶ “Ἰνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.” Ἡ καί, “Ἐδοξάσθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.” Εἰ οὖν ἐκεῖνος τὰ διὰ τοὺς δούλους δόξαν καλεῖ, πολλῶ μᾶλλον σὺ τὰ διὰ τὸν δεσπότην. Ὁρᾷς τοῦ σταυροῦ τὸν καρπὸν, ὅσος; ⁷ Μὴ φοβηθῇς τὸ πρᾶγμα· σκυθρωπὸν μὲν γὰρ εἶναί σοι δοκεῖ, μυρία δὲ τίκτει ἀγαθὰ. ⁸ Δείκνυσιν ἐκ τούτων τοῦ πειρασμοῦ τὸ ὄφελος. Εἰτά φησιν· “Ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου.” “Ὅπως, φησί, χάριτι θεοῦ.” Κάκεινος μὲν ⁹ διὰ χάριν τοῦ θεοῦ τὴν εἰς ἡμᾶς (151) ¹⁰ ταῦτα πέπονθεν· ¹¹ “Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, φησὶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν.” Τίνος ἕνεκεν; Οὐκ ὤφειλε τοῦτο ἡμῖν, ἀλλὰ χάριτι πεποίηκε. ¹² Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ φησὶ· ¹³ “Πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.” “Ὅπως χάριτι θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου” οὐχὶ τῶν πιστῶν μόνον, ἀλλὰ ¹⁴ καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης. Αὐτὸς ¹⁵ μὲν γὰρ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανε· τί δέ, εἰ μὴ πάντες ἐπίστευσαν; αὐτὸς τὸ ἑαυτοῦ πεπλήρωκε. Καὶ κυρίως εἶπεν, ¹⁶ “ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου.” Οὐκ εἶπεν, ἀποθάνῃ· ὥσπερ γὰρ ὄντως γευσάμενος, οὕτω μικρὸν ¹⁷ ἐν αὐτῷ ποιήσας διάστημα, εὐθέως ἀνέστη. ¹⁸ Τῷ μὲν οὖν εἰπεῖν, “διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου,” τὸν ¹⁹ ὄντως θάνατον ἐσήμανε· ²⁰ τῷ δὲ, ὅτι “ἀγγέλων κρείττων,” τὴν

⁶ Joan. xi. 5. xii. 23.

⁷ Rom. viii. 32.

⁸ Ibid. v. 15.

¹⁰ δι' αὐτόν] διὰ σαυτὸν O.R. Mut. ¹¹ ὁ αὐτὸν αἰεὶ καλεῖ (καλῶν A.)] δόξαν αὐτὸν καλεῖ K.Q. Supp. Sav. cet. Post λέγων add. ἦλθεν (ἐλήλυθεν Supp.) ἢ ᾠρα K.Q. Supp. Sav. cet. ¹² Haec καὶ ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ δ. accesserunt ex Reg. 744. et marg. O. et, Glorificatus est Filius hominis Mut. ¹³ οὖν om. N. et a pr. m. O. Mox ἀνθρώπου in textu, et δούλους in marg. eadem manu N. ¹⁴ τὰ om. A. ¹⁵ μὴ φοβηθῇς] Sic K.Q. Supp. Sav. cet. φοβήθητι A.N.O.R. Veron. amato Mut. ¹⁶ γὰρ om. R. Veron. σοι om. Q. Supp. Mox δὲ superscript. in A. ¹⁷ καὶ δεικνύσιν N. δεικνύσιν—κάκεινος μὲν] εἰτά φ. ὅπως χ. θεοῦ. δεικνύσιν ἐκ τούτων τοῦ π. τὸ δ. καὶ ὅτι κάκεινος K.Q. ¹⁸ διὰ τὴν χάριν K.N.R. Cat. Sav. cet. ¹⁹ ταῦτα om. A. ²⁰ ἕνεκεν] + οὕτως εἶπεν; δεικνύς ὅτι K.Q. Supp. ²¹ καὶ πάλιν] οὕτω καὶ iidem. ²² καὶ om. iidem, et a pr. m. O. ²³ μὲν eras. in O. ²⁴ ὑπὲρ om. R. Mox καὶ οὐκ εἶπεν N. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ἀλλ' οὐκ εἶπεν Supp. ²⁵ ἐν αὐτῷ] ἑαυτῷ A. Veron. et ex corr. O. ²⁶ τῷ μὲν] τὸ μὲν R. Veron. τὸ μὲν γὰρ A. ²⁷ τὸ δὲ R. Veron. ὅτι accessit ex O. Cat. Mut. Statim τῶν ἀγγ. R.

ἀνάστασιν ἐδήλωσε. Καθάπερ γὰρ ἰατρὸς οὐκ ἔχων ἀνάγκην τῶν τῷ ἄρρωστῳ παρεσκευασμένων σιτίων ἀπογεύσασθαι, ^εδιὰ τὴν περὶ ἐκείνον κηδεμονίαν ^hπρότερος αὐτὸς ἀπογεύεται, ἵνα πείσῃ τὸν ἄρρωστον θαρροῦντα κατατολμῆσαι τῆς βρώσεως. ^kοὕτως, ἐπειδὴ πάντες ἄνθρωποι ^lτὸν θάνατον ἐδεδοίκεσαν, πείθων αὐτοὺς κατατολμᾶν τοῦ θανάτου, καὶ αὐτὸς ἀπεγεύσατο ^mαὐτοῦ, οὐκ ἔχων ἀνάγκην. ⁹“Ἐρχεται γὰρ, ⁿφησὶν, ὁ τοῦ **B** κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ^oεὐρίσκει ἐν ἐμοὶ οὐδέν.” Οὕτω καὶ τὸ, “χάριτι,” καὶ τὸ, “ὑπὲρ παντὸς γεύσεται θανάτου,” τοῦτο συνίστησιν.

¹⁰ “Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι’ ὃν τὰ πάντα καὶ δι’ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.” Περὶ τοῦ πατρὸς ἐνταῦθα λέγει. Ὅρας πῶς πάλιν τὸ, “δι’ οὗ,” αὐτῷ ἀρμόζει; οὐκ ἂν τοῦτο ^pποιήσας, εἶγε ἐλαττώσεως ἦν, καὶ τῷ υἱῷ προσῆκον μόνον. ^qὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ἄξια, φησὶ, τῆς φιλάνθρωπίας αὐτοῦ πεποίηκε ^rτῷ τὸν πρωτότοκον λαμπρότερον **C** ἀποδείξαι πάντων, καὶ ὥσπερ ἀθλητὴν γενναῖον καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερέχοντα, τοῖς ἐτέροις ὑπόδειγμα θείναι. “Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν” τουτέστι, τὸν αἷτιον τῆς σωτηρίας. Ὅρας ὅσον τὸ μέσον; Καὶ οὗτος υἱὸς, καὶ ἡμεῖς υἱοί· ἀλλ’ ὁ μὲν σώζει, ἡμεῖς δὲ σωζόμεθα. Εἶδες πῶς ἡμᾶς ^sκαὶ συνάγει καὶ διίστησι; “Πολλοὺς, φησὶν, υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα” ἐνταῦθα συνήγαγε “Τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν” ^tἐπάλιν διέστησε. “Διὰ παθημάτων τελειῶσαι.” ^vἌρα τὰ παθήματα τελείωσις, καὶ αἰτία τῆς σωτηρίας. Ὅρας ὅτι τὸ παθεῖν κακῶς οὐκ ἔστιν ^wἐγκαταλελειμμένων, ^xεἰ δὴ τούτῳ **D** πρώτον τετίμηκε τὸν υἱὸν ὁ θεός, τῷ διὰ παθημάτων αὐτὸν ἀγαγεῖν; Καὶ ὄντως τοῦ τὸν κόσμον ποιῆσαι, καὶ ἐκ μὴ ὄντων ^yπαρα-

⁹ Joan. xiv. 30.

¹⁰ v. 10.

^ε διὰ] + δὲ R. Mox ἐκείνων A. ^h πρότερος pro πρότερον K.O. Cat. Supp. Mut. ⁱ ἄρρωστοῦντα Cat. et a pr. om. O. θαρροῦντα pro θαρσοῦντα O.Q. Cat. Supp. ^k οὕτως] + καὶ ὁ Χριστὸς N.R. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^l τοῦ θανάτου R. ^m αὐτοῦ, οὐκ] τούτου οὐκ O. Cat. τούτου μὴ N. Post ἀνάγκην add. ὅτι μὴδὲ ἥμαρτεν Supp. ⁿ φησὶν post ἄρχων transp. O. Cat. ^o εὐρίσκει] εὐρήσει Supp. οὐχ εὐρίσκει K.Q. Sav. cet. οὐκ ἔχει Cat. et a pr. m. O. ^p ποιήσας omnes. ἐποίησεν Edd. Mox pr. μόνον (μόνῳ Supp.) pro μόνον pr. omnes. ^q τὸ A.K.Q.R. Cat. Supp. Veron. τῷ om. O. ^r ἀλλοῦς] ἀγγέλους A. Mox εἶναι pro θείναι Cat. Veron. ^s καὶ om. A.K.Q.R. Supp. Veron. eras. in O. ^t καὶ πάλιν Edd. καὶ om. K.O.Q.R. Cat. Supp. Mox διὰ τῶν π. N.O. ^v ἄρα] ἰδοὺ K.Q. Supp. ^w ἐγκαταλελειμμένου N. et ante corr. O. ^x εἰ δὴ] Sic O. Supp. ἤδη R. Veron. ἡ δὲ A. εἰ δὲ K. N.Q. Sav. cet. Statim τούτῳ πρώτῳ K.Q. Sav. cet. πρώτον τούτῳ N. πρώτῳ τούτῳ O. ^y παραγαγεῖν] + αὐτὸν K.Q. Sav. cet. In O. rasura est.

γαγεῖν, τὸ σάρκα ἀναλαβόντα παθεῖν ἅπερ ἔπαθε, πολλῶ μείζον ἔστι. Καὶ τοῦτο μὲν οὖν φιλανθρωπίας, ἐκεῖνο δὲ πολλῶ πλέον. ² Καὶ δεικνὺς καὶ αὐτὸς τοῦτο αὐτὸ, φησὶν, ¹¹ “Ἰνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλούτον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, ² καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” “Ἐπρεπε ³ γὰρ αὐτῷ, δι’ ὃν τὰ πάντα καὶ δι’ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.” Ἐπρεπε γὰρ ⁴ αὐτῷ, φησὶ, τῷ κηδεμόνι, καὶ πάντα εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντι, ἐκδοῦναι τὸν υἱὸν ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας, τὸν ἕνα ὑπὲρ τῶν πολλῶν. Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ, “διὰ παθημάτων τελειῶσαι,” ⁵ δεικνὺς ὅτι ὁ παθὼν ὑπὲρ τινος, οὐκ ἐκείνον ὠφελεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς λαμπρότερος γίνεται καὶ τελειότερος. Καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τοὺς πιστοὺς φησι, παραβαρύνων αὐτούς. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς τότε ἐδοξάσθη, ὅτε ἔπαθεν. Ὅταν δὲ ⁶ εἶπω, ἐδοξάσθη, μὴ νομίσῃς δόξης πρόσληψιν αὐτῷ γίνεσθαι· ἐκείνην γὰρ τὴν Β τῆς φύσεως εἶχεν αἰε, οὐδὲν προσλαβὼν.

¹² “Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων, φησὶ, καὶ οἱ ἀγιάζομενοι, ἐξ ἐνὸς πάντες· δι’ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν.” ⁸ Ἰδοὺ πάλιν πῶς συνάγει, τιμῶν αὐτοὺς καὶ παραμυθούμενος, καὶ ἀδελφούς αὐτοὺς ποιῶν τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τοῦτο ⁹ τὸ ἐξ ἐνὸς εἶναι. Εἶτα πάλιν ἀσφαλιζόμενος, καὶ δεικνὺς ¹⁰ ὅτι (452) τὸ κατὰ σάρκα φησὶν, ἐπήγαγεν, “¹⁰ Ὁ γὰρ ἀγιάζων,” Χριστὸς, “καὶ οἱ ἀγιάζομενοι,” ἡμεῖς. Ὅρᾳς ¹¹ ὅσον τὸ μέσον; ὁ μὲν ἀγιάζει, ἡμεῖς δὲ ἀγιάζομεθα. Καὶ ἀνωτέρω, “τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας ¹² αὐτῶν,” ἔφη. ¹³ “Εἰς γὰρ ¹³ θεός, ἐξ οὗ τὰ πάντα.” “Δι’ ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς ¹⁴ καλεῖν.” Ὅρᾳς πῶς ¹⁵ δείκνυσιν πάλιν τὴν ὑπεροχὴν; Τῷ γὰρ εἰπεῖν, “οὐκ ἐπαισχύνεται,” δείκνυσιν οὐ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως, ἀλλὰ τῆς φιλοστοργίας τοῦ μὴ ἐπαισχυνομένου τὸ

¹¹ Ephes. ii. 7, 6.

¹² v. 11.

¹³ 1 Cor. viii. 6.

² καὶ δ.] δ. δὲ K.Q. φησὶν post ἐνδείξῃται transp. iidem. ³ καὶ om. O.R. Post συνεκάθισεν add. ἡμᾶς K.Q. Supp. ⁴ γὰρ] + φησὶν N. ⁵ αὐτῷ om. N.O. Post κηδεμόνι add. ὄντι N. Sav. cet. invito Supp. ⁶ δεικνὺς] δεικνυσιν A.K.Q.R. Veron. non Mut. ἵνα δείξῃ Supp. ⁷ εἶπω] + ὅτι N. Supp. Sav. cet. ⁸ οὐδὲν προσλαβὼν] μηδὲν προσλαβὼν R. καὶ οὐδὲν προσέλαβεν K.Q. Supp. ⁹ ἵδε R. πῶς om. K. ¹⁰ τῷ] τοῦ A. Mox εἰμι pro εἶναι A. Veron. ¹¹ ὅτι] + εἰς O. ὅτι et mox φησὶν om. K.Q. Supp. ¹² ὁ γὰρ—ἡμεῖς] τὸ, ὁ ἀγιάζων (+ τε Q.) καὶ οἱ ἀγιάζομενοι K.Q. Supp. Sav. cet. ¹³ ὅσον N. Statim ὁ μὲν γὰρ Edd. γὰρ om. K.O.Q.R. Supp. Mut. Mox ἀγιάζομεθα δὲ ἡμεῖς hoc ord. N.O. ¹⁴ αὐτὸν A. ¹⁵ ὁ θεός O. ¹⁶ καλεῖν] + λέγων A.N.O. ¹⁷ δ. πάλιν] Sic K.N.O.Q.R. Cat. Supp. πάλιν δ. Edd. Mox τὸ γὰρ A.R. Cat. Supp. Veron.

ἡ πᾶν ὄν, τῆς ταπεινοφροσύνης τῆς πολλῆς. Εἰ γὰρ καὶ ἐξ ἑνός, ἀλλ' ὁ μὲν ἀγιάζει, ἡμεῖς δὲ ἀγιαζόμεθα· πολὺ δὲ τὸ μέσον. Ἦ καὶ ὁ μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς, ὡς υἱὸς γνήσιος, τουτέστιν, ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ ὡς κτίσμα, τουτέστιν, ἔξ οὐκ ὄντων· ὥστε πολὺ τὸ μέσον. Διό φησιν, “Οὐκ ἐπαισχύνεται D ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, ¹⁴λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου.” Τὴν γὰρ σάρκα ἐνδυσάμενος, ἐνεδύσατο καὶ τὴν ἀδελφότητα καὶ συνεισῆλθεν ὁμοῦ καὶ ἡ ἀδελφότης. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν εἰκότως παράγει· τὸ δὲ, ¹⁵“Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ,” τί βούλεται; Καὶ τὸ μετὰ ταῦτα ἡ μὲν γὰρ εἰκότως, ὡ οἶον, “Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.” Ὡςπερ ^x γὰρ ἐνταῦθα πατέρα δείκνυσιν ἑαυτὸν, οὕτως ἐκεῖ ἀδελφόν· “Ἀπαγγελῶ, φησὶ, τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς 44 μου.” ^y καὶ πάλιν τὴν ὑπεροχὴν δείκνυσιν, καὶ πολὺ τὸ μέσον, διὰ τῶν ^zἐξῆς· ¹⁶“Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία, φησὶ, κεκοινωνήκεν αἵματος καὶ σαρκός.” Ὁρᾷς ^a ποῦ φησὶ τὸ ὅμοιον; κατὰ τὴν σάρκα. “Παραπλησίως καὶ αὐτὸς μετέσχε τῶν αὐτῶν.” Αἰσχυνέσθωσαν πῖντες οἱ αἵρετικοί, ἐγκαλυπτέσθωσαν οἱ δοκῆσαι λέγοντες αὐτὸν ^b παραγεγενῆσθαι, καὶ οὐκ ἀληθεῖα. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι μετέσχε τούτων, μόνον, καὶ ἐσίγησε· καίτοι καὶ εἰ οὕτως εἶπεν, ἱκανὸν ἦν· ἀλλ' ἕτερόν ^c τι μείζον ^d ἔθηκε, τὸ, B “παραπλησίως,” προσθείς. Οὐ ^e φαντασίᾳ, ^f φησὶν, οὐδὲ εἰκόνι, ἐπεὶ τὸ, “παραπλησίως,” οὐ σώζεται· ^g ἀλλ' ἀληθείᾳ, δεικνύς τὴν ἀδελφότητα.

Εἰτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι τῆς οἰκονομίας· “Ὅπως διὰ τοῦ θανάτου, φησὶ, καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι, τὸν διάβολον.” ^h Ἐνταῦθα τὸ θαυμαστὸν δείκνυσιν, ὅτι δι' οὗ ἐκράτησεν ὁ διάβολος, διὰ τούτου ἡττήθη, καὶ ὅπερ ἰσχυρόν ἦν αὐτῷ ὅπλον κατὰ τῆς οἰκουμένης, ὁ θάνατος, τούτῳ αὐτὸν ἐπληξεν ὁ Χριστός. ⁱ Ἐνταῦθα τὸ πολὺ τῆς δυνάμεως

14 v. 12.

15 v. 13.

16 v. 14.

^a πᾶν ὄν] ταπεινὸν R. Cat. Statim καὶ τῆς Edd. καὶ om. A.K.O.Q.R. Cat. Supp. ^r καὶ ὁ μὲν] ὁ μὲν γὰρ R. Mox ὡς ὁ υἱὸς A. ^s ἐξ οὐκ] ἐκ μὴ R. ὡς κτίσμα—ὄντων om. A. superscript. θέσει. ^t ὁμοῦ] + τῇ σαρκὶ K.Q. Sav. cet. + τῇ προσλήψει τῆς σαρκός Supp. Proximum καὶ om. K. ^y μὲν γὰρ] δὲ K.Q. Sav. cet. ^w οἶον (+ τὸ K.) assumtum ex A.K.N.R. Mut. ^x γὰρ om. O. Mox οὕτως om. A.O.R. Veron. invitis Supp. Mut. ^y καὶ om. O. Mox δεικνύς καὶ ὅσον τὸ μ. K.Q. ^z ἐξῆς] + ἐπάγει K.Q. Mox φησὶ om. iidem. ^a ποῦ] πολὺ (sic) O. φησὶ om. Q. ^b παραγεγενῆσθαι N. Sav. cet. γεγενῆσθαι K. Statim καὶ οὐκ ἐν ἀλ. N. ^c τι om. N. ^d ἔθηκε] τέθεικε N. ἐνέφημε K.Q. Sav. cet. invitis Supp. Mut. Mox προσθείς om. A.N. Veron. ^e φαντασίᾳ] δοκῆσει A.N. Veron. ^f φ. οὐδὲ εἰκόνι] οὐδὲ εἰκόνι, φ. ἀλλ' ἀληθείᾳ K.Q. Sav. cet. φησὶν—σώζεται om. A. Veron. ^g ἀλλ'—ἀδελφότητα] εἰτα δείξας τὴν ἀδ. K.Q. Sav. cet. Statim εἰτα om. K.O.Q. Sav. cet. ^h ἐνταῦθα] + καὶ K.Q. ⁱ ἐνταῦθα] καὶ K.Q. Sav. cet.

τοῦ νικήσαντος ἐμφαίνει. Ὁρᾷς ὅσον ὁ θάνατος εἰργάσατο καλόν; ¹⁷ “Καὶ ἀπαλλάξῃ, ^k φησὶ, τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.” Τίνος ἕνεκεν ^C φρίττετε, φησὶ, τί δεδοίκατε τὸν καταργηθέντα; οὐκέτι ¹ φοβρός ἐστίν, ἀλλὰ πεπάτηται, καταπεφρόνηται, εὐτελής ἐστι καὶ οὐδενὸς ἄξιος. Τί ^m δέ ἐστι, “Φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας;” ⁿ Ἡ τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τὸν θάνατον δεδοικώς, δούλός ἐστι, καὶ πάντα ὑφίσταται ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀποθανεῖν· ἢ ^υ ἐκεῖνο, ὅτι πάντες δούλοι ἦσαν τοῦ θανάτου, καὶ τῷ μηδέπω αὐτὸν λελύσθαι ἐκρατοῦντο· ^π ἢ ὅτι φόβῳ διηνεκεῖ συνέζων οἱ ἄνθρωποι, ^q αἰεὶ ἀποτεθνήξεσθαι προσδοκῶντες, ^D καὶ τὸν θάνατον δεδοίκότες, οὐδεμιᾷς ἡδονῆς αἰσθησιν· λαβεῖν ἡδύναντο, τοῦ φόβου τούτου παρόντος αὐτοῖς· τοῦτο ^γ γὰρ ἠνίξατο εἰπὼν, “διὰ παντὸς τοῦ ζῆν.” Δείκνυσιν ἐνταῦθα τοὺς θλιβομένους, τοὺς ἐλαυνομένους, τοὺς διωκομένους, τοὺς ^ε καὶ πατρίδος καὶ οὐσίας καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀποστερουμένους, ἡδίων διάγοντας καὶ ἐλευθεριώτερον ἐκείνων τῶν ἐν τρυφῇ τὸ πάλαι τυγχανόντων, τῶν μηδὲν ^υ τοιούτον παθόντων, τῶν εὐθηνουμένων· εἶγε ἐκεῖνοι μὲν διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ὑπὸ τῷ φόβῳ τούτῳ ἦσαν καὶ δούλοι, αὐτοὶ δὲ τούτου ^ω εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι, καὶ γελῶντες ^x τοῦτο, ⁴⁵ ὅπερ ἐκεῖνοι πεφρίκασιν. ^υ Ταῦτόν γάρ ἐστι νῦν, ὥσπερ ^z ἂν εἴ τις δεσμώτην μέλλοντα ^a τὴν ἐπὶ θάνατον ἀγεσθαι, καὶ αἰεὶ τοῦτο προσδοκῶντα, ^b λιπαῖνοι πολλῇ τῇ τρυφῇ. Τοιούτόν τι ἦν τὸ παλαιὸν ὁ θάνατος· νῦν δὲ, ^c ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν φόβον ⁽⁴⁵³⁾ ἐκείνον ἐκβαλὼν, μετὰ τῆς τρυφῆς ^d ἐπαγγέλλοιτο ἀθλεῖν, καὶ προτιθεῖν τὸν ἀγῶνα, ὥστε μηκέτι εἰς θάνατον, ἀλλ’ εἰς βασιλείαν ἀγαγεῖν. Τίνων ^e ἂν ἠθέλησας γενέσθαι, τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ λιπαινομένων μετὰ τοῦ καθ’ ἐκύστην ἡμέραν τὴν ἀπό-

17 v. 15.

^k φησὶ om. K.Q. ¹ φοβερὸν A. Statim ἀλλὰ om. K.Q. Mox εὐτελής καὶ οὐδενὸς ἄ. γέγονε iidem. ^m δέ om. K.Q. Post ἐστίν add. ὅσοι N.O. Sav. cet. ⁿ ἢ τοῦτό φ. ὅτι] Sic N.O. Supp. Mut. τί τοῦτό ἐστιν; ὅτι R. ἀπὶ τοῦ K.Q. τί τοῦτο, φησὶν; ὅτι Edd. ^o ἐκεῖνο] τοῖνον K.Q. Statim ὅτι om. K. Post θανάτου add. φησὶ K.Q. Sav. cet. Statim καὶ τὸ μ. A.N. ^p ἢ] + εἰ μὴ τοῦτο K.Q. Ben. + [εἰ μὴ τοῦτο] Sav. Mor. ^q αἰεὶ] + γὰρ K.Q. Sav. cet. ^r λαμβάνειν O. ^s γὰρ om. R. ^t καὶ om. N.O. Mox ἀπεστερημένους O. Statim καὶ ἡδίων K.Q. ^v τοιούτον A.K.Q. Supp. et ex corr. N. Edebatur τοιούτων. ^w ἦσαν N. ^x τούτῳ A. Mox ἐπεφρίκασαν Veron. πεφρίκεσαν A.Q. Supp. et ex corr. O. ^y ταῦτόν—νῦν om. K. Q. Sav. cet. ^z ἂν] Sic N.O.R. Supp. Mut. γὰρ A. Edd. γὰρ ἂν K.Q. ^a τὴν om. K.Q. ^b λιπαίνει R. Veron. Mox τῇ om. K.N.Q. ^c ὥσπερ] ταῦτόν γέγονεν οἶον K.Q. Sav. cet. ^d ἐπαγγέλλοιτο (ἐπαγγέλοι A. ἐπαγγέλοι τὸ O. ἐπαγγέλοιτο Supp.)—μηκέτι] ἀθλεῖν προτρέποι, καὶ τὸν ἀγῶνα προτιθεῖς, ἐπαγγέλοιτο μηκέτι K.Q. Sav. cet. ^e ἂν] οὖν iidem. Statim ἡθ. σὺ γ. K.N.Q. Sav. cet. Mox τῶν ἐν δεσμ. (sic) N.

- B φασιν προσδοκᾶν, ἡ τῶν ἀθλούντων πολλὰ, καὶ πονούντων ἕκοντι, ὥστε τὸ διάδημα τῆς βασιλείας ἀναδήσασθαι; Ὁρᾷς πῶς αὐτῶν ἦρε τὴν ψυχὴν, καὶ ἑμετέρους εἰργάσατο; Δείκνυσι δὲ οὐ τὸν θάνατον μόνον πεπαυμένον, ἔλλαδὶ διὰ τοῦτου κακείνον τὸν ἄσπονδον πρὸς ἡμᾶς αἰεὶ τὸν πόλεμον ἐπιδεικνύμενον, τὸν διάβολον λέγω, καταργηθέντα· ὁ γὰρ θάνατον μὴ δεδοικώς, ἔξω ἡτῆς τυραννίδος ἐστὶ τοῦ διαβόλου. Εἰ γὰρ ¹⁸δέρμα ὑπὲρ δέρματος, καὶ πάντα ἰδώσειεν ἂν τις ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὅταν καὶ ταύτης ἡ τις κρίνη καταφρονεῖν, τίνος C ἔσται δούλος λοιπόν; Ἰούδενά δέδοικεν, οὐδενά φοβεῖται, πάντων ἐστὶν ἀνώτερος, καὶ πάντων ἐλευθεριώτερος. Ὁ γὰρ τῆς ψυχῆς ἡτῆς ἑαυτοῦ καταφρονῶν, πολλῶ μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ὅταν δὲ ἡ εὐρὴ ψυχὴν τραιαύτην ὁ διάβολος, οὐδὲν ἐργάσασθαι δυνήσεται ἐν αὐτῇ τῶν αὐτοῦ. Τί γὰρ, εἰπέ μοι; χρημάτων ζημίαν ἀπειλήσει καὶ ἀτιμίαν καὶ πατρίδος ἔκπτωσιν; Ἀλλὰ ταῦτα μικρὰ ὁτῷ μηδὲ ¹⁹τὴν ψυχὴν τιμίαν τιθεμένῳ, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον. Ὁρᾷς ὅτι ἡ τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα ἐκβαλὼν, συγκατέλυσεν καὶ τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχύν; Ὁ γὰρ περὶ ἀναστάσεως μυρία φιλοσοφεῖν εἰδὼς, πῶς ἡ δέδοικεν θάνατον; πῶς φρίττει λοιπόν;
- D Ἥ μὴ τοίνυν ἀσχάλλετε λέγοντες, διὰ τί τὰ καὶ τὰ πεπόνθαμεν; οὕτω ἡ γὰρ λαμπρότερα ἢ νίκη γίνεται· καὶ οὐκ ἦν λαμπρὰ, εἰ μὴ θανάτῳ τὸν θάνατον ἔλυσεν. Τὸ δὲ θαυμαστὸν τοῦτο ἐστίν, ὅτι δι' αὐτῶν αὐτὸν ἐνίκησε, δι' ὧν ἴσχυσε, τὸ εὐπορον αὐτοῦ πανταχοῦ καὶ εὐμήχανον δεικνύς. Μὴ δὲ προδῶμεν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν δωρεάν· ²⁰“Οὐ γὰρ ἐλάβομεν, φησὶ, πνεῦμα ἡ δειλίας, ἀλλὰ πνεῦμα δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρο-
46 νισμοῦ.” Στῶμεν οὖν γενναίως ἡ καταγελῶντες τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ ἡλθέ μοι στενάξαι πικρὸν, ποῦ μὲν ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἀνήγαγε, ποῦ δὲ ἑαυτοὺς κατηγάγομεν. Ὅταν γὰρ ἴδω τοὺς κοπετοὺς τοὺς κατὰ τὴν ἀγοράν, τὰς οἰμωγὰς ἡ τὰς ἐπὶ

¹⁸ Job. ii. 4.¹⁹ Act. xx. 24.²⁰ 2 Tim. i. 7. coll. Rom. viii. 15.

ἡ μετέρων ἐποίησε; δείκνυσι K. ἡ ἀλλὰ δ. τ.] δ. τ. ἀλλὰ K.Q. Post πόλεμον add. ἐπαρηρημένον καὶ K.Q. Sav. cet. ἡ τῆς om. A. ἡ δώσειεν ἂν] δώσει Supp. δόη ἂν K.N.Q. Sav. cet. ἡ τις κρίνη] κρίνη τις N. Sav. cet. ἡ οὐδ. δέδοικεν om. R. Mox καὶ π. ἐλευθ. om. N. ἡ τῆς om. N. ἡ εὐρον A. Mox ἐν αὐτῇ om. K.Q. Statim τῶν ἑαυτοῦ N.O. Sav. cet. ὁ τῶν A. Veron. Mox τιθεμένων Veron. ἡ τοῦ] ὁ τοῦ A. ἡ δέσειεν et μοι φρίξει K.Q. ἡ ΘΗΙΚΟΝ. Κατὰ τῶν σφόδρα θρηνηούντων τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τὸ μὴ δεδοικέναι τὸν θάνατον τοὺς ἀνθρώπους· ὁ γὰρ Χριστὸς ἀπεγύσατο θανάτου. Veron. ἡ γὰρ om. A. Statim λαμπρὰ O. Mox γεγενῆται R. ἡ καὶ οὐκ] οὐκ N.O. οὐκ ἂν δὲ K.Q. Sav. cet. ἡ δουλείας K.N.Q. Mut. δου-
τοῦ θ.] τοῦ θ. καταφρονούντες N. ἡ τὰς] ἡς (et post ἐξερχομένοις add. ποι-

τοῖς ἐξερχομένοις τοῦ βίου, τὰς ὁλοθυγὰς, τὰς ἀσχημοσύνας
τὰς ἄλλας, Ὑπιστεύσατε, αἰσχύνομαι ἔκαστος Ἑλλήνων καὶ Ἰου-
δαίων καὶ αἵρετικῶν τοὺς ὀρώντας, καὶ πάντας ἁπλῶς τοὺς διὰ
τοῦτο καταγγελῶντας ἡμῶν ὅσα γὰρ ἂν εἶπω λοιπὸν, εἰκὴ ἔρω
περὶ ἀναστάσεως φιλοσοφῶν. Τί δήποτε; Ὅτι οὐ ἔτι τοῖς λε- B
γομένοις παρ' ἐμοῦ προσέχουσιν Ἕλληνες, ἀλλὰ τοῖς γινομέ-
νοις παρ' ὑμῶν· εὐθέως γὰρ ἐροῦσι· πότε τούτων τις κατα-
φρονῆσαι θανάτου δυνήσεται, μηδὲ ἕτερον τεθνεῶτα δυνάμενος
ιδεῖν; Καλὰ τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ Παύλου, καλὰ, καὶ τῶν οὐ-
ρανῶν ἄξια, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας· τί γὰρ φησι;
“Καὶ ἀπαλλάξει τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ
ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας.” Ἀλλ' οὐκ ἀφίετε ἅταῦτα πιστεύ-
εσθαι ὑμεῖς, μαχόμενοι διὰ τῶν ἔργων αὐτοῖς· καίτοι πολλὰ
ἐπιτείχισαντος τοῦ θεοῦ ἵγινεσθαι πρὸς τοῦτο, ἵνα ἀνέλῃ τὴν C
πονηρὰν ταύτην συνήθειαν. Εἰπέ γὰρ μοι, τί βούλονται αἱ C
λαμπάδες αἱ φαιδραί; οὐχ ὡς ἀθλητὰς αὐτοὺς προπέμπομεν;
τί δὲ οἱ ὕμνοι; οὐχὶ τὸν θεὸν δοξάζομεν, καὶ εὐχαριστοῦμεν
ὅτι λοιπὸν ἐστεφάνωσε τὸν ἀπελθόντα, ὅτι τῶν πόνων ἀπήλ-
λαξεν, ὅτι τῆς ἀδελφίας ἐκβαλὼν ἔχει παρ' ἑαυτῷ; οὐ διὰ τοῦτο
ὕμνοι; οὐ διὰ τοῦτο ψαλμοὶ; ἅταῦτα πάντα χαιρόντων
ἐστίν· ²¹ “Ἐὐθυμεί γὰρ, κ' φησὶ, τίς; ψαλλέτω.” Ἀλλ' οὐ
τούτοις προσέχουσιν Ἕλληνες. Ἰμὴ γὰρ μοι, φησὶν, εἴπῃς τὸν
ἐκτὸς τοῦ πάθους φιλοσοφούντα· τοῦτο γὰρ οὐδὲν μέγα οὐδὲ
θαυμαστόν· ²² δεῖξόν μοι τὸν ἐν αὐτῷ τῷ πάθει φιλοσοφούντα,
καὶ τότε πιστεύσω τῇ ἀναστάσει. Καὶ ²³ τὸ μὲν βιωτικὰς γυ- D
ναϊκάς τοῦτο ποιεῖν, θαυμαστόν οὐδέν· καίτοιγε καὶ αὐτὸ δει-
νόν· καὶ γὰρ καὶ οὗτοι τὴν αὐτὴν ἀπαιτοῦνται φιλοσοφίαν·
διὸ καὶ ²⁴ Παῦλος φησι· ²⁵ “Περὶ δὲ τῶν κεκοιμημένων οὐ θέλω
ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἵνα μὴ λυπῆσθε, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες
ἐλπίδα.” Οὐχὶ μονάζουσιν ἔγραφε ταῦτα, οὐδὲ ἀειπαρθένοις,

21 Jac. v. 13.

22 1 Thess. iv. 12.

οὐκ ἔτι) K. Q. Sav. cet. τὰς om. A. Ὑ πιστεύσατε] + ὅτι K. Q. ² καὶ Ἑλ-
λήνων om. K. Q. Veron. καὶ Ἰουδαίους (Ἰουδαίων A.) καὶ αἵρετι-
κοὺς A. N. R. Sav. cet. ³ ἁπλῶς] λοιπὸν N. Mox ἡμᾶς K. Q. ⁴ τοῖς
παρ' ἐμοῦ λ. hoc ord. N. O. ⁵ ὑπὸ] παρὰ O. ⁶ ἅταῦτα] αὐτὰ N. ⁷ ἐπι-
τείνουσιν O. ⁸ ἵγινεσθαι] + παρ' ἡμῶν N. Statim πρὸς ταῦτα K. Q. ⁹ ἀδελ-
φίας (+ ἔτι A.)] Sic A. K. O. Q. R. δειλίας Edd. servitute Mut. ἀδελφίας—
παρ' ἑαυτῷ] δειλίας ἧς εἶχε παρ' ἐ. ἡλευθέρωσεν N. ¹⁰ ἅταῦτα π.] π. ταῦτα
N. O. ¹¹ ἀθυμεί R. ¹² φ. τίς] τις, φ. K. N. Q. τις, φησὶν, ἐν ὑμῖν. ¹³ ἰμὴ
γάρ μοι, φ.] λέγοντες, μή μοι K. Q. ¹⁴ δεῖξόν] ἀλλὰ δεῖξον N. Sav. cet. in-
vito Mut. ¹⁵ τὸ] τότε A. ¹⁶ οὗτοι] Sic N. R. Veron. αὐται Sav. cet.
¹⁷ ὁ Παῦλος O. Mox κοιμημένων R. ¹⁸ ὑ. ἀγνοεῖν] ἀδελφοί, ὑ. ἀγνοεῖν K.
Q. ὑ. ἀγνοεῖν, ἀδελφοί O. ¹⁹ ὥς pro καθὼς omnes. Mox ἐλπίδας R. Veron.
²⁰ ἀειπαρθένοις] παρθένοις Q.

ἡ ἀλλὰ κοσμικαῖς ἡ καὶ κοσμικοῖς. Πλὴν ἀλλ' οὐχ οὕτω δεινὸν (454)
 47 τοῦτο· ὅταν δέ τις, ἢ γυνὴ ἢ ἀνὴρ, ἐσταυρωθῇ τῷ κόσμῳ
 λέγων, ὁ μὲν τρίχας τίλλῃ, ἢ δὲ κωκὴν μεγάλην, τί τοῦτου
 ἀσχημονέστερον; Πιστεύσατέ μοι λέγοντι· εἶγε ὡς ἐχρὴν
 ἐγίνετο, πολὺν ἔδει χρόνον τοὺς τοιοῦτους ἐργεσθαι τῶν οὐ-
 δῶν τῆς ἐκκλησίας. Ὅι γὰρ ὄντως ἄξιοι πένθους, οὗτοί εἰσιν,
 οἱ τὸν θάνατον δεδοκότες ἔτι καὶ φρίττοντες, οἱ τῇ ἀναστάσει
 διαπιστοῦντες. Ἀλλ' οὐ τῇ ἀναστάσει διαπιστῶ, φησὶν, ἀλλὰ
 τὴν συνήθειαν ἐπιζητῶ. Διὰ τί οὖν, εἶπέ μοι, ὅταν ἀποδημῇ,
 καὶ ἀποδημίαν μακράν, οὐ τὰ αὐτὰ ποιεῖς; Ἀλλὰ κλαίω καὶ
 B τότε, φησὶ, καὶ θρηνῶ ἐπιζητούσα. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ὄντως
 C συνήθειαν ἐπιζητούντων ἐστὶ, τοῦτο δὲ ἀπεγνωκυίας τὴν ἐπά-
 νοδον. Ἐννόησον τί ψάλλεις κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον· ²³ “Ἐπί-
 στρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηρ-
 γέτησέ σε” καὶ πάλιν, “Οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ'
 ἐμοῦ εἶ.” καὶ πάλιν, “Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς
 περιεχούσης με.” Ἐννόησον τί βούλονται οὗτοι οἱ ψαλμοί.
 Ἀλλ' οὐ προσέχεις, ἀλλὰ μεθύεις ὑπὸ τοῦ πένθους; Κἂν ἐν
 C τοῖς ἐτέρων κηδεύμασι κατανόησον ἀκριβῶς, ἵνα ἔχῃς φάρμακον
 ἐν τοῖς σοῖς. “Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν
 σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.” Εἶπέ μοι· ὅτι κύριος εὐηρ-
 γέτησέ σε, λέγεις, καὶ δακρύεις; οὐχὶ σκηνὴ ταῦτά ἐστιν, οὐχ
 ὑπόκρισις; Εἰ μὲν γὰρ ὄντως πιστεύεις οἷς λέγεις, περιττῶς
 πενθεῖς· εἰ δὲ παίζεις καὶ ὑποκρίνη καὶ μύθους αὐτὰ εἶναι νομί-
 ζεις, τί καὶ ψάλλεις; τί καὶ ἀνέχῃ τῶν παραγινομένων; διὰ
 τί μὴ ἀπελαύνεις τοὺς ψάλλοντας; Ἀλλὰ μαινομένων τοῦτο.
 Κακεῖνο πολλῷ μᾶλλον. Τέως μὲν οὖν παραινῶ τοῦ χρόνου
 δὲ προϊόντος σφοδρότερον τῷ πράγματι χρήσομαι· καὶ γὰρ
 μεῖζόνως δέδοικα, μὴ τούτῳ τῷ τρόπῳ χαλεπὴ τις νόσος ἐν τῇ
 D ἐκκλησίᾳ ἔπεισέλθῃ. ^m Τὸ μὲν οὖν τῶν κοπετῶν ὕστερον

²³ Psal. cxiv. 7. xxii. 4. xxxi. 7.

^t ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ Edd. καὶ om. K.N.O.Q. ἀλλ' αἰ. R. ^v καὶ κοσμικοῖς]
 Sic N.O.R. γάμψοις ὁμολογῶν καὶ βιωτικοῖς K.Q. Sav. cet. καὶ κοσμικοῖς om.
 A. Veron. ^u τις ἢ γ.] γ. τις N. Mox Χριστῷ pro κόσμῳ K.N.O.Q.R.
 Mut. ^x φῶδων R. Statim τῶν τῆς ἐκ. K.N.O. Sav. cet. ^y οἱ] οὗτοι N.
 R. ὄντως om. R. ^z διαπιστοῦντες] + φησὶν A. ^a οὖν] + φησὶν R. ^b καὶ
 om. R. ^c κλαίω] + μὲν N.O. ^d συνήθεια R. Statim ἐπιζητούσης K.Q.
 Sav. cet. ^e καὶ πάλιν om. N.O. ^f ὑπὸ] ἀπὸ N.O. Mox ἐν om. N.
^g ἐπίστρεψον] + φησὶν O. Mut. φησὶν post τὴν α. σου add. N. ^h ὅτι κ.
 εὐηρ. (εὐερ. N.) σε om. K.Q. Sequentia εἶπέ μοι· ὅτι κ. εὐηρ. (εὐερ. N.) σε ac-
 cesserunt ex N.O. Mut. ⁱ ὄντως] ὅλως N. ^k τοῦτο] + φησὶ Edd. φησὶ
 deest in omnibus. ^l ὑπεσέλθῃ Sav. cet. repugnantibus libris. ^m τὸ—
 κοπετῶν] τοῦτον μὲν οὖν τὸν κοπετὸν N. Sav. cet. Mox ἐπανορθώσωμεθα N.O.
 Sav. cet.

ἐπανορθωσόμεθα· τέως δὲ παραγγέλλω καὶ ^αδιαμαρτύρομαι, καὶ πλουσίοις καὶ πένησι, καὶ γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι. Γένοιτο μὲν οὖν πάντας ^οὕμᾱς ἀπενθήτους τὸν βίον ἐξελθεῖν, καὶ κατὰ νόμον τὸν προσήκοντα πατέρας ῥ' ὑπὸ υἱῶν γεγηρακότας προπέμπεσθαι, καὶ μητέρας ὑπὸ θυγατέρων καὶ ἱεργόνων καὶ μετεγγόνων ἐν λιπαρῷ τῷ ῥ' γήρᾳ, καὶ μηδαμοῦ γενέσθαι ἄωρον θάνατον. Γένοιτο μὲν οὖν τοῦτο, καὶ τοῦτο εὔχομαι, καὶ τοὺς προέδρους δὲ καὶ πάντας ὕμᾱς ὑπὲρ ἀλλήλων παρακαλῶ δεηθῆναι τοῦ θεοῦ, καὶ κοινὴν ποιήσασθαι ταύτην εὐχὴν· εἰ δέ, ὅπερ 48 ἀπείη μηδὲ συμβαίη, πικρὸς τις ^βγένοιτο θάνατος· πικρὸς δὲ λέγω, οὐ τῇ φύσει· οὐδὲ γάρ ἐστι λοιπὸν πικρὸς ἵθνατος· ὕπνου γὰρ οὐδὲν διενήνοχεν· ἀλλὰ ὕπικρὸς πρὸς τὴν ὑμετέραν διάθεσιν, ^ωεὶ συμβαίη, καὶ τινες τὰς θρηνοῦσας ταύτας μισθώσαιντο, πιστεύσατέ μοι λέγοντι· οὐκ ^αἄλλως ἐρῶ, ἀλλ' ὥς ἔχω· ὁ βουλόμενος ὀργίζεσθω· πολὺν αὐτὸν χρόνον τῆς ἐκκλησίας ὕπερξομεν ὡς τὸν εἰδωλολάτρην. Εἰ γὰρ τὸν πλεονέκτην εἰδωλολάτρην καλεῖ ^βΠαῦλος, πολλῷ μᾶλλον τὸν ἐπὶ πιστοῦ τὰ τῶν B εἰδωλολατρῶν ἐπισφύροντα. Τίνος γὰρ ἔνεκεν, ^αεἰπέ μοι, πρεσβυτέρους καλεῖς, καὶ τοὺς ψάλλοντας; οὐχ ὥστε παραμυθίσασθαι, οὐχ ὥστε τιμῆσαι τὸν ἀπελθόντα; Τί τοίνυν αὐτὸν ὑβρίζεις; τί δὲ παραδειγματίζεις; τί δὲ παίζεις, ὥσπερ ἐν σκηνῇ; Ἡμεῖς ἐρχόμεθα ^βτὰ περὶ ἀναστάσεως φιλοσοφούντες, πάντας ^επαιδεύοντες, καὶ τοὺς ^αμηδέπω πεπληγμένους, διὰ τῆς εἰς ἐκείνον τιμῆς, εἴ ποτε συμβαίη τι τοιοῦτον, φέρειν γενναίως· σὺ δὲ ἄγεις τοὺς τὰ ἡμέτερα καθαιροῦντας, τό γε αὐτῶν μέρος;

Τί τοῦτου τοῦ γέλωτος καὶ τῆς χλευασίας χεῖρον; τί ταύτης τῆς ἀνωμαλίας βαρύτερον; Αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε· εἰ δὲ μὴ βούλεσθε, ἡμεῖς οὐκ ἀνεχόμεθα ἔθνη τοιαῦτα ὀλέθρια τῇ ἐκκλησίᾳ ^εἐπεισαγαγεῖν· ²⁴ “Τοὺς γὰρ ἀμαρτάνοντας, φησὶν, ἐνώπιον πάντων ἔλεγε.” Κἀκείναις δὲ ταῖς τολαιπώροις καὶ ἀθλίαις δι' ὧν ἀπαγορεύομεν, μηδέποτε ταῖς τῶν πιστῶν ἐκ-

24 1 Tim. v. 20.

^α διαμαρτύρομαι] λίαν μαρτύρομαι R. Veron. ^ο ὕμᾱς N. Statim ἀπέν-
θους A. ^ρ ὑπὸ] ἀπὸ A. Statim τῶν υἱῶν Edd. τῶν om. A.N.O.Q.R.
^ι ἐγγόνων K.N.O.Q. Sav. cet. Mox μετ' ἐγγόνων (sic) A. μετεγγόνων N. Sav.
cet. καὶ μετ. om. K.Q. inclusum a Sav. ^τ γήρῃ N. ^β γένοιτο A. γέννηται
N.Q. Sav. cet. Statim πικρὸν δὲ O. ^τ ὁ θάνατος N. Sav. cet. ^υ πι-
κρὸς] + λέγω Edd. invitis omnibus. Mox ἡμετ. A.N. Sav. cet. ^ω εἰ] + οὖν
οὗτος K.Q. Sav. cet. Mox ταύτας om. A. ^α ἄλλως] + γὰρ Edd. γὰρ om.
A.K.Q.R. Mut. Haec ἀλλ' ὥς ἔχω in marg. a 2da m. O. ^γ ἀπείρῳ K.Q.
Sav. cet. vetabo Mut. ^δ ὁ Παῦλος A.N. Sav. cet. ^ε εἰπέ μοι post καλεῖς
transp. N. Statim καὶ πρεσβ. K.Q. καὶ insertum in O. ^β τὰ om. N.
^ε σπεύδοντες O. ^α μῆπω O. Mox εἰς ἐκείνους idem. ^ε ἐπεισάγειν ex
corr. O.

φοραῖς ἐπεισίειναι, ἵνα μὴ ὄντως τὰ οἰκεῖα αὐτὰς ἀναγκάσωμεν
 θρηνεῖν κακὰ, καὶ παιδεύσωμεν μὴ ἐν ἀλλοτρίοις ταῦτα ποιεῖν,
 D ἀλλὰ τὰς οἰκείας συμφορὰς μᾶλλον ὀδυρέσθαι. Καὶ γὰρ καὶ
 πατὴρ φιλόστοργος, ὅταν υἱὸν ἄτακτον ἔχῃ, οὐκ ἐκείνῳ μόνον
 παραινεί μὴ πλησιάζειν τοῖς πονηροῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους φοβεῖ. (455)
 Ἰδοὺ τοίνυν καὶ ὑμῖν κακείναις δι' ὑμῶν παραινῶ, ὥστε ἡ μήτε
 ὑμᾶς καλεῖν τὰς τοιαύτας, μήτε ἐκείνας παραγίνεσθαι. Καὶ
 γένοιτο μὲν τὸν λόγον ἵτι ἐργάσασθαι πλέον, καὶ τὴν ἀπειλὴν
 ἰσχύσαι· εἰ δέ, ὅπερ ἀπείη, καταφρονηθῶμεν, ἡ ἀναγκαζόμεθα
 λοιπὸν εἰς ἔργον ἀγαγεῖν τὴν ἀπειλὴν, ὑμᾶς μὲν τοῖς νόμοις
 παιδεύοντες τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ἐκείνας δὲ ὡς ἐκείναις προσ-
 49 ἡκόν ἐστιν. Εἰ δέ τις ἀπαυθαδιαζόμενος καταφρονεῖ, ἀκοιῶ
 τοῦ Χριστοῦ λέγοντος καὶ νῦν. ²⁵ “^m Εἰάν τις ἀμαρτήσῃ εἰς
 σέ, ὕπαγε, ἔλεγχον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· εἰ δέ μὴ
 πείθοιτο, παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ ἓνα ἢ δύο· εἰ δέ καὶ οὕτως
 ἂντιλέγοι, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· εἰ δέ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρα-
 κούσει, ἔστω σοι ὡς ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης.” Εἰ δέ τὸν εἰς
 ἐμέ ἀμαρτάνοντα, ἐπειδὴν μὴ πείθοιτο, οὕτως ἀποστρέφεισθαι
 κελεύει· τὸν εἰς ῥεαυτὸν ἀμαρτάνοντα καὶ εἰς τὸν θεὸν πῶς ἔχειν
 ὀφείλω, ὑμεῖς κρίνατε· ὑμεῖς γὰρ ἡμῶν Ἰοὺ καταγινώσκετε οὕτω
 B μαλακῶς προσφερομένων ὑμῖν; Εἰ δέ τις καταφρονεῖ τῶν
 δεσμῶν τῶν παρ' ἡμῶν, πάλιν αὐτὸν ὁ Χριστὸς παιδεύτω λέ-
 γων. ²⁶ “Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ
 οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ
 οὐρανῷ.” Εἰ γὰρ καὶ ἡμεῖς ταλαίπωροι καὶ οὐδαμινοὶ καὶ τοῦ
 καταφρονεῖσθαι ἄξιοι, ὥσπερ οὖν καὶ ἄξιοι, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοὺς
 ἐκδικούμεν, οὐδὲ ὀργὴν ἀμυνόμεθα, ἀλλὰ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας
 φροντίζομεν. Αἰδέσθητε, παρακαλῶ, καὶ ἐντράπητε. Εἰ γὰρ
 φίλον τις φέρει σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐπιφερόμενον, τὸν
 σκοπὸν ἐξετάζων, καὶ ὅτι εὐνοϊκῶς, ἀλλ' οὐκ ἀλαζονεύμενος
 C τοῦτο ποιεῖ· πολλῶν μᾶλλον διδάσκαλον ἐπιπλήττοντα, καὶ
 διδάσκαλον οὐδὲ αὐτὸν ἐξ αὐθεντίας ταῦτα λέγοντα, οὐδὲ ὡς ἐν

25 Matth. xviii. 15—17.

26 Ibid. 18.

^f συμφορὰς μ.] μ. συμφορὰς N.O. ^ε ἐκείνων A. Statim μόνον N.
^h μηδὲ bis N. μήτε—τοιαύτας om. A. ⁱ τι om. A. τι ante τὸν λ. transp. O.
^k ἀναγκασθῆσόμεθα K.Q. Sav. cet. ⁱ τις ἀπ.] ἀπ. τις K.Q. Statim κατα-
 φρονήσει N.O. ^m εἰάν τις ἀμ. εἰς σέ] Sic N.O.R. Mut. τις om. Veron.
 εἰάν ἀμ. εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου A.K.Q. εἰάν ὁ ἀδ. σου ἀμ. εἰς σέ Sav. cet. ⁿ ἀν-
 τιλέγει A. Mox παρακούσει A.K.Q.R. παρακούει Veron. παρακούειεν N.O.
 Sav. cet. ^o ὡς] ὥσπερ O. ἐθνικὸς sine artic. A. ^p αὐτὸν a pr. m. O.
^q οὐ κατ. οὕτω] κατ. οὐ K.Q. Mut. Sav. cet. Statim μαλακῶς O. ^r τῶν
 δι. τῶν] τὸν δεσμῶν A. Statim παρ' ἡμῖν N.O. Veron. ^s οὐδὲ αὐτὸν]
 οὐκ K.Q.

τάξει ἄρχοντος, ἀλλ' ἐν τάξει κηδεμόνος. Οὐ γὰρ ἐξουσίαν ἐπιδείξασθαι βουλόμενοι, ταῦτα λέγομεν· πῶς γὰρ, οἱ μὴδὲ εἰς πείραν αὐτῶν ἔλθειν εὐχόμενοι; ἄλλ' ὑπὲρ ὧν ἀλγούντες καὶ κοπτόμενοι. Σύγγνωτε ^ω δὴ, καὶ μὴδεὶς καταφρονεῖτω τῶν δεσμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν· οὐ γὰρ ἀνθρωπὸς ἐστὶν ὁ δεσμῶν, ἀλλ' ὁ Χριστὸς ὁ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἡμῖν δεδωκώς, καὶ κυρίους ποιῶν ἀνθρώπους τῆς ^ω τοσαύτης τιμῆς. Ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς τὸ ^D λύνειν βουλόμεθα ^ω κατακεχρησθαι τῇ ἐξουσίᾳ· μᾶλλον δὲ, οὐδὲ τούτου ἀνάγκην ἔχειν βουλόμεθα· οὐδένα γὰρ βουλόμεθα εἶναι δεσμώτην παρ' ^ω ἡμῖν· οὐχ οὕτως ἐσμέν ἄθλιοι καὶ ταλαίπωροι, εἰ καὶ σφόδρα οὐδαμῖνοι τινὲς ἐσμεν. Εἰ δὲ ἀναγκασθῆμεν, σύγγνωτε· ^ω οὐ γὰρ ἐκόντες οὐδὲ βουλόμενοι, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν δεδεμένων ἀλγούντες, τὰ δεσμὰ περιβάλλομεν. Εἰ δέ τις ^B καταφρονοῖ τούτων, ἐπιστήσεται ὁ τῆς κρίσεως καιρὸς ^ω ὁ διδάσκων αὐτόν. Τὸ δὲ λοιπὸν οὐ βούλομαι εἰπεῖν, ἵνα μὴ πληῶν τὴν διάνοιαν ὧν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ πρῶτον ^ω μὲν ^ω οὐκ ⁵⁰ εὐχόμεθα εἰς ἀνάγκην ἔλθειν· εἰ δὲ ἔλθοιμεν, τὸ ἐαυτῶν πληροῦμεν, περιβάλλομεν τὰ δεσμὰ. Εἰ δέ τις ^ω διαρρήξει ταῦτα, ἐγὼ τὸ ἐμαυτοῦ πεποιήκα, καὶ ἀνεύθυνός εἰμι λοιπόν, ὁ δὲ λόγος ἐστὶ σφί τοῖς πρὸς τὸν ἐμοὶ κελεύσαντα δεῖν. ^ω Οὐδὲ γὰρ εἰ, βασιλέως προκαθημένου, ^ω τῶν δορυφόρων τῶν παρεστῶτων τις ἐκελεύσθῃ δεῖν τινα τῶν ἐν τῇ τάξει καὶ τὰ δεσμὰ περιβαλεῖν, ἐκεῖνος ^ω οὐ μόνον ἀπώσαιο τοῦτον, ἀλλὰ καὶ συντρίψει τὰ δεσμὰ, ^ω ὁ δορυφόρος ἐστὶν ὁ τὴν ὕβριν πεπονθὼς, ^ω οὐχὶ δὲ ὁ ^B βασιλεὺς πολλῶ μᾶλλον ὁ κελεύσας. ^ω Εἰ γὰρ τὰ εἰς τοὺς πιστοὺς γινόμενα αὐτὸς οἰκείουται, ^ω ὅταν ὁ διδάσκειν τεταγμένος ὑβρίζῃται, πολλῶ μᾶλλον ὡς αὐτὸς ὑβριζόμενος διακείσεται. Ἀλλὰ μὴ γένοιτό τινα τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ταύτης εἰς ἀνάγκην τῶν δεσμῶν τούτων ἔλθειν. Ὡς περ γὰρ τὸ μὴ ἀμαρτάνειν καλόν, οὕτω τὸ φέρειν ἐπιτίμησιν χρήσιμον. Φέρωμεν τοίνυν τὴν ἐπίπληξιν, καὶ ^ω σπουδάζωμεν μὴ ἀμαρτάνειν· εἰ δὲ

^ω ἐν] ὡς ἐν N. Sav. cet. Mox κηδεμονίας A. Statim οὐδὲ γὰρ N. ^ω ἀλλ' —κοπτόμενοι om. N. ^ω δὴ] μοι Q. ^ω τοιαύτης O. ^ω καταχρησθαι (prius καταχρησασθαι?) O. ^ω ἡμῶν K.Q.R. ^ω οὐ] οὐδὲ K.Q. et ex corr. O. ^ω καταφρονεῖ N. ^ω ὁ om. O. ^ω μὲν om. R. ^ω οὐκ εὐχ. εἰς ἀ. ἐλθεῖν] εὐχ. εἰς ἀ. μὴ ἔλθειν K.Q. Sav. cet. ^ω διαρ. ταῦτα] ταῦτα διαρ. N.O. Mox καὶ et λοιπὸν om. N. ^ω οὐδὲ] οὐ a pr. m. O. ^ω τῶν δ. τῶν π. τις] τῶν δ. τις τῶν π. O.R. τῶν δ. τῶν π. (om. τις?) N. τῶν π. τις δ. K.Q. Statim κελευσθεῖς N.R. ^ω τῇ om. K. Mox τὰ om. R. ^ω οὐχὶ ὁ R. ^ω οὐχὶ δὲ] ἀλλ' N.R. Sav. cet. ^ω εἰ γὰρ τὰ] καὶ μὴ θανμάσης· τὰ γὰρ K.Q. ^ω ὅταν (+ οὐν K.Q.)—ὑβρίζῃται] ὅταν τοὺς (+ εἰς τὸ Sav. cet.) διδάσκειν τεταγμένους ὑβρίζῃται A. Sav. cet. ^ω σπουδάζωμεν O. Statim τοῦ μὴ A. Veron. τὸ μὴ Sav. cet. Articulum om. K.N.O.Q.R. Mox εἰ δὲ ἀμ. om. N.

ἀμάρτοίμεν, φέρωμεν τὴν ἐπιτίμησιν. "Ὡσπερ γὰρ ῥαλὸν μὲν
 C μὴ πληττέσθαι, εἰ δὲ τοῦτο γένοιτο, τὸ φάρμακον ἑπιτιθέναι
 τῇ πληγῇ· οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Ἀλλὰ μὴ γένοιτό τινα τῶν
 τοιούτων δεσθῆναι φαρμάκων. 27 "Πεπείσμεθα ἡ γὰρ περὶ ὑμῶν τὰ
 κρείττονα, καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν" σφο-
 δρότερον δὲ διελέχθημεν ὑπὲρ πλείονος ἀσφαλείας. Βέλτιον (456)
 γὰρ ἐμὲ θρασύν τινα ἢ καὶ ἀπηνῆ καὶ αὐθάδη ὑποπτεῦσθαι παρ'
 ὑμῶν, ἢ ὑμᾶς τὰ τῷ θεῷ μὴ δοκοῦντα ποιεῖν. Ἰπιστευόμεν δὲ
 τῷ θεῷ, ὅτι οὐκ ἀνόητος ὑμῖν αὕτη ἡ ἐπιτίμησις ἔσται, ἀλλ'
 D οὕτω μεταβληθήσεσθε, ὡς τούτους τοὺς λόγους εἰς τὰ ὑμέτερα
 ἐγκώμια ἀναλίσκεσθαι, καὶ εἰς τοὺς ἑπαίνους ἵνα καταξιωθώ-
 μεν ἅπαντες τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐπηγγέλατο ὁ θεὸς τοῖς
 ἀγαπῶσιν αὐτὸν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ
 πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

51

ΛΟΓΟΣ Ε.

1 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος
 Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. "Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς
 ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι.

ΤΗΝ πολλὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ὁ Παῦλος δεῖξαι
 βουλόμενος, καὶ τὴν ἀγάπην ἣν περὶ τὸ γένος ἔσχε τὸ ἀνθρώ-
 B πινον, μετὰ τὸ εἰπεῖν, "Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκεν αἵ-
 ματος καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν,"
 ἐπεξέρχεται τούτῳ τῷ χωρίῳ. Μὴ γὰρ ἀπλῶς πρόσσυχς τῷ
 λεχθέντι, μηδὲ ψιλόν τι μόνον τοῦτο εἶναι νομίσσης, τὸ τὴν
 ἐξ ἡμῶν σάρκα αὐτὸν ἀναλαβεῖν· ἀγγέλοις τοῦτο οὐκ ἐχαρί-
 σατο. "Οὐ γὰρ ἔδῃ ἀγγέλων, φησὶν, ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ

27 Hebr. vi. 9.

1 CAP. II. v. 16, 17.

ῥ καλὸν] οὐ καλὸν (et mox om. μὴ) N. Post μὲν add. τὸ K.N.Q. Sav. cet.
 ἡ ἐπιτιθέναι O. Sav. cet. Post πληγῇ add. χρησίμων K.N.Q. Sav. cet. ἡ γὰρ]
 δὲ iidem. Statim τὰ περὶ R. καὶ ἀπηνῆ om. R. Mox παρ' ὑμῖν O.
 ἡ πιστευόμεν ex corr. N. Mox ἀνόητος ἡμῖν A. ἀνόητος ἡμῶν K.Q. ἡ ἔσται]
 γένηται N. ἡ ἐπαίνους] + γένοιτο δὲ ἡμᾶς βιοῦν κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ θεῷ K.Q.
 Sav. cet. invito Mut. Statim ἵνα τυχεῖν ἀπ. καταξιωθῶμεν hoc ord. N. O.
 Hom. V. ἡ σαρκὸς καὶ αἵματος hoc ord. K.Q. Cat. τούτῳ] λοιπὸν K.Q.
 πλέον τούτῳ N.O. Cat. Post χωρίῳ add. καὶ φησιν, οὐ γὰρ δήπου ἀγγ. ἐπιλ.
 K.Q. Sav. cet. ἡ [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. πρόσσυχς pro πρόσχης K.N.
 ἡ μόνον] πρᾶγμα K.Q. Sav. cet. Statim τοῦτο om. K.Q. post εἶναι transp. N.
 ἡ τὴν om. A. ἐξ om. K.N.Q. Mox αὐτὸν om. K.Q. Cat. post ἀναλαβεῖν transp.
 Supp. ἡ ἀγγ. τοῦτο οὐκ] οὐ γὰρ ἀγγ. τοῦτο N. Sav. cet. invitis Cat. Supp.
 Post ἐχαρίσατο add. διὸ καὶ οὕτως εἶρηκεν K.O.Q. Sav. cet. ἡ δὲ] δι' A.R.
 Veron. δήπου K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν om. A.K.Q. post ἐπιλαμβάνεται
 transp. N.O.

σπέρματος Ἀβραάμ.” Τί ἐστὶν ^hὃ φησιν; Οὐκ ἀγγέλου φύσιν ἠνεδέξατο, ἀλλ’ ἀνθρώπου. ^kΤί δέ ἐστιν, “ἐπιλαμβάνεται;” ^lΟὐκ ἐκείνης, φησὶν, ἐδράξατο τῆς φύσεως ^mτῆς τῶν ἀγγέλων, C ἀλλὰ τῆς ἡμετέρας. ⁿΔιὰ τί δὲ οὐκ εἶπεν, ὁ ἀνέλαβεν, ἀλλὰ ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο ^pτῇ, “ἐπιλαμβάνεται;” Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τοὺς ἀποστρεφόμενους αὐτοὺς, καὶ πάντα ποιούντων, ὥστε καταλαβεῖν φεύγοντας καὶ ἐπιλαβέσθαι ἀποπιδάωντων. Φεύγουσαν ^qγὰρ ἀπ’ αὐτοῦ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ πόρρω ^rφεύγουσαν, ^sἤμεν γὰρ μακρὰν, καταδιώξας κατέλαβεν. ^tἘδειξεν ὅτι φιланθρωπία μόνῃ καὶ ἀγάπῃ καὶ κηδεμονία τοῦτο πεποίηκεν. Ὡς περ ^vοὖν ὅταν λέγῃ, “Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς D μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;” τὸ περισπούδαστον αὐτῷ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως δείκνυσιν, καὶ ὅτι πολὺς τῷ θεῷ ^wλόγος αὐτῆς· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ πολὺ μείζον τίθησιν ἀπὸ συγκρίσεως· “^xΟὐ γὰρ ἀγγέλων, φησὶν, ἐπιλαμβάνεται.” Καὶ γὰρ ὄντως μέγα καὶ θαυμαστὸν καὶ ἐκπλήξως γέμον, τὴν ἐξ ἡμῶν σάρκα ἄνω καθῆσθαι, καὶ προσκυνεῖσθαι ^yὑπ’ ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων καὶ τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν Σεραφίμ. Τοῦτο πολλάκις ^zἐγὼ εἰς νοῦν λαβὼν, ἐξίσταμαι, καὶ ^aμεγάλα περὶ τοῦ γένους τοῦ ἀνθρωπίνου φαντάζομαι· μεγάλα γὰρ ὀρῶ καὶ λαμπρὰ τὰ προοίμια, καὶ πολλὴν τῷ θεῷ τὴν σπουδὴν ὑπὲρ τῆς 52 φύσεως τῆς ἡμετέρας. ^bΚαὶ οὐκ εἶπεν, ἀνθρώπων ἀπλῶς ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοὺς ἐπάραι, καὶ δεῖξαι μέγα τὸ γένος αὐτῶν καὶ τίμιον, φησὶν· “Ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται.” “Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι.” Τί ἐστὶ, “κατὰ πάντα;” Ἐτέχθη, φησὶν, ἐτράφη, ἠύχθη, ἔπαθε πάντα ἅπερ ἐχρὴν, τέλος ἀπέθανε· τοῦτό ἐστι, “Κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι.” Ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ διελέχθη περὶ τῆς μεγαλειότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἄνω δόξης, λοι-

^b ὃ φησιν] τοῦτο K.Q. ⁱ ἠνεδέξατο] + φησὶν K.Q. Cat. ^k τί δέ ἐστιν, ἐπιλ. om. K.Q. inclusum a Sav. ^l οὐκ] οὐδέ K.Q. Mox φησὶν om. iidem. ^m τῆς assumptum ex Cat. ⁿ διὰ τί δὲ om. K.Q. Post εἶπεν add. δὲ Q. ^o ἀνέλαβεν] + ἀπλῶς K.Q. ^p τῇ] ὅτι R. ^q γὰρ] τοίνυν K.Q. Mox ἀνθρωπίνην (sic) O. ^r φεύγουσαν] + κατέλαβεν R. ^s ἤμεν γὰρ μ.] ἤμεν γὰρ τοῦ θεοῦ μ. φησὶν, ἀπῆλλοτριωμένοι, καὶ ἄθροι οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτὸς K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ^t ἔδειξεν] ἐντεῦθεν δείκνυται K.Q. Sav. cet. Mox φιλανθρωπία μόνῃ καὶ ἀγάπῃ καὶ κηδεμονία Edd. Nobiscum faciunt Cat. Supp. Mut. ^v οὖν] + καὶ N. ^w ὁ λόγος Edd. invitis libris et Supp. ^x οὐ γὰρ ἀγγ. φ.] λέγων, οὐ γὰρ ἀγγ. K.Q. Sav. cet. ^y ὑπὸ ἀγγ. K.N. Mox καὶ τῶν Σ. καὶ τῶν Χ. inverso ord. Edd. repugnantibus libris. ^z ἐγὼ εἰς ν. λαβὼν] Sic A.N.O.R. Supp. ἐγὼ λαμβάνων εἰς ν. K.Q. εἰς ν. ἐγὼ λαβὼν Edd. ^a μέγα A. Mox τοῦ γ. τοῦ ἀνθρ. pro τοῦ ἀνθρ. γ. omnes. ^b καὶ] ὅρα K.Q. ὅρα δὲ Supp.

Β πὸν τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας λόγον κινεῖ· καὶ θέα μεθ' ὅσης
^δδυνάμεως, ^επῶς αὐτὸν δείκνυσσι πολλὴν ἱτιθέμενον τὴν σπουδὴν
ὥστε ἡμῖν ὁμοιωθῆναι· ὅπερ κηδεμονίας ἦν πολλῆς. Εἰπὼν
^ηγὰρ ἀνωτέρω, “Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκεν αἵματος καὶ
σαρκὸς, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν,” ^ικαὶ ἐν-
ταῦθά φησι, “Κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι” μονον-
ουχὶ λέγων, ὁ οὕτω μέγας, ὁ ὦν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ^κὁ ὦν (457)
χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως, ὁ τοὺς αἰῶνας πεποικῶς, ὁ ἐν δεξιᾷ
τοῦ πατρὸς καθήμενος, ^λοὗτος ἠθέλησε καὶ ἐσπούδασεν ἀδελφὸς
^υἡμῶν ἐν ᾧ πᾶσι γενέσθαι, ^μκαὶ διὰ τοῦτο ἀγγέλους ἀφῆκε καὶ
τὰς ^νἄλλας δυνάμεις, καὶ πρὸς ἡμᾶς κατήλθε, καὶ ἡμῶν ἐπελά-
βετο, ^ξκαὶ μυρία εἰργάσατο ἀγαθὰ· θάνατον ἔλυσε, ^πτὸν διά-
βολον τῆς τυραννίδος ἐξέβαλεν, ἡμᾶς δουλείας ἀπῆλλαξεν οὐ
τῇ ^ρἀδελφότητι μόνον τετίμηκεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις μυρίοις.
Καὶ γὰρ ἀρχιερεὺς ἡμῶν γενέσθαι ἠθέλησε πρὸς τὸν πατέρα·
^σἐπάγει γάρ, “Ἵνα ἐλεῆμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ
πρὸς τὸν θεόν.” Διὰ τοῦτο, φησὶ, τὴν σάρκα ἀνέλαβε τὴν
ἡμετέραν, διὰ φιλανθρωπίαν ^τμόνον, ἵνα ἐλέησῃ ἡμᾶς. Οὐδὲ
^δγὰρ ἐστὶν ἄλλη τις αἰτία τῆς οἰκονομίας, ^θἢ αὕτη μόνη· εἶδε
^κγὰρ χαμαὶ ἐρριμμένους, ἀπολλυμένους, ὑπὸ ^ιτοῦ θανάτου τυ-
ραννουμένους, καὶ ἠλέησεν. “Εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι, ^λφησὶ, τὰς
ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ, ἵνα ἐλεῆμων γένηται καὶ πιστὸς ^νἀρχιερεὺς.”
^ρΤί ἐστι, “πιστός;” Ἀληθής, ἐδυνάμενος ἀρχιερεὺς γὰρ ^σἐστὶ
πιστὸς ὁ υἱὸς, δυνάμενος ^ττοὺς ὦν ἐστὶν ἀρχιερεὺς, ἀπαλλάξαι

^ε τῆς om. N.O. ^δ δυνάμεως] συνέσεως καὶ δυν. N. συνέσεως in text.
καὶ δυνάμεως in marg. a 2da m. add. O. sapientia Mut. ^ε πῶς αὐτὸν δ.]
δ. γὰρ αὐτὸν K.Q. Sav. Mor. ^ι τιθέμενος A. Supp. Statim τὴν om. N. et
a pr. m. O. τὴν σπ. τιθ. pro τιθ. τὴν σπ. K.Q. Supp. ^κ ἦν] ἐστὶ N.
^η γὰρ] δι K.Q. Sav. Mor. Mox σαρκὸς καὶ αἵμ. O. ^ι [καὶ] Sav. καὶ om.
K.Q. ^κ ὁ ὦν] καὶ K. Mox δε τοὺς αἰ. πεποιήκεν N. ^λ οὗτος om. K.
^μ καὶ om. A.K.Q. invitis Cat. Supp. Mox ἀφῆκε om. Q. ^ν ἄλλας] Sic
O.Q.R. Cat. Supp. Mut. Edehatur ἄνω. ^ξ καὶ μυρία] σκόπει δὲ καὶ ὅσα
K.Q. Sav. cet. ^π τὸν δ.] Sic K.N.O.Q.R. Cat. Supp. Mut. τοῦ διαβόλου
(post ἡμᾶς interpungendo) Edd. Mox δουλείας ἡμᾶς pro ἡμᾶς δουλείας N.O.
^ρ ἀπῆλλαξεν] + ἀδελφὸς γενόμενος ἐτίμησεν K.Q. Sav. cet. ^σ ἀδελφότητι] +
δὲ K.Q. Cat. Sav. cet. ^τ ἐπ. γὰρ] διὸ καὶ ἐπ. K.Q. ^θ θεόν] + ὥστε ἔλεγε
(om. φησὶ) K.Q. ^ι μόνην K.O.Q.R. Sav. invitis Cat. Supp. ^ν ἢ]
ἀλλ' ἢ K. Statim αὕτη μόνη K.N.O.Q. Cat. Supp. ταύτη μόνη A.R. μόνη
αὕτη Edd. ^λ γὰρ] δὲ K. γὰρ om. Q. Mox ἀπολλυμένους A. ἀπολλομένους
Veron. ^π τοῦ om. O. ^ρ φησὶ] γὰρ, φησὶ K.Q. Statim τὰς ἀμαρτίας
N.Q.R. ^σ ἀρχιερεὺς] + τὰ πρὸς τὸν θεὸν R. ^τ τί] τίς a pr. m. O.
^ε δυνάμενος] βέβαιος K.Q. ^δ ἐστὶ] + μόνος K.Q. Sav. cet. Statim ὁ υἱὸς
δυνάμενος om. a pr. m. O. Infra post ἀρχιερεὺς lacunam ex rasura ortam
habet idem. ἀρχιερεὺς γὰρ—ἀπαλλάξαι] ἀρχιερεὺς γὰρ ἐστὶ πιστοῦ, τοὺς (τοὺς
om. N.) ὦν ἐ. ἀρχ. δύνασθαι (δυναμένου N.) ἀπαλλάξαι N. Cat. Mut. ^ε τοὺς]
τούτους Sav. cet. invitis omnibus.

τῶν ἀμαρτημάτων. ¹“Ὅν προσενέγκῃ θυσίαν δυναμένην ἡμᾶς καθαρῖσαι, διὰ τοῦτο γέγονεν ἄνθρωπος. Ἐπῆγαγε γοῦν, “Τὰ πρὸς τὸν θεόν” τούτέστι, ἡτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἔνεκεν. Ἐκπε- 53 πολεμωμένοι ἡμεν, φησὶ, τῷ θεῷ, κατεγνωσμένοι, ἡτιμωμένοι· οὐδεὶς ἦν ὁ προσοίσων ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν· εἶδεν ἡμᾶς ἐν τούτοις ὄντας καὶ ἠλέησεν, οὐ καταστήσας ἡμῖν ἀρχιερέα, ἀλλ’ αὐτὸς γενόμενος ἰαρχιερεὺς. Πῶς πιστὸς, ἐπῆγαγεν, “Εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι ^κτὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ.”

²“Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθε, φησὶν, αὐτὸς ¹πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.” Πάνυ ^μταπεινὸν τοῦτο καὶ εὐτελὲς καὶ ἀνάξιον θεοῦ. “Ἐν ᾧ ^βγὰρ πέπονθε, φησὶν, αὐτός.” Ὅτι περὶ τοῦ σαρκωθέντος ἑνταῦθά φησι, ^γκαὶ πρὸς πληροφορίαν ^Βτῶν ἀκούοντων εἴρηται, καὶ διὰ τὴν αὐτῶν ἀσθένειαν. ^δΤού- τέστι, φησὶ, δι’ αὐτῆς τῆς πείρας ὧν ἐπάθομεν ἦλθε· νῦν οὐκ ἀγνοεῖ τὰ πάθη τὰ ἡμέτερα· οὐχ ὥς θεὸς μόνον οἶδεν, ἀλλὰ καὶ ὥς ἄνθρωπος ἔγνω διὰ τῆς πείρας ἧς ^εἐπειράσθη· ἔπαθε πολλὰ, οἶδε συμπάσχειν. Καίτοιγε ^ςἀπαθὴς ὁ θεὸς ἐστίν· ἀλλὰ τὰ τῆς σαρκώσεως ἐνταῦθα διηγείται· ὥς ἂν εἰ ^ζἔλεγε, καὶ αὐτὴ ^ηἡ σὰρξ ἡ τοῦ Χριστοῦ πολλὰ δεινὰ ἔπαθεν. Οἶδε ^θτί ἐστὶ θλίψις, οἶδε τί ἐστὶ πειρασμός, ^ιτῶν παθόντων οὐχ ἦττον ἡμῶν· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἔπαθε. ^κΤί οὖν ἐστὶ τὸ, “Δύ- νηται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι;” Ὡς ἂν ^λτις εἴποι, μετὰ ^Βπολλῆς προθυμίας ὀρέξει χεῖρα, συμπαθὴς ἔσται. Ἐπειδὴ γὰρ ^μἐβούλοντο μέγα τι καὶ πλεον ἔχειν τῶν ἐξ ἐθνῶν, δείκνυσιν ἐν τούτῳ πλεον ἔχοντας, ἐνθα οὐδὲν κατέβλαπτε τοὺς ἐξ ἐθνῶν. Ἐν ποίῳ δὴ τούτῳ; Ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐστὶν ἡ σωτηρία, ὅτι ἐκεί- νων ἐπελάβετο ^νπρῶτον, ὅτι ἐκείθεν ἀνέλαβε σάρκα. “Οὐ γὰρ

2 v. 18.

¹ ἴνα οὖν N. et a pr. m. O. ^ε ἐπ. γοῦν] καὶ ἐπ. N. διὰ τοῦτο ἐπ. K. Q. ^η τῶν] τὸ A. ὅτι τῶν O. τῶν—ἐνεκεν om. N. ^ι ἀρχιερεὺς] + πιστὸς N. R. + πιστὸς. εἴτα δεικνύς K. Q. Sav. cet. Statim πῶς δὲ π. Supp. ^κ ταῖς ἀμαρτίας N. ^λ πειραθεὶς R. Veron. expertus Mut. ^μ ταπ. τοῦτο] τοῦτο ταπ. K. Q. Mox ἀν. τοῦ θεοῦ N. Sav. cet. ^ν [γὰρ] Sav. γὰρ om. K. Q. Mox καὶ pro φησὶν K. Q. φησὶ καὶ margini adscript. in O. ^ο περὶ τοῦ σ.] εἰς τὸ κατὰ σάρκα N. ^π ἐνταῦθα φ.] τοῦτο εἴρηται K. Q. ^ρ καὶ] τάχα δὲ καὶ K. Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ^ς εἴρηται καὶ om. Q. Mox αὐτῶν om. N. ^τ τούτέστι, φ.] ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστι K. Q. Sav. cet. φησὶ om. Cat. ^θ ἐπάθομεν ἦλθε· νῦν] ἔπαθε νῦν. N. R. νῦν om. Cat. ^ι οὐχ] οὐ γὰρ Sav. cet. repugnantibus libris. ^κ ἐπειράσθη R. Cat. Veron. ^λ ἀπ. ὁ θ.] ἀπ. ὡς θ. N. ὡς θ. ἀπ. R. Mox σαρκὸς pro σαρκώσεως N. ^μ ἔλεγε] τοῦτο λέγων K. Q. ^ν ἡ om. A. Q. R. Supp. Veron. erasum in O. κυρίον pro Χριστοῦ O. Cat. Mox δεινὰ om. K. Q. ^ξ τίς bis Q. et a pr. m. N. ^ο τῶν π. οὐχ ἦττον] καὶ οὐχ ἦττον τῶν π. K. Q. Sav. cet. Post ἦττον in marg. add. πειρασθεὶς R. ^π τί οὖν ἐστὶ τὸ] διὰ καὶ ἐπάγει K. Q. Post βοηθῆσαι add. τί ἐστὶ τοῦτο; idem. ^ρ τίς εἴποι] εἴποι τις N. O. ^ς ἐβούλετο N. Mox ἐνταῦθα pro ἐνθα idem. ^τ δὲ a pr. m. O. ^ε πρῶτον a pr. m. O.

ἀγγέλων, φησὶν, ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.” Τιμῇ καὶ τὸν πατριάρχην διὰ τούτου, καὶ
 D ^b δεικνύσει καὶ τί ἐστὶ, “σπέρματος Ἀβραάμ.” ¹ Ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας τῆς λεγούσης,
³ “Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην” διὰ τοῦ
^k μικροτάτου δεικνύς τὴν ἐγγύτητα, ¹ τοῦ ἐξ ἐνὸς εἶναι πάντας.
^m Ἀλλ’ οὐ πολλὴ ⁿ ἐκείνη ἦν ἡ ἐγγύτης· ἔρχεται πάλιν ἐπὶ ταύτην, καὶ ἐνδιατρίβει λοιπὸν τῇ οἰκονομίᾳ τῇ κατὰ σάρκα, καὶ
 φησιν· ἦν ὤμεν καὶ αὐτὸ τὸ θελῆσαι γενέσθαι ἄνθρωπον, πολλῆς κηδεμονίας καὶ ἀγάπης· νῦν δὲ οὐ τοῦτο μόνον ἐστίν,
 54 ἀλλὰ καὶ τὰ ἀθάνατα ἀγαθὰ, τὰ δι’ αὐτοῦ ἡμῖν παρασχεθέντα·
 “Εἰς τὸ ἰδᾶσκεσθαι ^q γὰρ, φησὶ, ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ.”
 Διὰ τί μὴ εἶπε, τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ, “τοῦ λαοῦ;” ἵνα γὰρ πάντων ἀμαρτίας ἀνήνεγκεν. Ὅτι τέως περὶ αὐτῶν ἦν ὁ λόγος αὐτῷ· ἐπεὶ καὶ ὁ ἄγγελος πρὸς τὸν Ἰωσήφ ἔλεγε, ⁴ “Καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· ^a αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ.”
 Τοῦτο ^t γὰρ καὶ πρῶτον ἔδει γενέσθαι, ^v καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν, ὥστε τούτους σῶσαι, καὶ τότε διὰ τούτων ἐκείνους, εἰ καὶ τουναντίον γέγονε. ^w Τοῦτο καὶ οἱ ἀπόστολοι ἄνωθεν ἔλεγον· (458)
^b “Ὑμῖν ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀπέστειλεν εὐλογοῦντα
 B ^x ὑμᾶς” καὶ πάλιν, “Ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ἀπεστάλη.”
 Τὴν εὐγένειαν ἐνταῦθα δεικνύσει τὴν Ἰουδαϊκὴν, ^y λέγων, “Εἰς τὸ ἰδᾶσκεσθαι ^z ταῖς ἀμαρτίαις τοῦ λαοῦ.” ^a Τέως οὕτω φησίν.
 “Ὅτι γὰρ αὐτὸς ἐστὶν ὁ τὰς ἀμαρτίας πάντων ἀφίεις, ἐδήλωσε καὶ ἐν τῷ παραλυτικῷ, εἰπὼν, ⁶ “Ἀφέωνται ^b σου αἱ ἀμαρτίαι” καὶ ἐν τῷ βαπτίσματι· φησὶ γὰρ πρὸς τοὺς μαθητὰς, “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.”
 Ὅταν δὲ τῆς σαρκὸς ἐπιλάβηται ὁ Παῦλος, πάντα λοιπὸν ^c τὰ

³ Gen. xiii. 15.⁴ Matth. i. 21.⁵ Act. iiii. 26. xiii. 26.⁶ Matth. ix. 2. xxviii. 19.

^b δεικνύσει] διδάσκει K.N. Statim καὶ om. K.N.Q.R. inclusum a Sav. ¹ ἀναμ.] + γὰρ K.Q. Sav. cet. ^k μικροτάτου iidem. Statim δεικνύσει N.O.R. Supp. Veron. Mut. ¹ τοῦ] τὸ R. Veron. et a pr. m. O. τῷ Supp. ^m ἀλλ’] + ἐπειδὴ K.Q. Sav. cet. πολὺ pro πολλῇ A. ⁿ ἐκείνη om. K.Q. post ἦν transp. N. ^o φησιν] + εἰς τὸ ἰδ. ταῖς ἀμ. τοῦ λαοῦ K.Q. Sav. cet. invitio Supp. Mut. ^p μέν] + γὰρ iidem. Mox θελῆσαι καὶ γ. A. Veron. ^q γὰρ om. N.R. Mox τὰς ἀμαρτίας Supp. et a pr. m. O. Haec eis τὸ ἰδ. — ταῖς ἀμ. τοῦ λ. om. K.Q. inclusa a Sav. ^r τὰς γὰρ π.] τὸ (τὸ om. Sav. cet.) ὄντως γὰρ τὰς π. ἡμῶν N. Sav. cet. ^s αὐτὸς γὰρ] καὶ αὐτὸς N. ^t γὰρ καὶ om. K.Q. καὶ eras. in O. ^v καὶ om. K. Mox αὐτοὺς pro τούτους et ἐγένετο pro γέγονε N. ^w τοῦτο] τότε R. ^x ἡμᾶς A. Mut. Mox ὑμῖν om. Q. ^y λέγων] τέως οὕτω λέγων K.Q. ^z τὰς ἀμαρτίας K.R. Cat. Supp. ^a τέως οὕτω φ. om. K.Q. ^b σοι K.Q. Sav. cet. ^c τὰ accessit ex K.N.O.Q.R. (‘it.

ταπεινὰ φθέγγεται, οὐδὲν δεδοικώς. "Ορα γὰρ λοιπὸν τί φησιν·
 7 "Ὅθεν, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατα- C
 νοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰη-
 σοῦν Χριστὸν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωϋ-
 σῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ." Μέλλων αὐτὸν προτιθέναι τοῦ
 Μωϋσέως κατὰ σύγκρισιν, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης νόμον ἄτον
 λόγον ἤγαγεν· οὐ γὰρ μικρὰν περὶ Μωϋσέως δόξαν εἶχον ἅπαν-
 τες. Καὶ προκαταβάλλεται ἤδη τὰ σπέρματα τῆς ὑπεροχῆς.
 Ἀρχεται μὲν οὖν ἀπὸ τῆς σαρκὸς, ἄνεισι δὲ εἰς τὴν θεότητα,
 εἵθα οὐκ εἰς σύγκρισιν ἔην. Ἡρξάτο ἀπὸ τῆς σαρκὸς τέως τὸ
 ἴσον τιθέναι, καὶ φησιν· "Ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐ-
 τοῦ." 1 Καὶ οὐ παρὰ τὴν ἀρχὴν δείκνυσιν τὴν ὑπεροχὴν, ἵνα μὴ D
 ἀποκηδήσῃ ὁ ἀκροατής, καὶ εὐθέως ἐμφράξῃ τὰς ἀκοάς· εἰ γὰρ
 καὶ πιστοὶ ἦσαν, ἀλλ' ὅμως ἔτι ἡ πολὺ τὸ συνειδὸς εἶχον πρὸς
 Μωϋσέα. "Πιστὸν ὄντα, φησὶ, τῷ ποιήσαντι αὐτόν." Τί
 1 ποιήσαντι; Ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα. Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ
 οὐσίας ἡ φησὶν, οὐδὲ περὶ τῆς θεότητος, ἀλλὰ τέως περὶ ἀξιω-
 μάτων ἀνθρωπίνων. "Ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ"
 τουτέστιν, ἐν τῷ λαῷ, ἢ ἐν τῷ ἱερῷ. Ἐνταῦθα ἰδὲ τὸ, "ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτοῦ," φησὶν· ὡς ἂν τις εἴποι, περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ.
 2 Καθὰπερ τις ἐπίτροπος 2 καὶ οἰκονόμος οἰκίας, οὕτως ἦν ὁ
 Μωϋσῆς τῷ λαῷ. "Ὅτι γὰρ ῥοῖκον τὸν λαόν φησιν, ἐπήγαγεν, 55
 "Οὐ οἶκος ἐσμεν ἡμεῖς" τουτέστιν, ἐν τῇ 3 κτίσει αὐτοῦ ἐσμεν.
 Εἶτα ἡ ὑπεροχή· 4 "Μεῖζονος γὰρ οὗτος δόξης παρὰ Μωϋσῆν
 ἠξιώται." Πάλιν περὶ τῆς σαρκός. "Καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν
 ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν." Καὶ αὐτὸς, φησὶ, τῆς
 οἰκίας ἦν. 5 Καὶ οὐκ εἶπεν, οὗτος μὲν γὰρ δούλος, ἐκεῖνος δὲ
 δεσπότης, ἀλλὰ τοῦτο λανθανόντως ἐνέφηνεν. Εἰ 6 οἶκος ἦν ὁ
 λαὸς, καὶ αὐτὸς δὲ τοῦ λαοῦ ἦν, καὶ αὐτὸς ἄρα τῆς οἰκίας ἦν·
 οὕτω 7 γὰρ καὶ ἡμῖν ἔθος λέγειν, ὁ δεῖνα τῆς οἰκίας 8 ἐστὶ τῆς

7 CAP. III. v. 1, 2.

8 v. 3.

^a τὸν λ. ἤγαγεν] Sic K.N.O.Q. Cat. ἤγαγε τὸν λ. Edd. Mox μικρὰν om. a
 pr. m. O. ^e ἦν] + γίνεσθαι K.Q. Sav. cet. ^f καὶ om. K.Q. Mox δει-
 κνυσὶν δὲ τὴν Q. ^g τὰς ἀκοάς] τὰ ὅσα αὐτοῦ R. ^h πολὺ τὸ σ.] πολλὴν τὴν
 γνώμην K.Q. ⁱ ποιήσαντι] + εἶπε K. + αὐτόν, εἶπε Q. ^k φησὶν om. K.Q.
 Post θεότητος add. λέγει iidem. Mox τέως om. N. ^l δὲ τὸ om. K.Q. Mox
 εἶπεν pro φησιν iidem. ^m ἂν] + εἰ Edd. εἰ om. N.O. Cat. εἴποι τις pro
 τις εἴποι O. Cat. ⁿ καθὰπερ] + γὰρ Edd. γὰρ om. N.O. Cat. Supp. Mut.
 2 καὶ—οὕτως om. A. Mox M. ἐν τῷ λ. N. Supp. Sav. cet. ^p οἶκον] + ἐνταῦθα
 N.O. Cat. Sav. cet. Mox οὐ ὁ οἶκος K. Cat. ^q κτίσει A.K.N.O. Sav.
 5 καὶ et mox γὰρ om. K.Q. ^r οἶκος] ὁ οἶκος N.R. Sav. cet. Post οἶκος add.
 οὖν K.Q. Sav. cet. ^t ἦν—ἦν] ἄρα τῆς οἰ. καὶ αὐτὸς ἦν K.Q. ^v [γὰρ] Sav.
 γὰρ om. K.Q. Supp. Statim καὶ om. O. ^w ἐστὶ τῆς τοῦ δ.] Sic K.O.Q.R.
 Supp. ἐπὶ pro ἐστὶ A. τοῦ om. N. τῆς τοῦ δ. ἐστὶν Edd.

τοῦ δεινός. Ἐνταῦθα ^γ γὰρ οἶκον ^γ οὐ τὸν ναὸν λέγει· οὐ γὰρ ὁ
 B θεὸς αὐτὸν κατεσκεύασεν, ^α ἀλλ' ἄνθρωποι. Ὁ δὲ ποιήσας αὐ-
 τὸν, ^α ὁ θεός· τὸν Μωϋσέα φησί. Καὶ ὅρα πῶς δείκνυσιν τὴν
 ὑπεροχὴν λανθανόντως· “Πιστὸς, φησὶν, ἐν ὧ τῷ οἴκῳ αὐ-
 τοῦ” καὶ αὐτὸς ὦν τοῦ οἴκου, τουτέστι, τοῦ λαοῦ. Πλείονα
 τιμὴν ἔχει ^β τοῦ οἴκου ὁ δημιουργός. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅσῳ πλείονα
 τιμὴν ἔχει ^γ τῶν ἔργων ὁ τεχνίτης, ἀλλὰ, “τοῦ οἴκου ὁ κατα-
 σκεύασας αὐτόν.” ⁹ “Ὁ δὲ ^δ τὰ πάντα κατασκεύασας, θεός.”
 Ὁρᾷς ὅτι οὐ ^ε περὶ τοῦ ναοῦ λέγει, ἀλλὰ περὶ παντὸς τοῦ
 λαοῦ; ¹⁰ “Καὶ Μωϋσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὧ τῷ οἴκῳ ^ε αὐτοῦ, ὡς
 θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων.” Ἴδου καὶ ἄλλη
 C ὑπεροχὴ ἡ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ καὶ τῶν δούλων. Ὁρᾷς ^ε πάλιν ὅτι
 γνησιότητα διὰ τῆς τοῦ υἱοῦ προσηγορίας αἰνίττεται; ¹¹ “Χρι-
 στὸς δέ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.” Εἶδες πῶς ^β ποίημα καὶ
 ποιητὴν διίστησι, πῶς δούλον καὶ υἱόν; κἀκείνος μὲν εἰς τὰ πα-
 τρῶα ὡς ^ι δεσπότης εἰσέρχεται, οὗτος δὲ ὡς δούλος.

“Οὐ οἶκός ἐσμεν ^κ τοῦ θεοῦ ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ
 τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.”
 Ἐνταῦθα πάλιν αὐτοὺς ^ι προτρέπεται ἐστάναι γενναίως, καὶ μὴ
 καταπίπτειν. Οἶκος γὰρ, φησὶν, ἐσόμεθα τοῦ θεοῦ, ^μ ὡς ἦν
 D Μωϋσῆς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ^κ καύχημα μέχρι τέλους (459)
 βεβαίαν κατάσχωμεν. Ὁ μὲντοι ἀλγῶν, φησὶν, ἐν τοῖς πει-
 ρασμοῖς καὶ καταπίπτων, οὐ καυχᾶται· ὁ αἰσχυρόμενος, ^ρ ὁ κρυ-
 πτόμενος, παρρησίαν οὐκ ἔχει· ὁ ἀλύων οὐ καυχᾶται. Εἴτα ^κ καὶ
 ἐγκωμιάζει αὐτοὺς λέγων· “Ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύ-
 χημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν” ^ι δεικνύς
 ὅτι ^σ καὶ ἤρξαντο· δεῖ δὲ τοῦ τέλους, ^ι καὶ οὐχ ἀπλῶς ^ν ἐστάναι,
 ἀλλὰ βεβαίαν ἔχειν τὴν ἐλπίδα ἐν πληροφορίᾳ ^ω πίστεως, μὴ
 παρασαλευομένους ὑπὸ τῶν πειρασμῶν. ^κ Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ

9 v. 4.

10 v. 5.

11 v. 6.

^γ γὰρ] δὲ K.Q. Sav. cet.

^γ οὐ] αὐτὸν N. καὶ Supp.

^α ἀλλὰ ἀνθ. O.

ἀλλ' οἱ ἀνθ. N. Sav. cet.

^α ὁ om. R. et a pr. m. N.O. ποιήσας—θεός]

κατασκεύασας αὐτὸν ποιητὴν K.Q.

^β Haec τοῦ οἴκου—τιμὴν ἔχει, quae

aberant, leguntur in O. Mut.

^γ τῶν] ὡς τῶν (et mox οὕτω pro ἀλλὰ) K.Q.

Mox ἀλλὰ καὶ τοῦ Edd. καὶ om. O. Mut. ^δ τὰ om. N. Supp.

^ε περὶ] + παντὸς A. ^ε αὐτοῦ om. R. ^ε πάλιν ὅτι] πῶς πάλιν τὴν K.Q. ^β ποι-

ήματα A.O.Q. Supp. ^ι δεσπότης] υἱὸς Veron. ^κ τοῦ θεοῦ om. N.O.

Sav. cet. Statim εἰς τὴν bis N. ^ι προτρέπει N. et a pr. m. O. Ita edi-

derunt Sav. cet. ^μ ὥσπερ A.K.N. Sav. cet. ἦν om. N. ^κ καύχημα] +

τῆς ἐλπίδος N.O. Sav. cet. ^μ τέλους om. N. ^ο ὁ μὲντοι (μὲντοι γὰρ ὁ N.)

ἀλγῶν, φ.] ὥστε ὁ ἀλγῶν K.Q. Sav. cet. Mox καὶ ὁ κατ. R. ^ρ ὁ] καὶ K.

^κ καὶ om. R. ^ι δεικνύς] δείκνυσιν N.O. δείκνυσιν γὰρ K.Q. ^σ καὶ om. Q.

Supp. Statim ἤρξατο A.Q. Statim δεῖ δὲ καὶ τοῦ K.Q. Sav. cet. ^ι καὶ

om. K.Q. Post ἐλπίδα add. βούλεται, τουτέστι iidem. ^ν ἐστάναι] φθάναι A.

^ω τῆς πίστεως R. ^κ καὶ μὴ—εἴρηται om. A.N.O. Mut.

ἀνθρωπινώτερον τὸ, “αὐτὸς πειρασθεὶς,” εἴρηται. Εἰ γὰρ περὶ 56
τοῦ πατρὸς τοῦ μὴ σαρκωθέντος φησὶν ἡ γραφή, ¹² “Ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ διέκυψεν ὁ κύριος, καὶ εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀν-
θρώπων,” τουτέστιν, ἀκριβῶς πάντα κατέμαθε· καὶ πάλιν,
“Καταβὰς ὄψομαι εἰ κατὰ τὴν κραυγὴν αὐτῶν συντελούνται”
² καὶ πάλιν, “Οὐ δύναται φέρειν ὁ θεὸς τὰς κακίας τῶν ἀνθρώ-
πων” τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς ἐνδεικνυμένη ἡ θεία γραφή· πολλῶ
μᾶλλον περὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ καὶ παθόντος ἐν σαρκὶ ³ λέγεται
ταῦτα. Ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τὴν πείραν πάντων ⁴
⁵ πιστοτέραν εἶναι νομίζουσι πρὸς γνῶσιν, βούλεται δεῖξαι, ὅτι
ὁ παθὼν ⁶ οἶδε τί πάσχει ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. “Ὁθεν, ἀδελφοὶ
ἄγιοι.” Τὸ, “ὅθεν,” ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦτο, φησί. “Κλήσεως
ἐπουρανοῦ μέτοχοι.” Ἐμὴδὲν ἐνταῦθα ζητεῖτε, εἰ ἐκεῖ κέκλησθε·
⁷ ἐκεῖ ὁ μισθός, ἐκεῖ ἡ ἀνταπόδοσις. Τί οὖν; “Κατανοήσατε
τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ ⁸
τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.” ⁹ Τί ἐστὶ, “πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν;”
Τουτέστιν, εὐνοϊκόν, προϊστάμενον τῶν αὐτοῦ, ¹⁰ οὐκ ἐῶντα φέ-
ρεσθαι ἀπλῶς. “Ὡς καὶ Μωϋσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.” Του-
τέστι, γνῶτε τίς ἐστὶν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ποταπός, καὶ οὐ ¹¹ δε-
θήσεσθε παραμυθίας ἐτέρας οὐδὲ παρακλήσεως. Ἀπόστολον
δὲ αὐτὸν ¹² λέγει ¹³ διὰ τὸ ἀπεστάλθαι· καὶ, “ἀρχιερέα τῆς ὁμο-
λογίας ἡμῶν,” τουτέστι, τῆς πίστεως. ¹⁴ Καὶ οὗτος λαὸν ἐγκε-
χείρισται, καθάπερ ἐκεῖνος προστασίαν λαοῦ· ἀλλὰ μείζονα,
καὶ ἐπὶ μείζουσιν. “Εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων.” Τί
λέγεις; μαρτυρίαν ἀνθρώπου λαμβάνει ὁ θεός; Καὶ ¹⁵ πάνν.
Εἰ γὰρ οὐρανὸν μαρτύρεται καὶ γῆν καὶ βουνούς, λέγων διὰ ¹⁶ D

¹² Psal. xiii. 2. Gen. xviii. 21. vi. 5 (f)

¹ ἐκ—πάντας] κύριος ἐκ τοῦ οὐρ. διέκυψε τοῦ ἰδεῖν ἐπὶ K.Q. πάντας om. a
pr. m. O. Mox haec τουτέστιν—κατέμαθε om. K.Q. inclusa a Sav. ² Haec
καὶ πάλιν—γραφὴ om. K.Q. Supp. inclusa a Sav. ³ καὶ et mox ἐν om. K.Q.
⁴ λέγεται] λέγει R. λέγουσι ἂν K.Q. Sav. cet. Post ταῦτα add. τὰ ἀνθρωπι-
νοπαθῆ (ἀνθρωποπαθῆ Q.) K.Q. Sav. cet. ⁵ πιστ. εἶναι] εἶναι πιστ. Edd.
invitis libris. ⁶ οἶδε] φησιν, οἶδε N. οἶδε, φησὶ O. Mut. ⁷ ὅθεν] +
φησὶν Sav. cet. invitis libris. ⁸ μὴδὲν] + τοῖνυν K.Q. Sav. cet. Mox (ζητεῖτε
A.K.N.O.R. ζητῆτε Edd. Proximum ei om. N.R. ⁹ ἐκεῖ] + γὰρ K.Q.
Sav. cet. Mox τί οὖν om. K.Q. ¹⁰ τί] + δὲ N.O. Mox εὐνοϊκόν nostri
omnes cum Cat. et Supp. προνοϊκόν Edd. ¹¹ οὐκ] καὶ οὐκ K.Q. Sav. cet.
Mox φθείρεσθαι Cat. corrumpi Mut. ¹² δεθήσεσθε omnes. δέησεσθε
Supp. Edd. ¹³ λέγει] καλεῖ O. Cat. ¹⁴ διὰ τὸ] τῷ K.O.Q.R. et ex corr.
N. invitis Cat. Supp. Post ἀρχιερέα add. φησὶ N.O.R. Sav. cet. ¹⁵ καὶ
οὗτος—μείζονα] καὶ (καὶ om. K. Sav. cet.) καλῶς εἶπεν, ὡς Μωϋσῆς· καὶ γὰρ καὶ
οὗτος λαὸν, καθ. ἐκεῖνος πρ. λαοῦ, ἐγκεχείρισται, εἰ καὶ μείζονα K.Q. Sav. cet.
Post μείζουσι iidem add. Μωϋσῆς μὲν γὰρ ὡς οἰκέτης, Χριστὸς δὲ ὡς υἱός· καὶ ὁ
μὲν τῶν ἀλλοτρίων, οὗτος δὲ τῶν αὐτοῦ κηδεταί. Eadem fere habet Supp. invito
Mut. ¹⁶ ὁ om. N. ¹⁷ πάνν.] + γε K.Q. Sav. cet. non Supp.

α τοῦ προφήτου, ¹³ “Ἀκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, γῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησε,” καὶ, “Ἀκούσατε, φάραγγες, θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.” πολλῶ μᾶλλον ἀνθρώπους. “Τουτέστιν, ἵνα ᾧσι μάρτυρες, ὅταν ἀναισχυντῶσιν αὐτοί. “Χριστὸς δὲ ὡς υἱός.” Ὁ μὲν γὰρ ἄλλοτρίων κήδεται, οὗτος δὲ τῶν αὐτοῦ. “Καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος.” *Καλῶς εἶπε, “τῆς ἐλπίδος.” Ἐπειδὴ γὰρ πάντα ἐν ἐλπίσιν ἦν τὰ ἀγαθὰ, οὕτω δὲ αὐτὴν δεῖ κατέχειν, ὡς ἤδη καυχᾶσθαι ὡς ἐπὶ
 57 γεγεννημένοις διὰ τοῦτο *φησι, “τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος”
 ὁ καὶ ἐπάγει, “μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰσχωμεν” ¹⁴ “Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.” Εἰ τοίνυν τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν, καὶ “δι’ ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα,” μὴ ἀσχάλλωμεν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, μὴ δὲ ἤδη ζητῶμεν τὰ μετὰ ταῦτα ἐπαγγελθέντα. “Ἐλπὶς γάρ, φησὶ, βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς.” Ἐπειδὴ γὰρ μεγάλα ἐστὶ τὰ ἀγαθὰ, ἐνταῦθα λαβεῖν αὐτὰ οὐ δυνάμεθα ἐν τῷ ἐπικέρῳ τούτῳ βίῳ. Τίνος οὖν ἕνεκεν ἡ καὶ προεῖπεν ἡμῖν, ἵνα μέλλον αὐτὰ ἐνταῦθα διδόναι; Ἴνα τῇ ἐπαγγελίᾳ τὰς ψυχὰς
 Β ἀνακτῇσθαι, ἵνα τῇ ὑποσχέσει ῥώσῃ τὴν προθυμίαν, ἵνα ἀλείψῃ καὶ διεγείρῃ τὴν ἡμετέραν διάνοιαν. Διὰ δὲ τοῦτο πάντα ταῦτα γεγένηται.

*Μὴ τοίνυν θορυβώμεθα· μηδεὶς ὁρῶν πονηροὺς εὐπραγοῦντας ἰθορυβείσθω. Οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα ἡ ἀντιπόδοσις, οὔτε τῆς πονηρίας, οὔτε τῆς ἀρετῆς· εἰ δέ που γίνεταί καὶ τῆς πονηρίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἄλλ’ οὐχὶ κατ’ ἀξίαν, ἀλλ’ ἀπλῶς, ὥσανεὶ γεῦμα τῆς κρίσεως, ἵνα οἱ τῇ ἀναστάσει διαπιστοῦντες, καὶ
 Ρ τοῖς ἐνταῦθα σωφρονίζωνται. Ὅταν οὖν ἴδωμεν πονηρὸν

¹³ Esai. i. 2. Mich. vi. 2.

¹⁴ Rom. viii. 24, 25.

α τοῦ om. O. γ ἡ γῆ Edd. ἡ om. K. Q. R. erasum in N. * τῆς om. K. Q. τ μᾶλλον + πρὸς τοὺς O. γ τουτέστιν, ἵνα ᾧσι] τί ἐστίν, εἰς μαρτύριον; ἵνα ᾧσι, φησὶ K. Q. Sav. cet. οὔτοι N. Statim Χριστὸς—τῶν αὐτοῦ om. K. Q. Sav. Mor. * καλῶς—ἐλπίδος om. K. γ γὰρ assumtum ex libris omnibus et Supp. πάντα om. N. Mox κατέχειν δεῖ in verso ord. K. Q. ἔδει κατέχειν O. ὡς] + καὶ R. ἐπιγεγεννημένην pro ὡς ἐπὶ γεγ. Supp. * φησι] εἰπὼν K. Q. ὁ καὶ ἐπάγει] τὸ iidem. Post κατὰσχωμεν add. εὐκairως ἐπήγαγε iidem. γ γὰρ om. A. Mox εἰ—ἐσώθημεν om. A. Veron. d ἐδεχ. K. Statim μὴ οὖν ἀσχ. O. Sav. cet. Mox ἤδη om. N. * φησὶ om. K. Q. Supp. γ γὰρ] δὲ Sav. cet. invitis nostris. γὰρ om. K. Q. Post ἀγαθὰ add. φησιν K. Q. Sav. cet. * αὐτὰ οὐ δ.] Sic omnes. οὐ δ. αὐτὰ Edd. Mox β. τούτῳ pro τούτῳ β. K. Q. ἡ καὶ pr. ἡμῖν] ἡμῖν καὶ pr. ταῦτα (ταῦτα om. O.) N. O. Sav. cet. ἵ οὐ] μὴ N. Mox αὐτὰ om. K. Q. * ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐ χρὴ θαυμάζειν, τίνος ἕνεκεν πονηροὶ ἐν τῷ βίῳ εὐπραγοῦσιν, οἱ δὲ δίκαιοι θλίβονται καὶ περὶ τοῦ μὴ ἐπισηδᾶν τοῖς πειρασμοῖς, ἐμπεσόντας δὲ ὑπομένειν. Veron. Haec μὴ τοίνυν θορυβώμεθα om. K. Q. Sav. Mor. ἰθορυβείσθω K. m ἀντιπόδοσις O. n γένηται K. εἰ δὲ—ἀρετῆς om. Q. ο ἀλλ’ om. a pr. m. O. οὐ pro οὐχὶ N. p τοῖς ἐντ.] Sic A. R. Eclog. (Tom. xii. p. 739 C.) τοῖς om. Veron. τοῖς γούν ἐντ. O. τούτοις ἐντ. N. ἐν τούτοις ἐντ. K. Q. Sav. cet.

πλουτοῦντα, μὴ καταπίπτωμεν· ὅταν ἴδωμεν ἀγαθὸν κακῶς C
 πάσχοντα, μὴ θορυβώμεθα· ἐκεῖ ἡ γὰρ οἱ στέφανοι, ἐκεῖ αἱ κο-
 λάσεις. [†]Καὶ ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν οὔτε κακὸν πάντῃ εἶναι κακὸν,
 ἀλλ' ἔστι τινὰ ἔχειν αὐτὸν ⁸καὶ ἀγαθὰ· οὔτε ἀγαθὸν πάντῃ
 (460) εἶναι ἀγαθὸν, ἀλλ' ἔχειν τινὰ καὶ ἀμαρτήματα. "Ὅταν οὖν
 εὐπραγῇ ὁ πονηρὸς, ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς· ἵνα γὰρ
 ἐκείνων τῶν ὀλίγων ἀγαθῶν ἵπην ἀντίδοσιν ἐνταῦθα λαβὼν, ἐκεῖ
 λοιπὸν τέλεον κολάζεται, τούτου χάριν ἐνταῦθα ἀπολαμβάνει.
 Καὶ μακάριος ἐκεῖνος μάλιστα ἔστιν ὁ ἐνταῦθα κολαζόμενος,
 ἵνα πάντα ἀποθέμενος τὰ ἀμαρτήματα, εὐδόκιμος καὶ καθαρὸς
 ἀπὴν, καὶ ἀνεύθυνος. Καὶ τοῦτο διδάσκων ⁹ἡμᾶς ὁ Παῦλός D
 φησι· ¹⁵ "Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ
 κοιμῶνται ἱκανοί·" καὶ πάλιν, "Ὑπαρέδωκα τὸν τοιοῦτον τῷ
 Σατανᾷ." Καὶ ὁ προφήτης ²φησὶν· ¹⁶ "Ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς
 κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα·" καὶ πάλιν ὁ Δαυὶδ, "Ἴδε τοὺς
 ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν ²ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς
 μου, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρ-
 τίας μου" καὶ πάλιν ἕτερος, "Κύριε ⁶ὁ θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
 ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν." Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δεικνύντος ⁵⁸
 ἔστι τοὺς ⁹καλοὺς τὰς ὑπὲρ τῶν ἀμαρτημάτων δίκας ἐνταῦθα
 ἀπολαμβάνοντας· ⁴ποῦ δὲ τὰ ἀγαθὰ οἱ πονηροὶ ἀπολαμβάνον-
 τες ἐνταῦθα, ἐκεῖ τέλεον κολάζονται; ⁹Ἀκουε τοῦ Ἀβραὰμ λέ-
 γοντος πρὸς τὸν πλούσιον· ¹⁷ "Ἐπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου, καὶ
 Λάζαρος τὰ κακά." ⁸Ποῖα ἀγαθὰ; Ἐνταῦθα ⁶γὰρ τὸ, "ἀπέ-
 λαβες," ἠλλὰ μὴ, ἔλαβες, εἰπὼν, δείκνυσσι κατὰ ὀφειλὴν ἐκατέ-
 ρους παθόντας, καὶ τὸν μὲν ἐν εὐπραγίᾳ, τὸν δὲ ἐν δυσπραγίᾳ

¹⁵ 1 Cor. xi. 30. v. 5. coll. 1 Tim. i. 20.

¹⁶ Esai. xl. 2. Psal. xxiv. 19, 18. Esai. xxvi. 12.

¹⁷ Luc. xvi. 25.

⁹ γὰρ om. N. Mut. Mox ἐκεῖ καὶ αἱ κ. N.R. Sav. cet. Post κολάσεις add.
 τῶν κακῶν O. [†] καὶ om. K.Q. Mox οὔτε τὸν κακὸν A.K.Q. Sav. cet.
⁸ καὶ om. K. ante τινὰ transp. Q. Mox οὔτε τὸν ἀγαθὸν K.Q. Sav. cet. [†] ἐπὶ]
 ἴσθι ὅτι ἐπὶ ἱδὲμ. Mox αὐτοῦ K.R. Eclog. Veron. et ex corr. Q. [†] τὴν
 om. A. Veron. ⁹ ἵνα π. ἀποθ. om. A. ² ὁ Π. ἡμᾶς et mox ἄρρ. καὶ ἀσθ.
 inverso ord. K.Q. Eclog. Statim καὶ διὰ τοῦτο A. [†] παράδοτε K.N.Q.R.
 et ex corr. O. receptum a Sav. cet. invitis Eclog. Mut. Post Σατανᾶ add. εἰς
 δλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ N.R. Sav. cet. invitis
 ἱδὲμ. ² φησὶν ὅτι] διὰ τοῦτο K.Q. ² ὑπὲρ—κεφαλῆς μου] ὑπὲρ ἐμὲ
 Veron. Haec om. K.Q. ⁶ ὁ θεὸς ἡμῶν om. K.N.Q. Eclog. et a pr. m. O.
 κύριε ὁ θ. ἡμῶν om. Mut. ⁹ καλοὺς τὰς] ἐγκαλοῦντας A. τοὺς pro τὰς (et om.
 δίκας) O. ⁴ ποῦ (ὅπου K.Q.) δὲ τὰ δ. R. Statim οἱ om. A. Eclog.
 Veron. erasum in N. ⁹ ἀκουσον N. [†] ἀπέλαβες] + σὺ R. Statim
 τὰ δ. σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λ. ὁμοίως τὰ κ. K.Q. Mut. Sav. cet. non Eclog.
⁸ ποῖα ἀγ. om. K.Q. Sav. Mor. Habet in marg. a 2da m. O. ⁶ γὰρ om.
 K.Q. [†] ἠλλὰ μὴ ἔ.] ἠλλὰ ἀπέλαβες R. Haec om. K.Q.

γενόμενον· ^κκαὶ φησι, “Διὰ τοῦτο οὗτος ἐνταῦθα παρακαλεῖται”
 B ὁρᾷς ¹γὰρ αὐτὸν καθαρὸν ἀμαρτημάτων· “καὶ σὺ ὀδυνᾷσαι.”
 Μὴ τοίνυν ^ωἀλῶμεν, ὅταν εὐπαθούντας ὀρῶμεν ἐνταῦθα τοὺς
 ἀμαρτωλοὺς, ἀλλ’ ὅταν κακῶς πάσχωμεν αὐτοῖς, χαίρωμεν·
 ἀμαρτιῶν γὰρ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ἔκτισις. Μὴ ζητῶμεν ἄνεσιν·
 θλίψιν γὰρ ἐπηγγείλατο τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ὁ Χριστός· “καὶ
 φησιν ὁ Παῦλος, ¹⁸ “Ὅ Πάντες οἱ θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.” Οὐδεὶς γενναῖος ἀθλητῆς ἐν τῇ
 ρ σκάμματι λουτρά ἐπιζητεῖ, καὶ τράπεζαν ⁹πλήθουσιν σιτίοις
 καὶ οἴνῳ· τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀθλητοῦ, ἀλλὰ βλακός· ὁ γὰρ ἀθλη-
 τῆς μάχεται κόνει, ἐλαίῳ, ἀκτίνος θερμότητι, ἰδρῶτι πολλῷ,
 C θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ. ⁷Ἀγῶνος οὗτός ἐστι καὶ τοῦ πυκτεῦναι
 ὁ καιρός· οὐκοῦν καὶ τοῦ τραύματα λαμβάνειν καὶ αἱμάττεσθαι
 καὶ ἀλγεῖν. Ἀκουσον τί φησιν ὁ μακάριος Παῦλος· ¹⁹ “Οὕτω
 πυκτεύω, ὥς οὐκ αέρα ^δδέρων.” Πάντα τὸν βίον ἐναγώνιον εἶναι
 νομίσωμεν, καὶ οὐδέποτε ⁴ἀνάπαυσιν ζητήσομεν, οὐδέποτε θλι-
 βόμενοι ξενοπαθήσομεν· ⁵εἴπερ μὴδὲ πυκτῆς, ὅτε ἐν ἀγῶνί ἐστι,
 ξενοπαθεῖ. Ἐτερός ἐστὶν ὁ τῆς ἀνέσεως καιρός· διὰ θλίψεως
 ἡμᾶς τελειωθῆναι δεῖ. Εἰ καὶ μὴ διωγμός ἐστι μὴδὲ ^ωθλίψις,
 ἀλλ’ εἰσὶν ἕτεροι θλίψεις, αἱ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἡμῖν συμπί-
 πτουνται· εἰ δὲ ²ταύτας οὐ φέρομεν, σχολῇ γε ἐκείνας ⁷ἐνέγκαι-
 D μεν ἂν. ²⁰ “Πειρασμός ²ὑμᾶς οὐκ εἴληφε, φησὶν, εἰ μὴ ἀνθρώ-
 πινος.” Εὐχόμεθα ^αμὲν οὖν τὸν θεὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει-
 ρασμόν· εἰσελθόντες δὲ, φέρωμεν γενναίως. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ
 σωφρόνων ἀνδρῶν, τὸ μὴ κινδύνους ἐπιρρίπτειν ἑαυτούς· τοῦτο
 δὲ γενναίων καὶ ^βφιλοσόφων. Μῆτε οὖν ἐπιρρίπτωμεν ἑαυτούς
 ἀπλῶς· θρασυτήτος γάρ· μῆτε ἀγόμενοι, καὶ ^γτῶν πραγμάτων

18 2 Tim. iii. 12.

19 1 Cor. ix. 26.

20 Ibid. x. 13.

^κ καὶ φησι—ὀδυνᾷσαι] διὰ καὶ ἐπάγει· ἀλλ’ ὧδε (ὁ δὲ Sav. marg.) μὲν παρα-
 καλεῖται· ὁρᾷς γὰρ αὐτὸν ἐντροφῶντα· σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι K.Q. Sav. marg. ¹ γὰρ
 om. N. Mox καὶ σὺ ὀδυνᾷσαι om. A. ^ω ἀλῶμεν O. Mox ἀμαρτωλοὺς
 sine artic. idem. Infra ἀμαρτημάτων pro ἀμαρτιῶν N. ^κ καὶ φ. ὁ (ὁ om. N.)
 Π.] ἔξιν. διὰ καὶ διδάσκει Π. K.Q. ^ο πάντες] + δὲ R. Mox εὐσ. ζ. pro ζ.
 εὐσ. et Ἰησοῦ om. K.Q. Eclog. ^ρ σκάμματι] + ὦν N.O. ⁹ παμπλήθου-
 σαν R. Statim σιτίων καὶ οἴνου Q. ⁷ ἀγῶνος (ἀγῶν a pr. m. O. favente Mut.)
 cum στενοχωρία vulgo jungunt, invitis O.Q.R. Eclog. Mut. ^α δαίρων A.
 Veron. ⁴ ἄνεσιν K.Q. Eclog. Statim (ζητήσωμεν A.N. Mut. Veron. et sic
 a pr. m. O.R. Mox ξενοπαθήσομεν N. Mut. ⁵ εἴπερ] ὅπερ A. Statim οὐδὲ
 π. ὅτι ἐν δ. N. Post ἐστὶ add. ὦν K.Q. ^ω θλίψεις O. Sequentia ἀλλ’ εἰσὶν
 ἑ. θλίψεις in marg. habet idem. ² ταῦτα Veron. Mox ἐκεῖνα R. ⁷ ἐν-
 ἐγκαιμεν] Sic A.O. Eclog. ἐνέγκομεν K.Q. ἐνεγκέιν N.R. ἐνέγκωμεν Edd.
² ἡμᾶς A.R. ^α μὲν om. A. Mox τῷ θεῷ K.N.O.Q. Eclog. Sav. cet.
^β φιλοσόφων] + τὸ ἴστασθαι ἐμπεισύντας (ἐκπ. Q.) K.Q. Sav. cet. ^γ τῶν
 om. Q. Mox ἐνδῶμεν N.

καλούντων, ἐνδιδῶμεν· δειλίας γάρ· ἀλλ' ἐὰν μὲν τὸ κήρυγμα καλῇ, μὴ παραιτώμεθα· ἀπλῶς δὲ, αἰτίας μὴ οὔσης, ^αμήτε χρείας, μήτε ἀνάγκης τῆς κατὰ θεοσέβειαν καλούσης, μὴ ἐπι- 59 τρέχωμεν· ἐπίδειξις γάρ ἐστι τὸ πρᾶγμα, καὶ φιλοτιμία περιττή. Ἐὰν δέ τι τῶν ἐτὴν εὐσέβειαν παραβλαπτόντων γίνηται, καὶ μυρίους ὑποστήναι ἰδέη θανάτους, μηδὲν παραιτώμεθα. Μὴ προκαλοῦ τοὺς πειρασμούς, ὅταν σοι τὰ κατὰ τὴν εὐσέβειαν προχωρῇ ὡς ποθεῖς· τί περιττοὺς ἐπισπᾶσαι κινδύνους οὐδὲν κέρδος ἔχοντας;

Ταῦτα λέγω βουλόμενος ὑμᾶς φυλάττειν τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ κελεύοντος ¹εὔχεσθαι μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμὸν, καὶ ¹κελεύοντος τὸν σταυρὸν λαβόντας ἀκολουθεῖν αὐτῷ. Ταῦτα B ^κμὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ἐναντία, ἀλλὰ καὶ σφόδρα συνάδοντα. Σὺ μὲν ¹γὰρ οὕτω παρεσκεύασο ὡς στρατιώτης γενναῖος, ἐν τοῖς ὅπλοις ἔσο διηνεκῶς, νήφων, ἐγρηγορῶς, αἰὲ τὸν ^μπολέμιον (461) προσδοκῶν· πολέμους μέντοι μὴ τίκτε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔστι στρατιώτου, ἀλλὰ στασιαστοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ τῆς εὐσεβείας σάλπιγξ καλῇ, εὐθέως ἔξιθι, ^ακαὶ καταφρόνησον τῆς ψυχῆς, καὶ ἔμβηθι μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας εἰς τοὺς ἀγῶνας, ῥῆξον τὴν φάλαγγα τῶν ἐναντίων, σύγκοψον τὸ πρόσωπον τοῦ διαβόλου, στῆσον τὸ τρύπαιον· ἐὰν δὲ μηδὲν ἡ εὐσέβεια παραβλάπτηται, ^ομηδὲ πορθῇ τις τὰ ἡμέτερα δόγματα, ^ρτὰ κατὰ τὴν ψυχὴν C λέγω, μηδὲ ἀναγκάζῃ τι ποιεῖν τῶν μὴ δοκούντων τῷ θεῷ, μὴ περιττὸς ἔσο. Αἱμάτων δεῖ γέμειν τὸν ^ιτοῦ Χριστιανοῦ βίον, αἱμάτων, ^ιοὐκ ἐν τῷ τὰ ἀλλότρια ἐκχεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἑτοιμον εἶναι τὸ ἑαυτοῦ ἐκχεῖν. Μετὰ τοσαύτης τοίνυν προθυμίας ^ατὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέωμεν, ὅταν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ τοῦτο ^ιῆ, μεθ' ὅσης ἂν ὕδωρ τις ἐκχέοι· καὶ γὰρ ὕδωρ ἐστὶ τὸ αἷμα περιρρέον τὸ σῶμα· καὶ μετὰ τοσαύτης ευκολίας τὴν σάρκα ^αἀποδυνάμωμεθα, μεθ' ὅσης ἂν καὶ τὸ ἰμάτιον. Τοῦτο δὲ ^ωἔσται, ἐὰν μὴ χρήμασιν ὤμεν προσδεδεμένοι, ἂν μὴ οἰκίαις, ἂν μὴ ^χπροσπαθείᾳ, D

^α μηδὲ O. ^ο τὴν] εἰς R. Mox γένηται R. γίνεται A. ^ι δέη θ.] θ. δέη

K.O.Q. Statim μὴ παρ. μηδὲν K.Q. Eclog. ^ε προκαλοῦ K.Q. προκαλοῦ (sic, sed postea eraso σ) N. Edebatur προκαλοῦ. ^η εὔχεσθε N. Veron. et ex corr. O. ¹ κελεύοντα (corr. ex κελεύοντας) O. Post κελεύοντος add. πάλιν K.Q. Sav. cet. ^κ μὲν γάρ] δὲ K.Q. μὲν om. N.O. Eclog. ¹ γάρ] οὐν K. Sav. cet. γὰρ om. Q. ^μ πόλεμον N. ^α καὶ om. N.Q. ^ο μήτε Q.R. Veron. ^ρ τὰ om. A.K.Q.R. Eclog. Veron. Mox ἀναγκάζειν A. ^ι τοῦ om. N. ^ι οὐχὶ τῷ et mox ἀλλὰ τῷ ex corr. R. τὰ om. idem. ἐτέρων pro ἀλλότρια N.O. ^α τὸ αἷμα ἐκχ. τὸ ἴδιον K.Q. Eclog. Mox ὑπὲρ Χρ. K.Q.R. Eclog. ^ι ῆ] χέειν ἐξῆ K.Q. ^α ἀποδυνάμωμεθα O. ^ω ἔστιν R. ἂν pro ἐὰν K.N.Q. ἐὰν ter Eclog. ^χ προσπαθείαι N.R.

TOM. VII.

L

ἂν πάντων ὦμεν ἀπηρητημένοι. Εἰ γὰρ οἱ τὸν στρατιωτικὸν τοῦτον βίον ζῶντες πᾶσιν ἀποτάσσονται, καὶ ἔνθα ἂν ^z ὁ πόλεμος καλῇ, ἐκεῖ παραγίνονται καὶ ὁδοιποροῦσι, καὶ πάντα μετὰ προθυμίας ὑπομένουσι· πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς τοὺς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτας οὕτω ^a παρασκευάσθαι χρὴ, καὶ παρατάττεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον τῶν παθῶν. Οὐκ ἔστι διωγμὸς νῦν, μηδὲ γένοιτο γενέσθαι ποτέ· ἀλλ' ἕτερος πόλεμός ἐστιν, ὁ τῆς τῶν
 60 χρημάτων ἐπιθυμίας, ὁ τῆς βασκανίας, ὁ ^b τῶν παθῶν. Τοῦτον τὸν πόλεμον διηγούμενος ὁ Παῦλός φησιν, ²¹ “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα.” Ἀεὶ οὗτος ὁ πόλεμος ^c ἐνέστηκε· διὰ τοῦτο αἰεὶ ὠπλισμένους ἡμᾶς ἐστάναι ^d βούλεται. “Οτι γὰρ αἰεὶ ὠπλισμένους ἐστάναι βούλεται, ²² “^e Στῆτε, φησὶ, περιζωσάμενοι” ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐνεστῶτός ἐστι καιροῦ· καὶ ἐνέφηεν, ὅτι αἰεὶ δεῖ ὀπλίζεσθαι. Πολὺς γὰρ ὁ πόλεμος ^f διὰ γλώσσης, πολὺς δι' ὀφθαλμῶν ^h τοῦτον τοῖνυν κατέχωμεν· πολὺς ὁ τῶν ἐπιθυμιῶν. Διὰ τοῦτο ἐκείθεν ἀρχεται καθοπλιζέειν τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ· ¹ “Στῆτε γὰρ, φησὶ, περιζωσάμενοι τὴν
 B ὀσφὺν ὑμῶν” καὶ ἐπήγαγεν, “ἐν ἀληθείᾳ.” ^k Διὰ τί, “ἐν ἀληθείᾳ;” Ἐμπαιγμὸς ^l γὰρ ἐστὶ καὶ ψεύδος ἡ ἐπιθυμία· ^m διό φησιν ὁ προφήτης, ²³ “Αἱ ψυαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.” Οὐκ ἔστιν ἡδονὴ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ σκιά ⁿ ἡδονῆς. “Περιζωσάμενοι, φησὶ, τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ” τουτέστι, τῇ “ἀληθινῇ ἡδονῇ, τῇ σωφροσύνῃ, τῇ κοσμιότητι. ^p Διὰ τοῦτο ταῦτα παραινεί, εἰδὼς τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀτοπίαν, καὶ βουλόμενος ἡμῶν τὰ μέλη πάντα περιπεφράχθαι· ²⁴ “Θυμὸς γὰρ, φησὶν, ἄδικος οὐκ ἀθωωθήσεται” καὶ θώρακα ἡμᾶς περικεῖσθαι βούλεται καὶ ἀσπίδα. Θηρίον γάρ ἐστιν εὐκόλως ^q ἐκπηδῶν ὁ

21 Ephes. vi. 12.

22 Ibid. vi. 14.

23 Psal. xxxvii. 8.

24 Sirac. i. 22.

^r ἂν (+ μὴ A.R. Eclog. Veron.) πάντων] τῶν παρόντων K.Q. Sav. cet. Mox ἀπηρηνημένοι R. et a pr. m. O. ^z ὁ om. R. Idem post ὁδοιποροῦσι add. καὶ πάντα ποιῶσιν. ^a παρασκευάσθαι N.R. Eclog. Sav. cet. δεῖ pro χρὴ ex corr. O. ^b τῶν] + ἄλλων N. Sav. cet. ^c ἐνέστηκε A. ἔστηκε N. ^d βουλόμενος Q. Sequentia ὅτι γὰρ—βούλεται, quae exciderant, accesserunt ex N.O. Mut. ^e στήτε οὖν, φ. Edd. οὖν om. N.O. Mut. ^f ἐστὶ—ἐνέφηεν] εἶναι καιροῦ ἐνέφηεν, καὶ K.Q. Statim δεῖ αἰεὶ N. αἰεὶ om. R. ^g διὰ] ὁ διὰ O. Mox π. ὁ δι' ὀφθ. K.O.Q. ^h τοῦτον (τοῦτο A.) τ. κατέχωμεν om. K.Q. sed post ἐπιθυμιῶν add. τοῦτον τ. κατορθώσωμεν. ⁱ στ. γὰρ, φ.] λέγων, στ. οὖν K.Q. Mox καὶ ἐπήγαγεν om. iidem. ^k διὰ τί ἐν d. om. R. ^l γὰρ] φησὶν K.Q. ^m διό φ. ὁ πρ.] ὡς πρὸς καὶ ὁ Δαυὶδ ἔφη K.Q. Sav. cet. Mox ἐπλήσθησαν N. ⁿ ἡδονῆς] + διὰ τοῦτο K.Q. Sav. cet. ^o ἀληθινῇ] ἀληθῇ (sic) O. ἐν ἀληθείᾳ N. ^p διὰ τοῦτο ταῦτα] διὰ (διὰ om. K.Q.) ταῦτα δὲ K.Q. Sav. cet. Mox πάντα τὰ μέλη hoc ord. K.Q.R. Eclog. ^q ἐκπηδῶν] Sic A.O. Floril. p. 278. (Tom. xii. p. 559 C.) ἐμπεδῶν Q.R. Eclog. Veron. ἐπιπηδῶν K.N. Sav. cet.

θυμός, καὶ μυρίων ῥιγικίων καὶ διαφραγμάτων ἡμῖν ^αδεήσει C
 πρὸς τὸ περιγεένεσθαι καὶ κατασχεῖν. ^βΚαὶ διὰ τοῦτο ἡμῖν
 τοῦτο μάλιστα τὸ μέρος, ὥσπερ ἔκ τινων λίθων τῶν ὀστέων
 ὠκοδόμησεν ὁ θεός, ^γἔρεισμα αὐτῷ ^δπεριθεῖς, ὥστε μὴ ^εδιαρ-
 ρήξαντά ποτε, ^ςμηδὲ διατεμόντα, εὐκόλως τὸ πᾶν λυμῆνασθαι
 ζῶον. Πῦρ γάρ ἐστι, φησὶ, καὶ ζάλη μεγάλη, καὶ οὐκ ἂν
 ἕτερον μέλος ^ζταύτην τὴν βίαν ἀνάσχοιτο. Λέγουσι δὲ καὶ
 ἱατρῶν παῖδες τούτου χάριν ^ηὑπεστορηῆσθαι τὸν πλεύμονα τῇ
 καρδίᾳ, ὥστε εἰς ἀπαλὸν αὐτὴν οὐσαν καθάπερ εἰς τινα σπόγγον
 ἐναλλομένην, διαναπαύεσθαι ^θτὴν καρδίαν, ἀλλὰ μὴ εἰς τὸ ἀντί- D
 τυπον καὶ σκληρὸν ^ιτὸ στέρνον καταβλάπτεσθαι τῇ ^κῥύμῃ τῶν
 ἀλμάτων. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν θώρακος ἰσχυροῦ, ὥστε διαπαντὸς
 ἐν ἡσυχίᾳ ^λτοῦτο τὸ θηρίον διατηρεῖν· δεῖ ^μδὲ ἡμῖν καὶ περικε-
 φαλαίως. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖ τὸ λογιστικὸν τυγχάνει, καὶ ἀπὸ
 τούτου ἡ σωθῆναι δυνατόν, ^νὅταν τὰ δέοντα γίνωνται, ἢ ἀπο-
 λέσθαι ^ξἐν· διὰ τοῦτο φησι, ^ς“^κΚαὶ περικεφαλαίαν σωτη-
 ρίου.” Ὁ γὰρ ἐγκέφαλος ^πφύσει μὲν ἔστιν ἀπαλός· διὸ καὶ
 αὐτὸς, καθάπερ τινὶ ὀστράκῳ, τῷ βρέγματι καλύπτεται ἄνωθεν.
 Πάντων δὲ ἡμῖν αἴτιος γίνεται τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν, εἴτε
 τὰ δέοντα γνούς, εἴτε τὰ μὴ τοιαῦτα. Καὶ οἱ πόδες δὲ καὶ αἱ ⁶¹
 χεῖρες ^ρὅπλων ἡμῖν δέονται· οὐχ αὐταὶ αἱ χεῖρες, οὐδὲ οὗτοι οἱ
 πόδες, ἀλλὰ πάλιν ^σοἱ τῆς ψυχῆς· αἱ μὲν μελετῶσαι τὰ δέοντα,
 οἱ δὲ ἵνα πορεύωνται ἔνθα χρή. Καθοπλίσωμεν τοίνυν ἑαυτοὺς
 (462) οὕτω, καὶ ^τδυνησόμεθα περιγενέσθαι τῶν πολεμίων, καὶ τὸν
 ρστέφανον ἀναδήσασθαι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

²⁵ Ephes. vi. 17.

^τ τριγίων Veron. et ex corr. O. τριγῶν R. θριγγίων A. θριγκίων καὶ δ.
 ἡμῖν] ἡμῖν θριγκίων N. ^α δεῖ K.Q. Flor. Sav. cet. ^β καὶ om. K.N.Q.
^γ ἡμῖν τοῦτο μ. pro μ. ἡμῖν τοῦτο omnes. ^δ ἐρείσματα N. ^ε περιθεῖς
 (θεῖς Flor. et ante corr. O.)] + ταῦτα K.Q. Flor. Sav. cet. ^ς διαρρήξαν
 et mox διατεμόν Eclog. Sav. cet. repugnantibus libris cum Flor. et Veron.
^ζ μήτε K.Q. et ex corr. O. ^η ταύτην] + ἂν N.O. Flor. ^θ ὑπεστορηῆσθαι
 A.N. ὑπεστορεῖσθαι Q. Statim τὸν πνεύμονα A.N.O. Eclog. Mox ὥστε ἀπαλὸν
 ὡς αὐτὸ (ut videtur) a pr. m. O. ^ι τὴν καρδίαν om. K.Q. inclusum a Sav.
^κ τὸ στέρνον (τῶν στέρνων N.)] + ἐμπίπτουσιν K.Q. ^λ ῥύμῃ] πυκνότητι
 K.Q. Sav. cet. ^μ τοῦτο] οὗ A. ^ν δὲ om. Q. Mox γὰρ om. K.Q. Mut.
^ξ ὅταν] ἐάν K.N.R. Sav. cet. ^π ἐν] + εἰ τὰ μὴ δέοντα N.R. Sav. cet. invitis
 Eclog. Mut. ^ρ καὶ τὴν π. (+ τοῦ N.) σ. N. Sav. cet. ^σ φύσεως μὲν ἔστιν
 ἀπαλὴς· διόπερ N. ^τ ὅπλον (ὅπλων R.) ἡμῖν δέονται N.O.R. ^ς οἱ] αἱ O.
^τ δυνησόμεθα A. et ex corr. O. ^φ στέφανον] + τὸν (τὸν om. Sav. cet.) τῆς
 νίκης K.Q. Sav. cet. Statim ἀναδύσασθαι A.

B

ΛΟΓΟΣ Σ.

¹ Διὸ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς
^a αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
 παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
^b οὐδ' ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον
 τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. ^c Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ
 ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ
 ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσε-
 λεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μου.

ΔΙΑΛΕΧΘΕΙΣ περὶ ἐλπίδος ὁ Παῦλος, καὶ εἰπὼν, ὅτι
 “Οἶκος αὐτοῦ ἐσμεν, ἐάνπερ ^d τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα
 τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰσχωμεν,” δέικνυσι λοι-
 πὸν ὅτι βεβαίως χρή προσδοκᾶν, καὶ τοῦτο πιστοῦται ἀπὸ
 τῶν γραφῶν. Προσέχετε δὲ δυσκολώτερον γάρ πως αὐτὸ
 ἔφρασε, καὶ δυσκαταληπτότερον. Διὸ χρή τὰ παρ' ἡμῶν
 εἰπόντας, καὶ συντόμως τὴν πᾶσαν ὑμᾶς ὑπόθεσιν διδάξαντας,
 οὕτως ἐπαφεῖναι τὸν λόγον τοῖς γεγραμμένοις· οὐκέτι γὰρ
 ἡμῶν δεηθήσεσθε, ἐὰν τὸν σκοπὸν μάθητε τὸν ἀποστολικόν.
 Περὶ ἐλπίδος ἦν αὐτῷ ὁ λόγος, καὶ ὅτι χρή ἐλπίζειν τὰ μέλ-
 λοντα, ^e καὶ ὅτι ^f πάντως ἔσται τοῖς ἐνταῦθα πονήσασι μισθός
 τις καὶ καρπὸς καὶ ἀνάπανσις. Τοῦτο οὖν ἀπὸ τοῦ προφήτου
^h δέικνυσι· καὶ τί φησι; “Ἰδιὸ, καθὼς λέγει τὸ πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε
 τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν
 τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐδ' ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
 ἐδοκίμασάν με, καὶ ^k εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. Διὸ
 προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρ-
 62 δίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ
 ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπανσίν μου.” Τρεῖς
 φησι καταπαύσεις εἶναι· μίαν τὴν τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ θεὸς
 κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ· δευτέραν τὴν τῆς Παλαι-
 στίνης, εἰς ἣν εἰσελθόντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐμελλον ^m ἀναπαύεσθαι

1 CAP. III. v. 7—11.

Hom. VI. ^a αὐτοῦ om. Q. ^b οὐ—κατάπανσίν μου om. Q. ^c διὸ
 om. Veron. προσώχθησα semper R. Veron. διὸ—κατάπανσίν μου om. K.
^d τὴν π. καὶ om. in text. O. ^e ἡμῶν] + πρότερον K. Q. Sav. cet. invito Supp.
^f καὶ om. K. Cat. ^g πάντως ἔσται] Sic N. O. Mut. ἔσται πάντως Cat. Sav.
 cet. πάντως om. K. Q. R. Veron. πάντως ἔσται om. A. Mox πονήσασι A.
 πονήσασι a pr. m. O. ^h δέικνυσι· καὶ] δεικνύς K. Q. ⁱ διὸ om. Q. διὸ—
 ἄγων om. K. ^k ἔδοσαν (sic) R. ^l τὴν] + ἐπὶ O. τὴν om. A. K. R. Veron.
 invitit Cat. Supp. ^m ἀναπαύεσθαι A. N. Sav. cet.

ἀπὸ τῆς τάλαιπωρίας τῆς πολλῆς καὶ τῶν πόνων^α τρίτην^β τὴν ὄντως ἀνάπαυσιν, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅς οἱ τυχόντες ἀναπαύονται^γ ὄντως τῶν πόνων καὶ τῶν μόχθων. Τῶν τριῶν τοίνυν ἐνταῦθα μέμνηται. Καὶ τίνος ἔνεκεν περὶ τῆς μιᾶς διαλεγόμενος, τῶν τριῶν ἐμνημόνευσεν; Ἴνα δείξῃ τὸν προφήτην B περὶ ταύτης λέγοντα. Περὶ μὲν γὰρ τῆς πρώτης^δ οὐκ εἶπε, φησί· πῶς γὰρ, τῆς πάλαι γεγεννημένης; Ἄλλ' οὐδὲ περὶ τῆς δευτέρας τῆς ἐν Παλαιστίνῃ· πῶς γάρ; “Οὐ γὰρ εἰσελεύσονται, φησὶν, εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.” Ἐλείπεται δὴ τὴν τρίτην ταύτην εἶναι λοιπόν. Ἀναγκαῖον δὲ καὶ τὴν ἱστορίαν ἀναπτύξαι, ὥστε σαφέστερον ποιῆσαι τὸν λόγον. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἐξεληθόντες, καὶ πολλὴν ὁδὸν διανύσαντες, καὶ μυρία τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως λαβόντες τεκμήρια, ἔν^ε τε τῇ Αἰγύπτῳ, ἔν^ε τε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ, ἔν^ε τε τῇ ἐρήμῳ, ὥ^ς ἐβουλεύσαντο πέμψαι κατασκόπους τοὺς διασκεψομένους τὴν C φύσιν τῆς γῆς· οἱ δὲ ἀπελθόντες ἐπανῆλθον, τὴν μὲν χώραν θαυμάζοντες, καὶ γενναίῳ καρπῶν εὐφορον εἶναι λέγοντες, ἀνθρώπων μέντοι ἀκαταμαχῆτων εἶναι^ζ χώραν καὶ ἰσχυρῶν· οἱ ὕδ^η ἀγνώμονες Ἰουδαῖοι καὶ ἀναίσθητοι, δέον αὐτοὺς τῶν προτέρων^η τοῦ θεοῦ εὐεργεσιῶν ἀναμνησθῆναι, καὶ^θ πῶς αὐτοὺς εἰς μέσον ἀπειλημμένους στρατοπέδων τοσοῦτων Αἰγυπτιακῶν^ι ἐξήρπασε τῶν κινδύνων, καὶ τῶν λαφύρων αὐτῶν ἐποίησε κυρίους, καὶ (463) πάλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ πέτραν ἔρρηξε, καὶ τῶν ὑδάτων τὴν ἀφθονίαν ἐχαρίσατο, καὶ τὸ μάννα^κ παρέσχε, καὶ τὰ ἄλλα^λ θαυμάσια ἅπερ εἰργάσατο, καὶ πιστεῦσαι τῷ θεῷ^μ τούτων μὲν οὐδὲν ἑνενόησαν, ἅτε δὲ ὡς μηδενὸς γενομένου, οὕτω καταπлагέντες, ε^ν πάλιν εἰς Αἴγυπτον, ἡ^ν φασὶν, εἰσιέναι βουλόμεθα·

^α τὴν] + καὶ K.Q. Sav. cet. ^β ὅς] οἷς A. Mox ἀναπαύονται N. ^γ ὄντως] ἀληθῶς K.Q. Sav. cet. Mox κόπων pro πόνων K. Sav. cet. ^δ οὐκ εἶπε, φ.] οὐ λέγει K.Q. Mox πρώτης pro πάλαι N. ^ε περὶ om. a pr. m. O. Mox ἐν τῇ Π. K. ^ς οὐ γὰρ—μου] καὶ αὐτῆς τέλος ἤδη λαβούσης K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. Post μου add. εἰς δὲ τὴν Παλαιστίνην καὶ εἰσῆλθον καὶ ἀναπαύσαντο Cat. ^ζ λ. δὴ (δὲ R.) (+ περὶ τὴν R.) τὴν τρ. ταύτην εἶναι] λ. δὴ περὶ τῆς τρίτης αὐτὸν λέγειν K.Q. Sav. cet. invitis iisdem. ^η τε ter a pr. m. om. O. Mox θαλάττῃ om. Supp. ^ι ἡβουλήθησαν Veron. Mox τοὺς a pr. m. om. O. ^κ χώραν] κατὰ τὴν χώραν A. Veron. ἐντυχεῖν κατὰ τ. χ. Sav. marg. ^λ δὲ om. K.Q. Sav. cet. ^μ τοῦ θ. εὐεργ. ἀναμν.] ἀναμν. τοῦ θ. εὐεργ. N.O. εὐεργ. τοῦ θ. ἀναμν. Supp. εὐεργ. μνησθῆναι Veron. ^ν ὅπως a pr. m. O. Mox ἐπειλημμένους R. ἐπιλημ. in text. O. ^ξ ἐξ. τῶν κ.] οὐ μόνον ἐξ. τῶν κ ἄλλα K.Q. Sav. cet. ^ο καὶ] + πῶς iidem. ^π παρέσχε] + καὶ ταῦτα ἀναμνησθέντας iidem. ^ρ θ. ἅπερ εἰργ.] θ. ἀπειργ. Veron. εἰργ. θ. Supp. θαύματα ἅπερ εἰργ. K.Q. Sav. cet. Proximum καὶ om. iidem. ^σ ἐπενόησαν] ἐβουλεύοντο K.Q. Mox δὴ pro δὲ O. Veron. ^ς πάλιν] + φησὶν N. Mox φασὶν om. idem. ^η φασὶν—ἐξήγαγε γὰρ] ὑποστρέφειν ἐβούλοντο, λέγοντες, ἐξήγαγεν K.Q. Sav. cet.

ἐξήγαγε γὰρ ¹ ἡμᾶς, φησὶν, ὧδε ὁ θεὸς, ὥστε ἀνελεῖν ἡμᾶς μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν. Ὁ τοίνυν θεὸς ὀργιζόμενος, ὅτι οὕτω ταχέως ἐξέβαλον ^κ τὴν μνήμην τῶν γεγενημένων, ὥμοσε μὴ εἰσελθεῖν τὴν γενεὰν ἐκείνην τὴν ταῦτα εἰρηκυῖαν εἰς τὴν κατάπαυσιν· καὶ πάντες ἀπώλοντο ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἐπεὶ οὖν ὁ Δαυὶδ, 63 ¹ φησὶν, ὕστερον ^μ καὶ μετὰ ταῦτα, μετὰ τὴν γενεὰν τὴν ἐκείνων ^ν διαλεγόμενος ἔλεγεν, ὅτι “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὁ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν,” ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθῃτε, ἅπερ οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, καὶ ἀποστερηθῇτε τῆς καταπαύσεως· ἠδολονότι ὡς οὕσης τινὸς καταπαύσεως. Ἐπεὶ εἰ ἁπείληφότες ἦσαν τὴν κατάπαυσιν, φησὶ, τίνος ἔνεκεν αὐτοῖς πάλιν λέγει τὸ, “Σήμερον ^μ ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν;” Ὑποτίθεται οὖν ἄλλη κατάπαυσις, ἀλλ’ ἢ ^ν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἥς Β εἰκὼν καὶ τύπος ἐστὶ τὸ σάββατον; Εἰτα θεὸς τὴν μαρτυρίαν πᾶσαν· αὕτη δέ ἐστι, “Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐκ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· αἰὲ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου. Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου” τότε ἐπάγει· ² “Βλέπετε, ἄδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινὶ ὑμῶν καρδίᾳ πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ (C) ζῶντος.” Ἀπὸ γὰρ ὁ σκληρότητος ἡ ἀπιστία γίνεται· ³ καὶ καθάπερ τὰ πεπωρωμένα τῶν σωμάτων καὶ σκληρὰ οὐκ εἴκει ταῖς τῶν ἰατρῶν χερσίν· οὕτω καὶ αἱ ψυχαὶ αἱ σκληρυνθεῖσαι οὐκ ⁴ εἰκὼν τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ. Εἰκὸς γάρ τινος καὶ ἀπιστεῖν λοιπὸν, ὡς οὐκ ὄντων ἀληθῶν τῶν ⁵ γενομένων. Διὰ τοῦτό φησι,

2 v. 12.

¹ ἡμᾶς om. N. Veron. φησὶν om. K. Q. Sav. cet. ὧδε om. N. ^κ τὴν μν. τῶν γ. pro τὴν τῶν γ. μν. omnes. ¹ φησὶν om. A. K. Q. Sav. cet. invito Supp. ^μ καὶ om. N. et a pr. m. O. καὶ μετὰ ταῦτα (+ καὶ Veron.) om. K. Q. Sav. cet. Statim τὴν γ. ἐκείνων N. O. τὴν ἐκείνων γ. Supp. ^ν διαλεγόμενος (-ον A.) ἔλεγεν ὅτι] διελέγετο K. Q. Sav. cet. ^ο ἀκούσητε] + φησὶ iidem. ^π ὑμῶν] + ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ διὰ τί; Sav. cet. Haec om. N. O. R. Supp. Mut. ὡς ἐν τῷ π. om. K. Q. διὰ τί; om. A. Veron. ⁹ δ. ὡς οὕσης (+ ἄλλης Supp.) τινὸς κ.] ὡς οὕσης τινὸς κ. δηλῶν διὰ τούτου (τούτου Q.) K. Q. Post καταπαύσεως add. ταῦτα ἔλεγεν (λέγει Supp.) Supp. Sav. cet. invitis libris. ^τ εἰληφ. N. Mox φησὶ om. K. Q. ^μ ἐὰν—ἀκούσητε om. N. O. Mut. ^τ ὡς οἱ π. ὑμῶν] Sic A. N. O. R. Supp. Mut. ὡς ἐν τῷ παρ. Edd. ὡς οἱ π. ὑμῶν om. K. Q. ^ν τίς] τίνος A. ^ν ἡ om. A. Mox ἐστὶ om. K. Q. ² ἀδελφοί om. A. R. Veron. ³ σκλ.] τῆς σκλ. A. K. Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ⁴ καὶ om. A. ⁵ εἰκουσι K. O. Q. Supp. Sav. cet. non Cat. ⁶ γεγενημένων K. N. Sav. cet.

“Βλέπετε μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ θεοῦ ζῶντος.” Ἐπειδὴ γὰρ ὁ τῶν μελόντων λόγος οὐκ ἔστιν οὕτω πιθανός, ὥς ὁ τῶν παρελθόντων, ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς ἱστορίας, ἐν ᾗ πίστews ἐδεήθησαν. Εἰ γὰρ D οἱ πατέρες ὑμῶν, φησὶν, ἐπειδὴ οὐκ ἠλπισαν ὥσπερ ἐχρῆν ἐλπίζειν, ταῦτα ἔπαθον, πολλῶ μᾶλλον ὑμεῖς· καὶ γὰρ πρὸς αὐτοὺς οὗτός ἐστιν ὁ λόγος. Τὸ γὰρ, “σήμερον,” φησὶν, αἰεὶ ἔστιν, ἕως αὖ ^δσυνεστήκη ὁ κόσμος.

³ “Διὸ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρισ οὗ τὸ σήμερον ^εκαλεῖται.” Τουτέστιν, οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους, ἀνορθώσατε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ γένηται. “Ἴνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας.” Ὁρᾷς ὅτι τὴν ἀπιστίαν ἢ ἀμαρτίαν ποιεῖ; Ὡς περ ^εγὰρ ἡ ἀπιστία βίον τίκει πονηρὸν, οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ, ὅταν εἰς ἰβάθος ἔλθῃ κυκλῶν, κατα- 64 φρονεῖ καταφρονήσασα δὲ, οὐδὲ πιστεύειν ἀνέχεται, ὥστε ἀπαλλάξαι φόβου ἑαυτήν. ⁴ “^κΕἶπον γὰρ, φησὶν, οὐκ ὄψεται κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ θεὸς τοῦ Ἰακώβ.” καὶ πάλιν, “Τὰ χεῖλη ἡμῶν ἵπαρ’ ἡμῖν ἐστὶ· τίς ἡμῶν κύριός ἐστι;” καὶ πάλιν, “Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν ^πθεόν;” καὶ πάλιν, “Εἶπεν ἄφρων ^πἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν.” “^οΟὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ^ρὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆσαι.” Καὶ ὁ Χριστὸς B δὲ ^ιτοῦτο αὐτό ^ρφησὶ· ^δ“Πᾶς ὁ φαῦλα πράσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς.” Εἰτα ἐπάγει, ^ε“Μέτοχοι ^γγὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ.” Τί ἐστὶ, “Μέτοχοι γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ;” ^ιΜετέχομεν αὐτοῦ, φησὶν, ἐν ἐγενόμεθα ἡμεῖς καὶ αὐτός· ^νεἴπερ αὐτὸς μὲν κεφαλὴ, σῶμα δὲ ἡμεῖς, συγκληρονόμοι καὶ σύσσωμοι. ^αΕν σῶμά ἐσμεν· ^γ“Ἐκ τῆς (464) σαρκὸς ^ωαὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.” “Ἐάνπερ τὴν

³ v. 13.⁴ Psal. xciii. 7. xi. 5. ix. 34. xiii. 1. xxxv. 2, 3.⁵ Joan. iii. 20.⁶ v. 14.⁷ Ephes. v. 30.

^ε ὥσπερ] ὡς O. ^δ συνεστήκει A. Veron. συνέστηκεν R. συστήκη (sic) O. Mox ἀλλὰ pro διὰ K.Q. Sav. cet. ^ο καλεῖται Supp. et ex corr. N. λέγεται Veron. ^ι τὰ αὐτὰ] ταῦτα K.Q. ^ε γὰρ om. O. Mox ἰὸν pro βίον N.R. ^κ ἡ ψυχὴ Edd. ἢ om. K.N.O.Q.R. Cat. Supp. ὅταν ψ. pro ψ. ὅταν N.O. Cat. ^π πάθος A. Mox καταφρονῇ K. ^κ εἶπε A. Veron. Mut. εἶπεν ex corr. O. Statim φησὶν om. A. Veron. Mox ὁ θ. τοῦ Ἰακώβ om. O. ^ι παρ’ ἡμῶν R. ^π θεόν] + εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἐκζητήσει Supp. ^ν ἐν τῇ καρδίᾳ O. ^ο οὐκ] καὶ πάλιν, οὐκ K.Q.R. Sav. cet. Mox ἐνώπιον pro ἀπέναντι ἐτ’ αὐτῶν pro αὐτοῦ N.O. ^ρ ὅτι] καὶ πάλιν, ὅτι N.O. Sav. cet. ^ι τοῦτο αὐτὸ omnes. αὐτὸ τοῦτο Edd. ^ρ φησὶ] δηλοῖ λέγων K.Q. Sav. cet. δηλοῖ, φησὶν A. Mox ὁ τὰ φαῦλα K.Q. ^ε γὰρ eras. in N. ^ν μετέχομεν] μέτοχοι μὲν R. ^ω αὐτοῦ] καίπερ (om. μὲν) N. ^α αὐτοῦ] + φησὶ Sav. cet. φησὶ om. N.R. Cat. Supp. Mut. Veron. Mox ὁστών K.Q.R. Cat.

ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατὰσχωμεν.”
 ἤΤί ἐστιν, “ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως;” Τὴν πίστιν, δι’ ἧς ὑπέ-
 C στημεν ἡκαὶ γεγενήμεθα καὶ οὐσιώθημεν, ὡς ἂν τις εἴποι. Ἔπειτα
 ἐπάγει, “Ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ
 ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπι-
 κρασμῷ.” Καθ’ ὑπερβατόν ἐστιν, “Ἐν τῷ λέγεσθαι, Σήμερον
 εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας
 ὑμῶν.” “Φοβηθῶμεν, μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας
 εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερη-
 κέναι. Καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, ὥσπερ κἀκεῖνοι, ἐν τῷ
 λέγεσθαι, Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε.” Τὸ γὰρ,
 “σήμερον,” αἰεὶ ἐστιν. Ἔπειτα, “Ἄλλ’ οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς
 ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.”
 D ἘΠὼς οὐκ ὠφέλησεν; Ἔπειτα βουλόμενος αὐτοὺς φοβῆσαι, δει-
 κνυσὶ τοῦτο αὐτὸ δι’ ὧν φησὶ. ¹⁰ “Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρ-
 ἐτίκταναν, ἀλλ’ οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μω-
 υσέως. Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; οὐχὶ τοῖς
 αἰμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσον ἐν τῇ ἐρήμῳ; Τίσι δὲ ὤμοσε
 μὴ εἰσελεύεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθή-
 σασιν; Καὶ βλέπομεν, ὅτι οὐκ ἡδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι’ ἀπι-
 στίαν.” Εἰπὼν ἄλλιν τὴν μαρτυρίαν, ἡκαὶ τὴν ἐρώτησιν ἐπά-
 γει, ὅπερ ποιεῖ τὸν λόγον σαφῆ. “Ἐἵπε γὰρ, φησὶ, Σήμερον
 εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας
 65 ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.” Τίνων μέμνηται, φησὶ,
 σκληρυνθέντων, τίνων δὲ ἀπειθησάντων; οὐ τῶν Ἰουδαίων;
 Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν ἤκουσαν ὁκτακτεῖνοι, ὥσπερ ἡμεῖς
 ἀκούομεν ἀλλ’ οὐδὲν ὄφελος αὐτοῖς γέγονε. Μὴ τοίνυν νομί-

8 v. 15.

9 CAP. IV. v. 1, 2.

10 CAP. III. v. 16—19.

* τί (τίς Cat.) ἐστιν, ἀρχὴν (ἀρχή N.O. Cat. Sav. cet.) τῆς ὑ. ἀρχὴν ὑ. K.Q. Supp. Post πίστιν add. λέγει A.K.Q. Supp. Sav. cet. ἡ καὶ] + ἐν N. Statim γεγενήμεθα A. Supp. Mox οὐσιώθημεν K.N. Cat. et a pr. m. O. *essentiales facti sumus* Mut. συνουσιώθημεν Edd. ² Haec εἴτα ἐπάγει—τὰς καρδίας ὑμῶν desunt in Veron. ³ ὥς] ὥσπερ K.O.R. Sav. cet. ⁴ ἐν τῷ] τὸ N. ἐστιν—ὑμῶν] ἐστὶ τοῦτο· τὸ ἀκόλουθον δὲ οὕτως ἔχει K.Q. Supp. Sav. cet. Post ὑμῶν add. ὡς (ὡς om. A.) ἐν τῷ παραπ. A.N.R. invito Mut. ⁵ φοβηθῶμεν] + οὖν K.Q. Sav. cet. Mox δευεῖ A. Veron. ⁶ ὥσπερ] καθάπερ K.N.O.Q. Statim ἐκείνοι K.O.Q. Supp. ⁷ εἴτα] + ἐπάγει K.Q. Sav. cet. εἴτα om. N.O. Mut. ⁸ συγκεκραμένους N.O.Q. Supp. Mut. συγκεκρασμέ- νους R. Cat. συγκεκρασμένου A. συγκεκρασμένης Veron. συγκεκραμένης Sav. cet. Mox τοὺς ἀκούσαντας N. ⁹ πὼς] δεικνυσὶ (δεικνὺς Sav. cet.) πὼς ὁ λόγος K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. Post ὠφέλησεν add. ἐκ γὰρ τοῦ μὴ συκραθῆναι οὐκ ὠφελήθησαν iidem. ¹⁰ τοῦτο αὐτὸ] Sic A.O. Cat. Supp. tm αὐτὸ N. καὶ τοῦτο αὐτὸ K.Q. αὐτὸ τοῦτο Edd. ¹¹ δέ] οὖν K.Q. ¹² πάλιν om. K.Q. ¹³ καὶ τὴν ἐ.] κατ’ ἐ. πάλιν iidem. Mox ποιῶν pro ὅπερ ποιεῖ K.Q. Sav. cet. ¹⁴ φησὶ om. K.Q. ¹⁵ οὐ] οὐχὶ N. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ¹⁶ ὁκτακτεῖνοι] + φησὶν O. Cat. Mut. et ex corr. N. receptum a Sav. cet.

σητε ὅτι ἀπὸ τοῦ ἀκούειν τοῦ κηρύγματος ὠφελήθησθε· ἐπεὶ
 κάκεινοι ἤκουσαν, ἀλλ' οὐδὲν ἀπάναντο, ἐπειδὴ μὴ ἐπίστευσαν.
 Ῥοὶ οὖν περὶ Χάλεβ καὶ Ἰησοῦν, ἐπειδὴ μὴ ⁹συνεφώνησαν τοῖς
 ἀπιστήσασι, διέφυγον τὴν κατ' ἐκείνων ἔξενεχθεῖσαν τιμωρίαν.
 Καὶ ὅρα ⁵τί θαυμαστῶς οὐκ εἶπεν, 'οὐ συνεφώνησαν, ἀλλ', οὐ B
 συνεκράθησαν· ^ντουτέστιν, ἀστασιάστως διέστησαν, ἐκείνων
 πάντων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἐσχηκότων. Ἐνταῦθά μοι
 δοκεῖ καὶ ^ωστάσιν αἰνίττεσθαι. ¹¹“Εἰσελευσόμεθα γὰρ, ²φησὶν,
 εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες.” ^γΠόθεν δὴλον τοῦτο,
 ἐπήγαγε· “Καθὼς εἶρηκεν, ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσε-
 λεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· ²καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ κα-
 ταβολῆς κόσμου γεννηθέντων.” Καὶ μὴν τοῦτο οὐ τοῦ ἡμᾶς
 εἰσελεύσεσθαι ^δδηλωτικόν ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ ἐκείνους μὴ εἰσέλ-
 λυθέναι. Τί ^βοὖν; Σπουδάζει δείξαι τέως, ὅτι ὥσπερ ἡ κατά-
 παυσις ἐκείνη οὐ κωλύει ἐτέραν κατάπαυσιν λέγεσθαι, οὕτως
^εοὐδὲ αὕτη τὴν τῶν οὐρανῶν. Τέως οὖν θέλει δείξαι, ὅτι οὐκ C
 ἔτυχον ἐκεῖνοι τῆς καταπαύσεως. “Ὅτι γὰρ τοῦτο λέγει, ^δφησὶν·
¹²“Εἶρηκε γὰρ πού περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτως· Καὶ κατέπαυσεν
 ὁ θεὸς ^ετῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ
 ἐν τούτῳ πάλιν, ^εΕἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.”
^δὉρᾷς ἔπωδ οὐ κωλύει ἐκείνη ταύτην εἶναι κατάπαυσιν; ¹³“Ἐπεὶ
 οὖν ἀπολείπεται, ^ηφησὶ, τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρό-
 τερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν· πάλιν τινὰ
 ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαυὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρό-
 (465) νον, καθὼς ^ιπροεῖρηται.” Τί ^κδέ ἐστιν ὃ φησιν; Ἐπεὶ οὖν D
 ὀφείλουσι, ^ιφησὶ, τινὲς εἰσελθεῖν ^μπάντως, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ^νεἰσ-

11 CAP. IV. v. 3.

12 v. 4, 5.

13 v. 6, 7.

^ροὶ οὖν] οἱ γοῦν O. οἶον οἱ K.Q. οἱ δὲ Supp. Mox ἐπειδὴ γὰρ μὴ K.Q.
⁹συνεφωνήθησαν A. συνεκράθησαν K.Q. Supp. Sav. cet. Hi autem post ἀπι-
 στήσασι add. τουτέστιν, οὐ (οὐ om. Supp.) συνεφώνησαν. ^τἐνεχθεῖσαν Q.
 ἐνεχθεῖσιν K. ἐναχθεῖσαν Supp. ⁵τί θαυμαστῶς] Sic A.R. Cat. Veron.
 quam mirabiliter Mut. τὸ θαυμαστὸν K.Q. Supp. τὸ θαυμάσιον (ἰων ex corr.) O.
 τι θαυμαστὸν N. Sav. cet. ^εοὐ om. N. Statim συνηνέσαν Cat. ^ντου-
 τέστιν] δηλῶν ἐντέθεν ὅτι K.Q. Supp. ^ωἀπόστασιν O. Mox εἰσερχόμεθα
 K.Q. Supp. Sav. cet. ²φησὶν om. K.Q. Supp. Mox οἱ πιστεύσαντες om.
 K.Q. inclusum a Sav. ^γπ. δὴλον τοῦτο (τοῦτο δὴλον Cat.)] εἰτα τοῦτο βε-
 βαιῶν K.Q. Supp. Sav. cet. ²καίτοι] + καὶ A. Post γεννηθέντων add. ἐπεὶ
 δὲ (ἐπειδὴ Sav. cet.) εἰκὸς ἦν εἰπεῖν τινα K.Q. Supp. Sav. cet. ^αδὴλον Cat.
 et in text. O. ^βοὖν] ποιεῖ K.Q. Supp. Sav. cet. ^εοὐδὲ—τέως om. A.
 Mox δεικνυσιν pro θέλει δείξαι K.Q. Supp. ^δφησὶν] δὴλον ἐξ ὧν ἐπάγει
 K.Q. Supp. Sav. cet. Mox γὰρ om. R. ^ετῇ] ἐν τῇ O. Cat. Supp. ^ιεἰ
 om. Cat. eras. in O. ^ςὥπως K. Supp. ^ηφησὶ om. K.Q. post τινὰς
 transp. N. Mox εἰς ταύτην N. ἐν αὐτῇ Veron. ^ιεῖρηται K.Q. ^κδέ om.
 K.Q. Supp. ¹φησὶ om. K.N.Q. Supp. τινὲς, φησὶ hoc ord. R. ^μπάν-
 τες Veron. πάντως ἐκεῖνοι (om. δὲ) A.N.O.R. Cat. Veron. Mut. δὲ superscript.
 in O. ^νεἰσῆλθον] + πάλιν ὀρίζει τρίτην ἀλλήν κατάπαυσιν K.Q. Supp.
 Sav. cet.

TOM. VII.

M

ἤλθον. "Οτι δὲ εἰσελθεῖν χρὴ, καὶ δεῖ τινὰς εἰσελθεῖν, ὁ ἀκού-
σωμεν πόθεν τοῦτο ῥῆλλον· ὅτι μετὰ τοσαῦτα ἔτη, φησὶ, λέγει
ἡ πάλιν ὁ Δαυὶδ· "Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ
σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν."

¹⁴ "Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης
66 ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας." Ἐδὴλον ὅτι ὡς μελλόντων τινῶν
τεύξεσθαι τινος ἀμοιβῆς, ταῦτά φησιν. ¹⁵ "Ἄρα ἀπολείπεται
σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ." Πόθεν; Ἐκ τοῦ παραγγέλ-
λουν, "Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν." Οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ
ἦν σαββατισμὸς, ταῦτα παρηγγέλλοντο, οὐδὲ ἐκελεύοντο μὴ τὰ
αὐτὰ ποιεῖν, ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωσιν, εἰ μὴ ἔμελλον τὰ αὐτὰ
πίσεσθαι. Ὡς δὲ ἔμελλον τὰ αὐτὰ πίσεσθαι οἱ τὴν Πα-
λαιστίνην ἔχοντες, εἰ μὴ ἑτέρα τις ἦν κατάπαυσις; Καὶ καλῶς
συνεπέρανε τὸν λόγον. Οὐ γὰρ εἶπε, ἡ κατάπαυσις, ἀλλὰ,
B "σαββατισμὸς," τὸ οἰκίον ὄνομα, καὶ ὧς ἔχαιρον καὶ ἐπέτρε-
χον, σαββατισμὸν τὴν βασιλείαν καλῶν. "Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ
σαββάτῳ πάντων μὲν τῶν πονηρῶν ἀπέχεσθαι κελεύει, ἐκεῖνα
δὲ μόνον γίνεσθαι τὰ πρὸς λατρείαν τοῦ θεοῦ, ἅπερ οἱ ἱερεῖς
ἔπετελούν, καὶ ὅσα ψυχὴν ὠφελεῖ, καὶ μηδὲν ἕτερον· οὕτω καὶ
τότε. Ἄλλ' αὐτὸς οὐχ οὕτως εἶπεν, ἀλλὰ ὕτι; ¹⁶ "Ὁ γὰρ
εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἅπ-
C τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥς περ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός." Ἐπεὶ οὖν ὁ
θεὸς κατέπαυσε, φησὶν, ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὕτως ὁ εἰσελθὼν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ περὶ ἀναπαύσεως
αὐτοῖς ὁ λόγος ἦν, καὶ τοῦτο ἐπεθύμουν ἀκοῦσαι πότε ἔσται
εἰς τοῦτο τὸν λόγον κατέκλεισε. Τὸ δὲ, "σήμερον," ὥστε
ἐμὴδέποτε ἀπελπίζειν αὐτοὺς. "Παρακαλεῖτε, φησὶν, ἑαυτοὺς
καθ' ἐκάστην ἡμέραν" τουτέστι, καθ' ἡμέραν, ἕως ἂν
ἦ τὸ σήμερον, ἐλπίδας ἔχει. Μηδεὶς τοίνυν ἀπογινωσκέτω, ἕως
ἂν ζῇ. Μάλιστα μὲν οὖν, φησὶ, μηδὲ ἔστω καρδία πονηρὰ

14 v. 8.

15 v. 9.

16 v. 10.

ο ἀκούσωμεν A. Supp. ῥ δῆλον] κατασκευάζει K.Q. Supp. Sav. cet. Sta-
tim ὅτι om. N. Cat. Mut. et a pr. m. O. ἡ πάλιν om. R. Statim ὁ Δ.
A.K.O.Q. Cat. Supp. ἐν Δ. N.R. Δαυὶδ sine artic. Edd. ὑμῶν] + ὡς ἐν τῷ
παρ. Edd. invitis K.N.O.Q.R. Cat. Supp. Mut. ῥ δῆλον] + οὖν K.Q. Sav.
cet. + δὲ Cat. Mox τεύξεσθαι R. λέγει pro φησιν K.Q. Supp. ὥς—
πίσεσθαι om. A. et a pr. m. O. ἡ κατάπαυσιν, ἀλλὰ σαββατισμὸν N.
ῥ δὲ A. ἡ ἀπέτελούν A. Post τότε add. ἔσται O. ὕτι] πῶς K.Q.
Sav. cet. ἡ ἀπὸ] + πάντων N. ἡ ὥς περ] + γὰρ O. ἡ γὰρ om. K.Q.
Cat. ἡ ἀναστάσεως A.K. Mut. Statim ὁ λόγος αὐτοῖς hoc ord. K.Q. αὐ-
τοῖς post λόγος superscript. in N. τοῦτο om. K.Q. τοῦτο] + σφόδρα
Edd. σφόδρα om. A.N.O. Cat. Supp. Mut. τοῦτον Q. σήμερον]
+ εἶπεν K.Q. Sav. cet. ἡ μὴδέποτε] μὴ A. Veron. Mox ἑαυτοὺς O. Cat.
ἡ ἡμέραν] + ἀχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται K.Q. Sav. cet. ἡ ἔχη K.

ἀπιστίας· εἰ δὲ καὶ γένοιτο, μηδεὶς ἀπογινωσκέτω, ἀλλὰ ἀνα-
 λαμβανέτω ἑαυτὸν· ^κἕως γὰρ ἐσμεν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ, τὸ
 σήμερον ἔχει καιρόν. Ἐνταῦθα δὲ οὐ τὴν ἀπιστίαν μόνον λέγει, D
 ἀλλὰ καὶ τοὺς γογγυσμούς. “Ὡν τὰ κῶλα, φησὶν, ^λἔπεσον ἐν
 τῇ ἐρήμῳ.” Εἶτα, ἵνα μὴ νομίσῃ τις ὅτι ἀπλῶς τῆς ἀναπαύ-
 σεως ^μἀποστερηθήσονται μόνον, ἐπάγει καὶ κόλασιν, εἰπὼν·
¹⁷ “Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ
 ψυχῆς καὶ ^νπνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐν-
 θυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.” Ἐνταῦθα περὶ τῆς γεέννης δια-
 λέγεται, καὶ περὶ τῆς κολάσεως. Εἰς τὰ ^οκρυπτὰ, φησὶ, διϊκνεῖ-
 ται τῆς καρδίας τῆς ἡμετέρας, καὶ διατέμνει τὴν ψυχὴν. Οὐ
 κῶλά ἐστι πεσεῖν ἐνταῦθα, οὐδὲ γῆς ἀποστερηθῆναι, καθάπερ
 ἐκεῖ, ἀλλὰ βασιλείας οὐρανῶν, καὶ γεέννη παραδοθῆναι ^ραἰωνίῳ, 67
 καὶ κολάσει ἀθανάτῳ καὶ τιμωρίᾳ. ¹⁸ “Ἀλλὰ παρακαλεῖτε
 ἑαυτοὺς.” Ὅρα τὸ ἡμερον καὶ προσηνές· οὐκ εἶπεν, ἐπιτιμᾶτε,
 ἀλλὰ, “παρακαλεῖτε.” Οὕτως ἡμᾶς χρὴ τοῖς ἀπὸ θλίψεως
 στενοχωρουμένοις προσφέρεσθαι. Τοῦτο καὶ ^θΘεσσαλονικεῦσι
 γράφων φησί· ¹⁹ “Νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους.” Περὶ δὲ τῶν
 ὀλιγοψύχων οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τί; “^ς Παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγο-
 ψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας”
^ατουτέστι, μὴ ἀπελπίσητε, μὴ ἀπογνῶτε· τὸν γὰρ ἀπὸ θλί- B
 ψews στενοχωρούμενον ὁ μὴ παρακαλῶν σκληρότερον ποιεῖ.
^ι “ἵνα μὴ σκληρυνθῇ ἐξ ὑμῶν τις, φησὶν, ἀπάτη τῆς ἀμαρ-
 τίας.” ^η Ἡ τὴν ἀπάτην τοῦ διαβόλου φησὶν· ἀπάτη γάρ ἐστιν
 οὕτως τὸ μηδὲν περὶ τῶν μελλόντων προσδοκᾶν, τὸ νομίζειν
 ὅτι ἀνεύθυνα ἔσται τὰ ἡμέτερα, καὶ ὅτι τῶν πεπραγμένων ἡμῖν
 (466) ἐνταῦθα οὐ δώσομεν δίκην, οὐδὲ ἔσται ἀνάστασις· ἢ ἐτέρως,
 ἀπάτη ἐστὶν ^νἡ ἀναλγησία, ^ωἢ ἀπόγνωσις· τὸ γὰρ λέγειν, ^ςτί
 λοιπόν; ^απαῖξ ἡμαρτον, οὐκ ἔχω ἐλπίδα τοῦ ἀνακτήσασθαι C
^ιἑαυτὸν, ἀπάτη ἐστίν. Εἶτα ἐλπίδας αὐτοῖς ἐντίθησι, λέγων,
 “Μέτοχοι γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ.” μονονουχὶ λέγων, ὁ οὐ-
 τως ἡμᾶς ἀγαπήσας, ὁ ^ςτοσούτων καταξιώσας, ὥστε αὐτοῦ

17 v. 12.

18 Hebr. iii. 13, 14.

19 1 Thess. v. 14.

^κ ἕως] + μὲν K.N.Q. Sav. cet.^λ ἔπεσον A.K.Q. et ex corr. O. ἔπεσενEdd. ^μ ἀποστερηθήσεται K.Q. Sav. cet. Mox καὶ om. R.[^ν πνεύμα- ^ρ αἰωνίῳ a pr. m. O. ^θ Θεσ-

σαλονικεῖς A. πρὸς Θεσσαλονικεῖς R. ἐν τῇ πρὸς Θεσσαλονικεῖς (-κέας N.) N.O.

Mut. ^ς παρακαλεῖτε N. ^α τουτέστι] τί ἐστι, παρακαλεῖτε; ἀντὶ τοῦ K.Q.Sav. cet. ^ι ἵνα] + γὰρ N.O. Mox τί pro τις A. ^ν ἢ] ἢ R. Veron. ^ω ἢ]sic K.Q. Supp. ἢ Edd. ἢ ἀπόγνωσις om. N. et a pr. m. O. ^ς τί] + ἐστιK.Q. Sav. cet. ^ς ἑαυτὸν K.O.Q. Supp. Sav. cet. ^ς τοσούτων] + ἡμᾶς

N. Sav. cet. Mox ὥστε ἑαυτοῦ N.R. Sav. cet.

σῶμα ποιῆσαι, οὐ περιόψεται ἀπολλυμένους. Ἐννοήσωμεν, φησὶ, τίνων κατηξιώθημεν ἡμεῖς καὶ ὁ Χριστὸς ἐν ἑσμεν. Μὴ τοίνυν ^aἀπιστῶμεν αὐτῷ. ^bΚαὶ πάλιν ἐκεῖνο αἰνίττεται τὸ εἰρημένον ἐτέρωθι, ὅτι ²⁰ ^cΕἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν.” ^dτοῦτο γὰρ ἐστὶ, “μέτοχοι γεγόναμεν,” τῶν αὐτῶν μετέχομεν ὧν ^eκαὶ ὁ Χριστός. Προετρέψατο ἀπὸ τῶν χρηστών “^fΜέτοχοι γὰρ ἐσμεν, φησὶ, τοῦ Χριστοῦ.” Εἶτα **D** πάλιν ἀπὸ τῶν σκυθρωπῶν “Φοβηθῶμεν μήποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, ^gδοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι” ἐκεῖνο γὰρ δῆλον καὶ ^hὁμολογημένον ἐστίν. “Ἐδοκίμασάν με, ⁱφησὶ, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα ἔτη.” Ὅρᾳς ὅτι οὐ δεῖ τὸν θεὸν ἀπαιτεῖν εὐθύνας, ^kἀλλ’, ἃν τε προϋστᾷται, ἃν τε μὴ, πιστεύειν αὐτῷ; ἐκείνοις γὰρ τοῦτο ἐγκαλεῖ νῦν, ὅτι ἐπείρασαν τὸν θεόν. Ὁ γὰρ βουλόμενος ἀποδείξει λαβεῖν, ἢ τῆς δυνάμεως, ἢ τῆς προνοίας, ἢ τῆς κηδεμονίας αὐτοῦ, οὐκ ἔστι πιστεύει οὔτε δυνατόν αὐτὸν εἶναι, **68** οὔτε φιλόνητον. Τοῦτο καὶ πρὸς τούτους γράφων αἰνίττεται, ^lβουλομένους ἴσως ἤδη τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπὲρ ^mαὐτῶν προνοίας τὴν ἐξέτασιν καὶ τὸν ἔλεγχον λαβεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ὅρᾳς ὅτι ἀπὸ ἀπιστίας πανταχοῦ ὁ παροξυσμὸς ⁿκαὶ ὁ παροργισμὸς; Τί οὖν φησιν; “Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ.” Ὅρα ^oδὲ πῶς ὅλον τὸν λόγον συνελόγισατο. Ὡμοσε, φησὶ, τοῖς προτέροις μὴ εἰσελθεῖν ^pαὐτοὺς εἰς τὴν κατάπαυσιν, καὶ οὐκ εἰσῆλθον. Εἶτα μετ’ ἐκείνους χρόνῳ πολλῷ ὕστερον διαλεγόμενος τοῖς Ἰουδαίοις, φησὶ, “Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν” ^qδηλὼν ὅτι **B** ἔστιν ἄλλη κατάπαυσις. Περὶ μὲν γὰρ τῆς Παλαιστίνης οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν· εἶχον γὰρ αὐτήν· περὶ δὲ τῆς ἐβδόμης οὐκ ἔστιν εἰπεῖν· οὐ γὰρ ^rδήπου περὶ ταύτης διελέγετο τῆς πάλαι γεγενημένης. Ἄρα ἐτέραν τινὰ αἰνίττεται τὴν ὄντως ἀνάπαυσιν.

ⁱὍντως γὰρ ἐκείνη ἐστὶν ἀνάπαυσις, ἐνθα ²¹ ^sἀπέδρα ὁδύνη,

²⁰ 2 Tim. ii. 12.

²¹ Esai. xxxv. 10.

^a ἀποστῶμεν αὐτοῦ Supp. ^b καὶ om. K.Q. Mox ἐκεῖνο om. A. ^c εἰ om. A. ^d τοῦτο γὰρ] τί K.Q. Post αὐτῶν add. φησὶ iidem. ^e καὶ om. R. Veron. ^f μέτοχοι—φησὶ] μέτοχοι φ. ἐσμέν N. et a pr. m. O. εἰπὼν, μέτοχοι γεγόναμεν K.Q. ^g δοκῇ A.N. et a pr. m. O. ^h ὁμολογούμενον Q. Supp. et ex corr. O. Statim ἐστὶν om. N. ⁱ φησὶ om. A. ^k ἀλλὰ K. Mox προϋστᾷται A. προϊστέται (sic) Q. προϊστέται Veron. (Cf. Var. Lect. ad p. 79 C.) ^l βουλόμενος R. Veron. volens Mut. ^m αὐτοῦ O. ⁿ καὶ ὁ παροργισμὸς om. N. ^o δὲ om. K.Q. Post λόγον add. συνιδὼν A.R. Veron. invitis Supp. Mut. ^p αὐτοῦ a pr. m. O. ^q δηλὼν φησὶ] Sic K.N.O. Q.R. Sav. δηλὼν φησὶ Mor. δηλονότι A. Veron. Ben. Mox ἀνάπαυσις Veron. ^r ἔχομεν] ἐν K.N.O.Q. Sav. cet. invito Supp. ^s δῆπου] δὴ N. et ex corr. O. ^t ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τῆς μελλούσης καταπαύσεως, καὶ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀπαλαύσεως. Veron.

ἡ λύπη, καὶ στεναγμός," ἐνθα ὡ οὐδὲ φροντίδες, οὐδὲ πόνοι, οὔτε ἀγωνία, οὔτε φόβος ²καταπλήττων καὶ σείων τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ μόνος ὁ τοῦ θεοῦ ὁ φόβος ἡδονῆς πλήρης ὢν. Οὐκ ἔστιν ²ἐκεῖ, ²² "Ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου" ³οὐδὲ ἄκανθαι καὶ τρίβολοι· οὐκέτι, "Ἐν λύκαις ⁴τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτὸς σου κυριεύσει" πάντα ⁵εἰρήνη, χαρὰ, εὐφροσύνη, ⁶ἡδονή, ἀγαθωσύνη, ⁷πραότης. Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ⁸ζηλοτυπία οὐδὲ βασκανία, οὐ νόσος, οὐ θάνατος ⁹οὗτος ὁ τοῦ σώματος, οὐκ ἐκεῖνος ὁ τῆς ψυχῆς, οὐκ ἔστι σκότος, ¹⁰οὔτε νύξ· πάντα ἡμέρα, ¹¹πάντα φῶς, ¹²πάντα λαμπρά· οὐκ ἔστι καμῖν, οὐκ ἔστι κόρον λαβεῖν, ¹³ἀεὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀγαθῶν διατελέσομεν. Βούλεσθε δὴ τίνα καὶ εἰκόνα ὑμῖν τῆς ἐκεῖ καταστάσεως; Οὐκ ἔστι δυνατόν· πλὴν ¹⁴ἀλλ' ὅμως, ὡς δυνατόν, πειράσομαι δοῦναι ὑμῖν τίνα εἰκόνα. Ἀναβλέψωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, ὅταν, μηδενὸς ἐνοχλοῦντος νέφους, φαίῃ τὸν ἑαυτοῦ στέφανον· εἶτα πρὸς τὸ κάλλος τῆς ὄψεως αὐτοῦ πολὺν διατρίψαντες χρόνον, ἐννοήσωμεν ὅτι καὶ ἔδαφος ¹⁵ῥέξομεν οὐ τοιοῦτον μὲν ὄν, ἀλλὰ ¹⁶τοσοῦτω γινόμενον κάλλιον, ὅσῳ τῶν πηλίνων ὁρόφων ὁ χρυσοῦς. ¹⁷Καὶ τὸν μετ' ἐκείνον πάλιν τὸν ἀνώτερον ὄροφον· εἶτα τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ἀρχαγγέλους, τοὺς ἀπείρους δήμους τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, αὐτὰ τοῦ θεοῦ τὰ βασίλεια, τὸν θρόνον τὸν πατρικόν. Ἀλλ' οὐκ ἰσχύει, ὅπερ ¹⁸ἔφη, ὁ λόγος παραστῆσαι τὸ πᾶν· πείρας χρεία, καὶ τῆς διὰ πείρας γνώσεως. Πῶς οἴεσθε, εἰπέ μοι, τὸν Ἀδὰμ εἶναι ἐν τῷ παραδείσῳ; Πολὺ ¹⁹βελτίων ἐστὶν ἐκείνης αὕτη ἡ διαγωγὴ,

²² Gen. iii. 19, 16.

¹ καὶ λύπη Sav. cet. καὶ om. A. Veron. Eclog. XLIV. (Tom. xii. p. 756 C.) ² οὔτε O. Eclog. Statim οὔτε π. K.N.O. Eclog. Sav. cet. ³ κατασείων καὶ καταπλήττων R. ⁴ φόβος om. N. ⁵ ἐκεῖ + ἀκούσαις K.Q. Sav. cet. ἐκεῖ om. R. Eclog. Mox ἰδρότητι R. ⁶ οὐδὲ οὐκέτι (οὐκ ἔστιν N.O. Eclog. xli. (Tom. xii. p. 737 E.) XLIV.) οὐδὲ ἀκάνθας καὶ (οὐδὲ Sav. cet.) τρίβλους ἀνατελεῖ σοι· οὐκέτι ἄκανθαι καὶ τρίβολοι· οὐκέτι (οὐκ ἔστιν Sav. cet.) K.Q. Sav. cet. ⁷ τέξεις N.S. Sav. cet. Statim οὐδὲ πρὸ καὶ N.O. Eclog. XLIV. Sav. cet. ⁸ καὶ αὐτὸς σ. κ. om. N. ⁹ εἰρήνη] + ἐκεῖ K.Q. Sav. cet. Statim χαρὰ καὶ εὐφ. N. ¹⁰ ἡδονῆς R. Statim ἀγαθωσύνη A. Supp. Eclog. xli. ¹¹ πραότης] + ἀγάπη Eclog. xli. + εὐθύτης, ἀγάπη K.O.Q. Sav. cet. invito Mut. ¹² οὗτος] οὐχ οὗτος N. Eclog. XLIV. et ex corr. O. ¹³ οὐδὲ O. Eclog. XLIV. ¹⁴ πάντα φῶς om. N. ¹⁵ πάντα λαμπρά] Sic N.R. Eclog. πάντα ἡμέρα (ἡμέρα A. Veron.) λαμπρά A.O. Veron. πάντα ἀνεῖσις K.Q. Sav. cet. semper diei claritas Mut. ¹⁶ ἀεὶ] ἀλλ' om. R. Statim ὡς ἂν ἡ δυνατόν N. Sav. cet. Mox δοῦναι ὑμῖν πρὸ ὑμῖν δοῦναι omnes. ¹⁷ νήσωμεν N. ¹⁸ ῥέξομεν] ἔσωθεν N. ¹⁹ ὅν om. N. μόνον πρὸ μὲν δν Eclog. XLIV. ²⁰ τοσοῦτο vel τοσοῦτον N. Eclog. XLIV. Mox καλλίω A.N. et a pr. m. O. ²¹ καὶ] εἶτα K.Q. Sav. cet. Mox ἔπειτα pro εἶτα iidem. ²² τοῦ θ. τὰ] τὰ τοῦ θ. N.O. Eclog. XLIV. ²³ ὁ om. R. ²⁴ β. ἐστὶν ἐκείνης] ἐκείνης β. ἐστὶν N.O. Eclog. XLIV.

ὅσῳ τῆς γῆς ὁ οὐρανός. * Πλὴν ἀλλὰ καὶ ἑτέραν εἰκόνα ἐπιζητήσωμεν. Εἰ ὁ συνέβη τὸν βασιλεύοντα νῦν πάσης τῆς οἰκουμένης κρατῆσαι, εἴτα μήτε ὑπὸ πολέμων, μήτε ὑπὸ φροντίδων ἐνο- (467) χλίσθαι, ἀλλὰ τιμᾶσθαι μόνον καὶ τρυφᾶν, καὶ πολλοὺς μὲν ἔχειν ² φόρους, πάντοθεν δὲ τὸ χρυσίον αὐτῷ ἐπιρρεῖν, καὶ ἀπό-
 B βλεπτον εἶναι, ποῖαν οἴεσθε ἔχειν αὐτὸν ψυχὴν, εἰ τοὺς πολέμους τοὺς πανταχοῦ τῆς γῆς πεπανμένους ἑώρα; Τοιοῦτόν τι ^α ἔσται· μᾶλλον δὲ οὕτω ^β τῆς εἰκόνος ἐφικόμην ἐκείνης· διὸ χρὴ καὶ ἑτέραν ἐπιζητῆσαι. Ἐννόησον δὴ μοι· ὥσπερ γὰρ παιδὶον βασιλικόν, ἕως μὲν ἂν ἐν τῇ μήτρᾳ ᾖ, οὐδενὸς ἐπαίσθάνεται, εἰ δὲ συμβαίῃ ἄφνω ἐξελθὼν ἐκείθεν ἐπὶ τὸν θρόνον ἀνελθεῖν τὸν βασιλικόν, μὴ ἡρέμα, ἀλλ' ἀθρόον πάντα προσλαβεῖν· οὕτως ἐστὶν ἡ ^α κατάστασις αὕτη κακείνη· ἢ εἴ τις δεσμώτης μυρία παθὼν κακὰ, ἀθρόον ἐπὶ τὸν βασιλικόν ^ε ἀρπαγείῃ θρόνον.
 C Ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐφικόμην ἁκριβῶς τῆς εἰκόνος. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ὡς ἂν τις ἐπιτύχῃ καλῶν, καὶ αὐτὴν βεῖπῃς τὴν βασιλείαν, παρὰ μὲν τὴν πρώτην ἡμέραν ἀκμάζοντα ἔχει τὸν πόθον, καὶ παρὰ τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην· χρόνου δὲ προϊόντος, μένει μὲν ἐν ἡδονῇ, οὐ τοσαύτῃ δέ· λήγει γὰρ ὑπὸ τῆς συνηθείας αἰεὶ, οἷα ἂν ᾖ· ἐκεῖ δὲ οὐ μόνον οὐ μειοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιδίδωσιν. Ἐννόησον γὰρ ὅσον ἐστὶ, ψυχὴν ἀπελθοῦσαν ἐκεῖ, μηκέτι τέλος
 D προσδοκᾶν τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων, μηδὲ ^β μεταβολὴν, ἀλλὰ ἐπίδοσιν, καὶ ζῶν τέλος οὐκ ἔχουσιν, καὶ ζῶν παντὸς μὲν κινδύνου, πάσης δὲ ἀθυμίας καὶ φροντίδος ἀπηλλαγμένην, μεστήν εὐθυμίας καὶ μυρίων ἀγαθῶν. Εἰ γὰρ εἰς πεδίον ἐξιόντες, ^κ ἐνθα σκηναὺς ὀρῶμεν στρατιωτῶν ἐκ παραπετασμάτων πηγνυμένας, καὶ δόρατα καὶ κράνη καὶ ὀμφαλοὺς ἀσπίδων λάμποντας, μετέωροι γινόμεθα τῷ θαύματι· εἰ δὲ καὶ τὸν βασιλέα συμβαίῃ μέσον ἰδεῖν τρέχοντα, ἢ καὶ ἵππον ἐλαύνοντα μετὰ ὄπλων χρυσῶν,
 70 τὸ πᾶν ἔχειν νομίζομεν· τί οἶει, ὅταν τῶν ἀγίων ^ι ἴδῃς τὰς σκηναὺς τὰς αἰωνίους ^μ ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγυίας; ²³ “Δέξονται γὰρ ὑμᾶς, φησὶν, εἰς τὰς αἰωνίους αὐτῶν σκηνάς.” ὅταν αὐτῶν ἑκα-

²³ Luc. xvi. 9.

* πλὴν ἀλλὰ in marg. O. ἀλλὰ om. Eclog. xlii. ὁ συνέβη Eclog. xlii. ² φόρους] δορυφόρους K.O.Q. Eclog. xlii. Sav. Mor. *tributa* Mut. ^α ἔσται] + καὶ τότε K.Q. Sav. cet. ^β καὶ τῆς Edd. καὶ om. K.N.O.Q.R. Eclog. xlii. ^γ ὥσπερ γὰρ] ὡς N. ὥσπερ γὰρ π. β.] π. β. *ὅπερ* K.Q. Sav. cet. *in* *invitis* Eclogg. ^δ κατάπαντος A. Eclog. xlii. ^ε ἀρπαγεί A. ἀρπαγῇ N. Eclog. xlii. Veron. et a pr. m. O. ^ς ἀκριβοῦς a pr. om. O. ἀκριβῶς om. N. ^ζ εἰποῖς A.R. Veron. Mox μὲν om. iidem. ^η μεταβολὴν] + ἐχόντων N. Statim ἀλλ' ἐπ. K.N. Eclogg. ^ι Haec καὶ (καὶ om. K.Q.) *ζῶν* *accesserunt* ex K.N.Q. Eclogg. Mut. ^κ ἐνθα] ἐνταῦθα a pr. m. O. ἐνταῦθα, ἐνθα Eclog. xlii. ^ι ἴδῃς om. A.R. Veron. *in* *invitis* Eclogg. ^μ ἐν om. K.O.Q. Eclog. xlii.

στον ὑπὲρ τὰς ἀκτῖνας τὰς ἡλιακὰς ἰδῆς ἀπολάμποντα, οὐκ ἀπὸ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης ἐκείνης, ἥς τὰς μαρμαρυγὰς ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς οὐ δύναται ἰδεῖν; Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· τί δ' ἂν τις εἴποι τὰς χιλιάδας τῶν ἀγγέλων, τῶν ἀρχαγγέλων, τῶν Χερουβιμ, τῶν Σεραφίμ, τῶν θρόνων, τῶν κυριοτήτων, τῶν ἀρχῶν, τῶν ἐξουσιῶν, ὧν τὸ κάλλος ἀμήχανον, ὅπαντα νοῦν ὑπερβαῖνον; Ἀλλὰ γὰρ μέχρι Β τίνος οὐ στήσομαι διώκων ἀκίχῃτα; ²⁴ “Οὔτε γὰρ ὀφθαλμὸς εἶδε, φησὶν, οὔτε οὖς ἤκουσεν, οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.” Οὐκοῦν οὐδὲν ῥοῦτε ἐλλεινότερον ἢ τῶν ἀποτυγχανόντων, οὔτε μακαριώτερον τῶν ἐπιτυγχανόντων. Ἐγνώμεθα δὴ τῶν μακαρίων ἡμεῖς, ἵνα ἐπιτυχωμεν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

C

¹ Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας. Ζῶν D γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανῆς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχληλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

(468) ΜΕΓΑ ² μὲν πίστις καὶ σωτήριον, καὶ ταύτης ἄνευ οὐκ ^ε ἐν σωθῆναι ποτε. Ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖ καθ' ἑαυτὴν τοῦτο ἐργάσασθαι, ἀλλὰ δεῖ καὶ πολιτείας ὀρθῆς. “Ὡστε διὰ τοῦτο καὶ Παῦλος τοῖς ἤδη τῶν μυστηρίων καταξιωθεῖσι παραινεί, λέγων· “Σπουδάσωμεν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν.” “^δ Σπουδάσωμεν,” φησὶν, ὡς οὐκ ἀρκούσης τῆς πίστεως, ἀλλ' ὀφείλοντος προστεθῆναι καὶ τοῦ βίου, καὶ ^ε πολλὴν τὴν σπουδὴν γενέ- 71

²⁴ 1 Cor. ii. 9.¹ CAP. IV. v. 11—13.

^α ἰδῆς ἀπ.] ἰδῆς λάμποντα R. λάμποντα ἰδοῖς A. Veron. invitis Eclogg. Mox οὐ δ. ὀφθ. pro ὀφθ. οὐ δ. N.O. Eclog. XLIV. ^ο πάντα] καὶ πάντα K.Q. Sav. cet. Mox ὑπερβαίνοντα N. ^ρ οὔτε assumptum ex K.O.Q. Eclog. XLI. ^q τῶν] τί τῶν K.O. τινῶν Q. ^τ ἐγνώμεθα δὴ (δὲ O.)—ἀγαθῶν] γένοιτο δι' καὶ ἡμᾶς τῶν μ. γενέσθαι, ἵνα καὶ τῶν αἰ. ἐπιτυχωμεν ἀγ. K.Q. Sav. cet. Hom. VII. ^α Post ψυχῆς, τε superscript. in O. Mox κριτικῶν hic et alias a pr. m. idem. ^β μὲν om. A. Veron. Statim ἡ πίστις K.O.Q. Sav. cet. ^ε ἔστι K.O.Q. ^δ σπ. φησὶν] ὅρα, σπ. εἶπεν K.Q. ^ε πολλῆς τῆς σπουδῆς γίνεσθαι (γίν. R. Veron.) A.R. Veron.

σθαι. Δεῖ γὰρ ὄντως καὶ πολλῆς σπουδῆς, ὥστε ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν. Εἰ γὰρ γῆς βούκ ἡξιώθησαν οἱ τοσαῦτα ταλαιπωρηθέντες ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ γῆς τυχεῖν οὐκ ἡδυνήθησαν, ἐπειδὴ ἐγόγγυσαν καὶ ἕπειδὴ ἐπόρνευσαν· πῶς τῶν οὐρανῶν ἡμεῖς καταξιωθυσόμεθα, ἀδιαφόρως ζῶντες καὶ ῥαθύμως; Δεῖ τοίνυν ἡμῖν πολλῆς σπουδῆς. Καὶ ὅρα οὐ μέχρι τούτου τὴν ζημίαν ἰμόνον, τοῦ μὴ εἰσελθεῖν· οὐ γὰρ εἶπε, σπουδάσωμεν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐκπέσωμεν τοσοῦτων ἀγαθῶν· ἀλλ' B ὁ μάλιστα τοὺς ἀνθρώπους διεγείρει, τοῦτο προσέθηκε. Ποῖον δὴ τοῦτο; ^kΤὸ, “Ἴνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Τουντέστιν, ἵνα τὸν νοῦν ἔχωμεν ἐκεῖ, τὴν ἐλπίδα, τὴν προσδοκίαν, ἵνα μὴ ὁμοίως ἐκπέσωμεν. “Ὅτι γὰρ ἐκπεσοῦμεθα, τὸ ὑπόδειγμα δηλοῖ. “Ἰμὴ ἐν τῷ αὐτῷ,” φησὶν. Εἴτα, ἵνα μὴ ἀκούων, “ἐν τῷ αὐτῷ,” τὴν αὐτὴν εἶναι νομίσης τιμωρίαν, ἄκουσον τί ἐπάγει. “Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διῆκνουμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς ^mτε καὶ πνεύματος, C ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.” Δείκνυσιν ⁿἐνταῦθα, ὅτι κακεῖνα αὐτὸς εἰργάσατο ὁ τοῦ θεοῦ λόγος, καὶ ζῆ, καὶ οὐκ ἐσβέσθη. Μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ λόγον ἤκουσας, ὁ ἀπλῶς νομίσης· μαχαίρας γὰρ ^pἔστι, φησὶ, τομώτερος. “Ὅρα τὴν συγκατάβασιν, καὶ ἐντεῦθεν ^qσκοπεῖ τίνος ἕνεκεν ἐδείχθησαν καὶ οἱ προφῆται εἰπεῖν μάχαιραν, καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν. ²“^rἘὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, φησὶ, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στυλβώσῃ· τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.” Εἰ γὰρ νῦν μετὰ τοσοῦτον χρόνον καὶ τελείωσιν οὐ δύναται τῷ τοῦ λόγου ὀνόματι καταπλῆξαι μόνον, ἀλλὰ ^sδεῖται τούτων D τῶν ῥητῶν, ἵνα δείξῃ τὴν ὑπεροχὴν τὴν ἐκ τῆς συγκρίσεως πολλῶ μᾶλλον τότε. “Διῆκνουμενος, φησὶν, ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος.” Τί ἐστὶ τοῦτο; ^vΦοβερώτερόν τι ἡνί-

² Psal. vii. 13.

[γὰρ] + ἡμῖν K.Q. Sav. cet. δεῖ—σπουδῆς om. N. Mox εἰσελθεῖν K.N.Q. Mut. ^ε οὐκ ἡξ.] κατηξ. A. οὐ κατηξ. K.O.Q.R. invito Supp. Mox ταλαιπωρησάντες K.O.Q. ^h ἐπειδὴ om. K.O.Q Supp. Sav. cet. ⁱ μόνον] μόνον τίθισιν R. ὀρίξει μόνον K.N.Q. Sav. cet. invito Supp. ^k τὸ om. N.R. Veron. Mox τί ἐστὶ τοῦτο; om. K.Q. Mut. Ben. ^l μὴ—φησὶν om.

A. ^m τε om. a pr. m. O. Statim καὶ σώματος πνός (sed σώματος expunct.) R. ⁿ ἐνταῦθα pro κἀνταῦθα omnes. ^o ἀπλῶς] + λόγον K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. Statim νοήσης R. ^p ἔστι, φησὶ] φησὶν, ἐστὶ K. N.O.Q. φησὶ om. R. Cat. Mut. ^q σκοπεῖ] μάνθανε K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox μαχ. καὶ ῥ. καὶ τ. N.O. Cat. Mut. ^r ἐὰν] φησὶ γὰρ, ἐὰν (mox om. φησὶ) N. Post ἐπιστραφῇτε add. γὰρ K.Q. ^s δεῖται] δὴ A. Mox ῥημάτων K.N.O. Cat. Sav. cet. ^t ὑπερβολὴν R. Veron. Statim τὴν ἐκ om. Veron. Supp. ^v φοβερὸν K.N.Q. Cat. Supp. Sav. cet. invito Mut.

ζατο· ^ω ἡ ὅτι τὸ πνεῦμα διαιρεῖ ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ^η ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν ἁσωμάτων διῴκνείται, οὐ καθὼς ἡ μάχαιρα μόνον τῶν σωμάτων. Δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὅτι ^κ καὶ ψυχὴ κολάζεται, καὶ ὅτι τὰ ἐνδότατα διερευνᾶται, ὅλον δι' ὅλου διῴκνουμένην τὸν ἄνθρωπον. “Καὶ ^κκριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας” καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα αὐτοὺς μάλιστα ἐφόβησεν. ^α Μὴ γὰρ, εἰ ἔτι, φησὶν, ἐν τῇ πίστει ^γ ἐστήκατε, μὴ μετὰ πληροφορίας δέ, θαρρεῖτε· αὐτὸς τὰ ἐγκάρδια κρίνει· ἐκεῖ γὰρ διαβαίνει καὶ κολάζων καὶ ἐξετάζων. Καὶ τί λέγω περὶ ἀνθρώπων, ^ε φησὶ; κἂν γὰρ ἀγγέλους εἴπῃς, κἂν ἀρχαγγέλους, κἂν ^δ τὰ Χερουβὶμ, κἂν τὰ Σεραφίμ, κἂν οἷαν δήποτε κτίσιν· πάντα ἐκκεκάλυπται τῷ ὀφθαλμῷ ἐκείνῳ, πάντα δηλὰ ἐστὶ καὶ φανερά, οὐδὲν ἐστὶ τὸ λαθεῖν αὐτὸν δυνατόν. “Πάντα γυμνά καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ^ι πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.” ^ε Τί δέ ἐστι, “τετραχλησιμένα;” ^Β Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δερμάτων τῶν ἀπὸ ^ι τῶν ἱερείων ἐξελεκομένων. Ὡς περὶ ^ι γὰρ ἐκεῖνα, ἐπειδὴν ^κ σφάξας τις ἀπὸ τῆς σαρκὸς παρελκύσῃ τὸ δέρμα, πάντα τὰ ἔνδον ^ι ἀποκαλύπτει, καὶ δηλὰ ποιεῖ τοῖς ἡμετέροις ὀφθαλμοῖς· οὕτω καὶ τῷ θεῷ δηλὰ πρόκειται ^ι πάντα. Σὺ δέ μοι θέα, πῶς αἰετῶν σωματικῶν εἰκόνων δέεται· ὅπερ ^η ἦν τῆς ἀσθενείας τῶν ἀκούοντων. Ὅτι γὰρ ἀσθενεῖς ἦσαν, ἐδήλωσεν εἰπὼν νωθροὺς αὐτοὺς εἶναι, καὶ χρεῖαν ἔχοντας γάλακτος, οὐ στερεᾶς τροφῆς. “Πάντα γυμνά, φησὶ, καὶ τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.” Τί δέ ἐστίν, “Ἐν τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι τῆς ^Γ (469) ἀπειθείας;” Ὡς ἂν ^ρ τις εἴποι, διὰ τί οὐκ εἶδον ἐκεῖνοι τὴν γῆν; Ἐλαβον ^α ἀρραβῶνα τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως· ^ι δέον πιστεῦσαι,

^ω ἡ] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Post ψυχῆς add. λέγει ἱδδμ. ^κ καὶ ἡ ψ. N. Sav. cet. ^γ ὅλον δι' ὅ. διῴκνουμένη] καὶ ὅλον δι' ὅ. διῴκνεται K.Q. Sav. cet. Mox ἀνθρώπων βίον pro ἄνθρωπον N. ^κ κριτικὸς] + γὰρ K.Q. καὶ κριτικὸς—καρδίας om. O. ^α μὴ] ὁ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστὶ· μὴ K.Q. Sav. cet. μὴ γὰρ, εἰ ἔτι, φησὶν] μὴ ἐπειδὴ K.Q. ^β ἐγκάρδια] Sic N.O. Cat. Supp. ἐν καρδίᾳ A.R. Veron. ἐν τῇ κ. K.Q. Sav. cet. Statim κρίνει pro κρίνει K.N. Q.R. Cat. Supp. ^ε φησὶ om. K.Q. Statim γὰρ om. A. Mox ἀρχὰς pro ἀρχαγγέλους N.R. ^δ τὰ om. N. κἂν (καὶ K. Supp.) τὰ Σεραφίμ om. idem. Mox δημοτοῦν O. ^ε ἐστὶ τὸ] ἐστὶν ὁ K.N.O.Q. Statim λαμβάνειν N. ^ι πρὸς—λόγος om. N. ^ε τί δέ (δὲ om. N. Cat.) ἐστὶ τετρ.] τετρ. εἶπεν K.Q. Sav. cet. ^ι τῶν] + σφαζομένων K.Q. Sav. cet. τῶν om. A.R. Veron. invitis K.Q. Supp. ^ι γὰρ om. A.O. Cat. Veron. ^κ σφάξας τις] σφαγιάσαντός τινος K.Q. Mox κατελκύσῃ N. Cat. μετελκύσῃ O. ἐξελεκυσθέν K.Q. ^ι ἀποκαλύπτει] Sic N. Supp. ἐκκαλύπτει K.O.Q. Cat. ἀποκαλύπτεται A.R. Edd. Mox γίνεται pro ποιεῖ K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^ι τὰ πάντα N. ^η ἦν] + αἴτιον K.Q. ^ο οὐ] καὶ οὐ N. ^ρ τις] + αἰτιολογούμενος K.Q. Sav. cet. Post γῆν add. τοῦτο λέγει K.Q. ^α ἀρραβῶνα] + φησὶ K.Q. Sav. cet. ^ι δέον] καὶ δέον ἱδδμ. Statim τῷ φ. πιστεῦσαι pro πιστεῦσαι, τῷ φ. A.R. Veron. τῷ φ. post πλέον transp. Supp.

τῷ φόβῳ ^απλέον ἐνδόντες, καὶ μηδὲν μέγα περὶ τοῦ θεοῦ φαντασθέντες, ^βκαὶ ὀλιγοψυχήσαντες, οὕτως ἀπώλοντο. ^γἜστι δὲ καὶ ἕτερόν τι εἰπεῖν, οἷον ὅτι τὸ πλέον ἀνύσαντες τῆς ὁδοῦ, ὅτε πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις ἐγένοντο, πρὸς αὐτῷ τῷ λιμένι, κατεποντίσθησαν. Τοῦτο καὶ περὶ ὑμῶν δέδοικα, φησί. ^δΤούτ-
 D ἐστιν, “Ἐν τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι τῆς ἀπειθείας.” “Ὅτι γὰρ
^εκαὶ οὗτοι πολλὰ ἔπαθον, ὕστερον αὐτοῖς μαρτυρεῖ λέγων”
^ς“Ἀναμνήσθητε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων.” Μηδεὶς οὖν ὀλιγο-
 ψυχεῖτω, μηδὲ πρὸς τὸ τέλος ἀπαγορεύων καταπιπτέτω. Εἰσὶ
 γὰρ, εἰσὶν οἱ παρὰ Ὑτὴν ἀρχὴν μὲν μετὰ ^ζἀκμαζούσης προθυ-
 μίας προσβάλλουσιν ὕστερον δὲ μικρὸν ^ητῷ παντὶ προσθεῖναι
 μὴ βουλευθέντες, τὸ πᾶν ἀπώλεσαν. Ἰκανοὶ, φησὶν, οἱ πρόγο-
 νοι παιδεῦσαι ὑμᾶς μὴ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν, ^θμὴ τὰ αὐτὰ
 73 παθεῖν, ἅπερ ἔπαθον. ^ιΤούτό ἐστιν, “Ἐν τῷ αὐτῷ ὑποδείγ-
 ματι τῆς ἀπειθείας.” ^κΜὴ ἐκλυώμεθα, φησὶν ὁ καὶ πρὸς τῷ
 τέλει λέγει, “Τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα
 γόνατα ἀνορθώσατε.” ^λ“Ἐἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι,
 φησί, πέσῃ.” Τοῦτο γὰρ πεσεῖν ὄντως ἐστίν. ^μΕἶτα, ἵνα μὴ
 ἀκούσας, “Ἐν τῷ αὐτῷ ^νεἰς ὑποδείγματι πέσῃ,” τὸν αὐτὸν
 θάνατον ὑπολάβῃς, ὥνπερ κάκεινοι ὑπέμειναν, ὅρα τί φησι.
 “Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ
 πᾶσαν μάχαιραν δίστομον.” Πάσης γὰρ μαχαίρας ^ξχαλε-
 B πώτερον εἰς τὰς τούτων ἐμπίπτει ψυχὰς ὁ λόγος, πληγὰς
 ἐργαζόμενος χαλεπὰς, καὶ ^οκαιρίας δίδωσι τομὰς. ^πΚαὶ τού-
 των τὴν ἀπόδειξιν οὐ δεῖται παρασχεῖν, οὐδὲ κατασκευάσαι,
 ἔχων οὕτω τὴν διήγησιν φοβερὰν. Ποίος γὰρ πόλεμος ἐκείνους
 ἀπώλεσε, φησί; ποία μάχαιρα; ^ροὐχ ἀπλῶς αὐτόματοι κατέ-

³ Hebr. x. 32.

⁴ Ibid. xii. 12.

^α πλέον ἐνδόντες (δόντες Sav. cet. ut ex corr. N.) οἱ δὲ πλέον καταφρονή-
 σαντες K.Q. Mox θεοῦ sine artic. N. ^β καὶ ἡ καὶ Cat. καὶ ὅλ. om. K.Q.
^γ δὲ om. K.Q. ^δ τούτέστιν] τοῦτο τοῖνυν ἐστὶ τὸ K.Q. Sav. cet. ^ε καὶ
 om. K. ^ς τὴν δ. μὲν (μὲν superscript. in N.) μὲν τὴν δ. K.O.Q. Sav. cet.
^ζ ἀκμ. προβ. προσβ. (προβ. R.)] προβ. ἀκμ. προσβ. N. ἀκμ. προσβ. τῆς προβ.
 πρὸς τοὺς ἀγῶνας K.Q. Sav. cet. ^η τῷ] τι O. ^θ μὴ τὰ αὐτὰ] Sic N.O.R.
 Cat. Supp. μήτε αὐτὰ A. Veron. ὥστε μὴ τὰ αὐτὰ K.Q. Sav. cet. ^ι τοῦτο]
 + δι. N.O. Sav. cet. invitis Cat. Supp. τοῦτο—ἀπειθείας (ἀπαθείας A.) om. K.
 Q. inclusum a Sav. ^κ μὴ] οὐκοῦν μὴ K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν om. K.Q.
 Post τέλει add. φησὶν R. ^λ ἵνα—ἐστὶν] καὶ νῦν φησιν, ἀναμνήσθητε τὰς
 πρότερον ἡμέρας K.Q. ^μ εἶτα, ἵνα] ἵνα γὰρ N. εἶτα—πέσῃ] ἵνα δὲ μὴ ἐν τῷ
 αὐτῷ τις ὑποδ. ^ν εἰς ἀκούων K.Q. ^ξ τις om. N. Cat. Supp. Sav. cet.
^ο χαλεποτέρως N. Mox ἐμπίπτων . . . ἐργάζεται K.Q. Sav. cet. invitis Cat.
 Supp. ^π καιρίας] μυρίας K. ^ρ καὶ om. K.Q. Mox φανεράν pro φοβε-
 ρὰν K. Mut. Sav. cet. invito Supp. ^ρ οὐχ] καὶ οὐχ A.N.R. Supp. Veron.
 καὶ a 2da m. insertum in O. Mox ἔπιπτον O.Q.

πιπτον; ^πΜηδὲ γὰρ, ἐπειδὴ μὴ ἐπάθομεν τὰ αὐτὰ, ἀμεριμνήσωμεν· μέχρις οὗ τὸ σήμερον ^πλέγεται, ἔξεστιν ἡμῖν ἀνακτήσασθαι. ^πἸνα γὰρ μὴ τὰ τῆς ψυχῆς ἀκούσαντες ῥαθυμῆσωμεν, προστίθῃσι καὶ τὰ τοῦ σώματος. ^πΤότε γὰρ οὕτω γίνεται, καθάπερ τις βασιλεὺς ἄρχοντας ἀμαρτόντας μεγάλα, πρότερον ^πἀπογυμνοὶ ὅσιν τῆς στρατείας, ^πκαὶ τὴν ζώνην ἀφελόμενος, καὶ τὸ ἄξίωμα, καὶ ^πτὸν κήρυκα, τότε κολάζει· οὕτω καὶ ἔνταυθα τοῦ πνεύματος ἡ μάχαιρα ἐργάζεται. ^πΕἶτα περὶ τοῦ υἱοῦ ^πδιαλέγεται. “Πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος,” φησί. ^πΤί ἐστι, “Πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος;” ^πΑὐτῷ, φησὶν, ἔχομεν δοῦναι εὐθύναν τῶν πεπραγμένων. ^πΝαί· πῶς οὖν ἵνα μὴ πείσωμεν, μηδὲ ὀλιγοψυχίσωμεν; Ἰκανὰ μὲν οὖν ^πκάκεῖνα παιδεῦσαι, φησὶν ἔχομεν δὲ καὶ “ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ.” ^πΟτι γὰρ διὰ τοῦτο προσέθηκεν, ^πΔ ἐπήγαγεν. “Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.” Διὰ ^πτοῦτο ἀνωτέρω ἔλεγεν. “Ἐν ᾧ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.” ^πΟρα τοίνυν πῶς καὶ ἐνταῦθα ^πτὸ αὐτὸ ποιεῖ. ^πΟ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἦλθε, φησὶν, ὁδὸν ἣν καὶ ἡμεῖς νῦν, μάλλον δὲ καὶ τραχυτέραν· πάντων ^πγὰρ ἔλαβε τῶν ἀνθρωπίνων πείραν. ^πΕἶπεν ἐκεῖ, “Οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ,” τὴν θεότητα αἰνιττόμενος.

74

^πΕἶτα, ἐπειδὴ τῆς σαρκὸς ἐπελάβετο, συγκαταβατικώτερον πάλιν διαλέγεται λέγων. ^π“Ἐχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς” καὶ μερίζονα ^πδείκνυσιν τὴν κηδεμονίαν, καὶ ὅτι ὡς περ οἰκείων προΐσταται, καὶ οὐ θέλει αὐτοὺς ἐκπεσεῖν. Μωϋσῆς μὲν γὰρ, φησὶν, οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατὰ-

5 v. 14.

^πμηδὲ (μὴ Ν.Ο.) γὰρ] μὴ οὖν K.Q. Sav. cet. ^πλέγεται] καλεῖται K. Mox ὑμῖν N. ^πἵνα γὰρ] ἀλλ' ἐπεὶ οὕτως εἶπεν, ἵνα K.Q. Sav. cet. Mox ῥαθυμῆσωσιν K.O.Q. Mut. Supp. Sav. cet. ^πτότε (τοῦτο Ο.)—γίνεται] δηλῶν ὅτι K.Q. Sav. cet. ^ποἷον om. K.Q. Mox στρατίας (sic) A. ^πκαὶ] εἶτα K.Q. Sav. cet. Statim τῆς ζώνης N.R. ^πτὸν κήρυκα] ἀποκηρύξας ex corr. A. τὸν κ. παραστησάμενος Sav. cet. repugnantis libris. Statim καὶ τότε Ο. ^πἐνταῦθα om. K.Q. Sav. cet. ^πἡ μ.] τότε ἡ μ. K.Q. ἡ μ. τότε Sav. cet. ^πεἶτα] + τοῦτο εἰπὼν, φοβερώτερον ἔτι τὸν λόγον ποιῶν K.Q. Ben. et inter uncōs Sav. Mor. ^πδιαλέγεται] + καὶ φησι K.Q. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^πHaec τί—λόγος; om. Sav. cet. invitis omnibus. ^παὐτῷ, φ. ἔχομεν] Sic R. Cat. Mut. τῷ φ. ἔχομεν A. φ. φ. ἔχομεν N.O. Veron. ἀντὶ τοῦ, αὐτῷ μέλλοντι K.Q. Sav. cet. ^πναί—πέσωμεν] ναί· πῶς ἵνα μὴ ἀλύωμεν N. οὐκοῦν μὴ ἀναπέσωμεν K.Q. Sav. cet. ^πκάκ. παιδ. φ.] κάκ. φ. παιδ. Ο. φ. κάκ. παιδ. N. καὶ τὰ εἰρημένα παιδεῦσαι· ὁ δὲ οὐκ ἀρκεῖται, ἀλλ' ἔτι προστίθῃσι λέγων K.Q. Sav. cet. ^πτοῦτο] + καὶ A. ^πτὸ om. N. et a pr. m. Ο. ^πγὰρ om. K.N.Q. ^πεἶπεν] εἶτα εἰπὼν K.Q. ^πεἶτα om. K.Q. Post ἐπελάβετο add. ἐνταῦθα iidem. ^πδείκνυσιν K.Q. ^πὡς περ] ὡς ὑπὲρ Ο. Q. Cat. non Supp.

πανυσιν, αὐτὸς δὲ εἰσῆλθε. ^κΚαὶ πῶς αὐτὸ οὐδαμοῦ τέθεικε
 Β θαυμαστὸν, ἵνα μὴ δόξωσιν ἀπολογίαν εὐρίσκειν· συμπεριέλαβε
¹δὲ αὐτὸ, ^μκαὶ ἵνα μὴ δόξη κατηγορεῖν τοῦ ἀνδρὸς, φανερώς
 αὐτὸ οὐκ εἶπεν. Εἰ γὰρ, οὐδενὸς τούτων ^νλεχθέντος, ταῦτα
 προέφερον, λέγοντες, ⁶“Κατὰ ^οΜωϋσέως καὶ κατὰ τοῦ νόμου
^ροὗτος εἶρηκε” πολλῶ μᾶλλον εἰ εἶπεν, οὐκ ἔστι Παλαιστίνη,
 ἀλλ’ οὐρανὸς, μεῖζονα ⁹ἂν τούτων εἶπον. Ἄλλ’ οὐ τὸ πᾶν τῷ (470)
 ἱερεὶ δίδωσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ζητεῖ, λέγω δὴ τὴν ὁμο-
 λογίαν. “Ἐχοντες ^τγάρ, φησὶν, ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα
 τοὺς οὐρανοὺς, ⁸Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμο-
 λογίας.” ^ιΠοίαν ὁμολογίαν λέγει; “Ὅτι ἀνάστασις ἐστίν, ὅτι
 C ἂντιπόδοσις, ὅτι μυρία ἀγαθὰ, ὅτι ὁ Χριστὸς θεὸς ἐστίν, ὅτι
^ηπίστις ὀρθή· ταῦτα ^νὁμολογήσωμεν, ταῦτα κατέχωμεν. “Ὅτι
^ωγὰρ ταῦτα ἀληθῆ, δῆλον ἐκ τοῦ τὸν ἀρχιερέα ἔνδον εἶναι.
^κΟὐκ ἐξεπέσομεν, ὁμολογήσωμεν· εἰ καὶ μὴ παρεστι τὰ πράγ-
 ματα, ἀλλ’ ἡμεῖς ὁμολογήσωμεν· εἰ ἄρτι παρῆν, ψεῦδος ἦν.
 “Ὅστε καὶ τοῦτο ἀληθές, τὸ ὑπερτίθεσθαι· ^ικαὶ γὰρ ὁ ἀρχιε-
 ρεὺς ἡμῶν μέγας. ⁷“Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον
 συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.” Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἀγνοῶν
 τὰ ἡμέτερα, ὡς πολλοὶ ²τῶν ἀρχιερέων, οἱ τοὺς ἐν θλίψεσιν
 D οὐκ ἴσασι, οὐδὲ ὅτι ποτέ ἐστι θλίψις. Ἐπὶ ^αγὰρ ἀνθρώπων
 ἀδύνατον εἰδέναι τὴν κάκωσιν τοῦ κακουμένου τὸν μὴ πείραν
 λαβόντα καὶ διὰ τῶν αἰσθητῶν ἐλθόντα. ^βΠάντα ὑπέστη ὁ
 ἀρχιερεὺς ὁ ἡμέτερος· διὰ γὰρ τοῦτο πρῶτον ὑπέστη, καὶ τότε
 ἀνέβη, ἵνα δύνηται συμπαθεῖν. “^εΠεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα
 καθ’ ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.” Ὅρα πῶς καὶ ἄνω τὸ, “^δπα-
 ραπλησίως,” τέθεικε, καὶ ἐνταῦθα τὸ, “καθ’ ὁμοιότητα.” Τοντ-
 ἐστίν, ἐδιώχθη, ἐνεπτύσθη, κατηγορήθη, ἐσκώφθη, ἐσυκοφαν-
 τήθη, ^εἀπηλάθη, τὸ τέλος ἐσταυρώθη. “Καθ’ ὁμοιότητα χω-

6 Act. xxi. 21, 28!

7 v. 15.

^κ καὶ πῶς—θαυμαστὸν] καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω. οὐ θαυμαστὸν δέ, εἰ οὐδ. αὐτὸ
 τέθεικεν· ἢ γὰρ K.Q. Sav. cet. καὶ πῶς τοῦτο οὐδ. τέθεικεν; Supp. ¹ δέ]
 καὶ K.Q. Sav. cet. Statim αὐτὸ O. Supp. αὐτὸν Edd. ^μ καὶ] ἡ K.Q.
 Sav. cet. ^ν λεχθέντων K. ^ο τοῦ M. Edd. τοῦ deest in omnibus.
^ρ αὐτὸς εἶρηκε A.N.R. εἶρηκεν αὐτὸς Veron. ⁹ ἂν om. K.Q. Statim τοῦ-
 τον Supp. ^τ γάρ] οὐν K.Q. Sav. cet. Mox μέγαν om. A. ⁸ Ἰησοῦν] +
 Χριστὸν N. ^ι ποίαν om. K. ^ν ὁμολογήσαμεν ex corr. O. Mox κατέ-
 χομεν O. κατὰσχομεν N. ^ω γάρ] Sic A.N.O.R. Cat. Supp. δέ Edd.
^κ οὐκ] οὐκοῦν ὅτι οὐκ K.Q. Sav. cet. ^ι καὶ] οὐ A. ² τῶν ἀρχ. om. N.
 Mox ἴσασι, ἀλλ’ οὐδὲ K.O.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^α γὰρ om. K.Q.
 Statim τῶν ἀνθρώπων K.Q. Sav. cet. ^β πάντα] + γὰρ A. Veron. et ex corr. O.
^ε πεπειρασμένον O.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^δ παραπλησίον A.R.
 Veron. Statim τέθεικε pro ἔθηκε omnes. ^ε ἀπελάσθη R. ἐσυκοφ. ἀπηλ.
 om. K.Q. Statim τέλος sine artic. Q.

ρις ἁμαρτίας.” Ἐνταῦθα καὶ ἄλλο αἰνίττεται, ὅτι δυνατόν 75
χωρὶς ἁμαρτίας καὶ ἐν θλίψεσιν ὄντα διενεγκεῖν. “Ὡστε καὶ
ὅταν λέγῃ, “ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς,” οὐ τοῦτό φησιν, ὅτι
ὁμοίωμα σαρκὸς, ἀλλ’ ὅτι σάρκα ἀνέλαβε. Διὰ τί οὖν εἶπεν,
“ἐν ὁμοιώματι;” 8 “Ὅτι περὶ ἁμαρτωλοῦ σαρκὸς ἔλεγεν·
ὁμοία γὰρ ἦν τῇ σαρκὶ τῇ ἡμετέρᾳ· τῇ μὲν γὰρ φύσει ἡ αὐτὴ
ἦν ἡμῖν, τῇ δὲ ἁμαρτία οὐκέτι ἡ αὐτή. 8 “Προσερχώμεθα οὖν
μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἵνα λάβωμεν
ἡ ἔλεον, καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.” Θρόνον
χάριτος τίνα φησὶ; Τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν, περὶ οὗ φη-
σιν. 9 “Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν ἡ μου.”
Τί ἐστι, “Προσερχώμεθα μετὰ παρρησίας;” “Ὅτι ἀναμάρτητον B
ἔχομεν ἄρχιερά, καταγωνιζόμενον τὴν οἰκουμένην” 10 “Θαρ-
σεῖτε γὰρ, φησὶν, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.” Τὸ γὰρ πάντα
μὲν παθεῖν, καθαρὸν δὲ εἶναι ἁμαρτημάτων, τοῦτό ἐστιν. Εἰ
καὶ ἡμεῖς ὑπὸ ἁμαρτίας ἐσμέν, φησὶν, ἢ ἀλλ’ αὐτὸς ἀναμάρτη-
τος. Πῶς ἡ προσερχώμεθα μετὰ παρρησίας; Ἡ θρόνος γὰρ
χάριτός ἐστιν, οὐ θρόνος κρίσεως νῦν. Διὰ τοῦτο μετὰ παρ-
ρησίας, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ οἶον ζητοῦμεν. Φιλοτιμία γὰρ
τὸ πρᾶγμά ἐστι, ὧρεά βασιλική. “Καὶ χάριν εὖρωμεν εἰς C
εὐκαιρον βοήθειαν.” Καλῶς εἶρηκεν, “εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.”
11 “Ἄν νῦν προσέλθῃς, φησὶ, λήψῃ καὶ χάριν καὶ ἔλεον· εὐκαιρῶς
γὰρ προσέρχῃ· ἂν δὲ τότε προσέλθῃς, οὐκέτι· ἄκαιρος γὰρ
τότε ἡ πρόσσδος· οὐ γὰρ ἐστι τότε θρόνος χάριτος. 12 Ἔως
τότε κάθῃται χαριζόμενος· ὅταν δὲ ἡ συντέλεια, τότε ἐγείρε-
ται εἰς κρίσιν” 11 “Ἀνάστα γὰρ, φησὶν, ὁ θεὸς, κρίνων τὴν

8 v. 16.

9 Psal. cix. 1.

10 Joan. xvi. 33.

11 Psal. lxxxi. 8.

1 ἐν om. A. 8 ὅτι om. K.N.O.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut.
Mox ὁμοίωμα pro ὁμοία K. 11 ἔλεος R. 1 τίνα φησὶ] τὴν ἄφῃσιν R. τίνα
λέγει K.Q. 1 μου] + ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐ. σου ὑπ. τῶν π. σου K.O.Q. Sav. cet.
Statim ὥσει ἔλεγε pro τί ἐστι K.Q. Sav. cet. 1 ἱερέα Cat. et a pr. m. O.
2 γὰρ] δὲ K.Q. Mox μὲν om. A.R. Veron. 3 ἐστὶν] + εἶναι καθ’ ὁμοιότητα
K.Q. 4 καὶ om. K.Q. Sav. cet. Statim ὑπὸ ἁμαρτίας O. ὑπὸ ἁμαρτίαν
K.N.Q.R. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox φησὶν om. K.Q. 5 ἀλλ’ αὐ-
τὸς (αὐτός N.) αὐτὸς δὲ K.Q. Sav. cet. 6 προσερχώμεθα O. Cat. 7 θρ.
γὰρ] Sic N.O.R. Cat. γὰρ om. A. Supp. θρ. φησὶ K.Q. ὅτι θρ. Sav. cet.
Mox ἐστὶν om. Supp. ἐστὶν νῦν (mox om. νῦν) K.Q. 8 τοῦτο] + προσερ-
χώμεθα K.Q. Mut. Sav. cet. 9 καὶ om. K.Q. Supp. Sav. cet. Post ζητοῦ-
μεν add. φησὶ K.Q. Sav. cet. 10 δωρεὰ] καὶ δωρεὰ N. Sav. cet. 11 κα-
λῶς] καὶ καλῶς N. εἶπεν pro εἶρηκεν K.O.Q. 12 ἂν νῦν (νῦν ἂν N.) pr. φ.]
δηλῶν ὅτι ἂν νῦν pr. K.Q. 13 ἔως τότε (ὅτε Cat.) θρόνος χάριτός ἐστιν, ἔως
K.Q. Sav. cet. Post χαριζόμενος add. ὁ βασιλεὺς K.N.O.Q.R. Cat. Sav. cet.
14 συντέλεια] + γίνῃται K.N. Sav. cet. + ἐπιστῇ Supp. 15 φησὶν om. R. Mox
κρίνων K.O.Q. Supp.

γῆν.” “^bΠροσερχώμεθα μετὰ παρρησίας.” ^c“^Η πάλιν ἐκεῖνό
 D φησι· μηδὲν ἔχοντες συνειδὸς πονηρὸν, τουτέστι, μὴ διαστά-
 ζοντες· οὐ γὰρ δύναται μετὰ παρρησίας ὁ τοιοῦτος προσελθεῖν.
 Διὰ ^dτούτου λέγει· ¹²“Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ
 σωτηρίας ἐβοήθησά σοι.” Ἐπεὶ καὶ νῦν τὸ μετὰ τὸ λουτρὸν
 ἁμαρτάνοντας εὐρίσκειν μετάνοιαν, χάριτός ἐστιν. Ἴνα δὲ μὴ
^eἀκούων ἀρχιερέα, νομίσης ἑστάναι αὐτὸν, εὐθέως ἐπὶ τὸν θρό-
 νον ἄγει· ὁ δὲ ἱερεὺς οὐ κἀθηται, ἀλλ’ ἔστηκεν. Ὅρῃς ὅτι τὸ
 γενέσθαι ἀρχιερέα βουχὶ φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ ^hχάριτος καὶ
 76 συγκαταβάσεως καὶ κενώσεως; Τοῦτο καὶ ⁱἡμῖν εὐκαιρον νῦν
 εἰπεῖν, προσερχώμεθα μετὰ παρρησίας αἰτοῦντες· μόνον πίστιν
^kπροσαγάγωμεν, καὶ πάντα δίδωσι. Νῦν ὁ τῆς δωρεᾶς ἐστὶ και-
 ρὸς, μηδεὶς ἑαυτοῦ ἀπογινωσκέτω. Τότε τῆς ἀπογνώσεως ὁ
 καιρὸς, ὅταν ὁ νυμφὼν κλείηται, ὅταν εἰσέλθῃ ὁ βασιλεὺς τοὺς (47¹)
 ἀνακειμένους ἰδεῖν, ὅταν ἀπολάβωσι τοὺς κόλπους τοῦ πατριάρ-
 χου οἱ μέλλοντες τούτων ἀξιουῖσθαι· νῦν δὲ οὐπω· ἔτι γὰρ τὸ
 θέατρον συνέστηκεν, ἔτι ὁ ἀγὼν ^mἐνέστηκεν, ἔτι τὸ βραβεῖον
 μετέωρον.

B “Σπουδάσωμεν οὖν· καὶ γὰρ Παῦλός φησιν, ¹³“Οὕτω τρέ-
 χω, ὡς οὐκ ἀδήλως.” Δρόμου χρεία, καὶ δρόμου σφοδρού. Ὁ
 τρέχων οὐδένα τῶν ^oἀπαντῶντων ὁρᾷ, ^pκἂν διὰ λειμώνων, κἂν
 δι’ αὐχμηρῶν τόπων ^qδιαβαίνει· ὁ τρέχων οὐ πρὸς τοὺς θεατὰς
 ὁρᾷ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βραβεῖον· κἂν πλούσιοι, κἂν πένητες ᾧσι,
 κἂν σκώπητι τις, κἂν ἐπαινῇ, κἂν ὑβρίζῃ, κἂν λίθοις βάλλῃ, κἂν
 τὴν οἰκίαν ^rδιαρπάξῃ, ^sκἂν παῖδας ἴδῃ, κἂν γυναῖκα, κἂν ὅτιοῦν,
 ἐνὸς γίνεται μόνου, τοῦ τρέχειν, ^vτοῦ λαβεῖν τὸ βραβεῖον. Ὁ

12 Esai. xlix. 8.

13 1 Cor. ix. 26.

^b προσερχώμεθα] ἔστι καὶ ἕτερόν τι εἰπεῖν. προσερχώμεθα, φησὶ K.Q. Sav. cet. ^c ἡ πάλιν ἐκεῖνό φ.] τουτέστι iidem. Mox τουτέστι om. K.N.Q. Sav. cet. ^d τούτου] + ἀλλαχοῦ Q. + καὶ ἀλλαχοῦ K. Sav. cet. ^e ἀκούσας O. Sav. cet. Post h. v. add. αὐτὸν K.O.Q. Mut. Sav. cet. ^f ἑστάναι αὐτὸν, εὐθέως] Sic A.N.R. Veron. αὐτὸν ἑστάναι εὐθέως O.Q. Cat. ἑστάναι, εὐθέως αὐτὸν Sav. cet. Statim αὐτὸν ἐπὶ τ. θ. ἄγει (ἀνάγει Cat.) N.O. Cat. ἐπὶ τ. θ. αὐτὸν ἄγει Q. ^g οὐχὶ pro οὐ N.O.Q. Cat. ^h χάριτος καὶ om. Cat. Mut. Mox καὶ κενώσεως om. K.Q. ⁱ ἡμῖν om. K.Q. Statim νῦν εὐκ. pro εὐκ. νῦν K.Q.R. ^k προσαγάγωμεν N.Q. Sav. cet. Statim καὶ πάντως ληψόμεθα. νῦν K.Q. ^l ἑαυτὸν N.O. ^m ἔστηκεν K.N.Q. et a pr. m. O. receptum a Sav. cet. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ σπουδαίους εἶναι ἐν τοῖς καλοῖς, καὶ μὴ θεατρομαεῖν καὶ ἀσελγαίνειν, μάλιστα γέροντας· καὶ ὅτι τὸ συμμετρώς χρῆσθαι γάμψι σεμνῷ καὶ οἴνῳ καὶ τοῖς ὁμοίοις οὐδὲν παραβλάπτει πρὸς θεοσίβειαν. Veron. ^o ἀπαντῶντων] Sic N.O.Q. Mut. ἀπαντῶντων (sic) K. ἀπάντων Edd. Lacuna est in R. usque ad p. 76 C. οὐ μόνον οὐδέν. ^p κἂν] ὁ τρέχων καὶ K.Q. ^q διαβαίνει K.Q. ὁδεύη Veron. ^r διαρπάσῃ K.N.Q. διασπάσῃ O. ^s κἂν παῖδας-γυναῖκα (γυναῖκας N.) om. A. ^t ὅτιοῦν] + οὐδαμῶς ἐπιστρέφεται, ἀλλ’ K.Q. Sav. cet. Mox γίνεται om. K.Q. ^v τοῦ] καὶ N.

τρέχων οὐδαμοῦ ἴσταται· ἐπεὶ καὶ μικρὸν ῥαθυμύσῃ, τὸ πᾶν C ἀπώλεσεν. Ὁ τρέχων οὐ μόνον οὐδὲν ὠφείλει πρὸ τοῦ τέ-
λους, ἀλλὰ καὶ τότε μάλιστα ἐπιτείνει τὸν δρόμον. Τοῦτό
μοι εἴρηται πρὸς τοὺς λέγοντας, ἐν νεότητι ἡσκήσαμεν, ἐν νεό-
τητι ἐνηστεύσαμεν, γεγηράκαμεν ^κνῦν. Μάλιστα νῦν τὴν εὐλα-
βειαν ἐπιτείνειν ἔχρην. Μή μοι τὰ παλαιὰ ἀρίθμει κατορ-
θώματα, νέαζε καὶ ἄκμαζε νῦν ^κμάλιστα. Ὁ μὲν γὰρ τὸν
σωματικὸν τοῦτον ^αδρόμον τρέχων, εἰκότως, ἐπειδὴν ἡ πολὺα
καταλάβῃ, οὐχ ὁμοίως τρέχειν δύναται· ἐν γὰρ τῷ σώματι τὸ D
πᾶν τοῦ ἀγώνος ἐστὶ· σὺ δὲ τίνος ἕνεκεν ἐλαττοῖς τὸν δρόμον;
Ψυχῆς γὰρ ἐνταῦθα χρεία, ψυχῆς διεγερμένης· ἡ δὲ ψυχὴ
ἐν γῆρᾳ ῥώννυται μᾶλλον, τότε ^βἀκμάζει, τότε γαυροῦται.
Καθάπερ γὰρ σῶμα, ἕως μὲν ἂν πυρετοῖς συνέχῃται καὶ ἐπαλ-
λήλοισ νοσήμασι, καὶ ἰσχυρὸν ^γῆ, τεταλαιπώρηται, ἐπειδὴν δὲ
ἀπαλλαγῇ τῆς πολιορκίας ἐκείνης, ἀνακτᾶται τὴν οἰκίαν δύνα-
μιν· οὕτω καὶ ^δἡ ψυχὴ ἐν ^ενεότητι πυρέττει, ^εκαὶ δόξης αὐτὴν
ἔρως κατέχει μάλιστα καὶ τρυφῆς καὶ ἀφροδισίων καὶ πολλῶν γγ
ἄλλων φαντασιῶν· ^ετὸ δὲ γῆρας ἐπελθὼν, πάντα ταῦτα ^αἀπε-
λαύνει τὰ πάθη, τὰ μὲν διὰ τὸν ^ικόρον, τὰ δὲ διὰ τὴν φιλοσο-
φίαν. ^κΤοὺς γὰρ τόνους χαλάσαν τοῦ σώματος τὸ γῆρας,
οὐδὲ βουλομένην ἀφήσιν αὐτοῖς ^ιχρησθαι τὴν ψυχὴν, ἀλλ'
ὥσπερ πολεμίους παντοδαποὺς καταστεῖλαν, ἐν καθαρῷ ^μθορύ-
βων χωρίῳ καθίστησιν αὐτὴν, καὶ πολλὴν ἐργάζεται τὴν γαλή-
νην, καὶ τὸν φόβον ἐπεισάγει πλείονα. Εἰ ^νγὰρ μηδεὶς ἕτερος,
φησὶν, ἀλλ' οἱ γεγηρακότες ἴσασιν, ὅτι τελευτῶσι, ^οκαὶ ὅτι B
πάντως ἐγγὺς ἐστήκασιν τοῦ θανάτου. Ὅταν οὖν αἱ μὲν ἐπιθυ-
μιαί ^ρὑπέξιστῶνται αἱ βιωτικαί, ἡ δὲ τοῦ δικαστηρίου προσδο-
κία ἐπεισέρχεται, τὸ δυσπειθὲς αὐτῆς μαλάττουσα, οὐχὶ μᾶλ-
λον προσέκτικωτέρα γίνεται, εἰάν θέλῃ; Τί οὖν, φησὶν, ὅταν
ἴδωμεν τῶν νέων χαλεπωτέρους τοὺς γέροντας; Ὑπερβολὴν μοι

^κ ὠφείλει O. Mox τοῦτο pro τότε N. ^κ νῦν om. A.R. Veron. Statim
νῦν μ. pro μ. νῦν iidem. ^γ χρῆ K.N.O.Q. Sav. cet. ^κ μάλιστα] μᾶλλον
N.O. Sav. cet. μάλιστα μὲν pro μάλιστα. ὁ μὲν A. Veron. νέαζε—μάλιστα]
δυσπτόν καὶ νῦν ἀκμάζειν, ἂν ἐθέλωμεν, μάλιστα K.Q. ^α δρ. τρέχων pro τρέ-
χων δρ. omnes. Mox οὐκέτι pro οὐχ N. Sav. cet. ^β ἀκμάζει] νέαζει K.Q.
^γ ἦν N. Mox ἐπὶ δὲ K.O.Q. ^δ ἡ om. iidem. ^ε νεότητι] + μὲν οὐσα
K.Q. Sav. cet. ^ε καὶ om. K.Q. ^ε τὸ δὲ γ. ἐπελθὼν] τοῦ δὲ γῆρας (τοῦ γ.
δὲ K.Q.) αὐτῇ ἐπελθόντος K.Q. Sav. cet. ^β ἐξελαύνει N.O. ἀπελαύνεται
K.Q. Sav. cet. Statim τὰ παθήματα A.R. τὰ σωματικὰ Veron. ^ι κόρον]
καιρὸν K.Q.R. et a pr. m. N. receptum a Sav. cet. *satiestatem* Mut. ^κ τοὺς]
+ μὲν N. Sav. cet. ^ι χρήσασθαι a pr. m. O. τὴν ψυχὴν om. K.Q. ^μ θορύ-
βων] καὶ ἀθορύβῳ N. ^ν γὰρ] + καὶ K.Q. Sav. Cet. Mox φησὶν om. iidem.
^ο καὶ om. N. ^ρ ὑπέξιστῶνται A.N.O.R. ὑπέξιστῶνται K.Q. ἐξιστῶνται
Edd.

λέγεις κακίας· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν μαινομένων, οὐδενὸς ὠθοῦντος, ὀρώμεν αὐτοὺς κατὰ κρημνῶν ἠχωροῦντας. Ὅταν οὖν καὶ γέρων
 C τὰ νέων νοσῇ, ὑπερβολὴ κακίας ἐστί· καὶ οὐδὲ ἐν νεότητι ὁ
 τοιοῦτος ἀπολογία^α ἂν ἔχοι· οὐ γὰρ ἔδυναται λέγειν, ¹⁴ “Ἀ-
 μαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.” Ὁ γὰρ
 ἐν γήρᾳ μένων ὁ αὐτὸς, δείκνυσιν ὅτι καὶ ἐν νεότητι, οὐ δι’
 ἀγνοίαν, οὐδὲ δι’ ἀπειρίαν, οὐδὲ διὰ τὴν ἡλικίαν τοιοῦτος ἦν,
 ἀλλὰ διὰ ῥαθυμίαν. Ἐκεῖνος γὰρ δύναιται λέγειν, “Ἀμαρτίας
 νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς,” ὁ τὰ τῷ γέροντι
 προσήκοντα ποιῶν, ὁ ἐν τῷ γήρᾳ μεταβαλλόμενος· εἰ δὲ καὶ
 ἐν γήρᾳ τὰ αὐτὰ ἀσχημονεῖ, πῶς ἄξιον γέροντα ² τὸν τοιοῦτον
 ὀνομάζεσθαι, οὐδὲ τὴν ἡλικίαν αἰδούμενον; Ὁ γὰρ λέγων,
 D “Ἀμαρτίας νεότητός μου ³ καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς,” ὡς
 ἐν τῷ γήρᾳ κατορθῶν, ταῦτά φησι. Μὴ τοῖνυν διὰ τῶν ἐν τῷ
 γήρᾳ γινομένων ἀποστερήσης σαυτὸν καὶ τῆς τῶν ⁴ ἐπὶ νεότητι
 ἀμαρτημάτων συγγνώμης. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον καὶ συγ-
 γνώμης ἐπέκεινα τὸ γινόμενον; Ὁ γέρων ἐν ⁵ καπηλείῳ καθέζε-
 ται, ⁶ γέρων εἰς ἵπποδρόμια σπεύδει, γέρων εἰς ⁷ θεάτρα ἀνα-
 βαίνει, καθάπερ τὰ παιδία τρέχων μετὰ τοῦ πλήθους. Ὅντως
 αἰσχύνῃ καὶ γέλωσι, τῇ μὲν πολιᾷ κοσμεῖσθαι ἐξῴθεν, ⁸ ἐνδοθεν
 78 δὲ παιδὸς φρόνημα ἔχειν. Κἂν μὲν ὑβρίσῃ τις νέος, εὐθέως
 προβάλλεται τὰς πολιὰς. Σὺ αὐτὰς αἰδέσθητι πρῶτος· εἰ δὲ
 σὺ βτὰς ἑαυτοῦ οὐκ αἰδῇ, καὶ ταῦτα γέρων ὢν, πῶς τὸν νέον
 τὰς σὰς αἰδέσθαι ⁹ ἁξιοῖς; Οὐκ αἰδῇ τὰς πολιὰς, ἀλλ’ αἰσχύν-
 νεις αὐτάς. Ὁ θεὸς σε ἐτίμησε ¹ τῇ λευκότητι τῶν τριχῶν, (472)
 ἔδωκε σοι προεδρίαν πολλήν· τί προδίδως τὴν τιμήν; Πῶς σε
 αἰδεσθήσεται ὁ νέος, ὅταν αὐτοῦ πλέον ἀσελγαίνῃς; Ἡ γὰρ
 πολιὰ τότε αἰδέσιμος, ² ὅταν τὰ τῆς πολιᾶς πράττῃ· ὅταν δὲ
 B νεωτερίζῃ, τῶν νέων καταγελαστότερος ἔσται. Πῶς οὖν δυνή-

14 Psal. xxiv. 7.

^α βαρύνοντας A. ¹ τὰ τῶν νέων K.N. Sav. cet. Post ὑπερβολὴ add. τοῦτο
 K.Q. Sav. cet. ² ἂν om. A.K.O.R. Veron. ³ δυνατός A.R. Veron.
^ν νεότητι] + ὑπάρχων Edd. ὑπάρχων om. A.K.O.Q. Statim διὰ sine elisione
 bis N. ^ω τῷ om. N. ² τὸν τοιοῦτον] τοῦτον N. et ex corr. O. ³ καὶ
 ἀγν. μου om. N. Mut. et a pr. m. O. ⁴ τῷ om. K.O.Q. Mox ἑαυτὸν O.
⁵ ἐπὶ τῇ ν. K.N.O.Q. Sav. cet. ⁶ γέρων] + μεθύει N. Sav. cet. γέροντα ἐν
 καπ. καθέζεσθαι, γέροντα εἰς ἱπ. σπεύδειν, γέροντα εἰς θ. ἀναβαίνειν, καθ. τὰ π.
 τρέχοντα corr. a 2da m. O. ⁷ καπηλείῳ A. καπηλείῳ (vel -λίῳ) K.Q.
⁸ γέρων om. N. Statim εἰς ἵπποδρόμια N. ἐν ἵπποδρομίᾳ A. Veron. ἐν ἵππο-
 δρομίᾳ R. εἰς ἵπποδρομίας K.O.Q. Sav. cet. ⁹ θεάτρον R. Veron. Mox
 καθ. παιδίων N.O. Sav. cet. ¹ ἐνδον a pr. m. O. ² τὰς ἑαυτοῦ] τὰς σαυτοῦ
 K. τὰς αὐτοῦ (sic) N. τὰ σαυτοῦ (sic) O. τὰς σεαυτοῦ Q. Sav. cet. ³ ἁξιοῖς]
 + πολιὰς N.O. Sav. cet. ⁴ τῇ] ἐν τῇ A. Veron. et corr. O. ⁵ ὅταν—
 πράττῃ om. A.

σεσθε ἰτῷ νέῳ ταῦτα παραινεῖν ὑμεῖς οἱ γέροντες, μεθύοντες ὑπὸ τῆς ἀταξίας; Οὐ τῶν ^mγερόντων κατηγορῶν ταῦτα λέγω, ἀλλὰ τῶν νέων. Οἱ γὰρ ταῦτα ⁿπράττοντες, ἐμοί, καὶ εἰς ἑκατοστὸν ^oἐλθωσιν ἔτος, νέοι εἰσὶ· καθάπερ οἱ νέοι, καὶ παιδία μικρὰ ὄντι, σωφρονῶσι δὲ, ^pγερόντων εἰσὶν ἀμείνους. Καὶ οὐκ ἐμὸς οὗτος ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ ταύτην οἶδε τὴν διάκρισιν· ¹⁵“Γῆρας γὰρ, φησὶ, ^qτίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, καὶ ἡλικία γῆρας βίος ἀκηλίδωτος.” Καὶ γὰρ τὴν πολιὰν ^Cτιμῶμεν, οὐκ ἐπειδὴ τὸ λευκὸν χρῶμα τοῦ μέλανος προτιμῶμεν, ἀλλ’ ὅτι τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐναρέτου ζωῆς, καὶ ὁρῶντες ἀπὸ τούτου στοχαζόμεθα τὴν ἔνδον πολιάν· ^rἂν δὲ τὰναντία τῇ πολιᾷ διαπράττωνται, καταγέλαστοι γενήσονται διὰ τοῦτο μάλλον. ^sἘπεὶ καὶ τὸν βασιλέα τιμῶμεν, καὶ τὴν ἀλουργίδα καὶ τὸ διάδημα, ἐπεὶ δὲ σύμβολά ἐστι τῆς ἀρχῆς· ^tἐὰν δὲ ἴδωμεν αὐτὸν μετὰ τῆς ἀλουργίδος ἐμπτυόμενον, ὑπὸ τῶν δορυφόρων καταπατούμενον, ^vἀγγόμενον, εἰς δεσμωτήριον ἐμβαλλόμενον, σπαρattόμενον, ἄρα ^wαἰδεσθῆσόμεθα τὴν ἀλουργίδα, ^Dἢ τὸ διάδημα, ἀλλ’ οὐχὶ καὶ αὐτὸ τὸ σχῆμα ^xδακρύσομεν; Μὴ ἀξίου τοίνυν διὰ τὴν πολιὰν τιμᾶσθαι, ὅταν αὐτὴν αὐτὸς ἀδικῇ· καὶ γὰρ καὶ ^yαὕτη δίκην ὀφείλει παρὰ σοῦ λαβεῖν, ὅτι σχῆμα λαμπρὸν οὕτω καὶ τίμιον καταισχύνεις. Οὐ κατὰ πάντων ταῦτα λέγομεν, οὐδὲ κατὰ τοῦ γῆρας ἀπλῶς ἡμῖν ὁ λόγος, ^zοὐχ οὕτω μέμνηνα, ἀλλὰ κατὰ ψυχῆς ^aνέας τὸ γῆρας αἰσχυνοῦσης· ^bοὐδὲ ὑπὲρ τῶν γεγηρακότων ταῦτα ἀλγοῦντες λέγομεν, ἀλλὰ τῶν καταισχυρόντων τὴν πολιάν. Βασιλεὺς γάρ ἐστιν ὁ γέρων, ^cἐὰν ἐθέλῃ, καὶ τοῦ τὴν ἀλουργίδα ἔχοντος βασιλικώτερος, τῶν ⁷⁹παθῶν κρατῶν, καὶ ἐν τάξει δορυφόρων ὑποτάττων τὰ πάθη· ἐὰν δὲ ἔλκηται, καὶ ^dκαταβιβάζεται ἀπὸ τοῦ θρόνου, καὶ χρημάτων ἔρωτος ^eκαὶ δόξης κενῆς καὶ καλλωπισμοῦ καὶ τρυφῆς ^fκαὶ μέθης καὶ ὀργῆς καὶ ἀφροδισίων γίνηται δούλος, καὶ καλ-

¹⁵ Sap. iv. 8, 9.

¹ τὸν νέον R. ^m γερόντων] + δὲ N. Sav. cet. Post λέγω add. μὴ γένοιτο K.Q. Sav. cet. ⁿ πράσσοντες· K.N.O.Q. Post ἐμοί add. δοκεῖ K.N.Q. Sav. cet. ^o ἔλ. ἔτος] ἔτος ἔλ. K.O.Q. ^p τῶν γερόντων K.N.O.Q. Sav. cet. ^q τίμιον om. A. Veron. Mox καὶ ἡλικίας γῆρας. ἀλλὰ βίος R. ^r ἂν] κατὰ A. Statim τὰ ἐναντία O.Q. τῇ πολιᾷ om. R. ^s ἐπεὶ] οὕτω K.Q. ^t ἂν] ἂν A.O.Q. ^v ἀγόμενον—σπαρattόμενον om. A. Mox ἐμβαλλόμενον O. βαλλόμενον R. ^w αἰδεσθῆσονται K. Post διάδημα add. εἰπέ μοι K.Q. Sav. cet. ^x δακρύσομεν A. et ex corr. O. ^y αὕτη K.Q. Mox λαβεῖν παρὰ σοῦ hoc ord. K.O.Q. ^z οὐχ οὕτω μ.] οὕτω μέμνηνεν R. ^a νέας] νεαζούσης καὶ N. ^b οὕτε A.R. Veron. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν γ.] καὶ κατὰ τῶν κακῶς γ. N. Mox ἀλλὰ om. idem. ^c ἂν] ἂν K.Q. Statim θέλῃ N. ^d καταβιβά- ζεται a pr. m. O. ^e καὶ δόξης κ. om. Mut. in marg. habent N.O. ^f καὶ om. A. Mox γίνηται A. γέννηται R.

λωπίζεται ἐλαίφ τὴν τρίχα, καὶ τὴν ἡλικίαν ὑπὸ τῆς προαιρέ-
 σεως ὑβρίζομένην ὁ δεικνύη ποίας οὐκ ἂν εἴη κολάσεως ὁ τοιοῦ-
 τος ἄξιος; Ἀλλὰ μὴ ἡ γένοισθε τοιοῦτοι οἱ νέοι· οὐδὲ γὰρ
 ὑμῖν συγγνώμη ἐστὶν ἀμαρτοῦσι. Τί δήποτε; Ὅτι ἔξεστι
 γέροντα εἶναι ἐν νεότητι· ὥσπερ ἐν γῆρα νέοι εἰσὶν, οὕτω καὶ
 B τούναντίον. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖ οὐδένα ἢ θριξ λευκαينوμένη σώζει,
 οὕτως οὐδὲ ἐνταῦθα μέλαινα οὐσα ἐμποδίζει. Εἰ γὰρ ἀσχη-
 μονέστερον ἢ τὸν γέροντα ταῦτα ποιεῖν, ἅπερ εἶπον, πολλῶ
 μᾶλλον ἢ τὸν νέον· ἀλλ' ὅμως οὐδὲ ὁ νέος κατηγορίας ἀπήλ-
 λαται. Νέος γὰρ ἐκεῖ δύναται συγγνώμην ἔχειν μόνον, ὅταν
 εἰς διοίκησιν πραγμάτων ἢ καλῇται, ὅταν ἄπειρος ἦ, ὅταν χρό-
 νου δέηται καὶ πείρας· ὅταν δὲ δέη ὁ σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν
 ἐπιδείξασθαι, οὐκέτι, οὐδὲ ὅταν δέη χρημάτων κρατεῖν. Ἔστι
 γὰρ ὅπου μᾶλλον τοῦ γέροντος κατηγορεῖται ὁ νέος. Ὁ ἑκείνος
 C μὲν γὰρ πολλῆς δεῖται θεραπείας, τοῦ γῆρως ἐξασθενούντος
 αὐτόν· οὗτος δὲ δυνάμενος, ῥᾶν θέλη, ἄρκειν ἑαυτῷ, ποίας ἂν
 τύχοι ὁ συγγνώμης, ὅταν ἀρπάξῃ μᾶλλον τοῦ γέροντος, ὅταν
 μνησικακῇ, ὅταν ἐξουθενῇ, ὅταν μὴ ἐπιδείξῃται μᾶλλον τοῦ
 γέροντος, ὅταν πολλὰ φθέγγηται ἀκαίρως, ὅταν ὑβρίξῃ, ὅταν
 λοιδορῇται, ὅταν μεθύῃ; Εἰ δὲ ἐν τῇ σωφροσύνῃ νομίζει μὴ
 δύνασθαι ἐγκαλεῖσθαι, ὅρα αὐτόν καὶ ἐνταῦθα πολλὰ ἔχοντα
 τὰ βοηθήματα, ἅνπερ βούληται. Εἰ γὰρ καὶ σφοδρότερον
 D αὐτόν τοῦ γέροντος ἢ ἐπιθυμία ἢ ἐνοχλεί, ἀλλ' ὅμως ἐστὶ πολ-
 λὰ, ἃ μᾶλλον τοῦ γέροντος ποιῆσαι δυνήσεται, καὶ ἐπάδειν
 ἢ τὸ θηρίον ἐκείνο. Ποία δὲ ταῦτά ἐστι; Ὑπόνοι, ἀναγνώσεις,
 παννυχίδες, νηστεῖαι. Τί οὖν πρὸς ἡμᾶς ταῦτα, ἡ φησὶ, τοὺς μὴ
 μονάζοντας; Ταῦτα ἐμοὶ λέγεis; εἰπέ Παῦλῳ, ὅταν λέγῃ,
 16 «Ἄγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει» ὅταν
 80 λέγῃ, «Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιείσθε εἰς ἐπιθυμίας» οὐ
 γὰρ δὴ μοναχοῖς ταῦτα ἔγραφε μόνον, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς οὐσιν

16 Ephes. vi. 18. Rom. xiii. 14.

ὁ δεικνύη] ἔχῃ (ἦ in ras.) O. ἡ γένησθε A.O. γίνεσθε N. Mox ἀμαρ-
 τάνουσι N.R. Sav. cet. ἀμαρτῶσι a pr. m. O. ὥσπερ] καὶ ὥσπερ K.O.Q.
 Sav. cet. ὥσπερ καὶ N. ἢ τὸν] τὸ R. Mox ποιεῖν R. et ex corr. O. Ede-
 batur ποιεί. Vid. Annot. ἔγκαλῇται ex corr. N.O. ὁ σωφροσύνης
 ἀνδρείαν (ἀνδρεία A.) A.K.Q.R. Veron. ὁ ἐκείνος—θεραπείας om. A. ῥᾶν
 + μὴ A.R. Veron. μὴ superscript. in O. ἂν om. N. Statim τύχοι K.N.
 O.Q. τύχῃ Edd. ὁ συγγνώμης] + μὴ βουλόμενος K.Q. Sav. cet. ὅταν
 —γέροντος om. A. ὅταν ἐξουθενῇ om. N.R. Mut. Veron. ἐπιδείσθαι
 O.R. Veron. μᾶλλον τοῦ γ. om. K.Q. ὅταν ὑβρίξῃ om. R. Statim ὅταν
 λοιδορῇ idem. ἢ ἐνοχλῇ A. ἐνοχλοῖ N. ἢ τῷ θηρίῳ R. καὶ ἐπάδειν
 —ἐκείνο om. K.Q. inclusum a Sav. Ὑπόνοι post νηστεῖαι transp. K.Q.
 ἢ φησὶ K.O.Q.R. φῆς Edd. ποιείτε Veron. ποιῇτε R. et ex corr. O.
 Statim εἰς ἐπιθυμίαν A. μόνον om. K.Q. ante μοναχοῖς transp. N.

(473) ἐν ταῖς πόλεσι. Μὴ γὰρ ὁ κοσμικὸς ὀφείλει τι ἑπλέον ἔχειν τοῦ μονάζοντος, ἢ ^ατὸ γυναικὶ συνοικεῖν μόνον; ἐνταῦθα ἔχει τὴν συγγνώμην, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις οὐκέτι, ἀλλὰ πάντα ἐξ ἴσης τῷ μονάζοντι πράττειν αὐτὸν προσήκε. Καὶ οἱ μακαρισμοὶ δὲ οἱ παρὰ τοῦ Χριστοῦ οὐ μονάζουσι μόνον εἰσὶν εἰρημένοι· ἐπεὶ τὸ πᾶν ἀπώλετο τῆς οἰκουμένης, καὶ ^εκατηγοροῦμεν ὁμότητα τοῦ θεοῦ. Εἰ δὲ οἱ μακαρισμοὶ τοῖς μονάζουσιν εἰσι μόνοις εἰρημένοι, καὶ τὸν κοσμικὸν οὐ δυνατόν αὐτοὺς κατορθῶσαι, αὐ- B τὸς δὲ τὸν γάμον ἐπέτρεψεν, ἄρα αὐτὸς ἑπάντας ἀπώλεσεν. Εἰ γὰρ οὐ δυνατόν μετὰ γάμου τὰ τῶν μοναζόντων ποιεῖν, ^επάντα ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται, καὶ εἰς στενὸν κατεκλείσθη ^βτὰ τῆς ἀρετῆς. Πῶς ^ιδὲ τίμιος ὁ γάμος, ὁ τοσοῦτον ἐμπο- διζων ἡμῖν; Τί ^κοὖν; Δυνατὸν, ^ικαὶ σφόδρα δυνατόν, καὶ γυναικάς ἔχοντας τὴν ἀρετὴν μετιέναι, εἰς θέλωμεν. Πῶς; Ἐὰν ἔχοντες ^μγυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦμεν· εἰς μὴ χαίρωμεν ἐπὶ κτήσεσιν, εἰς τῷ κόσμῳ χρώμεθα ὡς μὴ καταχρώμενοι. Εἰ δὲ C τινες ἐνεποδίσθησαν ^αἀπὸ γάμου, εἰδέτωσαν ὅτι οὐχ ὁ γάμος ἐμπόδιον, ἀλλ' ἡ προαίρεσις ἡ κακῶς χρησαμένη τῷ γάμῳ· ^οἐπεὶ οὐδὲ ὁ οἶνος ποιεῖ μέθην, ἀλλ' ἡ κακὴ προαίρεσις, καὶ τὸ πέρα τοῦ μέτρου ^ρχρησθαι. Μετὰ συμμετρίας τῷ γάμῳ χρῶ, καὶ πρῶτος ἐν τῇ βασιλείᾳ ἔση, καὶ πάντων ἀπολαύσεις τῶν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Η.

81

¹ Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικεῖται ἀσθένειαν·

1 CAP. V. v. 1—3.

^ε πλ. ἔχειν pro ἔχειν πλ. A.K.N.O.R. ^α τὸ] τοῦ A. Veron. τῷ O.R. ^ε κατηγορήσαμεν Q. κατηγορήσαμεν ἂν Sav. cet. invitis nostris. ^ι πάντα K. O.Q. ^ε πάντα (superscript.) ἀπώλετο N. ^β τὰ τῆς α. om. A. ^ι δέ] + καὶ K.Q. Sav. cet. Post γάμος add. καὶ ἡ κοίτη ἀμιάντος A.R. Veron. invito Mut. ^κ οὖν] + ἐστὶν εἰπεῖν K.Q. Sav. cet. ^ι καὶ σφ. δ. om. A. Statim γυναῖκα K. Mox θελήσωμεν A.R. Veron. ^μ γυναῖκα A.K.O.Q. Sav. cet. Mox παραχρῶμενοι O.Q. ^α ἀπὸ] ὑπὸ K.N.O.Q. Sav. cet. Mox ιδέτωσαν K.Q. et ex corr. N. receptum a Sav. cet. sciant Mut. ^ο ἐπειδὴ N. Mox τὴν μέθην N.R. Sav. cet. ^ρ χρῆσθαι] χρῆσασθαι N. κεχρησθαι. χρῆσαι K.Q. Sic, sed κεχρησθαι in marg. a 2da m. O. Mox χρῶ om. O.Q. et probab. K.

καὶ διὰ ^α ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ^β αὐτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

- B** ΘΕΛΕΙ δείξαι λοιπὸν ὁ μακάριος Παῦλος, ὅτι πολλῶν βελτίων ἢ διαθήκη αὕτη τῆς παλαιᾶς. Ποιεῖ ^{οὖν} τοῦτο, πόρρωθεν προκαταβάλλων τοὺς λογισμούς. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ^δ ἦν ^ε σωματικὸν ἢ φανταστικὸν, οἶον, οὐ ναὸς, οὐχ ἄγια ἀγίων, οὐχ ἱερεὺς τοσαύτην ἔχων ἱσχυρὴν, οὐ παρατηρήσεις νομικαί, ἀλλ' ὑψηλότερα καὶ ὑπελειότερα πάντα, καὶ οὐδὲν τῶν σωματικῶν, τὸ δὲ πᾶν ἐν τοῖς πνευματικοῖς ^β ἦν· οὐχ οὕτω δὲ ^ι τὰ πνευματικὰ τοὺς ἀσθενεστέρους ἐπήγετο, ὥς τὰ σωματικά· ^κ τοῦτον δλον ἀνακινεῖ τὸν λόγον. Καὶ θέα τὴν σύνεσιν· ἀπὸ τοῦ ἱερέως **U** ^ι πρώτου ποιεῖται τὴν ἀρχὴν, καὶ συνεχῶς αὐτὸν ἀρχιερέα καλεῖ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ^{ιι} πρώτου δείκνυσιν τὴν διαφορὰν. Διὰ τοῦτο ὀρίζεται πρῶτον τί ἐστὶν ἱερεὺς, καὶ δείκνυσιν ^{ει} τίνα ἔχει ἱερέως, καὶ ^ο εἰ τίνα σύμβολα γίνεται ἱερωσύνης. **P** Ἀντέπιπτε δὲ αὐτῷ, ὅτι οὐδὲ εὐγενὴς ἦν, ^ο οὔτε ἐκ φυλῆς ^ι ἦν ἱερατικῆς, οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς ^ι ἱερεὺς· πῶς οὖν ἱερεὺς, ^ι φησί; Καὶ ὥσπερ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, ^ι ἀπίθανον λόγον λαβὼν, ^{ιι} εἰ πίστις ἐργάζεται τοῦτο ὅπερ οὐκ ἴσχυεν ^ο ὁ πόνος ὁ τοῦ νόμου καὶ ὁ τῆς **D** πολιτείας ^ι ἰδρῶς, κατέφυγεν ἐπὶ τὸν πατριάρχην, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν χρόνον τὸ πᾶν ^α ἀνήγαγεν· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ^α ἀνατέμνει τῆς ἱερωσύνης τὴν ἐτέραν ὁδὸν, ἀπὸ τῶν φθασάντων αὐτὴν προτιθεῖς. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῆς κολάσεως οὐ τὴν γένεσιν παραφέρει μόνον, ἀλλὰ καὶ ^β τὰ ἐπὶ τῶν πατέρων συμβάντα· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, πρῶτον ἀπὸ τῶν παρόντων ^ο τοῦτο βεβαιοῦται. Ἐδεῖ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ^ο οὐρανίων τὰ ἐπίγεια

Hom. VIII. ^α ταύτην] τοῦτο R. Mox καθὼς καὶ περὶ K.Q. ^β αὐτοῦ N. Statim περὶ ἁμ. Q.R. ὑπὲρ ἁμ. om. K. ^{οὖν} δὲ K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox καταβάλλων Q. ^δ ἦν om. a pr. m. N. ^ε σὼμ. ἢ (οὐδὲ O. Supp.) φαντ.] τῶν σωματικῶν K.Q. ^ι κατασκευὴν K.N. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^κ τελεώτερα K. Mox πρόσκαιρον pro τῶν σωματικῶν K.Q. ^β ἦν om. A. Cat. ^ι τὰ om. A. Mox ὑπήγετο Cat. ^κ τοῦτον δλ.] τοῦτων δλων N. τοῦτου χάριν τοῦτον δλ. K.Q. Sav. cet. Statim κινεῖ A.K.Q. Sav. cet. ^ι πρώτων ex corr. O. ^{ιι} πρώτων N. Sav. cet. ποιεῖται pro δείκνυσιν R. ^{ει} εἰ om. K.Q. Sav. cet. Post ἱερέως add. σύμβολα O. ^ο εἰ om. K.Q. Sav. cet. Statim τὰ σύμβολα ταῦτα σ. pro τίνα σ. N.O. Supp. Mut. ^ρ ἀντ. δὲ] καὶ ἐπειπερ ἀντ. K.Q. Sav. cet. Mox ὅτι οὐδὲ—ἐπὶ τῆς γῆς ἱερεὺς om. K.Q. ^{οὐδὲ} N.O. ^ι ἦν om. Cat. Supp. ^ι ἱερεὺς] + εἰκὸς δὲ ἦν διὰ τοῦτο τίνας εἰπεῖν K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ^ι φησί; καὶ ὥσπερ] οὗτος; ὅπερ iidem. Post ἐπιστολῇ add. τοῦτο καὶ νῦν ποιεῖ iidem. ^ι ἀπίθανον] + γὰρ iidem. ^{ιι} εἰ] ἢ A. Supp. Mut. φησιν, ἢ N. ὡς ἢ O. ^ο ὁ π. ὁ τοῦ ν. Sic omnes. ὁ τοῦ ν. π. Edd. ^ι ἰδρῶς] + καὶ θέλων δείξαι ὅτι τὸ δοκοῦν ἀδύνατον γέγονε καὶ κατάρθεται K.Q. Sav. cet. invitis Supp. Mut. ^α τέμνει K.Q. Sav. cet. ^β τὰ om. A. ^ο τοῦτο] Sic K.O.Q. Supp. Sav. cet. αὐτὸ N. Cat. οὕτω A. Veron. τοῦτο om. R. ^ο ἐπουρανίων καὶ ἐπίγεια O. Statim πιστεύεσθαι Cat.

πιστοῦσθαι, ἀλλ' ὅταν ἀσθενεῖς ὦσιν οἱ ἀκούοντες, τὸ ἐναντίον ⁸²
 γίνεται. Τέως οὖν ἂ ἐκοινά ἐστι, τίθησι πρῶτα, καὶ τότε
 (474) δείκνυσιν ὅτι ὑπέρχει. Ἡ γὰρ κατὰ σύγκρισιν ὑπεροχὴ οὕτω
 γίνεται, ὅταν ἐν μὲν τοῖς κοινωῇ, ἐν δὲ τοῖς ὑπέρχει· εἰ δὲ μὴ,
 οὐκέτι κατὰ σύγκρισιν γίνεται. “Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώ-
 πων λαμβανόμενος.” Τοῦτο κοινὸν τῷ Χριστῷ. “Ὑπὲρ ἀν-
 θρώπων καθίσταται ἑτὰ πρὸς τὸν θεόν.” Καὶ ἡ τοῦτο. “Ἵνα
 προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.” Καὶ τοῦτο,
 οὐχ ὅλον· τὰ δὲ λειπόμενα, οὐκέτι. “Μετριοπαθεῖν δυνάμε-
 νος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις.” Ἐνταῦθα λοιπὸν ἡ ὑπερ- B
 οχὴ. “Ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθeneῖαν καὶ ἰδιὰ ταύτην
 ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέ-
 ρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.” Εἴτα καὶ ἄλλα ὑφ' ἐτέρου, φησί,
 γίνεται, καὶ οὐκ αὐτὸς ἐπιπηδᾷ. Καὶ τοῦτο κοινόν. ² “Καὶ
 οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ὁ ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ, καθὼς καὶ Ῥ' Ααρών.” Ἐνταῦθα ἕτερόν τι ἡ πάλιν θερα-
 πείνει, ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἀπέσταλται. Ὁ ἄνω καὶ κάτω Ἰουδαίους
 διαλεγόμενος ἔλεγεν ὁ Χριστός· ³ “Ὁ πέμψας με μείζων μου
 ἐστίν” καὶ, “Ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα.” ⁴ Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ C
 καὶ τῶν Ἰουδαίων αἰνίττεσθαι τοὺς ἱερέας, ὡς οὐκέτι ὄντας
 ἱερέας, τοὺς ἐπιπηδῶντας, καὶ τὸν νόμον τῆς ἱερωσύνης παρα-
 φθείροντας. ⁴ “Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεν-
 νηθῆναι ἀρχιερέα.” Ποῦ οὖν ἐχειροτονήθη, φησὶν; Ὁ γὰρ
 Ἀαρών ἐχειροτονήθη πολλάκις, ὡς ἐπὶ τῆς ῥάβδου, ⁵ καὶ ὅτε
 τὸ πῦρ κατήλθε καὶ ἠφάνισε τοὺς ἐπιπηδῆσαι βουλομένους τῇ
 ἱερωσύνῃ· ἐνταῦθα δὲ ὕψοναντίον, οὐ μόνον οὐδὲν ἔπαθον, ἀλλὰ
 καὶ εὐδοκίμοις. Πόθεν οὖν; ⁶ Ἀπὸ προφητείας τοῦτο δείκνυ-
 σιν. ⁶ Οὐδὲν ἔχει αἰσθητὸν, οὐδὲν ὁρατὸν· διὰ τοῦτο ἀπὸ προ-

2 v. 4.

3 Joan. xii. 49. viii. 42.

4 v. 5.

ἐ κοινά] ἐκεῖνα A. ὅταν—γίνεται om. K. ἑτὰ πρὸς τὸν θ. om. O.
 Cat. Mut. ἡ τοῦτο] + κοινὸν K.Q. Sav. cet. καὶ τοῦτο om. R. ὑπὲρ]
 + ἁμαρτιῶν R. ὅλον] + δὲ K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. δὲ eras. in N.
 ἰδιὰ ταύτην A.K.Q. Veron. Post καθὼς add. καὶ R. ὑπὲρ] περὶ A.K.O.
 Q.R. καὶ ἄλλα] ἀλλὰ καὶ R. καὶ ἄλλο N.O. Mut. καὶ ἄλλα—οὐκ αὐτὸς]
 καὶ ἄλλο (ἄλλα K.Q.) προστίθουσιν· ὅτι ὑφ' ἐ. γίνεται, καὶ ὅτι οὐκ αὐτὸς K.Q.
 Sav. cet. ὁ ἀλλὰ] ἀλλ' ὁ R. Ῥ' Ααρών] + οὕτως καὶ ὁ Χριστὸς O.
 ἡ πάλιν om. R. ὅτι] δεικνύς ὅτι K.Q. Sav. cet. Mox ἀπὸ τοῦ θ. A.N.
 Sav. cet. ἐνταῦθα] οὐ μὴν ἀλλὰ K.Q. τῶν] τοὺς (mox om. τοὺς) N.
 O. Cat. ἱερείς R. οὐκέτι] Sic N.O. Cat. οὐκ Sav. cet. Haec ὡς—
 ἱερέας om. A.K.Q.R. Veron. Supp. invitis Cat. Mut. γεννηθῆναι A. Cat.
 καὶ] ὡς Q. Mox ἐπιπ. βουλ. τῇ ἰ. N.O. Cat. ἐπιπ. τῇ ἰ. (+ μου A.) βουλ. A.
 K.Q.R. Supp. ἐπιπηδῶντας τῇ ἰ. Edd. ὕψοναντίον—εὐδοκίμοις] τοιοῦ-
 τον οὐδὲν ἐστίν· εἰπεῖν K.Q. οὖν] + τοῦτο δείκνυσιν K.Q. Sav. Mor. Mox
 τοῦτο δ. om. K.Q. ἀπὸ τῆς πρ. K.N.Q. Sav. cet. οὐδὲν] + γὰρ K.
 Q. Mox οὐδὲ ὁρατὸν K.N. Veron. Sav. Mor. invitis Cat. Supp. Mut.

D φητείας, ἑὰπὸ τῶν μελλόντων ἰσχυρίζεται· “Ἄλλ’ ὁ ὕλαλήσας πρὸς αὐτὸν, Υἱὸς μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.” °Τί πρὸς τὸν υἱὸν τοῦτο; Ναί, φησί· προκατασκευή ἐστι τοῦ ὑπὸ θεοῦ χειροτονηθῆναι. °Καθὼς καὶ ἐν ἐτέρῳ λέγει, Σὺ βίερεῖς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.” Πρὸς τίνα ἡ δὲ εἴρηται τοῦτο; τίς ἐστι κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ; Οὐδεὶς ἕτερος· πάντες γὰρ ὑπὸ νόμον ἦσαν, πάντες ἐσαββάτιζον, πάντες περιετέμνοντο· οὐδένα ἂν ἔχοι τις ἕτερον δεῖξαι.

83 °“Αὐτὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις ἴτε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν.” Ὅρας ὅτι οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὸ κηδεμονικὸν παρίστησι καὶ τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολήν; Τί γὰρ βούλεται τὸ, “μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς;” Οὐδαμοῦ τοῦτο τὸ εὐαγγελιὸν φησιν, °οὐδ’ ὅτι ἐδάκρυσεν εὐχόμενος, οὐδ’ ὅτι κραυγὴν ῥεποίησατο. Ὅρας ὅτι ὁ συγκατάβασις ἦν; Οὐ γὰρ ἐνὴν εἰπεῖν ὅτι ἠῤῥατο, ἀλλὰ B καὶ, “μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς;” “Καὶ εἰσακουσθεὶς, φησὶν, ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν” καὶ τελειωθείς ἐγένετο ἵπᾱσι τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου, προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.” Ἔστω μετὰ κραυγῆς· διὰ τί καὶ ἰσχυρᾶς, καὶ δακρύων; “Προσενέγκας, φησὶ, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας.” Ὑτί λέγεις; Αἰσχυνέσθωσαν αἰρετικοί· ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἀπὸ εὐλαβείας ἠκούετο. Καὶ τί περὶ τῶν προ- C φητῶν πλέον ἂν εἴποι τις; Ποία δὲ καὶ ἀκολουθία εἰπεῖν, “Εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ’ ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν;” °Ταῦτα περὶ θεοῦ ἂν τις εἴποι; καὶ τίς οὕτω μέμνη; τίς δὲ παραπαίων ἂν ταῦτα ἐφθέγγετο; “Εἰς-

° ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K.Q. ° λαλήσας] + φησὶ N.O. Mut. Sav. cet. ° τί—φησὶ] τί πρὸς τὸν υἱὸν τοῦτο; (τί—τοῦτο; om. K.Q.) ναι, φησὶ, τοῦτο πρὸς τὸν υἱὸν εἴρηται. τί δαὶ συμβάλλεται τὸ τοιοῦτον πρὸς τὸ ζητούμενον; καὶ πάνυ γε K.Q. Sav. cet. ἴ ἐστι] γὰρ ἐστι iidem. ° εἰ εἰς τὸν αἰ.] εἰ εἰς τὸν αἰ. I. O. ἡ δὲ om. N. et a pr. m. O. Statim εἴρηκε A.K.Q.R. Supp. Mox τί ἐστι A. Veron. ἡ ἕτερος] + ἡ οὗτος K.Q. Sav. cet. Mox ὑπὸ τὸν ν. N. Sav. cet. ἡ ἔχει τις] ἔχοιεν Cat. Mut. et a pr. m. N.O. Post ἕτερον add. φησὶ A.K.Q. Sav. cet. ἡ ἔτε om. N. ἡ ἀκοήν a pr. m. O. ἡ ἄλλο] + ποιεῖ Edd. ποιεῖ om. K.Q. inclusum a Sav. ° οὐδ’] οὐχ N. οὐτε K. οὐδέ Cat. Mox οὐδέ ὅτι N.O. Cat. ἡ ῥεποίησατο] ἀφήκεν N. Sav. cet. ἡ συγκατ. ἦν] συγκαταβάσεις εἰςιν N. Mox ἦν pro ἐνὴν idem. ἡ πᾶσι om. N.R. post αὐτῷ (αὐτὸν R.) transp. O. Cat. ἡ καὶ μετὰ δακρύων προσενέγκας, φ. Edd. repugnantibus libris et Supp. ἡ ἀπὸ] ὑπὸ K.Q. ἡ τί λ. αἰσχ. αἰρετικοί] αἰσχ. αἰρετικοί, ἀθετοῦντες τὴν σάρκα. τί λ. K.Q. Supp. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ἡ εὐλαβείας] + καὶ ἐπαγαγεῖν K.Q. Sav. cet. ἡ ταῦτα—ὑπακοήν om. R. ἡ ταῦτα] ἐνταῦθα A.

(475) ακουσθεῖς, φησὶν, ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν." Ποίαν ὑπακοήν; ὁ μέχρι θανάτου πρὸς τοῦτον ὑπακούσας, ὡς πατρὶ υἱός, ^aπῶς ὕστερον ἔμαθεν; Ὁρᾷς ὅτι περὶ τῆς ^bσαρκώσεως εἴρηται; ^cΕἰπέ δὴ μοι, τοῦ πατρὸς ἐδεῖτο, D ἵνα σωθῇ ἀπὸ τοῦ θανάτου; καὶ διὰ τοῦτο ^dπερίλυτος ἦν, καὶ ἔλεγεν· ^e84 "Εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο;" οὐδαμοῦ δὲ περὶ ἀναστάσεως ἐδεήθη τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ τὸναντίον αὐτὸς ἀποφαίνεται λέγων· ⁹"Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, ^fκαὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν." καὶ, "Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ^gοὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ, ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἐμαντοῦ;" Τί οὖν ἐστὶ; ^hτίνος ἔνεκεν ἐδεῖτο; Καὶ πάλιν ἔλεγεν· ¹⁰"Ἰδοὺ ἀνα- B βαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτόν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶσαι ^kκαὶ σταυρῶσαι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται;" καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀναστήσει με ὁ πατήρ. Πῶς οὖν περὶ τούτου ἐδεήθη; Ἀλλὰ περὶ τίνων ^lἐδεῖτο; περὶ τῶν πιστευσάντων εἰς αὐτόν. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ^mεἰσακούεται εὐκόλως. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδέπω περὶ αὐτοῦ δόξαν εἶχον τὴν προσήκουσαν, εἶπεν ὅτι εἰσηκούσθη· ὥσπερ καὶ αὐτὸς τοὺς μαθητὰς παραμυθούμενος, ἔλεγεν· ¹¹"Εἰ ἡγαπᾶτέ με, ἐχάρητε B ἂν, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα ⁿμου πορεύομαι, ^oκαὶ ὁ πατήρ μου μέζων μου ἐστὶ." Πῶς δὲ οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν ὁ ἑαυτὸν κενώσας, ὁ παραδούς ἑαυτόν; ¹²"Παρέδωκε γὰρ, φησὶν, ἑαυτόν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν" καὶ πάλιν, "Δούς ἑαυτόν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων ἡμῶν." P Τί οὖν ἐστίν; Ὁρᾷς ὅτι διὰ τὴν σάρκα ταπεινὰ φθέγγεται περὶ ^qἑαυτοῦ; Οὕτω καὶ ἐνταῦθα, "Καίπερ ὧν υἱός, ἀπὸ τῆς εὐλαβείας εἰσηκούσθη," φησί. ^rΒούλεται αὐ-

⁸ Matth. xxvi. 39.⁹ Joan. ii. 19. x. 18.¹⁰ Matth. xx. 18, 19.¹¹ Joan. xiv. 28.¹² Gal. i. 4. 1 Tim. ii. 6.

^a ὑπακοήν] + ἔμαθεν K.Q. Sav. cet. ^b πῶς] + δὲ καὶ iidem. ^c σαρκώσεως] Sic A.N.O. Cat. Supp. Mut. Edebatur σαρκός. Post εἴρηται add. δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν A.N.O.R. Mut. Veron. invita Cat. ^d εἰπέ δὴ μοι] ἐπειδὴ R. Statim πότερον ἐδεῖτο τοῦ π. ἵνα O. ^e π. ἦν, καὶ ἔλεγεν] ἔλεγε, π. ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ K.Q. ^f οὐδαμοῦ δὲ] πῶς οὖν οὐδαμοῦ O. Statim περὶ τῆς ἀν. A.K.Q. Sav. cet. Mox ἀλλὰ καὶ τούν. K.Q. Sav. cet. ^g καὶ] + ἐγὼ N.O. Mut. Sav. cet. ^h οὐδεὶς] καὶ οὐδεὶς K.Q. οὐδεὶς γὰρ N.R. Mox ἀλλ' ἐγὼ K.Q. Sav. cet. ⁱ τίμος] καὶ τίμος iidem. ^j ἔλεγεν] λέγει A.N.O. Sav. cet. ^k καὶ σταυρῶσαι om. R. ^l ἐδεήθη N. Sav. cet. Statim περὶ om. N.O. Cat. ^m εἰσακούσεται K. et ex corr. O. ⁿ μου om. Cat. et a pr. m. N. μου post πατήρ om. K. ^o καὶ] + γὰρ Cat. et ex corr. O. ὅτι pro καὶ Sav. cet. invitis omnibus. ^p τί οὖν ἐστίν om. K.Q. Supp. inclusum a Sav. ^q αὐτοῦ N.O. Cat. Statim οὕτω om. N. Mox ἡκούσθη O. ^r βούλεται] + γὰρ K.Q. Sav. cet.

τοῦ δεῖξαι τὸ κατόρθωμα ὃν μᾶλλον ἢ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.
 C Τοσαύτη, φησὶν, ἣν αὐτοῦ ἡ εὐλάβεια, ὡς καὶ ἀπὸ τούτου αἰ-
 δεῖσθαι αὐτὸν τὸν θεόν. Ἔμαθεν ὑπακούειν, ^βφησὶ, τῷ θεῷ.
 Ἐνταῦθα πάλιν δείκνυσιν ὅσον τῶν παθημάτων τὸ κέρδος.
 “Καὶ τελειωθείς, φησὶν, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος
 σωτηρίας.” Εἰ δὲ ἐκεῖνος, υἱὸς ὢν, ἐκέρδανε ἀπὸ τῶν παθημά-
 των τὸ ὑπακούειν, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς. Ὅρᾳς ὅσα περὶ ὑπα-
 κοῆς διαλέγεται, ὥστε πείθεσθαι ^ωαὐτούς; δοκοῦσι γάρ ^κμοι
 ἀφηνιάζειν. ^γἈφ’ ὧν ἔπαθε, φησὶ, συνεχῶς ἔμαθεν ὑπακούειν
 D τῷ θεῷ. “Καὶ τελειωθείς” διὰ τῶν ^απαθημάτων. Τοῦτό
 ἐστὶν ἄρα τελείωσις, καὶ διὰ τούτου ἐλθεῖν εἰς τελείωσιν χρῆ.
 Οὐ μόνον γὰρ αὐτὸς ἐσώθη, ἀλλὰ καὶ ἐτέροις τοῦτο γέγονε
^απεριουσία σωτηρίας. “Τελειωθείς γὰρ ἐγένετο τοῖς ὑπακού-
 ουσιν αὐτῷ ^βαἴτιος σωτηρίας.”

“Προσαγορευθεὶς, ^εφησὶν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν
 τάξιν Μελχισεδέκ. ¹³ Περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος, καὶ δυσερ-
 μήνευτος.” Μᾶλλον ^δκαθιέναι εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ἱερωσύνης,
 85 πρότερον αὐτοῖς ἐπιτιμᾶ, δεικνὺς ὅτι καὶ ἡ τοσαύτη συγκατά-
 βασις γάλα ἦν, καὶ διὰ τὸ νηπίους εἶναι, πλέον ἐνδιέτριβε τῷ
^εταπεινῷ λόγῳ τῷ κατὰ σάρκα, καὶ ὡς περὶ τινος δικαίου δια-
 λέγεται. Καὶ θέα, οὔτε ἀπεσιώπησε τὸν λόγον πάντη, οὔτε
 εἶπε· τὸ μὲν ^εγάρ, ἵνα ἀναγάγῃ αὐτῶν τὴν διάνοιαν, ^εκαὶ πείσῃ
 τελείους εἶναι, καὶ μὴ ἀποστερεῖσθαι τῶν μεγάλων δογμάτων·
 τὸ δὲ, ἵνα μὴ καταχώσῃ αὐτῶν τὸν νοῦν. “Περὶ οὐ πολὺς ἡμῖν
 ὁ λόγος, ^βφησὶ, καὶ δυσερμήνευτος λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε
 ταῖς ἀκοαῖς.” ^ιἘπειδὴ ἐκείνοι οὐκ ἀκούουσι, διὰ τοῦτο δυσερ-
 μήνευτος ὁ λόγος. ^κὍταν γάρ τις πρὸς ἀνθρώπους ἔχῃ μὴ
 B παρακολουθοῦντας, μηδὲ τὰ λεγόμενα νοοῦντας, ἐρμηνεύσαι κα-
 λῶς αὐτοῖς οὐ δύναται. Ἄλλ’ ἴσως τις ὑμῶν τῶν ἐνταῦθα ἐστη-
 κόντων ἰλιγγιᾷ, καὶ ἐπήρειαν τὸ πρᾶγμα νομίζει, εἰ ^ιδι’ Ἐβραί-

13 v. 11.

^α τῷ θεῷ, φησὶ hoc ord. N.O. Cat. ^ε ἐγένετο] + πᾶσι A.N. Sav. cet. πᾶσιν post αὐτῷ add. O. Cat. ^γ τὸ ὑπ.] τὴν ὑπακοήν A.K.N. Supp. Sav. cet. Mox ὑμεῖς O. ^ω αὐτοῖς N. ^κ μοι] + συνεχῶς K.Q. Sav. cet. Post ἀφηνιάζειν iidem add. καὶ τοῖς λεγομένοις μὴ παρακολουθεῖν (ἀκολουθεῖν Q.)· τοῦτο γὰρ ἠνέκατο τῷ εἰπεῖν, νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς. ^γ ἀφ’ ὧν—θεῷ om. K.Q. inclusum a Sav. ^α παθημάτων] + φησὶ K.Q. Sav. cet. ^α π. σωτηρίας] ἐκ περιουσίας K.Q. Sav. Mor. ^β αἴτιος] + αἰωνίου N. Sav. cet. ^ε φησὶν om. K.Q. post θεοῦ transp. N.O. ^δ καθιέναι] + τὸν λόγον Edd. τὸν λόγον om. Cat. et a pr. m. O. ^ε ταπεινῷ om. K.Q. ^ε γὰρ om. K.Q. Mut. ^ε καὶ πείσῃ] καταπίσῃ corr. ex κατὰ πάσῃ A. Post δογμάτων add. πεποίηκε Edd. πεποίηκε om. K.Q. Mut. ^β φησὶ om. K.Q.R. ^ι ἐπειδὴ] ἐπεὶ R. τί οὖν; ἐπειδὴ K.Q. ^κ ὅταν γὰρ] οὐδαμῶς· ἀλλ’ ὅταν K.Q. ^ι διὰ Ἐβρ. A.R. Veron. Mox τῶν τελ. ἀκούσαι λόγων A.K.N.O.Q. τὸν τελειότερον λαλῆσαι λόγον Edd.

ους αὐτὸς ἐνεποδίσθη τῶν τελειοτέρων ἀκοῦσαι λόγων. Τάχα μὲν ¹³ οὖν καὶ ἐνταῦθα, πλὴν ὀλίγων, πολλοὺς εἶναι ¹⁴ τοιούτους οἶμαι, ὥστε λέγεσθαι καὶ περὶ ὑμῶν τούτου· τῶν δὲ ὀλίγων ἐνε-
 (476) κεν ἔρω. ¹⁵ Ἀρ' οὖν ἀπεσιώπησεν, ἢ πάλιν αὐτὸν ἀνέλαβεν ἐν τοῖς ῥέφεξῃς, καὶ ταὐτὸν ἐποίησεν, οἷον ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ; καὶ γὰρ ἐκεῖ πρότερον ἐπιστομίσας τοὺς ἀντιλέγοντας, καὶ εἰπὼν, ¹⁶ “Μενούνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀντα- C
 ποκρινόμενος τῷ θεῷ;” τότε τὴν λύσιν ἐπάγει. Ἐγὼ δὲ αὐτὸν οὐδὲ πάντῃ σεσιγηκέναι, οὐδὲ εἰρηκέναι οἶμαι, ἵνα εἰς πόθον ἀγάγῃ τοὺς ἀκροατάς. Μνημονεύσας γὰρ καὶ εἰπὼν μεγάλα τινὰ ἐναποκεῖσθαι τῷ λόγῳ, ὅρα πῶς μετ' ἔγκωμιόν ποιεῖται τὴν ἐπιτίμῃσιν. Τούτο γὰρ αἰεὶ τῆς ¹⁷ σοφίας Παύλου, τὰ δυσ-
 χερῇ τοῖς χρηστοῖς ἀναμιγνύναι· ὃ καὶ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ποιεῖ, λέγων, ¹⁸ “Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψε;” καὶ, “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἶγε καὶ εἰκῇ” καὶ, “Πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ.” Ὁ καὶ τούτοις φησί· ¹⁹ “Πεπείσμεθα δὲ περὶ D
 ὑμῶν τὰ κρείττονα, καὶ ἐχόμενα σωτηρίας.” Δύο ²⁰ γὰρ ταῦτα ποιεῖ· ²¹ οὔτε ἐπιτείνει, οὔτε ἀφίησιν αὐτοὺς ἀναπνεσεῖν. Εἰ γὰρ τὰ ἐτέρων παραδείγματα ἱκανὰ τὸν ἀκούοντα ἀναστήσαι, καὶ εἰς ζῆλον ²² ἀγαγεῖν· ὅταν ²³ τις παρ' ἑαυτοῦ τὸ ὑπόδειγμα ἔχῃ, καὶ ἑαυτὸν κελεύηται ζηλοῦν, ²⁴ ἥδη τὸ δυνατόν συνεισάγεται. ²⁵ Καὶ τοῦτο οὖν δείκνυσιν, καὶ οὐκ ἀφίησιν ὡς σφόδρα κατεγνω- 86
 σμένους ἀναπνεσεῖν, οὐδὲ ὡς αἰεὶ ὄντας κακοὺς, ἀλλ' ²⁶ ὅτι ποτὲ ἐγένοντο καὶ χρηστοί.

²⁷ “Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον,” φησί. Δείκνυσιν ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ χρόνου πεπιστευκτότας αὐτοὺς· δείκνυσιν δὲ ὅτι καὶ ²⁸ ἄλλους ὀφείλουσι κατηχεῖν. Ὅρα γοῦν αὐτὸν συνεχῶς ὠδίνοντα τὸν περὶ τοῦ ἀρχιερέως ²⁹ εἰσαγαγεῖν λόγον, καὶ αἰεὶ ἀναβαλλόμενον. Ἄκουε γὰρ ὅπως ἤρξατο· ³⁰ “Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς” καὶ

14 Rom. ix. 20.

15 Gal. v. 7. iii. 4. v. 10.

16 Hebr. vi. 9.

17 v. 12.

¹³ οὖν] + γε O. ¹⁴ τοιούτους K. ¹⁵ ὅρα οὖν A.K.N. ¹⁶ ῥέφεξῃς] + εἰδη-
 λον ὅτι ἀνέλαβε K.Q. ¹⁷ οὔτε bis N. Sav. cet. οὔτε in 2do loco A.
¹⁸ ἐγκωμίων R. et a pr. m. O. ¹⁹ φιλοσοφίας K. ²⁰ εἰς ὑμᾶς N. Mox δὲ
 om. idem. ²¹ γὰρ om. K.Q. ²² οὔτε ἐπιτείνει om. A.N.O.R. Mut. Veron.
 invito Supp. Post ἀναπνεσεῖν add. εἰκότως K.Q. Supp. Sav. cet. ²³ ἀναγα-
 γεῖν R. Veron. ²⁴ τις] + καὶ K.Q. Mox παρακελεύηται N. Sav. cet. ²⁵ ἥδη
 τὸ δυνατόν (ἀγαθὸν N.) συνεισάγεται] πολλὰ μᾶλλον ἐντεῦθεν ἥδη τὸ δυνατόν
 τῆς διδασκαλίας εἰσάγεται K.Q. Sav. cet. invito Supp. ²⁶ καὶ—ἀφίησιν] οὐκ
 ἀφίησιν γὰρ K.Q. ²⁷ ὅτι] + καὶ O.R. Veron. Mox καὶ om. a pr. m. O.
 ὡς pro καὶ Veron. Post χρηστοὶ add. λέγει K.Q. Sav. cet. ²⁸ εἶναι om. K.
 Post διδάσκαλοι add. φησὶν O. Mox φησὶ om. O. Sav. cet. ²⁹ ἄλλους]
 λαϊκοὶ N. Cat. Mut. et a pr. m. O. δείκνυσιν δὲ—κατηχεῖν om. K.Q. ³⁰ εἰς-
 ἄγειν R. Supp. ³¹ ὅπως A.O.R. Cat. Supp. πῶς Edd.

παρεῖς εἰπεῖν πῶς μέγαν, πάλιν φησὶ, “Πᾶς γὰρ ἄρχιερεὺς ἐξ
 B ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς
 τὸν θεόν” καὶ πάλιν, “Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδό-
 ξασε γενηθῆναι ἄρχιερέα.” Καὶ πάλιν εἰπὼν, “^βΣὺ ἱερεὺς εἰς
 τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ,” πάλιν ἀναβάλλεται
 λέγων, “^αὩς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις καὶ ἰκε-
 τηρίας ἠπροσήνεγκεν.” Ἐπεὶ οὖν τοσαυτάκις ἐξεκρούσθη, ὥσανεὶ
 ἀπολογούμενός φησιν, ἡ αἰτία παρ’ ἡμᾶς. Βαβαί, πόση δια-
 C φορά; ὀφείλοντες ^κἄλλους διδάσκειν, οὐδὲ ἀπλῶς μαθηταί
 εἰσιν, ἀλλὰ μαθηταὶ ἔσχατοι. “Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι
 διδάσκαλοι διὰ τὸν ἥχρονον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν
 ἡμᾶς τινα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ.”
^μἘνταῦθα τὴν ἀνθρωπότητά φησιν. “Ὡς περ ^νγὰρ ἐπὶ τῶν
 ἔξωθεν γραμμάτων ^οπρῶτον τὰ στοιχεῖα δεῖ μαθεῖν, οὕτω καὶ
^ρἐνταῦθα πρῶτον ^ιπερὶ τῆς ἀνθρωπότητος ^εδιδάσκοντο. Ὅρᾳς
 τίς ἡ αἰτία τοῦ ταπεινὰ φθέγγεσθαι; Οὕτω καὶ Ἀθηναίοις
 ἐποίησεν ^ςὁ Παῦλος διαλεγόμενος καὶ λέγων” ¹⁸“Τοὺς μὲν οὖν
 χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς
 D ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν, καθότι ἔστησεν ἡμέραν,
 ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ^φ
 ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.”
 Διὰ τοῦτο εἰ μὲν ^ντι ὑψηλὸν λέγει, ἐν βραχεὶ τοῦτό φησι· τὰ
 δὲ ταπεινὰ ^ωπολλαχοῦ διέσπαρται τῆς ἐπιστολῆς. Καὶ οὕτω
^δἐπὶ τὸ ὑψηλὸν δέικνυται· τὸ γὰρ σφόδρα ταπεινὸν οὐκ ἀφήσι
 περὶ τῆς θεότητος ταῦτα ὑποπτεύεσθαι. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ
 ἀσφαλές ^εἐφυλάττετο. Τὴν δὲ νωθρότητα ταύτην ^ςτί κατερ-
 γάζεται, ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους τοῦτο μάλιστα ἐσήμανεν ἐπι-
 87 στολῇ, εἰπὼν” ¹⁹“Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ^ςζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχο-
 στασίαι, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε;” Θεά ^δδέ μοι τὴν σύνεσιν αὐτοῦ
 τὴν πολλήν, πῶς καταλλήλως αἰεὶ τοῖς ὑποκειμένοις πάθεσι

18 Act. xvii. 30, 31.

19 1 Cor. iii. 3.

^β σὺ] + εἰ K.O.Q. Cat. Sav. cet. ^η προσενέγκας K.O.Q. Cat. ^ι ὑμῖν
 Cat. ὑμῶν Veron. Mox πόση ἡ δ. Q. ^κ ἀλλήλους K.N. ^λ ἥχρονον] +
 φησὶ N. Sav. cet. ^μ ἐνταῦθα] στοιχεῖα ἀρχῆς K.Q. ἐνταῦθα στ. ἀρχῆς
 Sav. cet. λέγει pro φησιν K.Q. Post φησιν add. τοῦ Χριστοῦ α 2da m. N.O.
^ν γὰρ om. a pr. m. N. Mox ἔξωθεν om. K.Q. ^ο πρῶτα N. et bis Cat.
^ρ ἐνταῦθα] ἐπὶ τῶν θείων λογίων K.Q. Sav. cet. ^ι περὶ] τὰ περὶ O. Cat.
 περὶ om. R. ^ς ἐδιδάσκοντο] εἶδε διδάσκεσθαι K.Q. Sav. cet. ^ς ὁ Π. διαλ.]
 διαλ. ὁ Π. N.O. Cat. ὁ Π. om. K.Q. Post διαλεγόμενος add. αὐτοῖς K.Q.
 Sav. cet. ^τ τοὺς ἀνθρώπους O. ^ν τι] τοι A. Supp. Mox λέγει N.O.
 Cat. Supp. ^ω πολλοῦ K. ^δ ἐπὶ] δὴ O. ^ε ἐφυλάττετο. τὴν δὲ—ἐπι-
 στολῇ] φυλάττων, τὰ ταπεινὰ προσάπτει τῇ ἀνθρωπότητι· καὶ τὸ αἴτιον, τὸ μὴ
 δύνασθαι αὐτοὺς τῶν τελείων ἀκούειν. τοῦτο μ. ἐν τῇ πρὸς Κορ. ἐσήμανεν ἐπιστολῇ
 K.Q. Sav. cet. ^ς τί] πῶ N. Mox μᾶλλον ἐσῆμ. τ. pro τ. μάλιστα ἐσῆμ.
 idem. ^α ζῆλοι K.Q. Statim ἔρεις A. Veron. ^δ δὲ om. K.Q.

προσφέρεται. Ἐκεῖ μὲν ^cγὰρ ἡ ἀσθένεια ἀπὸ ^dἀμαθίας τὸ πλεόν ἐγένετο, μᾶλλον δὲ ἀπὸ ἀμαρτημάτων ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἀπὸ ἀμαρτημάτων ^eμόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν θλίψεων τῶν συνεχῶν. Διὸ καὶ λέξεσι ^fδείξασθαι δυναμέναις τὴν διαφορὰν κέχρηται, οὐ λέγων, σαρκικοὶ γεγόνατε, ἀλλὰ νωθοί. Ἐκεῖ σαρκικοὶ, ἐνταῦθα δὲ μείζων ἡ ὀδύνη· ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἠδυνήθησαν ^hἐνεγκεῖν, ἅτε σαρκικοὶ ὄντες· οὗτοι δὲ ἠδυνήθησαν. Ἐπεὶ γὰρ B εἰπὲν, “Ἐπεὶ νωθοὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς,” δηλοῦντος ἦν ὅτι (477) πάλαι ὑγίαινον, ^kκαὶ ἦσαν ἰσχυροὶ, τῇ προθυμίᾳ ζέοντες, ^lὁ καὶ ὕστερον ^mαὐτοῖς μαρτυρεῖ. “Καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, ⁿοὐ στερεᾶς τροφῆς.” Ἀεὶ ^oδὲ γάλα τὸν ταπεινὸν λόγον καλεῖ, ^pκαὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ. “Ὁφείλοντες εἶναι, φησὶ, διδάσκαλοι διὰ τὸν ^qχρόνον.” Διὸ ^rὁ μάλιστα ἐξελύθητε, καὶ ὕπτιοι γεγόνατε, διὰ τοῦτο μάλιστα ὀφείλετε εἶναι ἰσχυροὶ, διὰ τὸν χρόνον. Γάλα δὲ ^sκαλεῖ διὰ τὸ τοῖς ἀφελεστέροις C ἀρμόζειν· τοῦτο δὲ ἐναντίον τοῖς ^tτελειότεροις, καὶ βλαβερὸν τὸ ἐν τούτοις διατρίβειν. “Ὡστε οὐκ ἔδει τὰ νομικὰ ἐπεισφύρεσθαι νῦν, οὐδὲ ἀπὸ τούτων τὴν σύγκρισιν γίνεσθαι, ὅτι ἀρχιερεὺς, ^vκαὶ ἔθυσε, καὶ ἐδεήθη κραυγῆς καὶ ἱκετηρίας. “Ὁρα γοῦν πῶς ἡμῖν ταῦτα ^wπροσίσταται· ἀλλ’ ἐκείνους ^xτότε ἔτρεφεν, οὐδαμοῦ προσιστάμενα αὐτοῖς. “Ἀρα οὖν ^yτροφή ἀληθὴς τὰ λόγια τοῦ ^zθεοῦ. ^{aa}“Δώσω γὰρ αὐτοῖς, φησὶν, οὐ λιμὸν ἄρτου, οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου.” D “Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα.” Οὐκ εἶπεν, ἔθρεψα, δεικνὺς ὅτι οὐκ ἔστι ^{ab}τὸ τοιοῦτον τροφή, ἀλλ’ ὥσπερ ἐπὶ τῶν παιδίων τῶν μικρῶν τῶν ^{ac}οὐ δυναμένων ἄρτῳ τρέφεσθαι· τὰ γὰρ τοι-

20 Amos viii. 11. 1 Cor. iii. 2.

^c γὰρ om. N. ^d ἀμαθίας] ἀπειθείας R. ἀμαθίας super rasuram habet O. τὸ πλ. ἐγένετο post ἀμαρτημάτων transp. N. ^e μόνον om. Veron. ^f δείξασθαι Supp. Mut. δείξασθαι Edd. et Codd. ^g οὐ λέγων (λέγων N.)—ὀδύνη] ἐκεῖ μὲν λέγων, σ. ἐστε, ἐνταῦθα δὲ, ἐπεὶ μ. ἡ ὀδύνη K.Q. Sav. cet. Statim καὶ ἐκεῖνοι (κάκεινοι Supp.) μὲν οὐκ K.Q. Supp. Sav. cet. ^h ἀνεγκεῖν K.O.Q. Supp. Veron. ⁱ τὸ] τῷ A.K.O.Q.R. Veron. invitis Cat. Supp. Mox ἐπεὶ om. K.N. ^k καὶ ἦσαν—(ζέοντες] ὑγίαινον γὰρ K.Q. ^l ὁ assumptum ex N.O.R. Supp. Mut. ^m αὐτοῖς] Sic N.O. Supp. Mut. αὐτοῦς A.R. Veron. αὐτοῦς τοῦτο παθεῖν K.Q. Sav. cet. ⁿ οὐ] καὶ οὐ his N. Sav. cet. ^o δὲ om. K.Q. Cat. ^p καὶ ἐντ. καὶ ἐκεῖ (κάκει R. Supp. καλεῖ A.) καὶ ἐκεῖ καὶ ἐντ. N.O. ^q χρόνον] + ὥσει ἔλεγε K.Q. Sav. cet. Post δι’ ὁ add. καὶ R. ^r καλεῖ] + τὸν ταπεινὸν λόγον K.Q. Sav. cet. ^s τελειοῖς N.O. Cat. τελειότεροις R. ^t οὐκ ἔδει] οὐκέτι Cat. Supp. Mox ἐπιφ. N. Supp. ^v καὶ] + ὅτι K.Q. Sav. cet. Mox ἐδ. μετὰ κραυγῆς Q. Mut. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^w προίσταται O. προϊστάνται R. Mox προϊστάμενα iidem. ^x τότε om. R. ^y τρ. ἀληθὴς pro ἀληθὴς τρ. A.K.N.O.R. Cat. Supp. ^z θεοῦ] + τρέφουσα τὴν ψυχὴν. ὅτι δὲ ὁ λόγος τροφή, δῆλον ἐκείθεν K.Q. Sav. cet. ^{aa} τὸ—παιδίων om. K.Q. ^{ac} οὐ eras. in K.

αὐτα οὐ ποτίζεται, ἀλλ' ἡ τροφή αὐτοῖς ἀντὶ ποτοῦ ^εγίνεται. Καὶ οὐκ εἶπε, χρεῖαν ἔχετε, ἀλλὰ, "Γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς" τουτέστιν, ^δὑμεῖς ἠθελήσατε, ὑμεῖς ἑαυτοὺς εἰς τοῦτο κατεστήσατε, εἰς ταύτην τὴν χρεῖαν. ²¹ "Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης" ^ενήπιος γὰρ ἐστὶ. ^ιΤί ἐστὶν ὁ λόγος τῆς δικαιοσύνης; Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ καὶ βίον αἰνίττεσθαι ὅπερ καὶ ὁ ⁸⁸ Χριστὸς ἔλεγεν, ²² "Ἐὰν μὴ ^επερισεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλέον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων." Τοῦτο καὶ αὐτὸς φησιν, "^αἈπειρος λόγου δικαιοσύνης" τουτέστιν, ^βὁ τῆς ἄνω φιλοσοφίας ἄπειρος οὐ δύναται παραδέξασθαι βίον ἄκρον καὶ ἠκριβωμένον. ^ιἩ δικαιοσύνην ἐνταῦθα τὸν Χριστὸν φησι, καὶ ^κτὸν ὑψηλὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. "Οτι μὲν οὖν νωθροὶ γεγόνασιν, εἶπε πόθεν δέ, οὐκέτι προσέθηκεν, ^λαὐτοῖς ἀφίεις εἰδέναι, καὶ μὴ βουλόμενος ἐπαχθῇ ^μτὸν λόγον ἐργάσασθαι. Ἐπὶ δὲ τῶν Γαλατῶν καὶ ἐθαύμασε καὶ ἠπόρησεν, ὁ πολλῶ μείζον πρὸς παραμυθίαν ἐστίν, ὡς οὐκ ἂν ^νπροσδοκῆσαντός ποτε τοῦτο ^Βγενέσθαι· τοῦτο γάρ ἐστὶν ἡ διαπόρησις. Ὅρᾳς νηπιότητα ἐτέραν οὖσαν; ὁρᾳς τελειότητα ἐτέραν; Γενώμεθα ^ρτέλειοι ταύτην τὴν τελειότητα· ἐνεστι καὶ παῖδας ὄντας καὶ νέους, πρὸς ἐκείνην ἐλθεῖν τὴν τελειότητα· οὐ γάρ ἐστι φύσεως, ^σἀλλ' ἀρετῆς. ²³ "Τελείων δέ ἐστὶν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ." ^ιΟὐκ εἶχον τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐκείνοι, οὐδὲ ^θᾔδισαν καλὸν καὶ κακόν. ^ιΝῦν οὐ περὶ βίου αὐτῷ ὁ λόγος, ^Γὅταν λέγῃ, "πρὸς διάκρισιν ^νκαλοῦ καὶ κακοῦ" τοῦτο ^ωγὰρ παντὶ ἀνθρώπῳ δυνατόν εἰδέναι καὶ εὐκολόν· ἀλλὰ περὶ δογματῶν ὑγιῶν καὶ ὑψηλῶν, ^κκαὶ διεφθαρμένων καὶ ταπεινῶν. Τὸ παιδίον οὐκ οἶδε τὴν φαύλην καὶ τὴν ^ιδοκίμον τροφήν διαιρεῖν·

21 v. 13.

22 Matth. v. 20.

23 v. 14.

^ε γίνεται] δίδοται N. Cat. Post γίνεται add. οὗτω καὶ ἐνταῦθα Sav. cet. invitis omnibus. ^δ ὑμεῖς ἢβ. om. A. ὑμεῖς—ταύτην] ὑμεῖς ἢβ. εἰς ταύτην ἐλθεῖν K. Q. ^ε νήπιος γὰρ ἐστὶ] τί ἐστὶν ἄπειρος λ. δ. O. Mut. ^ι τί] τίς Cat. et ex corr. O. Statim λόγος sine artic. K. Q. R. Cat. Veron. ^β περισεύσῃ Cat. Supp. Statim ὑμῶν (ὑμᾶς Veron.) ἢ δ. A. K. Q. Veron. ^κ ὁ assumptum ex A. K. N. Q. R. ^λ ἢ] + καὶ K. Sav. cet. ^μ τὸν om. A. ^ν αὐτοῖς A. R. Veron. ^ρ τὸν λόγον] ἐαυτὸν N. ^σ προσδοκῆσαντα N. ^τ ὁρᾳς] + καὶ K. Q. ^θ τέλειοι] + τοῖνυν K. Q. Sav. cet. ^ι τέλειοι post ταύτην transp. O. post τελειότητα N. Mox ἐνεστι—τελειότητα om. K. ^κ ἀλλ' om. A. ^λ οὐκ] τί δαί; οὐκ K. Q. Sav. cet. ^μ ἀρα οὐκ O. Mox ἐκείνοι γεγ. inverso ord. N. O. Cat. ^ν ᾔδισαν O. Cat. Statim τί καλὸν K. Q. Sav. cet. ^ω νῦν] ἀλλὰ νῦν O. Mox κἂν pro ὅταν K. Q. ^κ καλοῦ] + τε O. ^ω γὰρ] + ἂν N. ^ι καὶ om. A. K. Q. Supp. Sav. cet. Statim δ. τε καὶ K. Q. Sav. cet. ^ι δοκίμην Q. Mox χροῦν pro χοῦν Veron.

πολλάκις γοῦν καὶ χοῦν ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα, καὶ τὸ βλαβε-
ρὸν ἐδέξατο, ²καὶ πάντα ἀδιακρίτως ποιεῖ· ἀλλ' οὐ τὸ τέλειον.

^aΤοιοῦτοί εἰσιν οἱ πᾶσιν ^bπροσέχοντες ἀπλῶς, καὶ ἀδιακρίτως
τὰς ἀκοὰς ἐκδιδόντες· ^cὃ δοκεῖ μοι καὶ τούτους αἰτιάσθαι, ὡς
ἀπλῶς περιφερομένους, καὶ νῦν μὲν τούτοις, νῦν δὲ ἐκείνοις
^dδιδόντας ἑαυτούς· ὃ καὶ πρὸς τῷ τέλει ἠνίξατο λέγων, ²⁴“Δι-
δαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ ^eπαραφέρεσθε.” Τούτῳ ἐστι, D
“Πρὸς διάκρισιν ^fκαλοῦ καὶ κακοῦ.” ²⁵“Λάρυγγ μὲν γὰρ σῖτα
^gγεύεται, ψυχὴ δὲ δοκιμάζει λόγους.”

^hΚαὶ ἡμεῖς τοίνυν τοῦτο μάθωμεν· ἢ μὴ, ἐὰν ⁱἀκούσης, ὅτι
οὐκ ἔστιν Ἑλλήν, οὐδὲ Ἰουδαῖος, εὐθέως Χριστιανὸν εἶναι νομί-
σης, ἀλλ' ἐξέτασον καὶ τὰ ἄλλα ^jἅπαντα· ἐπεὶ καὶ Μανιχαῖοι
καὶ πᾶσαι ^kαἱ αἱρέσεις τοῦτο ὑπέδυσαν τὸ προσωπεῖον, ^lπρὸς
τὸ οὕτως ἀπατᾶν τοὺς ἀφελεστέρους· ὁ ἀλλ' ἐὰν ἔχωμεν τὰ
αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς γεγυμνασμένα πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε
(478) καὶ κακοῦ, ^mῥδυνάμεθα τοὺς τοιούτους διακρίνειν. Πῶς δὲ γεγυ- 89
μνασμένα γίνεται ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια; ⁿἈπὸ τῆς συνεχοῦς
ἀκροάσεως, ἀπὸ τῆς τῶν γραφῶν ἐμπειρίας. “Ὅταν γὰρ ^oπρο-
θῶμεν αὐτῶν τὴν πλάνην, καὶ σήμερον ἀκούσης καὶ αὔριον, ^pκαὶ
δοκιμάσης μὴ καλῶς ἔχειν, τὸ πᾶν ἔμαθες, τὸ πᾶν ἔγνω· ^qκαὶ
σήμερον μὴ καταλάβης, αὔριον καταλήψῃ. “^rΤὰ αἰσθητή-
ρια, φησί, γεγυμνασμένα ἔχόντων.” Ὅρᾳς ὅτι χρὴ γυμνάζειν
ἡμῶν τὴν ἀκοὴν ταῖς ἀκροάσεσι ταῖς θείαις, ὥστε μὴ ξενοφω-
νεῖσθαι; “Γεγυμνασμένα, φησί, πρὸς διάκρισιν.” τούτέστιν,
ἐμπειρον εἶναι. Ὁ μὲν λέγει μὴ εἶναι ἀνάστασιν, ὁ δὲ οὐδὲν
τῶν μελλόντων προσδοκᾷ, ἄλλος ἕτερον ^sλέγει θεὸν, ἄλλος B

24 Hebr. xiii. 9.

25 Job. xxxiv. 3.

^a καὶ om. A. ^b τοιοῦτον. τοιοῦτοι N. Sav. cet. τοιοῦτον om. O. Cat. Supp. τοιοῦτοι om. A. K. Q. R. Veron. ^c προσέχοντες (παρίχοντες K.) ἄ.] Sic omnes. ἄ. προσέχοντες Edd. Mox ἐκδ. τὰς ἀκ. hoc ord. K. Q. ^d δ—αἰτιάσθαι (αἰνίττεσθαι a pr. m. O.)] Sic O. Cat. Mut. καὶ τούτους αἰτιάται N. R. Sav. cet. ἀδοκίμοις. ἀδοκίμοις R.) καὶ τούτους αἰτιάται N. R. Sav. cet. ἀδοκίμοις. οὗς καὶ αἰτιάται K. Q. Ab ἐκδιδόντες ad ἐκείνοις lacuna est in A. ^e ἐκδιδόν-
τας A. ἐκδόντας O. ^f παραφέρεσθαι N. et a pr. m. A. παραδέχεσθαι R. Statim τούτέστι N. ^g καλοῦ] + τε N. O. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^h γεύεται] + φησὶ K. Q. ⁱ HΘΙΚΟΝ. Περὶ μελέτης τῶν θείων γραφῶν, καὶ ὅτι Ἐσδρας μετὰ τὸ καυθῆναι τὰς βίβλους, τὰς θείας ἀπεγράφτο γραφάς. Veron. ^j μὴ] καὶ μὴ K. Q. Sav. cet. Mox ἂν pro ἐὰν R. Veron. ^k ἀκούσης ὅτι] ἀκουσώμεν K. Q. Mox νομίσωμεν, ἀλλ' ἐξετάσωμεν iidem. ^l πάντα O. Mox καὶ οἱ M. idem. ^m αἱ accessit ex Q. R. et corr. M. πᾶσα αἴρεσις O. Mox ὑπέδυσαντο N. ὑπέδυσαντο O. ⁿ πρὸς τὸ superscript. in O. Mox ἀπατᾷ a pr. m. idem. ^o ἀλλὰ ἐὰν N. ἀλλὰ ἂν O. Mox τε om. N. ^p δυνησό-
μεθα K. Q. Sav. cet. ^q ἀπὸ—ἀκροάσεως om. A. post ἐμπειρίας transp. N. O. R. Mut. ^r προσθῶμεν ex corr. O. προενηθυμῶμεν R. προσχωμεν (et mox τῇ πλάνῃ) N. ^s καὶ om. Q. R. Veron. Mut. ^t τὰ] τῶν τὰ K. Q. Sav. cet. Mox ἔχοντες O. ^v λέγειν A.

ἀπὸ Μαρίας αὐτὸν ἔχειν τὴν ἀρχήν. Καὶ θεὰ εὐθέως ^π πῶς ἔξ
 ἀμετρίας πάντες ἐξέπεσον, οἱ μὲν πλεονάσαντες, οἱ δὲ ἐλαττώ-
 σαντες. Οἶον, πρώτη μὲν ^κ πάντων αἵρεσις ἡ Μαρκίωνος· ἐκείνη
 ἕτερον θεὸν ὑπέπιστήγαγε τὸν οὐκ ὄντα. Ἰδοὺ τὸ πλεόν. Μετ'
 ἐκείνην ἡ Σαβελλίου, τὸν υἱὸν ^κ καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν πατέρα
 ἓν εἶναι λέγουσα. Εἴτα ἡ Μαρκελλοῦ καὶ Φωτεινοῦ, καὶ ^α αὕτη
 τὰ αὐτὰ πρεσβεύουσα. ^β Καὶ ἡ Παύλου τοῦ Σαμοσατέως, ἐκ Μα-
 ρίας λέγουσα τὴν ἀρχὴν αὐτὸν ἐσχηκέναι. Εἴτα ἡ Μανιχαίων
 C αὕτη γὰρ πασῶν νεωτέρα. ^δ Μετ' ἐκείνας ἡ Ἀρείου. Εἰσὶ δὲ
 καὶ ἕτεροι. ^ε Καὶ διὰ τοῦτο τὴν πίστιν παρελάβομεν, ἵνα μὴ
 ἀναγκάζωμεθα μυρίαὶ ἐπίνειν αἵρέσεσι, καὶ πράγματα ἔχειν,
 ἀλλ' ὅπερ ἂν ἡ προσθεῖναι, ἡ ὑάφελειν τις ἐπιχειρήσειεν ἐκεί-
 νης, τοῦτο νόθον εἶναι νομίσωμεν. Καθάπερ γὰρ οἱ τοὺς κα-
 νόνας διδόντες οὐκ ἀναγκάζουσι μυρία μέτρα περιεργάζεσθαι,
 ἀλλὰ τὸ δοθὲν ἐκείνο ^β κατέχειν κελεύουσιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 δογμάτων. Ἄλλ' οὐδεὶς βούλεται ^ι ταῖς γραφαῖς προσέχειν· εἰ
 D γὰρ προσείχομεν, οὐ μόνον οὐκ ἂν ^κ περιεπέσομεν τῇ ἀπάτῃ,
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρους ἀπατωμένους ἀπηλλάξαμεν ἂν, καὶ τῶν κιν-
 δύνων ἐξεικύνσαμεν. Ὁ γὰρ ἰσχυρὸς στρατιώτης ^ι οὐ μόνον
 ἑαυτῷ ἀρκεῖσαι δύναται, ἀλλὰ καὶ τὸν παραστάτην διαφυλάξει,
 καὶ τῆς τῶν πολεμίων ^κ κακίας ἐλευθερώσαι. Νῦν δὲ οὐδὲ ὅτι
 γραφαὶ εἰσιν ἴσασι τινες· ^α ἀλλὰ τὸ μὲν πνεῦμα τὸ ἅγιον το-
 σαῦτα ὥκονόμησεν, ὥστε αὐτὰς φυλαχθῆναι. Καὶ ὁράτε ἄνωθεν,
 ἵνα μάθητε τοῦ θεοῦ τὴν ἄφατον φιλανθρωπίαν. Ἐνέπνευσε
 τῷ μακαρίῳ ^ο Μωϋσεῖ, τὰς πλάκας ^β ἐκόλαψε, κατέσχευεν αὐτὸν
 90 ^ο τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ πάλιν ^ι τοσαύτας,
 ὥστε δοῦναι τὸν νόμον. Μετὰ ^ι δὲ ταῦτα προφήτας ἔπεμψε
 μυρία ^α παθόντας δεινά. Ἐπῆλθε πόλεμος, ἀνείλον πάντας,
 κατέκοψαν, ἐνεπρήσθησαν αἱ βίβλοι. Ἐτέρω πάλιν ἀνδρὶ θαν-
 μαστῷ ἐνέπνευσεν, ὥστε αὐτὰς ἐκθέσθαι, τῷ ^ν Ἐσδρα λέγω, καὶ

^π πῶς om. N. ^κ πάντων in marg. O. Mox ἦν pro ἡ R. ^ι ὑπέισε. K. Q.
^α καὶ (καὶ om. K. N. O. ?) τὸ πν. καὶ τὸν π. Sic A. K. N. O. R. Mut. καὶ τὸν π.
 καὶ τὸ πν. Edd. Post ἔν add. πρόσσωπον N. Sav. cet. ^α αὕτη pro αὕτη N. R.
 καὶ αὕτη τὰ αὐτὰ πρ. om. A. ^β καὶ] εἴτα K. Q. Sav. cet. ^γ ἐληφέναι N.
^δ μετ'] καὶ μετ' O. ^ε καὶ] ἡμεῖς δὲ K. Q. Sav. cet. ^ε παρελάβομεν (παρα-
 λάβωμεν A.) + ἀπῶς iidem. ^ε ἀφαιρεῖν N. Mox νομίζωμεν K. Q.
^β κελ. κατέχειν hoc ord. N. O. ^ι ταῖς om. N. O. ^κ περιεπέσαμεν N. O.
 προσείχομεν Veron. ^ι οὐχ ἑαυτῷ μόνον N. O. ^κ κακίας] βλάβης K. Q.
 Sav. cet. ^α malitia Mut. ^α ἀλλὰ τὸ μὲν πν. τὸ ἄ.] ἀλλὰ τὸ μὲν ἄ. πν. O.
 καίτοι τὸ πν. τὸ ἄ. K. Q. Sav. cet. Post φυλαχθῆναι add. ἡμεῖς δὲ παρατρεπό-
 μεθα O. ^ο Μωσῇ N. Μωϋσῇ in rasura O. ^β ἐγκολάψαι (γ in ras.) O.
^ι τοσαύτας] ἄλλας τοσ. N. R. τοσ. ἐτέρας K. Q. Sav. cet. invito Mut. ^ι δὲ
 om. K. Q. ^α παθόντας] ἔπαθον οὗτοι K. Q. ^ι ἀνείλεν N. R. et a pr. m. O.
 Statim ἀπαντας κατέκοψεν N. ^ν Ἐσρα A. Mox πεποίηκε pro ἐποίησε
 omnes.

ἀπὸ λειψάνων συντεθῆναι ἐποίησε. Μετὰ δὲ τοῦτο ὠκονόμησεν ἑρμηνευθῆναι αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἐβδομήκοντα· ^ω ἡρμήνευσαν ἐκεῖνοι. Παρεγένετο ὁ Χριστὸς, ² δέχεται αὐτὰς, οἱ ἀπόστολοι εἰς πάντας αὐτὰς διασπείρουσι, σημεία ἐποίησε καὶ θαύματα ὁ Χριστός. Ὑτί δὴ μετὰ τοσαύτην πραγματείαν; Καὶ οἱ ἀπόστολοι B ἔγραψαν, καθὼς καὶ Παῦλος εἶπεν, ²⁶ “Ἐγράφη δὲ πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησε.” Καὶ ὁ Χριστὸς ²⁷ πάλιν ἔλεγε, ²⁸ “Διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ^β ἔχουμεν” καὶ ^γ πάλιν, “Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος” καὶ, “Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως.” Καὶ ὁ προφῆτης, ²⁹ “Ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός” καὶ ἐτέρωθι ^δ πάλιν, “Ἄπανα διήγησίς σου ἔστω ἐν νόμῳ ὑψίστου” καὶ ^ε πάλιν, “Ὡς γλυκεῖα τῷ λάρυγγί μου ^ε τὰ λόγιά σου” ^ζ οὐκ C εἶπε, τῇ ἀκοῇ μου, ἀλλὰ, “τῷ λάρυγγί μου” “ὑπὲρ μέλι ^η καὶ κηρίον τῷ στόματί μου.” Καὶ ^θ ὁ Μωϋσῆς, ³⁰ “Μελετήσεις ἐν αὐτοῖς, φησί, διαπαντός, ἀνιστάμενος, καθεζόμενος, κοιταζόμενος.” ³¹ “Ἐν αὐτοῖς ἴσθι,” φησί. Καὶ μυρία ἄν τις ^ι εἴποι περὶ αὐτῶν. Ἀλλ’ ὅμως μετὰ τοσαῦτα εἰσὶ τινες οὐδὲ εἰδότες ὅτι εἰσὶ ποτε γραφαί. Διὰ τοι τοῦτο οὐδὲν ὑγιές, ¹ οὐδὲν χρήσιμον παρ’ ἡμῶν γίνεται. Ἀλλ’ εἰ μὲν τις τὰ τῆς στρυτείας ^μ μανθάνειν βούλοιοτο, ἀνάγκη τοὺς νόμους αὐτὸν μανθάνειν τοὺς D (479) στρατιωτικούς· καὶ εἴ τις τὴν κυβερνητικὴν, ἢ τὴν τεκτονικὴν ἐπιστήμην ^ν μανθάνειν ἐθέλοι, ἢ εἴ τι ἕτερον, τὰ τῆς τέχνης αὐτὸν ^ο ἀνάγκη μανθάνειν· ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν τοιοῦτον ^ρ βούλονται· καὶ ταῦτα τῆς ἐπιστήμης ταύτης πολλῆς δεομένης τῆς ἀγρυπνίας. Ὅτι γὰρ καὶ τοῦτο τέχνη ἐστὶ διδασκαλίας δεομένη, ἀκουσον τοῦ προφῆτου λέγοντος, ³² “Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς.” Ἀρα ἀληθῶς διδασκαλίας

²⁶ 1 Cor. x. 11.²⁷ Matth. xxii. 29.²⁸ Rom. xv. 4.² 2 Tim. iii. 16.

Col. iii. 16.

²⁹ Psal. i. 2.

Sirac. ix. 15.

Psal. cxviii. 103.

³⁰ Deut. vi. 7.³¹ 1 Tim. iv. 15.³² Psal. xxxiii. 12—14.

^ω ἡρμήνευσαν N. ἡρμ. ἐκεῖνοι om. K. inclusum a Sav. ² δέχονται αὐτὰς οἱ δ. R. Mut. Mox τέρατα pro θαύματα R. ^γ τί δὴ] ἔτι δὲ O. εἴτα τί; K. Q. Sav. cet. ^δ πάλιν] Sic A. N. O. R. Mut. πάλιν om. Edd. δὲ pro πάλιν K. Q. ^ε ἔλεγε om. K. Q. ^β ἔχουμεν A. R. Veron. ^γ πάλιν] ἀλλαχοῦ K. Q. Mox καὶ πάλιν, ὁ λόγος iidem. ^δ πᾶσα—πάλιν om. K. Q. ^ε τὰ λόγια—λάρ. μου om. A. ^ζ οὐκ] καὶ οὐκ N. οὐκ εἶπε—λάρ. μου om. K. Q. ^η καὶ κηρίον om. K. Q. ^θ ὁ om. R. ^ι ἐν αὐτοῖς ἴσθι, φ.] διὰ τοῦτο καὶ ὁ (ὁ om. Q.). Παῦλος γράφων πρὸς Τιμόθεον ἔλεγεν· ἐν αὐτοῖς ἴσθι, ταῦτα μελέτα K. Q. Sav. cet. ^κ εἴποι π. αὐτῶν pro π. αὐτῶν εἴποι omnes. ^λ οὐδὲ χρ. O. ^μ μανθάνειν] εἰδέναι K. Q. Sav. cet. ^ν μαθεῖν O. γινώσκων K. Q. Sav. cet. ^ο ἀν. μανθάνειν] μανθάνειν ἀν. N. R. μαθεῖν ἀν. O. ἀν. παιδεύεσθαι K. Q. ^ρ βούλονται] ἐστὶ ποιούντας ἰδεῖν K. Q. Sav. cet.

δεῖται ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Εἰτά φησι, “Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ^αζωήν;” ζῶν τὴν ἐκεῖ λέγει. Καὶ πάλιν, “Παῦσον τὴν
 91 γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλῃ σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον·
 ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ
 δώξον αὐτήν.” Ἄρα ἴστε, τίς ταῦτα εἶπε; προφήτης, ἢ ἱστο-
 ριογράφος, ἢ ἀπόστολος, ἢ εὐαγγελιστής; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι,
 πλὴν ὀλίγων· καὶ αὐτοὶ δὲ οὗτοι πάλιν, ἐὰν παραγάγωμεν μαρ-
 τυρίαν ἐτέρωθεν, τὸ αὐτὸ ὑμῖν πείσονται. Ἰδοὺ γάρ, ἐρῶ ^ατὸ
 αὐτὸ ῥητὸν, ῥήμασιν ἐτέροις εἰρημένον· ³³ “Λούσασθε, καθαροὶ
 ἑγένησθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν
 ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε
 κρίσιν.” “^ν Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον
 B ἀγαθόν.” “Μάθετε καλὸν ποιεῖν.” Ὅρᾳς ὅτι διδασκαλίας δεῖ-
 ται ἡ ἀρετὴ; οὗτος μὲν ^ω γὰρ λέγει, “Φόβον κυρίου διδάξω
 ὑμᾶς·” ἐκεῖνος δὲ, “Μάθετε καλὸν ποιεῖν.” Ἄρ’ οὖν ἴστε ποῦ
 ταῦτα ^ε ἔγκειται; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, πλὴν ὀλίγων. Καίτοι καθ’
 ἐκάστην ἐβδομάδα δις ἢ ^γ καὶ τρίς ταῦτα ὑμῖν ἀναγινώσκεται·
 καὶ ἀνελθὼν ὁ ^α ἀναγνώστης λέγει πρῶτον τὸ βιβλίον τίνος
 ἐστὶ, τοῦ ^α δεῖνος προφήτου· καὶ τότε λέγει ^α λέγει, ὥστε εὐ-
 σημότερα ὑμῖν εἶναι, καὶ μὴ μόνον τὰ ἐγκείμενα εἰδέναι, ἀλλὰ
 καὶ τὴν αἰτίαν τῶν γεγραμμένων, ^β καὶ τίς ταῦτα εἶρηκεν.
 C Ἀλλὰ πάντα εἰκῇ, ^ε ἀλλὰ πάντα μάτην· πᾶσα γὰρ ἡ σπουδὴ
 εἰς τὰ βιωτικὰ κεκένωται, καὶ τῶν πνευματικῶν λόγος οὐδεὶς.
 Διὰ τοῦτο ^δ οὐδὲ ἐκεῖνα ὑμῖν κατὰ γνώμην ἐκβαίνει, ἀλλὰ πολ-
 λαὶ κακεὶ δυσκολαί. Ὁ μὲν ^ε γὰρ Χριστὸς φησιν, ³⁴ “Αἰτεῖτε
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν·”
 καὶ ^ε ταῦτα μὲν ἐν προσθήκης εἶπε μέρει δοθήσεσθαι· ἡμεῖς δὲ
 τὴν τάξιν ^ε ἀντεστρέψαμεν, καὶ ζητοῦμεν τὴν γῆν, καὶ τὰ ἀγαθὰ
 τὰ ἐν τῇ γῇ, ὡς ἐκεῖνων ἐν προσθήκης μέρει δοθησομένων ἡμῖν.
 Διὰ τοῦτο οὔτε ταῦτα, οὔτε ἐκεῖνα ἔχομεν. Ἀνανήψωμεν οὖν
 ποτε, καὶ γενώμεθα τῶν ^β μελλόντων ἐπιθυμηταί· οὕτω γὰρ καὶ

33 Esai. i. 16, 17.

34 Matth. vi. 33.

^α [ζωήν] + ἀγαπῶν ἡμέρας εἰδὲν ἀγαθὰς O. Mut. ^ε ἐγὼ A. ^α τὸ αὐτὸ]
 αὐτὸ τὸ O. τὸ αὐτὸ τοῦτο N. Sav. cet. ^ε γίνεσθε a pr. m. O. ^ν παῦσον
 —ἀγαθὸν om. K.Q. inclusum a Sav. ^ω γὰρ om. K.Q. ^ε ἐγκαλεῖται K.Q.
^γ καὶ om. K. ^α ἀναγινώσκων O. (Cf. Var. Lect. ad Tom. XI. p. 527 E.)
^α δεινός] + τυχόν K.Q. Sav. cet. Post προφήτου add. ἡ ἀποστόλου ἢ εὐαγγελι-
 στοῦ iidem. ^β καὶ—εἶρηκεν om. K.Q. ^ε [ἀλλὰ] Sav. ἀλλὰ om. N.
 erasum in O. ^δ οὐδὲ ἐκ. ὑμῖν] ὑμῖν οὔτε ἐκ. O. Mox κατὰ γν. ὑμῖν pro ὑμῖν
 κατὰ γν. K.Q. λόγον pro γνώμην Veron. ^ε γὰρ] οὖν K.Q. Sav. cet. Mox
 ζητεῖτε pro αἰτεῖτε O. Post αἰτεῖτε add. πρῶτον R. ^ε τ. μὲν] ὁ μὲν τ. K.Q.
 Statim ἐν om. K. Mox προσθήκας Q. ^ε ἀντεστρ. a pr. m. O. Mox (ζητού-
 μεν [εἴ in rasura] idem. ^β μελλόντων] + ἀγαθῶν K.Q. Sav. cet.

ταῦτα ἔψεται. ¹Οὐδὲ γὰρ ἔνι τὸν ^κτὰ κατὰ θεὸν ζητοῦντα, μὴ D καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιτυχεῖν ἀπόφασίς ἐστι τῆς ἀληθείας αὐτῆς τοῦτο λεγούσης. Μὴ τοίνυν ἄλλως ποιῶμεν, ¹ἀλλ' ἀνεχώμεθα τῆς συμβουλῆς τοῦ Χριστοῦ, ^μἵνα μὴ πάντων ἐκπέσωμεν. Ὁ δὲ θεὸς ἱκανὸς ἐστὶ κατανύξαι ^νὑμᾶς, καὶ ποιῆσαι βελτίους, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ὁσίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

92

¹Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου. Καὶ τοῦτο ^αποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός.

(480) ^βἮΚΟΥΣΑΤΕ ὅσα Ἑβραίοις ἐνεκάλεσεν ^οὁ Παῦλος, βουλομένοις ἀεὶ μαθάνειν περὶ τῶν αὐτῶν καὶ εἰκότως. B “Ὁφείλοντες γὰρ ^δεῖναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ ^εδιδάσκειν ὑμᾶς τινα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ.” Ἰδέοικα μὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς ταῦτα καιρὸν ἂν ἔχοι λέγεσθαι, ὅτι ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, ^εοὐδὲ μαθητῶν τάξιν ἐπέχετε, ^ῃἀλλ' αἰεὶ τὰ αὐτὰ ἀκούοντες, ^ικαὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὡς οὐδενὸς ἀκούοντας, οὕτω διακρίσθε· καὶ ἔρηται τις ὑμᾶς, οὐδεὶς ^κἀποκρίνασθαι δυνήσεται, πλὴν ὀλίγων σφόδρα καὶ εὐαριθμήτων. Τοῦτο δὲ οὐ μικρὰ ζημία. Πολλάκις γὰρ τὸν διδάσκαλον βουλόμενον ¹προελθεῖν C περαιτέρω, καὶ μυστικωτέρων ᾗψασθαι καὶ ὑψηλοτέρων λόγων, οὐκ ἀφίησιν ἢ ἀπροσεξία τῶν μαθητευομένων. Καθάπερ γὰρ

1 CAP. VI. v. 1—3.

¹οὐδέν Q. ^κτὰ κ. θ. [ζητοῦντα] κ. θ. [ζῶντα] K.Q. ¹ἀλλ' (ἀλλὰ O.) ἀνεχώμεθα] Sic N.O.R. Mut. ἀλλ' ἐχώμεθα K.Q. ἀλλ' ἀντεχώμεθα Edd. Mox θεοῦ pro Χριστοῦ R. ^μἵνα—βελτίους] ἵνα καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν (τῶν om. Q.) μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν K.Q. ^νὑμᾶς N.O.R. Mut. ἡμᾶς Edd. Post ποιῆσαι repetit ὑμᾶς R. ^οὁσίῳ] + καὶ [ζωοποιῶ N. Post τῇ add. καὶ προσκύνῃς N.O. Sav. cet. Hom. IX. ^αποιήσωμεν A.K.Q. Statim ἐὰν ἐπιτρ. R. ^βἀκούσατε R. audite Mut. ^οὁ Παῦλος om. A. Statim βουλομένους A. Veron. βουλόμενος R. ὁ Παῦλος—ὀφ. γὰρ] εἰκότως ὁ Παῦλος. βουλόμενος γὰρ αὐτοὺς αἰεὶ διαλέγεσθαι τὰ αὐτὰ καὶ περὶ τῶν αὐτῶν οὕτως ἔλεγεν ὀφείλοντες K.Q. ^δεῖναι] + φησὶν O. ^εδιδάσκοντος R. διδάσκεσθαι K.Q. Mox λόγων R. ^ιιδέοικα] + δε K.Q. Sav. cet. ^κοἷτε K.Q. ^ῃἀλλ' αἰεὶ] ἀλλὰ οἱ A. Statim τε pro τὰ R. ^ικαὶ om. A. ^κἀποκρίνασθαι R. ¹προσελθεῖν A. et olim O.

TOM. VII.

Q

ἐπὶ τῶν γραμματιστῶν, ^m ἂν αἰεὶ τὰ στοιχεῖα ἀκούων ὁ παῖς μὴ κρατῇ, αἰεὶ ἔσται αὐτῷ ἀνάγκη τὰ αὐτὰ ἐνῆχέιν τῷ παιδί, ⁿ καὶ οὐ πρότερον ἀποστήσεται διδάσκων, ἕως ἂν ἐκεῖνα μαθεῖν ἀκριβῶς δυνήθῃ· καὶ γὰρ ἀνοίας ἐστὶ πολλῆς, τὰ πρότερα μὴ ἐνθέντα καλῶς, ἐφ' ἕτερα ἄγειν αὐτόν· οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας, ἂν αἰεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων ἡμῶν, μηδὲν πλέον ὁ μανθάνητε, D οὐδέποτε ^p τὰ αὐτὰ λέγοντες πανσόμεθα. Εἰ μὲν ^q γὰρ ἐπιδείξωσ ἦν ἡμῖν ὁ λόγος καὶ φιλοτιμίας, ἐχρῆν αἰεὶ μεταπηδᾶν καὶ μεταβαίνειν, ^r οὐδὲν φροντίζοντας ὑμῶν ἕνεκεν, ἀλλὰ τῶν κρότων τῶν παρ' ὑμῶν ^s μόνον· ἐπειδὴ δὲ οὐ πρὸς τοῦτο τὴν σπουδὴν ἐθέμεθα, ἀλλὰ πάντα ὑπὲρ τῆς ὠφελείας ἡμῖν πονεῖται τῆς ὑμετέρας, οὐ ^t πανσόμεθα περὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν διαλεγόμενοι, ἕως ἂν αὐτὰ κατορθώσητε. Ἐπεὶ ^v ἐνὴν πολλὰ καὶ περὶ Ἑλληνικῆς λέγειν δεισιδαιμονίας, καὶ περὶ Μανιχαίων, καὶ περὶ Μαρ- 93 κιωνιστῶν, καὶ μεγάλα πλήττειν αὐτοὺς τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι· ἀλλ' οὐκ ἔχει καιρὸν ὁ λόγος. Τοῖς γὰρ οὐδέπω τὰ ^w αὐτῶν εἰδόσιν ἀκριβῶς, τοῖς οὐδέπω μεμαθηκόσιν ὅτι ^x τὸ πλεονεκτεῖν κακόν, τίς ἂν τοὺς τοιούτους εἴποι λόγους, καὶ ἐφ' ἕτερα ἀγάγοι πρὸ καιροῦ; ^y Ἡμεῖς μὲν οὖν οὐ πανσόμεθα τὰ αὐτὰ λέγοντες, ἂν τε πεισθῆτε, ἂν τε μὴ· δεδοίκαμεν δὲ μὴ ^z τῷ συνεχῶς τὰ αὐτὰ λέγειν, ἐὰν μὴ ἀκούητε, μείζονα ^a τοῖς παρακούουσι τὴν καταδίκην ἐργασώμεθα. Οὐ πρὸς ^b πάντας δέ μοι ^c ταῦτα ῥητέον· οἶδα γὰρ πολλοὺς ὠφελουμένους ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα εἰσόδου, οἱ δικαίως ἂν ἐκείνων καταβοήσαιεν ὡς ἐνεδρευνόντων αὐτοὺς διὰ B τῆς οἰκείας ^d ἀμαθίας καὶ ἀπροσεξίας. Πλὴν ^e ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐνεδρευνήσονται· τὸ ^f γὰρ συνεχῶς τὰ αὐτὰ ἀκούειν, καὶ τοῖς εἰδόσι χρήσιμον· ὁ γὰρ ἴσμεν πολλάκις ἀκούσαντες, ^g μᾶλλον κατενύγημεν. Οἷόν τι λέγω· ^h ἴσμεν ὅτι καλὸν ἢ ταπεινοφροσύνη, καὶ ὅτι πολλάκις διελέχθη περὶ αὐτῆς ὁ Χριστός· ἀλλ' ὅταν καὶ αὐτῶν τῶν ῥημάτων ⁱ ἐπακούσωμεν, καὶ τῶν εἰς αὐτὰ θεωρημάτων, πλέον τι πάσχομεν, καὶ μυριάκις ^k ἀκούσωμεν.

^m ἂν om. N. ⁿ καὶ] διὸ καὶ in marg. O. ^o μανθάνετε Sav. cet. invitis libris et Veron. ^p τὰ om. K.Q. Mox πανόμεθα a pr. m. O. ^q γὰρ om. A. Veron. Mox ὁ λόγος ἡμῖν hoc ord. K.Q.R. ἡμῖν om. A. ^r οὐδέν] + ἢ ὀλίγα K.Q. ^s μόνων R. Veron. μόνον post κρότων transp. K.Q. Sav. cet. ^t πανόμεθα Q. Post ὑμῖν add. αἰεὶ O.R. Mut. ^v ἐνὶ K.Q. ^w ἐαυτῶν N. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ^x τὸ om. R. ^y ἢ. μὲν οὖν] ὁμῶς ἢ. μὲν K.Q. ^z τὸ A.R. Veron. Mox ἀκούσητε O. ^a τοῖς παρ. om. R. Mox ἐργασώμεθα K.N. ^b πάντα ante corr. O. ^c ταῦτα] τὰ αὐτὰ εἰ (sic) R. Mox ὠφελουμένους Q.R. ^d ἀμαθίας A.K.N. et ex corr. O. ἀμαθείας Edd. ^e ἀλλ' om. A. ^f γὰρ] γοῦν K.Q. Mox χρήσιμα A. ^g μᾶλλον] πάλιν A.N. Veron. ἀκούσαντες πάλιν (corr. ex πάλιν ἀκούσαντες) O. ^h ἀπὸ K.Q. Mut. ⁱ ἴσμεν om. K.Q.R. Post Χριστός add. ἴσμεν Q. ^j ἀκούσωμεν O. ^k ἀκούωμεν O.

Εὐκαιρον ¹οὖν καὶ ἡμᾶς ^mνῦν εἰπεῖν ὑμῖν· “Διόπερ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα.”
ⁿΤίς ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου; Αὐτὸς ἐφέξῃς τίθισι, λέγων·
 “Μὴ πάλιν θεμέλιον, ^oφησὶ, καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ θεὸν, βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.”
 Εἰ δὲ τοῦτο ἀρχή, τί ἄλλο ἐστὶ τὸ δόγμα τὸ ἡμέτερον, ἢ τὸ μετανοῆσαι ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ διὰ τοῦ πνεύματος λαβεῖν τὴν πίστιν εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου; ^pΤί δὲ ἐστὶν ἀρχή; Οὐδὲν ἄλλο, ἢ τοῦτο ^qἀρχὴν φησιν, ὅταν μὴ βίος ἀκριβῆς παρῇ. Καθάπερ γὰρ τὸν εἰς τὴν μάθησιν τῶν γραμμάτων εἰσερχόμενον, τὰ στοιχεῖα δεῖ πρῶτον ἀκούσαι· οὕτω καὶ ^dτὸν Χριστιανὸν ^rταῦτα εἰδέναι ἀκριβῶς, καὶ μηδὲν ἀμφιβάλλειν περὶ αὐτῶν. Εἰ δὲ δέοιτο πάλιν διδασκαλίας, οὕτω τὸν θεμέλιον ἔχει· τὸν γὰρ ἐδραῖον πεπηγέναι ^sχρὴ καὶ ἐστάναι, καὶ μὴ μετακινεῖσθαι. Εἰ δὲ μέλλοι τις κατηχηθεῖς ^tκαὶ βαπτισθεῖς μετὰ ἑτῆ δέκα περὶ πίστεως πάλιν ἀκούειν, καὶ ὅτι πιστεῦσαι
 (+81) ^uχρὴ εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν, οὕτω τὸν θεμέλιον ἔχει, ^vπάλιν τὴν 94 ἀρχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ ζητεῖ. “Ὅτι γὰρ ἡ πίστις ^wθεμέλιος, τὸ δὲ λοιπὸν οἰκοδομῇ, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ^x“Ἐγὼ θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος ^yδὲ ἐποικοδομεῖ. Εἴ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλὰ μνη.”

“^yΜὴ πάλιν, φησὶ, θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων.” Τί δὲ ἐστὶν, “^zἘπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα;” Πρὸς αὐτὴν χωρῶμεν ^zλοιπὸν, φησὶ, τὴν ὁροφὴν· τουτέστι, ^bβίον ἄριστον ἔχωμεν. “Ὡς περ γὰρ ἐπὶ τῶν στοιχείων τὸ πᾶν ^aτὸ ἄλφα συνέχει, καὶ ὁ θεμέλιος τὴν πᾶσαν οἰκοδομὴν· οὕτω καὶ τοῦ βίου τὴν καθαρότητα ἢ περὶ τὴν πίστιν πληροφορία. Ταύτης δὲ ἄνευ οὐκ ἔστιν εἶναι Χριστιανόν· ὥς περ οὐδὲ θεμελίον ἄνευ οἰκοδομῆς, οὐδὲ στοιχείων χωρὶς ἔμπειρον γραμμάτων

² 1 Cor. iii. 10, 12.

¹ οὖν om. R. ^m νῦν εἰπεῖν ὑμῖν] ὑμῖν εἰπεῖν K.Q.R. ὑμῖν εἰπεῖν νῦν O.
ⁿ τίς] τί A. τί δὲ K.Q. Sav. cet. Statim ἡ om. Q.R. Mox ἐρμηνεύει pro τίθησι K.Q. Sav. cet. ^o φησὶ om. K.Q. Cat. Supp. Mox μετανοίας om. R. ^p τί—ἀρχή; om. K.Q. inclusum a Sav. ^q ἀρχή, φ. Supp. Mut. ἀρχὴν δὲ φ. Cat. ^r ταῦτα] πάντα R. Post ἀκριβῶς add. πρῶτον χρὴ K.Q. Sav. cet. ^s χρὴ] προσήκει iidem. ^t καὶ βαπ. om. R. Statim μετὰ δέκα ἑτῆ K.Q. ^v πάλιν] πλὴν R. ^w θεμέλιος A.K.N.Q.R. Cat. Supp. Edebatur θεμέλιον. ^x δὲ om. N. Supp. Veron. Mox εἴ τις ἐποικοδομεῖ om. A.Q.R. ^y μὴ (καὶ pro μὴ R.) πάλιν, φ.] διὰ τοῦτο ἔλεγε, μὴ πάλιν (+ φησὶ O.) K.O.Q. Sav. cet. ^z λοιπὸν, φ.] φ. λοιπὸν K.Q.R. τὴν ὁροφὴν om. iidem. λοιπὸν τὴν ὁρ. φ. hoc ord. O. Statim τουτέστι om. K.Q. ^a τὸ δ. συνέχει] ἔχει τὸ δ. K.Q. Post πᾶσαν add. συνέχει et post πίστιν add. ἔχει iidem.

^bγενέσθαι. Ἄλλ' εἰάν τις αἰεὶ περὶ τὰ στοιχεῖα ^cστρέφεται, ^dἢ εἴ τις περὶ τὸν θεμέλιον, οὐ περὶ τὴν οἰκοδομὴν, οὐδέπω
 C ἔσται αὐτῷ τι ^eπλέον. Σὺ δὲ μὴ νομίσης ^fἡλαττωσθαι τὴν
 πίστιν ^hδιὰ τὸ στοιχεῖον κληθῆναι· ἡ γὰρ πᾶσα δύναμις αὕτη
 ἐστίν. Ὅταν ^kγὰρ λέγῃ, “Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος,
 ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν” οὐ γάλα ἰαύτην
 καλεῖ· ἀλλὰ τὸ ἀμφιβάλλειν ἔτι περὶ τούτων, ^mτούτό ἐστιν
 ἀσθενοῦς διανοίας καὶ λόγων δεομένης πολλῶν. Τὰ γὰρ δό-
 γματα ταῦτά ἐστι τὰ ὑγιῇ· τέλειον γὰρ ἐκείνον καλοῦμεν τὸν
 μετὰ ⁿτῆς πίστεως βίον ἔχοντα ὀρθόν. Ὅταν δὲ τις πίστιν
 μὲν ἔχῃ, πράττει δὲ πονηρὰ, καὶ περὶ Ραυτῆς ταύτης ἀμφι-
 D βάλλῃ, καὶ ὑβρίζῃ τὴν διδασκαλίαν· εἰκότως αὐτὸν φήσομεν
 νήπιον, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναδραμόντα. Ὡστε καὶ μυρία ἔτη ἐν
 τῇ πίστει ^qἔχωμεν, καὶ μὴ βέβαιοι ὦμεν ἐν αὐτῇ, νήπιοι ἐσμεν,
 ὅταν βίον αὐτῇ μὴ ^rσυμβαίνοντα ἐπιδεικνύμεθα, ὅταν ἔτι θεμέ-
 λιον καταβαλλώμεθα. Τούτοις δὲ μετὰ τοῦ βίου καὶ ἄλλο
 ἐγκαλεῖ, ὡς παρασαλευθεῖσι, καὶ δεομένοις θεμέλιον ^sκαταβάλ-
 λειν μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων. Τὸν γὰρ ἀπὸ τινος εἰς ἕτε-
 ρον μετατιθέμενον, καὶ τὸ μὲν ἀφιέντα, ^tτούτο δὲ αἰρούμενον,
 95 πρότερον αὐτοῦ καταγινῶναι χρὴ, καὶ ἀποστῆναι τῇ διαθέσει,
 καὶ τότε ἐλθεῖν ἐφ’ ἕτερον· εἰ δὲ τοῦ προτέρου πάλιν ἔχασθαι
^vμέλλοι, ^wπῶς τοῦ δευτέρου ἄψεται; Τί ^xοὖν, φησὶ, περὶ τοῦ
 νόμου; Κατέγνωμεν αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἐπ’ αὐτὸν ἀνατρέχομεν.
 Τοῦτο οὐκ ἔστι μετάθεσις· καὶ ^yγὰρ ἐνταῦθα ἔχομεν νόμον.
³ “Νόμον οὖν, φησὶ, καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γέ-
 νοιτο, ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.” Ἐγὼ δὲ περὶ πονηρῶν εἶπον

³ Rom. iii. 31.

^b γενέσθαι] εἶναι K.Q.R. Sav. cet. Statim ἀλλ' ὥσπερ ἐὰν K.N.Q. Sav. cet.
 Mox αἰεὶ om. R. et a pr. m. O. ^c στρέφεται A. καταγίνηται K.Q. Sav. cet.
^d ἢ om. A.N.O. Veron. invito Supp. De seqq. vid. Annot. ^e οὐδέποτε
 K.O.Q.R. Mut. Sav. cet. Sic ex corr. rec. N. ^f πλέον] + οὕτω καὶ ἐφ'
 ἡμῶν] ἂν γὰρ αἰεὶ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν (ἐν τῇ ἀρχῇ Supp.) τῆς πίστεως μένωμεν, οὐδέ-
 ποτε πρὸς τὸ τέλειον (πρὸς τῷ τέλει Supp.) ταύτης ἀναβησόμεθα K.Q. Supp.
 Sav. cet. ^g ἡλαττωσθαι K.Q.R. ^h διὰ τὸ στ.] τῷ (τῷ om. A.) διὰ στοι-
 χείων A. Veron. ⁱ ἡ γὰρ—ἐστίν om. K.Q.R. inclusum a Sav. ^k γὰρ]
 δὲ R. γοῦν Supp. γὰρ om. O. ὅταν—πᾶς γὰρ] καὶ γὰρ ὅταν λέγῃ, πᾶς K.Q.
^l αὐτὴν R. ^m τούτο ἐστίν α. δ.] τούτεστιν, α. δ. τούτο K.Q. ⁿ τῆς om.
 O.R. ^o ἂν K.Q. ^p αὐτῆς] + δὲ K.Q. Supp. Sav. cet. Mox ταύτης
 om. R. ^q ἔχομεν A.O. Mox βεβαίως Q. ^r συμβαίνοντα K.Q.R. Statim
 ἐπιδεικνύμεθα K.Q. Sav. cet. ὅταν ἐστὶ θ. κ. om. K.Q.R. ^s καταβαλεῖν
 K.Q.R. Supp. μετανοίας om. K. ^t τούτο] τοῦ R. τὸ Cat. τὸν Supp.
^v μέλλει K.Q.R. ^w πῶς om. K.Q. Mox ἀψεται A. et corr. O. ἀψαίται (sic)
 a pr. m. O. ἀψαιτο Cat. οὐχ ἀψεται Q. ^x οὖν om. R. Mox κατέγνω
 τί οὖν—ἀνατρέχομεν] τί φῆς; κατέγνωμεν τοῦ νόμου, καὶ πάλιν ἐπ’ αὐτὸν τρέχειν
 κελεύεις; K.Q. Supp. ^y γὰρ om. K.Q.R.

²πραγμάτων. Ὁ γὰρ μέλλον ²ἐπ' ἀρετὴν μετιέναι, πρότερον τῆς κακίας ^bκαταγνώνας ὀφείλει, καὶ τότε αὐτὴν μετελθεῖν· οὐ γὰρ ^cἴσχυεν ἡ μετάνοια καθαρὸν αὐτοὺς δεῖξαι. Διὰ τοῦτο ^Bεὐθέως ἐβαπτίζοντο, ἵν', ὅπερ ἀδυνάτως εἶχον ἐργάσασθαι δι' ἑαυτῶν, ^dτοῦτο διὰ τῆς τοῦ Χριστοῦ γένηται χάριτος. Οὔτε οὖν μετάνοια ἀρκεῖ πρὸς ^eτὸν καθαρισμόν, ἀλλὰ ^fδεῖ τὸ βάπτισμα παραλαβεῖν. ^gἘπὶ γοῦν τὸ βάπτισμα ^hἔδει ἔρχεσθαι, πρότερον καταγνόντα τῶν ἡμαρτημένων αὐτῶ, καὶ καταψηφισάμενον. ⁱΤί δέ ἐστι, “Βαπτισμῶν διδαχῆς;” Οὐχ ὡς πολλῶν ὄντων ^kτῶν βαπτισμῶν, ἀλλ' ἐνός. ^lΤί οὖν ¹αὐτὸ πληθυντικῶς εἶπε; Διὰ τὸ εἰπεῖν, “Μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι ^mμετανοίας.” Εἰ γὰρ πάλιν αὐτοὺς ⁿἐβάπτισε, καὶ ἄνωθεν κατήχησε, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς βαπτισθέντες ἐδιδάσκοντο τὰ ^Cπρακτέα, ^oκαὶ τὰ μὴ πρακτέα, διηνεκῶς ἔμελλον ἀδιόρθωτοι μένειν. “Καὶ ἐπιθέσεως χειρῶν.” Οὕτω γὰρ τὸ πνεῦμα ἐλάβανον· ⁴“^pἘπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας,” φησὶν. “Ἀναστάσεώς τε ^qνεκρῶν.” Τοῦτο ^rγὰρ ἔν τε τῷ βαπτίσματι ^sγίνεται, καὶ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ βεβαιούται. “^tΚαὶ κρίματος αἰωνίου.” Διὰ ^uτί δὲ ταῦτά φησιν; Ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ^vἢ παρασαλεύσθαι ἤδη πεπιστευκότας, ἢ κακῶς βιοῦν καὶ ῥαθυμῶς, ^xλέγει, νήψατε. Οὐκ ^yἐνὶ εἰπεῖν, ^zἐὰν ῥαθυμῶς ζήσωμεν, ^D^aπάλιν βαπτισθσόμεθα, πάλιν ^bκατηχηθσόμεθα, πάλιν ληψόμεθα πνεῦμα· ^cκἀν νῦν τῆς πίστεως ἐκπέσωμεν, πάλιν δυνή-

⁴ Act. xix. 6.

² πραγμάτων] + ἀλλ' οὐ περὶ νόμου Supp. ἐγὼ δὲ—μέλλον] οὐ περὶ νόμου τοῦτο, ἀλλὰ περὶ πονηρῶν εἶπε πρ. καὶ γὰρ ὁ μέλλον K.Q. ^a ἐπ' ἀρετῇ A. ἐπ' om. K.Q. invito Supp. Statim ^bιέναι Cat. ^b μεταγνώνας R. Mox ταύτην O. Cat. ^c ἴσχυεν a pr. m. O. ^d τοῦτο] + μάλλον K.Q.R. Statim θεοῦ pro Χριστοῦ K.Q.R. Cat. Mut. Mox γενήσεται R. γένοιτο K.O.Q. Sav. cet. invito Supp. ^e τὸν om. K.Q. ^f δεῖ] + καὶ ex corr. N. ^g ἐπὶ] ἐπεὶ A. quia Mut. ^h ἔδει ἔρχ.] ἔρχ. δεῖ K.Q.R. Cat. Sav. cet. ⁱ τί δὲ—ἐνός] βαπτισμῶν, φησὶ, δ. τί ἐστὶ τοῦτο; ἀρα ὡς πολλῶν ὄντων β. καὶ οὐχ ἐνός τοῦτο λέγει; ἄπαγε K.Q. ^k τῶν om. O. Veron. ^l αὐτὸ] αὐτὸς τοῦτο K.Q.R. ^m μετανοίας om. R. Cat. et in text. O. ⁿ ἐβάπτισε A.N.R. Cat. Supp. Mox κατήχισεν (sic) R. ^o καὶ τὰ μὴ πρ. om. A. Veron. ^p ἐπιθέντος] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox τὰς χ. τοῦ Π. hoc ord. K.Q. Supp. τὰς om. a pr. in. O. Post φησὶν add. ἤλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον K.Q. Sav. cet. ^q νεκρῶν] + καὶ κρίματος αἰωνίου K.Q. ^r γὰρ om. K.Q. ^s τε om. K.Q.R. ^t γινόμενον K.Q. Proximum καὶ om. K.Q.R. ^u καὶ—φησιν] τίνος δὲ ἕνεκεν ταῦτα λέγει K.Q. ^v τί] τοῦτο O. ^w ἢ παρὰ. om. O. ^x λέγει (λέγειν R.), ν.] Sic O.R. Cat. Mut. ν. φησὶν Supp. λέγει οὖν, ν. A.N. Veron. Ben. λέγει, ν. om. K.Q. Sav. Mor. Post νήψατε (vel ῥαθυμῶς) add. ἀπάγων οὖν αὐτοὺς τῆς τοιαύτης ῥαθυμίας, καὶ προσεκτικωτέρους ποιῶν, τοῦτον τὸν λόγον κινεῖ K.O.Q. Sav. cet. ^y ἐνὶ] + γὰρ K.Q. Sav. cet. ^z ἐὰν] ὅτι καὶ R. ^a ἐὰν (sed ἐὰν in ras.) O. ^b πάλιν om. R. π. κατηχ. π. βαπτ. in- verso ord. K.Q. ^c κατηχηθσόμεθα Supp. κατηχησθόμεθα (sic) A. Statim καὶ πάλιν K.O.Q. Sav. cet. Mox λ. τὸ πνεῦμα K.Q. Sav. cet. ^d κἀν] ἢ ὅτι ἂν iidem.

σόμεθα βαπτίζόμενοι τὰ ἀμαρτήματα ἀπολούσασθαι, καὶ τῶν (482)
αὐτῶν τυχεῖν ὧν περ καὶ πρότερον. Σφάλλεσθε, φησὶ, ταῦτα
νομίζοντες· ⁵ “Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσ-
μένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γεννηθέντας
πνεύματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσμένους θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε
96 μέλλοντος αἰῶνος, *καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς
μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παρα-
δειγματίζοντας.”

Καὶ ὅρα πῶς ἐντρεπτικῶς καὶ ἀπαγορευτικῶς ἄρχεται·
“Ἀδύνατον” ἔμκετι, φησὶ, προσδόκα τὸ μὴ δυνατόν. ^αΟὐ
γὰρ εἶπεν, οὐ πρέπει, οὐδὲ συμφέρει, οὐδὲ ἔξεστιν, ἵνα
“ἀδύνατον” ὥστε ^κεἰς ἀπόγνωσιν ἐμβαλεῖν, ἵνα ὅλως ἐφωτί-
σθητε ἅπαξ. Εἰτα ἐπάγει, “Γευσμένους ^μτε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου.” ^νΕἰ ἐγείσασθε, φησὶ, τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου·
τουτέστι, τῆς ἀφέσεως. “Καὶ μετόχους ^ογεννηθέντας πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ καλὸν γευσμένους θεοῦ ῥῆμα.” Τὴν διδασκα-
λίαν ἐνταῦθα ^ρλέγει. “Δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος.” Τίνας
λέγει δυνάμεις; *Ἡ τὸ θαύματα ἐπιτελεῖν, ἢ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνεύματος. “Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν,
ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.”
“Ἀνακαινίζειν, φησὶν, εἰς μετάνοιαν” τουτέστι, διὰ μετανοίας·
⁹τὸ γὰρ εἰς μετάνοιαν, διὰ μετανοίας, ἐστὶ. Τί
οὖν; ἐκβέβληται ἡ μετάνοια; Οὐχ ἡ μετάνοια, μὴ γένοιτο,
ἀλλ’ ὁ διὰ λουτροῦ πάλιν ἀνακαινισμός. Οὐ γὰρ εἶπεν, ἀδύ-
νατον ἀνακαινισθῆναι εἰς μετάνοιαν, καὶ ἐσίγησεν· ^βἀλλὰ πῶς
C ἀδύνατον, ἐπήγαγεν· “ἀνασταυροῦντας.” Ἀνακαινισθῆναι, του-
τέστι, καινὸν γενέσθαι· τὸ γὰρ καινοὺς ποιῆσαι, τοῦ λουτροῦ
μόνον ἐστίν· ⁶ “Ἀνακαινισθήσεται γὰρ, φησὶν, ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης
σου.” Τῆς δὲ μετανοίας ἐστὶ τὸ, καινοὺς γενομένους, εἰτα
παλαιωθέντας ὑπὸ τῶν ἀμαρτημάτων, ἀπαλλάξαι τῆς παλαιότητος
καὶ ^γστερροὺς ἐργάσασθαι· εἰς ἐκείνην ^δμέντοι τὴν λαμ-

5 v. 4—6.

6 Psal. cii. 5.

^α ὥσπερ K.Q.R.^ε καὶ παραπ. πάλιν om. R.^ι ἐντρεπτικῶς om. A.^β μὴκέτι, φ.] φ. μὴκέτι R. Cat. et a pr. m. O. φ. τουτέστι, μὴκέτι K.Q. Sav. cet.^κ οὐ γὰρ] οὐκ K.Q.^ι ἀλλὰ, ἀδ. N. Supp.^κ εἰς] καὶ εἰς A.^μ εἰς om. Supp.^ν εἰ—ἐπάγει] εἰπὼν δὲ, τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, ἐπήγαγε K.Q.^μ τε om. R.^ο Haec, εἰ ἐγείσασθε—ἐπουρανίου, accesserunt ex N.R. Mut.^ο γεγεννημένους K.Q. Mox ῥ. θεοῦ pro θεοῦ ῥ. iidem.^ρ λέγει] + καὶ μετό-^ρ χους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου N.R. Cat. Mut.^ρ λέγει] + καὶ μετόχους γεννηθέντας πνεύματος ἁγίου N.R. Cat. Mut.^σ ἐκβέβληται ἡ μ.] ἐκβάλλει τὴν μ. K. Statim οὐχ ἡ μ. om. K.Q.R.^σ ἀλλὰ πῶς ἀδ. ἐπήγαγεν] Sic O.R. Cat. Mut.^τ ἀλλ’ ἐπήγαγεν, ἀδ. Supp. ἀλλ’ εἰπὼν, ἀδ. ἐπήγαγεν Edd.^τ τῶν om. K.Q.^γ στερροῦς] καινοὺς K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Statim ἐργάζεσθαι a pr. m. O.^δ μέντοι] μὲν N. Mox ἀγειν K.Q.R.

πρότητα ἀγαγεῖν οὐκ ἔνι· ἐκεῖ γὰρ τὸ ὄλον ἡ χάρις ἦν. “Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς, φησὶ, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας.” ⁴Ο δὲ λέγει, ὅτι τοῦτο ἐστὶ τὸ βάπτισμα σταυρός ἐστὶ, ²καὶ συνεσταυρώθη ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος. ⁷“^aΣύμ- D μορφοὶ γὰρ γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ” καὶ πάλιν, “Συνετάφημεν ^bοὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον.” Ὡς περ οὖν οὐκ ἔνι δεύτερον σταυρωθῆναι τὸν Χριστόν· τοῦτο γὰρ παραδειγματίζει αὐτόν· ἐστὶν· εἰ γὰρ θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι ^aκυριεύσει, εἰ ἀνέστη, ⁹τῇ ἀναστάσει κρείττων γενόμενος τοῦ θανάτου, ^{εἰ} διὰ τοῦ θανάτου τὸν ^εθάνατον κατεπάλαισεν, εἴτα πάλιν σταυροῦται, μῦθος πάντα ἐκεῖνα καὶ παραδειγματισμός. Ὁ τοίνυν ^bδεύτερον βαπτίζων, πάλιν αὐτὸν σταυροῖ. Τί δέ ἐστιν, “ἀνασταυροῦντας;” Ἀνωθεν πάλιν σταυροῦντας. Ὡς περ γὰρ ἀπέθανεν ^ιὁ Χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ, ⁹⁷οὕτως ἡμεῖς ἐν τῷ βαπτίσματι, οὐ τῇ σαρκί, ἀλλὰ τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὅρα θάνατον, καὶ θάνατον· ἐκεῖνος ἀπέθανε ^κτῇ σαρκί· ἡμῶν ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ὁ καινός, ^ιὁ σύμμορφος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Εἰ τοίνυν ^ιἀνάγκη βαπτισθῆναι, ἀνάγκη πάλιν ^ιτὸν αὐτὸν ἀποθανεῖν τοῦτον· τὸ γὰρ βάπτισμα οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο, ἢ ἀναίρεσις τοῦ βαπτιζομένου, καὶ ἔγερσις ἐκείνου. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ὁ ἑαυτοῖς ἀνασταυροῦντας” ὁ γὰρ τοῦτο ποιῶν, ὡς τῆς προτέρας χάριτος ἐπιλαθόμενος, καὶ ῥαθύμως τὸν ἑαυτοῦ βίον οἰκονομῶν, B ὡς Ῥόντος ἐτέρου βαπτίσματος, ⁹οὕτω πάντα διαπράττεται. Διόπερ προσέχειν χρὴ καὶ ἀσφαλιζέσθαι. Τί ἐστὶ, “Γευσάμενους τῆς ὄψεως τῆς ἐπουρανίου;” Τουτέστι, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων· τοῦτο γὰρ θεοῦ μόνου χαρίζεσθαι, καὶ ἡ χάρις ἅπαξ ἐστὶ ^aχάρις. ⁸“Τί οὖν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ,

7 Rom. vi. 4, 5. (coll. Philipp. iii. 10.)

8 Rom. vi. 1, 2.

^x ἑαυτοῖς, φ.] φ. ἑαυτοῖς K.O.Q.R. Cat. ^γ τοῦτο] τοιούτον K.Q.R. Supp.
² καὶ συν.] συν. γὰρ K.Q. Sav. cet. ^a συμ. γὰρ (γὰρ om. N.R.)] καὶ πάλιν, συμ. iidem.
^b οὖν om. K.Q. Cat. ^c ἐστὶν] + οὕτως οὐδὲ βαπτισθῆναι K.Q. Sav. cet. Infra post παραδειγματισμός add. οὕτως οὐκ ἔνι οὐδὲ δεύτερον βαπτισθῆναι Supp.
^d κυριεύει K.Q.R. Cat. et ex corr. O. ^e τὴν ἀνάστασιν R. τῇ ἀν. om. K.Q. inclusum a Sav. ^f εἰ διὰ τοῦ θ. om. R. Pro iis καὶ dant K.Q. ^g θάνατον] + κατήργησε N. ^h δευτέρου] + αὐτὸν A. + ἑαυτὸν Edd. invitis K.N.O.Q.R. Supp. Mut. ⁱ ὁ om. R. Post οὕτως add. καὶ O. ^k τῇ σαρκί· ἡμῶν] ἐν τῇ σαρκὶ ἡμῶν (ἡμῶν om. Sav. cet.), ἡμεῖς δὲ τῇ ἁμαρτίᾳ (plene interpung. Sav. cet.) διὰ τοῦ βαπτίσματος (+ ἡμῶν Sav. cet.) K.Q.R. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^l ὁ om. R. Mox γεγονός (sic) O. ^m ἀνάγκη] ἀναγκά(η) R. Post ἀνάγκη add. πάλιν K.Q. Mut. Sav. cet. ἀν. βαπτ. πάλιν Cat. ἀν. δις βαπτ. Supp. ⁿ τὸν assumptum ex O.Q.R. Cat. Mut. ἀποθ. αὐτὸν τοῦτον K. αὐτὸν ἀποθ. (om. τοῦτον) Supp. ^o αὐτοῖς A.K.Q.R. Mox ἐπιλαθάνομενος O. Cat. ^p ὅντως A. ^q οὕτω πάντα] αὐτὸ K.Q. αὐτῷ R. ^r διὰ K.Q.R. Mox δεῖ pro χρὴ K.R. ^s χάρις om. R.

ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γένοιτο.” Εἰ δὲ αἰεὶ μέλλοιμεν
 χάριτι σώζεσθαι, οὐδέποτε ἐσόμεθα ἀγαθοί. “Ὅπου γὰρ μία
 ἐστὶ χάρις, καὶ οὕτω ῥαθυμούμεν· εἰ ἡδεῖμεν ὅτι πάλιν ἔστιν
 C ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, ἅρα ἂν ἐπασάμεθα ἁμαρτά-
 νοντες; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι. Πολλὰ ἐνταῦθα ^ωδείκνυσιν τὰ δῶρα (483)
 καὶ ἵνα ^zμάθῃς, κατηξιώθητε, φησὶ, τοσαύτης ἀφέσεως. Ὅ
 γὰρ ἐν σκότῳ καθεζόμενος, ^zὁ ἐχθρὸς, ὁ πολέμιος, ὁ ἀπηλλο-
 τριωμένος, ὁ θεοστυγής, ὁ ἀπολλύμενος, ^aοὗτος ἐξαίφνης φωτι-
 σθεῖς, ^bπνεύματος ἀξιωθείς, δωρεᾶς ἐπουρανίου, υἰοθεσίας, βασι-
 λείας ^cοὐρανῶν, τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, μυστηρίων ἀπορρήτων, καὶ
 οὐδὲ οὕτω βελτίων γενόμενος, ἀλλ’ ἄξιός ^dμὲν ὢν ἀπωλείας,
 τυχὼν δὲ σωτηρίας καὶ τιμῆς, ὡς τὰ μεγάλα κατωρθωκώς, πῶς
 D ἂν δύναται βαπτισθῆναι πάλιν; Δύο τοίνυν τρόποις τὸ πρᾶγμα
 ἀδύνατον ἔφησεν εἶναι, καὶ ^eτὸν ἰσχυρότερον ὕστερον ἔθηκεν·
 ἐνὶ μὲν, ὅτι ^fοὐκ ἄξιός ὁ τοιούτων καταξιωθείς, καὶ πάντα προ-
 δοὺς τὰ δωρηθέντα αὐτῷ, πάλιν ἀνακαινισθῆναι· ^gοὐδὲ δυνατόν
 ἐστὶν αὐτὸν πάλιν ἀνασταυροῦσθαι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ παραδειγ-
 ματίσαι. Οὐκ ἔστι τοίνυν δεύτερον λουτρὸν, οὐκ ἔστιν· εἰ δὲ
 ἔστι, καὶ ^hτρίτον, καὶ τέταρτόν ἐστι· ⁱτὸ γὰρ πρότερον αἰεὶ
 ὑπὸ τοῦ ὑστέρου καταλύεται, καὶ τοῦτο ^kαἰεὶ ὑπὸ ἄλλου, καὶ
 τοῦτο εἰς ἄπειρον. “^lΚαὶ καλὸν, φησὶ, γευσασμένους θεοῦ
 98 ῥῆμα” καὶ οὐκ ἀποκαλύπτει αὐτό· “δυνάμεις τε μέλλοντος
 αἰῶνος” τὸ γὰρ ζῆν ὡς ἀγγέλους, ^mτὸ μηδενὸς δεῖσθαι τῶν
 ἐνταῦθα, τὸ εἰδέναι ὅτι τῆς τῶν μελλόντων αἰῶνων ἀπολαύσεως
ⁿπρόξενον ἡμῖν ^oγίνεται, ^pτοῦτο διὰ τοῦ πνεύματος ἔστι μα-

^t δὲ] γὰρ K. Mox μέλλοιμεν N.O. Supp. μέλλοιμεν Edd. ^v ἔστιν om. N.
 Post ἀπολούσασθαι add. ἐν ex corr. recent. idem. Mox τὰ αὐτὰ ἀμ. K.Q.
^w δείκνυσιν] + διὰ O.R. + ταῦτα K.Q. ^z μάθῃς] + ἀκούσον K.Q.R. Sav. cet.
 Statim καταξιωθήσεται A. κατηξιώθῃς K.Q. Sav. cet. ^y ὁ γὰρ om. K.Q.
 Sav. cet. ^z ὁ om. R. Cat. Mox ὁ πολέμιος om. K.Q. ^a οὗτος] οὗτος
 οὖν A.O. non Cat. Supp. ὁ τοιούτος οὖν K.Q. Sav. cet. ^b καὶ πνεύματος
 Q.R. Mox καὶ δωρεᾶς K. ^c οὐρανίου R. Veron. ^d μὲν ὢν] μένων R.
^e τὸν] τὸ R. ὕστερον om. idem. Mox τίθεικεν K.Q. ^f οὐκ] + ἐστὶν N.
 Mox ἀξιωθείς pro καταξ. R. ^g οὐδὲ] δευτέρῳ δὲ ὅτι οὐ K.Q. Supp. Sav. cet.
 Mox ἀναστ. πάλιν inverso ord. K.Q.R. ^h τρίτον] + ἐστὶ K.Q.R. et a pr.
 m. O. receptum a Sav. cet. ⁱ τὸ γὰρ pr. αἰεὶ ὑπὸ τοῦ ὑστ. (ὑπὸ τοῦ ὑστ. αἰεὶ
 N.O. Supp.) καὶ (καὶ om. R.) ὑπὸ τοῦ ὑστ. αἰεὶ τὸ πρῶτον K.Q.R. Sav. cet.
^k αἰεὶ] πάλιν idem. Statim ὑπὸ τοῦ ᾧ. K.O.Q.R. Sav. cet. ^l καὶ—[ζῆν]
 εἰπὼν δὲ καὶ καλὸν θ. γευσασμένους ῥ. δυνάμεις τε αἰ. μ. (δυν. τε μ. αἰ. transp.
 post αἰνίττεται Supp.) οὐκ ἀποκ. αὐτό, ἀλλ’ αἰνίττεται, καὶ (καὶ om. Supp.) μο-
 νονουχὶ ταῦτα (τοῦτο Supp.) λέγει, ὅτι τὸ ζῆν K.Q. Supp. Sav. cet. ^m τὸ
 τοῦ A. ⁿ πρόξενον ἡμῖν] πρόξενος ἡμῖν ἡ υἰοθεσία K.Q. Supp. Sav. cet.
^o γίνεται] + τὸ εἰς τὰ ἄδυστα ἐκεῖνα εἰσελθεῖν προσδοκᾶν idem. ^p τοῦτο διὰ τ.
 πν. ἔστι μ.] διὰ τ. πν. ἔστι ταῦτα (τοῦτο O.R. Cat.) μ. K.O.Q.R. Cat. Supp.
 Sav. cet.

θεῖν, ⁹καὶ εἰς τὰ ἄδυστα ἐκεῖνα εἰσελθεῖν. [†]Τί εἰσιν αἱ δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος; [‡]Ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, ἡ ἀγγελικὴ διαγωγὴ. [†]Τούτων ἤδη τὸν ἀρραβῶνα ἐλάβομεν [‡]διὰ τῆς πίστεως παρὰ τοῦ πνεύματος. Εἰπέ [¶]μοι τοῖνυν, ^κεἰ εἰς βασιλεία εἰσαχθεῖς, καὶ πάντα ἐμπιστευθεῖς τὰ ἐκεῖ, εἴτα [‡]προϋδωκας ἅπαντα, ἄρα ἂν ἐνεπιστεύθης πάλιν;

[‡]Τί οὖν; οὐκ ἔστι μετάνοια, [‡]φησὶν; [‡]Ἔστι μετάνοια, ἀλλὰ βάπτισμα οὐκ ἔστι δεύτερον. Μετάνοια ^βδέ ἐστι, καὶ πολλὴν B ἔχει τὴν ἰσχὺν, καὶ τὸν σφόδρα τοῖς ἁμαρτήμασι βεβαπτισμένον, εἰ βουληθείη, δυναμένη ἀπαλλάξαι τοῦ τῶν ἁμαρτημάτων φορτίου, καὶ τὸν κινδυνεύοντα καταστήσαι ἐν ἀσφαλείᾳ, ^κἂν πρὸς αὐτὸν ἔλθῃ τῆς κακίας τὸν πυθμένα. Καὶ τοῦτο πολλὰ χόθεν ^δἄλλον. ⁹“Μὴ ὁ πίπτων γὰρ, φησὶν, οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει;” [‡]Ἔστιν, ἐὰν βουλόμεθα, μορφωθῆναι τὸν Χριστὸν ἐν ἡμῖν πάλιν· ἄκουε γὰρ Παύλου λέγοντος, ¹⁰“Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ C Χριστὸς ἐν ὑμῖν” μόνον ἀψώμεθα τῆς μετανοίας. [‡]Ορα ^εγὰρ θεοῦ φιλανθρωπίαν· ἔδει ἡμᾶς παντὶ τρόπῳ κολασθῆναι παρὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι καὶ νόμον λαβόντες [†]τὸν φυσικόν, καὶ μυρίων ἀπολαύσαντες ἀγαθῶν, τὸν ^ετε δεσπότην ἠγνοήκαμεν, καὶ βίον ἀκάθαρτον βεβιώκαμεν· ^βκαὶ οὐ μόνον οὐκ ἐκόλασεν, ἀλλὰ καὶ μυρίων μετέδωκεν ἀγαθῶν, ^ικαὶ ὥς ἂν εἰ μεγάλα κατωρθωκότες ἦμεν. Πάλιν ^κἐξεπέσομεν, καὶ οὐδὲ οὕτω κολᾷζει, ἀλλ’ ἔδωκε τὸ τῆς μετανοίας φάρμακον, πάντα ἡμῶν τὰ ἁμαρτήματα ^ικατὰ τὸν ἀφανίσαι καὶ ἀπαλεῖψαι, μόνον ἐὰν ^μεἰδῶμεν τὸ φάρμακον ^οὅποιόν ἐστι, καὶ πῶς αὐτὸ ἐπιτιθέναι δεῖ. ^οΠοῖον οὖν ἐστι τὸ D φάρμακον τῆς μετανοίας, καὶ ^ρπῶς κατασκευάζεται; Πρῶτον,

⁹ Jer. viii. 4.

¹⁰ Gal. iv. 19.

⁹ καὶ—εἰσελθεῖν om. K.Q. Cat. Supp. Sav. cet. [†] τί εἰσιν (ἐστὶν O.R.) αἱ (αἱ om. O.) δ.] τί ἐστὶ, δυνάμεις τε (τε om. Cat.) K.Q. Cat. Supp. Sav. cet. [‡] ἡ ζ. ἡ αἱ. om. R. [‡] τοῦτον K.N.O.Q.R. Supp. invito Mut. [‡] διὰ om. K.Q. Mox διὰ pro παρὰ K.O.Q.R. Mut. non Supp. [¶] μοι om. K.Q.R. [‡] εἴ] ἂν K.Q. Mox βασιλείαν O. βασιλείαν K.Q. βασιλείαν R. regnum Mut. [‡] προϋδωκας K.Q. ἂν προϋδωκας R. Post ἐνεπιστεύθης add. τὰ ἐκεῖ N. Sav. cet. [‡] ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τῆς θείας μεταλήψεως, καὶ ὅτι ταύτης ἄξιοι οἱ κατὰ τὸν βίον ἄληπτοι· οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι, κἂν ἀπαξ, ἀλλ’ εἰς κρίμα ἐαυτῶν προσέρχονται. Veron. [‡] φησὶν om. K.Q. ^β δὲ om. K.Q. Mox π. ἔχουσα pro καὶ π. ἔχει K.Q. Sav. cet. ^κ ἂν] ἂν A. ^δ ἄλλον] δυνατὸν ἀποδείξαι K.Q. Sav. cet. Mox γὰρ om. K.Q.R. ^ε γὰρ] γοῦν O. γὰρ om. K.Q. [†] τὸν om. K. ^ε τε om. N. Statim ἠγνοήσαμεν A.R. Veron. Mox ἐβώσαμεν K.O.Q.R. ^β καὶ] ὁ δὲ K.Q. Sav. cet. καὶ om. A. ^ι καὶ om. K.Q. Sav. cet. ^κ ἐπετίσαμεν O.R. Statim καὶ om. O. ^ι ἱκανόν] + ὡν O. Statim ἀπαλ. καὶ ἀφαν. hoc ord. K.O.Q.R. Mut. ^μ ἰδῶμεν A.R. Veron. ἰδῶμεν ex corr. O. ἰδῶμεν N. ^ο ὅποιον] + τε R. eras. in O. Mox περιθεῖναι A.N. Veron. ^ο ὅποιον A.N.O.R. Veron. ^ρ πῶς] + αὐτὸ Edd. in vitis libris.

ἀπὸ καταγνώσεως τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων· ¹¹ “Τὴν ἀνομίαν γὰρ μου, φησὶν, οὐκ ἐκάλυψα” καὶ, “Ἐξαγορεύσω κατ’ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἁφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου” καὶ πάλιν, “Λέγε σὺ τὰς ἁμαρτίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς” καὶ, “Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογία.” Δεύτερον, ἀπὸ ταπεινοφροσύνης πολλῆς ὥσπερ ⁹⁹ γὰρ σειρά τις ἔστι χρυσῇ, κὰν ἀρχὴν λάβῃ, πάντα ἔπεται. Ἐὰν γὰρ ὁμολογήσῃς τὴν ἁμαρτίαν ὡς ὁμολογήσαι χρῆ, ταπεινοῦται ἡ ψυχὴ· τὸ γὰρ συνειδὸς αὐτὴν ἑυστρέφον, κατεστάλλαι ποιεῖ. Δεῖ δὲ καὶ ἕτερα ἁποσθῆναι τῇ ταπεινοφροσύνῃ, ἢ ἂν τοιαύτη ᾖ οἷαν ὁ μακάριος Δαυὶδ οἶδε λέγων, ¹² “Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.” Τὸ γὰρ συντριβὲν οὐ διανίσταται, οὐ πλήττει, ἀλλὰ πρὸς τὸ παθεῖν κακῶς ἔστιν ἑτοιμον, αὐτὸ δὲ οὐ διανίσταται. Τοιοῦτόν ἐστι συντριβὴ καρδίας· κὰν ὑβρισθῇ, κὰν **B** πάθῃ ἡ κακῶς, ἡσυχάζει, καὶ οὐχ ὁρμᾷ πρὸς ἄμυναν. Μετὰ δὲ τὴν ταπεινοφροσύνην, εὐχῶν δεῖ ἐκτενῶν, δακρύων πολλῶν, τῶν (484) ἑμὲθ’ ἡμέραν, τῶν ἐν νυκτί· ¹³ “Λούσω γὰρ, φησὶ, καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου· ἢ ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω· ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου” καὶ πάλιν, “Ὅτι σποδὸν ὥσπερ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθοῦ ἐκίρων.” ¹ Καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν οὕτως ἐκτενῇ, ἐλεημοσύνης δεῖ πολλῆς. Τὸ γὰρ μάλιστα ἰσχυρὸν ἐργαζόμενον τὸ φάρμακον τῆς μετανοίας, τοῦτό ἐστι. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν ἱατρικῶν **C** βοηθημάτων ἐστὶ φάρμακον πολλὰς μὲν λαμβάνον βοτάνας, μίαν δὲ τὴν κυριωτάτην· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς μετανοίας αὕτη ἡ βοτάνη κυριωτέρα, καὶ τὸ πᾶν αὕτη ἡ γένοιτο ἅν. Ἄκουε γὰρ τί φησιν ἡ ¹θεία γραφή· ¹⁴ “Δότε ἐλεημοσύνην, καὶ πάντα

¹¹ Psal. xxxi. 5. Esai. xliii. 26. Prov. xviii. 17.

¹² Psal. l. 19.

¹³ Ibid. vi. 7. ci. 10.

¹⁴ Luc. xi. 41. Tob. xii. 9. Sirac. iii. 30.

⁹ ἁμαρτημάτων] καὶ ἀπὸ ἐξαγορεύσεως Edd. Haec desunt in A.N.O.R. Mut. sed in marg. A. rubricatum περὶ ἐξαγορεύσεως. Post ἁμαρτημάτων pergunt, εἶπα γὰρ, φησὶν, ἐξαγορεύσω κ. τ. ε. ceteris omissis K.Q. ¹ γὰρ μου] μου γὰρ O.R. γὰρ om. N. ² φησὶν] + ἐγγώρισσα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου Edd. invitis libris et Mut. ³ καὶ] + εἶπα in marg. O. Mox ἁμαρτίαν pro ἀνομίαν N. καὶ—κυρίῳ om. R. ⁴ ἀφείλες R. ⁵ τὰς ἁμαρτίας (ἀνομίας O.) σ. pr.] pr. τὰς ἀνομίας σ. K.Q. πρῶτον pro πρῶτος R. ⁶ ἑαυτοῦ A. Veron. ⁷ ἐστὶ] + πολλῇ R. ⁸ συστρέφον K. ⁹ προσθῆναι K.Q. Sav. cet. ¹⁰ εἶν] ἵνα iidem. Post ἡ add. ἡ ψυχὴ K.Q. ¹¹ οἶδε] Sic R. Mut. εἶχε A.N.O. Veron. ἡβητο K. Sav. cet. λαβεῖν ἡβητο Q. ¹² λέγειν R. Post h. v. add. καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός· καὶ πάλιν K.Q.R. Sav. cet. invito Mut. ¹³ ἐστὶν ἑτ.] ἑτ. ἐστὶν K.Q. ¹⁴ κακὸν Q. ¹⁵ μεθ’ ἡμ.] ἐν ἡμέρᾳ K.O.Q. Sav. cet. τῶν ἐν νυκτί, τῶν ἐν ἡμέρᾳ hoc ord. K.Q. ¹⁶ ἐν] + δὲ N. Sav. cet. ¹⁷ καὶ μετὰ] μετὰ δὲ K.O.Q.R. Mox οὕτως pro οὕτως N. ¹⁸ γένοιτο ἅν K. Post ἅν add. αὐτῇ O. ¹⁹ θεία om. K.N.Q.

ἔσται καθαρὰ·” καὶ πάλιν, “Ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι·” ^mκαὶ, “Πῦρ φλογίζόμενον ἅποσβέσει ὕδωρ, καὶ ἐλεημοσύνη καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας.” Εἴτα τὸ ὁμηγερέως ὀργίζεσθαι, μηδὲ μνησικακεῖν, τὸ πᾶσιν ἀφίεναι τὰ ἁμαρτήματα· ¹⁵ “Ἄνθρωπος γὰρ ἀνθρώπῳ συντηρεῖ ὀργήν, φησὶ, καὶ παρὰ κυρίου ζητεῖ ἴασιν·” “Ἀφετε, ἵνα ἀφεθῇ ^D ὑμῖν.” Καὶ τὸ ἐπιστρέφειν ἀδελφούς ἀπὸ τῆς πλάνης· ¹⁶ “Πορεύου γὰρ, φησὶ, καὶ ἐπιστρέφε τοὺς ἀδελφούς σου, ἵνα ἀφεθῶσί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.” ¹⁷ “Καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἔχειν οἰκείως·” ¹⁷ “Ἐκὼν ἁμαρτίας ἦ, φησὶ, πεποιηκώς τις, ἀφεθήσεται αὐτῷ.” Τὸ προϊστασθαι τῶν ἀδικουμένων, τὸ μὴ ἔχειν ὀργήν, τὸ πάντα πρᾶως φέρειν.

^aΑρα πρὸ μὲν τοῦ μαθεῖν ὅτι ἔστι διὰ μετανοίας ἀπολούσασθαι τὰ ἁμαρτήματα, οὐκ ἐναγωνίον ἦτε, ^wὅτι οὐκ ἔστιν ἕτερον λουτρὸν, καὶ ἀπεγινώσκετε ἑαυτῶν; Νυνὶ δὲ μαθόντες δι’ ὅσων ¹⁰⁰ ἢ μετάνοια καὶ ἢ ἄφεσις κατορθοῦται, καὶ ὅτι δυνησόμεθα τὸ πᾶν ἐκφυγεῖν, ^xἐὰν βουληθῶμεν αὐτῇ χρῆσασθαι δεόντως, ποίας ἴαν τύχοιμεν συγγνώμης, ^aοὐδὲ εἰς νοὺν ἐρχόμενοι τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων; Εἰ γὰρ τοῦτο ἦν, πάντα ἦνυστο. Ὡς περ γὰρ ὁ τὴν θύραν εἰσελθὼν, ἔνδον ἐστίν, ^aοὕτως ὁ τὰ οἰκεία ἀναλογιζόμενος ^bκακὰ, καὶ ἐπὶ τὴν θεραπείαν αὐτῶν πάντως ἤξει. Ἄν δὲ λέγῃ, ἁμαρτωλὸς εἰμι, μὴ ἀναλογίζηται δὲ αὐτὰ κατ’ εἶδος, καὶ λέγῃ, ὅτι τότε καὶ τότε ἤμαρτον· οὐδέποτε ^cπαύσεται, αἰὲ μὲν ὁμολογῶν, φροντίζων δὲ οὐδέποτε τῆς διορθώσεως. Ἐὰν ^B γὰρ ^dἀρχὴν θῇται, πάντως καὶ τὰ ἄλλα ἔπεται, ἂν ^eεἰς ἓν ἀρχὴν ἐπιδείξηται· πανταχοῦ γὰρ ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ προοίμια δίσκολα.

¹⁵ Sirac. xxviii. 3. Matth. vi. 14.¹⁶ Luc. xxii. 32.¹⁷ Jac. v. 15.

^m καὶ] + πάλιν K.Q. Sav. cet. ⁿ σβέσει K.Q.R. et a pr. m. O.
^o μηδενί] Sic K.O.Q.R. Supp. Mut. μηδὲ A. μὴ Edd. ^p γὰρ om. A.N.
 Mut. Mox καὶ παρὰ κ. ζ. ἴασιν om. K.Q.R. ^q ἵνα ἀφεθῇ] ἵνα ἀφεθήσεται A.
 καὶ ἀφεθήσεται K.Q. Proximum καὶ om. K.Q. ^r καὶ—σου] πρὸς τοὺς ἀδ.
 σου, καὶ ἐπιστρέφε αὐτοὺς K.Q. ^s καὶ ἀπὸ τοῦ] τὸ K.Q. Sav. Mor.
^t κἂν] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν, ἢ pro ἢ, φησὶ K.Q.R. φησὶ om. a
 pr. m. O. ^v τις om. K.Q. Mox αὐτῷ om. A. Veron. ^w ὅτι] γινώσκεις ὅτι Edd.
 γινώσκεις om. K.Q.R. Mut. inclusum a Sav. Mox λουτρὸν om. A. ^x ἐὰν pro
 ἂν A.K.N.Q.R. ^y ἂν τύχ.] Sic A.N.O. ἂν om. R. οὖν τύχ. Veron.
 τύχ. ἂν K.Q. Sav. cet. ^z οὐδὲ] μηδὲ Veron. Mox οἰκείων pro ἡμετέρων O.
^a οὕτως] + καὶ K.Q.R. Mox λογίζομενος N. Sav. cet. ^b κακὰ] + ἂν γὰρ
 ἀναλογίζηται αὐτὰ καθ’ ἐκάστην K.Q. Sav. cet. invito Mut. Proximum καὶ
 om. O. Mox ἂν δὲ λέγῃ ὅτι ἁμ. A. ^c παύσεται] δὲ παύηται R. λέγων pro
 ὁμολογῶν idem. οὐδέποτε—οὐδέποτε] ἢ ἂν οὐδέποτε παύηται μὲν λέγων, οὐδέ-
 ποτε δὲ φροντίζῃ K.Q. Post διορθώσεως add. οὐδὲν αὐτῷ πλέον ὄφελος K.Q.R.
^d ἀρχὴν θῆται (θεῖται R.)] Sic K.O.Q.R. principium posueritis Mut. ἀρξή-
 ται Edd. ^e εἰς (εἰ A.) ἐν ἀρχὴν] εἰσόδον K.Q. Sav. cet. εἰσόδον καὶ ἀρχὴν
 R. et a pr. m. O. sive ingressum sive initium Mut.

Ἐάντην οὖν καταβαλώμεθα, καὶ πάντα εὐκολὰ ἔσται καὶ ῥᾶστα. Ἀρξώμεθα βτοίνυν, παρακαλῶ, ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ τὰς εὐχὰς ἐπιτείνει, ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ δακρύειν συνεχῶς, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ κατηφεῖν οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο τὸ οὕτω μικρὸν ἀνόνητον.¹⁸ “Εἶδον γάρ, φησὶν, ὅτι ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη στνγνός, καὶ ἰασάμην τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.” Πάντες δὲ ἀπὸ ἐλεημοσύνης, καὶ τοῦ ἁφίεναι τοῖς πλησίον τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἕκ τοῦ μὴ μνησικακεῖν μηδὲ ἀμύνεσθαι, ταπεινώσωμεν ἑαυτῶν τὰς ψυχὰς. Ἐὰν ἐννοῶμεν συνεχῶς τὰ ἁμαρτημένα ἡμῖν, οὐδὲν ἡμᾶς ἐπᾶραι δυνήσεται τῶν ἔξωθεν, οὐ πλοῦτος, οὐ δυναστεία, οὐκ ἀρχή, οὐ τιμή· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ὄχημα τὸ βασιλικὸν καθίσωμεν, στενάζομεν πικρὸν. Ἐπεὶ καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ βασιλεὺς ἦν, καὶ ἔλεγε, “Λούσω καθ’ ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου” καὶ οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἀλουργίδος καὶ τοῦ διαδήματος παρεβλάβη, οὐκ ἐτυφώθη· ἥδει γὰρ ἑαυτὸν ἄνθρωπον ὄντα· καὶ ἐπειδὴ συντέτριπτο τὴν καρδίαν, ἐθρήνει. Τί γάρ ἐστι τὰ ἀνθρώπινα πράγματα; τέφρα καὶ κόνις, καὶ ὥσπερ χνοὺς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καπνὸς καὶ σκιὰ, καὶ φύλλον περιφερόμενον καὶ ἄνθος, ὄναρ καὶ διήγημα καὶ μῦθος, ἄνεμος καὶ ἄηρ χαῦνος ἀπλῶς καὶ διαρρέων, πτερὸν οὐχ ἰστάμενον, ῥεύμα παρατρέχον, καὶ εἴ τι τούτων οὐδαμινέστερον. Τί γάρ, εἰπέ μοι, μέγα νομίζεις; ποῖον ἡγῇ μέγα ἀξίωμα εἶναι; τὸ τοῦ ὑπάτου; οὐδὲν γὰρ τούτου τοῦ ἀξιώματος εἶναι μείζον νομίζουσιν οἱ πολλοί. Τοῦ ἐν τοσαύτῃ τοίνυν λαμπρότητι γενομένου, τοῦ μεγάλως θαυμασθέντος, ὁ μὴ ὑπάτος ἔλαττον ἔχει οὐδὲν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ οὗτος κάκεινός ἐστιν ἀξιώματι· ὁμοίως ἐκάτεροι μετ’ ὀλίγον οὐκ εἰσὶ. Πότε ἐγένετο, πόσον χρόνον, εἰπέ μοι; ἡμερῶν δύο; Τοῦτο καὶ ἐν ὀνείροις γίνεται. Ἄλλ’ ὄναρ, φησὶν, ἐστὶ. Καὶ τί τοῦτο; τὸ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ, οὐκ ὄναρ, εἰπέ μοι; διὰ τί μὴ ταῦτα μᾶλλον (485)

¹⁸ Esai. lvii. 17, 18.¹⁹ Psal. vi. 7.

[ταύτην] Sic K.N.O.Q.R. ταῦτα Edd. Statim καταβαλώμεθα A.K.Q. καταλαβώμεθα R. β τοίνυν] οὖν R. ὁ δὲ—συνεχῶς om. A. [οὐδὲ] Sav. οὐδὲ om. K.Q.R. Mox μικρὸν ἢ ἄν. O. Mut. ἁφίεναι a pr. m. O. Mox πᾶσι pro πλησίον A. [ἐκ] ἀπὸ K.Q. Sav. cet. Post ταπεινώσωμεν add. οὖν K.Q. ἁμαρτ. ἡμῖν] ἡμῖν ἁμαρτ. K.O.Q.R. Mox δυν. τῶν ἔξ. K.N.O.Q.R. τῶν ἔξ. δυν. Edd. οὐ τιμή om. N. αὐτὸ om. K.Q. Statim καθ. τὸ βασ. hoc ord. K.O.Q.R. Mox στενάζομεν A.O.R. Veron. μου] + ἐν δακρυσίῳ μου O. Statim καὶ om. Q. οὐκ] καὶ οὐκ Edd. καὶ om. K.O.Q.R. Mut. συντέτριπτο] Sic A.N. συντέτριπτο O. συντέτριπτο (sic) Veron. συντετριμμένην εἶχε K.Q.R. Sav. cet. χνοὺς ante corr. O. φερόμενον K.Q.R. et a pr. m. O. καὶ om. K.Q.R. καὶ ante διαρρέων accessit ex K.O.Q.R. Mut. εἴ τι] εἴ τι A. Veron. Mox οὐδαμινέστερα iidem. οὐδαμινώτερον N.O. μείζον εἶναι inverso ord. O. Floril. p. 232. (Tom. xii. p. 540 A.) εἶναι om. Veron. γινωμ. R. γεγεννημ. O. Flor. Mox κάκεινός καὶ οὗτος hoc ord. K.Q.R. Flor. ὀλίγων A. ὄντες pro εἰσὶ R.

^aλέγομεν ὄντα; Ὡςπερ γὰρ τὰ ὀνείρατα, τῆς ἡμέρας κατα-
λαβούσης, ἐλέγχεται οὐδὲν ὄντα· οὕτω ^bκαὶ ταῦτα, τῆς νυκτὸς
καταλαβούσης, ἐλέγχεται οὐδὲν ὄντα· τὸ γὰρ ἴσον ἢ τε νύξ καὶ B
ἡ ἡμέρα ἀπέλαβον τοῦ χρόνου, καὶ ἐξ ^cἴσου διενείμαντο τὸν
πάντα αἰῶνα. Ὡςπερ τοίνυν ἐν ἡμέρᾳ τοῖς ἐν νυκτὶ ^dγενομένοις
οὐ γάννυνται τις· οὕτως οὐδὲ ἐν νυκτὶ τῶν μεθ' ἡμέραν ἀπολαῦσαι
δυνατόν. Γέγονας ὑπατος; ^eΚἀγὼ ἐν νυκτί. Ἄλλ' ἐγὼ ἐν
νυκτὶ, καὶ σὺ ἐν ἡμέρᾳ; Καὶ τί τοῦτο; οὐδὲ οὕτω μου πλέον
τι ἔχεις, εἰ μὴ ἄρα ἰτὸ λέγεσθαι, ὁ δεῖνα ^fὅς ὑπατος, καὶ τὸ τὴν
ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἔχειν ἡδονὴν πλέον ^gἔχειν ποιεῖ. Οἶόν τι
λέγω, σαφέστερον γὰρ αὐτὸ ἐρῶ· ἐὰν εἴπω, ὁ δεῖνα ἵπτατός
ἐστι, καὶ ^hχαρίζομαι τὸ ῥῆμα, οὐχ ἅμα ἐλέχθη, καὶ ἀπῆλθεν;
Οὕτω καὶ τὰ πράγματά ἐστιν· ἅμα ἐφάνη ὑπατος, καὶ ⁱοὐκ
ἐστι. Θῶμεν δὲ ^jἐνιαυτὸν, καὶ δύο ἐνιαυτοὺς, καὶ τρεῖς καὶ C
τέσσαρας· ^kποῦ εἰσιν οἱ δέκα ὅσπατοι γενόμενοι; Οὐδαμοῦ.
Ἄλλ' ὁ Παῦλος οὐχ οὕτως· ἦν μὲν γὰρ καὶ ζῶν ^lδιαπαντὸς,
οὐ μίαν ἡμέραν, ^mοὐδὲ δύο, οὐδὲ δέκα ⁿκαὶ εἴκοσι, ^oοὐ τριάκοντα,
οὐδὲ ἐνιαυτοὺς δέκα καὶ εἴκοσι, ^pοὐδὲ τριάκοντα, ^qκαὶ ἐτελεύ-
τησε· ^rκαὶ τετρακοσιοστὸν λοιπὸν ἔτος παρελήλυθε, καὶ ἔτι
καὶ νῦν ^sλαμπρὸς ἐστι, ^tκαὶ πολλῶ λαμπρότερος ἢ ὅτε ἔζη.
Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τῇ γῇ· τὴν δὲ ἐν ^uτοῖς οὐρανοῖς λαμπρότητα
τῶν ἁγίων τίς ἂν παραστήσειε λόγος; Διὸ, παρακαλῶ, ταύτην D
ζητήσωμεν τὴν λαμπρότητα, ταύτην διώξωμεν, ^vἵνα αὐτῆς τύ-
χωμεν· ἡ γὰρ ὄντως λαμπρότης αὕτη ἐστίν. Ἀποστῶμεν
λοιπὸν τῶν βιωτικῶν, ἵνα εὕρωμεν χάριν καὶ ἔλεον, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ ^wπατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύ-

^a λέγομεν R. ^b καὶ om. Q.R. Mox καταλαβανούσης Flor. et olim O.
οὕτω—ὄντα om. A.K. Veron. Mut. ^c ἴσης K.Q.R. Sav. cet. ἴσης ex corr. O.
Mox αἰῶνα pro χρόνον K.O.Q.R. Mut. ^d γινωμο. Q. Mox γάννυνται K. et
ante corr. N. ^e κἀγὼ—καὶ σὺ (σὺ om. A.) ἐν ἡμέρᾳ] Sic A.N.O. Veron.
Mut. κἀγὼ ἐν ν. ὡς καὶ σὺ ἐν ἡμ. R. κἀγὼ. ἀλλὰ σὺ ἐν ἡμ. ἐγὼ δὲ ἐν ν. K.Q.
Sav. cet. ^f τὸ] τῷ bis K.Q. ^g ὁ om. K.R. Flor. et a pr. m. O.
^h ἔχειν] τι K.Q.R. ⁱ ὑπατός ἐστι om. R. ^j χαρίζομαι K. χαρίζομαι Q.
Statim τῷ ῥήματι A.O. Flor. τῷ λόγῳ K.Q. ^k οὐκ ἔστι] Sic Flor. οὐκ ἐτι
A.N.O.R. Veron. οὐκ ἐτι ἐστὶ K.Q. Sav. cet. ^l ἐνιαυτὸν] + εἶναι K.Q.
Sav. cet. ^m ποῦ] + οὐν N. Sav. cet. ⁿ ὅς ὑπ. γενόμενοι] οἱ γεν. ὑπ. R.
ἐτη ὑπ. γεν. O. Flor. ἐνιαυτοὺς γεν. ὑπ. K.Q. ^p διαπαντὸς] Sic A.N.
Veron. Mut. ^q δ. λαμπρὸς O. Flor. λαμπρὸς δ. K.Q.R. Sav. cet. ^r οὐδὲ]
καὶ R. ^s καὶ pro οὐδὲ K.O.Q.R. Flor. Mut. Statim εἴκοσι pro εἴκοσιν
K.N.O. ^t οὐ] οὐδὲ R. οὐ τριάκοντα om. O. Flor. Mut. ^u οὐδὲ] καὶ
Sav. cet. invitis omnibus. ^v καὶ] καὶ ἐξ οὗ K.Q. ἀλλὰ ἐξ οὗ Sav. cet.
^w καὶ om. K.Q. Sav. cet. Statim τριακοσ. K. ^x λαμπρὸς ἐστὶ] Sic N.
ἐστὶ λαμπρὸς O.Q.R. Flor. ἐστὶ λαμπρότερος K. λαμπρότερός ἐστι Edd.
^y καὶ om. A. ^z τοῖς om. K.Q.R. Mox ἂν om. K.Q. ^a ἵνα αὐτῆς τύχωμεν
om. K.Q. ^b πατρὶ] + δόξα N.Q. + ἡ δόξα A. Mox δόξα—προσκύνησις oin.
A.N.Q. κράτος, τ. καὶ προσκ. om. R.

ματι δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ι.

102 ¹Γῇ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος, καὶ κατάρas ἐγγύς· ἥς τὸ τέλος ²εἰς καῦσιν.

ΜΕΤΑ φόβου τῶν λογίων ^bἀκούωμεν τοῦ θεοῦ, μετὰ φό-
B βου καὶ τρόμου πολλοῦ· ²“Δουλεύσατε γὰρ, φησί, τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.” Εἰ δὲ καὶ ἡ χαρὰ ἡμῶν, καὶ ἡ ἀγαλλίασις μετὰ ^cτρόμου ὀφείλει εἶναι, ὅταν καὶ φοβερὰ ᾖ τὰ λεγόμενα, οἷα τὰ νῦν, τίνος οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι τιμωρίας, μὴ μετὰ φρίκης ἐπακούοντες τῶν λεγομένων; Εἰπὼν ^dγὰρ ὅτι ἀδύνατον τοὺς παραπεσόντας βαπτισθῆναι δεύτερον, καὶ τὴν ἐδιά λουτροῦ ἄφεσιν λαβεῖν, καὶ δεῖξας τὸ φρικτὸν τοῦ πράγματος, ἐπάγει· “Γῇ γὰρ ἡ πιούσα τὸν ἐπ' αὐτῆς ^eπολ-
C λάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος, καὶ κατάρas ἐγγύς· ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.” Φοβηθῶμεν ^bοὖν, ἀγαπητοί· οὐκ ἔστι Παύλου αὕτη ἡ ἀπειλή, οὐκ ἔστιν ἀνθρώπου τὰ ῥήματα· τοῦ πνεύματος ⁱεἰσι τοῦ ἀγίου, τοῦ Χριστοῦ τοῦ λαλοῦντος ἐν αὐτῷ. ^kἌρα τίς ἐστὶν ὁ τούτων τῶν ἀκανθῶν καθαρὸς; Εἰ δὲ καὶ ἡμεν καθαροί, οὐδὲ οὕτω θαρρεῖν ἐχρῆν, ἀλλὰ δεδοικέναι καὶ τρέμειν, μήποτε ἄκανθαι βλαστήσωσιν ἐν ἡμῖν·
D ὅταν δὲ ὅλοι δι' ¹ὅλων ἄκανθαι ὤμεν καὶ τριβόλοι, πόθεν θαρροῦμεν, εἰπέ μοι, καὶ ὑπτιοὶ γινόμεθα; τί τὸ ^mποιοῦν ἡμᾶς ῥαθυμεῖν; Εἰ ὁ δοκῶν ἐστάναι, ὀφείλει δεδοικέναι μὴ πέσῃ·
³“Ὁ δοκῶν γὰρ ἐστάναι, φησί, βλεπέτω μὴ πέσῃ” ὁ πεσὼν ^oπῶς ὀφείλει μεριμνᾶν ὥστε ἀναστῆναι; Εἰ Παῦλος φοβεῖται μὴ πῶς ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γέννηται, ^pκαὶ δέδοικε

¹ CAP. VI. v. 7, 8.

² Psal. ii. 11.

³ 1 Cor. x. 12. ix. 27.

ΗΟΜ. Χ. ^a εἰς καῦσιν] ἀπώλεια Ν. ^b ἀκούωμεν Κ. et olim Ο. ^c τρόμου] φόβου Κ. Q. R. Μοx γίνεσθαι pro εἶναι Ο. Sav. cet. ^d γὰρ ὅτι] Sic Ν. O. R. Mut. γὰρ om. Κ. Q. Sav. cet. γὰρ ὅτι ἀδ.] ἀδ. γὰρ Α. Veron. ^e διὰ τοῦ λ. Edd. τοῦ om. Α. Κ. O. Q. Supp. Statim ἄφ. πάλιν λαβεῖν Κ. Q. R. Sav. cet. ^f ἐρχ. πολλάκις hoc ord. Ν. ^g τοῦ om. R. ^h οὖν om. Κ. Q. ⁱ ἐστὶν R. ^k ἄρα Ν. Veron. ^l ὅλων] ὅλου Κ. Q. Sav. cet. ^m ποιεῖν R. ⁿ ὁ δοκῶν—πέσῃ deletum in R. ^o πῶς] + οὐκ O. Q. R. Mut. ^p καὶ—ἀδόκιμος om. R. Supp. Μοx ὁ οὕτω δ. post γέννηται transp. Κ. Q. Mut.

τὸ μὴ γενέσθαι ἀδόκιμος, ὁ οὕτω δόκιμος· ἡμεῖς οἱ γενόμενοι
 ἤδη ἀδόκιμοι, τίνα ἔξομεν συγγνώμην, οὐδένα φόβον ἔχοντες,
 (486) ἀλλ' ὡς συνήθειαν, οὕτω πληροῦντες τὸν Χριστιανισμόν, καὶ
 ἄφοσιούμενοι; Φοβηθῶμεν τοίνυν, ἀγαπητοί· ⁴“⁸ Ἀποκαλύ- 103
 πτεται γὰρ ὁργὴ τοῦ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ” φοβηθῶμεν· ἀποκα-
 λύπτεται γὰρ οὐκ ἐπ' ἀσέβειαν μόνον, ἀλλὰ καὶ “ἐπὶ πᾶσαν
 ἀδικίαν.” ⁵Τί ἐστίν, “ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν;” Καὶ μικρὰν καὶ
⁶μεγάλην. Ἐνταῦθα τοῦ θεοῦ τὸ φιλάνθρωπον αἰνίττεται.
 Ἰετὸν δὲ τὴν διδασκαλίαν φησί· καὶ ὅπερ ἀνωτέρω ἔλεγεν,
 “Ὁφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον,” τοῦτο καὶ ἐν-
 ταῦθ' ⁷φησι. ⁸Καὶ πολλαχοῦ ἑτὸν τὴν διδασκαλίαν ⁹ἡ γραφὴ
 λέγει· ¹⁰“Ἐντελούμαι γὰρ, φησί, ταῖς νεφέλαις τοῦ μὴ
 βρέξαι ¹¹εἰς αὐτὸν ἑτόν” περὶ τοῦ ἀμπελῶνος λέγουσα· ¹²ὅπερ
 ἀλλαχοῦ λιμὸν ἄρτου καὶ δίψαν ὕδατος καλεῖ· καὶ πάλιν, “Ὁ
 ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων.”

B

“Γῇ γὰρ ἡ πιούσα, φησί, τὸν ἐπ' αὐτῆς ¹³πολλάκις ἐρχόμε-
 νον ἑτόν.” ¹⁴Ἐνταῦθα δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐδέξαντο καὶ συνέπιον
 τὸν λόγον, καὶ πολλάκις ¹⁵τούτου ἔτυχον, καὶ οὐδὲ οὕτως ἀπώ-
 ναντο. ¹⁶Εἰ γὰρ μὴ ἐγεωργήθης, φησὶν, εἰ μὴ ἀπέλασας
 ὑετῶν, οὐκ ἦν τοσοῦτον ¹⁷τὸ κακόν· ¹⁸“Εἰ ¹⁹γὰρ μὴ ἦλθον,
 φησί, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον” ²⁰εἰ δὲ πολλὰ-
 κὶς ἔπιες καὶ ἐδέξω, τίνος ἕνεκεν ²¹ἂντὶ καρπῶν ἕτερα ἐξήγαγες;
²²“Ἐμείνα γὰρ, φησὶν, ἵνα ποιήσῃ σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάν-
 θας.” ²³Ὁρᾷς ὅτι πανταχοῦ ἡ γραφὴ ἀκάνθας καλεῖ τὰ ἁμαρ-
 τήματα; Καὶ γὰρ ²⁴καὶ ὁ Δαυὶδ φησιν, ²⁵“Ἐστράφην εἰς C
 ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ²⁶ἀκάνθαν.” Οὐ γὰρ ἀπλῶς
 ἐπέρχεται, ἀλλ' ἐμπήγνυται· ²⁷κἂν ²⁸μικρὸν αὐτῆς ἐναπομείνῃ, κἂν
 μὴ πᾶσαν αὐτὴν ἐξέλωμεν, ²⁹ῥαυτὸ τὸ μικρὸν ὁδυνᾷ ὁμοίως,
 καθάπερ ³⁰ἐπὶ τῆς ἀκάνθης. Καὶ τί λέγω αὐτὸ τὸ μικρόν; καὶ

⁴ Rom. i. 18.⁵ Esai. v. 6. Amos viii. 11. Psal. lxiv. 10.⁶ Joan. xv. 22.⁷ Esai. v. 2.⁸ Psal. xxxi. 4.

⁹ ἔξομεν] + ἀπολογίαν καὶ K.O.Q. Sav. cet. ¹⁰ ἀφομοιούμενοι R. ¹¹ ἀπο-
 καλύπτεται — φοβηθῶμεν om. A. τοῦ ante θεοῦ om. R. Veron. eras. in O.
 ἐπὶ K. ¹² Haec τί ἐστίν, ἐπὶ (ἐπὶ om. R.) π. ἀδ. accesserunt ex K.N.O.
 Q.R. Mut. ¹³ μεγάλην] + φησὶν K.Q. ¹⁴ φησι] φησι. γῇ γὰρ ἡ πιούσα
 πολλάκις R. λέγων, γῇ γὰρ ἡ π. τὸν ὑετὸν K.Q. ¹⁵ καὶ π. ὑετὸν τὴν δ.]
 ὑετὸν δὲ τὴν δ. π. R. καὶ om. K.Q. ¹⁶ ἡ γρ. λ.] εὐρεῖν ἐστι παρὰ τῆς γραφῆς
 λαμβανόμενον K.Q. ¹⁷ εἰς αὐτὸν om. K. ¹⁸ ὅπερ] δ K.Q.R. Cat. et a pr.
 m. O. ¹⁹ π. ἐρχ.] ἐρχ. π. N.R. ²⁰ ἐνταῦθα] + τοῦτο K.Q. Proximum
 καὶ om. R. ²¹ τοῦτον A. ²² εἰ] + μὲν K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν om. K.
²³ τὸ om. A. Veron. ²⁴ γὰρ om. K.Q. ²⁵ εἰ δὲ om. A. Veron. νῦν pro εἰ
 Supp. ²⁶ ἂντὶ τῶν κ. K.O.Q. Mox ἐξήνεγκας R. ²⁷ ὁρᾷς] ὅρα δὲ R.
²⁸ καὶ om. R. Cat. ²⁹ ἀκάνθας A. Statim οὐχ ἀπλῶς K.Q. ³⁰ μικρόν] +
 γὰρ K.Q. Mox καὶ pro κἂν K.Q. Sav. cet. ³¹ αὐτὸ om. A. Supp. Veron.
³² ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A. Mox λέγει A.

μετὰ τὸ ἐξαιρεθῆναι, ἐπιπολὺ τῆς πληγῆς τὴν ὁδύνην ἐναφίησι·
 *καὶ δεῖ θεραπείας πολλῆς καὶ ἰατρείας, ὥστε τέλεον αὐτῆς ἐλευ-
 D θερωθῆναι· οὐδὲ γὰρ ἀρκεῖ τὸ ἐξελεῖν μόνον τὴν ἀμαρτίαν,
 ἀλλὰ δεῖ καὶ τὸν πληγέντα θεραπεῦσαι τόπον. Ἀλλὰ δέδοικα
 μὴ πρὸς ἡμᾶς *ἢ τὰ λεγόμενα μᾶλλον ἢ πρὸς ἐτέρους· “*Γῆ
 γὰρ ἡ πιούσα, φησὶ, τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετόν”
 ὧς αἰεὶ πίνομεν, αἰεὶ ἀκούομεν, ἀλλ’ εὐθέως τὴν νοτίδα ἀπόλλυμεν,
 τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος, *καὶ διὰ τοῦτο ἀκάνθας ἐκφέρομεν.
 Τίνες οὖν αἱ ἀκανθαί; Ἀκούσωμεν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὅτι
 9 “Ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου
 συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.” “Γῆ γὰρ ἡ
 πιούσα, ^bφησὶ, τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐρχόμενον πολλάκις ὑετόν, καὶ
 104 τίκτουσα βοτάνην εὐθετον.” ^c“Ὅτι οὐδὲν οὕτως εὐθετον, ὡς
^dβίου καθαρότης, οὐδὲν οὕτως εὐρυθμον, ὡς βίος ἄριστος, οὐ-
 δὲν οὕτως εὐθετον, ὡς ἀρετή.” “^eΚαὶ τίκτουσα, φησὶ, βοτάνην
 εὐθετον ἐκεῖνοις δι’ οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
 ἀπὸ τοῦ θεοῦ.” Ἐνταῦθα τὸν θεόν φησιν αἴτιον τῶν ἀπάντων
 γίνεσθαι, πλήττων βῆρέμα τοὺς Ἕλληνας, τοὺς τῇ δυνάμει τῆς
 γῆς τῶν καρπῶν τὴν γέννησιν ἐπιγράφοντας. Οὐδὲ γὰρ αἱ
 γεωργικαὶ χεῖρες, φησὶν, εἰσὶν αἱ τὴν γῆν πρὸς τὴν τῶν καρ-
 B πῶν φορὰν διεγείρουσαι, ἀλλὰ τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ πρόσταγμα·
 διὰ τοῦτό ^hφησιν, “Μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θεοῦ.”
 Καὶ ὅρα πῶς ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν οὐκ εἶπε, τίκτουσα ἀκάνθας,
 οὐδὲ τῷ χρησίμῳ τούτῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τί; “Ἐκφέ-
 ρουσα ἀκάνθας” ὡς ἂν εἴποι τις, ἐκβράσσουσα, ἐκβάλλουσα.
 i “Ἀδόκιμος, φησὶ, καὶ κατάρως ἐγγύς.” Βαβαί, πόσῃν ^kἔχει
 παραμυθίαν ὁ λόγος; Κατάρως ^lγὰρ εἶπεν ἐγγύς, οὐ κατάρως
 ὁ δὲ ^mμηδέπω εἰς τὴν κατάραν ἐμπεσὼν, ἀλλ’ ἐγγύς γενόμενος,

9 Matth. xiii. 22.

* τῆς πληγῆς om. K.Q. ἐμποεῖ pro ἐναφίησι iidem. * καὶ] + διὰ τοῦτο
 K.Q. Sav. cet. Mox πολλῆς καὶ ἰατρείας om. K.Q. ^t ἐξελεῖν R. ^v τὸν
 τοῦ τὸν Supp. Veron. τοῦτον A. ἀλλὰ καὶ τοῦ θεραπεῦσαι τὸν πλ. τ. R. ^w ἢ
 εἴη A. Supp. Veron. Statim τὸ λεγόμενον K.Q. Sav. cet. ^x γῆ—φησὶ] τὸ
 γῆ ἡ π. iidem. φησὶ post αὐτῆς transp. A. Statim ἐρχ. πολλάκις hoc ord. bis
 K.N.O.Q. ^y αἰεὶ] + γὰρ K.Q. Supp. Sav. cet. Mox ἀνατέλλοντος A.N. Supp.
 Veron. ^z καὶ om. R. post διὰ τοῦτο transp. K.Q. ^a ἀγάπη olim O.
 Mox συμπνίγει Q. ^b φησὶ om. R. Mox καὶ τίκτουσα β. εἰ. om. idem.
 c ὅτι om. K.Q.R. Sav. cet. ὅτι insert. ex corr. in O. ^d βίου καθ.] βίος
 ἄριστος K.O.Q. Mut. invito Supp. Mox βίου καθ. pro βίος ἀρ. K.O.Q.
 e καὶ om. K. φησὶ om. a pr. m. A. ^f τὸν θ. φησιν pro φησὶ τὸν θ. K.O.
 Q.R. Cat. Supp. Mox γίνεσθαι om. R. Cat. ^g ἡρ. τοὺς Ἕλλ. pro τοὺς
 Ἕλλ. ἡρ. K.O.Q.R. Cat. Mox γένεσιν O. Cat. Supp. ^h φ. μεταλαμβάνει
 εὐλ.] τὸ μεταλαμβάνειν εὐλ. ἐπήγαγεν K.Q. Statim ἀπὸ θεοῦ R. ⁱ ἀδόκιμος
 —ἐγγύς om. A. ^k ἔχει παρ.] παρ. εἶχεν R. ^l [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q.
 Mox οὐ κατάραν K.Q.R. et corr. O. ^m μήπω A. Cat. Supp. Statim εἰς
 τὴν ἀρὰν K.O.R. Mox ἐκπεσὼν A.

καὶ μακρὰν γενέσθαι δυνήσεται. ⁹ Καὶ οὐ τούτῳ μόνῳ παρεμυ- C
θήσατο, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐξῆς· οὐ γὰρ ^ο εἶπεν, ἀδόκιμος, καὶ κατὰ-
ρας ἐγγὺς, ἥτις καήσεται· ἀλλὰ τί; ⁷ Ἦς τὸ τέλος εἰς καὶ-
σιν· ^ρ Ἐὰν μέχρι τέλους ἐπιμείνῃ, φησὶν· ὥστε, ⁹ ἔαν ἐκτέμωμεν
καὶ κατακαύσωμεν τὰς ἀκάνθας, δυνησόμεθα τῶν μυρίων ἀπο-
λαῦσαι ἀγαθῶν, καὶ γενέσθαι δόκιμοι, καὶ εὐλογίας μετασχεῖν.
Εἰκότως ^τ δὲ τὴν ἀμαρτίαν τρίβολον ἐκάλεσεν, εἰπὼν, ⁸ Ἐκφέ-
ρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους· ^θ ὅθεν γὰρ ἂν αὐτὴν κατὰ- D
σχῆς, πλήττει καὶ δάκνει, καὶ ἔστιν ἡδηὸς καὶ τῷ ἰδεῖν.

Καθαψάμενος τοίνυν αὐτῶν ἰκανῶς, καὶ φοβήσας καὶ πλήξας,
ἑθεραπεύει πάλιν, ὥστε μὴ πλέον καταβαλεῖν καὶ ὑπτίους ἐργά-
σασθαι· τὸν γὰρ νωθρὸν ὁ πλήττων νωθρότερον ἐργάζεται.
Οὔτε οὖν πάντῃ κολακεύει, ὥστε μὴ ὑπτίους ποιῆσαι, οὔτε
(487) πάντῃ πλήττει· ἀλλ' ὀλίγον ^ε ἐμβαλὼν τὸ πληκτικόν, πολὺ
τὸ θεραπευτικόν προσφέρει διὰ τῶν ὑπαγομένων. Τί γὰρ φη-
σιν; Οὐχ ὥς κατεγνωκότες ὑμῶν ταῦτα λέγομεν, οὐδὲ ὥς νομί- 105
ζοντες ὑμᾶς ἀκανθῶν πλήρεις, ἀλλὰ δεδοικότες μὴ τοῦτο γένη-
ται· βέλτιον ^γ γὰρ ὑμᾶς τοῖς ῥήμασι φοβῆσαι, ἵνα μὴ τοῖς
πράγμασιν ἀλγήσητε. Καὶ τοῦτο τῆς συνέσεως Παύλου μάλι-
στα. ^α Καὶ οὐκ εἶπε, νομίζομεν, οὐδὲ, στοχαζόμεθα, οὐδὲ,
προσδοκῶμεν, οὐδὲ, ἐλπίζομεν, ἀλλὰ τί; ¹⁰ “Πεπείσμεθα ^β δὲ
περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα, καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ
καὶ οὕτω λαλοῦμεν.” ^α Ὁ καὶ Γαλάταις γράφων ἔλεγε, ¹¹ “^γ Πέ-
ποιθα δὲ εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο ^δ φρονήσετε.” Ἐκεῖ
μὲν γὰρ, ἐπειδὴ σφόδρα κατεγνωσμένοι ἦσαν, καὶ οὐκ εἶχεν B
αὐτοὺς ἀπὸ τῶν παρόντων ἐπαινέσαι, ἀπὸ τῶν μελλόντων τοῦτο
ποιεῖ· “^ε Ὅτι οὐδὲν ἄλλο, φησὶ, φρονήσετε.” ^ε οὐκ εἶπε, φρο-
νεῖτε, ἀλλὰ, “φρονήσετε.” ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τῶν παρόντων

10 v. 9.

11 Gal. v. 10.

^α καὶ—μόνῳ] οὐ τούτῳ δὲ μόνον K.Q. ^ο εἶπεν] + εἰ τις K.Q. Mox καίεται
pro ἥτις καήσεται iidem. ^ρ ἔαν μ. τ. (+ οὕτως N.) ἐπιμ. φησὶν (+ τοῦτο
πίσεται N.)] δηλῶν ὅτι ἔαν μ. τ. οὕτως ἐπιμ. τοῦτο πίσεται K.Q. Sav. cet.
⁹ ἔαν om. Q. ^τ δὲ om. R. ⁸ φέρουσα A. ⁷ ἀδηὸς] Sic A.K.N.Q. ^ν θεραπεύει π.
om. R. Mox καταβάλλειν A. Veron. ^ω ὑπτ. ποιῆσαι] ἐπᾶραι K.Q. Sav.
cet. Iidem post πλήττει add. ὥστε μὴ ὑπτ. ποιῆσαι. ^ε ἐμβαλὼν A. Veron.
ἐμβαλὼν om. K.Q. Mox καὶ πολὺ iidem. ^γ ἐπαγομένων] + ὥστε ὁ βούλεται
κατορθῶσαι K.Q. Sav. cet. Statim καὶ τί φ. K.Q. Post φησὶ add. πεπείσμεθα
δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχ. σ. εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν. τοῦτέστιν
K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ² γὰρ] δὲ K.Q. ^α καὶ om. K.Q.
^β δὲ] γὰρ A. Veron. δὲ—λαλοῦμεν om. K.Q. Sav. cet. ^γ πεποιθαμεν K.Q.
R. ^δ φρονήσετε] + οὐκ εἶπε, φρονεῖτε, ἀλλὰ φρονήσετε Sav. cet. invitis libris.
Sequentia ἐκεῖ μὲν—φησὶ, φρονήσετε absunt a Veron. ^ε ὅτι om. K.Q. Sav.
cet. Mox φρονήσετε, λέγων pro φησὶ, φρονήσετε iidem. ^ε οὐκ—φρονήσετε
om. R. Sav. cet.

“Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα, καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.” Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν παρόντων οὐ τοσαῦτα εἶχεν εἰπεῖν, ἀπὸ τῶν παρελθόντων κατασκευάζει τὴν παραμυθίαν, καὶ φησιν.¹² “Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, ^hκαὶ τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦντες.” Βαβαί, πῶς αὐτῶν ἀνεκτίσαστο τὴν ψυχὴν καὶ ἀνέρρωσε, C τῶν παλαιῶν ἀναμνήσας πραγμάτων, καὶ ¹εἰς ἀνάγκην καταστήσας τοῦ μὴ προσδοκᾶν ἐπιλελησθαι τὸν θεόν; Ἀνάγκη γὰρ ἐκείνον ἁμαρτάνειν τὸν μὴ πεπληροφορημένον περὶ τῆς ^kἐλπίδος, καὶ λέγειν ¹ὅτι ἄδικος ὁ θεός. “Ὡστε συνηγάγκασεν αὐτοὺς ^mπάντως προσδοκᾶν ἐκεῖνα τὰ μέλλοντα. Τὸν ⁿγὰρ ἀπεγνωκότα ἀπὸ τῶν παρόντων καὶ ἀπαγορεύσαντα, ^oἀπὸ τῶν μελλόντων ἀναρρῶσαι δυνήσεται τις· ὥς καὶ αὐτὸς Γαλάταις γράφων ἔλεγεν,¹³ “Ἐτρέχετε ^pκαλῶς.” καὶ πάλιν, “Τοσαῦτα D ἐπάθετε εἰκῇ; εἶγε καὶ εἰκῇ.” “Ὡς περ ^qδὲ ἐνταῦθα μετὰ ἐπιπλήξεως τίθησι τὸ ἐγκώμιον, λέγων, “Ὁφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον.” οὕτω καὶ ἐκεῖ, ¹⁴“Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε,” μετ’ ^rἐκπλήξεως τὸ ἐγκώμιον· περὶ γὰρ μεγάλῳ, ὅταν ^sἐκπέσωσι, θαυμάζομεν. Ὁρᾷς ἐγκεκρυμμένον τὸν ἔπαινον τῇ κατηγορίᾳ καὶ τῇ διαβολῇ; Καὶ οὐ περὶ ἑαυτοῦ τοῦτο μόνον φησιν, ἀλλὰ καὶ περὶ πάντων· οὐ γὰρ εἶπε, πέπεισμαι, ἀλλὰ, “Πεπείσμεθα ^vπερὶ ὑμῶν τὰ κρείττονα,” ^wκαὶ χρηστά, φησιν. “Ἦτοι περὶ πολιτείας, ^xἢ ^xπερὶ ἀντιδόσεως ταῦτά φησιν. Εἵτα εἰπὼν ἀνωτέρω, ὅτι ἀδόκιμος καὶ κατάρas ἐγγύς, καὶ ὅτι εἰς καῦσιν ἔσται, ^yοὐ πάντως, φησί, 106 περὶ ὑμῶν τοῦτο λέγομεν. “Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, ^zκαὶ τῆς ἀγάπης.” ^aΤίνος οὖν ἕνεκεν ταῦτα

12 v. 10.

13 Gal. v. 7. iii. 4.

14 Ibid. i. 6.

⁸ κρείττονα A.K.N.O.Q. κρείττω Edd. Mox εἰ om. K. ^h καὶ] + τοῦ κόπου K.Q. Supp. Sav. cet. invitis Cat. Mut. τοῦ κ. marg. adscript. in O. Mox ἦν pro ἧς O. ¹ εἰς] + ποίαν R. Mox ἐπιτελεῖσθαι A. ^k ἐλπίδος] τοῦ θεοῦ δικαιοκρίσις, καὶ τῆς τῶν ἐκάστῳ βεβιωμένων κατ’ ἀξίαν παρ’ αὐτοῦ ἀναποδόσεως N. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. Sic in marg. O. ¹ ὅτι] ὥστε R. ^m πάντας A. ⁿ γὰρ] δὲ Q. ^o ἀπὸ] τὸ R. ^p καλῶς] + τις ὑμᾶς ἐνέκοψε; K.O.Q. Sav. cet. ^q δὲ] + καὶ R. Statim μετ’ ἐπιπλ. K. Cat. μετ’ ἐκπλήξεως Supp. ^r ἐπιπλήξεως K.Q. Mut. ^s ἐκπέσῃ R. ^t αὐτοῦ R. Mox φησιν om. K.Q. Post πάντων add. λέγει Q. ^v περὶ ὑμῶν om. R. ^w καὶ (+ τὰ O.) χρηστά, φ.] (καὶ eras.) τὰ χρήσιμα φ. R. τούτῃστι, τὰ χρηστά K.Q. Sav. cet. ^x περὶ om. K.Q.R. Veron. Mox λέγει pro φησιν K.Q. ἦτοι—φησιν om. O. ^y οὐ—λέγομεν] ἵνα μὴ δόξη περὶ αὐτῶν τοῦτο λέγειν, ἐπήγαγεν εὐθὺς τὸ K.Q. Sav. cet. ^z καὶ] + τοῦ κόπου K.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^a τίνος—ἐκαστον] δηλῶν ὅτι εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν, οὐ πάντως περὶ ὑμῶν τοῦτο λέγομεν. καὶ εἰ περὶ ἡμῶν οὐ λέγεις, τί δήποτε καθάπτη νωθροῦς καλῶν, καὶ μεμνημένος ἀκανθῶν ἐκφοβείς; ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦμεν, φησιν, ἵνα ἐκαστον K.Q. Sav. cet.

εἶπομεν; ¹⁵ “Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориάν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους· ἵνα μὴ ὡς ἄνθρωποι γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.”

“Ἐπιθυμοῦμεν,” φησὶν. Οὐκ ἄρα ^dσπουδάζομεν μόνον, B οὐδὲ μέχρι ρημάτων τοῦτο βουλόμεθα· ^eἀλλὰ τί; Ἐπιθυμοῦμεν τῆς ἀρετῆς ὑμᾶς ἔχεισθαι· οὐχ ὡς τῶν προτέρων καταγινώσκοντες, ^bφησὶν, ἀλλ’ ὑπὲρ τῶν μελλόντων δεδοικότες. ⁱΚαὶ οὐκ εἶπεν, ^kὅτι οὐχ ὡς τῶν προτέρων καταγινώσκοντες, ἀλλὰ τῶν παρόντων· ἐξελύθητε γὰρ, ῥαθυμότεροι γεγόνατε. ^lἈλλ’ ὅρα πῶς προσηνῶς καὶ ἐνέφηνε, καὶ οὐκ ἐπληξε. ^mΤί γάρ φησιν; “Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ⁿἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἐνδείκνυσθαι ἄχρι τέλους.” Τοῦτο ὁ γὰρ τὸ θαυμαστόν ἐστι τῆς Παύλου συνέσεως, ὅτι οὐκ ἐνδείκνυται ὅτι ἐνέδωκαν, ὅτι καθυφῆκαν. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, “Ἐπιθυμοῦμεν ἕκαστον ὑμῶν,” C τοῦτό ἐστιν, ὡς ἂν εἴποι τις, θέλω σε σπουδάζειν αἰεὶ, καὶ οἶος ἦς ^qπρότερον, τοιοῦτον εἶναι καὶ νῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον. Τοῦτο γὰρ τὸν ἔλεγχον προσηνέστερον καὶ εὐπαράδεκτον εἰργάζεται. Καὶ οὐκ εἶπε, θέλω, ὅπερ ἦν ἰδιδασκαλικῆς αὐθεντίας, ἀλλ’ ὁ πατρικῆς ἦν φιλοστοργίας, ^vτὸ πλεόν τοῦ θέλειν, “ἐπιθυμοῦμεν” μονονουχὶ λέγων, σύγγνωτε καὶ φορτικόν τι φθεγγόμεθα. “^wἘπιθυμοῦμεν ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориάν τῆς ἐλπίδος ὑμῶν ἄχρι τέλους.” ^yἩ ἐλπίς, φησὶ, διαβαστάζει, ^zαὕτη ἀνακτάται πάλιν· D μὴ ^aσकुलθῆτε, μὴ ἀπελπίσητε, ἵνα μὴ περιττὴ ὑμῶν ἡ ἐλπίς

15 v. 11, 12.

^b ὡς ἄνθρωποι A.N. Veron. Mox (καὶ?) μακροθυμίας om. R. ^c ἐπιθυμοῦμεν] + δὲ A.O.R. Mut. φησὶν om. K.Q. ^d σπουδάζομεν μόνον, οὐδὲ (οὐδέν N.) om. K.Q. Sav. cet. μόνον om. R. Post βουλόμεθα add. μόνον K.Q. Sav. cet. ^e ἀλλὰ τί;] τί ἐπιθυμοῦμεν, εἰπέ K.Q. et (prae-fixo ἀλλὰ) Sav. cet. Statim ἐπιθυμοῦμεν om. K.Q. ^f ὑμᾶς] + ὥστε K.Q. ^g ἔχεισθαι] + διὸ καὶ ταῦτα φησὶν K. + οὐχ ἕνα, ἀλλὰ πάντας ὁμοίως Cat. ^h φησὶν om. K.Q. ⁱ καὶ om. K.Q. ^k ὅτι om. R. Supp. ὅτι—γεγόνατε] φανερώς, τῶν παρόντων καταγινώσκοντες· ἐξελύθητε γὰρ καὶ ῥαθ. γεγ. ἀλλὰ τῶν προτέρων ἐμφαντικῶς, ἵνα μὴ σφόδρα πλῆξῃ K.Q. ^l ἀλλ’ ὅρα] καὶ ὅρα K.Q. ἀλλὰ πῶς; ὅρα R. et a pr. m. O. καὶ ante ἐνέφηνε assumtuin ex K.Q.R. Mut. ^m τί γάρ φη;] τί λέγων K.Q. ⁿ ἕκαστον] ἕνα ἕκαστον his K.Q. et marg. O. Mox ἐνδ. σπουδὴν hoc ord. A.N. Supp. ^o γὰρ om. K.Q. Mox ἐπὶ pro ἐστὶ A. ^p τις] + λέγοντος K.Q. ^q πρότερος R. καὶ post νῦν om. K. Cat. ^r εἶπεν] + ὅτι R. ^s ὅπερ] ἀλλ’ ὅπερ K. ^t διδ. αὐθεντίας (—τίας A.O.) διδασκαλίας K.Q. Mox πατρικῆς om. K.Q. ^v τὸ] καὶ K.N.Q. Sav. cet. τὸ non hic, sed post θέλειν habet R. ^w ἐπιθ.] + γὰρ ἕνα K.Q. Sav. cet. + γὰρ N. ^x τὴν om. K.O.Q.R. Mox ἄχρι τέλους post σπουδὴν transp. iidem cum Mut. ^y ἡ ἐλπίς] τί ἐστὶ τοῦτο; ἡ ἐλπίς K.Q. Supp. Sav. cet. ^z αὕτη R. ^a σकुλθῆτε] Sic Veron. et a pr. m. N. σकुलθῆτε (sic) Supp. ἐκλυθῆτε Sav. cet. Statim μηδὲ ἀπ. A.K.O.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp.

ἡ· ὁ γὰρ ἀγαθὰ ἐργαζόμενος, καὶ ἀγαθὰ ἐλπίζει, ^dκαὶ οὐδέποτε ἀπελπίζει ἑαυτόν. “Ἴνα μὴ ἐνωθροὶ γένησθε.” Ἀκμὴν γένησθε; Καὶ μὴ ἀνωτέρω ἔλεγεν, “Ἐπεὶ νωθροὶ ^eγεγόνετε ταῖς ἀκοαῖς.” Ἀλλ’ ὅρα ὅπως μέχρι τῆς ἀκοῆς τὴν νωθρότητα ἔστησεν· ἐνταῦθα ἡ δὲ ^fτὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο αἰνίττεται· ἀντὶ τοῦ, μὴ ἐναπομείνητε, φησὶν. Ἀλλὰ πάλιν αὐτὸ εἰς τὸν μέλλοντα ἐξάγει καιρὸν τὸν ἀνεύθυνον, εἰπὼν, “Ἴνα μὴ ^gνωθρότεροι γέ-
 107 νησθε” ἐκείνου γὰρ ^hτοῦ μήπω παρόντος οὐκ ἂν εἶμεν ὑπέ-
 θνηοι. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸ παρὸν παρακαλούμενος σπουδάζειν, ⁱὥς ῥαθυμῶν, ἴσως καὶ ὀκνηρότερος ἔσται· ὁ δὲ εἰς τὸ μέλλον, οὐχ οὕτως. “Ἐπιθυμοῦμεν δὲ, ^jφησὶν, ἕκαστον ὑμῶν.” Πολλὴ ἡ φιλοστοργία· καὶ μεγάλων καὶ μικρῶν ὁμοίως κήδεται, καὶ ^kπάντας οἶδε, καὶ οὐδένα παρορᾷ, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν περὶ ἕκαστον κηδεμονίαν ἐπιδείκνυται, καὶ τὴν ἰσοτιμίαν πρὸς πάντας· ὅθεν καὶ μᾶλλον ἔπειθε δέξασθαι τὸ φορτικὸν τῶν ῥημάτων. “Ἴνα μὴ ^lνωθροὶ γένησθε,” φησί. Καθάπερ γὰρ ἡ ἀργία τὸ σῶμα βλάπτει, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν ἡ ἀργία τῶν ἀγαθῶν ὑπτιωτέ-
 B ραν ἐργάζεται καὶ ἀσθενῇ. “Μιμήται δὲ, φησὶ, τῶν διὰ πί-
 στews καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.” ^mΚαὶ τίνες οὗτοί εἰσιν, ἐξῆς λέγει. Πρότερον ⁿεἶρηκε, μιμήσασθε τὰ πρότερα ὑμῶν κατορθώματα· εἴτα, ἵνα μὴ λέγωσι, ποῖα; ^oἀνάγει αὐτοὺς ἐπὶ τὸν πατριάρχην, τῶν μὲν κατορθωμάτων οἰκο-
 θεν αὐτοῖς φέρων ^pτὰ ὑποδείγματα, τοῦ ^qδὲ νομίζειν ἐγκατα-
 λελεῖσθαι, ^rἀπὸ τοῦ πατριάρχου· ^sἵνα μὴ νομίσωσιν ὅτι ὡς οὐδενὸς ἄξιοι λόγου καταφρονηθέντες ^tἐγκατελείφθησαν, ἀλλ’
 C εἰδέναι ἔχουσιν ὅτι τῶν μάλιστα γενναίων ἀνδρῶν τοῦτό ἐστι,
 τὸ διὰ πειρασμῶν ὁδεύειν τὸν βίον, καὶ ὅτι τοῖς θαυμαστοῖς καὶ
 μεγάλοις ἀνδράσιν οὕτω κέχρηται ὁ θεός. ^uΔεῖ δὲ, φησί, μετὰ μακροθυμίας ἅπαντα φέρειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶ καὶ πιστεῖν-

^b ἡ om. R. Cat. ^c ἀγαθὰ om. a pr. m. N. ^d καὶ om. A. Mox ἀπελ-
 πείσθαι (sic) idem. ^e νωθρότεροι Veron. Statim γίνεσθαι A. ^f γεγό-
 νατε] + φησὶν O. ^g ὅπως] + ἐκεῖ K.Q. Supp. Sav. cet. ^h δὲ om. Q. Sav.
 cet. ⁱ τὸ αὐτὸ δὴ (δὴ om. A.)—πάλιν αὐτὸ (αὐτοὺς R.)] εἰ καὶ (+ τὸ Q. Supp.)
 αὐτὸ τοῦτο φθέγγεται, ἀλλ’ ἑτέρον τι αἰνίττεται· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν (εἰπεῖν om.
 Supp.) μὴ ἐναπ. τῇ ῥαθυμίᾳ, μὴ ν. γένησθε, εἶπε. πάλιν (+ δὲ Supp.) αὐτοὺς
 (αὐτὸ Supp.) K.Q. Supp. Sav. cet. ^k νωθροὶ O.R. Supp. ^l ἐπὶ—γένησθε
 om. K.Q. inclusum a Sav. ^m τού om. K.Q.R. Supp. ⁿ ὡς ῥ. ἴσως]
 ἴσως ῥ. K.Q. ^o φησὶν post ὑμῶν transp. K.O.Q.R. Mut. ^p ἀπαντας
 O.R. ^q νωθρότεροι A.N. Veron. Mox φησὶ om. K.Q.R. ^r καὶ om. Q.
^s εἶρηκε] εἶπεν K.O.Q. Mox τὰ πρότερον R. Supp. ^t ἀν. αὐτοὺς pro αὐ-
 τοὺς ἀν. K.N.O.Q.R. Cat. Supp. ^u τὸ ὑπόδειγμα K.Q. Cat. et a pr. m. O.
^v δὲ] μὴ R. ^w ἀπὸ] ὑπὸ olim O. ^x ἵνα μὴ ν.] τοῦτο δὲ ποιεῖ, ἵνα μὴ λέ-
 γωσιν K.Q. Sav. cet. ^y Statim ὅτι om. A.N.R. Veron. invita Cat. ^z ἐγκατα-
 λελεῖσθαι N. ^{aa} δεῖ δὲ, φ.] ἄρα (ἄρα Q.) δεῖ K.Q. Mox φ. πάντα pro
 ἀπαντα φ. R.

σαι. Ἐὰν δὲ εἶπῃ ὅτι ^aδίδωσι, καὶ λάβῃς εὐθέως, τί ^bκαὶ ἐπί-
στευσας; οὐκέτι γὰρ τῆς πίστεώς ἐστι τοῦτο τῆς σῆς, ἀλλ'
ἐμοῦ, φησί, ^cτοῦ δεδωκότος. Ἐὰν ^dδὲ εἶπω ὅτι δίδωμι, καὶ
μετὰ ἑκατὸν ἔτη ^eδώσω, σὺ δὲ μὴ ἀπελπίσῃς· τότε με ἐνόμι-
σας ἀξιόπιστον, τότε τὴν προσήκουσαν περὶ ἐμοῦ δόξαν ἔχεις.
Ὅρᾳς ὅτι πολλάκις ἡ ἀπιστία οὐκ ἐξ ^fἀνελπιδίας γίνεται D
μόνον, ἀλλὰ ^gκαὶ ἐκ τοῦ ὀλιγοψυχεῖν καὶ μὴ μακροθυμεῖν, ^hοὐκ
ἐκ τοῦ καταγνῶναι τοῦ ἐπαγγειλαμένου; “Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ
θεός, ⁱφησὶν, ἐπιλαθέσθαι τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ τῆς σπουδῆς
^kἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις,
καὶ διακονοῦντες.” ^lΜεγάλα αὐτοῖς μαρτυρεῖ, οὐκ ἔργα ^mμό-
νον, ἀλλὰ καὶ μετὰ προθυμίας ἔργα· ὁ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν,
ⁿ“Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς ἔδωκαν τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν.”
^o“Ἡς ἐνεδείξασθε, φησὶν, εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες
τοῖς ἁγίοις, καὶ διακονοῦντες.” Ὅρα πῶς πάλιν αὐτοὺς θερα- 108
πεύει ἐπαγαγὼν, “^pκαὶ διακονοῦντες;” Ἔτι καὶ νῦν, ^qφησί,
διακονοῦντες· ^rκαὶ διανίστησιν αὐτοὺς, δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐκείνοις
πεποιήκασιν, ἀλλὰ τῷ θεῷ. “Ἡν ἐνεδείξασθε,” φησί· ^sκαὶ
οὐκ εἶπεν, εἰς τοὺς ἁγίους, ἀλλ’ εἰς τὸν θεόν· τοῦτο γὰρ ἐστίν,
“εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ” διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, φησί, πάντα πε-
ποιήκατε. Ὁ τοίνυν τοσαύτης παρ’ ὑμῶν ἀπολαύων σπουδῆς
καὶ ἀγάπης, οὐ καταφρονήσει ποτέ ὑμῶν οὐδὲ ἐπιλήσεται.

Ἰταῦτα ἀκούοντες, παρακαλῶ, διακονῶμεν τοῖς ἁγίοις. Πᾶς B
(489) γὰρ πιστὸς ἅγιος, ^tκαθὼ πιστός ἐστι· ^uκᾶν κοσμικὸς ἢ τις,
ἅγιός ἐστιν. ^v“Ἡγιάσται γὰρ, φησὶν, ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν
τῇ γυναικί, καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί.” ^w“Ὅρα πῶς
τὸν ἁγιασμόν ἡ πίστις ποιεῖ. Κᾶν κοσμικὸν τοίνυν ἴδωμεν ^xἐν
περιστάσει, ὀρέγωμεν χεῖρα· ^yμὴ πρὸς τοὺς ἐν ὄρεσι ^zμόνον
καθημένους ὧμεν σπουδαῖοι· ἅγιοι μὲν γὰρ ἐκείνοι καὶ βίῃ καὶ

16 2 Cor. viii. 5.

17 1 Cor. vii. 14.

^a δίδωμι R. ^b καὶ om. O. Mox γὰρ om. A. Veron. ^c τοῦ] + προλα-
βόντος τὴν ἐπαγγελίαν καὶ K. Q. Sav. cet. ^d δὲ] μὲν γὰρ K. Q. Statim ὅτι
om. R. ^e δώ R. et a pr. m. O. ^f ἀπιστίας R. Mut. ^g καὶ om. A. N.
R. invitis Supp. Mut. ^h οὐκ om. R. Mut. τοῦ καταγνῶναι, quod aberat,
est in K. N. O. Q. R. Supp. Mut. ⁱ φησὶν] τοῦ R. ^k ἧς] ἦν O. ^l με-
γάλα—διακονοῦντες om. A. ^m μόνον] + ἀπλῶς K. Q. ⁿ καὶ] + εἰπὼν K. Q.
Sav. cet. καὶ διακ.] διακονήσαντες R. ^o φησὶ] λέγει K. Q. Sav. cet. ἔτι—
διακονοῦντες om. R. Supp. ^p καὶ δ. αὐτοῦς] διανιστῶν αὐτοὺς καὶ K. Q. Sav.
cet. ^q καὶ οὐκ εἶπεν] οὐχ ἀπλῶς iidem. ^r αὐτοῦ] + ὥσει λέγει iidem.
Mox φησὶ om. iidem et in text. O. διὰ τὸ—πάντα om. R. ^s ἀπολαύων
post τοίνυν transp. R. post τοσαύτης K. O. Q. ^t ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ μετανοίας,
καὶ τῆς τῶν δακρύων ὠφελείας· καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι μηδὲ μνησικακεῖν, ἀλλ’
ἀφίκαται καὶ τοῖς πταίσασιν· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ^v καθότι R. Post
πιστός add. ὁγιος A. ^w ὁρᾶς R. Mut. et a pr. m. O. ^x ἐν τῇ π. R.
^y μὴ] καὶ μὴ K. Q. μηδὲ R. et a pr. m. O. ^z μόνον καθ.] μοναχοῦς μόνον R.

πίστει, ἅγιοι δὲ καὶ οὗτοι τῇ πίστει, πολλοὶ δὲ καὶ βίῳ. Μὴ, ὡς ἐὰν ἴδωμεν μοναχὸν εἰς φυλακὴν, τότε εἰσέλθωμεν· ἐὰν δὲ κοσμικὸν, μὴ εἰσέλθωμεν· ἅγιός ἐστι καὶ οὗτος, καὶ ἀδελφός. Τί οὖν, φησὶν, ἐὰν ἡ ἀκάθαρτος ἁ καὶ μιαρός; Ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁸ “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.” Σὺ διὰ τὸν θεὸν ποίησον. Καὶ τί λέγω; καὶ Ἑλλήνα ἴδωμεν ἐν περιστάσει, εὖ ποιεῖν δεῖ, ἁ καὶ ἀπλῶς πάντα ἄνθρωπον ἐν περιστάσεσιν ὄντα, ὁ πολλῷ δὲ μᾶλλον πιστὸν κοσμικόν. Ἄκουε ὁ Παύλου λέγοντος, ὅτι ¹⁹ “Τὸ καλὸν ποιεῖτε πρὸς πάντας, μάλιστα ὁ δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.” Ἄλλ’ οὐκ οἶδα πόθεν τοῦτο εἰσηνέγκται, καὶ ἴσως αὕτη κεκράτηκεν ἡ συνήθεια. Ὁ γὰρ ^D τοὺς μονάζοντας μόνον ἐπιζητῶν, ἁ καὶ ἐκείνους μόνους εὖ ποιεῖν θέλων, καὶ ἐκείνους ¹ δὲ πάλιν περιεργαζόμενος, καὶ ἁ λέγων, ἐὰν ¹ μὴ ἡ ἄξιος, ἐὰν ² μὴ ἡ δίκαιος, ἐὰν μὴ σημεῖα ποιῇ, οὐκ ἁ ὀρέγῃ χεῖρα, τὸ πλεόν τῆς ἐλεημοσύνης ὁ ἐξεῖλε, καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ τῷ χρόνῳ πάλιν ἀναιρήσει. Καίτοιγε ἡ ἐλεημοσύνη ἐκείνη ἐστίν, ἡ εἰς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἡ εἰς τοὺς ἁπενθυνοὺς. Ἐλεημοσύνη γὰρ τοῦτο ἐστίν, οὐ τὸ τοὺς κατωρθωκότας, ἀλλὰ τὸ τοὺς πεπλημμεληκότας ἐλεεῖν. ἁ Καὶ ἵνα μάθης, ἁκουε τῆς παραβολῆς. ²⁰ Ὁ Κατῆι, φησὶ, τίς ἀπὸ Ἱεροσολύμων εἰς Ἱερικὴν, ¹⁰⁹ καὶ λησταῖς περιέπεσε· ἁ καὶ τυπτήσαντες αὐτὸν, εἶασαν παρὰ τὴν ὁδὸν ἁ κατεάξαντες. Ὁ Ἠλθέ τις Λευίτης, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, παρῆλθεν. Ὁ Ἠλθέ τις ἱερεὺς, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, παρέδραμεν. Ὁ Ἠλθέ τις Σαμαρείτης, καὶ πολλὴν τὴν κηδεμονίαν ἁ ἐποίησατο· ἐπέδραμεν τὰ τραύματα, ἐπέσταξεν ὁ ἔλαιον, ὁ ἔθηκεν ἐπὶ

18 Matth. vii. 1.

19 Gal. vi. 10.

20 Luc. x. 30 seq.

^a καὶ] ἡ K.Q.R. Mut. ^b καὶ] εἰ δὲ K.Q. Mox ἐν περιστάσει K.O.R. ^c πολλῷ δὲ] εὐεργετῆς χρή, πολλῷ K. ^d τοῦ Παύλου R. Mox ὅτι om. K. Q. Sav. cet. ^e δὲ om. Q.R. ^f πόθεν] πῶς K.Q. ^g ὁ] οὐ olim O. ^h καὶ ἐκείνους μόνον R. μόνους om. Veron. Mox ἐθέλων O. μόνους—ἐκείνους om. A. ⁱ δὲ om. N. ^k λέγων] ἐλεῶν N. Veron. καὶ λέγων om. Floril. p. 365 (Tom. xii. p. 595 E.) ^l μὴ] Sic Edd. et Flor. μὴ deest in nostris omnibus et Mut. ^m μὴ om. N.R. Mut. ⁿ ὀρέγων Veron. ^o ἀνέειλε R. Mox πλείον pro πάλιν idem. ^p ἐλεημοσύνης Q. ^q ἁπενθυνοῦς] + γινωμένη K.Q. Sav. cet. ^r τὸ om. R. ^s καὶ om. A. ^t ἁκουε] + τί φησιν ὁ Χριστὸς διὰ K.Q. Sav. cet. ^v κατῆι, φ. τίς] ἄνθρωπος τις κατέβαινον K.Q. ^w καὶ] οἱ καὶ K.Q.R. Post εἶασαν add. αὐτὸν O. καὶ τυπτήσαντες—ὁδὸν] καὶ πληγὰς αὐτῷ περιθέντες ἀφῆκαν K.Q. ^x κατεάξαντες] ἡμιθανῆ κατεάξαντες A.N. Veron. et ex corr. O. κατεάξαντες—Σαμαρείτης] ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ δὲ συγκυρίαν Λευίτης τις παρὰ τὴν ὁδὸν ἦλθε, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ ἱερεὺς τις τὸ αὐτὸ ποιήσας παρέδραμεν. ὥσπερον δὲ ἦλθε τις Σαμαρείτης K.Q. Sav. cet. ^y ἦλθε] + δὲ A.N. Veron. et ex corr. O. ^z ἦλθε—παρέδραμεν om. A.N. Veron. invito Mut. ^a ἦλθε] + δὲ A.N. Veron. et ex corr. O. ^b ἐποίησατο] + ἐπ’ αὐτῷ A.K.Q. Sav. cet. Post ἐπέδραμεν add. γὰρ K.Q. Sav. cet. ^c τὸ ἔλαιον R. ^d ἔθηκεν] ἀνέβιβασεν K.Q. ἔθηκεν αὐτὸν N. ἀνέβιβασεν αὐτὸν Sav. cet.

τὸν ὄνον, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ πανδοχεῖον, εἶπε τῷ πανδοχεῖ, ἱεράπευσον αὐτόν. Καὶ ὅρα εἰς τὴν φιλοτιμίαν τὴν πολλήν· “Καὶ ἐγὼ σοι δώσω, ἡ φησὶν, ὅσον ἂν ἀναλώσῃς.” ¹ “Τίς οὖν ἐστὶν ^κ ὁ πλησίον αὐτοῦ;” “Ὁ ποιήσας, φησὶ, τὸ ἔλεος μετ’ αὐτοῦ.” “Πορεύου οὖν, ἡ φησὶ, καὶ σὺ, καὶ ποιεῖ ὁμοίως.” Καὶ θεὰ ^μ ποίαν εἶπε παραβολήν. ^ν Οὐκ εἶπεν ὅτι Ἰουδαῖος εἰς Σαμαρείτην ἐποίησεν, ἀλλ’ ὅτι Σαμαρείτης τὴν φιλοτιμίαν ἐκείνην ἁπασαν ἐνεδείξατο. ^ρ Ταῦτα τοίνυν ἀκούσαντες, μὴ τῶν οἰκείων τῆς πίστεως μόνον φροντίζωμεν, τῶν δὲ ἄλλων ἀμελῶμεν. Οὕτω τοίνυν καὶ σὺ, εἰς ἴδης τινὰ κακῶς πάσχοντα, μὴδὲν περιεργάζου λοιπόν· ^ς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς βοηθείας τὸ κακῶς παθεῖν αὐτόν. Εἰ γὰρ ὄνον εἰς ἴδης ἀγχόμενον, ^τ ἐγείρεις, καὶ οὐ περιεργάζῃ τίνος ἐστί· πολλῷ μᾶλλον ἄνθρωπον οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τίνος ἐστί. ^θ Τοῦ θεοῦ ἐστὶ, κἂν Ἕλληνας, κἂν Ἰουδαίους. ^ι Εἰ γὰρ καὶ ἄπιστος, ἀλλὰ βοηθείας δεῖται. Εἰ ^κ μὲν γὰρ ἐξετάζειν καὶ κρίνειν ἐπετράπη σοι, καλῶς ταῦτα ^λ ἔλεγες· νῦν δὲ ἡ συμφορὰ ^μ ταῦτα οὐκ ἀφίησί σε ἐξετάζειν. Εἰ γὰρ οὐδὲ ὑγιαίνοντας περιεργάζεσθαι χρὴ, οὐδὲ τὰ ἐτέρων πολυπραγμονεῖν, πολλῷ μᾶλλον τοὺς κακῶς πάσχοντας. Ἄλλως δὲ ἵτι; ^ν Εἶδες εὐθηνούντα ^ξ αὐτόν, εὐδοκιμούντα, ἢ ἵνα εἶπῃς ὅτι πονηρός ἐστι καὶ φαῦλος; εἰ δὲ κακῶς πάσχοντα ὁρᾷς, μὴ λέγε ὅτι πονηρός ἐστίν. Ὅταν μὲν γὰρ εὐδοκιμῇ, ^ο καλῶς ταῦτα λέγομεν· ὅταν δὲ ἐν συμφορᾷ ἢ καὶ βοηθείας δεῖται, οὐ χρὴ λέγειν ὅτι πονηρός ἐστίν· ὁμότητος γὰρ τοῦτο καὶ ἀπαιθροπίας ^π καὶ ἀλαζονείας. ^ρ Τί τῶν Ἰουδαίων ἀνομώτερον γέγονεν, εἰπέ μοι; Ἄλλ’ ὅμως ἐκόλασεν αὐτοὺς ὁ θεός,

* αὐτόν om. a pr. m. O. Mox τὸ om. O.Q.R. ¹ θερ. αὐτόν] ἐπιμελήθητι αὐτοῦ K.Q. ² τὴν om. R. ³ φ. ὅσον] ὅσα K.Q. ⁴ τίς οὖν—μετ’ αὐτοῦ] εἰτα πυκνῶνται· τίς οὖν δοκεῖ σοι ἐκ τῶν τριῶν τούτων (ἐκ τ. τρ. τ. om. Ben.) πλησίον αὐτοῦ γεγενῆσθαι; ὁ δὲ νομικὸς εἰπὼν, ὁ ποιήσας τ. εἰ. μ. αὐτοῦ, (+ εὐθὺς Q.) ἀκούει K.Q. Sav. cet. ^κ ὁ om. R. et a pr. O. Mox φησὶν ὁ π. pro ὁ π. φησὶ O.R. ¹ φησὶ om. K.Q. Sav. cet. καὶ ante ποιεῖ om. K. O.R. Sav. cet. ^μ ὅποιον O. ^ν οὐκ—ἀλλ’ ἐπὶ] καὶ πῶς ἔδειξεν ὅτι οὐκ Ἰουδαῖός τις, ἀλλὰ K.Q. ^ο ἁπασαν om. R. Statim ἐπεδείξατο N.O. ἀνεδείξατο R. ^ρ ταῦτα τοίνυν (+ ἅπαντα Veron.)—ἀμελῶμεν] ἐντεῦθεν μανθάνομεν, ἐξ ἴσης προνοεῖσθαι τῶν πάντων, οὐ τῶν οἱ. τῆς π. μόνον ἐπιμελουμένων, τῶν ἄλλοτριῶν δὲ ἀμελουήτων K.Q. Sav. cet. ^ς ἔχει] + γὰρ K.Q. Flor. ^τ ἐγείρεις αὐτόν Edd. αὐτόν deest in nostris. ^θ τοῦ om. K. ^ι εἰ γὰρ καὶ ἄπιστος om. A.N.O.R. Flor. Veron. Mut. ^κ μὲν om. R. Mox ἐπετράπη pro ἐπετράπη σοι R. et a pr. m. O. ^λ ἔλεγες] ἐποίεις K.Q. ^μ ταῦτα οὐκ ἀφ. σε] οὐκ ἀφ. σε ταῦτα K.O.Q.R. ^ν [τί;] Sav. τί om. K.Q. super haec quid vidisti? Mut. ^ξ εἶδες εὐθηνούντα] εἰ δὲ εὐθηνούντα R. εἶδες post εὐδοκιμούντα transp. K.Q. ^ο αὐτόν om. N. Statim ἢ εὐδοκ. K.N.O.Q. Flor. Sav. cet. ^π ἵνα εἶπῃς (εἶπεν A.) ὅτι] ὅτι λέγεις K.Q. Sav. cet. Post φαῦλος add. κακῶς πάσχει iidem. ^ρ καὶ ἀλαζονείας om. R. ^σ τίς . . . ἀνομώτερος K.Q. γέγονεν om. R. ^τ ἐκόλασεν] κολάσας K.Q. καὶ ante δικαίως et mux καὶ ὁμοῦς om. iidem. ὁ θεὸς καὶ om. R.

καὶ δικαίως, καὶ σφόδρα δικαίως· καὶ ὁμοῦς τοὺς μὲν συναλ-
γοῦντας αὐτοῖς ἀπεδέξατο, τοὺς δὲ ἐφθασθέντας ἐκόλασεν.

21 "Οὐκ ἔπασχον γὰρ, φησὶν, ἔοὔδεν ἐπὶ τῇ συντριβῇ τοῦ Ἰω-
σήφ" καὶ πάλιν ἡ φησὶν, "Ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ."

Οὐκ εἶπε, περιέρχασθαι, καὶ μάθε τίς ἐστι· καίτοι ὡς ἰτὰ πολλὰ
110 πονηροὶ οἱ ἀπαγόμενοι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ μάλιστα ἐλεημοσύνη.
Ὁ μὲν γὰρ κ^κ φίλον εἶποιων, ἰοῦ διὰ τὸν θεὸν πάντως ποιεῖ· ὁ
δὲ μ^μ ἀγνώτα, οὗτος καθαρῶς διὰ τὸν θεὸν ἐργάζεται. "Μὴ (490)
φείσῃ ὁ χρημάτων· κἂν πάντα δέῃ κενῶσαι, δός. Ἡμεῖς δὲ
ἀγχομένους ὀρῶντες, ἀποδυρόμενους, μυρίων θανάτων χαλεπώ-
τερα πάσχοντας, καὶ ἀδίκως πολλάκις, φειδόμεθα ἢ τῶν χρημά-
B των, καὶ ἀφειδούμεν τῶν ἀδελφῶν· τῶν ἀψυχῶν ἡ μὲν κηδό-
μεθα, ψυχῆς δὲ ἀμελοῦμεν. Καίτοι γε Παῦλός τ' φησιν, 22 "Ἐν
πραότητι παιδεύειν τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, μήποτε δῶ αὐτοῖς ὁ
θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ
τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκεί-
νου θέλημα." "Μήποτε," φησὶν· ὁρᾷς πόσης μακροθυμίας τὸ
ῥῆμα γέμει; Τοῦτον καὶ ἡμεῖς μιμούμενοι, μ^μ ἡδὲνα ἀπελπίζω-
C μεν. Καὶ ἡ γὰρ οἱ ἀλιεῖς, πολλάκις ἢ βαλόντες, οὐκ ἐπέτυχον,
ὑστερον δὲ βαλόντες, τὸ πᾶν ἀπέλαβον. Οὕτω καὶ ἡμεῖς
προσδοκῶμεν ὅτι ἀθρόον ἔδειξετε ἡμῖν καρπὸν ὥριμον. Καὶ
γὰρ ὁ ὕγηπνός ἐπειδὴν σπείρῃ, καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ
τὴν δευτέραν ἀναμένει, καὶ πολὺν χρόνον ἐκδέχεται· ἡ καὶ ἀθρόον
πάντοθεν ὁρᾷ τοὺς καρποὺς βλαστάνοντας. Τοῦτο καὶ ἐφ'
ἡμῶν ἔσσεσθαι προσδοκῶμεν, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ
πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Amos vi. 6. Prov. xxiv. 11.

22 2 Tim. ii. 25, 26.

ἡ ἐφθασθέντας R. ἡ οὐδὲν om. R. ἡ φησὶν] ἀλλαχού K.Q. Statim
ἐκπρίω iidem. ἡ τὰ om. A. Post ἀπαγόμενοι add. ἀλλ' εἶπεν ἀπλῶς, ἐκπρίω
(ἐκπρίου Sav. cet.) ὅστις ἂν ἦ, φησὶ K.Q. Sav. cet. κ^κ φίλον R. ἡ οὐ
om. A. Post πάντως add. μόνον K.Q. ἡ τὸν ἀγνώτα A. Veron. τὸν ἀγνο-
στον R. Statim οὕτως A. ἡ μὴ] καὶ ὁ μὲν φησὶ, μὴ K.Q. Sav. cet. ὁ χρη-
μάτων] τουτέστι, χρ. K.Q. Statim ἀλλὰ κἂν K.O.Q. Sav. cet. ἡ τῶν om.
R. ἀμελοῦμεν pro ἀφειδούμεν idem. ἡ μὲν] δὲ A.N.R. ἡ φησὶν] κελεύει
K.Q. Sav. cet. Post μήποτε add. φησὶ iidem. ἡ μὴδὲν R. Statim ἀφελ-
O. ἡ γὰρ om. A. ἡ βαλόντες] τὸ ἀγκιστρὸν ρίψαντες εἰς τὴν θάλασσαν
(θάλατταν Sav. cet.) K.Q. Sav. cet. βάλλοντες bis A. ἡ ἡμεῖς] + οὐκ ἀπελ-
πίζομεν, ἀλλὰ K.Q. Sav. cet. ἡ δεῖξετε N.O.R. Mut. Mox καρπὸς ὥριμος
ex corr. O. ἡ γεηπνός A. ἡ καὶ] εἰτα K.Q. Sav. cet. ἡ ἡμῶν A.N.
R. Veron. Mut.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

¹ Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγελιάμενος ὁ θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς 111
^a εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἡ μὴν
 εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε. Καὶ ^b οὕτω
 μακροθυμήσας, ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἀνθρωποι μὲν γὰρ
 κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας
 πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος.

ΚΑΘΑΨΑΜΕΝΟΣ ^cγενναίως τῶν Ἑβραίων, καὶ φοβή- B
 σας αὐτοὺς ἱκανῶς, πρῶτον μὲν τοῖς ἐγκωμίοις παραμυθείται,
 δεύτερον δέ, ὃ ^d καὶ ἰσχυρότερόν ^e ἐστὶ, τῷ πάντως ^f ἐπιτεύ-
 ξεσθαι αὐτοὺς τῶν ἐλπίζομένων. Καὶ τὴν παράκλησιν οὐκ ἀπὸ
 τῶν ^g μελλόντων ποιῆται, ἀλλὰ πάλιν ἀπὸ τῶν παρελθόντων·
 ὃ δὴ μᾶλλον αὐτοὺς ἔπειθεν. Ὡςπερ γὰρ ἐν τῇ κολάσει δι'
 ἐκείνων μᾶλλον φοβεῖ, οὕτω καὶ ^h ἐν τοῖς ἐπάθλοις διὰ τούτων
 παρακαλεῖ, τὸ τοῦ θεοῦ δεικνὺς ἔθος· τοῦτο δέ ἐστὶ, τὸ μὴ
 ταχέως ἐπάγειν τὰ ἐπηγγελμένα, ἀλλὰ διὰ μακροῦ τοῦ χρό- C
 νου. Ποιεῖ δὲ τοῦτο, τῆς ⁱ τε αὐτοῦ δυνάμεως μέγιστον τεκμή-
 ριον ἐκφέρων, καὶ ἡμᾶς εἰς πίστιν ἐνάγων, ἵνα οἱ ἐν ^k θλίψει
 ζῶντες, καὶ τὰς ἐπαγγελίας μὴ λαμβάνοντες μὴδὲ τοὺς μισθοὺς,
 μὴ ἀπαγορεύωσι πρὸς τοὺς καμάτους. Καὶ πάντας ^l ἀφιεῖς,
 καίτοιγε ἔχων πολλοὺς ^m εἰπεῖν, τὸν Ἀβραὰμ εἰς μέσον ἤγαγε,
 διὰ τε τὸ ἀξίωμα τοῦ προσώπου, καὶ διὰ τὸ μάλιστα ἐπ' αὐτοῦ
 τοῦτο συμβεβηκέναι. Καίτοιγε ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς
 φησιν, ὅτι ⁿ “Οὗτοι πάντες πόρρωθεν ^o αὐτὰς ἰδόντες καὶ
 ἀσπασάμενοι, οὐκ ἐκομίσαντο τὰς ἐπαγγελίας, ἵνα μὴ χωρὶς
 ἡμῶν τελειωθῶσι.” “Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ, ^p φησὶν, ἐπαγγελιά-
 μενος ὁ θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε
 καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύ- D
 νων πληθυνῶ σε. Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγ-
 γελίας.” ^q Πῶς οὖν ἐν τῷ τέλει φησὶν, ὅτι οὐκ ἐκομίσατο τὰς

¹ CAP. VI. v. 13—15.² Hebr. xi. 13, 39, 40.

HOM. XI. ^a εἶχε μείζονος pro μείζονος εἶχε K.N.O.Q.R. Cat. Supp.
^b οὕτως K.N. Cat. Supp. οὕτως Q. ^c [γενναίως] Sav. γενναίως om. K.Q.
^d καὶ om. A. Statim ἰσχυρόν K.O.Q.R. ^e ἐστὶ + ἐλπίδας αὐτοῖς προσα-
 φήσει K.Q. Statim τὸ πάντως A.K.O.Q. Supp. ^f ἐπιτεύξεσθαι A.R. Supp.
 αὐτοὺς om. K.Q. ^g μελλόντων] Sic K.N.O.Q.R. Supp. Mut. ἐνεστῶτων
 Edd. Mox ἀλλ' ἀπὸ (om. πάλιν) R. ^h ἐν] ἐπὶ R. ⁱ τε αὐτοῦ] αὐτοῦ R.
^k θλίψει K.O.Q.R. Mut. Mox ἀπαγορεύωσι K.O.Q. Supp. ^l ἀφιεῖς Q.
 Supp. et ex corr. O. ^m εἰπεν A. Veron. Post μέσον add. οὖν iidem. ⁿ αὐ-
 τὰς] μὲν R. ^o φησὶν om. K.Q. Mox εἶχε μ. pro μ. εἶχε K.O.Q.R. ^p Haec
 πῶς οὖν—ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας desunt in A.K.O.Q.R. Mut. Veron. Le-
 guntur in marg. N. Sav. cet.

ἐπαγγελίας· ἐνταῦθα δὲ, ὅτι “μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας;” πῶς οὐκ ἔλαβε; πῶς ἐπέτυχεν; Οὐ περὶ τῶν αὐτῶν ἐνταῦθα φησι κάκει, ἀλλὰ διπλὴν ποιεῖται τὴν παράκλησιν. Ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβραάμ· καὶ τὰ μὲν ἐνταῦθα 112 μετὰ μακρὸν χρόνον ἔδωκε, τὰ δὲ ἐκεῖ, οὐδέπω· “καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.” Ὁρᾷς ὅτι οὐχ ἡ ἐπαγγελία μόνη τὸ πᾶν εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ ἡ μακροθυμία; Ἐνταῦθα φοβεῖ αὐτοὺς, δεικνὺς ὅτι πολλάκις ἐγκόπτεται ἐπαγγελία δι’ ὀλιγοψυχίαν. Καὶ τοῦτο ἔδειξε ἡ μὲν διὰ τοῦ (491) λαοῦ· ἐπειδὴ γὰρ ὀλιγοψύχησαν, διὰ τοῦτο τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἔτυχον· τὸ δὲ ἐναντίον δείκνυσιν διὰ τοῦ Ἀβραάμ. Εἴτα πρὸς τῷ τέλει καὶ πλείον τι ποιεῖ· ὅτι καὶ μακροθυμήσαντες οὐκ ἔτυχον, καὶ οὐδὲ οὕτως ἀσχάλλουσιν.

“Ἀνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πά-
B σης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· ὁ δὲ θεός, ἐπεὶ κατ’ οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ’ ἑαυτοῦ.” Καλῶς. Τίς οὖν ἐστὶν ὁ ὁμόσας τῷ Ἀβραάμ; οὐχὶ ὁ υἱός; Οὐ, φησί. Μάλιστα ἡ μὲν αὐτός· ἀλλ’ οὐκ ἀμφισβητῶ. Ὅταν οὖν αὐτὸς ὁμνῇ, “Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,” ἐτὸν αὐτὸν ὅρκον, οὐ δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν κατὰ μείζονος ὁμόσαι; Ὡς περ γὰρ ὁ πατὴρ ὥμοσεν, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς ὁμνύει καθ’ ἑαυτοῦ, λέγων, “Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν.” Ἐνταῦθα ἡ αὐτοὺς ἀναμιμνήσκει καὶ τῶν ὀρκῶν κτῶν τοῦ Χριστοῦ, ὧν συνεχῶς ἔλεγεν,
C “Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἰσοι, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα.” Τί ἐστὶ, “Καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος;” Ἀντὶ τοῦ, ἐκ τούτου λύεται πάσης ἀντιλογίας ἀμφισβήτησις· οὐ τῆσδε ἢ τῆσδε, ἀλλὰ πάσης. Ἐδεῖ μὲν οὖν καὶ χωρὶς ὀρκου πιστεῦσθαι τὸν θεόν. 4 “Ἐν φ

3 Joan. xi. 26.

4 v. 17.

οὐκ] οὖν N. et ex corr. O. καὶ οὐκ K.Q. Mox πῶς καὶ ἐπέρ. K.Q. Sav. cet. καὶ eras. ut videtur, in R. τῶν om. R. ἐντ. φησὶ] φησὶν ἐντ. O.R. Cat. ἐντ. λέγει Supp. ἐνταῦθα—ἀλλὰ] φησὶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐντ. τὰ δὲ ἐκεῖ K.Q. ἀλλὰ] + καὶ N.O. Sav. cet. invitus Cat. Supp. ἐνθαδὲ K.O.Q.R. Cat. Mox μακρὸν τὸν χρ. K.O.Q. ἐγκόπτεται K.O.Q. Cat. μὲν] + καὶ K. Mox ὀλιγοψύχησαν ἦσαν pro ὀλιγοψύχησαν R. οὐκ ἔτυχον] Sic nostri omnes. ἐπέτυχον οὐδαμῶς Veron. Sav. Mor. οὐκ ἔτυχον οὐδαμῶς Ben. ὅτι] δείκνυσιν γὰρ ὅτι Q. Sav. cet. Proximum καὶ om. R. οὐκ] τινες οὐκ Q. Statim ἔτυχον A.K.N.O.Q. Cat. Supp. ἐπέτυχον Edd. ὁ om. A. Veron. Mox εἶχε μ. pro μ. εἶχε K.O.Q.R. Cat. ὁ υἱός; οὐ, φ.] ὁ θεός, φ. R. Post φησὶ add. πόθεν τοῦτο λέγεις; K.Q. Sav. cet. μὲν] + οὖν R. + γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox πλὴν pro ἀλλ’ K.O.Q.R. Cat. Sav. cet. τὸν αὐτὸν ὅρκον post ὁμνῇ transp. K.Q. Sav. cet. ὁμνύει K.Q. ὁμνύουσιν O. ὁμνύουσιν K.Q. Cat. Mut. αὐτὸς A. Veron. Statim ἀναμιμνήσκων K. καὶ] ἐκείνων K.Q. Sav. cet. καὶ om. R. τῶν om. A.R. Supp. Veron. ἰσοι] ὑμῖν K.N.O.Q. Cat. Statim ὅτι ὁ π. O. ὁ om. A. Cat. Veron.

περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς, ^αφησὶν, ἐπιδείξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ^οἐμεσίτευσεν ὄρκῳ." Ἐνταῦθα ^ρκαὶ τοὺς πιστοὺς περιλαμβάνει διὰ τοῦτο καὶ ταύτης μέννηται τῆς ἐπαγγελίας τῆς πρὸς D ἡμᾶς κοινῶς γενομένης. "Ἐμεσίτευσεν, ^ιφησὶν, ὄρκῳ." Πάλιν ἐνταῦθα τὸν υἱὸν φησι μετὰξὺ ἀνθρώπων καὶ θεοῦ μεσίτην γεγονέναι. ^δ"Ἰνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι ^ττὸν θεόν." Ποίου καὶ ποίου; Τοῦ τε εἰπεῖν καὶ ὑποσχέσθαι, τοῦ τε ὄρκον προσθεῖναι τῇ ὑποσχέσει. Ἐπειδὴ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο δοκεῖ πιστότερον εἶναι τὸ τοῦ ὄρκου, διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸ προσέθηκεν. Ὅρᾳς ὅτι οὐ τὴν ἀξίαν τὴν ἑαυτοῦ σκοπεῖ, ἀλλ' ὅπως τοὺς ἀνθρώπους πείσῃ, καὶ 113 ἀνάξια ^απερὶ ἑαυτοῦ ἀνέχεται ^ιλέγεσθαι; Τουτέστι, πληροφωρῆσαι θέλων. Καὶ ἐπὶ ^νμὲν τοῦ Ἀβραάμ δείκνυσιν τοῦ θεοῦ ὅν τὸ πᾶν, οὐ τῆς μακροθυμίας ἐκείνου, εἶγε καὶ ὄρκον ἡνέσχετο προσθεῖναι, ^ωεἰ καθ' οὗ ὁμνύουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὁ θεὸς κατ' ^{αὐτοῦ} ὥμοσε, τουτέστι, καθ' ἑαυτοῦ. Ἄλλ' ἐκείνοι μὲν ὡς μεΐζονος, οὗτος δὲ οὐχ ὡς μεΐζονος· καὶ ὁμῶς ἐποίησεν. Οὐ γὰρ ἴσον, ἄνθρωπον ^γκαθ' ἑαυτοῦ ὁμόσαι καὶ θεόν· ^οδὲ γὰρ ἀνθρώπος ἐξουσίαν ἑαυτοῦ οὐκ ἔχει. Ὅρᾳς τοίνυν ὅτι οὐ πρὸς τὸν Ἀβραάμ μᾶλλον ἢ πρὸς ἡμᾶς τοῦτο εἴρηται. "^αἸσχυρὰν, φησὶ, παράκλησιν ^βἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατήσαι τῆς B προκειμένης ἐλπίδος." ^οΚαὶ ἐνταῦθα πάλιν μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. Νῦν, φησί· καὶ οὐκ εἶπεν, ἐπειδὴ ὥμοσεν. Ὅρκος δὲ ^ατί ἐστιν, ἐδήλωσεν εἰπὼν τὸ, κατὰ ^οτοῦ μεΐζονος ὁμόσαι. ^ιἌλλ' ἐπειδὴ ἄπιστόν ἐστι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, συγκάτεισιν εἰς τὰ αὐτὰ ἡμῖν. Ὡσπερ οὖν ὁμνυσι δι' ἡμᾶς, καίτοι ἀνάξιον αὐτοῦ τὸ μὴ πιστεῦσθαι· οὕτω καὶ τὸ, "^αἘμαθεν ἐξ ὧν ἔπαθεν," εἴρηκεν, ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι τοῦτο

5 v. 18.

^α φησὶν om. K.Q.R. Mut. Statim ἐπιδείξασθαι R. ^ο ἐμεσ. ὄρκῳ om. K.Q. ^ρ καὶ om. K. Mox μεμν. τῆς ἐπ. pro τῆς ἐπ. μεμν. A.K.N.O.Q. Cat. Supp. ^ι φησὶν om. K.Q.R. Mox ἐντ. πάλιν pro πάλιν ἐντ. K.Q. ^τ τὸν om. K.O.Q. ^δ περὶ] τινα K.Q. Statim αὐτοῦ R. ^ε λέγεσθαι] + ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν K.Q. Supp. ^ν [μὲν] Sav. μὲν om. K.Q. ^ω εἰ (εἰ om. R. Mut.) καθ' οὗ (καθὼς Cat.)—καθ' ἑαυτοῦ] καὶ ἄνθρωποι μὲν κατὰ τινος ὁμνύουσιν· ὁ δὲ θεὸς καθ' ἑαυτοῦ K.Q. invitis Cat. Supp. ^{αὐτοῦ} αὐτὸ R. ^γ καθ' ἑαυτοῦ om. K.Q. ^ο δὲ καὶ olim O. Mox ἑαυτοῦ ἐξουσίαν hoc ord. K.O.Q. Cat. ^α ἰσχυροτέραν R. et a pr. m. O. φησὶ om. K.Q. ^β ἔχωμεν A.N.R. Veron. Statim καταφεύγοντες K.Q. et a pr. m. O. ^ο καί—νῦν, φ.] ἀνω εἰπὼν, μακροθ. ἐπέτ. τῆς ἐπ. νῦν φησιν (+ ὅτι Q.) ἰσχυρὰν π. ἔχομεν K.Q. ^α τί] Sic K.O. Cat. Supp. et ex corr. N.Q. τίς Edd. Post ἐστὶν add. ἢ ὅτι R. ^ο τοῦ om. R. ^ι ἀλλ'] καὶ K. Supp. ^ε εἴρηται O.Q. Cat. Supp. Mut. Mox εἶναι om. R. Supp.

νομίζουσι μάλλον εἶναι ἀξιοπιστότερον, τὸ διὰ ^hτῆς πείρας
C ἔλθειν. Τί ἐστὶ, “τῆς προκειμένης ἐλπίδος;” Ἀπὸ τούτων τὰ
μέλλοντα, φησί, στοχαζόμεθα· εἰ γὰρ ταῦτα μετὰ τοσούτον
ἐξέβη χρόνον, ^kπάντως κάκεῖνα. “Ὡστε τὰ πρὸς τὸν Ἀβραάμ
γεγεννημένα πιστοῦται ἡμᾶς καὶ περὶ τῶν μελλόντων.

⁶ “^{1a} Ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βε-
βαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·
ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.” Ἐν τῇ
κόσμῳ ἔτι ὄντας, καὶ ^mοὐδέπω μεταστάντας τοῦ βίου, δείκνυ-
σιν ἤδη ὄντας ἐν τοῖς ἐπηγγελμένοις· διὰ γὰρ τῆς ἐλπίδος ἤδη
D ἐν τῇ οὐρανῷ ἐσμεν. Εἶπεν, ἀναμείνατε· πάντως γὰρ ἔσται.
Εἶτα πληροφορῶν λέγει· μάλλον δὲ, τῇ ⁿἐλπίδι· καὶ οὐκ εἶ-
πεν, ἡμεῖς ἐσμεν ἔνδον, ^oἀλλ’, αὐτὴ εἰσῆλθεν ἔνδον· ὅπερ ἀλη-
θέστερον ἦν καὶ πιθανώτερον. “Ὡς περ ^pγὰρ ἡ ἄγκυρα ἐξαρτη- (492)
θεῖσα τοῦ πλοίου, οὐκ ἀφίησιν αὐτὸ περιφέρεσθαι, καὶ μυρίοι
^qπαρασαλεύουσιν ἄνεμοι, ἀλλ’ ἐξαρτηθεῖσα ἐδραῖον ποιεῖ· οὕτω
καὶ ^rἡ ἐλπίς. Καὶ ὅρα ^sτί σφόδρα ἀρμόδιον εὑρεν εἰκόνα· οὐ
γὰρ εἶπε θεμέλιον, ὅπερ ^tἀπῆδεν, ἀλλὰ, ἄγκυραν. Τὸ γὰρ ἐν
114 σάλῳ ὄν, ^vκαὶ οὐ σφόδρα δοκοῦν ἠδράσθαι, ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς, ὡς
ἐπὶ γῆς, ἔστηκε, ^wκαὶ σαλεύεται, καὶ οὐ σαλεύεται. Ἐπὶ μὲν
^xγὰρ τῶν Ἰσφόδρα στερρῶν καὶ φιλοσόφων, εἰκότως ἐκείνο
τέθεικεν ὁ Χριστὸς λέγων· ^y“Ὅστις ψοδόμησε τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν” ἐπὶ δὲ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ὀφει-
λόντων διὰ τῆς ἐλπίδος διαβαστάζεσθαι, ^zοἰκείως τοῦτο τέθει-
κεν ὁ Παῦλος. Ἡ μὲν γὰρ ζάλη καὶ ὁ πολὺς χειμὼν σαλεύει
τὸ σκάφος· ἡ δὲ ἐλπίς οὐκ ἀφίησι περιφέρεσθαι, ^aκαὶ μυρίοι
παρασαλεύουσιν ἄνεμοι. “Ὡστε εἶγε μὴ ταύτην εἶχομεν, παλαι
ἂν κατεποντίσθημεν. Οὐκ ἐν τοῖς πνευματικοῖς δὲ μόνον, ἀλλὰ
B καὶ ἐν τοῖς βιωτικοῖς πολλὴν ^bταύτης εὐροί τις ἂν τὴν ἰσχύ-
οιον, ἐπὶ ἐμπορίας, ἐπὶ γεωργίας, ἐπὶ στρατείας, ^cεἰ μὴ ταύ-

⁶ v. 19, 20.

⁷ Matth. vii. 24.

^h τῆς om. K.Q. ⁱ τὰ μ. φ.] φ. τὰ μ. N.R. ^k π. κάκεῖνα. ὥστε] ὥστε
κάκεῖνα R. ^l ἦν ὡς δ. ἔχομεν] ὡς δ. ἔχομεν A.R. Veron. ^m μηδέπω
μεταστάντας R. ⁿ ἐλπίδι] + ἤδη ἐτύχετε K.O.Q. Sav. cet. + ἐκεῖ ἐσμεν
Supp. ^o ἀλλ’—ἔνδον om. R. ^p γὰρ] δὲ A.N. Veron. Mox ἐξαρτηθεῖσα
bis O.R. ^q παρασαλεύουσιν olim O. Mox ἐξαρτηθεῖσα om. K.Q. inclu-
sum a Sav. cet. τοῦ πλοίου—ποιεῖ] ἐδραῖον ποιεῖ τὸ σκάφος Supp. ^r ἡ om.
R. ^s τί] πῶς K.Q. Sav. cet. ^t ἀπείδεν O. ^v καὶ οὐ—ἔστηκε] καὶ ἐπὶ
τῆς ὑγρᾶς, οὐ σφόδρα δοκεῖ ἠδράσθαι, οὐδ’ ὥς περ ἐπὶ τῆς γῆς ἔστηκε K.Q. Supp.
^w καὶ] καὶ γὰρ K.Q. ἀλλὰ Supp. καὶ σ. om. A. καὶ οὐ σ. om. K.Q. Supp.
^x γὰρ om. K.Q. ^y σφ. στερρῶν] σφοδροτέρων R. Mox ἤδη τελείων pro
φιλοσόφων K.Q. ^z οἰκείως] εἰκότως R. ^a καὶ—ἄνεμοι om. O.R. Cat.
Mut. Habet in marg. a 2da m. O. ^b ταύτην R. ^c εἰ μὴ] + γὰρ K.O.Q.
Supp. Sav. cet. Mox τις εὐθ. pro εὐθ. τις K.O.Q.R.

την εὐθέως τις ^dπρόβηται, οὐδ' ἂν ᾤψαιτο ἔργου. *Αγκυραν
 *δὲ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλ' ἀσφαλῆ ^fκαὶ βεβαίαν, οὐ σαλευ-
 ομένην. “Εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος.”
 ἂντὶ τοῦ, διῶκουμένην εἰς τὸν οὐρανόν. Εἶτα καὶ τὴν πίστιν
 ἐπήγαγεν, ἵνα μὴ μόνον ἐλπίς ᾖ, ἀλλὰ καὶ ἀληθὴς σφόδρα.
 Μετὰ γὰρ τὸν ὅρκον καὶ ἕτερον τίθησι, τὴν διὰ τῶν πραγμά-
 των ἀπόδειξιν, ὅτι πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς. Ὁ C
 δὲ πρόδρομος, τινῶν ἐστι πρόδρομος, ὥσπερ Ἰωάννης τοῦ Χρι-
 στοῦ. Καὶ οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, εἰσῆλθεν, ἀλλ', ^k“Ὁπου πρόδρομος
 ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν,” ὥς καὶ ἡμῶν ὀφειλόντων καταλαβεῖν.
 Οὐ πολὺ γὰρ τοῦ προδρόμου καὶ τῶν ἑπομένων τὸ μέσον.
 ἐπεὶ οὐδ' ἂν εἴη πρόδρομος. Τὸν γὰρ πρόδρομον καὶ τοὺς ἐπο-
 μένους ἐν τῇ αὐτῇ ^mχρῇ εἶναι ὁδῶ, ⁿκαὶ ἐπικαταλαμβάνειν.
 “Κατὰ τὴν τάξιν, ^oφησί, Μελχισεδέκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς
 τὸν αἰῶνα.” Ἰδοὺ καὶ ἄλλη παράκλησις, εἶγε ἄνω ὁ ἀρχιερεὺς
 ῤῆμῶν, καὶ πολὺ βελτίων ^qτῶν παρὰ ^rἸουδαίοις, οὐ τῷ τρόπῳ D
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τόπῳ, καὶ τῇ σκηνῇ, καὶ τῇ διαθήκῃ, καὶ
 τῷ προσώπῳ. Καὶ τοῦτο ^sδὲ εἰς τὸ κατὰ σάρκα εἶρηται.

Ἥχρῃ τοίνυν καὶ τοὺς ὧν ἐστὶν ἱερεὺς σφόδρα εἶναι βελτίους·
 καὶ ὥσπερ ^vπολὺ τὸ μέσον Ἀαρὼν καὶ τοῦ Χριστοῦ, τοσοῦ-
 τον ἡμῶν καὶ ^wἸουδαίων τὸ μέσον. “Ὅρα γάρ· ἄνω ἔχομεν τὸ
 ἱερεῖον, ἄνω τὸν ἱερέα, ἄνω τὴν θυσίαν· ^xτοιαύτας ἀναφέρωμεν
 θυσίας, τὰς ^yἐν ἐκείνῳ δυναμένας προσφέρεισθαι τῷ θυσιαστη-
 ρίῳ. Οὐκέτι πρόβατα καὶ ^zβόες, οὐκέτι αἷμα καὶ κνίσα· ^aπάντα 115
 ταῦτα λέλυται, καὶ ἀντεισενήκεται ἀντὶ τούτων ἡ λογικὴ λα-
 τρεία. Τί δὲ ἐστὶν ^bἡ λογικὴ λατρεία; Τὰ διὰ ψυχῆς, τὰ
^cδιὰ πνεύματος· ^s“Πνεῦμα, φησὶν, ὁ θεός· καὶ τοὺς προσκυ-

8 Joan. iv. 24.

^d προσθείται O. Statim οὐκ ἂν R. ^e δὲ] γὰρ R. ^f καὶ] τε καὶ Edd.
 τε om. K.O.Q.R. Supp. ^g οὐ] καὶ οὐ R. οὐ σαλ.] ἵνα δηλώσῃ τὸ ἀψευδές
 τῶν αὐτῇ ἐπηρειδομένων εἰς σωτηρίαν· διὸ ἐπάγει K.Q. Sav. cet. οὐ σαλ. ἵνα
 δείξῃ τὸ ἀψευδές—ἐπάγει Supp. ^h ἀντὶ] τί ἐστὶ τοῦτο; ἀντὶ K.Q. Sav. cet.
ⁱ ἐτέρων A.N. Veron. ^k ὅπου—εἰσῆλθεν om. R. Post εἰσῆλθεν add. Ἰη-
 σοῦς N. ^l ἑπομένων] + ὀφείλει εἶναι K.Q. Sav. cet. ^m χρῇ εἶναι] εἶναι
 χρῇ K.N.Q. ⁿ καὶ] + τὸν μὲν ὀδεύειν (προοδεύειν Q. Supp.) τοὺς δὲ K.Q.
 Supp. Sav. cet. ^o φησὶ om. R. ^p ῤῆμῶν] + ἐστὶν R. Statim καὶ om.
 K.Q. Mox βέλτιον R. ^q τῶν] τοῦ K.Q.R. Cat. ^r Ἰουδαίοις] + ἐστὶν
 R. + ὧν K.Q. Mox μόνῳ R. ^s δὲ om. R. ^t ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ δια-
 κοινῶν τοῖς ἁγίοις, καὶ μὴ πολυπραγμαίνειν, τίς ἀξίος, ἀλλὰ διὰ τὸν θεὸν πρὸς πάν-
 τας ποιεῖν, κἀκεῖθεν ἐκδέχεσθαι τὰς ἀμοιβάς. Veron. ^v πολὺ om. R. Cat. et
 a pr. m. O. ^w τῶν, Ἰουδ. A.K.N.Q. Sav. cet. τοσοῦτον—μέσον] οὕτως εἶ-
 ναι τι μέσον ἀνάγκη K.Q. ^x τοιαύτας] οὐκοῦν τοιαύτας K.Q. Sav. cet. Sta-
 tim καὶ ἀναφ. R. ^y ἐν om. N.R. ^z βόες] Sic K.N.O.Q.R. βόης A.
 βόας Edd. Mox κνίσσα K.N.O.Q. κνίσσα A. κνίσαι R. κνίσσαν Edd. ^a πάν-
 τα] + γὰρ R. Mox ἀντεισῆκεται N. ^b ἡ om. Q. Veron. τί δὲ—λατρεία om.
 A.K. ^c διὰ πν.] κατὰ πνεῦμα O.R.

- νοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ^d χρῆ προσκυνεῖν· ὅσα μὴ δεῖται σώματος, ὅσα μὴ δεῖται ὀργάνων, μὴ τόπων· ὧν αὐτός τις ἐστὶν ἱερεὺς· οἷον ἐπιείκεια, σωφροσύνη, ἔλεημοσύνη, ἀνεξικακία, μακροθυμία, ταπεινοφροσύνη. Τὰ θύματα ταῦτα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ἴδοι τις ^e ἂν ἄνωθεν προδιατετυπωμένα.
- B⁹ “Θύσατε, ^h φησὶ, τῷ θεῷ θυσίαν δικαιοσύνης· ⁱ θύσατε θυσίαν αἰνέσεως” καὶ, “Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με” καὶ, “Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον” ^k καὶ, “Τί κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ’ ἢ τὸ ἀκούειν αὐτοῦ;” “Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠνδόκησας. Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ θεὸς, τὸ θέλημά ^m σου” καὶ πάλιν, “Ἰνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ ⁿ φέρετε;” “Ἀπόστησον ἀπ’ ἐμοῦ ἤχον ῥόδων σου, καὶ ^o ψαλμὸν ὀργάνων σου οὐκ ἀκούσομαι” ἀλλ’ ἀντὶ τούτων, “Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν.” Ὁρᾷς οἷαις θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός; ὁρᾷς καὶ ἄνωθεν ἤδη τὰς μὲν ῥέκκεχωρηκίας, τὰς δὲ ἀντσεισθούσας; Ταύτας τοίνυν προσάγωμεν. Ἐκείναι μὲν
- C γὰρ πλούτου καὶ τῶν ἐχόντων εἰσὶν, αὗται δὲ ἀρετῆς· ἐκείναι ἔξωθεν, αὗται ἔνδοθεν· ἐκείνας καὶ ὁ τυχὼν ἐργάσασθαι ^q δύναται· ἂν, ταύτας δὲ ὀλίγοι. “Ὅσω ^r γὰρ προβάτου κρείττων ὁ ἄνθρωπος, τοσοῦτ’ αὕτη ἐκείνης ἡ θυσία· ἐνταῦθα γὰρ τὴν ψυχὴν (493) σου ἀναφέρεις θύμα. Ἔστι ^s δὲ καὶ ἄλλα θύματα, τὰ ὄντως ὀλοκαυτώματα, ^t τὰ τῶν μαρτύρων σώματα” ^v ἐκεῖ καὶ ψυχὴ καὶ σῶμα· ἐκείνα ὁσμὴν εὐωδίας ἔχει μεγάλην. Δύνασαι καὶ σύ, εἰάν ^w θέλῃς, τοιαύτην θυσίαν ἀναγαγεῖν. Τί γὰρ, εἰάν μὴ τῷ πυρὶ καύσης ^x τὸ σῶμα; ἀλλ’ ἐτέρῳ πυρὶ δύνασαι· οἶον, τῷ τῆς
- D πενίας τῆς ἐκουσίου, τῷ τῆς θλίψεως. Τὸ ^y γὰρ ἐξεῖναι μετὰ τρυφῆς καὶ πολυτελείας διάγειν, τὸν δὲ ἐπίμοχθον καὶ ^z κατάπικρον ἀναιρεῖσθαι βίον, καὶ τὸ σῶμα νεκροῦν, οὐχὶ ὀλοκαυτῶ-

⁹ Psal. iv. 6. cvi. 22. xlix. 23. l. 19. Mich. vi. 8. Psal. xxxix. 7, 8. (coll. l. 18.) Jer. vi. 20. Amos. v. 23. Osee vi. 6.

^d χρῆ] δεῖ K.O.Q. ^e ὧν—ἱερεὺς] Sic O. τις om. N. ἀλλ’ ὧν αὐτός ἐστιν l. R. ὧν αὐτός· τί ἐστὶν ἱερεῖα; (ἱερεῖς A.) A. Veron. τὰ δὲ ἐστὶν K.Q. Sav. cet. ^f ἐλεημοσύνη et μακροθυμία om. R. ^g ἂν om. R. ^h φησὶ] γὰρ, φησὶ N. γὰρ, φησὶν ὁ Δαυὶδ K.Q. Sav. cet. ⁱ θύσατε] καὶ πάλιν, θύσω σοι K.Q. Sav. cet. ^k καὶ—αὐτοῦ om. K.Q. inclusum a Sav. Post αὐτοῦ add. καὶ ἀγαπᾶν αὐτὸν R. ^l ἠνδόκησας O. ἐζήτησας K.Q. ^m σου] + καὶ ἄλλο τι κύριος ἐκζητεῖ π. σ. ἀλλ’ ἢ τὸ αὐτοῦ K.Q. ⁿ φέρεις ex φέρεις O. Post φέρετε add. καὶ ἕτερος K.Q. Sav. cet. ^o ψαλμῶν N. Mox ἀλλ’ ἀντὶ τούτων om. K.Q. ^p ῥέκκεχουινίας ex corr. A. ^q δύναται· ἂν] δύναται A.N. δύνατ’ ἂν (sic) R.(?) Veron. ^r γὰρ] δὲ A.K.N. Sav. cet. Statim κρείττων A. ἄνθρωπος sine artic. K.O. ^s δὲ om. R. Veron. Mox θύμα N. Proximum τὰ om. R. Veron. ^t τὰ om. A. Statim τῶν ἁγίων μ. A.N. Sav. cet. Mox τὰ σώματα A.N. ^v ἐκεῖ] + ἄγμα K.Q. Sav. cet. ἐκεῖ—σῶμα om. O.R. invito Mut. ^w θελήσης O. Mox ἀγαγεῖν K.Q. ^x τὸ om. R. ^y γὰρ] + μὴ Q. ^z πικρὸν A.N.R. Veron. Statim ἀπείσθαι K.N.O.Q. Ben. eligatur Mut.

σίς ἐστι; Νέκρωσόν σου τὸ σῶμα καὶ σταύρωσον, καὶ λήψῃ καὶ αὐτὸς τοῦ μαρτυρίου ^ατούτου τὸν στέφανον. Ὅπερ ^βγὰρ ἐκεῖ τὸ ξίφος ἐργάζεται, τοῦτο ἐνταῦθα ἡ προθυμία ^γποιεῖτω. Μὴ καιέτω, μηδὲ κατεχέτω χρημάτων ἔρος, ἀλλὰ κατακαίεσθω καὶ ^δσβεννύσθω ἡ ἐπιθυμία αὕτη ἡ ἄτοπος τῷ πυρὶ τοῦ πνεύματος, ^εκατακοπτέσθω τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος. Αὕτη ^ϛθυσία ¹¹⁶ καλὴ, οὐ δεομένη ἱερέως, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ προσφέροντος ^βαὐτὴν· αὕτη θυσία καλὴ, κάτω μὲν ἐπιτελουμένη, ^ηἄνω δὲ εὐθέως ἀναλαμβανομένη. Οὐχὶ θαυμάζομεν ὅτι τὸ παλαιὸν πῦρ κατιὸν ^ιἅπαντα ἀνήλυσεν; ^κἘξέστι καὶ νῦν πῦρ κατελθεῖν πολὺ ^λθαυμαστότερον ἐκείνου, καὶ πάντα ἀναλῶσαι τὰ προκείμενα· μᾶλλον δὲ ^μοὐκ ἀναλῶσαι, ἀλλ' ἀναγαγεῖν εἰς τὸν οὐρανόν· οὐ γὰρ τέφραν αὐτὰ ποιεῖ, ἀλλὰ δῶρα προσφέρει τῷ θεῷ. Τοιαῦται ^νἦσαν αἱ τοῦ Κορινθίου ^ξπροσφοραί· ¹⁰ “Αἱ ^οεὐχαὶ σου γὰρ, φησὶ, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπρο- ^Βσθεν τοῦ θεοῦ.” Ὁρᾷς ^ρσυζυγίαν ἀρίστην; Τότε ἀκούομεθα, ὅταν καὶ αὐτοὶ ἀκούωμεν τῶν προσιόντων πενήτων. ¹¹ “^αὩς ἀποφράσσει, φησὶ, τὰ ὄρα αὐτοῦ τοῦ μὴ ^βἀκούσαι πτωχοῦ, τῆς δεήσεως αὐτοῦ οὐκ εἰσακούσεται ὁ θεός.” “Μακάριος ^γὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.” ^δΠοία δὲ πονηρὰ, ἀλλ' ^εἡ ἡμέρα ἐκείνη, ^ςἡ πονηρὰ τοῖς ἀμαρτωλοῖς; Τί ἐστιν, “ὁ συνιὼν;” Ὁ ρωτῶν τί ἐστι πένης, ὁ τὴν θλίψιν αὐτοῦ καταμαρθάνων· ὁ γὰρ μαθὼν αὐτοῦ τὴν θλίψιν, πάντως καὶ εὐθέως αὐτὸν ἐλεήσει. ^ζὍταν ἴδῃς πένητα, ^Ϟμὴ παραδράμῃς, ἀλλ' εὐθέως ἐννόησον ^ητίς ἂν ἦς, εἰ σὺ ^θἦς ἐκεῖνος· τί οὐκ ἂν ἠθέλησας πάντας ποιεῖν; “Ὁ συνιὼν,” φησὶν. ^ιἘννόησον ὅτι ^κὁμοίως σοι ἐλευθερός ἐστι, καὶ τῆς αὐτῆς σοι ^λκοινωνεῖ εὐγενείας, καὶ πάντα σοι κοινὰ κέκτηται· ^μκαὶ οὐδὲ

10 Act. x. 4.

11 Prov. xxi. 13. Psal. xl. 2.

^α τούτου om. R. ^β [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. ^γ ποιεῖται R. ^δ σβεν-
νύσθω A.N.O.R. κατασβεννύσθω Edd. καὶ σβ. om. K.Q. ^ε κατακ.] καὶ
κατακ. N.O. Sav. cet. κατακ. τῇ μ. τοῦ πν. om. K.Q.R. ^ς θυσία] ἡ θ. R.
^ζ αὐτὴν om. R. Mut. Statim αὕτη assumptum ex K.O.Q. Mut. αὕτη ἡ θ. R.
^η οὐ δεομένη—καλὴ om. A. Veron. ^θ ἄνωθεν a pr. m. O. ^ι πάντα O.
^κ θαυμασιώτερον R. ^λ οὐκ—τέφραν (τέφρα A.) om. R. ^μ εἰσιν R.
^ν προσευχαὶ A.N. Veron. et ex corr. O. ^ρ προσευχαὶ K.O.Q. Sav. cet.
Statim γὰρ om. R. Mox ἐνώπιον pro ἔμπροσθεν K.O.Q.R. Sav. cet. ^ς συ-
ζυγίαν] θυσίαν R. ^θ εἰσακούσαι R. Statim πτωχοῦ τῆς δεήσεως, καὶ αὐτοῦ
K.Q. ^ι ὁ] γὰρ ὁ R. ^κ ποῖα (ποία N.) δὲ πονηρὰ (πονηρὰ N.) οὐκ ἄλλη
δὲ αὕτη ἐστὶν K.Q. Sav. cet. ^λ ἡ om. O. ^μ ἡ πονηρὰ τοῖς ἄ.] Sic O.
^ν τοῖς ἄ. R. τοῖς ἄ. A.N. Veron. ^ς ἡ πονηρὰ γίνεται τοῖς ἄ. K.Q. Sav. cet.
^ζ ὅταν] + δὲ R. ^η τίς ἂν ἦς om. K.Q. ^θ ἦς] + ὥς R. Post πάντας add.
σοὶ idem. ^ι ὁμοῖος A. Floril. p. 366 (Tom. xii. p. 596 B.) ^κ κ. εὐγενείας]
κ. συγγενείας O.R. κοινωνίας A. Veron. Flor. ^λ καὶ—κορηννυται] ἀλλὰ τοῦ-
τον τὸν οὐδὲν ἔλαττον ἔχοντά σου, οὐδὲ τῶν κ. π. τῶν σῶν ἴσον ποιεῖς. οἱ μὲν
γὰρ ἄρτου κορηννυται K.Q. Sav. cet.

τῶν κυνῶν πολλάκις ἴσος ἐστὶ τῶν σῶν· ἀλλ' οἱ μὲν κορέννυνται, οὗτος δὲ πολλάκις ἐκοιμήθη πεινῶν· καὶ τῶν δούλων τῶν
 D δ' σῶν ὁ ἐλεύθερος ἀτιμότερος γέγονεν. Ἄλλ' ἐκείνοι^ε σοι χρεῖαν
 πληροῦσι. Ποῖαν δὲ ταύτην; δουλεύουσίν σοι καλῶς; Ἐὰν οὖν
 δείξω καὶ τοῦτον εἰς χρεῖαν σοι πληροῦντα πολλῶν μείζονα ἐκεί-
 νων; παραστήσεται^h γάρ σοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ
 ἐξαιρήσεται σε τοῦ πυρός. Τί τοιοῦτον οἱ δούλοιⁱ πάντες
 ποιοῦσιν; ^k Ὅτε ἡ Ταβιθὰ ἐτελεύτησε, τίς ἀνέστησεν αὐτήν;
 δούλοι περιστάντες, ἢ πτωχοί; Σὺ δὲ οὐδὲ^m τῶν δούλων τὸν
 ἐλεύθερον ἐν ἴσῳ ποιεῖν ἐθέλεις. Πολὺς ἐστὶν ὁ κρυμὸς, καὶ ἔρ-
 ριπταιⁿ ῥάκια ἔχων ὁ πένης, ἀποτεθνηκὼς, κροτῶν τοὺς ὀδόντας,
 καὶ τῇ ὄψει καὶ τῷ σχήματι ἱκανὸς παρακαλέσαι· σὺ δὲ^o θερ-
 μαινόμενος καὶ μεθύων παρέρχῃ· καὶ πῶς ἀξιοῖς τὸν θεὸν ἐν
 117 συμφορᾷ σε ὄντα ἐξελεῖσθαι; Πολλάκις δὲ καὶ τοῦτο λέγεις·
 ἐγὼ εἰ ἤμην, καὶ ἔλαβον πολλὰ ἀμαρτόντα τινὰ, ἀφῆκα ἂν
 αὐτόν, καὶ ὁ θεὸς οὐκ ἀφήσει; Μὴ τοῦτο^q εἶπες· τὸν οὐδὲν
 ἄμαρτόντα εἰς σέ, ὃν δύνασαι ἀπαλλάξαι, τοῦτον περιοράς·
^a πῶς σέ τὸν ἀμαρτάνοντα εἰς αὐτὸν ἀφήσει; Ἄρα οὐχὶ γεέν-
 νης ἄξια ταῦτα; Καὶ^r τί θαυμαστόν; Σῶμα μὲν πολλάκις
 νεκρὸν, ^v ἀναίσθητον, οὐκέτι τῆς τιμῆς αἰσθανόμενον, ^w μυρίοις
 καὶ ποικίλοις καὶ διαχρύσοις ἱματίοις περιστέλλεις· ^x τὸ δὲ
 B ἄλγουν καὶ κοπτόμενον καὶ βασανιζόμενον καὶ κατατεινόμενον
 ὑπὸ λιμοῦ^y καὶ κρυμοῦ περιοράς, καὶ πλέον τῇ κενοδοξίᾳ χα-
 ρίζῃ, ἢ τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ. Καὶ^z εἴθε μέχρι τούτου· ἀλλ'
 εὐθέως κατηγορίαὶ κατὰ τοῦ προσιόντος· τί γὰρ οὐκ ἐργάζε-
 ται, φησί; τί δὲ ἀργῶν τρέφεται; Εἰπέ μοι, σὺ^a δὲ ἐργα-
 ζόμενος ἔχεις ἃ ἔχεις, οὐχὶ κληρὸν πατρῶν παραλαβὼν; εἰ δὲ
 καὶ ἐργάζῃ, διὰ τοῦτο^b ὀνειδίζεις ἐτέρῳ; Οὐκ ἀκούεις Παύλου

^c τῶν om. K.N.O.Q. Sav. cet. ^d σῶν] + πολλάκις R. Statim ἀτιμότερος ὁ ἔλ. hoc ord. K.O.Q. ^e σοι] ἡμῖν K.Q. Sav. cet. Post πληροῦσι add. φησὶ iidem. ^f ταύτην] + εἰπέ μοι ὅτι iidem. ^g χρ. σοι] σοι χρ. O. σοι om. R. Post ἐκείνων add. τί εἰπείς K.Q. Sav. cet. ^h γάρ σοι] σοι γάρ O. σοι om. K. Mox ἐξαιρείται R. ⁱ π. ποιῶσιν pro ποιῶσι π. K.N.O.Q.R. ^k ὅτι A. Mox Ταβιθὰ K.Q.R. ^l τίς] τί K. Statim αὐτήν ἂν. pro ἂν. αὐτὴν K.O.Q.K. ^m τῶν δ.] τὰ δ. K.Q. et ex corr. O. δούλου R. Mox ἐν om. R. ⁿ ἔρριπται] + ἐπ' ἐδάφους K.N.Q. Sav. cet. Post ἀποτεθνηκὼς add. τῷ κρύει K.Q. Sav. cet. ^o μαινόμενος K.Q. ^p αὐτόν, καὶ ὁ] ὁ δὲ R. ^q εἶπες] + καὶ γάρ (+ καὶ K.Q.) σὺ K.Q. Sav. cet. ^r ἀμαρτάνοντα R. εἰς σέ om. R. Mut. et in text. O. Statim οὐ pro ὃν A. Veron. ^s πῶς—ἀφήσει] εἰ δὲ τὸν τοιοῦτον σὺ παραλογίζῃ, πῶς ὁ θεὸς εἰς αὐτὸν ἂμ. σε ἀφήσει K.Q. Sav. cet. ^t τί τὸ θ. R. Post θαυμαστόν add. εἰ τοῦτο ποιεῖς δὲ K.Q. ^v καὶ ἂν. K.Q. Sav. cet. ^w μύροις ex corr. N. ^x τὸ δὲ ἄλγουν om. R. Mox κοπτόμενον N.O.R. Flor. κατακοπτ. Edd. καὶ κ. καὶ β. om. K.Q. ^y καὶ κρυμοῦ om. in text. O. ^z εἴγε R. Statim μ. τούτου ἴστανται, καὶ μὴ εἰδ. K.Q. ^a δὲ om. R. ^b ὀνειδίζεις] ὀνειδίζει τῷ R. ἐργάζῃ ἵνα ὀνειδίζῃς K.Q.

(494) ἑλέγοντος; μετὰ γὰρ τὸ εἰπεῖν, ^dὅτι ¹² “Ὁ μὴ ἐργαζόμενος μηδὲ ἐσθιέτω,” ^eφησὶν, “Ὑμεῖς δὲ τὸ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακήσητε.”

Ἄλλα τί φησιν; Ἐπιθέτης ἐστί. Τί ἑλέγεις, ἄνθρωπε; ἄρτου ἐνὸς ἕνεκεν καὶ ἱματίου ἐπιθέτην καλεῖς; Ἄλλ' εὐθέως ^C πωλεῖ αὐτὸ, φησί. Σὺ δὲ ^bπάντα τὰ σαυτοῦ καλῶς διοικεῖς; Τί δέ; πάντες ⁱἀπὸ ἀργίας πένονται; οὐδεὶς ἀπὸ ^kναυαγίου; οὐδεὶς ἀπὸ δικαστηρίων; οὐδεὶς ἀπὸ κλοπῆς; οὐδεὶς ἀπὸ κινδύνων; οὐδεὶς ἀπὸ ἰνόςου; οὐδεὶς ἀπὸ ἄλλης περιστάσεως; ^mἌλλ', ἂν ἀκούσωμέν τινος τοιαῦτα ἀποδυρομένου καὶ ⁿμεγάλα βοῶντος, καὶ γυμνοῦ ἀναβλέποντος εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κομῶντος, καὶ ῥάκια ἡμφιεσμένου, εὐθέως τὸν ἐπιθέτην, τὸν ἀπατεῶνα, τὸν εἰρώνα καλοῦμεν. Οὐκ αἰσχύνῃ; τίνα ἐπιθέτην ^oκαλεῖς; Μηδὲν ὧς, καὶ μὴ κατηγορήσης τάνδρος. Ἄλλ' ἔχει, φησὶ, καὶ σχηματίζεται. Τοῦτο ^pσου κατηγορία, οὐκ ἐκείνου. ^D Οἶδε πρὸς ὧμους ἔχων, πρὸς θηρία μᾶλλον ἢ πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ὅτι κἂν ἐλεεινὸν ^qφθέγγεται ῥῆμα, οὐδένα ἐφέλκεται· καὶ διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται καὶ σχῆμα περιθεῖναι ἑαυτῷ ἐλεεινότερον, ἵνα σου κατακλάσῃ τὴν ψυχὴν. Ἐὰν ἴδωμέν τινα ἐν ἐλευθερίᾳ σχήματι προσιόντα, οὗτος ἐπιθέτης ἐστί, φησὶ, καὶ ἵνα δοξῇ ἀπὸ εὐγενῶν εἶναι, οὕτω πρῶσεισιν· ^aἂν ἴδωμεν ἐν τῷ ἐναντίῳ σχήματι, ⁱκαὶ τοῦτον κακίζομεν. Τί ^vπράξουσιν λοιπόν; ^uὩς τῆς ὁμότητος, ὡς τῆς ^wἀπηνείας. Τίνος ἕνεκεν, φησὶ, ¹¹⁸ τὰ ἡκρωτηριασμένα μέλη ^xγυμνοῦσι; Διὰ σέ· εἰ ἐλεήμονες ἦμεν, οὐκ ^yἔδει τούτων αὐτοῖς τῶν τεχνῶν· εἰ ἐκ πρώτης προσόδου ἔπειθον, οὐκ ^aἂν τοσαῦτα ἐμηχανήσαντο. Τίς ^zοὕτως ἐστὶν ἄθλιος, ὥς ἐθέλειν τοσαῦτα βοᾶν, ὥς ἐθέλειν ἀσχημονεῖν, ὥς ^aἐθέλειν ἀποδύρεσθαι δημοσίᾳ μετὰ τῆς γυναικὸς ^bγεγυμνωμέ-

¹² 2 Thess. iii. 10, 13.

^c λέγοντος] + ὑμεῖς δὲ τὸ κ. π. μὴ ἐκκακήσητε K.Q. Sav. cet. ^d ὅτι om. K.O.Q. Sav. cet. ^e φησὶν—ἐκκακήσητε] τοῦτο ἐπήγαγεν K.Q. Sav. cet. Statim ἄλλ' ἐπιθέτης, φησὶν, ἐστὶ iidem. ^f ἑλέγεις omnes. φῆς Edd. ^g αὐτὸ φ.] αὐτοῦ τὸ ἱματίον K.Q. ^h π. τὰ σ. κ.] π. κ. τὰ σ. O. κ. π. τὰ σ. K. ⁱ ἀπὸ] οἱ ἀπὸ O. ^k ναυαγίου pro ναυαγίων A.K.O.Q.R. Flor. Mut. οὐδεὶς ἀπὸ δικ. om. A. ^l νόςου pro νόσων A.K.N.O.Q. Flor. ^m ἄλλὰ K.N. ⁿ ἂν om. A. ^o μέγα K.Q. ^p σου] σὴ O.R. Mox καὶ οὐκ R. ^q φθέγγεται R. Veron. Mox οὐδὲν R. ^r ἐὰν] + δὲ R. Mox τινα ἐν om. R. ἐν om. K. ^s ἂν] ἐὰν K.O.Q.R. Mox ἐν τῷ om. A.N. Veron. ^t καὶ τ.] κακείνον R. ^v πράξουσιν] πράξω σοι R. ^w ἀπονοίας Veron. Statim καὶ τίνος K.Q. Flor. Sav. cet. Mox φησὶ om. K. ^x γυμνοῦσι; διὰ] γυμνοῦ εἰ διὰ (sic) A. γυμνοῦσιν ἢ διὰ R. ^y ἔδειτο R. ^z οὕτως ἐστὶν pro ἐστὶν οὕτως K.O.Q.R. ὥς—βοᾶν om. Q. ^a θέλειν O.R. δημοσίᾳ om. R. ^b γεγυμνωμένος Q. Statim ὡς μετὰ K.Q. Mox παιδίων R.

TOM. VII.

U

νης, μετὰ τῶν παίδων σποδὸν καταπάττεσθαι; Πόσης ἑταῦτα
 πενίας χείρονα; Ἄλλ' ὑπὲρ τούτων ὁὐκ ἐλεοῦνται μόνον, ἀλλὰ
 καὶ κατηγοροῦνται παρ' ἡμῶν. Ἔτι οὖν ἀγανακτήσομεν, ὅτι
 B τοῦ θεοῦ δεόμενοι οὐκ εἰσακούμεθα; ἔτι οὖν δυσχερανοῦμεν,
 ὅτι οὐ πείθομεν παρακαλοῦντες; Οὐ φρίττομεν, ἀγαπήτοί;
 Ἄλλὰ πολλάκις ἔδωκα, φησί. Σὺ δὲ οὐκ αἰεὶ ἐσθίεις; ἢ τοὺς
 δὲ παῖδας ἱπλλάκις ἀπαιτοῦντας ἀπάγεις; Ὡ τῆς ἀναισχυν-
 τίας. Πένητα ἀναισχυντον καλεῖς; καὶ σὺ μὲν ἀρπάζων οὐκ
 ἀναισχυντος, ἐκεῖνος δὲ ὑπὲρ ἄρτου δεόμενος ἀναισχυντος; Οὐκ
 ἐννοεῖς ὅση τῆς γαστρὸς ἡ ἀνάγκη; οὐχὶ πάντα διὰ τοῦτο
 ποιεῖς; οὐχὶ τῶν πνευματικῶν διὰ τοῦτο ἀμελεῖς; οὐχὶ οὐρα-
 νὸς πρόκειται καὶ οὐρανῶν βασιλεία; σὺ δὲ τὴν ἐκείνης δεδοικῶς
 τυραννίδα, πάντα ὑπομένεις, κ καὶ ἐκείνης καταφρονεῖς; Αὕτη
 C ἐστὶν ἀναισχυντία. Οὐχ ὁρᾷς γέροντας ἱαναπήρους; Ἄλλ', ὃ
 τῆς ληρωδίας ὁ δεῖνα, φησί, ἔτοσούσδε χρυσοὺς δανείζει, ὃ
 δεῖνα τοσούσδε, καὶ ἐπαιτεῖ. Παίδων μικρῶν μύθους διηγείσθε
 καὶ λήρους· καὶ γὰρ ὁ ἐκεῖνοι τοιούτων αἰεὶ μύθων παρὰ τῆς
 Pτιτιθίδος ἀκούουσιν. Οὐ πείθομαι, οὐ πιστεύω, μὴ γένοιτο.
 Δανείζει τις, καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ὧν προσαιτεῖ; τίνας ἔνεκεν, εἰπέ
 μοι; τί δὲ ἀσχημονέστερον τοῦ ἐπαιτεῖν; κρείσσον ἀποθανεῖν,
 ἢ ἐπαιτεῖν. Μέχρι τίνας ἀπηνεῖς ἐσμεν; Τί οὖν; πάντες δα-
 νείζουσι; πάντες ἐπιθέται εἰσὶν; οὐδεὶς πένης ὄντως; Ναί,
 φησί, καὶ πολλοί. Τί οὖν ἐκείνοις οὐκ ἐπικουρεῖς, ἐπειδὴ ἀκρι-
 βης εἰ τῶν βίων αὐτῶν ἐξεταστής; Σκῆψις ταῦτα καὶ πρόφα-
 D σις. ¹³ "Παντὶ τῷ αἰτοῦντί σε ὁ δίδου, καὶ τὸν θέλοντα δανεί-
 σασθαι ἀπὸ σοῦ μὴ ἀποστραφῆς" ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου, μὴ
 ἔστω συνεσταλμένη. Οὐχὶ τῶν βίων κατέστημεν ἐξεσταταί,
 ἐπεὶ οὐδένα ὡς ἐλεήσομεν. Διὰ τί, ὅταν τὸν θεὸν παρα-
 καλῆς, λέγεις, μὴ μνησθῆς τῶν ἀμαρτιῶν μου; Ὡστε, εἰ καὶ
 σφόδρα ἔστιν ἐκεῖνος ἀμαρτωλὸς, ὡ τοῦτο καὶ ἐπ' αὐτοῦ λογί-
 ζου, καὶ μὴ μιμνήσκου τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ. Φιλανθρωπίας

¹³ Matt. v. 42.

^c τ. πένιας] πένιας τ. K.N.Q. ^d οὐκ ἐλ. μ.] οὐ μ. οὐκ ἐλ. K.Q. Sav. cet.
^e ἀγανακτήσωμεν A.O. ^f οὖν om. K.Q. ^g ἔδωκα] δεόμεθα R. Mox αἰτεῖς
 pro ἐσθίεις idem. ^h τοὺς δὲ] ἢ τοὺς R. ⁱ π. ἀπαιτοῦντας] π. αἰτοῦντας R.
 ἀπαιτοῦντας π. K.O.Q. Statim ἐπάγεις R. ^k καὶ ἐκείνης καταφρονεῖς] Sic a pr.
 m.O. Edebatur καὶ ἐκείνης οὐ (οὐ inclusum a Sav.) καταφρονεῖς. Sic A.R. et οὐ
 eraso N. ἢ (ἢ K.) ἐκείνης (ἐκείνη a 2da m. O.) σου καταφρόνησις (καταφρονεῖς
 K.) K.Q. et a 2da m. O. et illa contemnis Mut. ^l ἀπείρους R. ^m τοσ.
 χρυσοὺς] τοσούσδε (τόσους K.Q.) χρυσίνους K.O.Q. ⁿ ὃ] καὶ ὁ R. Mox
 δὲ τόσους pro τοσούσδε K.Q. Sav. cet. δὲ (eras.) τοσούσδε Ὁ. ^o ἐκέῖνα
 R. ^p θετιθίδος A. τιτιθίδος ante corr. O. ^q ὄντως R. ^r αὐτῶν om. R.
^s δίδου] + φησί K.Q. ^t ὄντως R. ^v ἐστὶν ἐκεῖνος] ἐκεῖνός ἐστιν K.O.Q.
^w τοῦτο—καὶ μὴ (μὴ om. A.)] ἀλλὰ τοῦτο ἐπ' αὐτοῦ μὴ λογίζου, μηδὲ K.Q.

ἐστὶν ὁ καιρὸς, οὐκ ἀκριβοῦς ἐξετάσεως· ἐλέους, οὐ λογισμοῦ. 119
 Διατραφῆναι βούλεται· ἂν μὲν βούλῃ, δός· ἂν δὲ μὴ ²βούλῃ,
 ἀπόπεμψον, μὴ ³ἐπαπορήσας. Διὰ τί ἄθλιος ⁴εἰ καὶ ταλαίπω-
 ρος; διὰ τί οὐδὲ αὐτὸς ἐλεεῖς, καὶ τοὺς θέλοντας ἀποτρέπεις;
 Ὅταν γὰρ ὁ δεῖνα ἀκούσῃ ⁵παρὰ σοῦ, ὅτι οὗτος ἀπατεῶν, ⁶ὅτι
 ἐκεῖνος ὑποκριτὴς, ὅτι ἐκεῖνος δανείζει· οὔτε τούτοις ⁷δίδωσιν,
 οὔτε ἐκείνοις· πάντας γὰρ ὑποπτεύσει τοιούτους εἶναι. ⁸Ἰστε
 (495) γὰρ ὅτι τὰ πονηρὰ εὐκόλως ὑποπτεύομεν, τὰ δὲ χρηστὰ, οὐκ-
 ἐτι. Γενώμεθα ἐλεήμονες, ⁹οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥς ὁ πατὴρ ἡμῶν
 ὁ οὐράνιος· αὐτὸς καὶ μοιχοὺς καὶ πόρνους καὶ γόητας τρέφει· B
 καὶ τί ¹⁰λέγω; πᾶν εἶδος κακίας ἔχοντας. Ἐν γὰρ τοσοῦτῳ
 κόσμῳ ἀνάγκη εἶναι καὶ τοιούτους πολλούς· ἀλλ' ὅμως ἅπαντας
 τρέφει, ἅπαντας ἐνδιδύσκει· οὐδεὶς λιμῷ διεφθάρη ποτὲ, πλὴν
¹¹εἴ τις ἐκῶν. Ἰούτῳ γενώμεθα οἰκτίρμονες· ἐὰν δέηται, καὶ ἐν
 ἀνάγκῃ ¹²ῃ, βοηθεῖ. Νῦν δὲ εἰς ἰτοσοῦτον ἤλθομεν ἀλογίας,
¹³ὥστε μὴ μόνον ἐπὶ τῶν πενήτων τοῦτο ποιεῖν τῶν διὰ τῶν
 στενωπῶν βαδίζόντων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μοναζόντων ἀνδρῶν. Ὁ
 δεῖνα ἐπιθέτης ἐστὶ, φησὶν. Οὐχὶ τοῦτο ἔλεγον πρῶην, ὅτι ἂν
 μὲν πᾶσιν ἀδιαφόρως δίδωμεν, αἰεὶ ἐλεήσομεν· ¹⁴ἂν δὲ ἀρξώμεθα
 περιεργάζεσθαι, οὐδέποτε ἐλεήσομεν; Τί λέγεις; ἵνα ἄρτον C
 λαβῇ, ἐπιθέτης ἐστίν; Εἰ μὲν χρυσίου τάλαντα ¹⁵αἰτεῖ καὶ ἀρ-
 γυρίου, ἢ ἱμάτια πολυτελῆ, ἢ ἀνδράποδα, ἢ ¹⁶ἄλλ' ὅτιοῦν, εἰκό-
 τως ἂν τις τοῦτον εἴποι ἀπατεῶνα· εἰ δὲ μηδὲν τούτων, ἀλλὰ
 διατροφὴν καὶ σκέπην, ἡ φιλοσοφίας ἐστὶ, τοῦτο ἀπατεῶνος,
 εἰπέ μοι; Πausώμεθα τῆς ἀκαίρου ταύτης ¹⁷φιλοπραγμοσύνης,
 τῆς σατανικῆς, τῆς ὀλεθρίας. Εἰ μὲν γὰρ ἐν κλήρῳ κατει-
 λεγμένον ἑαυτὸν εἶναι λέγοι, ἢ ἱερέα ἑαυτὸν ¹⁸ὀνομάζοι, περιε-
 γάζου, πολυπραγμονεῖ· οὐ γὰρ ¹⁹ἀκίνδυνος ἐκεῖ ἢ ἀνεξέταστος
 κοινωνία· περὶ γὰρ μεγάλων ὁ κίνδυνος· ²⁰οὐ γὰρ δίδως, ἀλλὰ D
 λαμβάνεις· ἂν δὲ διατροφῆς δέηται, μηδὲν ἐξέταξε. Ἐξέτασον,
 εἰ βούλει, πῶς ²¹ὁ Ἀβραὰμ τὴν φιλοξενίαν περὶ πάντας τοὺς

¹ βουληθῆς R. θελήσης O.Q. ² ἐπαπορήσης K.Q.R. μὴ ἐπαπ. om. Flor.
³ εἴ] Sic libri omnes et Flor. ἢ Edd. ⁴ παρὰ] ἀπὸ R. ⁵ ὅτι om. A.
 Flor. Veron. ⁶ δώσει K.Q. Mox ὑποπτεύσει K.N.O.Q. Mut. ὑποπτεύσει
 R. ὑποπτεῖ Edd. ⁷ οὐχ] μὴ K.Q. Mox ὑμῶν N. ⁸ λέγω] + πόρνους
 K.Q. ⁹ ἐν] ἐάν Q. Mox τοιούτους καὶ pro καὶ τοιούτους O.R. ¹⁰ ἐκδι-
 δάσκει A. ¹¹ εἰ τις] εἰ μὴ τις τοῦτο πάθοι K.Q. ¹² οὕτω—δέηται] ἡμεῖς δὲ
 οὔτε γινόμεθα οἰκτ. οὔτε ἐάν δέη R. ¹³ ἢ om. A.N.R. Veron. invito Mut.
 Statim βοηθεῖ Veron. βοηθεῖν R. ¹⁴ τοιούτον R. τοῦτο O. ¹⁵ ὥστε μὴ]
 ἐντεῦθεν ὅτι οὐ K.Q. Mox ποιούμεν pro ποιεῖν, et post βαδίζόντων add. λοιπὸν
 iidem. ¹⁶ ἂν pro ἐάν A.K.N.O.Q. Mox ἐλεήσομεν om. K.Q. ἂν—ἐλεήσο-
 μεν om. R. ¹⁷ ἢ R. et in text. O. ¹⁸ ἄλλο τοιούτον A. ¹⁹ πολυ-
 πραγμοσύνης O. ²⁰ ὀνομάζει A. ²¹ ἀκίνδυνος] ὁ τυχὼν κίνδυνος R. ²² Haec
 οὐ γὰρ—λαμβάνεις post ἂν δι—ἐξέταξε transp. K.Q. Sav. cet. ²³ ὁ assum-
 tum ex K.N.O.Q.

^Wπροσιόντας ἐπεδείκνυτο. Εἰ περίεργος ἦν ²περὶ τοὺς κατα-
φεύγοντας πρὸς αὐτὸν, οὐκ ἂν ἀγγέλους ἐξένισεν· ἴσως γὰρ ἂν,
μὴ νομίζων αὐτοὺς ἀγγέλους εἶναι, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τού-
120 τοὺς ἀπόσωτο· ἀλλ' ἐπειδὴ πάντας ἐδέχετο, ἐδέξατο καὶ ἀγγέ-
λους. Μὴ γὰρ ἀπὸ τοῦ βίου σοι τῶν λαμβανόντων ἵτον
μισθὸν δίδωσιν ὁ θεός; Ἀπὸ τῆς προαιρέσεως τῆς ²σῆς, ἀπὸ
τῆς φιλοτιμίας τῆς ³πολλῆς, ἀπὸ τῆς φιλανθρωπίας, ἀπὸ τῆς
ἀγαθότητος· αὕτη ἔστω, καὶ πάντων ⁴ἐπιτεύξη τῶν ἀγαθῶν
ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ
ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IB.

B ¹Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ
τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, ᾧ καὶ δε-
κάτην ἐμέρισε ἀπὸ πάντων Ἀβραὰμ, πρῶτον ²μὲν ἐρμη-
νευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ ³καὶ βασιλεὺς Σα-
λήμ, ὃ ἐστὶ βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλό-
C γητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοι-
ωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, ⁴μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

BOΥΛΟΜΕΝΟΣ ὁ Παῦλος τὸ διάφορον δεῖξαι τῆς
καινῆς καὶ τῆς παλαιᾶς, πολλαχοῦ αὐτὸ διασπείρει, καὶ ⁴ἀκρο-
βολίζεται, καὶ διακωδωνίζει τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροατῶν, καὶ προ-
γυμνάζει. Εὐθέως γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ προοιμίου ⁵τούτου κατε-
βάλετο, εἰπὼν ὅτι ἐκείνοις μὲν ἐλάλησεν ἐν προφήταις, ἡμῖν
δὲ ἐν υἱῷ· κακείοις μὲν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, ἡμῖν δὲ
διὰ τοῦ υἱοῦ. Εἵτα περὶ τοῦ υἱοῦ διαλεχθεῖς, τίς εἶη καὶ τί
D ἐργασάμενος, καὶ παραινέσας αὐτῷ πείθεσθαι, ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ
ἐπάθωμεν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ εἰπὼν ὅτι ἀρχιερεὺς ἐστὶ κατὰ
τὸν Μελχισεδέκ, καὶ πολλάκις εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην ἐμβῆ-
ναι βουληθεῖς, καὶ πολλὰ προοικονομήσας, καὶ ἐπιτιμήσας αὐ-

¹ CAP. VII. v. 1—3.

^W παριόντας O. παρόντας R. transeuntes Mut. Statim ἐδείκνυτο R. ² πε-
ρί] πρὸς K.O.Q. Μοχ καταφυγόντας R. Statim εἰς αὐτὸν A.R. Veron.
ἵτον μ. δίδωσιν] δίδωσιν τὸν μ. K.O.Q.R. ³ σῆς] πολλῆς A. ⁴ πολλῆς]
οἰκείας A.K.Q. Sav. cet. Post φιλανθρ. add. τῆς πολλῆς K.Q. Sav. cet.
⁵ τεύξει a pr. m. O. HOM. XII. ⁶ μὲν om. A. Veron. ⁷ καὶ om. N.
⁸ μένει] + δὲ A. ἱερεὺς om. K.Q. inclusum a Sav. Statim εἰς τὸν αἰῶνα K.
⁹ ἀκριβολογείται R. ¹⁰ τούτου A. Statim κατεβάλετο K.N.O.Q. Cat. Supp.
κατεβάλλετο Edd. ¹¹ ἐπάθειεν A. Veron.

τοῖς ὡς ἀσθενέσι, καὶ πάλιν θεραπεύσας καὶ ἀνακτησάμενος ὥστε θαρρεῖν· τότε λοιπὸν εἰσάγει τὸν τῆς διαφορᾶς λόγον ἀκμαζούσαις ταῖς ἀκοαῖς· ὁ γὰρ ἀναπεπτωκὸς οὐκ ἂν εὐκόλως ἔακούσειε. Καὶ ἵνα μάθῃς, ἄκουε τῆς γραφῆς λεγούσης· ² “Καὶ (496) οὐκ ἤκουσαν Μωϋσῇ διὰ τὴν ὀλιγοψυχίαν.” Διὰ τοῦτο πρότε- 121 ρον κενώσας αὐτῶν τὴν ἀθυμίαν ^h διὰ πολλῶν, καὶ ἰδιὰ φοβερῶν, καὶ διὰ χρηστοτέρων, τότε λοιπὸν καθίστην εἰς τὸν ^k τῆς διαφορᾶς λόγον. Καὶ τί φησιν; “Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” Καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν, ἐν τῷ τύπῳ δείκνυσι ^l πολλὴν οὖσαν τὴν διαφοράν. “Ὅπερ γὰρ εἶπον, ἀπὸ τοῦ τύπου αἰεὶ πιστοῦται τὴν ἀλήθειαν, ἀπὸ τῶν ^m παρελθόντων, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀκροατῶν. “Οὗτος γὰρ, φησὶν, ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ⁿ ὑποστρέφοντι B ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτὸν, ὃ ^o καὶ δεκάτην ἐμέρισεν ἀπὸ πάντων Ἀβραάμ.” Θεὸς τὴν διήγησιν πᾶσαν ^p ἐν συντόμῳ, μυστικῶς αὐτὴν ἐθεώρησε· καὶ ^q πρῶτον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. “Πρῶτον μὲν, φησὶν, ἐρμηνεύμενος βασιλεὺς ^r δικαιοσύνης.” Σεδέκ γὰρ δικαιοσύνη λέγεται, ^s Μελχὶ δὲ βασιλεὺς· ^t Μελχισεδέκ βασιλεὺς δικαιοσύνης. ^v Ὅρᾳς καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι τὴν ἀκρίβειαν; Τίς δὲ ἐστὶ βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἀλλ’ ἢ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ^w Χριστός; “Βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα ^x δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ,” ^y ἀπὸ τῆς πόλεως· τουτέστι, βασιλεὺς ^z εἰρήνης. “Ὁ πάλιν ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ· οὗτος C γὰρ ἡμᾶς δικαίους ἐποίησε, καὶ εἰρηνοποίησε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ^a γῆς. ^b Τίς ἄνθρωπος βασιλεὺς δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης ἐστίν; “Οὐδεὶς, ἀλλ’ ἢ μόνος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἴτα καὶ ἐτέραν διαφορὰν ^d ἐπάγει· “Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς

² Exod. vi. 9.

^s ἀκούσειε] ἔξειε (sic) A. Mox Μωϋσεὶ K.Q. ^h διὰ] + τῶν A. ⁱ διὰ om. K. ^k τῆς] διαφορῶν pro διὰ φοβερῶν R. Supp. διὰ ante χρηστοτέρων om. R. ^k τῆς] περὶ τῆς R. Cat. διδασκαλίας pro διαφορᾶς K.N.Q. ^l πολλὴν οὖσαν om. R. Mox γὰρ om. idem. ^m παρελθόντων] + τὰ ἐνεστῶτα Sav. cet. in-vitis omnibus. ⁿ ἐπιστρέφοντι K. ^o καὶ om. A. Mox ἐμέρισεν ἀπὸ π. pro ἀπὸ π. ἐμέρισεν K.O.Q.R. Mut. ^p ἐν τῷ σ. A. ^q πρότερον K.Q. Mox φησὶν om. K.Q. ^r δικαιοσύνης] + καλῶς K.Q. Sav. cet. ^s Μελχὰ R. Cat. ^t Μελχισ. δὲ N. et marg. O. ἄρα ὁ Μελχισ. K.Q. Sav. cet. Post δικαιοσύνης add. ἐστὶν K.O.Q. Sav. cet. ^v Haec ὁρᾷς—ἀκρίβειαν; om. K.Q. ^w ὁ Χριστὸς O.R. Statim βασ. δικαιοσύνης om. K.Q. Sav. cet. ^x δὲ om. R. καὶ om. K. ^y ἀπὸ τῆς πόλεως om. K.Q. inclu-sum a Sav. ^z ἐστὶ pro τουτέστι K.Q. ^a γῆς] + ὁρᾷς καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι τὴν ἀκρίβειαν; K.Q. ^b τίς] + δαὶ K.Q. Sav. cet. ^c οὐδεὶς] + ἕτερος iidem. Mox Ἰησ. ὁ Χρ. O.R. ^d ἐπάγει] + λέγων K.Q. Sav. cet.

τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ, ἔμεινε ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.” Ἐπειδὴ τοίνυν ἀντέπιπτεν αὐτῷ τὸ, “Σὺ ἱερεὺς D εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ,” ἐκεῖνος δὲ ἐτεθνήκει, καὶ οὐκ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· ὅρα πῶς αὐτὸ ἰτεθώρηκεν. Καὶ τίς τοῦτο εἶποι ἂν ἑπεὶ ἀνθρώπου; Οὐ τῷ πράγματι, ἡ φησὶ, λέγω· τουτέστιν, οὐκ ἴσμεν πότε τίνα πατέρα ἔσχε, ἴουτε τίνα μητέρα, οὐ πότε ἐδέξατο τὴν ἀρχὴν, οὐ πότε ἐτελεύτησε. Καὶ τί τοῦτο, φησὶ; μὴ γὰρ, ἐπειδὴ ἡμεῖς οὐκ ἴσμεν, οὐκ ἐτελεύτησεν, κ οὐκ ἔσχε γονεῖς; Καλῶς λέγεις, καὶ ἐτελεύτησε, καὶ ἔσχε γονεῖς. Πῶς οὖν, “ἀπάτωρ, ἀμήτωρ;” ἰπῶς, “μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων;” Πῶς; τῷ 122 μὴ ἐμφέρεισθαι. Καὶ τί τοῦτο; ἡ“Οτι, ὥσπερ οὗτος τῷ μὴ γεναλογεῖσθαι, οὕτως ὁ Χριστὸς αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ πράγματος. Ἰδοὺ τὸ ἀναρχον, ἰδοὺ τὸ ἀτελεύτητον. Ὡςπερ τούτου οὐκ ἴσμεν οὔτε ἀρχὴν ἡμερῶν, οὔτε ζωῆς τέλος, διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι· οὕτως οὐκ ἴσμεν τοῦ ἱἸησοῦ, οὐ διὰ τὸ μὴ γεγράφθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ εἶναι. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ τύπος, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦτο δὲ ἀλήθεια, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι. Ὡςπερ γὰρ καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασιν· ἐνταῦθα B μὲν ἡ γὰρ προσηγορία ἦσαν βασιλεὺς δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, ἐκεῖ δὲ πραγμάτων ἀλήθεια· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἡ προσηγορία εἰσὶν, ἐκεῖ δὲ πραγμάτων ἀλήθεια. Πῶς οὖν ἀρχὴν ἔχει; Ὅρας ἀναρχον τὸν υἱόν, οὐ κατὰ τὸ μὴ ἔχειν αἴτιον· τοῦτο γὰρ ἀδύνατον· ἔχει γὰρ πατέρα· ἐπεὶ πῶς υἱός; ἀλλὰ κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀρχὴν ἡ ζωῆς, μήτε τέλος; “Ἀφωμοιωμένος ἡ δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ.” Ποῦ ἡ ὁμοιότης; “Οτι κ καὶ τούτου κακείνου τὸ τέλος ἀγνοοῦμεν, καὶ τὴν ἀρχὴν· ἀλλὰ ὧςπερ μὲν παρὰ τὸ μὴ γεγράφθαι, ἐκεῖνου δὲ παρὰ τὸ μὴ εἶναι. Ἐνταῦθα ἡ ὁμοιότης. Εἰ δὲ πανταχοῦ ἡ ἐμμελλεν ἡ ὁμοιότης εἶναι, οὐκέτι τύπος

ἔμεινε] + δὲ A. ἡ τεθώρηκε] κατασκευάζει K.Q. Post h. v. add. ἴσα γὰρ μηδεὶς ἀντεπένγκη λέγων K.Q. Sav. cet. ἡ περὶ] ἐπὶ (subsequente rasure) N. Post ἀνθρώπου add. ὅτι οὐκ ἀπέθανεν ἡ οὐκ ἤρξατο O. ἡ φησὶ om. N. οὐ τῷ—ποτέ] ὅν οὐκ ἴσμεν K.Q. ἡ οὔτε] Sic omnes. ἡ Edd. κ οὐκ] ἡ οὐκ K.Q. Sav. cet. Mox καλῶς λέγεις om. K.Q. ἡ πῶς] + δὲ K.Q. ἡ ἐμφέρεισθαι] + τῇ γραφῇ K.Q. Sav. cet. ἐμφέρεισθαι—τῷ μὴ om. R. Mut. invitis Cat. Supp. ἡ ὅτι om. A. Veron. Supp. καὶ τί—ὥςπερ] ὥςπερ οὖν K.Q. οὗτος] + ἀπάτωρ K.Q. Sav. cet. + ταῦτα λέγεται Supp. ἡ ἴσμεν] + οὐδὲ Sav. cet. invitis omnibus. ἡ Ἰησοῦ] Χριστοῦ N. υἱοῦ Cat. ἡ γὰρ] γοῦν K.Q. Statim καὶ om. A. Supp. ἡ γὰρ om. R. Cat. Supp. ἐνταῦθα—ἐκεῖ δὲ] προσηγορία μόνον ἦσαν, οὐ (οἱ Q.) K.Q. ἡ προσηγορία] + μόνον K.Q. ἀλλ' οὐχὶ pro ἐκεῖ δὲ iidem. Mox πῶς οὖν ἀρχὴν ἔχει om. iidem. ἡ ζωῆς μήτε] μήτε ζωῆς K.O.Q. ἡ δὲ] φησὶ K.Q. δὲ, φησὶ Supp. Sav. cet. Mox καὶ ποῦ K.Q. Sav. cet. κ καὶ τούτου κακ.] κακ. καὶ τούτου K.O.Q. καὶ ἐκεῖνου καὶ τούτου R. ἡ τούτου] τούτου A. τοῦ R. Mox τοῦ pro ἐκεῖνου R. ἡ ἐμμελλεν ἡ ὁμ. εἶναι] ἡ ὁμ. ἐμμελλεν εἶναι K.Q. ἡ ὁμ. ἦν R.

ἦν καὶ ἀλήθεια, ἀλλὰ τύπος τὰ ἀμφοτέρω. ^a“Ὡςπερ οὖν ^bκαὶ ἐν ταῖς εἰκόσιν, ἔστι ^cμέν τι ὅμοιον, ἔστι δὲ ^dτί ἀνόμοιον· ^eδιὰ μὲν τῶν ἱγραμμῶν ὁμοιότης ἔστι τῶν χαρακτήρων· τῶν χρωμάτων δὲ ἐπιτεθέντων, τότε φανερώς δέκνυται ἡ διαφορὰ, καὶ τὸ ^hμὲν ὅμοιον, τὸ δὲ ἀνόμοιον.

³ “Θεωρεῖτε δὲ, ⁱφησὶ, πηλίκος οὗτος, ^φκαὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.” Τέως ἤρμοσε τὸν τύπον· θαρρῶν λοιπὸν δέκνυσιν αὐτὸν τῶν ^kἀληθῶν πραγμάτων τῶν παρὰ Ἰουδαίοις λαμπρότερον. Εἰ ^lδὲ ὁ τύπον ἔχων (497) τοῦ Χριστοῦ τοσοῦτον, οὐ τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ Δ προπάτορος τῶν ἱερέων βελτίων· τί ἂν τις εἴποι περὶ τῆς ἀληθείας; Ὁρᾷς ἐξ ὅσης περιουσίας δέκνυσιν τὴν ὑπεροχὴν; “Θεωρεῖτε δὲ, φησὶ, πηλίκος οὗτος, ^φκαὶ δεκάτην ^mἔδωκεν Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.” Ἀκροθίνια τὰ λάφυρα λέγεται. ⁿΚαὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὡς μετέχοντι τοῦ πολέμου ἔδωκε· διὰ γὰρ τοῦτο εἶπεν, ὑπήντησεν ^oὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων· Ροῖκοι γὰρ ἐκάθητο, φησὶ, καὶ τῶν αὐτῶ πεπονημένων τὰς ἀπαρχὰς ἔδωκε. ⁴ “Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν ^qλαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ.” Τοσαύτη, φησὶ, ¹²³ τῆς ἱερωσύνης ἡ ὑπερβολή, ὥς τοὺς ὁμοτίμους ἀπὸ προγόνων καὶ τὸν αὐτὸν ἔχοντας προπάτορα, πολλῶ βελτίους εἶναι τῶν ἄλλων. Δεκάτας γοῦν παρ’ ἐκείνων λαμβάνουσιν. “Ὅταν οὖν εὑρεθῇ τις παρ’ αὐτῶν τούτων δεκάτας ^sλαμβάνων, ἴδρα οὐχ οὗτοι μὲν ἐν τάξει λαϊκῶν, ἐκεῖνος δὲ ἐν τοῖς ἱερεῦσι; Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλ’ οὐδὲ ^vὁμότιμος αὐτοῖς ἦν, ἀλλ’ ἐξ ἐτέρου γένους· ὥστε οὐκ ἂν ἔδωκεν ἀλλοφύλῳ δεκάτας, εἰ μὴ πολλῇ

3 v. 4.

4 v. 5.

^a ὥςπερ οὖν—τῶν χαρακτήρων] οὕτω καὶ ἐν ταῖς σκιαγραφουμέναις εἰκόσι γινόμενον ἴδοι τις ἂν· ἐν ἐκείναις γὰρ ἔστι μὲν τι καὶ ὅμ. ἔστι δὲ καὶ ἂν, διὰ μὲν γὰρ τῆς ἀπλῶς γραφῆς ὁμοιότης τις ἔστι τοῦ χαρακτήρος K.Q. Sav. cet. ^b καὶ om. R. ^c μὲν τι] μέντοι A. Supp. ^d τι] καὶ Veron. τι om. Supp. ἔστι δὲ τι ἂν. om. R. ^e διὰ] τὰ A. Veron. Post μὲν add. γὰρ R. ^f ἱγραμμῶν] Sic N.O. Veron. γραμμάτων R. πραγμάτων R. γεγραμμένων Supp. scriptione Mut. ^g τις om. N.R. Supp. ^h μὲν om. K.N.Q. Sav. cet. Mox καὶ τὸ pro τὸ δὲ iidem. καὶ τὸ μὲν ἂν. τὸ δὲ ὅμ. R. ⁱ φησὶ om. K.Q.R. ^k ἀληθῶν K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox τῶν om. R. Supp. ^l δὲ om. Cat. et in text. O. εἰ δὲ—προπάτορος] ὁ τύπον ἔχων τοῦ Χρ. τοσοῦτον διὰ R. ^m ἔδωκεν Ἀβρ.] Ἀβρ. ἔδωκεν K.O.Q.R. ⁿ καί—εἰπεῖν] οὐκ ἔστιν οὖν εἰπεῖν, φησὶν K.Q. Mox μετασχόντι K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^o ὑποστρέφοντα A. Veron. Statim ἐκ τῆς κοπῆς R. ^p οἰκοί—καὶ τῶν] δηλῶν ὅτι οἰκοί ἐκάθ. καὶ ὅτι τῶν K.Q. Sav. cet. ^q λαμβ.] λαβόντες K. ἔχοντες λαμβ. A. ^r ὥς] ὥστε K.Q. Sav. cet. Sic a pr. m. A. ^s λαβῶν O. Cat. ^t οὗτος A. ^v ὁμόφυλος K.Q. Statim αὐτοῖς ἦν pro ἦν αὐτοῖς omnes.

ἦν ἡ τιμή. Βαβαί, ^Wτί εἰργάσατο; ^Xμείζον ἢ τὰ κατὰ τὴν
 B πίστιν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους κινῶν ἐπιστολῇ διεσάφησεν. Ἐκεῖ
 μὲν γὰρ καὶ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς πολιτείας τὸν
 Ἀβραάμ προπάτορα εἶναι φησιν· ἐνταῦθα δὲ αὐτοῦ σφόδρα
 κατατολμᾷ, καὶ δείκνυσιν τὸν ἀκρόβυστον πολλῶ βελτίονα.
 Πῶς οὖν ἔδειξεν ὅτι ^ZΛευὶ δεκάτας ἔδωκεν; ^AὉ Ἀβραάμ, φη-
 σιν, ἔδωκε. Καὶ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο; Μάλιστα ^Bμὲν πρὸς
 ὑμᾶς· οὐ γὰρ δὴ ^Cφιλονεικῆσετε τοὺς Λευίτας βελτίονας εἶναι
 τοῦ Ἀβραάμ. ^B“Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδε-
 κάτωκε τὸν Ἀβραάμ.” Εἶτα καὶ ^Dοὐχ ἀπλῶς παρῆλθεν, ἀλλὰ
 προσέθηκε, “Καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγησεν.”
 Ἐπειδὴ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἦν ^Eτὸ σεμνόν, δείκνυσιν ἑκείνου
 ὄντα σεμνότερον ἑκείνου, ^Bἀπὸ τῆς κοινῆς κρίσεως ἀπάντων.
^B“Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, ^Bφησὶ, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ
 κρείττονος εὐλογεῖται.” Τουτέστι, πᾶσι δοκεῖ τὸ ἔλαττον ὑπὸ
 τοῦ κρείττονος ^Iεὐλογεῖσθαι. Οὐκοῦν κρείττων ὁ τύπος τοῦ
^KΧριστοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ τὰς ἐπαγγελίας ἔχοντος. ⁷“Καὶ ὧδε
 μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ,
 D μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ” Ἀλλ’ ^Iἵνα ^Mμὴ εἰπωμεν, τί ἄνω ἀτέρ-
 χη; ^Nεἰπέ ἡμῖν· φησὶ, ⁸“Καὶ, ὡς ἔπος εἰπείν.” ^OΚαὶ καλῶς
 αὐτὸ ἐκόλασε. “Διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων
 δεδεκάτωται.” Πῶς; ⁹“^PἘτι ἐν τῇ ὁσφύϊ ἦν, ὅτε συνήντη-
 σεν αὐτῷ Μελχισεδέκ.” Τουτέστιν, ἐν αὐτῷ ^Iἦν ὁ Λευὶ, ^Sεἰ
 καὶ μηδέπω ἐτέχθη. Καὶ οὐκ εἶπεν, οἱ Λευῖται, ἀλλ’, ὁ Λευί.

5 v. 6.

6 v. 7.

7 v. 8.

8 v. 9.

9 v. 10.

^W τίς R. ^X μείζον ἢ τὰ (τὰ om. O.)—[διεσάφησεν] μείζων; ἢ κατὰ τὴν π.
 πρὸς Ῥ. ἐπιστολῇ δ. R. μείζον ἐνταῦθα δ ἐβούλετο ἢ κατὰ τὴν π. ὅτε ἐν τῇ πρὸς
 Ῥ. τὸ αὐτὸ κινῶν ἐπιστολῇ δ. K Q. ^Y αὐτοὺς A. σφ. αὐτοῦ inverso ord. K.
 O. Q. ^Z Λευὶς O. ^A ὁ om. R. Mox ἔδωκε om. idem. ὁ Ἀβρ. φ.] εἰπὼν
 ὁ Ἀβρ. Q. ὅτι ὁ Ἀβρ. K. ^B μὲν] + οὖν A. K. Q. R. invitis Cat. Supp. ^C φι-
 λονεικῆσεται O. φιλονεικῆσαι τὸ A. ^D οὐχ ἄ. παρῆλθεν] τοῦτο φήσας οὐκ
 ἡμκέσθη K. Q. ^E τὸ σεμνόν] τοσαύτην A. τὸ σ. Ἰουδαίους K. Q. Sav. cet.
^F ἐκείνου Veron. ἐκείνου—ἐκείνων (ἐκείνων A. Veron. τοῦτον Supp.) τοῦτον
 σεμνότερον ἐκείνο R. ^G ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K. Sav. cet. ^H φησὶ om. K. Q.
 Statim τὸ ἔλαττον—εὐλογεῖται om. Cat. Mut. et in text. O. ^I εὐλογεῖται
 Cat. Mut. τουτέστι—εὐλογεῖσθαι om. R. ^K Χριστοῦ] κυρίου R. Veron.
^L ἵνα om. A. ^M μὴ] ἐκείνα μὴ A. K. N. Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. Statim
 εἰπωσι K. Q. Sav. cet. ὅτι pro τί R. Veron. ^N εἰπέ ἡμῖν· φησὶ] τί πρὸς
 τοὺς ἱερέας ἡμῶν, εἰ Ἀβραάμ δεκάτην ἔδωκεν; εἰπέ τὰ εἰς ἡμᾶς· ἐπάγει καὶ λέγει
 K. Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^O καὶ om. R. Cat. Veron. Mox ἐκάλεσε
 R. Veron. Mut. Post ἐκόλασε add. φανερώς μὴ εἰπὼν, ἵνα μὴ πλήξη K. Q. Sav.
 cet. ^P ἔτι] ὅτι A. K. N. Q. et ex corr. O. invitis Cat. Mut. ἔτι γὰρ Edd.
 γὰρ om. A. K. N. O. Q. Cat. Mut. ^Q ὁσφύϊ] + τοῦ πατρὸς Edd. τοῦ πατρὸς
 om. R. Cat. Mut. et a pr. m. O. Mox Μελχισ. sine artic. K. N. O. Q. R. ^R ἦν
 om. A. Statim ὁ Λευὶς bis A. R. et ex corr. O. ^S εἰ—καὶ οὐκ] καὶ μῆπω
 τεχθεῖς, δι’ αὐτοῦ τὴν δεκάτην ἐδίδου. ὅρα, οὐκ K. Q. Sav. cet.

Ἐίδες ὑπερβολὴν; εἶδες πόσον τὸ μέσον τοῦ Ἀβραὰμ καὶ 124
 τοῦ Μελχισεδέκ, τοῦ ὅν τὸν τύπον φέροντος τοῦ ἀρχιερέως τοῦ
 ἡμετέρου; Καὶ δείκνυσιν τὴν ὑπεροχὴν ἐξουσία, οὐκ ἀνάγκη
 γεγεννημένην. Ἐκεῖνος γὰρ ἔδωκε τὴν δεκάτην, ὅπερ ἐστὶν ἱε-
 ρεύς· οὗτος εὐλόγησεν, ὅπερ ἐστὶ κρείττονος. Αὕτη ἡ ὑπεροχὴ
 καὶ εἰς τοὺς ἐκγόνους ^αδιαβαίνει. Θαυμαστῶς καὶ περιγεγονό-
 τως ἔρριψεν ἔξω τὰ Ἰουδαϊκά. Διὰ ^γτοῦτο ἔλεγε, “Νῶθροὶ
 γεγόνατε,” ἐπειδὴ ^βταῦτα καταβαλέσθαι ἐβούλετο, ὥστε μὴ
 σκιρτῆσαι αὐτούς. Τοιαύτη γὰρ ἡ σοφία ^ατοῦ Παύλου· προ- B
 κατασκευάζων πρῶτον, ^βοὕτως ἐμβάλλει εἰς ^αβούλεται. Δυσ-
 πειθὲς γὰρ τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, καὶ πολλῆς δεόμενον ἐπι-
 μελείας, ^γκαὶ πλείονος ἢ τὰ φυτά. Ἐκεῖ μὲν γὰρ φύσις σωμα-
 (498) των ἐστὶ καὶ ^δγῆς, εἵκουσα ταῖς τῶν γηπόνων χερσίν· ἐνταῦθα
 δὲ προαίρεσις, πολλὰς δεχομένη μεταβολὰς, καὶ νῦν μὲν τοῦτο,
 νῦν δὲ ἐκεῖνο αἰρουμένη· ὀξυρρεπὴς γὰρ αὕτη ^επρὸς κακίαν.

Ἰδιὸν χρὴ ^βπάντοτε φυλάττειν ἑαυτοὺς, μήποτε ἀπονυστά-
 ξωμεν. ¹⁰ “Ἴδου γὰρ, φησὶν, οὐ νυστάζει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσ-
 σων τὸν Ἰσραὴλ.” καὶ, “Μὴ δῶς εἰς σάλον τὸν πόδα σου.” C
 Οὐκ εἶπε, μὴ σαλευθῆς, ἀλλὰ, ^βσὺ μὴ δῶς. Ἄρα ἐφ’ ἡμῖν τὸ
 δοῦναι, καὶ οὐκ ἐφ’ ἐτέρῳ τινί. Ἄν γὰρ ^γἐθέλωμεν ἐστάναι
 ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, οὐ σαλευθησόμεθα. Τί οὖν; οὐδὲν
 ἐπὶ ^κτῷ θεῷ; Πάντα μὲν ^αἐπὶ τῷ θεῷ· ἀλλ’ οὐχ οὕτως, ὥστε
 τὸ αὐτεξούσιον ἡμῶν βλάπτεσθαι. Εἰ τοίνυν ἐπὶ ^ιτῷ θεῷ,
 φησὶ, τί ἡμᾶς αἰτιάται; Διὰ τοῦτο εἶπον, ^ωὥστε τὸ αὐτεξού-
 σιον ἡμῶν μὴ βλάπτεσθαι. Ἐφ’ ^ηἡμῖν τοίνυν, καὶ ἐπ’ αὐτῷ·
 δεῖ γὰρ ἡμᾶς πρῶτον ἐλέσθαι τὰ ἀγαθὰ, ^οκαὶ τότε αὐτὸς τὰ D

10 Psal. cxx. 4, 3.

^ε εἶδες ὑπ.] τὸ μείζον, ὡς ἤθελε, κἀντεῦθεν συνάγων εἰς ὑπερβολὴν iidem.

^ν τὸν om. N.

^ω ὑπεροχὴν—ἀνάγκη] ὑπεροχὴν ἐκουσίως καὶ οὐ κατὰ ἀνάγκην O. ὑπεροχὴν οὐ (οὐ om. K.) κατὰ ἀνάγκην K. Q. ὑπερέχουσιν ἐξουσίαν οὐ κατὰ ἀνάγκην R. Vulgatam tuetur Supp.

^α διαβαίνει—ἐρριψεν] διαβαίνει θαυμαστῶς περιγεγονότας (περὶ γεγονότας Q.) ἔρριψε λοιπὸν K. Q.

^γ τοῦτο] + ἄρα K. Q. Sav. cet. Statim ἔλεγε, τί νῶθροὶ K. Q.

^β αὐτὰ R. Statim καταβάλλεσθαι A. Mox ἀποσκιρτῆσαι K. Q. Supp. Sav. cet.

^α τοῦ om. A. Veron. ^β οὕτως] τότε K. Statim ἐμβάλλεται R.

^γ καὶ πλείονος] μᾶλλον K. Q. ^δ γῆ Q. R. ^ε πρὸς] εἰς R.

^ι ΘΕΟΚΟΝ. Περί μετανόιας, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν. Veron. ^ε πάντοθεν R. et olim O. Mox οὐχ ὑπνώσσει (sic) οὐδὲ νυστάζει hoc ord. O.

^η σὺ accessit ex K. O. Q. R. Mut. Mox τὸ μὴ δοῦναι O. Proximum καὶ om. A. N. Veron.

^ι θέλωμεν K. O. Q. R. Post σαλευθησόμεθα add. τῷ γὰρ οὕτως εἰπεῖν, τοῦτο ἠνέξατο K. Q. Sav. cet.

^κ τῷ om. R. Mox πάντα—θεῷ om. A. R. * Abhinc folia desunt duo in Q. usque ad finem Homiliae.

^ω ὥστε] οὐχ οὕτως ὥστε K. Sav. cet. Mox μὴ om. A.

^η ἡμῖν] + ἐστὶ A. K. N. Sav. cet. Mox ἐλέσθαι πρῶτον hoc ord. K. O.

^ο καὶ τότε] καὶ ὅτε ἐλώμεθα ἡμεῖς, τότε καὶ K. Sav. cet. Mox παρ’ αὐτοῦ R.

TOM. VII.

X

παρ' ἑαυτοῦ εἰσάγει. Οὐ προφθάνει τὰς ἡμετέρας βουλήσεις, ἵνα μὴ λυμηνῇται τὸ αὐτεξούσιον ἡμῶν· ὅταν ῥδὲ ἡμεῖς ἐλώμεθα, τότε πολλὴν εἰσάγει τὴν βοήθειαν ἡμῖν. Πῶς οὖν ὁ Παῦλος φησιν, ¹¹ “Οὐ τοῦ θέλοντος,” ¹² “εἰ καὶ ἐφ' ἡμῖν ἐστιν,” οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ;” Πρῶτον μὲν οὐχ ὡς ἰδίαν γνώμην εἰσήγαγεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ προκειμένου αὐτὸ ¹συνήγαγε, καὶ ἐκ τοῦ προβληθέντος. Εἰπὼν γάρ, ¹² “Ἐγγραπται, Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω,” ¹³ λέγει, ¹²⁵ “Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ. ¹⁴Ἐρεῖς οὖν μοι, τί ἔτι μέμφεται;” Δεύτερον δὲ, ἐκεῖνο ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐ τὸ πλεόν ¹⁵ἐστὶ, τὸ πᾶν φησιν εἶναι. Ἡμῶν ¹⁶γὰρ τὸ προελέσθαι καὶ βουλευθῆναι, θεοῦ δὲ τὸ ἀνύσαι καὶ εἰς τέλος ἀγαγεῖν. Ἐπεὶ οὖν ἐκείνου τὸ πλεόν ἐστὶ, τὸ πᾶν ἐκείνου εἶναι ¹⁷φησι, κατὰ τὴν συνήθειαν τὴν ἀνθρωπίνην ¹⁸εἰπὼν. Οὕτω ¹⁹γὰρ καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν· οἷόν τι λέγω· ὁρῶμεν οἰκίαν ²⁰οικοδομουμένην καλῶς, καὶ λέγομεν, τὸ πᾶν τοῦ τεχνίτου ἐστὶ· καίτοιγε οὐ τὸ πᾶν ²¹αὐτοῦ ἐστίν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ τοῦ τὴν ὕλην ²²παρέχοντος δεσπότου, καὶ πολλῶν ἐτέρων· ²³Β ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ τὸ πλεόν ἐκεῖνος εἰσήνεγκεν, ἐκείνου τὸ πᾶν εἶναι λέγομεν. ²⁴Οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα. Καὶ πάλιν ἐπὶ πλῆθους, ²⁵ἔνθα οἱ πολλοὶ, πάντας εἰναί φαμεν· ἔνθα ὀλίγοι, οὐδένα. Οὕτω καὶ Παῦλος ²⁶φησιν, “Οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ.” Κατορθοὶ δὲ ἐνταῦθα ²⁷ἄλλοι δύο μεγάλα· ἓν μὲν, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι. Κἂν τρέχης, κἂν σπουδάζης, φησὶ, μὴ νόμιζε σὸν εἶναι τὸ κατορθῶμα· ἂν γὰρ μὴ τῆς ²⁸ἄνωθεν τύχης ῥοπῆς, πάντα εἰκῇ. Πλὴν ὅτι τεύξη τοῦ ²⁹σπουδαζομένου, ³⁰ἢ εὐδελόν ἐστιν, ³¹ἢ ἕως ἂν τρέχης, ἕως ἂν θέλῃς. Οὐ

¹¹ Rom. ix. 16.

¹² Ibid. 15, 19.

¹³ δὲ om. R. Mox πολλὴν τότε hoc ord. O.R. ¹⁴ οὖν] + εἰ καὶ ἐφ' ἡμῖν ἐστι K. Sav. cet. ¹⁵ εἰ] + δὲ A. εἰ—ἐστιν om. K. Mut. Sav. cet. ¹⁶ οὐχ ὡς] ὡς οὐκ R. ¹⁷ συνήξε K. ¹⁸ γέγραπται om. R. ¹⁹ λέγει] ἐπήγαγεν K. Sav. cet. Mox οὖν om. A. ²⁰ ἐρεῖς—μέμφεται om. K. inclusum a Sav. ²¹ ἐστὶ om. A. Post φησιν add. ἐκείνου R. οὐ τὸ πλεόν—εἶναι] καλῶς οὕτως εἶπεν· οὐ γὰρ τὸ πλεόν, ἐκείνου καὶ τὸ πᾶν εἶναι ἀνάγκη K. ²² γὰρ] τοῖνυν K. Mox δὲ om. A. ²³ φησὶ om. A. ²⁴ εἰπὼν] τοῦτο λέγων K. Sav. cet. ²⁵ γὰρ om. R. ²⁶ οικοδομημένην R. οικοδομημένην N. ²⁷ αὐτοῦ] ἐκείνου R. ²⁸ παρὰσχόντος K.O.R. Sav. cet. ²⁹ οὕτω—ἐνταῦθα om. K. ³⁰ ἔνθα] + μὲν A.K. Sav. cet. Mox ἔνθα δὲ ὅλ. Edd. δὲ om. A.N.O. ³¹ φησιν] ἐνταῦθα φ. τὸ K. Sav. cet. ³² δύο] τὰ δύο O. κατορθοὶ—κἂν τρέχῃς] τοῦτο δὲ λέγων, δύο τὰ μέγιστα κατορθοὶ· ἂν μὲν, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι ἐφ' οἷς κατορθοῦμαι· δεύτερον δὲ, τὸ κατορθοῦντας ἀνατιθέναι τῷ θεῷ τὴν τῶν κατορθοῦμένων αἰτίαν. κἂν τρέχῃς τοῖνυν K. Sav. cet. ³³ σπουδαζομένου] + μετὰ τῆς ἐκείθεν συμμαχίας iidem. ³⁴ ἢ ἕως—θέλῃς] ἀλλ' ἂν τρέχῃς καὶ σὺ, ἂν θέλῃς K. Sav. cet. A τρέχῃς ad εἰπεν ὅτι εἰκῇ om. A.

τοῦτο οὖν εἶπεν, ὅτι εἰκὴ τρέχουμεν, ὁ ἀλλ' ὅτι εἰκὴ τρέχουμεν, ἐὰν ἡμέτερον εἶναι τὸ πᾶν νομίζωμεν, ἐὰν μὴ τὸ ῥ' πλεον ἀπονέμωμεν τῷ θεῷ. Οὐτε γὰρ αὐτοῦ εἶναι τὸ πᾶν ἠθέλησεν ὁ θεός, ἵνα μὴ δόξη εἰκὴ στεφανοῦν ἡμᾶς· ὅτε ἡμῶν πάλιν, ἵνα μὴ εἰς ἀπόνοιαν ἐκπέσωμεν. Εἰ γὰρ τὸ ἔλαττον μέρος ἔχοντες ἡμεγάλα φρονούμεν, τί, εἰ τοῦ ὅλου κύριοι ἡμεν; Πολλὰ γὰρ ὁ θεὸς ὑπὲρ τοῦ τὴν ἀλαζονείαν ἡμῶν ἑκκόψαι πεποίηκε· καὶ ἔτι Δ ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλή. Πόσοις ἡμᾶς πάθει περιέβαλεν, ὥστε ἑκκόψαι ἡμῶν τὸ φρόνημα; πόσοις ἐκύκλωσε θηρίοις; Καὶ γὰρ ὅταν λέγωσί τινες, τί τοῦτο; εἰς τί τοῦτο; ἡ παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ταῦτά φασιν. Ἐν τοσούτῳ σε φόβῳ κατέστησε, καὶ οὐδὲ οὕτω ἡ ταπεινοφρονεῖς, ἀλλὰ μικρᾶς εὐπραγίας ἂν ἐπιλάβῃ ποτὲ, πρὸς αὐτὸν φθάνεις τὸν οὐρανὸν τῷ φρονήματι.

Διὰ τοῦτο αἱ ἡ τάχιστα μεταβολαὶ καὶ μεταπτώσεις, καὶ 126 οὐδὲ οὕτω παιδευόμεθα· διὰ τοῦτο θάνατοι συνεχεῖς καὶ ἄωροι, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀθάνατοι φρονούμεν, ὡς οὐδέποτε τεθνηζόμενοι· οὕτως ἀρπάζομεν, οὕτω πλεονεκτοῦμεν, ὡς οὐδέποτε δώσοντας λόγον· οὕτως οἰκοδομοῦμεν, ὡς ἐνταῦθα μένοντες αἰεὶ· καὶ οὐδὲ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἡμῖν ἐνηχούμενος, οὐδὲ αὐτὰ παιδεύει τὰ πράγματα. Οὐκ ἔστιν ἡμέραν, οὐκ ἔστιν (499) ὥραν εἰπεῖν, ἐν ᾗ μὴ συνεχεῖς ἔστιν ἰδεῖν ἐκφοράς· ἀλλὰ πάντα μάτην, καὶ τῆς σκληρότητος ἡμῶν οὐδὲν καθικνεῖται· οὐδὲ ἐν Β ταῖς ἐτέρων συμφοραῖς βελτίους γενέσθαι δυνάμεθα, μᾶλλον δὲ, οὐδὲ θέλομεν· ἀλλ' ὅταν αὐτοὶ μόνοι πενθῶμεν, τότε συστελλόμεθα· κἂν ἀνὴ τὴν χεῖρα ὁ θεός, πάλιν ἡμεῖς τὴν χεῖρα ἐπήραμεν. Οὐδεὶς ἀνθρώπινα φρονεῖ, οὐδεὶς καταφρονεῖ τῶν ἐν τῇ γῇ, οὐδεὶς πρὸς τὸν οὐρανὸν ὁρᾷ· ἀλλ' ὥσπερ οἱ χοῖροι κάτω νεύουσι, πρὸς τὴν γαστέρα ἐκύπτοντες, τῷ βορβόρῳ ἐγκαλινδούμενοι· οὕτω καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, βορβόρῳ χαλεπωτάτῳ ἑαυτοὺς μολύνοντες οὐκ αἰσθάνονται. Βέλτιον ἡ γὰρ

ὁ ἀλλ' ὅτι] ἀλλὰ τί R. Mut. ῥ' πλεον] πᾶν O. εἶναι τὸ π.] τὸ π. εἶναι K.O. εἶναι om. R. οὐτε] + οὖν R. Mox ἐμπέσωμεν O. ἡμέγα K.R. ὁ θεός] + ἐποίησεν Edd. ἐποίησεν om. N.O. ὁ θεός ἐποίησεν om. R. Statim ὑπὲρ om. O. ἐκκόψαι O. Veron. Statim πεποίηκε (+ ὁ θεός R.) accessit ex N.O.R. ἡ ὑψηλή.] Sic O. Mut. et ante corr. N. ἡ om. A.R. Veron. αὐτοῦ ὑψ. K. Sav. cet. ἡμῶν ὑψ. ex recent. corr. N. Post ὑψηλή add. φησὶ K.N. Sav. cet. ἡμῶν ὑψ. ἡμῶν ἐκκ. R. ἡμῶν ἐγκ. O. εἰς τί] ἐστιν olim O. ἡ παρὰ] τὸ παρὰ R. Sequens τὸ om. A. Mox φησιν A. ἡ ταπεινὰ φρονεῖς O. ἡ ταχέϊαι K. οὐδέπω Veron. οὐδὲ] οὐ R. et a pr. m. O. ἀνθρώπινα φρονεῖ] Sic A. et a pr. m. N. receptum a Sav. Mor. οὐράνια φρονεῖ Veron. et ex corr. N. ἀνθρώπινα περιφρονεῖ O. ταπεινὰ φρονεῖ K. ταπεινοφρονεῖ R. τὰ ἄνω φρονεῖ ex ingenio edidit Montef. νεύοντες A. ἐκύπτοντες A. Statim καὶ τῷ β. K. Sav. cet. ἡ γὰρ om. K.

C πηλῷ μολύνεσθαι ἀκαθάρτῳ, ἢ ἀμαρτήμασιν. Ὁ μὲν γὰρ
 ἐκεῖθεν μολυνθεὶς, ἀπενίψατο ἐν βραχεὶ χρόνῳ, καὶ γέγονεν
 ὁμοῖος τῷ ἡμῶς ἐμπεσόντι τὴν ἀρχὴν εἰς ἐκεῖνο τὸ τέλμα· ὁ δὲ
 εἰς τὸ βάραθρον τῆς ἀμαρτίας ἐμπεσὼν, ἐδέξατο μολυσμὸν οὐχ
 ὕδατι καθαιρόμενον, ἀλλὰ πολλοῦ δεόμενον χρόνου, καὶ μετα-
 νοίας ἀκριβοῦς, καὶ δακρύων καὶ κοπετῶν, καὶ πλείονος θρήνου
 καὶ θερμότερου, ἢ ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις ἐπιδεικνύμεθα. Οὗτος
 μὲν ἵνα γὰρ ὁ ῥύπος ἔξωθεν ἡμῖν προσγίνεται· διὸ καὶ ταχέως αὐ-
 τὸν ἀποτιθέμεθα· ἡμεῖς δὲ ἐνδοθεν τίκτεται· διὸ καὶ μόλις
 αὐτὸν ἀπονιπτόμενοι καθαιρόμεθα. ¹³ “Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας,
 D φησὶν, ἐξέρχονται ὁ διαλογισμοὶ πονηροὶ, πορνεῖαι, μοιχαῖαι,
 ῥκλοπαί, ψευδομαρτυρίαι.” Διὸ καὶ ὁ προφήτης ἔλεγε·
¹⁴ “Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ θεός.” ἕτερος δὲ,
 “Ἀπόπλυνον ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου, Ἱερουσαλήμ.”
 Ὁρᾷς ὅτι καὶ ἡμῶν ἐστὶ καὶ τοῦ θεοῦ; Καὶ πάλιν, ¹⁵ “Μα-
 κάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὁψονται.”
 Ἐγνώμεθα καθαροὶ εἰς δύναμιν τὴν ἡμετέραν· ἀποσμηξώμεν
 127 ἑαυτῶν τὰ ἀμαρτήματα. Πῶς δὲ ἔστιν ἀποσμηξαι, ὁ προ-
 φῆτης διδάσκει, λέγων· “Λούσασθε, καθαροὶ ἵνα γένησθε, ἀφέ-
 λετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἀπέναντι τῶν
 ὀφθαλμῶν μου.” Τί ἐστίν, “ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου;”
 Ἐπειδὴ τινες εἶναι δοκοῦσιν ἀπόνηροι, ἀλλὰ τοῖς ἀνθρώποις,
 ὧς δὲ θεῷ δηλοὶ τάφοι ὄντες κεκονιαμένοι· διὰ τοῦτό φησιν,
 οὕτως ἀφέλετε, ὡς ἐγὼ ὀρώ. “Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητή-
 σατε κρίσιν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε, καὶ δεῦτε, καὶ
 ἀδιαλεχθώμεν, λέγει κύριος· καὶ ἐὰν ὧσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς
 B φοινικὺν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον, ὡς εἰ
 ἔριον λευκανῶ.” Ὁρᾷς ὅτι προτέρους ἡμᾶς ἑαυτοὺς δεῖ καθαί-
 ρειν, καὶ τότε ὁ θεὸς καθαίρει; Πρῶτον γὰρ εἰπὼν, “Λού-

¹³ Matth. xv. 19.¹⁴ Psal. l. 12. Jer. iv. 14.¹⁵ Matth. v. 8.¹⁶ Esai. i. 16—18.

¹ μηδὲν A. μὴ K. Mox παρὰ τὴν ἀρχὴν Edd. et Floril. p. 384. (Tom. xii. p. 604 B.) παρὰ om. K.N.R. inclusum a Sav. ^k ἐπιδεικνύμεθα] Sic O.R. Flor. δεικνύμεθα K. ἐπιδείκνυσθαι A. Veron. ἐπιδείκνυσθε N. Sav. cet. *solent ostendere* Mut. ¹ γὰρ] οὐν K. ^m κακίος δὲ O. γίνεται pro τίκτεται A. ⁿ ἀπον. καθαιρόμεθα] ἀπονιπτόμεθα R. ^o λογισμοὶ R. Veron. ^p ῥκλοπαί] + δόλοι A. ^q ἀπόπλυνε R. ^r ὅτι] + τὸ κατορθοῦν K. Sav. cet. ^s γένωμεθα] οὐκοῦν γεν. iidem. Mox τὴν om. K. ^t ἀποσμηξασθαι O. τὸ ἀποσμηξαι R. ^v γένησθε] Sic K.N.R. γίνεσθε Edd. Statim ἀφέλεσθε R. ^w ὑμῶν om. A.N. ^x εἶναι δ.] δ. εἶναι N.R. ^y τῷ δὲ θ.] οὗτοι δὲ τῷ θ. K. Mox τάφοι ὄντες pro ὄντες τάφοι A.K.N.O. ^z ἐγὼ om. A. ^a διαλεχθώμεν] Sic N. et a pr. m. O. διελεγχώμεν (sic) A. διελεγχθώμεν Edd. Mox ὧσιν om. O. Alterum ὧσιν om. R. ^b ὡς ἔριον (sic) A. ὡς ἔριον R. et a pr. m. O. ^c καὶ—καθαίρει] ἵνα καὶ ὁ θεὸς τότε καθάρῃ K. Mox γίνεσθε olim O.

σασθε, καθαροὶ γένεσθε," τότε ἐπήγαγεν, "ἐγὼ λευκανῶ." Μηδεὶς τοίνυν τῶν εἰς ἐσχάτην κακίαν ἡκόντων, ἀπογινωσκέτω ἑαυτοῦ· κἀν ^α γὰρ εἰς ἕξιν, φησὶν, ἔλθῃς, καὶ σχεδὸν εἰς φύσιν τῆς κακίας αὐτῆς, μὴ φοβηθῇς. Διὰ γὰρ τοῦτο χρώματα οὐκ ἐξίτηλα, ἀλλὰ σχεδὸν συνουσιωμένα τοῖς ὑποκειμένοις λαβὼν, εἰς τὴν ἐναντίαν αὐτὰ ἔφησε "καταστήσειν ἕξιν. Οὐ γὰρ ἀπλῶς πλύνειν ἔφη, ἀλλ' ὡς χιόνα, καὶ ὡς ἔριον λευκαίνειν, ἵνα ἡμῖν χρηστὰς ὑποτεῖνῃ τὰς ἐλπίδας. Ἄρα μεγάλη τῆς μετανοίας ἡ δύναμις, εἶγε ὡς χιόνα ἡμᾶς ἐργάζεται, καὶ ὡς ἔριον λευκαίνει, C κἀν προλαβοῦσα ἡ ἁμαρτία ^β βαψῇ τὰς ἡμετέρας ψυχὰς. Σπουδάσωμεν τοίνυν καθαροὶ γενέσθαι. Οὐδὲν φορτικὸν ἐπέταξε· "Κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε ^β χήραν." Ὁρᾷς πανταχοῦ πῶς πολὺς τῷ θεῷ ^ι τοῦ ἐλέους λόγος, καὶ τῆς τῶν ἀδικουμένων προστασίας; Ταῦτα μετίωμεν τὰ κατορθώματα, καὶ δυνησόμεθα τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν· ὧν ^κ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(500)

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

128

¹ Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ ^α νομοθετήται· τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις ^β γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἐτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς ^γ προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν B ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν ^δ περὶ ἱερέων οὐδὲν Μωϋσῆς ἐλάλησεν.

"Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν," φησὶν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Μελχισεδέκ, καὶ δείξας ὅσῳ κρείττων ἦν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ πολὺ τὸ διάφορον ἀποφύνας, ἐντεῦθεν

1 CAP. VII. v. 11—14.

^α [γὰρ] Sav. γὰρ om. K. Mox εἰσέλθῃς Veron. et ex corr. O. ^ε καταστήσειν ἕξιν] Sic O.R. κατάστασιν ἄξειν K. κατάστασιν ἤξειν Edd. in contrarium statum et habitum convertere Mut. ^ς ὡς] ὡσεὶ K.N. et ex corr. O. ^β βαψῇ R. ^β χήραν] + φησὶν K.O. Sav. cet. ^ι τοῦ ἐλέους (ἐλείου K. Veron.) λ.] τοῦ ἐλ. ὁ λ. R. ὁ τοῦ ἐλ. λ. A. et ex corr. N. receptum a Sav. cet. ^κ γένοιτο π. ἡ. ἀξιωθῆναι] Sic omnes. π. ἡ. ἀξιούσθαι γένοιτο Mor. Ben. Hom. XIII. ^α νομοθετήτο K.N.O.Q. Sav. cet. ^β γίνεσθαι A. ^γ προσέσχε A. Veron. ^δ π. ἱερέων οὐδέν] οὐδὲν π. ἱερωσύνης K.O.Q.R. Sav. cet. nihil de sacerdotibus Mut. ^ε εἰ μὲν—φησὶν om. Q. φησὶν om. K.

ἄρχεται λοιπὸν τῆς διαθήκης αὐτῆς τὸ μέσον ἀποδεικνύειν, καὶ πῶς ἡ μὲν ἀτελής, ἡ δὲ τελεία. Καὶ οὐδέπω εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα ^C γματα ἐμβαίνει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης τέως μάχεται καὶ τῆς ἱσκηνης. Ταῦτα γὰρ πιστότερα ἦν τοῖς ἀπίστοις, ὅταν ἀπὸ τῶν ᾗδῃ προειλημμένων καὶ ἐπεπιστευμένων ἡ ἀπόδειξις γίνηται. Ἔδειξεν ὅτι πολὺ καὶ τοῦ Λευὶ καὶ τοῦ Ἀβραὰμ βελτίων ἦν ὁ Μελχισεδέκ, ἐν τάξει ἱερέων αὐτοῖς γεγόμενος· ἐξ ἑτέρου πάλιν ἐπιχειρεῖ. Ποίου δὴ τούτου; Ἰίνος ἔνεκεν, φησὶν, οὐκ εἶπε, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών; Καὶ θέα μοι ^m τὴν ὑπερβολὴν ἀφ' οὗ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ⁿ τὴν ἱερωσύνην, ἐπειδὴ μὴ κατὰ τὴν τάξιν Ὁ Ἀαρών, ἀπὸ τούτου ^p τοῦτον μὲν ἴσθησιν, ἐκ- ^D βάλλει δὲ ἐκείνους. Ἀὐτὸ γὰρ τοῦτο λέγω, φησί· τίνος ἔνεκεν οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών γεγόνε; Καὶ τὸ, “^r Τίς ἔτι χρεια,” πολλὴν ἔμφασιν ἔχει. Εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ, ἔπειτα ὁ νόμος γεγόνε, καὶ τὰ κατὰ Ἀαρών· εἰκότως ἂν τις εἴποι, ἅτε ὄντα τελειότερα, ταῦτα ¹²⁹ ἐκεῖνα ^w καταλύειν, ἅτε ἐπεισελθόντα· εἰ δὲ ὁ Χριστὸς ὕστερος, καὶ ἕτερον λαμβάνει τύπον τὸν τῆς ἱερωσύνης, δηλονότι ὡς ἀτελεστέρων ὄντων ^x ἐκείνων. Θῶμεν γὰρ, φησί, τῷ λόγῳ, πάντα πεπληρῶσθαι, καὶ μηδὲν ἀτελὲς εἶναι ἐν τῇ ἱερωσίᾳ· τί οὖν ἔδει κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ λέγεσθαι, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρών; τίνος ἔνεκεν ἀφείδῃ τὸν Ἀαρών, ἑτέραν ^y εἰσήνεγκεν ἱερωσύνην, τὴν τοῦ Μελχισεδέκ; “^z Εἰ μὲν οὖν ^a τελείωσις” τοῦτέστι, τῆς τῶν πραγμάτων, τῆς τῶν δογμάτων, τοῦ ^B βίου ἢ τελείωσις· “διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν.” Καὶ ὅρα πῶς ὁδῷ προβαίνει. ^b Εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ,

ⁱ σκηνης. ταῦτα γὰρ] διαθηκῆς. τότε γὰρ ταῦτα K.Q. Sav. cet. Mox ἦν om. K.Q. ^e πεπιστευκότων K. καὶ πεπ. om. R. Mox γίνεται A.O. Supp. ἦν om. R. Cat. et a pr. m. O. ^l ἱερέως N.R. Cat. Sav. Mox γινόμενος A.K.R. Veron. invitis Cat. Supp. ^k ἑτέρου] + δὲ K.N.Q.R. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. ^l τίνος—Ἀαρών (Ἀαρών om. O.)] τῆς νῦν ἱερωσύνης, καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς K.Q. Sav. cet. ^m τὴν ὑπ.] συνείσεως ὑπ. iidem. Mox ἐκβάλλειν A. Veron. ⁿ τὴν ἱερ.] Sic K.O.Q.R. Cat. Supp. Mut. τοὺς ἱερεῖς τὴν ἱερ. A. Veron. τῆς ἱερωσύνης N. Sav. cet. ^o Ἀαρών] Ἀαρὼν ἦν O. ἦν Ἀαρών Cat. ^p τοῦτον] τὸν N.O.Q. Mox οὐκ ἐκβάλλει R. ^q αὐτὸ—γεγόνε] ποιεῖ δὲ τοῦτο ἑαυτὸν εἰσάγων ὥσπερ ἀπὸ τίνος διαπορούμενον, τί δήποτε μὴ κατὰ τ. τ. Ἀ. λέγεται, οὕτω τὴν διαπόρῃσιν λύνοντα· καὶ ἐγὼ, φησί, τοῦτο αὐτὸ διαπορῶ, τίμος ἔ. μὴ κατὰ τ. τ. Ἀ. γέγονε. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τῷ εἰπεῖν, εἰ μὲν οὖν τ. διὰ τῆς Λ. ἰ. ἦν K.Q. Sav. cet. ^r τίς] + δὲ K.Q. ^s γὰρ] οὖν K. Sav. cet. ^t ἦν] πρῶτος ἦν R. πρῶην K.Q. Sav. cet. ἴσ. προὐν Sav. marg. ante esset Mut. Mox τὸ κατὰ σάρκα K.Q. Sav. cet. ^v καὶ τὰ om. K.Q.R. Statim κατὰ τὸν Ἀαρών K.O.Q. Supp. Sav. cet. ^w καταλύει A. Supp. Veron. et ex corr. O. Sequens ἅτε om. A. ^x ἐκείνων om. R. ^y εἰσήνεγκεν O.R. Mox τὴν om. R. ^z εἰ] ἢ A. ἢ Veron. ^a τελείωσις] + διὰ τῆς Λ. ἱερ. φησὶν, ἦν Edd. Haec om. O.R. Cat. Mut. φησὶν om. A.N. Veron. Mox ἡ τελείωσις—ἦν om. K.Q. ^b εἶπεν ὅτι] ἢ ὅτι A.

δεικνὺς ὅτι ^cβελτίων ἢ κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ· πολὺ γὰρ ^dβελτίων· ^eλοιπὸν καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τοῦτο δείκνυσιν, ὅτι μετὰ Ἀαρὼν, ὁδηλονότι ὡς ἀμείνων. Καὶ τί βούλεται τὸ ἐξῆς, “Ὁ λαὸς γὰρ, φησὶν, ἐπ’ αὐτῇ ^eνενομοθέτηται;” τί ἐστίν, “ἐπ’ αὐτῇ;” Αὐτῇ ^hστοιχεῖ, δι’ αὐτῆς ἅπαντα πράττει· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἑτέροις ἐδόθη. “Ὁ λαὸς ἐπ’ αὐτῇ ^eνενομοθέτηται” τοῦτέστι, ^kκέχρηται αὐτῇ καὶ ἐχρήσατο· οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τελεία μὲν ἦν, οὐ προειστήκει δὲ τοῦ λαοῦ. “Ἐπ’ αὐτῇ ⁱνενομοθέτηται” τοῦτέστιν, αὐτῇ ἐχρήσατο. ^mΤίς οὖν C ἑτέρας ἱερωσύνης ἦν χρεία; “Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται” εἰ δὲ ἕτερον ⁿδεῖ ἱερέα εἶναι, μᾶλλον δὲ ἑτέραν ἱερωσύνην, ἀνάγκη καὶ νόμον ἕτερον εἶναι. Τοῦτο πρὸς τοὺς λέγοντας, ^oτί ἔδει καινῆς διαθήκης; ^pΕἶχε μὲν γὰρ καὶ μαρτυρίαν εἰπεῖν ἀπὸ προφητείας· ^qαὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν· τέως δὲ ^rἀπὸ (501) τῆς ἱερωσύνης μάχεται. Καὶ ὅρα πῶς ἄνωθεν ^sλέγει. Εἶπε, “κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. ^tΤούτῳ τὴν Ἀαρὼν ἐξέβαλεν· οὐ γὰρ ἂν, “κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ,” εἶπεν, εἰ αὕτη ἀμεί- D νων ἦν. Εἰ τοίνυν ἱερωσύνη ^vεἰσῆκται ^wἄλλη, δεῖ καὶ διαθήκην εἶναι· ^xοὔτε γὰρ ἱερέα ἔστι διαθήκης χωρὶς εἶναι καὶ ^yνόμων καὶ προσταγμάτων, οὔτε ἑτέραν λαβόντα ἱερωσύνην ἐκείνην κεχρησθαι. Εἰτα, ὅπερ ἀντιθέσεως ἦν, πῶς ἱερεὺς ἂν ^zεἴη, μὴ ὦν Λευίτης, τοῦτο διὰ τῶν ἄνω προκαταβαλὼν, οὐδὲ λύσαι ἀξιοῖ, ἀλλ’ ἐν παραδρομῇ εἰσάγει αὐτό· ^aεἶπον, φησὶν, ὅτι μετετέθη ἡ ἱερωσύνη· οὐκοῦν καὶ ἡ διαθήκη. Μετετέθη δὲ οὐ τῷ τρόπῳ 130

^c βελτίων (βέλτιον ex corr. O.) ἢ (ἦν O.) κατὰ τ. τ. M.] βέλτιον ἦν κατὰ ταύτην K. Q. βελτίων αὕτη ἐκείνης Cat. βελτίων—λοιπὸν καὶ] καὶ βελτίων λοιπόν. καὶ R. ^d βελτίων] + ἐκείνος K. Q. Sav. cet. ^e λοιπὸν] + δὲ A. K. O. Q. Sav. cet. ^f δηλονότι—ἐξῆς] δηλὼν πῶς ἀμείνων. τοῦτο γὰρ ἐμφαίνει, τὸ ἐξῆς ἐπάγων, καὶ λέγων K. Q. Mox φησὶν om. K. N. Q. post αὐτῇ transp. O. Cat. ^g νενομοθέτητο K. Q. Sav. cet. ^h στοιχεῖ] + φησὶ iidem. ⁱ αὐτῇ] + φησὶν O. Statim νομοθετεῖται olim O. νενομοθέτητο K. Q. Sav. cet. ^k κέχρηται—ἐχρήσατο] αὐτῇ ἐχρήσατο καὶ K. Q. ^l νενομοθέτητο N. O. Sav. cet. Haec ἐπ’ αὐτῇ—ἐχρήσατο om. K. Q. inclusa a Sav. ^m τίς—χρεία] Sic N. O. Cat. τίς οὖν ἐτ. (+ χρεία in marg.) ἦν ἱερ. A. τίς οὖν χρεία ἐτ. ἱερ. R. τίς γὰρ χρεία ἱερ. ἐτ. ἦν K. Q. τίς οὖν ἐτ. ἦν ἱερ. χρεία Edd. Statim subjung. εἰ τὸ τελειὸν εἶχε K. Q. Sav. cet. ⁿ δεῖ] τινὰ A. Supp. Veron. Post εἶναι add. ἐχρῆν Supp. ^o τί] ὅτι A. δεῖ pro ἔδει K. Q. R. ^p εἶχε] ἔχει O. R. Supp. Mut. Mox γὰρ om. K. Q. ^q αὐτῇ] ὅτι αὐτῇ R. ^r ἀπὸ] ὡς ἀπὸ Q. ^s λέγει] ταῦτα εἰπεῖν ὤδων K. Q. Sav. cet. ^t τούτῳ] Sic K. N. Q. R. Mut. et ex corr. O. τοῦτο Edd. ^v εἰσῆκται N. ^w ἄλλη, δεῖ] Sic K. N. O. Q. R. Sav. cet. ἀλλ’ ἔδει A. Veron. ἄλλην δεῖ Cat. Statim καὶ om. K. Cat. Sav. cet. Mox εἶναι om. O. Post εἶναι add. ἑτέραν K. Q. Sav. cet. ^x οὔτε—διαθήκης] οὐδὲ γὰρ ἐστὶν ἱερέα δ. K. Q. οὔτε γὰρ ἐστὶν διαθήκην R. ^y νόμου O. Mox λαμβάνοντα K. Q. et a pr. m. O. ^z εἴη] ἡ R. Veron. Mox προκαταβαλὼν R. ^a εἰπὼν A. N. R.

μόνον, οὐδὲ τοῖς ^bπροστάγμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ φυλῇ· ἔδει γὰρ καὶ τῇ φυλῇ. ^cΠῶς; “Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ^dἱερωσύνης,” ἀπὸ φυλῆς εἰς φυλὴν, ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς ἐπὶ τὴν βασιλικήν, ἵνα ἡ ^eἡ αὐτὴ καὶ βασιλικὴ καὶ ἱερατικὴ. Καὶ θεὰ τὸ μυστήριον· ^fπρῶτον ἦν βασιλική, καὶ τότε γέγονεν ἱερατικὴ· ὥσπερ οὖν καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ· βασιλεὺς μὲν γὰρ ἦν αἰεὶ, ἑαρχιερεὺς δὲ γέγονεν, ὅτε τὴν σάρκα ἀνέλαβεν, ὅτε τὴν θυσίαν προσήγαγεν. ^gΟὐρᾶς τὴν μεταβολήν; ^hΚαὶ ἅπερ ἀντιθέσεως ἦν, ταῦτα, ὡς B τῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας ἀπαιτούσης, εἰσάγει· “Ἐφ’ ὃν γὰρ λέγεται ⁱταῦτα, φησὶ, φυλῆς ἐτέρας ^kμετέσχηκεν.” Κἀγὼ φημι, καὶ οἶδα ὅτι οὐδὲν ^lἱερωσύνης εἶχεν αὐτὴ ἡ φυλή· ^mμετάθεσις γὰρ ἐστίν. Ἐγὼ δὲ καὶ ⁿἄλλην, φησὶ, δέικνυμι διαφορὰν· οὐ μόνον ἀπὸ ^oτῆς φυλῆς, οὐδὲ μόνον ἀπὸ τοῦ προσώπου, ^pοὐδὲ ἀπὸ τοῦ τρόπου, οὐδὲ ἀπὸ τῆς διαθηκῆς, ^qἀλλὰ C καὶ ἀπ’ αὐτοῦ τοῦ τύπου. ²“^aὍς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.” Γέγονε, φησὶν, ἱερεὺς, ^bοὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς· ὁ γὰρ νόμος ^cἐκείνος τὰ πολλὰ ἄνομος ἦν. ^dΤί ἐστίν, “ἐντολῆς σαρκικῆς;” Περίτεμε, φησὶ, τὴν σάρκα, χρῖσον τὴν σάρκα, λούσον τὴν D σάρκα, καθάρισον τὴν σάρκα, ^eπερίκειρον τὴν σάρκα, ἐπίδησον τὴν σάρκα, θρέψον τὴν σάρκα, ^fἄργησον τῇ σαρκί. Καὶ τὰ ἀγαθὰ ^gπάλιν τίνα; Πολλὴ ζωὴ τῇ σαρκί, γάλα καὶ μέλι τῇ

2 v. 16.

^b πράγμασιν R. ^c πῶς] καὶ πῶς K. καὶ πῶς, ἄκουε Q. πῶς om. A. ^d ἱερωσύνης] + φησὶ. τοῦτέστι, διὰ τοῦτο μετετέθη K.Q. Sav. cet. ^e ἡ om. A.N.O.R. αὐτῇ pro αὐτῇ O. ^f πρῶτον] + μὲν Edd. μὲν om. A.K.N.O.Q. Supp. inclusum a Sav. ^g ἀρχιερεὺς] Sic A.K.N.O.Q. Cat. Supp. ἱερεὺς Edd. Mox ἔλαβεν N. ^h καὶ ἅπερ] εἴτα ὅπερ K.Q. Post ἦν add. τοῦτο iidem. ⁱ ταῦτα, φ.] φ. ταῦτα O. Cat. φησὶ om. K.Q. ^k μετέσχηκεν] + ἀφ’ ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θ. πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰ. ἀν. ὁ κ. ἡμῶν, εἰς ἦν φ. περὶ ἱερωσύνης οὐδὲν (οὐδὲν περὶ ἱερ. Q.) Μωϋσῆς ἐλάλησεν. δ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι K.Q. Sav. cet. ^l ἱερ.] περὶ ἱερ. Q. ^m μετάθεσις—τύπου] αὐτῇ ἡ φυλῇ, οὐδὲ τις ἀπὸ ταύτης ἱεράτευσε· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ, οὐδεὶς προσέσχηκε (προσέσχε K.Q.) τῷ θ. ἀλλὰ τὸ πᾶν μετάθεσις ἐστίν. οὕτως ἀναγκαῖον ἦν τὸν νόμον καὶ τὴν παλαιὰν διαθήκην μετατεθῆναι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἐνῆλλακται ἡ φυλή. ὅρῳ πῶς δέικνυσι καὶ ἄλλην διαφορὰν ἀπὸ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς φυλῆς; οὐ μόνον δὲ καὶ ἀπὸ ταύτης δέικνυται ὅσον τὸ διάφορον, ἀλλ’ ἤδη καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου, καὶ ἀπὸ τῆς διαθηκῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου, καὶ ἀπ’ αὐτοῦ τοῦ τύπου K.Q. Sav. cet. ⁿ ἄλλην, φ.] ἐν ἄλλῃ φυλῇ R. ^o τῆς om. A. ^p οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τρόπου om. N.R. ^q invitis Cat. Supp. Eadem post διαθηκῆς transp. O. ^r pēque ex domo Mut. ^s ἀλλὰ καὶ] ἀλλ’ A.R. Veron. ^t invitis Cat. Supp. ^u οὐ] ἀλλ’ οὐ K.Q. Sav. cet. Mox ἐντολῆς σ. pro σ. ἐντολῆς omnes. ^v ἐκείνος—ἄνομος om. A.R. Veron. ^w invitis Cat. Supp. Mut. ^x τί ἐστιν—περίτεμε, φησὶ] καὶ καλῶς αὐτὸν ἐντολὴν ἐκάλεσε σαρκικὴν· πάντα γὰρ ὅσα διωρίζετο σαρκικά ἦν. τὸ γὰρ λέγειν, περίτεμε K.Q. Sav. cet. ^y περίκειραι olim O. ^z ἀρκέσου (sic) O. ἀργησον τῇ σ. om. R. ^{aa} πάλιν om. in text. O. καὶ τὰ ἀγαθὰ—ζωή] ταῦτα, εἰπέ μοι, οὐχὶ σαρκικά; εἰ δὲ θέλεις μαθεῖν καὶ τίνα δὲ ἐπηγέλλετο ἀγαθὰ, ἄκουε· πολλὴ ζωὴ, φησὶ K.Q. Sav. cet.

σαρκί, εἰρήνῃ τῇ σαρκί, τρυφῇ τῇ σαρκί. Ἀπὸ τούτου τοῦ νόμου τὴν ἱερωσύνην ἔλαβεν ὁ Ἀαρών· ὁ μέντοι Μελχισεδέκ οὐχ οὕτως.

³ “Καὶ περισσότερον ἔτι κατὰ δὴλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος.” Τί ἐστὶ κατὰ δὴλον; Τὸ μέσον τῆς ἱερωσύνης ἑκατέρας, τὸ διάφορον, ὅσον κρείττων, “Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονε.” Τίς; ὁ ²Μελχισεδέκ; Οὐ, ἀλλ’ ὁ Χριστός. “Ἀλλὰ κατὰ ¹³¹ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.” ⁴ “^aΜαρτυρεῖται γὰρ, ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν ^bΜελχισεδέκ.” Τούτέστιν, οὐ πρόσκαιρος, οὐδὲ πέρας ἔχων, ἀλλὰ, “^cκατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου” ^dτούτέστι, διὰ δυνάμεως, διὰ ζωῆς ἀκαταλύτου. Καίτοι οὐκ ἔστιν ^eἀκόλουθον τοῦτο τῷ, “Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονε” τὸ γὰρ ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, ἀλλὰ κατὰ πνευματικῆς. Ἀλλὰ διὰ τοῦ σαρκικοῦ τὸ πρόσκαιρον ἔδειξεν· ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, ⁵ “Μέχρι καιροῦ διορθώ- B σεως ἐπικείμενα τὰ δικαιώματα τῆς σαρκός.” “Κατὰ δύναμιν ζωῆς” ^hτούτέστιν, ὅτι οἰκεία δυνάμει ζ’. Εἶπεν, ὅτι ⁱκαὶ νόμου μετάθεσις γίνεται, καὶ ἔδειξε ^kτέως· ζητεῖ λοιπὸν τὴν αἰτίαν· ὃ μάλιστα πάντων πληροφορεῖ τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, τὸ τὴν αἰτίαν ^lπάντως εἰδέναι, καὶ εἰς πίστιν ^mἄγει (502) μᾶλλον, ὅταν καὶ τὴν αἰτίαν μάθωμεν, καὶ τὸν λόγον καθ’ ὃν γίνεται. “ⁿἈθέτησις μὲν γὰρ γίνεται, ^oφησί, προαγωγὴς ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές.” “Ἐνταῦθα οἱ αἰρετικοὶ ἐπιφύονται· ^pἀλλ’ ἄκουε ἀκριβῶς. Οὐκ εἶπε, διὰ τὸ C πονηρὸν, οὐδὲ διὰ τὸ μοχθηρὸν, ἀλλὰ, “διὰ ^qτὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές.” Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ δείκνυσι τὸ ἀσθενές· ὡς ὅταν λέγη,

3 v. 15.

4 v. 17.

5 Hebr. ix. 10.

6 v. 18.

^γ κρείττων δὲ] κρείττον δὲ A. κρείττον δὲ N. Cat. κρείττονος R. κρείττων om. K. Q. Post νόμον add. φησὶν A. ² Μελχ.] + οὗτος Edd. οὗτος om. N. R. Cat. Mut. et a pr. m. O. τίς—Χριστός om. K. inclusum a Sav. ^a μαρτυρεῖ Cat. et olim O. Mox σὺ εἶ. O. Cat. ^b τοῦ Μελχ. K. N. O. Q. Sav. cet. Statim ἄρα pro τούτέστιν K. Q. ^c κατὰ τὴν δ. R. Statim ζωῆς ἀκατ. om. idem. ^d τούτέστι (+ διὰ ζωῆς R.)—ἀκαταλύτου] τοῦτο εἶπεν, ἵνα δηλώσῃ, ὅτι ἱερεὺς γέγονε διὰ δυνάμεως ἰδίας καὶ τοῦ πατρὸς, διὰ ζωῆς ἀπεράντου K. Q. Sav. cet. ^e ἀκ. τοῦτο] τὸ ἀκ. K. Q. Statim τὸ δὲ A. N. τῷ ὡς K. ^f εἰπεῖν] εἰ εἶπεν K. Q. Mox κατὰ πνευματικὴν K. Q. R. Cat. non Supp. ^g ὥσπερ] + γὰρ A. ^h τούτέστιν om. R. ⁱ καὶ accessit ex O. R. Cat. Mut. καὶ post γίνεται om. K. ^k τέως] Sic R. et a pr. m. O. interim Mut. πῶς Edd. et Supp. Neutrum habet Cat. ^l πάντων Cat. et olim O. ^m ἄγει μᾶλλον] πλείονα ἄγει. τότε γὰρ μᾶλλον πιστεύομεν K. Q. Sav. cet. ⁿ φησὶ om. K. Q. ^o ἐνταῦθα] + ἡμῖν A. K. Q. Sav. cet. Mox ἐτι φυσιοῦνται pro ἐπιφύονται R. ^p ἀλλ’ ἄκουε] λέγοντες, ἰδοὺ καὶ ὁ Παῦλος πονηρὰν τὴν ἐντολὴν εἴρηκεν. ἀλλὰ πρόσθετε K. Q. Sav. cet. ^q τὸ] + αὐτῆς Edd. αὐτῆς om. Q. R. Cat. Supp. Mut. et in text. O.

TOM. VII.

Υ

7 “Ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός.” Οὐκ ἄρα αὐτὴ ἀσθενής, ἀλλ’ ἡμεῖς. 8 “Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος.” Τί ἐστίν, “οὐδὲν ἐτελείωσεν;” 9 “Οὐδένα τέλειον εἰργάσατο παρακούμενος. Ἄλλως δέ, ‘οὐδὲ εἰ ἡκούσθη, τέλειον ἐποίησεν ἂν καὶ ἐνάρετον. Τέως δὲ οὐ τοῦτο ἔφησιν ἐνταῦθα, ἀλλ’ ὅτι οὐδὲν ἴσχυσε καὶ εἰκότως. Γράμματα γὰρ ἦν κείμενα, τότε πρᾶττε, D καὶ τότε μὴ πρᾶττε ὑποτιθέμενα ὡς μόνον, οὐχὶ καὶ δύναμιν ἐντιθέντα. Ἡ δὲ ἐλπίς οὐ τοιαύτη. 10 Ἀθέτησις τί ἐστίν; Ἐκβολή. Ἡ ἀθέτησις τῶν κρατούντων ἐστὶν ἀθέτησις. Ὡς τε ἔδειξεν ὅτι ἐκράτει, ἀλλὰ κατεφρονήθη λοιπὸν, ἐπειδὴ μηδὲν ἤνυσεν. Οὐδὲν 11 οὖν ὠφέλησεν ὁ νόμος; Ὁφέλησε μὲν, καὶ 132 σφόδρα ὠφέλησεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ποιῆσαι τελείους οὐκ ὠφέλησε. “Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος,” κατὰ τοῦτο λέγει πάντα τύποι ἦσαν, πάντα σκιά, περιτομή, θυσία, σάββατον. 12 Οὐκ ἴσχυσεν οὖν διαβῆναι εἰς τὴν ψυχὴν διὰ τοῦτο παραχωρεῖ καὶ ὑπεξίσταται. 13 “Ἐπεισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι’ ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ. 14 καὶ καθόσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας.” Ὅρας ὅτι ἀναγκαῖον 15 αὐτῷ γέγονε τὸ τοῦ ὅρκου ἐνταῦθα; Ὡς τε διὰ τοῦτο πολλὰ ἄνω ἐφιλοσόφησεν, ὅτι ὤμοσεν 16 ὁ θεός, B καὶ ὤμοσεν ὑπὲρ πλείονος πληροφορίας. “Ἐπεισαγωγή δὲ κρείττονος ἐλπίδος.” 17 Εἶχε μὲν γὰρ κακείνα ἐλπίδα, ἀλλ’ οὐ τοιαύτην ἠλπίζον γὰρ εὐαρεστήσαντες ἔξεν τὴν γῆν, μηδὲν πείσεσθαι δεινόν· ἐνταῦθα δὲ ἐλπίζομεν εὐαρεστήσαντες, οὐ γῆν καθέξειν, ἀλλὰ τὸν οὐρανόν· μᾶλλον δὲ, ὃ πολλῶς τούτου κρείττον ἐστίν, ἐλπίζομεν ἐγγὺς στήσεσθαι τοῦ θεοῦ, παρ’ αὐτὸν ἡῴκειν τὸν θρόνον τὸν πατρικὸν, λειτουργήσιν αὐτῷ μετὰ ἀγγέλων. Καὶ ὅρα πῶς αὐτὰ τίθησι κατὰ μικρόν. Ἐκεῖ μὲν

7 Rom. viii. 3.

8 v. 19.

9 v. 20.

7 αὐτὴ pro αὐτῇ R. Cat. Mut.

8 οὐδένα] + φησὶ K.Q. Sav. cet.

9 οὐδὲ] εἰ δὲ K. Statim εἰ om. A. 10 φησιν] + ὁ λόγος Edd. ὁ λόγος om. Cat. Mut. et in text. O. 11 μόνον om. R. Statim οὐχὶ δὲ καὶ Edd. δὲ om. A.R. Cat. Mut. et in text. O. 12 ἀθ. τί (τί om. a pr. m. O.) ἐστίν] τί ἐστὶν ἀθέτησις; ἀμειψίς K.Q. Sav. cet. Post ἐκβολή add. τίνος δὲ ταύτης ([δὲ ταύτης] Sav.) δηλῶν, ἐπήγαγεν εἰπὼν, προαγοῦσης (προσαγ. K.) ἐντολῆς, οὕτω τὸν νόμον καλῶν, διότι ἐκβέβληται διὰ τὸ αὐτοῦ ἀσθενέος προαγόμενον δέ, τὸ παρελθὼν καὶ παλαιωθὲν διὰ τὴν ἀσθενείαν K.Q. Sav. cet. Statim ὥστε ἡ ἀθ. iidem. Mox τῶν om. K.Q.

13 ὥστε—ἐπειδὴ] καὶ δηλὸν ἐκ τούτου λοιπὸν, ὅτι ἐκράτει, ἀλλὰ κατεφρονήθη, ἐπεὶ K.Q. Sav. cet.

14 οὖν om. R. Post νόμος add. φησὶν idem.

15 οὐδὲν—λέγει] κατὰ τοῦτο τοίνυν λέγει τὸ οὐδὲν γὰρ ἐτ. ὁ ν. καθὼ K.Q. Sav. cet.

16 οὐκ] ἂ οὐκ K.Q. Sav. cet. Mox ἴσχυσαν K. 17 οὖν om. K.Q. Cat. Sav. cet. Post ψυχὴν add. λοιπὸν K.Q.

18 εἰσαγωγή A. ἐπεισαγωγή (sic) N. ἐπ’ εἰσαγωγή Cat. Mox ὀρκωμοσίας semper A.

19 αὐτῷ] Sic K.O.Q.R. Cat. οὕτω Edd.

20 ὁ θ. καὶ ὤμοσεν om. K. 21 ἐλπίδος] + τί ἐστὶ τοῦτο; K.Q. Sav. cet.

22 εἶχε—ἐλπίδα] εἶχον μὲν γὰρ κακείνοι R. εἶχε καὶ ὁ νόμος ἐλπίδα, φησὶν K.Q. Sav. cet.

23 εὐαρεστούντες K.Q. 24 ἔξεν K.Q. Sav. cet.

γάρ φησιν, “Εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος” ἐνταῦθα δέ, “Δι’ ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ· καὶ καθόσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας.” ¹Τί ἐστὶ, “Καὶ καθόσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας;” ^mΤουτέστιν, ἰδὸν καὶ ἄλλη διαφορά· καὶ οὐδὲ ἀπλῶς ταῦτα “ἐπήγγελται, φησίν. “Οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ¹⁰ὁ δὲ ὁμεθ’ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτὸν, “Ωμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·” κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν Ἐγγυος Ἰησοῦς.” Δύο τίθησι διαφοράς· ὅτι οὐκ ἔχει τέλος, ^qὥσπερ ἡ νομική· τοῦτο δὲ D ^rποιεῖ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ τοῦ μετιόντος· “Κατὰ δύναμιν γὰρ, φησί, ζωῆς ἀκαταλύτου.” Ποιεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρκου, ὅτι ὤμοσε, καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος· εἰ γὰρ, ἔπειδὴ ἀσθενὴς ἦν ἐκείνη, ἐξεβλήθη· ^wαὐτῇ, ἐπειδὴ δυνατὴ ἐστίν, ἔστηκε. Ποιεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερέως· πῶς; ^xὅτι εἰς ἐστὶ· ^yκαὶ οὐκ ἂν εἰς ἦν, εἰ μὴ ἀθάνατος ἦν. “Ὡσπερ γὰρ πολλοὶ ἱερεῖς, διὰ τὸ θνητοὶ εἶναι· οὕτως ^zὁ εἰς, διὰ τὸ ἀθάνατος εἶναι. “Κατὰ (503) τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν Ἐγγυος Ἰησοῦς,” ^bκαθότι ¹³³ ὤμοσεν αὐτῷ ἀεὶ αὐτὸν ἔσεσθαι, οὐκ ἂν τοῦτο ποιήσας, εἰ μὴ ^dζῶν ἦν.

¹¹ “Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναιται τοὺς προσερχομένους δι’ αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.” Ὅρας ὅτι εἰς τὸ κατὰ σάρκα τοῦτό φησιν; ^rὍταν γὰρ ὡς ἱερεὺς, τότε καὶ ἐντυγχάνει. ^sὩστε καὶ ὅταν λέγῃ Παῦλος, ¹² “Ὅς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν,” ^bτὸ αὐτὸ αἰνίσσεται, ¹ὁ ἀρχιερεὺς ἐντυγχάνει. Ἐπεὶ ὁ ἐγείρων τοὺς νεκροὺς

¹⁰ v. 21, 22.

¹¹ v. 25.

¹² Rom. viii. 34.

¹ τί—ὀρκωμοσίας om. A.O.R. invito Mut. ^m τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ K.Q. Statim add. οὐ χωρὶς ὄρκου K.N.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mut. χωρὶς ὄρκου in marg. habet O. ⁿ ἐπαγγέλλεται R. ἐπήγγειλατο Supp. ^o μετὰ ὄρκ. K.O. Supp. Mox σὺ εἰ ἱερ. O. ^p ἔγγυος] ἐγγὺς ὁ R. Post Ἰησοῦς add. καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. (v. 23, 24.) K.Q. Sav. cet. ^q ὥσπερ om. K. Post νομική add. καὶ ὅτι μεθ’ ὀρκωμοσίας O. Sav. cet. ^r ποιεῖ] ἐποίει ὡς R. ^s μετιόντος] ἀεὶ ὄντος N. μεσιτεύοντος O. ^t καὶ om. R. Cat. ὅτι ὤμοσε om. R. ^v ἐπειδὴ om. R. Post ἦν add. φησὶν K.Q. Sav. cet. ^w αὐτῇ] + δὲ R. Veron. ^x ὅτι] δεικνύς ὅτι K.Q. Sav. cet. ^y καὶ οὐκ ἂν] οὐκ ἂν δὲ K.Q.R. Supp. καὶ οὐκ ἂν δὲ N. οὐκ ἂν Cat. ^z ὁ εἰς] εἰς Cat. εἰς ὁ εἰς K.Q. Sav. cet. ^a ἐγγὺς R. ^b καθότι] καὶ καθότι N. et ex corr. O. Mox αὐτῷ om. R. Veron. ^c ἔσεσθαι] + ἱερέα, φησὶν K.Q. Sav. cet. ^d ζῶν] μεζῶν A.K.N.O.Q. Supp. Mut. ^e τοῦτο] ταῦτα A. Veron. ^f ὅταν—ἐντυγχάνει] ὅτε ἐδείξεν αὐτὸν ἱερέα, τότε εὐκαίρως λέγει τὸ ἐντυγχάνειν K.Q. Sav. cet. ^g ὥστε καὶ] Sic K.N.O.Q. Cat. Sav. cet. ὥστε κἀν R. ὡς A. Veron. ^h τὸ αὐτὸ αἰν.] τοῦτο λέγει K.Q. ⁱ ὁ ἀρχ. ἐντ.] Sic O.R. ὅτι ὁ ἀρχ. ἐντ. A. ὅτι ἀρχ. ἐντ. N. ὡς ἀρχ. οὖν λέγεται ἐντυγχάνειν K.Q. ὡς ἀρχ. ἐντ. Cat. ὅτι ἀρχ. ὦν ἐντ. Edd. hoc est, pontifex interpellat Mut.

ὡς θέλει, καὶ ζωοποιῶν, ^kκαὶ οὕτως ὡς ὁ πατήρ, πῶς, ^lἐνθα
 B σῶσαι δεῖ, ἐντυγχάνει; ^mὁ πᾶσαν τὴν κρίτιν ἔχων, πῶς ἐν-
 τυγχάνει; ὁ ἀποστέλλων τοὺς ἀγγέλους, ὥστε τοὺς μὲν εἰς
 κάμινον ἐμβαλεῖν, τοὺς δὲ σῶσαι, ⁿπῶς ἐντυγχάνει; “Ὁθεν,
 ὀφησὶ, καὶ σῶζειν δύναται.” Διὰ τοῦτο οὖν σῶζει, ἐπειδὴ οὐκ
 ἀποθνήσκει. Ἐπειδὴ αἰὶ ζῇ, οὐκ ἔχει διάδοχον, φησὶν· εἰ δὲ
 οὐκ ἔχει διάδοχον, ^pκαὶ δύναται πάντων προϊστασθαι. Ἐνταῦθα
 μὲν γὰρ ὁ ἀρχιερεὺς, εἰ καὶ θαυμαστὸς ἦν, μέχρι τοῦ καιροῦ
 ἐκείνου ἐν ^φ ἦν, οἷον ὁ Σαμουὴλ, καὶ ὅσοι τοιοῦτοι· μετὰ δὲ
 ταῦτα, οὐκέτι· ἐτεθνήκεσαν γάρ· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ
 C σῶζει εἰς τὸ παντελές. ^qΤί ἐστίν, “εἰς τὸ παντελές;” Μυ-
 στηρίον ^rτι αἰνίττεται. Οὐκ ἐνταῦθα μόνον, φησὶν, ἀλλὰ καὶ
 ἐκεῖ σῶζει τοὺς προσερχομένους δι’ αὐτοῦ τῷ θεῷ. ^sΠῶς σῶζει;
 “Πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.” ^tὉρᾷς τὴν
 ταπεινότητα; ὁρᾷς τὴν ἀνθρωπότητα; ^vοὐ γὰρ ἅπαξ ^wφησὶν
 αὐτὸν ἐντυχόντα τούτου τυχεῖν, ἀλλ’ αἰεὶ, καὶ ἡνίκα αὖ δέχεται
^xἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν. “Εἰς τὸ παντελές,” ^yτί ἐστίν; Οὐ
^zπρὸς καιρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ^aἐκεῖ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ. Ἀεὶ
 οὖν δέεται τοῦ εὔχεσθαι; καὶ πῶς αὖ ἔχει λόγον; καὶ ἀνθρωποι
 D μὲν πολλάκις δίκαιοι ἐκ μιᾶς αἰτήσεως τὸ πᾶν ἤνυσαν, αὐτοὺς δὲ
 αἰὶ ^bδέεται; Τίνος οὖν ἔνεκεν συγκάθηται; ^cὉρᾷς ὅτι συγκατά-
 βασίς ἐστι; ^dΤουτέστι, ^eμὴ δείσητε, μηδὲ εἴπητε, ^fναί, φιλεῖ
 μὲν ἡμᾶς, καὶ παρρησίαν ἔχει πρὸς τὸν πατέρα, ἀλλ’ οὐκ αἰεὶ
 δύναται ζῆν· ^gαἰεὶ γὰρ ζῇ. ^h13 “Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ⁱκαὶ ἔπρεπεν
 ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν

13 v. 26.

^k καὶ om. K.Q.R. Mut. Sav. cet. invitis Cat. Supp. ^l ἐνθα σ. δεῖ] ἐν-
 θαδε R. ^m ὁ πᾶσαν τ. κ. ἔ. πῶς ἐντυγχάνει om. K. inclusum a Sav.
ⁿ πῶς ἐντ. om. A. Cat. Veron. ^o φ. καὶ σῶζειν] καὶ σῶζειν, φ. K.N.Q.
 Supp. ^p καὶ om. K.Q. Supp. οὐ pro καὶ Cat. ^q τί—παντελές om.
 A.K.Q.R. Supp. Mut. non Cat. ^r τι] + μέγα K.Q. Sav. cet. ^s πῶς
 σῶζει;] καὶ πῶς τοῦτο ποιεῖ ἐρμηνεύων ἐπάγει τὸ K.Q. Post αὐτῶν add. φησὶν
 K.Q. Sav. cet. ^t ὁρᾷς—ἀνθρωπότητα] ὁρᾷς ὅσον τὰ ταπεινὰ εἶπε διὰ τὴν
 ἀνθρωπότητα K.Q. Sav. cet. ὁρᾷς τὴν ταπ. om. A. Veron. ^v οὐ γὰρ] οὐχ
 K.Q. Statim ἅπαξ om. A.R. Veron. et in text. O. ^w φησὶν αὐτὸν ἐντυχόντα
 (ἐπιτυχόντα A.R. Veron. et a pr. m. O. ἐντυγχάνοντα Supp.) τούτου τυχεῖν]
 αὐτὸν ἐντυχόντα τούτου τυχεῖν λέγει K.Q. Sav. cet. ^x ἐντυγχάνει K.Q.
 Post αὐτῶν add. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ K.Q. Sav. cet. ^y τί ἐστίν;] τουτέστιν N.
 τί ἐστίν, εἰς τὸ παντελές; Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. τί ἐστίν; om. K.
^z πρὸς καιρὸν (πρόσκαιρον A. Veron.) μόνον] πρὸς τὸ παρὸν μόνον, φησὶν K.Q.
 Sav. cet. ^a ἐκεῖ] αἰεὶ O. Mox παρούσῃ pro μελλούσῃ K. ^b δέεται O.
^c τουτέστι] τὸ ταπεινὰ φθέγγεσθαι; ὁ δὲ λέγει, τοῦτο (τοιοῦτον Sav. cet.) ἐστὶ
 K.Q. Sav. cet. τουτέστι om. A. Veron. ^d μὴ] μηδὲν K.Q. Sav. cet. Mox
 μὴ εἴπητε O. Cat. Supp. Veron. ^e μὴ δείσητε, μηδὲ εἴπητε] μὴ δείσαι τινα καὶ
 εἰπεῖν R. ^f ναί] ὅτι ναὶ K.Q. ^g αἰεὶ γὰρ ζῇ] λέγει πάντοτε ζῶν R. ^h καὶ
 om. K.N.Q.R. Sav. cet.

ἁμαρτωλῶν.” Ὅρᾳς ὅτι περὶ τῆς ἀνθρωπότητος τὸ πᾶν εἴρη- 134
ται; Ὅταν δὲ εἶπω ἡ ἀνθρωπότητος, θεότητα ἔχουσιν λέγω,
οὐ^κ διαιρῶν, ἀλλὰ ἀφείς τὰ πρόποντα ὑποπτεύειν. Εἶδες τὴν
διαφορὰν τοῦ ἀρχιερέως; Ἰ¹ Ἀνεκεφαλαιώσατο τὰ λεχθέντα.
“² Πειπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ’ ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρ-
τίας.” “Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν, φησὶ, ³ καὶ ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς,
ὁσιος, ἄκακος.” ⁴ Ἀκακος τί ἐστίν; Ἀπόνηρος. Ῥ⁵ λέγει ἕτερος
προφήτης. ⁶ “Δόλος οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.” Του-
τέστιν, οὐχ ὑπουργός. ⁷ Τοῦτο ἂν τις περὶ θεοῦ εἶποι; ⁸ καὶ οὐκ
αἰσχύνεται λέγων, ὅτι ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶν ὑπουργός, οὐδὲ δολερός; B
περὶ ⁹ μέντοι τοῦ κατὰ σάρκα ἔχει ἂν λόγον. “Ὅσιος, ἀμίαν-
τος” καὶ τοῦτο ‘περὶ θεοῦ εἶποι τις ἂν; ¹⁰ ἔχει γὰρ φύσιν μιαι-
νεσθαι; “Κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν.” ¹¹ Τοῦτο οὖν
μόνον δείκνυσσι τὸ διάφορον, ἢ καὶ αὐτὴ ἡ ¹² θυσία; Πῶς;
¹³ “Οὐκ ¹⁴ ἔχει, φησὶ, καθ’ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ ¹⁵ ¹⁶ ὁ ἀρχιερεὺς,
ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ ἀναφέρειν θυσίας· τοῦτο γὰρ ἐποί-
ησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ¹⁷ ἀνενέγκας.” ¹⁸ Τοῦτο, ποῖον; Ἐνταῦθα
¹⁹ προανακρούεται λοιπὸν τῆς πνευματικῆς θυσίας τὴν ὑπερβολὴν C
καὶ τὸ μέσον. Εἶπε τὸ τοῦ ἱερέως, ²⁰ εἶπε τὸ τῆς πίστεως, εἶπε
τὸ τῆς διαθήκης, οὐχ ὅλον μὲν, εἶπε δὲ ὅμως· ἐνταῦθα προανα-
κρούεται λοιπὸν καὶ ²¹ αὐτὴν τὴν θυσίαν. Μὴ τοίνυν αὐτὸν ἱερέα
ἀκούσας, ²² ἀεὶ ἱεράσθαι νόμιζε· ἅπαξ γὰρ ἱεράσατο, καὶ λοιπὸν

14 Esai. liiii. 9.

15 v. 27.

¹ ἀνθρωπότητος] Sic a pr. m. O. et ex corr. N. ἀνθρωπότητα Edd. ² ἔχου-
σης] Sic libri omnes cum Cat. Supp. Edebatur ἔχουσιν. ³ διαιρῶ R.
Statim ἀλλ’ ἀφείς K. Cat. Supp. ⁴ ἀνεκεφαλαιώσατο R. Statim τὰ ἄνω
λεχθέντα, ὅτε ἔλεγε, πεπ. K.Q. Sav. cet. ⁵ πειπειραμένους R. ⁶ καὶ om.
K.Q. Sav. cet. ⁷ ἄκ. τί ἐστίν] τί ἐστὶν ἄκ. N. Supp. ⁸ δ (δ om. R.)
λέγει—εὐρέθη] οὐχ ὑπουργός· καὶ ὅτι τοιοῦτος, ἄκουε τοῦ προφήτου λέγοντος, οὐδὲ
εὐρ. δ. K.Q. Sav. cet. Mox τουτέστιν, οὐχ ὑπ. om. iidem. ⁹ τοῦτο] + οὖν
A.N. Supp. Sav. cet. οὖν superscript. in O. + οὐκ K.Q. Cat. Num hoc quis-
quam etc. Mut. ¹⁰ καὶ] ὁ δὲ K.Q. Sav. cet. ¹¹ μέντοι] Sic K.N.O.Q.
Cat. Supp. μὲν οὖν Edd. περὶ—λόγον] εἰς δὲ τὸ κατὰ σ. ἔχοιεν λόγον R.
† οὐ περὶ Cat. Edd. οὐ om. K.N.O.Q.R. Supp. Statim περὶ τοῦ θ. K.N.O.Q.
Sav. cet. num et hoc etc. Mut. ¹² ἔχει γὰρ φ. μιαινεσθαι;] Sic N.R. Supp.
Mut. οὐχ ἔχει γὰρ φ. μ. K.O.Q. ἔχει γὰρ φ. (φ. γὰρ A.) μὴ μ. A. Cat. Edd.
† τοῦτο οὖν] τοῦτο οὐ R. οὐ τοῦτο οὖν Supp. Mox ἀλλὰ pro ἢ R. Supp.
† θυσία] + καὶ ἡ θυσία K.Q. Sav. cet. + καὶ αὐτὴ ἡ θ. in marg. a rec. m. N.
† ἔχει] + γὰρ Q. ¹³ ὁ ἀρχ. (καὶ ὁ ἀρχ. N.)—αὐτοῦ] οἱ ἀρχιερεῖς πρότερον
ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν K.Q.R. Sav. cet. invita Cat. Statim θυσίας ἀναφ.
inverso ord. K.N.Q. Sav. cet. ¹⁴ προσενέγκας R. ¹⁵ τοῦτο, ποῖον;] Sic
nostri omnes et Cat. τοῦτο ποιῶν Edd. ¹⁶ ἀνακρούεται R. et a pr. m. O.
ἐνταῦθα—ἱερέως] τὸ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀνενέγκαι ἑαυτὸν θυσίαν. εἶπεν τὸ μέσον τοῦ
ἱερέως K.Q. ¹⁷ Ἡμεῖς εἶπε τὸ τῆς πίστεως accesserunt ex N.Q. Supp. et marg. O.
† ταύτην N. ἐνταῦθα—θυσίαν] ἐνταῦθα λοιπὸν περὶ τῆς θυσίας διαλέγεται, καὶ
δείκνυσιν αὐτῆς τὴν ὑπερβολὴν K.Q. ¹⁸ [ἀεὶ] Sav. ἀεὶ om. K.Q.R. Post
νόμιζε add. ἔτι K.Q.

ἐκάθισεν. ^ε "Ἰνα μὴ νομίσης ἄνω ἐστάναι αὐτὸν, καὶ λειτουργὸν εἶναι, δέικνυσιν ὅτι οἰκονομίας τὸ πρᾶγμά ἐστιν. "Ὡς περ γὰρ ^D δούλος ἐγένετο, οὕτω καὶ ἱερεὺς καὶ λειτουργός· ἀλλ' ὥς περ δούλος γενόμενος, οὐκ ἔμεινε δούλος, οὕτω καὶ λειτουργός γενόμενος, οὐκ ἔμεινε λειτουργός· οὐ γὰρ λειτουργοῦ τὸ ἡκαθῆσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐστάναι. Τοῦτο οὖν αἰνίττεται ἔνταῦθα, καὶ τῆς θυσίας τὸ μεγαλεῖον, ^κ εἰ ἤρκεσε μία οὔσα, καὶ ἅπαξ προσε- (504) νεχθεῖσα, τοσοῦτον ὅσον ^λ αἱ πᾶσαι οὐκ ἴσχυσαν. Ἄλλ' οὕτω περὶ ^μ τούτων "Τοῦτο γὰρ ἐποίησεν," ^ν φησί. "Τοῦτο, ποῖον; ¹⁶ "Ἀναγκαῖον γὰρ ἔχειν, φησί, τί καὶ ^ρ τοῦτον ὁ προσενέγκη" οὐ τὸ ὑπὲρ ^σ ἐαυτοῦ· πῶς γὰρ ὑπὲρ ἐαυτοῦ ^τ προσέφερον; ἀλλ' ¹³⁵ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Τί λέγεις; ^α καὶ ἰσχύει τοῦτο; Ναι, ^β φησίν. ¹⁷ "Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ^γ ἀσθένειαν." ^δ Καὶ οὐ δεῖται τοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἐαυτοῦ; Οὐ, φησίν. "Ἰνα γὰρ ^ε μὴ νομίσης τὸ, "ἐποίησεν ἐφάπαξ," καὶ περὶ αὐτοῦ εἰρῆσθαι, ἄκουσον τί φησιν. "Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν." ^ς Διὰ τοῦτο ^ζ καὶ αἰεὶ καὶ ὑπὲρ ἐαυτῶν προσφέρουσιν· ὁ ^η μέντοι δυνατὸς, ὁ μὴ ἔχων ἁμαρτίαν, τίνος ἕνεκεν ^θ περὶ ἐαυτοῦ προσφέρει, ^ι ἥ περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις; "Ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρμωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον." ^κ "Τετελειωμένον," τί ἐστίν; Οὐ τίθησι τὰς ἀντιδιαστολάς ^λ κυρίας ὁ Παῦ- ^B λος· εἰπὼν γὰρ, "ἔχοντας ἀσθένειαν," οὐκ εἶπεν υἱὸν δυνατόν, ἀλλὰ, "τετελειωμένον," τουτέστι, δυνατόν, ὡς ἂν εἴποι τις. Ὅρῳ ^μ ὅτι τὸ, υἱός, ὄνομα πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δούλου εἴρη-

16 Hebr. viii. 3.

17 v. 28.

^ε ἵνα] + γὰρ N.Q. Supp. Sav. cet. γὰρ superscript. in K. Mox αὐτὸν ἐστάναι hoc ord. K.O.Q. ^κ κάθεσθαι A. Veron. ^λ ἐνταῦθα] τὸ ἐνταῦθα Q. Statim καὶ om. K. Sav. cet. ^μ εἰ] ἡ O.Q. Cat. Sav. cet. ἡ R. ἡ K. Mox θυσία pro οὔσα R. ^ν αἱ π.] ἅπασαι A. καὶ π. Cat. ^ξ τούτων] τούτου· τοσοῦτον δὲ τῶς φησὶ K.Q. Sav. cet. ^ο φησὶ] ἐφάπαξ iidem. ^π τοῦτο—τί] τουτέστιν, ἀναγκ. ἦν ἔχειν K.Q. ^ρ τοῦτο R. ^σ αὐτοῦ A.O. πῶς—ἐαυτοῦ om. A. ^τ προσέφερον (+ ἂν Q.) + ἀναμάρτητος ὢν K.Q. Sav. cet. favente Supp. ^θ καὶ] + οὐ δεῖται τοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἐαυτοῦ, ἀλλ' iidem. Mox τοσοῦτον pro τοῦτο iidem. ^ι φησὶν] + ἵνα γὰρ (καὶ ἵνα K. διὸ καὶ ἵνα Q.) μὴ νομίσης τὸ, ἐποίησεν ἐφάπαξ, καὶ περὶ αὐτοῦ εἰρῆσθαι, ἄκουσον τί ἐπάγει iidem. ^κ ἀσθένειαν] + ὁ λόγος δὲ—τετελειωμένον. R. ^λ Haec καὶ οὐ δεῖται—ἀσθένειαν om. A.K.Q. Sav. cet. ^μ μὴ] + τοῦτο O. Cat. + τοῦτον N. ^ν διὰ] οὐκοῦν διὰ K.Q. ^ξ καὶ αἰεὶ καὶ] Sic A.O.R. Cat. αἰεὶ καὶ K.N.Q. καὶ αἰεὶ Edd. Mox αὐτῶν A. Post προσφέρουσιν add. αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ K.Q. ^ο μέντοι] δὲ R. Post δυνατὸς add. ὢν K.Q. Sav. cet. ^π περὶ] ὑπὲρ K.N.O.Q. Sav. cet. ἡ περὶ Cat. ^ρ ἡ περὶ τῶν ἄλλων (+ δὲ (postea erasum) O.) πολλάκις] ἄρα οὐχ ὑπὲρ ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ λαοῦ προσέφερε· καὶ τοῦτο ἐφάπαξ K.Q. Sav. cet. ^σ τ. τί ἐστίν] τί ἐστίν, τ.τ. N.O. Haec om. K.Q. inclusa a Sav. Post ἐστὶν add. ὅρα K.O.Q. Sav. cet. ^τ κυρίας (κυρίως Supp. et a pr. m. O.) ὁ Π.] Sic A.K.O.Q.R. Supp. ὁ Π. κυρίας Edd. ^θ ὅτι] + καὶ N. Supp. et ex corr. O. Statim ὁ pro τὸ a pr. m. O.

ται; Ἀσθένειαν δὲ ἢ ἁμαρτίαν φησὶν, ἢ θάνατον. Τί ἐστιν, “εἰς τὸν αἰῶνα;” Οὐ νῦν μόνον ἡ ἀναμάρτητον, ἀλλ’ αἰεί. Εἰ τοίνυν ἰτέλειός ἐστιν, εἰ μηδέποτε ἁμαρτάνει, ^κεἰ αἰεὶ ζῇ, τίνος ἔνεκεν προσοίσει ¹πολλὰς ὑπὲρ ἡμῶν θυσίας; Ἀλλὰ τέως μὲν ὑπὲρ τούτου οὐκ ἰσχυρίζεται ὑπὲρ ^μδὲ τοῦ μὴ προσφέρειν αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, τοῦτο ἰσχυρίζεται.

^ηἘπεὶ οὖν τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, μιμησώμεθα αὐτόν, ^οκατ’ ἵχνος αὐτοῦ ^ρβαίνωμεν. Οὐκ ἔστιν ἄλλη θυσία· μία ἡμᾶς ^σἐκαθάρισε· μετὰ δὲ τοῦτο πῦρ καὶ γέεννα. Καὶ γὰρ ^τκαὶ διὰ τοῦτο ἄνω καὶ κάτω στρέφει λέγων, ἓνα ἱερέα, μίαν θυσίαν, ἵνα μή τις, ^ννομίζων πολλὰς εἶναι, ἀδεῶς ἁμαρτάνῃ. “Ὅσοι τοίνυν κατηξιώθημεν τῆς σφραγίδος, ὅσοι τῆς θυσίας ἁπελάυσαμεν, ὅσοι τῆς ἀθανάτου τραπέζης μετέσχομεν, μένωμεν φυλάττοντες τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν τιμὴν· οὐ γὰρ ἀκίνδυνος ἡ ἀπόπτωσις. “Ὅσοι ^νδὲ μηδέπω κατηξιώθησαν τούτων, μηδὲ οὗτοι διὰ ^ωτούτο θαρρεῖτωσαν· ὅταν γὰρ τις διὰ τοῦτο ἁμαρτάνῃ, ἵνα τὸ ἅγιον ^δβάπτισμα πρὸς ἐσχάταις λάβῃ ταῖς ἀναπνοαῖς, πολλάκις οὐκ ἐπιτεύξεται. Καὶ, πιστεύσατέ μοι, οὐ φοβῶν ὑμᾶς λέγω, ὃ μέλλω λέγειν· πολλοὺς οἶδα τοῦτο παθόντας ἐγὼ, οἱ προσδοκίᾳ μὲν τοῦ ^φφωτίσματος πολλὰ ἡμάρτανον, πρὸς δὲ ^ττῇ ἡμέρᾳ τῆς τελευτῆς ἀπῆλθον κενοί. Ὁ γὰρ θεὸς ^ζδιὰ τοῦτο τὸ βάπτισμα ἔδωκεν, ἵνα λύσῃ τὰς ἁμαρτίας, οὐχ ἵνα αὐξήσῃ ^ατὰς ἁμαρτίας· εἰ δέ τις ^βτούτῳ κέχρημένος εἴῃ πρὸς ἄδειαν τοῦ πλείονα ἁμαρτάνειν, ῥαθυμίας τοῦτο γίνεται αἴτιον. Εἰ γὰρ μὴ λουτρὸν ἦν, ἀσφαλέστερον ^εἔζων, ὥς οὐκ ἔχοντες ἄφεσιν. ¹³⁶ Ὅρᾳς ὅτι τὸ, ¹⁸ “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ,” ἡμεῖς ἐσμεν οἱ ποιοῦντες λέγεσθαι; ^δΔιὸ, παρακαλῶ, καὶ ὑμεῖς οἱ ἀμύητοι νήφετε· μηδεὶς ὥς μισθωτὸς, μηδεὶς ὥς ἀγνώμων, οὕτω μετιέτω τὴν ἀρετὴν, μηδεὶς ὥς βαρὺ καὶ φορτικόν. Μετὰ προθυμίας τοίνυν ταύτην μετέλθωμεν καὶ χαίροντες. Εἰ γὰρ μὴ μισθὸς ἔκειτο, οὐκ ἐχρὴν εἶναι ἀγαθόν; ἀλλ’ ὅμως καὶ ^εμετὰ

¹⁸ Rom. iii. 8.

^ε τὴν ἁμ. et mox τὸν θάν. K.Q. Sav. cet. ^η ἀναμ.] + φησὶν iidem.
^ι τέλειος] τελείωσις R. τέλος Cat. Supp. Mox ἁμαρτάνῃ A.R. Cat. Veron.
^κ εἰ] ἀλλ’ R. Veron. ¹ πολλὰς] πολλάκις K.Q. Sav. cet. ^μ δὲ om. A.
^ν ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐ δεῖ προφάσει τοῦ ἁμαρτάνειν, υπερτίθεσθαι τὸ βάπτισμα·
δεῖ γὰρ καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα πολλῆς ἐργασίας. Veron. ^ο κατ’] καὶ κατ’
K.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^ρ βαδίσωμεν R. ^σ ἐκαθάρισε K.O.Q.
^τ καὶ om. K.Q. ^ν νομίσας R. ^ζ ἀπῆλ. N.O. Sav. cet. Mox μετέχομεν
K.O. ^ω δὲ om. A. Statim μήπω K.N.Q. ^ω τούτων R. ^ζ βαπτίσμα-
τος K.O.Q. ^τ τὴν ἡμέραν R. Post τελευτῆς add. μὴ δυνήθεις αὐτὸ λαβεῖν
K.Q. ^ζ διὰ τοῦτο τὸ om. R. ^α τὰς ἁμαρτίας om. K.Q. inclusum a Sav.
cet. ^β τοῦτο A.R. Mox πλείον ἁμ. A. Veron. Post ῥαθυμίας add. λοιπὸν
K.Q. Sav. cet. ^ε ἔζων] + ἂν iidem. ^δ διὸ-νήφετε om. R. ^ε μετὰ
om. N.

μισθοῦ γενώμεθα ἀγαθοί. [†]Καὶ πῶς οὐκ αἰσχύνη τοῦτο, καὶ
 μεγίστη κατάγνωσις; [‡]ἔὰν μὴ δῶς μοι μισθὸν, φησὶν, οὐ γίνο-
 B μαι σῶφρων. Οὐκοῦν τολμῶ τι εἰπεῖν; οὐδέποτε [‡]ἔσῃ σῶφρων,
 οὐδὲ ὅταν σωφρονῇς, [†]εἴγε μισθῷ αὐτὸ ποιεῖς; [‡]οὐδὲν ἡγῇ τὴν
 ἀρετὴν, εἴγε μὴ ἐρᾷς αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ θεὸς διὰ τὴν πολλὴν ἡμῶν
 ἀσθένειαν τέως [†]κἂν μισθοῦ ἠθέλησεν αὐτὴν γενέσθαι· ἡμεῖς δὲ
 οὐδὲ οὕτω [‡]μέτιμεν αὐτήν. Θῶμεν [‡]δὲ, εἰ βούλεσθε, ὅτι ἄν-
 θρωπός τις μυρία ἐργασάμενος κακὰ ἅπεισι, [‡]καὶ καταξιοθεῖς
 τοῦ βαπτίσματος· ὅπερ οὐ ταχέως οἶμαι ῥυμβαινεῖν· πῶς ἀπ-
 C λεύσεται ἐκεῖ, εἰπέ μοι; Ὑπὲρ μὲν τῶν ἐργασμένων οὐκ ἐγκα-
 λούμενος, ἀπαρρησίαστος δὲ [‡]ῶν, εἰκότως. Ὅταν γὰρ ἑκατὸν
 ἔτη βιώσας, μηδὲν ἀγαθὸν ἔργον ἐπιδείξῃται, ἀλλὰ μόνον, ὅτι
 οὐχ ἡμαρτε, μᾶλλον δὲ [‡]μηδὲ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι χάριτι μόνῃ [‡]διε-
 σῶθη, ἐτέρους δὲ ἐστεφανωμένους λαμπροὺς καὶ εὐδοκίμους ἴδῃ·
[‡]κἂν εἰς γένναν μὴ ἐμπέσῃ, ἄρα οἶσει τὴν ἀθυμίαν, εἰπέ μοι; (505)
[‡]ἵνα δὲ ἐπὶ ὑποδείγματος τὸ πρᾶγμα [‡]ποιήσω φανερόν, ἔστω-
 σαν δύο στρατιῶται, καὶ ὁ μὲν κλεπτέω, ἀδικεῖτω, πλεονεκτεῖτω·
 ὁ δὲ μηδὲν τούτων ἐργαζέσθω, [‡]ἀλλὰ ἀνδραγαθεῖτω, μεγάλη
 κατορθούτω, ἐν πολέμοις τρόπαια ἰστάτω, αἱματτέτω τὴν δεξιάν·
 D εἶτα καιροῦ ἐπιστάντος, ὁ μὲν ἀπὸ τῆς [‡]ἀξίας ἐκείνης, ἐν ᾗ [‡]καὶ
 ὁ κλέπτης ἦν, ἀθρόον ἐπὶ τὸν βασιλικὸν θρόνον καὶ τὴν ἀλουργί-
 δα ἀγέσθω· ἐκεῖνος [‡]δὲ ἐκεῖ μενέτω, ἔνθα ἦν, ἀπὸ δὲ τῆς φι-
 λανθρωπίας μόνον τῆς βασιλικῆς μὴ διδότω δίκην ὧν ἔδρασεν, ἐν
 μέντοι τῷ ἐσχάτῳ τόπῳ ἔστω, καὶ ὑπὸ τῷ βασιλεῖ ταπτέσθω·
 ἄρα οἶσει τὴν ἀθυμίαν, εἰπέ μοι, ὅταν ἴδῃ τὸν [‡]μὲν μετ' αὐτοῦ
 πρὸς αὐτὴν ἀνελθόντα τῶν ἀξιωματῶν τὴν κορυφὴν, καὶ οὕτω
 137 λαμπρὸν γενόμενον, καὶ τῆς οἰκουμένης κρατοῦντα, [‡]ἑαυτὸν δὲ
 ἔτι κάτω μένοντα, καὶ [‡]οὐδὲ αὐτὸ τὸ μὴ κολασθῆναι μετὰ τιμῆς
 ἔχοντα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χάριτος καὶ τῆς φιλανθρωπίας τοῦ βασι-
 λέως; Κἂν γὰρ ἀφῇ ὁ βασιλεὺς, καὶ [‡]ἐγκλημάτων ἀπαλλάξῃ,
 ἀλλ' ὁμῶς αἰσχυνόμενος βιώσεται· οὐ γὰρ δὴ καὶ ἄλλοι αὐτὸν

[†] καὶ πῶς] πῶς γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox μεγάλη κατ. R. [‡] ἢ K.O.Q.R.
[‡] ἔσῃ] εἴη A. εἴ O. εἴης Veron. [†] εἴγε] εἰ δὲ R. Stاتم αὐτὸ μισθῷ hoc
 ord. K.O.Q. Mox ποιῇς R. Veron. [‡] οὐδὲν] + γὰρ K.Q. Sav. cet.
[†] κἂν μισθοῦ] καὶ μισθῷ K.Q.R. κἂν μισθῷ Sav. cet. Mox γίνεσθαι A.O.
 Veron. [‡] μετιόμεν A. [‡] δέ] γὰρ A. [‡] [καὶ] Sav. καὶ om. A.K.Q.
 P συνβαίνει R. Mox ἐκεῖ om. idem. [‡] ὧν om. A.R. Veron. [†] ἔργον]
 ἕτερον A. Veron. ἔργον om. R. [‡] οὐδὲ R. Mox ἀλλὰ τῇ χ. A. Veron.
 ἀλλὰ χ. R. [†] ἐσώθη K.Q. [‡] κἂν μὴ εἰς γ. hoc ord. K.O.Q. [‡] ποιή-
 σωμεν N. Stاتم φανερώτερον K.N.Q. Mut. Sav. cet. [‡] ἀλλ' ἀνδρ. K.N.
[†] ἀταξίας Q. [‡] καὶ om. A. [‡] δέ] + ὁ κλέπτης K.N.Q. Sav. cet. Sic in
 marg. O. [‡] μὲν om. R. Post αὐτὴν add. δήπου K.Q. Sav. cet. [‡] αὐτὸν
 A.R. et a pr. m. O. οὐ τὸν Veron. [‡] οὐδὲ αὐτὸ] οὐ δὲ αὐτὸν R. μετὰ τιμῆς
 om. idem. [‡] ἀπαλλάξῃ ἐγκλ. hoc ord. N.R.

θαυμάσονται. Ἐν γὰρ ταῖς τοιαύταις συγχωρήσῃσιν οὐ τοὺς λαμβάνοντας ἢ τὰ δῶρα, ἀλλὰ τοὺς διδόντας θαυμάζομεν· καὶ ὅσῳ ἂν μείζονα ἢ δῶσι δῶρα, τοσούτῳ μᾶλλον καταισχύνονται οἱ λαμβάνοντες, ὅταν μεγάλα ἦ αὐτοῖς τὰ ἡμαρτημένα. Ποίοις οὖν ὀφθαλμοῖς ἀντιβλέψαι δυνήσεται ὁ τοιοῦτος ἰτοῖς ἐν τοῖς Β βασιλείοις οὖσιν, ἐκείνων μυρίους ἰδρῶτας καὶ τραύματα ἐπιδεικνυμένων, αὐτὸς οὐδὲν ἔχων ἐπιδείξαι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ σωθῆναι ἂπὸ μόνῃς τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἔχων; Ὡσπερ γὰρ εἴ τις ἄνδρα φονέα, κλέπτην, μοιχὸν μέλλοντα ἁπάγεσθαι ἐξαιτήσαιο, καὶ κελεύσειεν εἶναι παρὰ τὰ πρόθυρα τῶν βασιλείων, οὐδενὶ δυνήσεται ἀντιβλέψαι ἐκεῖνος λοιπὸν, εἰ καὶ τῆς τιμωρίας ἀπήλλακται· οὕτω δὴ καὶ οὗτος. Μὴ γὰρ ῥῆ, ἐπειδὴ ἡ βασιλεία λέγεται, νομίσητε πάντας τῶν αὐτῶν τυγχάνειν. Εἰ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ὁ ὑπαρχος, καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν βασιλέα, καὶ οἱ σφόδρα κυταδέεστεροι καὶ τὸν τῶν λεγομένων δεκανῶν τόπον ἐπέχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶ, καίτοι τοσούτου ὄντος τοῦ μέσου τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ δεκανοῦ· πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς ἄνω βασιλείοις τοῦτο ἔσται. Καὶ τοῦτο οὐκ ἂπ' ἐμαντοῦ λέγω· καὶ γὰρ ἑτέραν τούτων μείζονα τίθησι διαφορὰν ὁ Παῦλος. Ὅσαι γὰρ διαφοραὶ, φησὶν, ἀπὸ ἡλίου ἕως σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ τοῦ μικροτάτου ἀστέρος, τοσαῦται καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ. Καὶ ὅτι πολλῷ πλεον τοῦ δεκανοῦ λεγομένου καὶ τοῦ ὑπάρχου, τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ μικροτάτου ἀστέρος τὸ διάφορον, δῆλον ἅπασιν. Ὁ μὲν γὰρ ἡλῖος πᾶσαν ὁμοῦ καταλάμπει τὴν οἰκουμένην καὶ φαιδρὰν ποιεῖ, καὶ σελήνην καὶ ἀστέρας ἀποκρύπτει· ὁ δὲ πολλάκις οὐδὲ φαίνεται, καὶ ταῦτα ἐν σκότῳ· πολλοὶ γάρ εἰσι τῶν ἀστέρων, οὓς οὐχ ὁρῶμεν. Ὅταν οὖν ἑτέρους ὁρῶμεν ἡλίους γινομένους, ἡμεῖς δὲ τῶν ἀστέρων τῶν μικροτάτων τὴν τάξιν ἔχωμεν τῶν οὐδὲ φαινομένων, τίς ἔσται ἡμῖν παραμυθία; Μὴ, παρακαλῶ, μὴ οὕτω ἐνωθεῖς, μὴ οὕτως ἀργοί, μὴ πραγματευώμεθα τοῦ θεοῦ τὴν σωτηρίαν εἰς ῥάθυ-

¹ τοιαύταις] ἄλλαις R. ² τὰ δῶρα om. N.R. Post διδόντας add. δῶρα R. ³ ὅσῳ Veron. δώσειν R. ⁴ τοὺς ἐν τοῖς (τοῖς om. A.) β. ὄντας K.Q. ⁵ ἀπὸ] ὑπὸ A. Veron. ⁶ τῆς τοῦ θ.] τοῦ βασιλέως τῆς R. ⁷ ἄνδρα φονέα] Sic K.N.O.Q.R. Mut. ἀνδροφόνον Edd. ⁸ ἁπάγεσθαι] + πρὸς θάνατον K.N.Q. et marg. O. ἀγεσθαι τὴν ἐπὶ θάνατον R. ⁹ ducendum occidit Mut. ¹⁰ οὐδενὶ] οὐδὲ A. Veron. ¹¹ ῥῆ om. K.Q. ἐπεὶ pro ἐπειδὴ R. ¹² βασιλεία] Sic A.Q.R. Mor. Ben. βασιλεία Veron. Sav. regnum Mut. ¹³ καὶ om. A. ¹⁴ τοῦ om. A. ¹⁵ τοῦ—δεκανοῦ] τοῦ περὶ τὸν ὑπάρχον καὶ τὸν δεκανὸν K.Q. ¹⁶ τούτων om. R. et in text. O. ¹⁷ ἕως] μέχρι K.O.Q. Mox ἀστρων A. ¹⁸ ὑπάτου O. Statim καὶ τοῦ ἡ. A. Veron. ¹⁹ μικροῦ K.O.Q. ²⁰ οἱ δὲ... φαίνονται R. ²¹ ὅταν] + μὲν A. ²² ὁρῶντες O.R. Mox δὲ om. R. ²³ συμκρ. Edd. invitis libris. Mox ἐπέχωμεν R. ἐπέχωμεν O. ²⁴ τί A. ²⁵ ἐνωθεῖς] + ὤμεν K.O.Q. Sav. cet. ²⁶ πραγματευώμεθα et mox ἐμπορευώ-

138 μίαν, ἀλλ' ἐμπορευώμεθα αὐτήν, καὶ πληθύνωμεν. Κὰν γὰρ
κατηχούμενός τις ἦ, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν οἶδεν, ἀλλὰ τὴν πίστιν
ἔγνω, ἀλλὰ τῶν θείων ἐπακούει ^βλογίων, ἀλλ' οὐ πόρρω ἐστὶ
^ιτῆς γνώσεως, οἶδε τὸ θέλημα τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. ^κΤίνος
ἔνεκεν ἀναβάλλεται; τίνος ἔνεκεν μέλλει καὶ ὑπερτίθεται; Οὐδὲν
^ιβίου κρεῖττον καλοῦ, καὶ ἐνταῦθα κάκει, καὶ ἐπὶ φωτιζομένων
καὶ ἐπὶ κατηχουμένων. Τί γὰρ, ^μεἰπέ μοι, φορτικὸν ἐπιτε-
B τάγμεθα; ^νἘχε, φησί, γυναῖκα, καὶ σωφρόνει. Τοῦτο ^νδύσκο-
λον; ^οπῶς; ὅπου γε ^ρπολλοὶ χωρὶς γυναικὸς σωφρονοῦσιν, οὐ
Χριστιανοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἕλληνες; ^σὉ ^ιυπερβαίνει ὁ Ἕλ-
λην διὰ κενοδοξίαν, ^ςσὺ οὐδὲ τοῦτο τηρεῖς διὰ τὸν φόβον τοῦ
θεοῦ; Δίδου, φησί, πένησιν ἐκ τῶν ὄντων. Τοῦτο φορτικόν;
^τἈλλὰ καὶ ^θἐνταῦθα κατηγοροῦσιν ἡμῶν Ἕλληνες, ὀλοκλήρους
οὐσίας κενώσαντες διὰ κενοδοξίαν ^ιμόνον. Μὴ αἰσχρολόγει.
Τοῦτο δύσκολον; εἰ γὰρ μὴ ἐπετέτακτο, οὐκ ἔδει αὐτὸ κατορ-
θοῦν, ἵνα μὴ ἄτιμοι φαινώμεθα; ^κὍτι γὰρ τὸ ἐναντίον δύσκολον,
C τὸ αἰσχρολογεῖν λέγω, δῆλον ἐξ ὧν αἰδεῖται ^νκαὶ ἐρυθριᾷ ἡ
ψυχὴ, εἴαν τι τοιοῦτον εἰπεῖν προαχθῇ, καὶ ^ωοὐδὲ ἐρεῖ, εἴαν μὴ (506)
τάχα μεθύῃ. Διὰ τί γὰρ ἐπ' ἀγορᾶς καθήμενος, ^ςκὰν ἐπὶ οἰκίας
τοῦτο ποιῇς, ἐκεῖ ^ζοὐ ποιεῖς; Διὰ τοὺς παρόντας. Διὰ τί ἐπὶ
τῆς γυναικὸς ^ςσου ταχέως τὸ αὐτὸ μὴ ποιεῖς; ^αἸνα μὴ αὐτὴν
ὑβρίσης. ^βἸνα μὴ ὑβρίσης τοῖνυν τὴν γυναῖκα, οὐ ποιεῖς· τὸν
^ςδε θεὸν ὑβρίζων οὐκ ἐρυθριᾷς; πανταχοῦ γὰρ πάρεστι, καὶ
πάντα ἀκούει. Μὴ μέθυε, ^δφησί. Τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸ καθ'
ἑαυτοῦ ^οοὐ κόλασις; Οὐκ εἶπε, κατὰτεινον τὸ σῶμα, ἀλλὰ ^ιτί;
D μὴ οὕτως αὐτὸ ἐκτραχηλίσσης, ὥς τῆς ψυχῆς ἀφελέσθαι τὴν

μεθα R. Statim τὴν παρὰ τοῦ θ. σωτηρίαν K.O.Q. Sav. cet. φιλανθρωπίαν
pro σωτηρίαν correxit rec. man. in N. ^ςτις ἦ] ἢ τις O. εἴη τις R.
^βλογίων pro λόγων K.Q.R. Mut. ^ιτῆς θείας γν. Edd. θείας om. K.N.O.
Q.R. Mut. Mox τὰ θελήματα R. ^κτίνος] + οὐν K.Q. Sav. cet. τίνος—
ἀναβάλλεται om. A. ^ιβίου κρ.] κρ. βίου K.N.Q. Mox καὶ ἐκεῖ K.O.Q.
^μεἰπέ μοι om. K.Q. ^νδύσκολον] φορτικὸν K. Sav. cet. οὐ δύσκολον R.
Mut. ^οπῶς] πῶς γὰρ R. εἰπέ μοι, καὶ πῶς K.Q. Sav. cet. ^ρπολλοὶ
om. R. Statim καὶ χωρὶς K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^ςὑπομένει R.
Post ὑπερβαίνει add. τοῖνυν K.Q. Sav. cet. Ἕλλην sine artic. R. ^τσὺ] +
δέ A. Mox τὸν τοῦ θ. φ. K.Q. ^θἐνταῦθα] ταῦτα R. ^ιμόνην A. Edd.
^νκαὶ ἐρυθριᾷ ἡ ψ.] Sic omnes. ἡ ψ. καὶ ἐρυθριᾷ Edd. ^ωοὐδὲν R. χαίρει
pro ἐρεῖ A. Veron. Mox τάχα om. A.O. Veron. ^ςκὰν (καὶ N.)—ποιῇς]
ὁ ἐπὶ οἰκίας ποιεῖς K.Q. ^ζοὐ π.] μὴ τοῦτο π. N. Statim ἄρα οὐχὶ διὰ
K.Q. Sav. cet. ^ςσου om. R. et a pr. m. O. Statim οὐ ταχ. αὐτὸ ποιεῖς O.
ταχέως τὸ om. K.Q. [ταχέως] τὸ Sav. ^αἴνα] ἄρα οὐχ ἴνα K.Q. Sav. cet.
^βἴνα—γυναῖκα (+ σου K.N.Q. Sav. cet.)) δ (δ om. R.) τοῖνυν διὰ τὴν γυναῖκα
A.R. Veron. invito Mut. ^ςδε om. A. Veron. ^δφησί] + καλῶς K.Q.
Sav. cet. ^οοὐ om. R. Mut. et a pr. m. O. ^ιτί] + μὴ μέθυε, τουτῆστι
K.Q. Sav. cet. Mox ἐκτραχηλίσσης A.

ἄρχῃν, ἡ ἀλλ' εἰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ μὴ προνοεῖ. Μὴ ἄρπαζε, ἰφησί, τὰ μὴ σὰ, μὴ πλεονέκτει, μὴ ἐπιόρκει. Ποίων πόνων ταῦτα ἰδεῖται; ποίων ιδρώτων; Μὴ κακηγόρει, φησί, μηδὲ συκοφάντει. Τὸναντίον μὲν οὖν πόνος. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπῃς κακῶς, εὐθέως ἐν κινδύνῳ εἶ, ὅ ἐν ὑποψία, μὴ ἤκουσε περὶ 139 οὐ εἶπον, ῥᾶν τε μέγας ἢ, ἂν τε μικρός· ἂν μὲν γὰρ μέγας ἦ, ἔν ἐργοῖς κινδυνεύσεις εὐθέως· ἂν δὲ μικρός, τοῖς ἴσοις σε ἀμυνεῖται, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῷ χαλεπωτέροις· ἐμειζόνως σε ἐρεῖ κακῶς. Οὐδὲν δύσκολον, οὐδὲν φορτικὸν ἐπιτετάγμεθα, ἂν βουλόμεθα· ἂν δὲ μὴ βουλόμεθα, καὶ τὰ ῥᾶστα φορτικά ἡμῖν φανεῖται. Τί τοῦ φαγεῖν ῥᾶον; ἀλλ' ὑπὸ πολλῆς βλακειᾶς πολλοὶ καὶ πρὸς τοῦτο δυσχεραίνουσι· πολλῶν δὲ ἀκούω λεγόντων, ὅτι καὶ τὸ φαγεῖν κάματος. Οὐδὲν τούτων ἔχει κάματον, ἂν θέλῃς· ἐν γὰρ τῷ θέλειν πάντα κείται, μετὰ τὴν ἄνωθεν χάριν. Θελήσωμεν οὖν τὰ ἀγαθὰ, ἵνα καὶ τῶν αἰωνίων τύχωμεν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

C

¹Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ ²τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἀγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

³ANAMIGNYΣΙ τὰ ταπεινὰ τοῖς ὑψηλοῖς ὁ Παῦλος, ⁴αἰεὶ τὸν διδάσκαλον μιμούμενος ⁵τὸν αὐτοῦ, ὥστε τὰ ταπεινὰ

¹ CAP. VIII. v. 1, 2.

¹ ἀρχῇν] + τί οὖν; οὐ χρὴ προνοεῖσθαι τοῦ σώματος; μὴ γένοιτο· οὐ τοῦτο λέγω K.Q. Sav. cet. ² ἀλλ' (ἀλλὰ N.) εἰς ἐπιθυμίας (-ίαν O.R. Veron.) αὐτοῦ μὴ πρ.] ἀλλὰ προνοῶν, μὴ εἰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ πρ. K.Q. Post προνοεῖ add. οὕτω γὰρ καὶ Παῦλος ἐκέλευσε λέγων, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσῃς εἰς ἐπιθυμίας K.Q. Sav. cet. ³ φησί om. K.Q. ⁴ εἰδόμενος A.R. Veron. ⁵ δέεται O. ⁶ κατηγορεῖ K.O.Q. Mox μὴ pro μηδὲ O. Post συκοφάντει add. ποίων ἔχει τοῦτο πόνον; K.Q. Sav. cet. Statim τὸ ἐναντίον K.Q. ⁷ μὲν om. a pr. m. O. ⁸ ἐν] καὶ ἐν R. ⁹ ἂν τε μέγας—μέγας ἦ] ἂν τε μικρός, ἂν τε μέγας ἦ R. ¹⁰ ἢ superscript in O. ¹¹ ἐν om. R. ¹² κινδυνεύσης A.R. κινδυνεύεις a pr. m. O. Mox ἀμύνεται A. ἀμύνηται R. ἀμειβεῖται Veron. ¹³ ἐμειζόνως] καὶ μ. R. μ. γὰρ K.Q. Sav. cet. ¹⁴ ἂν β. ἂν (ἐὰν Q.R.) δὲ μὴ β. om. A. ἂν β. om. Mut. ἂν δὲ μὴ β. om. N. ¹⁵ καὶ] ἐπεὶ καὶ N. ¹⁶ ῥᾶστα-τερον R. ¹⁷ ἵνα om. R. Mox τευξώμεθα idem. ¹⁸ τιμὴ] + καὶ προσκύησις R. Hom. XIV. ¹⁹ τοῦ θρόνου om. R. ²⁰ αἰεὶ] ὁ αἰεὶ Edd. Sic Cat. sed om. ὁ Παῦλος. αἰεὶ sine artic. K.N.O.Q.R. Supp. Mut. ²¹ τὸν om. R.

D τοῖς ὑψηλοῖς ὁδὸν γενέσθαι, καὶ διὰ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα χειραγω-
 γηθῆναι, καὶ ὕπομνηστος ἐν τοῖς μεγάλοις, μαρτυρεῖν ὅτι ταῦτα
 συγκαταβάσεως ἦν. Τοῦτο ἔγουν καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ· εἰπὼν ὅτι
 ἀνήνεγκεν αὐτὸν, καὶ ἀρχιερέα δείξας, ἔτι φησι; “Κεφάλαιον
 δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν
 ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς ἡμεγαλωσύνης.” Καίτοι τοῦτο οὐχὶ
 ἱερέως, ἀλλὰ τούτου ὃ ἱεράσθαι ἐκείνον χρή. “Τῶν ἁγίων λει-
 τουργός.” ^κ Οὐδὲ λειτουργὸς ἀπλῶς, ἀλλὰ, “τῶν ἁγίων λει-
 τουργός.” “Καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος,
 καὶ οὐκ ἄνθρωπος.” Ὅρας τὴν συγκατάβασιν; Οὐχὶ πρό μι-
 κροῦ διόστη, λέγων “Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα;”
 140 καὶ διὰ τοῦτο, ὁ φησὶν, οὐκ ἀκούουσι, “Κάθου ἐκ δεξιῶν μου”
 ῥῶς τοῦ καθημένου οὐκ ὄντος λειτουργοῦ. ^α Πῶς οὖν λειτουργὸς
 ἐνταῦθα εἴρηται, καὶ λειτουργὸς τῶν ἁγίων; τὴν γὰρ σκηνὴν
 ἐνταῦθά φησιν. ^τ Ὅρα πῶς ἦρε τὰς ψυχὰς τῶν ἐξ Ἰουδαίων
 πεπιστευκότων. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς φαντάζεσθαι, ὅτι
 σκηνὴν οὐκ ἔχομεν τοιαύτην· ἰδοὺ, φησὶν, ὁ ἱερεὺς, καὶ μέγας,
 καὶ πολὺ μείζων ἐκείνου, καὶ θυσίαν θαυμασιωτέραν προσήνεγκεν.
 Ἄλλ' ἄρα μὴ λόγος ταῦτα, μὴ κόμπος καὶ ψυχαγωγία;
^ν Διὰ τοῦτο ἐπιστώσατο πρότερον ^ω ἀπὸ τοῦ ὄρκου, λοιπὸν δὲ
 B καὶ ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Ἦν μὲν ^κ γὰρ καὶ αὕτη δῆλη ἡ διαφορὰ
 τοῦτος δὲ καὶ ἑτέραν ^ε ἐπινοεῖ. “Ἦν ἔπηξε, ^α φησὶν, ὁ κύριος,
 καὶ οὐκ ἄνθρωπος.” ^β Ποῦ εἰσὶν οἱ λέγοντες ^δ δινεῖσθαι τὸν οὐ- (507)
 ρανόν; ποῦ εἰσὶν οἱ σφαιροειδῆ αὐτὸν εἶναι ἀποφαινόμενοι;
 ἀμφότερα γὰρ ταῦτα ἀνῆρηται ἐνταῦθα. “Κεφάλαιον δὲ,
 φησὶν, ἐπὶ τοῖς λεγομένοις.” Κεφάλαιον αἰετὸς τὸ μέγιστον λέ-
 γεται. Πάλιν κατάγει τὸν λόγον· εἰπὼν τὸ ὑψηλόν, ἀδεῶς

^α γενόμενος A. γενομένοις R. ^ε γούν] δὴ R. Statim καὶ om. Veron.
 Supp. ^τ εἰπὼν] + γὰρ K.Q. Supp. Sav. cet. ^ε τί φ.] ἐπάγει iidem.
 τί om. A. Veron. invita Cat. ^β μεγαλωσύνης] + ἐν τοῖς οὐρανοῖς Edd. invitis
 omnibus. ^λ οὐχ K.O. Cat. ^κ οὐδὲ λ.] οὐχ R. οὐδέ—τῶν α. λειτουργός
 om. N. inclusum a Sav. ^λ τῆς αλ. om. Cat. et in text. O. ^ω καὶ om.
 K.R. Cat. ^ν διόστησι R. διέστειλε Cat. ^ο φησὶν, οὐκ] οὐδὲ K.Q. Sav.
 cet. οὐκ ἀκούουσι om. Veron. ^ρ ὡς τοῦ κ.] τοῦτο δὲ φησιν, ὡς τοῦ κ. πᾶν-
 τως K.Q. Sav. cet. ^α πῶς οὖν λ. om. R. ἐνταῦθα—λειτουργός in marg. O.
 πῶς οὖν—ἐνταῦθα φ.] ὥστε τοῦτο ἀκούει διὰ τὴν σάρκα. σκηνὴν δὲ ἐνταῦθα τὸν
 οὐρανὸν λέγει. διὸ καὶ τὸ (τὸ om. K.Q.) διάφορον δεικνύς πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν,
 ἐπάγει λέγων, ἣν ἔπηξεν ὁ κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος K.Q. Sav. cet. ^τ ὅρα] +
 δι O.R. Mut. Post πεπιστευκότων add. τοῦτο εἰπὼν K.Q. Sav. cet. ^δ ἄρα]
 ἄρα Q. Supp. intueri Mut. ^ε μὴ—κόμπος] μὴ κόμπος ταῦτα A.K.Q. Veron.
 invitis Supp. Mut. ^ν διὰ] ἀλλὰ διὰ K.Q. Sav. cet. ^ω ἀπὸ] διὰ R.
^κ γὰρ] οὖν K.Q. Sav. cet. Statim καὶ αὐτὴ N. ^λ αὐτὸς O.R. Cat. Mut.
^ε ἐπινοεῖ] + λέγων K.Q. ^α φησὶν ὁ κ.] Sic N.O.R. Supp. ὁ κ. φησὶ Edd.
 φησὶν om. K.Q. Proximum καὶ om. R. ^β ποῦ] + τοῖνυν K.N.Q. Sav. cet.
^δ δινεῖσθαι] Sic Cat. δανεῖσθαι R. Ceteri cum Edd. κινεῖσθαι. ^ε εἶναι om. Q.
^ε εἰπὼν] + γὰρ O. Mox καὶ ἀδεῶς R.

φθέγγεται ¹λοιπόν. Εἶτα, ἵνα μάθης ²ὅτι λειτουργὸς, περὶ C
τῆς ἀνθρωπότητός φησιν, ὅρα πῶς πάλιν ἐπισημαίνεται.
³“Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς, ⁴φησὶν, εἰς τὸ προσφέρειν δῶρά τε καὶ
θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσ-
ενέγκη.” Μὴ, ἐπειδὴ ⁵ἀκούεις ὅτι κάθηται, ⁶ὑθλον εἶναι νομίσῃς
τὸ ἀρχιερέα αὐτὸν εἰρῆσθαι· ἐκεῖνο μὲν γὰρ τῆς ἀξίας τοῦ θεοῦ,
τὸ καθῆσθαι, τοῦτο δὲ τῆς φιλανθρωπίας τῆς πολλῆς καὶ τῆς
εἰς ἡμᾶς κηδεμονίας. Διὰ τοῦτο αὐτὸ λιπαίνει, καὶ τούτῳ πλέον
ἐνδιατρίβει· δέδοικε γὰρ μὴ ἐκεῖνο ἀνατρέψῃ. Διὰ τοῦτο πάλιν
ἐπὶ τοῦτο κατάγει τὸν λόγον, ἐπειδὴ ἐζήτουν τινες, τίνος ἕνεκεν D
ἀπέθανεν; Ἱερεὺς ⁷ἦν· ⁸ἱερεὺς δὲ χωρὶς θυσίας οὐκ ἔστι· δεῖ
τοῖνυν καὶ τοῦτον ἔχειν θυσίαν. Ἄλλως δέ, εἰπὼν ὅτι ἄνω
ἔστι, λέγει καὶ δείκνυσιν, ὅτι ἱερεὺς ἔστι πάντοθεν, ἀπὸ τοῦ
Μελχισεδέκ, ἀπὸ τοῦ ὅρκου, ἀπὸ τοῦ προσενεγκεῖν θυσίαν.
Ἐκ τούτου λοιπόν καὶ ἀναγκαῖον ἄλλον πλέκει συλλογισμόν.
⁹“Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, ¹⁰φησὶν, οὐδ’ ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων
ῤῥῶν ἱερέων τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα.” Εἰ
τοῖνυν ¹¹ἔστιν ἱερεὺς, ὥσπερ οὖν καὶ ἔστι, δεῖ ¹²αὐτῷ τόπον ζητῆ-
σαι ἕτερον. Ἐπὶ γῆς μὲν γὰρ ὦν, οὐκ ἂν ἦν ἱερεὺς· ¹³πῶς γάρ; ¹⁴I
οὐ προσήνεγκεν, οὐχ ἱεράσατο· καὶ εἰκότως· ἦσαν γὰρ ¹⁵οἱ ἱερεῖς.
Καὶ δείκνυσιν, ὅτι οὐδὲ δυνατόν ἐπὶ γῆς εἶναι ἱερέα· πῶς ¹⁶γάρ;
¹⁷οὐκ ἐπανάστασις ἦν, φησὶν. Ἐνταῦθα ἀναγκαῖον ¹⁸παραπέμψαι
τὸν νοῦν, καὶ συνιδεῖν τὴν ἀποστολικὴν σύνεσιν· πάλιν γὰρ τὴν δια-
φορὰν δείκνυσιν τῆς ἱερωσύνης. ¹⁹“²⁰Οἵτινες, φησὶν, ὑποδείγματι
καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων.” Τίνα λέγει ἐνταῦθα ἐπου-
ράνια; Τὰ πνευματικά· εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ γῆς τελεῖται, ἀλλ’ ὅμως
τῶν ²¹οὐρανῶν ἔστιν ἄξια. Ὅταν γὰρ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς κείται ἐσφαγμένος, ὅταν πνεῦμα παραγίνηται, ὅταν ὁ B
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς ἐνταῦθα ²²ᾤ, ὅταν υἱοὶ γίνωνται

2 v. 3.

3 v. 4.

4 v. 5.

¹ λοιπόν] + τὰ ταπεινά K.Q. Sav. cet. ² ὅτι] + τὸ K.N.Q. Supp. Sav. cet.
Mox εἴρηται pro φησιν K.Q. Sav. cet. ³ φησὶν om. K.Q.R. ⁴ ἀκούεις—
εἶναι] ἀκούσης ὅτι κάθηται ὁ υἱός, εἶναι ὅλον (totum Mut.) R. ⁵ ὑθλον O. Mox νομίσῃς μὴ τὸ idem. ⁶ ἦν] ὦν A.K.Q. Veron. Mor. Ben.
⁷ ἱερεὺς δὲ χωρὶς θ. (θ. χωρὶς N.O.)—θυσίαν (θυσίας ex corr. O.)] καὶ ὅτι
(+ εἰ K.) ἱερεὺς, δεῖ καὶ τοῦτον ἔχειν θυσίαν· ἱερεὺς γὰρ θυσίας χωρὶς οὐκ ἔστιν
K.Q. ⁸ ἄνω] ἐνῶ (sic) R. ⁹ φησὶν om. K.Q.R. ¹⁰ τῶν om. K.Q.
¹¹ ἔστιν i.] i. ἔστιν K.O.Q. Statim add. φησὶν K.N.Q. Sav. cet. ¹² αὐτὸν
A.R. Veron. ¹³ πῶς γάρ—εἶναι ἱερέα om. R. ¹⁴ οἱ om. K.Q. ¹⁵ καὶ
om. Cat. et a pr. m. O. ¹⁶ γάρ om. K.Q. ¹⁷ οὐκ ἐπ.] οὐκ ἐπ. γὰρ K.Q.
ἐπεὶ οὐδὲ ἐπ. Sav. Mor. repugnantibus omnibus. ¹⁸ παραπέμψαι] συντείνει
K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Supp. Mox καὶ ἰδεῖν R. et a pr. m. O. ¹⁹ οἵ-
τινες, φ.] καὶ φ. οἵτινες K.Q. ²⁰ οὐρανῶν A.R. Veron. Statim ἔστιν O.R.
Cat. εἰσιν Edd. ²¹ ᾤ om. R. Mox γένωνται idem.

διὰ τοῦ λουτροῦ, ὅταν πολῖται ὡσι τῶν ἐν οὐρανοῖς, ὅταν πα-
 τρίδα ἔχωμεν ἐκεῖ καὶ πόλιν καὶ πολίτευμα, ὅταν ξένοι ὦμεν
 τῶν ἐνταῦθα, πῶς οὐκ ἐπουράνια ἑταῦτα πάντα τυγχάνει;
 Ἀλλὰ τί; οἱ ὕμνοι οὐκ ἑπουράνιοι; οὐχ ἅπερ ἄνω ἄδουσιν οἱ
 θεοὶ χοροὶ τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, ἑταῦτα καὶ ἡμεῖς οἱ κάτω
 C συνφθὰ ἐκείνοις φθεγγόμεθα; οὐχὶ καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπου-
 ράνιον; Πῶς; οὐδὲν ἔχει σαρκικόν· πάντα πνευματικὰ γίνεται
 τὰ προκείμενα· οὐκ εἰς τέφραν, οὐκ εἰς καπνόν, οὐκ εἰς ἑκνίσαν
 διαχεῖται ἡ θυσία, ἀλλὰ ἑλαμπρὰ καὶ φαιδρὰ ἐργάζεται τὰ
 προκείμενα. Πῶς δὲ οὐκ οὐράνια τὰ τελούμενα; ἢ ὅταν γὰρ
 λέγῃ, ἑ“ Ἄν τινων κρατήσωσι τὰς ἀμαρτίας, κεκράτηνται ἄν
 τινων ἰαφίσωσιν, ἀφίενται.” ἑ καὶ τὰς κλείς ἔχωσι τοῦ οὐρανοῦ·
 πῶς οὐκ οὐράνια πάντα; “Οἵτινες, φησὶν, ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ
 λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηρημάτισται Μωϋσῆς,
 D μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν.” Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσεις ἑ πάντα
 κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.” Ἐπειδὴ ἢ ἡ
 ἀκοὴ ἡμῶν ἀμαθεστέρα τῆς ὁψεὶς ἐστίν· οὐ γὰρ οὕτως ἑ ἅπερ
 ἂν ἀκούσωμεν, τῇ ψυχῇ παρακατατιθέμεθα, ὡς ἅπερ ἂν ἴδωμεν
 αὐταῖς ὁψεσιν· ἔδειξεν αὐτῷ ὅ πάντα. Ἡ τοίνυν τοῦτο λέγει,
 “ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ” ἢ περὶ τοῦ Ῥναοῦ ἐπήγαγε γὰρ,
 “Ὅρα, ποιήσεις, ἑ φησὶ, πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα
 142 σοι ἐν τῷ ὄρει.” ἑ Ἄρα περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ναοῦ μόνον,
 ἢ ἑ καὶ περὶ τῶν θυσιῶν εἶδε, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· μᾶλλον
 ἑ δὲ οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι καὶ τοῦτο εἰπών. Οὐράνια γὰρ ἐστὶν ἡ
 ἐκκλησία, καὶ οὐδὲν ἑ ἄλλο ἐστὶν ἢ οὐρανός.
 ἑ “Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας ἑ τετύχηκε λειτουργίας, ὅσῃ καὶ
 κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης.” Ὅρᾳς, ἑ φησὶν, ὅσῃ βελ- (508)

5 Joan. xx. 23.

6 v. 6.

ἑ ταῦτα om. N.R. Cat. πάντα om. A. Supp. Veron. ἑ οὐράνιοι Cat. et
 ante corr. O. ἑ τοῦτο A. Veron. ἑ κνίσαν (sic) K.N.O.Q.R. κνίσσαν A.
 Supp. Edd. ἑ λαμπρὰ καὶ φαιδρότερα Veron. λαμπρότερα καὶ σφοδρότερα R.
 λαμπρότερα καὶ φαιδρότερα olim O. φαιδρὰ καὶ λαμπρὰ Supp. clariora et
 festiniora Mut. ἑ ὅταν γὰρ—πάντα (ἅπαντα olim O.) ὅταν οἱ διακονοῦμενοι
 αὐτοῖς ἀκούωσιν ἔτι ἐξ οὗ εἰρηται, ἂν τινων κρατήτε, κεκράτηνται ἂν τινων ἀφῆτε,
 ἀφίενται; πῶς οὐκ οὐράνια πάντα, ὅταν οὗτοι καὶ τὰς κλείς ἔχωσι τοῦ οὐρανοῦ. K.Q.
 Sav. cet. ἑ ἀφίσωσιν] Sic A. Cat. et a pr. m. O. ἀφήσουσιν N.R. Veron. ἀφώσω
 ex corr. O. γρ. ἀφώσω marg. N. ἑ καὶ om. N. Mox ἔχουσι Cat. Supp.
 ἑ πάντα om. A. Veron. ἑ ἡ ἀκοή—τῆς ὁψεως] τῆς ἀκοῆς εὐμαθεστέρα ἢ ὁψις
 K.Q. ἑ ἅπερ ad marg. A. ἑ τὰ πάντα R. Statim ἦτοι οὖν R. Cat.
 ἑ ναοῦ] + αἰνίττεται K.Q. Sav. cet. ἑ φησὶ assumtum ex A.K.O.Q.R. Cat.
 Mut. φησὶ post πάντα habet Veron. πάντα om. K. Cat. Mox ἐν τῷ ὄρει
 om. A. Veron. ἑ ἄρα] ἄρα N. Mut. ἄρα οὐ K.Q. Mox ἀλλὰ pro ἡ
 K.Q. ἑ καὶ accessit ex K.O.Q.R. Cat. Supp. Mut. Mox εἶπε pro εἶδε ex
 corr. A. ἑ δὲ] γὰρ K.Q. δὲ om. R. ἑ ἄλλο ἐστὶν pro ἐστὶν ἄλλο
 K.O.Q.R. Cat. Statim ἡ οὐρανός A. ἑ τέτευχε Cat. et marg. O. Post
 τετύχηκε add. φησὶν O. ἑ φησὶν om. K.Q. Statim ὅσον A.K.Q. Supp.

τίων ἡ λειτουργία τῆς λειτουργίας, εἶγε ἐκείνη μὲν ὑπόδειγμα καὶ τύπος, αὕτη δὲ ἀλήθεια. Ἀλλ' οὐδὲν τοῦτο ²ὀφέλει τοὺς ἀκούοντας, ³οὐδὲ εὐφραине. Διὰ ⁴τοὺ τοῦτο ὁ μάλιστα αὐτοὺς εὐφραине, λέγει· “Ἦτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομο- ^Bθέτῃται.” ^dἘπάρας ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τοῦ ιερῶς καὶ τῆς θυσίας, τότε καὶ τῆς διαθήκης τὸ μέσον τίθησιν· ^eεἰπὼν μὲν καὶ ^fπρότερον, ὅτι ἀσθενὴς ἦν καὶ ἀνωφελής. Καὶ ὅρα οἷα τίθησιν ἀσφαλίσματα, μέλλων ^gαὐτῆς κατηγορεῖν. Ἐκεῖ γὰρ ^hεἰπὼν, “Κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου,” τότε εἶπεν, ὅτι “Ἀθέτησις γίνεται προαγούσης ἐντολῆς” εἶτα καὶ ὕστερον μέγα τι ἔθηκεν εἰπὼν, “Δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.” Ἐνταῦθα δὲ ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναγαγὼν, καὶ δείξας ὅτι ἀντὶ τοῦ ιεροῦ τὸν οὐρανὸν ἔχομεν, καὶ ὅτι τύποι ἦσαν τῶν ἡμετέρων ἐκεῖνα, καὶ ^Cτὴν λειτουργίαν ἐπάρας τούτοις, καὶ τὴν ιερωσύνην εἰκότως ἐπαίρει λοιπόν. Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, ὁ μάλιστα αὐτοὺς εὐφραίνει τίθησι, λέγων, “Ἦτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτῃται.” Πόθεν τοῦτο δῆλον; Ἐξ ὧν αὕτη μὲν ἐξεβλήθη, ἐκείνη δὲ ἀντεισέχθη· διὰ γὰρ τοῦτο κρατεῖ, ὅτι βελτίων. Ὡς περ γὰρ λέγει, ὅτι “^kΕἰ τελείωσις δι' αὐτῆς ἦν, τίς ἔτι χρεῖα κατὰ τὴν τάξιν ^lΜελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ιερέα;” οὕτω καὶ ἐνταῦθα τῷ αὐτῷ συλλογισμῷ κέχρηται, λέγων· “^mΕἰ ^Dγὰρ ἡ πρώτη ⁿἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τύπος.” ^oτουτέστιν, εἰ ἀμέμπτους ^pοἰοί. “Ὅτι γὰρ περὶ τούτου ^qῤησὶν, οὐκ εἶπε, μεμφόμενος δὲ αὐτῇ, ^rἀλλὰ, “^sΜεμφόμενος ^tδὲ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ^uτοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν, οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν ^vἐδιέθεμν τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν

7 v. 7.

8 v. 8, 9.

¹ ὑποδείγματα N. ² ὀφέλει A. ὀφέλει N.R. Cat. Supp. *proderat* Mut. ³ οὐδὲ ἠδύφρανε Cat. οὐδὲ εὐφραίνει N. Supp. οὐδὲν ἠδύφρανε R. καὶ οἰοί. ⁴ τοὶ om. K.N.O.Q. Supp. ⁵ μάλιστα transp. N. ⁶ ἠδύφρανε K.N. Cat. ἠδύφρανε Q.R. ⁷ ἐπάρας] + οὐν K.O.Q. + γὰρ Supp. ⁸ εἰπὼν μὲν] εἰπόμεν A. εἰπόμεν Veron. ⁹ πρότερον] + ὅτι εἰδείκνυ K.Q. Sav. cet. ¹⁰ αὐτοῖς A. ¹¹ εἰπὼν post ἀκαταλύτου transp. O.R. Mox ὅτι om. R. ¹² ἡμᾶς post οὐρανὸν transp. K.O.Q.R. ¹³ εἰ ἡ τελ. Edd. εἰ om. K. εἰ super ras. O. ἡ om. N.O.Q. Cat. Supp. *inclusum* a Sav. ¹⁴ Μελχισεδὲκ] Ἀαρὼν A. Veron. Mox ιερέα om. N. ¹⁵ ἐκείνη om. R. Cat. Mut. *Habet in marg.* O. ¹⁶ τουτέστιν] + εἰ οὐδὲν εἶχεν ἐλλειπὴς K.Q. Supp. Sav. cet. *invitis* Cat. Mut. ¹⁷ οἰοί R. ¹⁸ ῤησὶν] + ἀκουε τὸ ἐξῆς· μεμφόμενος δὲ αὐτοῖς λέγει K.Q. Sav. cet. ¹⁹ ἀλλὰ] + καὶ A. Veron. ²⁰ δι' om. K.Q.R. Mox λέγει om. K.Q. ²¹ τοῦ om. K. Cat. et a pr. m. O. ²² διεθέμην] ἐποίησα R. Cat. *Rasura in O. et in marg. a 2da m. γρ. διεθέμην.*

¹⁴³ ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἡμέλῃσα αὐτῶν, λέγει κύριος." ^νΝαὶ καὶ πόθεν δῆλον, ὅτι τέλος ἔλαβεν; ^ωἘδειξε ^μμὲν καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερέως· δείκνυσιν ^δδὲ τρανότερον νῦν Ἰαυτολεξεῖ, ὅτι ἐκβέβληται. Πῶς δέ, "ἐπὶ κρείττοσιν ^εἐπαγγελίαις;" Πού γὰρ ἴσον, εἶπέ μοι, γῆ καὶ οὐρανός; Σὺ δὲ θεωρεῖ πῶς κακεῖ ^εἐπαγγελίας φησὶν, ἵνα μὴ ταύτης τοῦτο κατηγορῇς. Καὶ γὰρ ἐκεῖ, "Δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ ἐλπίδος, φησὶ, κρείττονος," δεικνύς ὅτι ^κκακεῖθεν ἐλπίς· καὶ ἐνταῦθα ἐπαγγελίας ^κκρείττονας, αἰνιττόμενος ὅτι ^κκαὶ ἐκεῖ ἐπηγγείλατο. Ἐπειδὴ ^δδὲ ἐνεκάλουεν αἰεὶ, "Ἰδοὺ ^γγὰρ ἡμέραι ἔρχονται, ^ελέγει κύριος, φησὶ, καὶ συντε-
 B λέσω ἐπὶ τὸν οἶκον ^ἡἸσραὴλ, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθή-
 κην καινὴν." Οὐ παλαιάν τινα διαθήκην ^ἡφησὶν. Ἰνα ^κγὰρ μὴ τοῦτο ἔχῃ λέγειν, καὶ τὸν χρόνον ὥρισεν· οὐ γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, "Κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐ-
 τῶν," ἵνα μὴ τὴν πρὸς ^μτὸν Ἀβραὰμ γεγεννημένην εἴπῃς, ἣ ^ντὴν πρὸς τὸν Νῶε· ἀλλὰ ^οποίαν φησὶν· "Οὐ κατὰ τὴν δια-
 θήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν τοῖς ἐν τῇ ^ρῚξόδῳ." Διὸ καὶ ἐπήγαγεν, "Ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς
 C αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέ-
 μειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, ^κκαὶ γὰρ ἡμέλῃσα αὐτῶν, λέγει κύ-
 ριος." Ὅρᾳς ^ππαρ' ἡμῶν πρῶτον ἀρχόμενα τὰ κακά; Αὐτοὶ, φησὶ, ^ππρῶτον οὐκ ἐνέμειναν· ^κκαὶ παρ' ἡμῶν ἡ ἀμέλεια, τὰ δὲ ἀγαθὰ παρ' αὐτοῦ, τὰ τῆς εὐεργεσίας λέγω. Ἐνταῦθα ὥσπερ ἀπολογίαν ^ντίθῃσι, τὴν αἰτίαν δεικνύς, δι' ἣν ἐγκαταλιμπάνει αὐτούς. ^ο"Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, φησὶν, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδούς νόμους
 D μου ^ωεἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, ^κκαὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς

9 v. 10.

^ν ναὶ] + φησὶ A.K.Q. Sav. cet. ^ω μὲν] + οὐν K.Q. Sav. cet. μὲν καὶ om. R. Post ἱερέως add. τοῦτο K.Q. Sav. cet. ^δ δέ] + αὐτὸ O. ^γ αὐτολεξεῖ] αὐτὸ, λέγων R. ^ε ἐπαγγελίαις] + εἰπὼν K.Q. Sav. cet. ^ε ἐπαγγελίας] Sic O.R. Cat. Supp. Mut. ἐπαγγελίας Edd. λέγει pro φησὶν K.Q. Mox κατηγορήσῃς N. ^κ κακεῖ K.N.Q. Cat. Supp. Sav. cet. δεικνύς—κρείττονας om. K.R. ^κ κρείττονας] Sic Supp. Mut. κρείττονος Codd. Cat. Edd. ^κ καὶ om. N. ^δ δὲ om. R. et in text. O. ^γ γὰρ om. K.Q.R. Cat. Sav. ^ε λ. κύριος, φ.] φ. λ. κύριος K.O.Q. Cat. φησὶ om. R. ^ἡ Ἰσραὴλ et Ἰούδα transp. A.N. Veron. ^ἡ φησὶν om. A. Veron. ^κ γὰρ om. R. ^ἡ εἶπεν απ. pro απ. εἶπε A.K.N.O.Q. Cat. ^μ τὸν om. R. ^ν τὴν πρὸς τὸν] πρὸς τὴν R. ^ο ποίαν] + δηλὼν K.Q. Sav. cet. ^ρ Ὶξόδῳ] + λέγων K.Q. ^κ καὶ ἐγὼ O. ^π παρ' ἡμῶν pr.] Sic K.O.Q.R. Mut. pr. παρ' ἡμῶν Supp. Edd. ^π πρῶτον Cat. Supp. Post ἐνέμειναν add. ἐν τῇ διαθήκῃ μου R. ^κ καὶ] λοιπὸν καὶ K.Q. Sav. cet. ^ν τιθεῖς R. Statim αὐτὴν τὴν αἰτίαν K.Q. Sav. cet. αὐτὴν pro αὐτίαν N. ^ω εἰς] ἐπὶ R. ^κ καὶ ἐπὶ κ. αὐτῶν om. R. Statim ἐπιγρά-
 γράφωμαι idem.

λαόν." Ὡς περὶ τῆς ²καινῆς ταυτά φησιν, ὅτι ^αλέγει, "Οὐ
(509) κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην." Ποία δὲ ἄλλη ἐστὶ διαφορά,
ἢ αὕτη; Εἰ δὲ τὸ διάφορον λέγοι τις οὐ κατὰ τοῦτο, ἀλλὰ
κατὰ τὸ δοθῆναι εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν· οὐ ^βπροσταγμάτων
εἰσάγει διαφοράν, ἀλλὰ τὸν τρόπον τῆς ^γδόσεως δείκνυσιν.
Οὐκέτι ^δγὰρ ἐν γράμμασι, φησὶν, ἔσται ἡ διαθήκη, ἀλλ' ἐν
καρδίαις. Δειξάτω τοίνυν ^ετοῦτο γενόμενόν ποτε ^ςὁ Ἰουδαῖος·
ἀλλ' οὐκ ἂν εὗροι· πάλιν γὰρ ἐν γράμμασιν ἐγένετο μετὰ τὴν
ἐπάνοδον τὴν ἐκ Βαβυλῶνος. Ἐγὼ δὲ δείκνυμι τοὺς ἀποστό- 144
λους ^βμηδὲν παραλαβόντας γραπτὸν, ἀλλ' ἐν ταῖς καρδίαις
δεξαμένους διὰ πνεύματος ἁγίου. Διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ Χριστός·
¹⁰ "Ἐκεῖνος ἐλθὼν ἀναμνήσει ὑμᾶς πάντα, καὶ διδάξει ^βὑμᾶς."

¹¹ "Καὶ οὐ μὴ ^ιδιδάξωσιν ἕκαστος, φησὶ, τὸν ^κπολίτην αὐ-
τοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, γινῶθι τὸν κύριον·
ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ ^ιμικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι
ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ^μἀνομιῶν αὐτῶν καὶ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ ^νμνησθῶ ἔτι." Ἰδοὺ καὶ ἄλλο ση-
μεῖον· "Ἀπὸ μικροῦ, φησὶν, ἕως μεγάλου ^οαὐτῶν εἰδήσουσί με, B
καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, γινῶθι τὸν κύριον." Πότε τοῦτο γέγονεν ἡ
νῦν; ^ρὁ δὴλον γὰρ τὸ ἡμέτερον· τὸ δὲ ἐκείνων οὐ δῆλον, ἀλλ'
^ιἀποκέκλειστο εἰς γωνίαν. ^τΚαινὴ τότε λέγεται, ὅταν ἐτέρα
ἦ, καὶ ^θδεικνύη εἰ τι τῆς παλαιᾶς πλέον ἔχει. Ἰδοὺ, φησὶ, καὶ
αὕτη καινὴ τυγχάνει, ὅταν αὐτῆς τὰ μὲν περιαιρεθῇ, τὰ δὲ μὴ·
^υοἶον, εἰ τις οἰκίαν παλαιὰν μέλλουσαν καταπίπτειν, ἀφείλῃ τὸ
πᾶν, ^ωτὸν θεμέλιον ὑπέρραψεν, εὐθέως λέγομεν, ἐποίησεν αὐτὴν C
καινὴν, ὅταν τὰ μὲν ἐξέλῃ, τὰ δὲ ^zἀντισταγάγῃ. Καὶ ^γγὰρ ὁ
οὐρανὸς καινὸς λέγεται οὕτως, ὅταν μηκέτι χαλκοῦς ἦ, ἀλλ'

10 Joan. xiv. 26.

11 v. 11, 12.

^γ οὕτως] + καὶ O. ^z καινῆς] σκηνῆς A. Veron. διαθήκης N. ^α λέγει] +
ὅτι R. ^β προσταγμάτων] πραγματείας Supp. Statim εἰσάγει om. A.N.
Supp. Veron. in vitis Cat. Mut. ^γ δόσεως] διαθέσεως A. ^δ γὰρ om. A.
N. Supp. Mut. Mox ἔσται, φησὶν hoc ord. A.N. Supp. ^ε τοῦτο om. A.
τοῦτο τοίνυν γ. π. hoc ord. N. τοῦτο π. γ. τοίνυν R. τοίνυν τοῦτο π. γ. Cat.
Supp. ^ς ὁ om. A. ^ε οὐδὲν R. ^β ὑμᾶς om. K.Q. ^ι διδάξουσιν K.
Statim φησὶν, ἕκαστος K.O.R. Cat. Mut. ^κ πολίτην] πλησίον K.Q.R. Sav.
cet. in vitis Cat. Supp. ^ι μικροῦ] + αὐτῶν O. ^μ ἀνομιῶν ἐκ ἁμαρτιῶν
transp. O.Q.R. Cat. καὶ τῶν ἁμ. αὐτῶν om. A.K. ^ν μνησθήσομαι A.R.
Veron. ^ο αὐτῶν om. A. Supp. ^ρ δ. γὰρ] οὐκοῦν δ. K.Q. ^ι ἀπο-
κέκλειστο] Sic A.R. Veron. Supp. ἀπεκέλεισται K. ἀπέκλειστο Q. ἀπεκέ-
λειστο N.O. Cat. Sav. cet. ^τ καινὴ] ἄλλως δὲ καινὴ K.Q. Supp. Sav. cet.
^θ δεικνύει A. Cat. Supp. Mox πλέον A. ^υ ἰδοὺ φ. κ. αὕτη (αὕτη A.O.R.
Veron.) καινὴ] καινὴ δὲ καὶ αὕτη K.Q. Supp. Sav. cet. ^ω οἶον] + ἐπὶ ὑπο-
δείγματος ἵνα εἴπω ἰδὲν. ^ω τὸ θ. N. Mox εὐθέως γὰρ λ. K.Q. ^z ἐστα-
γάγῃ R. ἀντισταγάγῃ Cat. Supp. ^γ γὰρ] + καὶ K.Q. Cat. Supp. Sav. cet.

TOM. VII.

A a

ὑετὸν ²διδῶ· ^ακαὶ ἡ γῆ ὁμοίως καινὴ, ὅταν μὴ ἄκαρπος ᾖ, οὐχ
 ὅταν μεταβληθῇ· ^βκαὶ οἶκος οὕτω καινός, ὅταν τὰ μὲν αὐτοῦ
 ἐξαιρεθῇ, τὰ δὲ μένη. "Ὡστε, ^γφησὶ, καὶ διαθήκη καινὴ καλῶς
 εἶπεν. ^δἘὰν οὖν δείξω ὅτι παλαιότερα γέγονεν ἡ διαθήκη
 ἐκείνη κατὰ ^ετοῦτο, τὸ μηδένα δοῦναι καρπὸν; Καὶ ἵνα μάθῃς
 ἀκριβῶς, ἀνάγνωθι τί φησιν ^ε'Αγγαῖος, τί Ζαχαρίας, ^ςτί "Αγ-
 γελος, ^βοὕτω οὐδὲ τῆς ἐπανόδου πλήρους γεγεννημένης· τί ^ιδὲ
 D'Ἐσδρας ἐγκαλεῖ. Πῶς ^κοὖν ἔλαβεν αὐτόν; πῶς ^ιδὲ οὐδεὶς
 ἐρωτᾷ κύριον, ὅπου γε καὶ αὐτοὶ παρέβησαν, καὶ οὐδὲ αὐτοὶ
 ᾔδεσαν; ^{ιι}Ὁρᾷς πῶς βεβίασται τὸ σόν; Ἐγὼ δὲ τὸ ἐμὸν
 τίθημι, ὅτι καινὴ κυρίως αὕτη ἀν λέγοιτο. Ἄλλως δὲ, οὐδὲ
 ἐκείνο συγχωρῶ περὶ τούτου εἰρῆσθαι, τὸ, ¹² "Ἔσται καινός ὁ
 οὐρανός." Διὰ τί γὰρ μὴ, "λέγων ἐν τῷ Δευτερονομίῳ, ὅτι
¹³ "Ἔσται χαλκοῦς ὁ οὐρανός," τοῦτο ^οἔθηκεν ἐν τῇ διαστολῇ·
 εἰ δὲ εἰσακούσητε, ἔσται καινός; Καὶ μὴν διὰ τοῦτό φησιν
 145 ἐτέραν διαθήκην ῥδῶσειν, ἐπειδὴ τῇ προτέρᾳ οὐκ ἐνέμειναν.
^αΤοῦτο ἐγὼ δείκνυμι, δι' ὧν φησι· ¹⁴ "Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ
 νόμου, ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός;" καὶ πάλιν, "Τί πειρά-
 ζετε τὸν θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν,
 ὃν ^βοὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;"
^γἌλλ' ἐκείνοι μὲν οὐκ ἐνέμειναν, φησὶν. ^γἘνταῦθα δείκνυσιν,
 ὅτι μειζόνων ἡμᾶς ἀξιοί, καὶ πνευματικῶν. ¹⁵ "Εἰς πᾶσαν γὰρ,
 "φησὶ, τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόβος αὐτῶν, ^κκαὶ εἰς τὰ πέρατα
 τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν." Τουτέστιν, "Οὐ μὴ εἴπωσιν

12 Esai. lxxv. 17.

13 Deut. xxviii. 23.

14 Rom. viii. 3. Act. xv. 10.

15 Psal. xviii. 5.

² δῶ K. διδοὺς R. ^α καὶ ἡ γῆ ὁμ. καινὴ om. A.N.O.R. Cat. Mut. Veron.
 invito Supp. Mox ἡ om. A.N.O. Cat. Veron. post μὴ transp. R. ^β καὶ
 οἶκος οὕτω κ.] οὐχ A.N.O. Cat. Mut. Veron. καὶ οἶκος — ἐξαιρεθῇ om. R.
^γ φησὶ om. K.Q. Supp. Sav. cet. Proximum καὶ om. A. ^δ εἰν — παλαιω-
 τέρα] ἵνα δείξῃ ὅτι παλαιὰ K.Q. Supp. Sav. cet. ^ε τοῦτο assumtum ex O.
 R. Cat. Statim μὴ pro μηδένα R. Cat. ^ς ὁ Ἄγγ. Edd. ὁ om. K.O.Q. Cat.

Supp. Mox τί ὁ Ζαχ. N. Sav. cet. τί Ζαχ. (sic) O. ^ς τί ἄγγελος (sic)
 O. [τί ὁ ἄγγελος] Sav. Mor. et sine uncis Ben. τί ἄγγελος om. K.Q. Supp.
^β Haec σῶμα οὐδὲ τῆς ἐπανόδου πλήρους (πλήρης A.R. Cat.) γεγεννημένης, quae
 desunt in Edd. leguntur in Cat. Supp. Mut. et libris omnibus. ^ι δὲ om.
 R. Cat. Statim Ἐσδρας A. ^κ οὖν ἔλαβεν] συνέλαβεν R. οὖν συνανέλαβεν
 O. συνέλαβεν Cat. corripuerunt Mut. πῶς οὖν ἔλαβεν αὐτόν om. K.Q. Supp.
 inclusum a Sav. ^ι δὲ om. R. ^{ιι} ὅρα R. ^{ιι} λέγων] λέγω N. et ex
 corr. O. Statim τὸ ἐν τῷ K.O.Q. ^ο ἔθηκεν] οὐ τίθεικεν R. ^ρ δίδωσιν
 R. et prob. Mut. ^α τοῦτο] + δὲ R. ^γ τί om. R. Mox τὸν θεόν om. R.
 Cat. Mut. et in text. O. ^ς οὐδὲ bis O. ^τ ἀλλ' ἐκείνοι μὲν (μὲν om.
 Supp.) ὅτι αὐτοὶ K.Q. Sav. cet. ^γ ἐνταῦθα] + δὲ R. ^φ φ. τὴν γῆν] τὴν
 γῆν, φ. N. Cat. φησὶ om. R. post ἐξῆλθε transp. O. φησὶν, ὁ φθ. αὐτῶν τὴν
 γ. ἐξῆλθεν hoc ord. K.Q. ^κ καὶ — αὐτῶν om. R. Supp. Statim τοῦτο ἐστὶν
 Q. Supp.

ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, γινῶθι τὸν κύριον.” Καὶ ὕπαλιν,
¹⁶ “Πλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γινῶναι τὸν κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ B
 κατακαλύψει θαλάσσας.” ¹⁷ “Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, ^a φησί,
 πεπαλαίωσε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον
 ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.” Ὅρα τὸ κρυπτόμενον, ^b ὅπως ἐξεκάλυψεν
 αὐτὴν τοῦ προφήτου τὴν διάνοιαν. Ἐτίμησε τὸν νόμον, καὶ
 οὐκ ἠθέλησεν αὐτὸν εἰπεῖν παλαιὸν ^c ὀνομαστί· πλὴν μέντοι
 τοῦτο ^d εἶπεν· εἰ γὰρ ἐκεῖνο καινὸν ἦν, οὐκ ἂν ^e καὶ τοῦτο τὰ
 μετὰ ταῦτα καινὸν ἐκάλεσεν. Ὡστε πλέον τι διδούς καὶ ἕτερον,
 “ἐπαλαιώθη,” φησὶν. Οὐκοῦν καταλύεται καὶ ἀπόλλυται καὶ
 οὐκέτι ^f ἐστί. Λαβὼν παρὰ τοῦ προφήτου τὴν παρρησίαν,
 μᾶλλον αὐτοῦ καθάπτεται συμφερόντως, δεικνὺς ὅτι τὰ ἡμέτερα C
 νῦν ἀνθεῖ. Τουτέστιν, ἔδειξεν οὕσαν παλαιάν. Εἰτα λαβὼν τὸ
 τῆς παλαιᾶς ὄνομα, καὶ ἕτερον παρ’ αὐτοῦ προσθεὶς τὸ τοῦ
 γήρως, τὸ λειπόμενον ἀπὸ τῶν ἄλλων ^g ἔλαβε, καὶ φησιν,
 “ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.” Οὐκ ἄρα ἀπλῶς κατέπαυσεν ἡ καινὴ τὴν
 παλαιάν, ἀλλ’ ὡς γεγηρακυῖαν, ὡς οὐ χρήσιμον. Διὰ τοῦτο
 (510) ἔλεγε, “Διὰ τὸ ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές,” ^h καὶ, “Οὐδὲν ἐτε-
 λείωσεν ὁ νόμος,” καὶ ὅτι “ⁱ Εἰ ἡ πρώτη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν
 δευτέρας ἐζήτειτο τόπος.” Ἀμεμπτος ^k δὲ, τουτέστι, χρήσιμος·
 οὐχ ^l ὡς ἐγκλημάτων ^m ὑπεύθυνος, ἀλλ’ ὡς οὐκ ἀρκούσα. Ἰδιω-
 τικώτερον ἐφθέγγετο· ὡς ἂν τις εἴποι, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ἡ D
 οἰκία, τουτέστιν, ἔχει ἐλάττωμα, σαθρά ἐστίν· ⁿ οὐκ ἔστιν
 ἄμεμπτος τὸ ἰμάτιον, ^o τουτέστι, λοιπὸν διαρρεῖ. Οὐχ ὡς πο-
 νηρὸν τοίνυν ἐνταυθὰ φησιν, ἀλλ’ ὡς ^p ἔχοντα αἰτίωμα καὶ ἐλάτ-
 τωμα.

^q Οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς καινοὶ ^r ἐσμεν, μᾶλλον δὲ καινοὶ ^s ἐγε-
 νόμεθα· νῦν δὲ πεπαλαιώμεθα· διὰ τοῦτο ἐγγὺς ἐσμεν ἀφα-
 νισμοῦ καὶ ἀπωλείας. Ἐποξύσωμεν τοῦτο τὸ γῆρας. Λουτρῷ

16 Habac. ii. 14.

17 v. 13.

^y πάλιν] ἀλλαχοῦ φησιν R. Mox ἡ γῆ om. Q. ^z καλύψει R. ^a φησί
 om. K. Q. ^b πῶς R. Cat. ^c ὀνόματι A. Veron. ὄνομα R. ^d εἶπεν]
 ἔλεγε N. K. Q. Supp. ^e καὶ om. R. Mox τὸ om. Cat. Supp. ^f ἔσται Q.
 Supp. ^g λαμβάνει K. Q. Supp. ^h καὶ] + ὅτι iidem. ⁱ εἰ om. Q.
^k δὲ τουτέστι] τί ἐστί K. Q. Supp. Sav. cet. Post χρήσιμος add. ἰσχυρά.
 τοῦτο δὲ λέγει iidem. ^l ὡς] ὥστε Supp. ^m ὑπεύθυνος] δεῖξαι ὑπεύθυνον
 K. Q. Supp. Sav. cet. Mox ἀρκούσαν iidem. ⁿ οὐκ] ἢ ὅτι οὐκ K. Q. Sav.
 Mor. ^o τουτέστι] δηλῶν ὅτι K. Q. ^p ἔχοντα αἰτίωμα (αἰτίωμα Veron.
 Supp.) καὶ ἐλ. Sic A. N. O. Supp. Veron. ἔχον ἐλ. καὶ αἰτίωμα R. ἔχον τὸ αἰ-
 τίωμα καὶ ἐλ. K. Q. ἔχον τὸ αἰτίωμα καὶ ἐλ. Sav. cet. ^q ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ
 μετανοίας καὶ προσευχῆς. Veron. ^r ἦμεν K. Q. ^s γεγόναμεν R. ^t ἀπο-
 ξύσωμεν] Sic N. O. R. Mut. πῶς ἀποξύσωμεν (ἀποξύσομαι Veron) A. Veron.
 ἀλλ’, ἂν ἐθέλωμεν, ἔστιν ἀποξύσαι K. Q. Sav. cet.

A 2 2

146 μὲν οὖν οὐκ ἐτι δυνατόν, μετανοία δὲ ἔνταυθι δυνατόν. Εἴ τι παλαιὸν ἐν ἡμῖν, ῥίψωμεν· εἴ τις ῥύτις, ἔει τις κηλὶς, εἴ τις σπῖλος, ἀπονηψώμεθα, ὡς καὶ καλοὶ γενώμεθα, ἵνα ἐπιθυμήσῃ ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους ἡμῶν. Ἐξεστὶ καὶ πρὸς ἐσχάτην δυσείδειαν καταπεσόντα ἀνακτήσασθαι τὸ κάλλος ἐκείνο, περὶ οὗ φησιν ὁ Δαυὶδ, ὅτι ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. ¹⁸ «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.» Καὶ μὴν ἡ λήθη κάλλος οὐ ποιεῖ. Ναι, κάλλος τὸ ψυχικόν. Λήθη ποία; Ἡ τῶν ἁμαρτιῶν. Πρὸς Β γὰρ ἑτὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐξ ἐθνῶν διαλέγεται, παραινῶν αὐτῇ τῶν πατρῶων μὴ μνησθῆναι, τουτέστι, τῶν εἰδώλοις θυόντων· ἀπὸ γὰρ τῶν τοιούτων συνήκται. Καὶ οὐκ εἶπε, μὴ μετέλθῃς αὐτὰ, ἀλλ' ὁ πλέον ἐστὶ, μηδὲ εἰς νοῦν λάβῃς· ὁ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ¹⁹ «Οὐ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου» καὶ πάλιν, «Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων.» Οὕτω τοῦτο μεγάλη ἀρετὴ· ἡ μεγάλη μὲν γὰρ, ἀλλ' οὐ τοιαύτη. Ἐκεῖ γὰρ τί φησιν; Οὐκ εἶπε, μὴ λαλήσῃς τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ μὴ εἶπῃς τὰ τῶν πατέρων, ἀλλὰ μηδὲ ἀναμνησθῇς αὐτῶν, μηδὲ εἰς νοῦν λάβῃς. Ὅρας C πόσον ἡμᾶς διάστημα τῆς κακίας ἀπέχειν βούλεται; Ὁ γὰρ μὴ μεμνημένος, οὐ λογιέται· ὁ δὲ μὴ λογιζόμενος, οὐδὲ φθέγγεται· ὁ δὲ μὴ φθεγγόμενος, οὐ πράξει. Ὅρας πρὸ πόσων ἀπετείχισεν ἡμᾶς ὁδῶν; πρὸ πόσων διαστημάτων ἀπεμάκρυνε καὶ ἐκ τοῦ πλείονος; Ἀκούσωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐπιλαθώμεθα τῶν ἡμετέρων κακῶν, οὐ τῶν ἡμαρτημένων ἡμῖν, λέγω· μνήσθητι γὰρ σὺ, φησὶ, πρῶτος, καὶ οὐ μὴ μνησθῶ ἐγώ. Οἷόν τι λέγω· μηκέτι μεμνήμεθα ἀρπαγῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ πρότερα

¹⁸ Psal. xlv. 11, 12.

¹⁹ Ibid. xv. 4. xvi. 3, 4.

ἢ οὖν] γὰρ K. οὖν om. N.R. ἢ ἐντεῦθεν K. ἢ εἴ τις κηλὶς om. K. γ καὶ καλοὶ γ.] γ. καλοὶ K.O.Q.R. Mut. ἢ καταπεσόντας K.Q.R. Mut. Sav. cet. ἢ ὁ προφήτης Δ. R. ἢ ὅτι ἐπ. ὁ β. τοῦ κ. σου om. K.Q. Sav. cet. ἢ ἴδε] + καὶ κλίνον τὸ οὐς σου iidem, et in marg. O. ἢ ἡ om. K.Q.R. ἢ ποιεῖ, κάλλος τὸ ψ. Edd. ποιεῖ εἶναι, κάλλος τὸ ψ. O. ποιεῖ. ναι, κάλλος ποιεῖ τὸ ψ. R. Ex his duobus libris nai assumimus. ἢ ἁμαρτημάτων K.O.Q.R. ἢ τὴν ἐξ ἐθνῶν ἐκκ. R. ἢ εἰδῶλοις θ.] εἰδωλοθύτων (sic) R. Mox τῶν om. idem. ἢ μ. μὲν γὰρ] μᾶλλον δὲ μ. μὲν K.Q. Sav. cet. Mox τί φησιν om. K.Q. ἢ οὐ μὴ Edd. οὐ om. K.N.O.Q.R. Statim λαλήσεις A. et olim O. ἢ Haec ἀνθρώπων (patrum Mut.) οὐδὲ μὴ εἶπῃς τὰ τῶν accesserunt ex K.O.Q. Mut. In vulgata ἀνθρώπων pro πατέρων habet R. ἢ μνησθῇς K. ἢ μηδὲ] τουτέστι, μηδὲ K.Q. ἢ οὐ—λογιζόμενος om. A. ἢ οὐ omnes. οὐδὲ Edd. ἢ ἡμᾶς om. R. ἢ ἀπεμάκρυνε] ἀπὸ μακρόθεν R. ἢ λέγω] + ἀλλὰ τοῦ μὴ τὰ τῆς κακίας λογίζεσθαι. τὸ γὰρ μνησθῆναι (sic) τῶν ἁμαρτιῶν ἐν μετανοίᾳ καὶ συντριβῇ καρδίας καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ R. Mox post ἐγώ idem add. τὸ δὲ μὴ ἐνθυμῆσθαι τὰ τῆς κακίας ἐναντίον. ἢ μνημονεύωμεν K.Q. Sav. cet.

ἀποδῶμεν. Τοῦτο ἐστὶν ἐπιλαθέσθαι κακίας, ^νκαὶ ἐκβαλεῖν τὸν λογισμὸν τὸν ἀρπακτικὸν, καὶ μηδέποτε αὐτὸν ^ωμήτε δέξασθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἤδη πεπλημμελημένα ἀπαλείφειν. Πόθεν δὲ ἂν D γένοιτο ἡμῖν λήθη πονηρίας; Ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ἀγαθῶν, ^ζἀπὸ τῆς μνήμης τοῦ θεοῦ· ἐὰν τοῦ θεοῦ διαπαντὸς Ὑμνημονεύωμεν, οὐ δυνάμεθα κακείνων μεμνήσθαι. ²⁰ “Εἰ ἐμνημόνευον γάρ σου, φησὶν, ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.” Ἀεὶ μὲν οὖν, μάλιστα δὲ τότε χρή ²μεμνήσθαι τοῦ θεοῦ, ²ὅταν ἐν ἡσυχίᾳ ὁ λογισμὸς ᾖ, ὅταν διὰ τῆς μνήμης ἐκείνης ^βκαταδικάζειν ἑαυτὸν δύνῃται, ὅταν κατέχεσθαι ἐν τῇ μνήμῃ. Ἐν ἡμέρᾳ ^εμὲν γὰρ ἂν μνημονεύωμεν, ἐπεισελθούσαι 147 φροντίδες ἕτεραι καὶ θόρυβοι πάλιν αὐτὴν ἐκβάλλουσιν· ἐν νυκτὶ δὲ διαπαντὸς ^δμεμνήσθαι δυνατόν, ὅταν ἐν γαλήνῃ ^εἢ καὶ ἀναπαύσει ἡ ψυχὴ, ὅταν ἐν λιμένι, ὅταν ἐν εὐδίᾳ. ²¹ “Α λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε,” φησὶν. Ἔδει μὲν γὰρ καὶ δι’ ἡμέρας ταύτην ἔχειν τὴν μνήμην· ^εἐπειδὴ δὲ φροντίζετε αἰεὶ, καὶ περισπᾶσθε ἐν τοῖς βιωτικοῖς, κἂν τότε μνημονεύετε ἐπὶ τῆς κοίτης τοῦ θεοῦ· ἐν τοῖς ὄρθροις ^βμελετᾶτε ἐν αὐτῷ. Ἄν ἐν τοῖς ὄρθροις ^ιμελετήσωμεν ταῦτα, μετὰ πολλῆς ἀσφαλείας χωρήσομεν εἰς τὰ πρᾶ- B γματα· ἂν ^κἴλεων πρῶτον τὸν θεὸν ποιήσωμεν τῇ ἐντεύξει καὶ τῇ ἱκετηρίᾳ, οὕτω προβαίνοντες οὐδένα ἔξομεν ἐχθρόν· κἂν ἔχῃς δὲ, ^ικαταγέλᾳς, ἴλεων ἔχων τὸν θεόν. Πόλεμος ἐστὶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, μάχη ἐστὶ τὰ πράγματα ^μτὰ καθημερινὰ, κλυδωνιόν ἐστι καὶ χειμῶν. Δεῖ τοίνυν ὅπλων ἡμῖν· μέγα δὲ ὄπλον ^νεὐχή· ^οδεὶ οὐρίων ἀνέμων· δεῖ μαθεῖν ἅπαντα, ὥστε τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας χωρὶς ναυαγίων διανύσαι καὶ τραυμάτων· πολλοὶ γὰρ καθ’ ἑκάστην ἡμέραν οἱ σκόπελοι, καὶ πολλάκις P προσέρ- (511) ραξε τὸ σκάφος καὶ κατεποντίσθη. Διὰ τοῦτο εὐχῆς ἡμῖν δεῖ μάλιστα ἐωθινῆς καὶ νυκτερινῆς. Ὀλύμπια πολλοὶ πολλάκις

20 Psal. lxii. 7.

21 Ibid. iv. 5.

^ν καὶ om. R. et olim O. ^ω μήτε] Sic A.O. Veron. μηδὲ N. ἔτι K.Q. Sav. cet. ^μ μήτε om. R. ^ζ Haec ἀπὸ τῆς μνήμης accesserunt ex K.O.Q. ἀπὸ τῆς μν. τοῦ θ. ἐὰν τοῦ θ.] ἂν τῆς μν. τοῦ θ. R. ^γ μνημονεύσωμεν A. ² μνησθῆναι olim O. ² ὅταν—ἢ om. A. ^β καταδ. ἑαυτὸν (ἑαυτοῦ K.O.Q.) Sic omnes. ^ε αὐτοῦ (ἑαυτὸν Veron.) καταδ. Edd. ^ε μὲν om. N. Veron. Mox μνημονεύωμεν A.K.O.Q.R. μνημονεύσωμεν Edd. ^δ δυνατόν μεμνήσθαι in- verso ord. K.O.Q. ^ο ἦν A. ^ε καὶ (etiam) ἐπὶ O. Mox κατενύγητε Q. ^ε ἐπειδὴ—βιωτικοῖς] ^δ βιωτικοὶ R. ^β μελετᾶ Q. μελετήσωμεν O.R. medietemur Mut. μελετᾶτε—ὄρθροις om. A. ^ι μελετῶμεν K.O.Q.R. ^κ ἴλεω O.R. ^ι καταγέλᾳς O. καταλλαγῇ R. Statim θεὸν ἔχων ἴλεω O.R. ^μ τὰ (τὰ om. A.) καθημερινὰ] καθημερινῇ K.N.Q. et ex corr. O. invito Mut. ^ν εὐχὴ R. ^ο δεῖ οὐρ. ἀνέμων· δεῖ] δι’ οὐρ. ἀνέμων δεῖ Veron. δι’ οὐρ. ἀνέμων πορευθῶμεν R. in prosperitate ventorum oportet Mut. ^ρ προσέρρηξεν R. et a pr. m. O. προσήραξε K.Q.

C ὁμῶν ἐθεάσαντο· καὶ οὐκ ἐθεάσαντο μόνον, ἀλλὰ ⁹καὶ σπου-
 δασταὶ καὶ θαυμασταὶ τῶν ἀγωνιζομένων ἐγένοντο, ¹καὶ ὁ μὲν
 τούτου, ὁ δὲ ἐκείνου. Ἰστε οὖν ⁸ὅτι καὶ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγώ-
 νων, καὶ τὰς νύκτας ἐκείνας, δι' ὅλης νυκτὸς ὁ κήρυξ οὐδὲν ἄλλο
 φροντίζει, οὐδὲν ἄλλο μεριμνᾷ, ἢ ὅπως ἐξελθὼν μὴ ἀσχη-
 μονήσῃ ὁ ἀγωνιζόμενος. Ἐκείνοι γὰρ οἱ παρακαθήμενοι τῷ
¹σαλπιστῇ παρεγγυῶσι ¹⁰μηδὲ φθέγγεσθαι τινι, ὥστε μὴ τὸ
 πνεῦμα δαπανώμενον γέλωτα ὄφλιν. Εἰ τοίνυν ὁ ἐπ' ἀνθρώ-
 πων ἀγωνίζεσθαι μέλλων, τοσαύτη κέχρηται προνοίᾳ· πολλῶ
 D μᾶλλον ἡμῖν ²ἀρμόσει διηλεκτῶς φροντίζειν καὶ μεριμνᾶν, οἷς ³ὁ
 πᾶς βίος ἀγὼν ἐστὶ. Πᾶσα τοίνυν ἔστω νύξ ⁴παννυχίς, καὶ
 μεριμνῶμεν πῶς ἐξελθόντες τὴν ἡμέραν, μὴ γέλωτα ⁵ὄφλωμεν.
 Καὶ εἴθε γέλωτα μόνον· νυνὶ δὲ κάθηται ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς ὁ
 ἀγωνοθέτης, ἀκούων ἀκριβῶς μὴ τι ἀπηχῆς φθεγγώμεθα, μὴ τι
 παρὰ μέλος· οὐ γὰρ πραγμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ⁶τῶν ῥημά-
 148 των ἐστὶ κριτής. Παννυχίσωμεν, ἀγαπητοί· ἔχομεν καὶ ἡμεῖς
 σπουδαστάς, ἐὰν θέλωμεν· ἐκάστω ἡμῶν ⁷ἄγγελοι παρακάθη-
 νται· ἡμεῖς δὲ ῥέγχομεν δι' ὅλης νυκτὸς. ⁸Καὶ εἴθε μόνον τοῦτο·
 πολλοὶ δὲ καὶ ἀσελγῇ πράττουσι ⁹πολλά, οἱ μὲν πρὸς αὐτὰ
 τὰ ¹⁰ῥαμαιτυπεία βαδίζοντες, ¹¹οἱ δὲ τὰς οἰκίας πορνεία ποι-
 οῦντες τῷ ἐταίρας ἄγειν ἐκεῖ. Πάνυ γε, οὐ γάρ; καλῶς μερι-
 μνῶσιν ἀγωνίσασθαι. ¹²Ἄλλοι μεθύουσι καὶ παραφθέγγονται,
 B ἄλλοι θορυβοῦσιν, ¹³ἕτεροι παννυχίζουσι κακῶς, καὶ τῶν καθευ-
 δόντων χεῖρον πλέκοντες δόλους· ἄλλοι τόκους ¹⁴κἀριθμοῦντες,
 ἕτεροι φροντίσι κοπτόμενοι, καὶ πάντα μᾶλλον ποιοῦντες, ἢ
 τὰ τῷ ¹⁵ἀγῶνι προσήκοντα. Διὸ, παρακαλῶ, πάντα ἀφέντες,
 εἰς ἓν ¹⁶ὁρῶμεν, ὅπως τὸ βραβεῖον λάβωμεν, ¹⁷τὸν στέφανον
 ἀναδυσώμεθα· πάντα πράττωμεν, δι' ὧν ¹⁸οδυνησώμεθα τυχεῖν
 τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν· ¹⁹ῶν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυ-
 χεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα

⁹ καὶ σπουδασταὶ om. R. ¹ καὶ om. K.Q. Sav. cet. ⁸ ὅτι] πῶς K.O.
 Q. ὅπως R. ¹ ἐξ. μὴ] μὴ ἐξ. K.N.O.Q. ¹⁰ σαλπιστῇ] Sic K.N.O.Q.
 σαλπικτῇ A. σαλπικιστῇ Veron. σαλπικτῇ R. Sav. cet. ¹¹ μηδὲ] μὴ K.
 Q. μηδὲν R. ¹² ἀρμόζει διαπαντὸς φρ. R. ¹³ ὁ πᾶς] πᾶς ὁ O.R. ¹⁴ παν-
 νυχιον R. ¹⁵ ὀφλήσωμεν R. Statim καὶ om. R. et olim O. ¹⁶ τῶν om.
 K.O.Q. Sav. cet. ¹⁷ ἄγγελος παρακάθηται Edd. invitibus libris et Mut. ¹⁸ καὶ
 om. R. et a pr. m. O. Statim εἴθε μόνον τοῦτο A.K.N.Q. εἴθε (sic) μὲν οὖν
 τοῦτο R. εἴθε τοῦτο μόνον Sav. cet. καί—τοῦτο om. Veron. ¹⁹ πολλά, οἱ μὲν
 πολλοὶ μὲν N. πολλοὶ δὲ R. πολλά om. K.Q. ²⁰ ῥαμαιτυπία A. ῥαμαϊτύ-
 πια O. ²¹ οἱ δὲ—πάνυ γε] τὸ ἐταιρίδας εἰσάγειν ἐκεῖ παννυχιστοῦσιν R.
²² ἕτεροι] + δὲ R. ²³ ἕτεροι] ἄλλοι O. ²⁴ ἀριθμοῦσιν A.N. Veron. ²⁵ ἀγῶνι
 ἀγωνιζομένῳ K.O.Q. ²⁶ ὁρῶμεν] + μόνον Edd. μόνον om. K.N.O.Q.R.
 Mut. ²⁷ τὸν] καὶ τὸν K.Q. Sav. cet. Mox ἀναδυσώμεθα A. ²⁸ οδυνησό-
 μεθα] Sic K.O.Q. δυνησώμεθα Edd. ²⁹ ὧν—ἐπιτυχεῖν om. K.Q.

τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

¹ Εἶχε μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη δικαιοῦματα λατρείας, τό τε ἅγιον C κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ^α ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἧτις λέγεται ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης· ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, ^β κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

*ΕΔΕΙΞΕΝ ἀπὸ τοῦ ἱερέως, ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης, ἀπὸ τῆς διαθήκης, ὅτι τέλος ἔμελλεν ἔχειν ἐκείνη· δείκνυσι λοιπὸν καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ σχήματος. Πῶς; ^δ Τοῦτο μὲν, φησὶν, ἅγια, καὶ ἅγια ἀγίων. Τὰ μὲν οὖν ἅγια τοῦ προτέρου καιροῦ σύμβολά ἐστιν· ἐκεῖ γὰρ διὰ θυσιῶν πάντα γίνεται· τὰ δὲ ἅγια τῶν ἀγίων, τούτου τοῦ νῦν ἐνεστῶτος. Λέγει δὲ ἅγια ἀγίων τὸν οὐρανὸν, ^ε καὶ τὸ καταπέτασμα ^{στὸν} οὐρανὸν, καὶ ¹⁴⁹ τὴν σάρκα εἰσπνευμένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος. Τουτέστι, ² “Διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.” Καλὸν δὲ ^β ἀνωτέρω τοῦτο τὸ χωρίον ἀναλαμβάνοντας εἰπεῖν. Τί οὖν φησιν; “Εἶχε μὲν οὖν ^κ καὶ ἡ πρώτη.” ¹ Ἡ πρώτη τίς; Ἡ διαθήκη. “Δικαιοῦματα λατρείας.” Τί ἐστι, “^μ δικαιοῦματα;” Σύμβολα, ἡ θεσμούς. “^ν Τότε” ὥσανε νῦν, φησὶν, οὐκ ἔχει· ἡδὴ δείκνυσιν αὐτὴν ἐκκεχωρηκυῖαν· ῥτότε γὰρ εἶχε, φησὶν. “Ὡστε νῦν, εἰ καὶ ἔστηκεν, οὐκ ἔστι. “Τό τε ἅγιον κοσμικόν.” ^γ Κοσμικὸν λέγει, ἐπειδὴ ^ρ πᾶσιν ἡφίετο ἐπιβαίνειν, καὶ δηλὸς B

1 CAP. IX. v. 1—5.

2 Hebr. x. 20.

HOM. XV. ^α ἡ] καὶ ἡ R. ^β κατασκιάζον hic et infra R. κατεσκευάζοντα A. ^γ αὐτοῦ A.O. Cat. Mut. Statim τῆς om. Veron. ^δ τοῦτο μὲν, φ. ἅγια] ἅγια λέγων K.Q. Sav. cet. ^ε τῶν (expunctum) ἀγίων O. ^ς καὶ τοῖ] τὸ αὐτὸ δὲ καὶ K.Q. Sav. cet. ^ζ τὸν οὐρανὸν] Sic N.R. et a pr. m. O. coelum Mut. τοῦ οὐρανοῦ Edd. οὐρανοῦ et mox σάρκα sine articulis K.Q. ^η ἀνωθεν K.Q. Sav. cet. ^θ οὖν om. R. ^ι καὶ om. A.R. ^κ ἡ om. R. Post τίς add. ἐστιν K.Q. ^λ δικαιοῦματα] + λατρείας A.K.N.R. invitis Cat. Mut. τί ἐστι δ.] τουτέστι Q. ^μ τότε· ὥσανε νῦν φ.] ὥσει ἔλεγε, τότε εἶχε, νῦν K.Q. Sav. cet. ^ν ἡδὴ (ide R.) δείκνυσιν] Sic O.R. ἡ δείκνυσιν Cat. δείκνυσιν ἡδὴ τοῦτ' A.K.N.Q. Edd. τοῦτ' habet in marg. O. ^ξ τότε γὰρ εἶχε, φ.] τὸ γὰρ εἶχε τοῦτο δηλοῖ K.Q. ^ο κοσμικόν] ἄγιον κοσμικόν K.Q. κοσμικόν om. N. ^π ἀπασιν O. Statim ἡφείτο K.Q. et olim O. ἡφείτο Cat.

ἦν ὁ τόπος ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ, ἔνθα οἱ ἱερεῖς εἰστήκεσαν, ἔνθα οἱ (512)
 Ἰουδαῖοι, οἱ προσήλυτοι, οἱ Ἕλληνες, οἱ Ναζωραῖοι. Ἐπεὶ οὖν
 καὶ Ἑλληνιστὶ βατὸν ἦν, κοσμικὸν αὐτὸ καλεῖ· οὐ γὰρ δὴ οἱ
 Ἰουδαῖοι ὁ κόσμος ἦσαν. “Σκηνὴ γὰρ, φησί, κατασκευάσθη ἡ
 πρώτη, ἣτις λέγεται ἁγία· ἐν ἣ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα,
 καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων.” Ταῦτα σύμβολα τοῦ κόσμου.
 “Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα.” Ἄρα οὐκ ἦν καταπέ-
 τασμα ἓν, ἀλλὰ καὶ ἔξω καταπέτασμα ἦν. “Σκηνή, ἣτις λέ-
 γεται ἁγία ἀγίων.” Ὅρα πῶς πανταχοῦ σκηνὴν καλεῖ παρὰ
 C τὸ σκηνοῦν ἐκεῖ. “Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, φησί, καὶ
 τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσῷ·
 ἐν ἣ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν
 ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης.” Πάντα ταῦτα
 δσεμνὰ ἦν καὶ λαμπρὰ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀγνωμοσύνης ὑπομνήματα.
 “Καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης” κατέαξαν γὰρ αὐτάς. “Καὶ
 τὸ μάννα” ἐγόγγυσαν γάρ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς ἐγγόνους
 παραπέμπων τὴν μνήμην, προσέταξεν εἰς τὴν στάμνον τὴν χρυ-
 D στὴν ἀποτεθῆναι αὐτό. “Καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστή-
 σασα· ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ ἰδόξης.” Τί ἐστι, “Χερου-
 βὶμ ἰδόξης;” Ἦτοι τὰ ἐνδοξα, ἢ τὰ ὑποκάτω τοῦ θεοῦ φησι.
 “Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον.” Ἄλλως δὲ καὶ ἐπαίρει
 ταῦτα τῷ λόγῳ, ἵνα δείξῃ μείζονα ὄντα τὰ μετὰ ταῦτα.
 “Περὶ ὧν οὐκ ἔστι, φησί, νῦν λέγειν κατὰ μέρος.” Ἐνταῦθα
 150 ἠνίξατο, ὅτι οὐ ταῦτα ἦν μόνον τὰ ὁρώμενα, ἀλλὰ αἰνίγματά
 τινα ἦν. “Περὶ ὧν οὐκ ἔστι, φησί, νῦν λέγειν κατὰ μέρος”
 ἴσως ὡς μακροῦ δεομένων λόγου.

ὁ δὲ om. A.O. Mox εἰστήκεσαν R. Veron. εἰστήκεισαν Cat. ἡ Ναζωραῖοι
 A. Cat. Ναζωραῖοι Sav. cet. invitis nostris. οἱ Ἕλλ. οἱ Ναζ. om. R. ἡ βα-
 τὸς R. οἱ om. A.K.Q. Statim κόσμος sine artic. O. κατασκευ-
 ασμένη K.Q. τῷ κόσμῳ R. καὶ om. A. τὰ ἅγια τῶν ἁγίων O.
 φησί om. K. ἡ χρυσῇ A. σεμνὰ] τὰ σεμνὰ Q. ἦν post ἀγνωμο-
 σύνης transp. K.Q. κατέαξε K.N.Q. κατέαξεν Cat. et per incuriam, ut
 videtur, Ben. fregerat Mut. [καὶ—αὐτὸ] Sav. Haec om. K.Q. invitis
 Cat. Mut. εἰς om. A. Statim ἐγγόνους O. Mox παρέπεμπον (hoc ex
 corr. O.) τὴν μν. καὶ προσέταξεν R. καὶ—βλαστήσασα om. O. Post
 βλαστήσασα add. ἐπανέστησαν γάρ. ἐπεὶ οὖν καὶ ἀχάριστοι ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι,
 καὶ εὐεργετούμενοι συνεχῶς ἐπέλανθάνοντο, διὰ τοῦτο προστάζει τοῦ νομοθέτου
 εἰς τὴν στάμνον τὴν χρυσὴν ἀπέθεσαν αὐτά, καὶ οὕτως εἰς ἐγγόνους παρέπεμπον
 τὴν μνήμην. K.Q. Ben. Sic, sed inter uncōs Sav. Mor. ἰδόξης] + κατα-
 σκιάζοντα τὸ ἱλ. K.Q. Sav. cet. Statim τί ἐστι X. ἰδόξης; om. A.R. Mox τού-
 ἐστι pro ἦτοι R. Veron. κατασκιάζον R. κατασκ. τὸ ἱλ. om. K.Q. Sav.
 cet. ἄλλως] καλῶς K.O.Q. et a pr. m. N. receptum a Sav. cet. ἄλλως
 tuentur Cat. Mut. τὰ om. Veron. et a pr. m. A. Mox φησὶ om. K.Q.
 μόνον K.N.O.Q.R. invitis Cat. Mut. Mox ἀλλὰ καὶ αἰν. K.N.Q. et ex corr.
 O. φ. νῦν] νῦν, ἄρτι φ. R. Mox ὡς om. idem. μακροτέρου K.O.Q.
 Statim δεόμενα K.Q.R. Cat. Veron. Sic a pr. m. O.

³ “Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίσαισι οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες.” Τούτέστιν, ἦν μὲν ταῦτα, οὐκ ἠπέλανον δὲ αὐτῶν οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι οὐχ ἐώρων αὐτά. “Ὡστε οὐκ ἐκείνοις μᾶλλον ἦν, ἢ οἷς προεφητεύετο. “Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.” Ὅρῃς ἤδη τοὺς τύπους προκαταβε- B βλημένους; ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν, ὅτι πῶς μία ὁ θυσία; δείκνυσιν αὐτὸ ὡς ἄνωθεν ὄν, ἵνα γὰρ ἡ ἀγιωτέρα μία ἦν καὶ ἡ φρικτή. Καὶ πῶς ὁ ἀρχιερεὺς ἅπαξ προσέφερεν; Οὕτως ἐπιθίζοντο ἄνωθεν· καὶ γὰρ τότε ὁ ἀρχιερεὺς, φησὶν, ἅπαξ προσέφερε. Καὶ καλῶς εἶπεν, “οὐ χωρὶς αἵματος” οὐ χωρὶς μὲν αἵματος, οὐ μὴν τούτου τοῦ αἵματος· οὐ γὰρ τοσαύτη ἦν ἡ πραγματεία. Δείκνυσιν ὅτι ἄσται θυσία, οὐ πυρὶ ἀναλουμένη, ὁ ἀλλὰ ἀπὸ αἵματος μᾶλλον δεικνυμένη. Ἐπειδὴ γὰρ θυσίαν ἐκάλεσε τὸν C σταυρὸν, οὔτε πῦρ ἔχοντα, οὔτε ξύλα, οὔτε πολλάκις προσφερόμενον, ἀλλὰ ἅπαξ ἐν αἵματι προσενεχέντα· δείκνυσιν ὅτι καὶ ἡ παλαιὰ θυσία τοιαύτη ἦν, ἵνα ἅπαξ προσεφερέτο ἐν αἵματι. “Ὁ ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ” πάλιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ· “καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.” Ὅτι οὐκ εἶπεν, ἀμαρτημάτων, ἀλλ’, “ἀγνοημάτων,” ἵνα μὴ μέγα φρονώσιν. Εἰ γὰρ καὶ μὴ ἐκὼν ἡμαρτες, ἀλλ’ ἄκων ἡγνόνησας, καὶ τοῖτον οὐδεὶς ἐστὶ καθαρός. Ἰκαὶ πανταχοῦ τὸ, “ἑαυτοῦ,” δεικνύς ὅτι ὁ Χριστὸς ὁ πολλῶ D μείζων ἐστὶ. Εἰ γὰρ κεχώρισται τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, πῶς ὑπὲρ ἑαυτοῦ προσήνεγκε; ἢ τί οὖν ταῦτα εἶπες, φησί; ἢ τοῦτο γὰρ κρείττονός ἐστιν. Οὐδαμοῦ ἐνταῦθα θεωρία· λοιπὸν δὲ

3 γ. 6.

4 γ. 7.

¹ ἀπῆλκον N.O.R. ἀπέλαβον Veron. Mox τούτων αὐτῶν Edd. τούτων om. K.N.O.Q.R. Cat. Ἰουδαῖοι sine artic. A.R. Veron. ὅτι οὐχ] οὐ γὰρ K.Q. Mut. Sav. cet. ἢ] ἀλλ’ N. et ex corr. O. Mox προετυπούτο K.Q. Sav. cet. ὅτι πῶς om. R. ὅτι om. Cat. ὁ θυσία] + καὶ πῶς ὁ ἀρχ. ἀπαξ προσέφερεν (iisdem mox omissionis) K.Q. Sav. cet. ὡς ἄνωθεν] + οὕτως iidem. εἰ γε ἦ] ἡ γε R. εἰ γε Cat. Mox φρικτή sine artic. A. Cat. Veron. ἐπιθίζοντο] Sic A.O. Cat. ἐθίζοντο K.N.Q. Sav. cet. ἐθίζοντο R. In Veron. lacuna est. μὲν] + γὰρ K.Q. Post μὴν add. δὲ R. ἔστιν R. ἀλλ’ ἀπὸ K.N. Cat. Infra ἀλλ’ ἀπαξ iidem. σταυρὸν] + λοιπὸν ὁπίσω τὰ λοιπὰ τῶν καθεῆς πληροῖ. ἡ προσθήκη R. ἡ om. R. αὕτη pro τοιαύτη iidem. ἀπαξ] + γὰρ R. Mox ἐν αἵματι A. Veron. et olim O. προσφέρει] + φησὶν K.Q. Mut. Sav. cet. Mox haec πάλιν ὑπὲρ ἑαυτοῦ accesserunt ex N.O. οὐκ] ὅρα· οὐκ K.Q. Sav. cet. Mox φρονώσιν K.O.Q.R. Cat. φρονήσωσιν Edd. ἡμαρτες] + φησὶν K.Q. Sav. cet. Statim ἀλλὰ κἀν ἄκων R. καὶ om. K.Q. Mox τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τίθησι, δ. K.Q. Sav. cet. Statim δείκνυσιν N. O.R. Mut. Veron. invita Cat. πολλῶ om. R. Statim μείζων K. Post ἐστὶ add. τοῦ παρὰ Ἰουδαίους K.Q. Sav. cet. γὰρ om. K.Q. Mox ἀμαρτιῶν pro ἀμαρτιῶν ἡμῶν R. τί οὖν] τίνας οὖν ἐνεκεν K.Q. Mox εἶπεν K.Q. Cat. τοῦτο—ἐστὶν om. N. inclusum a Sav.

TOM. VII.

B b

θεωρεῖ, καὶ ὁ φησι· ⁵ “Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ
 ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώ-
 της σκηνῆς ἐχούσης στάσιν.” ⁶ Διὰ τοῦτο, φησὶ, ταῦτα οὕτω
 κατεσκευάσται, ἵνα μάθωμεν ὅτι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, τουτ-
 151 ἔστιν, ὁ οὐρανός, ἔτι ἐστὶν ἄβατος. Μὴ οὖν, ἐπειδὴ μὴ ἐπι-
 βαίνομεν αὐτῶν, φησὶ, νομίζωμεν αὐτὰ ἢ μηδὲ εἶναι, ἐπεὶ οὐδὲ
 τῶν ἁγίων ἐπέβημεν. ⁶ “Ἦτις παραβολή, ἔφησιν, εἰς τὸν καιρὸν (513)
 τὸν ἐνεστηκότα καθέστηκε.” ⁷ Τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστῶτα ποῖον
 ὁ φησι; Τὸν πρὸ τῆς ⁸ τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· μετὰ γὰρ τὴν
 παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ οὐκέτι καιρός ἐστιν ἐνεστῶς· πῶς γάρ,
 ὅτι ἐπιγεγόμενος καὶ τέλος ἔχων; Καὶ ἕτερον δὲ ἐμφαίνων, τοῦτό
 φησιν· “Ἦτις παραβολή ⁹ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα”
 τουτέστιν, ὁ τύπος γέγονε. “Καθ’ ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι
 προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν
 B λατρεύοντα.” ¹⁰ Εἶδες τί ἐστίν, “Οὐδὲν ἐτελείωσεν ὁ νόμος.”
¹¹ καὶ, “Εἰ ἡ πρώτη ἦν ἡ ἀμεμπτος;” Πῶς; “Κατὰ συνείδησιν.”
 Αἱ γὰρ θυσίαι οὐ τὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ῥύπον ἠφίεσαν, ἀλλ’ ἔτι
 ἔπερὶ σῶμα ἦσαν, “κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς.” Οὐ γάρ
 δὴ μοιχείαν, οὐδὲ φόνον, οὐδὲ ἱεροσυλίαν ἡ ἀφίεναι ἠδύναντο.
 ἰ’ Ὁράς; τότε ἔφαγες, τότε οὐκ ἔφαγες· ἅπερ ἐστὶν ἀδιάφορα.
 “Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι ¹² καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς.”
 Τότε ἔπιες, φησὶ· καίτοι περὶ ¹³ τοῦ ποτοῦ οὐδὲν ἦν διατε-
 ταγμένον· ἀλλ’ ἐξευτελίζων ¹⁴ ταῦτά φησι. ¹⁵ “Καὶ διαφόροις
 C βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκός, μέχρι καιροῦ διορθώσεως
 ἐπικείμενα.” Αὕτη γὰρ ἡ δικαιοσύνη τῆς σαρκός. Ἐνταῦθα
 καταβάλλει τὰς θυσίας, δεικνὺς ὅτι οὐδεμίαν εἶχον ἰσχὺν, καὶ

5 v. 8.

6 v. 9.

7 v. 10.

⁵ φησι] ἐπάγει K.Q. Mox τοῦ παναγίου πν. R. ⁶ διὰ τ. φ.] δ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστὶ K.Q. ⁷ ὅτι om. R. Mox ἔτι om. K. ⁸ αὐτῶν] Sic N.O. Cat. αὐτῶ A.R. Veron. αὐτοῦ K.Q. Sav. cet. Mox αὐτὸν pro αὐτῇ K.Q. Sav. cet. ⁹ μηδὲ εἶναι] μηδὲν εἶναι Cat. μὴ εἶδέναι R. μηδὲ εἶδέναι a pr. m. O. ¹⁰ φησιν om. K.Q. Mox καθίστηκε accessit ex K.N.Q. et marg. O. ¹¹ τὸν π. τὸν ἐνεστῶτα] Sic N.O. καιρὸν ἐνεστήκοτα K.Q. Sav. cet. Haec desunt in A.R. Veron. ¹² φησι] λέγει K.Q. Sav. cet. ¹³ τοῦ om. K.Q.R. Cat. ¹⁴ ἐπιγεγόμενος N.O.Q. invita Cat. ὁ ἐπηγόμενος (sic) R. urgens Mut. ¹⁵ εἰς τὸν κ. τὸν ε. om. K.Q. ¹⁶ ὁ τύπος] οὐ τύπος Cat. τύπος τῶν ἐν τῇ σκηνῇ K.Q. ¹⁷ εἶδες] ἴδε R. Cat. et olim O. attende Mut. Post εἶδες add. πῶς σαφῶς εἰδείξεν ἐντεῦθεν K.Q. Sav. cet. ¹⁸ ἐστὶ] + τὸ K.Q. Sav. cet. ¹⁹ καὶ] + τὸ K.N.O.Q. Sav. cet. invita Cat. Statim ei om. R. Veron. ²⁰ ἀμεμπτος] + ἡ τοίνυν οὐκ ἀμεμπτος K.Q. ²¹ περὶ] κατὰ R. ²² ἐντ. σαρκ.] γὰρ ἐντ. σαρκ. φησὶν K.Q. Sav. cet. ²³ ἀφείναι K.Q. Cat. et olim O. Statim ἠδύναντο R. ²⁴ ὁράς] οἶον N. Sav. Mor. ²⁵ ἔφαγες, τότε οὐκ ἔφαγες] φάγε, τότε μὴ φάγης K.Q. Sav. cet. Mox διάφορα A. ²⁶ καὶ διαφ. β. om. K.Q. ²⁷ ἐπιες] πίε K.Q. Sav. cet. ²⁸ τοῦ om. R. Cat. Mox τεταγμένον R. ²⁹ ταῦτά φ.] αὐτὰ οὕτως εἶπε K.Q. Sav. cet.

ὅτι μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἦσαν· τούτέστιν, ῥέμενον τὸν καιρὸν τὸν διορθοῦντα πάντα.

⁸ “Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν ⁹γενομένων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου.” Τὴν σάρκα ¹λέγει ἐνταῦθα. Καλῶς δὲ καὶ μείζονα καὶ τελειότεραν εἶπεν, εἴγε ³καὶ θεὸς λόγος, καὶ πᾶσα ἡ τοῦ πνεύματος ἐνέργεια ⁴ἐνοικεῖ ἐν αὐτῇ. ⁵“Οὐ γὰρ ἐκ ⁶μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα.” ⁷Τελειότερας δὲ, ⁸ὥς ἄτε καὶ ⁹ἀλήπτου οὐσης, καὶ μείζονα κατορθούσης. “Τούτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως.” Ἴδου πῶς μείζονος· οὐ γὰρ ¹⁰ἂν ἐκ πνεύματος, εἰ ἄνθρωπος αὐτὴν κατεσκεύασεν. ¹¹Οὐδὲ ταύτης τῆς κτίσεώς ἐστι· τούτέστιν, οὐ τούτων τῶν κτισμάτων· ἀλλὰ πνευματικῆς, ἐκ ¹²πνεύματος ἁγίου. Ὅρᾳς πῶς καὶ σκηνὴν καὶ καταπέτασμα καὶ οὐρανὸν τὸ σῶμα καλεῖ; “Διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας ¹³σκηνῆς.” ¹⁴“Διὰ τοῦ καταπετάσματος, τούτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.” καὶ πάλιν, “Εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ κατα- ¹⁵πετάσματος” καὶ πάλιν, “¹⁶Εἰσερχομένην εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ.” ¹⁷Τίνος οὖν ἔνεκεν τοῦτο ποιεῖ; Καθ’ ἕτερον καὶ ἕτερον σημαινόμενον. Οἶόν τι λέγω· καταπέτασμα ὁ οὐρανός· ὥσπερ γὰρ ἀποτειχίζει ¹⁸τὰ ἅγια καταπέτασμα, ¹⁹ἢ σὰρξ κρύπτουσα τὴν θεότητα· καὶ ²⁰σκηνή ²¹ὁμοίως, ἔχουσα τὴν θεότητα· ²²σκηνή πάλιν ὁ οὐρανός· ἐκεῖ γάρ ἐστιν ἔνδον ὁ ἱερεὺς. “Χριστὸς δὲ, ²³ἡ φησὶ, παραγενόμενος ἀρχιερεὺς.” Οὐκ εἶπε, γενόμενος, ἀλλὰ, “παραγενόμε- ²⁴νος” τούτέστιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο ἔλθων, οὐχ ἕτερον διαδεξάμενος· οὐ ²⁵πρότερον παρεγένετο, ²⁶καὶ τότε ἐγένετο, ἀλλ’ ἅμα ἦλθε. Καὶ οὐκ εἶπε, παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν θυομένων,

8 v. 11.

9 Joan. iii. 34.

10 Hebr. x. 20. ix. 24. vi. 19.

⁸ ῥέμενον R. ῥέμεινον (sic) Cat. et a pr. m. O. ⁹ γενομένων] μελλόντων K. Q. R. Cat. Sav. cet. invito Mut. ¹ λ. ἐνταῦθα pro ἐνταῦθα λ. K. N. O. Q. R. Cat. Mox δὲ om. R. Cat. Mut. et olim O. Proximum καὶ om. A. ³ καὶ] ὁ K. Q. Sav. cet. καὶ ὁ Cat. et ex corr. O. ⁴ οἰκεῖ K. N. Q. ⁵ μέτρου] μέρους N. ⁶ τὸ δὲ] ἢ τὸ λ. K. Q. Sav. cet. ⁸ ὥς ἄτε] ὥστε Cat. ὥς om. K. Q. Sav. cet. ἄτε in marg. Q. Mox ἀδιαλήπτου O. Post οὐσης add. λέγει K. O. Q. Sav. cet. ¹⁰ ἂν ἐκ πν. εἰ in marg. habet O. ¹¹ οὐδὲ] οὐ K. Q. Sav. cet. Mox φησὶ pro ἐστὶ iidem. ¹² πνεύματος] + γὰρ κατεσκεύαστο iidem. ἀλλὰ πνευματικῆς (-κὴ Cat.)—ἁγίου om. R. Veron. ¹³ σκηνῆς] φησὶ, σκηνῆς· εἴτα K. Q. Sav. cet. ¹⁴ εἰσερχομένην om. in text. O. ¹⁵ τίνος—σημαινόμενον] τί οὖν τὸ σημαινόμενον R. τίνος—ποιεῖ; ἡμᾶς διδάξαι βουλόμενος, καθ’ ἑ. καὶ ἑ. σ. τὸν αὐτὸν λόγον ὅτα K. Q. Sav. cet. ¹⁶ οὐρανός·] + ἐστὶν K. Q. Sav. cet. ¹⁷ τὸ ἅγιον R. ¹⁸ ἢ] καὶ ἡ K. Q. Sav. cet. ¹⁹ σκηνὴν R. Cat. ²⁰ ὁμοίως] + ἡ σὰρξ K. Q. Sav. cet. ²¹ σκηνή] καὶ σκ. K. Q. Ben. [καὶ] σκ. Sav. Mor. οὕτω σκ. R. ²² φησὶ om. K. Q. Mox ἀρχιερεὺς om. O. Cat. Mut. ²³ πρότερον] + γὰρ Q. ²⁴ καὶ τότε ἐγένετο om. A. Veron. Statim ἀλλὰ μᾶλλον ἦλθε Sav. Mor. Sic a pr. m. O.

B b 2

ἀλλὰ, “τῶν ὁγενομένων ἀγαθῶν” ὡς οὐκ ἰσχύοντος τοῦ λόγου
 παραστήσαι τὸ πᾶν.” ¹¹ “Οὐδὲ δι’ αἵματος, ῥησὶ, τράγων καὶ
 μόσχων.” Πάντα ἐξηλλαγμένα. “Διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος,
 C ⁹ φησὶν, εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια.” Ἰδὸν οὐρανὸν τοῦτο
 ἐκάλεσεν. “Ἐφάπαξ, φησὶν, εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύ-
 τρωσιν εὐρόμενος.” Καὶ τὸ, “εὐρόμενος,” σφόδρα τῶν ἀπόρων
 ἦν καὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν, πῶς διὰ μιᾶς εἰσόδου αἰωνίαν
 λύτρωσιν εὔρετο. Εἶτα τὸ ὕπιθανόν. ¹² “Εἰ γὰρ τὸ αἷμα
 ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς
 κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῃ
 μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ πνεύματος ^ω ἀγίου ἐαυτὸν
 προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ, καθαρῇ τὴν συνείδησιν ^{ὑμῶν} (514)
 ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεῖν θεῷ ζῶντι;” Εἰ γὰρ σάρκα,
 D φησὶ, δύναται ὕκαθάραι τὸ αἷμα τῶν ταύρων, πολλῇ μᾶλλον
 τῆς ψυχῆς τὸν ῥύπον ἀποσμήξει τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Ἵνα
 γὰρ μὴ ἀκούσας, “^ω ἀγιάζει,” μέγα τι νομίσης, ἐπισημαίνεται
 καὶ δείκνυσιν ἐκατέρου τοῦ ^α καθαρμοῦ τὸ μέσον, καὶ πῶς οὗτος
^β μὲν ὑψηλὸς, ἐκείνος δὲ ταπεινός· καὶ λέγει, ὅτι εἰκότως, εἴγε
 ἐκείνο μὲν τὸ αἷμα ἦν ^γ ταύρων, τοῦτο δὲ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ
 οὐκ ἠρέεσθη τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ^δ τὸν τρόπον τίθησι τῆς
 προσφορᾶς. “Ὅς ^ε διὰ πνεύματος ἀγίου, φησὶν, ἐαυτὸν προσή-
 νεγκεν ἁμωμον τῷ θεῷ” τουτέστι, τὸ ἱερεῖον ἁμωμον ἦν, ἁμαρ-
 τιῶν καθαρὸν. Ἰούτο γὰρ ἐστὶ, “^ε διὰ πνεύματος ἀγίου”
 153 οὐ διὰ πυρός, οὐ δι’ ἄλλων τινῶν. “Καθαριεῖ τὴν συνείδησιν
 ὑμῶν, ^η φησὶν, ἀπὸ νεκρῶν ἔργων.” ^ι Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἀπὸ
 νεκρῶν ἔργων.” εἰ ^κ τις ἤψατο ^ι νεκροῦ, ἐμπαίνοτο· καὶ ἐνταῦθα
 εἰ τις ἄψαιτο νεκροῦ ἔργου, μολύνεται διὰ τῆς συνειδήσεως.
 “Εἰς τὸ λατρεῖν θεῷ ζῶντι, φησὶ, ^μ καὶ ἀληθινῷ.” Ἐνταῦθα
 ἐμφαίνει, ^θ ὅτι νεκρὰ ἔργα ἔχοντα οὐκ ἐν δουλεύειν τῷ ἀλη-

11 γ. 12.

12 γ. 13, 14.

^ο γενομένων] μελλόντων K. Q. Sav. cet. ^ρ φησὶ post ἐξηλλαγμένα transp.
 K. Q. ⁹ φησὶν om. K. Q. ^τ τὸν οὐρανὸν ex corr. N. receptum a Sav. cet.
^ω εὐρόμενος bis K. N. O. R. Sav. cet. ^τ τῶν] τοῦ K. Q. R. Mox εὐρατο O.
 ἡῤατο N. R. Sav. cet. ^υ ἀπίθανον ex corr. O. ^ω ἀγίου] αἰωνίου O. altero
 superscripto. Mox ἁμωμον om. R. ^ζ ἡμῶν A. Mut. Mox τῷ θεῷ A.
^η καθάραι K. O. Q. καθάραι R. Cat. καθαρῖσαι Edd. Mox τῶν om. K. ^θ ἀγ.]
 τὸ ἀγ. K. Q. ^α καθαρισμοῦ A. N. ^β μὲν om. R. Mox οὗτος pro ἐκείνος R.
^γ ταύρου R. Mox τοῦ om. K. Q. ^δ τὸν om. K. ^ε δι’ ἀγίου πν. R. διὰ πν.
 αἰωνίου a pr. m. bis O. Cat. Mut. ^ς τοῦτο—οὐ (οὐδὲ R.) δι’ ἄ. τινῶν] τὸ δέ,
 διὰ πν. ἀγίου, δηλοῖ ὅτι οὐ διὰ πυρός προσήνεγκται, οὐδὲ δι’ ἄ. τινῶν K. Q. Sav.
 cet. ^η διὰ πν. ἀγίου] διὰ ἁμαρτιῶν R. ^ι φησὶν om. K. Q. ^ι καὶ om.
 Cat. Mut. καὶ—ἔργων om. A. R. ^κ τις] + γὰρ Edd. γὰρ om. A. N. R. Cat.
 Statim ἄψατο R. ἄψαιτο Cat. et ante corr. O. ^ι νεκροῦ] τότε νεκροῦ K. O.
 Q. Sav. cet. Post ἐμπαίνοτο add. ἐκεῖ R. ^μ καὶ ἀληθινῷ οὐα. R. Cat. Mut.
^θ εἰ] + τὸν K. Q. Sav. cet. Mox ἀληθινῷ καὶ om. iidem.

θινῶ καὶ ζῶντι θεῷ· ὁ ἐκεῖνα γὰρ ῥ καὶ νεκρά ἐστὶ καὶ ψευδῆ· καὶ εἰκότως.

B

Ἡ μὲν οὖν νεκρὰ ἔργα ἔχων εἰσὶ τῷ ἐνταύθῃ. Εἰ γὰρ τὸν νεκροῦ σώματος ἀπτόμενον οὐκ ἔδει εἰσιέναι, πολλῶ μάλ· λον τὸν ἔργα νεκρὰ ἔχοντα· μολυσμὸς γάρ ἐστι χαλεπώτα·τος. Νεκρὰ δὲ ἔργα ἐστὶ πάντα ἃ τὰ ζῶν οὐκ ἔχοντα, τὰ δυσωδίας πνέοντα. Ὡς περ γὰρ τὸ νεκρὸν ἰσῶμα πρὸς οὐδεμίαν αἴσθησιν ἐστὶ χρήσιμον, ἀλλὰ ἔτι καὶ λυπεῖ τοὺς πλησιάζοντας· οὕτω καὶ ἡ ἁμαρτία εὐθέως τὸ λογιστικὸν πλήττει, καὶ οὐκ ἀφίησιν οὐδὲ αὐτὴν τὴν διάνοιαν ἡρεμεῖν, ἄλλὰ θορυβεῖ καὶ ταραττει. Λέγεται δὲ καὶ λοιμὸς τικτόμενος διαφθείρειν τὰ σώματα. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ ἁμαρτία· λοιμοῦ οὐδὲν διενήνο· χεν, οὐ τὸν ἀέρα ἔφθειρουσα πρῶτον, εἶτα τὰ σώματα, ἀλλ' εὐθέως εἰς τὴν ψυχὴν εἰσπηδῶσα. Οὐχ ὁρᾷ τοὺς λοιμώττοντας πῶς φλεγμαίνουσι, πῶς περιστρέφονται, πῶς δυσωδίας εἰσὶν ἐμπεπλησμένοι, πῶς αὐτῶν ὑαῖσχαί αἱ ὄψεις, πῶς ὅλοι ἀκά· θαρτοι; Τοιοῦτοί εἰσι ἃ καὶ οἱ ἁμαρτάνοντες, καὶ μὴ βλέπωσιν. Εἰπέ μοι γὰρ, παντὸς πυρέττοντος οὐκ ἔστι χείρων ὁ τῇ ἐπι· θυμῷ τῶν χρημάτων, ἢ τῶν σωμάτων ἀλούς; οὐχὶ ἀκαθαρτό· τερος τούτων ἅπαντων ἐστὶ, πάντα τὰ ἀναίσχυντα καὶ ποιῶν καὶ D πᾶσχων; Τί γὰρ αἰσχροτέρου ἀνδρὸς χρημάτων ἐρῶντος; ὅσα αἱ ἐταιριζόμεναι γυναῖκες, ὅσα αἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς οὐ παραι· τοῦνται ποιεῖν, τοσαῦτα οὐδὲ οὗτος· μᾶλλον δὲ ἐκεῖνας εἰκός ἐστι ἃ τι παραιτήσασθαι, ἢ αὐτοῦτον. Καὶ δουλοπρεπῆ πρά· γματα ὑπομένει, κολακεύων οὓς οὐ δεῖ, ἔθρασύνεται πάλιν ἔνθα μὴ δεῖ, πανταχοῦ ἀνώμαλος· πονηροὺς ἀνδρας καὶ ἑγέροντας 154 πολλάκις διεφθαρμένους, ἃ πολλῶ καὶ πενεστέρους καὶ εὐτελε· στέρους αὐτοῦ παρακάθηται κολακεύων, καὶ ἑτέρους ἀγαθοὺς καὶ πάντοθεν ἐναρέτους ὑβρίζων καὶ θρασυνόμενος. Εἶδες ἑκα·

ὁ ἐκεῖνα—καὶ (καὶ om. R.) νεκρά ἐστὶ] ἀληθινῶ δὲ καὶ ζῶντι θεῷ εἰκότως εἶπε, δηλῶν ἐντεῦθεν ὅτι καὶ τὰ προσαγόμενα αὐτῷ τοιαῦτα. ὥστε ταῦτα τὰ παρ' ἡμῖν καὶ ζῶντα καὶ ἀληθινά· ἐκεῖνα δὲ τὰ παρὰ Ἰουδαίοις καὶ νεκρά K. Q. Sav. cet. in· vitis Cat. Mut. ῥ καὶ om. O. ἩΘΙΚΟΝ. Κατὰ φιλαργυρίας, καὶ τοῦ μὴ γελᾶν ἐν ἐκκλησίαις. Veron. ἔργα ν. pro ν. ἔργα omnes. ἃ τὰ [ζῶν] ζῶντες A. ἰσῶμα om. R. ἢ [καὶ] Sav. καὶ om. K. N. ἄλλὰ + καὶ R. διαφθεί· ρουσα K. O. Q. Sav. cet. Sic etiam Eclog. xliiii. (Tom. xii. p. 748 E.) Statim μόνον pro πρῶτον R. αἰσχρὰ ἢ ὄψεις K. O. Q. Eclog. ἃ καὶ om. R. μοι γὰρ] γάρ μοι O. Eclog. Statim παντὸς πυρ. pro πυρ. παντὸς libri omnes et Eclog. ἅπαντων om. A. N. Veron. Mox τὰ om. R. ἃ τι assumptum ex O. R. Mut. καὶ pro τὶ Q. οὐ pro τὶ Veron. αὐτοῦτον + τί λέγω, οὐ παραι· τίται; K. Q. Sav. cet. Proximum καὶ om. K. Q. οὓς] ὡς R. Veron. ἔθρασύνομενος K. Q. Sav. cet. ἑγέροντας] γήγας ex corr. N. γέροντας 154 πολλάκις om. K. Q. [γῆγας πολλάκις] Sav. πολλῶ—αὐτοῦ] πολλάκις δὲ καὶ εὐτελεστέρους πολλῶ αὐτοῦ K. Q. Statim κάθηται R. ἑτέρους] ἐτα· ρους καὶ R. Mox πάντοθεν om. A. N. Veron. in vitis Eclog. Mut.

τέρωθεν τὴν ἀσχημοσύνην, τὴν ἀναισχυντίαν; καὶ ταπεινός ἐστι πέρα τοῦ μέτρου, καὶ ἀλαζών. Ἄλλ' ἐστήκασιν ἐπὶ οἰκήματος αἱ πόρναι, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐγκλημα, ὅτι τὸ σῶμα πωλοῦσι χρημάτων ἕνεκεν. ^κ Ἀλλὰ πενία, φησὶ, καὶ λιμὸς καταναγκάζει· εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐδὲ τοῦτο ἰκανὸν εἰς ἀπολογίαν· ἐξῆν γὰρ ἔργαζομένης διατρέφεσθαι. Ἐνταῦθα δὲ **B** ἔστηκεν ὁ πλεονέκτης, οὐκ ἐπὶ οἰκήματος, ἀλλ' ἐπὶ τῆς πόλεως μέσης, οὐ σῶμα, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν προδιδούς τῷ διαβόλῳ, ὥστε καὶ συγγίνεσθαι καὶ εἰσέρχεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὄντως πρὸς πόρνην, ^μ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πᾶσαν πληρώσας ἐξέρχεται καὶ ὀρώσι πᾶσα ἡ πόλις, οὐ δύο ἄνδρες καὶ τρεῖς. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν πορνῶν ἰδίον ἐστίν, ὅτι τοῦ τὸ χρυσίον διδόντος εἰσὶ· ^π κἂν δούλος ᾖ, κἂν ὁ μονομάχος, κἂν ὅστισιν, ^ρ προτείνει δὲ (515) τὸν μισθόν, ^σ καταδέχονται· τοὺς δὲ ἑλευθέρους, κἂν πάντων ὧσιν εὐγενέστεροι, χωρὶς τοῦ ἀργυρίου οὐ προσίενται. Τοῦτο **C** καὶ ἐνταῦθα οὗτοι ποιοῦσι· τοὺς μὲν ὀρθοὺς λογισμοὺς, ὅταν ἀργύριον μὴ ἔχουσιν, ἀποστρέφονται· τοῖς δὲ μιαιοῖς καὶ ὄντως ἄθλιοι μαχοῖς συγγίνονται διὰ τὸ χρυσίον, καὶ ἀσχημόνως συγγίνονται, καὶ τὸ κάλλος ἀπολλύουσι τῆς ψυχῆς. Καθάπερ γὰρ ἐκείναι ^τ φύσει μὲν εἰδεχθεῖς, καὶ μέλαιναι, καὶ ἀγροικίδες, καὶ παχεῖαι, καὶ ἄμορφοι, καὶ κακόπλαστοι, καὶ ^θ πάντοθεν αἰσχυραί· ^ζ οὕτως αἱ τούτων γίνονται ψυχαί, οὐδὲ τοῖς ἐξωθεν ἐπιτρίμμασι τὴν ἀμορφίαν συγκαλύψαι δυνάμεναι. Ὅταν γὰρ ἐσχάτη ^η ἡ δυσειδεια, ὅσα ἂν ἐπινοήσωσιν, οὐδὲ ^ι ὑποκρίνασθαι δύνανται. Ὅτι γὰρ ἀναισχυντία πόρνας ποιεῖ, ἄκουσον τοῦ **D** προφήτου λέγοντος· ¹³ “Ἀπηναισχύνησας πρὸς πάντας, ^α ὧψις πόρνης ἐγένετό σοι.” Τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς πλεονέκτας ἐστὶν εἰπεῖν, ἀπηναισχύνησας πρὸς πάντας, οὐ πρὸς τοὺςδε καὶ τοὺςδε, ἀλλὰ πρὸς πάντας. ^β Πῶς; Οὐ πατέρα, οὐχ υἱόν, οὐ γυναῖκα, οὐ φίλον, ^γ οὐκ ἀδελφόν, οὐκ εὐεργέτην, οὐδένα ἀπλῶς αἰδεῖται ὁ τοιοῦτος. Καὶ τί λέγω φίλον καὶ ἀδελφόν καὶ πα-

13 Jer. iii. 3.

^κ ἀλλὰ—καταναγκάζει· ἀλλ' ἔχουσι τινα ἀπολογίαν, τὴν πενίαν καὶ τὸν καταναγκάζοντα λιμὸν K.Q. Sav. cet. ¹ ἐργαζομένης R. Statim ἀνατρέφεσθαι A.N. Veron. ^μ καὶ] + ὁ μὲν K.Q. Mox ὀρώσι δὲ pro καὶ ὀρώσι iidem. ^π κἂν] κἂν γὰρ K.Q. Sav. cet. καὶ κἂν Veron. Post δούλους add. κἂν ἐλευθέρους K.Q. Sav. cet. invitis Eclog. Mut. ^ρ Vid. Annot. ^σ προτείνει O. Statim δὲ om. in text. idem. ^τ καταδέχεται A. ^θ ἐλευθέρους] μηδὲν προτείνοντας K.Q. Sav. cet. ^ζ ἀθλιοι μαχοῖς] Sic R. et a pr. m. O. θεομάχοις Edd. destialibus Mut. ^η ἀπολλύουσι A. ^ι φύσει αἱ φύσει O. ^β πάντοθεν R. ^γ οὕτως] οὕτω καὶ K.Q. Sav. cet. ^δ ἡ Veron. Statim δυσειδία K.O.Q. et ex corr. N. δυσωδία R. foetor Mut. ^ε ὑποκρίνασθαι R. ^α ὧψις—πρὸς πάντας om. A.R. Veron. Habentur in marg. A. ^β πῶς om. R. Veron. ^γ οὐκ ἀδελφόν om. R.

τέρα; αὐτὸν οὐκ αἰδεῖται τὸν θεόν, ἀλλὰ πάντα μῦθος ^d αὐτῷ εἶναι δοκεῖ, καὶ γελᾷ ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐπιθυμίας μεθύων, ^e καὶ οὐδὲ τῇ ἀκοῇ παραδεχόμενός τι τῶν ὠφελείν αὐτὸν δυναμένων. Ἄλλ' ὧ τῆς ἀτοπίας, καὶ ὅσα φθέγγονται· οὐαὶ σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε. Ἐνταῦθα διαπρίομαι ὑπὸ τοῦ ^e θυμοῦ ¹⁵⁵ οὐαὶ γὰρ τοῖς ταῦτα λέγουσι, ^h κἂν ἐν γέλῳτι λέγωσιν. Εἰπέ μοι γὰρ, ^k οὐ τοιαύτην ἀπειλὴν ἠπέιλησεν ὁ θεὸς λέγων, ¹⁴ “Οὐ δύνασθε δυσὶ κυρίοις δουλεύειν;” σὺ δὲ ἐκλύεις τὴν ^l ἀπειλὴν; ^m Οὐκ εἰδωλολατρείαν αὐτὴν ⁿ εἶναι φησιν ὁ Παῦλος, καὶ τὸν πλεονέκτην εἰδωλολάτρη καλεῖ; σὺ δὲ ἔστηκας ^o γελῶν, ^p κατὰ τὰς βιωτικὰς γυναικας γελωτοποιῶν ^q τὰς ἐν ^r τῇ σκηνῇ;

Τοῦτο πάντα ἀνέτρεψε, ^s τοῦτο κατέβαλε. Γέλως γέγονε τὰ ἡμέτερα ^t καὶ πολιτισμὸς καὶ ἀστειότης· οὐδὲν ^v εὐσταθές, οὐδὲν ^w βαρὺ. Οὐ πρὸς ^x τοὺς βιωτικούς ἀνδρας λέγω μόνον B ταῦτα, ἀλλ' οἶδα οὓς αἰνίττομαι· γέλως γὰρ ἐμπέπλησται ἡ ἐκκλησία. ^a Ἀνὸ δεῖνα ἀστείον εἶπη, γέλως εὐθέως ἐν τοῖς καθημένοις γίνεται· καὶ τὸ θαυμαστὸν, ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς εὐχῆς οὐ παύονται πολλοὶ τοῦ ^y γέλως. ^b Πανταχοῦ χορεύει ὁ διάβολος, πάντας ἐνεδύσατο, ^c πάντων κρατεῖ· ἡτίμασται ὁ Χριστός, παρέωσται, ἐν οὐδενός ἐστι μέρος ἡ ἐκκλησία. Οὐκ ἀκούετε ^b Παύλου λέγοντος, ¹⁵ “Αἰσχύροτης καὶ μωρολογία καὶ εὐτραπελία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν;” Μετὰ τῆς αἰσχύροτης τὴν εὐτραπελίαν τίθησι· σὺ δὲ γελᾷς; ^c Μωρολογία τί ἐστι; Τὰ μὴδὲν C ἔχοντα χρήσιμον. Γελᾷς δὲ ὅλως, καὶ διαχεῖς τὸ πρόσωπον ^d ὁ μονάζων; ὁ ἐσταυρωμένος, ὁ πενθῶν, γελᾷς, εἰπέ μοι; Ποῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦτο ^e ποιῶντος ἤκουσας; Οὐδαμοῦ, ἀλλὰ ^f κατηφούντος μὲν πολλάκις. Καὶ γὰρ ὅτε τὴν Ἱερουσαλὴμ εἶδεν, ἐδάκρυσεν,

14 Matth. vi. 24.

15 Ephes. v. 4.

^d αὐτῷ εἶναι] εἶναι αὐτῷ K.O.Q. Eclog. ^e καὶ om. R. ^f ὅσα A.R. Eclog. Veron. invito Mut. Statim φθέγγεται N. et marg. O. ^g θυμοῦ] + μου R. Mox γὰρ om. a pr. m. O. ^h κἂν—λέγωσιν om. N. λέγωσιν om. R. ⁱ μοι γὰρ] γὰρ μοι K. Eclog. ^k οὐ om. A.N. Veron. Mut. et a pr. m. O. invita Eclog. Statim ταύτην τὴν pro τοιαύτην R. ^l ἀπειλὴν] + τοιαῦτα τοιμῶν φθέγγεσθαι ἐπὶ κακῷ τῷ σεαυτοῦ K.Q. Sav. cet. ^m οὐχὶ K. Eclog. et a pr. m. O. Statim εἰδωλολατρίαν K.R. Veron. et ex corr. N. ⁿ εἶναι (εἶναι om. in text. O.) φ. ὁ Π.] ὁ Π. ἐκάλεσεν R. ^o γελῶν] λέγων, ut videtur, a pr. m. O. dicens Mut. ^p κατὰ] καὶ A. Veron. et ante corr. O. ^q τὰς] κατὰ τὰς K.Q. Eclog. Sav. cet. γελωτοποιῶν τὰς ex corr. (olim, ut videtur, γελωτοποιούσας) O. ^r τῇ om. K.Q. ^s τοῦτο] καὶ K.Q. Eclog. ^t καὶ om. A. Veron. ^v ἐπαχθὲς K.N.Q. ^w βαρὺ] Sic nostri omnes cum Eclog. Mut. Veron. στιβαρὸν Sav. cet. ^x τοὺς om. R. Mox λέγω μόνον pro μόνον λέγω K.O.Q.R. Eclog. ^y γέλως] Sic omnes. γελᾶν Edd. ^z πανταχοῦ] εἰς πάντας R. πανταχοῦ γ. ὁ δ. om. A. ^a πάντας R. ^b τοῦ Π. R. ^c μ. τί (τίς A. Veron.) ἐστὶ] τί ἐστὶ μ. K.O.Q. Eclog. ^d ὁ μονάζων] ὀνομάζων R. ^e νομάζων olim O. ^f π. ἤκουσας] Sic A.K.N.Q.R. Eclog. ἤκουσας π. Edd. ^g κατ. μὲν] κατηφoῦς ὄντος R. Statim καὶ πολλάκις K.Q.

καὶ ὅτε τὸν προδότῃν ἐνενόησεν, ἐταράχθη, καὶ ὅτε τὸν Λάζαρον
ἐγείρειν ἔμελλεν, ἔκλαυσε· σὺ δὲ γελᾷς; Εἰ ^h ἐπὶ τοῖς ἐτέρων
ἀμαρτήμασιν ὁ μὴ ἀλγὼν, κατηγορίας ἄξιος· ὁ ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ
D ἀναλγήτως διακείμενος καὶ γελῶν, ποίας ἔσται συγγνώμης
^k ἄξιος; Πένθους ^l ὁ καιρὸς καὶ θλίψεως, ὑπωπιασμοῦ καὶ δου-
λαγωγίας, ἀγώνων καὶ ἰδρώτων· σὺ δὲ γελᾷς; ^m Οὐχ ὁρᾷς πῶς
ἐπιτιμήθη Σάρρα; οὐκ ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁶ “Οὐαὶ
οἱ γελῶντες, ὅτι κλαύσονται;” ⁿ Ταῦτα ψάλλεις καθ’ ἐκάστην
ἡμέραν. Τί ^o γὰρ λέγεις, εἰπέ μοι; ὅτι ἐγέλασα; Οὐδαμῶς·
ἀλλὰ τί; ¹⁷ “Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου.” Ἀλλὰ τάχα
τινὲς εἰσιν οὕτω διακεχυμένοι καὶ χαῦνοι, ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπιτιμῇ-
σει ταύτῃ γελᾶν, ὅτι δὴ περὶ γέλωτος ῥαυτὰ διαλεγόμεθα.
Καὶ γὰρ τοιοῦτόν ἐστιν ἡ παραφορὰ, τοιαύτη ἡ παραπληξία,
156 οὐδὲ αἰσθάνεται τῆς ἐπιτιμήσεως. Ἔσθηκεν ὁ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ
τὴν ^q πάντων εὐχὴν ἀναφέρων· σὺ δὲ γελᾷς, ^r οὐδὲν δεδοικώς;
καὶ ἐκεῖνος μὲν τρέμων ὑπὲρ σου τὰς εὐχὰς ἀναφέρει, σὺ δὲ
καταφρονεῖς; Οὐκ ἀκούεις ^s τῆς γραφῆς λεγούσης, ¹⁸ “Οὐαὶ οἱ
καταφρονηταί;” οὐ φρίττετε; οὐ συστέλλετε σαυτὸν; Καὶ εἰς
μὲν ^t βασιλεία εἰσιὼν, καὶ σχήματι ^v καὶ βλέμματι καὶ βαδί-
σματι καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις κοσμεῖς σαυτὸν· ἐνταῦθα δὲ, ^w ἔνθα (516)
τὰ ὄντως ἐστὶ βασιλεία, καὶ τοιαῦτα οἶα τὰ οὐράνια, ^x γελᾷς;
Σὺ μὲν οὖν οἶδα ὅτι οὐχ ὁρᾷς· ἄκουε δὲ ὅτι ἄγγελοι πάρεσι
B πανταχοῦ, καὶ μάλιστα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ παρεστήκασιν τῷ
βασίλει, καὶ πάντα ἐμπέπλησται τῶν ἀσωμάτων ἐκείνων δυνά-
μεων. Οὗτος ^y ἐμοὶ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁ λόγος, αἱ ἐπὶ μὲν τῶν
ἀνδρῶν οὐ τολμῶσι τοῦτο ποιεῖν ταχέως, καὶ ποιῶσι δὲ, οὐκ
αἰεὶ, ἀλλὰ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ^z ἀνέσεως· ἐνταῦθα δὲ αἰεὶ.
Κατακαλύπτεις, εἰπέ μοι, τὴν κεφαλὴν, καὶ γελᾷς, ὦ γύναι, ἐν
ἐκκλησίᾳ καθημένη; εἰσῆλθες ἐξομολογήσασθαι τὰ ἀμαρτή-
ματα, προσπεσεῖν τῷ θεῷ, δεηθῆναι καὶ ἱκετεῦσαι ὑπὲρ τῶν
κακῶς σοι πεπλημμελημένων, καὶ μετὰ γέλωτος ^a τοῦτο ποιεῖς;
C πῶς οὖν αὐτὸν ἐξιλεώσασθαι δυνήσῃ; Καὶ τί κακὸν ὁ γέλως,

16 Luc. vi. 25.

17 Psal. vi. 7.

18 Habac. i. 5.

^ε ἐγείρειν ἔμ.] Sic K.N.O.Q.R. Eclog. ἔμ. ἐγείρειν Edd. ^h ἐπὶ] ὁ ἐπὶ R.
Mox ὁ om. idem. ⁱ ἑαυτοῦ] Sic A.K.N.O.Q. αὐτοῦ Edd. ^k ἄξιος om.
A. Veron. ^l ὁ] + παρὼν K.Q. Sav. cet. ^m οὐχ] καὶ οὐχ A. Veron.
Mox ἐπιμήθη A. ⁿ ταῦτα] + ἐστὶν δ R. ^o γὰρ om. R. et a pr. m. O.
Mox ὅτι ἐγὼ ἐγέλασα R. ^p ταῦτα om. R. Mut. et in text. O. ^q πάν-
των R. ^r οὐδὲν] οὐδὲ A. οὐ R. Veron. ^s τῶν γραφῶν λεγουσῶν R.
^t βασιλείαν R. ^v καὶ βλ. καὶ βαδ. om. A. καὶ βαδ. om. R. ^w ἔνθα om.
A. Veron. τὰ om. N. Veron. τὰ in rasura O. ^x καὶ γελᾷς Edd. καὶ om.
K.N.O.Q.R. Eclog. Mut. ^y μοι R. Mox τοῦ pro τοῦτο K. ^z ἀναστά-
σεως R. ^a ταῦτα R.

φησίν; Οὐ κακὸν ὁ γέλως, ἀλλὰ κακὸν τὸ παρὰ ἡμέτρον, τὸ ἀκαιρον. Ὁ γέλως ἔγκειται ἐν ἡμῖν, ἵνα, ὅταν φίλους ἴδωμεν διὰ μακροῦ ^d χρόνου, τοῦτο ποιῶμεν, ὅταν τινὰς καταπεπληγμένους καὶ δεδοικότας, ἀνῶμεν αὐτοὺς τῷ ^e μειδιάματι, οὐχ ἵνα ἀνακαγχάζωμεν, καὶ αἰεὶ γελῶμεν· ὁ γέλως ἔγκειται τῇ ψυχῇ τῇ ἡμετέρᾳ, ἵνα βάνῃται ποτε ἡ ψυχὴ, οὐχ ἵνα διαχέται. Ἐπεὶ καὶ ἐπιθυμία ἡμῖν ἔγκειται σωμάτων, καὶ οὐ πάντως ἀνάγκη διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ^b κεκρῆσθαι αὐτῇ, ἢ ^c κεκρῆσθαι ἀμέτρως· ^k ἀλλὰ κρατοῦμεν αὐτῆς, καὶ οὐ λέγομεν, ἐπειδὴ ἔγκειται, χρῆσώμεθα. Μετὰ δακρύων δούλευε τῷ θεῷ, ἵνα δυνηθῇς ἀπο- D νίψασθαι τὰ ἡμαρτημένα. Οἶδα ὅτι πολλοὶ διαμωκῶνται ἡμᾶς λέγοντες, εὐθέως δάκρυα. Διὰ τοῦτο δακρύων καιρός. Οἶδα ὅτι καὶ οἰωνίζονται ^l οἱ λέγοντες, ¹⁹ “Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὐριον γὰρ ^m ἀποθνήσκομεν.” ²⁰ “Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.” ⁿ Οὐκ ἐγὼ λέγω, ἀλλ’ αὐτὸς ὁ τὴν πείραν τῶν πραγμάτων ^o πάντων λαβὼν, ταῦτά φησιν· ²¹ “Ὀικοδόμησά μοι οἰκίας, Ρεφύτευσα ἀμπελῶνας, κολυμβήθρας ὑδάτων ἐποίησά μοι, ^p οἶνοχόους καὶ οἶνοχοούσας” καὶ τί δὴ μετὰ ταῦτα ^q πάντα; “Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.” Πεν- 157 θήσωμεν τοίνυν, ἀγαπητοὶ, πενήσωμεν, ἵνα ὄντως γελάσωμεν, ἵνα ὄντως ἡσθῶμεν ἐν τῷ καιρῷ τῆς χαρᾶς τῆς εἰλικρινούς. ^r Ταύτῃ μὲν γὰρ τῇ χαρᾷ πάντως λύπη ἀναμέμικται, καὶ οὐδέποτε καθαρὰν αὐτὴν ἔστιν εὑρεῖν· ἐκείνη δὲ εἰλικρινὴς ^s τις ἐστὶ καὶ ἄδολος, καὶ ^t οὐδὲν ἔχουσα ὑπουλον, ^u οὐδὲ ἀναμεμιγμένον. Ἐκείνην ^v ἡσθῶμεν τὴν χαρὰν, ἐκείνην μεταδιώξωμεν. Ἄλλως δὲ οὐκ ἔστι ^w ταύτης ἐπιτυχεῖν, ἢ διὰ τοῦ ἐνταῦθα μὴ τὰ ἡδέα, ἀλλὰ τὰ ὠφελούντα αἰρεῖσθαι, καὶ μικρὸν θλίβεσθαι ἐκόντας,

19 1 Cor. xv. 32.

20 Eccl. i. 2.

21 Ibid. ii. 4, 5.

^b μέτρον, τὸ ἀκ.] καιρὸν, τὸ ἄμετρον O. ^c ἐν om. A. Veron. Mox ἐν ὅταν A.O.Q. Sav. cet. ^d τοῦ χρ. O. ^e μειδιάσματος R. Mox καγχάζωμεν R. Veron. ἀνακαγχάζωμεν (sed ἡ eraso) O. ^f ὁ om. K.Q. Eclog. Mox ἐν τῇ ψ. R. ^g ἀνίηται N. et olim O. ^h κεκρ. αὐτῇ] Sic A.O.R. Veron. (sed eraso vocab. ante κεκρῆσθαι in O.) χρῆσθαι αὐτῇ K.Q. καὶ αὐτῇ χρῆσθαι N. Eclog. Sav. cet. ⁱ κεκρῆσθαι] καὶ χρῆσθαι K.Q. μὴ χρῆσθαι Eclog. ^k ἀλλὰ] + καὶ K.O.Q. Eclog. Sav. cet. ^l οἱ om. R. ^m ἀποθνήσκομεν] + ἀλλ’ ἐνόησον ὅτι K.Q. Sav. cet. ⁿ οὐκ ἐγὼ] οὐ καὶ γὰρ A. ^o πάντων λ.] λ. πάντων A. λ. πάντα Veron. πάντων om. K. ^p ἐφύτευσα μοι Edd. μοι om. K.O.Q.R. Eclog. Mox κολ. ὑδ. ἐποίησά μοι pro ἐποίησά μοι κολ. ὑδ. iidem. ^q οἶνοχόας R. ^r πάντα] + φησὶ Edd. φησὶ om. K.O. Q.R. Eclog. Mut. Post ματαιότης add. φησὶ K.O.Q. Mut. ^s ταύτῃ—λύπη] Sic K.O.Q.R. Eclog. Mut. αὐτὴ μὲν γὰρ ἡ χαρὰ π. λύπη Edd. ^t αὐτὴν om. R. ^u τις assumptum ex K.O.Q. Eclog. Mut. ^v οὐδὲ A. ^w οὐδὲν A.R. Veron. ^x ἡσθῶμεν] ἡσθῆναι θελήσωμεν K.Q. Mox μεταδιώκωμεν R. ^z ταύτης pro αὐτῆς K.O.Q.R. Eclog.

καὶ μετὰ εὐχαριστίας ἅπαντα ^αφέροντας. Οὕτω γὰρ δυνή-
σόμεθα καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ^βἐπιτυχεῖν ἧς γένοιτο
πάντας ἡμᾶς ἀξιοθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ'
οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IS.

B¹ Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου
γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παρα-
βάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου
κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι
τοῦ ^αδιαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, ἐπεὶ μή-
ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς
αἵματος ἐγκεκαίνισται.

ΕΙΚΟΣ ἦν πολλοὺς τῶν ^βἀσθενέστερον διακειμένων, καὶ (517)
ἀπὸ τοῦ τετελευτηκέναι τὸν Χριστὸν μάλιστα ἀπιστεῖν ταῖς
C ἐπαγγελίαις αὐτοῦ. Ὁ τοίνυν Παῦλος ^εἐκ περιουσίας τοῦτο
τίθησι τὸ ὑπόδειγμα, ἀπὸ τῆς κοινῆς συνηθείας λαβών. Ποῖον
^δδὴ τοῦτο; ^εΔι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο χρή θαρρεῖν, φησί. Διὰ
τί; Ὅτι οὐ ζώντων τῶν ^ιδιαθεμένων, ἀλλ' ἀποθανόντων, τότε
βέβαιοί ^εεἰσιν αἱ διαθήκαι, καὶ τὴν ἰσχὺν ἠλαμβάνουσι. Καὶ
διὰ τοῦτο ^ιφησι. “Καινῆς διαθήκης μεσίτης ἐστίν.” Ἡ διαθήκη
πρὸς τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ γίνεται τῆς τελευτῆς. Τοιαύτη δέ ἐστιν
ἡ διαθήκη· τοὺς μὲν κληρονόμους ἔχει, τοὺς δὲ ἀποκληρονόμους.
158 Οὕτω καὶ ^κἐνταῦθα, ²“Θέλω ἵνα, ὅπου ἐγὼ εἰμι,” φησὶν ὁ
Χριστὸς, “καὶ οὗτοι ὦσι.” ³Καὶ πάλιν περὶ τῶν ἀποκληρονό-
μων ἄκουε ^ααὐτοῦ λέγοντος· ³“Οὐ περὶ πάντων ἐρωτῶ, ἀλλὰ
περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ.” Ἡ δια-
θήκη πάλιν τὰ μὲν τοῦ διαθεμένου ἔχει, τὰ δὲ τῶν δεχομένων·
ὥστε τὰ μὲν αὐτοὺς λαβεῖν, τὰ δὲ ποιῆσαι. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα·

¹ CAP. IX. v. 15—18.

² Joan. xvii. 24.

³ Ibid. 9, 20.

^α φέροντας] φέρειν τὰ συμπίπτοντα K.Q. Sav. cet. ^β ἐπιτυχεῖν] ἀξιοθῆ-
ναι N. Mox ἐπιτυχεῖν προ ἀξιοθῆναι idem. Hom. XVI. ^α διατιθεμένου
K.N.O. ^β ἀσθενέστερων A. ἀσθενεστέρως K.N.O.Q. Sav. cet. invita Cat.
^ε ἐκ π.] τὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν ἐκ π. ἀνατρέπων K.Q. Sav. cet. ^δ δὴ] + οὖν N.
^ε δι' αὐτὸ μ. οὖν τ.] διὰ τοῦτο μ. οὖν R. ^ι διατιθεμένων K.N.O.Q. non Cat.
Statim ἀλλὰ ἀπ. R. Cat. Veron. ^ε εἰσιν] φησὶν Q. ^η λαμβάνουσι] + διὸ
καὶ οὕτως ἀρχεται λέγων K.Q. Sav. cet. ^ι φησι om. K.Q. Mox ἐστὶ μεσί-
της inverso ord. iidem. ^κ ἐνταῦθα] + περὶ μὲν τῶν κληρονόμων φησὶν ὁ Χρι-
στὸς K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν ὁ Χρ. om. iidem. ^ι ἵν' ὅπου Q. Sav. cet.
Statim εἰμι ἐγὼ N.O.R. ³ καὶ πάλιν περὶ] περὶ δὲ K.Q. καὶ om. N.R. et
olim. O. ^α αὐτοῦ] + πάλιν K.Q.

μετὰ ὁ γὰρ τὸ ἐπαγγείλασθαι μυρία, ἀπαιτεῖ καὶ ῥτὰ παρ' αὐτῶν, λέγων ⁴“Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν.” Πάλιν ἡ μάρτυρας ἔχειν ὀφείλει ἡ διαθήκη. Ἄκουε αὐτοῦ ῥάλιν λέγοντος ⁵“Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας ἡμεῖς” καὶ πάλιν, “Ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ” περὶ τοῦ παρακλήτου λέγων· καὶ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους ἠπέστειλε λέγων, “Διαμαρτύρασθε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.” “Καὶ διὰ τοῦτο, φησὶ, διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστί.” Τί ἐστι μεσίτης; Ὁ μεσίτης οὐκ ἔστι κύριος τοῦ πράγματος οὐ ἐστι μεσίτης, ἀλλ' ἑτέρου μὲν τὸ πρᾶγμα, ἕτερος δὲ ὁ μεσίτης οἶον, μεσίτης γάμου γίνεται, οὐχ ὁ γαμῶν, ἀλλ' ὁ τῷ μέλλοντι ἄγεσθαι συμπράττων. Οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα μεσίτης ὁ υἱὸς ἐγένετο τοῦ πατρὸς καὶ ἡμῶν. Οὐκ ἤθελεν ἡμῖν ἀφείναι ὁ πατήρ τὴν κληρονομίαν ταύτην, ἀλλ' ὠργίζετο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐχαλέπαινε, ὥς ἀπῆλλοτριωμένους· μεσίτης τοίνυν ἐγένετο ἡμῶν καὶ αὐτοῦ, καὶ ἔπεισεν αὐτόν. Καὶ τί ἄρα; πῶς μεσίτης ἐγένετο; Λόγους ἀπήγαγε καὶ ἤγαγε, τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῖν διαπορθμεύων, καὶ τὸν θάνατον προστιθείς. Προσκεκρουκότες ἡμεν, ἀποθανεῖν ὀφείλομεν· ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς ἀξίους τῆς διαθήκης. Ταύτη βεβαία ἐστὶν ἡ διαθήκη, ἥ οὐκ εἰς ἀναξίους λοιπὸν γέγονε. Παρὰ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν, ἅτε ὡς πατήρ εἰς υἱοὺς διέθετο· ἐπειδὴ δὲ ἀνάξιοι γεγόναμεν, οὐκέτι διαθήκης, ἀλλὰ τιμωρίας ἔδει. Τί τοίνυν μέγα φρονεῖς, φησὶν, ἐπὶ τῷ νόμῳ; εἰς τοσαύτην γὰρ ἡμᾶς κατέστησεν ἁμαρτίαν, ὥς μὴ ἂν σωθῆναι ποτε· εἰ μὴ ὁ δεσπότης ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανεν, οὐκ ἂν ἴσχυσεν ὁ νόμος· ἔστι γὰρ ἀσθενής. Οὐκέτι δὲ αὐτὸ ἀπὸ τῆς κοινῆς συνηθείας βεβαιοῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ συμβεβηκότων· ὁ μά-

⁴ Joan. xiii. 34.⁵ Ibid. viii. 18. xv. 26.

^ο γὰρ om. K.Q.R. ^ρ τὰ om. A.O.R. Cat. Veron. ^q μάρτυρας ἔχειν ὀφ. (ὀφ. ἔχειν N.R.) ἡ δ. Sic K.N.O.Q.R. Cat. ὀφ. ἡ δ. μάρτυρας ἔχειν Edd. Statim καὶ ἀκούε K.Q. Sav. cet. ^τ πάλιν λ. λ. πάλιν K.Q. πάλιν om. N. ^ς με] + πατήρ K.O.Q.R. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^ι ἀποστέλλων ἔλεγε K.Q. Mox διαμαρτύρεσθαι Cat. ^υ οὐκ] + εἰ Sav. cet. repugnantibus libris. ^ν ἑτέρου] Sic R. ἕτερον Edd. ^ω οὐχὶ K.Q.R. ^ξ ἐγένετο ὁ υἱὸς hoc ord. K.N.Q.R. ^γ ὁ πατήρ om. K.Q. Mox πρὸς ἡμᾶς om. R. ^ζ ὡς] + πρὸς K.N.Q.R. Sav. cet. invita Cat. Statim ἡλλοτριωμένους Q. ἡλλοτριωμένους R. ^α καὶ om. K. Statim τί ἄρα; πῶς R. et quid igitur? quomodo Mut. ὅρα πῶς A.N.O. Cat. Edd. μάθε πῶς K.Q. ^β προτιθείς A. ^ς ταύτη β. ἐστίν] Sic R. Mut. ταύτη ἐστὶ β. Veron. αὕτη ἐστὶ β. Α. αὕτη β. ἐστίν N. ταύτης. (+ αὕτη in marg. eadem manu) βεβαία ἐστίν O. ταύτης. ταύτη β. ἐστίν Cat. ταύτη τοι καὶ β. ἐστίν K.Q. Sav. cet. ^δ ἀξίους A. ^ε οὖν] γὰρ K.Q. Mox ἅτε πατήρ ὡς iidem. ^ι εἰς] πρὸς K.Q. Sav. cet. ^ς δεῖ R. ^η εἰς τ. γὰρ] ὅς εἰς τ. K.Q. ^ι μὴ] + γὰρ K.Q. ^κ δεσπότης] + ἡμῶν Edd. ἡμῶν om. K.N.O.Q.R. Mut. ἡμῖν pro ἡμῶν Cat. ^ι ἐστι γὰρ α.] α. γὰρ ἦν K.Q. Sav. cet.

λιστα αὐτοὺς ^mἐπήγετο. ⁿΟὐδεὶς ἦν ὁ τετελευτηκὼς ἐκεῖ πῶς
 159 οὐν ἐκείνη βεβαία; Διὰ τοῦ ^oαὐτοῦ τρόπου, φησί. Πῶς; Καὶ
 γὰρ ἐκεῖ αἷμα, ὥσπερ ἐνταῦθα αἷμα. Εἰ δὲ μὴ ^pτὸ τοῦ Χρι-
 στοῦ αἷμα, μὴ θαυμάσῃς· τύπος γὰρ ἦν. ^q“Ὁθεν, φησὶν, οὐδὲ
 ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.” Τί ἐστίν, “ἐγκεκαί-
 νισται;” Βεβαία ^rγέγονεν, ἐκυρώθη. ^sΤὸ, ὅθεν, διὰ τοῦτο,
 φησὶν· ἔδει τῆς διαθήκης τὸ σύμβολον εἶναι καὶ τῆς τελευτῆς.
 Τίνος ^tγὰρ ἔνεκεν, εἰπέ μοι, τὸ βιβλίον ῥαντίζεται τῆς διαθή-
 κης; ^vΦησὶ γὰρ, ^u“Λαληθείσης πάσης τῆς ἐντολῆς κατὰ ^wτὸν
 νόμον ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μό-
 B σχων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτὸ τε τὸ
 βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ^xἐρράντισε, λέγων· τοῦτο τὸ αἷμα
 τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός.” Τίνος ^yοὖν ἔνε-
 κεν, εἰπέ μοι, τὸ βιβλίον ῥαντίζεται τῆς διαθήκης καὶ ὁ λαός,
^zἡ τοῦ τιμίου αἵματος ἄνωθεν σχηματιζομένου; ^aΔιὰ τί τῷ (518)
 ὑσσώπῳ; Πυκνὸν ἐστὶ καὶ κρατητικόν. Τὶ ^bδὲ τὸ ὕδωρ; ^cΔεί-
 κνυσι καὶ τὴν δι’ ὕδατος κάθαρσιν. Τί δὲ τὸ ἔριον; Καὶ ^dαὐτοῦ
 C ὥστε ^eκατέχεσθαι τὸ αἷμα. Δείκνυσιν ἐνταῦθα τὸ αὐτὸ καὶ
 αἷμα καὶ ὕδωρ· τὸ γὰρ βάπτισμα, ^fαὐτοῦ τὸ πάθος ἐστὶ.
^g“Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας
 τῷ αἵματι ὁμοίως ^hἐρράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα
 καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνε-
 ται ἄφεσις.” ⁱΔιὰ τί τὸ σχεδόν; ^kδιὰ τί αὐτὸ ἐκόλασεν;
^lἘπειδὴ ἐκεῖνα οὐκ ἦν ^mκαθαρισμὸς τέλειος, οὐδὲ ἄφεσις τε-

6 v. 19, 20.

7 v. 21, 22.

^m ἐπηγάγετο Cat. Veron. Sic ex corr. O. ⁿ οὐδεὶς] ἀλλ’ οὐδεὶς, φησὶν
 K.Q. Sav. cet. ^o αὐτοῦ om. R. Mox φησὶ om. K.Q. ^p τὸ τοῦ Χρ.]
 τοῦ Χρ. τὸ R. τὸ om. a pr. m. O. ^q ὅθεν, φ.] διὰ καὶ λέγει, ὅθεν K.Q.
 Sav. cet. Mox τί ἐστιν, ἐγκ. om. A.K. Veron. ^r γέγονε] + φησὶν K.Q.
 Statim ἐκυρώθη R. ^s τὸ ὅθεν] Sic R. Cat. τὸ in marg. ab eadem m. O.
 τὸ om. A.N. Veron. ὅθεν, τουτίστι K.Q. Sav. cet. ^t γὰρ om. A.R. εἰπέ
 μοι om. R. Mox ἐρράντισετο K.Q. Sav. cet. ^v φ. γὰρ, λαλ.] λαλ. γὰρ, φ.
 N. Sav. cet. Mox τῆς om. N. ^w τὸν assumptum ex N.R. Cat. et marg. O.
^x ἐρράντισε] Sic R. Cat. ἐράντισε A.N. ἐρράντισε Edd. Mox ὁ θεὸς πρὸς ὑμᾶς
 hoc ord. K.O.Q. ^y οὖν om. A.R. ^z ἡ] + ὅλον K.Q. ἡ om. Cat. Post
 σχηματιζομένου add. τύπος τις ἐκείνου τὸ αἷμα καὶ τὰ ἄλλα ἐγίνετο K.Q. Sav. cet.
^a διὰ τί—κρατητικὸν] τί δήποτε δὲ καὶ μετὰ ὑσσώπου; ὅτι πυκνὸν καὶ ἀπαλὸν
 ὑπάρχον, κρατητικὸν τοῦ αἵματος ἦν iidem. ^b δέ] δαὶ K.Q. Sav. cet. δαὶ bis
 Cat. ^c δείκνυσι καὶ] καὶ τοῦτο ὡς χαρακτηρίζον K.Q. Sav. cet. ^d τοῦτο] +
 παρελαμβάνετο iidem. ^e κατέχεσθαι om. A. Mox καὶ δείκνυσιν R. δείκνυ-
 σιν—αἷμα om. A. ^f αὐτὸ] + ὃν K.N.Q. Sav. cet. invita Cat. ^g αὐτοῦ
 (+ καὶ expunct. O.) τὸ π. ἐστὶ] τὸ πάθος αὐτοῦ ἐστὶ R. αὐτοῦ τοῦ (τοῦ om.
 Sav. Mor.) πάθος ἐστὶ σύμβολον K.Q. Sav. cet. ^h ἐρράντισε K.Q. Mox
 κατὰ τὸν νόμον om. R. ⁱ διὰ τί] τί ἐστίν R. Statim τὸ om. K.R. Post
 σχεδὸν add. εἶπε K.Q. Sav. cet. ^k διὰ] καὶ διὰ R. Post αὐτὸ add. οὕτως
 idem. Statim ἐκόλασεν, ut videtur, olim O. ^l ἐπειδὴ] + φησὶν K.Q. ^m κα-
 θαρμὸς R. Cat. et ex corr. O.

λεία, ἀλλὰ ἡμιτελῆς, καὶ ἢ ἐλαχίστῳ μέρει· ἐνταῦθα δέ,
 8 “Τοῦτο τὸ αἷμα, φησί, τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὁμῶν
 ἐκχυνόμενον εἰς ἄφесιν ἁμαρτιῶν.” Ποῦ τοῖνυν τὸ βιβλίον; D
 P Ἐκάθαρε τὰς διανοίας αὐτῶν· αὐτοὶ ἄρα ἦσαν βιβλία τῆς
 καινῆς διαθήκης. Ποῦ δὲ τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας; Αὐτοί
 εἰσι. Ποῦ δὲ ἡ σκηνή; Αὐτοί εἰσι πάλιν· 9 “Ἐνοικήσω γὰρ
 ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω,” φησίν. Ἄλλ’ οὐκ ἐρίφ’ κοκκίνῳ
 οὐδὲ ὑσώπῳ ἑρραντίζοντο· τί δήποτε; Οὐ γὰρ σωματικὸς ὁ
 καθαρισμὸς ἦν, ἀλλὰ πνευματικὸς, 10 καὶ τὸ αἷμα πνευματικόν.
 Πῶς; Οὐκ ἀπὸ ὕψματος ἔρρει ἀλόγων, ἀλλὰ σώματος ἀπὸ
 πνεύματος κατασκευασθέντος. Τούτῳ ἡμᾶς οὐ Μωϋσῆς, ἀλλ’
 ὁ Χριστὸς ἑρράντισε τῷ αἵματι, διὰ τοῦ λόγου τοῦ λεχθέντος,
 “Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς καινῆς διαθήκης εἰς ἄφесιν ἁμαρτιῶν.” 160
 Οὗτος ὁ λόγος ἀντὶ ὑσώπου τῷ αἵματι ἐμβαφεῖς, πάντας
 περιρραίνει. Κάκεῖ μὲν τὸ σῶμα ἐξωθεν ἐκαθαίρετο· σωματι-
 κὸς γὰρ ὁ καθαρισμὸς ἦν· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδὴ πνευματικὸς
 ἐστὶν ὁ καθαρισμὸς, 11 εἰς τὴν ψυχὴν εἰσέρχεται, καὶ καθαίρει,
 οὐχ ἀπλῶς περιρραινόμενος, ἀλλὰ πηγάζων ἐν ταῖς ἡμετέραις
 ψυχαῖς. Ἰσασιν οἱ μεμνημένοι τὰ λεγόμενα. Καὶ ἐπ’ ἐκείνων
 μὲν αὐτὴν τὴν ἐπιφάνειαν ἔρραине, καὶ πάλιν ἀπενίπτετο ὁ
 ῥαντίζόμενος· οὐ γὰρ δὴ ἡμαγμένος αἰεὶ περιήει· ἐπὶ δὲ τῆς ψυ- B
 χῆς οὐχ οὕτως, ἀλλ’ αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ ἀναμίγνυται τὸ αἷμα, ῥωμα-
 λέαν αὐτὴν ποιοῦν καὶ ἁγνὴν, 12 καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ἀμήχανον
 κάλλος ἄγον. Δείκνυσι δὴ λοιπὸν τὸν θάνατον οὐ μόνον βε-
 βαιώσεως, ἀλλὰ 13 καὶ καθαρμοῦ αἵτιον. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ τελευτὴ
 μιᾶρον πρᾶγμα ἐδόκει εἶναι, καὶ μάλιστα ἡ 14 διὰ σταυροῦ, λέγει
 ὅτι ἐκάθαρε, 15 καὶ τιμίαν κάθαρσιν, καὶ ἐπὶ μείζονσι. Διὰ τοῦτο
 16 αἱ θυσίαι προύλαβον, διὰ τὸ αἷμα τοῦτο· διὰ τοῦτο ἄμνοι,
 17 ἅπαντα διὰ τοῦτο ἐγένετο. 18 “Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑπο-
 δεῖγματα, φησί, τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι· C

8 Matth. xxvi. 28.

9 2 Cor. vi. 16.

10 v. 23.

8 ἐν om. A.K.Q. Post μέρει add. ἐγίνετο K.Q. 9 ὁμῶν + καὶ πολ-
 λῶν O. 10 ἐκάθαρε] ὁ ἐκάθαυεν R. 11 ἑρραντίζοντο] ἑρράντισεν ἐνταῦθα
 K.Q. Sav. cet. 12 καθαρός R. Cat. et ex corr. O. 13 καὶ] ὥστε καὶ K.Q.
 14 σώματος] + γὰρ K.O.Q. Sav. cet. Mox ἀλόγου R. 15 Μωσῆς A.N.O.R.
 Veron. Mox ὕδατι pro αἵματι R. 16 τῷ om. R. 17 καθαρός K.O.Q.R.
 Cat. 18 καθαρός O.Q.R. Cat. ὁ καθ. om. K. 19 εἰς τὴν ψ.] εἰς ἣν A.
 εἰσω K.Q. εἰς ψ. Veron. Statim ἔρχεται N. 20 τὴν ἐπ. ἔρραине καὶ om. A.
 21 ἁγνὴν] καινὴν in text. O. 22 καὶ] ἀλλὰ μὴν καὶ K.Q. Mox ἄγων A.N.O.
 23 καὶ om. A. Statim καθαρισμοῦ R. 24 διὰ τοῦ στ. N. Cat. et corr. O.
 25 ὅτι] + τοῦτο N.R. Cat. Mut. Statim ἐκάθαυεν R. Cat. ἐκάθαρσιν N. 26 καὶ]
 + ἐκάθαρε K.Q. Sav. cet. + ἐκάθαυεν R. 27 αἱ θυσίαι pr. διὰ τὸ om. A.
 28 ἀπ. διὰ τοῦτο ἐγ.] διὰ τοῦτο ἀπ. ἐγ. N. Sav. cet. διὰ τοῦτο αἷμα τοῦτο ἀπ.
 ἐγένετο R. 29 οὖν om. A. ἀνάγκη οὖν om. Veron. Mox φησί om. K.Q.
 Sav. cet.

αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττωσι θυσίαις παρὰ ¹ταύτας." Καὶ πῶς ἐστιν ^mὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς; τίνα δὲ καλεῖ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς νῦν; ἄρα τὸν οὐρανόν; ⁿἀλλὰ τοὺς ἀγγέλους; Οὐδὲν τούτων, ἀλλὰ τὰ ἡμέτερα. ^oἌρα ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἡμέτερα, καὶ ἐπουράνια ^oτὰ ἡμέτερα, καὶ ἐν τῇ γῇ ἐπιτελῆται. Ἐπεὶ καὶ ἄγγελοι ἐν τῇ γῇ εἰσιν, ἀλλ' ἐπουράνιοι λέγονται· καὶ τὰ Χερουβιμ ἐπὶ τῆς γῆς ἐφάνη, ἀλλ' ἐπουράνιά ἐστι. Καὶ τί λέγω ἐφάνη; ἐπὶ τῆς γῆς μὲν οὖν διάγει, ὥσπερ ^oοὖν ἐν τῷ παραδείσῳ· ἀλλ' ^oοὐδὲν τούτο· ἐπουράνια ^aγὰρ ^Dἐστι. Καὶ ἡμῶν τὸ πολίτευμά ^eστιν ἐν οὐρανοῖς, καίτοι ἐνταῦθα πολιτευόμεθα. "Αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια" ^vτουτέστι, τὴν φιλοσοφίαν τὴν παρ' ἡμῖν, τοὺς ἐκεῖ κεκλημένους. "Κρείττωσι θυσίαις παρὰ ^wταύτας." ^xΤὸ κρείττον καλοῦ τινὸς ἐστὶ κρείττον· ^yἄρα καλὰ γεγόνασι καὶ ^zτὰ ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὐκ ἂν ^aγὰρ οὐδὲ τὰ ὑποδείγματα πονηρὰ ^bἦν, ἐπεὶ κακεῖνα ἂν εἴη πονηρὰ ὧν ἐστὶ ^cτὰ ὑποδείγματα.

161 ^dΕἰ τοίνυν ἐπουράνιοι ἡμεῖς, καὶ τοιαύτης ^eοὐσίας ἐτύχομεν, φρίζωμεν· ^fμηκέτι μένωμεν ἐν τῇ γῇ· ἔξεστι γὰρ μὴ ^gεἶναι ἐν τῇ γῇ καὶ νῦν τὸν βουλόμενον. Τὸ γὰρ εἶναι ἐν τῇ γῇ καὶ μὴ (519) εἶναι, τρόπῳ καὶ προαιρέσει γίνεται· οἷόν τι λέγω, ὁ θεὸς λέγεται ^hεἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ· διὰ τί; οὐ τόπῳ ἀποκλειόμενος, μὴ γένοιτο, οὐδὲ τὴν γῆν ἱερῆμον τῆς αὐτοῦ ^kπαρουσίας ἀφείς, ἀλλὰ τῇ σχέσει καὶ τῇ οἰκείῳσει τῇ πρὸς τοὺς ἀγγέλους. ^aἌν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἐγγὺς ὦμεν τοῦ θεοῦ, ἐν οὐρανῷ ἐσμεν. Τί γὰρ μοι μέλει τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν ^lὁρῶ τὸν δεσπότην τοῦ οὐρανοῦ, ^Bὅταν αὐτὸς οὐρανὸς γένωμαι; ¹¹ ^mἘλευσόμεθα γὰρ, φησὶν,

11 Joan. xiv. 23.

¹ ταῦτα K.Q.R. ^m ὑπόδειγμα R. ⁿ ἀλλὰ] ἄρα R. ^o [τὰ ἡμέτερα] Sav. Mor. τὰ ἡμ. om. N. Ben. καὶ ἐπουρ. τὰ ἡμ. om. R. ^p εἰσιν N. ^q οὖν ἐν τῷ π.] καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ K.Q. ^r οὐδὲν] οὐδὲ A. Veron. οὐδὲν ἐκώλυσε K.Q. Sav. cet. ^s γὰρ] + καὶ N. + καὶ οὕτως K.Q. Sav. cet. Statim εἰσιν N. ^t ἐστὶν om. K.N. Statim ἐν τοῖς οὐρ. K.N.R. ^v τουτέστι] φησὶν. ἐπουράνια K.Q. Post ἡμῖν add. λέγει iidem. ^w ταῦτα R. ^x τὸ κρείττον—καλὰ] εἰ κρείττους, καλῶς ἄρα K.Q. καλοῦ—κρείττον om. A. Veron. ^y ἄρα] Sic N.R. Cat. Sav. cet. ergo Mut. ἄρα εἰ A. ἄρ' αἰ Veron. ἄρα εἰ a pr. m. O. ἄρα (expuncto εἰ) ex corr. idem. ^z τὰ ὑπ.] Sic N.O. Sav. cet. ὑποδείγματα Cat. ὑπόδειγμα A.K.Q. Veron. ταῦτα ὑποδείγματα R. ^a γὰρ οὐδὲ] δὲ K.Q. γὰρ οὐδὲ om. A. Cat. Veron. et in text. O. nequaquam enim Mut. ^b ἦν om. Q. ἦν—πονηρὰ om. K. Mox πονηρὰ ἂν εἴη hoc ord. O.R. ^c τὰ om. K.O.Q. Sav. cet. ^d HΘΙΚON. "Οτι οὐ δεῖ ἀρκέσθαι τῷ θέλει ἀρετῇ, ἀλλὰ καὶ πόνῳ ἀπτεσθαι. Veron. ^e θυσίας N.O.R. Mut. ^f καὶ μηκέτι R. Statim μείνωμεν N. ^g εἶναι] μένειν R. ^h εἶναι ἐν οὐρανῷ R. ἐν οὐρανῷ εἶναι N. ⁱ ἐρημῶν (mox om. ἀφείς) N.O. invito Mut. ^k παρουσίας Q. ἐπιστασίας R. ^l ὁρῶ] ἔχω K.Q. ^m ἔλευσόμεναι R. καὶ ἔλευσόμεθα N. ἔλευσόμεθα—πατὴρ] ἐγὼ γὰρ καὶ ὁ πατὴρ ἔλευσόμεθα K.Q.

ἐγὼ καὶ ὁ ^απατήρ, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσωμεν." ^οΠοιήσωμεν οὖν ἡμῶν τὴν ψυχὴν οὐρανόν. Φαιδρός ^ρἐστὶν ὁ οὐρανὸς τῇ φύσει· οὐδὲ γὰρ ἐν χειμῶνι μέλας γίνεται· οὐ γὰρ αὐτὸς μεταβάλλει τὴν ὄψιν, ἀλλ' αἱ νεφέλαι συνδραμοῦσαι καλύπτουσιν αὐτόν. Ὁ οὐρανὸς ἥλιον ἔχει· ^εἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἥλιον δικαιοσύνης. ^εΕἶπον, ἔξεστι γενέσθαι οὐρανόν· καὶ ὁρῶ ὅτι καὶ ^ιβελτίονα γενέσθαι τοῦ οὐρανοῦ ἔξεστι. Πῶς; ^νὍταν τὸν δεσπότην τοῦ ἡλίου ἔχωμεν. Ὁ οὐρανὸς ^ππάντοθεν ἐστὶ καθαρὸς καὶ ἀκηλίδωτος, οὐκ ἐν χειμῶνι, οὐκ ἐν ^κνυκτὶ μεταβάλλεται· μὴ τοίνυν μηδὲ ἡμεῖς, ^υμὴ ἐν θλίψεσι, ^μμὴ ἐν ταῖς ^ομεθοδείαις τοῦ διαβόλου τοῦτο πάσχωμεν, ἀλλὰ μένωμεν ἀκηλίδωτοι καὶ καθαροί. Ὁ οὐρανὸς ἐστὶν ὑψηλὸς, καὶ πολὺ τῆς γῆς ἀπέχων· τοῦτο καὶ ἡμεῖς ^αποιήσωμεν, ἀποστήσωμεν ἑαυτοὺς τῆς γῆς, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἀρθώμεν ἐκεῖνο, καὶ ^βπολὺ τῆς γῆς ἑαυτοὺς ἀποστήσωμεν. Ὁ οὐρανὸς ἀνώτερός ἐστι καὶ ὑετῶν καὶ χειμῶνων, καὶ ὑπ' οὐδενὸς ἀλίσκεται· τοῦτο καὶ ἡμεῖς δυνησόμεθα, ^εεἰάν θέλωμεν. ^δἈλλ' οὗτος δοκεῖ μὲν, ^εοὐ μέντοι πάσχει αὐτός· μὴ τοίνυν μηδὲ ἡμεῖς, ^κἀν δοκῶμεν πάσχειν, πάσχωμεν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ χειμῶνι οἱ μὲν πολλοὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ οὐκ ἴσασιν, ἀλλὰ νομίζουσιν αὐτὸν τρέπεσθαι, οἱ δὲ ^δφιλοσοφούντες ἴσασιν ὅτι οὐδὲν ἔπαθεν· οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν ἐν ταῖς θλίψεσιν, οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσιν ἡμᾶς συμμεταβεβλήσθαι, καὶ αὐτῆς ἡμῶν ἡφθαι τῆς καρδίας τὴν θλίψιν· οἱ δὲ φιλόσοφοι ἴσασιν ὅτι οὐχ ἡψατο ἡμῶν. Γενώμεθα τοίνυν οὐρανὸς, ἀνέλθωμεν εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο, καὶ οὕτως ὀψόμεθα τοὺς ἀνθρώπους μυρμίκων οὐδὲν διαφέροντας· οὐ τοὺς πένητας λέγω μόνον, οὐδὲ τοὺς ^ιπολλοὺς, ἀλλὰ ^κἀν στρατηγὸς τις ᾗ, ^κκαν ¹⁶² βασιλεὺς, οὐκ ^οὀψόμεθα τὸν βασιλέα, οὐδὲ τὸν ἰδιώτην· οὐκ εἰσόμεθα τί μὲν χρυσοῦς, τί δὲ ἄργυρος, τί δὲ ἱμάτιον σηρικόν,

^α πατήρ] + μου Edd. μου om. O.R. Mut. Mox ποιήσωμεν A.R. Veron. ποιησόμεθα K.Q. ^ο π. οὖν] οὐκοῦν π. K.Q. ^ρ ἐστὶν O. Mox ἐν χειμῶνι—οὐ γὰρ om. A. ^ι αὐτόν om. a pr. m. O. ^ε ἔχομεν om. R. ^ε εἶπον] + ὅτι R. Mox γενέσθαι ὡς οὐρανόν (οὐρανὸς R.) Edd. ὡς om. K.Q. inclusum a Sav. ^ι βέλτιον N. Sav. καὶ βελτίονα—ἔξεστι] βέλτιον ἔξεστι γ. τοῦ οὐρ. K.Q. ^ν ὅταν] αὐτόν γὰρ K.Q. Mox ἔχομεν iidem. ^π πάντοτε O. ^κ νυκτὶ] + γὰρ K.Q. ^υ μὴ] μήτε οὖν K.Q. μήτε Sav. cet. Statim ἐν ταῖς θλ. K.Q.R. Sav. cet. ^μ μὴ] μήτε K.Q. Sav. cet. ^ο ποιήσωμεν (ποιώμεν N.)] + ποιήσωμεν (ποιήσωμεν K.) δὲ ἂν K.Q. ^β πολὺ] Sic N.O.R. Mut. ^δ καν Edd. καὶ πολὺ—ἀποστήσωμεν om. K.Q. Post ἀποστήσωμεν add. ὅταν τὰ οὐράνια φαντάζωμεθα Sav. cet. nescimus quo auctore. ^ε εἰάν] ἂν N.O. Statim ἐβέλωμεν N. et corr. O. θελήσωμεν K.Q. ^δ ἀλλ' om. K.Q. Sav. cet. ^ε οὐ μέντοι] οὐδὲν δέ τι K.Q. Mox αὐτός om. K.Q. Sav. cet. ipsum Mut. ^ι πολλοὺς] Sic R. et a pr. m. O. plurimos Mut. πλουσίους Edd. Statim ἀλλὰ om. R. ^ο ὀψόμεθα] + ἐκεῖ K.Q. Sav. cet. ἐκεῖ erasum in O.

ἢ πορφυροῦν· ^h πάντα ὥσπερ μνίας ὀφόμεθα, ⁱ ἐὰν ἐν ἐκείνῳ τῷ ὕψει καθίσωμεν· οὐδείς θόρυβος ἐκεῖ, ^k οὐδεμία ταραχή, οὐδὲ κραυγή. Καὶ πῶς ἔτι, φησὶν, εἰς ἐκεῖνο ^l ἀρθῆναι τὸ ὕψος, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατοῦντα; Λόγῳ μὲν οὐ λέγω, ^m ἐγὼ δέ σοι B δεικνυμι διὰ τῶν ἔργων τοὺς εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο φθάσαντας. Τίνας δὲ τούτους; Τοὺς περὶ Παῦλον ⁿ λέγω, οἵτινες ἐν τῇ γῇ ὄντες, ἐν τῷ οὐρανῷ διέτριβον. Καὶ τί λέγω ἐν τῷ οὐρανῷ; ὑψηλότεροι ἦσαν τοῦ οὐρανοῦ, ^o καὶ τοῦ ἄλλου οὐρανοῦ, ^p καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνῆλθον τὸν θεόν. ¹² “Τίς γὰρ ἡμᾶς χωρίσει, φησὶν, ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ^q Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ^r ἢ διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;” καὶ πάλιν, “Μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ^s ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα.” Ὅρᾳς ὅτι ^t οὐδὲ ἑώρα τὰ ἐνταῦθα; “Ἵνα δέ σοι δείξω ὅτι τῶν οὐρανῶν ἀνώτερος ἦν, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ¹³ “Πέ- C πεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ, οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.” Ὅρᾳς πῶς πάντα παραδραμῶν ὁ λογισμός, ἀνώτερον αὐτὸν ἐποίησεν, οὐ ταύτης ^v μόνον τῆς κτίσεως, ^w οὐ τοῦτων τῶν ^x οὐρανῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τινας ἕτεροι ἦσαν; Εἶδες ὕψος διανοίας; εἶδες ὁ σκηνοποιὸς Ἰοῖος ἐγένετο, ἐπειδὴ ἠθέλησεν, ^y ὁ ἐπ’ ἀγορᾶς τὸν ἅπαντα βίον διαγαγών; Οὐδὲν γάρ ἐστι ^z κώλυμα, ^{aa} οὐκ ἔστι, ^{ab} πάντας ὑπερβαλέσθαι, εἴγε βουλοίμεθα. Εἰ γὰρ τέχνας οὕτω κατορθοῦμεν ὑπερβαινούσας τοὺς πολλοὺς, πολλῶ μᾶλλον ὃ μὴ ^d το- D σούτου δεῖται πόνου. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, χαλεπώτερον τοῦ διὰ σχοίνου τεταμένης βαδίζειν, καθάπερ ἐπὶ ἰσοπέδου, καὶ ἄνω ^e περιπατοῦντα ὑποδύεσθαι καὶ ἀποδύεσθαι, καθάπερ ἐπὶ κλί- νης καθήμενον; ^f οὐχὶ οὕτω φρικτὸν ἡμῖν εἶναι τὸ πρᾶγμα

¹² Rom. viii. 35. ² Cor. iv. 18.

¹³ Rom. viii. 38, 39.

^ε ἢ] τί δὲ R. quid Mut. ^h πάντας R. Statim ὡς μ. N. ⁱ ἐὰν] + καὶ N. ^k οὐδεμία] οὐδὲ Veron. ^l ἀρθῆναι τὸ ὕ.] τὸ ὕ. ἀρθῆναι K.Q. Mox περιπατοῦντας R. ^m ἐγὼ δέ σοι δεικνυμι (δεικνύω R.) διὰ τῶν ἔργων] τοῦτο ἁπλῶς· ἀλλ’ εἰ βούλει, ἐγὼ σοι δεικνυμι ἔργω K.Q. Sav. cet. ⁿ λέγω om. K.Q. ^o καὶ τοῦ ἄλλου οὐρ. om. K.Q. inclusum a Sav. ^p καὶ] + γὰρ K.Q. ^q Χριστοῦ] θεοῦ N.R. ^r ἢ δ. ἢ λ.] Sic omnes. ἢ λ. ἢ δ. Edd. ^s ἀλλὰ τὰ μὴ βλ. om. A. ^t οὐδέν Q. ^v μόνος N.O. ^w οὐ] οὐδὲ A.K.Q. Sav. cet. ^x οὐρανῶν] ἀνθρώπων K.Q. Statim ἀλλ’ εἴ τινας καὶ ^y idem. ^z ὁποῖος R. Statim γέγονεν O. ἐπειδὴ ἦθ. om. in text. idem. ^{aa} ὁ om. R. ἅπαντα om. K.Q. Mox διάγων R. ^{ab} κώλυμα] Sic Edd. τὸ κωλύον ἡμᾶς Floril. p. 426. (Tom. xii. p. 621 D.) κώλυμα om. A.K.N.O.Q. Mut. γὰρ ἐστὶ κώλυμα, οὐκ om. R. In O. haec γὰρ ἐστίν, οὐκ in rasura majore a 2da m. rescripta sunt. ^b οὐκ] οὐδέν N. οὐκ ἔστι om. Flor. ^c πάντας ὑπερβαλέσθαι (ὑπερβάλ- λεισθαι O.)] ὃ πάντως οὐχ ὑπερβαλούμεθα K.Q. Mox βουλόμεθα R. et olim O. ^d τοσούτων δ. πόνων N. ^e περιπατοῦντας ἐνδύεσθαι R. Mox καθήμενους idem. ^f οὐχ R. Veron. Mox εἶναι om. K.Q.

δοκεῖ, ὡς μὴδ' ἐθέλειν θεάσασθαι, ἀλλὰ δεδοικέναι καὶ τρέμειν καὶ πρὸς τὴν ὄψιν αὐτῇ; Τί δέ, εἰπέ μοι, ^hχαλεπώτερον τοῦ (520) κοντὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου λαβεῖν, εἴτα ^kἐπιθέντα ἄνω παιδίον μυρία ποιεῖν, καὶ τέρπειν τοὺς θευτάς; τί ^lδὲ χαλεπώτερον τοῦ 163 σφαιρίζειν ἐν ξίφεσι; τί δέ ^mβαρύτερον, εἰπέ μοι, τοῦ τὸ βάθος τοῦ πελάγους διερευνᾶσθαι; Καὶ μυρίας ἐτέρας ἂν τις ἔχοι τέχνας εἰπεῖν· ἀλλὰ πάντων τούτων εὐκολωτέρα ἡ ἀρετὴ, ἐν ⁿβουλώμεθα, καὶ τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆναι· θελῆσαι γὰρ δεῖ μόνον ἐνταῦθα, καὶ πάντα ἔπεται. Οὐκ ἔστι ὁ γὰρ εἰπεῖν, οὐ δύναμαι, οὐδὲ κατηγορῆσαι τοῦ δημιουργοῦ· εἰ γὰρ ἀδυνάτους ἡμᾶς ἐποίησεν, εἴτα ἐπιτάττει, κατηγορία αὐτοῦ ἐστι. ^qΠῶς οὖν, φησὶ, πολλοὶ οὐ δύνανται; ^rΠῶς οὖν πολλοὶ οὐ θέλουσιν; εἰπέ· εἰ γὰρ θέλουσι, πάντες δυνήσονται. Διὰ τοῦτο B καὶ ^sΠαυλὸς φησι· ¹⁴“Θέλω πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς ἔκαὶ ἐμαυτόν” ἐπειδὴ ᾔδει ὅτι πάντες ἠδύναντο εἶναι ὡς αὐτός· ^wοὐδὲ γὰρ ἂν, εἴγε ἀδύνατον ἦν, τοῦτο εἶπε. Θέλεις ^xγενέσθαι; τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβοῦ μόνον. Εἰπέ δὴ μοι, ἐν ταῖς τέχναις ἀπάσαις, ὅταν ^yθέλωμεν ἐν αὐταῖς γενέσθαι, ἀρκοῦμεθα τῷ θέλειν, ἢ καὶ ἀπτόμεθα τῶν πραγμάτων; Οἶόν τι λέγω· βούλεται τις γενέσθαι κυβερνήτης· οὐ λέγει, θέλω, καὶ τούτῳ ἀρκεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῦ πράγματος ἄπτεται. ^zΘέλει γενέσθαι ἔμπορος· οὐ λέγει, θέλω μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ ^aπράγματος ἄπτε- C ται. Ἀποδημῆσαι πάλιν ^bθέλει· οὐ λέγει, ^cθέλω, ἀλλὰ καὶ τοῦ πράγματος ἄπτεται. Εἴτα ἐν πᾶσιν οὐκ ἀρκεῖ τὸ ^d“θελη- σαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον προσθεῖναι δεῖ” εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν βουλόμενος ἀνελθεῖν, ^eλέγεις, θέλω μόνον; Πῶς οὖν, φησὶν, ἔλεγες, ὅτι ^f“τὸ θέλειν ἀρκεῖ; Τὸ θέλειν μετὰ τῶν ἔργων, τὸ ^gἀντιλαμβάνομενον τοῦ πράγματος, ^hτὸ πονέσαντα. ⁱἘχο-

¹⁴ 1 Cor. vii. 7.

^ε ἐθέλειν N. et corr. O. ^h χαλ.] τί χαλ. K.Q. Statim τὸν pro τοῦ Q. ⁱ ἐπὶ προσώπου R. ἐπὶ τοῦ μετώπου K.Q. Flor. ^k ἐπιθέντος Veron. ἐπι-
τιθέντα K. ^l δὲ om. Q. ^m βαρύτερον] χαλεπώτερον R. εἰπέ μοι om. K.Q.
K.Q. ⁿ βουλώμεθα omnes. ^o ἐλάωμεν Edd. ^p [γάρ] Sav. γὰρ om. K.Q.
οὐδὲ κ.] οὔτε κ. N. τοῦτο γὰρ κ. ἐστι K.Q. Sav. cet. ^q πῶς οὖν—δύνανται
om. N.O.R. ^r πῶς οὖν πολλοὶ οὐ θ.] Sic N.O.R. Mut. Veron. ἐπειδὴ οὐ
θ. A. Statim εἰπέ assumptum ex N.O.R. ^s πῶς οὖν—εἰ γὰρ θ.] ὅτι οὐ θέλουσι.
πόθεν δὲ οὐ θέλουσιν; ἀπὸ ραθυμίας· ὥστε εἰ θελήσουσι K.Q. Sav. cet. Statim
πάντως K.N.Q. Sav. cet. ^t ὁ Παῦλος N.O. Sav. cet. ^u καὶ om. a pr.
m. O. Mox ἅπαντες R. ^v ὡς] + καὶ Edd. καὶ om. N.O.R. Mut. ^w οὐδὲ]
οὐ N.O. Mox ἂν om. N. ^x γενέσθαι] + ἐνάμετος K.Q. Sav. cet. ^y ἐθέ-
λωμεν et mox ἐθέλειν K. ^z Clausulam θέλει—ἄπτεται om. R. post proxi-
mum ἄπτεται transp. N. ^a πράγματος] ἔργου K.Q. ^b θέλει] + τις R.
Statim καὶ οὐ λ. Edd. καὶ om. N.O.R. Mut. ^c θέλω] ὅτι θέλω O. ^d θέ-
λειν Q. ^e λέγεις] ἀρκεῖν λέγεις τὸ K.Q. ^f τὸ om. A. Post θέλειν add.
μόνον N. et in marg. ab eadem m. O. ^g ἀντιλαμβάνομενον in text. O. ^h τὸν
πονέσαντα N. τῷ πονέσαντι A. Veron. et (corr. ex τὸ πονέσαντα) O.

TOM. VII.

D d

μεν γὰρ συνεργοῦντα καὶ συμπράττοντα τὸν θεόν· μόνον ἑλώ-
μεθα, μόνον ὡς ἔργῳ προσερχθῶμεν τῷ πράγματι, μόνον μερι-
D μνήσωμεν, μόνον εἰς νοῦν ^κβαλώμεθα, καὶ πάντα ἔπεται. ¹ Ἄν
δὲ καθεύδωμεν, καὶ ῥέγχοντες προσδοκῶμεν εἰσιέναι εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, πότε δυνησόμεθα τὴν κληρονομίαν τῶν οὐρανῶν κατα-
σχεῖν; Βουλευθῶμεν οὖν, παρακαλῶ, βουλευθῶμεν. Τί πάντα
πρὸς τὸν παρόντα βίον ἐμπορευόμεθα, ὃν αὖριον ἀπολείψομεν;
Ἐλώμεθα τοίνυν τὴν ἀρετὴν τὴν εἰς τὸν πάντα ^μαἰῶνα ἡμῖν
διαρκέσουσαν· ἐν ᾧ ἐσόμεθα διηνεκῶς, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν
^νἀπολαύσομεν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύ-
ματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

164

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹ Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα
τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδ' ἵνα πολλάκις προσ-
φέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς ^βεἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια
κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει ^εαὐτὸν πολλά-
κις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. ^δ Νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συν-
τελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας
αὐτοῦ πεφανέρωται.

B ΜΕΓΑ ἐφρόνουν οἱ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τῷ ναῷ καὶ τῇ σκηνῇ· διὸ
ἔλεγον, ² “Ναὸς κυρίου, ναὸς κυρίου, ^εναὸς κυρίου.” Οὔτε γὰρ
ἀλλαχού ^ι γῆς κατεσκευάσθη τοιοῦτος ναὸς, ^βοὐ πολυτελείας ἔνε-
κεν, οὐ κάλλους, οὐχ ἑτέρου τινός. Ὁ γὰρ ^βδιαταξάμενος θεὸς
ἐκέλευσεν αὐτὸν μετὰ φιλοτιμίας γενέσθαι πολλῆς, ἐπειδὴ κάκει-
νοι τοῖς σωματικοῖς ^ιμᾶλλον ἐφείλκοντο καὶ ἐπεσπῶντο. Πλίν-
θους γὰρ εἶχε χρυσᾶς ἐν τοῖς τοίχοις· καὶ ἔξεστι τῷ βουλομένῳ
ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Βασιλειῶν καὶ ἐν τῷ Ἰεζεκιὴλ τοῦτο καταμα-
C θεῖν, καὶ ὅσα χρυσοῦ τάλαντα ἀνηλώθη τότε. Ἡ δὲ δευτέρα
λαμπροτέρα γέγονεν οἰκοδομία, καὶ κάλλους ἔνεκεν καὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων. Καὶ οὐ ^κτούτῳ μόνον σεμνὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ

¹ CAP. IX. v. 24—26.² Jer. vii. 4.

¹ θελώμεθα R. ^κ λαβώμεθα R. ¹ ἐὰν N.R. Sav. cet. Statim καθεύ-
δοντες O. ^μ αἰῶνα ἡμῖν] ἡμῖν αἰῶνα N.R. Statim διαρκέσουσαν R. ^ν ἀπο-
λαύσομεν] ἀπολαύσωμεν O. κληρονόμοι R. HOM. XVII. ^α οὐδὲ K. οὐχ O.
^β εἰσέρχεται om. K.Q. Statim εἰς τὰ ἅ. τῶν ἀγίων Edd. τῶν ἀγίων om. K.N.
O.Q.R. Mut. ^γ ἐαυτὸν A.K.Q. ^δ νῦν K.N.Q.R. Cat. νυνὶ Edd.
^ε ναὸς κυρίου in 3^{το} loco accessit ex N.O. Cat. Mut. ^ι γῆς om. A. ^ς οὐ]
οὔτε A. ^η διαταξάμενος] + αὐτοῖς O. ^ι μᾶλλον om. A.K.Q. Veron. in-
vitis Cat. Mut. Statim ἀφείλκοντο R. ^κ τοῦτο μόνον R. τοῦτῳ μόνῳ Cat.

(521) τῷ εἶναι ¹εἷς· ²ἀπὸ γὰρ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐκεῖ ἤρχοντο, ³εἴτε ἀπὸ Βαβυλῶνος, εἴτε ἀπὸ Αἰθιοπίας. Καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἔλεγεν· ⁴“Ἦσαν ὁ ἐκεῖ κατοικοῦντες Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον ⁵τε καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην.” Οἱ οὖν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὄντες, ἐκεῖ ⁶συνήεσαν, καὶ πολὺ τὸ ὄνομα τοῦ ναοῦ ἦν. Τί οὖν ὁ Παῦλος ⁷ποιεῖ; ⁸“Ὅπερ ἐπὶ τῶν θυσιῶν, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ· ⁹ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ τὸν θάνατον ἀντέστησε τοῦ Χριστοῦ, οὕτω ¹⁰καὶ ἐνταῦθα τὸν οὐρανὸν ὅλον ¹¹ἀνθίστησι τῷ ναῷ. ¹²Καὶ οὐ τούτῳ μόνον τὸ διάφορον ἐδείξεν, ἀλλὰ καὶ ¹³τῷ προσθεῖναι τὸν ἱερέα ἐγγύτερον γενόμενον τοῦ θεοῦ· “Ἐμφανισθῆναι γὰρ, φησὶ, τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ.” ¹⁴Ὡστε οὐ τῷ οὐρανῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ εἰσόδῳ τὸ πᾶνγμα σεμνὸν ¹⁵ἐποίησεν. Οὐ γὰρ ἀπλῶς, ὥσπερ ἐνταῦθα, διὰ συμβόλων, ἀλλ’ αὐτὸν ὁρᾷ τὸν θεὸν ἐκεῖ. ¹⁶Ὅρᾷς ὅτι συγκαταβάσεως ἕνεκεν πανταχοῦ τὰ ταπεινὰ εἴρηται; Τί ¹⁷ἤθ’ θαυμάζεις λοιπὸν εἰ ἐντυγχάνει, ὅπου γε αὐτὸν ἴστησιν ὡς ἀρχιερεῖς; ¹⁸“Ὁὐδ’ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ¹⁹ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς.” ²⁰“Οὐ γὰρ εἰς χειροποιήτα ἅγια εἰσῆλθε, ²¹φησὶν, ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν.” ²²Ἄρα ἐκεῖνά ἐστιν ἀληθινὰ, ταῦτα δὲ τύποι· καὶ γὰρ ὁ ναὸς οὕτω ²³κατεσκευάσται, ὥσπερ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ. Τί λέγεις; ²⁴ἔὰν μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οὐρανὸν, οὐκ ἐμφανίζεται, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν; ²⁵Ὅρᾷς ὅτι τῆς σαρκὸς ἐστὶ ²⁶ταῦτα πάντα; ²⁷“Ἐμφανισθῆναι, φησὶ, τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν.” Τί ἐστίν, “ὑπὲρ ἡμῶν;” Μετὰ θυσίας ²⁸ἀνῆλθε, φησὶ, δυναμένης ἐξιλεῶσθαι τὸν πα-

³ Act. ii. 5, 9, 10.

¹ εἷς] ἴσος A. Veron. ἴσος K.Q. Post εἷς add. καὶ τῷ πάντας τῷ κάλλει ἐφέλκεσθαι Sav. cet. invitis omnibus. ² ἀπὸ γὰρ] οἱ γὰρ ἀπὸ R. Cat. καὶ γὰρ ἀπὸ N.O. ³ εἴτε] οἱ τε bis Q. ⁴ ἐκεῖ] δὲ ἐκεῖ K.Q. Sav. cet. ⁵ τε om. R. Veron. ⁶ συνήεσαν A. Veron. ⁷ ποιεῖ om. K.Q. invitis Cat. Mut. ⁸ ὅπερ... τοῦτο] Sic N.O.R. Cat. ὥσπερ... οὕτω Edd. ⁹ ὥσπερ] Sic N.O.R. Cat. ὡς Edd. Statim γὰρ om. A.K.Q. Veron. ¹⁰ ἐνταῦθα Q. Statim ὅλον τὸν οὐρ. hoc ord. K.Q. ¹¹ ἀνθίστησε (sic) K. ¹² καὶ οὐ τ.] οὐ τ. A. οὐ τ. δὲ K.Q. Sav. cet. τοῦτο pro τούτῳ A.R. Veron. Mut. Mox τὸ om. K.Q. ¹³ τῷ] τὸ A.O.R. Veron. ¹⁴ ἐποίησamen A. ¹⁵ δὲ θαυμάζεις] δὲ θαυμάζειν, ut videtur, olim O. δὲ om. K.Q. ¹⁶ οὐδὲ K.N. ¹⁷ ἑαυτὸν] + φησὶν K.Q. Sav. cet. Post ἀρχιερεὺς add. εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ’ ἐνι-αὐτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ iidem. ¹⁸ φ.] ὁ Χριστὸς om. K.Q. ¹⁹ κατεσκευάσται N.R. Sav. cet. ²⁰ ἐὰν] ἂν N.O.R. Cat. ²¹ ταῦτα π.] τὰ π. K.Q. π. ταῦτα N.R. Statim καὶ ἐμφ. N. Sav. cet. ²² ἀνῆλθε, φ.] φ. ἀνῆλθε N.O. φησὶ post δυναμένης transp. R.

τέρα. ¹Τί γὰρ, εἰπέ μοι; αὐτὸς ἦν ἐχθρός; ^κΟἱ ἄγγελοι
 C ἐχθροὶ ἦσαν, αὐτὸς οὐκ ἦν ἐχθρός. "Οτι γὰρ οἱ ἄγγελοι ἐχθροὶ
 ἦσαν, ἄκουσον τί φησιν. ⁴"Εἰρηνοποίησε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
 τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς." ^{η'}Ὡστε καὶ αὐτὸς "Εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ^νὑπὲρ ἡμῶν."
 Νῦν ἐμφανίζεται, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν. ^οΟὐδ' ἵνα πολλάκις προσ-
 φέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ῥᾶγια κατ'
 ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτριῷ." ⁹Ὁρᾷς πόσαι αἱ διαφοραὶ;
 ἡ τὸ πολλάκις τοῦ ἁπαξ, ⁹τὸ ἐν αἵματι ἀλλοτριῷ τοῦ ἐν ἰδίῳ.
 Πολὺ τὸ μέσον. Αὐτὸς οὖν καὶ ἱερεῖον καὶ ἱερεὺς καὶ θυσία.
 Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, ^ωκαὶ πολλὰς ἔδει θυσίας προσενεγκεῖν,
 πολλάκις ἔδει σταυρωθῆναι. "Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν, ^φφησὶ, πολλὰ-
 κῖς παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου." Ἐνταῦθά τι ^υκαὶ παρε-
 D κάλυψε. "Νῦν δὲ ἁπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων." Διὰ τί,
 "ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων;" ²Μετὰ τὰ πολλὰ ἁμαρτήματα.
 Εἰ μὲν οὖν παρὰ τὴν ἀρχὴν ^αἐγένετο, εἶτα οὐδεὶς ἐπίστευσεν,
^βοὐκ ἔδει δὲ δεύτερον ἀποθανεῖν, ἀνόνητα ἦν ἅπαντα. ἐπειδὴ δὲ
^γὑστερον πολλὰ ἦν τὰ ἁμαρτήματα, εἰκότως τότε ἐφάνη. "Ὁ
 καὶ ἀλλαχοῦ λέγει. ⁵"Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ^δὑπερε-
 περίσσευσεν ἡ χάρις." "Νῦν ^εδὲ ἁπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
 166 αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρω-
 ται."

⁶"Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἁπαξ ἀποθα-
 νεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις." ⁶Εἶτα λέγει καὶ διὰ τί ἁπαξ

⁴ Col. i. 20.⁵ Rom. v. 20.⁶ v. 27.

¹ τί γὰρ—αὐτὸς] διὰ τί, εἰπέ μοι; μὴ γὰρ αὐτὸς K.Q. Sav. cet. Statim ἦν ὁ
 ἐχθ. N.R. Sav. cet. ^κ οἱ] εἰ O.R. οἱ ἄγγελοι—οὐρανοῖς] αὐτός. τί λέγω,

αὐτός; καὶ οἱ ἄγγελοι. ὅτι γὰρ καὶ οἱ ἄγγ. ἐχθροὶ ἦσαν, ἄκουσον τί φ. καὶ εἰρη-
 νοποίησε τὰ ἐπὶ γῆς καὶ τὰ ἐν οὐρανοῖς K.Q. ¹ εἰρηνοποιήσας N.R. Cat. et

ex corr. O. ^{η'} ὥστε] + καλῶς εἶπεν ὅτι K.Q. Sav. cet. Proximum καὶ om.
 K.Q. ^ν ὑπὲρ] περὶ A. Mox νῦν—ἡμῶν om. A. et in text. O. ^ο οὐδέ N.

ῥᾶγια τῶν ἁγ. Edd. τῶν ἁγ. om. N.R. Mut. ⁹ ὅρα O. Cat. ὁρᾷς—ἀλλο-
 τριῷ om. A.K.Q. ² τὸ π. τοῦ] Sic N.O. Cat. τοῦ π. τὸ Edd. ³ τὸ] Sic

N.O.R. Cat. τοῦ Edd. ⁴ τοῦ] Sic A.K.N.O.Q. Cat. τὸ Edd. ^υ Haec
 καὶ θυσία. εἰ γὰρ—σταυρωθῆναι desunt in K.Q. Sav. Mor. Vid. Annot. καὶ

θυσία, εἰ γὰρ—θυσίας] καὶ θυσία A. ^ω καὶ om. Cat. Mut. ^φ φησὶ om.
 K.Q. Cat. Veron. ^υ καὶ παρεκάλυψε (παρέβλαψε A.)] δόγμα ἀνακαλύπτει,

καὶ φησιν, ὅτι εἰ θυσίας προσενεγκεῖν ἔδει πολλάκις, ἔδει πολλάκις καὶ σταυρω-
 θῆναι K.Q. Sav. cet. ² μετὰ τὰ πολλὰ ἁμ.] ὅτι πολλὰ, φησὶ, τὰ ἁμ. K.Q.

Mox γὰρ pro οὖν iidein. ^α ἐγένετο] Sic A.K.N.O.Q. Cat. Mut. ἐγένοντο
 Edd. ^β οὐκ ἔδει δὲ (δὲ om. Cat.)—ἅπαντα (τὰ πάντα O.R.)] ἔμενε (ἦν ἂν pro

ἔμενε Sav. cet.) τὸ τῆς οἰκονομίας ἀνόνητον οὐκ ἔδει γὰρ δευτ. ἀποθ. τὸν Χρι-
 στὸν, ὥστε καὶ οὕτω κατορθωθῆναι τὸ σπουδαζόμενον K.Q. Sav. cet. ^γ ὑστερον

π.] π. ὑστερον K.Q. Mox τὰ om. A. ^δ ὑπερπερίσσευσεν A. ^ε δὲ] +
 φησὶν K.Q. Sav. cet. ¹ Haec καὶ καθόσον—κρίσις non hic, sed post ἀντί-
 λυτρον ἐγένετο leguntur in N.R. invitis Cat. Mut. ⁶ εἶτα λέγει] δείξας ὅτι

οὐκ ἔδει πολλάκις ἀποθανεῖν, νῦν δείκνυσσι K.Q. Sav. cet.

ἀπέθανεν· ὅτι ἐνὸς ἡ θανάτου ἀντίλυτρον ἐγένετο· “Ἀπέκειτο, ἰψησί, τοῖς ἀνθρώποις ^κᾅπαξ ἀποθανεῖν.” Τοῦτο οὖν ^ιτὸ, ᾅπαξ ἀπέθανεν, ὑπὲρ ^μἀπάντων. Τί οὖν; οὐκέτι ἀποθνήσκομεν τὸν θάνατον ἐκείνον; Ἀποθνήσκομεν ^νμὲν, ἀλλ’ οὐ μένομεν ἐν αὐτῷ· B ὅπερ οὐδὲ ἀποθανεῖν ἐστι. Θανάτου γὰρ τυραννὶς καὶ θάνατος ὄντως ἐκείνός ἐστιν, ὅταν μηκέτι συγχωρηθῇ ὁ ἀποθανὼν εἰς ζῶν ἐπανελθεῖν· ὅταν δὲ μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ^ρζῆσαι ἦ, καὶ ζῶν βελτίονα, οὐ ^θθάνατος τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ κοίμησις. Ἐπεὶ οὖν ἔμελλε πάντας κατέχειν ὁ θάνατος, διὰ τοῦτο ἀπέθανεν, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ. ⁷“Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ᾅπαξ προσε- (522) νεχθεῖς.” Ὑπὸ τίνος ^τπροσενεχθεῖς; Ὑφ’ ἐαυτοῦ δηλονότι. Ἐνταῦθα οὐδὲ ἱερέα ^ααὐτὸν φησι μόνον, ἀλλὰ καὶ θῦμα καὶ ἱερεῖον· ^δδιὰ τοῦτο, “προσενεχθεῖς.” “Ἀπαξ, φησὶ, προσε- νεχθεῖς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας.” Διὰ τί ^ωπολ- C λῶν, καὶ μὴ πάντων; Ἐπειδὴ μὴ πάντες ἐπίστευσαν. Ὑπὲρ ἀπάντων μὲν ^zἀπέθανε, τουτέστι, τὸ αὐτοῦ μέρος· ἀντίρροπος ἦν ὁ θάνατος ἐκείνος τῆς πάντων ἀπωλείας· οὐ πάντων δὲ τὰς ἁμαρτίας ἀνήνεγκε, διὰ τὸ μὴ θελῆσαι αὐτούς. Τί ^υδέ ἐστιν, ^zἀνήνεγκεν ἁμαρτίας; Ὡσπερ ἐπὶ τῆς προσφορᾶς ^αἀναφέρο- μεν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ λέγομεν· εἴτε ἐκόντες εἴτε ἄκοντες ἡμάρτομεν, συγχώρησον· ^βτουτέστι, μεμνήμεθα αὐτῶν πρῶτον, καὶ τότε ^γτὴν συγχώρησιν αἰτοῦμεν· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα γέ- γονε. ^δΠοῦ τοῦτο πεποίηκεν ὁ Χριστός; Ἀκουσον αὐτοῦ D λέγοντος· ⁸“Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν.” Ἰδοὺ ἀνήνεγκε τὰ ἁμαρτήματα· ⁸ἤρην αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνήνεγκε τῷ πατρὶ, οὐχ ἵνα τι ὀρίσῃ κατ’ αὐτῶν, ἀλλ’ ἵνα

7 v. 28.

8 Joan. xvii. 19.

^β θανάτου] + φησὶν K.Q. ^ι φησὶ] γὰρ K.Q. ^κ ᾅπαξ om. A.O.R. Cat. Veron. invito Mut. ^ι τὸ om. A. ^μ ἀπάντων] Sic K.N.O.Q. Cat. Mut. ἀνθρώπων ἀπάντων A.R. ἀνθρώπων πάντων Edd. ^ν μὲν om. R. ^ο ὄντως ἐστὶν ἐκείνος N. ἐκείνος ὄντως ἐστὶν K. ἐστὶν ἐκείνος ὄντως R. ^ρ ζῆσαι ἦ] Sic N.O.R. Cat. ζῆσαι A. ζῆ K.Q. ζῆση Edd. vivendum erit Mut. ^θ θάνα-τος] + οὐ Q. ^τ προσενεχθεῖς] + ὑπὸ τοῦ πατρός; in marg. a 2da m. O. Sta- tim ἀφ’ ἐαυτοῦ K. ^α αὐτόν φ.] δέκνουσιν αὐτόν K.Q. Sav. cet. ^δ διὰ τοῦτο, πρ.] εἴτα προστίθισι (+ καὶ Q.) τὴν αἰτίαν τοῦ, πρ. Statim ᾅπαξ, φ. πρ. om. A.K.Q. Cat. Veron. invito Mut. ^ν ἁμαρτίας] + ἐπαγαγὼν K.Q. ^ω πολ- λῶν] δὲ πολλῶν εἶπε K.Q. Sav. cet. ^z ἀπέθανε, τουτέστι] γὰρ ἀπέθανεν, εἰς τὸ σώσαι πάντας iidem. Mox ἀντιρ. γὰρ ἦν iidem. ^υ δὲ om. K.Q. ^z ἀνήνεγκεν] Sic R. Cat. Mut. ἀνενεγκεῖν Edd. εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν K.Q. ^α ἀναφέρομεν (+ προφέρομεν καὶ O.)—λέγομεν] ἥς ἀναφέρομεν, προφέρομεν (προφέροντες Q.) τὰ ἁμ. λέγοντες (λέγομεν Q.) K.Q. Sav. cet. ^β τουτέστι] καὶ K.Q. ^γ τὴν om. A. Mox αὐτὸ pro οὕτω A. Veron. ^δ ποῦ] καὶ ποῦ K.Q. Mut. Mox ἐποίησεν N.R. ^ε ἐγὼ assumptum ex R. Cat. Mut. ⁸ ἁγιάζω] + φησὶν Q. Statim ἐαυτόν Veron. et ex corr. A. ⁸ ἤρην] καὶ ἤρην Q.

^hαὐτὰ ἀφῆ. “Ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσεται, φησί, τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.” Τί ἐστι, “χωρὶς ἁμαρτίας;” ⁱΟἶον, οὐχ ἁμαρτάνει· οὐδὲ γὰρ ὀφείλων ἀποθανεῖν ἀπέθανεν, οὐδὲ δι’ ἁμαρτίας· ἀλλὰ πῶς ὀφθῆσεται; Κολά-
 167 ζων, φησίν. Ἄλλ’ οὐκ εἶπε τοῦτο, ἀλλὰ τὸ φαιδρὸν, “Χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθῆσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν”
^kὥς μηκέτι λοιπὸν θυσίας δεηθῆναι, ἵωστε σῶσαι αὐτοὺς, ἀλλ’ ἀπὸ ἔργων τοῦτο ποιεῖν.

⁹ “Σκιὰν γὰρ ἔχων, ^mφησίν, ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων” ⁿτουτέστιν, οὐκ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν. Ἔως μὲν γὰρ ἂν ὡς ἐν γραφῇ περιάγῃ τις τὰ ^oχαράγματα, σκιά τις ἐστίν· ὅταν δὲ τὸ ἄνθος ἐπαλείψῃ τις, καὶ ἐπιχρίσῃ τὰ χρώματα, τότε εἰκὼν γίνεται. Τοιοῦτόν τι καὶ ὁ νόμος ἦν· “^pΣκιὰν γὰρ, φησίν, ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμά-
 B τῶν” ^qτουτέστι, ^rτῆς θυσίας, τῆς ἀφέσεως· “^tΤαῖς αὐταῖς θυσίαις ^aαἷς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηκεῖς, οὐδέποτε ἔδυνάται τοὺς προσέρχομένους τελειῶσαι· ¹⁰ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ ^vμηδεμίαν συνείδησιν ἔχειν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ ^wκεκαθαρμένους; ἀλλ’ ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ’ ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ^xταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. ^yΔιὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

⁹ CAP. X. v. 1.

¹⁰ v. 2—9.

^hαὐτὰ ἀφῆ] ὀφθῆ μετὰ ταῦτα τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις. διὸ καὶ ἐπήγαγεν K.Q. Mox φησί om. iidem. ⁱοἶον (οἶον om. N.) οὐχ ἁμαρτάνει· οὐδὲ (οὐ a pr. m. O.)—ἀλλὰ πῶς] οἶον (οἶον om. Sav. Mor.) οὐχ ἁμαρτίας αἴρων, οὐδὲ δι’ ἁμαρτίας ἐκ δευτέρου ἤξει, ἵνα πάλιν ἀποθάνῃ· οὐδὲ γὰρ ὁ ἅπαξ ἀπέθανεν, ὀφείλων ἀποθανεῖν ἀπέθανεν. πῶς K.Q. Sav. Mor. ^kὥς] τί δήποτε, ὡς K.Q. Mox θυσίας δεθ. pro δεθ. θυσίας omnes. ^lὥστε] εἰς τὸ K.Q. ^mφ. ὁ νόμος] ὁ νόμος, φ. N.R. φησίν om. K.Q. ⁿτουτέστιν—ἐπιχρίσῃ] τί ἐστὶν ὁ λέγει; τὴν τοῦ νόμου ἀσθένειαν διὰ τῆς σκιᾶς καὶ τῆς εἰκόνης ἐνταῦθα παρίστησιν. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τῆς εἰκόνης ἔως μὲν ἂν τῇ γραφῇ οὐ περιτεθῇ τὰ χρώματα, σκιά μόνον ἐστίν· ὅταν δὲ τὸ ἄνθος ἀπολάβῃ, καὶ ἐπιτεθῇ K.Q. ^oχαράγματα] Sic N.R. χρώματα Cat. Mut. Edd. ^pσκιάν—νόμος] διὸ καὶ οὕτως εἶπεν· σκιάν K.Q. ^qτῆς θ. τῆς ἀφέσεως] οὐκ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν· πῶς γὰρ; μὴ τελειοῦν δυνάμενος, μηδὲ διηκεῖ διὰ τῆς θυσίας τὴν ἄφεσιν δωρούμενος. διὰ τοῦτο αὐτὸ δηλῶν καὶ ἐπήγαγε K.Q. ^rταῖς] κατ’ ἐνιαυτὸν ταῖς K.Q. Mut. Sav. cet. ^sαἷς] Sic N.R. ἄς K.Q. Cat. Sav. cet. αἷς om. A. Veron. et in text. O. κατ’ ἐνιαυτὸν αἷς in marg. a 2da m. O. ^tδύνάται τοὺς πρ.] δύναται τοὺς πρ. A.K.O.Q. Cat. Veron. invito Mut. τοὺς πρ. δύναται N. τοὺς πρ. δύναται R. ^vμηδεμίαν] + ἔτι K.Q. ἔτι post ἔχειν in marg. habet O. ^wκεκαθαρισμένους R. κεκαθ. ἀλλ’ ἐν αὐταῖς om. A. Mox ἀνάμνησιν Q. ^xτράγων καὶ ταύρων A.K.Q. Statim ἀφελεῖν N.R. et ex corr. O. ^yδιὸ] + καὶ (erasum) O.

Τότε εἶπον· ἰδοὺ ἤκω· ²ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι, ὁ ^aθεὸς, τὸ θέλημά σου. ^bἈνωτέρω λέ- C
γων, ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν ^cκαὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες κατὰ νόμον προσφέρονται· τότε ^dεἶπεν, ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι, ^eὁ θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.”
Ἦ Ὁρᾶς πάλιν τὴν περιουσίαν; Μία, φησὶν, αὕτη ἡ θυσία, ἐκεῖναι δὲ πολλαί· διὰ ^fγὰρ τοῦτο οὐκ ἰσχυραί, ἐπεὶ πολλαί. Τί γὰρ ἔδει πολλῶν, εἰπέ μοι, τῆς μιᾶς ἀκούσης; “Ὡστε αἱ πολλαί, καὶ τὸ αἰεὶ προσφέρεσθαι, τὸ μηδέποτε αὐτοὺς καθαί-
ρεσθαι ^hδεικνύουσιν. “Ὡσπερ γὰρ φάρμακον, ὅταν ἡ ⁱἰσχυρὸν, καὶ ὑγείας ποιητικὸν, καὶ δυνατόν πάσαν ἀπαλλάξαι τὴν νόσον, D
ἅπαξ ἐπιτεθὲν τὸ πᾶν ποιεῖ· ^kὥσπερ οὖν ἐὰν ἅπαξ ἐπιτεθὲν τὸ πᾶν ἐργάσῃται, δείκνυσιν ^lαὐτοῦ τὴν ἰσχὺν τῷ μηκέτι ἐπιτί-
θεσθαι, καὶ τοῦτο αὐτοῦ ^mἐστὶν ἔργον τὸ μηκέτι ἐπιτίθεσθαι· ⁿἐὰν δὲ αἰεὶ ἐπιτιθῆται, δῆλον ὅτι ^oτοῦ μηδὲν ἰσχυκέναι ἐστὶ σημεῖον· φαρμάκου ^pγὰρ ἀρετὴ τὸ ἅπαξ ἐπιτεθῆναι, καὶ μὴ
(523) ^qπολλάκις· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα· τί ^rἡδέποτε ταῖς αὐταῖς θυσίαις αἰεὶ
θεραπεύονται; Εἰ γὰρ πάντων ἦσαν ἀπηλλαγμένοι τῶν 168
ἁμαρτημάτων, οὐκ ἂν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν προσεφέροντο αἱ
θυσίαι· καὶ γὰρ ^sἦσαν ὠρισμένοι, ὥστε αἰεὶ προσφέρεσθαι ὑπὲρ
τοῦ λαοῦ παντός, καὶ ἐν ἑσπέρᾳ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. “Ὡστε κατη-
γορία ^tἁμαρτημάτων, οὐ λύσις ἁμαρτημάτων ἦν τὸ γινόμε-
νον· κατηγορία ἀσθενείας, οὐκ ἰσχύος ἐπίδειξις. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ
πρώτη οὐδὲν ^uἰσχυε, καὶ ἑτέρα προσεφέρετο· καὶ ἐπειδὴ ^vοὐδὲν
αὕτη ἤνυσεν, ἑτέρα πάλιν· ὥστε ἔλεγχος ἁμαρτημάτων ^wἐστὶ.
Τὸ μὲν οὖν προσφέρεσθαι ἔλεγχος ἁμαρτημάτων· ^xτὸ δὲ αἰεὶ, B
ἔλεγχος ἀσθενείας. Ἐπὶ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὑναντίον· ἅπαξ

² ἐν κεφ.—ἐμοῦ in marg. O. ^a θεός] + μου Q. ^b ἀνώτερον N.R. et marg. O. ἀνωτέρω—θέλημά σου in text. om. O. ^c καὶ ὀλοκ. om. N.R.
^d εἶπον K.N.Q. Mut. Sav. cet. εἶρηκεν marg. O. ^e ὁ θεός, τὸ θ. σου] τὸ θ. σου, ὁ θεός μου K.Q. ^f ὅρα N. ^g [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. ^h δεικνύουσιν K.O.Q.R. Cat. ⁱ ἰσχυρὸν καὶ om. K.Q. Statim ὑγείας K. Cat.
^k ὥσπερ οὖν] ὅπερ K.Q. Sav. cet. ^l αὐτοῦ τὴν ἰ.] τὴν ἐαυτοῦ ἰ. K.Q. Statim τῷ (τὸ A. Veron.) μ. ἐπιτίθεσθαι om. Q. ^m ἐστὶν ἔργον] σημεῖον K.Q. ⁿ ἐὰν A.K.Q. Cat. Mox ἐπιτεθῇ K.Q. ^o τοῦ—σημεῖον] τῷ μηδὲν ἰσχ. ἐπιτίθεται K.Q. ^p γὰρ] δὲ K.Q. Mox τὸ ἅπαξ ἐπιτεθῆναι Veron. τὸ αὐτὸ ἅπαξ ἐπιτιθῆναι A. ^q ἡδέποτε] γὰρ δ. Cat. δ. γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox αὐταῖς om. K. ^r ἁμαρτιῶν O. τραυμάτων Q. ^s ἦσαν ὠρ.] ὠρ. ἦσαν K.Q. Mox αἰεὶ om. iidem. ^t ἁμαρτημάτων om. R. Statim καὶ οὐ λ. A.N.O.R. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^u ἰσχυε R. Veron. et a pr. m. O. Statim ἡ δευτέρα pro καὶ ἑτέρα K.Q. Sav. cet. ^v οὐδὲν αὕτη] αὕτη οὐδὲν N.R. οὐδὲ αὕτη K.Q. Statim ἤνυσεν R. et olim O. Mox ἡ ἑτέρα Q. ^w ἐστὶ] ἦν N.O. Sav. cet. ^x τὸ] τοῦτο A.

προσηνέχθη. ^αΤὰ ἀντίτυπα ἄρα τύπον ἔχει μόνον, οὐχὶ ^ατὴν ἰσχύν· ὥσπερ ἐπὶ τῶν εἰκόνων τύπον ἔχει τοῦ ἀνθρώπου ἢ εἰκόν, οὐχὶ τὴν ἰσχύν. Ὡστε τὸ ἀληθές καὶ ὁ τύπος κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις· ὁ ^βγὰρ τύπος ἴσος, ἡ δὲ ἰσχὺς οὐκέτι. Οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ὁ μὲν ^δγὰρ τύπος ἴσος ἦν, ἅγια γὰρ ἦν· ἡ δὲ δύναμις καὶ τὰ ἄλλα, οὐ ^ετὰ αὐτά. Τί ἐστίν, “Εἰς ἀθέτησιν ἀμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέ-
C ρωται;” τί ἐστὶν ἀθέτησις; ^ςΤουτέστι, καταφρόνησις. Οὐκέτι παρρησίαν ἔχει· ^ιἡθέτηται γὰρ ἡ ἀμαρτία, ὀφείλουσα μὲν ἀπολαβεῖν κόλασιν, οὐκ ἀπολαβοῦσα δέ· τουτέστι, βίαν ἔπαθεν· ὅτε προσεδόκησε πάντας ^ιἀνελεῖν, τότε ἀνῆρέθη. “Διὰ τῆς θυσίας ^καὐτοῦ πεφανέρωται” τουτέστιν, ἐφανερώθη τῷ θεῷ καὶ προσῆλθε. Μὴ ^ιγὰρ, ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς πολλάκις τοῦτο ἐποίει τοῦ ἐνιαυτοῦ, * * * ^πὩστε ^πεἰκὴ λοιπὸν γίνεται τοῦτο, εἰ καὶ γίνεται· τί γὰρ ἔδει φαρμάκων, οὐκ ὄντων τραυμάτων; Διὰ τοῦτο ^οπροσέταξεν αἰε προσφέρεσθαι, διὰ τὸ ἀσθενές, καὶ ὥστε ἀνά-
D μνησιν ἀμαρτιῶν γίνεσθαι. Τί οὖν; ἡμεῖς καθ’ ἐκάστην ἡμέραν οὐ προσφέρομεν; Προσφέρομεν ^ιμὲν, ἀλλ’ ἀνάμνησιν ποιούμενοι τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ μία ἐστὶν αὕτη, ^ιοὐ πολλάί. Πῶς ^ιμία ἐστίν, οὐ πολλάί; Ἐπειδὴ ^απαῖξ προσηνέχθη ^ςἐκείνη, εἰσηνέχθη εἰς τὰ ἅγια τῶν ἀγίων. Τοῦτο ἐκείνης τύπος ἐστὶ, καὶ αὕτη ἐκείνης· τὸν γὰρ αὐτὸν αἰε προσφέρομεν, οὐ ἰὼν μὲν ἕτερον ^ιπρόβατον, αὔριον δὲ ἕτερον, ἀλλ’ αἰε ^ιτὸ αὐτό· ὥστε μία ἐστὶν ἡ θυσία. ^ωἘπεὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, ἐπειδὴ πολ-
169 λαχοῦ προσφέρεται, ^κπολλοὶ Χριστοί; ^ιμηδαμῶς, ἀλλ’ εἰς

^α τὰ ἀντίτυπα ἄρα] καὶ εἰς τὸ αἰε ἤρκεσε. καὶ καλῶς εἶπεν ἐκεῖνα ἀντίτυπα· (+ εἰ γὰρ ἀντίτυπα K.Q.) ἄρα K.Q. Sav. cet. ^α τὴν] δὲ καὶ K.Q. διὰ καὶ τὴν Sav. cet. Mox ὥσπερ—τὴν ἰσχύν om. K.Q. ^β γὰρ] μὲν οὖν K.Q. ^γ τοῦ] τῇ τοῦ R. Mox γῆς pro σκηνῆς K.Q. ^δ γὰρ om. K.Q. ^ε ἦν om. K.Q.Q.R. invita Cat. ^ς τὰ αὐτά] ταυτὰ N. τοιαῦτα K. ^ς τουτέστι om. K.Q. Mox οὐκέτι γὰρ π. K.Q. Sav. cet. ^ι ἡθέτηται (ἡθετήθη A. Cat. Veron.) γὰρ ἢ ἁμ.] ἢ ἁμ. ἡθέτηται γὰρ. πῶς; iidem. ^κ αὐτοῦ] + φησὶ K.Q. Sav. cet. Mox προσῆλθε τῷ θ. καὶ ἐφανερώθη hoc ord. K.Q. ^ι γὰρ] οὖν K.Q. Sav. cet. Mox ποιεῖ A. Veron. ^π ὥστε—τραυμάτων] νομίσης ὅτι ἀπλῶς, καὶ οὐχὶ δι’ ἀσθένειαν, τοῦτο ἐγίνετο· εἰ γὰρ μὴ δι’ ἀσθένειαν, τί καὶ ἐγίνετο; μὴ ὄντων γὰρ τραυμάτων, οὐδὲ φαρμάκων λοιπὸν δεῖ τῷ ἐπιμελουμένῳ K.Q. Sav. cet. ^π εἰκὴ] ἐκεῖ R. εἰκὴ—τοῦτο om. A. ^ο προσέταξε] + φησὶν K.Q. Sav. cet. ^ι ἡμέραν om. A. Veron. ^ι μὲν om. A. K.Q. πρ. μὲν in marg. habet O. Mox ποιούμεθα A.O.R. Cat. Veron. non Mut. ^ι οὐ] καὶ οὐ N. Sav. cet. ^ι μ. ἐστίν, οὐ] Sic Veron. et marg. O. μ. ἐστίν αὕτη, οὐ R. μ. ἐστὶ, καὶ οὐ N. μ. καὶ οὐ A.K.Q. Sav. cet. πῶς—πολλάι om. Cat. et in text. O. ^ς ἐκείνη, εἰσηνέχθη] ὥσπερ ἐκείνη ἢ K.Q. Sav. cet. ἐκείνη, εἰσηνέχθη om. N. eras. in O. ^ω πρόβατον om. K.Q. inclusum a Sav. πρόβατον—ἕτερον om. A. Veron. ^κ τὸν αὐτὸν A. Veron. ^ι ἐπεὶ] ἐπὶ A.R. Cat. Veron. αἰοῦσιν Mut. ^κ πολλοὶ] καὶ πολλοὶ K.Q. Sav. cet. ^ι μηδαμῶς] ἀλλ’ οὐδαμῶς iidem. μηδαμῶς ex corr. A.

²πανταχοῦ ὁ Χριστὸς, καὶ ἐνταῦθα πλήρης ²ὦν, καὶ ἐκεῖ πλήρης, ἐν σῶμα. Ὡς περ οὖν πολλαχοῦ προσφερόμενος ἐν σῶμά ἐστι, καὶ οὐ πολλά σώματα, οὕτω ^bκαὶ μία θυσία. Ὁ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐκεῖνός ἐστιν ὁ τὴν θυσίαν τὴν καθαίρουσαν ἡμᾶς προσενεγκών. Ἐκείνην προσφέρομεν καὶ νῦν, τὴν τότε προσεγεχθείσαν, τὴν ἀνάλωτον. Τοῦτο εἰς ἀνάμνησιν γίνεται τοῦ τότε γενομένου· ¹¹“Τοῦτο γὰρ ποιεῖτε, φησὶν, εἰς ^cτὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.” Οὐκ ἄλλην θυσίαν, καθάπερ ὁ ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αἰεὶ ποιούμεν· μᾶλλον δὲ ἀνάμνησιν ἐργαζόμεθα θυσίας.

^dἈλλ' ἐπειδὴ τῆς θυσίας ταύτης ἐμνήσθην, βούλομαι μικρὰ B πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν τοὺς μεμνημένους, μικρὰ μὲν τῷ μέτρῳ, μεγάλην δὲ ἔχοντα τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ὠφέλειαν· οὐ γὰρ ἡμέτερά ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ πνεύματος ^eτὰ λεγόμενα. Τί οὖν ἐστὶ; Πολλοὶ τῆς θυσίας ταύτης ἅπαξ μεταλαμβάνουσι τοῦ παντός ἐνιαυτοῦ, ^hἕτεροι δὲς, ⁱἄλλοι πολλάκις. Πρὸς οὖν ἅπαντας ἡμῖν ὁ λόγος ἐστίν, οὐ πρὸς τοὺς ἐνταῦθα δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ καθεζομένους· ἐκεῖνοι γὰρ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μετέχουσι, πολλάκις δὲ καὶ διὰ δύο ἐτῶν. Τί οὖν; τίνας ἀποδεξόμεθα; τοὺς ἅπαξ; τοὺς πολλάκις; τοὺς ὀλιγάκις; ^kΟὔτε τοὺς ἅπαξ, οὔτε τοὺς πολλάκις, οὔτε τοὺς ὀλιγάκις, C ἀλλὰ τοὺς μετὰ καθαρῷ συνειδότος, τοὺς ^lἀπὸ καθαρᾶς καρδίας, τοὺς μετὰ βίου ἀλήπτου. Οἱ τοιοῦτοι αἰεὶ προσίτωσαν· οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι, μηδὲ ἅπαξ. Τί δήποτε; Ὅτι κρίμα ἐαυτοῖς ^mλαμβάνουσι, καὶ κατάκριμα καὶ κόλασιν καὶ τιμωρίαν. Καὶ μὴ θαυμάσης· ὥς περ γὰρ ἡ τροφή ⁿφύσει οὐσα θρεπτικὴ, ἐὰν εἰς κακόσιτον ἐμπέσῃ, πάντα ἀπόλλυσι καὶ διαφθείρει, καὶ γίνεται νόσου ἀφορμή· οὕτω δὲ καὶ ταῦτα τὰ τῶν φρικτῶν (524) μυστηρίων. Τραπεζῆς ἀπολαύεις πνευματικῆς, τραπέζης βασιλικῆς, καὶ πάλιν φύρεις ^oβορβόρῳ τὸ στόμα; μύρῳ χρίεις, καὶ D πάλιν δυσωδίας πληροῖς; Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, ^pμετ' ἐνιαυτὸν

¹¹ Luc. xx. 19.

² πανταχοῦ om. K. Q. inclusum a Sav. ^a ὦν] μένων K. Q. Mox post σῶμα add. ὦν iidem. ^b καὶ om. O. ^c τὴν om. A. R. Cat. Veron. Mox post ἀρχιερεὺς add. τότε K. Q. Sav. cet. ^d ΘΕΙΚΟΝ. Περί τῆς θείας μεταλήψεως, καὶ ὅτι ταύτης ἄξιοι οἱ κατὰ τὸν βίον ἀληπτοὶ· οἱ δὲ μὴ τοιοῦτοι, κἀν ἅπαξ, ἀλλ' εἰς κρίμα ἐαυτῶν προσέρχονται. Veron. ^e μνησθῆναι βούλομαι, μικρὰ πρὸς ὑ. εἶπω K. Q. ^f τὰ λεγόμενα ante ἀλλὰ τοῦ θ. πν. transp. K. Q. ^g ἐστὶ om. R. ^h ἕτεροι] Sic A. Veron. ἕτεροι δὲ N. R. ἄλλοι (superscripto δὲ) O. ἄλλοι δὲ K. Q. Sav. cet. ⁱ ἄλλοι] + δὲ K. N. Q. R. Sav. cet. δὲ superscript. in O. ^k οὔτε τοὺς ἅπαξ om. K. Q. R. ^l ἀπὸ] Sic K. N. Q. R. μετὰ Edd. Mox ἀλήπτου βίου inverso ord. K. Q. R. ^m λήψονται K. Q. καὶ κατάκριμα om. iidem. ⁿ φύσει om. K. Q. Mox πέση a pr. m. O. ^o β. τὸ στόμα] τὸ σῶμα β. K. Q. ^p μετὰ ἐν. K. N.

τῆς μεταλήψεως μετέχων τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας οἷε ἀρκεῖν σοι πρὸς ἡ καθαρισμὸν τῶν ἀμαρτημάτων παντὸς τοῦ χρόνου; καὶ πάλιν, ἐβδομάδος παρελθούσης, ἐκδίδως σαυτὸν τοῖς προτέροις; Εἰπέ δὴ μοι, ἐὰν ὑγιάνας τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπὸ νόσου μακρᾶς, πάλιν ἴσαντὸν τοῖς σιτίοις ἐκδῶς ἐκείνοις τοῖς νοσοποιοῖς, οὐχὶ καὶ τὸν πρότερον κόπον ἠπώλεσας; Εἰ γὰρ
 170 τὰ φύσικα μεθίσταται, πολλῶ μᾶλλον τὰ τῆς προαιρέσεως. Οἷόν τι λέγω· φύσει βλέπομεν, καὶ ὑγιεῖς ἔχομεν ὀφθαλμοὺς κατὰ φύσιν· ἀλλὰ πολλάκις ἀπὸ καχεξίας βλάπτεται ἡμῶν τὸ ὄψις. Ἐἰ τὰ φυσικὰ τοῖνυν μεθίσταται, πολλῶ μᾶλλον τὰ τῆς προαιρέσεως. Τεσσαράκοντα ἡμέρας ἀπονέμεις τῇ ὑγείᾳ τῆς ψυχῆς, τάχα δὲ οὐδὲ τεσσαράκοντα, καὶ προσδοκᾶς ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν; Παῖζεις, εἰπέ μοι; Ταῦτα λέγω, οὐχὶ τῆς μιᾶς καὶ ἐνιαυσιαίου προσόδου κωλύων ὑμᾶς, ἀλλὰ βουλόμενος διαπαντὸς ὑμᾶς προσιέναι. Τοῖς ἀγίοις ταῦτα
 B δέδοται. Ἐτοῦτο καὶ ὁ διάκονος ἐπιφωνεῖ τότε τοὺς ἀγίους καλῶν, καὶ διὰ τῆς φωνῆς ταύτης ἡμωσοσκοπῶν ἅπαντας. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ ποιμνῆς, ἔνθα πολλὰ μὲν ὑγιαίνει πρόβατα, ἔτι πολλὰ δὲ ψώρας ἀναπέπλησται, ἀνάγκη ταῦτα διείργεσθαι ἀπὸ τῶν ὑγιαίνοντων· οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἔστιν ὑγιεινὰ πρόβατα, τὰ δὲ κεκακωμένα, διὰ τῆς φωνῆς ταύτης διείργει ταῦτα ἐκείνων, περιῶν πανταχοῦ διὰ τῆς κραυγῆς ταύτης τῆς φρικωδεστάτης ὁ ἱερεὺς, καὶ τοὺς ἀγίους καλῶν
 C καὶ ἔλκων. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐνὶ ἀνθρώπων ὄντα εἰδέναι τὰ τοῦ πλησίον· ¹² “Τίς γὰρ οἶδε, ὁ φησὶν, ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ;” ταύτην ἀφίησι τὴν φωνὴν μετὰ τὴν θυσίαν ἀπαρτισθῆναι πᾶσαν, ὥστε μηδένα ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐλθεῖν τὴν

¹² 1 Cor. ii. 11.

⁹ καθαρισμὸν] Sic K.N.O.R. καθαρμὸν Edd. Mox τοῦ παντὸς pro παντὸς τοῦ K. ¹ τοῖς] ἐν τοῖς A. Veron. τοῖς om. Q. ² ἐαυτὸν A. Veron. ³ ἐκδίδως olim O. ἐκείνοις ἐκδῶς hoc ord. N.R. ἐκείνοις om. K.Q. ⁴ [καὶ] Sav. καὶ om. K.Q. ⁵ ἠπώλεσας] + εὐδελον ὅτι K.Q. Sav. cet. ⁶ ἔχομεν ὀφθ.] ὀφθ. ἔχομεν K.Q.R. Statim κατὰ φύσιν om. A. Veron. invito Mut. ⁷ βλεπτικόν] Sic omnes. ὀπτικόν Edd. ⁸ εἰ—προαιρέσεως] εἰ τοῖνυν τὰ ἐκ φύσεως μεθίσταται, (+ πῶς K.Q.) οὐχὶ μάλιστα τὰ ἐκ πρ. K.Q. Sav. cet. ⁹ τὴν ὑγίαν τῇ ψυχῇ K.Q. ¹⁰ τὸν om. R. ¹¹ εἰπέ μοι] ἀνθρώπε K.Q. Sav. cet. ¹² λέγων A. Veron. Mox ἐνιαυσίου R. ¹³ βουλόμενος] + μάλ-
 λον K.Q. Sav. cet. ¹⁴ Haec ταῦτα δέδοται accesserunt ex R. Mut. Eadem olim expuncta in O. ¹⁵ τοῦτο] διὰ τοῦτο K.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox ἱερεὺς pro διάκονος K.Q. Sav. cet. ¹⁶ μωμ. ἅπαντας] πάντας μωμ. A. Veron. ἅπαντας om. a pr. m. O. Post ἅπαντας add. ὥστε μὴ προσελθεῖν τινα ἀπαράσκευον K.Q. Sav. cet. ¹⁷ γὰρ om. R. ¹⁸ πολλὰ] ἄλλα A. Veron. ¹⁹ ἀνάγκη] + καὶ A. + δὲ καὶ Veron. ²⁰ κραυγῆς] φωνῆς R. Statim ἐκείνης pro ταύτης K.Q.R. ²¹ καὶ om. A. Veron. ²² φ. ἀνθρώπων pro ἀνθρώπων φ. K.N.Q.R. ²³ τὸ om. A.

πνευματικὴν. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς ποιμένης· οὐδὲν γὰρ κωλύει τῷ αὐτῷ πάλιν ὑποδείγματι χρῆσασθαι· τὰ μὲν νοσερὰ ἔνδον ἀποκλείομεν, καὶ ἐν σκότῳ κατέχομεν, καὶ ἐτέρας μεταδίδομεν τροφῆς, οὔτε ἀέρος καθαροῦ, οὔτε πύους εἰλικρινοῦς, οὔτε πηγῆς τῆς ἔξω συγχωροῦντες μεταλαβεῖν. Καὶ ἐνταῦθα τοίνυν αὕτη ἡ φωνὴ ἀντὶ δεσμοῦ τινός ἐστιν. Οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, οὐκ ἤδειν, D ἡγνούνουν ὅτι κίνδυνος ἔπεται τῷ πράγματι. Μάλιστα μὲν οὖν καὶ ὁ Παῦλος τοῦτο διεμαρτύρατο. Ἄλλ' ἐρεῖς ὅτι οὐκ ἀνέγνω; Οὐκ ἔστι τοῦτο ἀπολογία, ἀλλὰ καὶ ἔγκλημα. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εἰσέρχῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔτι τοῦτο ἀγνοεῖς; Πλὴν ἄλλ' ἵνα μὴδὲ τοῦτο ἔχῃς προφασίζεσθαι, τούτου χάριν μεγάλη τῇ φωνῇ, φρικτῇ τῇ βοῇ, καθάπερ τις κήρυξ τὴν χεῖρα αἴρων εἰς ὕψος, ὑψηλὸς ἐστὼς, πᾶσι κατάδηλος γεγονώς, καὶ μέγα ἐπ' ἐκείνῃ τῇ φρικτῇ ἰσχυρία ἀνα- 171 κραυγάζων, τοὺς μὲν καλεῖ, τοὺς δὲ ἀπείργει, οὐ τῇ χειρὶ τοῦτο ποιῶν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ τῆς χειρὸς τρανότερον. Ἡ γὰρ φωνὴ ἐκείνῃ εἰς τὴν ἀκοὴν ἐμπίπτουσα τὴν ἡμετέραν, καθάπερ χεὶρ τοὺς μὲν ὠθεῖ καὶ ἐκβάλλει, τοὺς δὲ εἰσάγει καὶ παρίστησιν. Εἰπὲ δὴ μοι, παρακαλῶ, ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσιν οὐχὶ ἔστηκεν ὁ κήρυξ βοῶν μέγα καὶ ὑψηλόν, εἴ τις τοῦτου κατηγορεῖ, λέγων, μὴ δούλος ἐστί, μὴ κλέπτης, μὴ τρόπων πονηρῶν; καίτοι τὰ ἀγωνίσματα ἐκεῖνα οὐ ψυχῆς ἐστίν, οὔτε τρόπου, ἀλλὰ ἐρώμης καὶ σώματος. Εἰ τοίνυν ἔνθα σωματῶν B ἐστὶν ἀσκήσεις, ἡ πολλὴ προαιρέσεως ἐξέτασις γίνεται, ἰσὺς μᾶλλον ἐνταῦθα, ἔνθα τὸ πᾶν ψυχὴ ἀθλεῖ. Ἔστηκε τοίνυν καὶ νῦν ὁ παρ' ἡμῖν κήρυξ, οὐ τῆς κεφαλῆς ἕκαστον κατέχων καὶ παράγων, ἀλλὰ πάντας ὁμοῦ τῆς κεφαλῆς τῆς ἔνδον κατέχων· οὐκ ἐφίστησιν ἄλλους αὐτοῖς κατηγοροῦς, ἀλλ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ λέγει, μὴ τις τοῦτου κατηγορεῖ; ἀλλὰ τί; εἰ τις ἑαυτοῦ κατηγορεῖ. Ὅταν γὰρ εἴπῃ, τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις, τοῦτο λέγει· εἰ τις οὐκ ἔστιν ἅγιος, μὴ προσίτω. Οὐχ ἀπλῶς φησιν, ἀμαρτημάτων καθαρὸς, ἀλλ', ἅγιος· τὸν γὰρ ἅγιον οὐχ

γ γὰρ om. a pr. m. O. Mox πάλιν ὑποδ. χρ. A.R. Mut. πάλιν χρ. ὑποδ. K.Q. ὑποδ. πάλιν χρ. Edd. καὶ om. K.Q. ἔγνω K.N.Q.R. et ex corr. O. legi Mut. Statim ἀλλ' οὐκ ἔστι K.Q. καὶ om. R. καθ' ἐκάστην—ἐκκλησίαν, καὶ om. A. τὴν om. O. Veron. ἄλλ' om. K.N.Q.R. χάριν] + ὑψηλὸς ἐστὼς A.N.O.R. Mut. Veron. εἰς τὸ ὕψος Edd. τὸ om. K.N.O.Q.R. Statim ὑψηλὸς K.Q. ὑψηλὸς om. a pr. m. O. ἀνακράζων A.O.Q.R. ἀπείργει] + ὁ ἱερεὺς Edd. ὁ ἱερεὺς om. K.N.Q.R. Mut. οὐχ K.N.Q. εἰ] μὴ K.N.Q.R. ἡ A. εἰ in rasura O. si Mut. οὐ] οὔτε K.Q. Sav. cet. οὐδὲ A. Veron. Post τρόπον add. ἀγαθοῦ K.Q. Sav. cet. γνώμης A. Veron. πολλῆς K.Q. ἰσὺς] πολλῶν K.Q.R. Veron. Mox ἐνταῦθα om. K.N.Q.R. invito Mut. καὶ νῦν om. R. τὸν] τὸ R. τὸν γὰρ—μόνον] οὐ γὰρ ἡ τῶν ἀμ. ἀπ. ποιεῖ μόνον ὄμιον K.Q.

C ἡ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπαλλαγὴ ποιεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ
 πνεύματος παρουσία, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων πλοῦτος. Οὐ
 βούλομαι μόνον, φησὶ, βορβόρου ἀπηλλάχθαι ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ (525)
 λευκοὺς εἶναι καὶ ὡραίους. Εἰ γὰρ ὁ Βαβυλώνιος βασιλεὺς, ἀπὸ
 τῆς αἰχμαλωσίας ἐκλεγόμενος τοὺς νεανίσκους, ^κκαλοὺς τῷ εἶδει
 καὶ ὡραίους τῇ ὄψει ἐξελέξατο· πολλῶ μᾶλλον ^ακαὶ ἡμᾶς
 παρισταμένους τῇ τραπέζῃ τῇ βασιλικῇ, καλοὺς ^οτῷ εἶδει εἶναι
 δεῖ τῷ τῆς ψυχῆς, τὸν κόσμον ἔχοντας χρυσοῦν, τὴν στολὴν
 καθαρὰν, τὰ ὑποδήματα βασιλικά, τὸ πρόσωπον τῆς ψυχῆς
 εὐμορφον, τὸν κόσμον αὐτῇ περικεῖσθαι τὸν χρυσοῦν, τὴν ζώ-
 D νην τῆς ἀληθείας. Ὁ τοιοῦτος προσίτω, καὶ ποτηρίων ἀπτόσθω
 βασιλικῶν. Εἰ δέ τις ^ρράκια ἡμφιεσμένος, ῥυτίων, αὐχμῶν
 ἐπεισῖναι τῇ βασιλικῇ βούλοιτο τραπέζῃ, ^θοῖρα ὅσα πείσεται,
 οὐκ ἄρκουσιν τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ^ττὰ ἐν παντὶ τῷ
 χρόνῳ πεπλημμελημένα ἀπολούσασθαι. Εἰ γὰρ ἡ γένεσις οὐκ
 ἄρκει, καίτοιγε αἰώνιος οὐσα· ^δδιὰ τοῦτο γὰρ καὶ αἰώνιός ἐστι·
 πολλῶ μᾶλλον ὁ βραχὺς οὗτος χρόνος. Ὁὐδὲ γὰρ μετάνοιαν
 ἰσχυρὰν ἐπεδειξάμεθα, ἀλλ' ἀσθενῇ. Τοὺς εὐνούχους μάλιστα
 δεῖ παρεστάναι τῷ βασιλεῖ· εὐνούχους λέγω ^ντοὺς τὴν διάνοιαν
 λευκοὺς, μηδένα ἔχοντας ^ρῥύπον μηδὲ σπῖλον, ὑψηλοὺς τῇ δια-
 172 νοίᾳ, τὸ ὅμμα ^ςἡμερον τῆς ψυχῆς ἔχοντας καὶ ὀξυτερὰς, εὐ-
 περίστροφον καὶ γοργόν, ἀλλὰ μὴ ὑψηλὸν ^νμηδὲ ὕψιον, ἐλευ-
 θερίας ^ςγέμον πολλῆς, πόρρω ἀναισχυντίας ^αγε μὴν καὶ ἰτα-
 μότητος, ^βἐγρηγορὸς, ὑγιὲς, μήτε στυγνὸν σφόδρα καὶ κατη-
 φές, μήτε διακεχυμένον καὶ ὑγρόν. Τοῦτον ἡμεῖς κύριοι δημι-
 ουργῆσαι τὸν ὀφθαλμόν, καὶ ὀξυτερῇ ποιῆσαι καὶ καλόν. Ὅταν
 γὰρ αὐτὸν μὴ ^επρὸς τὸν καπνὸν ἄγωμεν, μηδὲ πρὸς τὴν κόνιν·
 τοιαῦτα γὰρ πάντα τὰ ἀνθρώπινα πράγματα· ἀλλὰ πρὸς τὴν
 B αὔραν τὴν λεπτήν, πρὸς τὸν κούφον αἶρα, πρὸς τὰ μετέωρα
 καὶ ὑψηλὰ καὶ ἡσυχίας γέμοντα πολλῆς ^ακαὶ καθαρότητος καὶ
 πολλῆς τῆς τέρψεως, ἀνακτησόμεθα ταχέως αὐτόν, καὶ ῥώσομεν
 ἐντροφῶντα τῇ ^ετοιαύτῃ θεᾷ. Εἶδες πλεονεξίαν καὶ πλοῦτον
^ιπολὺν; Μὴ ἐπαγάγῃς ἐκεῖ τὸν ^θὀφθαλμόν· βορβορός ἐστι

^κ καλοὺς καὶ ὡρ. τῷ εἶδει καὶ τῇ ὄσ. ^α καὶ accessit ex N.O.Q.R. Mut.
 καὶ eras. in K. ἡμᾶς om. Veron. Mox τῇ ἀγίᾳ τρ. τῇ β. K.Q. ^ο τῷ om. K.
^ρ ῥάκη K.Q. ^ι ὁράτω K.Q. ^τ πεπλ. τὰ ἐν π. τ. χρ. hoc ord. R. τὰ ἐν
 π. τ. χρ. τὰ πεπλ. Q. Statim ἀπολούσασθαι R. ^ς διὰ — ἐστι om. K.Q.
^ν οὐδὲ pro οὐ A.K.O.Q.R. Mut. ^ν τοὺς om. K.N.Q.R. et a pr. m. O.
^ρ ῥύπον μηδὲ om. K.Q. ^ς ἡμερον] Ἰλαρὸν K.N.Q.R. et marg. O. ^ν *man-*
^ν *suetum* Mut. ^ν μηδὲ] μὴ K.N.Q.R. ^ς γέμοντα O. ^α γε μὴν om. K.
 N.O.R. ^β ἐγρηγορον N.O. ^ε πρὸς τ. κ. ἄγωμεν μηδὲ om. A. Mox πρὸς
 τὴν αὔραν τὴν λεπτήν om. idem. ^α καὶ καθ. καὶ πολλῆς om. A. Statim
 τῆς om. K.Q.R. ^ι τοσαύτη A. Veron. ^ι πολὺν] + ἔχοντά τινα K.Q. Sav.
 cet. ^ς ἀπαγάγῃς R. ἀναγάγῃς A. Veron. ^θ ὀφθαλμόν] + σου Edd. σου
 om. K.N.O.Q.R.

τὸ πρᾶγμα, καπνός¹ ἐστίν, ἀτμός πονηρός, σκότος καὶ στενοχωρία πολλή, καὶ ^κφροντίδων πνιγμός. Εἶδες δικαιοσύνην ἀσκούντα ἄνθρωπον, ἀρκούμενον τοῖς αὐτοῦ, καὶ πολλὴν ἔχοντα τὴν εὐρυχωρίαν τῆς ἀνέσεως, οὐδὲν μεριμνῶντα, ^{οὐδὲν φροντί- C}ζοντα τῶν ἐνταῦθα; Στήσον ^μαὐτὸν ἐκεῖ, καὶ μετεώρισον· καὶ πολλῶ ^βκάλλιστον αὐτὸν ἐργάσῃ καὶ λαμπρότερον, οὐ τοῖς τῆς γῆς ἄνθεσιν εὐωχῶν, ἀλλὰ ^οτοῖς τῆς ἀρετῆς, σωφροσύνη, ἐπιεικεία, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. Οὐδὲν γὰρ οὕτω ταραττει ὀφθαλμόν, ὥς συνειδὸς πονηρόν· ¹³“Ἐταράχθη, φησὶν, ῥὰπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου” ⁹οὐδὲν οὕτω σκοτοῖ. Ταύτης ^Γαὐτὸν ἀπάλλαξον τῆς ἐπηρείας, καὶ ^βποιήσεις σφοδρὸν καὶ ἰσχυρόν, αἰεὶ τρεφόμενον ἐλπίσιν ἀγαθαῖς. Γένοιτο δὲ πάντας ἡμᾶς, καὶ ^τοῦτον καὶ τὰς ἄλλας τῆς ψυχῆς ἐνεργείας κατασκευάσαι ^{τοι- D}αύτας, οἷας ὁ Χριστὸς βούλεται· ἵνα τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν κεφαλῆς ἄξιοι γενόμενοι, ἀπέλθωμεν ἔνθα θέλει. Φησὶ γάρ, ¹⁴“Θέλω ^πἵνα, ^κὅπου ἐγὼ εἰμι, κακεῖνοι ὧσι μετ’ ἐμοῦ, ἵνα τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ὀρώσιν” ἥς γένοιτο ἀπολαῦσαι πάντας ἡμᾶς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, ^Υτιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(526)

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

173

^{1α} Ἀνώτερον λέγων, ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας, αἵτινες ^βκατὰ νόμον προσφέρονται· τότε εἶρηκεν, ἰδοὺ ἤκω τοῦ ποιῆσαι, ^οὃ θεὸς, τὸ θελήμά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ^φ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμεν διὰ τῆς προσφορᾶς ^δτοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ’ ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς ^Bαὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνα-

¹³ Psal. vi. 8.¹⁴ Joan. xvii. 24.¹ CAP. X. v. 8—13.

¹ ἐστίν om. K.Q. ^κ φροντίδος R. Statim πνίγος Veron. πλήθος A. ¹ οὐδὲ Veron. et ex corr. O. ^μ αὐτὸν Q. Mox ἔδρασον pro μετεώρισον K.Q. ^β κάλλιστον] Sic N.R. et ex corr. O. κάλλιον A. et olim O. καλίσσα Edd. κάλλιστον—λαμπρότερον] κάλλιστος γενήσῃ καὶ λαμπρότερος K.Q. ^ο τοῖς] τὰ A. Mox σωφροσύνην, ἐπιεικειαν R. σωφροσύνη, τῇ ἐπ. A. Veron. ^ρ ἀπὸ θ.] ἐν θυμῷ N.R. Mut. ⁹ οὐδὲν] + αὐτὸν R. Post σκοτοῖ add. ψυχὴν ὡς θυμός (ὀφθαλμός K.) K.Q. ^Γ αὐτὸν K.N.Q. et ex corr. O. Mox τιμωρίας pro ἐπηρείας K.Q. ^β ποιήσεις (+ αὐτὸν R.) σφοδρὸν (φαιδρὸν N.O.)] φαιδρὸν ἐργάσῃ K.Q. ^τ ταύτην K.Q. ^ν τοιαύτας om. K.N.Q.R. ^π ἵνα] Sic A. Veron. ^{ιν} O. Sav. cet. ἵνα ante κακεῖνοι transp. K.N.Q.R. ^κ ὅπου] + ἂν K.Q. + δ’ ἂν R. Statim εἰμὶ ἐγὼ pro ἐγὼ εἰμι K.N.O.Q.R. μετ’ ἐμοῦ om. K.Q. ^Υ τιμὴ] + μεγαλωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια O. HOM. XVIII. ^α ἀνωτέρω Veron. ^β κατὰ τὸν ν. K. ^ο ὃ θεὸς om. R. post τὸ θελήμά σου transp. O. ^δ τοῦ σώματος om. in text. O.

ται περιελείν ἁμαρτίας· ^οοὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσ-
ενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ
λοιπὸν ἐκδεχόμενος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ε' ΕΝ μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἔδειξεν ἀνωφελεῖς τὰς θυσίας
οὔσας πρὸς τὴν τελείαν καθαρότητα, καὶ τύπον οὔσας, καὶ πολὺ
λειπομένας. Ἐπεὶ οὖν ἀντέπιπτεν αὐτῷ ¹τοῦτο, εἰ τύποι εἰσὶ,
πῶς τῆς ἀληθείας ἐλθούσης, οὐκ ἐπαύσαντο οὐδὲ ὑπεχώρησαν,
C ἀλλ' ἐπιτελοῦνται; ¹αὐτὸ δὴ τοῦτο ^κἐνταῦθα ἐργάζεται, δεικνὺς
ὅτι οὐκέτι ¹τελοῦνται, οὐδὲ ὡς τύπος· οὐ γὰρ αὐτὰς προσίεται
ὁ θεός. Καὶ τοῦτο οὐκ ἀπὸ τῆς καινῆς πάλιν, ἀλλ' ^μἀπὸ προ-
φητῶν δείκνυσιν, ἄνωθεν τὴν ἰσχυροτάτην παράγων μαρτυρίαν,
ὅτι λήγει καὶ παύεται, καὶ εἰκὴ πάντα πράττουσιν, αἰεὶ τῷ
πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτοντες. Καὶ δείκνυσιν ἐκ περιουσίας
οὐ νῦν αὐτὰς πεπαυμένας, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ
τὴν παρουσίαν, ^μμᾶλλον δὲ, καὶ πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας· ^οκαὶ
πῶς οὐ τελευταῖον ἔλυσεν αὐτὰς ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ πρότερον
ἐλύθησαν, ^ρκαὶ τότε ἦλθε· πρότερον ἐπαύθησαν, καὶ τότε αὐ-
τὸς παρεγένετο. Ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν, ^ιὅτι καὶ χωρὶς ταύτης
τῆς θυσίας ἡδυνάμεθα εὐαρεστῆσαι ^θθεῷ, καὶ δι' ἐκείνων, ἀνέ-
D μεινεν αὐτὰς ἐλεγχθῆναι, καὶ τότε ^ααὐτὸς παρεγένετο· “Θυσίαν
γὰρ, φησὶ, καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας.” Πάντῃ ἀνείλε διὰ
τούτου· καὶ γενικῶς εἰπὼν, λέγει καὶ ἰδικῶς, “Ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.” Προσφορὰ δὲ πᾶν ^ντὸ
174 ἐκτὸς τῆς θυσίας ἦν. “Τότε εἶπον, ἰδοὺ ἤκω.” Περὶ τίνος τοῦτο
εἴρηται; Περὶ οὐδενὸς ἑτέρου, ἀλλ' ἢ περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ἐν-
ταῦθα ^ωοὐδὲν αἰτιᾶται τοὺς προσφέροντας, δεικνὺς ὅτι οὐ διὰ
τὰς ^κπονηρίας αὐτῶν οὐ δέχεται, καθάπερ ἑτέρωθί φησιν· ἀλλὰ
διὰ τὸ λοιπὸν ἐλληλέγχθαι τὸ πρᾶγμα, καὶ ^ιπεφωρᾶσθαι οὐδε-
μίαν ἔχον ἰσχὺν, οὐδὲ καιρὸν τινα προσήκοντα. ²Τί οὖν τοῦτο

^ο οὗτος] γρ. αὐτὸς in marg. O. μίαν om. N. ¹ ἕως] + ἄν K.Q. ^ε ἐν
μὲν τοῖς ἐμ. εἰδ. μὲν τοῖς ἐμ. R. Mox οὔσας om. a pr. m. O. ^κ τοῦτο]
τὸ K.Q. Statim τύπος R. ¹ αὐτὸ] τοῦτο A. Veron. et olim O. ^κ ἐν-
ταῦθα] ἐνθαδὲ A. Veron. ἐνθα a pr. m. O. πάλιν K.Q. ἐνταῦθα om. R. ¹ τε-
λοῦνται] + λοιπὸν K.Q. ^μ ἀπὸ τῶν pr. K.N.O.Q. Sav. cet. ^ν Haec
μᾶλλον—παρουσίας desunt in O.R. Veron. Mut. ^ο καὶ πῶς] ὥστε K.Q.
Mox ἔλυσεν αὐτὰς ὁ Χρ. om. iidem. ^ρ καὶ τότε—ἐπαύθησαν om. A. Veron.
^ι ὅτι assumptum ex K.O.Q.R. Mut. ^θ τῷ θεῷ K.N.Q. Sav. cet. ^α αὐτὸς
παρ.] ἦλθεν R. Mox γὰρ, φησὶ om. in text. O. ^ι εἰδικῶς K.N.Q. ^ν τὸ
om. O. Statim ἐκτὸς τῆς θυσίας K.N.Q.R. Mut. receptum a Ben. ἐκτὸς τῆς
θυσίας (corr. ex ἐκ τῆς θυσίας) O. ἐκτὸς οὐσίας A. ἐκ τῆς οὐσίας Veron. ἐκτὸς
τῆς οὐσίας Sav. Mor. ^ω οὐδὲν] δὲ A. ^κ πον. αὐτῶν] πονηρὰς αὐτῶν
πράξεις O. ^ι πεφωρᾶσθαι K.Q. Sav. cet. invita Cat. reprehensa erat
Mut. ² τί οὖν—ἦνυσαν] καὶ τοῦτο δηλὸν ἀπὸ τοῦ πολλῆς προσφάσεως.
ὥστε οὐ μόνον, φησὶν, ἀσθενεῖς ἐλέγχονται ἀπὸ τοῦ μηδὲν ἀνύσαι K.Q.

πρὸς τὸ πολλάκις προσφέρεσθαι τὰς θυσίας; Οὐκ ἀπὸ τοῦ
 πολλάκις μόνον δηλον, φησὶν, ὅτι ἀσθενεῖς εἰσι καὶ ὅτι οὐδὲν
 ἤνυσαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ προσίεσθαι αὐτὰς τὸν θεόν, ὡς
 ἀνόνητους καὶ ἀνωφελεῖς. ^aΚαὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ²“Ὅτι εἰ ἠθέ- B
 λησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν.” Ἀρα καὶ διὰ ^bτούτου δηλοῖ ὅτι οὐ
 θέλει. Ἀρα ^cοὖν οὐχ αἱ θυσίαι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, ἀλλ’ ἡ
 τῶν θυσιῶν ἀναίρεσις· οὐκοῦν παρὰ τὸ θέλημα θύουσι. Τί ἐστι,
 “^dτοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου;” ^eΤοῦ ἐμαυτὸν, φησὶν, ἐκδοῦ-
 ναι· τοῦτο τοῦ θεοῦ θέλημα. “Ἐν ^fᾧ θελήματι ἡγιασμένοι
 ἐσμέν.” ¹Ἡ καὶ ἄλλο φησὶν, ὅτι ^gοὐχ αἱ θυσίαι τοὺς ἀνθρώ-
 πους καθαίρουσιν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. ^hἈρα οὖν τὸ
 θύειν οὐ θέλημα τοῦ θεοῦ. Καὶ ⁱτί θαυμάζεις, εἰ νῦν οὐ ^kθέλημα C
 τοῦ θεοῦ, ὅπου μὴδὲ ἐξ ἀρχῆς θέλημα ἦν; ³“Τίς γὰρ ἐξεζή-
 τησε ταῦτα, φησὶν, ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;” Πῶς οὖν αὐτὸς ἐπέ-
 ταξε; Συγκαταβαίνων. Ὡς περ ^lγὰρ ὁ Παῦλός ^mφησι, “Θέλω
 πάντας ⁿἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἐμαυτὸν, ἐν ἐγκρατείᾳ” καὶ
 “^oπάλιν φησὶ, “Βούλομαι νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν” P καὶ
 (527) δύο θελήματα τίθησιν, ἀλλ’ οὐ τὰ δύο αὐτοῦ ἐστίν, εἰ καὶ
 ἐπιτάττει· ἀλλὰ ^qτούτου μὲν αὐτοῦ, διὸ καὶ χωρὶς ^rαἰτίας τί-
 θησιν· ἐκεῖνο δὲ οὐκ αὐτοῦ, εἰ καὶ βούλεται, διὸ καὶ μετὰ αἰτίας
 πρόσκειται· πρότερον γὰρ κατηγορήσας αὐτῶν, ὅτι κατεστρη-
 νίασαν τοῦ Χριστοῦ, τότε φησὶ, “Βούλομαι νεωτέρας γαμεῖν,
 τεκνογονεῖν” οὕτω δὴ καὶ ^sἐνταῦθα, οὐκ αὐτοῦ θέλημα ἦν προ- D
 ηγούμενον τὸ τὰς θυσίας γίνεσθαι. ^tὩς περ γὰρ φησιν, ⁵“Οὐ
 βούλομαι τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι
^vαὐτὸν καὶ ζῆν” καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, ὅτι οὐ ^wμόνον ἡβουλήθη,
 ἀλλὰ καὶ ἐπεθύμησε τοῦτο· ^xκαίτοι ἐναντία ταῦτα ἀλλήλοις·

² Psal. i. 18.³ Esai. i. 12.⁴ 1 Cor. vii. 7. 1 Tim. v. 14.⁵ Ezech. xxxiii. 11.

^a καὶ] τοῦτο αὐτὸ δηλῶν καὶ K. Q. Sav. cet. ^b τοῦτο K. R. Statim ὅτι οὐ
 θέλει δηλοῖ hoc ord. K. Q. ^c οὖν] + ὅτι Q. Statim οὐχὶ αἱ θ. olim O. οὐχὶ
 θυσία Cat. ^d τοῦ] τὸ O. ^e τοῦ] Sic Cat. Edd. τὸ K. N. O. Q. R.
^f ἡ καὶ ἄλλο (ἄλλως Cat.) φ.] ἔτι διὰ τούτου καὶ ἄλλως δείκνυσιν K. Q. Sav. cet.
^g οὐχὶ O. ^h Haec ἀρα—θεοῦ om. A. K. inclusa a Sav. Habet ea infra post
 θέλημα ἦν K. ⁱ τί] τοῦτο R. ^k θέλημα] + ἐστὶ K. N. Q. R. Sav. cet. Sic
 ex corr. O. invita Cat. Mox ὅπου γε μὴδὲ K. Q. Sav. cet. ^l γὰρ] καὶ K. Q.
 Sav. cet. οὖν Cat. γὰρ om. A. ^m φησι] φαίνεται λέγων K. Q. Sav. cet.
ⁿ ἀνθρώπους om. N. Mox ἐν ἐγκρατείᾳ om. K. ^o πάλιν] + παραινὼν ἀλλα-
 χοῦ K. Q. Sav. cet. Statim φησὶ post βούλομαι transp N. ^p καὶ assum-
 tum ex omnibus. ^q τοῦτο] τὸ K. Q. ^r αἰτίας] αὐτὸ A. Veron. αὐτὸ
 αἰτίας Cat. ^s ἐνταῦθα] + συγκαταβαίνων οἰκονομεῖ K. Q. Sav. cet. ^t ὥς περ
 γὰρ φ.] οὕτω καὶ περὶ τοῦ θανάτου λέγων iidem. Mox βούλεται A. Cat. Veron.
 et a pr. m. O. ^v αὐτὸν καὶ ζ.] Sic A. N. O. Cat. καὶ ζ. αὐτὸν K. Q. R. Veron.
 αὐτὸν καὶ ζ. αὐτὸν Sav. cet. Proximum καὶ om. K. Q. ^w μόνον] + οὐκ N.
 Q. et ex corr. O. Statim ἡβουλήθη O. Cat. ^x καίτοι] + γε Edd. γε om.
 A. K. N. Q. R. Cat. Mox ταῦτα ἀλλήλοις om. A. N. O. R. Cat. Veron. Mut.

Ἐπιθυμία γὰρ ἐπιτεταμένη βούλησίς ἐστι· πῶς οὖν οὐ *θέλεις; πῶς ἀλλαχοῦ ἐπιθυμεῖς, ὃ *τοῦ σφόδρα θέλιν ἐστὶ σημεῖον; ὡς οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα.

“Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν,” φησί. ^dΠῶς ἡγια-
 175 σμένοι; “Διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καθ’ ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας.” Ἄρα τὸ ἐστάναι τοῦ λειτουργεῖν ἐστὶ σημεῖον· οὐκοῦν τὸ καθῆσθαι τοῦ λειτουργεῖσθαι. “Οὗτος δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ^eἘμὶα γὰρ προσφορά τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.” Εἶπεν, ὅτι ἐκείναι οὐ προσφέρονται· συνελογίστατο ἅπὸ τῶν Β ἐγγράφων, ἀπὸ τῶν ἀγράφων· ἄλλως δὲ καὶ ῥητὸν παρέστησε προφητικὸν ἰλέγον, ὅτι “Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ᾔθελῃσας.” Εἶπεν, ὅτι ἀφῆκε τὰς ἁμαρτίας. Πάλιν καὶ τοῦτο ἀπὸ ἐγγράφου μαρτυρίας πιστοῦται· “Μαρτυρεῖ γὰρ ^kἡμῖν, φησί, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ εἰρηκέναι· ⁷Αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ἰ κύριος, διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ^mἐπιγράψω αὐτοὺς, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν ⁿαὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. “Οπου δὲ ἄφεςις C τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ὁ ἁμαρτίας.” Οὐκοῦν ἀφῆκε τὰς ἁμαρτίας, ὅτε τὴν διαθήκην ἔδωκε· τὴν δὲ διαθήκην διὰ τῆς θυσίας ἔδωκεν. Εἰ τοίνυν ἀφῆκε τὰς ἁμαρτίας διὰ τῆς μιᾶς θυσίας, οὐκέτι χρεῖα δευτέρας. “Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ^pτὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος.” ⁴Τίνος ἕνεκεν ἡ ἀναβολή; “Ἰνα τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ^rἘμὶα γὰρ προσφορὰ

6 γ. 14, 15.

7 γ. 16—18.

^γ ἐπιθυμία] καὶ (expunctum) ἐπιθυμία R. ἐπιθ. γὰρ ἐπιτεταμένη (+ ἡ K.Q. Sav. cet. erasum in N.) β. ἐστὶ] ἡ ἐπιτεταμένη (ἐπιταττομένη O.) β. ἐστὶ A.O. Cat. Veron. Mut. ² θέλεις; πῶς (+ οὖν N. et corr. O.)] θέλων K.Q. Sav. cet. ^a τοῦ σφ. θ.] τοῦ θ. σφ. K.Q. σφ. τοῦ θ. Cat. ^b οὕτω—ἐνταῦθα] τοῦτο δὴ καὶ ἐνταῦθά ἐστιν εἰπεῖν K.Q. Sav. cet. ^c ἐσμὲν, φ. om. A. ^d πῶς] ^a δὲ N.Q. Sav. cet. Statim ἡγιασμένοι om. A. Post ἡγιασμένοι add. πῶς; R. Veron. add. αὐτὸς ἐρμηνεύει ἐπάγων K.Q. Sav. cet. ^e ὑπὲρ τῶν ἁμ. Q. ^f ἕως] + ἄν O. ^g μία γὰρ προσφορά Q.R. Mut. ^h ἀπὸ τῶν ἐγγρ. om. Veron. Sav. Mor. ἀπὸ τῶν ἀγρ. om. A. et in text. O. γραφῶν pro ἀγράφων ediderunt Sav. Mor. συνελογίστατο—παρέστησε] συνελογίστατο τοῦτο ἀπὸ ἐγγράφων μαρτυριῶν παρέστησε καὶ ῥητὸν K.Q. ⁱ λέγον] λέγων A.O.R. Cat. Veron. λόγον K. ^k ἡμῖν om. K.N.Q.R. ^l κύριος] + ἐπάγαγε K.Q. ^m γράψω A. Veron. Mox καὶ τῶν ἁμ. αὐτῶν om. K. ⁿ αὐτῶν om. A. Veron. ^o ἁμαρτιῶν K.N.Q. et marg. O. ^p τὸ om. A. Veron. ^q τίνος] καὶ τίνος K.Q. Sav. cet. ^r μία . . . προσφορά K.Q. Post γὰρ add. φησί K.Q. Sav. cet.

τετελειώκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομένους.” Ἀλλ’ ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅτινος ἔνεκεν οὐκ εὐθέως τέθεικε; Διὰ τοὺς πιστοὺς τοὺς μέλλοντας τίκτεσθαι καὶ γεννᾶσθαι. Πόθεν οὖν ὅτι τεθήσονται; Διὰ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι ἐκάθισεν. Ἀνέμνησε πάλιν τῆς μαρτυρίας ἐκείνης τῆς λεγούσης, “Ἔως ἂν ἴθω τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.” Οἱ δὲ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὡς οἱ Ἰουδαῖοί εἰσιν. Εἰτα ἐπειδὴ εἶπεν, “Ἔως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ,” σφόδρα δὲ ἠπείγοντο· τούτου χάριν πάντα ἡτὰ μετὰ ταῦτα τίθησιν, ὅσα περὶ πίστεως διαλέγεται. Τίνες δὲ οἱ ἐχθροὶ; Οἱ ἄπιστοι πάντες, οἱ δαίμονες. Καὶ τὸ πολὺ δὲ τῆς ὑποταγῆς αἰνιττόμενος, οὐκ εἶπεν, ὑποταγῶσιν, ἀλλὰ, “τεθῶσιν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.”

Ἐμὴ τοίνυν γενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὐ γὰρ ἐκεῖνοι μόνον ἐχθροὶ οἱ ἄπιστοι καὶ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ οὗτοι οἱ βίου ἀκαθάρτου πλήρεις ὄντες. “Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἐχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.” Τί οὖν, φησὶν; οὐκ ἔστιν ἐγκλημα τοῦτο. Σφόδρα μὲν οὖν ἐγκλημα· ὁ γὰρ κακὸς, ἕως ἂν ᾖ κακὸς, οὐ δύναται ὑποτάττεσθαι· μεταβαλέσθαι μέντοι καὶ γενέσθαι ἀγαθὸς δύναται. Ἐκβάλλωμεν τοίνυν τὰ φρονήματα τὰ σαρκικά. Ποῖα δὲ ἐστὶ τὰ σαρκικά; Ὅσα τὸ μὲν σῶμα ἀνθεῖν ποιεῖ καὶ εὐπαθεῖν, κακοὶ δὲ τὴν ψυχὴν· οἷον τι λέγω, ὁ πλοῦτος, ἡ τρυφή, ἡ δόξα· πάντα ταῦτα τῆς σαρκὸς ἐστίν· ὁ ἔρως ὁ τῶν σωματίων. Ἐμὴ τοίνυν τοῦ πλείονος ἐρώμεν, ἀλλὰ τὴν πενίαν αἰεὶ διώκωμεν· αὕτη γὰρ μέγα ἀγαθόν. Ἀλλὰ καταπεινὸν ποιεῖ, φησὶ, καὶ εὐτελεῖ. Τούτου γὰρ ἡμῖν χρεῖα· πολὺ γὰρ ἡμῖν τοῦτο συμβάλλεται. “Πενία, φησὶν, ἄνδρα ταπεινοῖ.” καὶ πάλιν ὁ Χριστὸς, “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.” Διὰ τοῦτο οὖν ἀλγείς, ὅτι ἔχεις ὁδὸν εἰς ἀρετὴν χειραγωγοῦσαν; οὐκ οἶδας

8 Rom. viii. 7.

9 Prov. x. 4. Matth. v. 3.

^a τίνος] καὶ τίνος ἰδὲμ. ^t οὖν] + δηλον Ν.Ο. Sav. cet. invita Cat. πόθεν — τεθήσονται om. K.Q. ^v θῶ] Sic K.N.O.Q.R. Cat. Mut. θῆ Edd. Mox ὑπὸ πόδας O. ^w οἱ om. A.N.O.R. ^x ὑπὸ τ. π. αὐτοῦ om. K.N.Q.R. ^y τὰ om. K.Q. ^z ταῦτα] + πάντα N. ^a ἐχθροὶ] + ἀλλ’ ἢ K.Q. Sav. cet. ^b δαίμονες] + οὐ γὰρ δὴ μόνον (μόνοι Q.) Ἰουδαῖοι ἰδὲμ. ^c ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐ μόνον ἐχθροὶ οἱ ἄπιστοι καὶ Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ καὶ οἱ βίου ἀκάθαρτον ἔχοντες· καὶ σύγκρισις πλουσίων καὶ πενήτων. Veron. ^d μόνου K. ^e καὶ Ἰουδαῖοι om. A. Mut. Veron. et a pr. m. O. ^f οὐκ ἔστιν om. in text. O. favente Mut. τί—τούτο] τί λέγεις; καὶ ἔγκ. τοῦτο K.Q. Statim καὶ σφόδρα ἰδὲμ. ^g ἐκβάλλωμεν R. ^h τὰ σ.] ταῦτα K.Q. τὰ om. A. Veron. Sav. Mor. ⁱ ὁ om. A.R. Mor. Ben. Mox χρημάτων pro σωματίων K.Q. ^k ταπεινοὶ Veron. Statim ποιεῖ, φ. καὶ εὐτ. Ν.Ο.Ρ. Mut. φ. ποιεῖ καὶ εὐτ. K.Q. φ. καὶ εὐτ. ποιεῖ Edd. ^l φησὶν] γὰρ, φησὶν R. ^m ἔχεις ὁδὸν] ὁδὸν ἔχεις K.N.Q.R. Mox χειραγοῦσαν O.

ὅτι ^α αὕτη πολλὴν παρρησίαν ἡμῖν δίδωσιν; ὁ Ἄλλ', ¹⁰ Ἡ σο-
 φία, φησὶ, τοῦ ^β πένητος ἐξουθενημένη" καὶ πάλιν ἑτέρος ^γ τις
 φησὶ, "Πλούτον καὶ πενίαν μὴ μοι ὄψς" καὶ, "Ἐκ καμίνου
 πενίης ῥύσαι με." Πῶς δὲ πάλιν, εἰ πλοῦτος καὶ πενία παρὰ
 κυρίου, κακὸν ἢ πενία, ἢ ^δ ὁ πλοῦτος; Τίνος ^ε οὖν ἕνεκεν ταῦτα
 εἴρηται; Ταῦτα ἐλέγετο ἐν τῇ παλαιᾷ, ἔνθα πολὺς ὁ λόγος
 τοῦ πλούτου, ἔνθα τῆς πενίας ^ς πολλή ἦν ὑπεροψία, ἔνθα τὸ
 μὲν κατὰρα ἦν, τὸ δὲ εὐλογία. Ἀλλὰ νῦν οὐκέτι· ἀλλὰ θέλει
 ἀκοῦσαι τῆς πενίας ἐγκώμια; αὐτὴν μετήλθεν ὁ Χριστὸς, ^ν καί
 φησιν· ¹¹ "Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει τοῦ τὴν κεφαλὴν
^δ κλίνει." Καὶ πάλιν τοῖς μαθηταῖς ἔλεγε· "Μὴ κτήσησθε χρυ-
 σὸν, ^ς μήτε ἄργυρον, ^ς μήτε δύο χιτῶνας." Καὶ ^ς ὁ Παῦλος
 γράφων ἔλεγεν· ¹² "Ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες."
 Καὶ Πέτρος ἔλεγε τῷ ἐκ ^α γενετῆς χωλῷ· ¹³ "Ἀργύριον καὶ
 χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι." Καὶ ἐν ^β αὐτῇ δὲ τῇ παλαιᾷ, ἔνθα
 ἐθαυμάζετο ὁ πλοῦτος, τίνες ἦσαν οἱ θαυμαστοί; οὐχὶ Ἡλίας,
 ὁ πλὴν τῆς μηλωτῆς μηδὲν ἔχων; οὐχὶ Ἐλισσαῖος, οὐχὶ Ἰωάν-
¹⁷⁷ νης; Μηδεὶς τοίνυν ἔστω ταπεινὸς διὰ πενίαν· οὐκ ἔστι πενία
 ἢ ποιούσα ταπεινόν, ^ς ἀλλὰ πλοῦτος, ὁ πολλῶν δεῖσθαι κατα-
 ναγκάζων, καὶ πολλοῖς εἰδέναι χάριτας βιαζόμενος. ^δ Τί δὲ τοῦ
 Ἰακώβ πενέστερον ἦν, εἰπέ μοι, ὅς ἔλεγεν, ¹⁴ "Ἐὰν ^ς ὄψ μοι
 κύριος ἄρτον φαγεῖν, καὶ ἰμάτιον περιβαλέσθαι;" Ἀρα ἀπαρ-
 ρησίαστοι ἦσαν οἱ περὶ Ἡλίαν καὶ Ἰωάννην; οὐχ ὁ μὲν τὸν
 Ἀχαὰβ ἤλεγχε, ὁ δὲ τὸν Ἡρώδη; Ἐκεῖνος ἔλεγεν, ¹⁵ "Οὐκ
 ἔξεστί σοι ἔχειν ^ς τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου;" ὁ
 δὲ Ἡλίας πρὸς τὸν Ἀχαὰβ μετὰ παρρησίας ἔλεγεν, "Οὐκ
^β ἐγὼ διαστρέφω τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλὰ σὺ καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός
 σου." Ὅρας ὅτι ^β τοῦτο μάλιστα ποιεῖ τὴν παρρησίαν, ἢ πε-
 νία; Ὁ μὲν γὰρ πλούσιος δοῦλός ἐστιν, ὑπεύθυνος ὢν ζημία,
 καὶ παρέχων παντὶ τῷ βουλομένῳ κακῶς ^α αὐτὸν ποιεῖν· ὁ δὲ

¹⁰ Eccles. ix. 16. Prov. xxx. 8. Esai. xlviii. 10. ¹¹ Matth. viii. 20. x. 9, 10.
¹² 2 Cor. vi. 10. ¹³ Act. iii. 6. ¹⁴ Gen. xxviii. 20. ¹⁵ Marc. vi. 18.
 3 Reg. xviii. 18.

^α αὕτη πολ. ἡμῖν παρ. hoc ord. K.Q. πολ. ἡμῖν παρ. αὕτη R. ^ο ἄλλ'—
 τις φησὶ] καὶ πῶς, φησιν, εἴρηται K.Q. ^β πένητος] + ἐστὶν Edd. ἐστὶν om.
 N.R. et a pr. m. O. ^γ τις om. A. Veron. ^δ ὁ om. A. Veron. ^ε [οὖν]
 Sav. οὖν om. K.Q.R. ^ς πολλή] οὐ πολλή K.Q. Mox ἢ ὑπεροψία Edd.
 ἢ om. A.K.N.Q. ^ν καὶ φ.] φ. γὰρ R. καὶ ἀκούε αὐτοῦ λέγοντος K.Q.
^κ κλίνει A. ^ς μὴ R. μηδὲ N. et a pr. m. O. ^ς μὴδὲ N.O.Q.R. ^ς ὁ
 om. A. Veron. ^α γεννητῆς A.N. καὶ Π.—χωλῷ] καὶ ἑτέρος K.Q. ^β ταύ-
 τη A. Veron. Post τίνες add. εἰπέ μοι K.Q. Sav. cet. ^ς ἄλλ' ὁ πλ. K.R.
 et fort. a pr. m. O. ^δ τίς .. πενέστερος O. Mox ἦν, εἰπέ μοι om. K.Q.
^ε ὄψ] olim O. ^ς ἤλεγχε N. et corr. O. ^ς τὴν om. R. Veron. ^β τ. μά-
 λιστα] Sic N.O.R. Mut. μάλιστα τ. K.Q. τ. μᾶλλον Edd. Post μάλιστα eu-
 perscript. μέν α 2^α m. O. ^α αὐτῷ K.Q.

μηδὲν ἔχων, δήμευσιν οὐ δέδοικεν οὐδὲ καταδίκην. ^kΟὐκ ἂν οὖν, εἰ ἡ πενία ἔποιε ἀπαρρησιάστους, ὁ Χριστὸς μετὰ πενίας ἔπεμπε τοὺς μαθητὰς ^mεἰς πρᾶγμα παρρησίας πολλῆς δεόμενον. Σφόδρα γὰρ ἰσχυρὸς ὁ πένης ἐστὶ, καὶ οὐκ ἔχει ὄθεν ἀδικηθῇ, ἢ πάθῃ κακῶς. Ὁ ⁿμέντοι πλούσιος πανταχόθεν εὐχείρωτος καθίσταται· καὶ ταὐτὸν γίνεται, οἷον ὅαν τις τὸν C πολλὰ σχοινία ἐπισυρόμενον καὶ μακρὰ, ῥαδίως ῥέλοι, τὸν μέντοι γυμνὸν οὐκ εὐκόλως κατασχεῖν δυνήσεται. Οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ πλουσίου συμβαίνει· ἀνδράποδα, χρυσίον, ἀγροὶ, μυρία πράγματα, μυρία φροντίδες, περιστάσεις, ^qἀνάγκαι πᾶσιν αὐτὸν εὐχείρωτον ἐργάζονται.

Μηδεὶς τοίνυν λοιπὸν τὴν πενίαν τῆς ἀτιμίας αἰτίαν εἶναι νομίζετω. Ἐὰν ^rγὰρ ἀρετὴ παρῇ, ἅπας ὁ τῆς οἰκουμένης πλούτος οὐδὲ πηλὸς, οὐδὲ κάρφος ἐστὶ πρὸς αὐτήν. Ταύτην τοίνυν D διώκωμεν, εἰ βουλοίμεθα εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ¹⁶ “Πώλησον ^aγὰρ σου, φησὶ, τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ” καὶ πάλιν, “Δύσκολον πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Ὅρᾳς ὅτι καὶ μὴ παροῦσαν αὐτὴν ^vἐπισπᾶσθαι δεῖ; Τοσοῦτόν ^wἐστὶν ἀγαθὸν ἡ πενία· ^xχειραγωγία γάρ τις ἐστὶ τῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν φερούσης ὁδοῦ, ἄλειμμα ἀθλητικόν, γυμνασία τις μεγάλη καὶ θαυμαστή, λιμὴν ^yεὐδαιμόνους. Ἀλλὰ χρεῖαν ἔχω πολλῶν, ¹⁷⁸ φησὶ, καὶ οὐ βούλομαι τινος ^zχάριν λαβεῖν. Ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ ^aσου ὁ πλούσιος ἡλάττωται. Σὺ μὲν γὰρ ^bἴσως ὑπὲρ τροφῆς τὴν χάριν αἰτεῖς· ἐκεῖνος δὲ ὑπὲρ μυρίων ἀναισχυντῶν πραγμάτων, ὑπὲρ πλεονεξίας. ^cὩστε οἱ πλούσιοί εἰσιν οἱ πολλῶν ^dδεόμενοι, καὶ ἀναξίων ^eἐαυτῶν πολλὰκίς· οἷόν τι λέγω, τῶν ἐν ταῖς ^fτάξεσι στρατιωτῶν καὶ δούλων ὄντων πολλὰκίς ἐν χρεῖα καθίστανται. Ὁ δὲ πένης οὐδὲ αὐτοῦ δεῖται τοῦ βασιλέως· κἂν δεηθῇ, θαυμάζεται ὅτι εἰς τοῦτο κατέστησεν ^eἑαυτὸν, παρὸν αὐτῷ πλουτεῖν. Μηδεὶς τοίνυν αἰτιάσθω τὴν πενίαν, ὡς B

¹⁶ Matth. xix. 21, 23.

^k οὐκ ἂν οὖν] πῶς οὖν A. οὐκ ἂν οὖν om. K.Q. Idem mox οὐκ ἂν ὁ Χρ. ^lποιεῖ A. ^mεἰς] εἰ μὴ ἦν A. Veron. ⁿμέντοι] μὲν οὖν O. ^oἂν] ἐὰν A.R. Veron. ἂν εἰ, ut videtur, olim O. ^pἔλλοι (sic) A. ἔλκοι, ut videtur, olim O. Statim τὸν δὲ γυμνὸν R. ^qἀνάγκαι] ἀνάγκαι αἱ R. Mut. ἀναγκαῖαι αἱ N. et ex corr. O. πᾶσιν αὐτὸν om. K. ^r[γάρ] Sav. γὰρ om. K.Q. Mox πᾶς pro ἅπας K.N.Q.R. ^sγὰρ om. N. σου om. R. ^tὑπάρχοντα] + σοι R. Mox οὐρανούς idem. ^vἐπισπᾶσθαι K.Q.R. Sav. cet. Sic a pr. m. O. ^wἀγαθὸν ἐστὶν hoc ord. K.N.Q.R. ^xχ. γὰρ] χειραγωγὸς K.Q. ^yεὐδαιμόνους K.Q.R. εὐδαιμόνους (corr. ex εὐδαιμόνους) O. ^zχ. γὰρ] χρεῖαν K.Q. ^aσοι K.Q. ^bἴσως om. K.Q.R. Statim περὶ τροφῆς K.N.Q.R. ^cὥστε] ὡς A. ^dδεόμενοι] + τί λέγω πολλῶν K.O.Q. Sav. cet. invito Mut. ^eαὐτῶν N. ^fπράττει A. ^gαὐτὸν Q.R.

^h μυρίων κακῶν αἰτίαν· μηδὲ ἀντιφθεγγέσθω τῷ Χριστῷ, ὃς (529) τελειότητα ταύτην ἔφησεν εἶναι τῆς ἀρετῆς, εἰπὼν· “Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι” τοῦτο γὰρ καὶ διὰ τῶν λόγων αὐτὸς εἶπε, καὶ διὰ τῶν ἔργων ^k ἔδειξε, καὶ διὰ τῶν μαθητῶν ἐδίδαξε. Διὼζωμεν οὖν τὴν πενίαν· μέγιστον γὰρ ἐστὶν ἀγαθὸν ^l αὕτη τοῖς νήφουσι. Τάχα τινὲς καὶ οἰωνίζονται τῶν ἀκούοντων. Οὐκ ^m ἀπιστῶν πολλὴ γὰρ ἡ νόσος αὕτη παρὰ τοῖς πλείοσι τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοσαύτη τῶν χρημάτων ἡ τυραννὶς, ὥς μηδὲ μέχρι ρημάτων C ⁿ φέρειν αὐτῆς τὴν παραίτησιν, ἀλλὰ καὶ οἰωνίζεσθαι ^o ταύτην. Πόρρω ταῦτα τῆς τοῦ Χριστιανοῦ ψυχῆς· οὐδὲν γὰρ πλουσιώτερον τοῦ πενίαν αἰρουμένου ἔκοντι καὶ μετὰ προθυμίας. ^p Πῶς, ἐγὼ λέγω· καὶ, εἰ βούλεσθε, ^q καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως αὐτὸν πλουσιώτερον ὄντα ἀποφαίνω, τὸν ἔκοντι τὴν πενίαν αἰρούμενον. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ δεῖται πολλῶν, καὶ ἐν φροντίδι ἐστὶ, καὶ δέδοικε μὴ ^r ἐπιλίπη αὐτῷ τὰ τῆς τροφῆς τῆς στρατιωτικῆς· οὗτος δὲ πάντα ἀφθόνως ἔχει, ^s καὶ περὶ οὐδενὸς δέδοικε, ^t καὶ εἰ δέδοικεν, οὐχ ὑπὲρ τοσούτων. Τίς οὖν, εἰπέ μοι, πλούσιος, ὁ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ^u ἀπαιτῶν, καὶ σπουδάζων πολλὰ D ^w συλλέγειν, καὶ δεδοικὼς μήποτε ἐπιλίπη· ἢ ὁ μηδὲν συλλέγων, καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ὢν πολλῇ, καὶ μηδενὸς δεόμενος; Τὴν παρρησίαν γὰρ ἀρετὴ διδῶσι καὶ ^x θεοῦ φόβος, οὐ τὰ χρήματα· ἐκεῖνα γὰρ καὶ καταδουλοῦνται. ^y 17 “Ἐνία γὰρ, ὕψησί, καὶ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμοὺς σοφῶν, καὶ ὥς φιμὸς ἐν στόματι ἀποτρέπει ^z ἐλέγχους.” Σκόπει πῶς ὁ πένης ^a ἐκεῖνος Πέτρος· Ἀνανίαν τὸν πλούσιον ἐκόλασεν· οὐχ ὁ μὲν πλούσιος ἦν, ὁ δὲ πένης; ἀλλ’ 179 ὄρα τοῦτον μὲν μετὰ ^b αὐθεντίας διαλεγόμενον, καὶ λέγοντα, ^c 18 “Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε;” ἐκεῖνον δὲ μετὰ ὑποστολῆς λέγοντα, “Ναί, τοσούτου.” Καὶ τίς ^d δώσει μοι, φησί, κατὰ Πέτρον εἶναι; ^e Ἐξεστὶ σοι ^f εἶναι κατὰ Πέτρον, εἰάν θέλῃς· ^g ῥίψον ^h ἃ ἔχεις· σκόρπισον, δὸς πένησιν, ἀκο-

17 Sirac. xx. 29.

18 Act. v. 8.

^h μυρίων] + οὖσαν K.Q. Sav. cet. ⁱ εἶναι om. K.Q. ^k ἔδειξε—μαθητῶν om. A. ^l αὕτη om. K.N.Q.R. ^m ἀπιστῶν A. Mox γὰρ om. K.N. O.Q. Sav. cet. ⁿ Sic omnes. φέρειν post παραίτησιν transp. Edd. ^o ταύτην] τάχα K.N.Q. ^p πῶς] καὶ πῶς K.Q. ^q καὶ om. K.N.Q.R. Mox αὐτὸν om. K.O. Sav. cet. ^r ἐπιλίπη A.R. Veron. ^s καὶ om. K. ^t καὶ εἰ δ. οὐχ] οὐδ’ A. Veron. ^u ἀπαιτῶν] μεριμνῶν A. Veron. ^w συναγαγεῖν K.Q. Mox ἐπιλίπη K.N.Q. et ex corr. O. ἐπιλίπη Edd. ^x τοῦ θεοῦ Sav. cet. invitis omnibus. Mox καταδουλοῦνται K.Q.R. ^y φ. καὶ δῶρα] Sic K.N.O.Q.R. καὶ δῶρα, φ. Edd. ^z ἐλέγχους] Sic iidem. ἐλεγμούς Edd. ^a ἐκεῖνος om. A. Veron. Mox τὸν πλούσιον eras. in O. ^b αὐθεντίας A. K.Q. ^c δώσει] δάψη N. et ex corr. O. ἔδωκε A. Veron. ^d εἶναι κατὰ Π. pro κατὰ Π. εἶναι K.N.O.Q.R. ^e ῥίψον] Sic O.Q.R. Mut. ῥίψαι Edd. Mox δὸς om. O. δὸς—τοιούτος om. K.Q.

λούθησον τῷ Χριστῷ, καὶ ἔση τοιοῦτος. ¹ Πῶς; ἐκείνος, φησὶ, σημεῖα ἐποίησε. Τοῦτο ἔγάρ ἐστιν, εἰπέ μοι, τὸ ² τὸν Πέτρον ποιῆσαν θαυμαστὸν, ἢ ἡ παρρησία ἡ ἀπὸ τῆς πολιτείας; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁹ “Μὴ χαίρετε ὅτι τὰ δαιμόνια ὑμῖν ὑπακούει;” Ἐὰν θέλῃς τέλειος ³ εἶναι, ἄκουσον τί Β ¹ φησιν ὁ Πέτρος· “Ἀργύριον ⁴ καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ⁵ ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι.” Εἴ τις ἔχει ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἐκεῖνα οὐκ ἔχει. Τί οὖν, φησὶν, ὅτι πολλοὶ οὔτε ἐκεῖνα, οὔτε ταῦτα ἔχουσιν; ⁶ Ὅτι οὐχ ἐκόντες πένονται· ἐπεὶ οἱ ἐκόντες πενόμενοι πάντα ἔχουσι τὰ ἀγαθὰ. Εἰ γὰρ ⁷ καὶ μὴ νεκροὺς ἀνιστῶσι, μηδὲ χωλοὺς, ἀλλ’, ὃ πάντων μείζων ἐστι, παρρησίαν ἔχουσι πρὸς τὸν θεόν· ⁸ ἀκούσονται κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῆς μακαρίας ἐκείνης ⁹ φωνῆς, ²⁰ “Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς C ¹⁰ μου.” ¹¹ Τί τούτου κρείττον; “Κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με· γυμνὸς ἦμην, καὶ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς ἦμην, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐπεσκέψασθέ με. ¹² Κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.” ¹³ Φεύγωμεν τοίνυν τὴν πλεονεξίαν, ἵνα τύχωμεν τῆς ¹⁴ βασιλείας· τρέφωμεν τοὺς πένητας, ἵνα ¹⁵ τρέφωμεν τὸν Χριστόν· ἵνα συγκληρονόμοι αὐτοῦ γενώμεθα, ἐν Χριστῷ ¹⁶ Ἰησοῦ D ¹⁷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΘ.

¹ Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ¹⁸⁰ ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ² ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, προσερχώ-

¹⁹ Luc. x. 20.

²⁰ Matth. xxv. 34—36.

¹ CAP. X. v. 19—23.

¹ πῶς;—ἐποίησε] ἀλλ’ ἐκείνος σ. ἐποίησε K.Q. ² γὰρ] οὖν K.Q. Sav. cet. ³ εἶναι] + πῶς] om. K.N.Q.R. ⁴ μὴ—ὑπακούει om. K.Q. inclusum a Sav. ⁵ εἶναι] + πῶς] om. K.N.Q.R. ⁶ οὐκ ἔχεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς K.Q. Sav. cet. ⁷ φησὶν ὁ (ὁ om. N.R. et a pr. m. O.) Π.] καὶ ὁ (ὁ om. Q.) Π. φησὶν K.Q. Sav. cet. ⁸ καὶ χρ. om. a pr. m. O. ⁹ ὃ δὲ—χρυσίον om. R. ¹⁰ ὅτι—πενόμενοι] Sic K.Q. Sav. cet. ὅσοι ἐκόντες πένονται A.O. Veron. ὅτι ἐκόντες πένονται N. ὅτι οἱ ἐκόντες πενόμενοι R. ¹¹ καὶ om. Q. ¹² ἀκούσονται] ἄκουσον τὰ K.Q.R. ¹³ φωνῆς] + τῆς λεγούσης Sav. cet. τῆς λ. om. R. Mut. Veron. et a pr. m. O. ¹⁴ Haec τί τ. κρείττον, inclusa a Sav. post κόσμον transp. K.Q. ¹⁵ ἦμην his om. K.Q. ¹⁶ κληρονομήσατε—κόσμον om. K.Q. inclusum a Sav. ¹⁷ φύγωμεν K. ¹⁸ βασιλείας] + τῶν οὐρανῶν Edd. τῶν οὐρ. om. K.N.Q.R. Mut. ¹⁹ θρέψωμεν O. Hom. XIX. ²⁰ ἡμῖν] ἐν ἡμῖν A.

μεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἔρραν-
τισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελου-
μένοι ^δτὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ^εὁμολογίαν
τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ.

- B ^δ“**EXONTEΣ** οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον (53^ο)
τῶν ἀγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσ-
φατον καὶ ζῶσαν.” Δείξας τὸ ^εμέσον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τῶν
θυσιῶν, ^εκαὶ τῆς σκηνῆς, καὶ τῆς διαθήκης, καὶ τῆς ἐπαγγελίας,
καὶ πολλὴν τὸ μέσον, εἶγε τὰ μὲν πρόσκαιρα, ^εταῦτα δὲ αἰώνια,
τὰ μὲν ^βἐγγὺς ἀφανισμοῦ, ταῦτα δὲ μένοντα, τὰ μὲν ^γἀσθενῇ,
ταῦτα δὲ τέλεια, τὰ μὲν ^δτύποι, ταῦτα δὲ ἀλήθεια· “Οὐ γὰρ
κατὰ νόμον ^δἐντολῆς, φησί, σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς
ἀκαταλύτου” ^μκαὶ, “Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα” ^νἰδοὺ τὸ διη-
νεκὲς τοῦ ἱερέως· καὶ περὶ τῆς διαθήκης, ^οἐκείνη, φησί, παλαιά·
“Τὸ γὰρ ^ρπαλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.”
C αὕτη ^θδὲ καινὴ, καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἔχουσα· ἐκείνη δὲ ^ιοὐδὲν
τοιούτου· “Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος,” φησί· καὶ πάλιν,
“Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας” ^ςἢ μὲν χειροποίητος,
αὕτη δὲ ἀχειροποίητος· ^ζἢ μὲν τράγων αἷμα ἔχουσα, αὕτη δὲ
δεσπότου· ἢ μὲν ἐστώτα τὸν ἱερέα, αὕτη δὲ καθήμενον· ἐπειδὴ
τοῖνυν ^ππάντα ἐκείνα ^εἐλάσσω, ταῦτα δὲ μείζω, διὰ τοῦτο φη-
σιν, “**ΕΧΟΝΤΕΣ** οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν.” ^κΠαρρησίαν πόθεν;
^νὩσπερ αἰσχύνην, φησί, ποιεῖ τὰ ἀμαρτήματα, οὕτω παρρη-
D σίαν τὸ πάντα ἀφεθῆναι ^ζἡμῖν, ^ακαὶ συγκληρονόμους γενέσθαι,
καὶ τοσαύτης ἀπολαῦσαι ἀγάπης. “Εἰς τὴν εἴσοδον τῶν
^βἀγίων.” Τί φησιν εἴσοδον ἐνταῦθα; Τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν

^δ τῷ σώματι Q. ^ε ὁμολογίαν] ἐπαγγελίαν K. Post ἀκλινῇ add. πιστὸς γὰρ (γὰρ om. Q.) ὁ ἐπαγγελλόμενος K.N.Q.R. ^δ Haec ἔχοντες—ζῶσαν le-
guntur in nostris A.N.O.R. et Mut. non in Editis. ^ε μέσον] διάφορον ὅσον K.Q. Sav. cet. ^ε καὶ om. K.Q. Mox καὶ τῆς ἐπαγγ. καὶ τῆς διαθ. hoc ord. K.N.O.R. ^ε ταῦτα] τὰ K.Q. Sav. cet. Statim οὐ πρόσκαιρα pro αἰώνια A.N.O.R. Veron. aeterna Mut. ^β ἐγγὺς ἀφ.] Sic K.Q. Sav. cet. de proximo per-
euntia Mut. ἐγγὺς φαινόμενα A.N.O.R. Veron. Mox τὰ δὲ μένοντα K.Q. Sav. cet. ^γ ἀσθενῇ] ἀτελῇ Q. εὐτελῇ K. Sav. cet. Statim τὰ δὲ τ. A.K.N.Q. Sav. cet. ^δ τύπος K.Q. Statim τὰ δὲ ἀλ. K.Q. Sav. cet. ^δ ἐντολῆς, φ.] φ. ἐντολῆς K.N.Q.R. ^μ καὶ] + πάλιν K.Q. Sav. cet. ^ν ἰδοὺ] + γὰρ A. Veron. et ex corr. O. ^ο ἐκείνης R. ἐκείνη, φ. παλαιά] ὅτι παλαιά, ὄλον δι' ὧν λέγει K.Q. ^ρ παλαιούμενον] + φησὶ O. ^ζ δὲ] + καὶ Q. ^ι οὐδὲν τ.] παλαιά R. ^ς ἢ] καὶ ἐκείνη K.Q. Sav. cet. ^κ ἢ] καὶ ἡ bis iidem. ^π πάντα O. ^ε ἐλάτ-
τω K.N.O. Cat. Mox μείζω K.N.Q. ^κ παρρησίαν om. K. Mut. Post πόθεν add. ἀπὸ τῆς ἀφάσεως K.Q. Sav. cet. ^ζ ὥσπερ] + γὰρ iidem. Mox φησὶ om. K.Q. ^α ἡμῖν] ταῦτα ἡμῖν· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ K.Q. Sav. cet. ^α καὶ] + τὸ K.N.Q. Sav. cet. Mox τιμῆς pro ἀγάπης K.Q. ^β ἀγίων—οὐρα-
νόν] ἄγιων, φησὶν. εἴσοδον ἐνταῦθα τὸν οὐρανὸν O. favente Mut. ἄγιων. τί ἐστὶ τοῦτο; εἴσοδον ἐνταῦθα τὸν οὐρανόν φησι K.Q.

^c πρόσφοδον τὴν εἰς τὰ πνευματικά. “^a Ἦν ^d ἐνεκαίνισε” τουτ-
 ἔστιν, ἣν κατεσκεύασε, καὶ ἥς ἤρξατο· ἐγκαινισμὸς γὰρ λέγεται
 ἀρχὴ ὁ χρήσεως λοιπὸν· ἣν κατεσκεύασε, φησί, καὶ δι’ ἧς αὐτὸς
 ἐβάδισεν. “Ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν.” Ἐνταῦθα τὴν πλη- 181
 ροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἐμφαίνει. “Πρόσφατον,” φησί. Βιά-
 ζεται δεῖξαι πάντα ^b μείζονα ἐσχηκότας, εἶγε νῦν ἀνεψύχθησαν
 αἱ πύλαι τῶν οὐρανῶν, ὃ ⁱ μῆτε ἐπὶ Ἀβραὰμ ἐγένετο. “^k Ὁδὸν
 πρόσφατον, φησί, καὶ ζῶσαν” ἡ γὰρ πρώτη ὁδὸς ἰθανάτου ἦν,
 ἐπὶ τὸν ἄδην ἄγουσα, αὕτη δὲ ζωῆς. Καὶ οὐκ εἶπε, ζωῆς, ἀλλὰ
 ζῶσαν ^m αὐτὴν ἐκάλεσε· ⁿ τουτέστι, τὰ προστάγματα, τὴν μέ-
 νουσιν. “Διὰ τοῦ καταπετάσματος, ^o φησί, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ.”
 Ἡ γὰρ σὰρξ αὕτη ἔτεμε ^p πρώτη τὴν ^q ὁδὸν ἐκείνην· ^r τοῦτω
 αὐτὴν ἐνεκαίνισεν, ἥ ἐβάδισε. ^s Καταπέτασμα δὲ εἰκότως ἐκά-
 λεσε· ὅτε γὰρ ἤρθη εἰς ὕψος, τότε ἐφάνη τὰ ἐν ^u τοῖς οὐρανοῖς. B
 “^v Προσερχόμεθα, φησί, μετὰ ἀληθινῆς καρδίας.” ^w Τίνι προσ-
 ερχόμεθα; ^x Τοῖς ἀγίοις, τῇ πίστει, τῇ πνευματικῇ λατρείᾳ.
 “Μετὰ ἀληθινῆς καρδίας, ἐν πληροφορίᾳ ^y πίστεως” ἐπειδὴ
 οὐδὲν ἔστιν ὁρατὸν, ^z οὔτε ὁ ἱερεὺς ^a λοιπὸν, οὔτε ἡ θυσία, οὔτε
 τὸ ^b θυσιαστήριον. Καίτοιγε οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ ἱερεὺς ὁρατὸς ἦν,
^c ἀλλ’ ἔνδον αὐτὸς εἰστήκει, ἐκεῖνοι δὲ ἔξω πάντες, ὁ λαὸς ἅπας.
 Ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον τοῦτο ^d γέγονεν, ὅτι ὁ ἱερεὺς εἰσῆλθεν
 εἰς τὰ ἁγία, ἀλλ’ ὅτι καὶ ἡμεῖς εἰσερχόμεθα. ^e Διὰ τοῦτο C
 φησιν, “Ἐν πληροφορίᾳ πίστεως.” Ἔστι γὰρ καὶ πιστεῦν
 ἁπλῶς διστάζοντα· ^f οἳ οἱ πολλοὶ εἰσι καὶ νῦν λέγοντες, ὅτι

^c πρόσφοδον A.R. Veron. ^d ἐνεκαίνισεν] + ἡμῖν K.N.O.Q.R. Sav. cet. in-
 vitis Cat. Mut. ^e χρήσεως ex corr. O. ^f φησί] λέγει K.Q. ^g ἐμ-
 φαίνει. πρόσφατον, φ.] ὁδὸν πρόσφατον λέγει. ὅρα πῶς K.Q. ^h τὰ μείζονα
 Edd. τὰ om. K.N.R. Cat. et a pr. m. O. ⁱ μῆτε omnes. οὐδὲ Edd. Mox
 γέγονεν pro ἐγένετο K.N.Q.R. ^k ὁδὸν] καὶ καλῶς ὁδὸν K.Q. Sav. cet.
 Mox εἶπεν pro φησί K.Q. ^l θάνατος A.R. Mox eis pro ἐπὶ A. ^m αὐ-
 τὴν ἐκάλεσε om. K.Q. ⁿ τουτέστι—μένουσιν] τὴν μένουσαν οὕτω δηλῶν
 K.Q. Sav. cet. ^o φησί om. K.Q. ^p πρώτων N.R. et ex corr. O. ^q ὁδὸν]
 + αὐτῷ Edd. αὐτῷ om. K.N.Q.R. Cat. Mut. et a pr. m. O. ^r τοῦτω (τοῦ-
 το R. Cat.) αὐτὴν ἐνεκ. ἥ (sic O.R. Veron. quoniam Mut. ἡ A.N. Cat.) ἐβάδισε]
 ἦν καὶ ἐγκαινισαὶ λέγει, τῇ καὶ αὐτὸς ἐξῆλθαι διὰ ταύτης βαδίσαι K.Q. Sav. cet.
^s καταπέτασμα—οὐρανοῖς om. R. ^t ἐκάλεσε] + τὴν σάρκα K.O.Q. Sav. cet.
 Mox ἡρέθη (sic) A. ^u τοῖς om. K.Q. ^v προσερχόμεθα A. Cat. φησί om.
 iidem. ^w τίνι] Sic N.R. Cat. in quo Mut. τίνι λέγει ὅτι K.Q. τίνες Edd.
 Statim προσερχόμεθα A.N.O.R. Cat. ^x τοῖς ἀγίοις] Sic K.N.O.Q.R. Cat.
 sanctitate Mut. εἰ τις ἅγιος A. Edd. Statim τῇ πίστει om. K.Q.R. ^y πί-
 στεως] + τουτέστιν K.Q. Sav. cet. ^z οὔτε] + γὰρ K.Q. Statim ὁ om. A.
^a λοιπὸν assumtum ex N.O.Q.R. Cat. jam Mut. ^b θυσιαστήριον] + ὁράται
 K.Q. Sav. cet. ^c ἀλλ’ ἔνδον] ἔνδον γὰρ K.Q. Mox δὲ om. A. ^d γέγο-
 νεν] δεικνυσιν K.Q. Sav. cet. ^e ἁγία] + τοῦτο γὰρ δηλοῖ τῷ λέγειν, καὶ ἱερέα
 μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ K.O.Q. Sav. cet. ^f διὰ τοῦτο—καὶ νῦν] ἐν πλ.
 (+ δὲ Q.) πίστεως εἶπεν, ἐπειδὴ ἔστι καὶ πιστεῦν ἁπλῶς πιστεύοντας. τοιοῦτοι
 πολλοὶ καὶ νῦν εἰσι K.Q. ^g ἁπλῶς accessit ex N.O.R. Cat. Mut. Statim
 διστάζοντας N. διστάζοντας R. ^h οἳ οἱ] οἷον οἱ A.

ἐνίων ἴεστι, φησὶν, ἀνάστασις, ἐνίων δὲ οὐ. ^κΤοῦτο οὐκ ἔστι πίστις. “Ἐν πληροφορίᾳ, φησὶ, πίστεως” ἰούτω δὲ πιστεύειν, ὡς περὶ ὀρωμένων, καὶ ^μπολλῶ πλέον. Ἐνταῦθα μὲν ^γγὰρ σφαλῆναι ἔστιν ἐν τοῖς ὀρωμένοις, ἐκεῖ δὲ οὐ. ^οἐνταῦθα μὲν τῇ αἰσθήσει ἐπιτρέπομεν, ἐκεῖ δὲ τῷ πνεύματι. “Ἐρραντισμένοι ῤτὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς.” ^αΔείκνυσιν ὅτι οὐ πίστις μόνη, ἀλλὰ καὶ βίος ἐνάρετος ζητεῖται, καὶ τὸ μὴδὲν **D** ἐαυτοῖς συνειδέναι πονηρόν. Οὐ γὰρ δέχεται ἑμετὰ πληροφορίας τὰ ἅγια τοὺς μὴ οὕτω διακειμένους· ἅγια γὰρ ἐστὶ, καὶ ἅγια ἁγίων. Ἐνταῦθα δὲ ἄνθρωπος οὐδεὶς βέβηλος εἴσεισιν. Ἐκεῖνοι τὸ σῶμα ἐρραντίζοντο, ἡμεῖς τὴν συνείδησιν· ὥστε ἔστι καὶ νῦν περιρραντίζεσθαι αὐτῇ τῇ ἀρετῇ. “Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ.” Τὸ λουτρὸν ἐνταῦθά φησιν, ^νοὐκέτι ^ωσωμάτων καθάρσιον, ἀλλὰ ψυχῆς. “Πιστὸς ^γγὰρ ὁ ἐπαγγεϊλάμενος.” ^γΤί ὁ ἐπαγγεϊλάμενος; “Ὅτι δεῖ ἀπελθεῖν **182** ἐκεῖ, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν. Μὴδὲν τοίνυν περιεργάζου, μὴδὲ ^λλογισμοὺς ἀπαίτει· πίστεως δέεται τὰ ἡμέτερα.” ^β“Καὶ κατανοῶμεν, ^αφησὶν, ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγά- (531) πης καὶ καλῶν ἔργων, μὴ ^βἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγιζούσαν τὴν ἡμέραν.” ^γΚαὶ πάλιν ἐτέρωθι, ^δ“Ὁ κύριος ἐγγύς, μὴδὲν μεριμνάτε.” ^δ“Νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία.” “^εὉ καιρὸς συνεσταλμένος ἔστι λοιπόν.” Τί ἐστὶ, “Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν **B** ἐαυτῶν;” ^εΟἶδεν ἀπὸ τῆς συνουσίας καὶ τῆς ^βἐπισυναγωγῆς πολλὴν οὖσαν τὴν ἰσχύν. ^ε“Ὅπου γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς, ἴφησι,

2 v. 24, 25.

3 Philipp. iv. 5, 6. Rom. xiii. 11. 1 Cor. vii. 29.

4 Matt. xviii. 20. Joan. xvii. 11. Act. iv. 32.

¹ ἐστὶ, φ.] μὲν ἐστὶν K.Q. Sav. cet. Mox δὲ om. O.R. Cat. ^κ τοῦτο (+ δὲ N.)—φησὶ (φησὶ om. A.) π.] τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι πληροφορία π. K.Q. Sav. cet. ¹ οὕτω] + γὰρ iidem. Mox ὀρωμένου K.Q.R. ^μ πολλῶ πλείον N. πολὺ πλείον K. ^γ γὰρ] + καὶ A.K.Q. Sav. cet. ^ο ἐντ.] καὶ ἐντ. K.Q. Sav. cet. ^π ταῖς καρδίαις olim O. ^α δείκνυσιν] ἐνταῦθα δείκνυσιν K.Q. Sav. cet. Mox μόνῃ pro μόνον K.N.O.Q.R. Mut. ^β μετὰ πλ. post διακειμένους transp. K.Q. Sav. cet. Mox μὴ om. A. ^γ ἐνταῦθα δὲ ἄνθρ.] Sic A. Cat. Veron. Mut. et a pr. m. O. ἐνταῦθα. ἄνθρ. δὲ N.R. et corr. O. οὐκ οὖν ἐνταῦθα ἄνθρ. K.Q. Sav. cet. ^δ αὐτῇ] ἀλλ' αὐτῇ K.Q. Sav. cet. ^ν οὐκ-έτι] Sic Cat. οὐκ ἔστι A.N.O.R. Veron. ὅπερ οὐκ ἔστι K.Q. Sav. cet. ^ω σώματος olim O. Post καθάρσιον add. τὸ λουτρὸν a pr. m. O. ^γ γὰρ om. O. ^δ τί ὁ (ὁ om. N.) ἐπ.] καὶ τί ἐπ. ἔστι πιστὸς K.Q. Sav. cet. τί ὁ ἐπ. om. R. Cat. Mut. et in text. O. ^λ λογισμοῖς olim O. ^β φησὶν om. K.Q. ^β ἐγκαταλείποντες ter A.K.Q. Veron. Mox αὐτῶν a pr. m. O. ^γ καὶ π. ἐτέρωθι] οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ φησιν K.Q. Statim ὁ κ. γὰρ ἐγγύς R. ^δ νῦν] καὶ πάλιν, νῦν K.Q. Statim γὰρ om. K. inclusum a Sav. ^ε ὁ] καὶ πάλιν, ὁ K.Q. Sav. cet. ^ε ἐστὶ] τὸ A. Veron. et a pr. m. O. ἐστὶ τὸ Cat. ^ε οἶδεν] + ὅτι A. ^β συναγωγῆς R. ¹ φ. συνηγ.] συνηγ. φ. K.Q.R. Mox εἰς τὸ ἔμῃν ὄνομα O.

συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.” ^kκαὶ
 πάλιν, “Ἰνα ὦσιν ἐν, καθὼς ^lκαὶ ἡμεῖς.” ^mκαὶ, “Πάντων ἦν ἡ
 καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία.” ⁿΟὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ
 τὰ τῆς ἀγάπης αὐξεται διὰ τῆς ἐπισυναγωγῆς· τῆς δὲ ὁ ἀγάπης
 αὐξανομένης, ἀνάγκη καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ἔπεσθαι. ^o“Προσευχὴ δὲ
 ἦν, ^pφησὶν, ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ λαοῦ γινομένη.” “Καθὼς ἔθος
 ἠτισίν.” Ἐνταῦθα οὐ μόνον ^rπαρήνευσεν, ἀλλὰ καὶ ἐμέμψατο.
 “Καὶ κατανοῶμεν, ^sφησὶν, ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης
 καὶ καλῶν ἔργων.” Οἶδε καὶ τοῦτο γινόμενον ἀπὸ τῆς ἐπισυνα- C
 γωγῆς αὐτῶν. Καθάπερ ^tγὰρ σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, οὕτω καὶ
 ἡ συνουσία τὴν ἀγάπην αὖξει. Εἰ γὰρ λίθος πρὸς λίθον τρι-
 βόμενος πῦρ ἀφήσιν, πόσῳ μᾶλλον ψυχὴ πρὸς ψυχὴν ἀνα-
 μιγνυμένη; ^vἈλλὰ μὴ εἰς ζῆλον, φησὶν, ἀλλ’, “εἰς παροξυσμὸν
 ἀγάπης.” ^wΤί ἐστίν, “εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης;” Εἰς τὸ μᾶλ-
 λον ἀγαπᾶν καὶ ^xἀγαπᾶσθαι. “Καὶ καλῶν ἔργων” ὥστε ζῆ-
 λον λαβεῖν. ^yΕἰ γὰρ τὸ ποιεῖν τοῦ λέγειν μείζονα τὴν ἰσχύν
 ἔχει πρὸς διδασκαλίαν, πολλοὺς ἔχετε καὶ ὑμεῖς διδασκάλους ἐν
 τῷ πλήθει διὰ τῶν ἔργων τοῦτο ^zποιοῦντας. Τί ἐστι, “Προσ-
 ερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας;” Τουτέστι, χωρὶς ὑποκρί- D
 σεως. ^a“Οὐαὶ γὰρ καρδίᾳ ^bδειλῇ, καὶ χερσὶ πυρεμέναις.”
 Μηδὲν ἔστω, φησὶ, ψεῦδος ἐν ^bἡμῖν· μὴ ἕτερα μὲν λέγωμεν,
 ἕτερα δὲ φρονῶμεν· τοῦτο γὰρ ^cψεῦδος· μηδὲ ὀλιγοψυχῶμεν·
 τοῦτο γὰρ οὐκ ἀληθινῆς καρδίας· ἀπὸ γὰρ τοῦ μὴ πιστεῦειν τὸ
 ὀλιγοψυχεῖν γίνεται. Πῶς δὲ ἔσται τοῦτο; Ἐὰν ^dπληροφο-
 ρήσωμεν ἑαυτοὺς διὰ τῆς πίστεως. “Ἐρραντισμένοι τὰς καρ-
 δίας.” Διὰ τί μὴ εἶπε, ^eκεκαθαρμένοι; Τὴν διαφορὰν τῶν
 περιρραντηρίων δεῖξαι βουλόμενος· ^fτὸ μὲν ^gτοῦ θεοῦ, φησὶ, τὸ
 δὲ ἡμέτερον. Τὸ μὲν γὰρ λούσαι καὶ περιρρᾶναι τὴν συνείδη- 183
 σιν, τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ ^hμετὰ ἀληθείας προσελθεῖν καὶ ἐν πληρο-

⁵ Act. xii. 5.⁶ Sirac. ii. 12.

^k καὶ—πάντων] καθὼς καὶ πάντων A. Veron. ^l καὶ om. K.Q. Cat. Post
 ἡμεῖς add. ἐν ἐσμεν K.Q. Sav. cet. ^m καὶ] + πάλιν iidem. Mox ἡ om.
 bis N. ⁿ οὐ] + διὰ K.Q. Sav. cet. Mox αὐξάνεται K.Q.R. Sav. cet.
 ὁ ἀγάπης] + ἐπισυναγομένης καὶ R. ^p φ. ἐκτενῆς] ἐκτενὴς, φ. K.O. ^q τι-
 σὶν] τι ἦν R. καθὼς ἔ. τισὶν] καὶ πάλιν, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς, φησὶν A. Veron.
 ἡ παρήνευσεν] οὐκ ἀπεδέξατο K.Q. Post ἐμέμψατο add. τὸ πρᾶγμα iidem.
 ἡ φησὶν post ἀγάπης transp. K.Q. ^t γὰρ om. R. ^v ἀλλὰ μὴ] ὅρα· οὐκ
 K.Q. Sav. cet. ^w τί—ἀγάπης om. Cat. Veron. et in text. O. ^x ἀγαπᾶ-
 σθαι] + προστίθῃσι δὲ K.Q. Sav. cet. ^y εἰ] καὶ A. Veron. εἰκότως· εἰ K.Q.
 Sav. cet. Post ποιεῖν add. φησὶ iidem. ^z ποιοῦντες A. ^a δηλῇ A.
 δισση R. ^b ἡμῖν] Sic A. Veron. Mut. ὑμῖν Sav. cet. Statim μηδὲ olim O.
^c ψευδὲς R. Statim μηδὲν idem. ^d πληροφορῶμεν Cat. Veron. Post ἑαυ-
 τοὺς add. φησὶ Q. ^e κεκαθ.] + ἀλλὰ ἔρραντισμένοι K.Q. Sav. cet. ^f τὸ]
 καὶ τὸ Cat. καὶ ὅτι τὸ (mox om. φησὶ) K.Q. Sav. cet. ^g τοῦ om. Q.
^h μετὰ ἀλ.] ἐν ἀληθείᾳ A. Veron. Mox καὶ om. K.Q.

φορία πίστεως, ἡμέτερον. Εἵτα καὶ τῇ πίστει δίδωσιν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ ἐπαγγειλαμένου. ^αΤί ἐστι, “Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῶ;” ^οΤῷ καθαρὸς ποιοῦντι, ἢ τῷ μὴ ἔχοντι αἷμα. Εἵτα προστίθῃσι τὸ τέλειον, τὴν ἀγάπην. “Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ῥέπισυναγωγὴν αὐτῶν” ὅπερ τινὲς, ^φφησὶ, ποιοῦσι, καὶ τὰς συνόδους ^τδιατέμνουσιν. ⁷“Ἀδελφὸς ἂν γὰρ ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρά.” “Ἀλλὰ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης.” Τί ἐστι, “κατανοῶμεν ἀλλήλους;” Οἶον, εἴ τις ἐνάρετος, τοῦτον μιμώμεθα, βλέπωμεν εἰς αὐτὸν, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ ἀγαπᾶσθαι· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀγάπης τὰ καλὰ ἔργα γίνονται. Μέγα ἂν γὰρ ἀγαθὸν ἢ σύνοδος· ^ααὕτη γὰρ αὐτὴν θερμότεραν ἐργάζεται, καὶ ἐξ αὐτῆς πάντα τίκτεται τὰ ἀγαθὰ· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἀγαθὸν, ὃ μὴ δι’ ἀγάπης γίνεται.

^ωΤαύτην οὖν κυρώσωμεν εἰς ἀλλήλους· ⁸“Πλήρωμα γὰρ νόμου ἐστὶν ἡ ἀγάπη.” Οὐ δεῖ πόνων ἡμῖν, ^γοὐδὲ ἰδρώτων, ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ²αὐτόματός ἐστιν ὁδὸς φέρουσα ^απρὸς τὴν ἀρετὴν. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς λεωφόρου, ἐάν τις ^βεὔρῃ τὴν ἀρχὴν, ὁδηγεῖται ὑπ’ αὐτῆς, καὶ οὐ δεῖται χειραγωγοῦ· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀγάπης, μόνον ἐπιλαβοῦ τῆς ἀρχῆς, καὶ εὐθέως χειραγωγῇ ὑπ’ αὐτῆς καὶ εὐθύνη. ⁹“Ἡ ἀγάπη ^ετῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν.” ^δἘννοήσῃ τις αὐτὸς ἑαυτὸν, πῶς διάκειται ^επρὸς ἑαυτόν. Ὁὐ φθονεῖ ἑαυτῷ, πάντα ἑαυτῷ ^βσυνενέχεται τὰ ἀγαθὰ, πάντων ἑαυτὸν προτιμᾷ, πάντα ὑπὲρ ^hἑαυτοῦ βούλεται ποιεῖν. Ἐὰν τοίνυν ^Dκαὶ πρὸς ἰτούς ἄλλους οὕτω διακεώμεθα, πάντα λέλυται τὰ ^kδεινὰ, οὐκ ἔστιν ἔχθρα, οὐκ ἔστι πλεονεξία· ^lτίς ἂν ἔλοιτο πλεονεκτῆσαι ἑαυτόν; Οὐδεὶς· ἀλλὰ ^mκαὶ τοῦναντίον, κοινὰ πάντα

7 Prov. xviii. 19.

8 Rom. xiii. 10.

9 Rom. xiii. 10. 1 Cor. xiii. 4.

ⁿ τι] + δέ A. Mox τῷ σώματι R. ^ο τῷ κ. π.] ἦτοι τῷ κ. π. λέγει K.Q. Sav. cet. ^p συναγωγὴν K.Q. Post h. v. add. φησὶν K.Q. Sav. cet. Statim τὴν αὐτῶν K.Q. ^q φησὶ om. A.K.Q. Veron. ^r διατέμνουσι] + τοῦτο αὐτοῖς ἀπαγορεύει K.Q. Sav. cet. ^s γὰρ] + φησὶν O. ^t γὰρ assumptum ex K.N.Q.R. Cat. Mut. ^v αὕτη (αὕτη Cat.) γὰρ αὐτὴν αὕτη ἑαυτὴν K.Q. ^w ΘΗΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν. Veron. ^x ἐστὶν om. R. ἢ ἀγάπη om. Q. ^y ἀγ. ἐστὶν pro ἐστὶν ἢ ἀγ. K. ^z οὐδὲ] οὐ δεῖ olim O. Mox ἀγαπήσωμεν O. Veron. ² αὐτόματος] + τις A.O. Sav. cet. ^a πρὸς] εἰς K.N.Q.R. ^b εὔροι K.Q. ^c τῷ πλ. κ. οὐκ ἐργάζεται] φησὶ, μακροθυμεῖ, χρηστεύεται K.Q. Sav. cet. ^d ἐννοήσῃ] ἐννοήσῃ A.K.Q.R. Veron. ἐὰν ἐννοήσῃ N. Sav. cet. ἐὰν (insertum a 2da m.) ἐννοήσῃ O. consideret Mut. Statim αὐτὸς ἑαυτὸν (ἐαυτῷ A. Veron. et ex corr. O.) om. K.Q. inclusum a Sav. Post διάκειται add. αὐτὸς K.Q. ^e πρὸς ἑαυτὸν] περὶ αὐτὸν A. ^f οὐ] καὶ οὕτω πρὸς τὸν πλησίον διακείσθω. οὐδεὶς K.Q. Sav. cet. ^g εὐχεται iidem. ^h ἑαυτὸν A. ⁱ τοὺς om. Q. Mox διακείμεθα A. et a pr. m. O. ^k δεινὰ] δεσμὰ A. Veron. mala Mut. ^l τίς] + γάρ K.Q. Sav. cet. ^m καὶ τοῦν.] μᾶλλον πᾶν τοῦν. οὐκοῦν K.Q. Sav. cet.

(532) ^ακτησόμεθα, καὶ οὐ πανσόμεθα συνάγοντες ἑαυτοὺς. ^οΚὰν τοῦτο ποιῶμεν, μνησικακία χώραν οὐκ ἔχει· τίς γὰρ ἔλοιτο ἂν ἑαυτῷ μνησικακεῖν; τίς ἂν ἔλοιτο ἑαυτῷ ὀργίζεσθαι; οὐχὶ ἡμῶν πάντων ἑαυτοῖς συγγινώσκομεν; Ἐὰν οὕτω καὶ πρὸς ^ατοὺς πλησίον διακώμεθα, οὐδέποτε ἔσται μνησικακία. Καὶ πῶς δυνατόν, φησὶ, τὸν πλησίον οὕτως ἀγαπῆσαι, ὥς αὐτὸς ἑαυτόν; Εἰ μὴ ἐποίησαν τοῦτο ἔτεροι, καλῶς ἀδύνατον εἶναι νομίζεις· εἰ δὲ ἐποίησαν, δῆλον ὅτι διὰ ῥαθυμίαν παρ' ἡμῶν οὐ γίνεται. Ἄλλως δέ, οὐδὲν ἀδύνατον ἐπιτάττει ^ωὁ Χριστὸς, ὅπου γε πολλοὶ καὶ ὑπερέβησαν αὐτοῦ τὰ ^εἐπιτάγματα. Τίς οὖν ἐποίησε τοῦτο; Ὁ Παῦλος, ὁ Πέτρος, ἡ πᾶς ὁ τῶν ἀγίων χορός. Ἄλλ' ἐὰν μὲν εἴπω ὅτι τοὺς πλησίον ἠγάπησαν, οὐδὲν μέγα ^εέρῳ τοὺς ἐχθροὺς οὕτως ἠγάπησαν, ὥς οὐκ ἂν τις ἀγαπήσειε τοὺς ὁμοψύχους. Τίς γὰρ ἂν ^βἔλοιτο ὑπὲρ τῶν ὁμοψύχων εἰς γέενναν ἀπελθεῖν, ^βμέλλων εἰς βασιλείαν ἀπείναι; Οὐδεὶς· ἀλλὰ Παῦλος ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῦτο εἴλετο, τῶν λιθασάντων ^δαὐτὸν, τῶν μαστιζάντων. Ποία οὖν ἡμῖν ἔσται συγγνώμη, τίς παραίτησις, εἰ μηδὲ ^επρὸς τὸ πολλοστόν μέρος τῆς ἀγάπης, ἥς ἐπεδείξατο περὶ τοὺς ἐχθροὺς ὁ Παῦλος, ἡμεῖς περὶ τοὺς φίλους ἐπιδειξόμεθα; Καὶ ὁ μακάριος δὲ Μωϋσῆς πρὸ τούτου ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἠθέλησε τῶν λιθασάντων αὐτὸν ἐξαλειφθῆναι τῆς βίβλου ^ητοῦ θεοῦ· καὶ ὁ Δαυὶδ τοὺς ἀντιστάντας αὐτῷ ὀρῶν ἀναιρουμένους, φησὶν, ^οΕγὼ ὁ ποιμὴν ἡμαρτον, καὶ οὗτοι τί ἐποίησαν; καὶ τὸν Σαοὺλ εἰς χεῖρας λαβὼν, ἀνελεῖν οὐκ ἠβουλήθη, ἀλλὰ διέσωζε, καὶ ταῦτα μέλλων αὐτὸς κινδυνεύειν. Εἰ δὲ ἐν τῇ παλαιᾷ ταῦτα, τίνα συγγνώμην ἔχομεν ἡμεῖς ^ιοἱ ἐν τῇ καινῇ πολιτευόμενοι, καὶ ^μμηδὲ πρὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνοις φθάνοντες μέτρον; Εἰ γὰρ, ἐὰν

10 2 Reg. xxiv. 17.

^α κτησόμεθα A.K.N.Q. Sav. cet. Sic olim O. *habebimus* Mut. Statim καὶ μὴ πανσόμεθα K.Q. Sav. cet. (πανσόμεθα a pr. m. O.) ^ο κὰν] ἂν K.Q. ^ρ ἂν ἔχει] Sic A.N.O.R. ἔχει K.Q. ἂν ἔχη Edd. ^α ἔλ. ἂν] ἂν ἔλ. A.K. N.R. Mox μνησικακεῖν—ἑαυτῷ om. A. ^τ μ. πάντων] μᾶλλον K.Q.R. ^β τοὺς] τὸν A. Mox διακείμεθα idem. ^ε ἀγαπᾶν O. ^ν εἶναι] + τοῦτο K. Sav. cet. ^ω ὁ om. R. ^ε προστάγματι K.N.Q.R. Sav. cet. ^γ πᾶς O. ^ε ἐρῳ om. R. ^α ἔλοιτο] εἴλετο ἡμῶν K.Q. ἔλοιτο ἡμῶν Sav. cet. ^β μέλλων] μᾶλλον ἢ K.Q. ^γ ἀλλὰ ὁ Π. N. Sav. cet. ἀλλ' ὁ Π. in rasura O. ^δ αὐτὸν om. R. Veron. et a pr. m. O. Statim καὶ pro τῶν K.N.Q. et ex corr. O. ^ε ἡμῖν ἔσται (ἔστιν R.) σ.] σ. ἔσται ἡμῖν K.N.Q. ^ε πρὸς om. K.N.Q. Sav. cet. ^ε ἐπιδειξόμεθα A.O. ἐπιδειξαίμεθα ex Colb. edidit Montef. ^η τοῦ θεοῦ] τῆς ζωῆς Veron. ^ι ἐπανάστάντας K.N.Q. et ex corr. O. Mox ἔλεγεν pro φησὶν K.Q. ^κ ἐβουλήθη N. Mox διέσωσε K.Q. ^ι οἱ om. R. Veron. et a pr. m. O. ^μ μηδὲ] μὴ K.N.

μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ὁ πλεόν τῶν γραμματέων
καὶ Φαρισαίων, οὐκ εἰσελευσόμεθα εἰς τὴν βασιλείαν Ῥτῶν οὐ-
ρανῶν ὅταν ἡ καὶ ἔλαττον ἐκείνων ἔχωμεν, πῶς εἰσελευσόμεθα;
D 11 “Ἀγαπάτε, φησί, τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.” Ἀγάπησον τοίνυν
τὸν ἐχθρόν· οὐ γὰρ ἐκείνον ἐνεργετεῖς, ἀλλὰ σαυτόν. Πῶς;
Ἰσος ἡ γίνῃ τῷ θεῷ. Ἐκεῖνος ἐὰν ἀγαπηθῇ παρὰ σοῦ, οὐδὲν
μέγα ἐκέρδανε· παρὰ γὰρ ὁμοδούλου ἡγαπήθη· σὺ δὲ ἐὰν ἀγα-
πήσῃς τὸν ὁμοδούλον, μέγα ἐκέρδανας· γίνῃ γὰρ ὅμοιος τῷ
θεῷ. Ὅρᾳς ὅτι οὐκ ἐκείνῳ χαρίζῃ, ἀλλὰ σαυτῷ; τὸ γὰρ
ἐπαθλον οὐκ ἐκείνῳ τίθησιν, ἀλλὰ σοί. Τί οὖν, ἂν ἢ πονηρὸς,
185 ὡς φησί; Τοσοῦτῳ ἡμεῖζον ὁ μισθός· ἡ καὶ τῆς πονηρίας ὀφεί-
λεις αὐτῷ χάριν εἰδέναι, καὶ μυρία ἐνεργετούμενος κακὸς ἦ.
Εἰ γὰρ μὴ σφόδρα κακὸς ἦν, οὐκ ἂν σοι σφόδρα ὁ μισθὸς
ἡξήθη. Ὡστε ἡ αἰτία τοῦ μὴ ἀγαπᾶν, τὸ λέγειν ὅτι πονηρὸς
ἐστίν, ἡ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ ἀγαπᾶν. Ἄρον τὸν ἀνταγωνι-
στὴν, καὶ ἀναιρεῖς τῶν στεφάνων τὴν ἀφορμὴν. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς
ἄθλητάς, πῶς θυλάκους ἄμμου ἐπλήσαντες, οὕτω γυμνάζονται;
B ὁ Σοὶ δὲ οὐ χρεία ἐπιτηδεῦσαι τοῦτο· γέμει ὁ βίος τῶν γυμνα-
ζόντων σε, καὶ ποιούντων ἐἰςχυρόν. Οὐχ ὁρᾷς ὅτι καὶ τὰ δέν-
δρα ὅσῳ ἂν ὑπὸ ἀνέμων ῥιπίζηται, τοσοῦτῳ μᾶλλον ἰσχυ-
ρότερα γίνεται καὶ πυκνότερα; Καὶ ἡμεῖς τοίνυν ἂν ὤμεν μα-
κρόθυμοι, ἰσχυροὶ ἐσόμεθα. 12 “Ἀνὴρ γὰρ, φησί, μακρόθυμος,
πολὺς ἐν φρονήσει· ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, ἰσχυρῶς ἄφρων.” Ὅρᾳς
ὅσον τοῦτου τὸ ἐγκώμιον; ὅσον ἐκείνου τὸ κατηγόρημα;
“Ἰσχυρῶς ἄφρων,” τουτέστι, πάνν. Μὴ τοίνυν μικροψυχῶμεν
C πρὸς ἀλλήλους· οὐ γὰρ ἀπὸ τῆς ἐχθρας γίνεται τοῦτο, ἀλλ’
ἀπὸ τοῦ ψυχὴν μικρὰν ἔχειν· ὥς ἐὰν ἢ ἰσχυρὰ, πάντα οἶσει

11 Matth. v. 44.

12 Prov. xiv. 29.

ⁿ ἡμῶν] ὑμῶν A.Q. ὁ πλεόν K.Q. et olim O. Statim γρ. καὶ Φαρ. pro
Φαρ. καὶ γρ. A.K.N.Q.R. Mut. ^p τῶν οὐρ.] τοῦ θεοῦ K.N.Q. ^q καὶ τὸ
ἐλ. K.Q. Statim ἔχωμεν ἐκείνων hoc ord. K.N.Q. ^r ὑμῶν] + καὶ ἔσεσθε
ὅμοιοι τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς K.Q. Sav. cet. ^s γίνῃ] + τοῦτο ποιῶν
Sav. cet. nescimus quo auctore. πῶς οὖν ἴσος γένη τῷ θ. μὴ ἀγαπῶν
K.Q. ^t γὰρ om. R. Veron. et a pr. m. O. ^v ἂν A.K.N.O.Q. ^w φησί]
+ ὅσῳ ἂν ἢ πονηρὸς K.Q. ^x μεῖζον] πλείων O. πλείω R. ^y καὶ] ἀλλὰ
καὶ K.Q. Sav. Mor. Mox αὐτῷ ὀφείλεις hoc ord. K.Q. ^z γὰρ μὴ] Sic
omnes. μὴ γὰρ Edd. Mox σοι om. R. et olim O. ^a ἡ αὕτη αἰτία] ἡ αὕτη
ἡ αἰτία (sed ἡ bis eraso) O. αὕτη ἡ αἰτία R. αὕτη αἰτία N. Sav. cet. ^b ἄθλη-
τάς] πύκτας K.N.Q. et marg. O. praecones Mut. Statim ὅπως A.O.R. ^c πηλ-
ρώσαντες K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^d σοὶ δέ] ὥδε R. Statim
οὐδὲ χρ. K.Q. et olim O. ^e ἰσχυρότερον K.N.Q. Mut. ^f ὅτι] πῶς K.Q.
^g ῥιπίζηται] Sic K.O.Q.R. Ben. ῥιπίζονται A. ῥιπίζονται Veron. ῥιπτιζήται
N. Sav. Mor. Mox γίνονται K.N. ^h καὶ ἰσχυροὶ Edd. καὶ om. K.N.Q.R.
Mut. et a pr. m. O. ⁱ ἰσχυρὸς bis K. ^k τοῦτου τὸ ἐ.] τὸ ἐ. τοῦτου K.Q.
Statim ὁρᾷς ὅσον N. Sav. cet. ^l ὥς ἐὰν] ἔως ἂν N.

ῥαδίως, καὶ οὐδὲν αὐτὴν καταποντίσαι δυνήσεται, ἀλλ' εἰς τοὺς
 ἑυδιδεινούς ἀπάξει λιμένας· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ
 αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Κ.

¹ Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπί- D
 γνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται
 θυσία, φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἐσθίειν
 μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

(533) ΤΩΝ δένδρων ὅσαπερ ἂν ^αφυτευθέντα, καὶ τῆς ἄλλης ἐπι-
 μελείας ἀπολαύσαντα, καὶ χειρῶν γεωργικῶν καὶ πόνων, ^βμηδε-
 μίαν παρέχεται τῶν πόνων ἀμοιβήν, πρόρριζα ἀνασπασθέντα
 τῷ πυρὶ παραδίδονται. Τοιοῦτον ^γδὴ τι καὶ ἐπὶ τοῦ φωτισμα- 186
 τος γίνεται. Ἐπειδὴν ^δγὰρ ἡμᾶς ὁ Χριστὸς φυτεύσῃ, καὶ τῆς
 ἀρδεΐας ἀπολαύσωμεν τῆς πνευματικῆς, εἰτα ^εμηδένα καρπὸν
 ἐπιδειξώμεθα, πῦρ ἡμᾶς ἀναμένει τὸ τῆς γεέννης, καὶ φλόξ
 ἄσβεστος. Ὁ τοίνυν Παῦλος παρακαλέσας εἰς ἀγάπην ^ςκαὶ
 καρποφορίαν ἔργων ἀγαθῶν, ^επροτρέψας ἀπὸ τῶν χρηστοτέ-
 ρων· ποίων δὴ τούτων; ^βὅτι εἰσοδὸν ἔχομεν εἰς τὰ ^ιἅγια, ἣν
 ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον· καὶ ἀπὸ τῶν σκυθρωποτέρων
 πάλιν τὸ ^καὐτὸ ^ιποιεῖ, οὕτω λέγων. Εἰπὼν γάρ, “Μὴ ^μἐγ-
 καταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, B
 ἀλλὰ παρακαλοῦντες, καὶ ^ντοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγ-
 γίζουσιν τὴν ἡμέραν,” καὶ ταύτην εἰς παραμυθίαν οὖσαν ^οἰκα-
 νην, ἐπήγαγεν· “Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ
 λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.” Δεῖ, φησὶν, ἔργων Ράγα-

¹ CAP. X. v. 26, 27.

^α εὐδιδεῖν N.O.R. εὐδίδω K.Q. HOM. XX. ^α φυτευθέντα] + καὶ χει-
 ρῶν γεωργικῶν K.Q. Sav. cet. Mox καὶ χ. γ. καὶ πόνων om. iidem. Post
 πόνων in marg. a 2da m. ἀξιώθέντα O. ^β μηδεμίαν—παραδίδονται (—δοῦνται
 N.R.)] μηδεμίαν παρέρχεται (—σχεταί A.) καρπογονίας (—ίαν A.) εἰσοδὸν (πρόσ-
 οδον A.) εἰς τὸ πῦρ βάλλεται A. Veron. ^γ δὴ om. a pr. m. O. τι om. R.
^δ γὰρ om. N. ἡμᾶς om. A. Veron. ^ε μηδένα καρπὸν] Sic K.N.O.Q.R. Veron.
 Mut. μηδὲν ἄκαρπον A. βίον ἄκαρπον Sav. cet. ^ς καὶ] + πρὸς O.R. ^ε προ-
 τρέψας] + τε K.Q. Sav. cet. ^β ὅτι] οἷον ὅτι K.Q. Sav. Mor. ^ι ἀγαθὰ R.
^κ αὐτὸ] + τοῦτο K.O.Q. Sav. cet. ^ι π. οὕτω (οὕτω om. A. Veron.) λέγων]
 ποιήσας K.Q. Mox γὰρ om. iidem. ^μ ἐγκαταλείποντες A.K.Q.R. Veron.
^ν τοσοῦτο A. τοσοῦτον et mox ὅσον a pr. m. O. ^ο ἰκ. ἐπήγαγεν] τίθησιν ἰκ.
 A. Veron. Post ἐπήγαγεν in marg. add. εἰπὼν O. καὶ ταύτην—ἐπήγαγεν] καὶ
 αὕτη γὰρ εἰς παράκλησιν ἱκανή· ἐπήγαγεν K.Q. Sav. cet. ^ρ ἀγαθῶν] + δεῖ
 Veron. Mut. Mox ἡμῶν ἁμαρτ. hoc ord. Edd. invitit N.O.R. Haec δεῖ,
 φησιν—ἀληθείας om. A. Pro iis haec habent K.Q. ὥστε ἀγαθῶν ἔργων σφό-
 δρα ἡμῖν δεῖ· καὶ δηλοποιῶν (δηλον ποιῶν Q.) τίνος ἐνεκεν δεῖ, εὐθὺς ἐπάγει.

θῶν, καὶ σφόδρα δεῖ· “Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν
 μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἀμαρ-
 τιῶν ἀπολείπεται ἡ θυσία.” ¹ Ἐκαθάρθης, ἀπὸ πλάγης ἐγκλη-
 C μάτων, γέγονας υἱός. ² Ἄν τοίνυν ἐπὶ τὸν πρότερον ἔμετον
 ὑποστρέψῃς, πάλιν ἀποκήρυξις ἑμένει καὶ πῦρ, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα· οὐ γὰρ ἐστὶ θυσία δευτέρα. Πάλιν ἐνταῦθα ἡμῖν ἐπι-
 φύονται οἱ τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες, καὶ ὅσοι πρὸς τὸ βά-
 πτισμα ὀκνοῦσιν ἐλθεῖν· ἐκείνοι μὲν λέγοντες, ὅτι οὐκ ἀσφαλὲς
 ἑαυτοῖς τῷ βαπτίσματι προσελθεῖν, εἶγε οὐκ ἔστιν ἄφεσις δευ-
 τέρα· ³ οὗτοι δὲ φάσκοντες, οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι μεταδούναι
 μυστηρίων τοῖς ἡμαρτηκόσιν, εἶγε μὴ ἔστιν ἄφεσις δευτέρα.
 Τί οὖν πρὸς ἀμφοτέρους ἐροῦμεν; Ὅτι ⁴ οὐ τὴν μετάνοιαν ἔν-
 D ταῦθα ἀναιρεῖ, οὐδὲ τὸν διὰ μετanoiás ἐξιλασμόν, οὐδὲ ὠθεῖ καὶ
 καταβάλλει διὰ τῆς ἀπογνώσεως τὸν ἑπτακότα· οὐχ οὕτως
 ἐχθρός ἐστὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας· ἀλλὰ ⁵ τί; τὸ δεύ-
 τερον ἀναιρεῖ λουτρόν. Οὐ γὰρ εἶπεν, οὐκέτι ἐστὶ μετάνοια,
 οὐδὲ, οὐκέτι ἐστὶν ἄφεσις, ἀλλὰ, θυσία ⁶ οὐκέτι ἐστὶ, τουτέστι,
 σταυρός ⁷ δεύτερος οὐκέτι ἐστὶ· θυσίαν γὰρ τοῦτο καλεῖ. “Ἐμὴ
 γὰρ θυσία, φησὶ, τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἀγιαζομέ-
 νους” οὐχ ὥσπερ τὰ ⁸ Ἰουδαϊκά. Διὰ γὰρ τοῦτο τοσαῦτα ἄνω
 καὶ κάτω ⁹ διελέχθη περὶ τῆς θυσίας, ὅτι ¹⁰ μία, καὶ μία, ¹¹ οὐ
 τοῦτο μόνον βουλόμενος δηλῶσαι, ὅτι διενήνοχε τῶν Ἰουδαϊκῶν
 187 ¹² τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἀσφαλεστέρους ποιῆσαι, ὥστε μηκέτι προσ-
 δοκᾶν κατὰ τὸν Ἰουδαϊκὸν νόμον ἄλλην ¹³ θυσίαν. “Ἐκουσίως
 γὰρ, φησὶν, ἀμαρτανόντων ἡμῶν.” ¹⁴ Ὅρα πῶς συγγνωμονικός
 ἐστὶν· “Ἐκουσίως, φησὶν, ἀμαρτανόντων ἡμῶν.” Ὡστε ὁ τῶν
 ἀκουσίως ἐστὶ συγγνώμη. “Μετὰ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.”
¹⁵ Ἦτοι τοῦ ἁριστοῦ φησιν, ἡ τῶν δογμάτων ἀπάντων. “Οὐκέτι

¹ θυσία] + δὲ λέγει, τοιοῦτόν (τοῦτο K.Q.) ἐστὶν K.Q. Sav. cet. ² ἑκα-
 θαρίσθης Cat. ἐκαιώθης Veron. ³ ὑποστρέψῃς] Sic K.N.Q.R. Cat. et a
 pr. m. O. ἐπιστρέψῃς Edd. ⁴ ἑμένει] + σε ex corr. O. ⁵ αὐτοῦς A. Cat.
 Veron. ἑαυτοῖς O.R. ⁶ οὗτοι—δευτέρα om. A. ⁷ οὐ] + σκοπῶ τοιοῦτο
 ἐνταῦθα τοῦτό φησιν, οὐδὲ K.Q. Sav. Mor. οὐδὲ pro οὐ Ben. ⁸ ἐνταῦθα om.
 K.Q. Sav. cet. Mox ἡ τὸν pro οὐδὲ τὸν iidem. ⁹ πεπτωκότα Q. ¹⁰ τῆς
 σ. τῆς ἡ.] τῆς ἡ. [ῶς R. ¹¹ τί om. A.K.Q. Cat. Veron. invito Mut. ¹² ἔσται
 K.Q. ἐστὶ μ. οὐδὲ οὐκέτι om. A. ¹³ οὐκέτι—θυσίαν] τουτέστιν, οὐκέτι (+ ἐστὶ
 Q.) σταυρός· θυσίαν K.Q. ¹⁴ δεύτερος om. N. ¹⁵ μία γὰρ θυσία N.Q.R.
 Veron. et olim O. ¹⁶ Ἰουδαϊκά] + οὐδὲ πολλάκις K.Q. Sav. cet. ¹⁷ διε-
 λέχθη A. Mox τῆς om. R. et olim O. ¹⁸ μὴ bis R. καὶ μία om. Cat. Mut.
¹⁹ οὐ] ἡ Cat. Veron. Mox μόνον om. A. Veron. ²⁰ τοῦτο N.O. Cat. τοῦτο
 om. K.Q. ²¹ θυσίαν] + διὸ καὶ οὕτως εἶπεν (mox om. φησὶ) K.Q. ²² ὅρα
 Sic K.O.Q.R. Cat. Mut. ὁρᾶς Edd. Post ἐκουσίως add. γὰρ O.R. ²³ τῶν
 ἀ. ἐστὶ σ.] τοῖς ἀ. σ. ἐστὶ K.Q. Sav. cet. ²⁴ Ἦτοι—ἀπάντων] Ἦτοι περὶ πίστεως
 τοῦτο λέγει, ἡ τῶν ὁρθῶν δογμάτων K.Q. ²⁵ ἁριστοῦ] θεοῦ R. Mox Ἦτοι pro
 ἡ A.N.R. Cat.

περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία” ἀλλὰ τί; “Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ ¹ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.” ² “Ὑπεναντίους οὐ τοὺς ³ ἀπίστους φησὶν, ἀλλὰ καὶ B τοὺς ἑναντία πράττοντας τῇ ἀρετῇ” ⁴ ἢ ὅτι καὶ τοὺς οἰκείους τὸ αὐτὸ ⁵ δέξεται πῦρ, ὅπερ καὶ τοὺς ὑπεναντίους. Εἶτα τὸ διαβρωτικὸν αὐτοῦ δηλῶν, ὥσπερ ἐψύχωσεν αὐτὸ, “Πυρὸς ⁶ ζῆλος,” εἰπὼν, “ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.” Καθάπερ γὰρ θηρίον παροξυνόμενον καὶ σφόδρα ⁷ χαλεπὸν καὶ ἐξηγριωμένον οὐκ ἂν παύσαιοτο, ἕως ⁸ ἂν λάβου τινὰ καὶ καταφάγοι· οὕτω καὶ τὸ πῦρ ἐκείνο, καθάπερ τις ὑπὸ ⁹ ζήλου κενοτούμενος, ¹⁰ ὧν ἂν ἐπιλάβηται, οὐκ ἀφήσιν, ¹¹ ἀλλὰ τρώγει καὶ διασπᾷ.

Εἶτα καὶ τὸν λόγον ἐπάγει τῆς ἀπειλῆς, ὅτι εἰκότως, ὅτι δικαίως· ¹² ὅπερ εἰς πίστιν ἐστὶ συμβαλλόμενον, ὅταν δείξωμεν ὅτι ¹³ δικαίως γίνεται. ¹⁴ “Ἀθετήσας γὰρ, ¹⁵ εἴησιν, τίς νόμον C Μωϋσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει.” “Χωρὶς οἰκτιρμῶν,” ¹⁶ ἢ φησὶν. “Ὡστε οὐδεμία συγ- (534) γνώμη, οὐδεὶς ἔλεος ἐκεῖ· ¹⁷ καίτοιγε Μωϋσέως ὁ νόμος ἐστὶ· τὰ γὰρ πολλὰ αὐτὸς διετάξατο. Τί ἐστίν, “ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισίν;” ¹⁸ Ἄν δύο καὶ τρεῖς μαρτυρήσωσι, φησὶν, εὐθέως τὴν δίκην ἔδοσαν. Εἰ τοίνυν ἐπὶ τῆς παλαιᾶς, ἔνθα ὁ Μωϋσέως ἀθετεῖται νόμος, τοσαύτη ¹⁹ τιμωρία· ²⁰ “Πόσω δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας.” Καὶ πῶς καταπατεῖ τις τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ; “Ὅταν ²¹ γὰρ ²² αὐτοῦ D μετέχων ἐν τοῖς μυστηρίοις, ἁμαρτίαν ²³ ἐργάσῃται, φησὶν, οὐχὶ κατεπάτησεν αὐτόν; οὐχὶ κατεφρόνησεν αὐτοῦ; Καθάπερ γὰρ τῶν καταπατουμένων οὐδένα λόγον ἔχομεν· οὕτω καὶ οἱ ἁμαρτάνοντες τοῦ Χριστοῦ οὐδένα λόγον ἔσχον, ²⁴ καὶ οὕτως ἡμαρ-

2 v. 28.

3 v. 29.

¹ κολάσεως K. ² ὑπεναντίους om. A.R. Veron. et in text. O. in invit. Cat. Mut. ³ ἀπίστους] + μόνον K.O.Q. Sav. cet. ⁴ τάναντία N. et in rasura O. ⁵ ἢ ὅτι] οὐδὲν οὖν ἄλλο ἐντεῦθεν ἢ τοῦτο δηλοῖ ὅτι K.Q. Sav. Mor. Statim καὶ om. R. et olim O. ⁶ δέξεται] Sic K.N.Q. et ex corr. O. δέξεται Cat. λεί-
ξεται R. et olim O. λήφεται A. Edd. ⁷ ζῆλον R. εἶτα—ὑπεναντίους om. K. ⁸ χαλεπὸν] Sic A.O.R. Cat. χαλεπαῖνον N. Sav. cet. καὶ σφ. χαλεπὸν om. Veron. χαλεπὸν καὶ om. K.Q. ⁹ ἂν om. A. Veron. ¹⁰ ζήλου] + τινὸς A. ¹¹ ὧν] ὅν A.R. Cat. Veron. ¹² ἀλλὰ] + καὶ K. ¹³ ὅπερ] ὥσπερ γὰρ K.Q. ¹⁴ δικαίως] + τι N. Mut. Statim γίνεται om. K.Q. ¹⁵ φ. τίς] τις, φ. N.R. ¹⁶ φησὶν om. K.Q. ¹⁷ ἔλεος] + φησὶν R. ¹⁸ καίτοιγε—ἐστὶ] Μωϋσέως τὸν νόμον λέγει, καίτοι αὐτοῦ ὄντα K.Q. ¹⁹ τιμωρία] + πόσω μᾶλλον ἐνταῦθα; διὸ καὶ οὕτω φησὶ K.Q. Sav. cet. ²⁰ γὰρ accessit ex K.N.O.Q.R. Cat. Mut. ²¹ αὐτοῦ μ.] ὁ αὐτοῦ μ. K.Q. ὁ μ. αὐτοῦ A. Edd. Post μυστηρίοις add. τις O.R. Nobiscum faciunt N. Cat. ²² ἐργάσῃται, φ.] ἐργάζῃται, εἰπέ μοι K.Q. Sav. cet. ²³ καὶ] ὅθεν καὶ K.O.Q. Sav. cet.

τον. Γέγονας σῶμα Χριστοῦ, καὶ δίδως σαυτὸν τῷ διαβόλῳ, ὥστε ^ακαταπατεῖν σε; “Καὶ τὸ αἷμα, ^τφησί, κοινὸν ἡγήσάμενος.” Κοινὸν τί ἐστι; ^ςΤουτέστιν, ἀκάθαρτον, ^ητὸ μηδὲν
 188 πλέον ἔχειν τῶν λοιπῶν. “Καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας.” Ὁ γὰρ τὴν εὐεργεσίαν μὴ παραδεχόμενος, ὑβρίσει τὸν εὐεργετήσαντα. Ἐποίησέ σε υἱόν· σὺ δὲ θέλεις γενέσθαι δοῦλος· ἦλθε ^νκατασκηνώσαι πρὸς σέ· σὺ δὲ ^νἐπεισάγεις αὐτῷ ^κπονηροὺς λογισμούς· Ὁ Χριστὸς ἠθέλησεν ἰδρυθῆναι πρὸς σέ· σὺ δὲ αὐτὸν καταπατεῖς διὰ τῆς κραιπάλης, ^ζδιὰ τῆς μέθης. Ἀκούσωμεν οἱ ἀναξίως τῶν μυστηρίων μετέχοντες, ἀκούσωμεν οἱ ἀναξίως ^ατῇ τραπέζῃ προσιόντες ἐκείνη. “Μὴ δώτε τὰ ἁγία, φησί, τοῖς ^κκυσί, μήποτε καταπατήσωσιν ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν.”
 Β τουτέστι, ^εμὴ καταφρονήσωσι, μὴ διαπτύσωσιν. Ἄλλ’ οὐκ εἶπε τοῦτο, ἀλλ’ ὁ τοῦτου φοβερώτερον ἦν· ἀπὸ γὰρ τοῦ φοβεροῦ ἐπισφίγγει τὰς ψυχὰς· ἱκανὸν ^αγὰρ καὶ τοῦτο ἐπιστρέψαι παραμυθίας οὐχ ἦπτον. ^εΚαὶ ὁμοῦ τε τὴν διαφορὰν δείκνυσσι ^τκαὶ τὴν κόλασιν, καὶ τὴν κρίσιν αὐτοῖς ἀφήσιν, ἅτε τοῦ πράγματος ὄντος ^εφανεροῦ. “Πόσῳ δοκεῖτε, ^τφησί, χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας;” Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ ^τκαὶ περὶ τῶν μυστηρίων αἰνίττεσθαι. Εἰτα καὶ μαρτυρίαν ἐπάγει λέγων, ^ς“^κΦοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος. Γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ^αἀνταποδώσω καὶ πάλιν,
 C Κύριος κρινεῖ ^πτὸν λαὸν αὐτοῦ.” ^ε“Ἐμπεσοῦμεθα, φησὶν, εἰς χεῖρας κυρίου, καὶ μὴ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.” Ἄλλ’ ἐὰν μὴ ^πμετανοήσητε, εἰς χεῖρας θεοῦ ἐμπεσεῖσθε· ἐκεῖνο φοβερὸν, ^οτοῦτο οὐδὲν ἐστὶ τὸ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἐμπεσεῖν. Ὅταν ἴδωμεν, ^ρφησί, τινὰ κολαζόμενον ἐνταῦθα, μὴ ^αφοβηθῶμεν ἐπὶ

4 Matth. vii. 6.

5 v. 31, 30.

6 2 Reg. xxiv. 14.

^α καταπατεῖν σε] καταπατῆσαι A.O.R. Veron. ^τ φ. κοινόν] κοινόν, φ. N.O.R. Cat. ^ς τουτέστιν] τὸ K.Q. Sav. cet. ^η τὸ] ὁ K.Q. ἡ τῷ Cat. Mox πλ. ἔχειν O.R. Cat. Veron. ἔχειν πλ. A. ἔχον πλ. N. πλ. ἔχει K.Q. πλ. ἔχον Sav. cet. ^ν κατασκηνώσαι] κατεσκήνωσε Veron. καὶ κατασκηνώσεν (sic) A. Statim eis σέ A. ἐν σοι R. ^ν ἐπεισάγεις Veron. ἐπεισάγαγης (sic) A. Statim αὐτῷ A. Mut. σαυτῷ Edd. ^κ λογ. πονηροὺς inverso ord. O.R. ^ζ ὁ Χρ. ἠθέλησεν] ἦλθεν K.Q. Statim ἰδρυθῆναι K. ^ζ διὰ τῆς μ. ἀκούσωμεν οἱ om. A. ^α τῇ τρ. προσιόντες pro προσιόντες τῇ τρ. A.K.O.Q.R. ^κ κυσί] + μηδὲ βάλετε τοὺς μαργαρίτας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων O.R. Mut. Post καταπατήσωσιν add. αὐτοὺς iidem. ^ε μὴ] Sic N.O.Q.R. μὴ πως Edd. ^α γὰρ om. N. Post ἐπιστρέψαι add. ψυχὴν in marg. O. ^ε [καὶ] Sav. καὶ om. K.Q. ^τ καὶ τὴν κόλασιν om. R. Mox ἐφίστασιν pro ἀφίσιν K.Q. Sav. cet. ^ε φοβεροῦ K.Q. ^τ φησί om. N. ^κ καὶ om. K.Q. ^κ φοβερόν] + γὰρ ex corr. O. ^α ἀνταποδώσω] + λέγει κύριος K.Q. Sav. cet. ^π τὸν λ. αὐτοῦ] λαοὺς R. Statim ἐμπίσωμεν οὖν, φ. K.Q. Mox θεοῦ ζῶντος pro κυρίου iidem. ^π μετανοήτε R. Veron. invita Cat. μετανοεῖτε A. et a pr. m. O. ^ο τοῦτο] + δὲ ex corr. O. Mox ἐμπεσεῖν om. A. Veron. ^ρ φησί] τοίνυν O.R. Mut. φησὶ om. K. ^α φοβηθῶμεν] φρίξωμεν K.Q.R. Mut. ἐπὶ τοῖς π. om. A. Veron.

τοῖς παροῦσιν, ἀλλὰ φρίζωμεν ἐπὶ τοῖς μέλλουσι. ⁷ “Κατὰ γὰρ τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς καταπαύσει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.” Ἀμα καὶ ἕτερον αἰνίττεται ἑνταῦθα. “Ἐμοὶ ἡ γὰρ ἐκδίκησις, φησὶν, ἐγὼ ἀνταποδώσω.” Ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦτο εἴρηται τῶν κακῶς ποιούντων, οὐ τῶν κακῶς D πασχόντων. Ἐνταῦθα καὶ παραμυθεῖται αὐτοὺς, μονονουχὶ λέγων· μένει διαπαντὸς ὁ θεὸς καὶ “ζῇ” ὥστε καὶ νῦν ἀπολάβωσιν, ὕστερον ἀπολήψονται. Ἐκείνους δεῖ στενάζειν, οὐχ ἡμᾶς· ἡμεῖς μὲν γὰρ εἰς τὰς ἐκείνων ἐμπιστούμεθα χεῖρας, ἐκείνοι δὲ εἰς τὰς τοῦ θεοῦ. *Οὔτε γὰρ ὁ παθὼν πάσχει κακῶς, ἀλλ’ ὁ ποιῶν· οὔτε ὁ εὐεργετούμενος εὐεργετήθη, ἀλλ’ ὁ εὐεργετῶν.

² Ταῦτα οὖν εἰδότες, ἀνεξίκακοι ὤμεν περὶ τὸ πάσχειν κακῶς, πρόχειροι ^a πρὸς τὰς εὐεργεσίας. Τοῦτο δὲ ^b ἔσται, εἰς χρη- 189 μάτων καταφρονῶμεν καὶ δόξης. Ὁ ταῦτα τὰ πάθη ^c ἀποδυσάμενος, ἀπάντων ἀνθρώπων ἐστὶν ἐλευθεριώτερος, καὶ αὐτοῦ τοῦ τὴν ἀλουργίδα περικειμένου εὐπορώτερος. Οὐχ ὁρᾷς ὅσα γίνονται κακὰ ^d διὰ χρήματα; οὐ λέγω ὅσα διὰ τὴν πλεονεξίαν, ἀλλ’ ἐν τῇ προσπαθείᾳ τούτων. Οἷόν τι λέγω, ἂν ἀπολέσῃ τις χρήματα, παντὸς θανάτου χαλεπώτερον βίον ζῇ. Τί ^e ἀλγεῖς, ἄνθρωπε, τί δακρύεις; ὅτι σε τῆς περιττῆς φυλακῆς ἀπήλλαξεν ὁ θεός; ἴδι οὐ κἀθὲν τρέμων καὶ δεδοικώς; Εἴτα ἂν μὲν σε τις προσδήσῃ θησαυρῷ, κελεύων διαπαντὸς ἐκεῖ καθῆσθαι, καὶ ἀγρυ- B (535) πνεῖν ^f ὑπὲρ ἀλλοτρίων, ἀλγεῖς, δυσχεραίνεις; σὺ δὲ σαντὸν ^h προσδήσας δεσμοῖς χαλεπωτάτοις, ἐπειδὴ ἀπηλλάγῃς τῆς δουλείας, ἀλγεῖς; *Οὕτως προλήψεώς εἰσιν αἱ λύπαι καὶ αἱ εὐφροσύναι· καθάπερ γὰρ ἀλλότρια ἔχοντες, οὕτως αὐτὰ τηρούμεν. Νῦν πρὸς τὰς γυναῖκάς μοι ὁ λόγος. ¹ Εἰχέ τις γυνὴ πολλάκις ἀπὸ χρυσοῦ ὕφασμένον ἱμάτιον, καὶ τοῦτο τινάσσει, περιβάλλει λίνοις, τηρεῖ μετὰ ἀσφαλείας, τρέμει ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀπολαύει αὐτοῦ· ἡ γὰρ ἐτελεύτησεν, ἢ ἐχάρευσεν· ἢ, καὶ μηδὲν

⁷ Sirac. v. 6.

¹ ἕτερον] + τι K.Q. Sav. cet. ^a ἑνταῦθα] διὰ τοῦ εἰπεῖν K.Q. ἑνταῦθα διὰ τοῦ εἰπεῖν Sav. cet. ^b γὰρ om. K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν om. A.K.Q. Sav. cet. ^c ἐπὶ—εἴρηται] περὶ ἐκείνων γὰρ εἴρηται τοῦτο, περὶ K.Q. ^d ζῇ om. R. ^e οὔτε] οὐ K.N.Q. Sav. cet. ^f οὔτε—εὐεργετῶν] οὔτε ὁ εὐεργετῶν A. ἐκείνος γὰρ καὶ εὐηργετήθη ἀδίκως πεπονθὼς K.Q. ^g ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ φιλοκόσμων γυναικῶν καὶ πλεονεκτῶν· καὶ παραμυθία πρὸς τοὺς πλεονεκτούμενους. Veron. Ταῦτ’ οὖν K. ^h πρὸς τὰς εὐ.] περὶ τὸ εὐεργετεῖν K.Q. Sav. cet. ⁱ ἐστὶν R. Statim εἰς pro ἂν A.K.N.Q. ^j ἀποδύς R. et a pr. m. O. Mox ἐλευθερώτερος K.N.Q. Sav. cet. ^k διὰ τὰ χρ. A.K.Q.R. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ^l ἀλγεῖς] λέγεις K.N.Q. ^m ὅτι οὐ] τί οὖν R. et olim O. ⁿ ὑπὲρ τῶν ἀλλ. K.Q. ^o δεσμήσας K.Q. ^p ἐσχέ O.Q.R. Mox χρυσοῦ O.

C τούτων συμβῆ, ^k δέδοικυῖα μὴ τῇ συνεχεῖ χρήσει δαπανῶσα
 αὐτὸ, ^l ἀποστερήσει ἑαυτὴν, ^m ἄλλως ἑαυτὴν ἀποστερεῖ τῇ φειδω-
 λῖα. Ἄλλὰ ⁿ παραχωρεῖ ἑτέρα; Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο δῆλον· εἰ δὲ
 καὶ παραχωρήσει, ^o καὶ ἐκείνη πάλιν ὁμοίως αὐτῷ χρήσεται.
 Καὶ εἴ τις ^p ἔρευνήσει ἐν ταῖς οἰκίαις, εὔρησει τὰ μάλιστα τίμια
 τῶν ἱματίων καὶ τὰ ἄλλα ^q ὑπερέχοντα, ταῦτα ἐν πλείονι τιμῇ,
 ὥσπερ ἐμψύχους δεσπότης, θεραπευόμενα· οὐ γὰρ χρήται αὐ-
 τοῖς συνεχῶς, ἀλλὰ δέδοικε καὶ τρέμει, σήτας καὶ τὰ ἄλλα τὰ
 βιβρώσκειν εἰωθότα ἀποσοβοῦσα, καὶ τὰ πλείονα ἐν μύροις καὶ
 D ἀρώμασι τιθεῖσα, ^r οὐδὲ πᾶσιν ἐπιτρέπουσα τῆς ὄψεως καταξι-
 ωθῆναι ἐκείνης, ἀλλ' αὐτὴ πολλάκις μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ταῦτα
^s ἐπιμελῶς διατιθεῖσα. Οὐκ εἰκότως, εἰπέ μοι, ^t εἰδωλολατρεῖαν
 τὴν πλεονεξίαν ἐκάλεσεν ὁ Παῦλος; ^u Ὅσῃν γὰρ ἐκεῖνοι ^v τιμὴν
 περὶ τὰ εἰδῶλα ἐπιδείκνυνται, τοσαύτην καὶ οὗτοι περὶ τὰ ἱμά-
 τια, περὶ τὰ χρυσία. Μέχρι τίνος ^w βόρβορον ἀνακινούμεν;
 μέχρι τίνος τῷ πληῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ προσηλώμεθα; Ὡσπερ
 190 γὰρ ἐκεῖνοι τῷ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖ ἔκαμνον, οὕτω καὶ ἡμεῖς
 τῷ διαβόλῳ κάμνομεν, καὶ μαστιζόμεθα πολὺ χαλεπωτέρας
^x μάστιγας· ὅσῃ γὰρ ^y κρείττων σώματος ψυχῇ, τοσούτῳ φρον-
 τὶς μωλώπων· μαστιζόμεθα καθ' ἐκάστην ἡμέραν, δεδοίκαμεν
 φροντίζοντες, τρέμοντες. Ἄλλ' εἰ ἂν θελήσωμεν ^z στεναῖσαι, εἰ ἂν
 θελήσωμεν ἀναβλέψαι πρὸς τὸν θεόν, πέμπει ἡμῖν οὐ Μωϋσέα,
 οὐδὲ Ἀαρὼν, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ λόγον καὶ τὴν κατάνυξιν. Οὗτος
 τοίνυν ἐλθὼν, καὶ κατασχὼν ^a ἡμῶν τῶν ψυχῶν, ἐλευθερώσει τῆς
 δουλείας ^b ἡμᾶς τῆς πικρᾶς, ἐξάξει ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, τῆς ^c ἀνο-
 B νήτου καὶ ματαιοπόνου σπουδῆς, τῆς δουλείας τῆς οὐδὲν κέρδος
 ἐχούσης. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν καὶ χρυσία λαβόντες ^d ἐξῆλθον,
 τὸν μισθὸν τῆς οἰκοδομῆς· ἡμεῖς δὲ οὐδέν· καὶ εἴθε μηδέν·

^k δέδοικε K.N.Q. Sav. cet. Mox δαπανήσασα iidem. ^l ἀποστερήσει] Sic A.R. et olim O. ἀποστερήσει Veron. ἀποστερήσειεν K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^m ἄλλως] πλὴν ἄλλως N. καὶ ἄλλος (+ οὖν Q.) οὐκ ἀποστερήσει K.Q. Sav. cet. Statim ἀποστ. ἑαυτὴν hoc ord. K.Q. Sav. cet. ἑαυτὴν om. N. ⁿ παραχωρεῖ] + αὐτὸ K.Q. Statim ἐτέρῳ A. Veron. Mox οὕτω pro οὐδὲ K.Q. ^o κάκεινη N. ἐμπαλιν (ἐν πάλιν A.) ἐκείνη pro ἐκείνη πάλιν A. Veron. ^p ἔρευνήσειεν N. Statim τὰ ἐν ταῖς οἰ. Edd. τὰ om. N.R. Mut. et a pr. m. O. ^q ὑπερ.] τὰ ὑπερ. K.Q. Sav. cet. Statim ταῦτα om. N. Sav. cet. ^r οὐδέ] καὶ οὐδέ K.Q. Statim παισὶν O.R. ^s ἐπιμελῶς διατ. pro διατ. ἐπιμελῶς K.N.O.Q.R. ^t εἰδωλολατρίαν K.N.R. Veron. εἰδῶλ. post πλεονεξίαν transp. K.Q. ^u ὅσῃν] ἦν A. Veron. Mox ἐκείνη A. ^v τιμὴν περὶ τὰ εἰδ.] περὶ τὰ εἰδ. τιμὴν K.O.Q.R. τιμὴν om. N. Statim ἐπεδείκνυντο K.Q. ^w βόρβορον—τίνος om. A. ^x μάστιγας] + καὶ μὴ τινα ὑπερβολὴν καταγνῶς τοῦ λόγου K.Q. Sav. cet. ^y κρείττω σώματι A. σώματος κρείττων K.N.O.R. Mox τοσαύτη φροντίζει μωλ. A. Veron. ^z στεναῖσαι, εἰ ἂν θ. om. K.Q. Mox Μωσεία A.N. ^a ἡμῶν τῶν ψ.] Sic N.O.R. τῶν ψ. ἡμῶν A. Veron. ἡμῶν τὰς ψυχὰς K.Q. Sav. cet. ^b ἡμᾶς τῆς π.] Sic K.N.O.Q. ἡμᾶς om. A. τῆς π. ἡμᾶς Edd. ^c ἀνοήτου K.Q. ^d ἐξῆλθον] + ἔχοντες N. et marg. O.

*καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν οὐ χρυσία, ἀλλὰ τὰ Αἰγύπτου κακὰ, ἀμαρτήματα καὶ κολάσεις καὶ τιμωρίας.

Μάθωμεν τοίνυν ὠφελείσθαι, μάθωμεν ἐπηρεάζεσθαι· τοῦτό ἐστι Χριστιανοῦ· ἱκαταφρονήσωμεν τῶν χρυσῶν ἱματίων, καταφρονήσωμεν τῶν χρημάτων, ἵνα μὴ καταφρονήσωμεν τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας· καταφρονήσωμεν χρημάτων, καὶ μὴ καταφρονήσωμεν τῆς ψυχῆς· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ κολαζομένη, αὕτη ἐστὶν ἡ ^h τιμωρουμένη· ἐκεῖνα ἐνταῦθα μένει, αὕτη δὲ ἄπεισιν ἐκεῖ. Τίνος ἔνεκεν, εἰπέ μοι, κατακόπτεις σαυτὸν, καὶ οὐκ αἰ- C σθάνη; Ταῦτα πρὸς τοὺς πλεονέκτας λέγω. Καλὸν δὲ καὶ πρὸς τοὺς πλεονεκτούμενους εἰπεῖν, ^k φέρετε γενναίως τὰς πλεονεξίας· ἑαυτοὺς ἀναιροῦσιν ἐκεῖνοι, οὐχ ὑμᾶς. Ὑμᾶς μὲν ἀποστεροῦσι χρημάτων, ἑαυτοὺς δὲ γυμνοῦσι τῆς εὐνοίας τοῦ θεοῦ καὶ τῆς βοθείας· ὁ δὲ ἐκείνης γυμνωθεὶς, καὶ ἅπαντα ⁱ περιβάλλεται τῆς οἰκουμένης τὸν πλοῦτον, πάντων ἐστὶ πενέστερος· ^m ὥσπερ καὶ ὁ πάντων πενέστερος, ἂν ταύτην ἔχῃ, πάντων ἐστὶν εὐπορώτερος. ⁸ “Κύριος ⁿ γὰρ, φησὶ, ποιμαίνει με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.” Εἰπέ δὴ μοι, εἴ τινα ^o εἶχες ἄνδρα μέγαν καὶ θαυμαστὸν, πάνν σε φιλοῦντα καὶ κηδόμενον, εἴτα ἔγνωσ ὅτι D διαπαντὸς ζήσεται, καὶ ^p οὐ προτελευτήσῃ σαυτοῦ, καὶ πάντα σοι παρέξει μετὰ ἀδείας ^q ὥς τῶν σῶν ἀπολαύειν· ἄρα ^r ἂν ἠθέλησας κτήσασθαι τι; ἄρα ἂν, εἰ πάντων ἐγυμνώθης, οὐχὶ ^s πλουσιωτέρα ἐνόμιζες εἶναι διὰ τοῦτο; Τί δήποτε οὖν πενθεῖς; ὅτι χρήματα οὐκ ἔχεις; Ἄλλ’ ἐννόει ὅτι ἀφηρεῖς τῶν ἀμαρτημάτων τὴν ὑπόθεσιν. Ἄλλ’ ὅτι ^t ἔχουσα ἀπεστερήθης; Ἄλλ’ ἐκτήσω τοῦ θεοῦ τὴν ^v εὐνοίαν. Καὶ πῶς ἐκτησάμην, φησὶν; Εἶπε, ⁹ “Διὰ τί ^w μὴ ἀδικεῖσθε;” εἶπεν ὅτι μακάριοι οἱ ^x πάντα 191 εὐχαρίστως φέροντες. Ἐννόει τοίνυν ὅσης εὐνοίας ^y ἀπολαύσῃ,

⁸ Psal. xxii. 1.

⁹ 1 Cor. vi. 7.

* καὶ γὰρ] νῦν δὲ K.Q. Sav. cet. Proximum καὶ om. R. ^f καταφρ. τῶν χρ. ἱματίων om. N.R. Mut. Sic, ut videtur, a pr. m. O. καταφρ. τῶν χρημάτων om. K.Q. Ex χρημάτων fecit χρυσῶν ἱματίων corrector O. ^g τῆς om. K.Q.R. et olim O. ^h τιμωμένη R. Statim ἐκεῖνα ἐνταῦθα μένει om. A. ⁱ ἔνεκεν] + τίνος Q. Sav. cet. Mox σεαυτὸν O. ^k φέρε A. ⁱ περιβάλλεται A. Mox ἁπάντων N. ^m ὥσπερ] + οὖν K.Q. Sav. cet. ὥσπερ—πενέστερος om. A. Veron. ⁿ γὰρ om. K.Q.R. et olim O. ^o ἔσχεις K. ἔχεις Veron. Mox μέγα A.O. ^p οὐ προτελευτήσῃ σαυτοῦ] Sic de nostro correximus. Edebat οὐ προτελευτήσεις αὐτοῦ. σὺ pro οὐ N. et corr. O. ^q ὥς τῶν σῶν] τὰ αὐτοῦ ὥστε σε K.Q. τὰ αὐτοῦ, ὥστε σε [ὥς τῶν σῶν] Sav. Mor. et sine uncis Ben. ^r ἂν om. K. ^s πλουσιωτέρα] σε πλουσιωτέραν N.O. Sav. cet. σε πλουσιώτερος K.Q. ^t ἔχουσα] Sic K.N.Q. Mut. ἄκουσα R. οὐσίας A. Edd. Sic in rasura O. ^v ἐννοίαν A. ^w μὴ] + μάλλον K.Q. Sav. cet. Post ἀδικεῖσθε add. εἶπεν ὅτι ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε ἰdem. ^x πάντα εὐχαρίστως φέροντες] Sic A.N.O.R. Mut. πάντα εὐχαριστοῦντες Veron. πτωχοὶ τῷ πνεύματι K.Q. Sav. cet. ^y ἀπολαύσῃ] Sic A.K.O.Q.R. ἀπολαύσεις Edd. Statim ταῦτα (ταύτην A.) διὰ τῶν ἔργων ἐπιδ. om. K.Q.

h h 2

ταῦτα διὰ τῶν ἔργων ἐπιδειξαμένη. Ἐν γὰρ μόνον ζητεῖται (536) παρ' ἡμῶν, τὸ ἐπὶ πᾶσιν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ, καὶ πάντα ἔχομεν μετὰ δαψιλείας. Οἷόν τι λέγω· ἀπώλεσας χρυσοῦ λίτρας μυρίας; εὐχαρίστησον εὐθέως τῷ θεῷ, καὶ δέκα μυριάδας ἐκτίσω διὰ τῆς φωνῆς ἐκείνης καὶ τῆς εὐχαριστίας. Εἰπέ γάρ μοι, πότε μακαρίζεις τὸν Ἰώβ; ὅτε εἶχε τὰς τοσαύτας καμήλους καὶ τὰ ποίμνια καὶ τὰ βουκόλια, ἢ ὅτε ἐκείνην τὴν φωνὴν ἀφῆκεν, ¹⁰ “Ὁ κύριος ἔδωκεν, ὁ κύριος ἀφείλετο;” Καὶ γὰρ ὁ διάβολος διὰ τοῦτο ἡμᾶς ζημιοῖ, οὐχ ἵνα τὰ χρήματα ^a μόνον ἀφέληται· οἷδε γὰρ ὅτι οὐδέν ἐστιν· ἀλλ' ἵνα διὰ τούτων ἀναγκάσῃ εἰπεῖν τι βλάβσφημον. Οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Ἰώβ, ^b οὐ τοῦτο ἐσπούδαζε, πένητα αὐτὸν ποιῆσαι μόνον, ἀλλὰ βλάβσφημον ἀποφῆναι. Ὅτε ^c γοῦν πάντων αὐτὸν ἐγύμνωσεν, ὅρα τί φησι πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς γυναικός· ¹¹ “Εἰπόν τι ῥῆμα πρὸς ^d κύριον, καὶ τελεύτα.” Καίτοι, ὦ μιαρὲ, πάντων αὐτὸν ἐγύμνωσας. Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐσπούδαζον, φησί· δι' ὃ γὰρ πάντα ^c ἐποίησα, ^e οὐδέπω ἤνυσα· ἐσπούδασα αὐτὸν γυμνῶσαι τῆς τοῦ θεοῦ βοηθείας· διὰ τοῦτο καὶ τῶν χρημάτων ἐγύμνωσα. Τοῦτό ἐστιν ὃ βούλομαι· ἐκεῖνο οὐδέν ἐστιν· ἂν ^f τοῦτο μὴ προσῇ, οὐ μόνον οὐδέν ἠδικήθη, ἀλλὰ καὶ ὠφελήθη. Ὅρας ὅτι οἶδε ^g καὶ ὁ πονηρὸς δαίμων ἐκεῖνος, ὅση τοῦ πράγματός ἐστιν ἡ ζημία; ^h Καὶ ὅρα αὐτὸν διὰ τῆς γυναικός τὴν ἐπιβουλὴν ῥάπτοντα. Ἀκούετε ὅσοι γυναῖκας ἄνδρες ἔχετε ⁱ χρημάτων ἐρώσας, καὶ ἀναγκαζούσας ^k ὑμᾶς βλασφημεῖν τὸν θεόν· ἀναμνήσθητε τοῦ Ἰώβ. Ἀλλ' ἰδωμεν αὐτοῦ ^l τὴν πολλήν, εἰ δοκεῖ, ἐπιείκειαν, ^D ^m ὅπως αὐτὴν ἐπεστομίσειεν. ¹² “Ἰνα τί, φησὶν, ὥσπερ μία τῶν ἀφρόνων γυναικῶν ⁿ οὕτως ἐλάλησας;” Ἀληθῶς ¹³ “Φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὀμιλίας κακαί·” αἰεὶ μὲν ^o οὖν, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν συμφορῶν· τότε οἱ τὰ φαῦλα παραινούντες ἔχουσιν ἰσχύν. Εἰ γὰρ καὶ ἀφ' ἐαυτῆς ἡ ψυχὴ πρὸς ἀποδυσπέτησιν ἐστὶν ἕτοιμος, πόσῳ μᾶλλον, ὅταν καὶ ὁ συμβουλευίων ᾖ; ^p οὐχὶ πρὸς βάραθρον ὠθεῖται; Μέγα ἀγαθὸν ^q γυνή, ὥσπερ οὖν καὶ κακὸν μέγα. ^r Ἐπειδὴ γὰρ μέγα ἡ γυνή, ὅρα πόθεν θέλει δι-

¹⁰ Job. i. 21.¹¹ Ibid. ii. 9.¹² Ibid. ii. 10.¹³ 1 Cor. xv. 33.

^a τὰς om. N. Sav. cet. ^a μόνα ἀφ. K.Q. ἀφ. μόνον O.R. ^b οὐ τοῦτο ἐστίν· τοῦτο ἐστίν. οὐ N. Sav. cet. ^c γοῦν] οὖν Q. αὐτῶν pro αὐτὸν A. ^d κύριον] θεὸν A. ^e οὐδέπω] οὐδέν O.R. Mox ἐσπούδασα γὰρ αὐτὸν K.Q. Sav. cet. ^f τοῦτο] + μοι N. Sav. cet. ^g καὶ om. R. Veron. ^h καὶ ὅρα] διὰ τοῦτο καὶ βλέπεις K.Q. Sav. cet. ⁱ χρήματα A. ^k ὑμᾶς A. ὑμῖν R. Mox καὶ ἀναμν. R. ^l τὴν π. εἰ δ.] εἰ δ. τὴν π. K.O.Q.R. ^m ὅπως] καὶ ὅπως K.Q. Sav. cet. ⁿ οὕτως om. R. et in text. O. ^o οὖν] + φθείρουσι K.Q. Sav. cet. ^p οὐχί] + καὶ iidem. Post ὠθεῖται add. τότε K.Q. ^q ἡ γυνή R. ^r ἐπειδὴ—ἡ γυνή om. A. ἐπειδὴ—αὐτὸν, φ. (φ. αὐτὸν O.R.)] καὶ ὅρα πόθεν ὀρύξαι τὸ τ. ἐπεχείρησε τὸ ἰσχυρόν. ἐπειδὴ γὰρ οὐχ εἶλεν αὐτὸν K.Q. Sav. cet.

ορύζαι τὸ τεῖχος τὸ ἰσχυρόν. Οὐχ εἶλεν αὐτὸν, φησὶν, ἡ τῶν 192
 χρημάτων ἀφαίρεσις· ^aοὐδὲν μέγα ἢ ζημία εἰργάσατο· διὰ
 τοῦτο φησιν, ¹⁴ "Εἰ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῇσει." Ὁρᾷς
 ποῦ ἔπνει; Ἄν τοίνυν εὐχαρίστως φέρωμεν, καὶ ταῦτα ἀπολη-
 ψόμεθα· κἂν μὴ ἀπολάβωμεν, ^vμείζων ὁ ^wμισθός. "Οτε γὰρ
 ἤθλησε γενναίως, τότε αὐτῷ καὶ ^xταῦτα ἀπέδωκεν· ὅτε ἔδειξε
 τῷ διαβόλῳ, ὅτι οὐ διὰ ταῦτα ^yαὐτὸν θεραπεύει, τότε καὶ αὐτὰ
 αὐτῷ ἔδωκε. Τοιοῦτος γάρ ^zἐστίν· ὅταν ἴδῃ ἡμᾶς μὴ ^aπροση-
 λωμένους τοῖς βιωτικοῖς ὁ θεός, τότε ἡμῖν ^bαὐτὰ δίδωσιν ὅταν B
 ἴδῃ τὰ πνευματικὰ προτιμῶντας, τότε καὶ τὰ σαρκικὰ παρέχε-
 ται· ^cπρότερον δὲ οὐ, ἵνα μὴ ἀπορραγῶμεν τῶν πνευματικῶν.
^dΦειδόμενος δὲ ἡμῶν οὐ δίδωσι τὰ σαρκικά, ἵνα καὶ ἄκοιτας
 ἀποστήσῃ τούτων. Οὐ, φησὶν· ἀλλ' ἐὰν λάβω, ἐμπίπλαμαι,
 καὶ μᾶλλον εὐχαριστῶ. ^eΨεῦδος, ἄνθρωπε· τότε γὰρ μάλιστα
 ἔση ῥάθυμος. 'Τί οὖν ὅτι, φησὶ, πολλοῖς δίδωσι; ^fΠόθεν
 δῆλον, ὅτι αὐτὸς δίδωσιν; Ἀλλὰ ^hτίς, φησὶν, ἕτερος δίδωσιν;
 Ἡ πλεονεξία αὐτῶν, ἡ ἀρπαγή. Πῶς οὖν συγχωρεῖ ⁱγίνεσθαι
 ταῦτα; Ὡσπερ καὶ φόνους καὶ κλοπὰς καὶ βίας. Τί ^kοὖν, C
 φησὶ, πρὸς τοὺς ἐκ πατέρων διαδεχομένους κλῆρον, αὐτοὺς μυ-
 ρίων γέμοντας κακῶν; ^lΚαὶ τί τοῦτο; Πῶς αὐτοὺς ἐᾷ, ^mφησὶν,
 ὁ θεὸς ἀπολαύειν τούτων; Ὡσπερ οὖν καὶ κλέπτας ἀφήσι καὶ
 φονεὰς καὶ τοὺς λοιποὺς κακούργους· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ καιρὸς
 τῆς κρίσεως νῦν, ἀλλὰ τῆς πολιτείας τῆς ἀρίστης. Ὅπερ δὲ
 καὶ ἤδη εἶπον, τοῦτο καὶ νῦν λέγω· ⁿὅτι μείζονα δώσουσι δίκην,
 ὅταν καὶ πάντων ἀπολαύσαντες τῶν ἀγαθῶν, μηδὲ οὕτω βελ-
 τίους ^oγέγωνται. Οὐ γὰρ ^pπάντες ὁμοίως κολασθήσονται, ἀλλ'

14 Job. i. 11.

^a οὐδὲν—εὐχαρίστως] οὐδὲ μέγα τι εἰργάσατο ἢ τούτων ζημία, ἀλλὰ καὶ μά-
 την ἡλέγχθη εἰπών, ἡ (ἢ K.) μὴν εἰς πρ. σε εὐλογῇσει, διὰ τοῦτο ἐφοπλίζει αὐτῷ
 τὴν γυναῖκα. ὁρᾷς ποῦ ἔπνευσεν; ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ πλέον ὑπῆρξε καὶ ἀπὸ ταύτης
 τῆς μηχανῆς. Ἄν τοίνυν καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως K.Q. Sav. cet. ^t εἰ] Sic R.
 Veron. ἢ A. ἢ in ras. O. ἢ N. ^v μείζων] + ἔσται ἡμῖν K.Q. Sav. cet.
^w μισθός] + οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδάμαντος ἐκείνου γέγονεν K.O.Q. Sav. cet.
^x ταῦτα] πάντα N. et ex corr. O. ^y αὐτῷ A. Mox ταῦτα pro αὐτὰ N.O.
^z ἐστίν] + ὁ θεὸς K.Q. Sav. cet. ^a προσηλουμένους ex corr. O. Mox ὁ θεὸς
 om. K.Q. Sav. cet. ^b αὐτὰ] + ὁ θεὸς (ergo bis habet) A. ^c πρ. δὲ οὐ] οὐ
 πρ. δὲ δίδωσιν K.Q. Sav. cet. ^d κηδόμενος R. Statim οὖν pro δὲ K.Q.
 Sav. cet. ^e ψεῦδη N.O. Sav. cet. falsum est Mut. Statim δὲ ἄθ. K.Q.
 Sav. cet. ^f τί—φησὶ] πῶς οὖν K.Q. πολλοῖς, φ. pro φ. πολλοῖς N.O.R.
^g καὶ πόθεν K.Q. Sav. cet. ^h τίς] τί K.Q. Post δίδωσιν; add. ἕτερος. (sic)
 iidem. ⁱ γένεσθαι A. Mox φόβον A.O.R. Veron. invito Mut. ^k οὖν]
 + ἱραῖς K.Q. Sav. cet. Mox τοὺς pro αὐτοὺς iidem. ^l Haec καὶ τί τοῦτο;
 post τούτων transp. K.Q. Sav. Mor. Delevit ea Montef. invitis libris.
^m [φησὶν] Sav. Mox [οὖν] idem. Haec om. K.Q. ⁿ ὅτι] τοῦ A. ^o γέ-
 γωνται] Sic K.N.Q.R. et ex corr. O. γίνονται Edd. ^p πάντες ὁμ.] πάντως
 ὁμ. πάντες K.Q. Sav. cet. Statim κολάζονται R.

οἱ καὶ μετὰ τὰς εὐεργεσίας μείναντες κακοὶ, μειζόνως τιμωρη-
 θήσονται· οἱ δὲ μετὰ πενίας, οὐχ οὕτω. Καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν,
 D ἄκουσον τί φησι τῷ Δαυίδ· 15 “Οὐχὶ ἔδωκά σοι πάντα τὰ τοῦ
 κυρίου σου;” “Ὅταν οὖν ἴδῃς νέον χωρὶς πόνων κλῆρον παρα- (537)
 λαβόντα πατρῶν, καὶ μείναντα κακόν, εὖ ἴσθι ὅτι ἡ κόλασις
 αὐτῷ αὐξεται, καὶ τὰ τῆς τιμωρίας ἐπιτείνεται. Μὴ δὲ τούτους
 ὁ ζῆλωμεν, ἀλλ’ εἴ τις ἀρετὴν διεδέξατο, εἴ τις πλοῦτον πνευ-
 ματικὸν ἐκτήσατο. 16 “Οὐαὶ γάρ, φησὶν, οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῷ
 πλούτῳ αὐτῶν.” “Μακάριοι οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον.” Τί-
 193 νων εἶναι βούλει, εἰπέ μοι; Πάντως τῶν μακαριζομένων. Τού-
 τους οὖν ζήλου, μὴ ἐκείνους, ἵνα καὶ τῶν ἀποκειμένων αὐτοῖς
 ὁ τύχης ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

B

ΛΟΓΟΣ ΚΑ.

1 Ἀναμιμνήσκεσθε ἃ δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέν-
 τεσ, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων· τοῦτο μὲν,
 ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ
 τῶν οὕτως ἁπασχόντων γενηθέντες. Καὶ γὰρ τοῖς ἐδεσμοῖς
 συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ
 χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἑαυτοῖς κρείσσονα
 ὑπαρξὶν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.

C

Οἱ τῶν ἱατρῶν ἄριστοι, ἐπειδὴν βαθεῖαν ἴδωσι τομὴν, καὶ
 τὰς ἀλγηδύνας ἐπιτείνωσι διὰ τῆς πληγῆς, παραμυθούμενοι τὸ
 πονοῦν, καὶ τεθορυβημένην ἀναπαύοντες καὶ ἀνακτώμενοι τὴν
 ψυχὴν, ἐτέραν οὐκέτι προσάγουσι τομὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν δοθεῖ-
 σαν φαρμάκοις προσηνέσι καὶ τὸ πολὺ τῆς ὀδύνης ἱκανοὶς ἀφα-
 νίσαι παραμυθοῦνται. Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ἐποίησε, κατασεύσας
 αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ κατανύξας τῇ μνήμῃ τῆς γέέννης, καὶ
 πιστωσάμενος αὐτοὺς, ὅτι πάντως δεῖ ἀπολέσθαι τὸν ἐνυβρί-

15 2 Reg. xii. 8.

16 Psal. xlviii. 7. cxvii. 1.

1 CAP. X. v. 32—34.

α οἱ] + μὲν K. Q. Sav. cet. τὰς] τῆς K. N. Q. Sav. cet. invito Mut.
 ἔστιν] + ἀληθὲς K. Q. Sav. cet. τῷ] ὁ K. Q. R. ὁ ζῆλωμεν A. ζῆλώ-
 σωμεν R. αὐτῶν] + καὶ πάλιν K. Q. Sav. cet. εἶναι β. pro β. εἶναι
 omnes. τύχοις Q. μετασχεῖν A. ἀξιοθῆναι K. Q. HOM. XXI.
 δὲ om. K. N. Q. eras. in O. πασχόντων] Sic R. et a pr. m. O. patien-
 tium Mut. Cf. p. 194 D. δεσμοῖς] Sic K. N. Q. R. Mut. Ben. δεσμοῖς a
 pr. m. O. superscripto μου. δεσμοῖς μου A. Veron. Sav. Mor. ἑαυτοὺς
 A. N. εἰναι. κρ. ὑπαρξὶν pro κρ. ὑπαρξὶν εἰναι. K. N. O. Q. R. Cat. κρείττονα pro
 κρείσσονα K. N. O. Q. ἄριστοι] + παῖδες O. R. ἴδωσι τ.] ἴδωσι τὴν τ.
 K. Q. Mox ἐπιτείνωμεν iidem.

σαντα εἰς τὴν τοῦ θεοῦ χάριν, καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν ^hΜωϋσέως δείξας νόμων, ὅτι καὶ ἀπολούνται, καὶ ⁱμειζόνως, καὶ μαρτυρίαις D ἐτέραις ἐπισφραγίσας, καὶ εἰπὼν, “Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζώντος.” ^kὥστε μὴ τῷ πολλῷ φόβῳ ἀπαγορεύσαν τὴν ψυχὴν καταποθῆναι τῇ λύπῃ, παραμυθείται αὐτοὺς διὰ τῶν ἐγκωμίων καὶ τῆς παρακλήσεως· καὶ ^lτὸν ζῆλον οἰκοθεν αὐτοῖς προσφέρει. “Ἀναμιμνήσκεσθε γάρ, φησὶ, τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε 194 παθημάτων.” Πολλὴ ἡ διὰ τῶν ἔργων παράκλησις· τὸν γὰρ ἀρχόμενον πράγματος, προϊόντα ἐπιδιδόναι χρή. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ὅτε ^mἐνήγεσθε, ὅτε ἐν τάξει μαθητῶν ἦτε, τοσαύτην προθυμίαν ἐπεδείξασθε, τοσαύτην γενναϊότητα· νῦν δὲ οὐκέτι. ⁿΚαὶ ὁ παρακαλῶν, οὕτω μάλιστα παρακαλεῖ ἀπὸ τῶν οἰκείων. ^oΚαὶ Ροῦχ ἀπλῶς εἶπεν, “^qἄθλησιν ὑπεμείνατε,” ἀλλὰ, “πολλήν.” Καὶ οὐκ εἶπε πειρασμούς, ἀλλὰ, “ἄθλησιν,” ὅπερ ἐστὶν ἐγκωμίου ὄνομα καὶ ἐπαίνων μεγίστων. Εἶτα καὶ καταλέγει κατὰ μέρος, πλατύνων τὸν λόγον, καὶ τοὺς ἐπαίνους ^rπολλοὺς ποιῶν. B Πῶς; “Τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς, ^sφησὶ, καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι.” Μέγα ^tγὰρ ὀνειδισμὸς, καὶ ^vικανὸν διαστρέψαι ψυχὴν, καὶ σκοτῶσαι λογισμὸν. ^wἈκουε γὰρ τί φησιν ὁ ^xπροφήτης· ^y“Ἐν τῷ λέγεσθαί μοι, ^zφησὶ, καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου;” καὶ πάλιν, “²Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνειδίσέ με, ὑπένεγκα ἂν.” Ἐπειδὴ γὰρ σφόδρα κενόδοξόν ἐστι τὸ ἀνθρώπινον γένος, διὰ τοῦτο καὶ ^aὑπὸ τούτου ῥαδίως ἀλίσκεται. ^bΚαὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, “ὀνειδισμοῖς,” ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ^cμετ’ ἐπιτάσεως πολλῆς, “θεατριζόμενοι.” ^dὍταν μὲν γὰρ τις ὀνειδίζεται καθ’ ἑαυτὸν, λυπηρόν μὲν, πολλῷ δὲ πλέον, ὅταν ἐπὶ πάντων. ^eΕἰπέ γὰρ μοι, ὅσον ἦν κακόν, ἀποστάντας τῆς Ἰου-

2 Psal. xli. 4. liv. 13.

^ε εἰς om. R. et a pr. m. O. ^h Μωυσίος A.R. Veron. Statim διδάσας O.R. docens Mut. ⁱ μειζόνως] + τιμωρηθήσονται K.Q. Sav. cet. Post ἐπισφραγίσας add. τὰ εἰρημένα iidem. ^k ὥστε] + καὶ O. ^l τὸν] Sav. τὸν om. K. ^m ἐνήγεσθε O.R. ⁿ καὶ ὁ π. οὕτω] οὕτω καὶ ὁ π. K.Q. ^o καὶ] + ὅρα K.Q. Sav. cet. ^p οὐχ ἀπλῶς—ἀλλὰ ἄθλησιν] οὐκ εἶπε, πειρασμούς ὑπεμείνατε, ἀλλὰ ἄθλησιν· καὶ οὐδὲ ἄθλησιν ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τοῦ, πολλὴν K.Q. ^q ἄθλ. ὑπεμ. ἀλλὰ om. A. Veron. Post ἀλλὰ add. μετὰ προσθήκης τοῦ Sav. cet. ^r πολλοὺς] καὶ πολλοὺς K.Q. ^s φησὶ] ἐπαγαγὼν K.Q. Mox θεατριζόμενοι bis Q. ^t γὰρ om. A. Post ὀνειδισμὸς add. καθικέσθαι καρδίας K.Q. Sav. cet. ^v ἱκανὸς K.Q. ^w ἀκ. γὰρ] καὶ ὅτι οὕτως ἔχει, ἀκ. K.Q. ^x προφήτης] + ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς K.Q. Sav. cet. ^y φησὶ assumptum ex N.O.R. Mut. ^z ὅτι om. K.Q. Sav. cet. Statim ὁ om. K. Cat. eras. in O. ^a ὑπὸ τούτου om. K.Q. ^b καὶ οὐχ ἄ.] οὐχ ἄ. δὲ K.Q. Mox ὀνειδισμὸν K.Q.R. Cat. ^c μετὰ πίστεως πολλῆς A. Veron. Post θεατριζόμενοι add. φησιν K.Q. Sav. cet. ^d ὅτε .. ὀνειδίζεται R. Statim καὶ καθ’ ἑ. Q. καθ’ ἑ. μὲν λ. hoc ord. R. ^e εἰπέ] ἐννόησον K.Q. Sav. cet. Statim μοι γὰρ N.

δαϊκῆς ἰταπεινότητος, καὶ ὥς ἐπὶ ἄριστον βίον μετελθόντας, καὶ τῶν πατρῶων καταφρονήσαντας, ἔν' αὐτῶν τῶν οἰκείων πᾶσχειν κακῶς, καὶ μηδεμίαν ἔχειν ἀντίληψιν. Οὐκ ἔχω, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι ταῦτα ἐπάθετε μὲν, ἡ ἡλγείτε δὲ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα (538) ἐχαίρετε. Καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν εἰπὼν, “Κοινωνοὶ τῶν οὕτω
 D πασχόντων γεννηθέντες.” ἵκαὶ αὐτοὺς φέρει εἰς μέσον τοὺς ἀποστόλους. Ὡς μόνον, φησὶν, ἐπὶ τοῖς οἰκείοις οὐκ ἡσχύνησθε, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκοινωνεῖτε τοῖς ταῦτα ἡπαθοῦσι. Τοῦτο ὡκαὶ παρακαλοῦντος αὐτοὺς ἐστίν. Οὐκ εἶπε, φέρετε τὰς θλίψεις τὰς ἡμᾶς, κοινωνεῖτέ μοι, ῥαλλὰ, τὰς ὑμετέρας αἰδέσθητε. “Καὶ ἡ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε.” Ὁρᾷς ὅτι περὶ ἑαυτοῦ φησι καὶ τῶν ἄλλων τῶν δεδεμένων; Οὕτως οὐχ ἡγήσασθε
 195 δεσμὰ εἶναι τὰ δεσμὰ, ἀλλ' ὥσπερ ἀθληταὶ γενναῖοι, οὕτως ἔστητε, ὅτι οὐ μόνον ἐν τοῖς ὑμετέροις οὐκ ἐδέεσθε παρακλήσεως, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐγένεσθε παράκλησις. “Καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.” Βαβαί, πόση πληροφορία πίστεως. Εἰτα καὶ τὴν αἰτίαν τίθησιν, οὐ μόνον πρὸς τοὺς ἄθλους αὐτοὺς παρακαλῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μὴ διασαλευθῆναι τῆς πίστεως. Τὸν ὑμέτερον πλούτον, φησὶν, ἀρπαζόμενον ὀρώντες, ἡνέγκατε ἤδη γὰρ τὸν οὐ φαινόμενον ὡς φαινόμενον ἐωρᾶτε ὥπερ εἰλικρινοὺς πίστεως
 B ἦν καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἔργων αὐτὴν ἐπεδείξασθε. Τὸ μὲν οὖν ἀρπάσαι, ἴσως τῆς βίας ἦν τῶν ἀρπαζόντων, καὶ οὐδεὶς ἂν ἡδύνατο κωλύσαι ὥστε οὐδέπω τοῦτο ὕδῃλον, ὅτι διὰ τὴν πίστιν ἡ τὴν ἀρπαγὴν ἡνέγκατε. Καίτοιγε καὶ τοῦτο δῆλον ἐνῆν γὰρ, ἔπειτα ἐβούλεσθε, μὴ ἀρπαγῆναι μὴ πιστεύσαντας ἀλλ' ὁ πολλῶν τοῦτου μείζον ἐστὶν ἐποιήσατε, τὸ καὶ μετὰ χαρᾶς ὅτι ταῦτα φέρειν ὥπερ ἦν ὅλον ἀποστολικόν, καὶ τῶν γενναίων ἐκείνων ἄξιον ψυχῶν, οἱ ἡμαστιχθέντες ἔχαιρον.

ἰ ματαιότητος K.Q. ἡ ὑπ' N. ἡ ἡλγείτε] οὐκ ἡλγείτε Cat. εἰπὼν] + τοῦτο O. + τοῦτο δὲ K.Q. Sav. cet. οὕτω π.] οὕτως ἀναστρεφόμενων K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. Post γεννηθέντες add. καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε iidem. ἵ καὶ om. K.Q. ὡς μόνον, φ.] τοῦτο αὐτοὺς ἐντεύθεν συλλογιζόμενος, καὶ λέγων ὅτι οὐ μόνον K.Q. ἡ πᾶσχυσι N. ὡ καὶ et mox αὐτοὺς om. N. ῥαλλὰ—καὶ (+ γὰρ Cat.) τοῖς] ἀλλ' ἀπλῶς, τοῖς K.Q. Sav. cet. ὡ τοῖς (τοῖσδε R.) δεσμίοις] Sic K.N.O.Q.R. Mut. Sav. cet. τοῖς δεσμίοις (sine μου?) A. τοῖς δεσμίοις μου Cat. Veron. ἡ αὐτοῦ A.N.R. Veron. Mox δεδομένων A. εἶναι om. K.Q. ἡ ὑμετέροις K.Q. ἡ ἐγένεσθε omnes. ἐγένεσθε Edd. ὥ περ] περὶ A. Veron. ἡ ἀρπαγῆναι K.Q. Sav. cet. ἡ δῆλον A. Statim καὶ ὅτι R. Veron. ἡ τὴν] καὶ τὴν N. ἡ ἡνέγκατε] Sic A.N.O.R. ὑπεμείνατε K.Q. Sav. cet. In Veron. vocabulum deest. ἡ εἰπερ] ὥπερ O.R. Statim ἡβούλεσθε K. ὡ τοῦτο K. ὡ τὰ om. A. Mox ὑπεμείνατε pro φέρειν K.Q. ἡ ἡμαστιζόμενοι K.Q. Mox ὑπεστρεφον K.N.O.Q.R. Mut. ὑπεστρεψαν Edd.

⁴“Υπέστρεφον γὰρ, φησὶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου
‘χαίροντες, ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι.”
‘Ὁ δὲ μετὰ χαρᾶς φέρων, δείκνυσιν ὅτι ἔχει μισθόν τινα, καὶ C
ὅτι οὐ ζημία, ἀλλὰ πρόσδοδος ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. Καὶ τὸ,
“ἐπροσεδέξατο,” τὴν ἐκούσιον αὐτῶν ὑπομονὴν δηλοῖ· ^h ὅτι
εἴλεσθε, φησὶ, καὶ κατεδέξασθε. “Γινώσκοντες ἔχειν ἰεαντοῖς
κρείσσονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς καὶ μένουσαν.” ^k Ἀντὶ τοῦ, βε-
βαίαν, οὐχ οὕτως ἀπολλυμένην ὥσπερ ^l ταύτην.

Εἰτα ἐπαινέσας αὐτοὺς, φησὶ· ⁵ “Μὴ οὖν ἀποβάλητε τὴν
παρρησίαν ὑμῶν, ἣτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.” ^m Τί λέ-
γεις; Οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀπεβάλετε, “καὶ ἀνακτήσασθε” ^o ἀλλ’, ὁ
μᾶλλον αὐτοὺς ἐποίει ῥωσθῆναι, ὅτι ἔχετε αὐτήν, φησὶ. Τὸ D
μὲν γὰρ ἀποβληθὲν ἀνακτήσασθαι πάλιν, καμάτου δέεται πλεί-
ονος· τὸ δὲ κατεχόμενον μὴ ἀπολέσαι, οὐχ οὕτω. Γαλάταις δὲ
τὸ ἐναντίον ῥέγει· ⁶ “Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις ⁹ οὗ
μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν” καὶ εἰκότως. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ
ὑπτιώτερον διέκειντο, ὅθεν αὐτοῖς ἔδει πληκτικωτέρου λόγου·
οὗτοι δὲ μικροψυχότερον, ὅθεν θεραπευτικωτέρου μᾶλλον ἐδέ- 196
οντο. “Μὴ ἀποβάλητε οὖν, ^r φησὶ, τὴν παρρησίαν ὑμῶν.”
“Ὡστε ἐν παρρησίᾳ ἦσαν πολλῇ πρὸς τὸν θεόν.” “Ἦτις ἔχει,
φησὶ, μισθαποδοσίαν μεγάλην.” ^l Καὶ πότε αὐτὰ ληψόμεθα;
φησὶν· ἰδοὺ ‘τὰ παρ’ ἡμῶν πάντα ὑπῆρκεται. Διὰ τοῦτο προ-
έλαβεν ^w αὐτοὺς τῇ αὐτῶν ὑπολήψει, ^z μονοιουχὶ λέγων· εἰ ἐν
οὐρανοῖς γινώσκετε ἔχειν ὑπαρξιν ^y κρείσσονα, μηδὲν ἐνταῦθα
ζητεῖτε· ^z ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, οὐχὶ προσθήκης, ἵνα ἐν B

⁴ Act. v. 41.⁵ v. 35.⁶ Gal. iv. 19.

^f χαίροντες ante ἀπὸ προσώπου transp. K.Q. Post ὀνόματος add. αὐτοῦ Edd.
αὐτοῦ om. N.R. et a pr. m. O. Jesu Mut. ^g προσδέξασθαι Veron. ^h ὅτι
εἴλεσθε, φ.] πῶς οὖν εἴλεσθε K.Q. Sav. cet. Statim καὶ om. R. Post γινώ-
σκοντες add. φησὶν K.Q. Sav. cet. ⁱ ἰεαντοῦς A. Veron. ἐν ἰεαντοῖς Q. Sta-
tim ἐν οὐρ. κρ. ὑπαρξιν hoc ord. A. Veron. ^k ἀντὶ τοῦ] τί ἐστὶ, μένουσαν
K.Q. Sav. cet. ^l ταύτη A. ^m τί λέγεις] καὶ τοῦτο μὲν αὐτοῖς λέγει K.Q.
τί λ. om. N. Cat. Statim οὐκ εἶπεν δὲ ὅτι K.Q. Post ἀπεβάλετε add. τὴν παρ-
ρησίαν ὑμῶν K.Q. Sav. cet. ⁿ καὶ] ἀλλ’ N. ἀλλὰ O. καὶ om. K.Q. Post
ἀνακτήσασθε (ἀνεκτ. R.) add. ἵνα μὴ ἀπαγορεύσωσιν K.Q. Sav. cet. ^o ἀλλ’ ὁ
(ἀλλὰ R.) μᾶλλον (μάλιστα N.O.) αὐτοὺς ἐποίει (ἐποίει αὐτοὺς N. Cat.) ῥωσθῆ-
ναι] ἀλλ’, ὅτι ἔχετε αὐτήν, μὴ ἀποβάλητε· ὁ μᾶλλον αὐτοὺς ἐνυχαγῶγει καὶ
ἐποίει ῥωσθῆναι K.Q. Sav. cet. ^p λέγει] γράφει iidem. Statim τέκνα A.
Veron. ^q οὗ] + πάλιν K.Q. Statim μορφωθῇ (sic) Q. ^r φησὶ om.
K.Q. post ὑμῶν transp. O.R. ^s ὥστε] ἐπειδὴ A. Veron. Mox φησὶ om.
K.Q. ^t καὶ π. αὐτὰ ληψ. (ἀποληψ. N.) φ.] τί ἐστὶ τοῦτο; τότε αὐτὰ ληψ. φ.
οὐκοῦν εἰ κατὰ τὸ μέλλον ἀπόκειται, οὐ δεῖ ἐνταῦθα ζητεῖν. εἰτα, ἵνα μὴ τις εἴπῃ
K.Q. Sav. cet. ^v τὰ om. K.Q. ^w αὐτοὺς] καὶ αὐτοὺς K.Q. αὐτοὺς καὶ
Sav. cet. invitis libris. Post αὐτῶν add. συλλογίζεται K.Q. ^x μονοιουχί]
+ τοῦτο K.Q. Sav. cet. Mox ἐν οὐρανῷ A. Veron. ^y κρείσσονα] + δὲ A.
Veron. Statim μηδὲ K.Q. ^z ὑπομονῆς—χρεῖαν] ἀρα ὑπομονῆς χρεῖα K.Q.
Post προσθήκης add. ἀγῶνος K.Q. Sav. cet.

^a τοῖς αὐτοῖς μείνητε, ἵνα μὴ ῥίψετε τὸ ἐγχειρισθέν. Οὐδενὸς
^b ὑμῖν ἑτέρου δεῖ, ἀλλ' ἣ ὥστε στήναι, ὡς ἐστήκατε, ἵνα πρὸς
τὸ τέλος ἐλθόντες, κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ⁷ “Ὑπομονὴς
γὰρ ἔχετε, ^d φησί, χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιήσαντες,
κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν.” ^e Ἐνὸς ὑμῖν δεῖ μόνου, ἵνα ἀνα-
μείνητε τὴν μέλλουσιν, οὐχ ἵνα ἀβλήσητε πάλιν. Πρὸς τὸν
στέφανον αὐτὸν ἐστε, φησί· τοὺς ἀγῶνας πάντας ἡνέγκατε,
^f τῶν δεσμῶν, τῶν θλίψεων· τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἡρπάγη. ⁸ Τί
οὖν; πρὸς τὸ στεφανωθῆναι ἐστήκατε λοιπόν· τοῦτο μόνον (539)
C φέρετε, τὴν μέλλουσιν τοῦ στεφάνου. ⁹ Ὡς μέγεθος ^b παρακλή-
σεως· ὡς ἂν τις ⁱ εἴποι πρὸς ἀθλητὴν πάντας καταβαλόντα, καὶ
μηδένα ἔχοντα ἀνταγωνιστὴν, εἴτα μέλλοντα στεφανοῦσθαι,
καὶ οὐ φέροντα τὸν χρόνον ἐκείνον, καθ' ὃν ὁ ἀγωνιστὴς ἔρχε-
ται, ^k καὶ τίθῃσι τὸν στέφανον· ἐκείνος δὲ ἀκαρτερήτως ἔχων,
θέλοι ἐξελθεῖν καὶ φυγεῖν, ^l ὡς μὴ φέρων τὸ δίψος καὶ τὸν
φλογμὸν. Τοῦτο ^m τοῖνυν καὶ αὐτὸς αἰνιττόμενος, ⁿ τί φησιν;
⁸ “Ἐτι μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονεῖ.”
“Ἴνα γὰρ μὴ λέγωσι, καὶ πότε ἥξει; ἀπὸ τῶν γραφῶν αὐτοὺς
^o παρακαλεῖ. Καὶ γὰρ ^p τὸ, ⁹ “Ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία,”
ὅταν λέγῃ ἀλλαχοῦ, παραμυθεῖται αὐτοὺς, ὡς ὀλίγου ὄντος τοῦ
D λειπομένου χρόνου. Καὶ τοῦτο οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ φησιν, ἀλλ' ἀπὸ
τῶν γραφῶν. Εἰ δὲ ἐξ ἐκείνου ^q ἐλέγετο, “Μικρὸν ὅσον ὅσον,
ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονεῖ” δῆλον ὅτι νῦν ^r ἐγγυτέρως
ἐστίν. “Ὡστε καὶ τὸ ἀναμένειν μισθὸς ἐστίν· οὐ μικρός. ¹⁰ “Ὁ
δὲ δίκαιος, ^s φησὶν, ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείλῃται,
οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.” Μεγάλῃ αὕτῃ ^t παράκλησις,
197 ὅταν δεικνύῃ τις τὸ πᾶν κατωρθωκότας, καὶ διὰ μικρᾶς ῥαθυμίας
ἀπολλύντας αὐτό. ¹¹ “Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπώ-
λειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. ¹² Ἔστι δὲ πίστις,

⁷ v. 36.⁸ v. 37.⁹ Rom. xiii. 11.¹⁰ v. 38.¹¹ v. 39.¹² CAP. XI. v. 1, 2.

^a τοῖς om. K.Q. Mox μείνητε N. Statim καὶ ἵνα N. et ex corr. O. ^b ὑμῶν K.Q. Post δεῖ add. φησὶν iidem. ^c ἣ om. A. Veron. Mox ἐνστήναι N. Veron. et ex corr. O. ^d φησί om. K.Q.R. et olim O. ὑπομονῆς—ἐπαγγελίαν om. A. ^e ἐνός] ἄρα ἐνός K.Q. Sav. cet. ^f τῶν δεσμῶν (τὸν δεσμὸν N. et corr. O.) τῶν θλ.] Sic omnes. τοὺς δεσμούς, τὰς θλίψεις Edd. vincula, tribulationes Mut. ^g τί οὖν om. K.Q. inclusum a Sav. Mox τοῦτου μόνου φέρετε τὴν μέλλουσιν, τοῦ στ. K.Q. ^h παρακλήσεως] + οὕτως αὐτοὺς παρακαλεῖ K.Q. Sav. cet. ⁱ εἴποι] εἰ K.Q. Statim πρὸς τὸν ἀθλ. Q. Mox καταβάλλοντα A. Veron. ^k καὶ τίθῃσι τὸν στ.] θείς τὸν στ. ἐπιδεικνύσι K.Q. ^l ὡς om. K.Q. Mox φλεγμὸν O. ^m τοῖνυν] νῦν O.R. Statim καὶ accessit ex K.N.O.Q.R. Mut. ⁿ τί φ.] τίθῃσιν N.O. ^o παρακαλεῖ] ψυχαγωγεῖ K.Q. ^p τὸ] + νῦν K.Q.R. Sav. cet. Mox ὑμῶν K.Q. ^q ἐλέγετο] ἐλεγε τὸ N. et ex corr. O. ^r ἐγγύτερον N.R. ^s οὐ μικρός] οὐκ ὀλίγος A. Veron. ^t φησὶν om. K.Q. ^v παρ.] ἢ παρ. K.N.R. Sav. cet. Mox κατορθ. A. Cat.

ἐλπίζομένων ὑπόστασις πραγμάτων, ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.
 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.” Βαβαί, οἷα
 λέξει ἐχρήσατο εἰπὼν, “Ἐλεγχος οὐ βλεπομένων” ἔλεγχος
 γάρ ὡς ἐστὶν ἐπὶ τῶν λίαν ²δῆλων. Ὡς τοίνυν πίστις ὅψις ἐστὶ
 τῶν ἀδῆλων, φησὶ, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τοῖς ὀρωμένοις φέρεται πλη-
 ροφορίαν τὰ μὴ ὀρώμενα. Οὕτε οὖν ²ἐν τοῖς ὀρωμένοις ἀπι-
 στησαί ἐστιν, οὔτε πάλιν, ³ἂν μὴ τῶν ὀρωμένων σαφέστερον B
 περὶ τῶν ἀοράτων πεπληροφόρηται τις, πίστις εἶναι δύνатаι.
 Ἐπειδὴ γὰρ τὰ ἐν ἐλπίδι ἀνυπόστατα εἶναι δοκεῖ, ἡ πίστις
 ὑπόστασιν αὐτοῖς χαρίζεται· μᾶλλον δὲ, οὐ χαρίζεται, ἀλλ’
 αὐτὸ ἐστὶν οὐσία αὐτῶν· οἷον, ἡ ἀνάστασις ⁴οὐ παραγέγονεν,
 οὐδὲ ἐστὶν ἐν ὑποστάσει, ἀλλ’ ἡ ἐλπίς ὑφίστησιν αὐτὴν ἐν τῇ
 ἡμετέρᾳ ψυχῇ. Τοῦτό ἐστιν, “ὑπόστασις ⁵πραγμάτων.” Εἰ
 τοίνυν ἔλεγχος ἐστὶν οὐ βλεπομένων, τί δὴ βούλεσθε αὐτὰ C
 ἰδεῖν, ἵνα ἐκπέσητε τῆς πίστεως ⁶καὶ τοῦ δίκαιοι εἶναι, εἴγε ἐκ
 πίστεως ὁ δίκαιος ζήσεται; Ὑμεῖς δὲ ⁷εἰ βούλεσθε αὐτὰ ἰδεῖν,
 οὐκέτι ἐστέ πιστοί. Ἐκάμετε, φησὶν, ἡθλήσατε· καὶ γὰρ τοῦτό
 φημι· ἀλλὰ ἀναμείνατε· τοῦτο γὰρ ἐστὶ πίστις· μὴ ἐνταῦθα
 ζητεῖτε τὸ πᾶν.

Ἐταῦτα εἴρηται μὲν πρὸς Ἑβραίους, κοινὴ δὲ ἐστὶ παραι-
 νεσις καὶ πρὸς πολλοὺς τῶν ἐνταῦθα συνειλεγμένων. ⁸Πῶς καὶ D
 τίνι τρόπῳ; Πρὸς τοὺς ὀλιγοψύχους, πρὸς τοὺς μικροψύχους.
 Ὅταν γὰρ ἴδωσι ⁹ἡ πονηροὺς ¹⁰εὐπραγοῦντας, ἑαυτοὺς δὲ δυσπρα-
 γοῦντας, ἀλίουσι, δυσανασχετοῦσιν· ¹¹ὅταν ποθῶσιν ἐκείνων τὴν
 κόλασιν καὶ τὴν ἐκδικίαν, ¹²ὅταν τῶν οἰκείων πόνων τοὺς μισθοὺς
 ἐκδέχωνται. “Ἐτι ¹³γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ¹⁴ἤξει.”
 Καὶ ἡμεῖς ¹⁵οἱ τοίνυν πρὸς ¹⁶τοὺς ραθύμους ταῦτα λέγομεν· πάντως
 ἔσται κόλασις, πάντως ἤξει, ἐπὶ θύραις λοιπὸν τὰ τῆς ἀναστά- 198

¹ ἐστὶν] λέγεται K.Q. Sav. cet. ² δῆλων] Sic A. et a pr. m. O. consen-
 tientibus Cat. Mut. Veron. ἀδῆλων K.N.Q.R. Sav. Mor. ³ ἡ τοίνυν π.]
 Sic N.O.R. ἡ δὲ π. K.Q. ἡ π. τοίνυν Edd. Statim ὅψις ἐστὶ pro ἐστὶν ὅψις
 K.N.Q. ἐστὶ om. R. et a pr. m. O. Mox φησὶ om. K.Q. ⁴ ἐν om. K.N.
 Q.R. et a pr. m. O. invita Cat. In A. lacuna est. ⁵ ἂν] εἰ K.N.Q. Sav. cet.
 invita Cat. Mox πληροφοροῦνται Cat. ⁶ οὐ] οὐκ K.Q. ⁷ c πραγμάτων]
 + ἐλπίζομένων K.Q. Sav. cet. ⁸ καὶ τοῦ] οὐ τοῦ R. οὐ τῷ Cat. οὕτω A.
 Statim δίκαιον A. καὶ τοῦ—εἴγε] οὐ τοῦτο δίκαιους εἶναι ποιεῖ· εἰ γὰρ K.Q.
 εἰ om. K.N.Q. ⁹ ΗΘΙΚΟΝ. Πρὸς τοὺς μικροψύχους, [“Addē καὶ ὅτι
 δαί.” Heyse.] μὴ ἀλείνει εὐπραγούντων τῶν πονηρῶν, δυσπραγούντων δὲ τῶν δι-
 καίων, μηδὲ κατακρίνει, μηδὲ περιεργάζεσθαι. Veron. ¹⁰ πῶς κ. τ. τρόπῳ] μά-
 λιστα δὲ K.Q. ¹¹ πονηροὺς—ποθῶσιν (ἴδωσιν Veron.) om. A. ¹² εὐπράτ-
 τουντας Q.R. et a pr. m. O. εὐπράττοντας K. Statim αὐτοὺς Veron. et, ut vi-
 detur, R. ¹³ ὅταν] μικροψύχων δὲ καὶ ὅταν K.Q. ¹⁴ ὅταν] ἡ ὅταν K.Q.
 Sav. cet. ¹⁵ γὰρ om. K.N.Q. Sav. cet. ¹⁶ ἤξει] + καὶ οὐ χρονεῖ, εἴπε τότε
 ὁ Παῦλος iidem. ¹⁷ τοίνυν om. K.Q. ¹⁸ τοὺς] + ὀλιγοψύχους καὶ R. Mox
 λέγομεν N.Q.R. Sav. cet.

σεως. ⁹Πόθεν, φησίν; Οὐ λέγω, ἀπὸ προφητῶν· οὔτε γὰρ πρὸς [†]Χριστιανούς μόνον μοι νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήν, ἡ, θαρρῶ πάνυ, καὶ τὰς ἀποδείξεις παρέχω, καὶ διδάξω αὐτόν. ⁹Πῶς, φησί; Πολλὰ προεῖπεν ὁ Χριστός. Εἰ μὴ ἐξέβη ἐκεῖνα, μηδὲ [†]τούτοις πιστεύσης· εἰ δὲ πάντα ἐξέβη, τί περὶ τῶν λειπομένων ἀμφιβάλλεις; Καίτοι πολὺ ἀπίθανον ἦν, μηδενὸς ἐκβάντος, περὶ ἐκείνων πιστεύειν, ἡ ὅτε πάντα ἐξέβη, τούτοις Β ἀπιστεῖν. Μᾶλλον δὲ ἐπὶ ὑποδείγματος ποιήσω τὸ πρᾶγμα φανερόν. Εἶπεν ὁ [†]Χριστὸς ὅτι τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλώσεται, ^ωκαὶ ἀλώσεται ἄλωσιν οἷαν οὐδέποτε, καὶ ὅτι ^κοὐκέτι ἀναστήσεται· καὶ ἐξέβη εἰς ἔργον ἡ πρόρρησις. Εἶπεν ὅτι θλίψις ἔσται μεγάλη, καὶ ἐξέβη. Εἶπεν ὅτι καθόπερ σίνηπι σπαρέν, οὕτως ἐκταθήσεται τὸ κήρυγμα· καὶ τοῦτο ὁρῶμεν καθ' ἐκάστην ἡμέραν τὴν οἰκουμένην ἐπιτρέχον. Εἶπεν ὅτι οἱ ^γκαταλιπόντες πατέρα, ἡ μητέρα, ἡ ἀδελφούς, ἡ ἀδελφὰς, ἔξουσιν [†]καὶ πατέρας (540) καὶ μητέρας· καὶ τοῦτο διὰ τῶν ἔργων ὁρῶμεν πληροῦμενον. Εἶπεν ὅτι ¹³“Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, C ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.” τούτέστιν, οὐδεὶς ὑμῶν περιέσται· καὶ τοῦτο διὰ τῶν ^απραγμάτων ὁρῶμεν ἐκβεβηκός. Εἶπεν ὅτι πύλαι ᾧδου οὐ κατισχύσουσι ^βτῆς ἐκκλησίας, καὶ ταῦτα διωκομένης, καὶ ὅτι οὐδεὶς σβέσει τὸ κήρυγμα· καὶ μαρτυρεῖ καὶ ταύτῃ τῇ προρρήσει ^γτῶν πραγμάτων ἡ πείρα. Καίτοι σφόδρα ἀπίθανος ἦν ταῦτα λέγων τότε. Διὰ τί; “Ὅτι πάντα λόγοι ἦσαν, καὶ οὐδέπω ἀπόδειξιν ^δπαρείχeto τῶν λεχθέντων. “Ὡστε πολλῶ μᾶλλον πιστότερα γέγονε νῦν. ^εΕἶπεν ὅτι “ὅταν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, τότε ἥξει τὸ τέλος” D εἰδού πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν ἐφθάσαμεν. Τὸ γὰρ πλεον τῆς οἰκουμένης κατηγγέλῃ· λοιπὸν οὖν τὸ τέλος ^ηἐνέστηκε. Φρίξομεν, ἀγαπητοί. Τί ^ιδὲ, εἰπέ μοι; περὶ συντελείας σὺ μερμῆς; Καὶ αὕτη μὲν γὰρ ἐγγὺς πάρεστιν, ἡ δὲ ἐκάστου ζωῆ ^κἐγγυτέρα καὶ ἡ τελευτή. ¹⁴“Αἱ ἡμέραι γὰρ τῶν ἐτῶν ἡμῶν,

13 Joan. xvi. 33.

14 Psal. lxxxix. 10.

⁹ πόθεν] + ὄηλον K.N.Q. Sav. cet. [†] Χριστιανὸν K.O.Q.R. μόνον om. K.Q. ⁹ πῶς, φ.] καὶ πῶς, ἀκουε K.N.Q. Sav. cet. [†] ταῦτα A. Veron. Mox εἰ δε—λειπομένων om. A. [†] Χριστὸς] κύριος A. Veron. Statim ὅτι Ἱερ. A. ^ω καὶ ἀλώσεται om. R. Veron. ^κ οὐκέτι] οὐκ ἔστιν Veron. οὐδέπω R. ^γ καταλιπόντες (sic) A. ^β καὶ π. καὶ μ.] καὶ μ. καὶ π. K.Q. ^α πραγμάτων] ἔργων N. et marg. O. ^β τὴν ἐκκλησίαν O. Mox διωκομένη A.O.R. Veron. ^γ τῶν πρ. ἡ π.] ἡ τῶν πρ. π. K.Q. Sav. cet. ^δ παρείχeto] ἐποιέito K.Q. ^ε εἶπε] + γὰρ A.N. Veron. Statim ὅτι om. R. γὰρ ὅτι in marg. O. ^ε ὅταν] ὅτε A. Veron. Mox ἐν om. iidem. ^ε εἰδού] καὶ ἰδού K.Q. Sav. cet. Statim πρὸς om. K.Q. inclusum a Sav. Proximum τὸ om. R. ^η ἔστηκε K.Q. ^ι δὲ, εἰπέ μοι om. K.Q. ^κ ἐγγυτέρα] + πολλῶ K.Q. Sav. cet.

¹φησιν, ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη· ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδο-
 ἥκοντα ^m ἔτη.” Ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τῆς ⁿ κρίσεως· φοβηθῶμεν.
¹⁶ “Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος;” Πολλὰ
 μετανοήσομεν ἐκεῖ· ἀλλ’ ἐν τῷ θανάτῳ οὐδεὶς ἐξομολογήσεται ¹⁹⁹
 αὐτῷ. Διὰ τοῦτο λέγει, ¹⁶ “Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
 ἐν ἐξομολογήσει” τουτέστι, τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. Ἐνταῦθα
 μὲν γὰρ ὅπερ ἐὰν ποιήσωμεν, ἔχει ἰσχύν· ἐκεῖ δὲ οὐκέτι. ^o Εἴ
 τις ἡμᾶς, εἰπέ μοι, ἐν κυμίνῃ φλεγομένη μικρὸν στήσειε χρόνον,
 οὐχὶ πάντα ὑποστησόμεθα ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς, καὶ χρήματα
 ῥδέη προέσθαι, καὶ δουλείαν ὑποστήναι; Πόσοι νόσοις ^q περι-
 έπεσον χαλεπαῖς, καὶ πάντα ἐτοίμως εἶλοντο ^r δοῦναι, ὥστε
 ἀπαλλαγῆναι, εἶγε ^s αἵρεσις προῦκειτο; Εἰ τοίνυν ^t ἐνταῦθα B
 νόσος ὀλιγοχρόνιος οὕτως ἡμᾶς ἀνιά, τί ^v ποιήσομεν ἐκεῖ, ὅταν
 μηδὲν ὄφελος ἢ τῆς μετανοίας; Πόσων ^w νῦν γέμομεν κακῶν,
 καὶ οὐκ αἰσθανόμεθα; ἀλλήλους ^x δάκνομεν, ἀλλήλους κατεσθί-
 ομεν ἀδικοῦντες, κατηγοροῦντες, διαβάλλοντες, ταῖς τῶν πλησίον
 δόξαις δακνόμενοι. Καὶ ὅρα τὸ χαλεπόν· ὅταν βουληθῇ τις
 διορύξαι τοῦ πλησίον τὴν ὑπόληψιν, φησί· τότε εἶπεν ὁ δεῖνα
 περὶ αὐτοῦ· ὁ θεὸς, συγχώρησόν μοι, μὴ με ἐξετάσης, ἀκοῆς
 λόγον ὀφείλω. ^y Τί οὖν λέγεις ὅλως, εἰ οὐ πιστεύεις; τί λέγεις; C
 τί πιστόν ^z αὐτὸ ἐργάζῃ τῇ πολλῇ φήμῃ; τί διαπορθεύεις τὸν
 λόγον οὐκ ἀληθῆ ὄντα; Σὺ ἀπιστεῖς, καὶ τὸν θεὸν παρακαλεῖς
 ὥστε ^a σε μὴ ἐξετάσαι; Μὴ λέγε τοίνυν, ἀλλὰ σιώπα, καὶ
 παντὸς δέους ἀπήλλαξαι.

Ἄλλ’ οὐκ οἶδα πόθεν ἡ νόσος ^b αὕτη ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμ-
 πέπτωκε· φλύαροι γεγόναμεν, οὐδὲν ἡμῶν ἐναπομένει τῇ ψυχῇ.
 Ἄκουε σοφοῦ τιος παραινούντος καὶ λέγοντος, ¹⁷ “Ἦκουσας
 λόγον; ^c ἐναποθανέντω σοι· θάρσει, οὐ μὴ σε ῥήξῃ.” καὶ πάλιν,
 “Ἦκουσε λόγον ^d ὁ μωρὸς, καὶ ὠδίνησεν, ὡς ἀπὸ προσώπου
 βρέφους ἡ τίκτουσα.” Πρὸς ^e κατηγορίας ἐσμέν ἔτοιμοι, πρὸς D

¹⁵ Ibid. xlviii. 8.

¹⁶ Ibid. xciv. 2.

¹⁷ Sirac. xix. 10, 11.

¹ φησιν om. R. et in text. O. φησὶ ante τῶν ἐτῶν transp. K.N.Q. ^m ἔτη
 om. N. Veron. eras. in O. ⁿ κρίσεως] + καὶ οὕτω K.Q. Sav. cet. ^o εἰ τις
 ἡμᾶς, εἰπέ μοι] εἰπέ μοι, παρακαλῶ, εἰ τις ἡμᾶς K.Q. ^p δέοι K.Q. Veron.
^q περιπεσόντες (et mox οὐ πάντα pro καὶ πάντα) K.Q. ^r δοῦναι] + ἂν K.Q.
 Sav. cet. ὥστε ἀπ. om. N. ^s προαίρεσις N. ^t ἐνταῦθα om. A. Veron.
^v ποιήσωμεν A. Mox μηδὲ ὄφ. N. et ex corr. O. ^w νῦν] οὖν K.Q. ^x δά-
 κνομεν, ἀλλήλους om. A. Mox κατηγ. K.Q. ^y τί οὖν λ. ὅλως om. R. et in
 text. O. Mox τί καὶ λέγεις K.Q. ^z αὐτὸν K.N.Q.R. ^a σε om. K.
^b αὕτη om. K.Q. ^c συναποθανέντω Q.R. συναποθάνω(?) K. Statiu θάρρει
 K.Q.R. Mox ῥήξει R. Veron. et olim O. ^d ὁ om. R. ^e κατηγορίας N.
 κατηγορίαν R. κατηγορίας (olim -αν) O. κακουργίας K.Q. maliloquia Mut.
 Statim ἔτοιμοὶ ἐσμεν K.Q.

κατακρίσεις παρεσκευασμένοι. **Κ**άν μηδὲν ἡμῖν ἕτερον εἰργασμένον εἶη κακόν, τοῦτο ἱκανὸν ἦν ἡμᾶς ἀπολέσαι, καὶ εἰς γένναν ἀπαγαγεῖν, τοῦτο μυρίοις ^ε περιβάλλει κακοῖς. Καὶ ἵνα μάθῃς ^β ἀκριβῶς, ἄκουε τοῦ προφήτου λέγοντος, ¹⁸ “Καθήμενος, φησί, κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις.” Ἀλλ’ οὐκ ἐγὼ, φησὶν, ἀλλ’ ¹ ἐκεῖνος. Σὺ μὲν οὖν· εἰ γὰρ μὴ σὺ ^κ εἶπες, ἕτερος οὐκ ἂν ἤκουσεν· εἰ δὲ καὶ ἔμελλεν ἀκούειν, ἀλλὰ σὺ τῆς ἀμαρτίας οὐκ ἦς αἴτιος. Δέον συσκιάζειν καὶ συγκρύπτειν τὰ ἐλατ-
200 τώματα τῶν πλησίων, σὺ δὲ ἐκπομπεύεις προσχήματι φιλαγαθίας. Οὐ γίνῃ ¹ κατήγορος, ἀλλὰ φλύαρος, ἀλλὰ λῆρος, ἀλλὰ μωρός. ^μ ^ω Δεινότης· σαυτὸν αἰσχύνης μετ’ ἐκείνου, καὶ οὐκ αἰσθάνῃ; “Οἷα ^δ ὅσα τὰ κακὰ ἐντεῦθεν γίνεται. Παροργίζεις τὸν ^ο θεόν. Οὐκ ἀκούεις Παύλου λέγοντος περὶ ^ρ χηρῶν γυναικῶν” ¹⁹ “Οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ^q μαθάνουσι, φησὶν, ἀλλὰ ^τ καὶ φλύαροι καὶ περιέργοι, περιερχόμενοι τὰς οἰκίας, καὶ λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα;” “Ὡστε καὶ ὅταν πιστεύσης τοῖς λεγο-
B μένοις κατὰ τοῦ ^α ἀδελφοῦ, οὐδὲ οὕτω λέγειν χρὴ, ^ε μήτιγε ἀπιστοῦντα. Ἀλλὰ ^ν τὸ σαυτοῦ πανταχοῦ σκοπεῖς; ^ω δέδοικας ἐξετασθῆναι παρὰ τοῦ θεοῦ; ^ξ Δείσον οὖν μὴ καὶ ὑπὲρ τῆς φλυαρίας ^γ ἐξετασθῆς. Ἐνταῦθα γὰρ οὐκ ἔχεις εἰπεῖν ὅτι μὴ με (541) ἐξετάσης, ὁ θεὸς, ὑπὲρ ^κ τῆς φλυαρίας· ^α τὸ γὰρ πρᾶγμα φλυαρία ἐστί. Τί ἐξεπόμπευσας; τί ἠΐξῃς τὸ δεινόν; Τοῦτο ἡμᾶς ἀπολέσαι ἔχει· διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ Χριστὸς, ²⁰ “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.” Ἀλλ’ οὐδεὶς ἡμῖν τούτου λόγος, οὐδὲ ^β τὰ κατὰ τὸν Φαρισαῖον ἡμᾶς σωφρονίζει. Ἐκεῖνος εἶπεν ἀληθὲς πρᾶγμα, ὅτι ²¹ “Οὐκ εἰμὶ ὡς ὁ τελώνης ^ο οὗτος;” καὶ εἶπεν
C ἀκούοντος οὐδενός, καὶ κατεκρίθη. ^δ Εἰ τὸ ἀληθὲς εἰρηκῶς κατεκρίθη, καὶ μηδενός ἀκούοντος εἰπών· οἱ τὰ ψευδῆ, καὶ ὑπὲρ ὧν οὐκ εἰσὶ πεπεισμένοι ταῦτα διαπορθεύοντες πανταχοῦ, καθάπερ

¹⁸ Psal. xlix. 20.¹⁹ 1 Tim. v. 13.²⁰ Matth. vii. 1.²¹ Luc. xviii. 11.

^ε εἶη] ἦν K.Q.R. Veron. Mox ἦν om. K.N.Q. ^ε περιβαλεῖν K.N.Q. Sav. cet. ^β ἀκριβῶς om. K.Q. Statim ἄκουσον N.R. Mox φησὶ om. K.N.Q. Sav. cet. ¹ ἐκεῖνοι K. et olim O. ^κ εἶπας R. ¹ κατήγ. N. Mox ἀλλὰ φλύαρος om. R. ἀλλὰ μωρός om. in text. O. ^μ ὦ K.Q. et Sav. in *Corrigendis*. ὦ Edd. Statim δεινότητος Q. ^ν δέ] γὰρ N. et ex corr. O. Statim τὰ om. K.Q.R. et olim O. ^ο θεόν] + λυπεῖς τὸν πλησίον, ὑπεύθυνον σεαυτὸν τῇ κολάσει ποιεῖς K.Q. Sav. cet. ^ρ χηρῶν] λήρων Veron. ^q μαθάνουσι, φ.] Sic K.N.O.Q.R. φ. μαθάνουσιν Edd. ^τ καὶ om. A. Mox καὶ περιέργοι om. N. ^α ἀδελφοῦ] + σου N.O. Sav. cet. ^ε μήτιγε Veron. ^ν τὸ] τὰ N.O.R. Mut. Mox σκόπει N.O.R. ^ω δέδοικας K.Q. Sav. cet. ^ξ δείσον οὖν] οὐκοῦν δείσον K.Q. ^γ ἐξετάση Q. Mor. Ben. ^κ τῆς om. R. ^α τὸ γὰρ—ἐστί om. K. inclusum a Sav. τὸ γὰρ—ἐξεπόμπευσας om. Q. ^β τὰ] τὸ O.R. ^ο οὗτος] ἐκεῖνος K.Q. Mox οὐδενός ἀκούοντος hoc ord. K.O.Q.R. ^δ εἰ] ὁ R. et a pr. m. O.

γυναῖκες φλύαροι, τί οὐ πείσονται δεινόν; τί δὲ οὐχ ὑπομε-
νοῦσι; Θῶμεν λοιπὸν τῷ στόματι θύραν καὶ μοχλόν· ^εμυρία
γὰρ ἀπὸ φλυαρίας γέγονε κακὰ οἰκίαι ἀνετράπησαν, φιλίαι
διεσπάσθησαν, ἕτερα μυρία χαλεπὰ ^εγένονε. Μὴ περιεργάζου
τὰ τοῦ πλησίον, ἄνθρωπε. Ἀλλὰ λόλος εἶ, καὶ ἐλάττωμα
ἔχεις; Λάλει τὰ σὰ πρὸς τὸν θεόν· οὕτως οὐκέτι ἔσται ^ετὸ
ἐλάττωμα ἐλάττωμα, ἀλλὰ πλεονέκτημα· λάλει τὰ σὰ πρὸς
^hτοὺς φίλους, τοὺς πάνυ φίλους καὶ δικαίους, καὶ οἷς θαρρεῖς,
ὥστε εὐξασθαι ὑπὲρ τῶν σῶν ἀμαρτημάτων. ⁴Αν ⁱτὰ ἐτέρων D
εἴπῃς, οὐδὲν ὠφελήσῃς, ^kοὐδὲ ἐκέρδανας, ἀλλὰ καὶ ἀπώλουν· ¹ἂν
τὰ σαυτοῦ ἐξαγορεύσῃς τῷ δεσπότῃ, πολὺν ἔχεις τὸν μισθόν·
²² ^uΕἰπα γὰρ, φησὶν, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου
τῷ κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφήκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου." Θέλεις
ⁿκρίνεις; τὰ σαυτοῦ κρίνε· οὐδεὶς σοι ἐγκαλεῖ, ἐὰν καταδικάσῃς
σαυτόν· ^oἐγκαλεῖ δὲ, ^pἂν μὴ καταδικάσῃς· ἐγκαλεῖ, ἂν μὴ
ἐλέγξῃς σαυτόν· ^qἐγκαλεῖ ἀναλγησίας. Εἶδες τὸν δεῖνα ὀργι-
ζόμενον, παροξυνόμενον, ἄλλο τι ἄτοπον ποιούντα; ἐνόησον ²⁰¹
εὐθέως καὶ σὺ τὰ σαυτοῦ, καὶ οὕτως οὐδὲ ἐκείνον καταδικάσεις
σφοδρῶς, καὶ σαυτὸν ἐλευθερώσεις τοῦ φορτίου τῶν ἡμαρτη-
μένων. ⁴Αν οὕτω τὸν ἑαυτῶν ρυθμίζωμεν βίον, ἂν οὕτω πραγμα-
τευώμεθα ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἂν κατακρίνωμεν ἑαυτοὺς, οὐ πολλὰ
ἀμαρτησόμεθα ἴσως, πολλὰ δὲ ^sἐργασόμεθα καλὰ, ἐπιεικεῖς
ὄντες καὶ μέτριοι, καὶ πάντων ^tἀπολαύσομεν τῶν ἐπηγγελμένων
τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεόν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν,
χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, ^vτιμὴ, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Psal. xxxi. 5.

^ε μυρία] πολλὰ K.Q. ^f γέγονε om. K.Q. Statim ἄνθρωπε, μὴ π. τὰ τοῦ
πλ. hoc ord. iidem. ^g τὸ ἐλάτ. ἐλάτ.] Sic A. et ex corr. O. ⁱ vitiū illud
vitiū Mut. τὸ ἐλάτ. οὐκ ἐλάτ. N. ἐλάττωμα K.Q.R. et olim O. τὸ ἐλάττωμα
Edd. ^h τοὺς φίλους] οὓς φίλεις N. Mox τοὺς π. φίλους om. A. Veron.
ⁱ τὰ om. R. ^k οὐδὲν K.N. Sav. cet. Statim ἐκέρδανες a pr. m. O. ¹ ἐὰν
K.Q. ^m εἶπον A.K.O.Q. ⁿ κρίναι K.O.Q.R. Veron. κρίναι A. ^o ἐγ-
καλῇ ter K.Q. et olim O. ^p cūraberis Mut. ^q ἂν pro ἐὰν bis A.K.N.O.Q.
Post καταδικάσῃς add. σαυτόν K.N.Q. et in marg. O. ἐγκαλεῖ δὲ, ἂν μὴ κατα-
δικάσῃς· ἐγκαλεῖ] οὐκ ἐγκαλεῖ R. ^q ἐγκαλεῖ ἀναλγησίας] Sic N. ἀναλγησίας
(om. ἐγκαλεῖ) R. Veron. ἐγκαλεῖ ἂν ἀλγησίας A. ἐγκαλεῖ ἀνάλγησις (olim ἐγ-
καλῇ ἀναλγησίας) O. ἐγκαλεῖ (-λῇ K.Q.) ἂν οὐκ ἀλγησίας K.Q. Sav. cet. ^r cūr-
aberis, si non dolueris Mut. ^s ἢ ἄλλο Edd. ἢ om. K.N.Q.R. et olim O.
"Oratorie, ut solet Chr." Heyse. ^t ἐργασόμεθα] + μᾶλλον ex corr. O.
^u ἀπολαύσομεθα N. Post θεὸν add. ἀγαθῶν A.N. Sav. cet. Sic in marg. O.
^v τιμῇ] + καὶ προσκύνησις N.

ΛΟΓΟΣ ΚΒ.

B¹ Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι ^aθεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι. Πίστει πλείονα θυσίαν ^aΑβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι ^bλαλεῖ.

C ΤΟ τῆς πίστεως ^cγενναίας καὶ νεανικῆς δεῖται ψυχῆς, καὶ πάντα ὑπερβαινούσης τὰ αἰσθητὰ, καὶ τὴν ἀσθένειαν ^dτῶν λογισμῶν τῶν ἀνθρωπίνων παρερχομένης. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐτέρως γενέσθαι πιστὸν, ^eἂν μὴ τις ἑαυτὸν τῆς συνθηθείας ὑπερاناγάγῃ τῆς κοινῆς. Ἐπεὶ οὖν αἱ τῶν Ἑβραίων ἦσαν ἐξησθενημένοι ψυχαί, καὶ ἀπὸ πίστεως μὲν ἤρξαντο, ὑπὸ δὲ τῶν πραγμάτων, λέγω δὴ τῶν παθῶν, ^fτῶν θλίψεων, ὀλιγοψύχουν ^gλοιπὸν καὶ ἐμικροψύχουν καὶ πυρεσαλεύοντο, πρῶτον μὲν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ^hαὐτῶν παρεκάλεσεν, εἰπὼν, “Ἀναμνήσθητε τὰς πρότερον ἡμέ-

D ρας” ἔπειτα ἀπὸ τῆς γραφῆς ἰλεγουσῆς, “Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται” ἔπειτα ^kἀπὸ λογισμῶν, εἰπὼν, “Ἔστι δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις πραγμάτων, ἔλεγχος οὐ βλεπομένων.” Νῦν δὲ ^lπάλιν ἀπὸ τῶν προπατόρων, τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ^mκαὶ θαυμαστῶν ἐκείνων, μονονουχὶ λέγων· εἰ ⁿἔνθα παρὰ πόδους τὰ ἀγαθὰ, πάντες πίστει ἐσώθησαν, πολλῶ ^oμᾶλλον ἡμεῖς. “Ὅταν γὰρ ^pεὖρη τῶν αὐτῶν παθημάτων κοινωνὸν ψυχῇ, ἀναπαύεται καὶ ἀναπνεῖ. Τοῦτο καὶ ἐπὶ ^qτῆς πίστεως, τοῦτο καὶ ἐπὶ θλίψεως ἔστιν ἰδεῖν· ^r“Ὡστε εἶναι παράκλησιν (542) ὑμῖν, φησὶ, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως.” Σφύδρα γὰρ ἄπιστον ^sτὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον, καὶ ἑαυτῷ οὐ δύναται θαρρεῖν, καὶ δέδοικεν ὑπὲρ ὧν ^tἂν κρίνῃ ὅτι ἔχει, καὶ πολλὴν ἔχει τῆς

¹ CAP. XI. v. 3, 4.² Rom. i. 12.

Hom. XXII. ^a τοῦ θεοῦ Edd. [τοῦ] θεοῦ Sav. τοῦ deest in omnibus. ^b λαλεῖται A. Sav. cet. καὶ δι' αὐτῆς—λαλεῖ om. K. ^c γενναίον A. Veron. ^d τῶν ἀνθρωπίνων λ. R. ^e εἰάν O. ^f τῶν] καὶ τῶν K.N.O.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^g λοιπὸν om. R. et in text. O. λοιπὸν καὶ ἐμικρ. om. A. Veron. invita Cat. καὶ ἐμικρ. om. K.Q. ^h αὐτῶν O. ἑαυτῶν K.Q. Sav. cet. Statim παρεσκεύασεν R. ⁱ τῆς λεγουσῆς K.Q. Sav. cet. λεγουσῆς om. N. ^k ἀπὸ τῶν λ. K.Q. Sav. cet. ἐπαγαγὼν pro εἰπὼν K. ^l πάλιν ἀπὸ τῶν προπ.] ἀπὸ τῶν προτέρων πάλιν K.Q. ^m καὶ] Sic A.O.Q.R. Cat. τῶν Edd. Mox ἐκείνων om. R. τῶν μεγ. καὶ θαυμ. ἐκείνων ἀνδρῶν hoc ord. N. ⁿ ἐνθα] εἴταν R. ^o εὖροι K.Q. Mox παθῶν K.Q. παθημάτων om. Sav. cet. invitis libris et Mut. Mox ἡ ψυχῇ K.Q. Sav. cet. ^p τῆς om. N.O.R. Mox τοῦτο eras. in O. ^q ὥστε—ὑμῖν, φ.] συμβαῖνον· καθὼς ἀλλαχοῦ φησιν, εἰς τὸ συμπαρακληθῆναι ἐν (ἐν om. K.Q.) ὑμῖν K.Q. Sav. cet. ^r τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος R. ^s ἂν κρίνῃ] ἀνακρίνει N. ἀνακρίνη ex corr. O.

τῶν πολλῶν δόξης φροντίδα. Τί οὖν ὁ Ἰ Παῦλος; Ἀπὸ τῶν Ἰ πατέρων αὐτοὺς παρακαλεῖ, καὶ Ὡ πρὸ τούτων, ἀπὸ τῆς κοινῆς B ἔννοιας. Ὡ Εἰπέ γάρ μοι, φησὶν· ἐπειδὴ ἡ πίστις διαβάλλεται ὡς ἀναπόδεικτον πρᾶγμα, καὶ ἀπάτης μᾶλλον ὄν, ἡ διὰ τοῦτο δείκνυσιν, ὅτι τὰ μέγιστα διὰ πίστεως, καὶ οὐ διὰ λογισμῶν ἁ κατορθοῦνται. Καὶ πῶς τοῦτο δείκνυσιν, ἡ εἰπέ μοι; Ἐδήλόν ἐστι, φησὶν, ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων τὰ ὄντα ἐποίησεν ὁ θεὸς, ἐκ τῶν μὴ φαινομένων τὰ φαινόμενα, ἐκ τῶν οὐχ ὑφεστώτων τὰ ὑφεστώτα. ἠ Πόθεν ὅτι καὶ ῥήματι τοῦτο ἐποίησεν; ὁ μὲν ἔ γὰρ λογισμὸς οὐδὲν ὑποβάλλει τοιοῦτον, ἀλλὰ τὸ ὑνάντιον, ἢ ὡς ἐκ C φαινομένων τὰ φαινόμενα εἶναι. Διὰ τοῦτο μάλιστα οἱ φιλόσοφοι οὐδὲν φασιν ἐξ οὐκ ὄντων εἶναι, ἡ ψυχικοὶ ὄντες, καὶ οὐδὲν τῇ πίστει ἐπιτρέποντες· ἀλίσκονται δὲ καὶ ἡ αὐτοὶ, ὅταν μέγα τι καὶ γενναῖον εἴπωσι, τῇ πίστει αὐτὸ ἐπιτρέποντες· οἶον, ἡ ὅτι ὁ θεὸς ἀναρχὸς ἐστὶ καὶ ἀγέννητος· ἠ ὁ γὰρ λογισμὸς οὐχ ὑποβάλλει τοῦτο, ἀλλὰ τὸ ὑνάντιον. Θεά ἢ δέ μοι τὴν πολλὴν μωρίαν. Τὸν θεὸν ἀναρχον ἡ λέγοντες· ὁ καίτοι τοῦ ἐξ οὐκ ὄντων ἡ πολλῶ θαυμασιώτερον. ἠ Τοῦ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων τὰ ὄντα ὁ θεὸς ἐποίησε, τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἀναρχὸς ἐστίν, D ἡ ὅτι ἀγέννητος, οὔτε ὑφ' ἑαυτοῦ, οὔτε ὑφ' ἑτέρου γεννηθεὶς, ἀπώτερον. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ πολλὰ τὰ πιστὰ· οἶον, ὅτι ἐποίησέ ἡ τις, ὅτι ἀρχὴν ἔσχε τὸ ποιούμενον, ὅτι ἡ ἐποιοῦν ὅλως· ἐκεῖ δὲ

ἡ Παῦλος] + ποιεῖ K.Q. Sav. cet. Ὡ πατέρων] προτέρων K.N.O.Q. Sav. cet. invito Mut. Ὡ πρὸ τούτων] πρὸ τούτου τῶν A. Veron. πρὸ τούτων τῶν (olim πρὸ τούτων) O. ἡ ἐννοίας] ἀναστάσεως R. Ὡ εἰπέ γάρ μοι (μοι γάρ N. μοι om. A.)—διαβάλλεται] ἐπειδὴ γὰρ ἡ π. τότε διεβάλλετο K.Q. Sav. cet. ἡ διὰ τ. δείκνυσιν] δείκνυσιν αὐτὸς K.Q. ἡ κατορθοῦνται K.N.O.Q. Sav. cet. invita Cat. ἡ εἰπέ μοι;] εἶπεν ὁ R. εἰπέ μοι in rasura O. καὶ πῶς—εἰπέ μοι;] πῶς; πίστει νοοῦμεν, εἰπὼν, κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥ. θ., εἰς τὸ μὴ ἐκ φ. τὰ βλ. γεγονέναι. K.Q. Sav. cet. ἡ δ. ἐστὶ, φ.] Sic N.O.R. δ. φ. ἐστὶν Edd. ἀλλὰ τοῦτο μὲν φανερόν ἐστι, φ. K.Q. ἡ πόθεν] + δὲ δηλοῦν K.Q. Sav. cet. Mox τοῦτο om. K.Q. inclusum a Sav. ἡ γὰρ om. N.R. et olim O. invita Cat. Mox ἀλλὰ καὶ τούν. K.N.Q. Sav. cet. ἡ ὡς ἐκ (ἐκ om. A.) φ. τὰ φ.] ἐκ τῶν φ. τὰ μὴ φ. K.Q. Sav. cet. ἡ οὐδὲν φασιν] καίτοι μηδὲν λέγοντες K.Q. ἡ ψυχικοὶ] ἀρε ψ. K.Q. Mox δὲ om. iidem. ἡ αὐτοὶ] + ὁμοῦ K.Q. Sav. cet. Mox ἐπιτρέπουσι K. ἡ ὅτι] λέγουσιν ὅτι K.Q. Sav. cet. λέγουσιν om. N.O.R. λέγουσιν ὅτι ὁ θ. om. A. Veron. ἡ ὁ γὰρ—ἀλλὰ τ.] τοῦτο δὲ (+ ὁ Q.) λογισμὸς οὐχ ὑπ. ἀλλὰ πᾶν τ. K.Q. ἡ δὲ] δὴ N. Statim μοι καὶ τὴν K.Q. Sav. cet. Post μωρίαν add. αὐτῶν iidem. ἡ λέγουσιν iidem. Post λέγοντες add. τὸ ποιούμενον, ὅτι οὐκ ἐποιοῦν ὅλως· ἐκεῖ δὲ ὅτι αὐτόματος, ὅτι ἀγέννητος, οὔτε ἀρχὴν ἔσχεν, ἀναρχον λέγοντες N. et in marg. a 2da m. O. ἡ καίτοι τοῦ] Sic N. καὶ τοῦ A. Veron. et ex corr. O. καὶ τὸ R. et olim O. ὁ τοῦ K.Q. Sav. cet. ἡ πολὺ A. Veron. πολλῶ—οὐκ ὄντων om. N.O. Statim τὰ ὄντα ὁ θ. ἐποίησεν in rasura aliquantum majori a 2da m. script. in O. ἡ τοῦ] τὸ A. Mox ὅτι ἐξ—τὸ εἰπεῖν om. idem. ἡ ὅτι] καὶ N. et ex corr. O. ἡ τις] Sic K.N.Q. et ex corr. O. receptum a Sav. Mor. aliquid Mut. τι A.R. et olim O. cum Edd. Veron. Ben. ἡ ἐποίησεν K.Q.

TOM. VII.

k k

τί; αὐτόματος, ἀγέννητος, οὔτε ἀρχὴν ἔσχεν, οὔτε χρόνον ταῦτα οὐχὶ πίστει δέχεται, εἰπέ μοι; Ἀλλ' οὐκ ἔθηκε τούτου, ὁ πολλῶ πλεον ἦν, ἀλλὰ τὸ ἔλαττον. Ὑπόθεν, φησὶν, ὅτι ὁ 203 θεὸς ταῦτα ἐποίησε; Λογισμὸς οὐχ ὑποβάλλει. οὐδεὶς παρὴν ὅτε ἐγένετο. Ἀπόθεν δῆλον; Πίστει δῆλον ὅτι τὸ ἔργον. "Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας." Διὰ τί, πιστεῖ; "Ὅτι μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γέγονε· τούτου γὰρ ἡ πίστις.

Εἰπὼν ὁ δὲ τὸ κοινόν, ἄλοιπὸν ἐπὶ προσώπων αὐτὸ γυνάξει. Καὶ γὰρ τῆς οἰκουμένης ἐστὶν ἀντάξιος ἔνδοξος ἀνὴρ. Τούτου γοῦν καὶ ὕστερον ἠνίζατο. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ προσώπων αὐτὸ ὁ ἑκατὸν ἡ διακοσίων ἀντέστησεν, εἶτα εἶδε τὸν ἀριθμὸν ὀλίγον Β τῇ ποσότητι, λοιπὸν φησιν. ³ "Ὡς οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος." Καὶ θεὰ τίνα πρῶτον τίθησι, τὸν παθόντα κακῶς, καὶ παρὰ ἀδελφοῦ. Οἰκείον ἡ τὸ πάθος. ⁴ "Καὶ γὰρ καὶ ὑμεῖς τὰ αὐτὰ, φησὶν, ἐπάθετε ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν." ¹ Καὶ ὑπὸ ἀδελφοῦ οὐδὲν ἡδικομένον, ἀλλὰ ² διὰ θεὸν φθονηθέντος. ⁵ δεικνύς ὅτι καὶ αὐτοὶ βασκαίνονται καὶ φθονοῦνται. Ἐτίμησεν ἐκεῖνος τὸν θεόν, καὶ ἀπέθανεν ἀνθ' ὧν ἐτίμησε, καὶ οὐδέπω ἀναστάσεως ἔτυχεν· ἀλλ' ἡ μὲν προθυμία αὐτοῦ δήλη, καὶ ὅτι παρ' αὐτοῦ γέγοι, τὰ δὲ παρὰ τοῦ θεοῦ οὐδέπω εἰς αὐτὸν εἰσενήνεκται. C Θυσίαν δὲ πλείονα ἐνταῦθα τὴν ἐντιμωτέραν λέγει, τὴν λαμπρότεραν, τὴν ἀναγκαιωτέραν. Καὶ οὐκ ἔχομεν, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἀπεδέχθη. Ἐπεδέξατο, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Κάϊν, ⁵ "Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκης, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλης." Οὐκοῦν ὁ Ἀβελ καὶ ὀρθῶς προσήνεγκε, καὶ ὀρθῶς διείλεν. Ἀλλ' ὅμως ἀντὶ τού-

³ Hebr. xi. 38.⁴ 1 Thess. ii. 14.⁵ Gen. iv. 7.

ἢ τί? Sic K.N.Q. τί in rasura majori O. οὐκέτι R. τὸ Edd. ἔσχεν K.Q. Statim οὐ χρ. N. ² δ] εἰ καὶ K.Q. Ὑπόθεν] πῶς R. πόθεν in rasura O. πόθεν—διὰ τί, πιστεῖ;] εἰπὼν] πίστει νοοῦμεν κατ. τοὺς αἰ. ῥ. θεοῦ. πόθεν οὖν λέγεις δῆλον, ὅτι ὁ θεὸς ῥήματι πάντα ἐποίησε; λογισμὸς γὰρ τούτου οὐχ ὑποβάλλει, οὐδὲ παρὴν τις ὅτε ταῦτα ἐγένετο. ἀπὸ (ὑπὸ Sav. cet.) πίστεως, πίστεως γὰρ ἔργον ἐστὶν ἡ κατανόησις· διὸ καὶ οὕτως εἶπε, πίστει νοοῦμεν. τί νοοῦμεν πίστει, εἰπέ; K.Q. Sav. cet. ² οὐδεὶς] + γὰρ ex corr. O. γὰρ ἦν pro παρὴν N.R. ³ πόθεν] + οὖν ex corr. N. ⁴ ὅτι accessit ex N.O.R. ὁ δὲ K. ⁵ λοιπὸν] + καὶ Q. Statim ἐπὶ προσώπων R. et bis K. ἐπὶ προσώπων Cat. in personis Mut. ⁶ ἑκατὸν] + τυχὸν K.Q. ⁷ κόσμος.] + πίστει πλείονα θ. A. παρὰ K. πρ. τῷ θ. K.Q. Sav. cet. Statim καὶ om. iidem. ⁸ ἀδελφοῦ] + οὐδὲν ἡδικομένου, ἀλλὰ διὰ τὸν θεὸν φθονηθέντος. οὐκοῦν iidem. ⁹ τὸ] τούτου A. Veron. ¹⁰ καὶ om. K.Q.R. Cat. Sav. cet. Sic a pr. m. O. ¹¹ ἰδίων] οικείων K.Q. Sav. cet. ¹² καὶ ὑπὸ—φθονηθέντος om. iidem. ¹³ διὰ τὸν θ. A. ¹⁴ δεικνύς] ἀμα καὶ δεικνυσιν K.Q. Sav. cet. Mox καὶ φθονοῦνται om. K.Q. ¹⁵ τὰ] πάν τὸ K.Q. Mox τούτου pro τοῦ θεοῦ iidem. ¹⁶ πλείονα ἐνταῦθα] Sic N. et ex corr. O. ἐνταῦθα πλείονα K.Q. Sav. cet. πλείονα om. A.R. Cat. Mut. Veron. et olim O. ¹⁷ φ. εἰπεῖν] εἰπεῖν, φ. K.O.Q.R. ¹⁸ ἀπεδέξατο] + γὰρ K.Q. Sav. cet.

των ^ατίνα τὴν ἀμοιβὴν ἔλαβεν; Ἐσφάγη παρὰ τῆς ἀδελφικῆς χειρός· καὶ τὴν καταδίκην, ἣν ὁ πατὴρ ὑπέμεινε διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ταύτην ἰπρώτος ἐδέξατο ὃ κατορθώσας, καὶ τοσοῦτω χαλεπὰ ἔπαθεν, ὅσῳ καὶ παρὰ ἀδελφοῦ, ^ωκαὶ πρῶτος. Καὶ ταῦτα κατώρθωσεν εἰς οὐδένα ἰδών· εἰς τίνα γὰρ εἶδε, καὶ οὕτως D ἐτίμησε τὸν θεόν; εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Ἄλλ' ἐκεῖνοι ὕβρισαν αὐτὸν ἀντὶ τῶν εὐεργεσιῶν. Ἄλλ' εἰς τὸν ἀδελφόν; Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἠτίμασεν. Ὡστε παρ' ἐαυτοῦ τὸ ἀγαθὸν ἐξεύρε. Καὶ ὁ τοσαύτης ^αὦν τιμῆς ἄξιος, τί δὴ πάσχει; Ὑ' ^Αναί- (543) ρεῖται. Πῶς ^δε καὶ ἄλλως ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος; Λέγεται πῦρ ^ακατελθὼν ἀναλαβεῖν τὰς θυσίας· ἀντὶ γὰρ τοῦ, ^ε“Ἐπὶ 20.4 Ἄβελ ἐπέβλεψε, καὶ ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτοῦ,” ὁ ^βΣύρος, ^ε“Καὶ ἐνεπύρισεν,” εἶπεν. Ὁ τοίνυν καὶ διὰ ^δλόγων, καὶ δι' ἔργων μαρτυρήσας τῷ δικαίῳ, καὶ δι' αὐτὸν ὁρῶν ἀναιρούμενον, οὐκ ἤμυνεν, ἀλλ' εἴασε. Τὸ δὲ ^εὑμέτερον οὐ τοιούτων· πῶς γὰρ, ^{οἱ}καὶ προφήτας ^εκαὶ παραδείγματα ἔχοντες, καὶ παρακλησεις μυρίας, καὶ σημεῖα ^βκαὶ θαύματα γενόμενα; Ὡστε ἐκεῖνο ἰδόντως πίστις ἦν. Ποῖα γὰρ θαύματα ^κεἶδεν, ἵνα πιστεῖσῃ ὅτι B ἔσται τις αὐτῷ ἀντίδοσις τῶν ἀγαθῶν; οὐχὶ ἀπὸ πίστεως μόνης τὴν ἀρετὴν εἴλετο; Τί ἐστι, “Καὶ ἰδὲ αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ;” Ἰνα μὴ εἰς πολλὴν ἀπόγνωσιν αὐτοὺς ^μἐμβάλλῃ, δείκνυσιν αὐτὸν ἐν μέρει ἀπολαύσαντα ἀμοιβῆς. Πῶς; Ἡ ἐπισκοπὴ ἡ ^απαρ' αὐτοῦ, φησὶ, πολλή ^οἐστι. “καὶ ἔτι λαλεῖ” τουτέστιν, ἀνείλεν αὐτὸν, ἀλλὰ οὐ ^ρσυνανείλεν αὐτοῦ τὴν δόξαν καὶ τὴν ^μμνήμην· οὐ τέθηκεν ἐκεῖνος· οὐκοῦν οὐδὲ ὑμεῖς τεθνήξεσθε. Ὅσῳ γὰρ ἂν τις χαλεπώτερα πάθῃ, τοσοῦτ' ^ιἡ δόξα C μείζων. Πῶς ^ετι λαλεῖ; Τοῦτο καὶ τοῦ ζῆν σημεῖον ἐστι, καὶ τοῦ παρὰ πάντων ἄδεσθαι, θαυμάζεσθαι, ^ιμακαρίζεσθαι· ὁ

⁶ Gen. iv. 4.

^α τίνα] τί A. Veron. ^ε πρῶτον A. ^ν ὁ κατ.] Sic K. Q. R. Cat. ὁ om. A. Veron. υἱὸς ὁ κατ. N. O. Sav. cet. ^ω καὶ πρῶτος] ὅρα δέ· καὶ (καὶ om. K.) πρῶτος προσήγγεικε K. Q. Statim καὶ ταῦτα om. R. et olim O. ^α ὦν τ.] τ. ὦν N. ὦν om. Cat. ^γ ἀναιρείται] + εἶτα καὶ ἄλλο ἐγκώμιον τίθῃσι λέγων· δὲ ἡς—λαλεῖ. K. Q. Sav. cet. ^δ δὲ καὶ—δίκαιος om. K. Q. ἄλλως om. N. ^ε κατῆλθεν A. Veron. ^β Σύρος] Sic K. N. Q. R. Mut. Sav. κύριος A. Cat. et olim O. editum a Veron. Mor. Ben. ^ε καὶ om. Veron. Statim ἐνέπηρ-
σεν A. ^δ λόγου K. Q. R. Mox ἔργου K. Q. ^ε ἡμέτερον Q. ^{οἱ} οἱ ...
ἔχοντες] οἱ ... ἔχετε K. Q. ^ε καὶ om. K. N. Q. Sav. invita Cat. ^β καὶ θ.]
θαυμαστὰ K. Q. ^ι ὁντως π. ἦν] π. ἦν ὁντως O. R. ^κ εἶδεν] + ἐκεῖνος K. Q.
Sav. cet. ^ι διὰ ταύτης K. Q. ^μ ἐμβάλλῃ R. ^α παρ' αὐτοῦ] Sic Q. R. Cat. ὑπὲρ αὐτοῦ Edd. ^ο ἐστι] + τοῦτο γὰρ ἡνίκατο εἰπὼν K. Q. Sav. cet.
^ρ συνανείλεν A. Statim αὐτοῦ libri omnes et Cat. αὐτῷ Edd. ^μ μνήμην] Sic
K. N. O. Q. Cat. Mut. τιμὴν Edd. ^ι ἡ] καὶ ἡ R. ^ε ἔτι] οὖν ἔτι K. οὖν
ἔτι γὰρ Sav. cet. repugnantibus libris. ^ι καὶ μακαρίζεσθαι Edd. καὶ om.
K. N. Q. R. et a pr. m. O.

γὰρ παραινῶν τοῖς ἄλλοις ὁ δίκαιοις εἶναι, λαλεῖ. Οὐ τοσούτον γὰρ ἀνείε λόγος, ὅσον τὸ πάθος τὸ ἐκείνου. Ὡς περ οὖν ὁ οὐρανόθεν φαινόμενος μόνον λαλεῖ, οὕτω καὶ ἐκεῖνος μνημονεύμενος. Οὐκ ἂν, εἰ ἀνεκήρυξεν ἑαυτὸν, οὐκ ἂν, εἰ μυρίας ἔσχε γλώσσας, καὶ ἔζη, οὕτως ἐθαυμάζετο ὡς νῦν. Τουτέστιν, οὐκ ἀτιμωρητὶ ταῦτα γίνεται οὐδὲ ἀπλῶς, οὐδὲ παρέρχεται.

D ⁷ “Πίστει Ἐνώχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· ⁸ καὶ οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ ὁ θεός.” Οὗτος μείζονα πίστιν τοῦ Ἀβελ ἐπεδείξατο. Τί δήποτε; ⁹ Ὅτι εἰ καὶ μετ’ ἐκείνον γέγονεν, ¹⁰ ἀλλὰ τὰ εἰς ἐκείνον γεγόμενα ἱκανὰ ἦν αὐτὸν ¹¹ ἀποστρέψαι. Πῶς; ¹² Προήδει ὁ θεὸς ὅτι ἀπολείται· εἶπε γὰρ ¹³ τῷ Κάιν, ¹⁴ “Ἡμαρτες, μὴ προσθῆς ἔτι.” Ἐτιμήθη παρ’ αὐτοῦ, οὐκ ἤμυνεν ¹⁵ αὐτῷ. Καὶ οὐδὲ ¹⁶ τοῦτο εἰς ῥαθυμίαν ἐνέβαλεν· ¹⁷ οὐκ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν, τίς χρεια πόνων καὶ κινδύνων; ὁ Ἀβελ ἐτίμησε τὸν θεόν, καὶ οὐκ ἤμυνεν αὐτῷ· τί γὰρ ὄφελος τῷ ἀπελθόντι ¹⁸ τῆς τιμωρίας τῆς τοῦ ἀδελφοῦ; τί δὲ ἐκείθεν ἀπονασθαι αὐτὸν δυνατόν; θῶμεν ὅτι χαλεπὴν δίδωσι δίκην· ¹⁹ τί πρὸς τὸν ἀνηρημένον; Οὐδὲν τοιοῦτον οὐκ εἶπεν, οὐκ ἐνενόησεν· ἀλλὰ ταῦτα πάντα ὑπερβάς, ἔγνω ὅτι, ²⁰ καὶ θεὸς ἔστι, πάντως καὶ ἀνταποδότης ἐστί· καίτοι ²¹ οὐδὲν οὐπω περὶ ἀναστάσεως ²² ᾔδεσαν. Εἰ δὲ οἱ μὴδὲν μὴδέπω περὶ ἀναστάσεως εἰδότες, ²³ καὶ ἐνταῦθα τὰναντία ὁρῶντες οὕτως εὐηρέστησαν· πόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς; Οὔτε γὰρ περὶ ἀναστάσεως ᾔδεσαν ἐκεῖνοι, οὔτε εἰς παραδείγματα εἶχον ἰδεῖν. Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο αὐτὸν εὐαρεστήσαι ἐποίησε, τὸ μὴδὲν αὐτὸν ἀπολαβεῖν· ²⁴ ᾔδει γὰρ ὅτι μισθαποδότης ἐστίν. Πόθεν; ²⁵ τῷ γὰρ Ἀβελ ἀπέδωκε, φησὶν;

7 v. 5.

8 Gen. iv. 7.

⁷ δίκαιους R. Cat. δίκαιοι K. Q. ⁸ ἑαυτὸν om. K. Q. Veron. Mox εἶχε K. Q. R. ⁹ καὶ οὐχ—θεὸς om. N. O. R. Mut. ¹⁰ ὁ θεός] + πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ. χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστησῆαι πιστεῦσαι γὰρ δεῖ πρῶτον (πρῶτον inclusit Sav.) τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. K. Q. Sav. cet. in vitis Cat. Mut. Eadem habet in marg. O. ¹¹ ὅτι om. N. R. et olim O. Statim εἰ καὶ om. K. Q. καὶ om. R. et a pr. m. O. ¹² ἀλλὰ] καὶ K. Q. ¹³ ἐπιστρέψαι K. Q. ἀποτρέψαι Cat. ¹⁴ προήδει—τί γὰρ ὄφελος] ὅτι οὐκ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν ἅπερ πολλοί· τίς χρεια μοι π. καὶ κ. προήδει ὁ θεὸς ὅτι ἀναιρεθήσεται Ἀβελ τιμηθεὶς παρ’ αὐτοῦ. εἶπε γὰρ τῷ K. ἡμαρτες, μὴ ἔτι. ἐτίμησεν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἤμ. αὐτῷ. τί τοίνυν ὄφ. K. Q. ¹⁵ αὐτὸν A. Veron. et ex corr. O. ¹⁶ τοῦτο] + τοῦτον N. O. R. ¹⁷ οὐκ] καὶ οὐκ N. ¹⁸ τῆς τ. τῆς (τῆς om. R. et olim O.) τοῦ ἀδ.] ἡ τιμωρία τῆς τοῦ ἀδ. καταδίκης A. Veron. et ex corr. O. ¹⁹ τ[+ ταῦτα N. et ex corr. O. ²⁰ ἐνενόησεν] + οὐδὲ εἰς ῥαθυμίαν αὐτὸν ἐνέβαλεν K. Q. ²¹ εἰ om. R. Post πάντως add. ὅτι idem. Mox καὶ ὅτι pro καίτοι idem. ²² οὐδὲν οὐπω (οὐδέπω N.) Sic K. N. O. Q. R. Cat. οὐπω οὐδὲν Edd. ²³ καὶ] ἀλλὰ καὶ K. Q. Sav. cet. ²⁴ ᾔδει—ἐστίν] εἶπε δή μοι· ᾔδει ὅτι μ. ἐστίν ὁ θεός iidem. ²⁵ τῷ γὰρ—φησὶν] οὐπω γὰρ οὐδὲ τῷ A. ἀπέδωκεν iidem.

“Ὡστε ὁ λογισμὸς ἕτερα ῥυπέβαλλεν, ἡ δὲ πίστις τὰ ἐναντία τῶν ὁρωμένων. ⁹Κἀν ὑμεῖς οὖν, φησὶν, ῥοράτε μηδὲν ἐνταῦθα ἀπολαμβάνοντας ὑμᾶς, μὴ θορυβεῖσθε. ⁸Πῶς πίστει μετετέθη ^C Ἐνώχ; “Ὅτι τῆς μεταθέσεως ἡ εὐαρέστησις αἰτία, τῆς δὲ εὐαρεσθήσεως ἡ πίστις. Εἰ γὰρ μὴ ᾔδει ὅτι λήψεται ἀμοιβὰς, πῶς ⁷εὐηρέσται; ⁹“Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεσθῆσαι.” ¹⁰Πῶς; ¹¹“Ἄν γάρ τις πιστεύσῃ εἶναι θεὸν καὶ ἀντίδοσιν, ἔξει τὰς ἀμοιβὰς. ¹²Πόθεν οὖν ἡ εὐαρέστησις; Πιστεῦσαι ¹³γὰρ ¹⁴δεῖ, ὅτι ἔστιν, οὐ τὸ τί ἐστιν. ¹⁵Εἰ, ὅτι ἔστι, πίστεως, καὶ οὐ λογισμῶν δέεται· τὸ, τί ἐστι, λογισμῷ καταλαβεῖν ¹⁶ἀδύνατον. ¹⁷Εἰ, ὅτι ¹⁸μισθαποδότης ἐστὶ, πίστεως χρεῖαν ἔχει, καὶ οὐ λογισμῶν ^D πῶς τὰ τῆς οὐσίας λογισμῷ περιλαβεῖν ἐνι; Ποίος γὰρ δυνήσεται λογισμὸς ἐφικέσθαι τούτων; τινὲς ¹⁹γὰρ αὐτόματά φασιν ²⁰εἶναι τὰ ὄντα. Ὅρᾳς ὅτι, ἂν μὴ πιστεύωμεν περὶ πάντα, οὐ περὶ τὴν ἀντίδοσιν μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ αὐτὸ τὸ εἶναι θεὸν, οἴχεται ἡμῖν ²¹τὰ πάντα; Πολλοὶ δὲ ζητοῦσι ποῦ μετετέθη ²²ὁ (544) Ἐνώχ, καὶ διὰ τί μετετέθη, καὶ διὰ τί οὐκ ἀπέθανεν, οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ Ἥλιος, καὶ εἰ ἔτι ζῶσι, ²³πῶς ζῶσι, καὶ ἐν ποίῳ ²⁰⁶σχήματι. Ἀλλὰ ²⁴περιττὸν ταῦτα ζητεῖν. “Ὅτι ²⁵μὲν γὰρ μετετέθη οὗτος, καὶ ὅτι ἀνελήφθη ἐκεῖνος, εἶπον αἱ γραφαί· ποῦ δὲ εἰσι, καὶ πῶς εἰσιν, οὐκέτι προσέθηκαν· οὐδὲν γὰρ πλέον τῶν ἀναγκαίων λέγουσι. Τοῦτο μὲν γὰρ ²⁶ἰγέγονε, τὸ τῆς μεταθέσεως, ἐκ προοιμίων εὐθέως ²⁷τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς λαμβανούσης ἐλπίδα τῆς καταλύσεως τοῦ θανάτου, καὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς τυραννίδος τῆς διαβολικῆς, καὶ ὅτι παραλυθῆσεται ὁ θάνατος· μετετέθη γὰρ οὐ νεκρὸς, ἀλλὰ, “τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον.” Διὰ τοῦτο προσέθηκε, ζῶν μετετέθη, ὅτι εὐηρέστησε. ^B Καθάπερ γάρ τις ἀπειλήσας πατὴρ υἱῷ, βούλεται μὲν εὐθέως,

⁹ v. 6.

⁹ ῥυπέβαλλεν K.Q.R. Veron. Sic ante corr. O. ⁹ κἀν] καὶ K.Q. ¹⁰ ῥοράτε] ὁρᾶντες ἑαυτοὺς (mox om. ὑμᾶς) K.Q. ¹¹ πῶς] + δὲ K.Q. Sav. cet. Mox ὁ Ἐνώχ Sav. cet. invitis omnibus. ¹² εὐηρέστησε N. ¹³ πῶς; ἂν γὰρ] πῶς γὰρ ἂν A. Veron. ¹⁴ πόθεν] ἐντεῦθεν K.Q. Sav. cet. Statim οὖν om. K.Q. ¹⁵ γὰρ om. K.Q. ¹⁶ δεῖ] + τὸν προσερχόμενον τῷ (τῷ om. Cat.) θεῷ A.N. Cat. Sav. cet. + τὸν προσερχόμενον R. Veron. et marg. O. Nobiscum faciunt K.Q. Mut. et a pr. m. O. ¹⁷ εἰ] Sic N. ἢ A.O.R. Veron. εἰ δὲ τὸ K.Q. Sav. cet. δὲ superscript. in N. ¹⁸ ἀδύνατον] οὐ δυνατὸν K.Q. δυνατὸν N. Sav. cet. ¹⁹ εἰ] ἢ A. Veron. ²⁰ μισθαποδοσίας A. Statim γίνεται pro ἐστὶ K.Q. ²¹ γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. Mox φησὶν O. ²² εἶναι] ἀγεσθαι K.Q. Sav. cet. Statim τὰ πάντα R. Mox πιστεύσωμεν idem. ²³ τὸ πᾶν K.Q. Mox δὲ om. iidem. ²⁴ ὁ om. N.O.R. Mox Ἥλιος sine artic. K.Q.R. ²⁵ πῶς ζῶσι om. K.Q. Post σχήματι add. εἰσιν K.Q. Sav. cet. ²⁶ περιττὸν] + πάντη τὸ iidem. ²⁷ μὲν om. A. Veron. Mox ὅτι om. R. ²⁸ ἰγέγονε] + λέγω δὲ K.Q. Sav. cet. ²⁹ τῆς] τὰ τῆς R. τῆς—ἐλπίδα] ὅπως ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐλπίδα λάβῃ K.Q. Sav. cet.

^α ὅταν ἀπειλήσῃ, ἀνεῖναι τὴν ἀπειλήν, ἀνέχεται δὲ καὶ ὁ καρτερεῖ, ἵνα τέως αὐτὸν σωφρονίσῃ καὶ νουθετήσῃ, ἀφείς βεβαίαν μένειν τὴν ἀπειλήν· οὕτω καὶ ὁ θεὸς, σχεδὸν εἰπεῖν ἀνθρωπίνως, οὐκ ἐκαρτέρησεν, ἀλλ' εὐθέως ἔδειξεν, ὅτι λένεται ὁ θάνατος. Καὶ πρῶτον ἀφήσῃ τὸν ῥθάναντον γενέσθαι, φοβῆσαι βουλόμενος διὰ τοῦ παιδὸς τὸν πατέρα. Θέλων γὰρ δεῖξαι, ὅτι ὄντως ἐστὶν ἡ ἀπόφασις βεβαία, οὐ τοὺς κακοὺς εὐθέως, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐα-
C ρεστήσαντα ὑπέβαλε τῇ τιμωρίᾳ, τὸν μακάριον ἐκείνον τὸν Ἄβελ λέγω· καὶ ὁ σχεδὸν μετὰ τοῦτον εὐθέως μετέθηκε τὸν Ἐνώχ. Καὶ οὐκ ἀνέστησεν ἐκείνον, ἵνα μὴ ῥαυρῇσιν εὐθέως, ἀλλὰ μετέθηκε τοῦτον ζῶντα· διὰ μὲν τοῦ Ἄβελ φοβήσας, διὰ δὲ τούτου ἰδούσιν ζῆλον τοῦ εὐαρεστεῖν αὐτῷ. Ὡστε οἱ αὐτόματα πάντα ἄγεσθαι καὶ φέρεσθαι λέγοντες, καὶ μὴ προσδοκῶντες ἂντιδόσιν, οὐκ εὐαρεστοῦσιν, ὥσπερ οὐδὲ Ἑλλη-
λῆνες. Τοῖς γὰρ ἐκζητοῦσιν αὐτὸν δι' ἔργων καὶ διὰ τῆς γνώ-
σεως μισθαποδότης γίνεται.

D ^z Ἐπεὶ οὖν ἔχομεν μισθαποδότην, πάντα πράττωμεν, ὥστε μὴ ἀποστερηθῆναι τῶν μισθῶν τῶν ἐπὶ τῇ ἀρετῇ· καὶ γὰρ πολλῶν δακρύων ἄξιον τοιαύτης ἀμοιβῆς ὑπεριδεῖν, τοιαύτης ἀντιδόσεως καταφρονῆσαι. Ὡσπερ ^b γὰρ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται, οὕτω τοῖς μὴ ζητοῦσι τὸ ἐναντίον.
¹⁰ “Ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε,” φησί. Πῶς δὲ ἐστὶ τὸν κύριον εὐρεῖν;
c Ἐννόησον πῶς εὐρίσκεται τὸ χρυσίον, μετὰ πολλοῦ πόνου.
207 ¹¹ “Ταῖς χερσὶ μου, φησί, νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατή-
θην.” Τοῦτέστιν, ὥσπερ τὸ ἀπολωλὸς ζητοῦμεν, οὕτω τὸν θεὸν ζητήσωμεν. Οὐχὶ τὸν νοῦν ἐκεῖ συστρέφομεν; οὐχὶ πάντας ἐξε-
τάζομεν; οὐχὶ ἀποδημίαν ποιούμεθα; εὐχὶ χρήματα ἐπαγγελ-
λόμεθα; Οἶον, ἔστω τις ἡμῖν υἱὸς ἀπολωλὼς· τί οὐ πράττομεν;

¹⁰ Matth. vii. 7.

¹¹ Psal. lxxvi. 3.

^α Sic K.N.O.Q.R. ὅταν ἀπ. post ἀπειλήν transp. Edd. ὁ καρτερεῖ—οὐκ ἐκαρτέρησεν] καρτερεῖ τὸ τῆς ἀπειλῆς οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἀπειλήσας θάνατον, σχε-
δὸν εἰπεῖν, οὐκ ἐκαρτ. K.Q. ^β θάνατον] + εἰς τὸν δίκαιον K.Q. Sav. cet.
^γ σχεδὸν om. K.Q. Post Ἐνώχ add. ζῶντα K.N.Q. Sav. cet. ^δ θαυρήσω-
σιν K.N. εὐθέως—ζῶντα om. K.Q. inclusum a Sav. ^ε δοὺς K.O.Q. Sav.
cet. ^ς αὐτὸν O. αὐτὴν R. ^ζ θάνατον K.Q. ^η ἀνάστασιν R. et in
text. O. ^θ οἱ Ἑλληνες A.K.O.Q. Sav. cet. ^ι τῆς om. K.Q. ^κ HΘI-
KON. Περὶ προσευχῆς ἐπιτεταμένης, καὶ τοῦ ἀποσπᾶν αὐτοὺς τῶν βιωτικῶν.
Veron. ^λ μισθ. ἔχομεν hoc ord. N. et a pr. m. O. ^μ γὰρ] δὲ K.Q.
^ν ἐννόησον—ζητήσωμεν] ἀν ἐννόησωμεν ὅπως εὐρεῖν (+ αὐτὸν K.) ὁ Δαυὶδ, μετὰ
δακρύων αὐτὸν (αὐτὸν om. K.) ἐκζητῶν, μετὰ στεναγμῶν. καὶ ὅτι οὕτως εὐρεῖν,
ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξ—(ἐπ— K.) ἐζητήσα, ταῖς
χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. ἀν καταμύθωμεν πῶς τὰ
χρήματα, πῶς τὸ ἀπολωλὸς ζητοῦμεν. Ὡσπερ οὖν τὸ ἀπολωλὸς, οὕτω τὸν θεὸν
ζητήσωμεν. εἰπὲ γὰρ μοι K.Q. ^α φ. νυκτὸς] νυκτὸς, φ. N. φησὶ om. R.
^β οὐχὶ χρ. ἐπ. om. K.Q. ^γ ἡμῖν (ἡμῶν N.) υἱὸς] υἱὸς ἡμῖν K.O.Q.R. Μοχ τί
οὖν οὐ K.

ποιάν γῆν, ποίαν θάλατταν οὐ περινοστοῦμεν; οὐχὶ ⁸καὶ χρήματα, καὶ οἰκίας, καὶ πάντα δεύτερα τιθέμεθα τῆς εὐρέσεως; καὶ εὖρωμεν, κατέχομεν, ἐπισφίγγομεν, οὐκ ἐγκαταλιμπάνομεν. Καὶ ⁹μέλλοντες ζητεῖν, πάντα πραγματευόμεθα, ὥστε εὐρεῖν τὸ ζητούμενον· ¹⁰πῶς δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦτο ποιεῖν χρή, ὥσπερ τι τῶν ἀναγκαίων ζητούντας; μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ καὶ πολλῶ πλέον. ¹¹Πλὴν ἐπειδὴ ἀσθενεῖς ἐσμεν, καὶ ὡς τὰ χρήματά σου ζητεῖς, ἢ τὸν υἱόν, ζήτησον τὸν θεόν. Οὐχὶ ἀποδημεῖς ὑπὲρ τούτου; ¹²ἄρα ἀπεδήμησάς ποτε ὑπὲρ χρημάτων; οὐχὶ πάντα περιεργάζῃ; οὐχ ὅταν εὖρης, τότε θαρρεῖς; “Ζητεῖτε, φησὶ, καὶ εὐρήσετε.” Τὰ γὰρ ζητούμενα πόλλης δεῖται μερίμνης, ¹³μάλιστα ἐπὶ θεοῦ· πολλὰ γὰρ τὰ κωλύματα, ¹⁴πολλὰ τὰ ἐπισκοτοῦντα, πολλὰ τὰ εἰργοντα ἡμῶν τὴν αἴσθησιν. ¹⁵Ὡσπερ ¹⁶οὖ γὰρ ὁ ἥλιός ἐστι δῆλος, καὶ εἰς μέσον πᾶσι πρόκειται, καὶ οὐ δεόμεθα τοῦ ζητεῖν αὐτόν· ἂν μέντοι κατορύξωμεν ἑαυτούς, ¹⁷καὶ πάντα περιστρέφωμεν, πολλοῦ δεόμεθα πόνου, ὥστε ἰδεῖν πρὸς τὸν ἥλιον· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, εἰ ἐν τῷ βυθῷ ¹⁸τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν πονηρῶν, εἰ ἐν τῷ σκότῳ τῶν παθῶν καὶ τῶν βιωτικῶν πραγμάτων κατορύττωμεν ἑαυτούς, μόλις ἄναβλέπομεν, μόλις ἀνακύντομεν, μόλις διαβλέπομεν. Ὁ ¹⁹κάτω κατορυνγμένος, ὅσῳ ἂν ἄνω ὄρῃ, τοσοῦτῳ ἔρχεται πρὸς τὸν ἥλιον. Ἀποτιναζώμεθα τοίνυν τὸν χοῦν, ἀναρρήξωμεν τὴν ἐπι- ²⁰κειμένην ἡμῖν ἀχλύν· πυκνὴ τις ἐστὶ καὶ ὕστεραν, καὶ οὐκ ἀφίσις ἡμᾶς ²¹διαβλέψαι. Καὶ πῶς διαρρήγνυται, φησὶν, ἡ νεφέλη αὕτη; Ἐὰν ²²ἐπισπασώμεθα τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου τῆς ⁽⁵⁴⁵⁾δικαιοσύνης. ²³Ἐπαρσις, φησὶ, τῶν χειρῶν μου θυσιά ἐσπερινή.” ²⁴Μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τὸν νοῦν ἀναλάβωμεν. Ἰστε οἱ μεμνημένοι τί λέγω· ²⁵τάχα καὶ ἐπιγινώσκετε τὸ λεχθὲν, καὶ συνοράτε ὅπερ ἡμιζάμην. Ἐπάρωμεν εἰς ὕψος τὴν διάνοιαν. 208

12 Psal. cxl. 2.

⁸ καὶ om. O. ⁹ μέλλοντες] + δὲ K.Q. ¹⁰ πῶς δὲ (δὲ Sav. cet. ut a pr. m. O.)] πολλῶ A.R. Veron. Mox ποιεῖν χρή pro χρή ποιεῖν omnes. ¹¹ πλὴν ἀλλ' Edd. ἀλλ' deest in omnibus. ¹² ἄρα] + οὐκ A. Sav. cet. Sic ex corr. O. ἀρα—χρημάτων om. K.Q. inclusum a Sav. ¹³ μάλιστα] καὶ μ. K.Q. Sav. cet. ¹⁴ πολλὰ] + γὰρ A. ¹⁵ γὰρ om. A. Veron. Mox ἐστὶ om. K. ¹⁶ καὶ] καὶ A.R. Veron. ¹⁷ τῶν ἐπ. τῶν π.] τῶν π. ἐπ. N. τῶν ἀμαρτιῶν τῶν π. A.R. Veron. et a pr. m. O. ¹⁸ ἀναβλέπομεν] ὀρώμεν K.Q. διαβλέπομεν N. Sav. cet. Mox μ. διαβλέπομεν accessit ex nostris omnibus. μ. ἀνακύντομεν om. K. ¹⁹ κάτω om. K.R. Statim κατορυνγμένος Veron. ²⁰ ὄρῃ] Sic A.K.N.Q.R. βλήρη Edd. Mox ἔρχ. πρὸς τὸν ἥ. K.N.O.Q.R. πρὸς τὸν ἥ. ἔρχ. Edd. ²¹ στενὴ R. et olim O. ²² διαβλέψαι] Sic A.K.O.Q.R. ἀναβλέψαι Edd. ²³ ἐπισπασώμεθα] + τοῦ νοητοῦ ἡλίου Edd. Haec, inclusa a Sav. desunt in libris omnibus et Mut. Mox τοῦ ἡλίου τῆς δ. om. Veron. ²⁴ δικαιοσύνης] + εἰς τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν αἰρῶμεν K.Q. Sav. cet. ²⁵ μετὰ] ἰὰν μετὰ iidem. ²⁶ τάχα] + δὲ καὶ iidem.

Οἶδα πολλοὺς ἄνδρας ἐγὼ, σχεδὸν κρεμαμένους ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ πέρα τοῦ μέτρου τὰς χεῖρας ἀνατείνοντας, καὶ ἀθυμῶντας ὅτι μὴ δυνατόν μετεωρισθῆναι, καὶ οὕτως εὐχομένους μετὰ προθυμίας. Οὕτως ὑμᾶς ^αεἶναι βούλομαι αἰεΐ· εἰ δὲ μὴ αἰεὶ, κἂν πλεονάκις· εἰ δὲ μὴ πλεονάκις, ^βκἂν ὀλιγάκις, κἂν ἐν ταῖς ἐσθιναῖς, κἂν ἐν ταῖς ἐσπεριναῖς. Εἰπὲ γάρ μοι, ἐκτείνειν τὰς χεῖρας οὐ ^γδύνη; ἔκτεινον τὴν προαίρεσιν· ὅσον θέλεις ταύτην ἔκτεινον, ^δκἂν εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν· κἂν αὐτῆς βουληθῆς τῆς κορυφῆς ἄψασθαι, κἂν ἀνωτέρω ^εἀνελθὼν ἐμπεριπατῆσαι, ἔξεστί σοι· παντὸς γὰρ ^ςπτεροῦ καὶ κουφότερος καὶ ὑψηλότερος ὁ ἡμέτερος νοῦς. ^ςΌταν δὲ καὶ τὴν παρὰ τοῦ πνεύματος λάβῃ χάριν, βαβαί, ^βπόσον ἐστὶ ταχύς, πῶς ὀξύς, πῶς πάντα περινοστεῖ, πῶς οὐ καταφέρεται οὐδὲ καταπίπτει πρὸς ^ιτὸ ἔδαφος. Ταῦτα κατασκευάσωμεν ^κἡμῖν τὰ πτερὰ· διὰ τούτων καὶ τὸ πέλαγος διαπτῆναι δυνησόμεθα τοῦ κλύδωνος τοῦ παρόντος βίου. Τὰ ὀξύτατα τῶν ὀρνίθων καὶ ὄρη καὶ νάπας καὶ πελάγη ^ςκαὶ σκοπέλους ἐν βραχείᾳ καιροῦ ^ιρόπῃ ^ιδιίπταται ἀσινῇ. Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ νοῦς· ὅταν πτερωθῇ, ὅταν τῶν βιωτικῶν ἀποστῇ, οὐδὲν αὐτοῦ ^μἐπιλαβέσθαι δύναται, πάντων ἐστὶν ἀνώτερος, καὶ τῶν βελῶν τῶν πεπυρωμένων τοῦ διαβόλου. Οὐκ ἔστιν οὕτως εὐστοχος ὁ διάβολος, ὡς δυνηθῆναι τοῦ ὕψους ἐφικέσθαι, ^νἀλλὰ ἀφίησι μὲν τὰ βέλη· ἀναίσχυντος γάρ ἐστιν· οὐκ ἐπιτυγχάνει δὲ, ἀλλ' ὑποστρέφει πρὸς ^οαὐτὸν κενὸν τὸ βέλος, καὶ οὐ μόνον κενόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· δεῖ γὰρ πάντως πληῆσαι τὸ παρ' αὐτοῦ πεμπόμενον. Ὡς περ οὖν τὸ παρὰ ἀνθρώπων βληθὲν, ^ρἢ τὸν καθ' οὗ πέμπεται βάλλει, ^ςἢ ὥρνειον, ^ηἢ τοίχον, ^ηἢ ἱμάτιον, ^ηἢ ξύλον, ^ηαὐτὸν τὸν ἀέρα διατέμεναι· οὕτω ^δκαὶ τὸ τοῦ διαβόλου βέλος, δεῖ ^ιμὲν πληῆσαι πάντως, ^{αν}δὲ ^ςτὸν βαλλόμενον μὴ πληῆξῃ, πάντως τὸν πέμποντα ἐπληξε. Καὶ ^ιἔστι πολλαχόθεν τοῦτο μαθεῖν, ὅτι ὅταν ἡμεῖς μὴ πληγῶμεν, πάντως ἐκεῖνος πλήττεται· οἷόν τι λέγω, ἐπεβούλευσε τῷ Ἰώβ, οὐκ ἐπληξεν αὐτόν, ^νἀλλ' ἐπλήγη αὐτός· ἐπεβούλευσε τῷ Παύ-

^α εἶναι β.] β. εἶναι A.N.O.R.

^β κἂν ὀλιγάκις om. K.Q.

^γ δύνασαι

K.N.O.Q.R.

^δ κἂν] καὶ A. κἂν om. Veron.

^ε ἀνελθὼν A. ἀνελθὼν

om. Veron. Statim περιπατεῖν A. Veron.

^ς πτεροῦ] νοῦ K. Proximum

καὶ om. A. Veron.

^ς ὅταν δὲ καὶ (καὶ om. R.) τὴν παρὰ τοῦ] πῶς πάντα

περινοστεῖ, ὅταν καὶ τὴν τοῦ K.Q.

^β πόσον] πῶς K.O.Q.R. Sav. cet. Mox

ταχύς, πῶς om. R. et in text. O.

^ι τοῦδαφος K.O.Q.R.

^κ ἡμῖν] ἑαυτοῖς

^ν ἀλλὰ] + τί

N.O. Sav. cet. invito Mut.

^ο αὐτόν] αὐτὸ K.Q.

^ρ ἢ om. K.Q. Statim

τὸ καθ' οὗ N. Sav. cet. τὰ καθ' ὧν K.Q.

^ς ἢ] καὶ ἢ K.Q.

^ι τὸν β.] τὸν καθ' οὗ πέμπεται K.Q.

Mox βάλλοντα pro πέμποντα R.

^ν ἐμῶν K.O.Q.R.

^ς ἀλλ' om. A.N. Veron. Mox ἐπεβούλευσε—αὐτός om.

K.Q.

λαφ, οὐκ ἔπληξεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐπλήγη αὐτός. ^w Πανταχοῦ τοῦτο
 ἔστιν, εἰν νήφωμεν, ἰδεῖν γινόμενον. Καὶ ὅταν μὲν γὰρ πλήξη,
 πλῆττεται· πολλῶ δὲ πλεόν ^x τότε. Ὡθῶμεν τοῖνυν κατ' ἐκεί- 209
 νου τὰ ξίφη, καὶ τῷ θυρεῷ τῆς πίστεως καθοπλίσαντες καὶ τει-
 χίσαντες ἑαυτοὺς, ἔν ἀσφαλείᾳ διατηρῶμεν, ^z ὥστε ἀνάλωτοι
 γενέσθαι. Βέλος δὲ ἐστὶ τοῦ διαβόλου ἐπιθυμία πονηρά. Ὁργὴ
 μάλιστα πῦρ ἐστὶ, φλόξ ἐστὶ, συναρπάζει, ἀναιρεῖ, κατακαίει·
 ἡμεῖς τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀνοχῇ οὕτως αὐτὴν σβέσωμεν. Κα-
 θάπερ γὰρ ^b πεπυρωμένος σίδηρος εἰς ὕδωρ βαφεῖς, τὸ πῦρ
 ἀπόλλυσιν· οὕτως ^c ὀργίλος εἰς ^d μακρόθυμον ἐμπεσὼν, ^e οὐδὲν
 τὸν μακρόθυμον ἔβλαψεν, ἀλλὰ μᾶλλον ὠφέλησε, καὶ αὐτὸς
 διεκρατήθη πλεόν. Οὐδὲν γὰρ μακροθυμίας ἴσον· οὐδέποτε
 ὑβρίζεται ὁ τοιοῦτος· ἀλλ' ὥσπερ τὰ ἀδαμάντινα σώματα οὐ B
 πλῆττεται, οὕτως οὐδὲ αἱ τοιαῦται ψυχαί· ἀνώτεραι γὰρ τῶν
 βελῶν εἰσιν. ^f Ὑψηλός ἐστι, καὶ οὕτως ὑψηλὸς ὁ μακρόθυμος,
 ὡς μὴ δέχεσθαι πληγὴν ἀπὸ τῆς βολῆς. ^g Ὅταν ἀγριάνῃ, σὺ
 γέλα· γέλα δὲ μὴ φανερώς, ὥσπερ μὴ παροξύναι, ἀλλὰ γέλα
 κατὰ ψυχὴν ^h ἑαυτοῦ ἕνεκεν. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν παιδῶν, ὅταν
 πλῆττωσιν ἡμᾶς μετὰ θυμοῦ, ὡς ⁱ δὴ ἀμυνόμενοι, γελῶμεν. ^a Ἀν
 τοῖνυν γελᾶσης, τοσοῦτον ἔσται σοῦ κἀκείνου τὸ μέσον, ὅσον
 παιδὸς καὶ ἀνδρός· ἂν δὲ ἀγριάνῃς, γέγονας παῖς· παιδῶν γὰρ
 ἀνοητότεροι οἱ ὀργιζόμενοι. ^k Κἂν ἀπὶ δὴ τις πρὸς παῖδα ἀγρι-
 αίνοντα, ^l οὐχὶ καταγελᾷ; ¹³ “Ὁ δὲ ὀλιγόψυχος, φησὶν, ^m ἰσχυ- C
 ρῶς ἄφρων.” ⁿ Ὁ τοῖνυν ἄφρων νήπιός ἐστι. “^o Καὶ ὁ μακρό-
 θυμος, φησὶ, πολὺς ἐν φρονήσει.” Ταύτην ^p τοῖνυν τὴν ^q πολλὴν
 σύνεσιν μεταδιώκωμεν, ^r ἵνα τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ^s ἡμῖν
 ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ

¹³ Prov. xiv. 29.

^w καὶ πανταχοῦ Edd. καὶ deest in omnibus. Mox ἰδεῖν γ. εἰν ν. hoc ord. K. Q.
^x τότε—τὰ ξίφη] Sic K. N. O. Q. R. Mut. ὅτε κατ' ἐκείνους τοῖς ξίφεσι Edd.
^y ἐν ἀσφ.] ἀσφάλειαν R. ἐν om. a pr. m. O. ^z ὥστε] + μὴ R. et olim O.
 Statim γίνεσθαι K. Q. R. Sav. cet. ^a ἡμεῖς] ἀλλ' ἡμεῖς K. Q. Sav. cet. Mox
 οὕτως om. iidem. ^b πεπυρωμένος σ.] σ. πεπυρακωμένος K. Q. ^c ὀργί-
 λος] Sic K. N. Q. ὁ ὀργίλος O. R. ὀργίλος A. iracundus Mut. ὀργὴ Edd.
^d μακρόθυμον] Sic A. O. Q. R. τὸ μακρ. Veron. τὸν μακρ. N. Sav. cet. μακρο-
 θυμίαν K. Statim ἐμπεσὼν K. O. Q. R. ἐμπεσοῦσα Edd. ἐμπεσὼν—μακρόθυμον
 om. A. ^e οὐδὲν] οὐδὲ γὰρ K. Q. ^f ὑψ. ἐστὶ om. K. Q. ^g ὅταν] + γὰρ K.
^h σαυτοῦ K. N. Q. αὐτοῦ R. αὐτοῦ Sav. cet. ⁱ δὴ ἀμυν.] διαμυν. A. R. Veron.
 Sic olim O. ^k κἂν] ἂν O. εἰπὲ δὴ μοι, ἂν K. Q. Sav. cet. ^l οὐχὶ] οὐ R.
 Post καταγελᾷ add. τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων συμβαῖνόν ἐστιν ἰδεῖν· οἱ τοι-
 οῦτοι καὶ ὀλιγόψυχοι, εἰ δὲ ὀλιγόψυχοι, καὶ ἄφρονες K. Q. Sav. cet. ^m ἰσχυ-
 ρός A. K. O. Q. Mut. ⁿ ὁ τοῖνυν—ἐστὶν om. K. Q. inclusum a Sav. ^o καί]
 ὥσπερ K. Q. Mox φησὶ om. iidem. ^p τοῖνυν] οὖν N. ^q πολλὴν σ.
 μεταδ.] μακροθυμίαν μεταδ. ὅθεν πολλὴ τοῖς κατορθοῦσι σύνεσις περιγίνεται K.
 Q. Sav. cet. ^r ἵνα καὶ τῶν ἐπ. δυνηθῶμεν τυχεῖν ἀγαθῶν K. Q. ^s ἡμῖν
 om. A. N. K. Q.

TOM. VII.

L I

ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΓ.

210 ¹ Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐ- (546)
λαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ
δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης
ἐγένετο κληρονόμος.

“^a ΠΙΣΤΕΙ, φησὶ, χρηματισθεὶς Νῶε” καθάπερ ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ περὶ τῆς ἐαυτοῦ ^b παρουσίας διαλεγόμενος ἔλεγεν,
² “² Ἐν ταῖς ἡμέραις ^c τοῦ Νῶε ἐγάμουν καὶ ἐγαμίσκοντο.” ^d Διὰ
B τούτου καὶ ὁ ἀπόστολος οἰκείας εἰκόνος αὐτοὺς ἀνέμνησε. Τὸ
μὲν γὰρ ὑπόδειγμα τοῦ Ἐνὸχ πίστεως ἦν ὑπόδειγμα μόνον,
ἐτὸ δὲ τοῦ Νῶε καὶ ἀπιστίας. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἀπηρτισμένη
παράκλησις καὶ προτροπὴ, ὅταν μὴ μόνον οἱ πιστεύσαντες
εὐρίσκωνται εὐδοκιμούντες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπιστοῦντες τάναντία
πάσχοντες. Ἰτί γάρ φησι; “Πίστει χρηματισθεὶς.” ^e Τί
ἐστι, χρηματισθεὶς; ^b Τούτέστι, προλεχθέν αὐτῷ. ⁱ Χρημα-
τισμὸς δὲ τίνος ἔνεκεν λέγεται; ^k Καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ ¹ φησιν
³ “³ Ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ^m ὑπὸ τοῦ πνεύματος” καὶ πά-
λιν, “Καὶ τί φησιν ὁ χρηματισμὸς;” Ὁρᾷς τοῦ πνεύματος
τὸ ἰσότημον; ὥσπερ ⁿ γὰρ ὁ θεὸς ^o χρᾶ, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
C ἁγίον. Τίνος δὲ ἔνεκεν οὕτως εἶπεν; ^p Ἡ προφητεία λέγεται
χρηματισμὸς. “^q Περὶ τῶν ^r μηδέπω βλεπομένων,” φησί· τουτ-
ἐστι, τοῦ ἔντοῦ. “^s εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτόν.” Ὁ μὲν
λογισμὸς οὐδὲν τοιοῦτον ὑπέβαλλεν· ἐγάμουν γὰρ καὶ ἐγα-
μίσκοντο, ἀλλ’ ἦν καθαρὸς, σημεῖα οὐκ ἦν· ἀλλ’ ὅμως ἐφοβήθη
ἐκεῖνος. “^v Πίστει, φησὶ, χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω

¹ CAP. XI. v. 7.

² Luc. xvii. 26, 27.

³ Luc. ii. 26. Rom. xi. 4.

Hom. XXIII. ^a πίστει—Νῶε om. K.Q. inclusum a Sav. ^b παρουσίας] ἐπιδημίας K.Q. ^c τοῦ om. K.Q. ^d διὰ—ἀνέμνησε (ἀνεμίμησε A.)] οὕτω καὶ οὕτως φησιν. εἰκότως δὲ αὐτοὺς οἰκ. εἰκ. ἀνέμνησε K.Q. Sav. cet. ^e τὸ δὲ τοῦ] τοῦ δὲ N. ^f τί γάρ] καὶ τί K.Q. Post χρηματισθεὶς add. Νῶε K.Q. Sav. cet. ^g Haec τί ἐστι χρ. accesserunt ex N. Mut. ^h τούτέστι, προλεχθέν (προλεχθέν R.) αὐτῷ] τί ἐστι τοῦτο; προλεχθέν ἦν αὐτῷ, φησὶ K.Q. Sav. cet. ⁱ χρηματισμὸς—λέγεται (ἐκλέγεται N.)] χρηματισμὸν δὲ τὴν προφητείαν καλεῖ iidem. ^k καὶ γάρ] ὅτι καὶ K.Q. ^l φησιν· ἦν] οὕτως εἶπε καὶ ἦν K.Q. Sav. cet. ^m ὑπὸ] φησιν, ὑπὸ K.Q. Mox λέγει pro φησιν K.Q. Sav. cet. ⁿ γὰρ] δὲ K.Q. ^o χρᾶ] Sic N. Sav. cet. χαρὰ (sic) Cat. κι- χρᾶ A.R. Veron. κιχρᾶ (sic) O. χρηματίζει K.Q. ^p ἢ πρ. λ. χρ.] ἵνα δείξῃ ὅτι ὁ χρ. πρ. ἐστὶ K.Q. Sav. cet. ^q περὶ] πίστει Νῶε χρηματισθεὶς περὶ K.Q. ^r μήπω K.Q.R. et olim O. Mox φησὶ om. A.K.Q. ^s εὐλαβ.] + γὰρ A. et corr. O. ^t ὑπέβαλλεν Cat. Veron. ^v πίστει, φ.] διὰ καὶ οὕτως εἶπε· πίστει K.Q. Sav. cet. Mox μὴ pro μηδέπω K.Q.

βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ.” * Πῶς, “Δι’ ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον;” Ἐδειξεν αὐτοὺς ἀξιόους ὄντας κολάσεως, * οἳ γε οὐδὲ διὰ τῆς κατασκευῆς ἐσωφρονίζοντο. “Καὶ τῆς κατὰ πίστιν, Ἰησοῦ, δικαιοσύνης D ἐγένετο κληρονόμος” τουτέστιν, ἀπὸ τούτου δίκαιος ἐφάνη, ἀπὸ τοῦ πιστεῦσαι * τῷ θεῷ. Τοῦτο γὰρ ψυχῆς ἐστὶ γνησίως πρὸς αὐτὸν διακειμένης, καὶ μηδὲν πιστότερον τῶν αὐτοῦ ῥημάτων εἶναι κρινούσης, ὡσπεροῦν ἡ ἀπιστία τουναντίον. Ἡ δὲ πίστις εὐδηλον ὅτι δικαιοσύνην ἐργάζεται. Ὡσπερ * γὰρ ἡμεῖς ἐχρηματίσθημεν περὶ γεέννης, οὕτω καὶ ἐκείνος. Καίτοιγε ἐγελάτο τότε, * καίτοιγε ὠνειδίζετο καὶ ἐχλευάζετο· ἀλλ’ ὁμως 211 πρὸς οὐδὲν τούτων εἶδε.

“Πίστει καλούμενος, * φησὶν, Ἀβραάμ, ὑπήκουσεν ^d ἐξελεθῆναι εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν· καὶ ἐξῆλθε μὴ ἐπιστάμενος πού ἔρχεται. Πίστει παρόφησεν εἰς * τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.” Τίνα γὰρ εἶδεν, εἰπέ μοι, ἵνα ζηλώσῃ; πατέρα Ἑλλήνα ^b εἶχε καὶ εἰδωλολάτρην, προφητῶν οὐκ ἠκηόει, ^c οὐκ ᾔδει πού ἔρχετο. Ἐπειδὴ ^d γὰρ εἰς τούτους ἑώρων οἱ ἐξ Ἑβραίων πεπιστευκότες, ὡς μυρίων ἀπολαύσαντας ἀγαθῶν, δείκνυσιν ὅτι οὐδεὶς οὐδέπω οὐδὲν ἐκομίσατο, ^e πάντες εἰσιν B ἀγέραςτοι, ^f οὐδεὶς οὐδέπω ἐδέξατο τὰς ἀμοιβάς. Τῆς πατρίδος ἐκείνος καὶ τῆς οἰκίας ἐξέπεσε, καὶ ἐξῆλθεν οὐκ εἰδὼς πού ἔρχεται. Καὶ τί θαυμαστόν, ^g εἰ αὐτός, ^h ὅπου γε καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ οὕτω κατώκησεν; Ὁρῶν γοῦν ἐλεγχομένην τὴν ἐπαγγελίαν· εἶπε γὰρ, ⁱ “Σοὶ δώσω τὴν γῆν ταύτην, καὶ τῷ σπέρματί σου.” ^j εἶδε τὸν υἱὸν ἐκεῖ κατοικοῦντα, καὶ ὁ ἐκγονος πάλιν εἶδεν Ρέαυτὸν ἐν ἀλλοτρίᾳ κατοικοῦντα, καὶ οὐδὲν ἐθουρήθη. Τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἀβραάμ εἰκότως ἐγεγονέι, ἅτε μετὰ ταῦτα μελλούσης τῆς ἐπαγγελίας εἰς ἔργον ἐκβήσεσθαι εἰς τὸ

4 v. 8, 9.

5 Gen. xii. 7. xiii. 15.

* πῶς om. K.Q. * οἳ γε] εἶγε R. * φησὶ om. K.Q. * τῷ om. K.N.R. et olim O. * γὰρ om. K.Q. Sav. cet. ^b καίτοιγε] καὶ N.O. Sav. cet. invito Mut. ἐγελάτο τότε, καίτοιγε om. K.Q. ^c φησὶν assumptum ex A.N.O.R. ^d ἐλθεῖν A. Mox τὸν om. A. Veron. πόνον pro τόπον O. ^e τὴν om. A. Veron. et olim N. ^f εἰπέ μοι, ἵνα ζ.] Sic K.O.Q.R. Cat. Mut. ἵνα ζ. εἰπέ μοι Edd. εἰπέ μοι ante εἶδεν transp. N. ^g ἔσχε K.Q. ^h οὐκ] Sic Cat. Veron. καὶ οὐκ R. Sic, sed καὶ expuncto, O. οὐδὲ Edd. ⁱ γὰρ om. Q. γὰρ εἰς om. K. ^k πάντες] ἀλλὰ πάντες K.Q. Sav. cet. ^l οὐδεὶς] καὶ ὅτι οὐδεὶς iidem. ^m εἰ] + γε A.N.O.R. Veron. invita Cat. ⁿ ὅπου γε —ἐπαγγελίαν] ὅπου γε ἐλεγχομένην τὴν ἐπαγ. εἶδεν K.Q. Post ἐπαγγελίαν add. οὐ κατενόησεν Sav. cet. invit. omnibus. ^o εἶδε—κατοικοῦντα] καὶ οὐδὲ τὸν υἱὸν ἐκεῖ ἐδέασατο κατοικοῦντα K.Q. ^p αὐτὸν R. Veron. et a pr. m. O.

Ἐγένος αὐτοῦ· καίτοιγε ⁹καὶ πρὸς αὐτὸν εἴρηται, ὅτι “Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου” [†]οὐ, διὰ τοῦ σπέρματός σου σοι, ἀλλὰ, “Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου” καὶ οὔτε αὐτός, οὔτε ὁ Ἰσαάκ, οὔτε ὁ Ἰακώβ ⁸ἀπῆλυσαν τῆς ὑποσχέσεως. Ὁ μὲν γὰρ μισθῷ [†]ἐδούλευσεν, ὁ δὲ ἐξηλαύνετο, οὗτος δὲ [†]καὶ ἐξέπιπτε δεδοικώς (547) καὶ τὰ μὲν εἶλε πολέμῳ, τὰ δὲ, εἰ μὴ τῆς τοῦ θεοῦ ῥοπῆς ἐτυχεν, ἀπώλετο ἄν. Διὰ τοῦτό φησιν, ^ωὅτι “Μετὰ τῶν κληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.” ^κΟὐχὶ αὐτὸς μόνος, φησὶν, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἰκληρονόμοι.

⁸ “Κατὰ πίστιν, ²φησὶν, ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας.” Δύο ἐνταῦθα ζητῆσαι ἄξιον· πῶς εἰπὼν ὅτι “Μετέθηκε τὸν Ἐνώχ, ⁸καὶ οὐχ εὐρίσκετο, τοῦ μὴ ^Dἰδεῖν θάνατον,” λέγει, “Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες.” καὶ πάλιν εἰπὼν, “Μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας,” ^βτὸν Νῶε ^εεἰληφέναι φησὶ μισθὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ τὸν Ἐνώχ ^δμετατεθεῖσθαι, καὶ τὸν Ἀβελ ^ετι λαλεῖν, καὶ τὸν Ἀβραάμ ^εἐπιελήφθαι τῆς γῆς· καὶ φησὶ· “Κατὰ πίστιν ἀπέ- ²¹²θανον οὗτοι πάντες, μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας.” Τί οὖν [†]ἐστίν; Ἀναγκαῖον τὸ πρῶτον λύσαι, εἴτα τὸ δεύτερον. “Κατὰ πίστιν ἀπέθανον, ⁸φησὶν, οὗτοι πάντες.” Τὸ, πάντες, ^βἐνταῦθα, οὐκ ἐπειδὴ πάντες ἀπέθανον, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐξηρημένον ἐκείνου, ἀπέθανον οὗτοι πάντες, οὓς ἴσμεν τεθηνηκότας. Τὸ δὲ, “Μὴ κομισάμενοι τὰς ἐπαγγελίας,” ἀληθὲς τυγχάνει· οὐ γὰρ δὴ τοῦτο ἐμελλεν εἶναι ἡ ἐπαγγελία τῷ Νῶε. Ποίας δὲ καὶ ἐπαγγελίας φησὶν; ὁ μὲν γὰρ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ ἔλαβον τὰς ἐπαγγελίας τῆς γῆς· οἱ δὲ περὶ Νῶε καὶ Ἀβελ καὶ Ἐνώχ ποίας ἐπαγγελίας ἔλαβον; Ἡ τοίνυν περὶ τῶν ^κτριῶν φησὶ τούτων· ^Bἡ [†]εἰ καὶ περὶ ἐκείνων, οὐ τοῦτο ἦν ἡ ἐπαγγελία, τὸ ^μθαυμασθῆναι τὸν Ἀβελ, οὐδὲ τὸ ^ημετατεθῆναι τὸν Ἐνώχ, οὐδὲ τὸ διασωθῆναι τὸν Νῶε, ἀλλὰ καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς διὰ τὴν ἀρετὴν

6 v. 13.

⁹ καὶ om. R. Veron. Mox εἴρητο N.O. Sav. cet. invita Cat. [†] οὐ—σπέρματί σου om. A. ⁸ ἀπῆλυσαν K.Q.R. Veron. [†] ἐδούλευεν N. ^v καὶ om. K.Q. ^ω [ὅτι] Sav. ὅτι om. K.Q. Mox ταύτης pro τῆς αὐτῆς iidem. ^κ οὐχί—φησὶν] δηλῶν ὅτι οὐκ αὐτὸς μόνος K.Q. [†] κληρονόμοι] + εἴτα καὶ ἕτερόν τι τῶν ἐξηρημένων τρανότερον ἐπήγαγε λέγων K.Q. Sav. cet. ² φ. ἀπέθανον] ἀπέθανον φ. A. Veron. φησὶν om. K.Q. Sav. cet. ⁸ καὶ—θάνατον] τοῦ μὴ ἰ. θ. καὶ οὐχ εὐρ. (ἡρ. N.) N. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^β τὸν] τοῦ Q. ^ε εἰλ. φησὶ] δέικνυσιν εἰλ. K.Q. Sav. cet. Statim μισθὸν om. Cat. ^δ μετατεθῆναι N. μετατεθῆσθαι K. ^ε ἐπιληφθῆσεσθαι O.R. [†] ἐστίν] + ὃ λέγει K.Q. Sav. cet. ⁸ φ. οὗτοι π.] οὗτοι π. φ. O.R. φησὶν om. K. ^β ἐνταῦθα] + εἶπεν K.Q. Sav. cet. [†] Ἰσαάκ] + φησὶν R. ^κ τριῶν φ. τούτων] τριῶν τούτων φ. O.R. πατριαρχῶν λέγει τούτων K.Q. [†] εἰ om. A. Veron. ^μ θαυμασθῆναι K.Q. ^η μεταστῆναι A.R. Veron.

ἐγένετο, γεύματα δὲ τινα ἦν τῶν μελλόντων. Ὁ γὰρ θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰδὼς τὸ γένος ὁ τὸ ἀνθρώπινον πολλῆς δέομενον συγκαταβάσεως, οὐ μόνον τὰ ῥ' ἐν τῷ μέλλοντι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐνταῦθα ἡμῖν χαρίζεται· ὅσον ὅπερ καὶ τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν ὁ Χριστὸς, ¹“Ὅστις ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἑκατονταπλασίονα ἡλήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει” καὶ πάλιν, “Ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.” Ὁρᾷς καὶ ἐν προσθήκης μέρει C ταῦτα παρ' αὐτοῦ διδόμενα, ὥστε μὴ ἀποκαμῖν; Καθάπερ γὰρ οἱ ἀθληταὶ ἀπολαύουσι μὲν θεραπείας καὶ ὅταν ἀγωνίζονται, ²πλὴν ἀλλ' οὐ πάσης τότε τῆς ἀνέσεως ἀπολαύουσιν, ὑπὸ νόμοις ζῶντες, ἀλλὰ πάσης μετὰ ταῦτα ἀπολαύουσιν· οὕτω καὶ ὁ θεὸς οὐ πάσης ἐνταῦθα δίδωσι μεταλαβεῖν τῆς ἀνέσεως· δίδωσι μὲν γὰρ καὶ ἑνταῦθα. “Ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς, ³φησὶν, ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι.” Ἐνταῦθά τι μυστικὸν αἰνίτ- D τεται, ὅτι πάντα προέλαβον τὰ περὶ τῶν μελλόντων εἰρημένα, ⁴περὶ ἀναστάσεως, περὶ ⁵βασιλείας οὐρανῶν, περὶ τῶν ἄλλων, ὧν ⁶ἐλθὼν ὁ Χριστὸς ἐκήρυξε· ⁷τὰς γὰρ ἐπαγγελίας ταύτας φησὶν. ⁸Ἡ ⁹τοῦτό φησιν, ἢ ὅτι οὐκ ἔλαβον μὲν αὐτὰς, θαρρήσαντες δὲ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπῆλθον· ἐθάρρησαν δὲ τῇ πίστει μόνῃ. “¹⁰Πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες,” πρὸ τεσσάρων γενεῶν· μετὰ γὰρ τοσαύτας ¹¹ἀνῆλθον ἐξ Αἰγύπτου. “Καὶ ἀσπασάμενοι,” φησὶ, ¹²καὶ ἡσθέντες. Οὕτω ¹³ἐπεισμενόμενοι ἦσαν περὶ αὐτῶν, ὥς καὶ 213 ἀσπάσασθαι αὐτὰς· ἀπὸ ¹⁴μεταφορᾶς τῶν πλεόντων καὶ πόρρωθεν ὁρώντων ¹⁵τὰς πόλεις τὰς ποθομένας, ¹⁶ἃς πρὶν ¹⁷ἢ εἰσελθεῖν εἰς αὐτὰς τῇ προσήσει λαβόντες αὐτὰς οἰκειοῦνται. ¹⁸“Ἐξεδέχοντο γὰρ, ¹⁹φησὶ, τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν,

7 Matt. xix. 29. vi. 33.

8 v. 10.

¹ τὸ ἀνθρ.] τῶν ἀνθρώπων N. ² ἐν τῷ μ.] μέλλοντα A. Veron. ³ ἡλήψεται] + νῦν O. ⁴ αὐτῷ O.R. ⁵ πλὴν—ἀπολαύουσιν] πρὸς τινα, οὐ πάσης δὲ τότε ἀπολ. τῆς ἀν. O.R. ⁶ ὑπὸ νόμον A.O.R. Veron. Mox ἐπιτυγχάνουσιν pro ἀπολαύουσιν K.Q. ⁷ ἐνταῦθα] + πλὴν ὁμως τὴν πᾶσαν ἐν τῷ μέλλοντι ἐταμίενσε. καὶ ὅτι τοῦτό ἐστιν, ἐδήλωσεν αὐτὸ καὶ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς, εἰπὼν K.Q. Sav. cet. ⁸ φησὶν om. K.Q. Sav. cet. post ἰδόντες transp. N. ⁹ ὅτι] δείκνυσιν γὰρ ὅτι K.Q. Sav. cet. Statim πάντα προέλ. (προσέλ. A.) omnes. προέλ. (προσέλ. Veron.) πάντα Edd. ¹⁰ περὶ] τὰ περὶ ter K.Q. Sav. cet. ¹¹ βασ.] τῆς βασ. K.Q. οὐρανῶν om. R. ¹² ἐλθὼν ὁ Χρ.] ὁ Χρ. ἐλθὼν N.O.R. Statim ἐκήρυξε omnes. ἐκήρυξε Edd. ¹³ τὰς γὰρ—ἢ (καὶ A.) ὅτι] ἢ τοῖνυν ἐπαγγελίας ταῦτα λέγει, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ἐκεῖνό ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι K.Q. ¹⁴ τοῦτο] + οὖν N.O. Mut. Sav. cet. invita Cat. ¹⁵ πόρρωθεν] + δὲ K.Q. Sav. cet. Post ἰδόντες add. εἶπε O. add. εἶπε, δηλῶν ὅτι K.Q. Sav. cet. ¹⁶ ἀπῆλθον Cat. ἐξῆλθον R. et olim O. ¹⁷ καὶ] τουτέστιν K.Q. ¹⁸ ἐπεισμενόμενοι K.Q. ¹⁹ μεταφορᾶς] + εἶπε K.Q. Sav. cet. ²⁰ τὰς om. A.Q.R. Veron. Mox ποθομένας A. ²¹ αἰς K.Q. ²² ἢ om. A. Statim ἐλθεῖν R. εἰς αὐτὰς om. K.Q. ²³ φησὶ om. K.Q. Mut.

ἦς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός.” Ὁρᾷς ὅτι ^ατούτῳ ἔλαβον, ^οτῷ ἥδη ῥδέξασθαι καὶ θαρσῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν; Εἰ τοίνυν τὸ θαρσῆσαι λαβεῖν ἐστίν, ἔνεστι καὶ ὑμῖν λαβεῖν. Οὗτοι γὰρ, εἰ καὶ μὴ ^ιἀπῆλυσαν τούτων, ἀλλ’ ὅμως τῷ πόθῳ ^ιἑώρων αὐτάς. Τί ^δἡ ταῦτα γίνεται; Ἴνα ἡμεῖς αἰσχυνθῶμεν, ὅτι ἐκείνοι μὲν, ἔπαγ-
 Β γελλομένων αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ γῇ, οὐ προσεῖχον, ἀλλὰ τὴν μέλ-
 λουσιν πόλιν ^νἐζήτουν· ἡμῖν δὲ ἄνω καὶ κάτω ὁ θεὸς περὶ τῆς
 ἄνω διαλέγεται πόλεως, καὶ τὴν ἐνταῦθα ζητοῦμεν. Εἶπεν (548)
 αὐτοῖς, ^ωὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ἐν τῷ παρόντι· ^εἐπειδὴ εἶδε, μάλ-
 λον δὲ ἐπειδὴ ^νἔδειξαν ἑαυτοὺς μεζόνων ὄντας ἀξίους, ^ετότε
 οὐκέτι αὐτοὺς ἀφίησι ταῦτα λαβεῖν, ἀλλ’ ἐκεῖνα τὰ ^εμεζόνα,
 βουλόμενος ἡμῖν δεῖξαι ὅτι μεζόνων ἀξιοὶ εἰσι, μὴ θελήσαντες
^βπροσδεθῆναι τούτοις· ὥς ἂν τις ^επαιδίῳ συνετῷ ἐπαγγέλλοιτο
 παιδικὰ, οὐχ ἵνα λάβῃ, ἀλλ’ ἐπιδεικνύμενος αὐτοῦ τὴν φιλο-
 σοφίαν, αἰτοῦντος ἐκείνου τὰ μεζόνα. ^δΤοῦτο γάρ ἐστι δι-
 C κνύντος, ὅτι μετὰ τοσαύτης ^εσπουδῆς ἀπείχοντο τῆς γῆς, ὅτι
 οὐδὲ διδόμενα ἐλάμβανον. Τοιγαροῦν διὰ τοῦτο οἱ ^εἔκγονοι
 λαμβάνουσιν· αὐτοὶ γὰρ ἦσαν τῆς γῆς ἀξιοί. Τί ἐστίν, “Τὴν
 τοὺς θεμελίους ἔχουσιν πόλιν;” οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶ θεμελίοι;
 Πρὸς σύγκρισιν ἐκείνων οὐκ εἰσίν. “Ἦς τεχνίτης καὶ δημι-
 ουργὸς ὁ θεός.” Βαβαί, οἶον ^βτὸ ἐγκώμιον τῆς πόλεως ἐκείνης.
^ο“Πίστει, ἰφησί, καὶ αὐτὴ Σάρρα.” Ἐντρεπτικῶς ἐνταῦθα
 ἤρξατο, εἶγε γυναικὸς ὀλιγοψυχότεροι φανείεν. Ἄλλ’ εἴποι
 ἂν τις, πῶς ^κπίστει ἢ γελάσασα; Ὁ μὲν οὖν γέλως ἐξ ἀπι-
 D στίας, ὁ δὲ φόβος ἀπὸ πίστεως· τὸ γὰρ εἰπεῖν, ^ι“Οὐκ ἐγέ-
 λασα,” ἀπὸ πίστεως γέγονε. Τοιγαροῦν ^ιδιὰ τοῦτο, κενωθείσης
 τῆς ἀπιστίας, ἐπεισῆλθεν ἡ πίστις. ^μ“Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα

9 v. 11.

10 Gen. xviii. 15.

^α τούτῳ] Sic R. Cat. et olim O. hac re Mut. τοῦτο K.N.Q. et ex corr. O. τὸ Edd. ^ο τῷ] Sic N.O.R. Cat. τὸ Edd. ^ρ δέξασθαι] + ἐστι Edd. ἐστὶ om. K.N.O.Q.R. Cat. inclusum a Sav. Mox θαρρῆσαι pro θαρσῆσαι bis habent K.N.Q. Cat. et corr. O. ^ι ἀπῆλυσαν A.K.R. Veron. ^ι ἑώρων] Sic K.N.O.Q.R. ἐθεώρουν Edd. Statim αὐτὰ K.Q. et olim O. ^ε δῆ] δῆ ποτε δὲ K.Q. ^ε ἐπαγ.] καὶ ἐπαγ. A.K.Q. Sav. cet. ^ν ἐπεζήτουν R. ^ω ὅτι om. A. Veron. ^ε ἐπειδὴ] Sic N.O.R. Mut. καὶ ἐπειδὴ K.Q. ἐπειδὴ δὲ Edd. ^ν ἔδειξαν αὐτοὺς K.Q.R. et olim O. receptum a Sav. Mor. invito Mut. ^ε τότε om. K.Q. ^ε μεζόνα] + τοῦτο δὲ ποιεῖ K.Q. ^β προσδεθῆναι A. προστεθῆναι Q. ^ε παιδίῳ accessit ex K.N.O.Q.R. Mut. ^δ τούτῳ K. ^ε σπουδῆς—γῆς] ἀπείχοντο τῆς γ. σφοδρότητος R. σπουδῆς om. in text. O. Mox ὅπου pro ὅτι A.R. Veron. ^ι ἔκγονοι K.Q. ^ε ἐκείνων οὐκ εἰσίν om. A. Veron. invitis Cat. Mut. οὐκ εἰσίν om. N. eras. in O. ^β τῆς π. ἐκείνης τὸ ἐγκ. hoc ord. O.R. τῆς π. τὸ ἐγκ. ἐκείνης K.Q. ^ι φησὶ assumptum ex N.O.R. Cat. Mut. ^κ πίστει] πιστῇ K.N. Cat. Mut. et olim O. receptum a Sav. cet. Statim ἦν pro ἡ R. ^ι διὰ τοῦτο om. R. et olim O. ^μ πίστει] + φησὶ K.Q. Mut.

δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν
 ἡλικίας.” Τί ἐστίν, “εἰς καταβολὴν σπέρματος;” Εἰς τὸ
 κατασχεῖν τὸ σπέρμα, εἰς ὅτην ὑποδοχὴν δύναμιν ἔλαβεν ἡ
 νενεκρωμένη, ἡ στείρα. Διπλῇ ῤγάρ ἦν ἡ πῆρωσις, ἡ μὲν ἀπὸ
 τοῦ χρόνου, ἡ γεγηράκει γὰρ ὄντως· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς φύσεως,
 στείρα γὰρ ἦν. ¹¹ “Ὁθεν ἔκ ἐξ ἐνὸς ἐγεννήθησαν οἱ πάντες, ²¹⁴
 ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖ-
 λος τῆς θαλάσσης.” “¹² Ὁθεν, φησί, καὶ ἐξ ἐνὸς ἐγεννήθησαν
 οἱ πάντες.” Οὐ τοῦτο μόνον λέγει, ὅτι ἐγέννησεν, ἀλλ’ ὅτι καὶ
 ἁποσούτων ἐγένετο μήτηρ, ὅσων οὐδὲ ἂι εὐφοροὶ γαστέρες.
 “Ὡς τὰ ἄστρα,” φησί. Πῶς οὖν αὐτοὺς ἀριθμῆι πολλακίς,
 καίτοιγε εἰπὼν, ¹² “Ὁν τρόπον οὐκ ἐξαριθμηθήσεται τὰ ἄστρα
 τοῦ οὐρανοῦ, οὕτως οὐδὲ τὸ σπέρμα ὑμῶν;” Ἦτοι ἁτὴν ὑπερ-
 βολὴν φησιν, ἥτοι τοὺς αἰετινομένους. Ὁ μῖας γὰρ οἰκίας Β
 δυνατὸν, εἰπέ μοι, τοὺς προγόνους ἀριθμῆσαι, ὅδε δεῖνα τοῦ
 δεινός, καὶ ὁ δεῖνα τοῦ δεινός; Ἐνταῦθα δὲ τοιαῦται αἱ ἐπαγ-
 γελίαι τοῦ θεοῦ, οὕτως εὐμήχανοι αὐτοῦ αἱ ὑποσχέσεις. Εἰ δὲ
 ἄπερ ἐν προσθήκης μέρει ὑπέσχετο, οὕτω θαυμαστὰ, οὕτω πα-
 ράδοξα, οὕτω ἡ μεγαλόδωρα, τίνα ἔσται ἡ ἐκείνα, ὧν ταῦτα προσ-
 θήκη, ὧν ἐκ περιουσίας ταῦτα;

¹³ Τί τοίνυν τῶν ἐπιτυγχανόντων μακαριώτερον; τί τῶν
 ἀποτυγχανόντων ἀθλιώτερον; Εἰ γὰρ πατρίδος τις ἐκβεβλη-
 μένος, ὑπὸ πάντων ἐλεεῖται, καὶ κληρονομίαν ἀπολέσας δοκεῖ
 παρὰ πᾶσιν ἐλεεινὸς εἶναι· ὁ τοῦ οὐρανοῦ ἐκπίπτων καὶ τῶν C
 ἀποκειμένων ἀγαθῶν ἐκεῖ, πόσοις ὀφείλει δάκρυσι δακρύνεσθαι;
 Μᾶλλον δὲ οὐδὲ δακρύνεσθαι· δακρύεται γὰρ τις ὅταν τι πάθῃ,
 ὧν οὐκ αὐτός ἐστιν αἷτιος· ὅταν δὲ ἐξ οἰκείας γνώμης ἑαυτὸν

11 v. 12.

12 Gen. xv. 5.

¹¹ ἡλικίας] + ἔτεκε Edd. ἔτεκε om. N.O.R. ὅτην assumptum ex K.N.O.
 Q.R. ῤγάρ om. A. ἡ γεγηράκει γὰρ] Sic K.N.O.Q.R. γεγηράκῃα
 (-κεία Veron.) γὰρ ἦν Edd. καὶ] + ὡς R. πάντες] + καὶ ταῦτα νε-
 νεκρωμένου K.Q. Sav. cet. οὐρανοῦ] + τῷ πλήθει Edd. τῷ πλ. om. K.N.
 Q.R. Mut. et a pr. m. O. ὡς ἡ] ὡσεὶ N. Sav. cet. θαλάσσης] + ἡ
 ἀναριθμήτος Edd. invitis nostris K.N.O.Q.R. et Mut. ὅθεν—πάντες om.
 K.Q. inclusum a Sav. φησί post ἐνός transp. N.O.R. καὶ] + ὡς R.
 Mox οἱ πάντες—ἐγέννησεν om. R. μόνον] + ἐνταῦθα K.Q. Sav. cet. Sta-
 tum λέγει om. in text. O. τοιούτων R. αἱ om. N. αὐτοῖς A.
 ἁτὴν ὑπ.] καθ’ ὑπ. A. ἥτοι—γινόμενος] ἥτοι καθ’ ὑπ. ἐστὶ τοῦτο, ἡ διὰ τοὺς αἰε-
 τινομένους οὕτως εἶπε K.Q. Sav. cet. μῖας] + μὲν K.N.Q. Sav. cet. Sta-
 tum εἰπέ μοι om. K.Q. Sav. cet. Mox ἐρευνῆσαι pro ἀριθμῆσαι K.Q. ὅδε
 δεινός, ὁ K.N.Q. Sav. cet. καὶ—δεινός om. A.K.R. Veron. ἐντ. δὲ
 τοιαῦται] ἐντ. δὲ, ὧν τὸ γένος τῷ πλήθει τῶν ἀστρον παρεικάζεται, οὐκ ἔστι. τοι-
 αῦται K.Q. Sav. cet. μεγάλα δῶρα ex corr. O. ἐκείνα] ταῦτα R. et
 olim, ut videtur, O. ἡ οἰκία. Περὶ τῆς προσδοκωμένης μακαριότητος,
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τοῦ θεοῦ. Veron. ἐπιτυγχόντων K. Mox τί δὲ
 τῶν K.Q. οὐδὲ] οὐ R. et a pr. m. O. μᾶλλον δὲ οὐδὲ δακρ. om. A.K.

περιπείρη τῇ κακίᾳ, οὐδὲ δακρύων, ἀλλὰ θρήνων ῥέσται ἄξιος. Μᾶλλον δὲ καὶ τότε πένθους· ἐπεὶ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, καίτοι ἀσεβοῦσαν, ἐπένθησε καὶ ἐδάκρυεν. Ὅντως μυρίων ὀδυρμῶν ἄξιοι ἐσμεν, μυρίων θρήνων. Ἐὰν πάντα ἡ οἰκουμένη λαβοῦσα φωνήν, καὶ λίθοι καὶ ξύλα καὶ δένδρα καὶ θηρία καὶ ὄρνιθες καὶ ἰχθύες, καὶ ἀπλῶς ἅπαντα ἡ οἰκουμένη ἔαν λαβοῦσα φωνήν ἡμᾶς ὀδύρηται τοὺς ἐκπεπτωκότας τῶν ἀγαθῶν ἐκείνων, οὐδὲν κατ' ἄξιν ὀδυρεῖται οὐδὲ θρηνήσει. Ποίος γὰρ λόγος παραστήσαι δυνήσεται, ποίος νοῦς ἐκείνην τὴν μακαριότητα καὶ τὴν ἀρετὴν, ἐκείνην τὴν ἡδονήν, τὴν δόξαν, τὴν εὐφροσύνην, τὴν λαμπρότητα· ¹³ «^a ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἠνέβη;» Οὐκ εἶπεν ὅτι ὑπερβαίνει ἀπλῶς, ἀλλ', οὐδὲ ² ἐνενόησέ ²¹⁵ ποτέ τις, «^a ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.» Ὡν ^a γὰρ ἐτοιμαστῆς καὶ παρασκευαστῆς ὁ θεὸς ἀγαθῶν, ποῖα εἰκὸς (549) εἶναι ταῦτα; Εἰ γὰρ ποιήσας ἡμᾶς εὐθέως, οὐδενὸς παρ' ἡμῶν προὔπηργμένον, τοσαῦτα ἐχαρίσατο, παράδεισον, ὁμίλιαν τὴν μετ' αὐτοῦ, ἀθανασίαν ὑπέσχετο, βίον μακάριον καὶ φροντίδων ἀπηλλαγμένον· τοῖς τοσαῦτα ^b πεπονηκόσι καὶ ἡθληκόσι, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπομείνασι, τί οὐ χαριεῖται; Τοῦ μονογενοῦς οὐκ ἐφείσατο δι' ἡμᾶς, τὸν ^d υἱὸν τὸν γνήσιον εἰς θάνατον ἔδωκε δι' ἡμᾶς ^e ἐχθροὺς ὄντας· ^f τίς οὐ καταξιώσει γενομένους φίλους; ^B τίς οὐ μεταδώσει καταλλάξας ἑαυτῷ; ^h Καὶ πλούσιός ἐστι ⁱ σφόδρα καὶ ἀπείρως, καὶ ἐπιθυμεῖ καὶ σπουδάζει τῆς ἡμετέρας φιλίας τυχεῖν· ^k ἡμεῖς οὐ σπουδάζομεν οὕτως, ^l ἀγαπητοί· ^m τί λέγω, οὐ σπουδάζομεν; οὐ θέλομεν οὕτω τυχεῖν αὐτοῦ τῶν

13 1 Cor. ii. 9.

^p ἐστὶν K.N.Q. Sav. cet. ^q ἡμῶν om. K.Q. Statim Ἰησ. ὁ Χρ. O. ^r οἰκουμένη] κτίσις K.Q. ^s ὄρνιθες O.R. ^t ἅπαντα] ὅλη K.Q. ^u ἔαν λ.] ἀναλαβοῦσα A. Veron. Mox ἡμᾶς om. K. inclusum a Sav. ^v ὀδύρεται A.N.R. Veron. ^w ἐκείνην τὴν μ.] τὴν μ. ἐκείνην K.Q. Statim καὶ τὴν α. ἐκείνην om. K.Q. inclusum a Sav. ^x ὀφθαλμὸς] + φησὶν K.Q. Mut. Sav. cet. ^y ἠνέβη] + δ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν K.Q. Sav. cet. ^z ἐνόησε A. Veron. Mox δ ἡτοίμασεν—αὐτόν om. K.Q. ^a γὰρ] δὲ K.Q. Mox καὶ παρασκ. om. K.Q. ^b πεπονηκόσι] Sic O.Q.R. Eclog. xl. xlv. (Tom. xii. pp. 730 E. 758 B.) πεπονηκόσι Edd. Statim καὶ ἡθληκόσι om. R. ^c καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ] ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ K.Q. Mox χαρίσεται A. Veron. ^d υἱὸν] + αὐτοῦ A.N. et marg. O. receptum a Sav. cet. ^e ἐχθ. ὄντας] εἰ δὲ ἐχθ. ὄντας τοσοῦτων κατηξίωσε K.Q. Sav. cet. ^f τί (corr. ex τίς) A. Mox γεν. φίλους pro φίλους γεν. omnes. ^g αὐτῷ K.Q. et olim O. ^h καὶ] ὁ μὲν καὶ K.Q. ⁱ σφ. καὶ ἀπείρως, καὶ] Sic N. σφ. ἀπείρως, καὶ A. Veron. Eclog. xlv. σφ. καὶ ἀπείρως K.Q. Sav. cet. σφ. καὶ ἀληθῆς, καὶ O.R. σφ. καὶ ἀπειρος, καὶ Eclog. xl. Mut. Statim σπουδ. καὶ ἐπιθ. alio ord. R. ^k ἡμεῖς] καὶ ἡμεῖς ex corr. O. ἡμεῖς δὲ Eclogg. ἡμεῖς οὐ σπ. οὕτως] ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἐκείνον σπ. K.Q. Sav. cet. ^l ἀγαπητοί om. K.Q. Post ἀγαπητοί add. ἐπιτυχεῖν N. Eclog. xlv. et marg. O. ^m τί] καὶ τί K.Q. Mox οὐ θέλομεν post αὐτὸς θέλει transp. iidem.

ἀγαθῶν, ὡς αὐτὸς θέλει. Καὶ ὅτι ^ππλέον θέλει, ^οὃ ἐποίησεν, ἔδειξεν. Ἡμεῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν μόλις ὀλίγου καταφρονούμεν χρυσίου· αὐτὸς δὲ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὸν υἱὸν ῥέδωκε τὸν αὐτοῦ. Χρησώμεθα εἰς δέον τῇ ἀγάπῃ τοῦ ἰθεοῦ, ἀπολαύσωμεν αὐτοῦ τῆς φιλίας ¹⁴ “Ὑμεῖς ἰ γὰρ φίλοι μου ἔστε, φησὶν, ἐὰν ποιῇτε ἃ λέγω ὑμῖν.” Βαβαί, τοὺς ἐχθροὺς τοὺς ^οἀπείρως αὐτοῦ διεστηκίτας, ὧν ἀσυγκρίτῳ τῇ ὑπερβολῇ κατὰ πάντα διενήνοχε, τούτους φίλους ἐποίησε καὶ καλεῖ φίλους. Τί οὖν οὐχ αἰρετὸν παθεῖν ὑπὲρ ταύτης τῆς φιλίας; Ὑπὲρ ἀνθρώπων φιλίας πολλάκις κινδυνεύομεν, ὑπὲρ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ οὐδὲ χρήματα προϊέμεθα. Ἰένθους ²ὄντως ἄξια τὰ ἡμέτερα, πένθοις ³καὶ δακρύων καὶ ὀδυρμῶν ⁴καὶ ὀλοφυρμού μεγάλου καὶ ⁵κοπετῶν. Τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἐξεπέσομεν, ἐταπεινώθημεν ἀπὸ τοῦ ὕψους ἡμῶν, ἀνάξιοι τῆς τιμῆς ἐφάνημεν τοῦ θεοῦ, ⁶ἀγνώ- ^ομονες καὶ μετὰ τὰς εὐεργεσίας γεγόναμεν καὶ ἀχάριστοι, ἐγύμνω- ⁷τεν ἡμῖς πάντων ὁ διάβολος τῶν ἀγαθῶν· οἱ καταξιωθέντες εἶναι υἱοί, ⁸οἱ ἀδελφοί ⁹καὶ συγκληρονόμοι, τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ οἱδὲν διειρηνάχαμεν, τῶν ὑβριζόντων αὐτόν. Τίς ἡμῖν ἔσται παραμυθία λοιπόν; Αὐτὸς ἡμᾶς ἐκάλεσε πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡμεῖς δὲ ἑαυτοὺς πρὸς τὴν γένναν ὠθήσαμεν. Ἀρὰ, καὶ ψεύδος, καὶ κλοπῇ, καὶ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ μὲν αἵματα ἐφ’ αἵμασι μιγνύουσιν, οἱ δὲ πράγματα πρᾶττουσιν αἱμάτων χείρονα. Πολλοὶ τῶν ἀδικουμένων, πολλοὶ τῶν πλεονεκτου- ²¹⁶ μείων, μυρίους εὐχονται θανάτους ἢ ταῦτα παθεῖν· καὶ εἰ μὴ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἰδεδοίκεσαν, ¹καὶ διεχειρίσαντο ἑαυτοὺς, οὕτω ²φονῶντες καθ’ ἑαυτῶν. ³Ταῦτ’ οὖν οὐχ αἱμάτων χεῖρω; ¹⁵ “Οἶμοι ⁴ψυχῇ, ὅτι ἀπόλωλεν εὐλαβῆς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ὁ

¹⁴ Joan. xv. 14.

¹⁵ Mich. vii. 1, 2.

^π πλέον] + ἐκεῖνος iidem. ^ο δ] δι’ οὗ K.N.Q. Eclog. xl. Sav. cet. ^ρ ἔδ. τὸν αὐτοῦ] αὐτοῦ ἔδ. R. ἔδ. τὸν ἑαυτοῦ K. ^α θεοῦ] + ἀγαπητοὶ K.Q. Sav. cet. ^γ γὰρ] φησὶ K.Q. Mox φησὶν om. iidem. ^α αὐτῷ K.Q. Eclog. xl. Mox κατὰ πάντα om. R. ^ε ἐποίησε—φίλους] αὐτοῦ καλεῖ K.Q. ^υ ὑπὲρ ἀνθ. φ. (φ. ἀνθ. O.R.) πολλάκις κ.] ἀλλ’ ἡμεῖς ὑπὲρ ἀνθ. μὲν φ. πολλάκις καὶ κ. K.Q. Sav. cet. ^ω οὔτε A. Veron. ² ὄντως ἄξ.] ἄξ. ὄντως A.N. ³ καὶ om. K.Q. ⁴ καὶ om. K. ⁵ κοπετῶν] Sic A.N.O.R. Eclogg. κοπετοῦ Edd. ⁶ ἐξεπέσαμεν O.R. Sav. cet. ⁷ ἐφάνημεν] γεγόναμεν R. et a pr. m. O. ⁸ ἀγνώμονες] + γεγόναμεν A. Mox γεγόναμεν om. idem. ⁹ γεγ. καὶ ἀχάρι- ^οστοι] ἐφάνημεν καὶ ἀχάριστοι Q. ἐφάνημεν ἀχρηστοὶ K. Sav. cet. ¹ οἱ om. N.O. ² καὶ] οἱ K.Q. καὶ om. N. Statim κληρονόμοι R. et olim O. ³ ἐστὶ K.Q. ⁴ ἰδεδοίκεσαν a pr. m. O. —κησαν A. ⁵ καὶ διεχειρίσαντο] διεχειρίσαντο ἂν O.R. καὶ διεχειρίσαντο ἂν Eclog. xl. καὶ διεχρήσαντο K.Q. ⁶ κἂν διεχρήσαντο a pr. m. N. κἂν διεχειρίσαντο ex corr. idem. ⁷ φρονῶντες A. ⁸ ταῦτα K.N. Mox χεῖρονα N. ⁹ ψυχῇ] + ἔλεγεν ἀποδυσπετῶν ὁ προφήτης K.Q. Sav. cet.

κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐχ ὑπάρχει.” οὖν καὶ ἡμεῖς ῥ^ββοήσω-
μεν περὶ ἡμῶν αὐτῶν πρῶτον. Ἀλλά μοι τοῦ θρήνου συλλά-
βεσθε. Τάχα τινὲς ἡ^ακαὶ οἰωνίζονται καὶ γελῶσι· ἰ^τδιὰ γὰρ
τοῦτο ἐπιτείνειν χρὴ τὸν θρήνον, ὅτι οὕτω μαινόμεθα καὶ παρα-
B παίομεν, ὅτι οὐδὲ εἰ μαινόμεθα ἴσμεν, ἀλλ’ ἐφ’ οἷς ἐχρῆν στέ-
νειν, γελῶμεν. ¹⁶ “Ἀποκαλύπτεται, ἄνθρωπε, ὀργὴ ἀπ’ οὐ-
ρανοῦ, ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων.” “Ὁ θεὸς
ἐμφανῶς ἦξει· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ κύκλω
αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά. Πῦρ ἑ^νἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ
φλογίει κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.” ^κἩμέρα κυρίου ὡς κλί-
βανος καιόμενος.” Καὶ οὐδεὶς ὕ^τταῦτα εἰς νοῦν βίλλεται, ἀλλὰ
^μμύθων μᾶλλον καταπεφρόνηται τὰ φρικώδη ταῦτα ἁ^δδόγματα
καὶ φοβερά, ἰ^κκαὶ πεπάτηται. Ὁ ἀκούων, οὐδεὶς οἱ δὲ γελῶντες
καὶ χλευάζοντες, ^επάντες. Τίς ^δἔσται ἡμῖν πόρος; πόθεν σω-
C τηρίαν εὕρωμεν; ¹⁷ “Ἀπολώλουμεν, ἐπαρανηλώμεθα.” γεγόνα-
μεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν κατάγελως, ἰ^κκαὶ χλευασμὸς τῶν Ἑλλήνων
καὶ τῶν δαιμονίων. Ἐ^μΜέγα φρονεῖ νῦν ὁ διάβολος, γαυροῦται
καὶ ἡ^χχαίρει· ἐν αἰσχύνῃ οἱ πιστευθέντες ἡμᾶς ἄγγελοι ἰ^ππάντες,
ἐν κατηφείᾳ· οὐδεὶς ὁ ἐπιστρέφων, εἰκὴ πάντα ἡμῖν ἁ^νἀνήλωται,
καὶ ἡμεῖς ὑμῖν δοκοῦμεν ληρεῖν. Εὐκαιρον καὶ νῦν καλέσαι τὸν
οὐρανὸν, ὅτι οὐδεὶς ὁ ἀκούων, διαμαρτύρασθαι τὰ στοιχεῖα·
¹⁸ “Ἀκουε, οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου, ἰ^γγῆ, ὅτι κύριος ἐλάλησε.”
Δότε χεῖρα, ὀρέξατε οἱ μηδέπω καταβαπτισθέντες τοῖς ὑπὸ
D τῆς μέθης ἀπολωλόσιν, οἱ ὑγιαίνοντες τοῖς κάμνουσιν, οἱ νή-

¹⁶ Rom. i. 18. Psal. xlix. 3. xcvi. 3. Mal. iv. 1.

¹⁷ Num. xvii. 12.

¹⁸ Esai. i. 2.

^ο οὖν] + δὲ Edd. δὲ om. N.Q.R. Eclogg. et olim O. Post ἡμεῖς add. τοῦτο K.Q. Sav. cet. ^β βοήσωμεν] Sic A.O. Eclogg. Mut. βοήσομεν Edd. Statim ὑπὲρ ex corr. O. ^α καὶ om. K.Q. ^τ διὰ γὰρ τ.] καὶ γὰρ τ. R. πλήν καὶ διὰ τ. K.Q. Sav. cet. Post ἐπιτείνειν add. μᾶλλον iidem. ^ε ὅτι οὐδὲ εἰ μ.] Sic K.N.Q. Eclog. xli. Sav. cet. ὅτι οὐδὲ ὅτι μ. O.R. ὅτι οὐδὲ μ. A. καὶ οὐδ’ ὅτι μ. Eclog. xlii. καὶ ὅτι μ. οὐδὲ Veron. ^κ ἄνθρωπε] ἀκούομεν K.Q. Mox ἀπ’ οὐρανῶν R. ^ν ἐναντίον A. Veron. Mox προπορεύεται N. πορεύεται A. pr. m. O. καυθήσεται K.Q. Sav. cet. ^ε ἐνώπιον A. Veron. Mox προπορεύεται pro καυθήσεται K.Q. Sav. cet. ^κ ἡ ἡμέρα A.N.O. Sav. cet. invitis Eclogg. ^τ αὐτὰ olim O. ^μ μύθων] μεθεῖ K.Q. ^δ δόγματα] Sic K.N.Q. Eclog. xli. et ex corr. O. decreta Mut. πράγματα Edd. ^π καὶ πεπ.] καταπεπ. O.R. Statim καὶ ὁ Eclogg. et ex corr. O. Mox ἀκούων K. ^ε πάντες] πολλοὶ N. ^δ ἐστὶν A. Veron. Statim πόρος ἡμῖν hoc ord. K.O. Q.R. Mox εὕρωμεν A. εὕρησομεν R. et a pr. m. O. ^ε παρανηλώμεθα A.R. Veron. παρανηλώμεθα N. ^κ καὶ om. K.Q. ^ε μέγα] καὶ μέγα N. Mox γαβροῦται A. γαυριάτε (sic) N. ^χ χαίρει· ἐν αἰσχ. οἱ] χαίρει ἐν τῇ αἰσχ. ἡμῶν] ol Eclog. xlii. ^π πάντες] + ἄγγελοι A. πάντες om. Veron. Statim καὶ ἐν κ. (καὶ superscript. a pr. m.) O. καὶ κ. Eclog. xlii. ^ν ἀνάλωται A.R. Veron. ^ι ἡ γῆ Edd. invitis omnibus.

φοντες τοῖς μαινομένοις, ^m τοῖς περιφερομένοις. Μηδεὶς, παρα-
(550) καλῶ, " χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ φίλου ^o προτιμάτω καὶ ^p ἡ
ὑβρις καὶ ἡ ἐπιτίμησις εἰς ἓν ὁράτω μόνον, αὐτοῦ τὴν ὠφέλειαν.
"Όταν πυρετὸς καταλάβῃ, καὶ δούλοι κρατοῦσι δεσποτῶν. "Όταν
γὰρ ἐκεῖνος μὲν ^a ἐπικέηται τὴν ψυχὴν συγχέων, ἀνδραπόδων δὲ
ἐσμὸς ^r παραστήκῃ, ^s οὐδὲ ἐπιγινώσκει τὸν νόμον τὸν δεσποτικὸν
ἐν τῇ βλάβῃ τοῦ δεσπότου. Συστρέψωμεν ἑαυτοὺς, παρακαλῶ
πόλεμοι καθημερινοὶ, καταποντισμοὶ, ἀπώλεια μυρία κύκλῳ, ²¹⁷
καὶ ^t πάντοθεν ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἡμᾶς περιστοιχίζεται. Ἡμεῖς
δὲ ὡς εὐαρεστοῦντες, οὕτως ἐσμὲν ἐν ἀδείᾳ· πάντες τὰς χεῖρας
εἰς πλεονεξίαν εὐτρεπίζομεν, οὐδεὶς εἰς βοήθειαν· πάντες εἰς ἀρ-
παγὴν, οὐδεὶς εἰς προστασίαν· ἕκαστος ^v πῶς πλείονα τὰ ὄντα
ποιήσει ἐσπούδακεν, οὐδεὶς ^w πῶς βοηθήσει τῷ δεομένῳ· ἕκαστος
πῶς προσθῇ τοῖς χρήμασι, πολλὴν ἔχει τὴν μέριμναν, οὐδεὶς
ὅπως τὴν ψυχὴν ^x τὴν ἑαυτοῦ διασώσῃ· φόβος εἰς ἔχει πάντας,
μὴ πενιχροὶ, ^y φησὶ, γενώμεθα· μὴ εἰς ^z γένεαν ἐμπέσωμεν, οὐ-
δεὶς ἀγωνιᾷ καὶ τρέμει.

Ταῦτα θρήνων, ταῦτα ^a κατηγορίας, ταῦτα διαβολῆς ἄξια. B
^b Ἄλλ' οὐ ταῦτα ^c ἐβουλόμην λέγειν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ὀδύνης βιά-
ζομαι σύγγνωτέ· ὑπὸ τοῦ πένθους ἀναγκάζομαι πολλὰ καὶ
ὦν οὐ βούλομαι ^d φθέγγασθαι. Χαλεπὴν ὁρῶ τὴν ^e πληγὴν,
ἀπαραμύθητον τὴν συμφορὰν, παρακλήσεως μείζονα τὰ κατα-
λαβόντα ἡμᾶς δεινὰ, ἀπολώλαμεν. ¹⁹ "Τίς δώσει τῇ κεφαλῇ
μου ὕδωρ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ^f πηγὴν δακρύων;" ἵνα θρη-
νήσω; Κλαύσωμεν, ἀγαπητοὶ, ^g κλαύσωμεν, στενάξωμεν. Ταχα
τινὲς εἰσιν ἐνταῦθα λέγοντες, πάντα θρήνους ἡμῖν λέγει, πάντα
δάκρυα. Οὐκ ἐβουλόμην, πιστεύσατε, οὐκ ἐβουλόμην, ἀλλ' ἐγ- C
κώμια καὶ ἐπαίνους διεξιέναι· νυνὶ δὲ ^h οὐ τούτων ὁ καιρὸς. Οὐ
τὸ θρηνεῖν, ἀγαπητοὶ, χαλεπὸν, ἀλλὰ τὸ θρήνων ⁱ ἄξια ποιεῖν·

¹⁹ Jer. ix. 1.

^m τοῖς π.] Sic A.N. Veron. καὶ τοῖς π. O.R. Eclog. xl. οἱ ἰδραῖοι τοῖς π.
Sav. cet. οἱ σπουδαῖοι τε καὶ ἰδραῖοι τοῖς π. Eclog. xlv. τοῖς περιφ. om. K.Q.
ⁿ χάριν om. Veron. ^o προτιμάτω] τι προτ. R. Veron. προτ. τ. N. ^p ἡ
om. Q. ^a ἐπικαίηται N.Q.R. Eclogg. Mut. Sav. cet. Sic olim O. ^r παρ-
ειστήκει A. Veron. et ex corr. O. παρεστήκει N. παραστήκει R. ^s Vid.
Annot. ^t παταχόθεν N. Mox κυρίου pro θεοῦ A. ^v ὅπως O. Eclog. xl.
Mox ποιήσῃ et βοηθήσῃ iidem. ^w ὅπως O.R. Eclog. xl. ^x τὴν ἑαυτοῦ]
αὐτοῦ A. Statim διασώσει K.N.Q. ^y φησὶ] τινες K.Q. ^z γένεαν] + δὲ
Eclog. xlv. Sav. cet. invitis libris. Haec μὴ εἰς γ. ἐμπέσωμεν post τρέμει
transp. K.Q. ^a κατηγοριῶν N.O. Sav. cet. ^b ἀλλ' om. K.Q. [ἀλλ'] Sav.
^c ἡβουλ. N. et corr. O. ^d φθέγγεσθαι Veron. φθέγγομαι R. Eclog. xl. Sic
^e πρ. m. O. ^e πληγὴν] ἀπειλὴν A. Veron. ^f πηγὰς O.R. Eclogg.
^g κλαύσωμεν] + θρηνήσωμεν R. στενάξωμεν om. A. ^h οὐ accessit ex O.R.
Eclog. xl. ⁱ ἄξιον K. Mox ὀδύρασθαι olim O.

M m 2

οὐ τὸ οὐδύρεσθαι ἀποτρόπαιον, ἀλλὰ τὸ τὰ οὐδυνῶν ἄξια πράττειν. Μὴ κολασθῆς, καὶ οὐ πενθῶ· μὴ ἀποθάνῃς, καὶ οὐ κλαίω. Ἄλλ' ἐὰν μὲν τὸ σῶμα ^κκεῖται νεκρὸν, πάντας παρακαλεῖς συναλγεῖν, καὶ ἀσυμπαθεῖς ἡγῇ τοὺς μὴ πενθοῦντας· τῆς δὲ
D ψυχῆς ἀπολλυμένης, λέγεις μὴ πενθεῖν; Ἄλλ' οὐ δύναμαι
¹πατὴρ εἶναι μὴ δακρύων· πατὴρ εἰμι φιλόστοργος. ^mἈκούετε οἷα βοᾷ ὁ Παῦλος· ²⁰“ⁿΤεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω.” ^oΠοία μήτηρ κύουσα οὕτω ^pπικρὰς ἀφίησι φωνὰς, ὡς ἐκεῖνος; Εἶθε ἐνῆν ^qαὐτὴν τῆς διανοίας τὴν πυρὰν ἰδεῖν, καὶ ^rεἶδες ἂν, ὅτι πάσης γυναικὸς καὶ κόρης χηρείαν ἄωρον ὑποστάσης πλέον καί-
ομαι. ^sΟὐχ οὕτως ἐκείνη τὸν ἄνδρα πενθεῖ τὸν ἑαυτῆς, οὐδὲ
^vπατὴρ υἱὸν, ὡς ἐγὼ τὸ πλῆθος τοῦτο τὸ παρ' ἡμῖν. Οὐδεμίαν ὁρῶ προκοπὴν, ^wπάντα εἰς διαβολὰς καὶ κατηγορίας· οὐδεῖς
218 ἔργον τίθεται ἀρέσκειν θεῷ· ἀλλὰ τὸν δεῖνα, φησὶν, εἰπωμεν κακῶς, καὶ τὸν δεῖνα· ὁ δεῖνα ἀνάξιος τοῦ κλήρου, ὁ δεῖνα ἀσέμνως βιοῖ. Ὀφείλοντες τὰ ἡμέτερα πενθεῖν κακὰ, κρίνομεν ἐτέρους, οὐδὲ ὅτε καθαροί ἐσμεν ἀμαρτημάτων· ὀφείλοντες τοῦτο ποιεῖν. ²¹“Τίς γάρ σε διακρίνει; φησί· τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;” Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου, μυρίων αὐτὸς γέμων κακῶν; Ὅταν εἶπῃς, ὁ δεῖνα πονηρὸς ἐστὶ καὶ λυμεὼν καὶ μοχθηρὸς, ἐννόησον σαυτὸν, καὶ ἐξέτασον ἀκριβῶς τὰ σαυτοῦ, καὶ ^yμεταμελήσει σοι ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστι πρὸς
B ἀρετὴν προτροπὴ τις τοιαύτη, οἷον ἀμαρτημάτων ἀνάμνησις. Ἐὰν ταῦτα τὰ δύο στρέφωμεν παρ' ἑαυτοῖς, δυνησόμεθα τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, δυνησόμεθα καθαίρειν ἑαυτοὺς καὶ ἀποσμήχειν. Μόνον λάβωμεν ^zἐννοιάν ποτε, μεριμνήσωμεν τὸ πρᾶγμα, ἀγαπητοί· ἀλγήσωμεν ἐνταῦθα τῷ λογισμῷ, ἵνα μὴ ἀλγήσωμεν ἐκεῖ τῇ κολάσει, ^aἀλλ' ἵνα ἀπολαύσωμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνῃ ^bκαὶ λύπῃ καὶ στεναγμός· ἵνα τύχωμεν τῶν ὑπερβαίνόντων τὸν ἀνθρώπινον ^cνοῦν ἀγαθῶν, ἐν

20 Gal. iv. 19.

21 1 Cor. iv. 7.

^k κείται N. Sav. cet. ¹ πατὴρ εἶναι μὴ δ.] πατὴρ εἰμι δακρύων R. πατὴρ εἰμι καὶ (καὶ om. a pr. m. O.) δακρύω O. Eclog. xL. πατὴρ εἶναι μὴ δακρύων εἰμι, δακρύων N. ^m ἀκούε K. Μοχ Παῦλος sine artic. A. R. Veron. ⁿ τέκνα A. Veron. ^o οἷα a pr. m. O. Μοχ κυοῦσα K. ^p πικρὰς] δεινὰς N. Eclog. xLIV. ^q αὐτὴν (αὐτῆς O.) τῆς δ. τὴν π.] Sic omnes, τὴν π. αὐτὴν τῆς δ. Edd. ^r εἶδες ἂν] ᾗδεσαν A. ᾗδεσαν ἂν Q. ^s οὐχ] ἀλλ' Q. ^t αὐτῆς A. K. Q. R. et olim O. αὐτῆς Veron. ^v πατὴρ] μήτηρ N. Sav. cet. ^w πάντας K. O. Q. R. Eclog. xLIV. ^x ὀφείλομεν R. Eclog. et a pr. m. O. ^y μεταμελήσει σοι] μεταμελήσῃ σοι A. μεταμελήσῃ σὺ N. et ex corr. O. μεταμελήσῃ R. Eclog. ^z ἐννοιάν om. Veron. ἐννοιάν ποτε, μεριμνήσωμεν om. A. ^a ἀλλ' om. K. Q. ^b καὶ assumptum ex omnibus. ^c νοῦν] + αἰωνίων K. Q. Sav. cet.

Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(551)

ΛΟΓΟΣ ΚΔ.

C

¹ Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ^aἐπιζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνεον, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· ὧν δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν, ἐπουρανίου. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεός, θεός ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς D πόλιν.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ^bἀρετὴ, καὶ ^cἡ πᾶσα ἀρετὴ, τὸ ξένον εἶναι τοῦ κόσμου ^dτούτου καὶ παρεπίδημον, καὶ μηδὲν κοινὸν ἔχειν πρὸς τὰ ἐνταῦθα πράγματα, ἀλλὰ ^eἀπηρτησθαι αὐτῶν ὥσπερ ξένων, καθάπερ οἱ ^fμακάριοι μαθηταὶ ἐκείνοι, περὶ ὧν φησί· ²“Περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστεροῦμενοι, ²¹⁹ ^gβλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος.” Ἐκείνοι μὲν οὖν ξένους ^hἔλεγον εἶναι ἑαυτούς· ὁ δὲ ⁱΠαῦλος πολλῶ τι πλέον εἶπεν· οὐ γὰρ ξένον ^kἑαυτὸν εἶπεν, ἀλλὰ νεκρὸν ^mτοῦ κόσμου, καὶ τὸν κόσμον αὐτῷ νεκρόν· ³“Ἐμοὶ γὰρ, φησί, ⁿκόσμος ἐσταύρωται, καγὼ τῷ κόσμῳ.” Ἀλλ' ἡμεῖς ^oκαὶ πολίται, καὶ σφόδρα ζῶντες, ^pὥς πολίται, οὕτω πάντα ἐνταῦθα πραγματευόμεθα· καὶ ^qὅπερ ἦσαν ^rοἱ δίκαιοι τῷ κόσμῳ, ξένοι καὶ νεκροί, τοῦτο ἡμεῖς ἐσμεν τῷ οὐρανῷ· ὅπερ δὲ ἦσαν ἐκείνοι τῷ οὐρανῷ, ζῶντες καὶ πολιτευόμενοι, τοῦτο ἡμεῖς ἐσμεν ^sτῷ κόσμῳ. Διὰ τοῦτο τεθνήκαμεν, ὅτι τὴν ὄντως ζῶν ἡρνησά- B μεθα, καὶ τὴν πρόσκαιρον ταύτην εἰλόμεθα· διὰ τοῦτο ^tπαρω-

¹ CAP. XI. v. 13—16.

² Hebr. xi. 37, 38.

³ Gal. vi. 14.

HOM. XXIV. ^a ζητοῦσιν A. ^b ἀρετὴ om. N. ^c ἡ om. O.R. Mox ἀρετὴ om. K.Q. ^d τούτου om. K.Q. ^e ἀπηρτησθαι R. Mox ξένον ex corr. N. peregrinum Mut. ^f μακάριοι om. A. μαθηταὶ om. K.O.Q.R. Mut. inclusum a Sav. ^g βλιβ. καουχ.] + πλανώμενοι K.Q. + διωκόμενοι marg. O. κακουχ. βλιβ. διωκόμενοι N. ^h ἔλεγον εἶναι] εἶναι ἔλεγον A. εἶναι om. Veron. et in text. R. ⁱ Παῦλος] + καὶ K.Q. Sav. cet. ^k ἑαυτὸν] + ἀπλῶς iidem. ^l ἀλλὰ] + καὶ O.R. Post νεκρὸν add. εἶπε Edd. repugnantibus libris. ^m τῷ κόσμῳ N.O. Sav. cet. Post κόσμον add. ἑαυτὸν K.Q. ⁿ ὁ κόσμος N.O.R. Sav. cet. ^o καὶ] ὥς καὶ N.O. Sav. cet. ^p ὥς] καὶ ὥς K.Q. ὥς πολίται om. N. eras. in O. ^q ὅπερ] + μὲν K.Q. ^r οἱ δ. τῷ κ.] Sic omnes. τῷ κ. οἱ δ. Edd. ^s τῷ] ἐν τῷ N. et ex corr. O. ^t παρωξύνομεν K.Q. παρωξύνομεν Sav. cet. invitis libris.

ζύναμεν τὸν θεὸν, ὅτι προκειμένης ἡμῖν ὁ τῆς ἐν οὐρανοῖς ἀπο-
 λαύσεως, ^ωοὐδὲ τῶν ἐπὶ ὁ τῆς γῆς ἀποστῆναι βουλόμεθα, ἀλλὰ
 καθάπερ τινὲς σκώληκες, ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὴν γῆν, καὶ πάλιν
 ἀπὸ ταύτης εἰς ταύτην περιστρεφόμεθα· καὶ ὅλως οὐδὲ μικρὸν
 ἀνακύψαι βουλόμεθα, οὐδὲ ἀποστῆσαι ἑαυτοὺς τῶν ἀνθρωπίνων
 πραγμάτων, ἀλλ' ὥσπερ ὑπὸ τινος κάρου καὶ ὕπνου καὶ μέθης
 καταβαπτισθέντες, καταπεπλήγμεθα φανταζόμενοι· Καὶ καθ-
 ὅ ἀπερ οἱ γλυκεῖ κατεχόμενοι ὕπνῳ, οὐ μόνον ἐν νυκτὶ, ἀλλὰ καὶ
 αὐτοῦ τοῦ ὁρθρου καταλαβόντος, καὶ λαμπρᾶς ὁ γενομένης
 ἡμέρας κεῖνται ἐπὶ κλίνης, καὶ οὐκ αἰσχύνονται τῇ ἡδονῇ χα-
 ριζόμενοι, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἐργασίας καὶ τῆς σπουδῆς, τοῦ-
 τον καιρὸν ποιούμενοι ὁ ὕπνου καὶ νωθείας· οὕτω δὲ καὶ ἡμεῖς,
 τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, τῆς νυκτὸς προκοπτούσης, μᾶλλον
 δὲ τῆς ἡμέρας· ⁴“^α Ἐργάζεσθε γὰρ, φησὶν, ἕως ἔστιν
 ἡμέρα” ἡμέρας οὔσης, τὰ τῆς νυκτὸς πράττομεν ^βἅπαντα,
 καθευδόντες, ὀνειράτα βλέποντες, φαντασίαις ἐντροφῶντες· καὶ
 μεμύκασιν ^γἡμῖν οἱ τῆς διανοίας ὀφθαλμοὶ καὶ οἱ τοῦ σώματος,
^δ παραφθεγγόμεθα, ^δ παραλαλοῦμεν· ^εκὰν βαθεῖαν ἡμᾶς πλήξη
 τις πληγὴν, ^εοὐδὲ αἰσθανόμεθα, ^εκὰν πᾶσαν ἡμῶν διαρπάσῃ τὴν
 οὐσίαν, ^εκὰν αὐτὴν ἐμπρήσῃ τὴν οἰκίαν· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἀνα-
 μένομεν ἑτέρους τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ τοῦτο πράττομεν,
 ἴκεντοῦντες ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν ^εκαὶ πλήττοντες,
 ἀσχημόνως κείμενοι, καὶ γεγυμνωμένοι πάσης εὐδοξίας, πάσης
 τιμῆς, καὶ τὰ αἰσχρὰ ἡμῶν ἔργα οὔτε ¹αὐτοὶ συγκαλύπτοντες,
 οὔτε ἑτέροις ἐπιτρέποντες τοῦτο ποιεῖν, ¹ἀλλ' εἰς μέσσην ἀσχη-
 μοσύνην τοῖς ὁρώσι καὶ παριοῦσι προκείμενοι εἰς γέλωτα, εἰς
 220 σκώμματα μυρία. Οὐκ οἶσθε καὶ αὐτοὺς ^κτοὺς πονηροὺς κατα-
 γελᾶν τῶν ὁμοτρόπων, καὶ καταγινώσκειν αὐτῶν; Ἐπειδὴ γὰρ
 ἡμῖν ἐντέθεικεν ὁ θεὸς δικαστήριον ἀδέκαστον, οὐδέποτε δια-
 φθειρόμενον, ^κκὰν εἰς αὐτὸν τῆς κακίας ¹ἔλθωμεν τὸν πυθμένα·
 τούτου χάριν καὶ αὐτοὶ οἱ πονηροὶ καταδικάζουσιν ἑαυτοὺς, ^κκὰν
 αὐτοὺς καλέσῃ τις τοῦτο ὅπερ εἰσιν, αἰσχύνονται, ὀργίζονται,
 ὕβριν τὸ πρᾶγμά φασιν. Οὕτως εἰ καὶ μὴ ^μδι' ἔργων, ἀλλὰ (552)

⁴ Joan. ix. 4.

^ν τῆς om. K. Statim ἐν τοῖς οὐρ. K.N. Sav. cet. ^ω οὐδὲ] + οὕτω N. et
 ex corr. O. receptum a Sav. cet. οὐδὲ om. K.Q. Mox οὐ βουλόμεθα iidem.
^κ τῆς om. K.Q.R. et olim O. ^γ γενομένης A. ^ε νωθείας καὶ ὕπνου hoc
 ord. K.Q. ^α ἐργάζεσθαι A. Statim γὰρ om. A. Veron. Mox ὡς pro ἕως
 iidem. ^β ἅπαντες K.Q. ^γ ἡμῶν K.Q.R. et a pr. m. O. ^δ παρακαλοῦ-
 μεν A. ^ε οὐδὲ αἰσθ. post οἰκίαν transp. K.Q. ^ε κενούντες K.Q. ^ε καὶ
 om. K. ^κ αὐτοῖς Q. Statim συγκαλύπτωμεν K.O.Q.R. Mox ἐπιτρέπομεν
 K.Q. ¹ ἀλλ' εἰπέ οὐν μοι K.Q. Mox παροῦσι N. ^κ τοὺς om. R.
¹ εἰσέλθωμεν A. Veron. Sic ex-corr. O. ^μ δι' om. A.

διὰ λόγων καταδικάζουσιν ἅπερ πράττουσι, διὰ τοῦ συνειδότος, μᾶλλον δὲ καὶ διὰ τῶν ἔργων. Ὅταν γὰρ λανθάνοντες καὶ κρυπτόμενοι πράττωσι, μέγιστον ἐκφέρουσι δείγμα γνώμης, ἣν B περὶ τοῦ πράγματος ἔχουσιν. Οὕτω γὰρ δήλη ἐστὶν ἡ κακία, ὥς πάντας αὐτῆς εἶναι κατηγοροῦν, καὶ τοὺς μετιόντας αὐτήν· ⁿ τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ἡ ἀρετὴ, ὥς καὶ παρ' ἐκείνων θαυμάζεσθαι τῶν μὴ ζηλούντων αὐτήν. Καὶ γὰρ ^o καὶ ὁ πόρνος ἐπαινέσεται τὴν σωφροσύνην, ^p καὶ ὁ πλεονέκτης καταγνώσεται τῆς ἀδικίας, ^q καὶ ὁ ὀργίλος τὴν ἀνεξικακίαν θαυμάσεται, καὶ τὴν μικροψυχίαν μέμψεται, καὶ τὴν ἀσελγείαν ὁ ἀσελγής. Πῶς οὖν αὐτὰ μέτεσι, φησὶν; Ἀπὸ ῥαθυμίας πολλῆς, οὐ κρίνας εἶναι καλόν· C ἐπεὶ οὐδ' ἂν ἡσχύνθη τῷ πράγματι, οὐδ' ἂν ἡνέχαστο κατηγορουμένου ἐτέρου. Πολλοὶ δὲ καὶ ^r προληφθέντες, τὴν αἰσχύνην οὐ φέροντες, καὶ ἀπήγχαντο. Τοσαύτη τοῦ καλοῦ καὶ πρέποντος ἔνεστιν ἡμῖν ἡ μαρτυρία· οὕτως ἡλίου λαμπρότερα τὰ καλὰ, ^s καὶ πάντων δυσειδέστερα τὰ ἐναντία.

Ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἦσαν οἱ ἄγιοι· πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; πού δὲ ^t ὁμολογεῖ ὁ Ἀβραάμ ξένος εἶναι καὶ παρεπίδημος; Ἰσως ^v μὲν καὶ αὐτὸς ὡμολόγησεν· ^w ὡμολόγησε δὲ καὶ ὁ Δαυὶδ ὅτι ξένος εἰμί· καὶ τί; ^x “Καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.” Οἱ D γὰρ ἐν σκηναῖς κατοικοῦντες, οἱ ἀργυρίου ^y καὶ τάφους ὠνούμενοι, δηλὸν ὅτι ξένοι ^z τινὲς ἦσαν, ὥστε μηδὲ ὅπου θάψωσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἔχοντες. Τί οὖν; ἄρα τῆς γῆς ^a ἐκείνης ἔλεγον εἶναι ξένοι τῆς ἐν Παλαιστίνῃ; Οὐδαμῶς, ^b ἀλλὰ τῆς οἰκουμένης πάσης, ^c εἰκότως· οὐδὲν γὰρ ἐθεώρουν ^d ἐν αὐτῇ τούτων ὧν ἐβούλοντο, ἀλλὰ πάντα ξένα καὶ ἀλλότρια. Αὐτοὶ μὲν οὖν τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν ^e ἐβούλοντο· ἐνταῦθα ^f δὲ ἦν κακία πολλή, καὶ ἀπεξένωτο πρὸς αὐτοὺς τὰ πράγματα· οὐδένα φίλον, οὐδένα οἰκείον εἶχον, πλὴν ὀλίγων τινῶν. Πῶς ^g δὲ ξένοι ἦσαν; Οὐκ 221 ^h ἐπεμελοῦντο τῶν ἐνταῦθα· καὶ τοῦτο οὐ διὰ ῥημάτων, ἀλλὰ

⁵ Psal. xxxviii. 13.

ⁿ τοιοῦτον A. ^o καὶ om. A. R. Veron. ^p καὶ om. K. Q. ^q καὶ om. A. K. Q. ^r προληφθέντες R. Veron. ^s καὶ—ἐναντία om. K. Q. ^t ὡμολογεῖ N. et ex corr. O. ὡμολόγησεν K. Q. Statim ὁ om. K. Q. Mox καὶ παρεπίδ. εἶναι hoc ord. K. N. Q. ^v μὲν] δὲ O. R. ^w ὡμολόγησε δὲ (δὲ om. A.) —καὶ τί;] ὁ δὲ Δ. ὅτι ὡμολόγησε, παντί που δηλόν· καὶ ἀκούε αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ξένος (+ [εἰμί] Sav. Mor. + εἰμί Ben.) καὶ παρεπίδημος K. Q. Sav. cet. ^x καὶ eras. in Q. ^y τινὲς] + οὕτως K. Q. Sav. cet. Mox θάψουσι ex corr. N. θάψαι K. Q. ^z νεκροὺς om. A. Veron. Mut. Statim ἐαυτῶν N. Sav. cet. ἔχειν pro ἔχοντες K. Q. Sav. cet. ^a ἐκείνης] + μόνον A. K. Q. Sav. cet. ^b ἀλλά] + καὶ N. et ex corr. O. Mox ἀπάσης R. ^c καὶ εἰκότως K. Sav. cet. ^d ἐν αὐτῇ τ.] τ. ἐν αὐτῇ K. O. Q. R. τούτων om. N. Mox ξ. πάντα pro πάντα ξ. K. Q. ^e ἐβουλ. pro ἡβουλ. A. K. N. O. ^f δὲ] + ἐνθα K. Q. Sav. cet. ^g δὲ om. R. ^h ἐπεμελοῦντο N. et corr. O. ἐπιμελούμενοι K. Q. Sav. cet.

- ¹καὶ διὰ πραγμάτων αὐτῶν ἐδείκνυνον. ^κΤίνι τρόπῳ; Εἶπε τῷ Ἀβραάμ, ἄφες τὴν πατρίδα τὴν δοκοῦσαν, καὶ ἐλθὲ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν· καὶ οὐκ ἀντέσχετο τῶν οἰκείων, ἀλλ' ὡς ξένην μέλλων ἀφίεναι, οὕτως ἁπροσπαθῶς αὐτὴν εἶσεν. Εἶπεν αὐτῷ, ἀνένεγκε τὸν υἱόν σου· καὶ ὡς οὐκ ἔχων υἱόν, οὕτως αὐτὸν ἀνήνεγκε, ὡς οὐκ ἐνδεδυμένος τὴν φύσιν, οὕτως αὐτὸν ἀνήνεγκε.
- B Τὰ χρήματα κοινὰ ἐκέκτητο τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν, καὶ οὐδὲν ὁ τὸ πρᾶγμα ἡγήτο· τῶν πρωτείων ἐτέροις παρεχώρει, εἰς κινδύνους ἑαυτὸν ἐνέβαλλε, μυρία ἔπασχε δεινὰ· οὐκ οἰκίας ὑποδοῖται λαμπράς, οὐδὲ ἐτρίφα, ὅχ ἱματίων ἐπεμελείτο, ἃ πάντα ἐστὶ τῶν ἐνταῦθα· ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπολιτεύετο, φιλοξενίαν ἐπεδείκνυτο, φιλαδελφίαν, ἐλεημοσύνην, ἀνεξικακίαν, ὑπεροψίαν χρημάτων καὶ τῆς παρούσης δόξης καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Καὶ ὁ τοῦτου παῖς τοιοῦτος ἦν· ἐλαυνόμενος, πολεμούμενος εἶκε καὶ παρεχώρει, ἅτε ἐν ξένῳ· οἱ γὰρ ξένοι, ὅσα C ἂν πάθωσι, φέρουσιν, ἅτε οὐκ ὄντες ἐν πατρίδι. Καὶ τῆς γυναικὸς ἀφαιρουμένης, καὶ τοῦτο ἔφερον, ἅτε ὡς ἐν ξένῳ· τὰ δὲ ἄνω πάντα ἐπολιτεύετο, σωφροσύνην, κοσμιότητα ἔπιδεικνύμενος. Καὶ γὰρ μετὰ τὸ παιδοποιῆσαι, οὐκέτι ὠμίλησε τῇ γυναικί· καὶ ὑπαρελθούσης τῆς ἀκμῆς τῆς νεότητος, τότε αὐτὴν ἡγάγετο, δεικνύς ὅτι οὐ πάθους ἕνεκεν τοῦτο ἔποιε, ἀλλὰ ὑπηρετούμενος τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ θεοῦ. Τί δὲ ὁ Ἰακώβ; οὐχὶ ἄρτον ἐζήτει μόνον καὶ ἱμάτιον, ἃ ξένων ἐστὶν ὄντως αἰτήματα
- D τῶν εἰς πεινίαν ἐλθόντων πολλήν; οὐχὶ ἐλαυνόμενος ἀνεχώρει, καθάπερ ξένος; οὐχὶ ἐθήτευεν; οὐχὶ μυρία ἔπασχε δεινὰ πανταχοῦ, καθάπερ ξένος; Ταῦτα δὲ, εἶπεν, ἔλεγον, τὴν πατρίδα ζητοῦντες τὴν ἑαυτῶν. Βαβαί, πόση διαφορά· ἐκεῖνοι μὲν ὥδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπαλλαγῆναι βουλόμενοι ἐντεῦθεν, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα ἐπανελθεῖν· ἡμεῖς δὲ τὸναντίον, εἰς πυρετὸς ἐπίπessη, πάντα ἀφέντες, καθάπερ τὰ παιδία τὰ

¹ καὶ om. N. ^κ τίνι] πῶς καὶ τίνι K. Q. Sav. cet. ¹ ἀπροσπάσαν (sic) A. εἰπροσπαθῶς R. Veron. ^μ σου] φησὶ A. Veron. σου, φησὶ R. σου om. K. Q. ^α οὕτως αὐτὸν ἀν. om. K. Q. inclusum a Sav. Sequentia ὡς οὐκ—ἀνήνεγκε (ἀνήγαγε A. et ex corr. O.) om. N. ^ο τὸ om. Q. ^ρ οὐχ] οὐδὲ A. R. Veron. ^α ἃ (ἅπερ N. et corr. O.) π. ἐστὶ τῶν ἐντ.] οὐκ ἄλλου οὐδεὶς, ἃ τῶν ἐντ. ἐστὶν (εἰσὶν Q.) K. Q. Sav. cet. ^ρ πάντα] κατὰ πάντα K. Q. Statim τὰ om. Q. R. ^α τοῦτου] + δὲ K. Q. Sav. cet. Mox ὦν pro ἦν K. Q. ^ε ἀφαιρεθείσης super rasuram O. ἀφαιρεθείσης N. ^υ ἅτε ὡς ἐν ξ.] Sic N. O. R. ἅτε ὡς ξένη A. ἅτε ἐν ξ. διατρίβων K. Q. ἅτε ξένος Edd. ^ω τὰ δὲ ἃ.] κατὰ δὲ τὰ ἃ. Q. ^ε ἐπιδ.] + πᾶσαν K. N. Q. Sav. cet. ^υ ὑπαρελθούσης] + δὲ K. Q. Sav. cet. ^ε ποιεῖ K. N. Q. ^α τῶν om. N. ^β δεινὰ] + περιῶν K. Q. Sav. cet. Statim πανταχοῦ om. N. ^ε φ. ἔλεγον (ἐλεγχον Veron.)—ἑαυτῶν] πάσχοντες ἔφερον, δεικνύντες ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν ἑτέραν K. Q. Sav. cet. ^δ ἐντ.] τῶν ἐντ. R. ^ε ἂν] + γὰρ K. Q. Sav. cet. Mox ἐπέπessη Sav. cet. repugnantibus libris.

μικρὰ τὰ κλαυθυμίζόμενα, τὸν θάνατον δεδοίκαμεν· καὶ εἰκότως 222
 τοῦτο πάσχομεν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ὡς ξένοι διάγομεν ἐν ταύτῃ,
¹καὶ οὐχ ὡς ἐπὶ πατρίδα σπεύδομεν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κόλασιν ἀπ-
 (553) ιόντες ἐσμέν, διὰ τοῦτο ἀλγοῦμεν, ὅτι τοῖς πράγμασιν οὐκ
 ἐχρησάμεθα εἰς δέον, ἀλλὰ τὴν τάξιν ἀντεστρέψαμεν· διὰ τοῦτο
 ὀδυρόμεθα, ὅτε χαίρειν ἐχρῆν, διὰ τοῦτο φρίττομεν, καθάπερ
 τινὲς ἀνδροφόνοι καὶ λήσταρχοι, μέλλοντες δικαστηρίῳ ἑπαρ-
 ῖστασθαι, καὶ πάντα λογιζόμενοι ἅπερ ἔπραξαν, ^hκαὶ διὰ τοῦτο
 δεδοικότες καὶ τρέμοντες. Ἄλλ' ⁱοὐκ ἐκεῖνοι τοιοῦτοι, ἀλλ'
 ἠπείγοντο· ὁ δὲ Παῦλος καὶ ἐστέναξε· ⁶“^kΚαὶ αὐτοῖ, φησὶν, B
 οἱ ἐν τῷ σκήνει ὄντες, στεναζόμεν βαρούμενοι.” Τοιοῦτοι ἦσαν
 οἱ περὶ τὸν Ἀβραάμ· ξένοι, ¹φησὶν, ἦσαν τῆς οἰκουμένης ἀπά-
 σης, καὶ πατρίδα ἐζήτουν. Ποίαν δὲ ταύτην; ἄρα ἦν εἷσαν;
 Οὐδαμῶς· τί γὰρ ἐκώλυεν αὐτοὺς, εἴγε ἐβούλοντο, ὑποστρέψαι
 πάλιν, καὶ γενέσθαι πολῖται; ἀλλ' ἐκείνην ἐζήτουν τὴν ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς. Οὕτω πρὸς τὴν ἀποδημίαν τὴν ^mἐνθένδε ἔσπευδον,
 καὶ οὕτως ἤρεσκον θεῷ, ⁿὅτι οὐκ ἐπσχύνετο ὁ θεὸς ^oθεὸς κα-
 λείσθαι αὐτῶν. Βαβαί, ^pὅσον ἀξίωμα· θεὸς αὐτῶν καλεῖσθαι
 κατεδέξατο. Τί λέγεις; ^qθεὸς τῆς γῆς καλεῖται, καὶ θεὸς τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ ὡς μέγα τι τέθεικας τὸ, “Οὐκ ^rἐπαισχύνεται θεὸς C
 καλεῖσθαι αὐτῶν;” Μέγα, ^sκαὶ ὄντως μέγα, καὶ πολλῆς μακα-
 ριότητος τοῦτο τεκμήριον. Πῶς; “Ὅτι γῆς μὲν καὶ οὐρανοῦ
 οὕτω καλεῖται θεὸς, ὡς καὶ ^tἙλλήνων, ^vἡ ἔκτισε καὶ ἐδημιούρ-
 γησεν αὐτά· τῶν δὲ ἀγίων ἐκείνων οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὡς φίλος τις
 γνήσιος. ^wἘπὶ δὲ ὑποδείγματός ὑμῖν αὐτὸ ποιήσω φανερόν.
^xΟἷον ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς μεγάλας οἰκίαις, ὅταν τινὲς εὐδοκιμῶσι
 τῶν προεστηκότων τῆς οἰκίας, καὶ σφόδρα εὐδοκιμῶσι, καὶ
 πάντα αὐτοὶ διέπωσι, καὶ ^yπολλὴν πρὸς τοὺς δεσπότας ^zτὴν
 παρρησίαν ἔχουσιν, ἀπ' αὐτῶν ὁ δεσπότης καλεῖται· καὶ πολ-

6 2 Cor. v. 4.

¹ καὶ οὐχ] οὐδὲ K.Q. Sav. cet. ² παρεστάναι K.Q. ^h καὶ om. A. Veron.
ⁱ οὐκ ἐκεῖνοι] ἐκεῖνοι οὐ A.K.Q. ^k καὶ αὐτοί, φ.] καὶ ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος,
 καὶ αὐτοὶ K.Q. Sav. cet. Statim ol om. N. eras. in O. ¹ [φησὶν] Sav.
 φησὶν om. K.Q. ^m ἐντεῦθεν R. Mox καὶ om. K. ⁿ ὅτι] διὸ K.Q. Sav.
 cet. Statim ἐπαισχύνεται K.N.Q. et olim O. receptum a Sav. cet. Post h. v.
 add. αὐτοὺς K.N.Q. Sav. cet. ^o θεὸς om. R. Veron. Statim ἐπικαλεῖσθαι
 K.N.Q. et ex corr. O. ^p πόσον N. Mox αὐτῶν καλεῖσθαι pro καλεῖσθαι
 αὐτῶν K.N.O.Q.R. ^q θεὸς] ὁ θεὸς R. ^r ἐπαισχύνεται] Sic A.O.Q.R.
 Cat. Mut. ἐπαισχύνεσθαι Edd. Statim ὁ θεὸς A. Mox ἐπικαλεῖσθαι N. et ex
 corr. O. ^s καὶ om. K.Q. ^t Ἑλλήνων] + καὶ οὐρανοῦ μὲν καὶ γῆς K.Q.
 Sav. cet. ^v ἡ] ἥς R. ^w ἐπὶ δὲ ὑ.] οἷον δὲ ἐστὶν ὁ λέγω, ἐπὶ ὑ. K.Q. Mox
 αὐτὸ om. N. inclusum a Sav. ^x οἷον om. K.Q. ^y πολλὴν πρὸς τοὺς δ.]
 Sic K.N.O.Q.R. πρὸς τοὺς δ. πολλὴν Edd. ^z τὴν om. N. Statim παρρη-
 σίαν K.

Δ λους ἂν τις εὖροι οὕτω καλουμένους. Τί δὲ λέγω; ὥσπερ ἦν εἰπεῖν, ὁ θεὸς, οὐχ ὁ τῶν ἐθνῶν, ἁλλ' ὁ τῆς οἰκουμένης· οὕτως ἦν εἰπεῖν ὁ θεὸς Ἀβραάμ. Ἀλλ' οὐκ ἔστιτε ὅσον ἐστὶν ἀξίωμα τοῦτο, ὅτι ἐπειδὴ μὴδὲ τυγχάνομεν αὐτοῦ. Ὡς περ γὰρ νῦν ὁ κύριος τῶν Χριστιανῶν ἀπάντων λέγεται, καὶ ὁμῶς ὑπερβαίνει τὸ ὄνομα τὴν ἡμετέραν ἀξίαν· εἰ δὲ ἐνὸς κληθεὶς θεὸς, ἐννόη-
 223 σον ὅσον τὸ μέγεθος. Ὁ τῆς οἰκουμένης ἑκαλούμενος θεὸς οὐκ ἐπαισχύνεται ἡτριῶν καλεῖσθαι θεὸς, εἰκότως· οὐ γὰρ τῆς οἰκουμένης, ἀλλὰ μυρίων τοιούτων εἰσὶν ἀντίρροποι οἱ ἅγιοι. Ἡ κρείττων γὰρ εἰς ποιῶν τὸ θέλημα κυρίου, ἢ μυριοὶ παράνομοι. Ὅτι δὲ οὕτως ἑαυτοὺς ξένους ἐκάλουν, δηλόν. Ἔστω δὲ, οὗτοι διὰ τὴν ξένην ἔλεγον εἶναι ξένοι· τί δὲ καὶ ὁ Δαυὶδ; οὐχὶ βασιλεὺς ἦν; οὐχὶ προφήτης; οὐχὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πατρὶδι διέτριβε; τίνος οὖν ἕνεκ ἐφησι, “Ξένος καὶ παρεπίδημός εἰμι;” Πῶς εἰ ξένος; “Ὁ καθὼς οἱ πατέρες μου.” Ὁρᾷς ὅτι κακεῖνοι ξένοι ἦσαν; Ἐχομεν πατρίδα, φησὶν, ἢ ἀλλ' οὐ
 Β τὴν ὄντως πατρίδα. Πῶς δὲ σὺ ἑξένος; Τῆς γῆς. Οὐκ οὖν κακεῖνοι τῆς γῆς· καθὼς ἐκεῖνοι γὰρ, φησὶν, οὕτω καγῶ, καὶ καθὼς οὗτος, οὕτω κακεῖνοι.

Ἐγενώμεθα ἑξένοι καὶ νῦν, ἵνα μὴ ἐπαισχυθῇ ἡμᾶς ὁ θεὸς, θεὸς καλεῖσθαι ἡμῶν. Αἰσχύνη γὰρ αὐτῷ, ὅταν ἀνδρῶν πολλῶν καλῆται θεὸς, καὶ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς καὶ αὐτός· ὥσπερ οὖν δοξάζεται, ὅταν ἀγαθῶν ἢ καὶ χρηστῶν καὶ ἀσκούτων ἀρετῇ. Εἰ γὰρ ἡμεῖς παρατινόμεθα καλεῖσθαι ὑδεσπόται

7 Sirac. xvi. 3.

ἁλλ' ὁ] ἀλλὰ R. ἴσμεν K.N.Q.R. et ex corr. O. invito Mut. Mox ἐστὶ τὸ ἀξ. A.K.Q. Sav. cet. ὅτι ἐπειδὴ] Sic A.K.N.O.R. ἐπεὶ Edd. ὁ κύριος om. K.Q. Post λέγεται add. θεὸς K.Q. Sav. cet. κληθεὶς—μέγεθος] κληθεὶς, πολλῶν μᾶλλον· οὕτως καὶ τούτων ἀκούει θεὸς, καὶ οὐκ αἰσχύνεται. ἐννόησον (ἐννόη Q.) τοῖνυν ὅσον τὸ μέσον ἡμῶν κακεῖνων ἐστὶν, ὅσον τὸ μέγεθος K.Q. ὅσον] ὅσον ἐστὶ R. Cat. et olim O. ὅσον τὸ μέσον ἐστὶν, ὅσον N. et ex corr. O. ἑκαλούμενος accessit ex A.K.N.O.Q. Cat. Mut. τῶν τριῶν K.Q. ἴ τὸ om. A.Q.R. Mox τοῦ θεοῦ pro κυρίου N. καὶ αὐτοὺς R. ἴ δὲ pro δαὶ A.K.N.O.Q. τί δὲ καὶ ὁ Δ.] οὗτος δὲ R. οἰκία Veron. οἰκία om. O.R. φησι] ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ K.Q. Mox ἐγὼ pro εἰμι iidem. καθὼς] + φησι, πάντες Sav. cet. φησι om. A.N.O.R. Veron. πάντες om. N.R. et in text. O. sicut patres, inquit, mei Mut. ἁλλ' οὐ] ἀλλὰ Veron. et ex corr. A. favente Mut. ἑξένος—κακεῖνοι τῆς γῆς] ξένος τῆς γῆς; ὥσπερ ἐκεῖνοι K.Q. καθὼς ἐκ. γὰρ, φ.] Sic A.N.O.R. καθὼς γὰρ, φ. ἐκ. Veron. καθὼς γὰρ ἐκ. K.Q. Sav. cet. καγῶ] καὶ οὗτος K.Q. Sav. cet. ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ξένους εἶναι ἡμᾶς τῶν παρόντων, καὶ (+ δέι Veron.) πάντα πράττειν πρὸς τὴν τῶν δεομένων προστασίαν, ὡς ταύτης ἀνεῖν οὐδὲν ἄλλο τῆς κολάσεως ἐξαίρησται. Veron. ἑξένοι καὶ νῦν] τοῖνυν ξένοι καὶ νῦν καὶ ἡμεῖς iidem. ἐπικαλεῖσθαι K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. εἰ γὰρ] καὶ γὰρ A. οὕτω καὶ K.Q. δεσπόται om. A. Veron. δεσπόται post δούλων a 2da m. superscript. in A.

πονηρῶν ἡμῶν δούλων, καὶ ἀφίμεν αὐτούς· καὶ εἶπε τις
 προσελθὼν, ὁ δεῖνα μυρία ἐργάζεται κακὰ, ἄρα σὸς δούλος
 ἐστίν; εὐθέως φάμεν, ὅτι οὐδαμῶς, ἀποτριβόμενοι τὸ ὄνειδος· C
 σχέσις γάρ ἐστι τῷ δούλῳ πρὸς τὸν δεσπότην, καὶ διαβαίνει
 ἢ ἰδοξία καὶ εἰς τοῦτον ἀπ' ἐκείνου. Ἄλλ' ἐκείνοι οὕτως ἦσαν
 λαμπροὶ, οὕτω παρρησίας μεστοὶ, ὥς μὴ μόνον αὐτὸν μὴ ἐπαι-
 σχύνεσθαι παρ' ἐκείνων καλούμενον, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν λέγειν,
 ὅτι ὁ θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ θεὸς
 Ἰακώβ." Γενώμεθα καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί, ἕξνοι, ἵνα μὴ ἐπαι-
 σχυνθῇ ἡμᾶς ὁ θεός, ἵνα μὴ ἐπαισχυνηθῇ, καὶ τῇ γεένῃ παραδῶ.
 Τοιοῦτοι ἦσαν ἐκείνοι οἱ λέγοντες, ὁ Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι
 προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσα-
 μεν;" Ἄλλ' ὁρᾶτε τί φθέγγεται πρὸς αὐτοὺς ὁ Χριστός· D
 "Οὐκ οἶδα ὑμᾶς." ὅπερ ἂν ποιήσκειαν δεσπότης οἰκετῶν πο-
 νηρῶν προστρεχόντων αὐτοῖς, βουλόμενοι τὸ ὄνειδος ἀποτρί-
 (554) ψασθαι. "Οὐκ οἶδα ὑμᾶς," φησί. Πῶς οὖν κολάζεις, οὓς οὐκ
 οἶδας; Ὁὐκ οἶδα, ἐτέρως εἶπον· τουτέστι, ἀρνοῦμαι ὑμᾶς καὶ
 παραιτοῦμαι. Ἀλλὰ μὴ γένοιτο ταύτην ἡμᾶς ἀκοῦσαι τὴν
 φωνὴν τὴν ὀλεθρίαν καὶ φρικώδη. Εἰ γὰρ οἱ δαίμονες ἐκ- 224
 βάλλοντες, καὶ προφητείας ἐργαζόμενοι, ἐπειδὴ βίον οὐκ ἔσχον
 συμβαίνοντα, ἠρνήθησαν· πόσῳ μᾶλλον ἡμεῖς; Καὶ πῶς, φη-
 σιν, ἐν προφητείας ἐπιδειξαμένους, καὶ σημεῖα πεποιηκότας,
 καὶ δαίμονας ἐκβαλόντας, ἀρνηθῆναι; Εἰκὸς αὐτοὺς ὕστερον
 μεταβεβλήσθαι, καὶ γεγενῆσθαι πονηροὺς· ὅθεν οὐδὲν ἀπώ-
 ναντο οὐδὲ τῆς προτέρας ἀρετῆς. Οὐ γὰρ τὰ προοίμια δεῖ
 μόνον ἔχειν λαμπρὰ, ἀλλὰ καὶ τὸ τέλος λαμπρότερον. Εἰπέ
 γάρ μοι, ὁ ρήτωρ οὐχὶ τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου σπουδάζει
 ποιεῖν λαμπρὰ, ὥστε μετὰ κρότων ἀναχωρεῖν; Ὅδε λειτουργὸς B

8 Exod. iii. 6.

9 Matth. vii. 22.

z εἶποι K.N.O.Q. a δρα] δρα K.Q.R. et ex corr. O. δρα ὁ N. et a
 pr. m. O. *num* Mut. b ὅτι om. K. inclusum a Sav. c τοῦ δούλου R.
 d δόξα N.Q. et ex corr. O. e ἀπ' (ἐπ' A.) ἐκείνου] + πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός
 Sav. cet. *invitis omnibus*. f καὶ om. A. g καὶ om. O. h ἀγαπητοὶ
 om. R. et olim O. i ἕξνοι] + γενώμεθα ἕξνοι A. Pro ἕξνοι habet *officiarius*
peregrini Mut. k ἡμᾶς—ἐπαισχυνηθῇ om. R. ἵνα μὴ ἐπ. in 2do loco om.
 Mut. l δρα A.R. Veron. m ἀπερ N.R. et corr. O. Mox ποιήσουσιν N.
 et a 2da m. O. ποιήσονται R. n πονηρῶν οἰκετῶν *inverso* ord. K.N.Q.
 o οὐκ—εἶπον] ἐτέρως εἶπον, οὐκ οἶδα K.Q. p ὀλεθρίαν] φοβερὰν K.Q.
 q ἐκβαλόντες K.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox ἐργασάμενοι A.K.Q. Sav.
 cet. r εἶχον O.R. Post συμβαίνοντα add. τοῖς λόγοις K.Q. Sav. cet.
 s δαίμονας] Sic K.N.O.Q.R. δαιμόνια Edd. Statim ἐκβαλόντας A. t αὐ-
 τοὺς] + ἰσως K.Q.R. v γενέσθαι A. Veron. et ex corr. O. w οὐ] οὐδέ
 O.R. x ποιῆσαι A. Veron. y ὁ λειτουργός] Sic A.N.O.R. *perfunctor*
 Mut. ὁ δὲ λειτουργῶν πᾶσι K.Q. Sav. cet. ὁ λειτουργός om. Veron. Statim
 οὐχὶ τὰ K.Q. Sav. cet.

οὐ τὰ ἐπ' ἐξόδῳ τῆς λειτουργίας *λαμπρότερα ἐπιδείκνυνται; ὁ ἀθλητὴς ἐὰν μὴ ἐκεῖνα ^aδεικνύη λαμπρότερα, καὶ μέχρι τέλους νικήσῃ, ^bκἂν πάντας νικήσας νικηθῇ ὑπὸ τοῦ τελευταίου, οὐχὶ πάντα αὐτῷ ἀνόνητα; ὁ κυβερνήτης ^cἂν ἅπαν τὸ πέλαιος ^dδιαλάβῃ, πρὸς τῷ λιμένι καταρράξας τὸ σκάφος, οὐχὶ πάντα ἀπώλεσε τὸν ἔμπροσθεν πόνον; Τί δὲ ὁ ἱατρός; ^eοὐχὶ ἐὰν ἀπαλλάξας τῆς νόσου τὸν κάμνοντα, ^fἐὰν, ὅταν μέλλῃ τέλεον ἀπαλλάττειν, ^gτότε διαφθεῖρῃ, οὐχὶ τὸ πᾶν διέφθειρεν; Οὕτω **C** καὶ ἐπὶ τῆς ἀρετῆς, ὅσοι μὴ τῇ ἀρχῇ ἀκόλουθον τὸ τέλος ἐπέθηκαν καὶ σύμφωνον καὶ συνφθόν, ἀπώλοντο καὶ ^hδιεφθάρησαν. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ ⁱμὲν τῶν βαλβιδῶν αὐτῶν λαμπροὶ καὶ γαῦροι προπηδήσαντες, μετὰ ταῦτα δὲ ἐκλυθέντες, καὶ χαῖνοι γενόμενοι· διὸ καὶ τοῦ βραβείου ἀπεστερήθησαν, καὶ παρὰ τοῦ δεσπότου οὐκ ^kἐπεγνωσθήσαν. Ἀκούσωμεν ταῦτα οἱ χρημάτων ἐρῶντες· ἡ γὰρ μεγίστη ἀνομία αὕτη τυγχάνει. ¹⁰ ^l“Ρίζα γάρ ἐστι πάντων τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία.” Ἀκούσωμεν οἱ βουλόμενοι μείζονα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ποιεῖν· ἀκούσωμεν, καὶ παυσώμεθα τῆς πλεονεξίας ^mποτέ, ἵνα μὴ ταῦτα ἀκούσωμεν ἄπερ κακείνοι. ⁿΝῦν αὐτὰ ἀκούσωμεν ^oκαὶ φυλαξώμεθα, **D** ἵνα μὴ τότε ἀκούσωμεν· ^pνῦν ἀκούσωμεν μετὰ φόβου, ἵνα μὴ ^qτότε ἀκούσωμεν μετὰ τιμωρίας. ¹¹ ^r“Ἀπέλθετε ἀπ' ἐμοῦ, ^sφησὶν, οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς” ^tοὐδὲ τότε, φησὶν, ὅτε τὰς προφητείας ἐπεδείκνυσθε, καὶ τοὺς δαίμονας ^uἐξεβάλλετε. Εἰκὸς αὐτὸν ἐνταῦθα καὶ ἕτερόν τι αἰνίττεσθαι, ὅτι καὶ τότε βίου ἦσαν ^vπονηροῦ· παρὰ δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ δι' ἀναξίων ἐνήργει ἡ χάρις. Εἰ γὰρ ^wδιὰ Βαλαὰμ ἐνήργησε, πολλῶ μᾶλλον δι' ^xἀναξίων, διὰ ^yτούς μέλλοντας κερδαίνειν. Εἰ δὲ ^zκαὶ σημεῖα καὶ τέρατα οὐκ ἴσχυσε κολάσεως ἀπαλλάξαι, πολλῶ μᾶλλον, κἂν ἐν ἀξιώματι

10 1 Tim. vi. 10.

11 Matth. vii. 23.

* λαμπρὰ O. ^a δείξῃ K.O.Q. Sav. cet. ^b κἂν] καὶ R. ^c ἐὰν O.
^d διαλαβὼν K.Q. Sav. cet. Mox καταρράξῃ K.Q.R. Sav. cet. ^e οὐχὶ om.
K.Q. Sav. cet. Mox ἀπαλλάξας (ἡ a pr. m.) O. τῆς νόσου om. A. Veron.
^f ἐὰν om. K.Q. Sav. cet. Statim ὅτε N.O.R. ^g τότε] τοῦτον R. et olim O.
^h ἐφθάρησαν R. ⁱ μὲν om. R. ^k ἐγνωρίσθησαν K. ^l ρίζα] ἡ ρ. N.
Post πάντων add. φησὶ K.Q. Sav. cet. ^m τότε R. Mox τὰ αὐτὰ idem.
ποτέ, ἵνα μὴ ταῦτα in marg. O. ⁿ νῦν usque ad ἀκούσωμεν in 2do loco
om. K. inclusum a Sav. ^o καὶ φυλαξώμεθα] μετὰ φόβου καὶ φυλάξωμεν N.
et in rasura O. Statim ἵνα μὴ—φόβου om. iidem. ^p νῦν—φόβου] μετὰ φ.
νῦν ἀκούσωμεν K.Q. μετὰ φ. om. R. ^q τότε] + αὐτὰ A.N. Veron. et marg. O.
^r φησὶν om. N. ^s οὐδὲ τότε, φ.] τουτέστιν, οὐδὲ τότε K.Q. οὐδέποτε, φ. οὐ-
δὲ N. ^t ἐξεβάλλετε K.Q. ^v διὰ] καὶ διὰ K.N.Q. et corr. O. receptum a
Sav. cet. ^w ἀναξίων] + ἐνήργει ἡ χάρις O.R. + καὶ τοῦτο K.Q. Sav. cet.
In A. lacuna est. Nobiscum faciunt N. Veron. Mut. ^x [καὶ] Sav. καὶ
om. K.Q.R. Mox ἴσχυσαν iidem.

ιερατικῶ τις ὦν τυγχάνη, κἀν εἰς τὴν ἀνωτάτω τιμὴν φθάσῃ, κἀν εἰς ὕψος χειροτονίαν ἐνεργήσῃ ἢ χάρις, κἀν εἰς τὰ ἄλλα πάντα διὰ τοὺς τῆς προστασίας δεομένους, ἀκούσεται καὶ αὐτὸς, οὐδέποτε σε ἔγνω, οὐδὲ τότε, ὅτε ἐνήργησεν ἐν σοὶ ἡ χάρις. Βαβαί, ἡ πόσις τῆς τοῦ βίου καθαρότητος ἢ ζήτησις ἐκεῖ πῶς αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἀρκεῖ εἰς τὴν βασιλείαν ἡμᾶς εἰσαγαγεῖν; ἡ ἀποῦσα δὲ προδίδωσι τὸν ἄνδρα, κἀν μυρία ἔχη τέρατα καὶ σημεῖα ἐπιδείκνυσθαι; Οὐδὲν ὅγὰρ οὕτως εὐφραίνει τὸν θεόν, ὡς πολιτεία ἀρίστη. ¹² “Ἐὰν ἀγαπᾷτε με,” φησὶν, οὐκ εἶπε, σημεῖα ποιήσατε, ἀλλὰ τί; “τὰς ἐντολάς μου τηρήσατε.” Καὶ πάλιν, “Φίλους ὑμᾶς λέγω,” οὐχ ὅταν ἡ δαίμονας ἐκβάλλητε, ἀλλ', “ἐὰν τηρήσῃτε τοὺς λόγους τοὺς ἐμούς.” ἡ Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς ἐστί· ταῦτα δὲ μετὰ τὴν τοῦ θεοῦ δωρεὰν καὶ τῆς ἡμετέρας σπουδῆς. Σπουδάζωμεν γενέσθαι φίλοι τοῦ θεοῦ, καὶ μὴ μένωμεν ἐχθροί. ἡ Αἰ ταῦτα λέγομεν, αἰ ταῦτα παραινοῦμεν καὶ ἡμῖν αὐτοῖς καὶ ὑμῖν, πλεον δὲ οὐδὲν γίνεται· διό καὶ δέδοικα. Καὶ ἐβουλόμην μὲν σιγῆσαι, ὥστε μὴ τὸν κίνδυνον ὑμῖν αὐξῆσαι· τὸ γὰρ ἡπολλάκις ἀκούοντα ὁμῆδ' οὕτω ποιεῖν, παροξύνει τὸν δεσπότην ἐστίν· ἀλλὰ δέδοικα καὶ αὐτὸς τὸν ἕτερον κίνδυνον τὸν τῆς σιγῆς, ρεῖγε εἰς λόγου διακονίαν τεταγμένος, μέλλοιμι σιγᾶν. Τί οὖν ἡποιήσομεν ἵνα σωθῶμεν; ἡ Ἀρξώμεθα τῆς ἀρετῆς, ὥς καιρὸν ἔχομεν· διανείμωμεν ἑαυτοῖς τὰς ἀρετὰς, καθάπερ τὴν γεωργίαν οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ κρατήσωμεν λοιδορίας, (555) ὕβρεως, ὀργῆς ἀδίκου, καὶ θῶμεν ἑαυτοῖς νόμον, καὶ εἴπωμεν, σήμερον τούδε κατορθώσωμεν· καὶ ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ τὴν ἀνεξικακίαν ἑαυτοὺς παιδεύσωμεν, καὶ ἐν ἑτέρῳ ἄλλῃν ἀρετὴν· καὶ ὅταν ἐν ἑξεὶ ταύτης γενώμεθα τῆς ἀρετῆς, ἐφ' ἑτέραν ἔλθωμεν, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἡμαθιμάτων, τὰ τε ἤδη κτηθέντα φυλάττοντες, καὶ ἕτερα προσλαμβάνοντες. Μετ' ἐκείνην ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν τῶν χρημάτων ὑπεροψίαν· πρῶτον κατὰσχωμεν τὰς χεῖ-

¹² JOAN. xiv. 15. xv. 14.

ἡ τὴν] + ἀνω R. Mox ἅπαντα O.R. ἡ οὐδὲ τ.] οὐδέποτε R. ἡ ὅση N. ἡ ὅση R. et olim O. ἡ αὐτὴ olim O. αὐτὸ R. Statim καὶ καθ' ἐ. K.Q. Sav. cet. Mox ἡμᾶς εἰς τὴν β. hoc ord. K.Q. ἡ ἀπ. δὲ] πῶς δὲ ἀπ. K.Q. Sav. cet. Mox κἀν σ. καὶ τ. μυρία ἔχη ἐπιδ. hoc ord. K.N.Q. ἡ γὰρ om. R. Mut. et a pr. m. O. ἡ ποιήσετε et mox τηρήσετε K. ἡ τί om. R. ἡ δαίμονας K.N.O.Q.R. δαίμονια Edd. Statim ἐκβάλλητε A.R. Veron. et olim O. ἡ κἀκεῖνα K. ἡ καὶ om. R. ἡ αἰ τ. λέγομεν om. R. ἡ καὶ om. R. et olim O. ἡ ἡπολλάκις] πολλὰ R. et in text. O. ἡ μῆδ' οὕτω] μῆδὲν K.Q. ἡ εἰγε] εἰ ἥδη R. εἰ δὲ a pr. m. O. ἡ ποιήσομεν (ποιήσωμεν A.)] + φησὶν K.Q. Sav. cet. ἡ ὥς] ὥς A.O.R. Sav. cet. Sic ex corr. N. Mox ἔχωμεν O. ἡ ἑαυτοὺς A. ἡ τούτῳ] τῷ ἄλλῳ K.Q. Sav. cet. illo Mut. Mox ἑαυτοῖς K.N.Q. ἡ μαθητῶν K.Q.

ρας ἀπὸ πλεονεξίας, καὶ τότε ποιήσωμεν ἐλεημοσύνην· μὴ πάντα ἀπλῶς συγχέωμεν, ταῖς αὐταῖς χερσὶ καὶ ὠσφάττοντες καὶ ἐλεοῦντες δῆθεν· μετὰ τοῦτο ἐπ' ἄλλην ἀρετὴν, καὶ ἅπ' ἐκείνης ἐπ' ἄλλην. ¹³ “Αἰσχροτής, καὶ μωρολογία, καὶ εὐτραπεία
 226 μὴδὲ ὕονομαζέσθω παρ' ὑμῖν.” Ταῦτα τέως κατορθώσωμεν. Οὐκ ἔστι δαπάνης, οὐκ ἔστι πόνων, οὐκ ἔστιν ἰδρώτων· ἀρκεῖ θελῆσαι μόνον, καὶ πάντα ἤνυσται. ^aΟὐ δεῖ μακρὰν ὁδὸν βαδίσαι, ^bοὐδὲ πέλαγος διαλαβεῖν ἄπειρον, ἀλλὰ σπουδάσαι καὶ προθυμηθῆναι, καὶ χαλινὸν ἐπιθεῖναι τῇ γλώττῃ. Τὰς ὕβρεις τὰς ἀκαίρους, τὰς ὀργὰς, τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἀτόπους, τὴν τρυφήν, τὴν ^dπολυτέλειαν ἐκβάλλωμεν, τὴν ἐπιθυμίαν τῶν χρημάτων, ἀπὸ τῆς ψυχῆς τῆς ἡμετέρας, τὰς ἐπιιορκίας, τοὺς ὅρκους τοὺς συνεχεῖς. ^cἌν οὕτως ἑαυτοὺς γεωργῶμεν, τὰς ^eπροτέρας
 B ἀκάνθας ἐκτίλλοντες, καὶ τὸν οὐράνιον σπόρον ἐμβάλλοντες, δυνησόμεθα τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν. Ἦξει γὰρ ὁ γεωργός, καὶ ἀποθήσεται ἡμᾶς εἰς τὴν ἀποθήκην, καὶ ἐπιτευξόμεθα πάντων τῶν ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, ^{στ}τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

C

ΛΟΓΟΣ ΚΕ.

¹ Πίστει ^aπροσενήνοχε τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ^bδεξάμενος, πρὸς ὃν ἐλαλήθη, Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν ^cπαραβολῇ ἐκομίσατο.

^dΜΕΓΑΛΗ ὄντως ἡ πίστις τοῦ Ἀβραάμ. Ἐπὶ μὲν γὰρ
 D τοῦ Ἀβελ καὶ τοῦ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνῶχ λογισμῶν ^eἦν μάχη μόνον, καὶ τοὺς ἀνθρωπίνους ^fὑπερβῆναι ἐχρὴν λογισμούς· ἐν-

¹³ Eph. v. 4.

1 CAP. XI. v. 17—19.

^a ὠσφάττοντες] Sio K.N.O.Q.R. Mut. ἀφάττοντες (sic) A. ἀρπάζοντες Edd. ^x ἅπ' ἐκείνης] ἐπ' ἐκείνην A. μετ' ἐκείνην N. Sav. cet. Post αἰσχροτής add. φησὶ K. Sav. cet. ^y ὕονομαζέσθω] + φησὶ Q. Statim παρ' ἡμῖν A. Veron. ^z ἔστι] + χρεία K. Sav. cet. ^a οὐ δεῖ] οὐδὲ R. et olim O. ^b οὐτε K.N. Mox διαβαίνειν R. et olim O. ^c ἐπιτεθῆναι N. Statim τῇ γλώττῃ πρὸς τὰς ὕ. τὰς ἀκαίρους. τὰς ὀργὰς K.Q. Sav. cet. ^d πολυτελῆ K.N.Q.R. ^e προτέρας pro πρότερον omnes. ^f ἀποθήσει N. et ex corr. O. ^{στ} τιμὴ] + καὶ προσκύνησις K.N.Q. Hom. XXV. ^a προσενήνοχεν] + Ἀβραάμ N.O.R. Mut. Sav. cet. invita Cat. ^b ἀναδεξάμενος K.N.O.Q. non Cat. Post ἐλαλήθη add. ὅτι in marg. O. ^c παραβολαῖς A. Veron. ^d μέγα A. Veron. ^e ἦν] ἡ R. Statim μόνον pro μόνων A.N.O.R. ἦν μ. μόνον] μαχίμων K.Q. ^f ὑπερβ. ἐχρὴν] ὑπερβαινόντων ἦν K.Q. ὑπερβῆναι—ἀνθρωπίνους om. A.

ταῦθα δὲ οὐ τοὺς ἀνθρωπίνους ὑπερβῆναι μόνον ἐχρῆν λογισμοὺς, ἀλλὰ καὶ ἑτερόν τι πλεόν ἐπιδείξασθαι· τὰ γὰρ τοῦ θεοῦ ἐδόκει τοῖς τοῦ θεοῦ μάχεσθαι, καὶ πίστις ἐμάχετο πίστει, καὶ πρόσταγμα ἐπαγγελία. Οἷόν τι λέγω· εἶπεν, ²“Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην” καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ἢ ἐν αὐτῇ κληρονομίαν, οὐδὲ βῆμα ποδός. Ὅρᾳς πῶς τὰ γινόμενα τῇ ἐπαγγελίᾳ ἰεμάχετο; Πάλιν φησιν, ³“Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” καὶ ἐπίστευσεν· καὶ πάλιν λέγει, ⁴ὅτι θύσον ἐμοὶ τοῦτον, τὸν μέλλοντα 227 τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ πληροῦν. Εἶδες μάχην προσταγμάτων καὶ ἐπαγγελίας; ¹Ἐναντία ταῖς ἐπαγγελίαις προσέταξε, καὶ οὐδὲ οὕτως ἰλιγγίασεν ὁ δίκαιος, οὐδὲ ἠπατήσθαι ἔφη. ⁵Ἵμεῖς μὲν γὰρ, φησιν, οὐκ ἂν ἔχοιτε τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι ἄνεσιν ἐπηγγείλατο, καὶ ⁶θλίψιν ἔδωκεν· ἐνταῦθα γὰρ ἄπερ ἐπηγγείλατο, ταῦτα καὶ ποιεῖ. Πῶς; ⁴“Ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ φησὶ, θλίψιν ἔξετε.” “Ὁ μὴ λαβὼν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ῥακολουθήσας μοι, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” “Ὁ μὴ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, οὐ μὴ εὖρη αὐτήν” καὶ, ⁴“Ὁς οὐκ ἂπο- B τάσσεται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ” καὶ πάλιν, “Ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ ⁵οἰκιακοὶ αὐτοῦ.” Τὰ δὲ τῆς ἀνέσεως ἐκεῖ. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀβραάμ τούναντίον· ἐναντία ταῖς ὑποσχέσεσι ⁷προσετάττετο ποιεῖν, καὶ οὐδὲ οὕτως ἐθορυβήθη, οὐδὲ ἰλιγγίασεν, ⁸οὐδὲ ἠπα- τῆσθαι ἐνόμισεν· ὑμεῖς δὲ οὐδὲν ἔξωθεν τῆς ἐπαγγελίας ὑπο- μένετε, καὶ θορυβεῖσθε. Ἐκεῖνος ἐναντία ὧν ἐπηγγείλατο ἤκου- (556) σε ²παρ’ αὐτοῦ τοῦ ἐκεῖνα ἐπαγγελαμένου, καὶ οὐκ ἐθορυβεῖτο, C ἀλλ’ ὡς σύμφωνα ἔπραττε· καὶ γὰρ ἦν σύμφωνα, ἐναντία μὲν τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἀνθρωπίνοις, σύμφωνα δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως· καὶ πῶς, αὐτὸς ἡμᾶς ἐδίδαξεν ὁ ἀπόστολος, εἰπὼν, “² Λογι-

² Gen. xii. 1.

³ Ibid. xxi. 12.

⁴ Joan. xvi. 33. Matth. x. 38. Luc.

xiv. 26, 33. Matth. x. 18, 36.

⁵ ἢ μόνον] μόνον ἢ. K.Q.R. Sav. cet. μόνον (om. ἢ. ἐχρῆν λογισμοὺς) N. ἢ ἐν αὐτῇ κλ.] κλ. ἐν αὐτῇ N. Cat. ¹ ἐμάχοντο Q. ² ὅτι assumptum ex A.O.R. Cat. ¹ ἐναντίαν N. ἐναντίας Cat. Mox ἐπαγγ. αἰς προσέταξε O. προσέταξε om. Cat. ³ Ἵμεῖς—φησιν om. K.Q. Statim οὐκ ἂν οὖν ἔχ. Q. Post εἰπεῖν add. Ἵμεῖς K.Q. ⁴ θλ. ἔδωκεν] οὐ θλ. N. ⁵ φησὶ om. R. et in text. O. ⁶ ἀκολουθῶν K.Q. Sav. cet. Statim ἐμοὶ K.O.Q. Sav. cet. ⁷ ἀποτάσσεται] + φησὶ N.O. Sav. cet. ⁸ αὐτῷ Q. ⁹ οἰκιακοὶ A.K.Q. Veron. ¹⁰ αὐτοῦ] + καὶ τὰ μὲν τῆς θλίψεως ὡς K.Q. Sav. cet. ¹¹ προσε- τέτακτο iidem. ¹² οὐδὲ—ἐνόμισεν om. A. ¹³ παρ’ αὐτοῦ] Sic K.O.Q.R. παρὰ τοῦ αὐτοῦ Edd. Statim τοῦ ἐπαγγ. ἐκεῖνα K.Q. ¹⁴ ἔπραττε—σύμφωνα om. A. καὶ γὰρ ἦν σ. om. K.Q. inclusum a Sav. ¹⁵ λογίζομενος N. et ex corr. O.

σάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός.” ^a Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πίστεως, φησὶν, ἧς ἐπίστευσεν ὅτι οὐκ ὄντα ^b ἐχαρίσατο καὶ νεκρὸν ^c ἤγειρεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ὅτι σφαγιασθέντα ἀναστήσει, ἐπέπειστο. Ὁμοίως γὰρ ἄπορον ἦν, ἀνθρωπίνῃ ^d λέγω λογισμῷ, καὶ ἐκ μήτρας νεκρᾶς καὶ γεγενηκυίας καὶ ἀχρήστου **D** ἤδη γεγενημένης πρὸς παιδοποιῶν δοῦναι παιδίον, καὶ σφαγιασθέντα ἀναστήσαι. ^e Ἀλλὰ προωδοποιεῖ ἡ πίστις ἡ παρελθούσα τοῖς μέλλουσιν. ^f Καὶ ὅρα τὰ μὲν χρηστὰ πρῶτα, τὰ δὲ δυσχερῆ ^g ὕστερα πρὸς τῷ γήρα. ^h Ὑμῖν δὲ τοῦναντίον, φησὶ, τὰ μὲν σκυθρωπὰ πρῶτα, τὰ δὲ χρηστὰ τελευταῖα. Τοῦτο πρὸς τοὺς ⁱ λέγειν τολμῶντας, ὅτι μετὰ θάνατον ἡμῖν ἐπηγγείλατο τὰ ἀγαθὰ· ἠπάτησεν ἴσως ἡμᾶς. ^k Δείκνυσιν ὅτι καὶ ἐκ **228** νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός· εἰ δὲ ^l ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός, πάντως πάντα ἀποδώσει. Εἰ δὲ Ἀβραάμ ἐπίστευσε πρὸ τοσούτων ἐτών, ὅτι ^m ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ θεός, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς πιστεύειν ὀφείλομεν. Ὅρᾳς ⁿ ὅτι, ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, οὕτω εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, καὶ εὐθέως αὐτοὺς εἰς τὴν τῆς ἀναστάσεως εἴλκυσεν ἐλπίδα, καὶ εἰς τοσαύτην πληροφορίαν ἤγαγεν, ὥς καὶ σφαγιαῖζειν τοὺς ἑαυτῶν υἱοὺς κελευόμενους, ^o καὶ ἀφ’ ὧν προσεδόκων ἐμπλήσειν τὴν οἰκουμένην, ἐτοίμως τούτους προσάγει; Καὶ ἕτερον δὲ ^p δείκνυσιν διὰ τοῦ εἰπεῖν, ^q “Ἐπείραζεν ὁ θεός τὸν Ἀβραάμ.” Τί οὖν; οὐκ ᾔδει ὁ θεός ὅτι γενναῖος ἦν καὶ δόκιμος ^r ὁ ἀνὴρ; τίνος οὖν ἔνεκεν ἐπείραζεν ^s αὐτόν; Οὐχ ἵνα αὐτὸς μάθῃ, ἀλλ’ ἵνα τοῖς ἄλλοις δείξῃ, καὶ **B** κατάδηλον αὐτοῦ τὴν ^t ἀνδρείαν ἅπασι καταστήσῃ. ^u Καὶ δείκνυσιν ἐνταῦθα καὶ τῶν πειρασμῶν τὴν αἰτίαν, ἵνα μὴ ^v νομίζωσιν, ὥς ἐγκαταλελειμμένοι ταῦτα πάσχειν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ καὶ ἀνάγκη πειράζεσθαι, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐλαύ-

^b Gen. xxii. 1.

^a ἀπὸ] ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ἀπὸ K.O.Q. Sav. cet. Statim αὐτῆς om. K. N.Q. Mox φησὶν om. K.Q. ^b ἐχαρίσατο—τῆς αὐτῆς] χαρίσεται παῖδα, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ νεκρὸν ἐγείρειν K.Q. Sav. cet. ^c ἤγειρεν] Sic A. Cat. et olim O. ἐγείρειν N. et ex corr. O. ἤγειρεν ἄν R. Veron. ^d λέγω om. A. K.Q. Cat. Mut. ^e ἀλλὰ προωδοποιεῖ (προοδοποιεῖ A.N.O. Mut. invita Cat.)] ἀλλ’ ὅμως ἐπείθετο· προωδοποιεῖ γὰρ K.Q. Sav. cet. ^f καὶ ὅρα τὰ μὲν χρ.] ἄλλως δὲ καὶ ὁ μὲν ἔωρα τὰ χρ. iidem. ^g ὕστερον K.Q. ^h ὑμεῖς K.Q. Sav. cet. Mox δυσχερῆ pro χρηστὰ A. ⁱ λ. τολμῶντας] τολμῶντας λ. K. N.Q. ^k δ. ὅτι] ὅτι φησὶ K.Q. ^l ἐκ] καὶ ἐκ K.N.O. Sav. cet. invita Cat. ^m ἐκ ν. ἐγείρειν δ.] Sic omnes. δ. ἐκ ν. ἐγείρειν Edd. ⁿ ὅτι om. K.Q. ^o καὶ om. A.R. Mut. Veron. et a pr. m. O. Mox ἐτοίμως τ. προσάγειν om. Veron. ^p δείκνυσιν] + ἐνταῦθα K.Q. Sav. cet. Statim ἀπὸ pro διὰ R. ^q ὁ om. A.R. Veron. Post ἀνὴρ add. σφόδρα γε K.Q. Sav. cet. ^r αὐτόν] εἰ ᾔδει K.Q. αὐτόν, εἰ ᾔδει Sav. cet. ^s ἀνδρείαν K.Q. Veron. Statim ἅπασι pro πᾶσι omnes. ^t καὶ δ. ἐνταῦθα] διὰ τοῦτο δ. K.Q. ^v νομίσωσιν R.

νοντας, *τοὺς ἐπιβουλευόντας· ἐκεῖ δὲ ποία ἀνάγκη ἦν τοὺς οὐκ ὄντας αὐτῷ πειρασμοὺς ἐπινοεῖν; Οὗτος τοίνυν ὁ πειρασμός *δῆλος ἦν ὅτι αὐτοῦ προστάττοντος ἐγένετο. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι συγχωροῦντος αὐτοῦ συνέβαινον, οὗτος δὲ καὶ προστάττοντος. Εἰ τοίνυν οὕτω δοκίμους τὰ τῶν πειρασμῶν ποιεῖ, ὥς καὶ μὴ οὔσης αἰτίας τὸν θεὸν γυμνάζειν τοὺς ἑαυτοῦ ἀθλητάς· πολλῶν C μάλλον ἡμᾶς φέρειν ὕπαντα χρὴ γενναίως. Ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ἐνταῦθα, ὅτι “Πίστει προσενήνοχε τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος” οὐδεμία γὰρ ἄλλη αἰτία ἦν τῆς προσαγωγῆς ἢ αὕτη. Εἵτα ἐπεξέρχεται τῷ νοήματι. Οὐκ *εἶχε, φησί, τίς εἰπεῖν, *ὅτι ἄλλον εἶχεν υἱόν, καὶ ἐξ ἐκείνου προσεδόκα τὴν ἐπαγγελίαν πληρωθῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο θαρρῶν τούτον προσήνεγκε. “Καὶ τὸν μονογενῆ, ^b φησί, προσέφερον ὁ τὰς ἐπαγγελίας δεξάμενος.” ^cΤί λέγεις μονογενῆ; τί οὖν; ὁ Ἰσμαὴλ πόθεν ἦν; Μονογενῆ λέγω, φησὶν, ὅσον ^dκατὰ τὸν τῆς ἐπαγγελίας λόγον· διὰ γὰρ ^eτούτο προσέθηκεν, εἰπὼν μονογενῆ, δεικνὺς ὅτι D διὰ ^fτούτό ^gφησι, “^hΠρὸς ὃν ἐρρέθη, ⁱὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται ^kσοι σπέρμα” τουτέστιν, ἐξ αὐτοῦ. Ὁρᾷς πῶς θαυμάζει τὸ παρὰ τοῦ πατριάρχου γινόμενον; “Ἐν ^lἸσαὰκ κληθήσεται ^mσοι σπέρμα” καὶ προσέφερε ⁿσφαιγιαζόμενον τὸν υἱόν. Εἵτα, ἵνα μὴ τις νομίσῃ, ὅτι ἀπογνούς τούτο ^oποιεῖ, καὶ διὰ τοῦ προστάγματος τούτου τὴν πίστιν ἐκείνην ἐξέβαλεν, ἀλλὰ 229 μάθῃ, ὅτι ^pὄντως καὶ τοῦτο πίστει ἦν, φησὶν ὅτι κακείνην εἶχε τὴν πίστιν, καίτοιγε δοκοῦσαν ταύτῃ μάχεσθαι· ἀλλ’ οὐκ ἐμάχετο· οὐ γὰρ ^qλογισμοῖς ἀνθρωπίνους ἐμέτρει τοῦ θεοῦ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ τῇ πίστει ^rπάντα ἐπέτρεπεν. “Ὅθεν οὐ δέδοικεν εἰπεῖν, ὅτι “Καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν ^sδυνατὸς ὁ θεός.” “Ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο,” τουτέστιν, ἐν ὑποδείγματι· ἐν τῷ κριῶ, φησί. Πῶς; Τοῦ γὰρ κριοῦ σφαιγιασθέντος οὗτος ἐσώθη· ὥστε διὰ τοῦ κριοῦ αὐτὸν ἔλαβεν, ^tἀντ’ ἐκείνου σφάξας

* τοὺς] καὶ τοὺς K.O.Q. Sav. cet. * δῆλος K. Statim ἐστὶν pro ἡν K.Q. Mox γένητο A. ^γ π. χρή] χρή π. K.N.Q. Mox ἐμφαντικῶς Mor. Ben. ut a pr. m. O. ^z εἶχε] ἔχει A.K.Q. Sav. cet. Mox τίς om. Sav. cet. repugnantibus libris. ^a ὅτι] + καὶ K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^b φησὶ om. K.Q. Mox ἀναδεξάμενος K.N.Q. Sav. cet. ^c τί] + δὲ R. et ex corr. O. ^d κατὰ] eis N. Sav. cet. ^e τούτον R. Veron. Sav. Mor. ^f ταῦτον K.Q. Sav. cet. ^g φησι] φησιν ὅτι R. et fort. a pr. m. O. καὶ λέγει K.Q. Sav. cet. ^h πρὸς ὃν om. A. Veron. Statim ἐρρήθη O.R. ἐλαλήθη K.Q. Sav. cet. ⁱ ὅτι om. N. ^k σοι] + φησὶ R. et olim O. ^l Ἰσαὰκ] + ἤκουσε K.Q. Sav. cet. ^m σοι (σου O.)] + φησὶ N. Veron. et marg. O. φησὶ post σπέρμα habet A. ⁿ σφάγιον K.Q. Sav. cet. ^o ἐποίησιν K.N.Q. Sav. cet. Mox ἐκείνην ἐξέβ. pro ἐξέβ. ἐκείνην omnes. ^p ὄντως om. R. Cat. ^q λογισμὸς ἀνθρώπινος Cat. ^r τὰ πάντα O.R. ^s ὅθεν οὐ] διὰ οὐδὲ K.Q. Sav. cet. ^t δύναται R. et olim O. ^v ἀντ’ ἐκείνου] ἀντὶ τούτου K.Q. Sav. cet. invita Cat.

ἐκείνον. Ταῦτα δὲ τύποι τινὲς ἦσαν· ἐνταῦθα γὰρ ὁ υἱὸς ^ωἐστι
 B τοῦ θεοῦ ὁ σφαγιαζόμενος. Καὶ θέα μοι τὴν φιланθρωπίαν
^xδση. Ἐπειδὴ γὰρ μεγάλη τις ἔμελλε διδοσθαι χάρις τοῖς
 ἀνθρώποις, βουλόμενος μὴ χάριτι αὐτὸ ποιῆσαι, ἀλλ' ὡς ὀφεί- (557)
 λέτης, παρασκευάζει πρῶτον ἄνθρωπον τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ
 ἐπιδιδόναι ὑπὲρ τοῦ ^zπροστάγματος τοῦ θεοῦ, ἵνα μηδὲν δόξη
 μέγα ποιεῖν, τὸν ἑαυτοῦ ^aἐπιδιδόνους υἱόν, εἶγε ἄνθρωπος πρὸ
 αὐτοῦ τοῦτο ἐποίησεν· ἵνα μὴ χάριτι ^bνομισθῇ τοῦτο ποιεῖν,
 ἀλλ' ὀφειλῇ. Οὗς γὰρ ἂν φιλωμεν, καὶ τοῦτο αὐτοῖς χαρί-
 ζεσθαι βουλόμεθα, τὸ δοκεῖν παρ' αὐτῶν τι πρότερον λαβόντας
 C μικρὸν, οὕτως αὐτοῖς τὸ πᾶν διδόναι· καὶ καυχώμεθα ἐπὶ τῇ
 λήψει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῇ δόσει, καὶ οὐ λέγομεν, ^cτόδε ἐδώκαμεν
 αὐτῷ, ἀλλὰ, τόδε ἐλάβομεν παρ' αὐτοῦ. “Ὅθεν αὐτὸν, φησί,
 καὶ ἐν παραβολῇ ^dἐκομίσατο,” τουτέστιν, ὡς ἐν αἰνίγματι·
 ὥσπερ γὰρ παραβολὴ ἦν ὁ κριὸς τοῦ Ἰσαάκ· ἢ ὡς ἐν ^eτύπῳ.
 Ἐπειδὴ γὰρ ἀπήρτιστο ἡ θυσία καὶ ἔσφακτο ὁ Ἰσαάκ τῇ
 προαιρέσει, διὰ τοῦτο αὐτὸν χαρίζεται τῷ πατριάρχῃ.
 D ^fὍρῃς ὅτι ὁ αἰεὶ λέγω, τοῦτο καὶ νῦν δείκνυται; ἔσταν
 παραστήσωμεν ἡμῶν τὴν διάνοιαν ἀπηρτισμένην, καὶ δείξωμεν
 ὅτι ὑπερορῶμεν τῶν γηϊνῶν πραγμάτων, τότε ἡμῖν καὶ τὰ
 γηῖνα χαρίζεται, πρότερον δὲ οὐ, ἵνα μὴ ^hτὸ λαβεῖν προσδε-
 μεμένους ἡμᾶς αὐτοῖς ἔτι προσδῇσιν. Ἰλῦσον σταντὸν πρῶτον,
 φησί, τῆς δουλείας, καὶ τότε λάβε, ἵνα μηκέτι ὡς δούλος λά-
 βης, ἀλλ' ὡς δεσπότης· καταφρόνησον πλούτου, καὶ ἔσιν πλού-
 σιος· καταφρόνησον δόξης, καὶ ἔσιν ἔνδοξος· καταφρόνησον τῆς
 τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν, καὶ τότε αὐτῆς ἐπιτεύξῃ· καταφρόνησον
 230 ἀνέσεως, καὶ τότε αὐτὴν λήψῃ· ἵνα λαβὼν, μὴ ὡς δέσμιος
^kλάβης, μηδὲ ὡς δούλος, ἀλλ' ὡς ἐλεύθερος. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ
 τῶν ⁱπαιδίων τῶν μικρῶν, ὅταν μὲν ἐπιθυμῇ τὸ παιδίον παιδι-
 κῶν ἀθυριμάτων, μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐκείνα κρύπτομεν, οἷον
 σφαῖραν καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἵνα μὴ ἐμποδίζεται τῶν ἀναγκαίων·

^w ἐστι τ. θ.] τ. θ. ἐστι (vel ἐστιν) K. Q. Cat. ἐστι om. N. Statim ὁ om.
 A. O. R. Cat. Veron. invito Mut. ^x δση] + ἦν N. O. Sav. cet. ^y ἄνθρ.]
 τὸν ἄνθρ. R. ^z πράγματος A. Cat. Veron. ^a ἐπιδιδόνους A. R. Cat. ^b νο-
 μισθῇ] νομισθῇ μόνον O. R. μόνον νομισθῇ N. Eclog. xliiii. (Tom. xii. p. 745 B.)
 Sav. cet. μόνον post τοῦτο habet Cat. Mox ἀλλὰ καὶ ὅφ. N. O. Eclog. Sav. cet.
^c τόδε—αὐτῷ αὐτὸ A. ^d ἐκομίσατο—παραβολῇ om. A. ^e τῷ τύπῳ Edd.
 τῷ om. K. N. O. Q. R. Eclog. inclusum a Sav. ^f ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι ὁ ὑπερορῶν
 τῶν γηϊνῶν μᾶλλον ταῦτα κτάται· καὶ κατὰ πλεονεκτηῶν, ὅτι καὶ ἡ ἐλεημοσύνη αὐ-
 τῶν ἀπρόσδεκτος. Veron. ^g ἔσταν] + γὰρ K. Q. Sav. cet. ^h τῷ λ. K. N. Q.
 et ex corr. O. Statim προδεδεμένους K. Q. Mox αὐτοῖς om. Q. Eclog. ⁱ λυέ
 N. Statim σταντὸν πρ. φ. pro φ. σταντὸν πρ. A. K. O. Q. R. πρῶτον om. N.
 Eclog. ^k λάβης om. R. et olim O. Post δούλος add. ἦ R. ^l παιδίων
 O. Q. R. Eclog.

ὅταν δὲ αὐτῶν καταφρονήσῃ καὶ μηκέτι ^mἐπιθυμῇ, ἀδεῶς ⁿαὐ-
τῶν μεταδιδόαμεν, εἰδότες ὡς οὐδεμία βλάβη λοιπὸν αὐτῷ ἐν-
τεῦθεν γίνεται, τῆς ἐπιθυμίας ἐκείνης οὐκέτι ἰσχυρούσης ^oἀπαγα-
γεῖν αὐτὸν τῶν ἀναγκαίων· οὕτω καὶ ὁ θεὸς, ὅταν ἴδῃ μηκέτι
ἐπιθυμοῦντας τῶν ἐνταῦθα, λοιπὸν ἀφήσιν αὐτοῖς κεχρῆσθαι·
ὡς γὰρ ἐλεύθεροι καὶ ἄνδρες αὐτὰ ^pἔχομεν, οὐχ ὡς παῖδες. B
^qὍτι γὰρ, ἐὰν καταφρονήσῃς τῆς τιμωρίας τῶν ἐχθρῶν, τότε
ἐπιτεύξῃ, ἄκουε τί φησιν· ^r“Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε
αὐτόν· ^sἔὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν.” καὶ ἐπήγαγε, “Τοῦτο γὰρ
ποιῶν, ἀιθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.” Καὶ
πάλιν, ^tὅτι ἐὰν καταφρονήσῃς τοῦ πλούτου, τότε αὐτοῦ ἐπι-
τεύξῃ, ἄκουε ^uτοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ^v“Οὐκ ἔστιν ὃς ἀφῆκε
πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ὃς οὐχὶ ἑκατονταπλα-
σίονα ἠψέγεται, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει.” Καὶ ὅτι ἐὰν
καταφρονήσῃς δόξης, τότε αὐτῆς ἐπιτεύξῃ, ἄκουε ^wπάλιν αὐτοῦ C
τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ^x“Ὁ θέλων ἐν ὑμῖν ^yεἶναι πρῶτος,
ἔστω ὑμῶν διάκονος” καὶ πάλιν, ^z“Ὅς γὰρ ἂν ταπεινώσῃ ἑαυ-
τὸν, οὗτος ὑψωθήσεται.” Τί λέγεις; ἐὰν ^aποτίσῃ τὸν ἐχθρὸν,
τότε αὐτὸν κολάζω; ἐὰν ἀφῶ τὰ ὑπάρχοντα, τότε ταῦτα ἔχω;
ἐὰν ταπεινώσω ^bἐμαυτὸν, τότε ὑψηλὸς ἔσομαι; Ναί, φησί· τοι-
αύτη γὰρ ἡ ἐμὴ δύναμις, διὰ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία ^cπαρέ-
χειν· εὐπορὸς εἰμι καὶ εὐμήχανος, μὴ δείσῃς· τῷ ἐμῷ θελήματι
ἡ τῶν πραγμάτων ἀκολουθεῖ φύσις, οὐκ ἐγὼ τῇ φύσει ἔπομαι·
ἐγὼ πάντα ἐργάζομαι, οὐκ ἐγὼ ὑπ’ ἐκείνων ἄγομαι· διὸ καὶ
μεταπλάττειν καὶ μεταρρυθμίζειν αὐτὰ ^dδύναμαι. Καὶ τί θαν- D
μάζεις· εἰ ἐν ^eτούτοις; τὸ αὐτὸ γὰρ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
εὕρήσεις. ^fἘὰν ἀδικήσῃς, ἡδίκηθης· ἐὰν ἀδικήθῃς, τότε οὐκ
ἡδίκηθης· ἐὰν ἀμύνῃ, τότε οὐκ ἡμύνω, ἀλλὰ σαυτὸν ἡμύνω. ^g“Ὁ
γὰρ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, φησὶ, μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.”
Ὅρᾳς ὅτι οὐκ ἀδικεῖς, ἀλλ’ ἡδίκηθης; Διὰ τοῦτο καὶ ^hΠαῦλός

6 Rom. xii. 20.

7 Matth. xix. 29.

8 Ibid. xx. 26. xxiii. 12.

9 Paul. x. 5.

^m ἐπιθυμῇ] ἐνθυμῇσαι R. ⁿ αὐτὸν A. αὐτὰ N. Eclog. et ex corr. O. Statim μεταδιδώμεν R. ἐπιδιδόαμεν O. ^o ἀπάγειν K.O.Q.R. Eclog. ^p ἔχο-
μεν R. ^q ὅτι γὰρ] ὅταν A. ^r ἔὰν διψᾷ, π. αὐτόν om. O.R. ^s ὅτι
om. R. ^t τοῦ Χρ.] αὐτοῦ A. ^v πάλιν αὐτοῦ] Sic K.O.Q.R. Eclog. αὐτοῦ
πάλιν Edd. τοῦ Χριστοῦ om. K.Q. ^w εἶναι πρ.] Sic A.K.N.O.Q. Eclog.
πρ. εἶναι Edd. Statim ἔσται K.Q. ^x ποτίζω A. Veron. ^y αὐτόν A.
^z ἐμαυτὸν O.R. Eclog. Mox ὑψωθήσομαι (sic) pro ὑψ. ἔσομαι N. ^a παρέχει
N. Sav. cet. ^b δύναμαι] βούλομαι N. Eclog. ^c εἰ om. N. Eclog. ^d τού-
τοις] τοῖς τοιοῦτοις γίνεται τὸ τοιοῦτο K.Q. Sav. cet. Mox γὰρ om. K.Q.
^e ἐὰν] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Statim ἀδικῆς O.R. ^f οὐκ ἀδικεῖς, ἀλλ’ ἡδίκηθης]
Sic N. Sav. cet. οὐκ ἡδίκηθης, ἀλλ’ ἀδικεῖς A.K.O.Q.R. Eclog. Mut. Veron.
^g ὁ Παῦλος N. Sav. cet. Mox λέγει pro φησι K.Q.

φησι,¹⁰ “Διὰ τί ^hοὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε;” ¹Εἶδες ὅτι οὐκ ἔστι
 τοῦτο ἀδικεῖσθαι; “Ὅταν ὑβρίσης, τότε ὑβρίσθης. Καὶ τοῦτο
 231 ἐκ μέρους ἴσασι οἱ πολλοί· ὡς ὅταν λέγωσι πρὸς ἀλλήλους,
 ἄγωμεν ἐντεῦθεν, μὴ ὑβρίσης σαυτὸν. Διὰ τί; “Ὅτι πολὺ τὸ
 μέσον σου κακείνου· ὅσα γὰρ ἂν ὑβρίσης, ἐκεῖνος δόξαν ἡγεῖται.
 Τοῦτο ἐπὶ πάντων ἐννοῶμεν, καὶ ^kγενώμεθα ὑψηλότεροι τῶν
 ὑβρεων. Πῶς, ἐγὼ λέγω· ¹ἐὰν πρὸς αὐτὸν τὸν τὴν ἀλουργίδα
 ἔχοντα μάχην ἔχωμεν, ^mτῷ ὑβρίζειν αὐτὸν ἡμᾶς αὐτοὺς ὑβρί- (558)
 ζειν ⁿἡγώμεθα· οὗτοῦ γὰρ πλύνεσθαι ῥᾶξιοι γινόμεθα. ⁹Τί
 λέγεις, εἰπέ μοι; τῶν οὐρανῶν πολίτης ὢν, καὶ τὴν ἄνω φιλο-
 σοφίαν ἔχων, μετὰ τοῦ ^tτὰ γῆϊνα φρονούντος πλύνεις σαυτὸν;
 B Κἂν γὰρ μυρία χρήματα κέκτηται, κἂν ἐν δυναστείᾳ ^hᾷ, οὕτω
 οἶδε τὸ καλὸν τὸ σόν. Μὴ ^tὑβρίσης σαυτὸν, ἐκεῖνον ὑβρίζων·
 σαυτοῦ φεῖσαι, μὴ ἐκεῖνον· σαυτὸν τίμησον, μὴ ἐκεῖνον. Οὐχὶ
 παροιμία ^vτοιαύτη ἐστίν, ὁ τιμῶν, ἑαυτὸν τιμᾷ; Εἰκότως· οὐ
 γὰρ ἐκεῖνον τιμᾷ, ἀλλ’ ἑαυτόν. ^wἈκουε σοφοῦ τινος λέγοντος,
¹¹“Ποίησον τῇ ψυχῇ σου τιμὴν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς.”
 “^wΚατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῆς,” τί ἐστίν; ^xΕἰ ἐπλεονέκτησε, φησί,
 μὴ πλεονεκτήσης· εἰ ὑβρισε, μὴ ὑβρίσης. Εἰπέ μοι, παρακαλῶ,
 εἴ τις πένης πηλὸν ἐρριμμένον ἀπὸ τῆς αὐλῆς ἔλαβε τῆς σῆς,
 C ἄρα ἂν ὑπὲρ τούτου ^yδικαστήριον συνεκρότησας; Οὐδαμῶς.
 Διὰ τί; “Ἵνα μὴ ὑβρίσης σαυτὸν, ἵνα μὴ πάντες σου καταγνῶσι.
 Τοῦτο καὶ νῦν ^zγίνεται· πένης γάρ ἐστίν ὁ πλούσιος, καὶ ^δὅσῳ
 πλουτεῖ, τοσοῦτῳ ^bπένεται τὴν ὄντως πειρίαν. Πηλός ἐστιν ὁ
 χρυσὸς, ἐν αὐλῇ ἐρριμμένος, οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ σου κείμενος· ἡ γὰρ
 οἰκία σου ^cὁ οὐρανός ἐστιν. Ὑπὲρ τούτου οὖν συγκροτήσεις
 δικαστήριον, καὶ οὐ καταγνώσονται σου οἱ ἄνω πολῖται; οὐκ
 ἐκβαλοῦσί σε τῆς ^dἑαυτῶν πατρίδος, τὸν οὕτω ταπεινὸν, τὸν
 οὕτως εὐτελεῖ, ὡς ὑπὲρ ὀλίγου πηλοῦ μάχεσθαι αἰρεῖσθαι; Εἰ
 D γὰρ ὁ κόσμος ἦν σός, εἴτα αὐτόν τις ἔλαβεν, ἐπιστραφήναι

10 1 Cor. vi. 7.

11 Sirac. x. 28.

^h οὐχὶ] οὐ A.N. Veron. ¹ εἶδως K.Q. ^k γενώμεθα] Sic K.N.O.Q.
 Eclog. Mut. γινώμεθα A. γενώμεθα R. γινώμεθα Edd. ¹ ἂν Q.R. Eclog.
^m τῷ] τὸ A.O. ⁿ ἡγώμεθα] Sic K.N.R. et a pr. m. O. ^p *puerum* Mut.
 ἡγούμεθα Edd. ^o τοῦ γὰρ] καὶ γὰρ πλύνοντες ἐκεῖνον, καὶ ἡμεῖς τοῦ K.Q.
 Sav. cet. ^p ἄ. γινώμεθα] γινώμεθα ἄ. K.Q. ἄ. ἡγούμεθα Eclog. et fortasse
 Mut. qui haec τοῦ γὰρ—γινώμεθα non vertit. ^q τί λ. εἰπέ μοι om. K. εἰπέ
 μοι om. Q. ^r τὰ om. N. Eclog. ^s ᾷ] εἷη N. ^t ὑβρίσης A. Veron.
^v τοιαύτη] + τις K.Q. ^w κατὰ—τί ἐστίν] Sic N. Eclog. et in marg. O. τί
 ἐστίν, κατὰ τ. ἄ. αὐτῆς K.Q. Sav. cet. τί ἐστίν (om. κατὰ τ. ἄ. αὐτῆς) A.R. Veron.
 et in text. O. *quid est hoc?* Mut. ^x εἰ om. Veron. εἰ ante ὑβρισε om.
 A.K.N. Veron. Mut. ^y δικαστήριον] + αὐτῷ K.Q. Sav. cet. ^z γίνεται]
 συμβαίνει K.Q. ^a ὅσον... τοσοῦτον K. ^b πένεται] πένης γίνεται K.N.Q.
 Eclog. Sav. cet. ^c ὁ om. K. Eclog. ^d ἑαυτῶν] ἄνω N.

ἐχρῆν; Οὐκ οἶδας ὅτι δεκάκις τὴν οἰκουμένην ἐὰν θῆς, ^εκαὶ ἑκα-
τοντάκις, καὶ μυριάκις, καὶ δις τοσούτον, οὐδὲ πρὸς τὸ ^ιπολ-
λοστὸν τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστὶν ἀγαθῶν; Ὁ τοίνυν τὰ ἐν-
ταῦθα θαυμάζων, ἐκεῖνα ὕβρισεν, εἶγε ^βταῦτα ἄξια σπουδῆς
ἡγεῖται, τοσούτον ἐκείνων ἀπολιμπανόμενα· μᾶλλον δὲ οὐδὲ
θαυμάσαι ἐκεῖνα ^ιδυνήσεται· πῶς γὰρ, πρὸς ταῦτα ἐπτοημένος; ²³²
^κΔιατέμωμεν τὰ σχοινία καὶ τὰς πλεκτάνας· τοῦτο γὰρ τὰ
γῆϊνα πράγματα. Μέχρι πότε ^ικάτω κύπτομεν; μέχρι τίνος
ἀλλήλοις ἐπιβουλεύομεν, καθάπερ τὰ θηρία, καθάπερ οἱ ἰχθύες;
Μᾶλλον δὲ, τὰ θηρία οὐκ ἐπιβουλεύει ἀλλήλοις, ἀλλὰ τοῖς
ἀλλοφύλοις· οἶον, ^μἄρκος ἄρκον οὐ ταχέως ἀναιρεῖ, οὐδὲ ὄφις
ὄφιν ^νοὐκ ἀναιρεῖ, τὸ ὁμόφυλον αἰδούμενος· σὺ δὲ μετὰ τοῦ
ὁμοφύλου καὶ ^ομυρία ἔχων δικαιώματα, τὸ συγγενές, τὸ λο-
γικόν, ^ρτὸ τὸν θεὸν εἰδέναι, μυρία ἄλλα ἕτερα, ^στῆς φύσεως
τὴν ἰσχὺν, τὸν συγγενῆ ^τκαὶ τῆς αὐτῆς φύσεως κεκοινωνηκότα, ^Β
τούτον ἀναιρεῖς, καὶ μυρίοις περιβάλλεις κακοῖς. Τί γὰρ, εἰ
μὴ τὸ ξίφος ^ωὥθεις, μὴδὲ βαπτίζεις εἰς τὴν ^ιδέρρην τὴν δεξιάν;
^υἕτερα χαλεπώτερα τούτου ποιεῖς, λύπαις διηνεκέσι περιβάλ-
λων. Ἐκεῖνο γὰρ εἰ εἰργάσω, ἀπῆλλαξας ἂν αὐτὸν φροντίδος·
νῦν δὲ λιμῶ, ^ωδουλεῖα περιβάλλεις, ἀποδυσπετήσῃς, ^αἀμαρ-
τίαις πολλαῖς.

Ταῦτα λέγω, καὶ λέγων οὐ ὕπαύσομαι, οὐχὶ φονᾶν ὑμᾶς
παρασκευάζων, οὐδὲ ὡς ἐπὶ ἔλαττον ἐκείνου κυκλὸν ^ζἔρχεσθαι
προτρεπόμενος, ἀλλὰ μὴ θαρρεῖν, ὡς μὴ μέλλοντας δώσειν δί-
κην. ¹²“Ὁ ἀφαιρούμενος γὰρ, φησὶν, ἐμβίωσιν, ^ακαὶ ἄρτον
αἰτῶν,” φησί. Κατάσχωμεν παρ’ ἐαυτοῖς τὰς χεῖράς ^βποτε·
μᾶλλον δὲ μὴ κατάσχωμεν, ἀλλ’ ἐκτείνωμεν αὐτὰς καλῶς, μὴ
πρὸς πλεονεξίαν, ἀλλὰ πρὸς ἐλεημοσύνην· μὴ ἄκαρπον ἔχωμεν
τὴν χεῖρα, μὴδὲ ξηράν· ἡ μὲν γὰρ μὴ ποιούσα ἐλεημοσύνην,

¹² Sirac. xxxiv. (xxxi.) 22.

^ε καὶ ἐκ. καὶ μυρ. om. A. ^ι πολλοστὸν] + μέρος A.N. et marg. O. re-
ceptum a Sav. cet. Statim ἐστὶ τῶν ἁγ. τῶν ἐν οὐρανοῖς N. ^ε εἶγε] καὶ
K.Q. ^β ταῦτα] ὅσον αὐτὰ K.O.Q.R. Eclog. Mox ἀπολιμπανόμενα iidem.
ἀπολιμπανόμενα A. ^ι δυνήσῃ A.N. Veron. Mut. ^κ διατέμωμεν] + ὅψι
γούν ποτε, παρακαλῶ K.Q. Sav. cet. ^μ ἄρκος ἄρκον R. ^ν οὐκ ἀναιρεῖ
K.Q. Sav. cet. Statim οὐ τ. ἀναιρεῖ pro οὐκ ἀναιρεῖ τ. K.N.O.Q.R. Eclog.
^ν οὐκ assumptum ex iisdem. ^ο μυρία] πολλά K.Q. ^ρ τὸ om. A. τὸν om.
Veron. ^σ Haec τῆς φ. τὴν ἰσχὺν post εἰδέναι transp. K.Q. Sav. cet. ^τ καὶ
τῆς αὐτῆς] τὸν τῆς Q. ^ω ὥθεις ex corr. O. Mox βαπτίζεις O. et olim N.
καταβαπτίζεις A. ^ι δέρρην] Sic R. Veron. δέρρην A. δειρὴν N.O. δέρρην
K.Q. Sav. cet. ^υ ἕτερα] + δὲ O.R. ^ω δουλεῖα] Sic A. Veron. Mut. δου-
λειᾶς N.O.R. Eclog. καὶ δουλεῖα K.Q. Sav. cet. ^α ἀμαρτίαις] καὶ ἁμ. ἐπέ-
ραις K.Q. Mut. Sav. cet. ^β παύσομαι a pr. m. O. ^ζ ἔρχεσθαι] + πρὸς
τοῦτο K.Q. Sav. cet. Statim ἐπιτρέπ. K.Q. ^α Vid. Annot. ^β ποτε]
+ παρακαλῶ, κατάσχωμεν K.Q. Sav. cet.

ξηρά· ἡ δὲ ^cκαὶ πλεονεκτοῦσα, μιὰρὰ καὶ ἀκάθαρτος. Μηδεὶς
 μετὰ τοιούτων ἐσθιέτω χειρῶν· ὕβρις γὰρ τῶν κεκλημένων
 τοῦτο. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τις ἐπὶ ταπήτων καὶ στρωμνῆς ἀπα-
 D λῆς καὶ χρυσοπάστων σινδόων κατακλίνας ἡμᾶς ἐν οἴκῳ λαμ-
 πρῷ καὶ μεγάλῳ, ^dκαὶ πολὺ πλῆθος διακόνων παραστησάμενος,
 εἶτα πίνακα ἐξ ἀργύρου παρασκευασάμενος καὶ χρυσοῦ, καὶ
 πολλῶν ἐμπλήσας ἐδεσμάτων καὶ πολυτελῶν καὶ παντοδαπῶν,
 ἠνάγκαζεν ἐσθίειν, ^eεἰ μόνον ἀνεξόμεθα αὐτοῦ τὰς χεῖρας εἰς
 βόρβορον χρίοντος ἢ καὶ κόπρον ἀνθρωπίνην, καὶ οὕτω ^fσυγ-
 κατακλινομένον· ἄρα ἂν τις ταύτην ἠέσχετο τὴν κόλασιν, ἀλλ’
 οὐχ ὕβριν τὸ πρᾶγμα ^gἐνόμισεν ἄν; ^hἘγωγε οἶμαι, καὶ εὐθέως
 233 ⁱἂν ἀπεπήδησε. Νῦν δὲ βορβόρου τοῦ ὄντως οὐχὶ τὰς χεῖρας (559)
 ὀρᾶς ἐμπεπλησμένας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἐδέσματα, καὶ οὐκ
 ἀποπηδᾶς, ^kοὐ φεύγεις, οὐκ ἐπιτιμᾶς· ἀλλ’ ἐὰν ἐν δυναστείᾳ ἦ,
^lκαὶ μέγα τὸ πρᾶγμα τίθεται, καὶ τὴν ψυχὴν ἀπολλύεις τὴν
 σαυτοῦ, τοιαῦτα σιτούμενος. Παντὸς γὰρ βορβόρου πλεονεξία
 χειρῶν· ^mψυχὴν γὰρ, οὐ σῶμα μολύνει, καὶ ποιεῖ δυσέκπλυτον.
ⁿΣὺ τοίνυν ὀρῶν τοῦ βορβόρου τούτου ἀνακεχρωσμένον ^oμὲν
 τὸν κατακλινόμενον, καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν ^pὄψιν, ἐμπεπλη-
 σμένην ^qδὲ τὴν οἰκίαν, ἐμπεπλησμένην δὲ καὶ τὴν τράπεζαν·
 B βολβίτων γὰρ, καὶ ^rεἴ τι τούτων ἀκαθαρτότερον, ἀκαθαρτότερα
 B ἐκείνα καὶ ^sμιαρώτερα τὰ ἐδέσματα· ὥς δὴ τιμηθεὶς διάκεισαι,
 καὶ ὥς μέλλων τρυφᾶν; καὶ οὐδὲ τὸν Παῦλον δέδοικας, εἰς μὲν
 Ἑλλήνων τράπεζαν, εἰ βουλοίμεθα, ἀκωλύτως συγχωροῦντα
 ἀπελθεῖν, εἰς δὲ ^tτὰς τῶν πλεονεκτῶν οὐδὲ βουλομένους ἑῶντα;
 13 ^u“Ἐὰν γάρ τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἦ,” ^vφησὶν· ἀδελφὸν
 ἐνταῦθα λέγων πάντα τὸν πιστὸν ἀπλῶς, οὐ τὸν μονάζοντα.
 Τί γάρ ἐστι τὸ ποιοῦν τὴν ἀδελφότητα; Τὸ λουτρὸν τῆς
 παλιγγενεσίας, τὸ δυνηθῆναι καλέσαι πατέρα ^wτὸν θεόν. “Ὡστε
 ὁ μὲν ^xμοναχὸς ὢν, ἂν κατηχούμενος ἦ, οὐκ ἀδελφός· ὁ δὲ πι-
 C στὸς, κἂν κοσμικὸς ^yἦ, ἀδελφός ἐστιν. “Εἴ τις, φησὶν, ἀδελ-

13 1 Cor. v. 11.

^c καὶ om. Q. ^d καὶ] εἶτα K. Q. Mox καὶ pro εἶτα iidem. ^e εἰ μ. ἀν-
 εξόμεθα] ἐὰν ἐν μ. ἀνεξόμεθα N. ^f κατακλινομένου O. ^g ἐνόμισεν O.
 Sav. cet. ἂν om. K. Q. ^h οὐ φεύγεις] οὐδὲ φεύγεις K. Q. οὐκ ἀποφύγεις
 N. Eclog. Sav. cet. ⁱ καὶ om. N. O. R. Eclog. Veron. invito Mut. Mox
 τίθεσθαι A. ^k ψ. γὰρ] αὐτῇ ψ. K. Q. ^l σὺ] ὁ R. ^m [μὲν] Sav. μὲν
 om. K. Q. ⁿ ὄψιν] ψυχὴν R. ^o δὲ] + καὶ K. N. Q. Eclog. ἐμπ. δὲ τὴν
 οἰκίαν om. O. R. ἐμπ. δὲ in 2do loco om. K. N. Q. Eclog. Post ἐμπ. δὲ add. καὶ
 τὴν οἰκίαν in marg. a 2da m. O. ^p Vid. Annot. ^q μιὰρὰ R. et olim O.
^r τὰς τῶν] τὰ Q. ^s φησὶ] + πόρνος N. Eclog. Sav. cet. Mox πάντα om. a
 pr. m. A. ^t τὸν om. R. et olim O. ^u μ. ὢν (ὢν om. K. Q.) ἂν (κἂν A. O. R.)
 κατ. ᾗ] Sic nostri omnes et Eclog. κατηχούμενος, κἂν μοναχὸς ἦ Edd. Mut.
^w ᾗ] εἴη N.

φὸς ὀνομαζόμενος.” Οὐδὲ γὰρ ἵχνος ^xτότε μονάζοντος ἦν, ἀλλὰ πάντα πρὸς κοσμικοὺς διελέγετο ὁ μακάριος οὗτος. “Ἐάν τις, ^yφησὶν, ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ^zἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ μέθυσος, τῷ τοιοῦτῳ μηδὲ συνεσθίειν.” Ἄλλ’ οὐκ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων οὕτως, ἀλλ’ ¹⁴“Ἐάν τις ὑμᾶς καλέσῃ τῶν ἀπίστων,” τοὺς Ἑλληνας λέγων, “καὶ ⁱθέλητε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε.” “^cἘάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ^dἦ, φησὶ, μέθυσος.” Βαβαί, ^eπόση ἡ ἀκρίβεια. Ἡμεῖς δὲ οὐ ^Dμόνον οὐ φεύγομεν τοὺς μεθύσους, ἀλλὰ καὶ ἀπερχόμεθα πρὸς αὐτοὺς, μεθέξοντες τῶν παρ’ αὐτῶν. Διὰ τοῦτο πάντα ἄνω καὶ κάτω γεγένηται, πάντα συγκέχυται καὶ ἀνατέτραπται καὶ ἀπόλωλεν. Εἰπὲ γάρ μοι, εἰ καλέσειέ σέ τις τῶν τοιοῦτων ^Bἐπὶ ἐστίασιν, σέ τὸν πένητα καὶ εὐτελῆ νομιζόμενον, εἴτα ἀκούσειε παρὰ σοῦ, ὅτι ἐπειδὴ ἀπὸ πλεονεξίας ^hἐστὶ τὰ παρατιθέμενα, οὐκ ἀνέξομαι μολύνειν τὴν ἑμαυτοῦ ψυχὴν, οὐκ ἂν ἡδέσθῃ; οὐκ ἂν ἐνετράπη; οὐκ ἂν κατησχύνθῃ; Τοῦτο μόνον ²³⁴ικανὸν ἦν διορθῶσαι, καὶ ποιῆσαι ταλανίσαι μὲν ἐπὶ τῷ πλούτῳ ἑαυτὸν, θαυμάσαι δὲ ἐπὶ τῇ πενίᾳ σε, εἴγε ἑώρα ἑαυτὸν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς καταφρονούμενον ^kπαρὰ σοῦ. Ἀλλὰ γεγόναμεν δούλοι ἀνθρώπων, οὐκ οἶδα πόθεν, τοῦ Παύλου ἄνω καὶ κάτω βοῶντος, ¹⁵“Μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων.” Ἰπόθεν οὖν γεγόναμεν δούλοι ἀνθρώπων; Ἐπειδὴ πρότερον γαστρός ^mἐγενόμεθα δούλοι, καὶ χρημάτων καὶ δόξης καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων προεδώκαμεν τὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἐχαρίσατο ἡμῖν ὁ Χριστός. Τί οὖν μένει τὸν γενόμενον δούλον, εἰπέ μοι; Ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁶“Ὁ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν ^Bαἰῶνα.” Ἐχεις ἀπόφασιν αὐτοτελῆ, ὅτι οὐδέποτε ⁿεἰς βασιλείαν εἰσέρχεται ἡ γὰρ οἰκία τοῦτό ἐστιν. ¹⁷“Ἐν γὰρ τῇ οἰκίᾳ, ^oφησὶ, τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν.” Ὁ τοῖνον δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· δούλον ἐκείνον λέγει τὸν τῆς ἁμαρτίας δούλον· ὁ δὲ μὴ μένων ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ γεέννῃ μένει εἰς τὸν αἰῶνα, οὐδαμόθεν ἔχων παρα-

14 1 Cor. x. 27.

15 Ibid. vii. 23.

16 Joan. viii. 35.

17 Ibid. xiv. 2.

^x τότε μ.] μ. τότε K.O.Q.R. ^y φησὶν] οὖν K.Q. ^z ἦ] ἢ N.O.R. Veron.
^a ἀλλ’ ἐάν] ἀλλὰ τί; ἐάν K.Q. Sav. cet. Mox καλῇ K.Q. ^b θέλετε A.
Eclog. ^c ἐάν] + δὲ N. Eclog. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^d ἦ, φ.] φησιν,
^h (ἢ Ὁ.) O.R. ^g om. N. Eclog. Mut. ^e πόση ἡ] ὅση N. ^f αὐτοῖς K.Q.
^h ἐπ’ ἐστ. A. ἐφ’ ἐστ. K. Post ἐστίασιν add. ἡτοίμασμένην K.Q. Sav. cet.
Proximum σὲ om. K.Q. ⁱ εἰσὶ R. Veron. ^j ἑαυτοῦ A.R. et olim O.
Mox ἐνετράπη et κατησχύνθη transp. N. ^k παρὰ] ὑπὸ Veron. ^l πόθεν—
ἀνθρώπων om. A. Veron. ^m ἐγενόμεθα] γεγόναμεν K.O.Q.R. Eclog. Post
δούλοι add. ἐπειδὴ (ἐπεὶ οὖν Q.) οὐ μόνον γαστρός, ἀλλὰ K.Q. ⁿ εἰς β. εἰς—
ἐρχεται] ἔρχεται εἰς β. N. ^o φ. τοῦ π. μου] τοῦ π. μου, φ. K.N.Q.

μυθίαν. Ἄλλα γὰρ εἰς τοῦτο κακίας τὰ πράγματα ἦλθεν, ὥς καὶ ἐλεημοσύνας αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ποιεῖν, καὶ πολλοὺς δέχεσθαι. ^C Διὰ τοῦτο ἡ παρρησία ἡμῶν ἐκκέκοπται, καὶ οὐδὲ ἐπιτιμῆσαι ἴτινι δυνάμεθα. Ἄλλ' ὅμως κἀν ἀπὸ τοῦ νῦν ^φφεύγωμεν τὴν ἐντεῦθεν βλάβην· ὑμεῖς τε οἱ τὸν βόρβορον τοῦτον ἀνελίττοντες, παύσασθε τῆς τοιαύτης λύμης, καὶ ἐπίσχετε τὴν ἐν τοῖς τοιούτοις συμποσίοις ὁρμὴν, εἴ πως κἀν νῦν δυνηθώμεν ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν, καὶ τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

235

ΛΟΓΟΣ KS.

(560)

¹ Πίστει ^aκαὶ περὶ μελλόντων ἠυλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ. Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ ἠυλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν, περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ^bὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

² “ΠΟΛΛΟΙ, φησὶ, προφητῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν Β ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον, καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.” ^c Ἄρα πάντα τὰ μέλλοντα ᾗδεσαν οἱ δίκαιοι; ^d Καὶ σφόδρα. Εἰ γὰρ ^eδιὰ τοῦτο οὐκ ἀπεκαλύπτετο ὁ υἱὸς, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν μὴ δυναμένων αὐτὸν δέξασθαι, τοῖς ἐν ἀρετῇ διαλάμπουσιν ^fεἰκότως ἀπεκαλύπτετο. Τοῦτο ^gκαὶ ὁ Παῦλός φησιν, ὅτι τὰ μέλλοντα ^hᾗδεσαν, τουτέστι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. ⁱ Ἡ οὐ τοῦτο φησιν, ^k ἀλλὰ, “πίστει περὶ μελλόντων,” ^l οὐ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀλλὰ περὶ ^m μελλόντων τῶν ἐνταῦθα. ⁿ Πῶς γὰρ ἄνθρωπος καθήμενος ἐν ξένῃ, τοιαύτας εὐ-

¹ CAP. XI. v. 20—22.² Matth. xiii. 17.

^p τοῦτο] τοσοῦτον K.N.Q. Eclog. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^q διὰ τ. ἡ π.] καὶ τοῦτο τῆς παρρησίας R. Mox ἐγκέκοπται Veron. Sav. Mor. invitis libris. ^r τινα R. ^s φεύγωμεν R. τοιαύτην προ ἐντεῦθεν idem. ^t ἀνορύττοντες N. ^v νῦν om. N. Hom. XXVI. ^a καὶ om. A. Veron. Sav. Mor. ^b ὀστέων N.O. Mox ἐνετείλατο om. Q. ^c ἄρα] τί οὖν K.Q. ^d καὶ σφ.] σφ. γε K.Q. ^e διὰ τοῦτο—δέξασθαι] καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν μὴ δ. α. δ. οὐκ ἀπεκ. ὁ υἱὸς (θεὸς Sav. Mor.) K.Q. Sav. cet. ^f εἰκότως] ὅμως K.Q. Sav. Mor. ^g καὶ] + νῦν K.Q. Sav. cet. Mox αἰνιττόμενος προ φησιν K.Q. ^h ᾗδεσαν] + τὸ πίστει περὶ μελλόντων λέγει K.Q. ⁱ οὐ] οὖν A(?). K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. οὐ om. R. ^k ἀλλὰ] ἡ τὸ K.Q. Sav. cet. ^l οὐ] + περὶ iidem. ^m μελλ. τῶν ἐντ.] Sic N.R. Cat. Veron. τῶν μελλ. ἐντ. A. τῶν μελλ. τῶν ἐντ. O. τῶν ἐντ. μελλ. ὑστερον γίνεσθαι λέγει K.Q. Sav. cet. ⁿ πῶς γὰρ] ἂν γὰρ μὴ τοῦτο, πῶς iidem.

λογίας ° ἐδίδου; Ἀλλὰ πάλιν ἐπέτυχεν Ρ εὐλογίας, καὶ οὐκ C
 ἔλαβεν αὐτήν. Ὁρᾷς ὅτι ὅπερ ἔφην ἐπὶ μὲν τοῦ ° Ἀβραάμ,
 καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰακώβ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἰσχυρόν αὐτῶν τῆς εὐλο-
 γίας, ἀλλ' εἰς ἐκγόνους ἐξῆλθε τὰ τῶν εὐλογιῶν, αὐτὸς δὲ τῶν
 μελλόντων ἔτυχεν; εὐρίσκομεν γὰρ τὸν ἀδελφὸν μᾶλλον ἀπο-
 λευκώτα. ° Ὁ μὲν γὰρ ἐν δουλείᾳ καὶ ἠθροῖς καὶ κινδύνοις
 καὶ ἐπιβουλαῖς καὶ ἀπάταις καὶ φόβοις τὸν ἅπαντα διεγένητο
 χρόνον, ἐρωτώμενός ὃν παρὰ τοῦ Φαραὼ φησι, 3 “Μικραὶ καὶ
 πονηραὶ αἱ ἡμέραι μου γεγονάσιν” ἐκεῖνος δὲ ἐν ὠθεντία καὶ
 ἀδείᾳ πολλῇ, καὶ μετὰ x ταῦτα ἦν αὐτῷ φοβερός. Πού οὖν
 ἐξέβησαν αἱ εὐλογίαι, ἀλλ' ἢ ἐν τῷ μέλλοντι; Ὁρᾷς ὅτι ἄνω D
 θεν οἱ πονηροὶ τῶν ἐνταῦθα ὑπέβησαν, ° οἱ δὲ δίκαιοι τὸν ἀν-
 τίον; οὐ μὴν πάντες. Ἴδου γὰρ ° ὁ Ἀβραάμ δίκαιος ἦν, καὶ
 ἀπῆλυσεν καὶ τῶν ἐνταῦθα, πλὴν μετὰ ὁ θλίψεως καὶ πειρα-
 σμῶν καὶ γὰρ πλούτος ἦν αὐτῷ μόνον, ἐπεὶ τὰ ἄλλα πάντα
 θλίψεως ἔγεμε τὰ κατ' αὐτόν. Οὐ γὰρ ἔστι τὸν δίκαιον μὴ
 θλίβεσθαι, καὶ πλουτῆ· ὅταν γὰρ βούληται πλεονεκτεῖσθαι,
 ἀδικεῖσθαι, τὰ ἄλλα πύσχειν, ἀνάγκη θλίβεσθαι. Ὡστε καὶ 236
 ἀπολαύη τοῦ πλούτου, οὐκ ἄλυπτος. Τί δήποτε; Ὅτι ἐν θλί-
 ψει ἔστι καὶ ὀδύνη. Εἰ δὲ τότε ἐν θλίψει οἱ δίκαιοι, πολλῶν
 μᾶλλον νῦν. “Πίστει d περὶ μελλόντων, φησὶν, εὐλόγησεν
 Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἡσαῦ.” e καίτοιγε μείζων ἦν ὁ
 Ἡσαῦ· ἀλλὰ προτίθησιν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς τὸν Ἰακώβ. Ὁρᾷς
 ἴση ἦν ἡ πίστις; ° ὅθεν ἐπηγγέλλετο τοῖς υἱοῖς ἡ τοσαῦτα
 ἀγαθὰ; 1 Ἀπὸ τοῦ πιστεύειν τῷ θεῷ πάντως.

“Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐ-
 λόγησεν.” Ἐνταῦθα χρὴ θεῖναι τὰς εὐλογίας ὅλας, ἵνα καὶ ἡ B
 πίστις καὶ ἡ προφητεία αὐτοῦ κατάδηλος γένηται. “Καὶ
 προσεκύνησε, k φησὶν, ἐπὶ τὸ ἕκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.” Ἐν

3 Gen. xlvii. 9.

° ἐδίδου; ἀλλὰ] ἡδύνατο διδόναι; πῶς δαὶ iidem. Ρ εὐλογίας—αὐτήν] ἦν
 οὐκ ἔλαβεν K.Q. ° Ἀβρ. καὶ ἐπὶ τοῦ om. K. καὶ ἐπὶ (ἐπὶ om. R.) τοῦ Ἰακώβ
 om. A. Veron. ° ἰσχυρόν N.O.R. Cat. Mut. Mox ἐγγόνους A. Cat. Veron.
 ° ὁ μὲν γὰρ] καὶ ὁ μὲν K.Q. ° ἠθροῖς] θρηναῖα O.R. καὶ ἠθροῖς post δου-
 λείᾳ in marg. add. O. καὶ ante κινδύνοις om. R. ° τε] + γὰρ K.Q. ° αὐ-
 θεντία (-τεία K.Q.R. Cat.) καὶ ἀδείᾳ] Sic K.N.O.Q.R. Cat. ἀδείᾳ καὶ αὐθ. Edd.
 x ταῦτα] + δὲ K.Q. ° ἀπῆλυσεν A.R. Cat. Veron. Mox ἀπῆλυσεν iidem.
 ° οἱ δὲ δ. τὸν. om. R. et in text. O. ° ὁ om. R. et olim O. ° θλίψεων K.Q.R.
 ° βούληται N. Mox ἀδικεῖσθαι om. a pr. m. O. καὶ pro ἀδικεῖσθαι R. d περὶ]
 καὶ περὶ R. ° καίτοι N. Mox Ἡσαῦ sine artic. idem. καίτοιγε—Ἡσαῦ
 om. A. ° ἴση R. ° ὅθεν] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Statim ἐπηγγέλλετο K.Q.
 ἐπηγγέλλετο N. Sav. cet. ° τοσαῦτα] τὰ τοσαῦτα N. Sav. cet. Sic ex corr. O.
 1 ἀπὸ] ἢ ἀπὸ A.K.Q. Sav. cet. k φησὶν om. K.Q.

ταῦθα, ¹φησὶν, οὐ μόνον εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐθάρρει τοῖς ἐσομένοις, ὡς καὶ τῷ ἔργῳ ^mαὐτὸ ἐπιδείξει. Ἐπειδὴ γὰρ ἔμελλεν ἀπὸ τοῦ Ἑφραὶμ ἀνίστασθαι βασιλεὺς ἕτερος, διὰ τοῦτό φησι, “Καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ” τουτέστι, καὶ γέρων ὢν ἤδη ⁿπροσεκύνει τῷ Ἰωσήφ, τὴν παντὸς τοῦ λαοῦ προσκύνησιν δηλῶν τὴν ἐσομένην αὐτῷ. Καὶ τοῦτο ἐξέβη ^oμὲν ἤδη, ^pὅτε αὐτῷ οἱ ἀδελφοὶ προσεκύνησαν· ἐκβήσεσθαι δὲ ἔμελλεν ^qὑστερον διὰ τῶν ^rδέκα φυλῶν. Ὅρῃς ^C πῶς τὰ ὑστερον ἐσόμενα προεῖπεν; ὁρῃς ὅσῃν εἶχον πίστιν; πῶς ὑπὲρ τῶν ἐσομένων ἐπίστευον; Τὰ μὲν γὰρ ὑπομονῆς ἐνταυθα ἐστὶν ὑποδείγματα μόνης, τὰ παρόντα, καὶ τοῦ παθεῖν κακῶς, καὶ τοῦ μηδὲν ἀπολαμβάνειν ἀγαθόν, οἷον τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ, τὸ ἐπὶ τοῦ Ἀβελ· τὰ δὲ πίστεως, οἷον ἐπὶ τοῦ Νῶε, ὅτι ἔστι ^sθεὸς, ὅτι ἔστιν ἀνταπόδοσις. Ἡ πίστις γὰρ ^tπολύτροπός ἐστιν ἐνταυθα, ^vτοῦ τε εἶναι ἀνταπόδοσιν, καὶ τοῦ μὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς αὐτὴν ^wἀναμένειν, καὶ ^xτοῦ πρὸ τῶν ἐπάθλων (561) ^Dἀθλεῖν. Καὶ ^yτὰ κατὰ τὸν ^zἸωσήφ δὲ πίστεως μόνης ἐστὶν· ^aὅτι ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ὑπέσχετο, “Σοὶ δώσω καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν ταύτην,” ἤκουσεν ὁ Ἰωσήφ· ^bκαὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ ὢν, καὶ οὐδέπω ὁρῶν ἐκβεβηκυῖαν τὴν ὑπόσχεσιν, οὐδὲ οὕτω κατέπεσεν, ^cἀλλ’ οὕτως ἐπίστευσεν, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐξόδου εἰπεῖν, καὶ περὶ τῶν ὁστῶν αὐτοῦ ἐντείλασθαι. Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς ἐπίστευσεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἐνήγεν εἰς ^dπίστιν, ²³⁷ ἵνα αἰεὶ τῆς ἐξόδου ^eμεμνημένοι, ὅτι οὐκ ἂν περὶ τῶν ὁστῶν αὐτοῦ ἐνετείλατο, εἰ μὴ πεπληροφόρητο, ^fπροσδοκῶσι τὴν ἐπάνοδον. Ὡστε ὅταν τινὲς λέγωσιν, ἰδοὺ καὶ δίκαιοι ἐφρόντισαν μνημεῖον· λέγωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι διὰ ^gτοῦτο· ^hἥδει γὰρ ὅτι τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Οὐκ ἂν οὖν ⁱἐν τῷ τῷ ζήσας φιλοσοφία τοῦτο ἡγνόησεν, ^kὁ τὸν

¹ φησὶν] δείκνυσιν ὅτι K. Q. Sav. cet. ^m αὐτὸ] Sic N. O. αὐτῷ Edd. ⁿ προσκυνεῖ N. R. Cat. ^o μὲν om. R. et olim O. ^p ὅτε αὐτῷ] ὥστε αὐτὸν A. οἱ ἀδ. αὐτῷ hoc ord. K. N. Q. ^q καὶ ὑστερον Edd. καὶ deest in omnibus. ^r δώδεκα K. Q. ^s ὁ θεὸς Edd. ὁ om. K. N. Q. et marg. O. ὅτι ἔστι θεὸς om. R. et in text. O. ^t πολ. ἐστὶν ἐνταυθα] πολὺσημῶς ἐστὶ λέξις· καὶ νῦν μὲν τοῦτο, νῦν δὲ ἐκεῖνο σημαίνει· ἐνταυθα δὲ σημαντικὴ ἐστὶ K. Q. Sav. cet. ^v τοῦ τε] τοῦτο A. ^w ἀναμένειν] + πάντας K. Q. Sav. Mor. ^x τοῦ] τὸ olim O. πρὸ τοῦ pro τοῦ πρὸ A. ^y τὰ] τὸ A. ^z Ἰωσήφ] Ἰακώβ A. O. R. Veron. Cat. Mut. Statim δὲ om. R. ^a ὅτι] + γὰρ K. Q. Sav. cet. Mox [ὅτι ὑπέσχετο] Sav. deletum in N. ^b καὶ ἐν ἄλλ.] ἐν ἄλλ. δὲ K. Q. ^c ἀλλὰ N. Mox ὁστέων bis K. N. Q. ^d πίστιν] + διὰ τοῦτο καὶ ἐντέλλεται K. Q. Sav. cet. ^e μεμν. (+ ὥσιν in marg. R.) ὅτι οὐκ ἂν] τῆς ἐξόδου μεμν. ὥσιν· οὐκ ἂν δὲ iidem. ^f προσδοκῶσι] ἐσεσθαι iidem. προσδοκῆσαι R. et fort. a pr. in. O. Statim τὴν ἐξοδον Veron. ^g τοῦτο] + ἄλλως δὲ μηδαμῶς K. Q. Sav. cet. ^h ἥδει γὰρ] μὴ γὰρ οὐκ ἥδει K. Q. ⁱ ἐν] ὁ ἐν R. ^k ὁ τὸν—ζήσας om. K. Q. inclusum a Sav.

ἅπαντα χρόνον ἐν Αἰγύπτῳ ζήσας. Καίτοιγε ἔξην, ¹εἶγε ἐβούλετο, ἐπανελθεῖν, καὶ μὴ πενθῆσαι μηδὲ ²δυσχεραίνειν. Ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα ἐκεῖ ἀναγαγὼν, τίνος ἔνεκεν καὶ τὰ ³αὐτοῦ ὅστ' ἀναγαγεῖν ἐκείθεν ἐπέσκηψεν; ἢ δῆλον ὅτι διὰ τοῦτο; Τί δέ, εἰπέ μοι; τοῦ Μωϋσέως αὐτοῦ τὰ ὅστ' οὐκ ἐν ξένη B
ῤεκεῖται; τὰ δὲ ⁴Ἀαρὼν, τὰ δὲ Δανιήλ, τὰ δὲ Ἰερεμίου; τὰ δὲ τῶν ἀποστόλων οὐδὲ ἴσμεν τῶν πολλῶν ⁵ὅπου κεῖται. Πέτρου μὲν γὰρ καὶ Παύλου καὶ Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ δῆλοι οἱ τάφοι· τῶν δὲ ἄλλων τοσούτων ὄντων, οὐδαμοῦ γινώριμοι γεγόνασι. Μηδὲν τοίνυν ὑπὲρ ⁶τούτου κοπῶμεθα, μηδὲ οὕτω μικροψυχῶμεν· ὅπου γὰρ ⁷ἂν ταφῶμεν, ⁸“Τοῦ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.” Πάντως ὁ δεῖ γενέσθαι, γίνεται· τὸ μέντοι πενθεῖν καὶ κόπτεσθαι ⁹καὶ οὐδύρεσθαι τοὺς ἀπελθόντας, ἀπὸ μικροψυχίας γίνεται.

⁶“Πίστει Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη ⁷τρίμηνον ὑπὸ τῶν πα- C
τέρων αὐτοῦ.” Ὅρᾳς ὅτι ἐνταῦθα τὰ μετὰ θάνατον ⁸ἠλπιζον ἐν τῇ γῇ; καὶ πολλὰ ἐκβέβηκε μετὰ θάνατον αὐτῶν. Τοῦτο πρὸς τὸ λέγειν τινὰς, μετὰ θάνατον γίνεται ταῦτα ⁹ἐκείνοις, ὧν οὐκ ἔτυχον ζῶντες, οὔτε μετὰ θάνατον ἐπίστευον. Καὶ οὐκ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ, ζῶντί μοι τὴν γῆν οὐκ ἔδωκεν, οὐδὲ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ, οὐδὲ τῷ πάππῳ ¹⁰τῷ ἐμῷ, οὐ καὶ τὴν ἀρετὴν αἰδεσθῆναι ἔδει· τούτους δὲ τοὺς μοχθηροὺς ἀξιώσει ὧν ἐκείνους οὐκ ἠξίωσεν; Οὐδὲν τούτων εἶπεν, ἀλλὰ τῇ πίστει ¹¹ταῦτα πάντα καὶ ἐνίκησε καὶ ὑπερέβη. Εἶπε τὸν Ἀβελ, τὸν Νῶε, τὸν Ἀβραάμ, τὸν Ἰσαὰκ, τὸν Ἰακώβ, τὸν Ἰωσήφ, ¹²πάντας ἐπιδόξους καὶ θαυμαστούς. Πάλιν αὖξει τὴν παράκλησιν, εἰς D
πρόσωπα εὐτελῆ κατὰ γων τὸ πρᾶγμα. Τὸ μὲν γὰρ θαυμαστὰ πρόσωπα τοῦτο παθεῖν θαυμαστὸν οὐδὲν, καὶ ¹³τὸ ἐκείνων ἐλάττους φανῆναι οὐχ οὕτω δεινόν· τὸ δὲ καὶ ἀνωνύμων ἐλάττους ὀφθῆναι, τοῦτό ἐστι τὸ δεινόν. Καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῶν γονέων τοῦ Μωϋσέως, ἀσήμεων ¹⁴τινῶν ἀνδρῶν, καὶ οὐδὲν τοσούτον 238
ἐχόντων ὅσον ὁ παῖς. Διὰ τοῦτο καὶ προῖων αὖξει τὴν ἀτο-

4 Psal. xxiii. 1.

5 v. 23.

¹ εἶγε] + μὴ K.Q. ² καὶ μὴ—ἀναγαγεῖν] ὁ τὸν ἀπ. χρόνον ἐν Αἰγ. διατρίψας, μηδὲ ἐπισκῆψαι περὶ τούτου, μηδὲ (μητε Q.) ἐντελῆσθαι. ἀλλὰ τίνος ἔνεκεν, φησὶ, καὶ τὸν πατέρα καταγαγεῖν ἐκεῖ, καὶ τὰ ἑαυτοῦ ὅστ' ἀναγαγεῖν K.Q. ³ δυσχεραίνειν R. et olim O. Mox ἐκεῖ om. R. ⁴ ἑαυτοῦ N.O. ⁵ κείν-
ται R. ⁶ τοῦ Ἀαρὼν K.Q. Mox τοῦ Δ. et τοῦ Ἰ. K.Q. Sav. cet. ⁷ ποῦ R. et olim O. ⁸ τούτων iidem. ⁹ καὶ ὁδ. τοὺς ἀπ.] Sic omnes. τοὺς ἀπ. καὶ ὁδ. Edd. ¹⁰ τρίμηνον om. N. ¹¹ ἠλπιζεν A. Veron. ¹² ἐκείνους] ἐκεῖ R. ¹³ τῷ ἐμῷ om. K.N.O.Q. ¹⁴ ταῦτα om. R. Veron. ¹⁵ πάντας] + τοὺς R. Mox καὶ πάλιν N. et ex corr. O. ¹⁶ τὸ] πρὸ R. ¹⁷ τινῶν] ὄν-
των N. Mox τοσούτων K. Veron.

πίαν, καὶ πόρνας γυναῖκας καὶ χήρας καταλέγων· “Πίστει γάρ, φησί, Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ’ εἰρήνης.” Καὶ οὐ μόνον τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπιστίας τίθησι τὰ ἐπίχειρα, ὡς ἐπὶ τοῦ Νῶε. Τέως δὲ περὶ τῶν γονέων τοῦ Μωϋσέως ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Πάντα τὰ ἄρρενα ἀπόλλυσθαι ἐκέλευσεν ὁ Φαραὼ, καὶ οὐδεὶς ἐξέφυγε τὸν κίνδυνον. Πόθεν οὖν οὗτοι προσεδόκησαν σῶσαι τὸ παιδίον; Ἀπὸ πίστεως. ^εΠοίας πίστεως; “Εἶδον, φησὶν, Βάστειον τὸ παιδίον.” Ἡ αὐτὴ ἡ ὄψις αὐτοὺς πρὸς τὴν πίστιν ἐσπάσατο. Οὕτως ἄνωθεν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ^επολλὴ τῷ δικαίῳ ἡ χάρις ἐπεκέχυτο, οὐ τῆς ^βφύσεως τοῦτο ἐργαζομένης. Σκόπει γάρ· εὐθὺς τεχθὲν καλὸν φαίνεται τὸ παιδίον, ἀλλ’ οὐχὶ ^ιεἶδεχθές. Τίνος οὖν ἦν τοῦτο; Οὐ τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἥ καὶ τὴν βάρβαρον ἐκείνην γυναῖκα τὴν Αἰγυπτίαν διήγειρε καὶ ἀνέρρωσε καὶ εἶλε καὶ ἐσπάσατο· καίτοιγε ἡ πίστις οὐχ ἰκανὴν εἶχεν ἐπὶ τούτων τὴν ὑπόθεσιν· τί γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς ^κὄψεως πιστεῦσαι; Ἀλλ’ ὑμεῖς, φησὶν, ἀπὸ πραγμάτων ^ιπιστεῦετε, καὶ πολλὰ τῆς πίστεως ἐνέχυρα ἔχοντες· τὸ γὰρ μετὰ χαρᾶς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων προσδέξασθαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πίστεως ^μἦν καὶ (562) ὑπομονῆς. Ἀλλ’ ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἐπίστευσαν, εἴτα ὀλιγοψύχησαν, δείκνυσιν ὅτι καὶ ἡ πίστις ἡ ^νἐκείνων εἰς πολὺ παρετίετο· ὅσα ἡ τοῦ Ἀβραάμ, καίτοι τῶν πραγμάτων δοκοῦντων μάχεσθαι. “Καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν, Ῥφησί, τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.” Καίτοιγε ^ιἐκείνο ἐνηργεῖτο· τοῦτο δὲ ἀπλῶς ψιλή τις ἦν προσδοκία. Καὶ τοῦτο μὲν τῶν γονέων ἦν· αὐτὸς δὲ ὁ Μωϋσῆς ^ιτί εἰσήνεγκεν;

Εἴτα πάλιν οἰκείον αὐτοῖς ^ατὸ ὑπόδειγμα· μᾶλλον δὲ ἐκείνου ^δμείζον. ^ε“Πίστει ^νγάρ, φησί, Μωϋσῆς μέγας γενόμενος, ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακονχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας

6 v. 24—26.

^δ ἄρρενα N. Statim ἐκέλευσεν ἀπολλ. hoc ord. K.N.Q. ^ε ποίας π. om. R. ^ι αὐτῇ] Sic K.N.Q.R. Cat. Mut. αὐτῇ Edd. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦς N. et corr. O. ^ε πολὺ A. Mox ἐπέκεχυτο (sic) Veron. ἐκκέχυτο R. ἐκέχυτο K.Q. ^β φύσεως] + ἀλλὰ A. + ἀλλὰ τοῦ θεοῦ K.Q. Sav. cet. ^ι ἡδεχθές R. εἰ δεχθὲν Veron. ^κ ὄψεως] πίστεως R. Veron. Statim ὥστε πιστεῦσαι K.Q. ^μ ἐπιστεῦσατε K.Q. ^ν ἦν] ἐστὶ K.Q. Sav. cet. ^ξ ἐκείνου R. Mox παρετίετο Veron. ^ο οἶον Q. ^ρ φησί om. N. ^ι ἐκείνου] + μὲν Q. ἐκείνος Cat. Statim ἐνήργει K.Q. Cat. ^ι τί] οὐδὲν A.K.Q. Sav. cet. ^α τὸ om. K.Q. Post ὑπόδειγμα add. ἔτερον λέγει K.Q. Sav. cet. ^β μείζον] + ποῖον δὴ τοῦτο; K.O.Q. Sav. cet. ^γ γάρ om. K.Q. φησί om. R. et olim O. Mox μέγας γεν. pro γεν. μέγας omnes.

ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ὡς Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε ^απρὸς αὐτοὺς, οὐδεὶς ὑμῶν ἀφῆκε βασιλείαν, ^γκαὶ βασιλείαν λαμπράν, οὐδὲ θησαυροὺς τοιούτους, οὐδὲ, ἔχον εἶναι βασιλέως υἱόν, ^βκατεφρόνησε τούτου, ²³⁹ καθὼς ὁ Μωϋσῆς πεποιήκε. Καὶ ὅτι οὐχ ἀπλῶς ἀφῆκεν, ἐδήλωσεν εἰπὼν, “ἡρνήσατο.” τούτέστιν, ἐμίσησεν, ἀπεστράφη. Τοῦ γὰρ οὐρανοῦ προκειμένου, ^απεριττὸν ἦν τὰ βασιλεία θανμάξιν τὰ Αἰγύπτου. Καὶ ^ββλέπε τί θαυμαστῶς αὐτὸ ἔθηκεν ὁ Παῦλος. Οὐκ εἶπε, μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ ἐν ^ετοῖς οὐρανοῖς· ἀλλὰ τί; “Τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ.” Τὸ γὰρ διὰ Χριστὸν ὀνειδίζεσθαι βέλτιον ἡγήσατο τοῦ ^δἀνίστασθαι οὕτω, καὶ τοῦτο αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ μισθὸς ἦν. “Μᾶλλον ἐλόμενος, ^εφησὶ, συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ.” Ὑμεῖς μὲν γὰρ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν ^επάσχετε, ἐκείνος δὲ ὑπὲρ ἄλλων εἴλετο· καὶ ἐκὼν ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τοσοῦτους κινδύνους, ἔχον αὐτῷ καὶ εὐσεβεῖν, καὶ ἀπολαβεῖν τῶν ἀγαθῶν. “Ἡ πρόσκαιρον ἔχειν, φησὶν, ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν.” Ἀμαρτίαν εἶπε τὸ μὴ θελῆσαι τοῖς ἄλλοις ^εσυγκακουχηθῆναι· τοῦτο ἀμαρτίαν, φησὶν, ἐνόμισεν. Εἰ τοίνυν ἐκείνος τὸ μὴ προθύμως συγκακουχηθῆναι τοῖς ἄλλοις, ἀμαρτίαν ἐνόμισε· μέγα ἄρα ἀγαθὸν ἢ κακουχία, ἐφ’ ἣν ἀπὸ τῶν βασιλείων ἔρριψεν ἑαυτόν. Ταῦτα δὲ ἐποίει, μεγάλα τινὰ ^βπροορῶν. “Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ.” ¹Τί ἐστι, “τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ;” Τούτέστι, τὸ ὀνειδίζεσθαι τοιαῦτα ^κοἷα ὑμεῖς, ¹τὸν ὀνειδισμόν ὃν ὁ Χριστὸς ὑπέμεινεν· ἢ ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν ^μὑπέμεινεν· ⁷“Ἡ ^πγὰρ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.” ^οτὸ οὕτως ὀνειδίζεσθαι ὡς ὑμεῖς. Τί δὲ ἐστὶν ὀνειδισμὸς τοῦ Χριστοῦ; ⁷“Ὅτι καταπτύομεν τῶν πατρῶων ^ρὀνειδιζόμεθα, ὅτι

7 1 Cor. x. 4.

^α Αἰγύπτου] Sic ter K.N.O.Q.R. ἐν Αἰγύπτῳ ter A. Edd. ^α πρὸς αὐτοὺς om. K.Q. ^γ καὶ βασ. om. A. Mox οὐ θησ. K.Q. Sav. cet. ^β καταφρονῆσαι A. ^α περιττὰ A. ^β βλέπετε A. Mox τέθεικεν K.N.Q. Sav. cet. ^ε τοῖς om. R. Veron. ^δ ἀνίστασθαι] αἰνέσθαι K.Q. μὴ ἀνίστασθαι Cat. ^ε φησὶ om. K.Q. ^ε ἐπάσχετε A. ^ε συγκακουχεῖσθαι N. Sav. cet. ^β προορῶν] + διὸ καὶ οὕτως εἶπε K.Q. Sav. cet. Statim μείζονα πλ. pro πλ. μείζονα A.N. O.R. ¹ τί—Χριστοῦ om. A.K.Q.R. Veron. et in text. O. invitis Cat. Mut. ^κ οἷα] δ R. οἷα om. in text. O. ¹ τὸν—ὑπέμεινεν] τὸ οὕτως ὀνειδίζεσθαι ὀνειδισμὸν τοίνυν Χριστοῦ φησιν. ἢ ὃν ὁ Χριστὸς ἤκουσεν K.Q. ^μ ὑπέμεινεν] + ὅτε ὑπὲρ τῆς πέτρας ἐλοιδορεῖτο, ἐξ ἧς ὕδωρ ἐξήγαγεν K.Q. Sav. cet. ^π γὰρ π.] δὲ π. φησὶν idem. Mox ὁ Χρ. om. a pr. m. O. ^ο τὸ—τί δὲ ἐστίν] πῶς δὲ ἐστίν K.Q. Sav. cet. Statim ὁ ὀνειδ. O. ^ρ ὀνειδ.] ὅτι ὀνειδ. K.Q. Ab ὀνειδιζόμεθα usque ad τοῦτό ἐστιν om. A.

πάσχομεν κακῶς θεῷ προσδραμόντες. ⁹Εἰκὸς ἦν κακεῖνον ὀνειδίζεσθαι, ὅτε ἤκουσε, ⁸“Μὴ ἀνελεῖν με σὺ ἤθελαι, ὃν τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;” Τοῦτό ἐστιν ὀνειδισμὸς τοῦ D Χριστοῦ, ⁸τὸ μέχρι τέλους καὶ ἐσχάτης ἀναπνοῆς πάσχειν κακῶς, ὥσπερ αὐτὸς ὀνειδίζετο καὶ ἤκουεν, ⁹“Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ,” ὑπὸ τούτων ὑπὲρ ὧν ἐσταυροῦτο, ὑπὸ τούτων τῶν συμφυλετῶν. Τοῦτό ἐστιν ὀνειδισμὸς τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τις παρὰ οἰκείων, ὅταν τις παρ’ ὧν εὐεργετῇ ὀνειδίζηται· καὶ γὰρ ἐκείνος παρὰ τοῦ εὐεργετηθέντος ταῦτα ἐπάσχεν. Ἐνταῦθα αὐτοὺς ἀνέστησε, δεικνύς ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ταῦτα ἔπαθε, καὶ 240 ὁ Μωϋσῆς, δύο πρόσωπα ἐνδοξα. “Ὡστε τοῦ Χριστοῦ μᾶλλον ἐστὶν οὗτος ὁ ὀνειδισμὸς ἢ τοῦ Μωϋσέως, ἐπεὶ παρὰ τῶν ἰδίων ἡ ταῦτα ἔπαθεν. Ἄλλ’ οὔτε ἐκείνος ἠκραυνοῦς ἠφίει, οὐδὲ οὗτος ἔπαθέ τι, ἀλλ’ ὀνειδίζετο, καὶ ἔφερε ἅπαντα, κινούντων ἐκείνων τὰς κεφαλὰς. Ἐπεὶ οὖν εἰκὸς ἦν τοιαῦτα ἀκούειν καὶ αὐτοὺς, καὶ ἐπιθυμῆν τὴν ἀνταπόδοσιν, λέγει ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς καὶ ὁ Μωϋσῆς τοιαῦτα πεπόνθασιν. Ἄρα οὖν ἡ μὲν ἄνεσις, τῆς ἁμαρτίας ἐστὶ, τὸ δὲ ὀνειδίζεσθαι, τοῦ Χριστοῦ. Τί ἂν γὰρ βούλει; τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ, ἢ τὴν ἄνεσιν; 10 “Πίστει ἡ κατέλειπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ B βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.” Τί λέγεις; (563) ὅτι οὐκ ἐφοβήθη; Καὶ μὴν ἡ γραφὴ τοῦτό φησιν, ὅτι ἀκούσας ἐφοβήθη, ¹καὶ διὰ τοῦτο φυγὴ τὴν σωτηρίαν ἐπεορίσατο, καὶ ἀπέδρα καὶ ἐξέκλεψεν ἑαυτὸν, ¹καὶ μετὰ ταῦτα περιδεὴς ἦν. Πρόσεχε μετὰ ἀκριβείας τῷ εἰρημένῳ· τὸ, “Μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως,” πρὸς τὸ καὶ πάλιν ἐπιστῆναι εἴρηκε. Φοβουμένου γὰρ ἦν ἡμῶν ἄψασθαι τῆς προστασίας πάλιν, μηδὲ ἡ ἐγχειρῆσαι τῷ πράγματι· τὸ μέντοι ἄψασθαι πάλιν, τῷ θεῷ ¹τὸ πᾶν ἐπιτρέποντος ἦν. Οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ζητεῖ με, καὶ περιεργάζεται, καὶ οὐκ ἀνέχομαι πάλιν τῶν αὐτῶν ἄψασθαι. C “Ὡστε καὶ τὸ φυγεῖν πίστεως ἦν. Τί οὖν οὐκ ἔμεινε, φησὶν; “Ὡστε μὴ εἰς προὔπτον ἑαυτὸν κίνδυνον ἐμβαλεῖν. Τοῦτο γὰρ

8 Exod. ii. 14.

9 Matth. xxvii. 40.

10 v. 27.

⁹ εἰκὸς] + δὲ K.Q. Sav. cet. Statim ἦν om. K.Q. ⁸ ἤθελαι O.R. ⁸ τὸ om. A.R. Veron. et olim O. καὶ ἐσχ. ἀναπνοῆς om. K.Q. ¹ ἔπαθε] Sic A.K.N.Q. Cat. ἐπάσχει Edd. Mox Μωϋσῆς sine artic. K.Q. ¹ τοιαῦτα K.N.O.Q. Sav. cet. ⁹ κραυνοῦς—ἐπαθέ τι] ἐπαθέ τι, οὔτε οὗτος κερ. ἠφίει K.Q. Sav. cet. ⁸ πάντων N.O. Statim ἐκείνων κινούντων hoc ord. N. ⁷ ὁ om. A.K. ² οὖν om. K.Q. ¹ γὰρ] οὖν K.Q. ¹ κατέλειπεν R. et olim N. ¹ ὅτι om. K.N.Q.R. et a pr. m. O. invito Mut. ¹ καὶ δ. τ.] δ. τ. καὶ K.Q. ¹ ἐπορίσατο] ἐχρήσατο A. Veron. et ex corr. O. invita Cat. Mox ἔκλεψεν K.N.Q. ¹ καὶ] + ὁμως K.Q. ¹ μὴ] καὶ μὴ A. ¹ ἐγχειρῆσαι A. Statim τῷ πράγματι Q. ¹ τὸ πᾶν om. K.Q. ¹ [ὅτι] Sav. ὅτι om. N. eras. in O. ¹ εἰς] ὡς A.

λοιπὸν πειράζοντος ἦν, τὸ ἄλλεσθαι εἰς μέσους κινδύνους, καὶ λέγειν, ¹¹ἰδὼμεν εἰ σώζει με ὁ θεός. Τοῦτο καὶ τῷ Χριστῷ εἶπεν ὁ διάβολος. ¹¹“Ῥίψον ¹²σεαυτὸν κάτω.” Ὁρᾷς ὅτι τοῦτο διαβολικόν ἐστι, τὸ εἰκὴ καὶ μάτην ρίπτειν ὅταν εἰς κινδύνους, καὶ πειράζειν εἰ σώζει ὁ θεός; Προεστάναι γὰρ αὐτῶν οὐκέτι ἡδύνατο, οὕτως ἀγνωμόνως τῶν εὐεργετουμένων διακειμένων· μωρὸν τοίνυν ἦν καὶ ῥανόητον, μένειν αὐτόθι. Ταῦτα D δὲ πάντα γέγονεν, ¹³ὅτι καθὼς ὁρῶν τὸν ἀόρατον, οὕτως ἐκάρτερει.

¹⁴Ἄν ¹⁵τοίνυν ὁρῶμεν αἰετὸν τὸν θεὸν τῷ νῷ, ἂν αἰεὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ στρέφωμεν τὴν διάνοιαν, πάντα ἡμῖν ¹⁶οἰστὰ φανήσεται, πάντα φορητὰ, πάντα εὐκόλως οἴσομεν, πάντων ἀνώτεροι γενησόμεθα. Εἰ γὰρ ἀγαπώμενόν τις ὁρῶν, μᾶλλον δὲ μεμνημένος τούτου, διανίσταται τὴν ψυχὴν, καὶ ὑψηλὸς γίνεται τὴν διά- ²⁴¹νοιαν, καὶ πάντα εὐκόλως φέρει ἐντρυφῶν τῇ μνήμῃ· ὁ τὸν ὄντως ἀγαπῆσαι ἡμᾶς καταξιώσαντα ἔχων ἐν διανοίᾳ, καὶ μεμνημένος αὐτοῦ, πότε ἢ λυπηροῦ τινος αἰσθήσεται, ἢ φοβερόν τι καὶ ἐπικίνδυνον φοβηθήσεται; πότε δὲ ὀλιγοψυχήσει; Οὐδέποτε. Πάντα γὰρ ἡμῖν δύσκολα φαίνεται, ὅτι τοῦ θεοῦ τὴν μνήμην οὐκ ἔχομεν ὡς ἔχειν δεῖ, ὅτι οὐ περιφέρομεν αὐτὸν ἐν τῇ διανοίᾳ διαπαντός· εἶποι γὰρ ἂν δικαίως πρὸς ἡμᾶς, ἐπελάθου ¹⁷μου, ἐπιλήσομαί σου καγώ. ¹⁸Καὶ διπλοῦν τὸ κακὸν γίνεται, ¹⁹ὅτι καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ ἐπιλανθανόμεθα, ²⁰καὶ αὐτὸς ἡμῶν. B Ταῦτα γὰρ δύο ἐστὶν ἀλλήλοις μὲν συμπεπλεγμένα, δύο ²¹δέ ἐστι. Μέγα μὲν γὰρ ²²ποιεῖ ἡ μνήμη τοῦ θεοῦ, μέγα δὲ καὶ τὸ μνημονεύεσθαι αὐτὸν παρ' ἡμῶν· τοῦτο ποιεῖ αἰρεῖσθαι τὰ ἀγαθὰ, ²³ἐκείνο ἀνύειν καὶ εἰς τέλος ἄγειν. Διὰ τοῦτό φησιν ὁ προφήτης, ²⁴“Μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ ²⁵Ἐρμωνιεὺς ἀπὸ ὄρους μικροῦ.” Ταῦτά ²⁶φησιν ὁ λαὸς ὁ ἐν Βαβυλῶνι· ἐκεῖ ὧν μνησθήσομαί σου. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν ὥσπερ ἐν Βαβυλῶνι ²⁷ἐόντες. Εἰ γὰρ ²⁸καὶ μὴ μεταξὺ τῶν ²⁹πολεμίων

¹¹ Matt. iv. 6.

¹² Psal. xli. 7.

¹¹ ἰδὼ K.Q. Sav. cet. ¹² αὐτὸν A. Veron. ¹³ αὐτὸν K.N.Q. ¹⁴ ἀνόητον K.O.Q.R. ¹⁵ ὅτι καθὼς] διότι ὡς K.Q. Sav. cet. ¹⁶ ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μνημονεύειν θεοῦ διηνεκῶς, καὶ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ καταμέμψεσθαι αὐτῶν [“Corrige, αὐτὸν.” Heyse]· καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ καὶ τῶν τριῶν παίδων. Veron. ¹⁷ τοίνυν]· καὶ ἡμεῖς K.Q. Sav. cet. ¹⁸ οἰστὰ] ῥῆστα K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. *facilia* Mut. Statim φανείται K.N.O.Q. ¹⁹ μου] + σὺ K.Q. Sav. cet. ²⁰ καὶ] ὥστε iidem. Statim διπλῇ Veron. ²¹ ὅτι καὶ] καὶ ὅτι K.Q. Mox ἐπελαθόμεθα N. ²² καὶ] + ὅτι K.Q. ²³ δέ] + ὅμως K.Q. Sav. cet. ²⁴ ποιεῖ ἡ μνήμη] τὸ καὶ ἡμᾶς ἐν μνήμῃ ποιεῖσθαι iidem. ²⁵ ἐκεῖνο] + δὲ N. Sav. cet. ²⁶ Ἐρμωνιεὺς K.N. ²⁷ φησιν post μνησθ. σου transp. K.Q. ²⁸ ἐόντες] + τὰ αὐτὰ λέγωμεν K.Q. Sav. cet. ²⁹ [καὶ] Sav. καὶ om. N.R. et olim O. ³⁰ πολεμίων] + ἐσμέν καὶ R.

καθήμεθα, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν ἐσμεν. Οἱ μὲν γὰρ ὡς
 C αἰχμάλωτοι ἐκάθηντο, οἱ δὲ οὐδὲ ἡσθάνοντο τῆς αἰχμαλωσίας,
 ὡς ὁ Δανιὴλ, ὡς οἱ τρεῖς παῖδες· οἱ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὄντες,
 αὐτοῦ τοῦ αἰχμαλωτεύσαντος αὐτοὺς βασιλέως ἐγένοντο λαμ-
 πρότεροι ἐν ὁ αὐτῇ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ· ¹καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ²ὁ
 αἰχμαλωτεύσας προσκυνεῖ. Εἶδες ὅσον ἔστιν ἀρετὴ; Ἐν αὐτῇ
 τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὄντας ³ἐθεράπευσεν ὡς δεσπότας· ἄρα ἐκεῖνος
 ὁ αἰχμάλωτος ἦν μᾶλλον ἢ οὗτοι. Οὐκ ἦν οὕτω θαυμαστὸν, εἰ
 ἐν ὁ τῇ πατρίδι ὄντας ἐλθὼν προσεκύνησε τῇ ῥαυτῶν, εἰ βασι-
 λεύοντας ἐκεῖ· τὸ δὲ θαυμαστὸν, ὅτι δεσμεύσας αὐτοὺς, καὶ
 D λαβὼν αἰχμαλώτους, καὶ ἔχων ἐν τῇ ἑαυτοῦ, πάντων ὁρῶντων
 οὐκ ἡσχύνετο προσκυνῆσαι, καὶ ἱμανὰ σπείσαι. Ὁρᾷτε ὅτι
 τὰ ὄντως λαμπρὰ πράγματα ἢ τὰ κατὰ θεὸν ἐστὶ, τὰ δὲ ἀν-
 θρώπινα σκιά; Ἦγνόει ἄρα δεσπότης ἀπάγων ἑαυτῷ, καὶ οὐδὲ
 ἐμελλε προσκυνεῖν ἐνέβαλεν εἰς κάμινον· ἀλλ' ὡς ὄναρ ταῦτα
 242 ἐκείνοις ἦν. Ὁ φοβηθῶμεν, ἀγαπητοί, τὸν θεόν, φοβηθῶμεν·
 ὁ καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ὤμεν, πάντων ἔσμεν λαμπρότεροι· φόβος
 παρέστω θεοῦ, καὶ οὐδὲν ἔσται λυπηρὸν, καὶ πενίαν εἴπῃς, καὶ
 νόσον, καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ δουλείαν, καὶ ὅτι οὖν τῶν λυπηρῶν·
 ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα ἡμῖν συνεργήσει πρὸς τὰ ἐναντία. Αἰ-
 χμάλωτοι ἦσαν οὗτοι, καὶ προσεκύνησεν αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς·
 σκηνοποιὸς ἦν ὁ Παῦλος, καὶ ἔθουον αὐτῷ ὡς θεῷ. (564)

Ἐνταῦθα ζήτημα ἡ ἀνακύπτει· τί δήποτε οἱ μὲν ἀπόστολοι
 τὰς θυσίας ἀπείρξαν, καὶ διέρρηξαν αὐτῶν τὰ ἱμάτια, καὶ ἄπ-
 B ἤγαγον αὐτοὺς τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ ἀπωδύροντο λέγοντες,
 13 “Τί ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ὑμῖν ἐσμεν ἄνθρωποι.”
 ὁ δὲ Δανιὴλ οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησεν. Ὅτι γὰρ καὶ αὐτὸς τα-
 πεινὸς ἦν, καὶ τούτων οὐχ ἥττον ἀνέφερε τῷ θεῷ δόξαν, πολ-
 λαχόθεν δῆλον. Μάλιστα ἐμὲν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ φιλεῖσθαι
 παρὰ τοῦ θεοῦ ὁ δῆλον· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸν σφετεριζόμενον τοῦ

13 Act. xiv. 15.

¹ αὐτῇ om. K.N.Q. ² καὶ om. K.Q. ³ ὁ] γὰρ ὁ K.Q. Sav. cet. Mox
 προσκυνεῖ K.N.O.Q. Sav. cet. ⁴ ἐστὶν (+ ἡ A.) ἀρ.] Sic omnes. ἀρ. ἐστὶν
 Edd. ⁵ ἐθεράπευεν A. Veron. ⁶ ὁ αἰχμ. Edd. ὁ om. A.K.N.O.Q. in-
 clusum a Sav. Mox μᾶλλον om. N. ⁷ τῇ om. R. ⁸ ἐαυτῶν A.K. Sav.
 cet. Statim ἢ pro ei A.K.Q. Sav. cet. ⁹ ἐαυτοῦ] + ἐξουσία K.N.O.Q. Mut.
 Sav. cet. ¹⁰ ἱμανα R. Post σπείσαι add. κελεύσαι αὐτῷ K.Q. ¹¹ ὁρᾷς R.
¹² τὰ om. K. et olim O. ¹³ ἐαυτοῦ K.Q. Proximum καὶ om. iidem. Mox
 ἔβαλεν K.N.Q. ¹⁴ φοβηθῶμεν] + οὖν K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O.
 Statim τὸν θ. ἀγαπητοὶ hoc ord. K.O.Q. ¹⁵ καὶ] ἐὰν A. ¹⁶ ἐσμεν] ἐσόμεθα
 K.Q. Sav. cet. ¹⁷ ἐστὶν N. Mox καὶ πενίαν—λυπηρῶν om. A. ¹⁸ αὐτοῖς
 K.N.Q. Sav. cet. ¹⁹ ἀνακύπτει] + ἐρωτῶσι γὰρ πολλοὶ λέγοντες K.Q. Sav.
 cet. ²⁰ ἀπῆγον K.O.Q.R. ²¹ ὑμῖν ἐσμεν] ἐσμεν ὑμῖν O.R. ²² μέν] + γὰρ
 καὶ πρώτον K.Q. Sav. cet. μάλιστα—δῆλον om. N. ²³ τοῦ om. R. ²⁴ δῆ-
 λον] τοῦτο φανερόν K.Q. τοῦτο δῆλον Sav. cet.

θεοῦ τὴν τιμὴν ἔβασε ζῆσαι, οὐ λέγω εὐδοκίμησαι· δεύτερον, ὅτι καὶ μετὰ πολλῆς τῆς παρρησίας ἔλεγε, ¹⁴ “Καὶ ἐμοὶ, βασιλεῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὐσῇ ἐν ἐμοὶ ἀπεκαλύφθη τὸ μυστήριον τοῦτο.” καὶ ¹ πάλιν, ἐν λάκκῳ ἦν διὰ τὸν θεόν· καὶ ἐπειδὴ τρο- C φὴν αὐτῷ ἐκόμισεν ὁ προφήτης, φησὶν, ¹⁵ “Ἐμνήσθη ^k γάρ μου ὁ θεός.” οὕτως ἦν ταπεινὸς καὶ συντετριμμένος. Ἐν λάκκῳ ἦν διὰ τὸν θεόν, καὶ ἀνάξιον ἑαυτὸν ἡγάγειτο τῆς μνήμης καὶ τοῦ ἀκουσθῆναι. Ἡμεῖς δὲ μυρία ^m μιὰ τολμῶντες, ^a καὶ πάντων ὄντες μιαιώτεροι, ἐὰν μὴ ἐκ πρώτης εὐχῆς ἀκουσθῶμεν, ἀναχωροῦμεν. ^o Οὕτως πολὺ τὸ μέσον ἐκείνων καὶ ἡμῶν, ὅσον τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὴν γῆν, καὶ ^p εἴ τι πλέον. Τί λέγεις; μετὰ τῶν ταῦτα κατορθώματα, μετὰ τὸ ^q ἐν λάκκῳ γενόμενον θαῦμα, D ^r οὕτως ἑαυτὸν ταπεινὸν ἡγῇ; Ναι, φησὶν· ὅσα γὰρ αὐτὸν ἐργασώμεθα, ἀχρεῖοι δούλοί ἐσμεν. ^s Οὕτω προλαβὼν, τὸ εὐαγγελικὸν παράγγελμα ἐπλήρου, καὶ οὐδὲν ἡγάγειτο ἑαυτόν. “Ἐμνήσθη γάρ μου ὁ θεός,” ἔλεγε. ^t Ἡ εὐχή αὐτοῦ ^u πάλιν ὅσης ταπεινοφροσύνης γέμει. ^v Καὶ πάλιν οἱ τρεῖς παῖδες οὕτως ἔλεγον· ¹⁶ “Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν” καὶ πανταχοῦ τὸ ταπεινὸν ^w ἑαυτῶν δεικνύουσι. ^x Καίτοιγε εἶχεν ὁ Δανιὴλ μυρίας ἀφορμὰς τοῦ ἐπαίρεσθαι, ἀλλ’ ἤδει ὅτι καὶ ταῦτα αὐτῷ ὑπῆρχεν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐπαίρεσθαι, καὶ οὐ διέφθειρε τὸν θησαυρόν. Παρὰ πάντας γὰρ ^y ἀνθρώπους καὶ ἐν τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ οὐκ ²⁴³ ἐπὶ τούτοις ^z ᾔδeto μόνον, ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πρόσωπον ὁ βασιλεὺς ἔσπεισεν ^a αὐτῷ, καὶ θεὸν ἐνόμισεν αὐτὸν ὁ πανταχοῦ τῆς γῆς ὡς θεὸς τιμώμενος· πάσης γὰρ αὐτὸς ἐκράτει· καὶ δῆλον ἀπὸ ^b τοῦ Ἱερεμίου· ¹⁷ “Ὁ ἀναβαλλόμενος γὰρ, φησὶ, τὴν γῆν, ὡς ἰμάτιον” καὶ πάλιν, “Ἐγὼ ἔδωκα αὐτὴν Ναβουχοδονόσορ τῷ δούλῳ μου.” Καὶ ἐξ ὧν ^c ἐπιστέλλει πάλιν, ^d καὶ ὅτι οὐκ ἐκεῖ μόνον ἐθαυμάζετο, ἔνθα ἦν, ^e ἀλλὰ πανταχοῦ, καὶ μέζων

14 Dan. ii. 30.

15 Bel et Draco v. 38.

16 Preces 3 Puer. v. 5.

17 Jer. xliii. (1.) 12. xxvii. (xxxi.) 6.

^b εἶασε] Sic omnes. εἶα Edd. ¹ πάλιν] τρίτον πάλιν, ὅτι K.Q. Sav. cet. ^k γάρ om. A. Mut. Veron. ^l ἡγάγειτο] ἀπεκάλει K.O.Q.R. ^m μιὰ τολ.] Sic A.K.O.Q.R. τολ. μιὰ Edd. ἄρα τολ. N. ⁿ καὶ om. R. ^o ὄντως] οὕτω K.Q. ^p εἴ τι] ἔτι K.N.Q. Statim πλείον N. ^q ἐν τῷ λ. K.O.Q. ^r οὕτως σεαυτὸν N. οὕτω σεαυτὸν Q. Sav. cet. ^s οὕτω] οὕτως A. Veron. ^t ἡ] καὶ ἡ K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^u πάλιν] ἄρα πάλιν K.Q. Sav. cet. ^v καὶ πάλιν οἱ τρ. π. οὕτως (οὕτως om. N.)] οὕτω καὶ οἱ τρ. π. K.Q. Sav. cet. ^w ἑαυτῶν] + οἱ τοῦ Χριστοῦ K.Q. ^x καίτοι N. ^y ἀνθρώπους] + ᾔδeto K.Q. Sav. ^z ᾔδeto] + δέ Q. ^a αὐτῷ] + ἀλλ’ ὅτι Sav. cet. invitis omnibus. ^b τοῦ] τῶν K. Sav. Mor. Mox φησὶ om. R. et olim O. ^c ἐπιστέλλει] + δῆλον τοῦτο K.Q. Sav. cet. ^d καὶ om. iidem. ὅτι om. R. μόνον om. N. ^e ἀλλὰ] + καὶ R. Edd.

ἦν ἢ εἰ παρόντες εἶδον αὐτὸν τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὁπότε καὶ διὰ
 γραμμάτων ὡμολόγησε τὴν δουλείαν καὶ τὸ θαῦμα. Ἄλλ'
 B ὅμως καὶ ἐπὶ σοφία ἔπαλιν ἐθαυμάζετο. ¹⁸ “Μὴ σοφώτερος
 γὰρ εἶ, ^h φησὶ, σὺ τοῦ Δανιήλ;” Καὶ μετὰ ταῦτα πάντα οὕτως
 ἦν ταπεινός, ⁱ μυριάκις διὰ τὸν δεσπότην ἀποθανών. Τί δή ποτ'
 οὖν οὕτω ταπεινός ὦν, οὐ διεκρούσατο οὔτε τὴν προσκύνησιν
^k τὴν παρὰ τοῦ βασιλέως, οὔτε τὰς σπονδάς; Τοῦτο οὐκ ἐρῶ·
 ἀρκεῖ γάρ μοι τὸ ζήτημα μόνον εἰπεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν ὑμῖν
 ἀφήμι, ἵνα κἀν οὕτω διαναστήσω ὑμῶν τὴν διάνοιαν. Ἐκεῖνο
 C μέντοι παρεγγυῶ, πάντα διὰ ^l τὸν τοῦ θεοῦ φόβον αἰρεῖσθαι,
 ὑποδείγματα τοιαῦτα ἔχοντας· καὶ ὅτι ὄντως καὶ τῶν ἐνταῦθα
 ἐπιτενξόμεθα, ἐὰν τῶν μελλόντων γνησίως ἀντιλαβώμεθα. “Ὅτι
 γὰρ οὐκ ἀπονοία τοῦτο ἐποίησε, δῆλον ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν, ¹⁹ “Τὰ
^m δόματά σου σοι ἔστω.” Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πάλιν ἕτερον
 ζήτημα, πῶς τῷ λόγῳ διακρουόμενος, διὰ τῶν ἔργων ἐδέξατο
 τὴν τιμὴν, καὶ ⁿ ἐφόρεσε τὸν μανιάκην. Καὶ ὁ μὲν Ἡρώδης
 ἀκούσας, ²⁰ “Ὁ Φωνὴ θεοῦ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου,” ἐπειδὴ μὴ ἔδωκε
 D δόξαν τῷ θεῷ, διερράγη, καὶ ἐξεχύθη τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ·
 οὗτος δὲ καὶ θεοῦ τιμὴν προσήκατο, οὐχὶ ῥήματα μόνον. Ῥ᾿ Ἄλλ'
 ἀναγκαῖον εἰπεῖν τί ^q δὴ τοῦτό ἐστιν. Ῥ᾿ Ἐκείθεν μὲν εἰς εἰδωλο-
 λατρείαν ἐξέπιπτον οἱ ἄνθρωποι μείζονα, ἐντεῦθεν δὲ οὐκέτι.
 Πῶς; Τὸ γὰρ νομισθῆναι τοῦτον τοιοῦτον, τιμὴ εἰς τὸν θεὸν
 ἦν· διὰ γὰρ τοῦτο προλαβὼν εἶπε, “Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ
 τῇ οὐσῇ ἐν ἐμοί.” Ἄλλως δὲ, οὐδὲ φαίνεται ^t προσιέμενος τὰς
 σπονδάς· ^v εἶπε γὰρ, φησὶν, ὅτι χρὴ σπείσαι, ^w οὐ δῆλον δὲ
 244 ἐγένετο, ὅτι καὶ τὸ ἔργον παρηκολούθησεν. Ἐκεῖ δὲ ἠνεγκαν
 ὥστε ^x τοὺς ταύρους καταθύσαι· καὶ ἐκάλουν τὸν μὲν Δία, τὸν
 δὲ Ἑρμῆν. Τὸν μὲν οὖν μανιάκην προσήκατο, ἵνα δῆλον ἑαυτὸν (565)
 ποιήσῃ· τὴν μέντοι σπονδὴν διὰ τί μὴ φαίνεται διακρουόμενος;
 Καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐκ ἐποίησαν, ἀλλ' ἐπεχείρησαν, καὶ ἐκώλυσαν οἱ
 ἀπόστολοι· ὥστε καὶ ἐνταῦθα ἔδει εὐθέως ^y διακρούσασθαι· ^z καὶ

¹⁸ Ezech. xxviii. 3.¹⁹ Dan. v. 17.²⁰ Act. xii. 22.

^f ἦν] + ἀκούμενος K.Q. Sav. cet. Mox παρόντα N.O. Sav. cet. ^g πάλιν
 ἐθ.] ἐθ. πάλιν K.O.Q.R. ^h φ. σὺ] σὺ, φ. K.N.Q. ⁱ μυρ. διὰ τ. δ. ἀπο-
 θανών] ὡς μυρ. διὰ τ. δ. ἀποθανεῖν K.Q. Sav. cet. ^k τὴν παρὰ om. K.N.Q.
^l τὸν om. A. ^m δόματα A. ⁿ ἐφόρεσε] ἐδέξατο N. ^o φωνὴν R. et
 olim O. θεοῦ φωνὴ hoc ord. K.N.Q. ^p ἄλλ' (ἀλλὰ N.)] ἐνταῦθα K.Q.
 Sav. cet. ^q δὴ] + πότε O.R. ^r ἐκείθεν] ὅτι ἐκείθεν K.N.Q. Sav. cet. μὲν
 om. A. Mox εἰδωλολατρίαν K.R. Veron. ^s ἐμοί] + ἀπεκαλύφθη K.Q. Sav.
 cet. ^t προσιέμενος R. ^v εἶπε] + μὲν K.Q. Sav. cet. Mox φησὶν om. K.Q.
^w οὐ δῆλον δὲ (δὲ om. N. et olim O.)] οὕτω δὲ δῆλον K.Q. Sav. cet. Statim ἐγένε-
 ντο om. K.Q. ^x τοὺς om. K.Q. ^y διακρούσασθαι (διακρούεσθαι N.O.)]
 + τὸν Δανιήλ Q. ^z καὶ] ὅτι Q. καὶ ἐκεῖ] καὶ ἐκεῖ· ἐκεῖ K. Post ἐκεῖ add.
 μὲν K.Q. Sav. cet.

ἐκεῖ δῆμος ὀλόκληρος ἦν, ἐνταῦθα δὲ τύραννος. Τί οὖν αὐτὸν οὐκ ἀπήγαγε, προλαβὼν ^aεἶπεν, ὅτι οὐχ ὡς θεῷ ἔσπενδεν ἐπὶ ἀνατροπῇ τοῦ σεβασματος, ἀλλ' ἐπὶ μείζονι θαύματι. Πῶς; ^bΤοῦ θεοῦ ἔνεκεν διάταγμα ^cτέθεικεν· ὥστε οὐκ ^dἡκρωτηρίαζε ^Bτὴν τιμὴν. Ἐκεῖνοι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' αὐτοὺς ἐνόμιζον εἶναι ^eτοὺς θεοὺς· διὰ τοῦτο διεκρούοντο. ^fἘνταῦθα δὲ προσκυνήσας, τότε ταῦτα ποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ὡς θεῷ προσεκύνησεν, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπῳ σοφῷ. Οὐ δὲ ὅλον ^gδὲ οὐδὲ ὅτι ἔσπεισεν· ^hεἰ δὲ καὶ ἔσπεισεν, ἀλλ' οὐ δεχομένου τοῦ Δανιήλ. ⁱΤί δὲ, ὅτι αὐτὸν καὶ Βαλτάσαρ ἐκάλεσεν, τοῦ θεοῦ αὐτοῦ τὸ ὄνομα; Οὕτως οὐδὲν θαῦμα ἡγούντο αὐτῶν τοὺς θεοὺς, ὅπου γε ^kκαὶ τὸν αἰχμάλωτον οὕτως ἐκάλει ὁ πάντας κελύων τὴν εἰκόνα προσκυνεῖν τὴν ^lπαντοδαπὴν καὶ ποικίλην, καὶ τὸν δράκοντα ^mσέβων. Καὶ ⁿἐκείνων πολὺ ἦσαν ἀνοητότεροι οἱ Βαβυλώνιοι τῶν ἐν ^CΛύστρα· διὸ οὐκ ἐνῆν ^oεὐθέως ἐνάγειν αὐτοὺς εἰς τοῦτο. Καὶ πολλὰ ἂν τις εἴποι· τέως δὲ ταῦτα ἀρκεῖ. ^AὉ τοίνυν βουλώμεθα πάντων ἐπιτυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, τὰ κατὰ θεὸν ζητῶμεν. Ὡς περ γὰρ οἱ τὰ τοῦ κόσμου ζητοῦντες, καὶ τούτων καὶ ἐκείνων ἐκπίπτουσιν· οὕτως οἱ τὰ κατὰ θεὸν προτιμῶντες, ἀμφοτέρων ἐπιτυγχάνουσι. Μὴ δὲ ^pταῦτα ζητῶμεν, ἀλλ' ἐκείνα, ἵνα καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΖ.

245

¹Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς· ἥς πείραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι, ^aκατεποντίσθησαν. Πίστει τὰ

1 CAP. XI. v. 28—31.

^a εἶπον K.N.Q. Sav. cet. invito Mut. Mox ἔσπενδεν A. ^b τοῦ] ὅτι τοῦ K.Q. Sav. cet. Post ἔνεκεν add. καὶ K.Q. ^c τέθεικεν] + ὁμολογῶν αὐτοῦ τὴν δεσποτείαν K.Q. Sav. cet. ^d ἡκρωτηρίαζε A. ἡκρωτηρίαζέτο K.Q. ^e [τοῦς] Sav. τοὺς om. K.Q. Mox διὰ τ. καὶ διεκρ. R. ^f ἐντ. δὲ προσκ.] ἄλλως δὲ καὶ προσκ. ἐντ. K.Q. Sav. cet. ^g δὲ οὐδὲ] οὖν K.Q. οὐδὲ oim. N. ^h εἰ δὲ καὶ ἔσπεισεν om. N. Statim ἀλλ' om. R. et olim O. ⁱ τί δὲ, ὅτι (ὅτι om. R. et olim O.)—ὄνομα] κατὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ὄνομα τὸ Βαλ. αὐτὸν ἐκάλεσεν K.Q. ^k καὶ om. A.R. Veron. ^l παντοδαπὴ A.R. ^m ἔσεβεν N. ἔσεβον R. ἔσεβεν aut ἔσεβον a pr. m. O. ⁿ ἐκείνων] + δὲ K.Q. Statim πολλοὶ A. Mox οἱ om. A. Veron. ^o αὐτοὺς εὐθέως ἐνάγειν hoc ord. K.N.Q. ^p ταῦτα] + λοιπὸν K.Q. Sav. cet. HOM. XXVII. ^a κατεπόθησαν N.O.R. Cat. Mut. Ben.

τείχη Ἱερικῶ ^b ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥαββὴ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, ^c δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ' εἰρήνης.

- B** ΠΟΛΛΑ μεταξὺ κατασκευάζειν ὁ Παῦλος εἶωθε, καὶ πυκνὸς ἐστὶ τοῖς νοήμασι. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος χάρις· οὐκ ἐν πλήθει λόγων ὀλίγα ^d περιέχει νοήματα, ^e ἀλλ' ἐν βραχύτητι ῥημάτων μεγάλην καὶ πολλὴν διάνοιαν ἐντίθησιν. "Ορα γοῦν πῶς ἐν τάξει παρακλήσεως ^f καὶ περὶ πίστεως διαλεγόμενος, οἷον ὑπομινῆσκει τύπου καὶ μυστηρίου, οὗ τὴν ἀλήθειαν ἔχομεν. "Ε Πίστει, φησὶ, πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων ^h τὰ πρωτότοκα **C** θίγῃ αὐτῶν." Τί δέ ἐστιν ⁱ ἡ πρόσχυσις τοῦ αἵματος; ^k Ἀρνειὸς ἐθύετο κατ' οἰκίαν, καὶ τὸ ^l αἷμα ἐπεχρίετο ταῖς φλιαῖς, ^m καὶ τοῦτο ἦν ἀποτείχισις τῆς ἀπωλείας τῆς Αἰγυπτιακῆς. Εἰ τοίνυν αἷμα ⁿ ἀρνείου ἐν μέσοις Αἰγυπτίοις καὶ ἐπ' ὀλέθρῳ τοσοῦτῃ ἀσινεῖς διεφύλαττε τοὺς Ἰουδαίους· πολλῶ μᾶλλον διασώσει ἡμᾶς, οὐκ ^o ἐπὶ φλιῶν, ἀλλ' ἐν ταῖς ψυχαῖς τὸ αἷμα ἐπιχριομένους τοῦ Χριστοῦ. Καὶ γὰρ ^p καὶ νῦν ὁ ὀλοθρεύων ἐν τῇ βαθείᾳ νυκτὶ ταύτῃ περιέρχεται· ^q ἀλλ' ὀπλιζόμεθα ἐκείνῃ τῇ θυσίᾳ. Πρόσχυσιν τὴν χρίσιν καλεῖ· ἀπὸ γὰρ Αἰγύπτου ἐξήγαγεν ἡμᾶς ὁ θεὸς, ἀπὸ τοῦ σκότους, ἀπὸ τῆς ^r εἰδωλολα-
- D** τρείας. Καίτοι τὸ γενόμενον οὐδὲν ἦν, τὸ δὲ κατορθούμενον μέγα· τὸ μὲν γὰρ γενόμενον αἷμα, τὸ δὲ κατορθούμενον σωτηρία, καὶ ἔμφραξις καὶ κώλυμα ἀπωλείας. Ἐφοβήθη τὸ αἷμα ὁ ἄγγελος· ἦδει γὰρ τίνος ἦν ^s τύπος· ἔφριξε, τὸν δεσποτικὸν θάνατον ἐννόησας· διὰ τοῦτο οὐκ ἔθιγε ^t τῶν φλιῶν. Εἶπε Μωϋσῆς, ὅτι χρίσατε· καὶ ἔχρισαν, καὶ ^u ἐθάρρησαν· (566) ^x ὑμεῖς δὲ αὐτοῦ τοῦ ἁμνοῦ ἔχοντες τὸ αἷμα, οὐ θαρρεῖτε;

^b ἔπεσον N. Mox ἡμέραις K. ^c ὑποδεξαμένη N.Q. ^d περιέχειν A.N. περιβάλλει K.Q. Statim νοήματα om. K. ^e ἀλλ' ἐν] ἀλλὰ N. Sav. cet. ^f [καὶ] Sav. καὶ om. K.Q. ^g π. φησὶ] λέγων, π. K.Q. ^h τὰ πρ. θίγῃ αὐτῶν] θίγῃ τὰ πρ. O.R. ⁱ ἡ om. N. ^k ἀρνειὸς Sic Cat. et ex corr. N. ἀρνὸς A. Veron. et ex corr. O. agni Mut. ἀρνιον K.Q.R. Sav. cet. Sic in marg. O. Mox κατ' οἰκίαν K. Cat. κατὰ οἰκίαν Edd. ^l αἷμα] + αὐτοῦ K. Sav. cet. Statim περιεχρίετο K.N.Q. et ex corr. O. ^m καὶ om. K.Q. ⁿ ἀρνείου] Sic Cat. ἀρνείου N. ἀρνίου Edd. Mox ἐν ὀλέθρῳ K.N. Sav. cet. invita Cat. ^o ἐπὶ φλιῶν, ἀλλ' ἐν (ἐπὶ K.N.Q.) Sic K.N.Q. Cat. ἐν ταῖς (ταῖς om. R.) φλιαῖς, ἀλλ' ἐπὶ (ἐν O.R. Veron.) Edd. Mox ἐπιχριομένους A.K.O.Q.R. Cat. Mut. ἐπιχρίομενον Edd. ^p καὶ om. R. ^q ἀλλὰ ὀπλ. A.R. Veron. ἀλλ' ὀπλιζόμεθα N. ^r εἰδωλολατρίας K.R. Veron. ^s ὁ τύπος R. ^t ταῖς φλιαῖς A.K.Q.R. Veron. Sic etiam O. sed altero ab eadem m. superscripto. ^u ὅτι accessit ex A.K.N.Q. ^w ἐθάρρησαν] + χρίσαντες K.Q. Sav. cet. ^x ἡμεῖς O.R. Mox θαρροῦμεν iidem. θαρσεῖτε Edd. in vitis nostris.

“Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς.”
 Πάλιν λαὸν ὀλόκληρον παραβάλλει λαῶ, ἵνα μὴ λέγωσιν, ὅτι ²⁴⁶
 οὐ δυνάμεθα κατὰ τοὺς ἀγίους γενέσθαι. “Πίστει, φησὶ, διέ-
 βησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὡς διὰ ξηρᾶς γῆς” ἥς πείραν
 λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι ἵκατεποντίσθησαν.” Ἐνταῦθα αὐτοὺς
²καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τῶν παθημάτων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ.
 Πῶς πίστει; “Ὅτι ἤλπισαν διὰ τῆς θαλάσσης διαβήσεσθαι, καὶ
 διὰ τοῦτο ἠῤῥοντο· μᾶλλον δὲ Μωϋσῆς ἦν ὁ εὐχόμενος. Ὅρᾳς
 ὅτι πανταχοῦ ἡ πίστις τοὺς λογισμοὺς ὑπερβαίνει τοὺς ἀνθρω-
 πίνους καὶ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν ταπεινότητα; ὁρᾳς, ὁμοῦ καὶ
 ἐπίστευον, καὶ ³τὴν κόλασιν ἐδεδοίκεσαν, ἔν τε τῷ αἵματι τῶν
 θυρῶν, ἔν τε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ; ⁴Καὶ τοῦτο ἐδήλου, ὅτι B
 ὕδωρ ἦν, διὰ τῶν ἐμπεσόντων καὶ ἀποπνιγέντων· ὅτι οὐκ ἦν
 φαντασία, ⁵ἀλλ’ ὥσπερ ἐπὶ τῶν λεόντων ⁶οἱ ἀναλωθέντες ἐδεί-
 κνουν τῶν πραγμάτων τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐπὶ τῆς καμίνου οἱ
 καέντες· οὕτω καὶ νῦν ὁρᾳς τὰ αὐτὰ πράγματα τοῖς μὲν πρὸς
 σωτηρίας καὶ εὐδοκίμησης, τοῖς δὲ πρὸς ⁷ἀπωλείας γινόμενα.
 Τοσοῦτόν ἐστιν ἡ πίστις ἀγαθόν· ⁸καὶ ὅταν εἰς ἀμηχανίαν
 ἐμπίσωμεν, τότε ἀπαλλαττόμεθα, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν θάνατον
 ἔλθωμεν, καὶ ἀπογνωσθῇ τὰ καθ’ ἡμᾶς. Τί γὰρ ἄλλο ἦν λοι-
 πόν; Αἰγύπτιοι καὶ θάλασσα αὐτοὺς ⁹ἀόπλους ἐκύκλουν, καὶ ἡ
 ἀποπνιγῆναι ἐχρῆν φεύγοντας, ἡ εἰς τὰς Αἰγυπτιακὰς χεῖρας C
 ἐμπεσεῖν. Ἀλλ’ ὁμως ἀπὸ ¹⁰ἀμηχανῶν αὐτοὺς διέσωσεν· ¹¹ἡ αὐτὴ
 τοῖς μὲν ὑπεστρώωννυτο καθάπερ γῆ, τοὺς δὲ κατεποντίζεε καθά-
 περ θάλαττα· ἐκεῖ μὲν τῆς φύσεως ἐπελανθάνετο, ἐνταῦθα δὲ
 καὶ ὠπλίζετο κατ’ αὐτῶν. “Πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχὼ ¹²ἔπεσε,
 κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.” Οὐ γὰρ δὴ σαλπίγγων ἡχὴ
 λίθους οἷα τε ¹³καταβάλλειν ἐστὶ, καὶ μυρία τις ἔτη σαλπίζη,
 ἀλλ’ ἡ πίστις πάντα δύναται. Ὅρᾳς πανταχοῦ, οὐχὶ ἀκολου-
 θία, ¹⁴οὐδὲ φύσεως νόμῳ μεταβαλλομένην αὐτήν, ἀλλὰ παρὰ D
 προσδοκίαν ἅπαντα γινόμενα; Οὐκοῦν ¹⁵καὶ ἐνταῦθα παρὰ
 προσδοκίαν ἅπαντα γίνεται. Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω ἔλε-
 γεν, ὅτι δεῖ πιστεύειν ταῖς ἐλπίσι ταῖς μελλούσαις, εἰκότως

¹ κατεπόθησαν K.N.O.Q.R. Mut. Ben.

² καὶ om. N.

³ τὴν κόλασιν

om. R. Statim ἐδεδοίκεσαν olim O.

⁴ καὶ om. Q. τότε πρὸ τοῦτο R. et

olim O. ⁵ ὅτι] καὶ ὅτι K.Q. Sav. cet.

⁶ ἀλλ’ ὥσπερ] ἀλλ’ ἀλήθεια. ὥσ-

περ δὲ K.Q. Sav. cet.

⁷ οἱ ante ἐπὶ τῶν λ. transp. N. Statim ἀλωθέντες R.

⁸ τῶν] διὰ τῶν K.Q.

⁹ ἀπώλειαν A.

¹⁰ καὶ] ὅτι καὶ K.Q. καὶ γὰρ Sav.

cet. invitis libris.

¹¹ ἀόπλ. ἐκύκλουν] ἐκύκλουν (-λου R. et olim O.) ἀόπλ.

K.O.Q.R. ¹² ἀμηχανῶν A. Mox ἔσωσεν N.

¹³ ἡ αὐτὴ τοῖς μὲν (τοῖς μὲν

ἡ αὐτὴ Veron.)] τὸ αὐτὸ ὕδωρ τοῖς μὲν K.Q. Sav. cet.

¹⁴ ἔπεσον K.Q. ἔπε-

σαν N. et ex corr. O.

¹⁵ καταβαλεῖν N.R. ἐστὶ κατ. pro κατ. ἐστὶ K.O.Q.R.

¹⁶ οὐδὲ φ.] φ. οὐδὲ K.Q. οὐδὲ om. Cat.

¹⁷ καὶ om. A. Mox πάντα K.N.Q.

τούτον ἅπαντα τὸν λόγον ἠέκίνησε, δεικνὺς ὅτι οὐ νῦν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀρχῆς πάντα τὰ θαύματα ἡ διὰ ταύτης ἦνυσται καὶ κατ-
ώρθωται. “Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπει-
θήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ’ εἰρήνης.” Οὐκοῦν αἰ-
σχρὸν, εἰ καὶ πόρνης ἀπιστότεροι φανείητε· καίτοιγε ἐκείνη
τῶν ἀνδρῶν ἤκουσεν ἀπαγγελλόντων, καὶ εὐθέως ἐπίστευσε.

247 Τοιγαροῦν καὶ τὸ τέλος ἐπηκολούθησε· πάντων γὰρ ἀπολω-
λότων, μόνη διεσώθη. Οὐκ εἶπε πρὸς ἑαυτήν, ὅτι μετὰ πολλῶν
ἔσομαι τῶν ἐμῶν· οὐκ εἶπεν, ἐγὼ τούτων φρονιμωτέρα δύνα-
μαι εἶναι ἀνδρῶν συνετῶν, οἵτινες ἀπιστοῦσι, καὶ ἐγὼ πι-
στεύσω; Οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν, ἀλλὰ τοῖς γενομένοις ἐπίστευ-
σεν, ὅπερ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς παθεῖν.

2 “Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρό-
νος.” Οὐκέτι λοιπὸν τὰ ὀνόματα τίθησιν, ἀλλὰ τελευτήσας εἰς
τὴν πόρνην, καὶ ἐντρέψας διὰ τῆς τοῦ προσώπου ποιότητος,
οὐκέτι πλατύνει τὰς ἱστορίας, ἵνα μὴ δόξη μακρηγορεῖν· οὐ μὴν
B αὐτὰς ἀφήσιν, ἀλλ’ ἐπιτρέχει, σφόδρα συνετῶς ἀμφοτέρα,
καὶ τὸν κόρον φεύγων, καὶ τὴν πυκνότητα οὐ λυμαινόμενος·
οὔτε πάντα ἐσίγησεν, οὔτε λέγων ἠνώχλησεν· ἀμφοτέρα γὰρ
ποιεῖ. “Ὅταν γὰρ τις ἰσχυρῶς ἀγωνίζηται, ἂν ἐπιμένῃ ἀγωνι-
ζόμενος, ἀποκναίει τὸν ἀκροατὴν, πεπεισμένον λοιπὸν ἐνοχλῶν,
καὶ φιλοτιμίας λαμβάνων δόξαν· δεῖ γὰρ πρὸς τὸ λυσίτελές
ἀρμόζεσθαι. “Καὶ τί ἔτι λέγω, φησὶν; ἐπιλείψει γάρ με
διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψῶν καὶ
C Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν.” Ἐγκα-
λοῦσι τῷ Παύλῳ τινές, εἰ τὸν Βαράκ καὶ τὸν Σαμψῶν καὶ
τὸν Ἰεφθάε ἐν τούτοις τίθησι τοῖς τόποις. Τί λέγεις; τὴν
πόρνην θείς, τούτους οὐ θήσει; Μὴ γάρ μοι κτὸν ἄλλον αὐτῶν
βίον εἴπῃς, ἀλλ’ εἰ μὴ ἐπίστευσαν καὶ ἔλαμψαν ἐν τῇ πίστει.
“Καὶ τῶν προφητῶν, φησὶν, οἵτινες διὰ πίστεως κατηγωνί-
σαντο βασιλείας.” Ὅρᾳς ὅτι οὐχὶ βίον αὐτοῖς ἐνταῦθα μαρ- (567)

2 v. 32.

3 v. 33.

ἡ ἐκίνει O.R. ἡ δι’ αὐτῆς R. ἡ τοῖς ἀπειθ. om. K. ἡ καίτοι γὰρ A.
Mox ἐπαγγ. N. ἡ εὐθέως om. R. ἡ τοσοῦτων K.Q. Sav. cet. Mox δύ-
ναμαι om. R. ἡ συνετῶν om. K.Q. ἡ καὶ γὰρ N. Statim πιστεύω R. Veron.
et olim O. ἡ εἶπεν om. Sav. cet. invitis omnibus. ἡ ἀλλὰ τοῖς γενομέ-
νοις (λεγομένοις N.)—παθεῖν (μαθεῖν R.) ὅπερ εἰκὸς ἦν ἄλλον καὶ εἰπεῖν καὶ πα-
θεῖν, ἀλλὰ τοῖς λεγομένοις ἐπίπτευσεν K.Q. Sav. cet. ἡ συνετῶς + τηρῶν
K.Q. Sav. cet. ἡ οὐδὲ A. Veron. ἡ ἀμφ. γὰρ] ἀλλ’ ἀμφ. K.Q. Sav. cet.
ἡ ἐπιμένῃ A. ἡ γὰρ] δὲ K.Q. ἡ φησὶν om. N. ἡ εἰ] ὅτι A(?). Mor. Ben.
ἡ τὴν] ὁ τὴν N.O. Cat. Sav. cet. ἡ τῶν ἄλλων A. Mox εἰποῖς A.R. Veron.
ἡ [ἐν] Sav. ἐν om. N. ἡ οἵτινες] οἱ K.Q. Sav. cet. ἡ αὐτοῖς ἐντ. pro
ἐντ. αὐτοῖς omnes.

τυρεὶ λαμπρόν· οὐδὲ γὰρ °τοῦτο ἦν τὸ ζητούμενον, ἀλλὰ πί-
στεως ῥτέως ἐξέτασις ἦν. Εἰπέ γάρ μοι, εἰ μὴ πίσται τὸ πᾶν
ἤνυσαν; “Διὰ πίστεως, φησί, κατηγωνίσαντο βασιλείας.” οἱ
περὶ τὸν Γεδεών. “Εἰργάσαντο δικαιοσύνην.” τίνες; Αὐτοὶ
οὗτοι· ἦτοι τὴν φιλανθρωπίαν ῥφησὶν ὁ ἐνταῦθα. Περὶ τοῦ D
Δαυὶδ οἶμαι αὐτὸν λέγειν. “Ἦ ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν” ποίων
δὴ τούτων; Ὡν ἔλεγεν, ὅτι τὸ σπέρμα αὐτοῦ καθίσει ἐπὶ τὸν
θρόνον αὐτοῦ. “Ἐφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύνα-
μιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας.” “Ορα πῶς ἐν αὐτῷ τῷ
θανάτῳ ἦσαν, ὁ Δανιὴλ κυκλούμενος ὑπὸ τῶν λεόντων, οἱ παῖ-
δες οἱ τρεῖς ἐν τῇ καμίνῳ διατρίβοντες, °οἱ Ἰσραηλίται, ὁ
Ἀβραάμ, °οἱ Ἰσαὰκ, ὁ Ἰακώβ ἐν διαφόροις πειρασμοῖς, καὶ οὐδὲ
οὗτος ἀπέγνωσαν. Τοῦτο γὰρ πίστις· ὅταν τὰ πράγματα 248
πρὸς τὸ ἐναντίον ἐκβαίῃ, τότε ὕδει πιστεύειν ὅτι οὐδὲν ἐναν-
τίον γέγονεν, ἀλλὰ πάντα ἀκόλουθα. “Ἐφυγον στόματα μα-
χαίρας.” Περὶ τῶν τριῶν πάλιν οἶμαι παίδων λέγειν αὐτόν.
“Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ὁ ἀσθενείας.” Τὰ κατὰ τὴν ἐπάνοδον
τὴν ὁ ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐνταῦθα αἰνίττεται. Ἀπὸ ἀσθενείας ὁ γὰρ
τοῦτ' ἔστιν, ἀπὸ αἰχμαλωσίας· ὅτε ἤδη ἀπέγνωστο τὰ Ἰου-
δαϊκὰ, ὅτε ὁ σὺ τῶν νεκρῶν οὐδὲν διενηνόχεσαν. “Τίς ἂν ἤλπισεν
ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανήκειν αὐτούς; καὶ οὐκ ἔπανήκειν μόνον, B
ἀλλὰ καὶ ἰσχυροὺς γενήσεσθαι, καὶ κλίνειν παρεμβολὰς ἄλλο-
τρίων; Ἀλλ' ἡμῖν οὐδὲν ἵ τοιοῦτον συνέβη, φησὶν. Ἀλλὰ ταῦτα
τύποι τῶν μελλόντων εἰσὶν. “Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστά-
σεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν.” Τὰ κατὰ τοὺς προφῆτας ἐνταῦθα
λέγει, τὸν Ἐλισσαῖον, τὸν Ἡλίαν· νεκροὺς γὰρ ὁ ἀνέστησαν.
Ἐ “Ἐτεροὶ δὲ ἐτυμpanίσθησαν, ὁ οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύ-
τρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν.” Ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς
ἰ ἀναστάσεως ἐτύχομεν. Ἀλλ' ἔχω δεῖξαι καὶ ἐκείνους, ὁ φησὶν,

4 v. 34.

5 v. 35.

° τοῦτο] + προηγουμένως K.Q. Sav. cet. Statim nūn pro ἦν N. et corr. O.
p. τέως om. A.N.R. Veron. Mut. ἤνυσαν] + πῶς; O. Sav. cet. ῥφησὶν
om. K.Q. Sav. cet. ὁ ἐνταῦθα] + δικαιοσύνην εἶπεν. ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν ii-
dem. αὐτὸν] + τοῦτο iidem. Ἦ ἐπέτυχον—δὴ (δὲ A.) τούτων] ποίων δὲ
τούτων ἔτυχον ἐπαγγελιῶν iidem. οἱ Ἰσραηλίται accessit ex A.N.O.R.
Cat. Mut. ° οἱ] καὶ O. Mox καὶ ὁ Ἰακώβ idem. γ δεῖ] δὴ A. ὁ ἀσθε-
νείας] + ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων Edd.
Haec desunt in A.R. Cat. Mut. ὁ ἀπὸ] ἐκ R. Veron. et ex corr. O. ὁ γὰρ]
Sic A.N.O.R. Cat. γὰρ om. Veron. φησὶ pro γὰρ K.Q. Sav. cet. ὁ σὺ τῶν
τῶν A. Mut. Mox διενηνόχεσαν K.Q. Post h. v. add. τότε αὐτοῖς γέγονε τὰ
τῆς ἐπάνοδου K.Q. Sav. cet. τίς] + γὰρ K.Q. Cat. Sav. cet. ὁ ἐπανή-
κειν] + αὐτούς K.N.Q. Mox γενέσθαι K.N.Q. ἵ τοιοῦτο O. Cat. ὁ ἀνέ-
στησαν] + οὗτοι K.Q. Sav. cet. Statim ἄλλοι pro ἔτεροι K.N.Q. Sav. cet.
ὁ οὐ] μὴ N. ἰ ἀναστ.] τῆς ἀναστ. O. ὁ φησὶν om. K.Q.

· ἀποτμηθέντας, καὶ μὴ δεξαμένους, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως
 C τύχῃσι. Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, ¹παρὸν ζῆσαι, οὐκ ἐβουλήθησαν;
 οὐκ ^mἄρα κρείττονα προσεδόκων ζώην; Καὶ οἱ τοὺς ἄλλους
 ἀναστήσαντες, αὐτοὶ εἶλοντο ἀποθανεῖν, ὥστε κρείττονος ἀνα-
 στάσεως τυχεῖν, οὐ τοιαύτης, οἷας τὰ παιδία τῶν γυναικῶν.
 Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ ⁿκαὶ τὸν Ἰωάννην αἰνίττεσθαι, καὶ τὸν Ἰάκω-
 βον· ἀποτυμπανισμὸς γὰρ ^oτοῦτο λέγεται, ὁ ἀποκεφαλισμός.
 Ἐξῆν αὐτοῖς ῥόρᾱν τὸν ἥλιον, ^qἐξῆν μὴ ἐλέγξει, ^rκαὶ εἶλοντο
 ἀποθανεῖν, καὶ οἱ ἀναστήσαντες ἄλλους, αὐτοὶ εἶλοντο ^aἀπο-
 θανεῖν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχῃσιν. ^s“Ἔτεροι δὲ ἐμ-
 παιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ ^tφυ-
 D λακῆς.” Ἐν τοῦτοις τελευτᾷ, ἐν τοῖς οἰκειοτέροις. Μάλιστα
 γὰρ ταῦτα φέρει τὴν παράκλησιν, ὅταν τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ἡ
 λύπη ἢ· ἐπεὶ καὶ σφοδρότερον εἴπῃς, μὴ ἢ δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς ὑπο-
 θέσεως ^vτεχθεῖσα, οὐδὲν ^wἐποίησας. Διὰ τοῦτο εἰς τοῦτο τὸν
 λόγον ^xἐτέλεσε, δεσμὰ λέγων, φυλακὰς, μαστιγὰς, λιθασμούς,
^yτὰ κατὰ τὸν Στέφανον, τὰ κατὰ τὸν Ζαχαρίαν αἰνιττόμενος.
 Διὸ ἐπήγαγεν, “Ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον.” Τί λέγεις;
 249 οἱ μὲν ἔφυγον στόματα μαχαίρας, οἱ δὲ ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέ-
 θανον; τί ^zἐστι; ποῖον ἐπαινεῖς, ποῖον θαυμάζεις; τοῦτο, ἢ
 ἐκεῖνο; Ναί, φησί· ^aτοῦτο μὲν ὑμῖν οἰκεῖον, ἐκεῖνο δὲ, ὅτι καὶ
 πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν ἴσχυσεν ἡ πίστις, καὶ τύπος τῶν μελ-
 λόντων ἐστί. Δύο ^bγάρ ἐστι τὰ θαυμαστὰ τῆς πίστεως, ὅτι
^cκαὶ ἀνύει μεγάλα, καὶ πάσχει μεγάλα, ^dκαὶ οὐδὲν ἡγείται
 πάσχειν. ^eΚαὶ οὐκ ἔχεις εἰπεῖν, φησὶν, ὅτι ἀμαρτωλοί τινες
 ἦσαν καὶ οὐδαμνοί· καὶ ^fγὰρ τὸν κόσμον ἀντιστήσης ὄλον,
 ἐκείνους εὐρίσκω καθέλκοντας τὸν ζυγὸν, καὶ τιμιωτέρους ^gὄν-
 B τας. Τί τοίνυν ἔμελλον ^hἐνταῦθα ἀπολαμβάνειν; Ἐνταῦθα (568)

6 v. 36.

¹ παρὸν] τὸ παρὸν K.O.Q. Mox ἡβουλήθησαν K.N.O.Q. Sav. cet. ^m ἄρα]
 + ὅτι K.Q. Sav. cet. ⁿ καὶ om. K.N.Q. ^o τοῦτο assumptum ex K.N.O.Q.
 Cat. ^p ῥόρᾱν τὸν ἥ.] σιγήσαι K.Q. ^q ἐξῆν] + αὐτοῖς K.N.Q. Sav. cet.
^r καὶ] + ὁμοῦς K.Q. Sav. cet. ^s ἀπελθεῖν R. Veron. et olim O. ^t φυλα-
 κῆς] + ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν Edd. Haec om. A.O. Cat. Mut.
 Post ἐπειράσθησαν insuper add. ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον K.N.Q. ^v τα-
 χθεῖσα Cat. et a pr. m. O. τεθείσα K.N.Q. et ex corr. O. ^w ἐποίησε A.R.
 Veron. prodest Mut. ^x ἐτέλεσε] συνέκλεισε K.Q. Sav. cet. ^y τὰ] τοὺς O.
 Mox τὸν om. bis K.N.Q. ^z ἐστι] + τοῦτο K.Q. Sav. cet. ^a τοῦτο μὲν]
 καὶ τοῦτο ἐκεῖνο· τοῦτο μὲν ὅτι iidem. ^b γὰρ om. K.Q. Mox θαυμαστὰ
 K.N.O.Q.R. θαύματα Edd. ^c καὶ] τε K.Q. καὶ om. N. ^d καὶ] + ὅτι
 K.Q. Sav. cet. Statim ἡγείται πάσχειν οὐδὲν hoc ord. K.Q. ^e καὶ om. K.Q.
^f γὰρ] + τις K.N.Q. Mox ἀντιστήσης iidem. ^g ὄντας] + διὰ τοῦτο καὶ οὕτως
 εἶπεν· ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κοσμοῦς K.Q. Sav. cet. ^h ἐνταῦθα] ὡς K.Q. Post
 ἀπολαμβάνειν add. ὡν οὐδὲν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἦν ἄξιον K.Q. Sav. cet.

αὐτῶν διανίστησι τὴν διάνοιαν, παιδεύων μὴ ¹προσηλωσθαι τοῖς παροῦσιν, ἀλλὰ πάντων ^κμείζω φρονεῖν τῶν ἐν τῷ παρόντι βίῳ, εἴγε ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἄξιος. Τί τοίνυν ¹βούλει ἐνταῦθα λαβεῖν; ὕβρις γάρ ἐστιν, ἐὰν ἐνταῦθα λάβῃς τὸν μισθόν.

^mΜὴ τοίνυν κοσμικὰ φρονῶμεν, μηδὲ ἐνταῦθα ζητῶμεν τὴν ἀνταπόδοσιν, μηδὲ οὕτως ὤμεν πένητες· εἰ γὰρ ⁿὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἄξιος αὐτῶν, τί τὸ μέρος ἐπιζητεῖς; Καὶ εἰκότως· φίλοι ^C γὰρ εἰσι τοῦ θεοῦ. Κόσμον δὲ ^oἐνταῦθα ἄρα τὸ πλήθος φησιν, ἢ τὴν κτίσιν αὐτὴν; ^pἈμφότερα· ἀμφότερα γὰρ οἶδε λέγειν ἢ γραφή. ^qΕἰ πᾶσα ἡ ^rκτίσις μετὰ ^sτῶν ἀνθρώπων, φησὶ, στή τῶν αὐτῆς, οὐδέπω ἀντάξιοι ^tἦσαν τούτων· εἰκότως. Ὡς περ γὰρ μυρίοι σταθμοὶ ἀχύρου καὶ χόρτου δέκα μαργαριτῶν οὐκ ἂν εἶεν ἀντάξιοι, οὕτως οὐδὲ ἐκεῖνοι. ⁷“Κρείσσων γὰρ εἰς ποιῶν θέλημα κυρίου, ἢ μυρίοι παράνομοι” μυρίους οὐχὶ τοὺς πολλοὺς ^wλέγων, ἀλλὰ τὸ πλήθος τὸ ἄπειρον. Ἐννόησον ὅσον ἐστὶν ὁ δίκαιος. Εἶπεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ· ⁸“Στήτω ὁ ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη κατὰ φάραγγα ^xἘλῶμ” καὶ ἐγένετο. ^DἮκέτω τοίνυν πᾶσα ἡ οἰκουμένη, μᾶλλον δὲ δύο, ^yκαὶ τρεῖς, καὶ τέσσαρες, καὶ δέκα, καὶ εἴκοσι οἰκουμέναι, καὶ λεγέτωσαν, καὶ ποιείτωσαν τοῦτο· ^zἀλλ’ οὐ δυνήσονται. Ὁ δὲ τοῦ θεοῦ φίλος τοῖς τοῦ φίλου κτίσμασιν ἐπέταττε, μᾶλλον δὲ τὸν φίλον παρεκάλει, καὶ εἶκε τὰ δοῦλα, καὶ ὁ κάτω τοῖς ἄνω προσέταττεν. Ὁρᾷς ὅτι εἰς δουλείαν ταῦτα γέγονε, τὸν δρόμον τὸν διατεταγμένον πληροῦντα; Τοῦτο ^aτῶν Μωϋσέως μερίζον. Τί δήποτε; ^bΟὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον θαλάττῃ ^cἐπιτάξαι, καὶ τοῖς ²⁵⁰κατ’ οὐρανόν· μέγα μὲν γὰρ ^dκάκεινο, καὶ σφόδρα μέγα, πλην ἀλλ’ οὐδὲν ἴσον. Τί δήποτε; Τύπος ἦν ^eτοῦ Ἰησοῦ τὸ ὄνομα.

⁷ Sirac. xvi. 3.

⁸ Jos. x. 12.

¹ προσηλωσθαι A.K.N.Q. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ^k μείζων A.K.Q. ¹ βούλει ἐντ.] ἐντ. βούλει K.N.Q. ^m ΗΘΙΚΟΝ. Περί τοῦ μὴ φρονεῖν κοσμικὰ, μηδὲ ζητεῖν ἐνταῦθα τὴν ἀνταπόδοσιν· καὶ ὅτι οὐ σφαῖρα ὁ οὐρανός· καὶ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ τῶν σημεία ποιούντων. Veron. ⁿ ὁ πᾶς] πᾶς ὁ A. ^o ἐντ. ἄρα (ἄρα N.)] ἄρα ἐντ. ἢ K.Q. φησιν post αὐτὴν transp. iidem. ^p ἀμφότερα om. K.N.O.Q. Mor. Ben. ^q εἰ] + τοίνυν K.Q. ^r κτίσις] + φησὶ N.O. Mox φησὶ om. K.N.O.Q. ^s τῶν om. A. Mox στήτω pro στή τῶν idem. ^t ἦσαν] φανοῦνται K.Q. Sav. cet. Mox καὶ εἰκότως iidem. ^v κρείσσων A.K. Mox θεοῦ pro κυρίου N. ^w λέγει K.N.Q. Sav. cet. Sic a pr. m. O. ^x Ἐλῶμ A. Ἐλῶμ R. ^y καὶ] ἢ ex corr. O. Mox εἴκοσι K.N. εἴκοσιν Edd. ^z ἀλλὰ οὐ K.N.O.Q. Sav. cet. ^a τῶν] τοῦ K.N.Q.R. Statim Μωϋσέως A.R. Veron. Μωσέως N. ^b οὐ γὰρ] ὅτι οὐκ K.Q. οὐ γὰρ—τί δήποτε om. A. ^c ἐπιτάττειν N. et marg. O. ^d ἐκεῖνο K. ^e ἴσον] + ἄκουε δὲ καὶ πόθεν τοιοῦτος γέγονε K.Q. Sav. cet. Statim τί δήποτε om. K.Q. ^f τοῦ Ἰησοῦ τὸ ὄνομα] τοῦ Χριστοῦ τὸ τοῦ Ἰησοῦ ὄνομα K.Q. Sav. cet.

TOM. VII.

R Γ

Διὰ τοῦτο ^ετοίνυν, ^ηκαὶ διὰ τὴν προσηγορίαν αὐτὴν ἡδέσθη ἡ κτίσις. Τί οὖν; ἄλλος οὐκ ἐκλήθη Ἰησοῦς; Ἀλλ' οὗτος ἐπὶ ^ιτούτῳ ἐκλήθη ἐν τύπῳ· καὶ ^κγὰρ Αὐτοῦ ἐλέγετο· διὰ τοῦτο ^λμετεβλήθη τὸ ὄνομα· πρόρρησις γὰρ ἦν καὶ προφητεία. ^μΑὐτὸς εἰσήγαγε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐπαγγελίαν, ὥσπερ ^νἸησοῦς εἰς ^Βτὸν οὐρανὸν, οὐχ ὁ νόμος, ὥσπερ οὐδὲ Μωϋσῆς, ^οἀλλ' ἔξω ἔμενεν· οὐκ ἰσχύει νόμος εἰσαγαγεῖν, ἀλλ' ἡ χάρις. Ὅρας τοὺς τύπους ἄνωθεν προδιαγραφομένους; Ἐπέταξε τῇ κτίσει, μάλλον δὲ τῷ ^ρκαιρίῳ τῆς κτίσεως μέρει, αὐτῇ τῇ κεφαλῇ κάτω ἐστῶς· ^στίνα, ὅταν ἴδῃς ἐν ἀνθρώπῳ σχήματι τὸν Ἰησοῦν· τὰ αὐτὰ λέγοντα, μὴ θορυβηθῇς μηδὲ ξενισθῇς. Αὐτὸς, καὶ Μωϋσέως ζῶντος, ἐτροπώσατο τοὺς ^απολέμους· οὕτως, καὶ τοῦ νόμου ζῶντος, αὐτὸς τὰ πάντα διοικεῖ, ἀλλ' οὐ φανερώς. Πλὴν ἰδωμεν ὅσην ^ηἡ ἀρετὴ τῶν ἀγίων. Εἰ ἐνταῦθα τοιαῦτα ^εἐργάζονται, εἰ ἐνταῦθα τοιαῦτα ποιοῦσιν, ὥσπερ ἄγγελοι, τί ἄρα ἐκεῖ; πόσῃν ἔχουσι τὴν λαμπρότητα; Τάχα τις ὑμῶν ἕκαστος ἐβούλετο εἶναι τοιοῦτος, ὥστε ^ζδύνασθαι ἐπιτάττειν τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ. Ἐνταῦθα οἱ λέγοντες Ἰτὸν οὐρανὸν σφαίραν εἶναι, ^ητί ἂν εἴποιεν; ^θΔιὰ τί γὰρ μὴ εἶπε, στήτῳ ^θὁ ἥλιος, ἀλλὰ προσέθηκε, ^ι“Στήτῳ κατὰ φάραγγα ^δἘλῶμι;” τουτέστι, μείζονα τὴν ἡμέραν ^εἐργάζεται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐζεκιίου γέγονεν· ^ςἀνεπώδισεν ὁ ἥλιος. ^εΤοῦτο ἐκείνου ^θθανυμασιώτερον· πάλιν, τὸ τὴν ἐναντίαν ἐλθεῖν ὁδὸν, μήπω περιελθόντα τὸν ^δδρόμον. Ἀλλὰ ^ιτούτων μείζονα ἐπιτενξόμεθα, ^κἐὰν ἐθέλωμεν. ^λΤίνα γὰρ ἡμῖν ἐπηγγείλατο ὁ Χριστός; ^μΟὐχὶ ἡλιον στή-

^ε τοίνυν om. K.Q. ^η καὶ διὰ (διὰ om. N.) τὴν πρ. αὐτὴν] ἐπεὶ τὴν τοιαύτην κλήσιν ἔσχευ ἐν τύπῳ, ἦν (τὴν K.Q.) Ἰησοῦς, αὐτὴν τὴν πρ. K.Q. Sav. cet. ^ι τοῦτο A.K.Q. ^κ γὰρ] + καὶ Edd. καὶ om. K.N.O.Q. ^λ μετεβλήθη A. ^μ οὗτος K.Q. Sav. cet. ^ν ὁ Ἰησοῦς et mox ὁ Μωϋσῆς K.N.O.Q. Sav. cet. ^ο ἀλλ' ἔξω] ἔξω γὰρ K.Q. ^ρ κυρίῳ K.Q. Sav. cet. ^σ ὅταν K.N. ^τ τὰ αὐτὰ] ταῦτα A. Veron. Mox μηδὲ ξενισθῇς om. A.R. Veron. invito Mut. ^θ πολεμίους K.N.O.Q. Sav. cet. invito Mut. Cf. p. 252 A. ^ι οὕτως] Sic N. Mut. et ex corr. O. οὗτος Edd. Mox αὐτὸς accessit ex K.N.O.Q. Mut. ^η ἡ om. A.R. Veron. ^κ ἐργάζονται et ποιοῦσιν transp. R. Mox ὥσπερ οἱ ἄγγ. K.Q. Sav. cet. ^ζ δυναθῆναι a pr. m. O. ^η τὸν οὐρ. σφ.] σφ. τὸν οὐρ. N. ^θ τί] πρὸς τοῦτο τί K.Q. Sav. cet. ^ι διὰ insert. in O. ^κ δ om. N. eras. in O. ^λ στήτῳ] + ἥλιος κατὰ Γαβαὼν, καὶ ἡ σελήνη alia m. N. + ὁ ἥλιος—σελήνη in rasura a 2da m. O. receptum a Sav. cet. consentiente Mut. ^μ ἀλῶμι A. ἀλῶν R. Veron. Sic, sed ex corr. ἐλῶν O. ^ν ἐργάζεται] Sic A.N.O.R. ἐργάσεται Veron. ἐργασάτω K.Q. ἐργασάσθω Sav. cet. ^ς ἀνεπώδισεν N. ἀνεπόδισε γὰρ K.Q. Sav. cet. ^ε τοῦτο] ἀλλὰ τοῦτο Q. Sav. cet. ^θ θανυμασιώτερον A.N. Sav. cet. Statim πάλιν post ἐλθεῖν transp. K.Q. Sav. cet. ^ι τούτων] + ἡμεῖς iidem. ^κ ἂν N. Statim θέλωμεν K.Q. ^λ τίνα γὰρ] καὶ K.Q. ^μ οὐχὶ] οὐχ N. ἀλλ' οὐχ K.Q. Statim ἡλίου στάσις οὐδὲ σελήνης N.

σειν, οὐδὲ σελήνην, ^ο οὐδὲ ἀναποδισμόν ἡλίου, ἀλλὰ τί; ⁹“Ἐλευ-
σόμεθα πρὸς αὐτὸν ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, φησὶ, καὶ μονὴν παρ’
αὐτῷ ποιήσομεν.” Τί μοι δεῖ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ τῶν θαυ-
μάτων τούτων, αὐτοῦ τοῦ δεσπότου πάντων παρ’ ἐμοὶ κατα-
γομένου καὶ ^ο ἐνιδρυμένου· οὐ δεῖ μοι τούτου. ^ρΤί γὰρ δεῖ μοί
τινος τούτων; αὐτὸς ἔσται μοι ⁹εἰς ἥλιον καὶ εἰς φῶς. Εἰπέ
γάρ μοι, τί ἐβούλου, εἰς ^β βασιλεία εἰσελθὼν, δυνηθῆναι τι τῶν
πεπηγότων μεταρρυθμίσαι, ἢ τὸν βασιλέα οὕτως οἰκειώσασθαι, ²⁵¹
ὥς πείσαι πρὸς σέ καταχθῆναι; ^ιΠολλῷ μᾶλλον τοῦτο, ἢ
ἐκεῖνο. ^νΤί δὲ θαυμαστὸν, εἰ ἅπερ ἄνθρωπος ἐπιτάττει, φησὶ,
(569) ταῦτα καὶ ὁ Χριστὸς; Ἄλλ’ ὁ Χριστὸς, φησὶν, οὐ δεῖται τοῦ
πατρὸς, ἀλλ’ αὐθεντικῶς ποιεῖ, ^ω φησὶ. Καλῶς· οὐκοῦν ὁμολό-
γησον πρῶτον καὶ εἰπέ, ὅτι οὐ δεῖται τοῦ πατρὸς, καὶ αὐθεντι-
κῶς ποιεῖ· καὶ τότε σε ἐρήσομαι, ^α ἄρα ἡ εὐχὴ συγκαταβάσεως
καὶ οἰκονομίας ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ^ι ἐλάτ-
των ἦν ὁ Χριστὸς· ² καὶ τοῦ δύνασθαι διδάσκειν ἡμᾶς; Ὡςπερ ^β
γὰρ διδασκάλου ἀκούων ψελλίζοντος καὶ τὰ στοιχεῖα κατα-
λέγοντος, οὐ φῆς αὐτὸν ἀγνοεῖν, καὶ ὅταν ἐρωτᾷ, ποῦ ἔστι τόδε
τὸ στοιχεῖον; οἶδας ὅτι οὐκ ἀγνοῶν ἐρωτᾷ, ἀλλὰ τὸν μαθη-
τευόμενον θέλων ^α ἐναγαγεῖν· οὕτω καὶ ὁ ^β Χριστὸς οὐ δέόμενος
εὐχῆς ἐποιεῖτο τὴν εὐχὴν, ἀλλὰ σέ θέλων ἐναγαγεῖν, ἵνα συνε-
χῶς προσέχης τῇ εὐχῇ, ἵνα ἀδιαλείπτως, ἵνα νηφόντως, καὶ μετὰ
πολλῆς τῆς ἀγρυπνίας ταύτην ^ε ποιῇ. Ἀγρυπνεῖν δὲ οὐ τὸ
νυκτὸς ἐγείρεσθαι ^α λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν ἡμέρᾳ νήφειν
ἐν ταῖς προσευχαῖς· ἀγρυπνος γὰρ καλεῖται ὁ τοιοῦτος. Ἐπεὶ ^ο
ἔστι καὶ νυκτὸς εὐχόμενον καθεύδειν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ^ε εὐχόμενον
^ι ἀγρυπνεῖν, ὅταν ἡ ψυχὴ ^ε τεταμένη ᾖ πρὸς τὸν θεόν, ὅταν
ἐννοῇ τίνι διαλέγεται, πρὸς τίνα ^β ὁ λόγος αὐτῇ, ὅταν λάβῃ ἐν
νῷ ὅτι ἄγγελος παρεστήκασι μετὰ ^ι φόβου καὶ τρόμου, αὐτὸς

⁹ Joan. xiv. 23.

^ο οὐδὲ] οὐχὶ Ο. ^ο ἐνιδρυμένου K.Q. ^ρ τί—τινος] μᾶλλον δὲ οὐδένο
K.Q. ⁹ εἰς] καὶ εἰς N. ^ι ἡλίον] σελήνην K.Q. σελήνην καὶ (+ εἰς N.)
ἡλιον N. Sav. Mor. ἡλιον καὶ σελήνην Ben. Statim καὶ φῶς Veron. ^β βα-
σιλείαν N. in regnum coelorum Mut. ^ι πολλῷ] οὐ πολλῷ K.Q. Sav. cet.
^ν τί δὲ—ταῦτα] τί δαί; οὐ θαυμαστὸν εἶπερ ἄνθ. ἐπιτάττει ταῦτα δ K.Q. Sav.
cet. φησὶν, ἐπιτ. pro ἐπιτ. φησὶ N.O. ^ω φησὶ om. K.Q. Sav. cet. ^α ἄρα
(ἄρα N.O.) ἡ εὐχὴ] πάλιν, μᾶλλον δὲ διδάξω περὶ τῆς εὐχῆς ἧς ποιεῖται, ὅτι
iidem. Mox ἦν pro ἐστὶν iidem. ^ι ἐλάττων Α. ² καὶ om. K.Q. Post
ἡμᾶς add. χωρὶς εὐχῆς K.Q. Sav. cet. ^α ἐναγαγεῖν bis N. et ex corr. O.
^β Χριστὸς] θεὸς A.R. Veron. ^ε ποιῇ] Sic R. Veron. ποιεῖ Α. ποιῆς K.N.
O.Q. Sav. cet. ^α λέγω μ.] μ. λέγω K.N.Q. ^ε εὐχ.] μὴ εὐχ. K.N.Q.
Sav. cet. Sic marg. O. ^ι ἀγρυπνεῖν] + πῶς τοῦτο; πῶς ἐκεῖνο; K.Q. Sav.
+ πῶς τοῦτο ἐκεῖνο; Mor. ^ε τεταμένη] μεταμένη R. ἢ om. A.R. ἢ τεταμ.
hoc ord. K.O.Q. ^β ὁ om. A.R. Veron. ^ι φ. καὶ tr. pro tr. καὶ φ.
A.K.N.Q.

R F 2

δὲ ^κπρόσεισι χασμώμενος ^ικαὶ κνώμενος. Μέγα ὄπλον εὐχῇ, εἰς μετὰ τῆς προσηκούσης γίνηται διανοίας. Καὶ ἵνα μάθῃς αὐτῆς τὴν ^μἰσχύον, ἀναισχυντίας καὶ ἀδικίας καὶ ὠμότητος καὶ ἰταμότητος ἐκράτησεν ἡ συνεχῆς ἐντευξις. ¹⁰ “Ἀκούσατε γὰρ, φησὶ, τί ὁ κριτὴς ^λλέγει τῆς ἀδικίας.” Καὶ ὁκνου πάλιν ἐκράτησε, καὶ ὅπερ οὐκ ἐποίησε φιλία, τοῦτο ἐποίησεν ἐντευξις συνεχῆς· καὶ ¹¹ “Εἰ μὴ διὰ τὸ φίλον αὐτοῦ εἶναι, φησὶ, δώσει αὐτῷ, ἀλλὰ γε διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἀναστὰς δώσει αὐτῷ.” Καὶ ὁ ἀναξίαν οὖσαν ἀξίαν ἐποίησεν ^ρἡ συνεχῆς προσεδρεία. ¹² “Οὐκ ἔστι, φησὶ, καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ ^αδοῦναι τοῖς κυναρίοις. ^ιΝαί, φησὶ, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.”

252 ^σΠροσέχωμεν τῇ εὐχῇ· μέγα ὄπλον ἐστίν, εἰς μετὰ ἐκτενείας γίνηται, εἰς χωρὶς κενοδοξίας, εἰς μετὰ ψυχῆς εἰλικρινούς. Αὕτη ἡ πολέμου ἐτροπώσατο, αὕτη ἔθνος ὁλόκληρον καὶ ἀνάξιον εὐηργέτησεν. ¹³ “Ἦκουσα, φησὶ, τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν, καὶ κατέβην ^νἐξελεῖσθαι αὐτούς.” Αὕτη φάρμακόν ἐστι ^ωσωτήριον, καὶ κωλυτικὸν τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ ἰατρειὸν τῶν πλημμελημάτων· ταύτῃ ^χἡ χήρα ἡ μεμονωμένη προσήδρευεν. Ἐὰν γὰρ μετὰ ταπεινοφροσύνης εὐχώμεθα, εἰς τὸ στήθος πλήττοντες ὡς ὁ τελώνης, εἰς ἐκεῖνα ^φφθεγγόμεθα ἅπερ ἐκεῖνος, ἃν λέγωμεν, ¹⁴ “Ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ,” πάντων ἐπιτενξόμεθα. Εἰ γὰρ καὶ μὴ τελῶναί ἐσμεν, ἀλλ’ ἕτερα ἔχομεν ἐκεῖνον οὐχ ^ηἥττονα ἀμαρτήματα. Μὴ γάρ μοι εἴπῃς, ὅτι ἐν μικρῷ τινι ^δδιήμαρτες· τὴν γὰρ αὐτὴν ἔχει τὸ πρᾶγμα φύσιν. Καθὰ περ γὰρ ὁμοίως ἀνδροφόνος λέγεται, ὅ τε ^επαῖδα ἀνελών, ὅ τε ἄνδρα· οὕτω καὶ πλεονέκτης, καὶ ὁ πολλὰ καὶ ὁ μικρὰ πλεονεκτῶν. Καὶ ἡ μνησικακία δὲ οὐ μικρὸν, ἀλλὰ καὶ μέγα ἀμαρτημα. ¹⁵ “Μνησικακῶν ^αγὰρ, φησὶν, ὁδοὶ εἰς θάνατον.” ^εκαὶ, “Ὁ ὀργιζόμενος εἰκὴ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ἔνοχος ἔσται τῇ

10 Luc. xviii. 6.

11 Ibid. xi. 8.

12 Matth. xv. 26, 27.

13 Exod. iii. 7, 8.

14 Luc. xviii. 13.

15 Prov. xii. 28. Matth. v. 22.

^κ προσήγ K.Q. Sav. cet. ^ι καὶ om. A.R. Veron. καὶ κν. om. in text. O. ^μ ἰσχύον + σκόπει ἐντεῦθεν K.Q. Sav. cet. Statim ἀναισχυντίας καὶ ἐν μοχ καὶ ἰταμότητος om. K.Q. ^λ λέγει τῆς α.] τῆς δ. λέγει K.N.Q. ^ο ἀνάξιον A.R. Veron. ^ρ ἡ om. A. ^α δοῦναι] βαλεῖν N. Sav. cet. ^ι ναί] ἡ δέ, ναι K.Q. Sav. cet. Statim φησὶ om. K.Q. Mox δ κύριε N. ^ω προσέχωμεν + τοῖνον K.Q. Sav. cet. ^φ πολεμίους N. Sav. cet. ^ν τοῦ ἐξελεῖσθαι N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^ω σωτηρίας A. ^χ ἡ] καὶ ἡ K.Q. Sav. cet. ^ψ γὰρ] οὖν iidem. ^φ φθεγγόμενοι A.R. Veron. Mox εἰς pro ἃν K. Sav. cet. ^η ἥττον olim O. ^δ ἡμαρτες K.O.Q. Mox φύσιν ἔχει τὸ πρ. hoc ord. K.N.Q. et ex corr. O. ^ε παῖδια A.R. Veron. Mox καὶ ὁ πλ. N. ^ε γὰρ om. K.Q. φησὶν post ὁδοὶ transp. K.N.Q. post θάνατον O. ^ε καὶ] ἀλλὰ καὶ K.Q.

γεννή” καὶ ὁ καλῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μωρὸν καὶ ἀνόητον, καὶ ἔμυρία ὄσα. Μεταλαμβάνομεν δὲ καὶ τῶν φρικτῶν μυστηρίων ἀναξίως, καὶ φθονοῦμεν καὶ ἠλοιοδοῦμεν· τινὲς δὲ ἡμῶν καὶ ἐμεθύσθησαν πολλάκις. Τούτων δὲ ἕκαστον καὶ αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ ἱκανὸν ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας· ὅταν δὲ καὶ ὁμοῦ συμφορῇται, τίνα ἔχομεν παραμυθίαν; Πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς μετανοίας, ἀγαπητοί, πολλῆς τῆς εὐχῆς, πολλῆς τῆς καρτερίας, πολλῆς τῆς προσεδρείας, ἵνα δυνηθῶμεν ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν. Εἰπώμεν οὖν καὶ ἡμεῖς, “Ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ” μᾶλλον δὲ μὴ εἰπώμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ οὕτω φρονῶμεν· κἂν ἕτερος ἡμᾶς καλέσῃ, μὴ ὀργιζόμεθα. Ἦκουσεν ὁ ἐκεῖνος, ὅτι “Οὐκ εἰμὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης,” καὶ οὐ παρωξύνθη, ἀλλὰ κατενύγη· ἐδέξατο τὸ ὄνειδος, καὶ ἀπέθετο τὸ ὄνειδος. Εἶπεν ἐκεῖνος τὸ τραῦμα, ἐζήτησεν οὗτος τὸ φάρμακον. Λέγωμεν τοίνυν, “Ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ” πλὴν κἂν ἕτερος εἴπῃ, μὴ ἀγανακτῶμεν. Ἄν δὲ αὐτοὶ μὲν λέγωμεν μυρία ἑαυτοὺς κακὰ, ἄπαρ’ ἐτέρων δὲ ἀκούοντες δυσχεραίνωμεν, οὐκέτι (570) τοῦτο ταπεινοφροσύνη ἐστὶν οὐδὲ ἐξομολόγησις, ἀλλ’ ἐπίδειξις 253 καὶ κενοδοξία. Ἐπίδειξις, ἡ φησὶν, ἐστὶν ἁμαρτωλὸν ἑαυτὸν καλεῖν; Ἡ ναί· ταπεινοφροσύνης γὰρ λαμβάνομεν δόξαν, θαυμαζόμεθα, ἐγκωμιαζόμεθα· ἐὰν δὲ τούναντίον εἰπώμεν ἑαυτοὺς, καταφρονούμεθα. Ὡστε καὶ τοῦτο δόξης ἕνεκεν ποιοῦμεν. Τί δὲ ἐστὶ ταπεινοφροσύνη; Τὸ ἐτέρου ὀνειδίζοντος φέρειν, τὸ ἐπιγινώσκειν τὸ ἁμάρτημα, τὸ φέρειν τὰς κακηγορίας. Καὶ οὐδὲ τοῦτο ταπεινοφροσύνης ἂν εἴη, ἀλλ’ εὐγνωμοσύνης. Νῦν δὲ ἑαυτοὺς μὲν λέγομεν ἁμαρτωλοὺς, ἀναξίους, μυρία ὄσα· ἂν δὲ ἕτερός τις ἡμῖν ἐν τούτων προενέγκῃ, χαλεπαίνωμεν, ἀγρι- B αῖνομεν. Ὅρᾳς ὅτι οὐκ ἔστιν ἐξομολόγησις, οὐδὲ εὐγνωμοσύνη; Εἶπες σπαντὸν εἶναι τοιοῦτον· μὴ ἀγανάκτει καὶ παρ’ ἐτέρων ἀκούων, καὶ ἐλεγχομένους· οὕτω σοι τὰ ἁμαρτήματα κουφίζε- ται, ὅταν ἕτεροι ὀνειδίζωσιν· ἑαυτοῖς μὲν γὰρ βᾶρος ἐπιτιθέασι,

† αὐτοῦ om. A.R. Veron. ἑ μυρία ὄσα] ὄσα τοιαῦτα N. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ἠλοιοδοῦμεθα N. et olim O. ἡ συμφορῇται] Sic N. συμφορεῖται A.R. Veron. συμφύρηται (corr. ex συμφέρνηται) O. συμφέρνηται K. Q. Sav. cet. ἡ παραμυθίαν] ἀπολογία K.N.Q. et marg. O. receptum a Sav. cet. ἡ τυχῖν K.N.O.Q. Mox ἡμῖν om. K.N. ἡ ἕτερος] + τις N. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox ἐγκαλέσῃ A.Q. Sav. cet. ἡ ἤκουεν R. Veron. et olim O. ὁ τὸ om. N. expunctum in O. νίκος pro ὄνειδος Ben. ἡ ἂν pro ἑάν omnes. Mox ἑαυτοῖς Q. ἡ παρ’ om. A.R. Veron. ἡ φ. ἐστὶν pro ἐστι, φ. omnes. Statim ἡμ. ἑαυτὸν A.K.N.O.R. ἑαυτὸν ἡμ. Edd. ἡ ναί om. a pr. m. O. ἡ ταπεινοφροσύνης R. ἡ τὸ τοῦ O. ἡ κατηγορίας K.N.O.Q. ἡ ταπεινοφροσύνη et εὐγνωμοσύνη A. ἡ τις om. N. Mox προενέγκῃ Edd. et Codd. Vid. Annot. ἡ ἀγριαίνωμεν] Sic K.N.Q.R. ἀγριαίνωμεν A. ἀγριαίνόμεθα Edd. ἡ σοι om. N.

σέ δὲ εἰς φιλοσοφίαν ἐνάγουσιν. Ἄκουε τί φησιν ὁ μακάριος Δαυὶδ, ἡνίκα κατηράτο αὐτῷ ὁ Σεμεεί. ¹⁸ «^b Ἄφες αὐτὸν, φησὶ, κύριος ἐνετείλατο αὐτῷ, ὅπως ἴδῃ, ^c φησὶ, τὴν ταπείνωσίν μου· καὶ ἀνταποδώσει μοι κύριος ἀγαθὰ ἀντὶ τῆς κατάρας αὐτοῦ τῆς C ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ.» Σὺ δὲ περὶ σαυτοῦ λέγων καὶ ὑπερβολὴν κακῶν, ἐὰν μὴ τὰ τῶν μεγάλων δικαίων ἐγκώμια παρ' ἐτέρων ἀκούης, ἀγριαίνεις. Ὅρᾳς ὅτι παίζεις ἐν οὐ παικτοῖς πράγμασι; καὶ γὰρ τοὺς ἐπαίνους ἐπαίνων ἐτέρων ἐπιθυμία ^d διακρουόμεθα, ἵνα μεζόνων πάλιν τύχωμεν ἐγκωμίων, ἵνα μᾶλλον θαυμασθῶμεν. Ὡστε, ^e οὐ προσιέμενοι τὰ ἐγκώμια, ἵνα αὐξήσωμεν αὐτὰ, τοῦτο ποιοῦμεν· καὶ πάντα πρὸς δόξαν ἡμῖν γίνεται, οὐ πρὸς ἀλήθειαν. Διὰ τοῦτο πάντα κενὰ, πάντα ἄπορα. Διὸ παρακαλῶ νῦν γοῦν ἀποστῆναι τῆς μητρὸς τῶν κακῶν, τῆς κενο- D δοξίας, καὶ ζῆσαι κατὰ τὸ ^f τῷ θεῷ δοκοῦν· ὥστε καὶ τῶν μελλόντων ^h ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, σὺν τῷ ἀγίῳ καὶ ἰαγαθῷ αὐτοῦ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

254

ΛΟΓΟΣ ΚΗ.

¹ Περὶ ἡλθον ἐν μελωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, ^a θλιβόμενοι, κακουχούμενοι· ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ^b οὗτος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

ἌΕΙ μὲν, μάλιστα δὲ ὅταν τῶν ἀγίων ἐννοήσω τὰ κατορ- B θώματα, τότε μοι ἐπέρχεται ἀπαγορεύειν τὰ ^c καθ' ἑαυτὸν, ὅτι οὐδὲ ὄναρ πείραν ἐλάβομεν οἷς ἐκείνοι τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν- διέτριψαν ἄνδρες, οὐχ ἁμαρτημάτων τίνοντες δίκην, ἀλλ' αἰεὶ κατορθύνοντες, καὶ αἰεὶ θλιβόμενοι. Ἐννόησον γάρ μοι τὸν Ἥλιαν, εἰς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος περιήκει ^d τήμερον· ^e αὐτὸν γάρ φησιν ἐνταῦθα, καὶ εἰς αὐτὸν αὐτῷ τελευτᾶ τὰ ὑποδείγματα· ὅπερ οἰκείον αὐτοῖς ἦν. Καὶ εἰπὼν τὰ κατὰ τοὺς ἀποστόλους, ὅτι ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, βελιθάσθησαν, ἄνεισι πάλιν

16 2 Reg. xvi. 11, 12.

1 CAP. XI. v. 37, 38.

^b ἄφετε K.O.Q. Mox φησὶ om. K.Q. Statim ὁ κύριος K.Q. Sav. cet. ^c φησὶ om. iidem. ^d διακρουόμεθα ante corr. K. Mox ἐπιτύχωμεν K.O.Q. ^e οὐ] οἱ olim O. οὐ om. K.Q. ^f οὐ] καὶ οὐ ex corr. O. ^g τῷ om. A. ^h τυχεῖν N. ⁱ ἰαγαθῷ] ζωποιοῦ K.Q. καὶ ἰαγαθῷ αὐτοῦ om. N. invito Mut. HOM. XXVIII. ^a θλιβόμενοι om. Q. Post κακουχ. add. διωκόμενοι N. ^b οὗτος om. A.K.N.O.Q. invito Mut. ^c καθ' ἑαυτὸν K.N.Q. Sav. cet. ^d σήμερον K.N.Q. ^e αὐτὸν] περὶ αὐτοῦ K.Q. Sav. cet. Post ἐνταῦθα add. τὸ, περιῆλθον ἐν μελωταῖς iidem. ^f ὑποδείγματα] + οὐδὲ αὐτὸ καταλιπὼν iidem. ^g εἰς εἰς] ὅτι εἰς. iidem.

ἐπὶ τὸν Ἥλιαν, τὸν τὰ αὐτὰ παθόντα τούτοις. Ἐπειδὴ γὰρ C
εἰκὸς ἦν αὐτοὺς οὐδέπω περὶ ἡτῶν ἀποστόλων δόξαν ἔχην το-
σαύτην, ἀπὸ τοῦ ἀναληφθέντος καὶ μάλιστα θαυμασθέντος
φέρει τὴν παράκλησιν καὶ τὴν παραμυθίαν. “¹ Περὶ ἡλθον γὰρ,
φῆσιν, ἐν μελωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, ^κ θλι-
βόμενοι, κακουχούμενοι· ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος ¹ οὗτος.”
Οὐδὲ ἰμάτιον εἶχον, φῆσιν, ^μ ὑπερβολῇ θλίψεως, οὐ πόλιν, οὐκ
οἰκίαν, οὐ καταγώγιον· τοῦτο ^π ὅπερ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν, ² “Ὁ
δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν ^ο κλίνας.” Τί D
λέγω, οὐ καταγώγιον; οὐ στάσιν· οὐδὲ ^ρ γὰρ τὴν ἐρημίαν κατα-
λαβόντες, ἡσυχίαν ἤγον· οὐ γὰρ εἶπεν, ἐν ⁹ ἐρήμῳ ἐκάθηντο,
ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ὄντες ἔφευγον καὶ ἐκεῖθεν ἠλαύνοντο, οὐκ ἐκ τῆς
οἰκουμένης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀοικήτου. Καὶ ἀναμιμνήσκει
τόπων αὐτοὺς ἔνθα ἐκάθηντο, καὶ πραγμάτων ἐκεῖ ^γ γενομένων.
(571) ⁸ Εἶτα, φῆσιν, ὑμῖν ἐγκαλοῦσι διὰ τὸν Χριστόν· τῷ Ἥλίᾳ τί
ἔχοντες ἐγκαλεῖν, ἠλαυνον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον, καὶ λιμῷ παλαίειν
ἠνάγκαζον; ¹⁴ Ὁ καὶ οὗτοι τότε ^ν ἔπασχον· ἔκριναν γοῦν πέμψαι 255
αὐτοῖς οἱ ἀδελφοὶ, φῆσι, τοῖς θλιβομένοις τῶν μαθητῶν·
³ “^ω Καθὼς ἡντορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν
πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς.” ² ὁ καὶ τού-
των ἦν. “Κακουχούμενοι,” ^γ φησί· κακῶς πάσχοντες, ἐν ταῖς
ὁδοιπορίαις, ἐν τοῖς κινδύνοις. Τὸ δὲ, “^ε περιῆλθον,” τί ἐστίν;
“Ἐν ἐρημίαις, ^α φησί, πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ
ταῖς ὁπαῖς τῆς ^β γῆς” καθάπερ φυγάδες καὶ μετανάσται, καθά-
περ ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐαλωκότες, καθάπερ οἱ οὐδὲ τὸν ἥλιον B
ὄραν ἄξιοι, ^ο οὐδὲ ἀπὸ τῆς ἐρημίας εὗρισκον καταφυγὴν, ἀλλ’

² Matth. viii. 20.

³ Act. xi. 29.

^h τῶν om. A. ¹ περ. γὰρ, (γὰρ om. N.) φ.] τί λέγων; περιῆλθον K.Q.
^κ θλιβ. κακουχ.] κακουχ. θλιβ. διωκόμενοι N. ¹ οὗτος om. A. οὗτος. οὐδὲ]
οὕτως οὐδὲ N.O. Cat. οὕτως ἦσαν ἀπείρητοι ὅτι οὐδὲ K.Q. ^μ ὑπερβολῇ
(-λή A.) θλίψεως Sic A.R. Veron. Cat. περιβαλέσθαι (in marg. a 2da m. O.)
ὑπερβ. θλίψεως N.O. περιβαλέσθαι, ὅπερ ἐστὶν ὑπερβολὴ θλίψεως K.Q. περι-
βαλέσθαι τῇ ὑπ. τῶν θλίψεων Sav. cet. ^π ὅπερ om. A. ^ο κλίνει N. et
olim O. κλίνει K.Q. Sav. cet. ^ρ γὰρ om. N. Statim τὴν ἔρημον K.N.O.Q.
Sav. cet. invita Cat. ⁹ ἐρημία N. ^γ γενομένων + ὑστερούμενοι, θλιβο-
μενοι K.Q. Sav. cet. ⁸ εἶτα] ἔστω K.Q. Sav. Mor. Mox ἐνεκάλουν K.Q.
Sav. cet. Post Χριστόν add. καὶ ταῦτα ἐποιοῦν iidem. ^ε δ] ταῦτα διέξισιν δ
iidem. Mox αὐτοὶ pro οὗτοι K.O.Q. ^ν ἔπασχον + διὰ τοῦτο ἔλεγεν ἀλλα-
χοῦ K.Q. Sav. cet. Mox αὐτοῖς et φησὶ om. iidem. ^ω καθὼς (+ γὰρ
A.N.O. Sav. cet.)] καὶ πάλιν, καθὼς K.Q. Statim εὑρεῖτο N.O. ἠπολείτο
(sic) A. ² ὁ καὶ τούτων (τοῦτο olim O.) ἦν om. K.Q. inclusum a Sav. Mox
post κινδύνοις add. ὁ καὶ αὐτὸ τούτων ἦν K.Q. Sav. cet. ^γ φησὶ om. R.
Post φησὶ add. τουτέστι K.N.Q. Sav. cet. ^ε περιῆλθον, τί ἐστὶν om. K.Q.
Sav. Mor. ^α φησὶ om. K.N.Q. Sav. cet. Sic olim O. ^β γῆς] + οὐδὲν
ἄλλο ἢ τοῦτο μονονυχὶ ἐμφαίνει, ὅτι περιῆλθον K.Q. Sav. cet. ^ο οὐδὲ] καὶ
οὐδὲ iidem.

^d ἔδει φεύγειν αἰὶ, ἔδει καταδύσεις ζητεῖν, ἔδει ζῶντας εἰς τὴν γῆν κατορύττειν ἑαυτοὺς, αἰὶ ἐν φύβῳ ^e εἶναι. Τίς οὖν ὁ μισθὸς C τῆς τοσαύτης ἁμοιβῆς; τίς ἡ ἁνταπόδοσις; Οὐδέπω ἀπέλαβον, ἀλλ' ἔτι μένουσι· καὶ οὕτω τελευτήσαντες ἐν τοσαύτῃ θλίψει, ^h οὐδέπω ἀπέλαβον. Ἐκεῖνοι χρόνους ἔχουσι τοσοῦτους νικήσαντες, καὶ οὐδέπω ἀπέλαβον· ὑμεῖς δὲ ⁱ ἐν τῷ ἀγῶνι ὄντες, ἀσχάλλετε; Ἐννοήσατε ^k καὶ ὑμεῖς τί ἐστὶ, καὶ ὅσον ἐστὶ τὸν Ἀβραὰμ καθῆσθαι καὶ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, περιμένοντας πότε σὺ τελειωθῆς, ἵνα Ἰδυνηθῶσι τότε λαβεῖν τὸν μισθόν. Ἐὰν ^m γὰρ μὴ καὶ ἡμεῖς παραγενώμεθα, προεῖπεν αὐτοῖς ὁ D ⁿ σωτὴρ μὴ δώσειν· ^o καθάπερ πατὴρ φιλόστοργος παισὶν εὐδοκίμοις, καὶ τὸ ἔργον ἡνυκόσι ^p λέγοι, μὴ διδόναι φαγεῖν, ἐὰν μὴ ἔλθωσιν αὐτῶν οἱ ἀδελφοί. ^q Σὺ ἀσχάλλεις, ὅτι οὐδέπω τὸν μισθὸν ἔλαβες; Τί οὖν ποιήσει Ἀβελ ὁ πρὸ πάντων νικήσας, καὶ ἀστεφάνωτος καθήμενος; τί δὲ Νῶε; τί δὲ οἱ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους γεγονότες, ὅτι σὲ καὶ τοὺς μετὰ σὲ ἀναμένουσιν; Ὁρᾷς ὅτι ἡμεῖς πλεονεκτοῦμεν αὐτῶν; ^r “Περὶ ἡμῶν γὰρ, φησὶ, κρεῖττόν τι προεβλέψατο ὁ θεός.” Ἴνα μὴ δοκῶσι πλεονεκτεῖν ^s ἡμῶν τῷ πρῶτῳ στεφανοῦσθαι, ἕνα ὥρισε πᾶσι τῶν στεφάνων ^t τὸν καιρὸν, καὶ ὁ πρὸ τοσοῦτων ἐτῶν νενικηκώς, 256 μετὰ σοῦ λαμβάνει τὸν στέφανον. Ὁρᾷς κηδεμονίαν; Καὶ οὐκ εἶπεν, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν στεφανωθῶσιν, ἀλλ', “Ἴνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.” ὥστε καὶ τέλειοι τότε φαίνονται. Προέλαβον κατὰ τοὺς ἀγῶνας, ἀλλ' οὐ προλαμβάνουσι κατὰ τοὺς στεφάνους. ^w Οὐκ ἐκείνους ἠδίκησεν, ἀλλ' ἡμᾶς ἐτίμησε· καὶ ^x γὰρ αὐτοὶ τοὺς ἀδελφούς ἀναμένουσιν. Εἰ γὰρ σῶμα ἐν οἷ πάντες ἐσμέν, μείζων γίνεται τῷ σώματι τούτῳ ἢ ἡδονή, ὅταν

4 v. 40.

^d ἔδει φ. αἰὶ in text. om. O.^e εἶναι] + καὶ οὗτοι πάντες—τελειωθῶσι (v. 39, 40.) K.Q. Sav. cet.^f ἁμοιβῆς] φησὶν, ἐλπίδος iidem. ^g ἁνταπόδοσις] + μεγάλη, καὶ οὕτω μεγάλη, ὥς μὴδὲ λόγῳ δύνασθαι δηλωθῆναι· ἃ γὰρ, φησὶν, ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν, οὐδὲ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ταῦτά ἐστὶν ἃ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν iidem. Statim ἀλλ' οὕτω ἀπέλαβον iidem.^h οὐδέπω ἀπέλαβον om. iidem. Statim καὶ ἐκεῖνοι μὲν χρόνους iidem. Mox τοσοῦτους ἔχουσι hoc ord. K.O.Q. Haec ἐκεῖνοι—ἀπέλαβον om. A.ⁱ ἐν τῷ ἀγ. Q. ἐν τῷ ἀγ. ἔτι K. Sav. cet. ^k καὶ ὑμεῖς τί ἐστὶ, καὶ om. K.Q. inclusum a Sav. ^l δυν. τότε λαβεῖν] τότε λάβωσι K.Q.^m γὰρ μὴ καὶ ἡ. Sic A.K.O.Q. γὰρ καὶ μὴ ἡ. R. Veron. γὰρ καὶ ἡ. μὴ N. μὴ γὰρ καὶ ἡ. Sav. cet. ⁿ σωτὴρ] πατὴρ A.O.R. Mut.^o καθάπερ] + εἰ K.Q. Sav. cet. ^p λέγει a pr. m. O. ^q σὺ] + δὲ Edd. in vitis omnibus. Mox μὴδέπω N.O.^r περὶ ἡμῶν—ὁ θεός] καὶ καλῶς διὰ τοῦτο εἶπε, τοῦ θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου K.Q. Sav. cet. Statim ἵνα γὰρ μὴ iidem.^s [ἡμῶν] Sav. ἡμῶν om. K.Q. Statim τὸ πρῶτον O.R. ^t τὸν om. K. ^v ὥστε] ὥς A. ^w οὐκ om. A. ^x γὰρ] + καὶ N.O.

Sav. cet.

κοινή ὑστεφανῶται, καὶ μὴ κατὰ μέρος. Καὶ γὰρ οἱ δίκαιοι² καὶ ἐν τούτῳ εἰσὶ θαυμαστοί, ὅτι χαίρουσιν ὡς ἐπὶ οἰκείοις ἀγαθοῖς τοῖς τῶν ἀδελφῶν. Ὡστε κακείοις τούτο κατὰ γνώμην ἐστὶ, τὸ μετὰ τῶν μελῶν τῶν ἰδίων στεφανωθῆναι·³ τὸ B ὁμοῦ δοξασθῆναι, μεγάλη ἡδονή.

⁵ “Τοιγαροῦν, ^b φησὶ, καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων.” Πολλαχοῦ ἡ γραφή ^c τὴν παραμυθίαν λαμβάνει τὴν ἐν τοῖς κακοῖς ^d ἀπὸ τῶν συμβαινόντων πραγμάτων, ὡς ὅταν λέγῃ ^e ὁ προφήτης, ⁶ “Ἀπὸ καύματος ^f καὶ σκληρότητος ^g καὶ ὑετοῦ.” Τούτο γοῦν καὶ ἐνταῦθα λέγει, ὅτι ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐκείνων, ὥσπερ νέφος ^b φλεγόμενον ὑπὸ C ἀκτίνος θερμότερας, οὕτω τὴν ὑπὸ τῶν κακῶν καταπεπονημένην ⁱ ἀνίστησι καὶ ἀνακτᾶται ψυχὴν. Καὶ οὐκ εἶπεν, ^k ὑπεραιωρούμενον ἡμῶν, ἀλλὰ, “περικείμενον ἡμῖν,” ὃ ἐκείνου ^l πλέον ἦν, (572) ^m ὥστε ἐν μείζονι εἶναι ἀδεία. Ποῖον νέφος; “Μαρτύρων ⁿ ὄγκον.” Εἰκότως μάρτυρας οὐχὶ τοὺς ἐν τῇ καινῇ λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῇ παλαιᾷ· καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ ἐμαρτύρησαν τῇ τοῦ θεοῦ μεγαλειότητι· οἶον ὡς οἱ τρεῖς παῖδες, οἱ περὶ τὸν Ἥλιον, οἱ προφῆται πάντες. “Ὁ^o Αποθέμενοι πάντα.” ^p Πάντα, τίνα; Τουτέστι, τὸν ὕπνον, τὴν ὀλιγωρίαν, τοὺς λογισμοὺς τοὺς εὐτελεῖς, πάντα τὰ ἀνθρώπινα. “Καὶ τὴν εὐπερί- D στατον ἀμαρτίαν.” “Εὐπερίστατον,” ἥτοι τὴν εὐκόλως περιῖσταμένην ἡμᾶς, ἥ τὴν εὐκόλως περιστάσιν δυναμένην ^q παθεῖν μᾶλλον δὲ τούτο· ῥάδιον γὰρ, ^r ἐὰν θέλωμεν, περιγενέσθαι τῆς ἀμαρτίας. “Δι’ ὑπομονῆς, ^s φησὶ, τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα.” Οὐκ εἶπε, ^t πυκτεύωμεν, ^v οὐδὲ, παλαίωμεν, οὐδὲ, πολεμῶμεν, ἀλλ’, ὃ πάντων κουφότερον ἦν τὸ τοῦ δρόμου, τούτο εἰς μέσον τέθεικεν. Οὐδὲ εἶπε, προσθῶμεν τῷ δρόμῳ,

⁵ CAP. XII. v. 1.⁶ Esai. iv. 6.

^γ στεφανοῦται A.R. Veron. et olim O. στεφανῶνται K.Q. et ex corr. O.
² καὶ om. K. ^a τὸ] + γὰρ Edd. γὰρ deest in nostris. Mox μετ. ἡ ἡδονή N. et ex corr. O. ^b φησὶ om. K.Q. Sav. cet. ^c τὴν om. bis K.Q. ^d ἀπὸ] καὶ ἀπὸ K.Q. et ex corr. O. ^e ὁ προφήτης] σοφός τις K.Q. ^f καὶ ἀπὸ σκλ. A. Cat. ^g καὶ om. K.N.Q. καὶ ἀπὸ ὑ. Cat. Post ὑετοῦ add. ῥύσεται σε· καὶ ὁ Δαυὶδ, ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα K.Q. Sav. cet. ^h τὸν φλεγόμενον iidem. Post θερμότερας add. σκιάζει K.N.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ⁱ ἀνίστησιν] + αὕτη K.Q. ^k ὑπεραιρούμενον N. et ex corr. O. ^l πλέον] μείζον K.Q. ^m ὥστε—εἰκότως μάρτυρας] ὥστε δηλῶσαι διὰ τούτου, ὅτι περικείμενον κύκλῳ, ἐν μείζονι ἀδεία εἰκότως εἶναι ποιήσει. μάρτυρας δὲ K.Q. Sav. cet. ⁿ ὄγκον om. Cat. Veron. ^o ὄγκον αποθ. πάντα Edd. ὄγκον deest in nostris omnibus. ^p ἀποθ. πάντα Edd. ^q παθεῖν] + λέγει K.N.Q. Sav. cet. ^r ἐν N. Statim ἐθέλωμεν K.O.Q.R. ^s φησὶ om. K.Q. ^t πυκτεύομεν... παλαίωμεν... πολεμοῦμεν O. ^v οὐδὲ om. K.Q. Mox οὐδὲ πολεμῶμεν om. N.

ἀλλ', ἢ ἐν αὐτῷ τούτῳ ὑπομείνωμεν, μὴ ἐκλυθῶμεν. “¹ Τρέχωμεν, φησὶ, τὸν προκειμένον ἡμῖν ἀγῶνα.” Εἶτα τὸ κεφαλαιον
 257 τῆς παρακλήσεως, ὃ καὶ πρῶτον καὶ ὕστερον τίθησι, τὸν Χριστόν. “² Ἀφορῶντες, ὡς φησὶν, εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.” Ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς τοῖς μαθηταῖς συνεχῶς ἔλεγεν. “³ Εἰ τὸν ⁴οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἀπεκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς ⁵οἰκιακοὺς αὐτοῦ;” καὶ πάλιν. “Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.” “Ἀφορῶντες,” φησὶ· τουτέστιν, ἵνα μάθωμεν ⁶τρέχειν. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν τεχνῶν πασῶν καὶ τῶν ἀγωνισμάτων πρὸς τοὺς διδασκάλους ὁρῶντες, οὕτως ἐντυ-
 Β πούμεν τῇ διανοίᾳ τὴν τέχνην, διὰ τῆς ὀπτικῆς ⁷κανόνας τινὰς λαμβάνοντες· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, εἰ βουλοίμεθα τρέχειν, καὶ μαθεῖν ⁸καλῶς τρέχειν, πρὸς τὸν Χριστὸν ὁρῶμεν, “Τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Τουτέστιν, αὐτὸς ἐν ἡμῖν τὴν πίστιν ἐνέθηκε. “Καὶ γὰρ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἔλεγεν. “⁹ Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ’ ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς.” Καὶ ¹⁰Παῦλος δὲ φησι. “Τότε ¹¹δὲ ἐπιγνώσομαι, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.” ¹²Αὐτὸς τὴν ἀρχὴν ἡμῖν ἐνέθηκεν, αὐτὸς καὶ τὸ τέλος ἐπιθήσει.

С “Ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ, ¹φησὶ, χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας.” Τουτέστιν, ²ἔξῃν αὐτῷ μηδὲν παθεῖν, εἴπερ ἐβούλετο. Οὐδὲ γὰρ ἁμαρτίαν ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος εὗρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. ³καθὼς καὶ αὐτὸς φησιν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις. “⁴ Ἐρχεται ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ⁵οὐκ ἔχει ἐν ἐμοὶ οὐδέν.” Προὔκειτο τοίνυν ⁶αὐτῷ, εἴπερ ἐβούλετο, μὴ ἐλθεῖν εἰς τὸν σταυρόν. “⁷ Ἐξουσίαν γὰρ ⁸ἔχω, φησὶ, θεῖναι τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν.” Εἰ τοίνυν ὁ μηδεμίαν ἔχων ἀνάγκην τοῦ σταυρωθῆναι, ἐσταυρώθη ἡμῶν ἕνεκεν· πόσῳ μᾶλλον ἡμᾶς δίκαιον πάντα γεν-
 D ναίως ὑπομένειν; “Ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, φη-

⁷ v. 2.
 xiv. 30.

⁸ Matth. x. 25, 24.
 11 Ibid. x. 18.

⁹ Joan. xv. 16.

1 Cor. xiii. 12.

¹⁰ Joan.

¹ ἐν] ἐὰν olim O. ἐν om. K.Q. ² τρέχωμεν, φ.] φ. τρέχωμεν Q. φησὶ om. K. ³ φησὶν om. K.Q. ⁴ δεσπότην K.Q. Μοχ ἐκάλεσαν K.Q. ἐπεκάλεσαν olim O. ⁵ οἰκειακοὺς K.Q.R. Cat. Veron. ⁶ τρέχειν] + βλέπωμεν εἰς Χριστὸν K.Q. Sav. cet. ⁷ κανόνας] + αἰὲ φ. ⁸ καλῶς—τουτέστιν] τοῦτο καλῶς, πρὸς τὸν τῆς π. ἀρχ. καὶ τελ. Ἰησοῦν ὁρῶμεν (+ ὥσει ἔλεγεν K.) K.Q. ⁹ τῆς π. ἀρχ. pro ἀρχ. τῆς π. omnes. ¹⁰ καὶ γὰρ—ἔλεγεν] αὐτὸς τὴν ἀρχὴν δέδωκεν. ¹¹ δ καὶ πρὸς τοὺς μ. ὁ Χριστὸς εἶπεν K.Q. Sav. cet. ¹² ἐξελέξαμην om. N. ¹³ ὁ Παῦλος K.N.O.Q. Sav. cet. Statim δ om. N. ¹⁴ δ om. A.K.Q. ¹⁵ αὐτὸς] εἰ δὲ αὐτὸς K.Q. Sav. cet. ¹⁶ φησὶ om. K.Q. ¹⁷ ἐξὸν Cat. ¹⁸ καθὼς καὶ αὐτὸς] καὶ αὐτὸς δὲ K.Q. ¹⁹ οὐκ ἔχει] οὐκ εὐρίσκει N. ²⁰ αὐτῷ in marg. O. ²¹ ἔχω, φ.] φ. ἔχω K.N.Q.

σιν, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας.” Τί ἔδ’ ἐστιν, “αἰσχύνῃς καταφρονήσας;” Τὸν ἐπονείδιστον, φησὶν, εἴλετο θάνατον. Ἔστω γάρ, ἀπέθνησκε τί καὶ ἐπονείδιστος; Δι’ οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ’ ἡμᾶς διδάσκων μηδὲν ἡγέσθαι τὴν παρ’ ἀνθρώπων δόξαν. Διὰ τοῦτο, οὐχ ὑποκείμενος εἴλετο αὐτήν, ἡ παιδεύων ἡμᾶς κατατολμᾶν αὐτῆς, καὶ μηδὲν αὐτὴν τίθεσθαι. Διὰ τί μὴ εἶπε λύπην, ἀλλὰ αἰσχύνην; Ὅτι οὐ μετὰ λύπης ταῦτα ἔφερε. Τί οὖν τὸ τέλος; “Ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν.” Ὅρᾳς τὸ ἔπαθλον; Ὅπερ καὶ Παῦλος γρά- 258 φων φησί. ¹² “Διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερέψωψε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντων γόνυ κάμψῃ.” Τὸ κατὰ σάρκα φησί. Μάλιστα μὲν οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἦν ἔπαθλον, ἱκανὸν τὸ ὑπόδειγμα πείσαι πάντα ἐλέσθαι· νυνὶ δὲ καὶ ἔπαθλα ἡμῖν πρόκειται, οὐ τὰ τυχόντα, ἀλλὰ μεγάλα καὶ ἀπόρρητα. Ὡστε καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴν τι πάθωμεν τοιοῦτον, πρὸ τῶν ἀποστόλων ἀέννοῶμεν τὸν Χριστόν. Διὰ τί; ὅτι ὁ βίος αὐτοῦ ὕβρεων ἔγεμε. Καὶ γὰρ Β μαινόμενος ἤκουεν αἰεὶ, καὶ πλάνος, καὶ γόης· καὶ ποτε μὲν (573) ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι, ¹³ “Οὐχί, φησὶν, ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.” καὶ πάλιν, “Ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.” Καὶ εἰς γοητείαν δὲ αὐτὸν διέβαλλον λέγοντες, “Ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.” Καὶ ὅτι μαίνεται, καὶ δαιμόνιον ἔχει· “Οὐ καλῶς ἐλέγομεν, φησὶν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται;” Καὶ ταῦτα ἤκουε παρ’ αὐτῶν, εὐεργετῶν, θαυματουργῶν, θεοῦ ἔργα ἐπιδεικνύμενος. Εἰ μὲν C γὰρ μηδὲν ποιῶν ταῦτα ἤκουεν, οὐδὲν οὕτω θαυμαστόν· εἰ δὲ διδάσκων τὰ πρὸς ἀλήθειαν, πλάνος ἦκουε, καὶ δαίμονας ἐκβάλλων, ῥαίμονα ἔχειν ἐλέγετο, καὶ πάντα ἀνατρέπων τὰ ἐναντία, γόης ἐλέγετο· ταῦτα γὰρ αὐτοῦ συνεχῶς κατηγόρου.

¹² Philipp. ii. 9, 10.¹³ Joan. vii. 12. Matth. xxvii. 63. xii. 24. Joan. viii. 48.

¹ δὲ om. K.Q. τί δὲ—καταφρονήσας; om. A. ² παρὰ τῶν d. K.O.Q. ³ ὑποκείμενος] + ἀμαρτία K.Q. Sav. cet. ⁴ subjectus morti Mut. ⁵ παιδ.] ἀλλὰ παιδ. O. ⁶ αὐτῆς Q. ⁷ εἶπε] + αὐτὴν K.N.Q. et marg. O. ⁸ τέλος] + ἄκουε O. + ἄκουε· ἐπάγει γὰρ K.Q. Sav. cet. ⁹ ὁ Παῦλος K.N.O. Sav. cet. Statim φησὶ γράφων K.O.Q. ¹⁰ Χριστοῦ om. A. ¹¹ ἦν om. A. ¹² πάντας K.O.Q. Cat. Sav. Mor. omnia Mut. ¹³ τὸν Χρ. ἐννοῶμεν hoc ord. N. et corr. O. ¹⁴ ὁλος] ὅτι ὁλος K.Q. Sav. cet. ¹⁵ ἤκουσεν A.K.N.Q. Statim [αἰεὶ] Sav. αἰεὶ om. K.N. expunct. in O. ¹⁶ καὶ] + γὰρ K.Q. ¹⁷ Ἰουδαῖοι] + οὗτος οὐκ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· ποτὶ δὲ K.Q. Sav. cet. ¹⁸ ὄχλον] κόσμον N. ¹⁹ ζῶν] + ὅτι N.O. ²⁰ διέβαλλον A.N.R. Veron. ²¹ ἔχει] + φησὶν N. et corr. O. Mox λέγομεν olim O. ²² ἤκουσε ter A. ²³ οὐδὲν] Sic N.O. Mut. οὐδὲ R. Veron. οὐδ’ ex confusa corr. A. οὐκ ἦν K.Q. Sav. cet. ²⁴ δαιμόνιον N. Statim ἐλέγετο ἔχειν hoc ord. A.N.R. ²⁵ δ. ἔχειν ἐλέγετο] ἡκούετο δ. ἔχειν Veron. ²⁶ τὰναντία A.K.Q.R. ²⁷ ἐλέγετο] + ποῖαν ὑπερβολὴν θαύματος οὐκ ἔχει K.Q. Sav. cet. ²⁸ αὐτῷ A.R. Veron.

Εἰ δὲ βούλει καὶ τὰ σκώμματα καὶ τὰς εἰρωνείας μαθεῖν, ἅς κατ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, ὃ μάλιστα δάκνει τὰς ἡμετέρας ψυχὰς, ἄκουε πρῶτον τὰς ἀπὸ τοῦ γένους· ¹⁴“Οὐχ οὗτος, ἡ φησὶν, ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός, οὐ ἡμεῖς ἴσμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα;” ^D“οὐχ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πάντες παρ' ἡμῖν εἰσι;” Καὶ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐτὸν σκώπτοντες, ἔλεγον ἐκ Ναζαρετ ἃ αὐτὸν εἶναι· καὶ πάλιν, ¹⁵“Ἐρώτησον, ἡ φησὶ, καὶ ἴδε, ὅτι ἐκ τῆς Γαλιλαίας προφήτης οὐκ ἐγγήγερται.” καὶ ἔφερε τοσαῦτα συκοφαντούμενος. Καὶ πάλιν ἔλεγον· “Οὐχὶ ἡ γραφὴ φησιν, ὅτι ἀπὸ Βηθλέεμ τῆς κώμης ἔρχεται ὁ Χριστός;” Βούλει καὶ τὰς εἰρωνείας ἰδεῖν ἅς ἐποιοῦντο; ^aἘλθόντες, φησὶ, παρ' αὐτὸν τὸν σταυρὸν, προσεκύνουν ^bαὐτῷ, καὶ ἔπαιον αὐτὸν καὶ ἐκολάφίζον, καὶ ἔλεγον· ¹⁶“^cΕἰπέ ἡμῖν τίς ^dἐστὶν ὁ παῖσας σε;” ^eκαὶ ὄξος προσῆγον, καὶ ἔλεγον· “Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατὰβηθι ἀπὸ ²⁵⁹τοῦ σταυροῦ.” ^fἜτι δὲ καὶ ὁ δούλος τοῦ ἀρχιερέως ^gράπισμα ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ φησιν· ¹⁷“Εἰ μὲν κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με ^hδέρεις;” Καὶ ⁱχλευάζοντες, ^kχλαμίδα περιετίθεσαν αὐτῷ, καὶ ἐνέπτυνον εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ τὰς ^lπεῖρας αἰὲ προσῆγον, ^mπειράζοντες αὐτόν. Βούλει καὶ τὰς κατηγορίας ἰδεῖν, τὰς ⁿλάθρα, τὰς φανερώς, τὰς παρὰ ^oτῶν μαθητῶν; ¹⁸“^pΜὴ καὶ ὑμεῖς, φησὶ, θέλετε ὑπάγειν;” καὶ τὸ, “Δαιμόνιον ἔχεις,” παρὰ τῶν πιστευσάντων ἤδη ἐλέγετο. ^qΟὐκ αἰὲ ἔφευγε καὶ αὐτός, ποτὲ μὲν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ποτὲ δὲ εἰς τὴν Ἰουδαίαν; οὐχὶ ἐκ σπαργάνων ^rαὐτῶν πολὺς ὁ πειρασμός; οὐχὶ παιδίον ἔδντα αὐτὸν ἡ μήτηρ λαβοῦσα κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον; Διὰ ^sταῦτα πάντα ^tφησὶν· “Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν,

¹⁴ Matth. xiii. 55. coll. Joan. vi. 42.¹⁵ Joan. vii. 52. 42.¹⁶ Matth. xxvi. 68. xxvii. 40.¹⁷ Joan. xviii. 23.¹⁸ Ibid. vi. 67. vii. 20.

^t φ. ἐστὶν] ἐστι, φ. K.N.Q. ^v οὐχὶ K.N.O. ^w τῆς πατρίδος (+ δὲ K.N.O.Q.)] τοῦ πατρὸς A. τῆς πατρὸς R. ^x αὐτὸν] δύναται τι ἀγαθὸν K.Q. ^y φησὶ om. K.Q. ^z ἔλεγον om. K.Q. ^a ἐλθόντες, φησὶ om. K.Q. Sav. cet. Statim παρ' αὐτῷ τῷ σταυρῷ A.R. Veron. ^b αὐτῷ] + ἐμπαίζοντες K.Q. Sav. cet. ^c εἰπέ—καὶ ἔλεγον om. K. Veron. ^d ἐστὶν in marg. O. ^e καὶ] ἔτι τε Q. ^f ἔτι δὲ—καὶ φησιν] καὶ τῷ δούλῳ δὲ τοῦ ἀρχ. ράπισμα δόντι αὐτῷ ἔλεγεν K.Q. ^g ράπισματα N. ^h δαίρεις A.R. Veron. ⁱ χλευάζοντες] + δὲ K.Q. Sav. cet. ^k χλαμίδα R. Veron. κλανίδα (sic) A. Statim περιέθηκαν N.O. Sav. cet. ^l πεῖρας] + δὲ ἄς K.Q. ^m αὐτόν] + προσῆγον K. πειρ. αὐτόν om. Q. ⁿ λαθραίως K.Q. ^o τῶν om. Q. ^p μὴ] τὸ γὰρ, μὴ K.Q. Sav. cet. Mox φησὶ om. K.O.Q. Sav. cet. ^q οὐκ] εἰπέ δέ μοι, οὐκ K.Q. Sav. cet. ^r ἔφευγε A. Statim καὶ om. K.Q. ^s αὐτῷ N.O.Q. Sav. cet. ^t αὐτόν δντα λαβοῦσα ἡ μήτηρ hoc ord. K.O.Q. δντα om. N. inclusum a Sav. ^v ταῦτα] + τοῖνον K.Q. Sav. cet. ^w φησιν] λέγει τὸ K.Q.

αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε ^α τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κε-
κάθικεν.” ^γ Εἰς τοῦτον ^α τοῖνυν ἀφορῶμεν καὶ εἰς ^α τὰ τῶν μα-
θητῶν τῶν τούτου, ἀναγινώσκοντες τὰ Παύλου, καὶ ἀκούοντες
αὐτοῦ λέγοντος, ¹⁹ “Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγ-
καις, ^β ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς.” ^δ
καὶ πάλιν, “Μέχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν,
καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κο-
πιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦ-
μεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν.”
^ε Ἄρα ^δ τίς τὸ πολλοστὸν ^ε τούτων μέρος ἔπαθεν; ²⁰ “Ὡς
πλάνοι ^ε γὰρ, φησὶν, ὡς ἄτιμοι, ὡς μηδὲν ἔχοντες.” καὶ πάλιν,
“Πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ^ε ὑπὸ Ἰουδαίων ἔλαβον·
τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ^ε ἐλιθάσθην, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ
πεποίηκα, ὁδοιπορίαις πολλάκις, ^ι θλίψεσι, ^κ στενοχωρίᾳ, λιμῷ.” ^δ
Καὶ ὅτι ταῦτα τῷ θεῷ ἐδόκει, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· ²¹ “Ὑπὲρ
τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα, καὶ ^ι εἶπέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ
χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. ^μ Διὸ,
φησὶν, εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στε-
νοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμέ ἡ
δύναμις τοῦ ^ν Χριστοῦ.” Καὶ αὐτοῦ δὲ ἄκουσον τοῦ Χριστοῦ
λέγοντος, ²² “Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε.” ²³ “Ἀναλογί-
σασθε γὰρ, ^ο φησὶ, ^ρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν
ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε, ταῖς ψυχαῖς
ὕμῶν ^θ ἐκλυόμενοι.” Εἰ γὰρ τὰ τῶν πλησίον πάθη διανίστησιν
ἡμᾶς, τὰ τοῦ δεσπότου πόσῃν ^ρ ἡμῖν οὐ παρέξει προθυμίαν; τί
(574) ἡμᾶς οὐκ ἐργάσεται; ^σ Καὶ παρὲς πάντα εἰπεῖν, διὰ τῆς ἀντιλο-
γίας τὸ πᾶν ἐδήλωσε, καὶ ^ι τῷ, “τοιαύτην,” προσθεῖναι· ^ν τουτέστι,

19 ^γ Cor. vi. 4, 5. 1 Cor. iv. 11—13.

20 2 Cor. vi. 8, 10. xi. 24—26.

21 Ibid. xii. 8—10.

22 Joan. xvi. 33.

23 v. 3.

^α τοῦ θρόνου in marg. O. Μοχ ἐκάθισεν olim A. ^γ ΗΘΙΚΟΝ. “Ὅτι εἰς
Χριστὸν ἀφορῶντας, καὶ εἰς τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, γενναίως ἡμᾶς χρὴ πᾶσαν φέ-
ρειν θλίψιν” καὶ κατὰ καλλωπιζομένων γυναικῶν. Veron. ^α τοῖνυν] δὲ K.Q.
^β ἐν τῶν μ. τῶν (τῶν om. O.)] τοὺς μαθητὰς N. Μοχ ἀναγ. τε τὰ Q. ^β ἐν
διωγμοῖς om. N. Post φυλακαῖς add. ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν νηστεῖαις, ἐν κόποις,
ἐν ἀγνόητι, ἐν γνώσει N. Sav. cet. ^ε ἀρα N.O. ^δ τίς O. ^ε ἐξ ἡμῶν
ἔχει τις εἰπεῖν, ὅτι K.Q. Sav. cet. ^ε τούτων μέρος] μέρος τούτων K.Q. τού-
των om. O. μέρος om. N. ^ε γὰρ om. a pr. m. O. ^ε ὑπὸ] + τῶν Q. ὑπὸ
Ἰουδ. ἔλαβον om. K. ^ε ἐλιθάσθην] + τρὶς ἐνανάγησα N. ^ε ἐν θλ. ἐν στεν.
ἐν λιμῷ (ἐν λιμῷ, ἐν στεν. K.Q.) K.Q. Sav. cet. ἐν ante θλίψεσι erasum in O.
^κ στενοχωρίαις N.O. ^ι εἶπε] εἶρηκε K.Q. Sav. cet. ^μ διὸ] + καὶ iidem.
^ν Χριστοῦ] θεοῦ N. Μοχ τοῦ Χρ. ἄκουσον alio ord. K.O.Q. ^ο φησὶ om. K.Q.
^ρ τὸν τοιαύτην ὑπομ.] τοιαῦτα ὑπομ. αὐτὸν A.R. Veron. Statim ὑπὲρ τῶν ἀ. A.
^θ ἐκλυόμενοι] + εἰκότως ταῦτα ἐπήγαγεν K.Q. Sav. cet. ^ρ ἡμῖν om. K. ^σ καὶ]
+ σκόπει πῶς K.Q. Sav. cet. ^ι τὸ A. Veron. ^ν τουτέστι, τὰς] τὰς γάρ
K.Q. Sav. cet. Statim κόρης A.R. Veron.

τὰς ἐπὶ κόρρης πληγὰς, τὸν γέλωτα, τὰς ὕβρεις, τοὺς ὀνειδισμοὺς, τὰς χλευασίας, ^ωταῦτα πάντα διὰ τῆς ἀντιλογίας ἐνέφηνε· καὶ οὐκ ἐκεῖνα ^μμόνα, ἀλλὰ καὶ τὰ παρὰ τὸν βίον ἅπαντα τὸν τῆς ^υδιδασκαλίας.

B ²Μέγα γὰρ, ὄντως μέγα παραμύθιον, καὶ τὰ τοῦ Χριστοῦ πάθη καὶ τὰ τῶν ἀποστόλων. ^αΟὕτω γὰρ ἦδει ταύτην βελτίω τῆς ἀρετῆς οὖσαν τὴν ὁδὸν, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ μὴ δεόμενος αὐτῆς ταύτην ἐλθεῖν· οὕτως οἶδε τὴν θλίψιν συμφέρουσαν ἡμῖν, ^βκαὶ ἀνέσεως ὑπόθεσιν μᾶλλον γινομένην. ^γἈκουε ^δγὰρ ^εαὐτοῦ λέ-

C γοντος· ²⁴“Ἐὰν μὴ τις ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθήσῃ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ^εἄξιος.” Εἰ μαθητὴς εἶ, φησὶ, τὸν διδάσκαλον μιμου· τοῦτο γὰρ ἔστι ^εμαθητῆς. Εἰ ^εδὲ αὐτὸς μὲν διὰ θλίψεως ἦλθε, σὺ δὲ δι’ ἀνέσεως, οὐκέτι τὴν αὐτὴν βαδίσεις ὁδὸν, ἣν ἐκεῖνος ἐβάδισεν, ἀλλ’ ἐτέραν. Πῶς οὖν ἀκολουθεῖς, μὴ ἀκολουθῶν; πῶς ^βἔση μαθητῆς, μὴ τῷ διδασκάλῳ ἐπόμενος; Τοῦτο καὶ ¹Παῦλός φησιν· ²⁵“Ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ἡμεῖς ἄτιμοι, ὑμεῖς δὲ ἔντιμοι.” ^κἩ πῶς ἔχει λόγον, φησὶ, τάναντία ¹ἡμᾶς ζηλοῦν, καὶ ὑμᾶς μὲν εἶναι μαθητὰς, ἡμᾶς δὲ

D διδασκάλους; Μέγα ἄρα θλίψις, ἀγαπητοί· δύο γὰρ τὰ ^μμεγάλα κατορθοί, καὶ ἀμαρτίας ἐξαλείφει, καὶ στερροὺς ποιεῖ. Τί οὖν, φησὶν, ἂν περιτρέψῃ καὶ ἀπολέσῃ; Οὐχ ἡ θλίψις τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ’ ἡ ἡμετέρα νωθεία. Πῶς, ^οφησὶν; ^οἘὰν νήφωμεν, ἐὰν τὸν θεὸν παρακαλῶμεν, ὥστε μὴ ἑᾶσαι ἡμᾶς πειρασθῆναι ^ρὑπὲρ ὃ δυνάμεθα, ἐὰν ^ιἀεὶ αὐτοῦ ἐχώμεθα, στησόμεθα γενναίως, καὶ παραταξόμεθα. ^ιἜως ἂν αὐτὸν ἔχωμεν βοηθόν, καὶ πάντων τῶν ἀνέμων σφοδρότερον πνεύσωσιν οἱ ²⁶¹πειρασμοὶ, κάρφος ἡμῖν ἔσονται καὶ φύλλον ἀπλῶς φερόμενον. ^αἈκουε Παύλου ^βλέγοντος· ²⁶“Ἐν τούτοις, φησὶ, πᾶσιν ὑπερ-νικῶμεν” καὶ πάλιν, “Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθῆ-

24 Matth. x. 38.

25 1 Cor. iv. 10.

26 Rom. viii. 37, 18. 2 Cor. iv. 17.

^ω ταῦτα π.] π. ταῦτα N.R. ^μ μόνον K.N.Q. ^υ διδασκαλίας] + ταῦτα τοῖνυν, ἀγαπητοί, ἀεὶ ἀναλογιζόμεθα, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ’ ἡμέραν ἐν ταῖς διανοίαις ἡμῶν στρέφωμεν, εἰδότες ὅτι μεγάλα ἐκ τούτου καρπωσόμεθα ἀγαθὰ, καὶ πολλὴν τὴν ὠφέλειαν ἔχομεν. K.Q. Sav. cet. ^μ μ. γὰρ, ὄντως] ὄντως γὰρ N. ^ο οὕτω—ὁδὸν] οὕτως ἦδει ταύτην ὁδὸν K.Q. ^β καὶ om. A.R. Veron. ^ε γὰρ om. K.N.Q. ^ε αὐτοῦ] τοῦ Χριστοῦ N. αὐτοῦ τοῦ Χρ. K.Q. Sav. cet. τοῦ Χριστοῦ in marg. O. ^ε ἄξιος] + μόνον γὰρ οὐχὶ τοῦτο διὰ τῆς τοιαύτης λέγει διδασκαλίας K.Q. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^ε μαθητῆς] Sic K.N.Q.R. μαθητοῦ Edd. ^δ δὲ] γὰρ K.Q. ^β ἔση] εἰ N. Sav. cet. Mox ἐπόμενος A. ¹ ὁ Παῦλος K.N.O.Q. ^κ ἡ—φησὶ] ὥσει ἐλεγε, πῶς ἔχει λ. K.Q. ¹ ὑμᾶς N. ^μ μεγάλα] Sic K.N.O. Mut. μέγιστα Edd. ^ν φησὶν om. K.Q. ^ο ἐάν] + γὰρ K.Q. Sav. cet. Mox παρακαλέσωμεν N. ^ρ ὑπὲρ δ] παρ’ ὁ A.R. Veron. ^ι ἀεὶ om. N. Mox στησόμεθα et παραταξόμεθα A. favente Mut. ^ι ἕως] ὡς olim O. Statim ἂν om. N.O. Mox ἔχωμεν iidem. ^β λέγοντος] πάλιν K.Q.

ματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν ἡ δόξαν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς” καὶ πάλιν, “Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως, καθ’ ὑπερβολὴν ἡ εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης ἡμῖν κατεργάζεται.” Σκόπει ἡλικίους κινδύνους, ναυάγια, τὰς ἐπαλλήλους θλίψεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐλαφρὰ καλεῖ καὶ ζήλωσον τὸν ἀδάμαντα τοῦτον, τὸν ἀπλῶς καὶ εἰκὴ τὸ σῶμα τοῦτο περικείμενον. Ἐν πενία εἶ; ἀλλ’ οὐ τοσαύτη, ὅση Παῦλος, ὅ καὶ ἐν λιμῷ ἐξεταζόμενος καὶ δίψει καὶ γυμνότητι· Β οὐ γὰρ μίαν ἡμέραν τοῦτο ἔπαθεν, ἡ ἀλλὰ διηλεκτῶς τοῦτο ὑπέμεινε. Πόθεν τοῦτο δῆλον; ἡ Ἀκουε αὐτοῦ λέγοντος· 27 “Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν.” Βαβαί, πόσῃ ἔχων ἤδη δόξαν ἐν τῷ κηρύγματι, τοσαῦτα ὑπέμεινε, εἰκοστὸν λοιπὸν ἔτος ἔχων, ὅτε ταῦτα ἔγραφεν. 28 “Οἶδα γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα.” καὶ πάλιν, “Μετὰ τρία ἔτη, ἡ φησὶν, ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα.” Καὶ πάλιν ἄκουε αὐτοῦ C λέγοντος· “Καλὸν μοι ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.” Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πάλιν γράφων ἔλεγεν· “Ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν.” Τί λιμοῦ χαλεπώτερον; τί κρυμοῦ; τί τῶν ἐπιβουλῶν τῶν παρὰ ἀδελφῶν; οὓς ψευδαδέλφους ἡ λοιπὸν καλεῖ. Οὐχὶ λυμεὼν ἐκαλείτο τῆς οἰκουμένης; οὐχὶ ἀπατεῶν; οὐχὶ ἀνατροπεύς; οὐχὶ κατεκόπτετο μαστιζόμενος; Ταῦτα ἐν νῷ λάβωμεν, ἀγαπητοί, ταῦτα ἡ ἀναλογιζόμεθα, ταῦτα μνημονεύομεν, καὶ οὐδέποτε ἐκλυθησόμεθα, καὶ ἀδικώμεθα, καὶ ἀρπαζώμεθα, καὶ μυρία πάσχωμεν ἡ κακά. D Γένοιτο τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἡ ἡμᾶς εὐδοκιμεῖν, καὶ πάντα φορητά· γένοιτο εὖ πράττειν ἐκεῖ, καὶ τῶν ἐνταῦθα λόγος οὐδεὶς. Σκια τὰυτὰ ἐστὶ καὶ ὄναρ· οἷα ἂν ἡ εἶη, ἐλπίζομένων ἐκείνων καὶ προσδοκωμένων, οὐδὲν ἔστιν οὔτε τῇ φύσει, οὔτε τῷ χρόνῳ. Τί γὰρ βούλει πρὸς τὰ δεινὰ ἐκεῖνα παραβάλλωμεν; τί πρὸς (575) τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, ἡ πρὸς τὸν σκώληκα τὸν ἀτελεῖτητον; τί 262 ἴσον δυνήσῃ εἰπεῖν τῶν ἐνταῦθα πρὸς τὸν βρυγμὸν τῶν ὁδόντων, πρὸς τὰ δεσμὰ, πρὸς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, πρὸς τὴν

27 1 Cor. iv. 11.

28 2 Cor. xii. 2. Gal. i. 18. 1 Cor. ix. 15. iv. 13.

ἡ δόξαν—ἡμᾶς] ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς δόξαν Ν. ἡ εἰς ὑπερβολὴν om. R.
 τοῦτο om. K.N.O.Q. ἡ οὐ τοσ.] οὐκ ἐν τοσ. K.N.Q. Sav. cet. Sic ex
 corr. O. Mox ὁ Παῦλος N. Edd. ἡ ὅ] ὅτι A. Mox δίψῃ K.Q. ἡ ἀλλὰ]
 + καὶ K.Q. et ex corr. O. Mox ὑπέμεινε Ν. ἡ ὑπέμεινεν Ν. ἡ φησὶν
 om. K.Q. Statim ἀνῆλθεν R. ἡ ὥς] ὡσπερὶ K.Q. Mox ἐγενόμεθα Q. et
 fort. a pr. m. O. ἡ λοιπὸν om. K.Q. ἡ ἀναλογισώμεθα a pr. m. O.
 ἡ κακά] δεινὰ Ν. ἡ ἡμῶν Ν. ἡ εἶη] ἡ olim O. ἡ ἐστὶ] + τῶν δεινῶν
 Sav. cet. invitis omnibus. ἡ πρὸς] τί (erasum) πρὸς O. ἡ ἴσον δυνήσῃ]
 Sic omnes. δυνήσῃ ἴσον Edd.

ὀργήν, πρὸς τὴν θλίψιν, πρὸς τὴν στενοχωρίαν. Ἀλλὰ τῷ χρόνῳ; Καὶ τί ^μμύρια ἔτη πρὸς ἀπείρους αἰῶνας καὶ ἀτελευτήτους; οὐχ ὅσον ^σσταγὼν μικρὰ πρὸς ἄβυσσον ἀπειρον; Ἀλλὰ πρὸς τὰ ἀγαθὰ; Ἀλλ' ἐκεῖ μέζων ἢ ὑπερβολή· ²⁹“Ὁφθαλμὸς οὐκ εἶδε, φησὶν, οὐδ' ἤκουσεν, ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη.” Καὶ ^ρταῦτα ἔσται πάλιν ἐν ἀπείροις αἰῶσιν. Ὑπὲρ τούτων οὖν ^μμυριάκις κατακοπῆναι οὐ καλὸν, ἀναιρεθῆναι, κατακαῆναι, μυρίους ὑποστῆναι θανάτους, πᾶν ὅτιοῦν ὑπομῆναι B δεινὸν καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ; Εἰ γὰρ ἐν πυρὶ ζῆν κατακαϊόμενον ἦν, οὐκ ἔδει πάντα ὑπομένειν ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἐκείνων ^τἀγαθῶν;

Ἀλλὰ τί λέγω ταῦτα ληρῶν πρὸς ἀνθρώπους οὐδὲ χρημάτων καταφρονῆσαι ^ααἰρουμένους, ἀλλ' ὡς ἀθανάτων αὐτῶν ἐχομένους, καὶ μικρὰ ἐκ πολλῶν δῶσι, τὸ πᾶν νομίζοντας ἡνυκέναι; Οὐκ ἔστι τοῦτο ἐλεημοσύνη· ἐλεημοσύνη γὰρ ἔστιν ἡ τῆς χήρας ἐκείνης, ἥτις τὸν βίον αὐτῆς πάντα ἐκένωσεν. Εἰ δὲ οὐ χωρεῖς τοσοῦτον ὅσον ἡ χήρα καταβαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ περίσσευμα ὅλον κατάβαλε· ἔχε τὰ ἀρκούντα, μὴ τὰ περιττά. Ἀλλ' οὐδεὶς ^εἔστιν οὐδὲ τὸ περίσσευμα καταβάλλων· ἕως γὰρ ἂν ἔχῃς οἰ- C κέτας ^ππολλοὺς καὶ ἱμάτια σηρικὰ, πάντα ταῦτα περιττεύματά ^εἔστιν, οὐδὲν ἀναγκαῖον οὐδὲ τῆς χρείας· ὦν ἄνευ δυνάμεθα ζῆν, ταῦτα περιττά καὶ ἀπλῶς ἔξω ^γπρόσκειται. Τίνος οὖν ἄνευ οὐ δυνάμεθα ζῆν ἰδωμεν, εἰ δοκεῖ. ^κΚαὶ δύο μόνους ἔχωμεν οἰκέτας, δυνάμεθα ζῆν· ὅπου γὰρ εἰσὶ τινες χωρὶς οἰκετῶν ζῶντες, ποίαν ^αἔχομεν ἡμεῖς ἀπολογίαν, τοῖς δύο οὐκ ἀρκούμενοι; Δυνάμεθα καὶ ἐκ πλίνθων ἔχειν οἰκίαν τριῶν οἰκημάτων, καὶ τοῦτο ^βἀρκοῦν ἦν ἡμῖν. ^οΟὐκ εἰσὶ τινες μετὰ παίδων καὶ γυναικὸς ἓνα οἶκον ἔχοντες; ^εἘστῶσαν δὲ, εἰ βούλει, καὶ παῖδες δύο. Καὶ D πῶς οὐκ αἰσχύνῃ, ^δφησὶ, μετὰ δύο οἰκετῶν τὴν ^εἐλευθέραν βαδίζειν; ^ιΟὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ, μετὰ δύο οἰκετῶν ^ετὴν ἐλευθέραν

29 i Cor. ii. 9.

^μμύρια] Sic O. Q. et Sav. in marg. μυρία Edd. ^σσταγὼν μ. pro μ. σταγὼν A. K. N. Q. R. ^οοὐδ' καὶ οὐδ' K. O. Q. Mox καὶ ἐπὶ iidem. ^ρταῦτα] + δὲ K. Q. Statim ἔστι N. ^μμυριάκις κατ. pro κατ. μυριάκις omnes. ^ττῶν ἀγαθῶν A. ^ααἰρουμένων A. R. Mox ἐχομένων K. O. Q. ^εἐκ τῶν πολλῶν K. N. O. Q. Mox νομίζουσιν K. O. Q. ^εἔστιν] ἔστι νῦν K. Q. Statim οὐδὲ δὲ τὸ N. ^ππολλοὺς καὶ ἱμ. σ. om. A. ^εεἰσιν A. ^γπρόκειται N. et corr. O. ^κκαὶ] ἂν K. Q. ^αἔχομεν (ἔχωμεν A. N. R.) ἡμεῖς pro ἡμεῖς ἔχομεν omnes. ^βἀρκοῦν ἦν] ἀρκοῦν O. ἀρκεῖ K. N. Q. Sav. cet. ^οοὐκ] εἰπε γὰρ μοι, οὐκ K. Q. Sav. cet. ^δφησὶν] + ἐστὶ K. O. Q. + ἐστὶ τὸ Sav. cet. φησὶ—τάχα] φησὶ, τὸ μετὰ πολλῶν προΐεσθαι, ἀλλ' αἰσχύνῃ ἐστὶ τὸ μετὰ δύο οἰκετῶν τὴν ἐλ. βαδίζειν. τάχα (si recte capimus) N. ^εἐλευθερίαν A. ^ιοὐκ] ἀπαγε, οὐκ K. Q. Sav. cet. Post ἔστι add. τοῦτο iidem et in marg. O. οὐκ ἔστιν—βαδίζειν om. A. ^ετὴν ἐλ. om. K. Q. inclusum a Sav. Haec μετὰ δύο—βαδίζειν praetermisit Mut.

βαδίζειν, ἀλλ' αἰσχύνῃ ἐστὶ τὸ μετὰ πολλῶν προΐεναί. Τάχα
 γελάτε τούτων ἀκούοντες. Πιστεύσατε, τοῦτό ἐστιν ^hαἰσχύνῃ. 263
 "Ὅσπερ οἱ προβατοπῶλαι, ἢ ὥσπερ οἱ τῶν ἀνδραπόδων κᾶπη-
 λοι, οὕτω μέγα τι ⁱἡγείσθε τὸ μετὰ πλειόνων οἰκετῶν προΐεναί;
^kΤύφος τοῦτο καὶ κενοδοξία· ἐκεῖνο φιλοσοφία καὶ σεμνότης.
 Τὴν ^lγὰρ ἐλευθέραν οὐκ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ^mἀκολουθῶν
 φαίνεσθαι δεῖ· ποία γὰρ ἀρετὴ ἀνδράποδα ἔχειν πολλά; Τοῦτο
 οὐκ ἔστι ⁿψυχῆς· ὅπερ δὲ οὐκ ἔστι ψυχῆς, οὐ δείκνυσιν ^oἐλευ-
 θερίαν. "Ὅταν ὀλίγοις ^pἀρκῇται, τότε ἐστὶν ἐλευθέρα ὄντως·
 ὅταν δὲ πολλῶν δέηται, δούλη ἐστὶ καὶ ἀνδραπόδων χείρων. B
 Εἰπέ μοι, ^qοἱ ἄγγελοι οὐχὶ μόνοι περιπολοῦσι τὴν οἰκουμένην,
 καὶ οὐ δέονται οὐδενὸς τοῦ ἐψομένου; ἀρ' οὖν διὰ τοῦτο ^rχείρους
 ἡμῶν εἰσι, τῶν δεομένων οἱ μὴ δεόμενοι; Εἰ τοίνυν τὸ μὴδὲ
 ὅλως δεῖσθαι ἀκολουθού, ἀγγελικόν, τίς τοῦ ἀγγελικοῦ βίου
 ἐγγὺς, ἢ πολλῶν δεομένη, ἢ ἡ ὀλίγων; Οὐκ ἔστι τοῦτο αἰσχύνῃ·
 αἰσχύνῃ γὰρ ^sἐστὶν ἄτοπὸν τι πράξαι. Εἰπέ μοι, τίς ^tἐπι-
 στρέφει τοὺς ἐπ' ἀγορᾶς, ἢ πολλοὺς ἐπαγομένη, ἢ ἡ ὀλίγους;
 ταύτης δὲ τῆς ὀλίγους ἐπαγομένης, οὐχὶ ἡ μόνη μᾶλλον ^uἀπρό- C
 οπτος φαυνομένη; Ὁρᾷς ὅτι ἐκεῖνό ἐστιν αἰσχύνῃ; ^vΤίς ἐπι-
 στρέφει τοὺς ἐπ' ἀγορᾶς, ἢ τὰ καλὰ φοροῦσα ἱμάτια, ἢ ^xἡ
 ἀπλῶς περικειμένη καὶ ἀνεπιτηδεύτως; ^yτίς πάλιν ἐπιστρέφει
 τοὺς ἐπ' ἀγορᾶς, ἢ ἐπὶ ἡμιόνων φερομένη, καὶ χρυσοπάστων
 παραπετασμάτων, ἢ ἡ ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε μετὰ κοσμιότητος
 βαδίζουσα; ^zἢ ταύτην μὲν οὐδὲ ὀρώμεν, ^aκᾶν ἴδωμεν, ἐκείνην δὲ
 οὐ μόνον ἰδεῖν βιάζονται οἱ πολλοί, ἀλλὰ καὶ ἐρωτῶσι, τίς εἷη,
 καὶ πόθεν; Καὶ παρήμι λέγειν ὅσος ὁ φθόνος ἐντεῦθεν τίκτε-
 ται. Τί οὖν, εἰπέ μοι, αἰσχροῦν, ὁρᾶσθαι ἢ μὴ ὁρᾶσθαι; πότε D
 μείζων ἢ αἰσχύνῃ, ὅταν πάντες εἰς αὐτὴν βλέπωσιν, ἢ ὅταν
 μὴδεῖς; ὅταν ^bμανθάνωσι περὶ αὐτῆς, ἢ ὅταν μὴδὲ φροντίζω-
 σιν; Ὁρᾷς ὅτι οὐ δι' αἰσχύνῃν, ἀλλὰ διὰ κενοδοξίαν πάντα
 πράττομεν; Πλὴν ἀλλ' ^cἐπειδὴ ἀδύνατον ὑμᾶς ἀπαγαγεῖν,
 ἀρκεῖ μοι τέως τὸ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦτο αἰσχύνῃ.
 (576) Ἀμαρτία μόνη αἰσχύνῃ ἐστὶν, ἣν οὐδεὶς εἶναι νομίζει αἰσχύνῃν, 264

^h αἰσχύνῃ] + τὸ μετὰ πολλῶν προΐεναί K.Q. Sav. cet. ⁱ ἡγείσθαι R. Mox
 παίδων προ οἰκετῶν N. ^k τύφος τοῦτο] τοῦτο τύφος K.O.Q. ^l γὰρ] δὲ N.
^m ἀκολουθῶντων N. ἀκολουθουσῶν K.O.Q. ⁿ ψυχῆς] ἀρετῆς his K.Q.
^o ἐλευθερίαν] Sic O.R. Veron. Mut. ἐλευθέραν A.K.N.Q. Sav. cet. ^p ἀρ-
 κείται A.N. ^q οἱ ἄγγ. οὐχὶ] οὐχὶ ἄγγ. N. Mox τινος pro οὐδενὸς idem.
^r χείρων A. ^s ἐστὶ] + τὸ K. Sav. cet. ^t ἐπιστρέφει olim O. ^u ἀπρο-
 ὄπτως K.Q. ^v τίς] + πάλιν N. πάλιν post ἐπιστρέφει in marg. O. ^x ἡ]
 + τὰ ex corr. O. Mox ἀνεπιτηδεύματος (sic) A. ^y τί A.R. Veron. ^z ἢ τ.
 μὲν] τ. μὲν γάρ K.Q. ^a κᾶν ἴδωμεν om. N. inclusum a Sav. ^b μάθωσι
 ex corr. O. ^c ἐπειδὴ] + τοῦτο A.R. Veron. + τούτου N.O. Sav. cet. Neu-
 trum habent K.Q. Mut. Statim ἡμᾶς A.

ἀλλὰ πάντα μᾶλλον ἢ ταύτην. Ἰμάτια ἔστω τὰ τῆς χρείας, μὴ περιττά· πλὴν ἀλλ' ἵνα μὴ εἰς πολλὴν στενοχωρίαν ὑμᾶς κατακλείσωμεν, ἐκείνο παρεγγυῶ, ὅτι ^d χρυσίων ἡμῖν οὐ δεῖ, οὐδὲ λεπτῶν ὀθονίων. Καὶ ταῦτα οὐκ ἐγὼ λέγω· ὅτι γὰρ οὐκ ἐμὰ ἐστὶ τὰ ῥήματα, ἄκουε τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος, καὶ παρεγγυῶντος ταῖς γυναῖξιν, ³⁰ “Κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν ^e πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ.” Ἀλλὰ **B** ποταπῷ βούλει, ὦ Παῦλε, εἰπέ· ἴσως γὰρ ἐροῦσιν, ὅτι τὰ ^f χρυσᾶ μόνα ἐστὶ πολυτελῆ, τὰ δὲ σηρικὰ οὐ πολυτελῆ· εἰπέ ^h καὶ ποταπῷ βούλει. ³¹ “Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, ⁱ φησὶ, τούτοις ἀρκεσθυσόμεθα.” Τοιοῦτον ἔστω τὸ ^k ἱμάτιον, ὥστε σκέπειν μόνον. Διὰ γὰρ τοῦτο ^l ἔδωκεν ἡμῖν αὐτὰ ὁ θεὸς, ἵνα σκέπωμεν τὴν γυμνότητα· τοῦτο δὲ οἰοῦνθέποτε ἱμάτιον ποιῆσαι δύναται ^m εὐτελοῦς ὢν τιμῆς. Τάχα γελάτε ⁿ αἱ τὰ σηρικὰ φοροῦσαι ἱμάτια· γελάσαι γὰρ ὄντως χρὴ, τί μὲν Παῦλος ἐπέταξε, τί δὲ ἡμεῖς πράττομεν. Οὐ ^o πρὸς γυναῖ- **C** κας δέ μοι ὁ λόγος μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄνδρας. Πάντα γὰρ τὰ λοιπὰ, ἅπερ ἔχομεν, περιττά· ῥμόνοι οἱ πένητες οὐ περιττὰ κέκτῃνται· τάχα δὲ κἀκείνοι δι' ἀνάγκην, ὥς, εἶγε ἐξῆν, οὐκ ἂν οὐδὲ ἐκείνοι ἀπέσχοντο. Πλὴν ἀλλ', εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, τέως ἐκείνοι ^q τὰ περιττὰ οὐκ ἔχουσι.

Τοιαῦτα τοίνυν φορῶμεν ἱμάτια, τὰ τὴν χρεῖαν πληροῦντα. Τί γὰρ βούλεται ὁ πολὺς χρυσός; τοῖς ἐπὶ σκηνῆς ταῦτα ἀρμόττει, ταῦτα ἐκείνων τὰ ^r φορήματα, πορνῶν ἐστὶ γυναικῶν, πάντα πρὸς τὸ θεαθῆναι ποιουσῶν. Καλλωπιζέσθω ἐκείνη ἢ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἢ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας· πάντας γὰρ βούλεται πρὸς ἑαυτὴν ἐπισπᾶσθαι· ἢ δὲ ἐπαγγελλομένη θεοσεβείαν, **D** μὴ οὕτω καλλωπιζέσθω, ^s ἀλλὰ ἑτέρως. Ἐχεις καλλωπισμὸν πολὺ ἐκείνης μεῖζονα, ἔχεις καὶ σὺ θέατρον· πρὸς ἐκείνο καλλωπίζου τὸ θέατρον, ἐκείνον περιτίθεσο τὸν κόσμον. Ποῖόν ^t σου ἐστὶ τὸ θέατρον; Ὁ οὐρανός, ὁ τῶν ἀγγέλων δῆμος· οὐχὶ τῶν

30 1 Tim. ii. 9.

31 Ibid. vi. 8.

^d χρυσίων] Sic K.N.O.Q. χρυσίων A.R. Veron. χρυσοπάστων Sav. cet. augro Mut. Statim ὑμῖν N. Mut. ^e οὐδὲ] οὐ O. ^f πλέγμασιν] + φησὶν K.Q. ^g χρυσία N. Mox τὰ δὲ σ. οὐ πολυτελῆ om. A.K. inclusum a Sav. ^h καὶ assumptum ex A.K.O.Q.R. Statim ποταπὰ K.N.Q. et ex corr. O. ⁱ φ. τούτοις] Sic A.N.O.R. τούτοις, φ. Edd. φησὶ om. K.Q. ^k ἱμάτιον] + φησὶν K.Q. Sav. cet. ^l ἔδωκεν ἡμῖν] ἡμῖν ἔδωκεν K.O.R. Statim αὐτὰ superscript. in A. ^m εὐτ. ὢν τιμῆς] τῆς εὐτ. τιμῆς ὢν N. ⁿ αἱ] καὶ αἱ K. ταῦτα αἱ O. ^o πρὸς τὰς γ. K.N. Sav. cet. Mox πρὸς τοὺς ἄνδρας N. Sav. cet. ^p μόνον olim O. ^q τὰ om. K.Q. ^r φορήματα K.Q.R. Veron. ^s indumentis Mut. ^t ἀλλ' ἑτέρως N.O. Statim, nulla distinctione, ἔχει Edd. ἔχεις K.N.O.Q. Mut. ^u σοι K.Q.

παρθένων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν κοσμικῶν πᾶσαι, ὅσαι
 ὁ τῷ Χριστῷ πιστεύουσιν, ἐκεῖνο ἔχουσι τὸ θέατρον. Τοιαῦτα
 ὡς φθεγγόμεθα, ἵνα ὁ ἐκείνους τέρπωμεν τοὺς θεατάς· τοιαῦτα
 περιτίθεσο, ἵνα ἐκείνους εὐφραίνης. Εἰπέ γάρ μοι, ἐὰν ἡ 265
 πόρνη γυνή, ἀφείσα τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια καὶ τὸν γέλωτα
 καὶ τὰ ῥήματα τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ αἰσχρὰ, ἂν εὐτελὲς ἱμάτιον
 περιβάλῃται, καὶ ἀνεπιτηδεύτως συνθείσα ἑαυτὴν εἰσέλθῃ, καὶ
 θεοσεβῇ φθέγγηται ῥήματα, καὶ περὶ σωφροσύνης διαλέγηται,
 καὶ μηδὲν αἰσχρὸν λέγῃ, οὐχὶ ἀναστήσονται πάντες; οὐχὶ ὁ δια-
 λυθῇσεται τοῦτο τὸ θέατρον; οὐχὶ ἐκβαλοῦσιν αὐτήν, ὥς οὐκ
 εἰδυῖαν ἀρμόσασθαι τῷ δήμῳ, καὶ ἀλλότρια λέγουσαν τοῦ θεά-
 τρου ἐκείνου τοῦ σατανικοῦ; Ὁὕτω καὶ σὺ, ἐὰν τὰ ἐκείνης
 περιθεμένη εἰς τὸ ὁ τῶν οὐρανῶν θέατρον εἰσέλθῃς, ἐκβαλοῦσί
 σε οἱ θεαταί. Ἐκεῖ γὰρ οὐ τῶν χρυσῶν ἱματίων ἡ χρεία τοιούτων, B
 ἀλλ' ἐτέρων. Ποίω; Οἶω ὁ προφήτης ὁ φησὶν 32“ Ἐν κροσ-
 σωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη” ὥστε τὸ
 σῶμα λευκὸν ποιῆσαι καὶ ἀποστίλβον, ἀλλ' ὥστε τὴν ψυχὴν
 καλλωπίσαι· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγωνιζομένη ἐκεῖ καὶ ἀθλοῦσα.
 “Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν,” φησί.
 Ταῦτα περίθου· μυρίων γὰρ καὶ ἄλλων ἀπαλλάττεις ὁ σαυτὴν
 κακῶν, καὶ τὸν ἄνδρα μερίμνης, καὶ σαυτὴν φροντίδος. Οὕτω
 γὰρ αἰδέσιμος ἔσῃ τῷ ἀνδρὶ, ὅταν μὴ πολλῶν δέῃ. Πᾶς ὁ γὰρ
 ἄνθρωπος εἴωθεν ἀκκίζεσθαι κατὰ τῶν δεομένων αὐτοῦ· ὅταν δὲ C
 ἴδῃ μὴ χρεῖαν ἔχοντας, κατασπᾷ τὸ φρόνημα, ὥς τε ὁμοτίμοις
 διαλέγεται. Ὅταν ἴδῃ ὁ ἀνὴρ ὅτι οὐ χρεῖαν αὐτοῦ ἔχεις ἐν
 οὐδενί, ὅτι καταφρονεῖς τῶν παρ' αὐτοῦ δωρεῶν, καὶ σφόδρα ἡ
 φρονηματιῶν, τότε σε αἰδεσθήσεται μᾶλλον, ἢ τὰ χρυσία
 περικειμένην· καὶ οὐκέτι ἔσῃ αὐτοῦ δούλη. Ὅν γὰρ ὁ χρεῖαν
 ἔχωμεν, ὑποκύπτειν τούτοις ἀναγκαζόμεθα· ἐὰν δὲ ἀποστήσω-
 μεν ἑαυτοὺς, οὐκέτι ἐσόμεθα ὑπόδικοι, ῥαλλ' οἶδεν ὅτι διὰ τὸν
 τοῦ θεοῦ φόβον ὑπακοὴν τινα ἀπονέμομεν αὐτῷ, οὐ διὰ ὅτι

32 Psal. xliv. 14.

ὁ τῷ eras. in N. ὡς φθεγγόμεθα O. φθεγγόμεθα (sic) A. ὁ ἐκείνους
 Sav. cet. invitis omnibus. ὁ εὐφραίνης] Sic K.N.Q.R. et corr. O. εὐφραί-
 νεις A. εὐφράνης Edd. ὁ ὁm. O. ὁ εὐτελὲς ἱματίον O.Q. εὐτελὲς ἱμά-
 τια N. Statim περιβάλλεται A. ὁ διαλυθῇσονται olim O. Mox ἐκβάλ-
 λουσιν A. ὁ οὕτω] καὶ οὕτω R. Mox περιθέμενος Q. ὁ τοῦ οὐρανοῦ N.O.
 ὁ χρ. τοιούτων] τοιούτων χρ. N.O. ὁ φησὶν] + πᾶσα ἡ δόξα τῆς θ. τοῦ β. ἔσωθεν
 N. et in marg. O. ὁ οὐχ] περιβάλλεσθαι γὰρ διδάσκει, οὐχ K.Q. Statim
 ὁs τὸ σ. N. et corr. O. ὁ αὐτὴν Q. ὁ γὰρ om. K.Q. ὁ Vid. Annot.
 ὁ ὅτε A. ὁ φρονηματος ὁν (ὁν eraso) A. ὁ καὶ—δούλη om. A. ὁ ὁν]
 Edd. Statim ὁn assumptum ex omnibus. Mox ἔχωμεν A.K.N.Q. ἔχωμεν
 Edd. ὁ ῥαλλ' οἶδεν] οἶδε γὰρ K.Q. ὁ τὰ] τὰς R.

Δ παρ' αὐτοῦ. Νῦν μὲν γὰρ ὡς μεγάλη ἡμῖν χαριζόμενος, ὅσας ἂν ἀπολαύσῃ τῆς τιμῆς, οὐχ ἡγείται τῆς πάσης ἀπολελευκέναι· τότε δὲ κἂν ῥ' μικρὰς τύχῃ, χάριν ἡγήσεται· οὐκ ὀνειδίζει, οὐκ ἀναγκασθήσεται οὐδὲ αὐτὸς πλεονεκτεῖν διὰ σέ.

Τί γὰρ ἀλογώτερον τοῦ χρυσία εἰς τοῦτο κατασκευάζειν, 266 ἵνα περικέωνται ἐν βαλανείοις καὶ ἐν ἀγοραῖς; Ὑ' Ἀλλ' ἐν βα- (577) λανείοις καὶ ἐν ἀγοραῖς ἴσως οὐδὲν θαυμαστόν· τὸ δὲ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ οὕτω σχηματιζομένην προϊέναι, ὁ πολλὸς γέλως. Τί γὰρ δήποτε εἰσέρχεται χρυσία φοροῦσα ἐνταῦθα, ἡ ὀφείλουσα εἰσελθεῖν, ἵνα ἀκούσῃ κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ χρυσῷ, μηδὲ μαργαρίταις, μηδὲ ἱματισμῷ πολυτελεῖ; Τίνος οὖν ἔνεκεν εἰσέρχῃ, ὦ γύναι; ἄρα ὡς μαχομένη τῷ Παύλῳ, καὶ δεικνύουσα ὅτι κἂν μυριάκις ταῦτα λέγῃ, οὐκ ἐπιστρέφῃ; Ἀλλ' ὡς τοὺς διδασκάλους ἡμᾶς ἐλέγξει βουλομένη μάτην ταῦτα διαλεγόμενους; Β Εἰπέ γάρ μοι, εἰάν τις Ἑλλήν καὶ ἄπιστος ἀκούσας ἀναγινωσκομένου τοῦ χωρίου τούτου, ἔνθα ταῦτα λέγει ὁ μακάριος Παῦλος, ἔχων γυναῖκα πιστὴν, ἴδῃ ὅτι πολὺν ποιεῖται λόγον τοῦ καλλωπισμοῦ, καὶ χρυσία περιτίθεται, ἵνα προέλθῃ ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀκούσῃ τοῦ Παύλου παρεγγυήντος, μήτε χρυσῷ, μήτε μαργαρίταις, μήτε ἱματισμῷ πολυτελεῖ κοσμεῖν ἑαυτὰς· ἄρα οὐκ ἐρεῖ πρὸς ἑαυτὸν, ὁρῶν αὐτὴν ἐν τῷ κοιτωνίσκῳ ταῦτα περιτιθεμένην καὶ διατιθεῖσαν καλῶς, τί ἀναμένει ἔνδον ἡ γυνὴ εἰς τὸν κοιτωνίσκον; τί βραδύνει; τί περιτίθεται τὰ χρυσία; ποῦ ἀπελθεῖν ἔχει; ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; διὰ τί; ἵνα ἀκούσῃ, "Μὴ ἱματισμῷ πολυτελεῖ;" Οὐ γελάσεται; οὐκ ἀνακαγχά- C σει; οὐ χλεύῃ καὶ ἀπάτην εἶναι νομεῖ τὰ ἡμέτερα; Διὸ πα- ρακαλῶ, τὰ χρυσία ταῖς πομπαῖς ἀφῶμεν, ταῖς σκηναῖς, ταῖς προθήκαις ταῖς ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων· ἡ δὲ τοῦ θεοῦ εἰκὼν μὴ τούτοις καλλωπιζέσθω· ἡ ἐλευθέρᾳ τῇ ἐλευθερίᾳ κοσμεῖσθω· ἐλευθερία δὲ τὸ ἀτυφον, τὸ ἀκόμπαστον. Εἰ δὲ καὶ δόξης βούλει τῆς παρὰ ἀνθρώπων ἐπιτυχεῖν, οὕτως ἐπιτεύξῃ. Τὴν γὰρ ἀνδρὸς πλουτοῦντος οὖσαν γυναῖκα οὐχ οὕτω θαυμασόμεθα

ῥ' μικρὰς τύχῃ] μικρὰς ἔχει R. Mox ἡγείται K. Q. ὀνειδίζει K. N. Sav. cet. et sic ex corr. O. ἐν om. N. ὕ' ἀλλ' ἐν] καὶ εἰ μὲν ἐν N. et ex corr. O. ἀλλ' ἐν μὲν Q. Mox ἴσως οὐδὲν pro οὐδὲν ἴσως omnes. καὶ om. A. K. ὁ πολ- λὺς] Sic O. R. Veron. (sed ὁ eras. in O.) οὐ πολλὺς A. πολλὺς δ' K. N. Q. Sav. cet. Statim τί δήποτε γὰρ K. Q. ὕ' ἐλθεῖν N. ὕ' χρυσῷ] Sic A. O. Q. R. χρυσῷ Edd. μηδὲ μαργ. om. Q. ἔνεκεν εἰσέρχῃ] εἰσέρχῃ ἔνεκεν N. ἔνε- κεν om. Veron. ἔνθα τ. λέγει] ἐν φ. τ. παραγγέλλει N. Παῦλος] + παρεγγυῶν ταῖς γυναῖξί, μήτε χρυσῷ, μήτε μ. μήτε ἱμ. π. κοσμεῖν ἑαυτὰς K. Q. Sav. cet. Statim καὶ ἔχων iidem. Haec καὶ ἀκούσῃ—ἑαυτὰς om. iidem. ὁ μένει iidem. εἰς τὴν ἐκκλησίαν N. Sav. cet. οὐκ ἀνακαγχάσει olim O. οὐ καγχάσει Q. Mox νομίζει εἶναι pro εἶναι νομεῖ N. προθήκαις] Sic A. Q. R. προσθήκαις Edd. τούτοις] οὕτω N.

χρυσία φοροῦσαν καὶ σηρικὰ· τοῦτο γὰρ κοινὸν ^κ ἀπασῶν· ὡς
 ὄταν λιτὸν ἱμάτιον καὶ ἀπλοῦν, καὶ ἐξ ἐρίου εἰργασμένον μόνον
 περικειμένη τυγχάνῃ· τοῦτο θαυμάσονται πάντες, τοῦτο κρο-
 τήσουσιν. Ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ τῷ κόσμῳ τῷ τῶν χρυσίων καὶ D
 τῶν πολυτελῶν ἱματίων, πολλὰς ἔχει τὰς κοινωνούσας αὐτῇ·
 κἂν ταύτην ὑπερβάλληται, ὑπὸ τῆς ἐτέρας ἡττάται· κἂν πάσας
 ὑπερβάλληται, ὑπὸ τῆς βασιλίδος αὐτῆς ^{ικ} νικάται· ἐνταῦθα δὲ
 πάσας νικά, καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ βασιλέως γυναῖκα· μόνη γὰρ ἐν
^π πλούτῳ τὰ τῶν πενήτων εἴλετο. Ὡστε ^ο καὶ εἰ δόξης ἐρώμεν, 267
^ρ καὶ ἐνταῦθα μείζων ἡ δόξα. Οὐ πρὸς τὰς χήρας λέγω μόνον,
 καὶ τὰς πλουσίας· ἐνταῦθα γὰρ δοκεῖ ἡ τῆς χηρείας ἀνάγκη
 τοῦτο ποιεῖν· ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ὑπ' ἀνδρα οὔσας. Ἄλλ' οὐκ
 ἀρέσκω, φησὶ, τῷ ἀνδρὶ. Οὐ τῷ ἀνδρὶ βούλει ἀρέσκειν, ἀλλὰ
 τῷ πλήθει τῶν γυναικῶν τῶν πενιχρῶν· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀρέ-
 σκειν, ἀλλὰ κατατῆκεν αὐτὰς καὶ ὀδυνᾶν, καὶ τὴν πενίαν μεί-
 ζονα ποιεῖν. Πόσα διὰ σέ βλάβσφημα φθέγγονται; Μὴ ἔστω,
 φησὶ, πενία· ὁ θεὸς μισεῖ τοὺς πενομένους, ὁ θεὸς οὐ φιλεῖ τοὺς
 ἐν πενίᾳ. Ὅτι γὰρ οὐ τῷ ἀνδρὶ βούλει ἀρέσκειν, καὶ ταύτης
 ἕνεκεν τῆς αἰτίας καλλωπίζη, ἐξ ᾧ αὐτὴ ποιεῖς ^τ τοῦτο δῆλον B
 ἅπασι καθιστᾶς. Ὅταν γὰρ ὑπερβῇς ^{τὸν} οὐδὸν τοῦ θαλάμου,
 εὐθέως ἅπαντα ἀποτίθῃ, καὶ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ χρυσία, καὶ
 τοὺς μαργαρίτας· καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας μάλιστα οὐ φορεῖς. Εἰ
 δὲ ὅλως βούλει ἀρέσκειν τῷ ἀνδρὶ, ἔστι δι' ᾧ ἀρέσεις, δι'
 ἐπικείας, διὰ πραότητος, διὰ κοσμιότητος. Πίστενε γάρ μοι,
 γύναι, κἂν μυριάκις ^ῥ ἢ κατωφερῆς ὁ ^{ἄν} ἄνθρωπος, ταῦτα μᾶλλον αὐ-
 τὸν ἐφελκύσεται, ἐπείκεια, κοσμιότης, τὸ ἄτυφον, τὸ ἀδάπανον,
 τὸ εὐτελές. Τὸν μὲν γὰρ ἀκόλαστον, κἂν μυρία τοιαῦτα ἐπι- C
 νοῆς, οὐ καθέξεις· καὶ ἴσασιν ὅσαι τοιοῦτους ἐσχέκασιν ἄνδρας·
 ὡς γὰρ ἐὰν καλλωπίσης ^ῃ σαυτὴν, ἐκεῖνος ἀκόλαστος ᾧ πρὸς
^ἑ ἐταῖραν ἅπεισι· τὸν δὲ σώφρονα καὶ κόσμιον οὐ τούτοις αἰρή-
 σεις, ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις· ἐν τούτοις δὲ καὶ λυπεῖς, ^ῃ σαυτῇ
 δόξαν περιτιθεῖσα φιλοκόσμου. ^τ Τί γὰρ ἂν αἰδούμενος ὁ ἄνθρωπος,

^κ ἀπασιν N. Mox κοινὸν pro λιτὸν Veron. ^ι ὑπερβάλληται (-λεται Veron.)] ὑπερακοῦντιση K. Q. Sav. cet. ὑπερβάλληται — κἂν πάσας om. A. N.
^{ικ} νικάται] ἡττάται N. ^π πλούτῳ] + πολλῶ N. O. Sav. cet. ^ο καὶ εἰ] εἰ
 καὶ N. εἰ om. Q. ^ρ καὶ assumptum ex omnibus. ^τ ὑπ' ἀνδρα] ὑπ' ἀν-
 δρους N. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ^τ [τοῦτο] Sav. τοῦτο om. K.
 Mox καθίσταται N. et ex corr. O. ^ῥ τὸν οὐδὸν A. τῶν οὐδῶν R. Veron.
 Statim τοῦ ὀφθαλμοῦ A. ^ῃ πάντα ἀποτίθεσαι N. ^ῃ ἀρέσεις Sav. cet. re-
 pugnantibus libris. ^ῃ ἢ] εἷ N. et corr. O. Statim καταφερῆς K. Q.
^{ἄν} ἄνθρωπος] + καὶ ἀκρατῆς K. O. Q. Sav. cet. ^ῃ ἄνδρας om. A (?) ^ῃ ἐαυτὴν K.
^ἑ ἐταῖραν] Sic K. Q. ἐταῖραν A. ἐτέραν Edd. ^ῃ σαυτὴν A. σεαυτῇ (olim
 σαυτῇ) O. Mox περιτιθεῖσα R. Veron. et olim O. ^τ τί γὰρ ἂν] εἰ γὰρ καὶ
 Sav. cet. invitis omnibus.

καὶ τοῦτο ὡς ^ασώφρων μὴ λέγη, ἀλλ' ἐνδοθεν καταγινώσκειται
 σου· τοὺς δὲ φθόνους καὶ τὰς βασκανίας οὐ περιστελεῖται. Οὐ
 πᾶσαν ἡδονὴν ἐκβαλεῖς λοιπὸν, φθόνον ἐγείρουσα κατὰ σαυτῆς;
 D Τάχα δυσχερῶς ἀκούετε τῶν λεγομένων, καὶ ἀγανακτεῖτε
 λέγουσαι, ὅτι τοὺς ἄνδρας παροξύνει μᾶλλον κατὰ τῶν γυναι-
 κῶν. Οὐ τοὺς ἄνδρας παροξύνων ταῦτα λέγω, ἀλλὰ παρ' ὑμῶν
 βούλομαι ἐκόντι ταῦτα γίνεσθαι, δι' ὑμᾶς, οὐ δι' ἐκείνους· οὐχ (578)
 ἵνα ἐκείνους ἀπαλλάξω φθόνου, ἀλλ' ἵνα ὑμᾶς ἀπαλλάξω φαν-
 268 τασίας βιωτικῆς. Βούλει φανῆναι καλὴ; καὶ γὰρ τοῦτο βούλο-
 μαι, ἀλλὰ κάλλος ὃ ^βο θεὸς ζητεῖ, κάλλος ὃ ἐπιθυμεῖ ὁ βασι-
 λεύς. Τίνα βούλει σχεῖν ἐραστήν, τὸν θεὸν ἢ ἀνθρώπους; Ἐάν
 ἐκεῖνο ἦς τὸ κάλλος καλὴ, ὁ θεὸς ἐπιθυμήσει τοῦ κάλλους σου·
 ἂν δὲ ^γτοῦτο χωρὶς ἐκείνου, ἐκεῖνος μὲν σε βδελύσσεται, ἔσονται
 ἰδὲ ἐρασταὶ ἄνδρες μιαιοί· οὐδεὶς γὰρ ὑπ' ἀνδρου γυναικὸς ἐρῶν
 ἀγαθός. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ κόσμου τοῦ ἔξωθεν λογίζου.
 Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὁ κόσμος, ὁ τῆς ψυχῆς λέγω, τὸν θεὸν ἐπι-
 σπάται· οὗτος δὲ ^κπάλιν τοὺς μιαινοὺς ἄνδρας. Ὅρας ὅτι ὑμῶν
 B κήδομαι, ὅτι ὑμῶν φροντίζω, ἵνα καλαὶ ᾦτε, ὄντως καλαὶ, ^δἐπί-
 δοξοι, ὄντως ἐπίδοξοι, ἵνα ἀντὶ ἀνδρῶν μιαινῶν τὸν ἀπάντων
 δεσπότην ^εθεὸν ἔχητε ἐραστήν; Ἡ δὲ ἐκείνον ἔχουσα ἐραστήν,
 τίνοι ἔσται ὁμοία; ^ςμετὰ ἀγγέλων χορεύει. Εἰ γὰρ παρὰ βα-
 σιλέως φιλουμένη τις ὑπὲρ πάντας μακαρίζεται, ἢ παρὰ τοῦ
 θεοῦ φιλουμένη φιλίαν πολλήν, τίνας ἔσται ἀξία; κἂν τὴν οἰ-
 κουμένην ^οστήσης ὅλην, οὐδὲν τοῦ κάλλους ἐκείνου ἀξίον. Τοῦτο
 τοῖνυν ἀσκήσωμεν τὸ κάλλος, τούτῳ κοσμώμεθα τῷ κόσμῳ, ἵνα
 εἰς τοὺς οὐρανούς χωρήσωμεν, εἰς τὰς παστάδας τὰς πνευματι-
 C κας, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἀκήρατον. Τοῦτο μὲν γὰρ τὸ κάλ-
 λος ὑπὸ πάντων ῥαλίσκεται, καὶ ὅταν παραμείνῃ καλῶς, καὶ
 μήτε νόσος ἐνοχλήσῃ μήτε φροντίς, ὅπερ ἀδύνατον, οὐ παρα-
 μένει ^εεἴκοσι ἔτη· ἐκεῖνο δὲ αἰεὶ ἀνθεῖ, αἰεὶ ἀκμάζει. Οὐκ ἔστιν
 ἐκεῖ δεῖσαι μεταβολήν, οὐ γῆρας ἐπελθὸν ῥυτίδα ^ςἡγαγεν, οὐ
 νόσος κατασκήψασα ἐμάρανεν, οὐκ ἀθυμίας φροντίς ἐλυμήνατο,
 ἀλλὰ πάντων τούτων ἐστὶν ἀνώτερον. Τοῦτο δὲ ^ιπρὶν ἢ φανῇ-

^α σώφρονα Q. σώφρον (sic) R. Statim μὴ λέγη N.O. μὴ λέγει R. οὐ λέγη K.Q. Veron. οὐ λέγει A. Sav. cet. ^β ἐνδον N. ^γ ὑμῶν O. Statim βου-
 λόμενος K.N.Q. Sav. cet. ^δ ο θ. ζητεῖ ἐπιθυμεῖ ο θ. N. ^ε τοῦτου K.
^ς σου δὲ O. δὲ σου K.N.Q. Sav. cet. invito Mut. ^κ πάλιν om. A.R.
 Veron. invito Mut. ^ο ἐπίδοξοι καὶ ἐπίδ. N. ἐπίδοξοι om. K.Q. Sav. cet.
 Locus sic legitur in O. ἵνα καλοὶ ᾦτε ὄντως (+ καλαὶ in marg.) καὶ ἐπίδοξοι
 (+ ὄντως ἐπίδοξοι in marg.) ^ς μετ' ἀγγ. K.N. ^ο ἀναστήσης O. ἀντιστήσης K.N.Q. Sav. cet. constituas Mut. Statim ὅλην om.
 Sav. cet. repugnantibus libris. ^ι ἀρᾶλίσκεται (sic) O. ^ι εἴκοσι K.N.
 εἴκοσι Edd. ^ς ἡγαγεν προσέριψεν K.Q. ^ι πρὶν ἢ πρὸ τοῦ O. ἢ om. N.

ναι, ὅτι ἀπέπη, καὶ φανέν οὐκ ἔχει πολλοὺς τοὺς θαυμαστάς. Οἱ μὲν γὰρ κόσμιοι οὐ θαυμάζουσιν, οἱ δὲ θαυμάζοντες, μετὰ ἀσελγείας θαυμάζουσι. Μὴ τοίνυν τοῦτο ἀσκῶμεν, ἀλλ' ἐκεῖνο· D ἐκεῖνου ἐχώμεθα, ἵνα μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν ἀπέλθωμεν εἰς τὸν νυμφῶνα. Οὐ γὰρ ταῖς παρθένοις τοῦτο ἐπηγγέλλεται μόνον, ἀλλὰ ταῖς ψυχαῖς ταῖς παρθένοις· ἐπεὶ, εἰ παρθένων ἦν ἀπλῶς τοῦτο, οὐκ ἂν αἱ πέντε ἀπεκλείσθησαν. *Πασῶν τοίνυν ἐστὶ τοῦτο ὅσαι τὴν ψυχὴν εἰσι παρθένοι, ὅσαι τῶν νοημάτων ὕτων βιωτικῶν εἰσιν ἀπηλλαγμέναι· φθείρουσι γὰρ τὰς ψυχὰς τὰ νοήματα ταῦτα. Ἐὰν τοίνυν ἀκέραιοι ἔμενῶμεν, ἀπελευσόμεθα ἐκεῖ καὶ δεχθυσόμεθα. ³³ “Ἡρμოსάμην γὰρ ὑμᾶς, φησιν, ἐνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι τῷ Χριστῷ.” Ταῦτα οὐ πρὸς τὰς παρθένας εἶπεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης. Ἡ γὰρ ἄφθορος ἡ ψυχὴ παρθένος ἐστὶ, καὶ ἄνδρα ἔχῃ· ὁ παρθένος τὴν ὄντως παρθενίαν, τὴν θαυμαστήν· αὕτη γὰρ ἡ τοῦ σώματος ἐκείνης ἐστὶν ἐπακολουθήματα καὶ σκιά, ἡ δὲ ἀληθὴς παρθενία ἐκείνη ἐστὶ. Ταύτην ἀσκῶμεν, καὶ οὕτω δυνησόμεθα μετὰ φαιδρου τοῦ προσώπου τὸν νυμφῶνα ἰδεῖν, μετὰ φαιδρῶν εἰσελθεῖν τῶν λαμπάδων, ἐὰν τὸ ἔλαιον ἡμᾶς μὴ ἐπι- B λῖπη, ἐὰν τὰ χρυσία χωνεύσασαι ἔλαιον ἐργασώμεθα τοιοῦτον, ὃ ποιεῖ φαιδρὰς τὰς λαμπάδας· τὸ δὲ ἔλαιον ἐκεῖνό ἐστιν ἡ φιλανθρωπία. ³⁴ Ἀν ἐτέροις μεταδώμεν τὰ ὄντα, ἢ ἐὰν ἔλαιον αὐτὰ ἐργασώμεθα, τότε ἡμῶν προστήσεται, καὶ οὐκ ἐροῦμεν ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, ³⁴ “Δότε ἡμῖν ἔλαιον, ὅτι ἰσθβέννυνται ἡμῶν αἱ λαμπάδες,” οὐδὲ ἐτέρων δεηθυσόμεθα, οὐδὲ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς πωλοῦντας, ³⁵ ἐκκλεισθυσόμεθα, οὐδὲ ἀκουσόμεθα τῆς φρικτῆς ἐκείνης καὶ φοβερᾶς φωνῆς, κρούουσαι τὰς θύρας, “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς” ἀλλ' ἐπιγνώσεται ἡμᾶς, καὶ συνεισελευσόμεθα τῷ νυμφίῳ, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν πνευματικόν, μυρίων C

³³ 2 Cor. xi. 2.³⁴ Matth. xxv. 8, 12.

ἡ ἀπέπη] Sic K.Q. ἀπέστη Edd. ὅτι ἀπηγγέλλεται A. Mox ἀλλὰ καὶ ταῖς K.Q. ὅτι πάντων K.O.Q.R. Veron. ὅτι τῶν β. εἰσιν] εἰσι τῶν β. K.N.Q. ὅτι μείνωμεν K.N.Q. et ex corr. O. Statim ἀπενεχθυσόμεθα K.N.O.Q. ὅτι τὰ πληρώματα A. ὅτι ψυχῇ] Sic A.K.N.O.Q. Mut. ψυχῇ R. ψυχὴν Edd. ὅτι παρθένος] ὅτι K.O.Q. Sav. cet. ὅτι ἀσκήσωμεν O. ὅτι ἐπιλείπη A.R. Veron. et olim N. ἐπιλείψη K.Q. ὅτι ἐὰν K.N.Q. Sav. cet. ὅτι μεταδώσωμεν R. Veron. μεταδώσωμεν A. Statim τῶν ὄντων Veron. et ex corr. recent. N. ὅτι ἐὰν om. Veron. Statim ἔλαιον A. et a pr. m. O. ὅτι αὐτὸ A.R. Veron. Statim ἐργασώμεθα R. Veron. ὅτι ἡμῖν K. et olim N. ὅτι ἰσθβ. ὅτι ἡμῶν αἱ λ.] αἱ λ. ὅτι ἡμῶν σβ. K.N.Q. Mox δεησόμεθα A.Q. δεησόμεθα R. Post δεηθυσόμεθα add. τότε ὅτι ἡμῶν προστήσεται N. ὅτι ἐκκλεισθ.] Sic K.N.O.Q. κλεισθ. R. ἀποκλεισθ. Edd. In A. lacuna est. ὅτι τῆς φρ. ἐκείνης καὶ φοβ. φωνῆς] Sic A.R. τῆς φρ. καὶ φοβ. ἐκείνης φωνῆς K.N.O.Q. τῆς φωνῆς ἐκείνης τῆς φοβ. καὶ φρ. Edd.

ο ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν. Εἰ γὰρ ἐνταῦθα οὕτω φαιδρὸς ὁ νυμφὼν, οὕτω λαμπραὶ αἱ παστάδες, ὥς μηδένα κορέννυσθαι προσέχοντα, ῥπολλῶ μᾶλλον ἐκεῖ. Θάλαμός ἐστιν ὁ οὐρανός, καὶ τοῦ οὐρανοῦ ὁ νυμφὼν βελτίων· ἐκεῖ εἰσελευσόμεθα. Εἰ δὲ ὁ νυμφὼν οὕτω καλὸς, τίς ἄρα ἔσται ὁ νυμφίος; Καὶ τί λέγω, τὰ χρυσία ἀποθέμεναι μεταδῶμεν τοῖς δεομένοις; εἰ γὰρ καὶ ἑαυτὰς πωλεῖν ἐχρῆν, εἰ γὰρ ἀντ' ἐλευθέρων γενέσθαι δούλας, D ὥστε δυνηθῆναι μετ' ἐκείνου εἶναι τοῦ νυμφίου, τοῦ κάλλους ἀπολαύειν ἐκείνου, μόνον ὁρᾶν εἰς τὸ πρόσωπον ἐκείνου· οὐκ ἐχρῆν μετὰ προθυμίας ἅπαντα καταδέξασθαι; Ὡ βασιλέα τὸν (579) ἐπὶ γῆς ὀρῶμεν καὶ θαυμάζομεν· ὅταν δὲ καὶ βασιλέα καὶ ἡ νυμφίον ἀμφοτέρα, πολλῶ ἤδη μᾶλλον ἡ προθύμως καταδέχασθαι ἐχρῆν. Ὡντως ταῦτα μὲν σκιὰ, ἐκεῖνα δὲ ἀλήθεια. Ἄ καὶ βασιλέα καὶ νυμφίον ἐν οὐρανοῖς, καὶ καταξιοθῆναι καὶ προηγεῖσθαι αὐτοῦ μετὰ λαμπάδων, καὶ ἐγγὺς αὐτοῦ εἶναι, καὶ διαπαντός 270 εἶναι μετ' αὐτοῦ· τί οὐκ ἔδει ποιεῖν; τί δὲ οὐ πράττειν; τί δὲ οὐχ ὑπομένειν; Ὡ Παρακαλῶ, λάβωμέν τινα πόθον ἐκείνων τῶν ἀγαθῶν, ποθήσωμεν ἐκείνον τὸν νυμφίον, ὥμεν παρθένοι τὴν ἀληθῆ παρθενίαν· τὴν γὰρ τῆς ψυχῆς παρθενίαν ἡ ἐπιζητεῖ ὁ δεσπότης. Μετὰ ταύτης εἰσελθωμεν εἰς τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ ἔχωμεν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἵνα ἐπιτύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

B

ΛΟΓΟΣ ΚΘ.

1 Οὕτω μέχρις αἵματος ἂντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνίζομενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλησεως, ἥτις ὑμῖν

1 CAP. XII. v. 4—6.

ο ἀπολαύσωμεν O. ἀπολαυσόμεθα K.N.Q. Statim τῶν ἀγ. Edd. invitis libris. ῥ πολλῶ pro πόσω omnes. ἡ ἄρα ἔσται] ἔσται ἄρα K.N.Q. et ex corr. O. ἡ αὐτὰς K.N.Q. ἡ δούλος A. ἡ ἐκείνου K.N.Q. Sav. cet. ἡ πάντα K.N.O.Q. ἡ βασιλέα—προηγείσθαι] καὶ βασιλέα μὲν τὸν ἐπὶ γῆς ἵνα μόνον ἴδωμεν, πολλάκις ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν αὐτὸν καὶ τὰ ἐν χειρὶ ῥίπτομεν, καὶ ἀναγκαῖα ὄντα· ὑπὲρ δὲ τοῦ (+ καὶ Q.) βασιλέα καὶ νυμφίον ἐν οὐρανοῖς ἀμφοτέρα ὄντα, ὥστε μὴ μόνον καταξιοθῆναι ἰδεῖν, ἀλλὰ καὶ προηγείσθαι K.Q. Sav. cet. ἡ νυμφίον] + ἐν οὐρανοῖς N. + ἰδῆς (+ ἐν οὐρανοῖς a 2da m.) O. + ἰδῆς, καὶ βασιλέα καὶ νυμφίον R. Veron. ἡ δὴ om. Veron. δὴ μᾶλλον om. N. ἡ προθύμως] + ἅπαντα N. Mut. + πάντα O. ἡ καὶ] ὅταν δὲ καὶ A. Veron. Ὡ παρακ.] διὸ παρακ. K.Q. Sav. cet. ἡ ἀληθινὴ K.N.Q. ἡ ζητεῖ K.N. Statim θεὸς pro δεσπότης K.N.Q. ἡ ἵνα μὴ ἔχωμεν] μὴ ἔχοντες K.Q. Sav. cet. ἡ ἐπιτ. τῶν ἐπηγ. (+ ἡμῖν N. et marg. O.) ἀγαθῶν] καὶ τῶν ἐπηγ. ἡμῖν ἀγαθῶν ἐπιτ. iidem. Mox μετασχεῖν pro ἐπιτυχεῖν iidem. Hom. XXIX. ἡ ἀντικατέστητε a pr. m. N. Sic semel A. bis Cat.

ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχομένους. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, ^b παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν ^c παραδέχεται.

ἜΣΤΙΝ εἶδη ^d παρακλήσεως δύο, ἐναντία ἀλλήλοις εἶναι C δοκοῦντα, πολλὴν δὲ ^e ἐαυτοῖς συνεισφέροντα τὴν ἰσχύν· ἅπερ ἀμφοτέρω ἐνταῦθα τέθεικε. Τὸ μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν πολλὰ λέγωμεν πεπονθέναι τινάς· ἡ γὰρ ψυχὴ διαναπαύεται, ὅταν ἔχη τῶν οἰκείων παθῶν μάρτυρας πολλοὺς· ὅπερ ἔθηκεν ἄνω-τέρω εἰπὼν, “Ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε παθημάτων.” τὸ δὲ, ὅταν λέγωμεν, ὅτι οὐ μέγα τι ^f πέπονθας· τὸ μὲν τετραυχόμε- ^D νην ^h αὐτὴν διαναπαύει καὶ ἀναπνεῖν ποιεῖ, τὸ δὲ ἰραθυμοῦσαν καὶ ὑπτίαν γενομένην ἐπιστρέφει, καὶ τοῦ φρονήματος κατα-σπᾷ. Ἰνα ^k γὰρ μὴ ἐξ ἐκείνης τῆς μαρτυρίας φρόνημα ⁱ αὐτοῖς τεχθῇ, ὅρα τί ποιεῖ· “Οὐπω, ^m φησὶ, μέχρις αἵματος ἀντικα-τέστητε πρὸς τὴν ⁿ ἁμαρτίαν.” Καὶ οὐκ εὐθέως ἐπήγαγε τὰ ἐξῆς, ἀλλὰ δείξας αὐτοῖς πάντας ^o τοὺς μέχρις αἵματος στάντας, εἶτα ἐπαγαγὼν ^p τὸ καύχημα τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, τότε 271 εὐκόλως κατέδραμε. Τοῦτο καὶ Κορινθίοις γράφων λέγει· ² “Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ ἔληφεν, εἰ μὴ ἀνθρώπινος”· τουτέστι, μικρός. Ἰκανὸν γὰρ τοῦτο διανασθῆσαι καὶ ἀνορθῶσαι ψυχὴν, ὅταν ἐννοήσῃ, ὅτι οὐ πρὸς τὸ πᾶν ^q ἀνῆλθε, καὶ πείσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῶν προλαβόντων. ^r Τουτέστιν, οὐπω θάνατον ὑπέστητε, μέχρι χρημάτων ὑμῖν ἢ ζημίας, μέχρι δόξης, μέχρι τοῦ ἐλαύνε-σθαι· ὁ μέντοι Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν τὸ αἷμα ἐξέχεεν, ὑμεῖς δὲ ^s οὐδὲ ὑπὲρ ἐαυτῶν· αὐτὸς μέχρι θανάτου ἠγωνίστατο περὶ τῆς ἀληθείας, πολεμῶν ^t ὑπὲρ ὑμῶν· ὑμεῖς δὲ ^v οὐδέπω εἰς κινδύνους B ἐνέβητε θάνατον ἀπειλούντας. “Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλή-

2 1 Cor. x. 13.

^b παιδεύη N. ^c παραδέχεται] + εἰ παιδεύειαν—πατήρ; (v. 7.) O. Sav. cet.
^d παρακλήσεων K.Q. ^e αὐτοῖς A.R. Veron. ^f ἔθηκεν ἄν.] Sic omnes.
^g ἀν. ἔθηκεν Edd. ^h πέπονθας] + ἐπιστρεφόμεθα γὰρ (+ εὐθὺς K.Q.) τῷ λόγῳ
καὶ διανοστάμεθα, καὶ πάντα πρὸς τὸ παθεῖν γινόμεθα προθυμότεροι K.Q. Sav.
cet. Statim καὶ τὸ μὲν iidem. τὸ μὲν γὰρ N. et ex corr. O. ⁱ αὐτὴν] τὴν
ψυχὴν K.Q. Sav. cet. Statim διαναπαύειν ποιεῖ· τὸ δὲ A.R. Veron. ^j ἰραθυ-
μοῦσαν] + αὐτὴν K.Q. Sav. cet. ^k γὰρ] τοῖνυν iidem. Statim [μὴ] Sav.
μη om. K.Q. ^l αὐτῆς A. Statim τέκε K.N.Q. ^m φ. μέχρις αἵμ.] με-
χρις αἵμ. φ. iidem. Statim ἀντικατέστημεν A. ⁿ ἁμαρτίαν] + ἀνταγωνίζο-
μενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως Edd. Haec, inclusa a Sav. desunt in
libris omnibus et Mut. ^o τοὺς om. K. ^p τὰ καυχήματα K.N.O.Q.
^q ἦλθε Cat. Mox αὐτὴν N.O. ^r τουτέστιν] δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν K.Q.
Sav. cet. ^s οὐδὲ om. A.R. Veron. ^t ὑπὲρ ὑμῶν om. O. ^v οὐπω Cat.
et olim O. Mox ἐνέβητε Cat. ἀνέβητε A.R. Veron. ἐπέβητε K.N.O.Q. Sav.
cet.

σεως” τουτέστι, ^ωκαὶ παρήκατε τὰς χεῖρας, ἐξελύθητε. “Οὐ-
 πω, ^κφησὶ, μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἀμαρτίαν
 ἀνταγωνιζόμενοι.” Ἐνταῦθα δείκνυσιν καὶ τὴν ἀμαρτίαν Ἰσφό-
 δρα πνέουσιν, καὶ αὐτὴν ὀπλιζομένην. ^κΤὸ “ἀντικατέστητε,”
 πρὸς τοὺς ἐστῶτας εἴρηται. “Ἦτις ὑμῖν, ^ηφησὶν, ὡς υἱοὶς
 διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας κυρίου, μηδὲ ἐκλύου
 ὑπ’ αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.” Ἐποιήσατο ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὴν
 παράκλησιν· ἐκ περιουσίας καὶ τὴν ἀπὸ τῶν λόγων ἐπάγει,
 C ἀπὸ τῆς μαρτυρίας ταύτης. “Μὴ ἐκλύου, φησὶν, ὑπ’ αὐτοῦ (580)
 ἐλεγχόμενος.” Ἄρα τοῦ θεοῦ ταῦτά ἐστι. Καὶ τοῦτο ἔγὰρ οὐ
 μικρὸν εἰς παράκλησιν, ὅταν μάθωμεν, ὅτι τοῦ θεοῦ ἔργον ἐστὶ
 τὸ τοιαῦτα ^δδυνηθῆναι, ἐκείνου συγχωροῦντος· καθάπερ καὶ
 Παῦλός φησιν· ^ε“Εἰπέ μοι, ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ
 δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται.” ^εἘκεῖνός ἐστιν ὁ συγχω-
 ρῶν. “Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα
 βιὸν ὃν παραδέχεται.” Οὐκ ^ηἔχεις εἰπεῖν ὅτι ἔστι τις δίκαιος
 D θλίψεως χωρὶς· ^κκᾶν οὕτω φαίνεται, ἀλλ’ οὐκ ἴσμεν ἡμεῖς τὰς
 ἄλλας θλίψεις· ὥστε πάντα δίκαιον ἀνάγκη διὰ θλίψεως ἐλ-
 θεῖν. Ἀπόφασις γὰρ ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἡ πλατεῖα καὶ
 εὐρύχωρος ὁδὸς ἀπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν, ἡ δὲ στενὴ καὶ
 τεθλιμμένη εἰς τὴν ζωὴν. Εἰ τοίνυν ἐκείθεν ^κἔστιν ἐλθεῖν εἰς
 τὴν ζωὴν, ^λἀλλαχόθεν δὲ οὐκ ἔστιν, ἄρα διὰ τῆς στενῆς πάντες
^μμεισῆλθον, ὅσοι πρὸς τὴν ζωὴν ἀπῆλθον. ^ν“Εἰς παιδείαν
 ὑπομένετε,” ^οφησὶν, ^ροὐκ εἰς κόλασιν, οὐδὲ εἰς τιμωρίαν, οὐδὲ
 272 εἰς τὸ κακῶς παθεῖν. ^σ“Ορα, ὅθεν ἐνόμιζον ἐγκαταλελειφθαι,
 ἀπὸ τούτων ^τφησὶν αὐτοὺς πιστεῦειν, ὅτι οὐκ ἐγκαταλελειμμέ-
 νοι ἐστέ. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἐπειδὴ τὸσαῦτα ἐπάθετε κακὰ,
 νομίζετε ὅτι ἀφῆκεν ὑμᾶς ὁ θεὸς καὶ μισεῖ; Εἰ μὴ ἐπάθετε,
 τότε ἔδει τοῦτο ὑποπτεῖν· εἰ γὰρ πάντα υἱὸν μαστιγοῖ, ὃν

3 2 Cor. xiii. 9.

4 v. 7.

^ω καὶ om. K.Q. ^κ φησὶ om. K.Q. ^γ σφ. πνέουσιν] πνέουσιν σφ.
 K.N.Q. ^κ τὸ] + γὰρ K.Q. Mut. Sav. cet. ^η εἴρηται] + καὶ ἐκλέησθε τῆς
 παρακλήσεως ex corr. recent. N. Sic Mut. ^η φησὶν om. Q. ^ε γὰρ] δι
 K.Q. Sav. cet. Statim οὐ μ. εἰς π. pro εἰς π. οὐ μ. οἰνnes. ^δ δυνηθῆναι]
 λυθῆναι A.R. Veron. invitis Cat. Mut. ^ε εἰπέ (εἰπέ A.N.) μοι] ὑπὲρ τούτου
 τρεῖς τὸν κύριον παρεκάλεσα, καὶ εἴρηκέ μοι K.Q. Sav. cet. ^ε ἐκείνος] ὥστε
 ἐκείνος iidem. ^ε υἱὸν] ἀνθρωπον R. ^η ἔχεις] + φησὶν K.Q. Sav. cet.
^λ κᾶν] + γὰρ iidem. ^κ ἔστιν ἐλθεῖν] ἐλθεῖν ἔστιν K.Q. ^λ ἀλλοθεν K.N.Q.
 Sav. cet. Mox ἐνι pro ἔστιν K.Q. Sav. cet. ^μ ἀπῆλθον A.R. Veron. et
 olim O. Statim ὅσοι εἰς τὴν ζ. A.O.Q. ^ν εἰς] Sic A.K.N.O.Q. Cat. Mut.
 ei Edd. Mox φησὶν om. K.Q. ^ο φησὶν] + ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ
 θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; K.N.Q. Sav. cet. ^ρ οὐκ] εἰ
 παιδεύει, ἄρα εἰς διόρθωσιν, ἀλλ’ οὐκ K.Q. Sav. cet. inclusa a Sav. ^σ ορα]
 ἄρα O. ὁρᾶς K.N. ^τ φ. αὐτοὺς] αὐτοὺς φ. K.N.O.Q. Mox εἰσὶν pro ἐστὶ
 K.Q. Sav. cet.

παραδέχεται, ὁ μὴ μαστιζόμενος, ἴσως οὐχ υἱός. Τί οὖν, φησί; πονηροὶ τοῦ πάσχουσι κακῶς; Πάσχουσι μὲν. ὡς οὖν; οὐκ εἶπεν, ὅτι πᾶς ὁ μαστιζόμενος, υἱός, ἀλλὰ, ὡς πᾶς υἱὸς μαστιγοῦται. * Πανταχοῦ γὰρ τὸν υἱὸν μαστιγοῦσι. Ἰπὸ οὖν ζητούμενον δείξαι, εἴ τις υἱὸς οὐ μαστιγοῦται. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν· εἰσὶ μὲν γὰρ μαστιζόμενοι πολλοὶ καὶ πονηροὶ, οἷον Β ἀνδροφόνοι, λησταί, γόητες, τυμβωρύχοι. Ἄλλ' ἐκεῖνοι τῆς * οἰκείας πονηρίας διδόασιν δίκην, καὶ οὐχ ὥς υἱοὶ μαστιγοῦνται, ἀλλ' ὥς κακοὶ κολάζονται· ὑμεῖς δὲ ὥς υἱοί.

Εἶτα πάλιν ὁ ἀπὸ τῆς κοινῆς συνηθείας. Ὅρας πῶς πάντοθεν κινεῖ λογισμούς, ἀπὸ πραγμάτων τῶν ἐν τῇ γραφῇ, ἀπὸ ῥημάτων, ἀπὸ ἐννοιῶν οἰκείων, ἀπὸ παραδειγμάτων τῶν ἐν τῷ βίῳ; 5^α “Εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παιδείας.” Ὅρας ὅτι ὅπερ ἔφηεν εἶπεν, ὅτι οὐκ ἐνὶ μὴ παιδευόμενον εἶναι υἱόν; Ὡςπερ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν νόθων καταφρονοῦσιν οἱ πατέρες, καὶ μηδὲν μαθάνωσι, καὶ μὴ ἐνδοξοὶ γίνονται· τῶν δὲ γνησίων ἕνεκεν υἱὼν δεδοίκασιν καὶ ῥαθυμῶσιν. Εἰ τοίνυν τὸ μὴ παιδεύεσθαι νόθων ἐστὶ, δεῖ χαίρειν ἐπὶ τῇ παιδείᾳ, εἴγε γνησιότητος τούτο ἐστίν. “Ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ θεός” διὰ τοῦτο αὐτό. 6^α “Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἰχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνετρεπόμεθα.” Πάλιν ἀπὸ τῶν οἰκείων παθημάτων, ἀφ’ ὧν αὐτοὶ ἔπασχον. Ὡςπερ γὰρ ἐκεῖ λέγει, “Ἀναμνησέσθε τὰς πρότερον ἡμέρας” οὕτω καὶ ἐνταῦθα, “Ὁ θεὸς, φησὶν, ὥς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται,” καὶ οὐκ ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν, ὅτι οὐ δυνάμεθα φέρειν, καὶ ὥς υἱοῖς ποθεινοῖς. Εἰ γὰρ τοὺς πατέρας αἰδοῦνται τοὺς σαρκικοὺς ἐκεῖνοι, πῶς τὸν πατέρα τὸν ἐπουράνιον οὐκ αἰδεσθήσεσθε; Καίτοι οὐκ ἀπὸ τού-

δ v. 8.

δ v. 9.

* [ἴσως] Sav. ἴσως om. K.N.Q. ἴ οὐ om. A. ὡς οὖν; οὐκ πῶς γὰρ οὐ; ἀλλ' οὐκ K.Q. Sav. cet. Mox ὅτι om. K.N.Q. Sav. cet. ὡς πᾶς ὁ υἱὸς Edd. δ om. N.Q. eras. in O. * Haec πανταχοῦ—μαστιγοῦνται accesserunt ex K.N.O.Q. Mut. Eadem habet in marg. R. sed inserenda post εἰπών. γ τὸ τί O. * οἰκείας] ιδίας K.N.Q. Sav. cet. υἱοί] + ὅρας πῶς (ὡς Q.) πάντοθεν—τῶν ἐν τῷ βίῳ; (mox iisdem omissis) K.Q. Sav. cet. ὁ ἀπὸ] καὶ ἀπὸ iidem. c ἐκεῖναι O. d τῶν om. A. e παιδείας] + ἡς μέτοχοι γεγενῆσιν πάντες, ἅρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐχ υἱοὶ (νόθοι καὶ οὐχ υἱοὶ ἐστε N.Q.) Edd. Haec om. A.R. et a pr. m. O. consentientibus Cat. Mut. f ἔφηεν εἶπεν, ὅτι] ἔφθην εἰπὼν K.Q. Sav. cet. Mox μὴ om. Q. g μὴ] + ποτε K.Q. Sav. cet. Statim ῥαθυμῶσιν N. Post ῥαθυμῶσιν add. τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος Sav. cet. repugnantibus libris et Interpp. h τοῦτο—ὑμῖν (ἡμῖν O.)] τοῦτο. τί ἐστίν, ὥς υἱοῖς ὑμῖν K.Q. i αὐτὸ] + φησιν K.Q. Sav. cet. αὐτὸ om. R. k ἐνετρεπόμεθα] + οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; K.N.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. l ἔπασχον] + ἡ προτροπὴ K.Q. Sav. cet. m γὰρ] δὲ iidem. n πῶς] + ὑμεῖς iidem. o ἀλῆσεσθε R. Veron.

του μόνον ἡ διαφορὰ, οὐκ ἀπὸ προσώπων, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῆς
 τῆς αἰτίας καὶ ἀπὸ τοῦ πράγματος· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς
 273 οὗτος ἀκείνοι παιδεύουσιν· ἄλλ' ἐκείνοι μὲν πρὸς τὸ αὐτοῖς
 δοκοῦν, τουτέστιν, ἡδονὴν πληροῦντες πολλάκις, οὐ πανταχοῦ
 τὸ συμφέρον ὀρῶντες. Ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἔστι τοῦτο εἰπεῖν·
 'οὐδὲ γὰρ διὰ τι τῶν αὐτοῦ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς καὶ τὴν
 ὠφέλειαν μόνην τὴν ὑμετέραν· ἐκείνοι, ἵνα καὶ αὐτοῖς χρήσιμοι
 γένησθε, πολλάκις δὲ καὶ ἡ εἰκῇ· ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν τοιοῦτόν
 ἐστίν. Ὅρᾳς ὅτι καὶ τοῦτο φέρει παράκλησιν; Μάλιστα γὰρ
 ἐκείνοις οἰκειούμεθα, ὅταν ἴδωμεν ὅτι οὐ διὰ τι τῶν αὐτῶν ἡ
 ἐπιτάττουν, ἡ παραινοῦσιν, ἀλλ' ὁλόκληρος ἡ σπουδὴ διὰ τὸ
 B ἡμέτερον γίνεσθαι. Τοῦτο γάρ ἐστιν εἰλικρινὴς ἀγάπη, καὶ ὄν-
 τως ἀγάπη, ὅταν μηδὲν ὄντες τῷ φιλοῦντι χρήσιμοι, φιλόμεθα (581)
 ἂν παρ' αὐτοῦ, οὐχ ἵνα λάβῃ, ἀλλ' ἵνα δῶ· παιδεύει, πάντα ποιεῖ,
 πάντα σπουδάζει, ὥστε ἡ γενέσθαι ἡμᾶς δεκτικούς τῶν ἀγαθῶν
 τῶν αὐτοῦ. 7 "Οἱ μὲν γὰρ, φησὶ, πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ
 δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μετα-
 λαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ." Τί ἐστι, "τῆς ἀγιότητος αὐ-
 τοῦ;" Τουτέστι, τῆς ἁκαθαρότητος, ὥστε ἀξίους αὐτοῦ γενέ-
 σθαι κατὰ δύναμιν. Ἐκεῖνος σπουδάζει ἵνα λάβητε, καὶ πάντα
 C ποιεῖ ἵνα δῶ ὑμῖν· ὑμεῖς οὐ σπουδάζετε ἵνα λάβητε; 8 "Εἶπον,
 φησὶ, τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν ἔμου οὐ
 χρεῖαν ἔχεις." "Εἶτα, φησὶ, τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέ-
 ρας εἶχομεν ἡ παιδεύοντας, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ δὲ
 μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσο-
 μεν;" "Τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων," ἥτοι τῶν ἡ χαρισμάτων, ἥτοι
 τῶν εὐχῶν, ἥτοι τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων. Ἐὰν οὕτως ἀπο-
 θνήσκωμεν, τότε ζήσομεθα. 1 Ἐκείνοι μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας

7 v. 10.

8 Psal. xv. 2.

P οὐκ] καὶ K.Q. Sav. cet. 9 οὗτος] οὕτως A.N. οὕτω K.Q. Mox ποι-
 οῦσι pro παιδεύουσιν K.Q. παιδεύουσιν· ἀλλ' ἐκείνοι om. N. 1 ἄλλ' ἐκείνοι
 —δοκοῦν] διὰ καὶ ἐπάγει· οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς
 ἐπαίδευν K.Q. Sav. cet. 2 οὐ] καὶ οὐ iidem. 3 οὐδὲ] Sic A.O.R. Mut.
 οὐ Edd. Mox ταῦτα pro τοῦτο K.N.Q. 4 γίνονται K.N.O.Q. Post γέ-
 νησθε, ἐκείνοι δὲ a 2da m. superscript. in A. Mox δὲ eras. in eodem. 5 εἰκῇ]
 ἐκείνοι K.Q. 6 ὅτι om. K.Q. 7 γίνηται K.Q. 8 παρ' αὐτοῦ om.
 K.Q. φιλόμεθα παρ' αὐτοῦ] φαινόμεθα παρ' αὐτοῦ χρήσιμοι N. 9 οὐχ] φι-
 λούμεθα γὰρ, οὐχ K.Q. Sav. cet. φαινόμεθα, οὐχ N. 10 γεν. ἡμᾶς] ἡμᾶς γεν.
 K.N.Q. 11 αὐτοῦ om. A.R. Veron. 12 καθαρότητος] σκληρότητος A. τουτ-
 ἐστι, τῆς κ. om. K.Q. 13 αὐτοῦ A.O. Veron. αὐτῷ K.Q. αὐτοῦ om. Cat.
 Post γενέσθαι add. φησὶ K.Q. 14 ὑμεῖς] + δὲ K.N.Q. Sav. cet. 15 μου]
 σου A. Mox φησὶ om. K.Q. 16 παιδευτὰς O. Cat. παιδεύοντας om. K.
 N.Q. 17 ἐνετρεπόμεθα] + φησὶν K.Q. Mox δὲ om. K.N.Q. Cat. 18 χα-
 ρισμάτων] + λέγει K.O.Q. Sav. cet. 19 ἐκείνοι μὲν] καὶ καλῶς εἶπεν, οἱ μὲν
 K.Q. Sav. cet.

ἡμέρας ἐπαίδεον κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς· οὐ γὰρ πανταχοῦ τὸ δοκοῦν συμφέρον· οὗτος δὲ ^mπρὸς τὸ συμφέρον.

ⁿ Ἄρα ἡ παιδεία ^o συμφέρον, ἄρα ἡ παιδεία μετάληψις D ἀγιότητός ἐστι. Καὶ σφόδρα ῥγε· ὅταν γὰρ ῥαθυμίαν ἐκβάλλῃ, ὅταν ἐπιθυμίαν πονηράν, ὅταν ἔρωτα τῶν βιωτικῶν πραγμάτων, ὅταν συστρέφῃ τὴν ψυχὴν, ὅταν ποιῇ καταγνῶναι τῶν ἐνταῦθα πάντων, ^q τοῦτο γὰρ ἡ θλίψις, οὐχὶ ἀγία γίνεται; οὐχὶ τοῦ πνεύματος ἐπισπᾶται τὴν χάριν; ^r Ἐννοήσωμεν τοὺς δικαίους, ^s πόθεν πάντες ἔλαμψαν· οὐχὶ ἀπὸ θλίψεως; καὶ 274 ἀριθμήσωμεν, ^v εἰ βούλει, ἄνωθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς· ὁ Ἄβελ, ^w αὐτὸς ὁ Νῶε· οὐ γὰρ ἔστι τὸν μόνον ὄντα ἐν ^x τῷ τοσοῦτῳ πλήθει τῶν κακῶν μὴ θλίβεσθαι. ^y “Νῶε γὰρ, φησὶ, ὁ μόνος τέλειος ὢν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ θεῷ εὐηρέστησεν.” Ἐννόησον γάρ μοι, εἰ νῦν μυρίους ἔχοντες ὢν ζηλώσωμεν τὴν ἀρετὴν, ^z πατέρας καὶ παῖδας καὶ διδασκάλους, οὕτω θλιβόμεθα, τί παθεῖν ἐκείνον εἰκὸς ἦν μόνον μεταξὺ τοσοῦτων; ^a Ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ὑετὸν εἶπω τὸν ξένον ἐκείνον καὶ παράδοξον; ἀλλὰ τὸν Ἀβραάμ ^b εἶπω, τὰς ἀποδημίας τὰς ἐπαλλήλους, τὴν τῆς γυναικὸς ἀρπα- B γὴν, τοὺς κινδύνους, τοὺς πολέμους, τοὺς ἐλιμούς; Ἀλλὰ τὸν Ἰσαὰκ, ὅσα πέπονθε δεινὰ, ἐλαυνόμενος πάντοθεν, καὶ πονῶν εἰκὴ, καὶ ἐτέροις μοχθῶν; ^d Ἀλλὰ τὸν Ἰακώβ; ^e πάντα μὲν γὰρ αὐτοῦ καταλέγειν οὐκ ἀναγκαῖον, τὴν δὲ μαρτυρίαν παρενεγκεῖν εὐλογον, ^f ἦν αὐτὸς διαλεγόμενος τῷ ^h Φαριζαῷ· ¹⁰ “Μικραὶ καὶ πονηραὶ ⁱ εἰσιν αἱ ἡμέραι μου, καὶ οὐκ ἀφίκοντο εἰς τὰς

9 Gen. vi. 9.

10 Ibid. xlvii. 9.

^m πρὸς] + μόνον Q. οὗτος δὲ πρὸς τὸ σ. om. K. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ἡ παιδεία, καὶ ἡ ἐνταῦθα θλίψις καὶ στενοχωρία προξενεῖ τὴν ἐλπιζομένην μακαριότητα· ἡ δὲ ἀπόλαυσις καὶ τρυφή καὶ ἀνεσις τὴν αἰωνίαν κόλασιν. Veron. ἄρα] ἄρα interrogando R. Veron. ^o συμφέρον, ἄρα ἡ π. om. A. O. R. Mut. Veron. ^p γε om. N. O. R. Veron. ^q τοιοῦτο K. O. Q. Sav. cet. ^r ἐννοῶμεν Q. Post h. v. add. τοιγαροῦν δὲ K. Q. Sav. cet. ^s πόθεν] καὶ ἰδόμεν πόθεν iidem. Post ἔλαμψαν add. οὗτοι K. Q. ^t οὐχὶ] καὶ πρὸ πάντων ὁ Ἄβελ, ὁ Νῶε· ἄρα γὰρ οὐχὶ K. Q. Sav. cet. Mox haec καὶ ἀριθμῶμεν—ὁ Νῶε om. iidem. ^v εἰ] οὐ A. Mox καὶ om. N. ^w αὐτὸς om. N. ^x τῷ om. K. N. Q. ^y [μόνος] Sav. μόνος om. N. Post εὐηρέστησε add. Νῶε A. R. ^z πατέρας καὶ παῖδας] Sic O. καὶ παῖδας A. N. R. Veron. καὶ πατέρας K. Q. Sav. cet. ^a ἀλλὰ τὰ om. K. Q. Mox εἶπωμεν N. ^b [εἶπω] Sav. εἶπω om. K. Q. Statim pergunt καὶ ἃ τοῦτον συνέβη παθεῖν, οἷον, τὰς ἀποδ. K. Q. Sav. cet. ^c ἐλιμούς] σεισμούς N. πειρασμούς K. Q. Sav. cet. Mox Ἰακώβ pro Ἰσαὰκ iidem. Statim καὶ ὅσα Q. ^d ἀλλὰ (ἀλλὰ om. Veron.) τὸν Ἰακώβ om. K. Q. Sav. cet. ^e πάντα iidem. Statim μὲν om. a pr. m. O. ^f αὐτοῦ κατ.] κατ. αὐτοῦ τοὺς πειρασμούς K. Q. αὐτοῦ τοὺς π. κατ. Sav. cet. ^g ἦν] + καὶ K. Sav. cet. Post διαλεγόμενος add. ἦν Veron. ^h Φαριζαῷ] + φησὶ O. + ἔλεγε K. Q. Sav. cet. ⁱ εἰσιν om. K. Q. Sav. cet. μικραὶ — μου] αἱ ἡμέραι, φησὶ, μ. καὶ π. εἰσι Veron.

ἡμέρας τῶν πατέρων μου.” ^k Ἄλλ’ αὐτὸν τὸν Ἰωσήφ εἶπω ;
 C ἄλλὰ τὸν Μωϋσέα ; ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν ; ἀλλὰ τὸν Δαυὶδ ;
 ἄλλὰ τὸν Ἡλίαν ; ἀλλὰ τὸν Σαμουήλ ; ἀλλὰ τοὺς προφῆτας
 ἄπαντας βούλει ; ⁿ οὐ πάντας τούτους ἀπὸ τῶν θλίψεων λαμ-
 πρὺς εὐρήσεις γενομένους ; Εἰπὲ οὖν μοι, σὺ ἀπὸ ἀνέσεως καὶ
 τρυφῆς λαμπρὸς βούλει γενέσθαι ; Ἄλλ’ οὐκ ἂν δύναιο. Ἄλλα
 τοὺς ἀποστόλους εἶπω ; Ἄλλα καὶ οὗτοι πάντας ^o ὑπερηκόν-
 τισαν καὶ ὁ Χριστὸς τοῦτό ^p φησιν ¹¹ “ Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν
 ἔχετε.” καὶ πάλιν, “ Κλαύετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος
^q χαρήσεται.” καὶ ὅτι “ Στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
 D γουσα εἰς τὴν ζώην.” Ὁ τῆς ὁδοῦ κύριος εἶπεν, ὅτι στενὴ καὶ
 τεθλιμμένη ^a σὺ δὲ τὴν πλατείαν ζητεῖς ; καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον ;
 Διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτεύξῃ τῆς ζωῆς, ἐτέραν βαδίζων, ἀλλὰ τῆς
 ἀπωλείας τὴν γὰρ ἐκεῖ φέρουσιν ^e εἶλον. ^v Εἶπω βούλει καὶ
 παραγάγῃ εἰς μέσον τοὺς ἐν τρυφῇ ; Ἀπὸ ^w τῶν ἐσχάτων ἐπὶ
 τοὺς πρώτους ἀνέλθωμεν. Ὁ πλούσιος ^x ὁ καιόμενος ἐν τῇ κα-
 μίνῃ, οἱ τῇ γαστρὶ ζῶντες ^y Ἰουδαῖοι, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, οἱ ἐν
 τῇ ἐρήμῳ ^z ἄνεσιν ἐπιζητοῦντες αἰὲ ἀπώλοντο, ὥσπερ καὶ ^a οἱ
 ἐν Σοδόμοις, διὰ ^b γαστριμαργίαν. Καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ Νῶε, οὐκ
 ἐπειδὴ τὸν ὕγρον τοῦτον καὶ διαλελυμένον εἶλοντο βίον ; ¹² “ Ἐν
 275 πλησμονῇ γὰρ, φησὶν, ἄρτων ἐσπατάλων.” ^c περὶ τῶν ἐν Σο-
 δόμοις ^d φησὶν. Εἰ δὲ ἄρτων πλησμονὴ τοσοῦτον κακὸν εἰρ-
 γάσατο, τί ἂν ^e εἴποιμεν περὶ τῶν ἄλλων καρυκευμάτων ; Ὁ
 Ἡσαὺ οὐχὶ ἐν ἀνέσει ἦν ; τί δὲ οἱ ἰδόντες τὰς γυναῖκας ^f τῶν (582)
 υἱῶν τοῦ θεοῦ, καὶ κατὰ κρημνῶν ^g ἐνεχθέντες ; τί δὲ οἱ τοῖς

¹¹ Joan. xvi. 33, 20. Matth. vii. 14.

¹² Ezech. xvi. 49.

^k ἄλλ’ αὐτὸν τὸν] ἀλλὰ τὸν αὐτὸν (sic) O. ἀλλὰ τὸν K. Q. Sav. cet. Mox
 Μωσῆα K.N.R. Veron. ¹ ἀλλὰ τὸν Ἡλ. ἀλλὰ τὸν Σ.] ἀλλὰ τὸν Σ. ἀλλὰ τὸν
 Ἡλ. N. ἀλλὰ τὸν Σ. ἀλλὰ τὸν Δανιήλ ; ἀλλὰ τὸν Ἡλ. K.Q. ἀλλὰ τὸν Σ. ἀλλὰ
 τὸν Ἡλ. ἀλλὰ τὸν Δανιήλ Sav. cet. ^m πάντας A.K. Sav. cet. Statim βού-
 λει om. K.Q. Sav. cet. ⁿ οὐ πάντας τ. (πάντας τ. in rasura O.)] ἀλλὰ τού-
 τους ἅπαντας (πάντας Q.) K.Q. Sav. cet. Mox γινομένους A. ^o ὑπερη-
 κόντισαν] + τοῖς λυπηροῖς. τί ταῦτα λέγω ; K.Q. Sav. cet. Proximum καὶ om.
 K.Q. ^p φησιν] προεῖπεν K.Q. ^q χαρίσεται O. ^r ὅτι στ. καὶ τεθλ.
 om. A.R. Veron. Ab ἡ ὁδὸς ad τεθλιμμένη in rasura a 2da m. O. ^s σὺ δὲ]
 καὶ σὺ K.Q. ^t εἶλω O. ^v εἶπω βούλει] εἶπω εἰ β. A. βούλει εἶπω
 K.N.Q. Sav. cet. Mox παράγω A.R. Veron. ^w τοῦ ἐσχάτου A.R. Veron.
 Mox ἐπανάλθωμεν K.N.Q. et ex corr. O. ^x ὁ om. K.Q. ^y οἱ Ἰουδ. A.
^z ἄνεσιν ἐπ. αἰὲ pro ἐπ. αἰὲ ἄνεσιν omnes. Statim διὰ τί ἀπώλοντο Edd. διὰ τί
 om. K.N.O.Q.R. Mut. ^a οἱ ἐν (+ τοῖς O.) Σοδόμοις—εἶλοντο (εἶλον τὸν A.)
 βίον] οἱ ἐπὶ τοῦ Νῶε, οὐκ (οὐκ om. K.Q.) ἐπειδὴ τὸν υ. τ. καὶ δ. εἶλοντο βίον ;
 καὶ οἱ ἐν Σ. διὰ γαστριμαργίαν K.Q. Sav. cet. ^b γαστριμαργίας A.R. Veron.
^c περὶ] τοῦτο περὶ K.Q. Sav. cet. ^d φησὶν] εἰρηται K.N.Q. Sav. cet. Vo-
 cabulum eras. in O. ^e εἴπωμεν A.O.R. Veron. ^f τῶν] οἱ τῶν R. Veron.
^g ἐχθέντες K.N.Q. Sav. cet.

ἄρρεσιν ἐπιμαϊνόμενοι; πάντες δὲ οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, Βα-
βυλωνίων, Αἰγυπτίων, οὐχὶ κακῶς ^hκατέστρεψαν; οὐχὶ ἐν κο-
λάσει εἰσὶ; Τὰ δὲ νῦν, εἰπέ μοι, οὐ τοιαῦτα; Ἐκτελεστοῦ τοῦ λέγοντος· ¹³ “Οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις
τῶν βασιλέων εἰσὶν.” ⁱοὶ δὲ μὴ τὰ τοιαῦτα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς. B
Τὸ γὰρ μαλακὸν ἱμάτιον καὶ τὴν αὐστηρὰν ἐκκλῆει ψυχὴν, ^kδια-
κλῆ καὶ διαχεῖ· καὶ τραχὺ λάβη σῶμα καὶ σκληρὸν, ταχέως
διὰ τῆς ^lτοιαύτης τρυφεραγωγίας μαλακὸν ποιεῖ καὶ ἀσθενές.
Πόθεν γὰρ οἴεσθε ἐτέρωθεν τὰς γυναῖκας οὕτως εἶναι ἀσθενεῖς,
εἰπέ μοι; ἄρα ἀπὸ τῆς φύσεως μόνης; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
τῆς ^mἀγωγῆς καὶ ⁿτῆς ἀνατροφῆς· ἡ γὰρ σκιατροφία, ἡ ἀργία,
τὰ λουτρά, τὰ μύρα, τῶν ἀρωμάτων τὸ πλῆθος, τῆς στρωμνῆς
ἡ ἀπαλότης, τοιαύτας αὐτὰς ἀπεργάζεται. Καὶ ἵνα μάθης,
πρόσεχε ^oᾧ λέγω. P Ἀπὸ κήπου, εἰπέ μοι, τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστῶτων, καὶ ^qδερομένων ὑπὸ τῶν ἀνέμων λαβὼν φυτὸν, εἰς C
ὑγρὸν καὶ σύσκιον κατὰθου τόπον· καὶ ^rπολὺ ἀνάξιον εὐρήσεις
ἐκείνου, ἀφ’ οὗ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτὸ ἔλαβες. “Ὅτι δὲ τοῦτό
ἐστὶν ἀληθές, αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν τρεφόμεναι γυναῖκες, τῶν ἀστι-
κῶν ἀνδρῶν εἰσιν ἰσχυρότεραι, καὶ ^sπολλοὺς ἀν τοιούτους κατα-
παλαίσιαι ἐκεῖναι. Τοῦ ^tγὰρ σώματος γενομένου μαλακω-
τέρου, ἀνάγκη καὶ τὴν ψυχὴν συναπολαύειν τῆς ^vλύμης· τὰ γὰρ
πολλὰ καὶ συνδιατίθενται αὐτῆς αἱ ἐνέργειαι τῇ τούτου δια-
θέσει. Καὶ γὰρ ἐν νόσοις ἕτεροί ἐσμεν διὰ τὸ μαλακίζεσθαι,
καὶ ὑγιαίνοντες ^wπάλιν ἕτεροι. Καθάπερ ^xγὰρ ἐπὶ νευρᾶς, D
ὅταν ᾧσιν οἱ φθόγγοι ἀπαλοὶ καὶ ^yμαλακοὶ, καὶ μὴ διατετα-
μένοι καλῶς, καὶ ἡ τῆς τέχνης ἀρετὴ ^zὑποτέμνεται, ἀναγκαζο-
μένη δουλεῖν τῇ ^aκακίᾳ τῶν νευρῶν· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ σώμα-
τος, πολλὰς ἀπ’ αὐτοῦ ^bδέχεται βλάβας ἡ ψυχὴ, πολλὰς
ἀνάγκας. Ὅταν γὰρ πολλῆς ^cδέηται θεραπείας, πικρὰν ὑπο-
μένει τὴν δουλείαν ^dἐκείνη.

¹³ Matth. xi. 8.

^h κατέστρεψαν] κατέστειλαν A.N.O.R. Veron. τὴν [ζὴν κατέστρεψαν K.Q.
Sav. cet. ⁱοὶ δὲ—οὐρανοῖς om. K.Q. inclusum a Sav. ^k καὶ διακλῆ
Edd. καὶ om. K.N.O.Q.R. Mut. ^l τοιαύτης om. N. inclusum a Sav. τα-
χέως διὰ τ. τ. τ. r. om. Veron. ^m ἀγωγῆς] ἄγαν τρυφῆς O. ⁿ τῆς om. Q.
Mox σκιοτροφία R. Veron. ^o ᾧ] δ A.K.O.Q. ^p ἀπὸ κ. εἰπέ μοι om.
K.N.Q. delet. in O. Etiam Sav. inclusit. Post ἐστῶτων add. δένδρων K.Q.
Sav. cet. ^q δερομένων A.R. Veron. Statim τῶν om. A. ^r πολὺ om.
A.R. Veron. et in text. O. ^s πολλὰς ἀν τοιαύτας ex corr. R. ^t γὰρ] δὲ
K.N.Q. Sav. cet. Mox γινομένου K.N.Q. ^v λύμης R. Mox συνδιατίθεται
olim O. ^w πάλιν om. K. ^x γὰρ] + ἐστὶν O. ^y μαλθακοὶ O. Flor.
p. 188. (Tom. xii. p. 513 B.) ^z διατέμνεται olim O. ^a κακίᾳ] μαλακείᾳ K.
μαλακία N.Q. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. invito Flor. vitio Mut.
^b δέχ. βλάβας] βλάβας δέχ. K.N.Q. Statim καὶ ἡ ψ. N. Sav. cet. ^c δεῖται
K.N.Q. ^d ἐκείνην A.

Διὸ, παρακαλῶ, ἰσχυρὸν αὐτὸ ^εἐργασώμεθα, καὶ μὴ νοση-
 276 λεύμεν. Οὐ πρὸς ἄνδρας μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁ
 λόγος ^εἔμοι. Τί γὰρ συνεχῶς ^εἐκπλύνεις αὐτὸ τῇ τρυφῇ, καὶ
 ἐξίτηλον ποιεῖς, ὦ γυναῖ; τί τὴν ἰσχὺν ^βλυμαίνῃ στεάτοις; ^ιτὸ
 στεῆαρ χαννότης ἐστὶ τοῦτο, οὐκ ἰσχὺς. Ἐὰν δὲ τούτων ἀπο-
 σταῖς, ἐτέρως ^κἄγῃς σεαυτὴν, τότε καὶ τὸ κάλλος τὸ σωματι-
 κὸν ^ιπροχωρεῖ κατὰ γνώμην, ^μὅταν ἰσχὺς καὶ εὐεξία παρῇ· ἂν
 μέντοι μυρίαις αὐτὸ πολιορκῇ νόσοις, οὔτε ἄνθος χρώματος,
 οὔτε εὐεξία τις ἔσται· ^πἀεὶ γὰρ ἐν κατηφείᾳ ἔσῃ. Ἰστε ^οδὲ
 B ὅτι ὥσπερ οἶκον καλὸν, ἐπειδὴν ^ργελάσῃ ὁ ἄνρ, λαμπρὸν δέ-
 κνυσιν, οὕτω καὶ ὁψιν ὠραίαν φαιδρότης ^qἐπιγενομένη ψυχῆς,
 κρείττονα ποιεῖ· ἐν δὲ ἐν κατηφείᾳ ἡ καὶ ὀδύναις, δυσειδεστέρα
 γίνεται. Τὴν δὲ κατηφειαν αἱ νόσοι ποιοῦσι ^τκαὶ αἱ ὀδύναι, τὰς
 δὲ νόσους τὸ μαλακώτερον γενέσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς πολλῆς
 τρυφῆς. Ὡστε καὶ κατὰ τοῦτο ^ςφεύξεσθε τὴν τρυφήν, ἐὰν
 ἔμοι πείθησθε. Ἄλλ' ἡδονὴν, ^φησὶν, ἔχει τὸ τρυφᾶν. Ἄλλ'
 οὐ τοσαύτην, ὅσας δυσκολίας. ^υἌλλως δέ, ἡ ἡδονὴ μέχρι τοῦ
 φάρυγγος, μέχρι τῆς γλώττης ἐστί· τῆς ^ωδὲ τραπέζης ἀρθεί-
 C σης, ἡ τοῦ σιτίου καταποθέντος, ὁμοιος ^xἔσῃ τῷ μὴ μετεσχη-
 κότι, μᾶλλον δὲ πολλῶ χείρων, βάρη φέρων ἐκείθεν καὶ διά-
 τασιν καὶ καρηβαρίαν καὶ ὕπνον ἐοικότα θανάτῳ, πολλάκις δὲ
 καὶ ἀγρυπνίαν ἀπὸ πλησμονῆς, ^υκαὶ πνεύματος ἐμφράξεως, καὶ
^ςἐρυγῆς· καὶ μυρία ^αἂν κατηράσω τῇ γαστρὶ, δέον τῇ ἀμετρίᾳ
^βκαταράσασθαι. Μὴ λιπαίνωμεν τοίνυν τὸ σῶμα, ^εἀλλ' ἀκού-
 ωμεν τοῦ Παύλου λέγοντος· ^{ι4}“Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποι-
 εῖσθε εἰς ^δἐπιθυμίας.” Ὡσπερ ^εἂν εἴ τις εἰς ^ιἀμάραν λαβὼν
 D ^ετὰ σιτία ἐμβάλη, οὕτω καὶ ὁ εἰς τὴν γαστέρα ^βἐμβάλλων

^{ι4} Rom. xiii. 14.

^ε ἐργασώμεθα K.N.O.Q. ἐργασώμεθα Edd. καὶ μὴ νοσηλ. om. N. Statim καὶ
 οὐ πρὸς N. et ex corr. O. ^ε ἔμοι] ἡμῖν N. ^ς ἐκπλύνεις] Sic K.N.O.Q.R.
 lasas Mut. ἐκλύεις Edd. ^β λυμαίνῃ] λυμαίνομένη N.R. et olim O. λυμαί-
 νης ex corr. O. Statim στεάσι K.Q. Sav. cet. λυμαίνῃ στεάτοις] λυμαίνεις τὴν
 ἐαυτῆς A. ^ι τὸ] αὐτὸ τὸ O. Mox τοῦτο K.N.O.Q.R. τοῦτω Edd. ^κ ἄγῃς
 σεαυτὴν A.R. Veron. ἄγεις σεαυτὴν (olim ἄγῃς αὐτὴν) O. ^ι προχωρεῖ Veron.
 προχωρήσει O. ^μ ὅταν . . παρῇ] τότε . . παρέσθιν K.Q. ^π ἀεὶ γὰρ] ἀλλ'
 ἀεὶ K.Q. Statim ἐν τῇ κ. K. ^ο δὲ] γὰρ K.Q. Statim ὥσπερ εἰς οἶκον O.
^ρ γελάσῃ] πελάσῃ N. ἐπιλάμψῃ O. ^q ἐπιγενομένη om. K.N.Q. inclusum
 a Sav. ^τ καὶ αἱ ὀδύναι in marg. O. ^ς φεύξεσθαι R. φεύξασθε O. φεύ-
 γετε Veron. ^φ φ. ἔχει] ἔχει, φ. K.N.Q. ἔχει, φ. πολλὴν O. ^υ ἀλλως δέ]
 ἀλλ' ὥδε N. Mox τοῦ om. O. ^ω δὲ] γὰρ K.N.O.Q. Sav. cet. ^x ἔσῃ]
 ἐστί K.Q. ^υ καὶ] ἐσχωκῶς ἡ K.Q. ^ς ἐρυγῆν O. ^α ἂν om. K.Q.
^β καταράσθαι K.N.O.Q. ^ε ἀλλὰ ἀκούσωμεν K.N. ἀλλ' ἀκουε A. ^δ ἐπι-
 θυμίας K.N.Q. ^ε ἂν] γὰρ K.N.Q. et ex corr. O. ^ι ἀμάραν] ὑδροροὺν
 ἀμάραν A. ὑδροροῶν (“Volebat ὑδρορόαν.” Heyse.) in marg. R. ^ε τὰ om. N.
 Statim ἐμβάλη A.N.O. ἐμβαλεῖ R. ἐμβάλλῃ Edd. εἴ τις—ἐμβάλη] ὁ εἰς ἀμά-
 ραν τὰ σ. ἐμβάλλων K.Q. ^β ἐμβάλλων om. K.Q. inclusum a Sav.

μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πολλῶ ¹χείρων. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἀμάραν ἐργάζεται χωρὶς τῶν οἰκείων κακῶν, ἐκεῖ δὲ καὶ μυρία τίκτει τὰ ἰοσήματα. Τὸ γὰρ ^κτρέφον ἢ αὐτάρκειά ἐστιν, ὃ καὶ κατεργασθῆναι δύναται· τὸ δὲ περιττὸν τῆς χρείας οὐ μόνον οὐ ^κτρέφει, ἀλλὰ καὶ ¹ἐκείνο λυμαινεται. Ἄλλ' οὐδεὶς ταῦτα ὁρᾷ ^μὑπὸ τινος προλήψεως, ὑπὸ ἀκαίρου ἡδονῆς. Βούλει τρέφειν τὸ σῶμα; ^νπερίαιρε τὸ πλεόν, τὸ αὐταρκες δίδου, καὶ ὅσον κατεργάσασθαι δυνατόν· μὴ βάρυνε αὐτὸ, ἵνα μὴ κατα- 277
(583) οὕτω ποιῇ ἡδονὴν ὥς ^οσίτιον καλῶς κατεργασθέν· οὐδὲν οὕτως ὑγίαν, οὐδὲν οὕτως ὀξύτητα αἰσθήσεων, οὐδὲν ^ροὕτως ἐστὶ νόσου ἀπελαστικόν. ⁴Τὸ μὲν γὰρ αὐταρκες καὶ τροφή καὶ ἡδονὴ καὶ ὑγεία, τὸ δὲ πλεόν καὶ λύμη καὶ ἀηδία καὶ νόσος. ^Α γὰρ ποιῇ ὁ ^δλιμός, ταῦτα ποιῇ καὶ ^εἡ πλησμονή, μᾶλλον δὲ χαλεπώτερα· ἐκείνος μὲν γὰρ ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀπήγαγε καὶ ἀπῆλλαξε τὸν ἄνθρωπον, αὕτη δὲ διατρώγουσα καὶ σήπουσα τὸ σῶμα, μακρὰ παραδίδωσι νόσῳ, καὶ τότε θανάτῳ χαλεπωτάτῳ. B
Ἡμεῖς δὲ τὸν μὲν λιμὸν ἀπευκτὸν πρᾶγμα νομίζομεν, ἐπὶ δὲ τὴν τούτου χαλεπωτέραν πλησμονὴν τρέχομεν. ¹Πόθεν αὕτη ἡ νόσος, πόθεν αὕτη ἡ μανία; Οὐ λέγω κατατρύχειν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τοσοῦτον σιτεῖσθαι, ὃ καὶ ἡδονὴν ἔχει τὴν ὄντως ἡδονὴν, καὶ θρέψαι δύναται τὸ σῶμα, καὶ εὐτακτὸν ^μἡμῖν καὶ εὐάρμοστον πρὸς τὰς ἐνεργείας παρασχεῖν τῆς ψυχῆς, ²πεπηγὸς καλῶς καὶ συνηρμοσμένον. ^γὍταν δὲ ὑπέραντλον γένηται τῇ ²τρυφῇ, τοὺς γόμφους αὐτοὺς, ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ τὰς ἀρμονίας ^ατῇ πλημμύρᾳ κατέχειν οὐ δύναται συμπεπηγυίας· ἐπεισελθοῦσα C
γὰρ ἡ πλήμμυρα τὸ πᾶν διαλύει καὶ διαχέει. “Τῆς σαρκὸς, φησὶ, πρόνοιαν μὴ ποιείσθε εἰς ἐπιθυμίας.” ^βΚαλῶς εἶπεν· ὕλη γάρ ἐστιν ἡ ^ετρυφή ταῖς ἀτόποις ἐπιθυμίαις· κἂν πάντων ἡ φιλοσοφώτερος ὁ τρυφῶν, ἀνάγκη τι παθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ

¹ χείρων A.O.R. Veron. ^κ τρέφον] + μόνον N. et marg. O. ¹ ἐκείνῳ O. ^μ ἐπὶ—ἡδονῇ] ὑπὸ τινος ἡδονῆς ἀκαίρου καὶ προλήψεως N.O. (sed in O. ἡδονῆς ἐπὶ καὶ προλήψεως in ras. a 2da m.) ὑπὸ τῆς ἀκαίρου ἡδονῆς καὶ τῆς ἐν συνηθεί προλήψεως ἀπατῶμενος K.Q. Sav. cet. ^ν περίαιρε K.N.O.Q. Sav. cet. Statim τὸ πλείον N.Q. ^ο σίτιον A. σίτιον R. Veron. Mox ὑγίαν K. ^ρ οὕτως ἐστὶ] ἐστὶν οὕτω K.N.O.Q. ⁴ τὸ μὲν γὰρ αὐτ.] ἄρα τὸ αὐτ. μὲν K.Q. Sav. cet. Post τροφή add. ἐστὶ N. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. invito Flor. ¹ ὑγίαν O. Mox πλείον idem. ² λοιμός N. et ex corr. O. λογισμός (marg. λιμός) Q. ^ε ἡ om. A.R. ^ν πόθεν οὖν αὕτη ἡ ν. in marg. O. ^μ ὑμῖν K.N.Q. Sav. cet. invito Flor. ² πεπηγὸς N. ^γ ὅταν] ἐπὶ in ras. Q. ² τρυφῇ] Sic K.N.O.Q. Flor. deliciis Mut. τροφή Edd. ^α τῇ πλ. κατέχειν (κατασχέιν N.) οὐ δ. συμπ.] διαλύσασα τὰς συμπ. τὴν πλήμμυραν οὐ δ. κατασχέιν K.Q. Sav. cet. invitis Flor. Mut. Haec κατέχειν—ἡ πλήμμυρα om. A. ^β καλῶς] καὶ καλῶς K. Sav. cet. Post εἶπεν add. εἰς ἐπιθυμίας K.Q. Sav. cet. ^ε τροφή A.R. Veron. Mut.

οἶνον, ἀπὸ τῶν σιτίων, ἀνάγκη ^aδιαχεθῆναι, ἀνάγκη τὴν φλόγα
 μέζονα ἐνεγκεῖν. Ἐντεῦθεν πορνεῖαι, ἐντεῦθεν μοιχεῖαι· οὐ γὰρ
 δύναται πεινῶσα γαστήρ ἔρωτα τεκεῖν, μᾶλλον δὲ ^oοὐδὲ αὐταρ-
 D κεία κεχρημένη· ἡ δὲ τίκτουσα τὰς ἀτόπους ἐπιθυμίας, ἐκείνη
 ἐστὶν ἡ ⁱπλαδῶσα τῇ τρυφῇ. Καὶ καθάπερ ἡ σφόδρα δύνγρος
 γῇ ^eτίκτει τοὺς σκώληκας, καὶ ἡ κόπρος ^hἡ διαβρεχομένη καὶ
 πολλὴν ἔχουσα τὴν νοτίδα, ἡ δὲ ἀπηλλαγμένη τῆς ὑγρασίας
 ἐκείνης καρποὺς φέρει πολλοὺς, ὅταν μὴ ἀμετρίαν ἔχη· κἂν ⁱμὲν
 μὴ γεωργῇται, χλόην ἐκδίδωσιν, ^kἂν δὲ γεωργῇται, ^lκαρποὺς.
 278 Μὴ τοίνυν ^mἄχρηστον ⁿκατασκευάσωμεν τὴν σάρκα, μηδὲ ἀνό-
 νητον, μηδὲ ἐπιβλαβῆ, ἀλλὰ φυτεύσωμεν ἐν αὐτῇ χρησίμους
 καρποὺς καὶ φυτὰ καρποφόρα, ⁿμὴ αὐτὰ ἐκλύσωμεν τῇ τρυφῇ·
 καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνα σκώληκας ἀντὶ καρπῶν ἐκβάλλει διασαπέντα.
 Οὕτω καὶ ἡ ἔμφυτος ἐπιθυμία, εἰς αὐτὴν διαβρέξεως, ἀτόπους
 τίκτει ἡδονάς, καὶ σφόδρα ἀτοπωτάτας. Τὴν ^pοὖν λύμην ταύ-
 την ἐξέλωμεν, ἵνα δυνηθῶμεν ^qτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγα-
 θῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ
 δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

B ¹ Πᾶσα παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ
 λύπης· ὕστερον δὲ ^bκαρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυ-
 μνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Διὸ τὰς παρειμένας χεῖ-
 ρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιάς·
 ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χῶλὸν ἐκτραπῇ,
 ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

OI τὰ φάρμακα ^cπίνοντες τὰ πικρὰ, ἀνέχονται τινος πρό-
 C τερον ἀηδίας, καὶ τότε τῆς ὠφελείας αἰσθάνονται. Τοιοῦτον
 γὰρ ἡ ἀρετὴ, τοιοῦτον ἡ κακία· ^dἐκεῖ πρώτη ἡ ἡδονή, εἴτα ἡ

¹ CAP. XII. v. 11—13.

^a διαχυθῆναι Sav. cet. repugnantibus libris. ^e οὐδὲ om. K.N.Q. ^f πλα-
 δῶσα] Sic N. καὶ πλεονάζουσα πλαδῶσα (sic) O. σπαταλῶσα Edd. ^g τί-
 κτουσα A. ^h ἡ om. a pr. m. O. ⁱ μὲν + γὰρ Edd. γὰρ om. A.K.N.O.Q.
^k εἰς K.N.Q. ^l καρποὺς + οὕτω (οὕτως Veron.) καὶ ἡμεῖς Edd. καὶ ἡμεῖς
 om. A. οὕτω καὶ ἡμεῖς om. K.N.O.Q.R. Mut. Statim εἰ μὴ τοίνυν A. Veron.
^m κατασκ. τὴν σ. pro τὴν σ. κατασκ. omnes. Post ἀνόνητον add. καὶ ἡμεῖς A.
ⁿ μὴ αὐτὰ ἐκλύσωμεν] καὶ ἐπιμέλειαν ποιῶμεθα, ὥστε μὴ αὐτὰ ἐκλύσαι K.Q.
 Sav. cet. ^o αὐτὴν + ὑπὲρ μέτρον iidem. ^p οὖν μὲν οὖν O. Post ἐξέλω-
 μεν add. παντὶ τρόπῳ K.Q. Sav. cet. ^q ἐπιτυχεῖν A.O. Sav. cet. Post ἐπ-
 ηγγελμένων add. ἡμῖν N. et marg. O. ἵνα καὶ τῶν ἐπ. δυνηθῶμεν τυχεῖν ἀγαθῶν
 K.Q. Hom. XXX. ^a πᾶσα + δὲ N.O. Sav. cet. ^b καρποὺς εἰρηνι-
 κούς ex corr. O. ^c καταπίνοντες ex corr. O. Mox πρότερον om. K.Q.
^d ἐκεῖ] ἐκείνη R. Statim πρώτον N.

ἀθυμία· ἐνταῦθα πρώτη ἡ ἀθυμία, καὶ τότε ἡ ἡδονή. Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον· οὐ γάρ ἐστιν ἴσον πρότερον λυπηθέντα, ὕστερον ἡσθῆναι, καὶ πρότερον ἡσθέντα, ὕστερον λυπηθῆναι. Πῶς; Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἡ προσδοκία τῆς μελλούσης ἀθυμίας τὴν παρούσαν ἐλάττωνα ποιεῖ ἡδονήν· ἐκεῖ δὲ ἡ προσδοκία τῆς μελλούσης ἡδονῆς ὑποτέμνεται τὸ σφοδρὸν τῆς παρούσης ἀθυμίας· ὥς συμβαίνειν ἐκεῖ μὲν μηδέποτε ἡσθῆναι, ἐνταῦθα ἔδὲ μηδέποτε λυπηθῆναι. Οὐ ταύτη δὲ ἴμόνον τὰ τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ καὶ (584) ἐτέρως. ⁸ Οἷον πῶς; Ὅτι οὐδὲ τὰ τῶν χρόνων ἴσα, ἀλλὰ πολὺ D μεῖζονα καὶ πλείονα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ πλεον τι ἐν τοῖς πνευματικοῖς. Ἀπὸ τούτου τοίνυν ἐπιχειρεῖ ὁ Παῦλος ^h τῇ παραμυθία, καὶ τὴν κοινὴν ⁱ πάλιν κρίσιν λαμβάνει, ἥ οὐδεὶς ἀντιστῆναι δύνатаι, οὐδὲ κοινῇ ψήφῳ ^k μάχεσθαι, ὅταν ^l τι παρὰ πάντων ὁμολογούμενον εἴπῃ. Λυπείσθε, ^m φησί. Τοιοῦτον γὰρ 279 ἡ παιδεία, τὴν ἀρχὴν ἔχει τοιαύτην· “ⁿ Πᾶσα γὰρ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης.” Καλῶς εἶπεν, “οὐ δοκεῖ.” ^o οὐκ ἔστι, φησί, λύπης ἡ παιδεία, ^p ἀλλὰ δοκεῖ. “^q Πᾶσα παιδεία” οὐχ ἡ μὲν, ἡ δὲ, ἀλλὰ πᾶσα παιδεία, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, καὶ ἡ πνευματική. Ὅρᾳς αὐτὸν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἰαγωνιζόμενον; “Δοκεῖ, φησί, λύπης εἶναι” ὥστε οὐκ ἔστι. Ποία γὰρ λύπη τίκτουσα χαρὰν; ὥσπερ οὐδὲ ἡδονὴ τίκτουσα ἀθυμίαν. “Ὑστερον δὲ καρποὺς εἰρηλικούς τοῖς δι’ B αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.” Οὐ καρπὸν, ἀλλὰ καρπούς· ^t πλήθος πολὺ. “Τοῖς δι’ αὐτῆς, φησί, γεγυμνασμένοις.” Ἔτι ἐστι, “τοῖς δι’ αὐτῆς γεγυμνασμένοις;” Τοῖς ἀνασχομένοις ^w ἐπὶ πολὺ καὶ καρτερήσασι. ^x Καὶ εὐφρόμῳ ὀνόματι κέχρηται. Ἄρα γυμνασία ἐστὶν ἡ παιδεία, τὸν ἀθλητὴν ἰσχυρὸν ἐργαζομένη, καὶ ἀκαταγώνιστον ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ^y ἄμαχον

^e δὲ om. a pr. m. O. ^f μόνη A.R. ^g οἷον om. K.N.Q. Sav. cet. πῶς om. Veron. ^h τῇ (+ δὲ Veron.) παραμυθία] τὴν παραμυθίαν N. et ex corr. O. τὴν παραμυθίαν εἰσαγαγεῖν K.Q. Sav. cet. ⁱ [πάλιν] Sav. πάλιν om. K.Q. ^k μάχεσθαι R. Veron. μαχίσθαι O. ^l τι] γὰρ τις K.Q. Sav. cet. Post εἴπῃ add. πάντες συγκατατίθενται, καὶ οὐδεὶς ἀντιτίπτει iidem. ^m φησί] + τοῦτο κατὰ λόγον K.Q. Sav. cet. Mox τὴν ἀρχὴν ἔχει τοιαύτην om. K.Q. ⁿ πᾶσα γὰρ (δὲ N.)] ὅθεν καὶ οὕτως ἐπήγαγε πᾶσα δὲ K.Q. Sav. cet. ^o οὐκ ἔστι, φ.] οὐδὲ γὰρ ἐστὶ iidem. φησί om. A. Statim λύπη O. Cat. λύπης ἡ π. om. K.Q. ^p ἀλλὰ] + μόνον K.Q. Sav. cet. ἀλλὰ δοκεῖ. πᾶσα π. om. O. ^q πᾶσα π. οὐχ (οὐδὲ A.) ἡ μὲν—παιδεία] οὐδὲ ἡ μὲν, ἡ δὲ οὐ, ἀλλὰ πᾶσα πᾶσα γὰρ, φησί, παιδεία οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· τουτέστι K.Q. Sav. cet. ^r ἀγωνιζόμενον] διαλεγόμενον K.N.Q. et ex corr. O. ^s ὥσπερ (+ οὖν O.)] οὐδεμία· ὥσπερ οὖν K.Q. Sav. cet. γεννώσα pro τίκτουσα K.Q. ^t πλ. πολὺ] πλ. φησιν O. εἶπε, τὸ πλ. ἐμφαίτων (+ πολὺ Sav. cet.) K.Q. Sav. cet. ^v τί ἐστὶ—γεγυμν.] καλῶς εἶπεν, γεγυμν. N.O. Mut. Haec om. A.R. Veron. ^w ἐπὶ πολὺ] φησί, μέχρι τέλους K. Proximum καὶ om. a pr. m. O. ^x καὶ] ὁρᾷς πῶς καὶ K.Q. Sav. cet. ^y ἄμαχον] καὶ ἄμαχον O. Sav. cet.

ἐν τοῖς πολέμοις. Εἰ τοίνυν ²πᾶσα παιδεία τοιαύτη ἐστὶ, καὶ αὕτη τοιαύτη ἔσται. Ὡστε ³χρηστὰ χρὴ προσδοκᾶν, ⁴καὶ τὸ C τέλος ἡδὺ καὶ εἰρηνικόν. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ σκληρὰ οὖσα, καρποὺς ἔχει γλυκεῖς· ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς δένδροις ὁ μὲν φλοιὸς ἄποιός τις ἐστὶ ⁵σχεδὸν καὶ τραχὺς, οἱ δὲ καρποὶ γλυκεῖς. Ἄλλ' ἔλαβεν αὐτὸ ἀπὸ τῆς κοινῆς ἐννοίας. Εἰ τοίνυν τοιαῦτα χρὴ προσδοκᾶν, τί ἀλγεῖτε; τί τὰ λυπηρὰ ὑπομείναντες, ⁶περὶ τὰ χρηστὰ ἐκλύεσθε; ⁷Α ἐχρῆν ὑπομείναι ⁸ἡδὴ, ὑπεμείνατε· μὴ τοίνυν ἐκλυθῆτε περὶ τὴν ἄνταπόδοσιν. Ὡς πρὸς δρομεῖς καὶ πύκτας καὶ πολεμιστὰς διαλέγεται. ⁹Ὅρᾳς πῶς αὐτοὺς D καθοπλίζει, ¹⁰πῶς αὐτοὺς ἐπαίρει; ¹¹Ὅρθά βαδίζετε, φησίν. Ἐνταῦθα περὶ τῶν λογισμῶν φησιν αὐτῶν· τουτέστι, μὴ ἀμβιβάλλοντες. Εἰ ¹²γὰρ ἀγάπης ἡ παιδεία, ¹³εἰ ἀπὸ κηδεμονίας ἄρχεται, εἰ εἰς τέλος χρηστὸν τελευτᾷ, ¹⁴καὶ τοῦτο καὶ διὰ πραγμάτων, καὶ διὰ ῥημάτων, καὶ διὰ πάντων ¹⁵ἀποδείκνυται· τίνος ἕνεκεν ἐκλύεσθε; ¹⁶Τοιοῦτον γὰρ οἱ ἀπογνόντες, οἱ μὴ τῇ 280 ἐλπίδι ῥωννύμενοι τῶν μελλόντων. Ὅρθα, ¹⁷Ῥ φησὶ, βαδίζετε· ὥστε μὴ ¹⁸ἐπιταθῆναι τὴν χωλείαν, ἀλλὰ μεταβληθῆναι ἐπὶ τὰ πρότερα· ὁ γὰρ μετὰ χωλείας τρέχων, ἐπιτρίβει τὸ κακόν. Ὅρᾳς ὅτι ἐν ἡμῖν ἐστὶ τὸ πάντως ἰατρευθῆναι;

²“Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμὸν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον.” Ὅπερ καὶ ἀνωτέρω ἔλεγε, “Μὴ ³ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν,” τοῦτο καὶ ἐνταῦθα αἰνίττεται. Οὐδὲν γὰρ οὕτω μάλιστα ἐν πειρασμοῖς εὐκαταγωνίστους ποιεῖ καὶ εὐχειρώτους, ὥς τὸ ⁴διασπᾶσθαι. ⁵Εἰπέ γάρ μοι· διάσπασον φάλαγγα ἐν πολέμῳ, καὶ οὐδὲ πόνου ⁶δε- B θήσονται οἱ πολέμιοι, ἀλλὰ δεδεμένους αὐτοὺς λήψονται, κατ' ἰδίαν εὐρόντες, καὶ ταύτη ⁷ὄντας ἀσθενεστέρους. “Εἰρήνην

2 v. 14.

² πᾶσα] πόσα Q. παιδεία πᾶσα hoc ord. K.N.Q. ³ χρηστὰ om. K.Q. χρὴ om. N. ⁴ καὶ] ἐτι καὶ K.Q. ⁵ σχεδὸν ante ἀποιος transp. K.N.Q. ⁶ περὶ τὰ χρ.] πρὸς τὸ τέλος K. ⁷ ἡδὴ, ὑπ.] ἡδὴ ὑπ. K.N.Q. et ex corr. O. ⁸ ἀντίδοσιν K.Q. ἀνταπόδοσιν] + διὰ τὰς παρεμείνας χεῖρας N. + διὰ—ἰαθῇ δὲ μάλλον K.Q. Sav. cet. invito Mut. Sic in marg. O. ⁹ πῶς αὐτοὺς] καὶ O. ¹⁰ ὀρθά β. φ. om. O. ὀρθά—φησιν αὐτῶν (αὐτῶν φησι N.O.)] ἐνταῦθα περὶ τῶν λ. αὐτῶν τοῦτο λέγει. ὀρθά β. φ. K.Q. Sav. cet. ¹¹ γάρ om. K.Q. Statim ἀπὸ ἀγάπης K.N.Q. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ¹² εἰ] ἡ bis K.N.Q. et ex corr. O. ¹³ καὶ τοῦτο] τοῦτο γάρ K.N.Q. Sav. cet. Mox πραγμάτων et ῥημάτων transp. K.N.Q. ¹⁴ ἀποδεικνύει N. et ex corr. O. ἀποδείκνυσσι Sav. cet. invitis libris. ostenditur Mut. Post ἀποδείκνυται add. εἰ δὲ ἀπὸ ἀγάπης ἡ παιδεία K.Q. ¹⁵ τοιοῦτοι K.N.O.Q. Sav. cet. γάρ om. K.Q. ¹⁶ φησι om. K.Q. ¹⁷ ταθῆναι R. Veron. ¹⁸ ἐγκαταλείποντες] Sic Cat. —λιμπάνοντες N. et ex corr. O. —λιπόντες A.K.Q.R. cum Edd. ¹⁹ διασπᾶσθαι A.N. ²⁰ εἰπέ γάρ μοι (μοι γάρ N.)] καὶ ὅρα πῶς K.Q. Sav. cet. invita Cat. Statim διάσπα τὸν φ. A. ²¹ δεήσονται Q. ²² ὄντας ἀσθ.] ἀσθ. ὄντας K.N.Q.

διώκετε μετὰ πάντων, ²καὶ τὸν ἀγίασμόν," φησὶν. Ἄρα καὶ τῶν κακῶς ποιούντων; ³"Ἐὰν δυνατόν, φησὶ, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες." Τὸ σὸν μέρος, φησὶν, εἰρήνευε, μηδὲν τὴν εὐσέβειαν παραβιάπτων, ἀλλ' ἐν οἷς πάσχεις κακῶς, φέρε γενναίως. Μέγα γὰρ ὄπλον ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἀνεξικακία. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς μαθητὰς ἰσχυροὺς ἐποίει λέγων· ⁴"Ἴδου ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· C γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ²ὡς αἱ περιστέραι." Τί λέγεις; μεταξὺ λύκων ἐσμέν, καὶ ὡς πρόβατα κελεύεις εἶναι καὶ ὡς περιστέρας; Ναί, φησὶν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐντρέπει τὸν ποιούντα κακῶς, ὡς τὸ φέρειν ²ἡμᾶς γενναίως τὰ ἐπαγόμενα, καὶ μήτε λόγῳ, μήτε ἔργῳ ἀμύνεσθαι. Τοῦτο ²καὶ ἡμᾶς φιλοσοφωτέρους ποιεῖ, καὶ μείζονα προξενεῖ τὸν μισθόν, ²κακεῖνους ὠφελεῖ. Ἄλλ' ὁ ²δεῖνα ὑβρίσει; Σὺ εὐλόγησον. Ὅρα πόσα ἀπὸ τούτου ²κερδανεῖς· τὸ κακὸν ἔσβεσας, μισθὸν ²σαυτῷ D προεξένησας, ²ἐκείνον ἐνέτρεψας, ²δεινὸν πέπονθας οὐδέν. "Ἡ Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγίασμόν." Ἰτὸν ἀγίασμόν τί φησι; Τὴν σωφροσύνην, ²τὴν κοσμιότητα τὴν ἐν γάμῳ. Εἴτε τις χωρὶς γάμου ²ἐστὶ, φησὶν, ²ἀγνὸς μενέτω, γαμείτω· εἴτε ἐν γάμῳ, μὴ πορνεύετω, ἀλλὰ κεχρήσθω ²τῇ γυναικί· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἀγίασμός. Πῶς; Οὐχ ὁ γάμος ἀγίασμός, ἀλλ' ὁ γάμος τηρεῖ τὸν ἀπὸ τῆς πίστεως ἀγίασμόν, οὐκ ²ἀφίεις 281 πόρνην προσέχειν. Ὁ Ῥ γὰρ γάμος τίμιος, οὐχ ἅγιος· καθαρὸς ὁ ²γάμος, οὐ μέντοι καὶ ἀγιοσύνην παρέχει, ἢ ²τῷ κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως δοθεῖσαν μὴ μολύνειν. "Οὐ χωρὶς, φησὶν, οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον." Ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους λέγει· ²"Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε μοιχοί, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσενικοῖται, ²οὔτε πλεονέκται, οὔτε κλέπται, οὔτε μέθυσοι, ²οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες βασι-

3 Rom. xii. 18.

4 Matth. x. 16.

5 1 Cor. vi. 9, 10.

² καὶ τὸν ἀγ. om. K.N.Q. Mut. Sav. cet. ² εἰ δ. φησὶ] τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φ. εἰ δ. K.Q. Sav. cet. Ad ποιούντων in marg. a 2da m. habet ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ O. ² ὡς αἱ] ὥσει ex corr. O. ² ἡμᾶς A.K.N.Q. Sav. cet. ² καὶ om. N. ² δεῖνα] + σε Edd. σε om. K.N.Q. Mut. "Non raro deest accusativus juxta ὑβρίσειν." Heyse. ² κερδαίνειν K.N.O.Q. Sav. cet. ² σε-αυτῷ iidem; sed ἐαυτῷ olim O. Statim προῦξ. N.Q. Sav. cet. ² κακεῖνον K.N.Q. Sav. cet. ² δεινόν] καὶ σὺ δεινόν K.Q. Sav. cet. ² εἰρήνην] + φησὶ O. ² τὸν ἀγ. om. A.N.O.R. Veron. invito Mut. τὸν ἀγ. τί φ.] ἀγ. τίνα καλεῖ K.Q. ² τὴν] καὶ τὴν N. Cat. Mut. Sav. cet. Sic ex corr. O. ² ἐστὶ, φ.] φ. ἐστὶ K.N.Q. ² ἀγνὸς μενέτω, γαμ.] ἀγνὸς (ἀγνὸς olim O.) γαμ. N.O. Mut. ἀγνὸς μενέτω, μὴ γαμ. K.Q. ἀγνὸς μενίνατω Cat. ² τῇ] + ἰδία K.Q. Sav. cet. ² ἀφίεις A.R. Veron. Cat. ² γὰρ om. K.Q. ² γάμος] + ἐστὶν K.Q. Statim ὁ μέντοι Q. ² τῷ] Sic N.O.Q. τὸ Edd. Mox μοι pro μὴ A. ² οὔτε πλ. οὔτε κλ. om. A. ² οὐ λ. om. N. Cat. οὐχ ἀρπ. om. K.Q.R. Cat. Mut.

λείαν θεοῦ κληρονομήσουσι.” ^ω Πῶς γὰρ ὁ γενόμενος πόρνης σῶμα, ^κ πῶς δυνήσεται εἶναι σῶμα Χριστοῦ; ^ε “Ἐπισκοποῦν-
B τες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ μή τις ρίζα
πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ ^δ διὰ ταύτης μianθῶσι πολλοί·
μή τις πόρνος ἢ βέβηλος.” Ὁρᾷς πῶς πανταχοῦ ἐκάστω τὴν
κοινὴν ἐγχειρίζει σωτηρίαν; “Παρακαλοῦντες, φησὶν, ἀλλήλους
καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται.”

^β Μὴ τοίνυν πάντα ἐπὶ τοὺς διδασκάλους ἐπιρρίπτετε, ^ε μὴ
πάντα ἐπὶ τοὺς ἡγουμένους· δύνασθε καὶ ὑμεῖς, φησὶν, ἀλλή-
λους οἰκοδομεῖν. “Ὁ καὶ Θεσσαλονικεῦσι γράφων ἔλεγεν” ^γ “Εἰς
C τὸν ἓνα οἰκοδομεῖτε, καθὼς καὶ ποιεῖτε” καὶ πάλιν, “^δ Καὶ
παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.” Τοῦτο καὶ ὑμῖν
παραινοῦμεν “νῦν. Πλείονα ἡμῶν, ἐὰν βούλησθε, εἰς ἀλλήλους
κατορθώσετε. Καὶ γὰρ πλείονα ^ε σύνεστε χρόνον ἀλλήλοις, καὶ
τὰ ^ε ἀλλήλων μᾶλλον ἡμῶν ἴστε, καὶ τὰ ἀλλήλων ^ε ἐλαττώ-
ματα οὐκ ἀγνοεῖτε, καὶ πλείονα καὶ παρρησίαν καὶ ἀγάπην
ἔχετε καὶ συνήθειαν· οὐ μικρὰ δὲ ταῦτα ^ε εἰς διδασκαλίαν, ἀλλ’
εἰσοδοὶ μεγάλαι καὶ εὐκαιρίαι· ^κ μᾶλλον ἡμῶν καὶ ἐπιπληῆσαι
καὶ παρακαλέσαι δυνήσεσθε. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλ’ ὅτι
D ἐγὼ μὲν εἰμι, ὑμεῖς δὲ πολλοὶ, καὶ δυνήσεσθε ^ω ὅσοι ἐστὲ
πάντες εἶναι διδάσκαλοι. Διὸ, παρακαλῶ, μὴ ^α ἀμελεῖτε τοῦ
χαρίσματος τούτου· ἕκαστος γυναῖκα ἔχει, φίλον ἔχει, οἰκέτην
ἔχει, γείτονα ἔχει· τούτῳ ἐπιπληττέτω, τούτῳ παραινεῖτω.
Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, ὑπὲρ μὲν τροφῆς ^ο συσσίτια ποιεῖν καὶ
συμπόσια, καὶ ἡμέραν ἔχειν τακτὴν ὥστε ^ρ συγκροτεῖσθαι, φησὶν,
ἀλλήλους, καὶ τὸ ἐκάστω λείπον καθ’ ^ε ἑαυτὸν ὄντι ἀναπληροῦ-
σθαι διὰ τῆς κοινωνίας· οἷον, εἴτε εἰς ἐκφορὰν ^ε ἀπιέναι δέοι,
282 εἴτε εἰς ἄριστα, εἴτε συμπράξαι ἐν τινι τῷ πλησίον· εἰς δὲ ἀρε-

6 v. 15, 16.

7 I Thess. v. 11. iv. 18.

^ν κληρ.] οὐ κληρ. A.K.O.R. Sav. cet. ^ω πῶς] πᾶς olim O. ^κ πῶς om.
K.N.Q. Sav. cet. πῶς eras. in O. invita Cat. ^γ ὑστερον R. ^ε δι’ αὐτῆς
K.N.Q. Statim μianθῶσιν οἱ π. A.N.R. Veron. et ex corr. O. ^α βέβηλος]
+ ὡς Ἡσαῦ O. ^β ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐ πάντα δεῖ ἐπὶ τοὺς διδασκάλους ἐπιρ-
ρίπτειν, ἀλλὰ πάντας σπεύδειν ἀλλήλους οἰκοδομεῖν, καὶ ἀλλήλων τὰ βάρη βαστά-
ζειν. Veron. ^ε μὴ πάντα] μηδὲ K.Q. Mox φησὶ, καὶ ὑμεῖς hoc ord. K.N.Q.
^δ καὶ om. K.N. Sav. cet. ^ε νῦν] ἡμεῖς K.Q. νῦν ἡμεῖς Sav. cet. invitis no-
stris. Statim πλ. γὰρ ἡμῶν Sav. cet. repugnantibus libris. ^ε σύνεστε A.
^ε ἀλλήλων] Ἑλλήνων Q. Statim μᾶλλον—ἀλλήλων om. A.O. ^β ἀμαρτημάτων
K.N.Q. ^ε εἰς διδασκαλίαν] διδασκαλία A.R. Veron. et olim O. invito Mut.
^κ μ. ἡμῶν καὶ] καὶ μ. ἡμῶν K.N.Q. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. ^ε ὅτι]
+ καὶ Q. ^ω ὅσοι ἐστὲ π.] π. ὅσοι ἐστὲ K.N.Q. Sav. cet. Statim εἶναι om.
in text. O. ^α ἀμελήτε A.R. Veron. ^ο συσσίτια N. ^ρ συγκροτεῖσθε
A.R. φησὶν assumptum ex A.N.O.R. ^ε ἑαυτὸ O. Statim ὄντι om. K.Q.
δεῖ pro ὄντι N. Mox ἀναπληροῦν O.Q. ^ε ἀπιέναι A.R. Veron.

τῆς διδασκαλίαν ⁵ μὴ τοῦτο ποιεῖν; Ναί, παρακαλῶ, μηδεὶς ἀμελείτω· μισθὸν γὰρ δέχεται παρὰ θεοῦ πολύν. Καὶ ἵνα μά-
 θης, ὁ τὰ πέντε τάλαντα ἐμπιστευθεὶς, ἐστὶν ὁ διδάσκαλος· ὁ
 δὲ τὸ ἓν, ὁ μαθητής. ⁶ Ἐὰν εἴπῃ ὁ μαθητής, μαθητής εἰμι ἐγώ,
 οὐκ ἔχω κίνδυνον, καὶ ὃν ἔλαβε παρὰ τοῦ θεοῦ λόγον, τοῦτον
 τὸν κοινὸν καὶ ψιλόν, ⁷ κατακρύψῃ, καὶ μὴ παραινέσῃ, μὴ παρ-
 ρησιάζηται, μὴ ἐλέγξῃ, μὴ νοουθετήσῃ, ⁸ εἰ δύναται, ἀλλὰ κατα-
 κρύψῃ ἐν τῇ γῇ· γῇ γὰρ ὄντως ἐστὶ καὶ σποδὸς καρδία τὸ
 χάρισμα τοῦ θεοῦ κατακρύπτουσα· ἂν ⁹ τοίνυν κατακρύψῃ ἢ δι' ὅ-
 κνον, ἢ διὰ πονηρίαν, οὐ προσθήσεται αὐτοῦ τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἐν
 τάλαντον εἶχον. ¹⁰ Ἐν τάλαντον εἶχες· ἔδει σε καὶ ἐν προσε-
 νεγκεῖν, καὶ διπλασιάσαι τὸ τάλαντον· εἰ ¹¹ προσήνεγκες ἐν, οὐκ
 ἂν ἐνεκλήθης. Οὐδὲ γὰρ τῷ τὰ δύο προσενεγκόντι εἶπε, διὰ τί
 μὴ πέντε ¹² προσήνεγκας; ἀλλὰ τῶν αὐτῶν αὐτὸν ἠξίωσε τῷ τὰ
 πέντε προσενεγκόντι. Τί δήποτε; ¹³ Ὅτι ὅσον εἶχεν εἰργάσατο·
 καὶ οὐκ ἐπειδὴ ἐλάττονα τοῦ τὰ πέντε ἐγχειρισθέντος ἔλαβε,
 διὰ τοῦτο ἐρραθύμησεν, οὐδὲ τῇ ὀλιγότητι εἰς ἀργίαν ἐχρή-
 σατο. ¹⁴ Οὐδὲ σὲ ἐχρῆν πρὸς τὸν τὰ ¹⁵ δύο ὁρᾶν· μᾶλλον δὲ
 πρὸς ἐκείνον ἔδει ἰδεῖν, καὶ ὥσπερ ἐκείνος ἐμιμήσατο τὸν τὰ
 (586) πέντε, δύο ἔχων, οὕτω καὶ σὲ ζηλώσας ἔδει τὸν τὰ δύο ἔχοντα.
 Εἰ γὰρ τῷ χρήματα ἔχοντι, καὶ μὴ μεταδιδόντι, ¹⁶ κόλασις·
 τῷ δυναμένῳ παραινεῖσαι ὅπωςδὴποτε, καὶ μὴ τοῦτο ποιοῦντι,
 πῶς οὐ μεγίστη κόλασις; ¹⁷ Ἐκεῖ σῶμα τρέφεται, ἐνταῦθα ψυχὴ·
 ἐκεῖ θάνατοι κωλύει τὸν πρόσκαιρον, ¹⁸ ἐνταῦθα τὸν αἰώνιον.
¹⁹ Ἄλλ' οὐκ ἔχω λόγον, φησὶν. ²⁰ Ἄλλ' οὐ χρεῖα λόγου, οὐδὲ D
 εὐλογηττίας. ²¹ Ἐὰν ἴδῃς τὸν φίλον πορνεύοντα, εἰπὲ πρὸς αὐτόν·
 πονηρὸν πρᾶγμα ὃ μετέρχῃ· οὐκ αἰσχύνῃ; οὐκ ἐρυθριᾷς; κακὸν
 τοῦτό ἐστιν. Αὐτὸς γὰρ οὐκ οἶδε, φησὶν, ὅτι κακόν; ²² Ναί·
 ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἔλκεται. Καὶ οἱ νοσοῦντες ἴσασιν, ὅτι
 ἡ ψυχροποσία κακὸν, ἀλλ' ὅμως δέονται τῶν κωλυσόντων· ὁ 283
 γὰρ ἐν τῷ πάθει ὢν, οὐ ταχέως ἑαυτῷ ἀρκέσαι δυνήσεται ἐν τῇ
 νόσῳ. ²³ Δεῖ τοίνυν σου τοῦ ὑγιαίνοντος πρὸς τὴν ἐκείνου ἰα-
 τρείαν· καὶ μὴ πεισθῇ τῷ ῥήματι, παρατήρησον ἀπὸντα καὶ
 κατάσχε, ἴσως ἐντραπήσεται. Καὶ τί, φησὶν, ὄφελος, ὅταν δι'

⁵ μὴ τοῦτο] τοῦτο μὴ K.N.Q. et ex corr. O. ⁶ ἐὰν] + δὲ K.N.Q. Sav. cet.
 Sic ex corr. O. Statim ὁ μαθητής om. K.N.Q. ⁷ Futurum pro conjun-
 ctivo sexies habet N. Sic, sed bis ex corr. O. ⁸ εἰ δύναται om. N. Mox
 κρύψῃ a pr. m. O. ⁹ τοίνυν] οὖν O. ¹⁰ προσήνεγκας K.Q. Veron. Ante
 ἐν, ἂν a 2da m. insertum in O. ¹¹ προσήνεγκες R. et olim. O. ¹² οὐδὲ σὲ
 ἐχρῆν] ἐρεῖ τοίνυν καὶ πρὸς ἡμᾶς· οὐκ ἐχρῆν σε K.Q. ¹³ δύο] + ἔχοντα K.N.
 O.Q. Sav. cet. ¹⁴ κόλασις] + κεῖται K.Q. Sav. cet. Mox post κόλασις add.
 ἴσται iidem. ¹⁵ ἐνταῦθα] + δὲ A. ¹⁶ ἀλλ' om. K. ¹⁷ ἀλλ' οὐ] οὐδὲ N.
 εἰ ναί] + οἶδεν K.Q. Sav. cet. ¹⁸ δέεται ex corr. ab eadem m. O.

ἐμὲ ¹τοῦτο ποιῇ, καὶ διὰ τὸ κατασχεθῆναι παρ' ἐμοῦ; Μὴ ἀκριβολογοῦ· τέως οἰφθήποτε τρόπῳ ἀπόστησον αὐτὸν τῆς πονηρᾶς πράξεως· ^κἐθισθῇ μὴ ἀπιέναι εἰς ἐκείνο τὸ βάραθρον, εἴτε διὰ σέ, εἴτε δι' ἰοτιδήποτε. ^μΌταν ἐθίσῃς αὐτὸν μὴ B ἀπιέναι, τότε δυνήσῃ μικρὸν ἀναπνεύσαντα λαβὼν, διδάξαι ὅτι χρὴ διὰ τὸν θεὸν τοῦτο ^πποιεῖν, καὶ μὴ δι' ἄνθρωπον. Μὴ θελήσῃς ὑφ' ἐν κατορθῶσαι τὸ πᾶν, ἐπεὶ οὐ δυνήσῃ, ἀλλ' ἡρέμα καὶ κατὰ μικρόν. ^αΑν εἰς ^οπότον ἴδῃς P καὶ συμπόσια ἀπιόντα μέθης πεπληρωμένα, κάκει τὸ αὐτὸ ποιεῖ, καὶ αὐτὸν ^ιπάλιν παρακάλεσον, εἴ τι συνορᾷ ἐλάττωμά σε ἔχοντα, βοηθεῖν καὶ ^ιδιορθοῦν. Οὕτω ^βγὰρ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἐλεγχον οἶσει, ὅταν ἴδῃ καὶ σέ δεόμενον ἐλέγχων, καὶ μὴ ὡς τὰ πάντα κατωρθωκότα, μηδὲ ^γὡς διδάσκαλον, ἀλλ' ὡς φίλον καὶ ἀδελφὸν βοηθοῦντα. Εἰπέ πρὸς αὐτὸν, ἐγὼ σε ὦνησα, ὑπομνήσας τῶν συμ-
C φερόντων· καὶ σύ, ὅπερ ἂν ^νἴδῃς ἐλάττωμα ἔχοντά με, ἀναχαίτισον, διόρθωσον· ^ωἂν ὀργίλον ἴδῃς, ἂν πλεονέκτην, κάτασχε, δῆσον τῇ παραινέσει. Τοῦτό ἐστι φιλία· οὕτως ^δ··· Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ^ζόχυρά γίνεται.··· Οὐ ^ιγὰρ τὸ φαγεῖν καὶ ^ττὸ πιεῖν ποιεῖ φιλίαν· τοιαύτην γὰρ καὶ ληστὰι ἔχουσι καὶ ἀνδροφόνοι· ἀλλ' εἰ φίλοι ἐσμέν, εἰ ὄντως ἀλλήλων κηδόμεθα, εἰς ταῦτα ^αἀλλήλοις συμβαλλόμεθα· ταῦτα ^βεἰς φιλίαν ἡμᾶς ἄγει ἐπωφελῇ· ταῦτα ^γκωλύωμεν ἂ εἰς γέενναν ἀπάγει. Μήτε οὖν ὁ ἐλεγχόμενος ἀγανακτεῖτω· ἄνθρωποι γὰρ ἐσμεν, καὶ ἔχομεν ἐλαττώματα· μήτε ὁ ἐλέγχων ὡς ^δἐπεγγε-
D λῶν τοῦτο ποιεῖτω καὶ ἐκπομπεύων, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν μετὰ προσηθείας. ^εΠλείονος δεῖται προσηθείας ὁ ἐλέγχων, ἵνα οὕτω πείσῃ τὴν τομὴν ἐνεγκεῖν. Οὐχ ὁράτε τοὺς ἰατροὺς, ^ςὅταν καίωσιν,

⁸ Prov. xviii. 19.

¹ τοῦτο π.] π. τοῦτο N.O. ^κ ἐθισθῇτω K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O.
^ι ἰοτιδήποτε] + κωλυθῇ, κέρδος ἔσται ἐκ τούτου K.Q. Sav. cet. invito Mut.
^μ ὅταν] + γὰρ iidem. ^π ποιεῖν, καὶ μὴ] μὴ ποιεῖν, καὶ οὐ K. Sav. cet. ^ο τό-
πον Q. ^ρ καὶ (+ εἰς N.O.) συμπ. ἀπιόντα] ἀπιόντα καὶ εἰς συμπ. K.Q. Sav.
cet. ^ι πάλιν om. in text. O. πάλιν καὶ αὐτὸν hoc ord. K.Q. ^ν ἀνορ-
θοῦν K. ^β γὰρ] καὶ γὰρ A. γὰρ om. a pr. m. O. Statim καὶ ἐπὶ ἑαυτοῦ
K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox εἴη pro οἶσει R. Veron. ^δ ὡς om.
Veron. Mox ἀλλὰ φίλον A.R. Veron. et a pr. m. O. ^ζ συνίδῃς N.O. Sav.
cet. Mox με om. A.N.R. Veron. ^ω ἂν] κἂν bis O. ^ζ ὄχυρά] + καὶ ὑψή
(sic) O. γίνεται ὄχυρά in verso ord. K.Q. ^ι γὰρ] om. K.Q. ^τ τὸ om.
O.R. Veron. ^α ἀλλήλους R. Veron. Statim συμβαλλόμεθα N. et ex corr. O.
^β εἰς φ. ἡμᾶς] ἡμᾶς εἰς φ. K.N.O.Q. ἄγει om. K. ^γ κωλύωμεν, ἂ εἰς γ.
(+ ἡμᾶς K.Q.) ἀπάγει] κωλύει εἰς γ. ἀπελθεῖν N. Sav. cet. invito Mut. ^δ ἐπι-
γελῶν O. Post h. v. add. ἡ (ἡ om. N.O.) ὡς ἐπεμβαίνων K.Q. Sav. cet. Sic
in marg. O. ^ε πλείονος] + γὰρ K.Q. Sav. cet. + δὲ O. ^ς ὅταν κ. om.
Veron. ὅταν τ. om. A.R. Veron.

ὅταν τέμνωσι, ἔμετὰ πόσης προσηθείας τὴν θεραπείαν ἐπάγουσι; πολλῶ μᾶλλον τοὺς ἐλέγχοντας τοῦτο δεῖ ποιεῖν. Καὶ γὰρ καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου σφοδρότερον ἔλεγχος, καὶ σκιρτᾶν 284 ποιεῖ. Ὡς διὰ τοῦτο οἱ ἰατροὶ πολλὰ ἐπιτηδεύουσιν, ὥστε ἐνεγκεῖν ἰπράως τὴν τομὴν, καὶ προσηνῶς, ὡς οἶόν τε, ταύτην ἐπάγουσι, καὶ μικρὸν ἐνδιδόντες, εἶτα παρέχοντες ἀναπνεῦσαι. Οὕτω καὶ τοὺς ἐλέγχους δεῖ ποιεῖν, ἵνα ἰαοὶ καὶ οἱ ἐλεγχόμενοι μὴ ἀποσκιρτῶσι. Κἂν ὑβρισθῆναι τοίνυν ἡ δέη, κἂν πληγῆναι, μὴ παραιτησώμεθα. Καὶ γὰρ ἐκεῖνοι οἱ τεμνόμενοι, μυρία καταβώσι τῶν τεμνόντων· ἀλλ' ἐκεῖνοι πρὸς οὐδὲν τούτων ὀρώσιν, ἡ ἀλλὰ πρὸς τὴν ὑγίαν τῶν καμνόντων μόνον. Οὕτω δὴ καὶ B ἐνταῦθα πάντα δεῖ ποιεῖν πρὸς τὸ τὸν ἔλεγχον χρησίμως γενέσθαι, πάντα φέρειν πρὸς τὸν μισθὸν ἀφορῶντας τὸν ἀποκείμενον. Ὡς ἡ Ἀλλήλων, φησὶ, τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Οὕτως οὖν καὶ ἐλέγχοντες καὶ φέροντες ἀλλήλους, ὁ δυνάμεθα ἀναπληρῶσαι τὴν οἰκοδομὴν. Καὶ ἡμῖν οὕτω ποιήσετε κούφον τὸν πόνον, ἐν ᾧ πασι ὁ συλλαμβανόμενος ἡμῖν, καὶ χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ ἡ μερισται ὁ γινόμενος καὶ ὁ κοινωνοὶ, καὶ τῆς ἀλλήλων σωτηρίας, καὶ τῆς ἰδίας ἑκάστος. Ὡς Ὑπομένωμεν τοίνυν καὶ φέροντες τὰ ἀλλήλων βάρη, καὶ ἐλέγχοντες, ἵνα τύχωμεν τῶν ὁ ἐπηγγελμένων C ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾧμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(587)

ΛΟΓΟΣ ΛΑ.

Ἡ Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, ὁ οὐ χωρὶς D οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον.

ΠΟΛΛΑ μὲν ἔστι τὰ χαρακτηρίζοντα τὸν Χριστιανί-

⁹ Gal. vi. 2.

¹ CAP. XII. v. 14.

⁸ μετὰ πόσης] πῶς μετὰ πάσης O. Post ἐπάγουσι add. όταν καίωσι Veron. ἡ διὰ τ. καὶ διὰ τ. καὶ K. Q. Sav. cet. Statim οἱ om. A. R. Veron. οἱ in ras. O. ἰπράως O. ἡ ἐκδιδόντες K. N. Statim εἶτα παρέχοντες om. K. N. Q. eras. in O. inclusum a Sav. ¹ καὶ om. N. Mox ἀποσκιρτήσωσι N. O. ² δεῖ R. Veron. κἂν ὑβρ. τοίνυν δ. om. A. ³ ἀλλὰ] ἀλλ' ἡ K. N. O. Q. Sav. cet. ⁴ οὐ δυνάμεθα K. Sav. cet. ⁵ οἰκοδομὴν] + τοῦ Χριστοῦ K. N. O. Q. Sav. cet. invito Mut. Statim καὶ μὴν οὕτως A. ⁶ ἀντιλαμβάν. K. N. Q. et marg. O. Statim ἡμῶν N. ⁷ μερισται R. μερηται A. συμερισται O. Sed hic in marg. ante συμερισται inseri vult καὶ μερισται. ⁸ γινόμενος ex corr. O. ⁹ συγκοινωνοὶ A. καὶ κοινωνοὶ om. K. N. Q. [καὶ κοινωνοὶ καὶ] Sav. ¹⁰ ὑπομείνωμεν Q. et ex corr. O. Proximum καὶ om. O. ¹¹ ἐπηγγ. + ἡμῖν K. N. Q. et ex corr. O. Sic Sav. cet. Hom. XXXI. ¹² οὐ—κύριον om. K. ¹³ εἰς

TOM. VII.

Y Y

σμών, μάλλον δὲ πάντων καὶ κρείττον ἀπάντων ἢ πρὸς ἀλλή-
λους ἀγάπη καὶ ^cἡ εἰρήνη. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ^dφησιν·
²“Εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν” καὶ πάλιν, “Ἐν τούτῳ γινώ-
σκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.”
Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ^eΠαῦλος φησιν· “Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάν-
των, καὶ τὸν ἀγιασμόν,” ^fτουτέστι, τὴν σεμνότητα, “οὐ χωρὶς
²⁸⁵ οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον. ³Ἐπισκοποῦντες μὴ τις ὑστερῶν
ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.” Καθάπερ ὁδὸν τινα μακρὰν ^gὁδευ-
όντων ἐν συνοδίᾳ πολλῇ, βλέπετε, φησὶ, μὴ τις ἀπέμεινεν· ^hοὐ
τοῦτο ζητῶ μόνον, ἵνα ὑμεῖς παραγένησθε, ἀλλ’ ἵνα καὶ τοὺς
ἄλλους ἐπισκοπῇτε. “Μὴ τις ὑστερῶν, φησὶν, ἀπὸ τῆς χάρι-
τος τοῦ θεοῦ.” ⁱΤὰ μέλλοντά φησιν ἀγαθὰ, τὴν πίστιν ^jτὴν
εὐαγγελικὴν, τὴν ἀρίστην πολιτείαν· πάντα γὰρ τῆς τοῦ θεοῦ
χάριτός ἐστι. ^kΜὴ μοι εἴπῃς, ὅτι εἷς ἐστὶν ὁ ἀπολλύμενος·
καὶ δι’ ἓνα ὁ Χριστὸς ἀπέθανε. Δι’ ^lὃν Χριστὸς ἀπέθανε, ^mσὺ
B οὐ φροντίζεις; “Ἐπισκοποῦντες,” φησὶ· τουτέστιν, ἀκριβῶς
ἐρευνῶντες, ἐπισκεπτόμενοι, καταμανθάνοντες, ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ
τῶν ἀσθενῶν, καὶ διὰ πάντων ἐξετάζοντες, ⁿκαταμανθάνοντες.
⁴“Μὴ τις ^oρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ.” Τοῦτο ἐν τῷ
Δευτερονομίῳ κεῖται· ἔλαβε δὲ αὐτὸ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυ-
τῶν. “Μὴ τις ^oρίζα, φησὶ, πικρίας” ὃ καὶ ἀλλαχοῦ γράφων
^pλέγει, ⁵“Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί.” Οὐκ ἐκείνου
^qμόνον ἔνεκεν ^rτοῦτο βούλομαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ
γινομένην βλάβην. Τουτέστι, κὰν ἡ τις ^sρίζα τοιαύτη, μηδε-
μίαν βλάβστην ἀφῆς ἀνελθεῖν, ἀλλ’ ^tἐκκοπτέσθω μὴ φέρειν τοὺς
C οἰκείους καρποὺς, ὥστε μὴ καὶ τοὺς ἄλλους μολύνειν ^uκαὶ μιαί-
νειν. “Μὴ τις γὰρ, φησὶ, ^vρίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ,
καὶ ^wδιὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί.” Καὶ ^xεἰκότως πικρὰν τὴν
ἁμαρτίαν ἐκάλεσεν. Οὐδὲν γὰρ ^yοὕτως ἁμαρτίας πικρότερον,

2 Joan. xiv. 27. xiii. 35.

3 v. 15.

4 Deut. xxix. 18.

5 1 Cor. v. 6.

^c ἡ om. iidem. ^d φησιν] ἔλεγεν K.Q. ^e Παῦλος] + οὖν K.N.Q. Sav. cet. ^f τουτέστι, τὴν σ. om. K.Q. ^g ὁδεύοντες olim O. Statim συνοδεία R. Veron. ^h οὐ] + γὰρ K.N.Q. Sav. cet. ⁱ τὰ μ. φησιν] χάριν τοῦ θεοῦ τὰ μ. καλεῖ K.Q. Sav. cet. ^j τὴν om. R. ^k μὴ] + οὖν N. Sav. cet. μοι om. N. ^l ὃν Χρ.] Sic R. Veron. Mut. ἓνα ὁ Χρ. K.Q. Sav. cet. δι’ ὃν Χρ. ἀπέθανε om. A.N.O. sed hic in marg. a 2da m. εἰ δὲ δι’ ἓνα ὁ Χρ. ἀπέθανε habet. ^m σὺ] + δὲ super lin. N. receptum a Sav. cet. καὶ σὺ K.Q. Statim οὖν pro οὐ olim O. ⁿ καταμ.] καὶ καταμ. N.O. καταμ. om. K.Q. inclusum a Sav. Haec καὶ διὰ πάντων—καταμανθάνοντες non vertit Mut. ^o ρίζα, φ. π.] φ. ρίζα π. N.Q. ρίζα π. φ. O. φησὶ om. K. ^p ἔλεγεν O. ^q μό- του A. et ex corr. O. ἔνεκεν μόνου hoc ord. K.N.Q. ^r τοῦτο] + φησὶ K.O.Q. Sav. cet. Mox γινομένην N. ^s ἐκκοπτέσθω R. Statim ὥστε μὴ φ. A.K.Q. Sav. cet. ^t καὶ μιάινειν om. a pr. m. O. ^u δι’ αὐτῆς K.N.O.Q. ^v εἰ- κώτως] + ἄρα in marg. O. Statim πικρίαν ex corr. idem. ^x οὕτως A.

καὶ ἴσασιν οἱ μετὰ τὸ πρᾶξαι ὑπὸ τοῦ συνειδότος ὕτηκόμενοι, οἱ πικρίαν πολλὴν ὑπομένοντες· πικροτάτη γὰρ οὐσα διαστρέφει αὐτὸ τὸ λογιστικόν. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πικροῦ φύσις, ἔστιν ἀνόνητος. Καὶ καλῶς εἶπε, “ρίζα πικρίας.” ^bΟὐκ εἶπε, πικρὰ, ἀλλὰ, “πικρίας·” τὴν μὲν γὰρ πικρὰν ρίζαν ἔστι καρπὸς ἐνέγκαι γλυκεῖς, τὴν δὲ πικρίας ρίζαν καὶ πηγὴν καὶ ὑπό- ^Dθεσιν, οὐκ ἔνεστί ποτε γλυκὺν ἐνεγκεῖν καρπὸν· πάντα γὰρ ἔστι ^eπικρὰ, οὐδὲν ἔχει ἡδὺ, πάντα πικρὰ, πάντα ἀηδῆ, πάντα μίσους καὶ βδελυγμίας γέμοντα. “Καὶ ^fδιὰ ταύτης, φησὶ, μιανθῶσι πολλοί.” ^gΤουτέστι, τοὺς ἀσελγεῖς ἐκκόπτετε. ^h“Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἡσαῦ, ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.” Καὶ τοῦ πόρνος ἦν ὁ Ἡσαῦ; Οὐ ^bτοῦτό φησιν, ὅτι πόρνος ἦν ὁ Ἡσαῦ. “^kΜή τις πόρνος,” ²⁸⁶ φησὶν· εἶτα, “^lΤὸν ἀγιασμὸν διώκετε” “Μή τις ὡς ^mἩσαῦ βέβηλος” τουτέστι, γαστρίμαργος, ἀκρατὴς, ⁿκοσμικὸς, τὰ πνευματικὰ ἀπεμπολῶν. “^aὍς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ” ^oὃς τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ῥτιμὴν ταύτην διὰ τῆς οἰκείας ῥαθυμίας ἀπέδοτο, ^qκαὶ μικρὰς ἡδονῆς τὴν μεγίστην τιμὴν καὶ δόξαν ἀπώλεσε. Τοῦτο οἰκείως πρὸς αὐτοὺς, τοῦτο βδελυροῦ, τοῦτο ἀκαθάρτου. “Ὡστε οὐχ ὁ πόρνος ἀκάθαρτος ^Bμόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ γαστρίμαργος, ^rὁ τῆς γαστρὸς δούλος. Καὶ γὰρ καὶ οὗτος ^sἐτέρας ἔστιν ἡδονῆς δούλος, ἀναγκάζεται πλεονεκτεῖν, ἀναγκάζεται ἀρπάζειν, μυρία ἀσχημονεῖν, δούλος ⁽⁵⁸⁸⁾ὦν τοῦ πάθους ἐκείνου, καὶ ^tβλασφημεῖ πολλάκις. ^vΟὕτως οὐδενὸς ἄξια εἶναι ἐνόμισε τὰ πρωτοτόκια. ^wΤουτέστι, προνοῶν ^xτῆς ἀναπαύσεως τῆς προσκαίρου, ^yκαὶ μέχρι τῶν πρωτοτοκίων ἔφθασεν. “Ὡστε ἡμῶν τὰ πρωτοτόκια λοιπὸν, ^zοὐχὶ Ἰουδαίων.

6 v. 16.

^γ τηκόμενοι] κεντούμενοι K. Q. Statim [οἱ] Sav. οἱ om. N. O. ^z γὰρ om. K. Q. Sav. cet. ^a ἔστιν om. K. Q. Statim ἀνόητος R. ^b οὐκ εἶπε] οὐ λέγει K. Q. ^c ἐνεγκεῖν K. N. Q. Sav. cet. invita Cat. ^d ἔστι iidem. ^e πικρὰ] πικρίας O. ^f δι' αὐτῆς K. N. O. Q. Sav. cet. Mox μιανθῶσιν οἱ π. N. Cat. ^g τουτέστιν] + ἵνα μὴ τοῦτο γένηται K. Q. Sav. cet. ^h τοῦτο] + ἐνταῦθα iidem. Statim λέγει pro φησιν K. Q. ⁱ Ἡσαῦ] + ἀλλὰ πῶς; in marg. N. ^k μή τις (τι Α.)—μή τις] ἀλλὰ πρὸς ἀντιδιαστολὴν κεῖται τοῦ, τὸν ἀγ. διώκετε' (hucusque Q.) τὸ δὲ, βέβηλος, ὡς πρὸς ἐκείνον εἴρηται. μὴ τις οὖν ἔστω K. Q. Sav. cet. Post διώκετε lacuna in Q. usque ad p. 306 D. excerpto folio uno. ^l τὸν] τὸ R. Veron. ^m ὁ Ἡσαῦ N. O. Sav. cet. ⁿ κομμικός ex corr. O. κοσμικός om. K. inclusum a Sav. ^o ὃς] τουτέστιν, ὃς K. Q. Sav. cet. ^p τιμὴν] + δοθείσαν αὐτῷ in marg. O. ^q καὶ] + ἀντὶ ex corr. O. Post ἡδονῆς add. χάριν K. Sav. cet. ^r ὃς ἔστι K. Sav. cet. ^s ἐτέρας] στερεῶς R. Veron. invitiss Cat. Mut. Mox ἀναγκάζεται πλεονεκτεῖν om. A. ^t βλασφημεῖ N. O. ^v οὕτως] οὗτος N. Sav. cet. ἐκείνος K. οὗτος (olim οὕτως) ὁ Ἡσαῦ O. Mox ἐνόμισε εἶναι hoc ord. K. N. O. ^w τουτέστι] διὸ καὶ K. Sav. cet. ^x τῆς eras. in O. ^y καὶ om. K. N. ^z οὐκ K. N. Mox δὲ om. K.

Y Y 2

Ἄμα δὲ καὶ πρὸς τὸ πάθος αὐτῶν τοῦτο ^aσυμβάλλεται, ὅτι ὁ
πρῶτος ὕστερος γέγονε, καὶ ὁ δεύτερος πρῶτος· ^bδιὰ καρτε-
C ρίαν ἐκείνος, διὰ ῥαθυμίαν ὕστερος ^cοὗτος.

⁷ “Ἰστε γὰρ, φησὶν, ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι
τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε,
καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.” Τί δὴ τοῦτό ἐστιν;
ἄρα μὴ τὴν μετάνοιαν ^dἐκβάλλει; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ πῶς, φησὶ,
μετανοίας τόπον οὐχ εὔρεν; εἰ γὰρ κατέγνω ἑαυτοῦ, εἰ ἀνψ-
μωξε μέγα, διὰ τί οὐχ εὔρε ^eτόπον μετανοίας; “Οτι οὐκ ἦν
D μετανοίας τὸ πρᾶγμα. “Ὡσπερ γὰρ ἡ λύπη τοῦ Καὶν οὐκ ἦν
μετανοίας, ^fκαὶ ὁ φόνος ἔδειξε· οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὐκ ἦν μετα-
νοίας τὰ ῥήματα, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ φόνος ἔδειξε· καὶ γὰρ καὶ
αὐτὸς τῇ προαιρέσει ἀνείλε τὸν Ἰακώβ. ^g“εἰ γὰρ ἔγγισσιν γὰρ,
φησὶν, αἱ ἡμέραι ^hτοῦ πένθους τοῦ πατρός μου, καὶ ⁱἀνελῶ
Ἰακώβ τὸν ἀδελφόν μου.” ^kΟὐκ ἴσχυσε τὰ δάκρυα μετάνοιαν
αὐτῷ δοῦναι. Καὶ οὐκ εἶπεν ^lὅτι διὰ μετανοίας ἀπλῶς, ἀλλὰ
καὶ μετὰ δακρύων, μετανοίας τόπον οὐχ εὔρε. Τί δήποτε;
287 “Οτι οὐ μετενόησεν ὃν ἔδει τρόπον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ μετάνοια·
οὐ μετενόησεν ὡς ἐχρῆν. Ἐπεὶ πῶς ταῦτα ἔλεγε; πῶς νωθροὺς
γενομένους ^mπαρεκάλει πάλιν; πῶς χωλούς γενομένους; πῶς
παραλυθέντας; πῶς παρειμένους; τοῦτο γὰρ ἀρχὴ πτώσεώς
ἐστίν. Ἐμοὶ δοκεῖ αἰνίττεσθαι τινὰς ἐν αὐτοῖς πόρνους, οὐ
μέντοι βούλεσθαι ἐλέγχειν αὐτοὺς τέως, ἀλλὰ προσποιεῖται
ἄγνοιαν, ἵνα διορθώσωνται. Δεῖ γὰρ πρῶτον μὲν ἄγνοιαν ὑπο-
κρίνεσθαι, μετὰ δὲ ταῦτα, ὅταν ⁿἐπιμένωσι, τότε καὶ τὸν
ἐλεγχον ἐπάγειν, ὥστε μὴ ἀπαναισχυνηθῆσαι· ^oὅπερ καὶ Μωϋσῆς
· B ἐποίησεν ἐπὶ Ζαμβρί καὶ τῆς ^pΧασβίτιδος. “Μετανοίας γὰρ,
^qφησὶ, τόπον οὐχ εὔρεν.” Οὐχ εὔρε μετάνοιαν· ἢ ὅτι μετανοίας
μείζονα ^rἤμαρτεν. Ἔστιν ἄρα ἀμαρτήματα μετανοίας μείζονα.

7 v. 17.

8 Gen. xxvii. 41.

^a συμβάλλεται] + μονονουχὶ τοῦτο γὰρ διὰ τούτου αἰνίττεται K. Sav. cet.
^b διὰ κ. ἐκείνος, διὰ] οὗτος διὰ κ. πρῶτος, ἐκείνος διὰ K. Sav. cet. ^c οὗτος]
νίδς O. οὗτος om. K.N. Sav. cet. ^d ἐκβάλλη A. et olim O. ^e τόπον μ.]
μ. τόπον K.N. ^f καὶ] + γὰρ ex corr. O. Mox φόβος bis a pr. m. idem.
^g ἐγγίσσιν] Sic A.N. et ex corr. O. ἐγγίσσουσι Edd. ἐγγυσάτωσαν (sic) Cat.
^h τοῦ πένθους] τοῦ πάθους Cat. Mut. Ἰσαὰκ N. rasura in text. et Ἰσαὰκ in
marg. O. ⁱ ἀνελῶ] ἀποκτενῶ K.N.O. Cat. Sav. cet. ^k οὐκ] διὰ τοῦτο
οὐκ K. Sav. cet. καὶ οὐκ a 2da m. O. Mox ἴσχυσαν K.N.O. Cat. ^l ὅτι
διὰ om. K. Sav. cet. Post δακρύων add. ἐκζητήσας iidem. ^m παρεκάλει
olim O. πάλιν om. N.O. Mox πῶς χ. γενομένους om. A. ⁿ ἐπιμένωσι N.
Mox ἀναισχυνηθῆσαι N.O. ^o ὅπερ] δ K. ^p Χασβίτιδος] ἐν ἄλλῃ καὶ Μα-
διανίτιδος in marg. O. ^q φ. τόπον οὐχ εὔρεν] τόπον οὐχ εὔρε, φ. K.N.O.
sed φησὶ om. ante corr. O. ^r ἤμαρτεν] + ἢ ὅτι μετάνοιαν ἀζίαν οὐκ ἐπεδείξατο
K. Sav. cet.

Ἐπὶ τούτῳ, μὴ πέσωμεν πτώμα ἀνίατον· ἕως ἂν ἡ ἡμιχολεία τὸ πρᾶγμα, εὐκολον γενέσθαι ὀρθόν· ἐὰν δὲ ἐκτραπώμεν, τί ἔσται λοιπόν; Τοῖς μὲν ἡ γὰρ μηδέπω πεσοῦσιν οὕτω διαλέγεται, τῷ φόβῳ συγκροτῶν αὐτοὺς, καὶ φησιν ὅτι οὐκ ἔστι ἡ πεσόντα παραμυθίας τυχεῖν· τοῖς δὲ πεσοῦσιν, ὥστε μὴ εἰς ἀπόγνωσιν ἐμπεσεῖν, τὰναντία φησιν, οὕτω λέγων· ⁹ “Τεκνία μου, οὓς ^C πάλιν ὠδίνω, ἄχρισ οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν” καὶ πάλιν, “Οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἡ ἐξεπέσετε.” Ἰδοὺ μαρτυρεῖ ὅτι ἐξέπεσον. Ὁ μὲν γὰρ ἐστὼς, ἀκούων ὅτι πεσόντα οὐκ ἔστι συγγνώμης τυχεῖν, σφοδρότερος ἔσται, καὶ ἀσφαλέστερος περὶ τὴν στάσιν· ² ἂν μέντοι καὶ περὶ τὸν πεπτωκότα τῇ αὐτῇ χρήσῃ σφοδρότητι, οὐδέποτε ἀναστήσεται· ποία γὰρ ἐλπίδι τὴν μεταβολὴν ἐπιδείξεται; Οὐ μόνον ³ δὲ, φησιν, ἐδάκρυεν, ἀλλὰ καὶ ἐξεζήτησεν. Οὐ τοίνυν ἐκβάλλει ^b μετάνοιαν, ἀλλ’ ἀσφαλίζεται ^c αὐτοὺς πρὸς τὸ μὴ πεσεῖν. D

⁴ “Ὅσοι τοίνυν ἀπιστοῦσι τῇ γενέσῃ, ταῦτα ἀναμνησκέσθωσαν· ὅσοι νομίζουσιν ἀτιμώρητα ἁμαρτάνειν, ταῦτα λογιζέσθωσαν. Διὰ τί Ἡσαὺ οὐκ ἔτυχε συγγνώμης; Ὅτι οὐ μετενόησεν ὡς ἐχρῆν. Θέλεις ἰδεῖν μετάνοιαν ἀκριβῆ; Ἄκουσον τὴν τοῦ Πέτρου μετάνοιαν μετὰ τὴν ἄρνησιν. Διηγούμενος ²⁸⁸ γὰρ ἡμῖν τὰ κατ’ αὐτὸν ὁ εὐαγγελιστής, φησὶ, ¹⁰ “^f Καὶ ἐξεληθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.” Διὰ τοῦτο καὶ ἀφείθη αὐτῷ τὸ τοιοῦτον ἁμάρτημα, ὅτι μετενόησεν ὃν ἔδει τρόπον. Καίτοι οὕτω τὸ θῆμα προσενήνεκτο, οὕτω ἡ θυσία ἐγεγένητο, οὕτω ἦτο ἡ ἁμαρτία, ἔτι ἐκράτει καὶ ἐτυράννει. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐχ ^b οὕτω ῥαθυμίας ἦν ἡ ἄρνησις, ὅσον ἐγκαταλείψεως ¹ τοῦ θεοῦ παιδεύοντος αὐτὸν εἰδέναι τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, καὶ μὴ ἀντιλέγειν τοῖς παρὰ τοῦ διδασκάλου λεγομένοις, ^k μηδὲ μείζονα τῶν ἄλλων φρονεῖν, ἀλλ’ εἰδέναι ὅτι ¹ θεοῦ χωρὶς οὐδὲν B γενέσθαι δυνατόν, καὶ ὅτι, ¹¹ “^m Ἐὰν μὴ κύριος οἶκον οἰκοδο-

⁹ Gal. iv. 19. v. 4.¹⁰ Matth. xxvi. 75.¹¹ Psal. cxxvi. 1.

^a τούτῳ· ^δ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστι K. Sav. cet. ^t χαλὼν ex corr. A. ^v γὰρ om. K. ^w πεσόντας K. ^x φησὶν] παραινέει K. Sav. cet. Mox τέκνα A.R. Veron. ^y ἐξέπεσαν et mox ἐξέπεσαν R. Cat. ^z ἂν olim O. ² δὲ om. A.R. Veron. invita Cat. οὐ μόνον — ἐξεζήτησεν om. K. inclusum a Sav. ^b μετάνοιαν] + λέγων, μετανοίας τόπον οὐχ εἶρεν K. Sav. cet. ^c αὐτοὺς] + μάλλον διὰ τούτου iidem. Statim πρὸς om. O. ^d ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ μετανοίας ἀληθοῦς, καὶ ὅτι ἐν παντὶ χρὴ τὸν θεὸν φοβεῖσθαι, καὶ ἐργάζεσθαι τὰς θείας ἐντολὰς ἐπὶ προσδοκίᾳ τῶν ἀθανάτων μισθῶν. Veron. ^e τὴν om. N.O. Statim τοῦ in rasura O. τὴν τοῦ Π. om. R. ^f καὶ om. N. Mox ἔξω om. K.O. ^g γεγένητο] Sic K.N.O. γεγένετο A. ἐγεγένητο Edd. ^h οὕτως ἦν ῥαθυμίας hoc ord. K.N. ⁱ τοῦ om. a. pr. m. O. ^k μηδὲ] καὶ μηδὲ A.R. Veron. ^l θ. χωρὶς] Sic A.O.R. χωρὶς θ. Edd. ^m ἂν O. Mox ὁ κύριος K.N. Sav. cet. Statim οἰκοδ. οἶκον hoc ord. K.N.O.

μήση, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες "αὐτόν"· ὁ δὲ γὰρ (589)
 τοῦτο καὶ πρὸς αὐτὸν μόνον εἶπεν ὁ Χριστὸς, ὅτι ¹² "Ἡτήσεν
 ὁ Σατανᾶς σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον, ῥκαὶ οὐ συνεχώρησα, ἵνα
 μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου." Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτὸν μέγα
 φρονεῖν, συνειδότα ἑαυτῷ ὅτι μᾶλλον ἀπάντων ἀγαπᾷ τὸν
 Χριστὸν, ⁹ διὰ τοῦτο ἔκλαυσε πικρῶς, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐξῆς
 C τοῦ κλαυθοῦ ὅμοια πεποίηκε. Τί γὰρ ἐποίησε; Μυρίοις
 ἑκινδύνοις ἑαυτὸν παρέβαλε μετὰ ταῦτα, ^ν καὶ διὰ πολλῶν δείκνυ-
 σιν αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ ^ω παράστημα τῆς ψυχῆς. Μετε-
 νόησε καὶ ^κ Ἰούδας, ἀλλὰ κακῶς· ἀπήγγξατο γάρ. Μετενόησεν,
 ὅπερ ἔφην, καὶ ^γ Ἡσαΰ· μᾶλλον δὲ οὗτος οὐδὲ μετενόησε· τὰ
 γὰρ δάκρυα οὐκ ἦν μετανοίας, ἀλλὰ ἐπηρείας καὶ θυμοῦ μᾶλ-
 λον· καὶ δείκνυσιν τὰ ἐξῆς. Μετενόησεν ὁ μακάριος Δαυὶδ, οὕτω
 λέγων· ¹³ "Λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δά-
 κρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω" καὶ τὴν πάλαι γεγενη-
 D μένην ἁμαρτίαν, μετὰ τοσαῦτα ἔτη, μετὰ τοσαύτας γενεάς, ὡς
^ν νεωστὶ συμβᾶσαν ἐπένθει. Τὸν γὰρ μετανοοῦντα οὐκ ὀργίζε-
 σθαι χρὴ οὐδὲ ἀγριαίνειν, ἀλλὰ συντρίβεσθαι ὡς κατεγνωσμέ-
 νον, ὡς οὐκ ἔχοντα παρρησίαν, ὡς καταδικασμένον, ὡς ^α ἀπὸ
 ἐλέους σωθῆναι ὀφείλοντα μόνου, ὡς ἀγνώμονα περὶ τὸν εὐερ-
 γέτην φανέντα, ὡς ἀχάριστον, ὡς ἀδόκιμον, ὡς μυρίων κολά-
 σεων ἄξιον. Ἐὰν ταῦτα λογίζηται, οὐκ ὀργισθήσεται, οὐκ
 ἀγανακτήσει, ἀλλὰ πενθήσει, κλαύσει, στεναῖζει καὶ ^β ὀδυρεῖται
 289 νύκτα καὶ ἡμέραν. Τὸν μετανοοῦντα οὐδέποτε χρὴ ^γ λήθῃ παρα-
 δοῦναι τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ τὸν μὲν θεὸν παρακαλεῖν μὴ μνησθῆ-
 ναι αὐτῆς, αὐτὸν δὲ μηδέποτε ἐπιλαθέσθαι ^δ αὐτῆς· ἐὰν ἡμεῖς
 αὐτῆς μνημονεύωμεν, ὁ θεὸς αὐτῆς ἐπιλήσεται. Παρ' ἡμῶν αὐ-
 τῶν δίκην λάβωμεν, ἡμῶν αὐτῶν κατηγορήσωμεν· οὕτως ^ε ἐξι-
 λεωσόμεθα τὸν κριτὴν. Ἀμαρτία γὰρ ὁμολογουμένη ἐλάττων

¹² Luc. xxii. 31, 32.

¹³ Psal. vi. 7.

^α αὐτόν om. K. Veron. ^ο διὰ γὰρ—Σατανᾶς] ἄκουε πῶς ἀσφαλιζόμενος, καὶ πείθων μετριάξεν, εἶπε πρὸς αὐτὸν μόνον ὁ Χριστός· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο K. Sav. cet. ^ρ καὶ οὐ συνεχώρησα] καὶ γὰρ ἐδεήθη περὶ σοῦ iidem. Mox ἐκλείπῃ K. N. Sav. cet. ⁹ διὰ] + γὰρ erasum O. ^τ ἐκλαυσε] συγχωρεῖται πεσεῖν, ἀπαρνήσασθαι τὸν διδάσκαλον, διὰ τοῦτο καὶ κλαίει K. Sav. cet. ^δ ὁμ. πεποίηκε (ἐποίησε O.). τί γὰρ ἐποίησε (πεποίηκε Veron.)] ὁμοίως ποιῇ. τί γὰρ οὐκ ἐποίησε K. Sav. cet. ^κ κ. αὐτόν] ἑαυτὸν κ. K. N. O. Statim παρέβαλε K. N. O. παρέλαβε R. Veron. commisit Mut. πε-
 ρίεβαλε A. Sav. cet. ^ν καὶ—αὐτοῦ] διὰ πολλῶν δεικνύς αὐτοῦ O. διὰ πάν-
 των δεικνύς αὐτοῦ K. N. Sav. cet. ^ω ἐπανάστημα ex corr. O. ^κ ὁ Ἰούδας N. Sav. cet. ^γ ὁ Ἡσαΰ K. N. et ex corr. O. ^ν νεωστὶ R. νεώστιον Veron. ^α ἀπὸ τοῦ ἐλ. A. Mox μόνον K. R. ^β ὀδυρεῖται A. R. ὀδύρεται Veron. et ex corr. O. ^γ λήθῃ παρ.] παρ. λήθῃ A. O. λήθῃ om. Veron. ^δ αὐτῆς] + ἐὰν ἡμεῖς μὴ αὐτῆς μνημονεύωμεν, ὁ θεὸς αὐτῆς οὐκ ἐπιλήσεται K. N. et in marg. O. invito Mut. ^ε ἐξιλεωσόμεθα O.

γίνεται, μὴ ὁμολογουμένη δὲ χείρων. * Ἄν γὰρ προσλάβῃ ἁμαρτία τὴν ἀναισχυντίαν καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην, ἵπως ὅλως δυνήσεται φυλάξασθαι πάλιν μὴ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν, ἔο τὸ πρότε- B ρον οὐκ εἰδὼς ὅτι ἤμαρτε; Μὴ τοίνυν ἀρνώμεθα, παρακαλῶ, μηδὲ ἀναισχυντῶμεν, ἵνα μὴ καὶ ἄκοντες δώμεν τιμωρίαν. * Ἡκουσε Καὶν παρὰ τοῦ θεοῦ, ¹⁴ “Ποῦ ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου;” καὶ φησιν, “Οὐκ οἶδα· μὴ φύλαξ ἡ εἰμὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου;” Εἶδες πῶς ἰτούτο χαλεπωτέραν τὴν ἁμαρτίαν εἰργάσατο; Ἄλλ’ οὐχ ὁ πατήρ αὐτοῦ οὕτως, ^k ἀλλὰ τί; Ἀκούσας, ¹⁵ “Ἀδάμ, ποῦ εἶ;” φησὶν, “Ἦκουσα ἰτῆς φωνῆς σου, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην.” Μέγα ἀγαθὸν, ἐπιγινώσκειν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ^m μεμνήσθαι αὐτῶν διηλεκτῶς· οὐδὲν οὕτω θεραπεύει πλημμέλειαν, ὥς μνήμη διηλεκτής· οὐδὲν οὕτως ὀκνηρὸν ἄνθρωπον ποιεῖ πρὸς κακίαν. Οἶδα ὅτι ἀποπηδᾷ, καὶ C οὐκ ἀνέχεται τὸ συνειδὸς ὑπὸ τῆς μνήμης μαστίζεσθαι τῶν κακῶν· ἀλλ’ ἄγξον τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπίθες ⁿ αὐτῇ κηρόν· καθάπερ γὰρ ἵππος δυσήνιος, οὕτω δυσανασχετεῖ, καὶ οὐ βούλεται πείσαι ἑαυτὴν ὅτι ἤμαρτε. Τοῦτο δὲ ὅλον ἐστὶ σατανικόν. Ἄλλ’ ἡμεῖς αὐτὴν πείθωμεν ὅτι ἤμαρτε· ^o πείθωμεν αὐτὴν ὅτι ἤμαρτεν, ἵνα ^p καὶ μετανόηση, “ἵνα μετανόησας ἀπαλλαγῇ τῶν κολάσεων. Πῶς ἀξιοῖς συγγνώμης τυχεῖν, εἰπέ μοι, ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι, ἢ μηδέπω ὁμολογήσας; Πάντως ἐκεῖνός ἐστιν ἐλέ- D ους καὶ φιλανθρωπίως ἄξιός ὁ ἡμαρτηκός· σὺ δὲ μηδέπω πείσας ^s σαυτὸν, πῶς ἀξιοῖς ἐλεηθῆναι, ἐπὶ ἑτίσιν οὕτως ἀναισχυντῶν; Πείθωμεν ἑαυτοὺς ὅτι ἡμάρτομεν· μὴ τῇ γλώττῃ λέγωμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ διανοίᾳ· μὴ ἁμαρτωλοὺς ^t καλῶμεν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἀναλογιζώμεθα, κατ’ εἶδος ^w ἕκαστον ἀναλέγοντες. Οὐ λέγω σοι, ἐκπόμευσον ^x σαυτὸν, οὐδὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις κατηγορήσον, ἀλλὰ ^y πείθεσθαι τῷ προφῆτῃ λέγοντι, ¹⁶ “Ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν ὁδόν σου.” Ἐπὶ τοῦ

¹⁴ Gen. iv. 9.¹⁵ Gen. iii. 9, 10.¹⁶ Psal. xxxvi. 5.

[πῶς ὅλως] οὐδέποτε στήσεται· πῶς δαὶ ὅλως ὁ τοιοῦτος K. Sav. cet. ^e οἱ ... εἰδότες ... ἤμαρτον olim O. ^h ἐγὼ εἰμι Edd. ἐγὼ om. A.N.O.R. post μου transp. K. ⁱ τοῦτο om. K.N. ^k ἀλλὰ τί; om. Veron. ^l τὴν φωνὴν R. ^m μεμνήσθαι Sic A.O.R. μνησκεισθαι K.N. Sav. cet. ἐπιγινώσκειν—αὐτῶν] ἐπιμεμνήσθαι τῶν ἁμαρτημάτων Veron. ⁿ αὐτὴν A. ^o Haec πείθωμεν—ἤμαρτεν accesserunt ex R. Mut. ^p καὶ superscript. in O. ^q ἵνα] καὶ ἵνα K. Sav. cet. ^r μ. ὁμολογήσας] δ μ. ὁμολόγησας K.N.O. μ. ταῦτα ὁμολογήσας Sav. cet. invitis omnibus. Μοχ ἐλέου O.R. ^s σαυτὸν] + ἡμαρτηκῆναι K.O. Sav. cet. ^t ἐπὶ τίσιν] ἢ ἐπὶ τίσιν N.O. ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν K. Sav. cet. ^v καλῶμεν A. Post ἑαυτοὺς add. μόνον K.N. Sav. cet. Sic in marg. O. ^w ἕκαστα olim O. ^x ἑαυτὸν olim O. ^y πείθεσθαι] + συμβουλευέω K. Sav. cet.

290 θεοῦ ²ταῦτα ὁμολόγησον, ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ ὁμολόγει τὰ ἁμαρτήματα, εὐχόμενος, εἰ καὶ μὴ τῇ γλώττῃ, ἀλλὰ τῇ μνήμῃ, καὶ οὕτως ἄξιον ἐλεθῆναι. ³Ἄν ἔχῃς τὰ ἁμαρτήματα διηκεῶς ἐν τῇ μνήμῃ, οὐδέποτε τῷ πλησίον μνησικακήσεις. ⁴Οὐ λέγω, ἐὰν (590) ἢς πεπεισμένος ⁵ἑαυτὸν ἁμαρτωλὸν εἶναι· οὐχ οὕτω τοῦτο δύναται ταπεινώσαι ψυχὴν, ὥς αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν τὰ ἁμαρτήματα, ⁶καὶ κατ' εἶδος ἐξεταζόμενα. Οὐ μνησικακήσεις, ταῦτα δι' ὅλου ἔχων ⁷ἐν μνήμῃ, οὐκ ὀργισθῇ, οὐ λοιδορήσεις, οὐ φρονήσεις μέγα, οὐ περιπεσῇ πάλιν ⁸εἰς τοὺς αὐτοὺς, σφοδρότερος ἔσῃ πρὸς τὰ ἀγαθὰ.

B Ὅρῃς ὅσα ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ἁμαρτημάτων ¹τίκτεται καλὰ; Ἐγγράφωμεν τοίνυν ²αὐτὰ εἰς τὰς διανοίας ἡμῶν. Οἶδα ὅτι οὐκ ἀνέχεται ἡ ψυχὴ τῆς μνήμης τῆς οὕτω πικρᾶς ἀλλὰ ἀναγκάζωμεν αὐτὴν καὶ βιαζώμεθα. Βέλτιον ³δάκνεσθαι αὐτὴν τῇ μνήμῃ νῦν, ⁴ἢ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τῇ τιμωρίᾳ. Νῦν, ἐὰν ἢς αὐτῶν μεμνημένος, καὶ συνεχῶς αὐτὰς προσφέρῃς τῷ θεῷ, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν δέῃ, ταχέως ἐξαλείψεις αὐτάς· ⁵ἐὰν δὲ

C νῦν ἐπιλάβῃ, τότε αὐτῶν ἀναμνησθήσῃ καὶ ἄκων, ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης εἰς μέσον φερομένων αὐτῶν, ¹ἐκπομπευομένων ἐπὶ πάντων, καὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν καὶ ἀγγέλων. Οὐ γὰρ δὴ πρὸς Δαυὶδ ἔλεγε μόνον, ¹⁷“¹⁸ Ἄ σὺ ¹⁹ἐποίησας ἐν κρυφῇ, ἐγὼ ποιήσω πᾶσι κατὰ δόξαν.” ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντας ἡμᾶς. Ἐφοβήθης ἀνθρώπους, φησὶ, καὶ ἡσχύνθης τοῦ θεοῦ πλέον· καὶ τοῦ θεοῦ ὀρώντος οὐκ ἐφρόντισας, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους ἡδέσθης. “Οἱ ὀφθαλμοὶ γὰρ, φησὶ, τῶν ἀνθρώπων, ²⁰τοῦτο ὁ φόβος αὐτῶν.”

D Διὰ τοῦτο ¹ἐν τούτῳ αὐτῷ δώσεις δίκην· ἐλέγξω γὰρ σε, ὑπὸ τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς τιθεὶς σου τὰ ἁμαρτήματα. “Οτι γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀληθές, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πάντων ἡμῶν ἐκπομπεύεται τὰ ἁμαρτήματα, ἐὰν ²μὴ νῦν αὐτὰ τῇ συνεχεῖ μνήμῃ ³ἀφανίσωμεν, ἄκουσον πῶς ἐκπομπεύεται ἡ ὁμότης καὶ ἡ ⁴ἀπανθρωπία.” ¹⁸“Ἐπείνασα, φησὶ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φα-

¹⁷ 2 Reg. xii. 12.

¹⁸ Matth. xxv. 42.

² ταῦτα] αὐτὰ O. αὐτὰς N. ταῦτα om. K. ³ οὐ] + τοῦτο δὲ Sav. cet. invitis libris. ⁴ σαυτὸν K.N.O. Sav. cet. ⁵ καὶ om. K.N. ⁶ ἐν τῇ μν. K. Sav. cet. ⁷ τοῖς om. A.R. Veron. et a pr. m. O. ⁸ τίκτεται] + ἡμῖν in marg. O. ⁹ αὐτὰ om. K.N. ¹⁰ δάκνεσθαι αὐτὴν] αὐτὴν δάκνεσθαι αὐτῇ K.N. ¹¹ ἢ] + τῇ N. Ergo bis habet. ¹² ἄν O. ¹³ ἐκπομπ.] καὶ ἐκπομπ. A. Sav. cet. καὶ a 2da m. O. καὶ πομπ. N. ¹⁴ ἐποίησας ἐν κρ.] Sic omnes. ἐν κρ. ἐποίησας Edd. ¹⁵ τοῦτο] οὗτος N. et ex corr. O. ¹⁶ ἐν τούτῳ αὐτῷ] αὐτῷ τούτῳ K. ἐπὶ τούτων αὐτῶν N. et ex corr. O. receptum a Sav. in hoc ipso Mut. ¹⁷ μὴ ν. αὐτὰ] αὐτὰ μὴ ν. N. ¹⁸ ἀπαλείψωμεν K.N. ¹⁹ ἀπανθρωπία] + τῶν ἐνταῦθα μὴ ἐλεησάντων K. Sav. cet. Statim ἐπείνασα γὰρ, φ. N. et ex corr. O.

γεῖν.” Πότε ταῦτα λέγεται; ἄρα ἐν γωνία; ἄρα ἐν παρα-
 βύστῳ; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ πότε; Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
 που ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἔθνη συναγάγῃ, ὅταν 291
 ἀφορίσῃ τούτους ἁκακίους, τότε ἑπάντων ἀκούοντων ἐρεῖ, ὦ καὶ
 στήσῃ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων “Ἐπείνασα, καὶ οὐκ ἐδώκατέ
 μοι φαγεῖν.” Ὅρα πάλιν καὶ τὰς πέντε παρθένους ἐπὶ πάντων
 ἀκουούσας, “Οὐκ οἶδα ὑμᾶς.” Αἱ γὰρ πέντε, καὶ πέντε, οὐχὶ
 τὸν ἀριθμὸν δηλοῦσι τῶν πέντε μόνον, ἀλλὰ ὡς τὰς τε πονηράς
 καὶ ὠμούς καὶ ἀπαιθρώπους τῶν παρθένων, καὶ τὰς μὴ τοιαύτας.
 Οὕτω καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον κατορύξας, ἤκουσεν ἐπὶ πάντων,
 καὶ τῶν τὰ πέντε ἤ καὶ δύο προσεγγόντων 19 “Πονηρὲ δούλε
 καὶ ὀκνηρέ.” Οὐ διὰ ῥημάτων 2 δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ πραγμά- B
 των τότε ἐλέγχει αὐτούς· καθάπερ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς φησιν,
 20 “Ὁφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.” Ὁμοῦ γὰρ ἡ ἀνάστασις
 ἔσται πάντων, ἁμαρτωλῶν καὶ δικαίων· ὁμοῦ παρέσται κρίνων
 ἅπασιν. Ἐννόησον οὖν τίνες ἔσονται τότε οἱ ἐν κατηφείᾳ, ὅι
 ἐν ὀδύνῃ, οἱ ἐλκόμενοι εἰς τὸ πῦρ, στεφανουμένων ἐτέρων.
 21 “^c Δεῦτε, φησὶν, οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονο-
 μήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κό-
 σμου.” καὶ πάλιν, “Ἀπέλθετε ἀπ’ ἐμοῦ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἡτοι-
 μασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.” Μὴ ἀπλῶς C
 τῶν ῥημάτων ἀκούωμεν, ἀλλ’ ὑπογράψωμεν αὐτὰ καὶ τῇ ὄψει,
 καὶ νομίσωμεν νῦν παρεῖναι αὐτὸν, καὶ ταῦτα λέγειν, καὶ ἀπά-
 γεσθαι ἡμᾶς εἰς τὸ πῦρ ἐκεῖνο. ὅτι τίνα ἔχομεν ψυχὴν; ποίαν
 παραμυθίαν; Τί δὲ, ὅταν διχοτομώμεθα; τί δὲ, ὅταν ὑπὲρ
 ἀρπαγῆς ἐγκαλωμέμεθα; ποίαν ἔχομεν εἰπεῖν πρόφασιν; τίνα
 λόγον εὐπρόσωπον; Οὐδένα· ἁλλ’ ἀνάγκη δεσμουμένους, κάτω
 νεύοντας, σύρεσθαι πρὸς τὰ τῶν καμίνων στόματα, πρὸς τὸν
 ποταμὸν τοῦ πυρὸς, πρὸς τὸ σκότος, πρὸς τὰς ἀθανάτους κο-
 λάσεις, καὶ μηδενὸς δεῖσθαι. 22 Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι, φησὶν, D
 ἐντεῦθεν διαβῆναι ἐκεῖ· χάσμα γὰρ μέγα μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν,

19 Matt. xxv. 26.

20 Joan. xix. 37.

21 Matth. xxv. 34, 41.

22 Luc. xvi. 26.

* ἀνθρώπου] θεοῦ R. Veron. et in text. O. Mox τῇ om. K. ὦ πάντων
 K.N. ὦ καὶ στήσῃ] στήσας K.N. Sav. cet. Mox ἐπείνασα γὰρ, καὶ A.
 ὡς τὰς τε] τὰς N.O. πάσας τὰς K. Sav. cet. ἤκουεν O. ὦ καὶ] + τῶν
 τὰ N. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox προσεγγόντων K. ὦ δὲ om. K.
 Sav. cet. ἁμ.] καὶ ἁμ. K.N.O. Sav. cet. ὅι ἐν ὀδύνῃ om. A.R. Veron.
^c δεῦτε] + γὰρ O. ^d ἀπὸ] πρὸ A.R. ^e ἐμοῦ] + οἱ κατηράμενοι in marg. O.
 τῇ om. K. ὦ ταῦτα λ.] Sic omnes. λ. ταῦτα Edd. ὦ τίνα] ποίαν K.N.
 εἰπεῖν πρόφασιν] ἀπολογίαν εἰπεῖν K. ἁλλὰ ἀν. bis K.N. ⁱ δεῖσθαι
 (δεῖσθαι olim. O.)] + πρὸς ἀπαλλαγὴν δύνασθαι K. Sav. cet. ^m οὐκ ἔστι—δια-
 βῆναι] Sic A.R. οὐκ ἔστι, φ. διαβῆναι ἐντεῦθεν O. οὐκ ἔστι διαβῆναι, φ. ἐντεῦ-
 θεν K.N. φησὶν, οὐκ ἔστι ἐντεῦθεν διαβῆναι Edd.

καὶ οὐδὲ βουλομένοις ἐν μεταβῆναι, καὶ ὀρέξαι χεῖρα· ἀλλ' ἀνάγκη καίεσθαι διαπαντός, οὐδενὸς ἡμῖν ἀμύνοντος, κἀν πατὴρ ἦ, κἀν μήτηρ, κἀν ὅστισούν, κἀν πολλὴν ἔχη πρὸς τὸν θεὸν παρρησίαν. ²³ “Ἀδελφὸς γάρ, φησὶν, οὐ λυτροῦται. ²⁴ “Λυτρώσεται ἄνθρωπος;” Ἐπεὶ οὖν οὐκ ὅστις ἐν ἐτέρῳ τὰς ἐλπίδας
 292 ῥέχειν τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν αὐτῷ μετὰ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν, παρακαλῶ, πάντα πράττωμεν, ὥστε ἡμῖν τὸν βίον (591) γενέσθαι καθαρὸν καὶ τὴν πολιτείαν ἀρίστην, καὶ μηδὲ παρὰ τὴν ἀρχὴν δέξασθαι κηλιδά τινα· εἰ δὲ ἡμῶν, μετὰ γοῦν τὴν κηλίδα μὴ καθεύδωμεν, ἀλλὰ διαπαντός ἐπιμένωμεν ἀποπλύνοντες τὸν ῥύπον διὰ μετανοίας, διὰ δακρύων, διὰ εὐχῶν, διὰ ἐλεημοσύνης. Τί οὖν, εἰ μὴ ἔχω, φησὶν, ἐλεημοσύνην ἐργάζεσθαι; Ἀλλὰ ²⁵ ψυχροῦ ποτήριον ἔχεις, ὅσον ἂν ἦς πένης· ²⁶ ἀλλὰ δύο λεπτὰ ἔχεις, ὡς ἂν ἦς ἐν πενίᾳ· ἀλλὰ πόδας ἔχεις ὥστε ἐπισκέψασθαι ἀρρώστους, ὥστε εἰς δεσμοκτήριον εἰσελθεῖν, ἀλλὰ στέγην ἔχεις ὥστε δέξασθαι ²⁷ ξένους. Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστι συγγνώμη οὐδεμία ὑπὸ ἐλεημοσύνην μὴ ἐργαζομένῳ. Ταῦτα συνεχῶς ²⁸ λέγομεν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα κἀν μικρὸν ἀπὸ τῆς συνεχείας ἀνύσωμεν· ταῦτα λέγομεν, οὐ τῶν εὐ πασχόντων φροντίζοντες, ὡς ὑμῶν. Ἐκείνοις μὲν γὰρ τὰ ἐνταῦθα ²⁹ δίδοτε, ἀντιλαμβάνετε δὲ τὰ οὐράνια· ὧν γένοιτο πάντας ³⁰ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

293

ΛΟΓΟΣ ΔΒ.

¹ Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ² ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρί, ³ καὶ γνώφῳ καὶ σκότῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο ⁴ μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον· οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Κἀν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωϋσῆς εἶπεν, ⁵ ἔμφοβός εἰμι
 B καὶ ἔντρομος· ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει

23 Psal. xlviii. 8.

1 CAP. XII. v. 18—24.

² λυτρώσεται] οὐ λυτρωθήσεται R. ³ ὅστις R. ⁴ ῥέχειν τῆς σ.] τῆς σ. ἔχειν A.K.N.R. Mox ἐν αὐτῷ K.N.O. ⁵ ἡμῶν] εἰδεξάμεθα K. Sav. cet. ⁶ δι' εὐχῶν, δι' ἑλ. K. ⁷ φησὶν, ἑλ.] ἑλ. φησὶν K.N. Statim ἐργάσασθαι K.N. et ex corr. O. ⁸ ψυχρὸν N.O.R. Statim ποτηρίου A. ⁹ ὅσα R. Veron. ¹⁰ ἀλλὰ—πενία om. R. Veron. ὡς (ὅσῳ O.) ἀν—ἔχεις om. A. ¹¹ ξένον N.O. Mut. ¹² τῶν... ἐργαζομένων Veron. ¹³ λέγωμεν bis R. ¹⁴ δίδοται, ἀντιλαμβάνεται R. et a pr. m. O. ¹⁵ ὑμᾶς K. Hom. XXXII. ¹⁶ ψηλ.] ψηλ. ὄρει O. Cat. ὄρει ψηλ. Sav. cet. in vitis libris et Mut. ¹⁷ καὶ assumptum ex omnibus. Mox σκότει a pr. m. O. ¹⁸ μὴ om. N. et in 2do loco K.N. ¹⁹ ἔμφοβος] Sic K.N. Cat. et ex corr. O. ἔκφοβος Edd.

θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ.

ἮΝ ἡ μὲν τὰ κατὰ τὸν ναὸν θαυμαστά, ἰτὰ ἅγια τῶν ἁγίων ἦν δὲ πάλιν ἡ σεμνὰ καὶ ταῦτα τὰ κατὰ τὸ Σινᾶ ὅρος γεγενημένα, τὸ πῦρ, τὸ σκότος, ὁ γνόφος, ἡ θύελλα· “Ὡφθη γὰρ, φησὶν, ὁ θεὸς ἐν Ἰσινᾶ.” καὶ πάλαι ἤδετο ἅπαντα ταῦτα. Ἡ μέντοι διαθήκη ἡ καινὴ ἡ μετ’ οὐδενὸς τούτων ἐδόθη, ἀλλ’ ἐν διαλέξει ψιλῇ παρὰ τοῦ θεοῦ δέδοται. Ὅρα τοίνυν πῶς ποιεῖται τὰς συγκρίσεις καὶ τούτων. Καὶ εἰκότως αὐτὰ ὕστερα ἔθηκεν. Ὅτε γὰρ αὐτοὺς διὰ μυρίων ἔπεισεν, ὅτε καὶ τὸ μέσον ἔδειξεν ἑκατέρας τῆς διαθήκης, τότε λοιπὸν ἡ προκατεγνωσμένης αὐτῆς, ῥαδίως καὶ τούτοις ἐπιχειρεῖ. Καὶ τί φησιν; “Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ἡ ψηλαφωμένῳ καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ καὶ σκότῳ καὶ θύελλῃ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.” Φοβερὰ ταῦτα, φησὶ, καὶ οὕτω φοβερὰ, ὥς μὴδὲ φέρειν τὴν ἀκοήν, ὥς μὴδὲ θηρίον τολμᾶν ἀνιέναι· ἀλλ’ οὐ τοιαῦτα οἶα τὰ μετὰ ταῦτα. Τί γὰρ τὸ Σινᾶ πρὸς τὸν οὐρανόν; τί δὲ τὸ ψηλαφώμενον πῦρ πρὸς τὸν ἀψηλάφητον θεόν; “Ὁ θεὸς γὰρ πῦρ καταναλίσκον.” “Μὴ λαλείτω γὰρ, φησὶν, ὁ θεός, ἀλλὰ λαλείτω ἡμῖν Μωϋσῆς.” “Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ διαστελλόμενον· καὶ θηρίον θίγει τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται· Μωϋσῆς εἶπεν, ἔμφοβός εἰμι καὶ

² Exod. xx. 19.

^ε ἐν οὐρ. ἀπ.] ἀπ. ἐν οὐρ. N. et in 2do loco K.N. ^ς καὶ—Ἰησοῦ om. K. ^ε τὸν] τὸ N. et ex corr. O. ^η μὲν τὰ] τὰ μὲν, ut videtur, olim O. ^ι τὰ om. A.O.R. τὰ et τῶν om. Veron. ^κ σεμνὰ] φοβερὰ K. Sav. cet. ^ι Σινᾶ] A. Veron. ^μ καὶ πάλαι (πάλιν O.)—ταῦτα] διὰ πυρὸς καὶ θύελλας καὶ γνόφον K. Sav. cet. ^ν μετ’ om. O. Mox ἔδεηθη pro ἐδόθη idem. ^δ ἐδόθη om. K.N. ^ο θεοῦ] Χριστοῦ N.O. Mut. Statim δέδοτο N.O. ^ρ καὶ om. Cat. et olim O. Mox ὕστερον K.N. Cat. ^α προκ.] ὡς προκ. A.K. Sav. cet. invita Cat. ^β ψηλ.] ὅρει ψηλ. K. Sav. cet. Mox πυρὶ in ras. O. ^γ λόγον] + οὐκ ἔφερον—λιθοβοληθήσεται K.N. Sav. cet. sed inclusum a Sav. ^δ φησὶ om. K. ^ε ὡς—ἀνιέναι] ὡς μὴδὲ θ. τολμᾶν ἀνιέναι, μὴδὲ φέρειν τὴν ἀ. K. ^ς ὡς om. Veron. ^ζ πῦρ κατ.] ἡμῶν πῦρ κατ. φησὶν K. Sav. cet. Post φησὶν add. ὅτι δὲ φρίκης ἔγεμον τὰ ἐν τῷ ὄρει τότε γεγενημένα, δῆλον ἐξ ὧν ἔλεγον iidem. ^η γὰρ] + ἡμῖν N.O. Cat. Mut. γὰρ, φησὶν om. K. Sav. cet. ^θ Μωϋσῆς] + οὐκ ἔφερον γὰρ, φησὶ—λιθοβοληθήσεται iidem. ^ι διαστελλόμενον] φανταζόμενον K.N. Sav. cet. invita Cat. Statim καὶ—λιθοβοληθήσεται om. K.O. Mut. Sav. cet. invita Cat. ^κ λιθοβοληθήσεται] + καὶ οὕτω φοβ. ἦν τὸ διαστελλόμενον (φανταζόμενον Cat.) N.R. Cat. Veron. ^λ Μωϋσῆς] ὅτι καὶ Μωϋσῆς K. Mox ἔμφοβος pro ἔκφοβος K. Cat. et ex corr. O.

Z Z 2

- ἔντρομος.” Τί θαυμαστὸν ^d περὶ τοῦ λαοῦ; αὐτὸς ^e οὐ εἰς τὸν γνόφον εἰσελθὼν, οὗ ἦν ὁ θεός, ^f φησὶν, “Εμφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.” “Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιών ὄρει, καὶ πόλει θεοῦ (592) ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, B καὶ κριτῇ θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων, καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ.” ^h Ἀντὶ Μωϋσέως ὁ Ἰησοῦς ἰαντὶ τοῦ λαοῦ μυριάδες ἀγγέλων. Πρωτοτόκων τίνων φησί; Τῶν πιστῶν. “Καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων.” Μετὰ ^k τούτων ἐστὲ, φησί. “Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, ^l κρείττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ;” Τὸ γὰρ ^m τοῦ Ἀβελ ἐλάλησε; ⁿ Ναὶ, φησί. “Καὶ δι’ ^o αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ.” ^p Καὶ πάλιν ὁ θεός φησι. ³ “Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με.” ^q Ἡ τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο, ὅτι ^r ἔτι καὶ νῦν ἀδεται· ἀλλ’ οὐχ οὕτως ὡς τὸ τοῦ Χριστοῦ· τοῦτο γὰρ πάντας ^s ἐκάθαρε, καὶ φωνὴν ἀφήσιν λαμπροτέραν καὶ εὐσημοτέραν, ὅσῳ μείζονα τὴν μαρτυρίαν ἔχει τὴν διὰ τῶν πραγμάτων.
- D ⁴ “Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ^t ἐξέφυγον, ^u τὸν ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ^v ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ’ οὐρανοῦ ἀποστρεφόμενοι. Οὐδ’ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλεψε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελλται, λέγων· ^w Ἐτι ἀπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἔτι ἀπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάρθεσιν, ὡς ^x πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Διὸ βασιλείαν

3 Gen. iv. 10.

4 v. 25—29.

^a περὶ τοῦ λ.] φησὶν, περὶ τοῦ λ. N.O. Cat. Mut. εἰ περὶ τοῦ λ. τοιαῦτα παθεῖν διαλέγεται, ὅπου καὶ K. Sav. cet. ^c ὁ om. A. ^f φησὶν] λέγει K. ⁵ τὸν] τοῦ K. τὸ N. et ex corr. O. ^b ἀντὶ (+ τοῦ R. Veron.)] ὅρα διὰ πόσων ἔδειξε τὸ ὑπερέχον τῆς καυῆς πρὸς τὴν παλαιάν. ἀντὶ γὰρ τῆς κάτω Ἱερ. ἢ ἐπουρανίου· προσεληλύθατε γὰρ, φησί, πόλει θ. ζ. Ἱερ. ἐπουρανίου· ἀντὶ K. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ⁱ ἀντὶ (+ δὲ N.) τοῦ λαοῦ—καὶ αἵματι καὶ διαθήκης, φησί, νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ· ἀντὶ δὲ τοῦ λαοῦ πάντες οἱ ἄγγελοι· καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει, φησί. τίνες δὲ πρωτοτόκους καλεῖ λέγων, καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων; πάντας τοὺς χοροὺς τῶν πιστῶν. τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ πνεύματα δικαίων τετελ. λέγει. μὴ τοῖνυν ἀσφάλτετε· μετὰ τούτων ἔσεσθε, φησί. τί ἐστὶν δὲ λέγει, αἵματι K. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^k τούτων] πάντων A. Statim ἔσται A.R. Veron. et a pr. m. O. eritis Mut. ^l κρείττονα N.O. Mox παρὰ τοῦ A. K. ^m τοῦ] τὸ τοῦ N. ⁿ ναί, φησί] φησί; ναί N. ναί· καὶ πῶς, ἀκούε Παύλου λέγοντος, πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκε, δι’ ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος K. Sav. cet. ^o αὐτῆς + φησὶν N. et ex corr. O. ^p καί—φησὶ] τοῦτο καὶ ὁ θ. δίκηνσι λέγων K. Sav. cet. ^q ἢ τ. ἢ ἐκεῖνο] ἢ (ἢ om. K.) τοῦτο τοῖνυν ἔστιν εἰπεῖν, ἢ iidem. ^r ἔτι καὶ νῦν] καὶ ἔτι καὶ νῦν A. καὶ νῦν ἔτι K. ^s ἐκάθαρε A.N. Cat. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^t ἐφυγον O. Cat. ^v τὸν om. N. et ex corr. O. Mox τὸν χρηματίζοντα iidem. ^w ἡμεῖς A.R. Veron. Mox ἀπ’ om. A. ἀπ’ οὐρανῶν ex corr. O. ^x πεποιημένα A.

μετὰ

πεποιημένων (sic) N. ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σ. om. A.

ἀσάλευτον ὑπαλαμβαίνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς *λατρεύομεν
 εὐαρέστως τῷ θεῷ μετὰ αἰδούσης καὶ εὐλαβείας. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς 295
 ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον." Φοβερά ἐκείνα, ἀλλὰ *πολλῶ ἑταῦτα
 θαυμασιώτερα καὶ λαμπρότερα· οὐ γὰρ σκότος ἐνταῦθα, οὐδὲ
 γνόφος, οὐδὲ ὁ θύελλα. Ἐμοὶ δοκεῖ δι' ἐκείνων αἰνίττεσθαι τὸ
 ἀσαφὲς τῆς παλαιᾶς, καὶ ^δτὸ συνεσκιασμένον τοῦ νόμου καὶ τὸ
 συγκεκαλυμμένον. Ἄλλως δέ, εὐ νομοθέτης ἐν πυρὶ φαίνεται
 φοβερός, καὶ κολαστικός τοῖς παραβαίνουσι. Ἔτι δὲ οἱ ἥχοι
 τῆς σάλπιγγος; Εἰκότως, ἅτε ὡς βασιλέως τινὸς παρόντος.
 Τοῦτο γοῦν καὶ ἐπὶ τῆς δευτέρας ἔσται παρουσίας· ἐν τῇ B
 ἐσχάτῃ σάλπιγγι πάντας ἠ διεγυγέρθαι δεῖ. Ἡ δὲ τῆς φωνῆς
 σάλπιγξ τοῦτο ποιεῖ. Πάντα τοίνυν τότε αἰσθητὰ, καὶ ὄψεις
 καὶ φωναί· πάντα νοητὰ καὶ ἀόρατα νῦν. Καὶ καπνός, φησὶ,
 πολὺς ἦν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ θεὸς λέγεται πῦρ εἶναι, καὶ ἐν ^κτῇ
 βάτῳ οὕτως ἐφάνη, καὶ διὰ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ δείκνυσι. Τί δὲ
 ὁ γνόφος καὶ τὸ σκότος; Πάλιν τὸ φοβερὸν ἐμφαίνει. Οὕτω
 καὶ ὁ Ἡσαίας φησὶ· ^δ "καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ."
^π Καὶ ἡ θύελλα τί βούλεται; Ῥάθυμον τὸ γένος τὸ ἀνθρώ-
 πινον ἦν· ἔδει τοίνυν αὐτὸ διανίστασθαι τούτοις. Οὐδεὶς γὰρ C
 οὕτω νωθὴς, ὅς οὐκ ἄνω τὴν διάνοιαν εἶχε γινομένων τούτων
 καὶ νομοθετουμένων. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ θεὸς ^αἀπεκρίνετο
 αὐτῷ φωνῇ· ἔδει γὰρ τοῦ θεοῦ φέρεσθαι τὴν φωνήν. Ἐπειδὴ
 διὰ Μωϋσέως ἔμελλε νομοθετεῖν, διὰ τοῦτο ἀξιώπιστον αὐτὸν
 ποιεῖ. Οὐχ ἑώρων αὐτὸν διὰ τὸν γνόφον, οὐκ ἤκουον αὐτοῦ διὰ

^δ Esai. vi. 4.

^γ παραλαβόντες R. Cat. et olim O. Statim ἔχωμεν A. O. R. Cat. Veron.
 Ben. ^z λατρεύομεν Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris et Cat. Statim
 εὐαρίστως om. N. Mox μετ' εὐλαβείας καὶ δέους idem. ^a πολλῶ + μάλλον
 K. N. O. invita Cat. ^b τ. θαυμασιώτερα] τ. θαυμαστότερα N. et ex corr. O.
 φοβερώτερα τ. K. ^c θύελλα] ὡς περ ἐκεῖ. καὶ τίνος ἔνεκεν διὰ πυρὸς ὥφθη
 τότε ὁ θεός; K. Sav. cet. ^d τὸ om. O. Mox λόγου pro νόμου N. ^e ὁ ν.
 —φοβερός] ἵνα δείξῃ ὅτι ὁ ν. φοβερός ὀφείλει εἶναι K. Sav. cet. ^f τί δὲ—
 παρόντος] εἰκότως δὲ καὶ ἡ φωνὴ τῆς σ. γίνεται, ἅτε βασιλέως παρουσίαν σημαί-
 νουσα K. ^g ἐν τῇ ἐσχάτῃ—τὸ φ. ἐμφαίνει] σαλπίζει γὰρ, φησὶ, καὶ πάντες
 ἀναστήσονται. ὥστε τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει πάντων ἡ ἀνάστασις ἔσται. ἡ δὲ φωνὴ
 τῆς σ. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ τοῦτο δηλοῖ, ὅτι πάντας ἐγυγέρθαι δεῖ. ἀλλὰ τότε μὲν
 ἦσαν ἐκεῖνα αἰσθητὰ, καὶ ὄψεις καὶ φωναί· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα πάντα, νοητὰ καὶ
 ἀόρατα. καὶ τὸ μὲν πῦρ τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ὁ θ. πῦρ ἐστίν. πῦρ γὰρ, φησὶν, ὁ θ.
 ἡμῶν καταναλίσκον· ὁ δὲ γν. καὶ τὸ σκ. καὶ ὁ καπνὸς πάλιν τὸ φ. ἐμφαίνει K.
 Sav. cet. ^h ἐγερθῆναι N. ⁱ καὶ] + τὰ ex corr. O. ^k τῇ] Sic N. O. Cat.
 τῷ A. R. Veron. ^l ὁ om. O. ^m καὶ] + εἶδον ὅτι K. ⁿ καὶ ἡ θ.—τού-
 τοις] ἡ θ. δὲ τί δηλοῦν βούλεται; Ῥάθυμον τὸ γ. τῶν Ἰουδαίων ἦν, καὶ ὥς ἐπὶ τὸ
 πλείστον ἀγνωμοσύνη βιοῦν· ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτοι ἦσαν αἱ, καὶ ἔδει διανίστασθαι,
 τοῖς τοιοῦτοις αὐτοὺς διανίστησιν K. ^o ὅς] ὡς R. Mox ἔσχε K. et ex corr. O.
 P καὶ om. A. R. Veron. invita Cat. ^q ἀπεκρίνατο K. N. O. Cat. Mox ἔδει—
 φωνῇ om. K. ^r ἐπειδὴ] Sic nostri omnes et Cat. ἐπεὶ δὲ Edd. Mox ἐποίη-
 προ ποιεῖ O. Cat.

τὸ ἰσχυρόφωνον. Τί οὖν; ὁ θεὸς ἀπεκρίνατο φωνῇ δημηγο-
 D ρῶν· ἀλλ' ὄνομα αὐτοῦ ἑκαλέσεται. “Παρητήσαντο, φησί, μὴ (593)
 προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον.” Ἄνωθεν ἄρα αὐτοὶ γεγόνασιν
 αἵτιοι τοῦ διὰ σαρκὸς φανῆναι τὸν ἑθρόν. “Λαλεῖτω ἡμῖν,
 φησί, Μωϋσῆς, καὶ μὴ λαλεῖτω ἡμῖν ὁ θεός.” Οἱ τὰς συγκρί-
 σεις ποιοῦντες, ² μᾶλλον ἐκεῖνα ὑαῖρουσιν, ἵνα ταῦτα πολλῶ
 296 μείζονα ²δείξωσιν· καὶ ³ταύτη ⁴καὶ ἡμερώτερα καὶ θαυμασιώ-
 τερα τὰ ἡμέτερα. Διπλῇ γὰρ ⁵μεγάλα· ὅτι λαμπρὰ ὄντα καὶ
 μείζονα, εὐπρόσιτα μᾶλλον ⁶ἐστὶ. Τοῦτο καὶ ἐν τῇ πρὸς Κο-
 ρινθίους ἐπιστολῇ γράφων ⁷φησί· “Ἐνακεκαλυμμένῳ προσώ-
 πῳ, καὶ οὐχ ὡς Μωϋσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ.” ⁸Οὐκ ἠξιώθησαν, φησὶν, ⁹ὡς ἡμεῖς ἐκεῖνοι. Τίνος ἰγὰρ
 κατηξιώθησαν; Σκότος εἶδον, γνόφον, φωνῆς ἤκουσαν. Ἀλλὰ
 καὶ σὺ φωνῆς ἤκουσας, οὐ διὰ γνόφον, ἀλλὰ διὰ σαρκὸς· οὐ
 B διαταράχθης ¹⁰οὐδὲ διεθορυβήθης, ἀλλὰ καὶ ἔστης καὶ διελέχθης
 τῷ μεσίτῃ. Ἄλλως δέ, καὶ τὸ ἀόρατον δείκνυσσι διὰ τοῦ σκό-
 τους· ¹¹“Καὶ γνόφος, φησὶν, ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.” Τότε
 καὶ Μωϋσῆς ἔδεισε, ¹²ἵνυι δὲ οὐδεὶς· ¹³ὥσπερ κάτω εἰστήκει ὁ
 λαὸς τότε, ¹⁴οὕτω καὶ ἡμεῖς· οὐκ ἦσαν κάτω, ἀλλ' οὐρανοῦ κάτω.
 Ἐγγὺς τοῦ θεοῦ ὁ υἱός, ἀλλ' οὐχ ὡς Μωϋσῆς. Ἐκεῖ ἔρημος
 ἦν, ἐνταῦθα πόλις. “Καὶ μυριάσιν ἀγγέλων πανηγύρει.” Ἐν-
 ταῦθα τὴν χαρὰν δείκνυσσι, ¹⁵τὴν εὐφροσύνην, ἀντὶ τοῦ γνόφου

6 2 Cor. iii. 18, 13.

7 Psal. xvii. 10.

² ὁ θ. ἀπεκρίνατο (ἀπεκρίνετο ὁ θ. Α.)—ἄνωθεν ἄρα (ἄρα Α.Ο.)] ἀποκρίνεται ὁ
 θ. φωνῇ φθεγγόμενος, ὥσπερ καὶ δημηγορῶν, καὶ ἑξακουστὰ ποῶν τὰ νομοθετού-
 μενα. ἀλλ' ἰδῶμεν ἄνωθεν τὰ εἰρημένα· οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλ. ὄρει, καὶ κεκ.
 πυρὶ, καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκ. παρητήσαντο, φησὶ, μὴ
 προστεθῆναι αὐτοῖς τὸν λόγον. ἄρα K. Sav. cet. ⁴ Vid. Annot. ⁵ θεόν] + τί
 δὲ καὶ ἔλεγον; K. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem et in text. O. ⁶ ἡμῖν
 om. K. ⁷ μᾶλλον] + δὲ A.R. Veron. eras. in O. ⁸ ἀναίρουσιν A. ἀναι-
 ροῦσιν K.O.R. Cat. Veron. ⁹ δείξωσιν] + ἐγὼ δὲ κάκεῖνα ἡγούμενος θαυ-
 μαστά· θεοῦ γὰρ ἔργα, καὶ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀπόδειξις· ὅμως K. Sav. cet.
¹⁰ ταύτη] ταῦτα A.R. Cat. Veron. Sic, sed ἡ a pr. m. superscripto O. ¹¹ καὶ
 ἡμερ. καὶ θαυμ. Sic N.O. Cat. Mut. καὶ θαυμ. καὶ ἡμερ. A.R. Sic, sed om.
 τὰ ἡμέτερα, Veron. καὶ ἡμερώτερα om. K. Sav. cet. Post ἡμέτερα add. δείκνυμι
 iidem. ¹² μεγάλα· ὅτι] μεγαλειότητι N.O. ὅτι λ. ὄντα καὶ μ. ὅτι τε λ. καὶ
 ὅτι μ. ὄντα K. Sav. cet. ¹³ ἐστὶ] + καὶ ἡμερώτερα iidem. ¹⁴ φησὶ] + ἡμεῖς
 δὲ iidem. Post προσώπῳ add. τὴν δόξαν κυρίου καποπτριζόμεθα iidem. ¹⁵ τὸ
 assumptum ex A.N.O.R. ἐπὶ τοῦ προσώπου K. ¹⁶ οὐκ ἦξ. φ.] δηλῶν ὡς οὐκ
 ἦξ. K. ¹⁷ ὡς ἡμεῖς (ὑμεῖς O.R.) ἐκεῖνοι] ἐκεῖνοι ὡς ἡμεῖς K.N. ¹⁸ γὰρ] +
 καὶ K. ¹⁹ οὐδὲ ἔθορ. K. οὐ διεθορ. O. ²⁰ ἵνυι K. Mox οὐ pro οὐδεὶς Sav.
 Mor. invitis omnibus. ²¹ ὥσπερ om. K.N. Sav. cet. erasum in O. Mox ὁ
 λαὸς om. A.R. Veron. invita Cat. ²² οὕτω καὶ ἡμεῖς (ὑμεῖς R. Veron.) οὐκ
 ἦσαν κάτω, ἀλλ' οὐρανοῦ (οὐ pro οὐρανοῦ A.) κάτω] ἡμεῖς δὲ οὐκ ἔσμεν (haec in
 ras. a 2da m. O.) κάτω, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ (ἀλλ' οὐρανοῦ N.O.) ἀνώτεροι (hoc in
 rasura, olim κάτω O.) K.N.O. Sav. cet. invita Cat. ²³ ὁ υἱός] ὡς υἱοὶ K.
 Sav. cet. ²⁴ τὴν] καὶ τὴν iidem.

καὶ τοῦ σκότους καὶ τῆς θυέλλης. “Καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων
 ἑν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ θεῷ πάντων.” Ἐκεῖνοι
 οὐ προσήλθον, ἀλλὰ πόρρω ἑίστήκεισαν, καὶ ὁ Μωϋσῆς· ὑμεῖς C
 δὲ προσελήλυθατε. Ἐνταῦθα αὐτοὺς φοβεῖ εἰπὼν, “Καὶ κριτῇ
 θεῷ πάντων.” οὐχὶ Ἰουδαίων μόνον, καὶ τῶν πιστῶν, ἀλλὰ
 καὶ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης. “Καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειω-
 μένων.” Τὰς ψυχὰς λέγει τῶν εὐδοκίμων. “Καὶ διαθήκης νέας
 μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ.” τουτέστι, καθαρμοῦ·
 “κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ.” Εἰ δὲ τὸ αἷμα λαλεῖ,
 πολλῶ μᾶλλον ὁ σφαγιασθεὶς ζῇ. Τί δὲ λαλεῖ; “Καὶ τὸ
 πνεῦμα, φησὶ, λαλεῖ στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.” Ὡς λαλεῖ; D
 Ἐνθα γὰρ ἂν εἰς εἰλικρινῇ διάνοιαν ἐμπέσῃ, διανίστησιν αὐτήν,
 καὶ ποιεῖ λαλεῖν. “Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα”
 τουτέστι, μὴ ἀπογῶντε. “Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον, τὸν
 ἐπὶ γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα.” Τίνα λέγει; Ἐμοὶ
 δοκεῖ, Μωϋσῆν. Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ ἐπὶ γῆς νομοθε-
 τοῦντα παραιτησάμενοι οὐκ ἐξέφυγον, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ νομο-
 θετοῦντα πῶς παραιτησόμεθα; Ἐνταῦθα ἐπιδείκνυσιν, οὐχ
 ὅτι ἄλλος ἐστὶν ἐκεῖνος· μὴ γένοιτο· οὐκ ἄλλον καὶ ἄλλον 297
 δείκνυσιν, ἀλλὰ φοβερὸς φαίνεται, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φωνὴν
 ἀφιεῖς. Αὐτὸς μὲν ἔστι καὶ οὗτος κακεῖνος, φοβερὸς δὲ οὗτος·
 οὐ γὰρ διαφορὰν λέγει προσώπων, ἀλλὰ δόσεως. Πόθεν δὴ-
 λον; “Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐξέφυγον, παραιτησάμενοι, φησὶ,
 τὸν ἐπὶ γῆς χρηματίζοντα, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ’
 οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι.” Τί οὖν; ἄλλος οὗτός ἐστι παρ’
 ἐκείνον; πῶς οὖν φησιν, “Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλεισε τότε;”
 ἡ γὰρ τοῦ τότε δόντος τὸν νόμον φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλεισε. B

8 Rom. viii. 26.

ἑν οὐρ. ἀπογ.] ἀπογ. ἐν οὐρανοῖς K.N. ἑίστήκεισαν K. Cat. Statim
 καὶ Μωϋσῆς K. οὐχὶ (οὐκ N.)] ἄρα οὐχὶ K. Sav. cet. Statim τῶν Ἰουδ.
 N. Sav. cet. Mox μόνων O. καὶ] οὐδὲ N.O. Sav. cet. καὶ om.
 N.O. Post ἀπάσης add. καθεδεῖται κριτῆς K. Sav. cet. τὸν K. τὸ
 N. et corr. O. λαλεῖ] + ἄκουε K. Sav. cet. πῶς—γὰρ ἂν (ἂν om. N.)]
 πῶς; ὅταν γὰρ K. διαν. αὐτήν] Sic libri omnes et Cat. αὐτὴν διαν. Edd.
 ἐξφυγον K. Statim τὸν om. N. Mox ἐπὶ τῆς γῆς Edd. τῆς om. K.N.O. Cat.
 χρηματίζοντα A.K.R. Veron. non Cat. τοῦτο] τοιοῦτον K.N.O. invita
 Cat. Mox εἰ om. a. pr. m. O. ἐνταῦθα om. R. Statim δείκνυσιν K. Cat.
 οὐχ ὅτι] ὅτι καὶ A.R. Veron. ὅτι οὐκ Cat. οὐχ ὅτι in ras. O. δείκνυσιν
 om. K. ἀλλὰ] + ὅτι K. Sav. cet. Post φαίνεται add. λέγει K. ἐκ
 τοῦ οὐρ. φ. ἀφιεῖς (ἀφείς R.)] Sic omnes. φ. ἀφιεῖς ἐκ τοῦ οὐρ. Edd. μὲν]
 + οὖν K. Sav. cet. λέγει] εἰσάγει K. δῆλον] + ἐξ ὧν ἐπήγαγε λέγων
 K. Sav. cet. Mox ἐφυγον K. παρ. φησὶ, τὸν ἐπὶ γ. χρ.] φησὶ, τὸν ἐπὶ
 γ. παρ. χρ. O. φησὶν, ἐπὶ γ. παρ. τὸν χρ. N. φησὶ om. K. Sav. cet. ἄλ-
 λος—φησὶν om. K. τότε—ἐσάλεισε om. A.N. ἡ γὰρ—ἐσάλεισε om. K.
 εἰ γὰρ pro ἡ γὰρ O. Mut. invita Cat.

“Νῦν δὲ ἐπήγγελλται λέγων· Ἐτι ἅπαξ ῥεγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν. Τὸ δὲ, ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεπονημένων.” Ἄρα ἐκ τοῦ μέσου πάντα ἀρθήσεται, καὶ ἑπὶ τὸ βέλτιον συμπαγῆσεται ἄνωθεν· τοῦτο γὰρ αἰνίττεται ἐνταῦθα. Τί τοίνυν ἀλγείς, ἐν κόσμῳ πάσχων οὐ μένοντι, ἐν κόσμῳ θλιβόμενος μικρὸν ὕστερον παροδευόμενος; Εἰ ἐν ὑστέρῳ τοῦ κόσμου ἢ ἄνεσις ἦν, τότε C θλίβεσθαι ἐχρὴν πρὸς τὸ τέλος ὀρώντα. “Ἴνα μείνῃ, φησί, τὰ μὴ σαλευόμενα.” Ποῖα δὲ ἐστὶ τὰ μὴ σαλευόμενα; Τὰ μέλ-
λοντα.

Ἐπὶ πάντα τοίνυν ὑπὲρ τούτου πράττωμεν, ὥστε ἑκείνης τυ-
χεῖν, ὥστε ἐκείνων ἀπολαῦσαι τῶν ἀγαθῶν. Ναί, δέομαι καὶ
ἀντιβολῶ, τοῦτο σπουδάζωμεν. Οὐδεὶς ἐν πόλει μελλούσῃ
καταπίπτειν οἰκοδομεῖ. Εἰπέ δὴ μοι, παρακαλῶ, εἴ τις ἔλεγεν
ἅτι μετα ἐνιαυτὸν αὕτη πεσεῖται ἡ πόλις, ἡ δεῖνα δὲ οὐ πάν-
τως, ἄρα ἂν ὑποδομήσας ἐν τῇ μελλούσῃ καταπίπτειν; Ὡστε
D τούτο καὶ νῦν λέγω, μὴ οἰκοδομῶμεν ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ· (594)
πεσεῖται μικρὸν ὕστερον, καὶ πάντα ἀπολεῖται. Τί δὲ λέγω,
πεσεῖται; πρὸ τῆς πτώσεως ἡμεῖς ἀπολούμεθα καὶ δεῖνὰ πει-
σόμεθα, ἡμεῖς αὐτῶν ἐκστησόμεθα. Τί οἰκοδομοῦμεν ἐπὶ τὴν
ἄμμο; Οἰκοδομήσωμεν ἐπὶ τὴν πέτραν· ὅπερ ἄγαρ εἰς ἐπέλθῃ,
ἀνάλωτος ἐκείνη μένει ἡ οἰκοδομή, οὐδὲν αὐτὴν ἐδνησεται ἐλεῖν,
εἰκότως· πάσαις γὰρ ἐπιβουλαῖς τοιαύταις ἄβατος ὁ χώρος
ἐκείνος, ὥσπερ ὅτε ἐνταῦθα βατός. Καὶ γὰρ σεισμοὶ καὶ
298 ἐμπρησμοὶ καὶ ἡ πολέμων ἔφοδος καὶ ζῶντας ἡμᾶς ἀφαιρεῖται
αὐτὴν, πολλάκις δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτῆς ἀπόλλυσιν. Ὅταν δὲ καὶ
αὕτη ἐστήκῃ, τότε ἡμᾶς ἡ νόσος ἀπήγαγε θάττον, ἡ μένον-
τας οὐκ εἶασεν αὐτῆς ἀπολαῦσαι καλῶς. Ποῖα γὰρ ἡδονή, εἴθα
νόσοι, καὶ συκοφανταί, καὶ φθόνος, καὶ ἐπιβουλαί; Ἡ εἰ
ἢ μηδὲν τούτων, παιδίᾳ πολλάκις μὴ ἔχοντες, ἀλύομεν, δυσανα-

ῥεγὼ om. A.R. Veron. ἑπὶ] εἰς R. Veron. Statim τὸ βέλτιστον A.R. Veron. αἰνίττεται] + ταῦτα λέγων K. Sav. cet. ἐν τῇ κ. A. Mox ἐν τῇ κ. K.R. Veron. μένων A.K.R. Veron. invitis Cat. Mut. ἡ om. N.O. ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ πάντα πράττειν ὥστε μὴ ἐκπεσεῖν τῆς ἀληθείας πόλεως· καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ὑπὲρ τούτου om. A. ἡ ἐκείνοις A. ἐκείνων N. Sav. cet. Sic ex corr. O. illam vltam Mut. Mox ἐκείνων om. in text. O. σπουδάζωμεν K.N. et ex corr. O. ὅτι om. a pr. m. O. ἡ τοῦτο om. A.R. Veron. αὐτὸν a pr. m. R. ἡμεῖς αὐτῶν ἐκστ. om. A. ἄγαρ om. K.N. Mox μένει ἐκείνη hoc ord. iidem. ἐδνησεται K. Mox εἰκότως γὰρ πάσαις olim O. ἄβατος] + ἐστὶν ex corr. O. ὅτε] + καὶ ex corr. O. ἡ πολέμων olim O. ἡμεῖς αὐτῆς N. et ex corr. O. ἐστήκει R. Veron. εἰστήκει O. ἡμᾶς ἡ (ἡ R. Veron.) v.] ἡ ν. ἡμᾶς K.N. Mox ἀπολαῦσαι αὐτῆς hoc ord. iidem. καὶ] εἴθα K. καὶ om. N. Statim φόνοι O. μηδὲ A.R. Veron. Statim τοῦτο Veron. Post τούτων add. ἡ τὸ ἐνοχλοῦν K. Sav. cet. σχύοντες K.R. Veron.

σχετοῦμεν, οὐκ ῥέχοντες οἷς παραδῶμεν τὰς οἰκίας καὶ ἅλλα πάντα· καὶ κατατρυχόμεθα λοιπὸν ὡς ἑτέροις πονοῦντες· πολ- λάκις δὲ καὶ εἰς ἐχθροὺς ἦλθεν ὁ κλῆρος, οὐκ ἀπελθόντων μόνον B ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ζώντων. Τί τοίνυν ἀθλιώτερον τοῦ τοῖς ἐχθροῖς κάμνειν, καὶ ἵνα ἐκεῖνοι ἀναπαύσωνται, αὐτοὺς ἀμαρτίας συλλέ- γειν; Καὶ τούτου τὰ ὑποδείγματα πολλὰ ἔν ταῖς πόλεσιν ὁράται· καὶ, ἵνα μὴ λυπήσω τοὺς ἀπεστερημένους· ὅτι εἶπον ἂν ὀνομαστὶ καὶ τινες ἐξ αὐτῶν, καὶ πολλὰ εἶχον διηγήματα εἰπεῖν, καὶ πολλὰς ὑποδείξει οἰκίας ὑμῖν, αἱ κυρίου ἔλαβον τοὺς ἐχθροὺς τῶν περὶ αὐτὰς πονησάντων· οὐκ οἰκίαι δὲ, ἀλλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ ἅπας ὁ κλῆρος πολλάκις εἰς τοὺς ἐχθροὺς C περιήλθε. Τοιαῦτα γὰρ τὰ ἀνθρώπινα. Ἐν τοῖς οὐρανοῖς δὲ οὐδέν ἐστι δεῖσαι τούτων, μὴ τοῦ τετελευτηκότος ἕτερος ἔλθῃ ὁ ἐχθρὸς, καὶ τὸν κλῆρον διαδέξῃται· οὔτε γὰρ θάνατός ἐστιν ἐκεῖ, οὔτε ἀπέχθεια· αἱ σκηναὶ τῶν ἁγίων εἰσὶ μόναι· ἐν δὲ τοῖς ἁγίοις ἐκείνοις ἀγαλλίασις, χαρὰ, εὐφροσύνη· ὅτι “Φωνὴ γὰρ, φησὶν, ἀγαλλιάσεως ἐν σκηναῖς δικαίων.” Αἰώνιοι εἰσι, τέλος οὐκ ἔχουσαι. Ὅτι αὐταὶ τῷ χρόνῳ καταπίπτουσιν, οὐ τοὺς κεκτημένους ἀμείβουσιν, ἀλλ’ ἐστήκασιν ἐν ἀκμῇ διηνεκεῖ, εἰκότως· οὐ γάρ ἐστὶ τι φθαρτὸν οὐδὲ ἐπὶ κληρὸν ἐκεῖ, ἀλλὰ D πάντα ἀθάνατα καὶ ἀκήρατα. Ὅτι κενώσωμεν εἰς ταύτην τὴν οἰκο- δομὴν τὰ χρήματα· οὐ δεῖ τεκτόνων ἡμῖν, οὐδὲ ἐργατῶν· αἱ τῶν πενήτων χεῖρες τὰς τοιαύτας οἰκοδομοῦσιν οἰκίας, οἱ χω- λοὶ, οἱ τυφλοὶ, οἱ ἀνάπηροι· οὗτοι ἐκείνας οἰκοδομοῦσι. Καὶ μὴ θαυμάσης, ὅπου γε καὶ βασιλείαν ἡμῖν οὗτοι προξενούσι, καὶ παρρησίαν ἡμῖν διδούσι πρὸς τὸν θεόν.

Ἡ γὰρ ἐλεημοσύνη τέχνη τίς ἐστὶν ἀρίστη, καὶ προστάτις τῶν ἐργαζομένων αὐτήν. Φίλη γὰρ τῷ θεῷ ἐστὶ, καὶ αἰεὶ πλη- σίον ἕστηκεν αὐτοῦ, ὑπὲρ ὧν ἂν βούληται, εὐκόλως αἰτούσα 299 χάριν, μόνον ἂν μὴ ἀδικῇται παρ’ ἡμῶν· ἀδικεῖται δὲ, ὅταν ἐξ ἀρπαγῆς αὐτήν ἐργαζώμεθα· ὡς εἰναι ἡ καθαρά, πολλὴν τοῖς ἀνα-

⁹ Psal. cxvii. 15.

^p ῥέχοντες A.R. Veron. ^q τὰ ἅλλα πάντα K.N.O. Statim καὶ om. A.R. Veron. ^r ἐν τ. π. ὁράται] ὁράται ἐν τ. π. K.N. Statim καὶ σιγῇ ἵνα K. Sav. cet. ^s ἐπεὶ om. Veron. ^t δεῖξαι idem. Mox πονησάντων a pr. m. O. ^v τοῦ] τούτου O.R. Veron. ^w ὁ om. A.K.N. eras. in O. ^x δὲ om. K.N. Mox χαρὰ καὶ εὐφρ. O. ^y οὐχ αὐταὶ N. Sav. cet. αὐταὶ et mox οὐ καταπ. K. ^z κεν.] οὐκοῦν κεν. K. Sav. cet. Mox αὐτὴν pro ταύτην N. ^a οὐδὲ] καὶ O. ^b οἱ χ. οἱ τ.] οἱ τ. οἱ χ. K.N. ^c ἐκείνας] ἐκεῖ N. ἐκείνας τὰς οἰκίας K. Sav. cet. ^d ἡμῖν om. O. ^e ἡμῖν] + οὗτοι K. ^f τέχνη τις] τέχνητις R. Veron. Mox προστάτης A. ^g καὶ αἰεὶ] Sic A.O.R. καὶ om. Veron. αἰεὶ om. K.N. Sav. cet. invito Mut. ^h ἂν om. N. Statim βού- λεται N. et ex corr. O.

πέμπουσιν αὐτὴν δίδωσι τὴν παρρησίαν· ¹καὶ ὑπὲρ προσκεκρουκότων δέεται, τοσαύτη αὐτῆς ἡ ἰσχὺς, καὶ ὑπὲρ ἡμαρτηκότων. ²Αὕτη διαρρήγνυσι τὰ δεσμὰ, λύει τὸ σκότος, σβέννυσι τὸ πῦρ, θανατοῖ τὸν σκώληκα, ἀπελαύνει τὸν τῶν ὀδόντων βρυγμόν· ταύτη μετὰ πολλῆς ἀδείας ἀνοίγονται τῶν οὐρανῶν αἱ πύλαι. Καὶ ὥσπερ βασιλίδος εἰσιούσης οὐδεὶς ³τολμήσει B τῶν φυλάκων τῶν ἐπὶ ταῖς θύραις τεταγμένων ἐξετάσαι τίς εἴη καὶ πόθεν, ἀλλὰ πάντες εὐθέως ὑποδέχονται· οὕτω δὲ καὶ τὴν ἐλεημοσύνην· ⁴βασιλὶς γάρ ἐστιν ὄντως, ὁμοίους ἀνθρώπους ποιοῦσα θεῷ. ⁵Ἔσεσθε γάρ, ⁶φησὶν, οἰκτίρμονες, ὡς ὁ πατὴρ ὁ ὑμῶν ὁ ⁷Ρούρανιος. Ὑπόπτερός ἐστι καὶ κούφη, πτέρυγας ⁸ἔχουσα χρυσᾶς, πτῆσιν ἔχουσα πάνυ τέρπουσαν τοὺς ἀγγέλους. ⁹Ἐκεῖ, φησὶ, ¹⁰“Πτέρυγες περιστερᾶς πεσιτηγυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.” ¹¹Καθάπερ περιστερὰ τις χρυσῇ ¹²καὶ ζῶσα, πέταται, ὄμμα προσηγνῆς ἔχουσα, ὀφθαλμὸν ἡμερον. Οὐδὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκείνου βέλτιον. C Καλὸς ἐστιν ¹³ὁ ταῶς, ἀλλὰ πρὸς ἐκείνην κολιοῖς· οὕτως ἡ ὄρνις αὕτη καλὴ τις ἐστὶ καὶ θαυμαστή. Ἄνω διὰ πάντος ὄρᾳ, πολλῇ τοῦ θεοῦ τῇ δόξῃ περιστοιχίζεται. Παρθένος ἐστὶ ¹⁴πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς, περιεσταλμένη, λευκὸν ¹⁵πρόσωπον ἔχουσα καὶ ἡμερον· ὑπόπτερός ἐστι καὶ κούφη, παρὰ τὸν θρόνον ἐστῶσα (595) τὸν βασιλικόν. Ὅταν κρινώμεθα, ἄφνω ¹⁶ἐφίσταται καὶ φαίνεται, καὶ ἐξαιρεῖται τῆς κολάσεως ἡμᾶς, ταῖς αὐτῆς πτέρυξι περιβάλλουσα. Ταύτην ¹⁷θέλει ὁ θεὸς, ¹⁸ἡ θυσίας· πολλὰ περὶ D αὐτῆς διαλέγεται· οὕτως αὐτὴν φιλεῖ. ¹⁹“Χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ πέννητα, φησὶν, ἀναλήψεται.” Ἀπ’ αὐτῆς ²⁰θέλει καλεῖσθαι ὁ θεός· ²¹“Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ ²²κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ²³ἀληθινός.” “Ἐλεος τοῦ θεοῦ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.” Αὕτη ²⁴τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος διέσωσεν· εἰ γὰρ μὴ

10 Luc. vi. 36.

11 Psal. lxxvii. 14.

12 Ibid. cxlv. 9.

13 Ibid. cii. 8, 17.

¹ καί—[ισχύς] τοσ. αὐτῆς ἡ ἰσχὺς, ὅτι καὶ ὑπὲρ πρ. δέεται K. Sav. cet. ² αὐ-
τη] + γὰρ O. ³ τολμήσαι A. ⁴ βασιλίσσα N. Mox ἀνθρώπους om. O.
⁵ φ. οἰκτ.] οἱ οἰκτ. φ. K.N. ⁶ ἡμῶν R. Veron. ⁷ οὐράνιος] ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς A.O.R. Statim add. οἰκτίρμων ἐστὶν K. Sav. cet. ⁸ ἔχει A.R. Veron.
⁹ ἐκεῖ, φ. πτ.] πτ. φ. K. ¹⁰ καθάπερ] + γὰρ K. Sav. cet. ¹¹ καὶ om. O.
Mox πέταται K.R. πέταται—ἔχουσα om. A. ¹² ὁ] καὶ ὁ K. Sav. cet. Post
κολιοῖς add. ἐστὶν iidem. ¹³ πτέρυγας ἔχ. χρυσᾶς om. K. inclusum a Sav.
χρυσᾶς om. in text. O. ¹⁴ πρ. ἔχουσα] ἔχουσα πρ. K.N. Proximum καὶ
om. A.R. Veron. ¹⁵ ἐφίσταται] Sic N.O.R. ἐπίσταται A. Veron. ἐφίπτα-
ται Sav. cet. ἄφνω—περιβάλλουσα] ἐφίπταται ἡμῖν ἄφνω, καὶ ταῖς (τῆς Q.) αὐ-
τῆς πτ. περιβ. τῆς κολ. ἐξαιρεῖται ἡμᾶς K.Q. ¹⁶ θέλει] προσίεται K.Q. ¹⁷ ἡ]
μᾶλλον ἡ K.Q. Sav. cet. ¹⁸ χήραν—φησὶν] ὀρφ. φησὶ, καὶ χήραν K.Q.
¹⁹ θέλει] φιλεῖ K.O.Q. Sav. cet. Mox θεὸς sine artic. N. θεὸς ὁ θεός Veron.
²⁰ κύριος] + φησὶν ὁ Δαυὶδ K.Q. Sav. cet. ²¹ ἀληθινός] + καὶ πάλιν ἕτερος
iidem. Mox θεοῦ sine artic. O. ²² τὸ om. R.

ἠλέησεν ἡμᾶς, πάντα ἂν ἀπόλωλεν· αὕτη ἐχθροὺς ἡμᾶς ὄντας κατήλλαξεν, αὕτη ἡ τὰ μυρία ἀγαθὰ εἰργάσατο, αὕτη ἰ τοῦ θεοῦ τὸν υἱὸν ἔπεισε δούλον γενέσθαι καὶ κενῶσαι ἑαυτόν. Ταύτην ἡ ζῆλωμεν, δι' ἧς ἐσώθημεν· ταύτην ἡ ἀγαπῶμεν, ταύτην χρη- 300 μάτων προτιμῶμεν, καὶ χωρὶς χρημάτων ψυχὴν ἐλεήμονα ἔχωμεν. Οὐδὲν οὕτω χαρακτηριστικὸν Χριστιανοῦ, ὥς ἐλεημοσύνη· οὐδὲν οὕτω καὶ ἄπιστοι καὶ πάντες θαυμάζουσιν, ὥς ὅταν ἐλεῶμεν. Ἡ Πολλαχοῦ γὰρ καὶ ἡμεῖς δεόμεθα τοῦ ὁ ἐλέους τούτου, καὶ πρὸς τὸν ῥ θεὸν λέγομεν. ¹⁴ “ Ἡ Κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος ἐλέησον ἡμᾶς.” Ἡ Πρῶτον αὐτοὶ ἀρχόμεθα· μᾶλλον δὲ οὐκ ἂρχόμεθα πρῶτον· καὶ γὰρ αὐτὸς ἤδη ἐπεδείξατο ἰ τὸν ἔλεον αὐτοῦ τὸν περὶ ἡμᾶς· καὶ δεύτεροι ἡ ἐπώμεθα. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τὸν B ἐλεήμονα, καὶ μυρία ἐργάσεται ἀμαρτήματα, ἡ ἐλεοῦσι· πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός. Ἡ Ἀκουε τοῦ προφήτου λέγοντος. ¹⁵ “ Ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία, φησὶ, κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ.” Τοιοῦτοι γενώμεθα, ἡ ὥς ἐλαία γενώμεθα· πάντοθεν βριθώμεθα ταῖς ἐντολαῖς. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ ὥς ἐλαίαν εἶναι, ἀλλὰ καὶ κατάκαρπον. Εἰσὶ ἡ γὰρ ἐλεοῦντες ὀλίγα ἡ διδόντες, διὰ παντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἡ καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα, ἡ τὸ τυχὸν προϊέμενοι· ὁ οὗτοι ἐλαῖαι μὲν εἰσιν, οὐ κατάκαρποι δέ, ἀλλὰ ἡ καὶ ξηραί. “ Ὅτι μὲν ὁ οὐν C ἐλεοῦσιν, ἐλαῖαι· ὅτι δὲ οὐ φιλοτιμῶς, οὐ κατάκαρποι ἐλαῖαι. Ἡ Ἀλλ' ἡμεῖς κατάκαρποι γενώμεθα. Ἡ Πολλάκις εἶπον, καὶ ἐλέγω καὶ νῦν· οὐ τῷ μέτρῳ τῶν διδομένων τὸ μέγεθος δείκνυται τῆς ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ τῇ προαιρέσει τοῦ διδόντος. Ἰστε τὰ κατὰ τὴν χήραν· καλὸν αἰεὶ φέρειν τοῦτο τὸ ὑπόδειγμα, ἵνα ἡ μὴδὲ ὁ πένης ἀπογινώσκῃ ἑαυτοῦ, ὁρῶν εἰς τὴν τὰ δύο λεπτὰ καταβα-

¹⁴ Psal. l. 3.¹⁵ Ibid. li. 10.

ἡ ἡμᾶς] + ὁ θεὸς K.N.Q. Sav. cet. Sic in marg. O. Mox ἀπολώλει N. Sic ex ἀπολεί corr. O. ἡ τὰ om. olim O. ἰ τοῦ θ. τὸν υἱόν] Sic K.N.O.Q.R. τὸν (τὸν om. Veron.) υἱὸν τοῦ θ. Edd. Mox γενέσθαι δούλον inverso ord. K. N.Q. ἡ ζῆλωσωμεν K.N.O.Q. Sav. cet. Post h. v. add. ἀγαπητοὶ K.Q. Sav. cet. ἡ ἀγαπήσωμεν... προτιμήσωμεν K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. ἡ ἔχομεν O. Mox Χριστιανοῦ om. Veron. ἡ πανταχοῦ K.Q. ὁ ἐλέου R. Veron. et olim O. ῥ θεόν] + καθ' ἐκάστην K.Q. Sav. cet. ἡ κατὰ— ἡμᾶς (+ ὁ θεὸς ex corr. O.) ἐλεήσόν με, ὁ θεός, κατὰ τὸ μ. ἔ. σου N. ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ μ. σου ἔ. K.Q. ἡ πρῶτον] + γὰρ O. Mox ἐρχόμεθα olim O. ἡ ἀρχόμεθα A. Statim πρῶτον A.O.Q. ἡ [τὸν] Sav. τὸν om. K.Q. ἡ ἡμᾶς] + ἀλλ' ἀγαπητὸν Q. + ἀλλ' ἀγαπητοὶ K. Sav. cet. ἡ ἐσώμεθα K.Q.R. invito Mut. ἡ ἐλεῶσι A.R. Veron. ἡ ὥσει] ὥς ἡ R. Mox φησὶ om. Q. post κατάκαρπος transp. A. ἡ ὥς ἐλαία γενώμεθα om. A.K.N.Q. inclusum a Sav. ἡ γὰρ] + οἱ A. (?) K.Q. Sav. cet. ἡ διδόντες] διδάσκω ἡ K.Q. Sav. cet. Post ἐνιαυτοῦ add. ἀπαξ iidem. ἡ οὗτοι] οὕτως N. ἡ καὶ om. K. N.Q. ἡ οὐν] γὰρ K.Q. Sav. cet. οὐν oin. N. Statim ἐλεῶσιν olim O. ἡ πολλ.] ὁ πολλ. K.Q. Sav. cet. ἡ λέγω καὶ νῦν] Sic A.N.O.R. νῦν λέγω K.Q. λέγω νῦν Edd. ἡ μὴδὲ ὁ π.] καὶ π. μὴ N.

λοῦσαν. ¹Ἦνεγκάν τινες καὶ τρίχας ἐν τῇ τοῦ ναοῦ κατασκευῇ, καὶ οὐδὲ οὗτοι ἀπεβλήθησαν. Ἀλλ' εἰ μὲν χρυσίον ἔχοντες, τρί-
 D χας ἔφερον, ἐπικατάρατοι· εἰ δὲ τοῦτο ἔχοντες μόνον, τοῦτο
 ἤνεγκαν, ἀπόδεκτοι. Διὰ τοῦτο καὶ ^κὁ Κάϊν ἐμέμφθη, οὐκ
 ἐπειδὴ φαῦλα προσήνεγκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὧν εἶχε τὰ φαυλότερα.
¹⁶ “Ἐπικατάρατος, φησὶν, ὅς ἔχει ἄρσεν, καὶ θύει διεφθαρμένον
 τῷ θεῷ.” Οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἀλλ' ὁ ἔχων, φησὶ, καὶ φειδόμε-
 νος. Εἰ τοίνυν τις οὐκ ἔχει, ἀπήλλακται ¹ἐγκλημάτων, μᾶλλον
 δὲ ἔχει μισθόν. Τί γὰρ δύο ὀβολῶν εὐτελέστερον, καὶ τριχῶν
 οὐδαμινέστερον; ²τί σεμιδάλεως κοτύλης; ἀλλ' ὁμως ταῦτα
 301 ἡὐδοκίμησεν ὁμοίως τοῖς μόσχοις καὶ τῷ χρυσίῳ. ¹⁷ “Καθ' ὃ γὰρ
 ἔχει τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθ' ὃ οὐκ ἔχει” καὶ, “²Ὡς ἂν ἔχη
 ἡ χεὶρ σου, εὖ ποίει.” Διὸ, παρακαλῶ, κενώσωμεν προθύμως τὰ
 ὄντα εἰς τοὺς πένητας· καὶ ὀλίγα ἦ, τὸν αὐτὸν ὀληψόμεθα
 μισθὸν τοῖς τὰ πλείονα καταβάλλουσι, μᾶλλον δὲ πλείονα
 ρτῶν μυρία τάλαντα καταβαλλόντων. *Ἄν ταῦτα ποιῶμεν,
 ἐπιτευξόμεθα τῶν ἀφάτων θησαυρῶν τοῦ θεοῦ· ἂν μὴ ἀκούωμεν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ πράττωμεν· ³ἂν μὴ ἐπαινῶμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ
 τῶν ἔργων ἐπιδεικνύμεθα· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν,
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ
 ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΛΓ.

B ¹Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ²ἔχωμεν χάριν,
 δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ ³μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλα-
 βείας. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

“ΟΠΕΡ ἀλλαχοῦ ⁴φησι, ²“Τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσ- (596)
 καιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια,” καὶ ἀπὸ τούτου ⁵ποιεῖται
 τὴν παράκλησιν τὴν ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς κατὰ τὸν παρόντα βίον
 ὑπομένομεν, τοῦτο δὴ καὶ ἐνταῦθα ⁶πράττει, καὶ φησι· ⁷βέβαιοι

¹⁶ Malach. i. 14.¹⁷ 2 Cor. viii. 12. Prov. iii. 27.¹ CAP. XII. v. 28, 29.² 2 Cor. iv. 18.

¹ ἤνεγκον A. ἔφερον K.Q. Sav. cet. ^κ ὁ om. K.N.Q. ¹ ἐγκλ.] καὶ
 ἐγκλ. K. Sav. cet. ² τί] + δὲ K.N.Q. Sav. cet. Sic ex corr. O. Mox
 εὐδοκ. A.K.N. ³ ὥς] ἕως N. ὅσα K.Q. et ex corr. O. Post ἔχη add. φη-
 σιν K.O.Q. Sav. cet. ⁴ ληψ. μισθὸν] μισθὸν ληψ. K.N.Q. Mox κατα-
 βαλοῦσι et καταβαλόντων A.R. Veron. ⁵ τῶν] + τὰ K.N.Q. et ex corr. O.
⁶ εἰάν A.O. Mox ἐπιδεικνύμεθα O. ἐπιδεικνύμεν K.N.Q. Sav. cet. Hom.
 XXXIII. ⁷ ἔχομεν A. Cat. et olim O. Mox λατρεύομεν Sav. cet. repugnans
 tibus libris et Cat. ⁸ μετὰ εὐλαβείας καὶ δέους N. ⁹ φησι] εἶπεν K.
 Mox γὰρ om. a pr. m. O. ¹⁰ ποιοῦμενος K. Sav. cet. ¹¹ πράττει] ποιεῖ
 iidem. Statim καὶ φησιν om. A. (?) ¹² βέβαιοι μένομεν post τῷ θεῷ transp.
 iidem.

μένωμεν· ³“ἔχωμεν χάριν·” τούτέστιν, εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ. Οὐ γὰρ μόνον οὐκ ὀφείλομεν ἀποδύσπετείν ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, C ἀλλὰ καὶ χάριν αὐτῷ μεγίστην εἶδέναι ἐπὶ τοῖς μέλλουσι. “Δι’ ἧς ⁴λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ θεῷ” ⁵“τούτέστιν, οὕτω γὰρ ἔστιν εὐαρέστως λατρεύειν τῷ θεῷ, εὐχαριστοῦντα ἐν ᾧ ᾧ πασι.” ⁶“¹Πάντα ποιεῖτε, φησὶ, χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν.” ⁷“Οὐ γὰρ ἂν ἐργάσεται ⁸τις γογγύζων, ὑποτέμενεται καὶ ἀπώλεσε τὸν μισθόν· καθάπερ οἱ Ἰσραηλῖται, ἡλικὴν δίκην ἔτισαν ὑπὲρ γογγυσμῶν. Διό ⁹φησι, ¹⁰“Μηδὲ γογγύζετε.” Οὐκ ἄρα ἔστιν εὐαρέστως λατρεύσαι, μὴ χάριν εἰδότα πάντων αὐτῷ, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ῥανέσεων. Τούτέστι, μηδὲν ἰταμὸν φθεγγόμεθα, μηδὲν ἀναίσχυντον, ἀλλὰ συστέλλωμεν ἑαυτοὺς, 302 ἵνα αἰδέσιμοι ᾖμεν· τοῦτο γὰρ ¹¹ἔστι, “μετ’ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.”

¹²“¹³Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.” ¹⁴“Οὐρα πῶς τὰ παρόντα προστάττει φυλάττειν αὐτοὺς, ¹⁵οὐχὶ προστίθῃσιν ἕτερα. Οὐκ εἶπε, γίνεσθε φιλάδελφοι, ἀλλὰ, “Μενέτω ἡ φιλαδελφία.” Καὶ πάλιν οὐκ εἶπε, φιλόξενοι γίνεσθε, ¹⁶ὥς οὐκ οὖσιν, ἀλλὰ, “Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε” τοῦτο γὰρ εἰκὸς ἀπὸ τῶν θλίψεων γίνεσθαι. ¹⁷Διὰ τοῦτο B γὰρ φησιν, “Ἐλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.” ¹⁸“Ὁρᾶς ὅση ἡ τιμὴ, ὅσον τὸ κέρδος; Τί ἐστίν, “ἔλαθον;” Οὐκ ¹⁹εἰδότες ἐξένισαν. Διὰ τοῦτο καὶ μέγας ὁ ὕμνος, ὅτι μὴ εἰδὼς ἀγγέλους αὐτοὺς ὄντας, ἐξένισεν· ἐπεὶ, εἰ ᾔδει, οὐδὲν θαυμαστόν. ²⁰Τινὲς ἐνταῦθα καὶ τὸν Λῶτ αὐτὸν αἰνίττεσθαι ²¹ᾠ φασι.

²²“Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων ὡς συνδεδεμένοι, τῶν κακочουμένων ὡς ²³καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι. Τίμιος ²⁴ὁ γάμος ἐν C πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνοισι δὲ καὶ μοιχοῖς κρινεῖ ὁ

³ Philipp. ii. 14.⁴ 1 Cor. x. 10.⁵ CAP. XIII. v. 1, 2.⁶ v. 3—5.

⁷ ἔχομεν A. καὶ ἔχομεν N. καὶ ἔχομεν (prius ἔχομεν sine cop.) O. ⁸ λατρεύωμεν Sav. cet. invitis omnibus. ⁹ τούτέστιν, οὕτω γὰρ] τοῦτο γὰρ N. ὡσεὶ λέγειν, οὕτως K. ¹⁰ πᾶσι N. ¹¹ π. ποιεῖτε, φ.] οὐκοῦν π. ποιῶμεν K. ¹² τις om. A. ¹³ ἡλικὴν] ἴστε γὰρ ἡλικὴν K. Sav. cet. Post ἡλικὴν add. ἐκείνοι N. Sav. cet. Mox γογγυσμοῦ K. et ex corr. O. ¹⁴ φ. μηδὲ γ.] μὴ γογγύζωμεν K. ¹⁵ ἀνέσεων] + μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας K. Sav. cet. ¹⁶ ἔστιν] + ὁ λέγει iidem. ¹⁷ ὁρᾶς A. ¹⁸ οὐχὶ] καὶ οὐχὶ K. Sav. cet. Mox οὐ γὰρ εἶπε iidem. ¹⁹ ἀλλὰ] + καὶ A. ²⁰ διὰ τοῦτο (ταύτης N. Mut. et ex corr. O.) γὰρ φ.] εἰτα καὶ ἐπάγει ὅπερ ἱκανὸν ἦν μᾶλλον προτρέψαι, λέγων (+ διὰ ταύτης γὰρ K.) K. Sav. cet. ²¹ ὅρα O. Mox ἡ om. O. R. ²² εἰδότες] + φησὶν K. Sav. cet. ²³ μισθός] + τῷ Ἀβραάμ δέδοται iidem. ²⁴ τινὲς] τὸ τινὲς K. et ex corr. O. Mox αὐτὸν om. K. αἰνίττεσθαι αὐτὸν hoc ord. N. O. ²⁵ φασι] μοι δοκεῖ K. φησὶ ex corr. O. Statim subjungunt καὶ δι’ αὐτὸν εἰρηκέναι αὐτὸ K. Sav. cet. ²⁶ καὶ om. a pr. m. O. ²⁷ ὁ γάμος om. R.

- θεός. Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν.”
 “Ὁρα πόσος περὶ σωφροσύνης ὁ λόγος αὐτῷ. “^ε Εἰρήνην, φησί, διώκετε, καὶ τὸν ἀγιασμόν.” “Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος.”
 Ἐκαὶ πάλιν, “Πόρνοὺς καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός.” ^η Πανταχοῦ μετὰ ἐπιτιμίον ἢ ἀπαγόρευσις. “Εἰρήνην, ^κ φησί, διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὕψεται τὸν κύριον.”
 D “^μ Πόρνοὺς δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεός.” Καὶ πρότερον θεὸς
^π τὸ, “Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ὁ ἀμίαντος,” δεί-
 κνυσιν ὅτι δικαίως τὰ ἐξῆς ἐπήγαγεν. Εἰ γὰρ γάμος συνεχω-
 ρήθη, ^ρ δικαίως ὁ πόρνος κολάζεται, δικαίως ὁ μοιχὸς τιμωρεῖ-
 ται. Ἐνταῦθα πρὸς τοὺς αἰρετικούς ἀποδύεται. Οὐκ εἶπε πάλιν,
 μηδεὶς ἔστω ^ι πόρνος· ἀλλ’ ἅπαξ εἰπὼν, τότε ἐπήγαγεν ὡς
 κοινὴν παραινέσιν, ^ι οὐχ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἀποτεϊνόμενος. “Ἀφιλά-
 ργυρος ὁ τρόπος,” φησὶν. Οὐκ εἶπεν ὅτι ^ι μὴ κέκτησθε,
 303 ἀλλ’, “Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος ἔστω.” δεικνύτω τὸ φιλόσο-
 φον ^ω τῆς γνώμης. Καὶ γὰρ ἀνωτέρω ^κ φησί, “Καὶ τὴν ἀρπα-
 γὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.” Ταῦτα
 ὥστε μὴ εἶναι φιλαργύρους παραινεί. “^υ Ἀρκοῦμενοι, φησί,
 τοῖς παροῦσιν.” Εἴτα καὶ ^ε ἐνταῦθα ἡ παραμυθία. “Αὐτὸς γάρ, (597)
^α φησὶν, εἴρηκεν, Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ’ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω.
^γ Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ
 φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.” ^β Πάλιν ἐν τοῖς πει-
 ρασμοῖς ἡ ^ε παραμυθία.
 B ^δ “Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν.” Τοῦτο ἄνωθεν ὠδινεν
 εἰπεῖν· διὰ τοῦτο ^δ ἔλεγεν, “Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων.”
 Τοῦτο καὶ ^θ Θεσσαλονικεῦσι παρήγει, ὥστε ἔχειν αὐτοὺς ἐν τιμῇ

7 v. 6.

8 v. 7.

9 1 Thess. v. 13.

^α ὁ λόγος K.N. Sav. cet. Sic ex corr. O. ^ε εἰρήνην, φ.] εἶπεν εἰρήνην K. Sav. cet. Post ἀγιασμόν add. καὶ πάλιν iidem. ^ι τις] + ἡ Edd. ἡ, inclusum a Sav. abest a nostris omnibus. ^κ καὶ π.] νῦν π. φησί K. Sav. cet. Statim πόρνοὺς δὲ καὶ μ. K.N. et ex corr. O. ^η πανταχοῦ] πᾶσα in text. O. πανταχοῦ δὲ K. Sav. cet. ^ι ἡ om. R. Veron. Post ἀπαγόρευσις add. καὶ πῶς, σκόπει ἐντεύθεν K. Sav. cet. ^κ φησί] εἰπὼν iidem. φησί om. a pr. m. O. ^λ ἀγιασμόν] + ἐπήγαγεν K. Sav. cet. ^μ πόρνοὺς δὲ] ἐνταῦθα δὲ, πόρνοὺς (+ [δὲ] Sav. cet.) iidem. ^π τὸ om. N.O. ^ρ ἀμίαντος] + εἶτα ἐπιτίμιον ἐπαγαγὼν K. Sav. cet. ^σ δικαίως ὁ. π. κ. om. K. ^τ πόρνος] Sic in marg. φιλάργυρος in text. O. ^υ οὐχ] καὶ οὐχ K. Sav. cet. ^φ ὁ τρ. φ.] φ. ὁ τρ. N.O. φησὶν] ἀρκοῦμενοι τοῖς π. K. Sav. cet. ^χ μὴ κέκτησθε] μηδὲν κτήσησθε iidem. ^ψ ἔστω] + τουτέστιν, ἐλευθέρος ὁ νοῦς ἔστω iidem. ^ω τῆς γν.] ἡ γνώμη K.N. Sav. cet. Sic ex corr. O. Post γνώμη add. δείξει δὲ, ἐὰν μὴ ζητῶμεν τὰ περιττά, ἐὰν τῆς χρείας μόνον γενώμεθα (ἐχώμεθα Mor. Ben.) K. Sav. cet. invitis Interpp. ^ζ φησί] ἔλεγε K.N. Sav. cet. ^η ἀρκ. φ. τοῖς π. om. K. inclusum a Sav. ^θ ἐνταῦθα om. K. Post παραμυθία add. ὥστε μὴ ἀπαγορεύειν K. Sav. cet. ^ι φησὶν om. K. ^κ πάλιν] ἰδοὺ πάλιν K. Sav. cet. ^λ παράκλησις K. ^μ [ἔλεγεν—τοῦτο] Sav. Haec om. N. invitis Cat. Mut.

ὑπερεκπερισσοῦ. “Μνημονεύετε, φησὶ, τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίστιν.” Ποία ἐὰκολουθία αὕτη; Ἀρίστη μὲν οὖν· ἰθεωροῦντες γὰρ αὐτῶν τὸν βίον, φησὶ, μιμῆσθε τὴν πίστιν· ἀπὸ γὰρ βίου καθαρῷ ἡ πίστις. Ἡ ἔτην πίστιν τὸ βέβαιον λέγει. Πῶς; ὅτι πιστεύουσι τοῖς μέλλουσιν. Οὐ γὰρ ἂν ἐπεδείξαντο βίον καθαρὸν, εἴγε ἡμφισβήτησαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων, εἴγε ἀμφέβαλλον. Ὡστε καὶ ἐνταῦθα τὸ αὐτὸ θεραπεύει.

¹⁰ “Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε. Καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.” Ἐνταῦθα, “Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας” τὸ, “χθὲς,” τὸν παρελθόντα πάντα λέγει χρόνον· τὸ “σήμερον,” τὸν ἐνεστώτα· “αἰῶνα,” καὶ τὸν μέλλοντα τὸν ἄπειρον. Τούτῃ ἐστιν, ἀρχιερέα ἡκούσατε, ἀλλ’ οὐκ ἀρχιερέα λήγοντα· ὁ αὐτὸς ἐστίν. Ὡς ὄντων τινῶν τῶν λεγόντων, ὅτι οὐκ ἔστιν, ἕτερος ἤξει, τοῦτο λέγει, ὅτι ὁ χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐπεὶ καὶ νῦν Ἰουδαῖοι λέγουσιν, ὅτι ἕτερος ἤξει· καὶ τοῦ ὄντος ἀποστερήσαντες ἑαυτοὺς, τῷ ἀντιχρίστῳ περιπεσοῦνται. “Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέ- 304 ρεσθε.” Οὐ μόνον ξέναις, ἀλλὰ μηδὲ ποικίλαις. “Καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.” Ἐνταῦθα ἡρέμα αἰνιττεται τοὺς τὴν παρατήρησιν τῶν βρωμάτων εἰσάγοντας· τῇ γὰρ πίστει

10 v. 8, 9.

• ἀκ.] ἡ ἀκ. A. Mox μὲν οὖν om. K. ἰθεωροῦντες—φησὶ] λέγει γὰρ, θεωροῦντες αὐτῶν τὴν ἀν. τουτέστι, τὸν βίον K. Sav. cet. ἡ τὴν om. K. ἡ ὅτι—μέλλουσιν] δεικνύσι γὰρ ὅτι πιστεύσαντες βεβαίως τοῖς μέλλουσι, τὴν ἀρίστην πολιτείαν κατῳρθώσαν iidem. ἰ ὑπὲρ] περὶ K.N.O. Sav. cet. ἡ γὰρ om. K. ἰ ἐνταῦθα] τί ἐστὶν ὃ φησιν ἐνταῦθα K. ἐνταῦθα om. N. Mut. eras. in O. Sequentia Ἰησοῦς—αἰῶνας desunt in Edd. in vitis libris et Mut. ἡ πάντα λέγει] σημαίνει K. ἡ αἰῶνα—τουτέστιν] ὁ αἰὼν, τὸ ἄπειρον καὶ λῆξιν οὐκ ἔχον. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν K. Sav. cet. ὁ αἰὲ] + γὰρ iidem. ἡ ὥς] τάχα δὲ ὥς iidem. Mox τῶν om. O. ἡ ἔστιν] + ὁ σταυρωθεὶς οὗτος ὁ προσδοκώμενος Χριστὸς, ἀλλ’ K. Sav. cet. ἡ τοῦτο—αἰῶνας] τὸ χθὲς καὶ σήμερον λέγει, καὶ ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· δηλῶν διὰ τούτου, ὅτι ὁ ἐλθὼν πάλιν ἤξει, καὶ αὐτὸς οὗτος καὶ προῆν, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται εἰς τοὺς αἰῶνας iidem. ἡ καὶ] οἱ καὶ iidem. Statim τοῦ ὄντος N. Cat. qui verus est pontifex Mut. Mox ἀποστήσαντες ex corr. N. ἡ ποικίλαις] + φησὶ N. Mut. Sav. cet. φησὶ post ξέναις habet O. Statim μὴ παραφέρεσθε om. A.R. Veron. ἡ ξέναις, ἀλλὰ μηδὲ (ἀλλ’ οὐδὲ K. Sav. cet.) ποικίλαις] ποικίλαις, ἀλλὰ καὶ ξέναις A.R. Veron. in vitis Cat. Mut. Post ποικίλαις add. διδαχαῖς βούλεται αὐτοὺς παραφέρεσθαι (παρασύρεσθαι K.) οἷδε γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων τοῖς παραφερομένοις ὄλεθρον τίκεσθαι K. Sav. cet. ἡ περιπατοῦντες R.

πάντα καθαρὰ· ^απίστεως οὖν δεῖ, οὐ βρωμάτων. ¹¹ “Ἐχομεν γὰρ θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἑξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.” Οὐχ οἷα τὰ ^αἸουδαϊκὰ, τοιαῦτα τὰ παρ’ ἡμῖν, ὡς μηδὲ ἄρχιερεῖ θέμις εἶναι μετέχειν αὐτῶν. “Ὡστε ἐπειδὴ εἶπε, μὴ παρατηρεῖτε, ἐδόκει δὲ τοῦτο καταβάλλοντος εἶναι τὰ ἴδια, πάλιν αὐτὸ περιστρέφει. Μὴ γὰρ καὶ ἡμεῖς οὐ παρατηροῦμεν, φησί; Καὶ παρατηροῦμεν, καὶ σφοδρότερον, οὐδὲ αὐτοῖς τοῖς ἱερεῦσι μεταδιδόντες αὐτῶν.

¹² “Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἕξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω τῆς πύλης, ^δφησιν, ἔπαθεν.” Εἶδες τὸν ¹³ τύπον λάμποντα; “^εΠερὶ ἁμαρτίας,” φησί, καὶ “Ἐξω τῆς πύλης ἔπαθε.” ¹³ “Τοῖνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν, φέροντες τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ” τουτέστι, τὰ αὐτὰ πάσχοντες, κοινω-
νούντες αὐτῷ ἐν τοῖς παθήμασιν. Ὡς κατὰδικος ἐσταυρώθη ἕξω· (598)
¹⁴ “Οὐ γὰρ ^δἔχομεν ὧδε ἠμένουσαν, φησί, πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσιν ἐπι-
ζητοῦμεν. Δι’ αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαν-
τός τῷ θεῷ· τουτέστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ.” ^κΔι’ αὐτοῦ, ὡς δι’ ἀρχιερέως, τὸ κατὰ σάρκα.
“Ὁμολογούντων, φησί, τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.” Μηδὲν βλάσφη-
μον ^μφθεγγώμεθα, μηδὲν ἰταμόν, μηδὲν θρασὺ, μηδὲν τολμη-
ρόν, μηδὲν ἀπονενοημένον. ^νΤουτέστι, “μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλα-
305 βείας.” Ψυχὴ ^ογὰρ ἐν ταῖς θλίψεσιν ἀπογινώσκει καὶ ἀπαναι-

11 v. 10.

12 v. 11, 12.

13 v. 13.

14 v. 14, 15.

^α π. οὖν] ὥστε π. K. γ γὰρ om. K.N. Cat. ^z οὐκ ἔχ. ἐξ.] Sic nostri omnes et Cat. ἐξ. οὐκ ἔχ. Edd. ^α Ἰουδαϊκὰ] + φησί K. Sav. cet. ^β ἀρ-
χιερεῖς O. ^γ εἶναι τὰ ἴ.] τὰ ἴ. εἶναι K.N. ^δ φησιν om. K.N. ^ε περὶ
ἁμαρτίας — ἔπαθε] ἕξω, φησί, τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἕξω τῆς πύλης. ἐπεὶ οὖν τὰ
προσφερόμενα περὶ ἁμαρτίας τύπος τις ἦσαν, καὶ ἕξω τῆς παρεμβολῆς ὠλοκαν-
τοῦντο, καὶ ὁ ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν προσαχθεὶς Ἰησοῦς εἰκότως ἕξω τῆς πύλης πά-
σχει. οὐκοῦν καὶ ἡμᾶς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν παθόντα μιμεῖσθαι χρὴ, καὶ ἕξω τοῦ κόσμου
γίνεσθαι, μᾶλλον δὲ τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων. διὸ καὶ τοῦτο δηλῶν ἐπήγαγε K.
Sav. cet. invitis Cat. Mut. ^ι αὐτὸν] + ἕξω τῆς παρεμβολῆς K.N.O. Sav. cet.
invitis iisdem. Statim τὸν ὄν. αὐτοῦ φέροντες K.N. et ex corr. O. ^κ μὴ—
ἕξω om. A. Post ἕξω add. τοῦ κόσμου· τοῦτο γὰρ ἠνίκατο τῷ εἰπεῖν, ἕξω τῆς
παρ. καὶ ἕξω τῆς πύλης K. Sav. cet. ^λ μένουσαν, φ.] φ. μένουσαν N. et ex
corr. O. φησί om. K. et olim O. ^μ οὖν om. A.R. Veron. γὰρ pro οὖν N.
Statim ἀναφέρωμεν A.N. ^ν διὰ τούτου A.R. Post αὐτοῦ add. εἶπεν K. Sav.
cet. δι’ αὐτοῦ—σάρκα om. Veron. ^ξ αὐτοῦ] + ὥσαντι ἔλεγεν, εἰ ὁμολογῶν
αὐτῷ δεῖ K. Sav. cet. ^μ φθεγγώμεθα post ἀπονενοημένον transp. K.N. Sav.
cet. ^ν τουτέστι] τουτό ἐστι N. ἀλλὰ K. Sav. cet. Post εὐλαβείας add.
πάντα ποιῶμεν καὶ λεγόμεν. ταῦτα λέγει οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ἐπειδὴ οἶδεν αὐτοὺς
θλιβομένους K. Sav. cet. ^ο γὰρ] δε K.N. Sav. cet.

σχυντεῖ. Ἀλλὰ μὴ ῥήμεις. Ἰδοὺ πάλιν τὸ αὐτὸ ῥησιν, ὅπερ ἁνωτέρω ἔλεγε· “Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν.” Οὕτω ῥὰρ δυνάμεθα μετ’ αἰδοῦς πάντα ποιεῖν· πολλάκις γὰρ καὶ ἀνθρώπους αἰσχυνόμενοι, πολλὰ οὐ πράττομεν τῶν πονηρῶν.

¹⁵ “Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε.” *Οὐχὶ πρὸς τοὺς παρόντας λέγω ἀδελφούς, ἀλλὰ ἔτι καὶ πρὸς τοὺς ἀπόντας. Ὡς δὲ ἕτεροι τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἠρπάκασιν, ἐκ τῶν ἐνόντων τὴν φιλοξενίαν ἐπιδείκνυσθε. Τίνα *οὖν ἔχομεν ἡμεῖς ἀπολογίαν λοιπὸν, τούτων καὶ μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑαυτὰ ἀκουόντων; Καὶ οὐκ εἶπε, τῆς ξενοδοχίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, ἀλλὰ, “τῆς φιλοξενίας” τουτέστι, μὴ ἀπλῶς ξενοδοχεῖτε, ἀλλὰ μετὰ τοῦ φιλεῖν τοὺς ξένους. Καὶ οὐκ εἶπε τὴν μέλλουσαν καὶ ἀποκειμένην ἀμοιβὴν, ἵνα μὴ πάλιν αὐτοὺς ὑπτιωτέρους ἔργασθαι, ἀλλὰ τὴν ἤδη δοθείσαν· “^a Δι’ αὐτῆς γὰρ ἔλαθον, φησὶ, τινὲς ξενίσαντες ἀγγέλους.”

Ἀλλ’ ἴδωμεν πῶς “Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος.” Ὅτι ἐν σωφροσύνῃ, φησὶ, διατηρεῖ τὸν πιστόν. Ἐνταῦθα καὶ Ἰουδαίους αἰνίττεται, ὅτι βδελυρὰν ἠγούντο τὴν λεχὼ καὶ, ¹⁶ “Ὁς ἂν ἦ, φησὶν, ἀπὸ κοίτης, οὐκ ἔστι καθαρὸς.” Οὐκ ἔστι βδελυρὰ ἡ τὰ ἀπὸ φύσεως, ὃ ἄγνωμον καὶ ἀναίσθητε Ἰουδαῖε, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ προαιρέσεως· εἰ γὰρ τίμιος ὁ γάμος καὶ καθαρὸς, τί δήποτε καὶ ἐξ αὐτοῦ μιαινεσθαι νομίζεις; “Ἀφιλ- D ἀργυρος, φησὶν, ὁ τρόπος.” Ἐπειδὴ πολλοὶ μετὰ τὸ κενῶσαι τὰ ὑπάρχοντα, ὕστερον βούλονται προσχήματι ἐλεημοσύνης

15 v. 16.

16 Levit. xv. 18.

^p ἡμεῖς] + φησιν K. Sav. cet. ^q φησιν] εἶπεν iidem. Mox ἐγκαταλείποντες A.K.R. Veron. ^r γὰρ δυνάμεθα] δυνήσόμεθα K. Sav. cet. Statim μετὰ αἰδοῦς K.N.O. Sav. cet. ^a οὐχὶ πρὸς τοὺς π. (+ μόνον N.) λέγω ἀδ.] ταῦτα τότε μὲν ὁ Παῦλος ἔλεγε, νῦν δὲ ἐγὼ λέγω· οὐχὶ πρὸς τοὺς π. μόνον ἀδ. δὲ τὰ αὐτὰ λέγω K. Sav. cet. ^t καὶ om. O. superscript. in N. ^v εἰ δὲ—ἠρπάκασιν (ἠρπασαν in text. O.)] οὐδεὶς τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν ἠρπασεν· εἰ δὲ τινες καὶ ἠρπάκασιν K. Sav. cet. ^w οὖν] γὰρ iidem. Statim ἔχομεν A.R. Veron. et a pr. m. O. ^x ἡμεῖς om. R. post ἀπολογίαν transp. O. ^y ταῦτα] τὰ αὐτὰ A. Post ἀκουόντων add. καὶ ὅρα, ἐνταῦθα λέγει, τῆς εὐποιίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, εἰπὼν ἁνωτέρω, τῆς φιλοξενίας· οὐκ ἄλλο καὶ ἄλλο δηλῶν, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ δι’ ἐτέρας λέξεως K. Sav. cet. ^z ἐργάσθαι om. A. Haec ἀλλὰ τὴν ἤδη δ. post ἀμοιβὴν transp. K. Post δοθείσαν add. ἐπήγαγε γὰρ K.O. Sav. cet. ^a διὰ ταύτης O. γὰρ om. K.N. Sav. cet. Mox φησὶ om. K. Sav. cet. ^b ἴδωμεν πῶς] ἴδωμεν, φησὶ, πῶς N. et ex corr. O. ἴδωμεν ἄνωθεν τὰ εἰρημένα K. Sav. cet. ^c γάμος] + φησιν A.K. Sav. cet. Statim ἐν om. A.R. Veron. ^d ἀμίαντος] + πῶς τίμιος ὁ γάμος; K.O. Sav. cet. ^e φησὶ om. K. ^f ἠγούνται olim. O. Statim τὴν λεχὼ K.N.O.R. τὴν κοίτην A. et marg. R. cum Edd. Post κοίτην add. λέγων A. ^g ἔστι K. ^h τὰ om. bis N. Statim ἀπὸ τῆς φ. O. Mox ἀγνώμων N. ⁱ τίμιον A.K. Mox καθαρὸν A.K.R. Veron. ^k καὶ om. K.N.

TOM. VII.

3 B

ἀνακτᾶσθαι πάλιν αὐτὰ, διὰ τοῦτό ¹φησιν, “Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος” τουτέστιν, ἵνα τῆς χρείας ὤμεν καὶ τῶν ἀναγκαίων. Τί οὖν, ἂν μηδὲ τούτων, φησὶν, εὐπορῶμεν; Οὐκ ἔστι τούτο, 306 οὐκ ἔστιν· αὐτὸς γὰρ ^mεἶπε, καὶ οὐ ψεύδεται, ὅτι “Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ’ οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω.” “Ὡστε θαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.” ⁿΤὴν ὑπόσχεσιν ἔχεις παρ’ αὐτοῦ, μὴ ἀμφίβαλλε λοιπόν· αὐτὸς ἐπηγγείλατο, μὴ ἀμφισβήτει. Τὸ δέ, “Οὐ μὴ σε ἀνῶ,” οὐ περὶ χρημάτων μόνον φησὶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ^oἀπάντων. “Κύριος ἐμοὶ ^pβοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι Β τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος” ^qεἰκότως. Τοῦτο τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἐν πᾶσι λέγωμεν τοῖς πειρασμοῖς· ^rκαταγελῶμεν τῶν ἀνθρωπίνων, ἕως ἂν ἔχωμεν ^sτὸν θεὸν εὐμενῇ. “Ὡσπερ γὰρ ἐκείνου ἐχθροῦ ὄντος, καὶ ^tπάντες ἡμῖν ὧσι φίλοι, κέρδος οὐδέν· οὕτως αὐτοῦ φίλου ὄντος, καὶ ^uἅπαντες ἡμᾶς πολεμῶσιν, οὐδεμία ^vβλάβη” “Οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.”

“Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν (599) τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.” Ἐνταῦθα καὶ περὶ ἐπικουρίας ^xαὐτὸν οἶμαι λέγειν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, “Οἵτινες ἐλάλησαν ^yὑμῖν τὸν C λόγον τοῦ θεοῦ.” “Ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμείσθε τὴν πίστιν.” Τί ἐστίν, “ἀναθεωροῦντες;” Συνεχῶς στρέφοντες, παρ’ ἑαυτοῖς ἐξετάζοντες, ^zλογιζόμενοι, ζητοῦντες ἀκριβῶς, ὡς βούλεσθε βασανίζοντες. “^a Τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς” τουτέστι, τὴν μέχρι τέλους, ὅτι τέλος ἔσχε ^bχρηστὸν αὐτῶν ἡ ἀναστροφή. “^c Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς ^dαἰῶνας.” Μὴ νομίσητε ὅτι τότε ^eἐθαυματούργησε, νῦν δὲ οὐ θαυματοουργεῖ· ὁ αὐτός ἐστι. ^fΤουτέστι, “Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν.” “Διδαχαῖς D ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε.” “Ξέναις,” ^hτουτέστι,

¹ φησιν] εἶπεν K. ^m εἶπε—ὅτι] εἶρηκε, φησὶν K. ⁿ τὴν] ὥσει ἔλεγε, τὴν K. Sav. cet. ^o ἀπάντως] + λέγει iidem. ^p βοηθός] φησὶ, β. R. β. φησὶ A. ^q εἰκότως] + τὸ τοῦ προφήτου ἐπηγάγεν, ἐπισφραγίζων τοῦτ’ αὐτὸν λόγον, καὶ προθυμότερους μᾶλλον ποιῶν, ὥστε μὴ ἀπαγορεύειν K. Sav. cet. ^r καταγ.] καὶ καταγ. K.N. Sav. cet. Post ἀνθρωπίνων add. πραγμάτων K. Sav. cet. ^s τὸν θ.] ἡμῖν τὸν θ. K. τὸν θ. ἡμῖν Sav. cet. Post εὐμενῇ add. οὐδεὶς ἡμῶν περιέσται K. Sav. cet. ^t ὥσπερ γὰρ] ἀλλ’ ὥσπερ K. ^u ἅπαντες N.O. Statim ὧσιν ἡμῖν hoc ord. K.N. ^v βλάβη] + διὰ τοῦτο ἔλεγεν K.O. Sav. cet. ^x αὐτῶν A.K.N.O. ^y ἡμῖν R. ^z λογίζ. ζητοῦντες om. A. ^a τὴν] καλῶς εἶπε, τὴν K. Sav. cet. Post τέλους add. πολιτείαν iidem. ^b χρηστὸν R. αὐτῶν om. R. Veron. ^c Ἰησοῦς] + φησὶ K. Sav. cet. ^d αἰῶνας] + δὲ λέγει, τοῦτό ἐστι iidem. ^e ἐθαυματούργει K. ^f αὐτὸς R. ^g τουτέστι] Sic A.N.O.R. καὶ ἐπεὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὐκ ἔστιν ὅτε μὴ δύναται ταῖς αὐτὰς ἐνεργεῖν. τάχα πρὸς τοῦτο ἀφορῶν εἶπε K. Sav. cet. τουτέστι—ὑμῶν om. Veron. καὶ ἐπεὶ—ὑμῶν inclusit Sav. Vocabulum τουτέστι non agnoscit Mut. ^h τουτέστι, παρ’ ἧς (δ ex corr. O.) ἡκούσατε] τί ἐστι; παρ’ ὃ ἡκούσατε, φησὶ K.

παρ' ἧς ἠκούσατε παρ' ἡμῶν. ¹Τουτέστι, παντοδαπαῖς· ^κοὐδὲν γὰρ βέβαιον ἔχουσιν, ἀλλ' εἰςὶ διάφοροι. ¹Πολύπλοκον γὰρ τὸ τῶν βρωμάτων ^μμάλιστα· “Καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν.” Αἱ ποικίλαι αὗται, αἱ ξέναι αὗται· μάλιστα τοῦ Χριστοῦ εἰπόντος, ¹⁷“Οὐ τὸ εἰσερχόμενον ^νεἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον. Καὶ ὅρα ³⁰⁷ αὐτὸν οὐ τολμῶντα φανερώς εἰπεῖν τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἐν αἰνίγματι· “Καλὸν ^ογὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασι.” Τὸ πᾶν πίστις ἐστίν· ^ρἂν αὐτὴ ^ηβεβαιώσῃ, ἡ καρδία ἐν ἀσφαλείᾳ ἔστηκεν. ^σἈρα πίστις βεβαιοῖ· ^τοὐκοῦν λογισμοὶ σαλεύουσιν· ἐναντίον γὰρ ^ππίστις λογισμῶ. “Ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν, ^ιφησὶν, οἱ περιπατήσαντες.” Τί ^νγὰρ τὸ ^ωκέρδος ἀπὸ ^Βτῆς παρατηρήσεως, εἰπέ μοι; οὐχὶ ἀπόλλυσι μᾶλλον; οὐχὶ ὑπὸ ἁμαρτίαν ἐργάζεται τὸν τοιοῦτον; ^ςΕἰ δέ παρατηρεῖν, ἔστι παρατηρεῖσθαι. “Ἐν οἷς, φησὶν, οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες” τουτέστιν, οἱ διαπαντὸς φυλάξαντες αὐτά. Μία ^γἐστὶ παρατήρησις, τὸ ἁμαρτίας ἀπέχεσθαι. Τί γὰρ ὄφελος, ^ςὅπου γε οὕτως εἰσὶ τινες μιαιοὶ, ὡς μὴ δύνασθαι μετέχειν τῶν θυσιῶν; ^ωὩστε οὐδὲν αὐτοὺς ^ςἔσωζε, καίτοι σπουδὴν ἐποιούντο περὶ τὰς παρατηρήσεις, ἀλλ', ἐπειδὴ πίστιν οὐκ ^βεἶχον, οὐδὲν ^Сὠφελήθησαν οὐδὲ οὕτως. Εἴτα ἀναιρεῖ ἀπὸ τοῦ τύπου τὴν θυσίαν, καὶ ἐπὶ τὸ πρωτότυπον ^ςἄγει τὸν λόγον, ^δλέγων· “^ωΩν

¹⁷ Matth. xv. 11.

¹ τουτέστι] Sic A.N.O.R. Mut. ποικίλαις Edd. τουτέστι om. K. ^κ οὐδὲν γὰρ] αἱ τοιαῦται (+ γὰρ Sav. cet.) οὐδὲν K. Sav. cet. ¹ πολ. γὰρ τὸ τῶν βρ. μ. (μ. τὸ τῶν βρ. N.)] μάλιστα δὲ τὸ τῶν βρ. διάφορον· διὸ καὶ πρὸς τοῦτο ιστάμενος, ἐπάγει K. Sav. cet. ^μ μάλιστα—πίστις ἐστίν] ἐνταῦθα εἰς (hic denuo incipit Q.) παρατήρησιν βρωμάτων αὐτοὺς κομῶν· δεικνύσι γὰρ ὅτι ἀπὸ τῆς τῶν βρ. παρατηρήσεως εἰς τὸ ἐπεροδιδασκαλεῖν ἐξέπεσον, καὶ ἀπὸ τούτων πρὸς τὰς ποικίλας καὶ ξένας διδαχὰς ἐξηνέχθησαν (ἐξηνέχθησαν Sav. cet.). καὶ ὅρα αὐτὸν οὐ τολμῶντα φανερώς εἰπεῖν τοῦτο, ἀλλὰ μόνον ὑπαινισσόμενον· (ἀλλ' ὡς ἐν αἰνίγματι· Sav. cet.) τῷ γὰρ εἰπεῖν, ποικίλαις καὶ ξ. δ. μὴ παραφ. καὶ, καλὸν χ. β. τὴν κ. οὐ βρώμασι, μονονουχὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ λέγει (+ αὐτὸ Q.) ἐν οἷς ἔλεγεν, οὐ τὸ εἰς. κοινοὶ τὸν δ. ἀλλὰ τὸ ἐξερχόμενον. καὶ δεικνύσιν ὅτι τὸ πᾶν πίστις ἐστίν K.Q. Sav. cet. ^ν εἰς τὸ στόμα om. N. ^ο γὰρ] + φησὶ N.O. Mut. ^ρ ἂν] καὶ ἂν K.Q. Statim αὕτη A.N.O.Q. Sav. cet. ^η βεβαιώσῃ] βέβαιος ἢ N.O. firmetur Mut. ^τ οὐκοῦν λ.] λ. δὲ K.Q. ^ς ἡ πίστις K.N.Q. Sav. cet. Statim λογισμῶν K.Q. ^ι φησὶν om. K.N.Q. Statim περιπατοῦντες A.R. Veron. et olim O. ^ν [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. et in text. O. ^ω κέρδος] + φησὶν K.Q. Sav. cet. Mox εἰπέ μοι om. K.Q. inclusum a Sav. ^ς εἰ δέ] εἰ γε N. et ex corr. O. εἰ δέ, ut videtur, olim O. Statim παρατηρεῖ (ὑ abraso) iidem. Mox παρατηρεῖσθε A.R. et olim O. εἰ δέ—παρατηρεῖσθαι om. Veron. Post παρατηρεῖσθαι add. ὅθεν ὠφέλεια τοῖς παρατηροῦσιν ἔσται. καλὴ παρατήρησις κακὰς ἀποφυγὴ, καρδίας εὐθύτης, εὐσίβεια εἰς θεόν, πίστις ὀρθή K.Q. Sav. cet. ^γ ἐστὶ π.] π. ἐστὶ K.N.Q. ^ς ὅπου γε] ὁπότε K.Q. ^ς ἔσωσε K.Q. ^β ἔσχον O. ^ς εἰσάγει N. ^δ λέγων] + ὅτι A.R. Sav. cet. ὅτι eras. in O.

γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς ἐπαρεμβολῆς.” Ἄρα τύπος ἐκείνα τούτων ἦν, καὶ οὕτω τὰ πάντα ἐπλήρωσεν ὁ Χριστὸς ἔξω παθῶν. Ἐνταῦθα καὶ τὸ ἐκοντὶ πεπονθέναι ἴδῃ, **D** δεικνύς ὅτι οὐκ ἐκείνα ἀπλῶς ἦν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ οἰκονομία ἔξω πάθους ἦν. Ἐξω, ἀλλ’ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ αἷμα ἀνιηρόχθη. Ὅρᾳς ἴδῃ ὅτι αἵματος μετέχομεν τοῦ εἰς τὰ ἅγια εἰσφερομένου, τὰ ἅγια τὰ ἀληθινὰ, τῆς θυσίας ἧς ἴδιος ἀπέλαυεν ὁ ἱερεὺς. Ἡμεῖς οὖν τῆς ἀληθείας μετέχομεν. Εἰ τοίνυν οὐκ ὀνειδισμοῦ, ἀλλ’ ἀγιασμοῦ μετέχομεν, ὁ ὀνειδισμὸς τοῦ ἀγιασμοῦ αἴτιον· καθάπερ γὰρ αὐτὸς ὀνειδίσθη, οὕτω καὶ ἡμεῖς. Ἄν ἐξέλθωμεν οὖν, κοινωνοῦμεν αὐτῷ. Τί δέ ῥέστιν, “Ἐξερ- **308** χόμεθα πρὸς αὐτόν;” Κοινωνῶμεν αὐτῷ τῶν ἡπαθῶν, φέρωμεν αὐτοῦ τὸν ὀνειδισμόν· οὐ γὰρ ἀπλῶς ἔξω πύλης ἔκτελλε δια- τριβεῖν, ἀλλ’ ὥσπερ ἐκεῖνος ὀνειδίζετο ὡς κατάδικος, οὕτω καὶ ἡμεῖς. “Καὶ δι’ αὐτοῦ θυσίαν ἀναφέρωμεν τῷ θεῷ.” Ποίαν θυσίαν λέγει; “Καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.” Ἐκεῖνοι προσέφερον πρόβατα, μόσχους, καὶ ἐδίδοσαν (600) **B** τῷ ἱερεῖ· ἡμεῖς μηδὲν τούτων προσενέγκωμεν, ἀλλ’ εὐχαριστίαν· τοῦτο βλαστησάτω ἡμῶν τὰ ὕχειλη. “Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ θεός.” Δῶμεν αὐτῷ τοιαύτην θυσίαν, ἵνα ἀνενέγκῃ τῷ πατρί· ἄλλως γὰρ οὐκ ἀναφέρεται, ἂν μὴ διὰ τοῦ υἱοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ διὰ διανοίας συντετριμμένης. Πάντα ταῦτα ἡ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς· ἐπεὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ ἐστὶν ἡ χάρις, δῆλον· ἐπεὶ πῶς ἔστι τιμὴ ἴση; ¹⁸ “Ἴνα πάντες, φησὶ, τιμῶσι

18 Joan. v. 23.

ἐπαρεμβολῆς] + διὸ καὶ Ἰησοῦς—ἐπαθε K.Q. Sav. cet. ἴδιος R. Statim δεικνύς γὰρ ὅτι N.O. δεικνύσι γὰρ ὅτι K.Q. Sav. cet. οὐκ οὐδέ iidem. ἦν, ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ τύπος τις ἦν, καὶ iidem. ἔξω om. K. K.Q. Sav. Cet. Statim τοῦ πάθους Sav. cet. invitis libris. ἔξω om. K. N.O.Q. Sav. cet. [οὖν] Sav. οὖν om. K.Q. Mox φερομένου Q. ἴδιος A.O.R. Veron. Vocabulum evanuit in N. Statim ἀπέλαβεν A. ἀπῆλυσεν N.O. Sav. cet. Mox ὁ ἀρχιερεὺς K.N.O.Q. Sav. cet. αἴτιος K.N.O. οὖν, κοιν.] συγκοιν. O. ῥέστιν] ἐστὶ τοίνυν K.Q. Sav. cet. Mox ἐξερ- χόμεθα et φέρωμεν A. ἡπαθῶν] παθημάτων N.O. παθημάτων, φησὶν K.Q. ἔκτελλε δ. ἀλλ’ ὥσπερ] ἐπαθεν, ἀλλ’ ἵνα καὶ ἡμεῖς τὸν σταυρὸν αὐτοῦ αἰρώμεν, καὶ ἔξω κόσμου μένωμεν, καὶ εἶναι σπουδάζωμεν. ὥσπερ οὖν K.Q. Sav. cet. ἀναφέρωμεν A. Mut. π. θ. λέγει] π. δέ θ. (+ λέγει Sav. cet.) αὐτὸς ἡμῶν νευσε λέγων K.Q. Sav. cet. αὐτοῦ] + τοῦτέστιν, εὐχὰς, ὕμνους, εὐχαριστίαν· ταῦτα γὰρ τῶν χειλέων ὁ καρπὸς iidem. ἡμεῖς δὲ Edd. δέ om. A.K.N.O.R. Post τούτων abest folium unum Cod. Q. εὐχαριστίαν] + καὶ τὴν ἐν πάσιν, ὡς οἶόν τε, μίμησιν τοῦ Χριστοῦ K.Q. Sav. cet. χεῖλη] + τῆς εὐπορίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε iidem. δῶμεν] + φησὶν iidem. Statim αὐτῷ τοιαύτην pro τοιαύτην αὐτῷ omnes. διανοίας] καρδίας K.N. et ex corr. O. receptum a Sav. cet. Post καρδίας add. ἂν μὴ K. διὰ τοὺς ἀσθ.] οὕτως εἶπε διὰ τοὺς ἀσθενέστερον διακειμένους ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν K. Sav. cet.

τὸν υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν ^cπατέρα.” Που ἴση ^dἡ τιμή; C
“^e Καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.”

^fΠάντα φέρωμεν εὐχαρίστως, καὶ πενία, καὶ νόσος ^gἢ, καὶ
ὅτι οὐν ἕτερον· τὰ γὰρ ἡμῖν συμφέροντα αὐτὸς οἶδε μόνος·
¹⁹ “^h Τὸ γὰρ τί προσευζόμεθα καθ’ ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν.” Οἱ οὖν
μηδὲ αἰτῆσαι εἰδότες ὃ τι χρὴ, ἐὰν μὴ τοῦ πνεύματος ⁱἐπιλα-
βόμεθα, ^kσπουδάζωμεν εὐχαριστίαν ὑπὲρ πάντων ἀναφέρειν, D
καὶ γενναίως ἅπαντα ^lφέρωμεν. ^mἘν πενίᾳ ἐσμὲν; εὐχαριστῶ-
μεν. ⁿἐν νόσῳ ἐσμὲν; εὐχαριστῶμεν. ^oσυκοφαντούμεθα; εὐχα-
ριστῶμεν· ὅταν κακῶς πάσχωμεν, εὐχαριστῶμεν. Τοῦτο ἡμᾶς
ἐγγὺς ρεῖναι τοῦ θεοῦ ποιεῖ· τότε καὶ τὸν θεὸν ὀφειλέτην ἔχο-
μεν· ὅταν δὲ καλῶς πάθωμεν, ἡμεῖς ἐσμεν ὀφειλέται καὶ ὑπεύ-
θυνοι. “Ὅταν γὰρ καλῶς πάθωμεν, ὀφειλέται ἐσμὲν τοῦ θεοῦ·
^rκαὶ πολλάκις ἡμῖν ταῦτα εἰς κρίμα γίνεται, ἐκεῖνα δὲ εἰς ἔκτι-
σιν ἀμαρτημάτων. Ἐκεῖνα ἔλεον ἐπισπᾶται, ἐκεῖνα φιλανθρω-
πίαν· ταῦτα ^sδὲ καὶ εἰς ἀπόνοιαν αἶρει, ταῦτα ^tκαὶ εἰς ραθυμίαν
ἐξάγει, καὶ μεγάλα περὶ ^vἑαυτοῦ παρασκευάζει φαντάζεσθαι, 309
ταῦτα χαννοῖ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ προφήτης ἔλεγεν· ²⁰ “^u Ἀγα-
θὸν μοι, ^wκύριε, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαι-
ώματά σου.” “Ὅτε ^xεὐεργετήθη καὶ ἀπηλλάγη τῶν κακῶν ^yὁ
Ἐζεκίας, ἐπήρθη εἰς ὕψος ἡ καρδιά αὐτοῦ· ὅτε ἠρρώστησε,
τότε ἐταπεινώθη, τότε ἐγγὺς ἐγένετο τοῦ θεοῦ. ²¹ “^z Ὅτε, φη-
σιν, ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, τότε ἐξεζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον
καὶ ὠρριζον πρὸς τὸν θεόν.” καὶ πάλιν, “Ὅτε ἐπαχύνθη καὶ

¹⁹ Rom. viii. 26.

²⁰ Psal. cxviii. 71.

²¹ Psal. lxxvii. 34.

Deut. xxxii. 15.

Psal. ix. 17.

^c πατέρα] + εἰ μὴ τοῦ πατρὸς δοξαζομένου καὶ ὁ υἱὸς συνδοξάζεται iidem.
^d ἡ om. N. πατὴρ pro ἡ K. ^e καρπὸν] ἐπειδὴ (ἐπεὶ δὲ K.) καρπὸς K. Sav.
cet. Post αὐτοῦ ad id. τὸ χάριν αὐτῷ εἰδέναι, τουτέστιν, ὑπὲρ πάντων, καὶ ὑπὲρ
ἡμῶν δι’ ἡμᾶς ἔπαθε iidem. ^f ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ εὐχαρίστως φέρειν τὰ λυ-
πηρά, καὶ ὅτι μόνον ἀγαθὸν τὸ θεῷ εὐαρεστεῖν· καὶ ὅτι ὁ πλοῦτος ἐμποδὼν πρὸς
σωτηρίαν. Veron. ^g ἢ] εἴη N. et ex corr. O. ^h τὸ γὰρ om. K. Mox
προσευζόμεθα A. Sav. cet. Post h. v. add. φησὶ K. Sav. cet. ⁱ ἐπιλαβώ-
μεθα] + πῶς ἂν εἰδείημεν τὰ συμφέροντα; οὐκοῦν K. Sav. cet. ^k σπουδά-
ζωμεν K. N. et ex corr. O. Statim ὑπὲρ πάντων (sic K. N. et ex corr. O.) εὐχ.
hoc ord. K. N. ^l φέρωμεν] + τὰ συμπίπτοντα K. Sav. cet. ^m ἐν] καὶ ἐν N.
et ex corr. O. ὅταν τοῖνυν ἐν K. Sav. cet. ὡμεν pro ἐσμὲν K. N. Sav. cet.
Proximum εὐχαριστῶμεν om. K. Sav. cet. ⁿ ἐν ν. ἐσμὲν] καὶ ἐν ν. ἐσμὲν N.
et ex corr. O. ὅταν ἐν ν. K. Sav. cet. ^o συκοφαντούμεθα] Sic A. et olim O.
συκοφαντούμεθα R. Veron. καὶ συκοφαντούμεθα N. et ex corr. O. ὅταν συκο-
φαντούμεθα K. Sav. cet. Statim εὐχαριστήσωμεν olim O. ^p [εἶναι] Sav.
εἶναι om. K. ^q ὑπεύθυνοι] + τοῦ θεοῦ K. N. Sav. cet. Sequentia ὅταν γὰρ
—ἐσμὲν om. iidem; erasa, ut videtur, in O. ^r καὶ] ἄλλως τε καὶ K. Sav. cet.
^s δὲ καὶ om. K. καὶ om. N. ^t καὶ om. N. Mox ἐξάγει om. A. Veron.
^v αὐτοῦ K. N. R. ^w κύριε om. K. O. Veron. ^x εὐεργ. K. et ex corr. N.
^y ὁ om. K. ^z ὅταν K. N. Mox ἀπέκτεινεν olim O. ἀπέκτεινεν A. et ex
corr. O.

ἐλιπάνθη, ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος·” “Γινώσκεται γὰρ κύριος κρίματα ποιῶν.” Μέγα ἁθλίψις ἀγαθόν. Στενή ἐστὶν ἡ ὁδός·
 B ὥστε ἡ θλίψις ἡμᾶς ὠθεῖ ἐν τῇ στενῇ· ὁ μὴ θλιβόμενος εἰσελ-
 θεῖν οὐ δυνήσεται. Ὁ γὰρ ἐν τῇ στενῇ θλίβων ἑαυτὸν, οὗτός
 ἐστὶν ὁ ἡ καὶ ἀνέσεως ἀπολαύων· ὁ δὲ ἐμπλατύνων ἑαυτὸν, οὔτε
 εἰσέρχεται, καὶ θλίβεται ὡς σφηνούμενος, ὡς εἰπεῖν. d“Ορα πῶς
 εἰσέρχεται τὴν στενὴν ταύτην ὁδὸν Παῦλος· ὑπωπιάζει τὸ
 σῶμα, ὥστε δυνήθῃαι εἰσελθεῖν· διὰ τοῦτο ἐν πάσαις ταῖς
 θλίψεσιν εὐχαριστῶν τῷ θεῷ διατέλει. Ἐζημιώθης χρήματα;
 τοῦτό σοι τὸ πολὺ τῆς εὐρύτητος βέπεκούφισεν. Ἐξέπεσες
 δόξης; ἡτέρα εὐρύτης. Ἐσυκοφαντήθης; ἐπιστεύθη κατὰ σοῦ
 C τὰ λεχθέντα, ἐν οἷς οὐ σύννοιδας σαυτῷ; χαῖρε καὶ ἀγαλλία.
 22 “Μακάριοι ἡ γὰρ ἐστε, φησὶν, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ
 εἰπωσὶ πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ’ ὑμῶν ψευδόμενοι, ἔνεκεν ἐμοῦ.
 Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐ-
 ρανοῖς.” Τί θαυμάζεις εἰ σὺ ἀσχάλλεις, καὶ θέλεις ἀνεθῆναι ἐκ
 τῶν πειρασμῶν; Παῦλος ἠθέλησεν ἀνεθῆναι, καὶ πολλάκις τὸν
 θεὸν παρεκάλεσε, καὶ οὐκ ἔτυχε· ἡ τὸ γὰρ, 23 “Τρίς ὑπὲρ τούτου
 τὸν κύριον παρεκάλεσα,” τὸ πολλάκις ἐστὶ· “Καὶ εἶπέ μοι·
 ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειού-
 D ται.” Ἀσθενείαν ἡ λέγει ἐνταῦθα τὰς θλίψεις. Τί οὖν; Ἐπειδὴ
 ταῦτα ἤκουσεν, εὐχαρίστως ἤνεγκε, καὶ λέγει· “Διὸ εὐδοκῶ ἐν
 ἀσθενείαις” τοῦτέστιν, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι ἐν ταῖς θλίψε-
 σιν. Ὑπὲρ πάντων οὖν εὐχαριστῶμεν, ὑπὲρ τε ἀνέσεως, ὑπὲρ
 τε θλίψεως· μὴ γογγύζωμεν, μὴ ἀχάριστοι ὦμεν. 24 “Γυμνὸς
 310 ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι.” Οὐκ
 ὁ ἡλθες ἐνδοξος· μὴ ζητεῖ δόξαν. Γυμνὸς οὐ χρημάτων μόνον,
 ἀλλὰ καὶ δόξης καὶ εὐφημίας, εἰς τὸν βίον παρήχθης. Ἐννόη- (601)
 σον πόσα πολλάκις ἀπὸ χρημάτων ῥακὰ γέγονε. 25 “Εὐκο-
 πώτερον ἡ γὰρ, φησὶ, κάμηλον εἰσελθεῖν διὰ τρυπήματος ῥαφί-

22 Matth. v. 11, 12.

23 2 Cor. xii. 8—10.

24 Job. i. 21.

25 Matth. xix. 24, 21.

a ἡ θλίψις O. b καὶ om. N. c σφ. ὡς εἰπεῖν eras. in N. d ὅρα
 πῶς εἰσέρχεται (+ εἰς N. et ex corr. O.)] ἄκουε πῶς εἰσῆλθεν εἰς K. Sav. cet.
 Post Παῦλος add. ὑπωπιάζω, φησὶ, μοῦ (μου, φησὶ K.) τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ
 iidem. e ὑπωπιάζει A. ὑποπιάζει olim O. ὑπωπιάζει K. Sav. cet. f ἐν
 καὶ ἐν K. g ὑπεκούφισεν N. h ἡτέρα] + αὕτη K. Sav. cet. i γὰρ
 om. O. Statim φησὶν, ἐστὶ hoc ord. K.N.Q. Mox ῥῆμα om. R. k τὸ γὰρ
 —τὸ (τὸ om. O.) πολλάκις ἐστὶ] τὸ γὰρ τρίς πολλάκις ἐστὶν ὑπὲρ τούτου τρίς
 τὸν κ. φησὶ, παρεκάλεσα K.Q. Sav. cet. l μοι] + φησὶν N.O. Mut. m λέ-
 γει ἐντ. τὰς θλ. (τὴν θλίψιν N.)] ἐντ. τὰς θλ. καλῶν K.Q. n ὦμεν] + λέγει
 καὶ σὺ K.Q. Sav. cet. o ἐξῆλθες K.N.Q. Sav. cet. senisti Mut. p κακὰ γ.
 γ. κακὰ K.N.Q. Statim add. μάλλον δὲ ἄκουε τί φησιν ὁ Χριστὸς K.Q. Sav.
 cet. q γὰρ, φησὶ om. K.Q. inclusum a Sav.

δος, ἣ πλούσιον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν." Ὅρῃς πόσων ἀγαθῶν ἐμπόδιον ὁ πλοῦτος γίνεται, καὶ σὺ πλουτῆσαι ζητεῖς; οὐ χαίρεις ὅτι τὸ κώλυμα ἀνατέτραπται; Οὕτω Β στενὴ ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἣ εἰσάγουσα εἰς τὴν βασιλείαν· οὕτω πλατὺς ὁ πλοῦτος, καὶ ὄγκου γέμων καὶ φυσήματος. Διὰ τοῦτό ὁ φησι, "Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα," ἵνα σε δέξηται ἡ ὁδὸς ἐκείνη. Τί ποθεῖς τὰ χρήματα; Διὰ τοῦτό σε ἠάφειλετο, ἵνα σε ἀπαλλάξῃ δουλείας· ἐπεὶ καὶ οἱ πατέρες οἱ γνήσιοι, ἐπειδὴν ὁ παῖς τύχῃ προσεφθαρμένος ἐταῖρα τινί, καὶ πολλὰ παραινέσαντες μὴ πείθωσιν αὐτῆς ἀποστῆναι, τὴν ἐταῖραν ἐξορίζουσι. Τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ εὐπορία τῶν χρημάτων. Κηδόμενος ^ατοῖνυν ἡμῶν ὁ δεσπότης, καὶ ἀπαλλάττων ἡμᾶς τῆς ἐντεῦθεν βλάβης, C ἀφαιρεῖται ἡμῶν τὰ χρήματα. Μὴ τοῖνυν νομίζωμεν πενίαν ἔειναι κακόν· ἀμαρτία κακὸν μόνον. Οὐδὲ γὰρ ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν καθ' ^αἑαυτόν· τῷ θεῷ εὐαρεστέιν ἀγαθὸν μόνον. Τὴν πενίαν τοῖνυν ζητῶμεν, ταύτην διώκωμεν· οὕτω τοῦ οὐρανοῦ ἐπιληψόμεθα, οὕτω τῶν ^αἄλλων ἀγαθῶν ἐπιτευχόμεθα· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^βἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἄμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΛΔ.

311

¹ Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοιτες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσι-τελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

ΚΑΚΟΝ ^αμὲν ἡ ἀναρχία, καὶ πολλῶν ὑπόθεσις συμφορῶν, καὶ ἀρχὴ ἀταξίας καὶ ^βσυγχύσεως. Ὡσπερ γὰρ, ἂν χοροῦ B τὸν κορυφαῖον ἀνέλῃς, οὐχὶ κατὰ μέλος καὶ ^γκατὰ τάξιν ὁ χορὸς ἔσται, καὶ φάλαγγος στρατοπέδου τὸν στρατηγὸν ^δἂν ἀποστήσης, οὐκέτι ρυθμῷ καὶ τάξει τὰ τῆς παρατάξεως ἔσται, καὶ

1 CAP. XIII. v. 17.

¹ εἰσελθεῖν om. Veron. post οὐρανῶν transp. A. ^α οὐ χαίρεις (χαίρει A.) ὅτι] καὶ οὐ χαίρεις ἐν πενίᾳ ὧν, ὅτι K.Q. Sav. cet. ^β ἀπάγουσα K.Q. ^γ φησι] ἔλεγε K.Q. ^δ ἀφείλατο R. et a pr. m. O. Mox σε om. K.Q. ^ε τοῖνυν ἡμῶν] ἡμῶν τοῖνυν K.Q. τοῖνυν καὶ ἡμῶν Edd. in vitis libris. ^ς εἶναι κ.] Sic K.N.O.Q. κ. εἶναι Edd. ^ζ ἑαυτὸ K.O.Q. ἑαυτῷ A.R. Statim τὸ τῷ O. ^η ἄλλων] ἐν οὐρανοῖς K.Q. Sav. cet. ^θ ἐπιτυχεῖν] ἀξιώθηται K.Q. Post τιμὴ add. καὶ προσκύνησις iidem. HOM. XXXIV. CODICES A.K.N.P.Q.R. ^α μὲν ab alia m. in ras. N. Post ἀναρχία add. πανταχοῦ K.Q. Sav. cet. Mox συμφορῶν ὑπόθ. hoc ord. K.N.Q. ^β συγχύσεως] + μάστιγας δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ τοσούτων ἐπισφαλεστέρα ἐστίν, ὅσον καὶ τὸ τῆς ἀρχῆς (+ ταύτης K.Q.) μέizon καὶ ὑψηλότερον K.Q. Sav. cet. ^γ κατὰ om. A.P. Veron. ^δ ἂν om. A. Veron.

πλοίου τὸν κυβερνήτην ἔαν περιέλῃς, καταδύσεις τὸ σκάφος· οὕτω καὶ ποιμινίον τὸν ποιμένα ἔαν ἀποστήσῃς, πάντα ἀνέτρεψας καὶ ἡφάνισας. Κακὸν μὲν οὖν ἡ ἀναρχία, καὶ ἀνατροπῆς ὑπόθεσις, κακὸν ἔδ' οὐχ ἦττον καὶ ἡ ὑπέιθεια τῶν ἀρχομένων·
 C τὸ αὐτὸ γὰρ γίνεται πάλιν. Λαὸς γὰρ ἄρχοντι μὴ πειθόμενος, ὁμοίός ἐστι τῷ μὴ ἔχοντι, τάχα ἔδ' καὶ χείρων· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἡ καὶ συγγνώμην ἔχουσιν ὑπὲρ τῆς ἀταξίας, ἐνταῦθα δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ καὶ κολάζονται. Ἄλλ' ἴσως ἐρεῖ τις, ὅτι ἔστι καὶ τρίτον κακὸν, ὅταν ὁ ἄρχων ᾖ κακός. Οἶδα καὶ γὰρ, καὶ οὐ μικρὸν τοῦτο κακὸν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναρχίας πολλῶν ἡ κακίον· κρεῖττον γὰρ ὑπὸ μηδενὸς ἄγεσθαι ἢ ὑπὸ κακοῦ ἄγεσθαι. Ὁ μὲν γὰρ πολλὰ-
 D κιν- μὲν ἐσώθη, πολλάκις δὲ ἐκινδύνευσεν· οὗτος δὲ πάντως κιν-
 D δυνεύσει, εἰς βάραθρα ἀγόμενος. Πῶς οὖν ὁ Παῦλός φησι, “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέεικετε,” ὁ Ἀνωτέρω εἰπὼν, “Ὡν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμῆσθε τὴν πίστιν,” τότε εἶπε, “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, ἡ καὶ ὑπέεικετε.” Τί οὖν, φησὶν, ὅταν πονηρὸς ᾖ; ἡ μὴ πειθώμεθα; Πονηρὸς, πῶς λέγεις; εἰ μὲν πίστεως ἔνεκεν, ἡ φύγε αὐτὸν καὶ παραιτησά, μὴ μόνον ἂν ἄνθρωπος ᾖ, ἀλλὰ καὶ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ κατιών· εἰ δὲ βίου ἔνεκεν, μὴ περιεργάζου. Καὶ τοῦτο οὐκ οἰκο-
 312 θεν λέγω τὸ ὑπόδειγμα, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θείας γραφῆς. Ἄκουε ἡ γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ² “Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.” Πρότερον εἰπὼν ἡ περὶ αὐτῶν δεινὰ πολλὰ, τότε φησὶν, “Ἐπὶ τῆς Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν. Πάντα οὖν, ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε.” Ἐχουσι, φησὶ, (602) τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ βίου εἰσὶν ἀκαθάρτου. Ἀλλὰ μὴ τῷ βίῳ, ἀλλὰ τοῖς λόγοις ἡ πρόσεχε· τῶν μὲν γὰρ ἡθῶν ἔνεκεν οὐδεὶς ἂν βλαβεῖν. Τί δήποτε; Ὅτι καὶ δῆλα πᾶσιν ἔστι, καὶ οὐδὲ
 B αὐτὸς, καὶ μυριάκις ἡ πονηρὸς, πονηρὰ διδάξει ποτέ. Πίστεως δὲ ἔνεκεν, οὔτε δῆλόν ἐστιν ἅπασιν, ὅ τε πονηρὸς οὐ παραιτήσεται διδάσκειν· ἐπεὶ καὶ τὸ, ³ “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε,” περὶ βίου ἐστίν, οὐ περὶ πίστεως· τὸ γοῦν ἐπαγόμενον τοῦτο

² Matth. xxiii. 2, 3.

³ Ibid. vii. 1, 3.

ἔ ἂν P. Mox καταδύσεις K. ἡ δὲ om. K.Q. ἔ δὲ om. P. Veron. ἡ καὶ] καὶ K.N.Q. Sav. cet. Mox περὶ pro ὑπὲρ K.N.Q. ἡ τις] + ἡμῖν K.Q. Sav. cet. invitis Cat. Mut. ἡ κακίστον K.Q. ἡ ἄρχεσθαι K.Q. ἡ μὲν om. N.P. Veron. ἡ κινδυνεύει P. Mox βάραθρον A.N. invito Mut. ἡ ἀνωτέρω P. ἡ καὶ ὑπέεικετε om. K.N.Q. Mox φησὶν om. K.Q. ἡ μὴ] καὶ μὴ K.Q. Sav. cet. invita Cat. ἡ φεύγε K.N.P.Q. Sav. cet. invita Cat. ἡ ἂν] εἰ A. Veron. ἂν om. R. Mox εἰ pro ἡ R. ἡ γὰρ om. A. ἡ περὶ αὐτῶν δ. π.] Sic K.N.Q. πολλά om. P. Veron. δ. περὶ αὐτῶν π. A.R. δ. π. περὶ αὐτῶν Sav. cet. ἡ προσέχετε A.K.Q. Sav. cet. ἡ ἔστι om. K.Q. Mox εἴη pro ἡ K.N.Q.

δηλοί. “Τί ἔτι γὰρ βλέπεις, φησί, τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;” “Πάντα οὖν ὅσα ἂν λέγωσιν ὑμῖν, ἴψῃ φησί, ποιεῖν, ποιεῖτε.” τὸ δὲ ποιεῖν ἔργων ἐστίν, οὐ πίστεως. “κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε.” Ὁρᾷς ὅτι οὐ περὶ δογμάτων ἐστίν, ἀλλὰ περὶ βίου καὶ ἔργων; ὁ Ἄλλ’ ὁ Παῦλος πρότερον συν- C ἐστήσεν αὐτοὺς, καὶ τότε ἐφησί· “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέκτετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντας.” Ἀκουέτωσαν καὶ οἱ ἄρχοντες, μὴ μόνον οἱ ἀρχόμενοι· ὅτι ὥσπερ πειθιμίους εἶναι δεῖ τοὺς ἀρχομένους, οὕτω καὶ τοὺς ἀρχοντας ἀγρύπνους εἶναι καὶ νηφελίους. Τί λέγεις; ἀγρυπνεῖ, κίνδυνον ἔχει κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς, ὑπόκειται ταῖς τιμωρίαις τῶν σῶν ἀμαρτημάτων, καὶ διὰ σέ τοσούτῳ ἐστὶν ὑπεύθυνος φόβῳ, ἵν’ οὐδὲ ῥαθυμῆς καὶ ἀκκίζῃ καὶ βάναιστος εἴ; Διὰ τοῦτό φησιν· “Ἰνα μετὰ χαρᾶς D τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.” Ὁρᾷς ὅτι τὸν ἀρχοντα καταφρονούμενον οὐκ ἀμύνεσθαι χρή· ἀλλ’ ἡ πολλὴ ἄμυνα ὀκλαῦσαι καὶ ῥστενάξαι; Ἐπεὶ καὶ ἱατρὸν καταφρονούμενον ἁ παρὰ τοῦ κάμνοντος, οὐκ ἐν ἀμύνασθαι, ἀλλὰ καὶ κλαῦσαι καὶ στενάξαι· ἂν δὲ στενάξῃ, φησὶν, ἐκεῖνος, ἀμύνεται σε ὁ θεός. Εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων στενάζοντες ἐπισπώμεθα τὸν θεόν, ὑπὲρ τῆς ἁτῶν ἄλλων ἀπονοίας καὶ καταφρονήσεως στενάζοντες, οὐ πολλῶ μᾶλλον; Ὁρᾷς ὅτι οὐκ ἀφήσιν αὐτὸν εἰς ὕβρεις ἐξάγεσθαι; ὁρᾷς ὅση ἡ 313 φιλοσοφία; Στενάξῃν δεῖ τὸν καταφρονούμενον, τὸν καταπατούμενον, τὸν διαπτύμενον. Μὴ ῥθαρρήσῃς ὅτι σε οὐκ ἀμύνεται· ὁ γὰρ στεναγμὸς πάσης ἀμύνῃς χείρων. Ὅταν γὰρ αὐτὸς μηδὲν ὀνήσῃ στενάζων, καλεῖ τὸν δεσπότην· καὶ καθάπερ ἐπὶ διδασκάλου καὶ τροφῆς, ὅταν ἐκεῖνον μὴ ἀκούῃ τὸ παιδίον, καλεῖται ὁ αὐστηρότερον προσφερόμενος, οὕτω καὶ ἐν-

γ γὰρ om. A. Veron. Mox φησί om. K. Q. φησί om. N. ἔργον Veron. operis Mut. τὸ δὲ — πίστεως om. A. ὅτι] πῶς K. Q. Mox ἐστὶν om. A. Post ἐστὶν add. ὁ λόγος K. Q. Sav. cet. καὶ om. A. ἄλλ’] ἄλλως δὲ καὶ K. Q. Mox πρῶτον K. N. Q. φησί] εἶπεν K. Q. αὐτοῖ] οὗτοι Veron. εἶτα ἐπήγαγεν, αὐτοὶ K. Q. καὶ om. K. N. Q. εἶναι om. P. Veron. εἶναι bis om. Cat. Mox νηφαλέους N. νηφαλείους A. Cat. κινδύνους K. N. Q. Sav. cet. ἐστὶν ὑπ. φ.] φ. ἐστὶν ὑπ. K. N. Q. ἵν’ οὐδὲ] Sic omnes. καὶ σὺ Edd. εἰ] + καὶ οὐ βούλει πείθεσθαι K. Q. Sav. cet. φησιν] προστίθῃσι λέγων iidem. κλαῦσαι] τὸ κλ. N. Sav. cet. ῥστενάξαι] + ποιεῖ A. Veron. + ἐστίν; εἰκότως K. Q. Sav. cet. Additamento carent N. O. R. Mut. παρὰ] Sic A. K. P. Q. R. ὑπὸ Edd. καὶ (καὶ om. N.) κλαῦσαι — ἀμύνεται (ἀμύνεται A. Veron. ἀμύνεται R.) δακρύσαι καὶ ἀνομῶσαι. ὥστε ἐὰν στενάξῃ ὁ ἄρχων, ἀμύνεται K. Q. Sav. cet. τῶν om. K. N. Q. φιλανθρωπία K. N. Q. καταπονούμενον K. N. Q. ῥθαρρήσεις A. et a pr. m. P. θαρρήσης N. ἐκεῖνον μὴ] μὴ ἐκεῖνου K. N. Q.

ταῦθα. Βαβαί, πόσος ὁ κίνδυνος; τί ἂν τις γένοιτο πρὸς τοὺς ἀθλίους, τοὺς ἐπιρρίπτοντας ἑαυτοὺς τοσαύτῃ τιμωριῶν ἀβύσσο; Πάντων ὧν ἄρχεις γυναικῶν ²καὶ παίδων καὶ ἀνδρῶν σὺ λόγον δίδως· τοσοῦτῳ πυρὶ τὴν κεφαλὴν ὑποτίθης. ³Θαυμάζω εἴ τινα ἔστι τῶν ἀρχόντων ⁴σωθῆναι, πρὸς τῇ τοσαύτῃ ἀπειλῇ καὶ τῇ παρουσίᾳ ῥαθυμίας ὁρῶν ἔτι καὶ ἐπιτρέχοντάς ⁵τινας, καὶ ἐπιρρίπτοντας ἑαυτοὺς ⁶τῷ τοσοῦτῳ ὄγκῳ τῆς ἀρχῆς. Εἰ γὰρ οἱ ἀνάγκη ἐλκόμενοι οὐδεμίαν ἔχουσι ⁷καταφυγὴν οὐδὲ ἀπολογίαν, κακῶς τὸ πρᾶγμα οἰκονομοῦντες καὶ ἀμελοῦντες· ἐπεὶ καὶ Ἰσραὴλ ἀνάγκη εἰλκύσθη καὶ ἐκινδύνευσεν, καὶ Μωϋσῆς πάλιν ἐκινδύνευσεν, ⁸πολλάκις παραιτησάμενος· καὶ Σαοὺλ ἑτέραν ἐμπιστευθεὶς ἀρχὴν, μετὰ τὸ παραιτήσασθαι ἐκινδύνευσεν, ⁹ἐπειδὴ κακῶς αὐτὴν ὑποκόννησε· πόσῳ μᾶλλον οἱ σπουδὴν ταύτην ¹⁰τιθέμενοι καὶ ἐπιρρίπτοντες ἑαυτοὺς; ὁ ¹¹δὲ τοιοῦτος πολλῶ πλεόν ἑαυτὸν ἀποστερήσει πάσης συγγνώμης. Δεδοικέναι γὰρ χρὴ καὶ τρέμειν, καὶ διὰ τὸ συνειδὸς καὶ διὰ τὸν ὄγκον τῆς ἀρχῆς, καὶ οὔτε ἐλκομένους ἅπαξ παραιτεῖσθαι, οὔτε μὴ ἐλκομένους ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ ¹²καὶ φεύγειν προορῶντας τοῦ ἀξιώματος τὸ μέγεθος· κατασχεθέντας δὲ, πάλιν τὴν ¹³εὐλάβειαν ἐπιδείκνυσθαι χρὴ. Μηδὲν ¹⁴ἄμετρον. Πρὸ τοῦ γενέσθαι προαισθόμενος, ἀναχώρει, ¹⁵πεῖθεσαντὸν ἀνάξιον εἶναι τοῦ πράγματος· ¹⁶συλληφθεὶς πάλιν, ὁμοίως εὐλαβῆς ἔσο, πανταχοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπιδεικνύμενος.

⁴ “Προσεύχεσθε, Ῥησι, καὶ περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεισθαι.” Ὁρᾷς ὅτι ταῦτα ἀπολελόγηται ὡς πρὸς λελητημένους πρὸς ¹⁷αὐτὸν γράφων, ὡς πρὸς ἀποστρεφόμενους, ὡς πρὸς πα- (603)
¹⁸314 ραβὰτὴν διακειμένους, ¹⁹οὐκ ἀνεχομένους οὐδὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκοῦσαι; Ἐπεὶ οὖν παρὰ τῶν μισούντων ²⁰αὐτὸν ταῦτα ἀπῆτει, ἅπερ ἂν παρὰ τῶν φιλούντων οἱ λοιποὶ πάντες, τούτου ἕνεκεν ²¹τοῦτο τίθησιν ἐνταῦθα, λέγων· “Πεποίθαμεν ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν.” Μὴ γάρ μοι τὰς κατηγορίας εἶπης· τὸ συνειδὸς

4 v. 18.

¹ εἶπε ex corr. N. ² καὶ παίδων καὶ ἀνδρῶν] Sic omnes. καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων Edd. Mox ὑποτίθεις A. ³ θαυμάζει A. ⁴ σωθῆναι] + ποτε K.Q. Sav. cet. ⁵ τινες om. K.N.Q. inclusum a Sav. τινες καὶ ἐπὶ. om. A. ⁶ τῷ om. K.N.Q. ⁷ καταφυγὴν] συγγνώμην K.Q. Sav. cet. Statim καὶ ἀπ. Veron. ⁸ πολλάκις] καίτοι πολλάκις iidem. ⁹ ἐπεὶ P. ¹⁰ θέμενοι A. ¹¹ δὲ] γὰρ N.Q. Sav. cet. δὲ om. K. Mox ἀποστρεφεί K.N.Q. Sav. cet. ¹² καὶ om. K.Q. Post φεύγειν add. μὲν K.Q. Sav. cet. ¹³ εὐσέβειαν K. ¹⁴ ἄμετρον] + ἔστω, πάντα κατὰ τάξιν γινέσθω K.Q. Sav. cet. ¹⁵ πισθεὶς K.N.Q. Sav. cet. ¹⁶ συλληφθεὶς] + δὲ P. Mox πανταχοῦ K.Q. ¹⁷ Ῥησι, καὶ om. K. inclusum a Sav. φησὶ om. Q. καὶ om. A. ¹⁸ αὐτοὺς A. Veron. ¹⁹ οὐκ] καὶ οὐκ K.Q. Sav. cet. ²⁰ αὐτῶν R. Mox ἅπερ om. A. Statim [ἂν] Sav. ἂν om. K.Q. ²¹ τοῦτο τίθησιν ἐνταῦθα] Sic omnes. ἐνταῦθα τίθησι τοῦτο Edd.

ἡμῶν, φησὶν, οὐδὲν ἡμᾶς καταβλάπτει, οὐδὲ συνίσμεν ἑαυτοῖς ὅτι ἐπεβουλευσαμεν ὑμῖν. “Πεποιθήκαμεν γὰρ, φησὶν, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν ἐν ᾧ πᾶσιν.” οὐκ ἐν ἔθνικοις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ὑμῖν. Οὐδὲν μετὰ καπηλείας, ² οὐδὲν μετὰ ὑποκρίσεως πε- B ποιήκαμεν· εἰκὸς γὰρ ἦν αὐτὸν ταῦτα ὑδιαβάλλεσθαι. ⁵ “Κατη- χήθησαν γὰρ, ² φησὶ, περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις.” Οὐχ ὡς ἐχθρὸς, ³ φησὶν, οὐδὲ ὡς πολέμιος ⁴ ταῦτα γράφω, ἀλλ’ ὡς φίλος· ⁵ καὶ τοῦτο καὶ ἐκ τοῦ ἐξῆς δηλοῖ. ⁶ “Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.” Τοῦτο σφόδρα φιλοῦντος ἦν αὐτοὺς, τὸ ⁷ οὕτως εἷξασθαι, ἑλθὲν μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ πάσης σπουδῆς· ὥστε με, ⁸ φησὶ, ταχέως ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Τοῦτο μηδὲν ἑαυτῷ συνειδότος ἐστὶ, τὸ σπουδάζειν ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς, καὶ παρακαλεῖν αὐτοὺς εὐχεσθαι C εὐπὲρ αὐτοῦ. Τοῦτου ἕνεκεν πρῶτον παρ’ αὐτῶν αἰτήσας τὰς εὐχὰς, τότε καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ⁹ ἐπέυχεται πάντα τὰ ἀγαθὰ. ¹ “Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης,” ² ἰφησί. ³ Μὴ τοίνυν διαστατιάζετε πρὸς ἡμᾶς. “Ὁ ἀναγαγὼν ἐκ τῆς γῆς τὸν ποιμένα τῶν ⁴ προ- βάτων.” Περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦτο εἴρηται. “Τὸν μέγαν.” ⁵ Ἄλλη προσθήκη. Ἐνταῦθα πάλιν μέχρι τέλους τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῖς λόγον ⁶ βεβαιοῦται. “Ἐν αἵματι δια- θήκης αἰωνίου, τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ⁷ καταρτίσαι D ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ.” Πάλιν μαρτυρεῖ αὐτοῖς μεγάλα· τὸ γὰρ ⁸ καταρτίζεσθαι ἐστὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον, εἶτα πληρούμενον. Καὶ ἐπέυχεται αὐτοῖς· ὅπερ ἐστὶ ποθοῦν- τος. ⁹ Καὶ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις ἐπιστολαῖς ἐν τοῖς προοιμίοις εὐχεται, ἔνταῦθα δὲ ἐν τῷ τέλει. “Ποιῶν, φησὶν, ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ¹⁰ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς ¹¹ αἰῶνας. Ἀμήν.”

5 Act. xxi. 21.

6 v. 19.

7 v. 20.

8 v. 21.

¹ ἡμᾶς (ἡμῶν A.) καταβλάπτει] ἡμῶν καταγινώσκει K. Q. Sav. cet. Statim οὐδὲν σ. N. ² πᾶσι] + καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. ἄρα (ἄρα om. N. P.) K. N. P. Q. Sav. cet. invito Mut. ³ οὐδὲ A. P. ⁴ διαβάλλεσθαι] + καὶ ὅτι διεβέβλητο, ἀκουε Ἰακώβου λέγοντος K. Q. Sav. cet. ⁵ φησὶ om. iidem. post σου transp. N. ⁶ φησὶν] τοίνυν K. Q. ⁷ γράφω (γράφω τ. A. P. R.) ἀλλ’ ὡς φ.] ἀλλ’ ὡς φ. τ. γράφω K. N. Q. ⁸ καὶ om. P. ⁹ οὕτως] + ἀεῖον K. Q. Sav. cet. ¹⁰ ἀλλὰ μὴ ἀ.] μὴ ἀ. φησὶν iidem. Mox πάσης om. K. Q. ¹¹ φησὶ om. K. Q. Sav. cet. ¹² ὑπὲρ] περὶ N. ¹³ ἐλθὲν μὴ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετὰ πάσης σπουδῆς· ὥστε με, φησὶ om. K. Q. ¹⁴ προβάτων] + τὸν μέγαν K. N. Q. Mut. Mox τὸν μέγαν om. K. N. Q. ¹⁵ ἀλλ’ ἡ Veron. ἀλλ’ ἡ πάλιν] ἀλλ’ ἡ προσθήκη πάλιν ἐνταῦθα. ἐπὶ πλέον K. Q. ¹⁶ διαβεβαιοῦται K. Sav. cet. ¹⁷ καταρτίσαι P. καταρτίζομενον K. N. Q. Sav. cet. Statim ἐστὶ om. K. Q. ¹⁸ ἔχον, εἶτα πλ.] πίστεως K. ἐστὶ τέως Q. ¹⁹ καὶ] + ὅρα K. Q. Sav. cet. ²⁰ ἐνταῦθα—τέλει om. A. ²¹ Desinit Codex R. ²² αἰῶνας] + τῶν αἰώνων A. K. N. Q. Sav. cet. invito Mut.

315 ⁹ “Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἔπέστεila ὑμῖν.” Ὁρᾷς ὅτι ὁ μηδενὶ ἐπέστεila, τοῦτο τούτοις ἐπιστέλλει; Καὶ ἡ γὰρ οὐδὲ ἐνοχλῶ ὑμᾶς, φησὶ, τῇ μακρολογίᾳ. Οἶμαι αὐτοὺς οὐ πάννυ πρὸς τὸν Τιμόθεον ἔχειν ἀπεχθῶς, ὅθεν καὶ αὐτὸν ἔπρο-εστήσατο. ¹⁰ “Γινώσκετε ἡ γὰρ, φησὶ, τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ’ οὗ, ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ὄψομαι ὑμᾶς.” “Ἀπολελυμένον,” ἔφησιν· πόθεν; Οἶμαι αὐτὸν εἰς δεσμωτή-ριον ἐμβεβλησθαι· ἢ, εἰ μὴ τοῦτο, ἀπὸ Ἀθηνῶν ἀπολελυμένον· B καὶ γὰρ ^d καὶ τοῦτο ἐν ταῖς Πράξεσι κεῖται. ¹¹ “Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἀγίους. Ἀσπά-ζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.” Ὁρᾷς πῶς δείκνυσιν τὴν ἀρετὴν οὕτε ἐκ θεοῦ τὸ ὄλον, οὕτε ἐξ ἡμῶν ἴμόνον γεγεννημένην; Πρῶτον, τῷ εἰπεῖν, “Καταρ-τίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἁγαθῷ” ἔχετε μὲν, φησὶν, ἀρετὴν, δεῖσθε δὲ πληρώσεως. ^h Τί ἐστίν, “ἔργῳ καὶ λόγῳ ἁγαθῷ;” “Ὡστε καὶ βίον ὀρθὸν ἔχειν καὶ δόγματα. ⁱ Κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ.” “Ἐνώ- C πιον αὐτοῦ,” φησὶν· αὕτη γὰρ ἡ μεγίστη ἀρετὴ, ποιεῖν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ τὸ εὐάρεστον· καθὰ καὶ ὁ προφῆτης λέγει· ¹² “Καὶ (604) κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.” Τοσαῦτα δὲ γράψας, ὀλίγα ^m αὐτὰ ἔφησεν εἶναι πρὸς ἃ ἔμελλε λέγειν· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ φησι, ¹³ “Καθὼς ἔγραψα ὑμῖν ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.” Καὶ ὅρα αὐτοῦ τὴν σοφίαν. Οὐ λέγει, παρακαλῶ ὑμᾶς, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου D τῆς παραινέσεως, ἀλλὰ, “οὗ τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως” τουτ-ἐστι, τῆς παραμυθίας, τῆς προτροπῆς. Οὐκ ἔχει τις, φησὶ, πρὸς τὸ μῆκος ἀπαγορεύσαι τῶν λεχθέντων. P Τοῦτο γὰρ ἦν ὁ

9 v. 22.

10 v. 23.

11 v. 24, 25.

12 Psal. xvii. 25.

13 Ephes. iii. 3, 4.

^t ἀνέχεσθαι A.N. Veron. ^v ἀπέστεila A.P. ^w ὅτι om. A. Veron. Mox ἀπέσταλκε pro ἐπέστεile iidem. ^x γὰρ] + διὰ βραχέων, φησὶν, ἐπέ-στεila· τουτέστιν K.Q. Sav. cet. Mox φησὶ om. iidem. ^y οὐδὲν A. Mox ὑμῖν Veron. ^z παρεστήσατο Veron. ^a γὰρ, φ. om. K.Q. ^b ἂν N. ^c φησὶ om. K.N.Q. αὐτὸν pro φησὶ P. Post πόθεν add. λέγει K.Q. ^d καὶ om. A. ^e ἐκ τοῦ θ. N.Q. Sav. cet. ^f μόνον P. Statim κατορθουμένην; τῷ γὰρ εἰπεῖν K.Q. Sav. cet. ^g ἁγαθῷ] + καὶ τὰ ἔξης, τοῦτο δηλοῖ· ὥσει ἔλεγεν iidem. Mox φησὶν om. iidem. ^h τί ἐστίν—ἔχειν] εἰπὼν δὲ ἔργῳ (+ καὶ λόγῳ Sav. cet.) ἁγαθῷ, ἔδειξεν ὅτι καὶ β. ὁ. ἔχειν δεῖ iidem. ⁱ κατὰ (κατὰ om. N.) τὸ θ. αὐτοῦ] καλῶς δὲ προσέθηκε τὸ iidem. ^k ὑμῖν] + φησὶ N. ^l ἐνώπ. αὐτοῦ om. P. Statim ἐνώπ. αὐτοῦ, φ. om. K.N.Q. Mut. inclusum a Sav. ^m αὐτὰ om. N. Post εἶναι add. σύγκρισιν ποιῶν K.Q. Sav. cet. ⁿ ἀνέ-χεσθαι A.N. ^o τοῦ λ. om. P. Veron. ἀλλὰ τοῦ λ. τῆς π. om. A. ^p τοῦ-το γάρ] τί οὖν; καὶ τοῦτο K.Q. Sav. cet. Mox ἀναστρέφεισθαι A.

ἐποίει αὐτοὺς ἀποστρέφειν; ὁ οὐχί· οὐ μὴν βούλεται τοῦτο ἐνδείξασθαι. Τούτέστιν, εἰ καὶ ὀλιγοψυχεῖτε· τῶν γὰρ τοιούτων ἴδιον τὸ μὴ ἀνέχεσθαι λόγου μακροῦ. “Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μεθ’ οὗ, ἐν τάχῳ ἐρχεται, ὁψομαι ὑμᾶς.” Τοῦτο ἱκανὸν αὐτοὺς πείσαι καθυφεῖναι, εἰ ἔτοιμός ἐστιν ἔλθῃν μετὰ τοῦ μαθητοῦ. “Ἀσπάσασθε τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους.” Ὅρα πῶς αὐτοὺς ³¹⁶ ἐτίμησεν, εἶγε ἐκείνοις ἐπέστελλεν ἄντ’ ἐκείνων. “Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐκ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἄμην.” Ὅπερ ἦν κοινὸν ἁπάντων. Ἡ χάρις δὲ πῶς γίνεται μεθ’ ἡμῶν; Ἄν μὴ ὑβρίσωμεν εἰς τὴν εὐεργεσίαν, ἂν μὴ ῥάθυμοι γενώμεθα περὶ τὴν δωρεάν. “Τί ἐστιν ἡ χάρις; Ἡ ἄφεςις τῶν ἁμαρτιῶν, ἡ κάθαρσις· αὕτη μεθ’ ἡμῶν ἐστι. Ὅτις γὰρ, φησὶν, ὑβρικῶς δύναται φυλάξαι τὴν χάριν, καὶ οὐκ ἀπόλλυσιν αὐτήν; Οἷον, ἐχαρίσατό σοι τὰ ἁμαρτήματα· πῶς οὖν ἔσται B μετὰ σοῦ ἡ χάρις, ἢ ἡ εὐδοκίμησις, ἢ ἡ τοῦ πνεύματος ἐνέργεια; Ἄν διὰ τῶν ἀγαθῶν πράξεων αὐτὴν ἐπισπάσῃ. Τοῦτο γὰρ ἡ πάντων αἴτιον τῶν ἀγαθῶν, τὸ παραμένειν ἡμῖν αἰεὶ τὴν χάριν τοῦ πνεύματος· αὕτη γὰρ πρὸς ἅπαντα ἡμᾶς ὁδηγεῖ· ὥσπερ οὖν ὅταν ἀποπτῇ ἡμῶν, ἀπόλλυσιν ἡμᾶς καὶ ἐρήμους ποιεῖ.

^d Μὴ δὲ αὐτὴν ἀποκρουσώμεθα· ἐν ἡμῖν ὁ γὰρ ἐστι καὶ μένειν αὐτήν, καὶ ἀπελθεῖν. Τὸ μὲν γὰρ, ὅταν τὰ οὐράνια λογίζώμεθα, γίνεται· τὸ δὲ, ὅταν τὰ βιωτικά. ¹⁴ “Ὁ ὁ κόσμος, C φησὶν, οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό.” Ὅρῃς ὅτι οὐκ ἔστι κοσμικῆς ψυχῆς ἔχειν αὐτό; Ἡ πολλῆς τοίνυν ἡμῖν δεῖ τῆς σπουδῆς, ὥστε αὐτὸ κατασχεθῆναι παρ’ ἡμῶν, ὥστε πάντα τὰ ἡμέτερα οἰκονομεῖν, καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ ποιεῖν καὶ ἐν εἰρήνῃ πολλῇ. Ὡς περ γὰρ τὴν ἐξ οὐρίων πλέουσιν ναῦν οὐκ ἔστιν οὔτε ἐμποδισθῆναι, οὔτε βαπτισθῆναι,

¹⁴ Joan. xiv. 17.

^a οὐχὶ om. N.P. Mut. οὐχί·—ὀλιγοψυχεῖτε· οὐδαμῶς· ἀλλ’ οὐ βούλεται αὐτοῖς ἐνδείξασθαι, καὶ εἰπεῖν ὅτι ὀλιγοψυχεῖτε K.Q. Sav. cet. ἔλθῃν μετὰ τ. μ.] μετὰ τ. μ. ἐλθεῖν K.N.Q. ἔπεστελλεν K.N.Q. Sav. cet. ἄμην om. Veron. ἁπάντων] + τοῦτο ὑστερον εἶπεν K.Q. Sav. cet. τί] καὶ τί K.N.Q. Sav. cet. Post χάρις add. φησὶν K.Q. Sav. cet. αὕτη] + γὰρ K.Q. Sav. cet. τίς γὰρ, φ. ὑβρικῶς] δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· οὐδεὶς ὑβριστικός K.Q. ἢ ἡ] Sic N. Mut. ἢ om. A.P. Veron. τούτέστιν, ἡ K.Q. Sav. cet. ἐάν (ἀν Edd. invitis libris)] + μὴ N. Mut. et ex corr. A. receptum a Sav. cet. ἀλλ’ ἢ ἐάν K.Q. Mox ἔργων pro πράξεων N. π. αἰτίων] αἴτιον π. K.N.Q. [γὰρ] Sav. γὰρ om. K.Q. Mox ἁπαντας A. ἩΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐν ἡμῖν μένειν ποιεῖ τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος πλὴν τῶν ἀγαθῶν πράξεων, καὶ τοῦ τείνειν πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν διάνοιαν. Veron. γὰρ om. K.Q. αὐτό] + κόσμον τὸν πονηρὸν καὶ αἰσχροὺς βίον καλεῖ K.Q. Sav. cet. τὸ ἔχειν Edd. τὸ deest in omnibus. π. τοίνυν] οὐκοῦν π. K.Q. Statim δέεται pro ἡμῖν δεῖ N.

ἔως ἂν ἀπολαύῃ δεξιῶν τοῦ πνεύματος καὶ διηνεκοῦς, ἀλλὰ ^κ καὶ πολλὴν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπιδόσεως δόξαν παρέχεται τοῖς ^ι τε ναύταις, τοῖς τε ἐπιβάταις, τοὺς μὲν διαναπαύουσα, καὶ οὐκ
D ἐῶσα ταῖς κόπαις προσταλαιπωρεῖν, τοὺς δὲ παντὸς ἀπαλλάτ-
τουσα δέους, καὶ θέαμα ἡδιστον τὸν αὐτῆς παρεχομένη δρόμον·
οὕτω καὶ ψυχὴ τῷ θεῷ ὠχυρωμένη πνεύματι, πάντων μὲν ἔστιν
^ω ἀνωτέρα τῶν τρικυμιῶν τῶν βιωτικῶν, τὴν δὲ ^π ἐπὶ τὸν οὐρα-
νὸν φέρουσιν ὁδὸν σφοδρότερον ἐκείνης τέμνει τῆς ^ο νεῶς, ἅτε
οὐχ ὑπ' ἀνέμου παραπεμπομένη, ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παρακλήτου
πεπληρωμένα ἔχουσα τὰ ἰστία πάντα ^ρ καθαρά, καὶ πᾶν χαῦ-
νον καὶ διαλελυμένον ^ε ἐκβάλλει ἐκ τῆς διανοίας τῆς ἡμετέρας.
317 Ὡς περ γὰρ εἰς χαῦνον ^ι ἰστίον ἐμπίπτων ὁ ἄνεμος, οὐκ ἂν
ἐνεργήσειεν· οὕτως οὐδὲ τὸ πνεῦμα εἰς ^α χαῦνον ψυχὴν παρα-
μένειν ἀνέχεται, ἀλλὰ δεῖ πολλῆς τῆς ^ι τάσεως, τῆς σφοδρό-
τητος, ὥστε πεπυρωμένη ἡμῖν ^{εἶναι} τὴν διάνοιαν, καὶ παντα-
χοῦ τετάσθαι ἡμῶν τὰ ἔργα καὶ τετονῶσθαι. Οἶον, ὅταν εὐχώ-
μεθα, ^ω μετὰ πολλῆς τοῦτο τῆς τάσεως δεῖ ποιεῖν, ἀποτείνοντας
πρὸς τὸν οὐρανὸν τὴν ψυχὴν, οὐ σχοινίοις, ἀλλὰ προθυμίᾳ
σφοδρῇ. Ὅταν ἐλεῶμεν πάλιν, τάσεως ἡμῖν δεῖ, μήποτε φροντὶς
οἰκίας, καὶ προστασία παιδῶν, καὶ γυναικὸς ἐπιμέλεια, καὶ δέος
B πεινίας ^ε ἐπεισελθόν, χαυνώσῃ τὸ ἰστίον. Ἄν ^{γὰρ} τῇ τῶν μελ-
λόντων ἐλπίδι τείνωμεν αὐτὸ πάντοθεν, καλῶς δέχεται τοῦ
πνεύματος τὴν ἐνέργειαν· ἐκείνων δὲ τῶν ἐπικήρων καὶ ταλαι-
πύρων οὐδὲν εἰς αὐτὴν ἐμπεσεῖται, ἀλλὰ κἂν ἐμπέσῃ, αὐτὴν μὲν
οὐδὲν ἔβλαψεν, ἀπεκρούσθῃ δὲ ταχέως τῷ ^σ στεγανῷ, καὶ ἐξέ-
πεν ἀποτιναχθέν. Διὰ τοῦτο τοίνυν πολλῆς ἡμῖν δεῖ τῆς (605)
τάσεως· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ^α θάλατταν πλέομεν μεγάλην καὶ
εὐρύχωρον, πολλῶν μὲν θηρίων γέμουσαν, πολλῶν δὲ σκοπέ-
λων, πολλοὺς δὲ ἡμῖν χεიმῶνας τίκτουσαν, καὶ ἐξ αἰθρίας μέσης
C ^β χαλεπωτάτην ζάλην ἐπεγείρουσαν. Δεῖ τοίνυν, εἴγε βουλοί-
μεθα μετὰ εὐμαρείας πλεῖν καὶ ἀκινδύνως, τείνειν τὰ ἰστία,
τουτέστι, τὴν προαίρεσιν τὴν ἡμετέραν· ἀρκεῖ ^{γὰρ} ἡμῖν τοῦτο.

^ι ἂν om. K.N.Q. Statim ἀπολαύει A.K.N.Q. Mox διηνεκῶς pro καὶ διηνεκοῦς P.
^κ [καὶ] Sav. καὶ om. K.Q. Mox ἐμβολὴν pro κάθοδον K.Q. ^ι τε om. bis N.
^ω ἀνωτέρω A. Veron. Statim τῶν βιωτικῶν τρικυμιῶν N.P. ^π ἐπὶ τῶν οὐ-
ρανῶν A. ^ο νηὸς K.N.Q. ^ρ καθαρά] καὶ καθαρά K.Q. Sav. cet. Proximum
καὶ om. A. Veron. ^ε ἐκβάλλει — ἡμετέρας] ἐκ τῆς δ. ἐκβάλλει τῆς ἡμ. P.
ἀπὸ τῆς δ. τῆς ἡμ. ἐκβάλλει K.N.Q. ^ι ἰστίον ἐμπίπτων] ἐμπίπτων ἰστίον
K.N.Q. ^α χαῦνον A.K.N.Q. Sav. cet. ^ε στάσεως semper K. ^{εἶναι} ^{εἶναι}
+ χρὴ K.Q. Sav. cet. ^ω μετὰ — ποιεῖν] πολλῆς τῆς τάσεως (στάσεως K.)
δεῖ K.Q. τοῦτο om. N. Mox εἰς pro πρὸς K.N.Q. ^ε εἰσελθόν P. Statim
χαυνώσῃ N. ^{γὰρ} om. K.Q. Mox δέξεται iidem. ^σ στεγανῷ K.Q.
^α θάλασσαν K.N. ^β χαλ. ζ. ἐπεγείρουσαν] ζ. χαλ. ἐγείρουσαν K.N.Q.
^γ γὰρ om. K.Q.

Ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀβραάμ, ἐπειδὴ τὸν πόθον ἔτεινε πρὸς τὸν θεόν, καὶ τὴν προαίρεσιν παρέστησεν ἀπηρτισμένην, τίνος ἑτέρου ἐδέηθη; οὐδενός, ἀλλ', ¹⁵ "Ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην." Ἡ δὲ πίστις προαιρέσεως γνησίας ἐστίν. Ἀνήνεγκε τὸν υἱόν, καὶ μὴ σφάξας, τὴν τοῦ σφάζαντος ἀμοιβὴν ἐδέξατο, καὶ τοῦ ἔργου μὴ γενομένου ὁ μισθὸς ἐδίδοτο. Ἔστω τοίνυν ἡμῖν καθαρὰ τὰ ἱστία, μὴ πεπαλαιωμένα· D ¹⁶ "Πᾶν γὰρ τὸ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμοῦ." μὴ ἔκτετριμμένα, ὥστε στέγειν τοῦ πνεύματος τὴν ἐνέργειαν· ¹⁷ "Ψυχικός γὰρ ἄνθρωπος, φησὶν, οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος." Ὡς περ γὰρ τὰ τῶν ἁραχνῶν ὑφάσματα πνεύματος ῥίμην οὐκ ἂν δέξαιτο, οὕτως οὐδὲ ψυχὴ βιωτικὴ, οὐδὲ ἄνθρωπος ψυχικός πνεύματος χάριν δέξασθαι δυνήσεται ποτε. Ἐκείνων γὰρ οὐδὲν διεστήκασιν ἡμῶν οἱ λογισμοί, ὅψει μὲν μόνον ἀκολουθίαν σώζοντες, δυνάμει δὲ ἀπεστερημένοι πάσης. Ἄλλ' οὐ ³¹⁸ τὰ ἡμέτερα τοιαῦτα, ἢ ἐὰν νήφωμεν· ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐμπέσῃ, πάντα στέγει, καὶ πάντων ἐστὶν ἀνώτερος, ἡ πάσης ἱλιγγος ἰσχυρότερος. Ἔστω γὰρ τις πνευματικὸς ἀνὴρ, καὶ μυρία αὐτῷ συμπιπτέτω ^m δεινὰ· ἀλλ' οὐδενὶ τούτων ἀλίσκεται. ⁿ Καὶ τί λέγω; ἐπαγέσθω πενία, νόσος, ὕβρεις, λοιδορίαί, σκώμματα, πληγαί, ^o πᾶν εἶδος κολάσεως, πᾶν εἶδος χλευασίας καὶ ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων· ἀλλ' ὥς περ ἐκτὸς ὧν τῆς οἰκουμένης, καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπηλλαγμένος παθῶν, οὕτως ἀπάντων καταγελάσεται. Καὶ ὅτι οὐ κόμπος τὰ ῥήματα, πολλοὺς μὲν ^o οἶμαι B εἶναι καὶ νῦν· οἶον, τῶν τὰς ἐρημίας κατελιηφότων. Ἄλλ' οὐδὲν θαυμαστὸν, φησὶν. Ἐγὼ δὲ λέγω, καὶ τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνυπονοήτους ἄνδρας εἶναι τοιούτους. Εἰ δὲ βούλει, ^r τῶν πάλαι τινὺς ἐπιδείξαι δυνήσομαι. Καὶ ἵνα μάθῃς, ἐννόει μοι τὸν Παῦλον· τί μὲν οὐκ ἔπαθε δεινόν, τί δὲ οὐχ ὑπέστη; ἀλλὰ πάντα ἔφερε γενναίως. ^s Τοῦτον μιμησώμεθα· ^t οὕτω γὰρ ^v δυνησόμεθα πρὸς τοὺς λιμένας καταχθῆναι τοὺς ^w εὐδινούς μετὰ

15 Gen. xv. 6.

16 Hebr. viii. 13.

17 1 Cor. ii. 14.

^d ἑτ. ἐδέηθη] ἐδέηθη ἑτ. N. τίνος — ἐπίστευσε] οὐδενός ἐδέηθη ἑτ. ἐπίστευσε γὰρ, φησὶ K.Q. ^e σφαγέντος K. ^f ἡμῶν K.N.Q. Post καθαρὰ add. καὶ καινὰ K.Q. Sav. cet. ^g ἔκτετριμμένα P. ^h ἁραχνῶν K.N.Q. ⁱ ἡμῶν] αὐτῶν K.N.Q. ^k ἂν K.N.Q. ^l πάσης] καὶ πάσης K.Q. Statim ἱλιγγος Veron. πληγῆς N. Mut. πάσης ἱλ. ἰσχυρότερος om. A. ^m τὰ δεινὰ K.N.Q. Statim [ἀλλ'] Sav. ἀλλ' om. K.Q. ⁿ [καὶ] Sav. καὶ om. K.Q. Mox λοιδορία Q. ^o πᾶν εἶδος κολ. om. A. ^p ὕβρεως K.N.Q. ^q οἶμαι εἶναι] ἔχω δεῖξαι K.Q. εἶναι om. N. Mox τοὺς τὰς ἐρήμους κατελιηφότας K.Q. ^r τῶν] καὶ τῶν K.N. Sav. cet. ^s τοῦτον] + δὴ K.Q. Sav. cet. ^t οὕτω] καὶ οὕτω A. Mut. καὶ ἡμεῖς· οὕτω K.Q. Sav. cet. γὰρ om. P. Veron. Mut. ^v δυνησόμεθα] + καὶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ εὐαρεστήσαι, καὶ K.Q. Sav. cet. ^w εὐδινούς] Sic omnes. εὐδινοὺς ex corr. N. εὐδινοὺς Edd. Mox ἐμπορίας pro πραγματείας K.Q. Sav. cet.

πολλῆς τῆς πραγματείας. Τείνωμεν τοίνυν τὴν διάνοιαν ἡμῶν
 C πρὸς τὸν οὐρανόν, τῷ ^απόθῳ κατασχεθῶμεν ἐκείνῳ, τῷ πυρὶ
 περιβάλωμεν ἑαυτοὺς τῷ πνευματικῷ, τῇ φλογὶ ^γδιαζώσωμεν
 ἑαυτοὺς. Οὐδεὶς φλόγα ἐπιφερόμενος δέδοικε τοὺς ^αἀπαντῶν-
 τας· καὶ θηρίον ^βἢ, καὶ ἄνθρωπος, καὶ μυρίαι παγίδες, ἕως πε-
 πυρωμένος ^αἢ, πάντα ὑπεξίσταται, πάντα παραχωρεῖ. Ἀνύ-
 ποιτος ἢ φλόξ, ἀφόρητος ἢ πυρὰ, πάντα καταναλίσκει. Τοῦτο
 τὸ πῦρ περιβάλωμεν ἑαυτοὺς, ^βδόξαν ἀναπέμψαντες τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύ-
 ματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς ^γτοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

^α πόθῳ] + ἵνα μὴ N. ^γ διαζώσωμεν A.P. Veron. Ben. *salvemus* Mut. ^α ἀπα-
 τῶντας Veron. Sic, sed ^γ superscripto N. ^α ἢ] ἢς K.P.Q. Veron. ^β δ. ἀνα-
 πέμψαντες] καὶ δ. ἀναπέμψωμεν K. Sav. cet. ● ^γ τοὺς] + σύμπαντας N.Q.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD

HOMILIAS IN EPISTOLAM AD HEBRAEOS.

ARGUMENTUM.

TIT. ΤΟΥ 'ΕΝ 'ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ 'ΗΜΩΝ] Sic Sav. cet. Τοῦ μακαρίου A.K.R. Veron. Μοχ 'Ερμηνεία τῆς πρὸς 'Εβρ. ἐπιστολῆς R. Codex N. sic habet: Ὑπόθεσις καὶ αἰτιολογία τῆς ἐπιστολῆς κεφαλαιώδης. Ἰωάννου, cetera ut Sav. In O. titulus abest; sed ad calcem Argumenti legitur, Ὑπόθεσις καὶ αἰτία (sic) τῆς πρὸς 'Εβρ. ἐπιστολῆς. Pro πρεσβυτέρου Veron. habet πρεσβύτου, quod et in Cod. quodam Bodleiano (Misc. 32.) invenimus.

Ibid. lin. 6. Ἐκτεθείσα ἀπὸ σημείων κ. τ. εἰ. "Constantinus, cujus opera editi hi Commentarii, videtur is esse, ad quem scriptae sunt Epistolae cXLV. et cXLVI. [ccxxi. et ccxxv. Ed. Ben.] Sic enim ibi legitur in pluribus Codd. *Κωνσταντίνω*, non *Κωνσταντίω*. Atque ut quod sentio [dicam?], mallem et hic legi *Κωνσταντίω*, et illic *Κωνσταντίνω*. Neque enim circumstantiae illarum Epistolarum conveniunt Constantio, qui tum cum Chrysostomo vixit Cucusi; multoque probabilius est has Chrysostomi post mortem reliquias a Constantio, assiduo Joannis nostri comite, quam ab ullo alio edi potuisse. Ne quid tamen dissimulem, is, ad quem sunt illae duae Epistolae, magis [probabile?] est, ut fuerit Presbyter Antiochenus, quam Constantius, cujus sunt illae quinque ad finem Chrysostomicarum. Ceterum hic, sive Constantinus, sive Constantius, ἀπὸ σημείων, hoc est, ut opinor, *notis quibusdam et scribendi compendiis*, quibus verba concionantis Chrysostomi subsecutus est, hosce post ipsius mortem edidit Sermones. Hanc enim artem compendiose per notas scribendi illis temporibus fuisse in usu nemo doctorum nescit; quod vel ipsa vox *Notarii* pro exceptore actuario indicat." *Savilius*. Notas illas esse ductus calami breviores, quibus voces et verba celerius describerentur, etiam Montefalconio iudice probabile est; sed eos ab

ipso descriptore Constantino factos esse non satis constat. Erasmi autem iudicium, qui ex verbis, *μετὰ τὴν κοίμησιν αὐτοῦ*, opus hoc non esse Chrysostomi praeputere colligit, neminem facundissimi Patris styli vel modice gnarum morabitur.

Ibid. lin. ult. *αἰτιολογία*. Vox in inscriptionibus Homiliarum non alibi obvia, sed Nostro non inusitata. Vid. in primis Tom. IX. p. 524 A. Tom. X. p. 228 D. E.

Pag. 2 B. not. γ. *ὁ μάλιστα ἦρε τὰ ἡμέτερα*. Sic praeter nostros N. O. Codex Laurent. Plut. 8. Num. 2. ad Argumentum et Hom. I. speciminis instar collatus. Supplementum : *ὁ μάλιστα ἦρκει* (spatio vacuo relicto) *ἐκεῖνοι μὲν κ. τ. εἰ*. Nostram scripturam in suo legisse videtur Mutianus, vertens : *id quod valde res nostras confirmavit* (potius, *confirmabat*). Exemplum hujus verbi *αἶρειν*, *augere*, *amplificare*, maxime idoneum praebet Noster Tom. XI. p. 129 A. *τὸ προσποιεῖσθαι αὐτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου καὶ τὰ ἐκείνου θεραπεύειν, τὰ δὲ τῶν πολεμίων πράγματα αἶρειν*. Etiam infra p. 295 D. ut post Savil. edidimus : *μᾶλλον ἐκεῖνα αἶρουν, ἵνα ταῦτα πολλὰ μείζονα δείξωσιν*.

P. 2 C. not. β. Constructio, *διὰ τοῦτο αὐτῷ ἀπεχθῶς εἶχον*, vix Graeca esse videtur. Tantum non requiritur, *πρὸς αὐτόν*.

Ibid. not. γ. Hic quidem vix nobis persuasimus, ne τὸν *Χριστιανισμόν*, quod veteris recensiois est, tanquam glossam deleamus. Paulo post *ἀπελήφθη, deprehenderetur*, non cum Interpretibus, *versaretur*, verterimus.

Ibid. not. δ. Usus τοῦ *καὶ* cum indicativo declaravimus ad Tom. X. p. 581 C.

P. 2 D. lin. penult. *διὰ τοῦτο ἔλεγε, γινώσκετε*. "Non intelligo quomodo haec a praecedentibus pendeant. Ego puto quaedam intercidisse, in quibus fortassis quaedam dixerat de loco ubi Paulus est versatus, cum haec scriberet, et deinde haec subintuliasse." *Hales*.

P. 2 E. lin. 1. *δύο μὲν οὖν ἔτη ἐποίησεν ἐν Ῥώμῃ*. "Fortasse ἐπέφησεν." *Heyse*. *Ἐποικεῖν, immigrare*, non est hujus loci, nec, ni fallimur, in Chrysostomi scriptis obvium. Contra *ποιεῖν χρόνον* nihil omnino offensionis habet. Vid. infra p. 41 D. Tom. XI. p. 263 E. Tom. IV. p. 377 C. *Ἄλλ' ἐνταῦθα ἂν τις διαπορήσειε πῶς τετρακόσια ἔτη ἔφη δουλεύειν αὐτοῖς, καίτοι οὐδὲ τὰ ἡμισὴ τούτων πεποιηκότων αὐτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον ποιήσουσιν ἔτη τετρακόσια, ἀλλ' ἐν γῇ οὐκ ἰδίᾳ, ὥστε δυνηθῆναι τοῖς ἔτεσι, οἷς κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐποίησαν, συναριθμείσθαι καὶ τὸν χρόνον τοῦ πατριάρχου κ. τ. εἰ*.

Ibid. lin. 4. *ταύτης μὲν οὖν τῆς ἐπιστολῆς πρεσβυτέρα ἢ πρὸς Τιμόθεον*. Mutianus, *Proinde Epistola ad Timotheum antiquior hac apparet*. "Lege, αὕτη μὲν οὖν ἡ ἐπιστολὴ πρεσβυτέρα τῆς πρὸς T. Secunda sc. quam semel iterumque probat Chrysostomus postremam fuisse omnium Paulinarum, eisdem quibus hic fretus argumentis." *Hales*. Ex usu Nostri sane

peculiari *προσθυτέρα* est tempore *posterior*, ut probavimus ad Tom. XI. p. 730 B. ubi hunc locum praetermisimus.

Ibid. not. γ. *ἤβλησαν*] *ἡθέλησαν* Mosq. 106. *ἤβλησαν οἱ ἀπόστολοι* Laurent. *Multum autem certamen ubique erat* Mut. Edebatur *ἤβλησεν*, subita transitione et duriuscula, notante Dunaeo, a Pauli certaminibus ad Judaeorum certamina et tribulationes.

P. 3 E. lin. 2. *καὶ γὰρ τεταριχευμένοι λοιπὸν ἦσαν.*] *Τεταριχευμένοι* ἀντὶ τοῦ *ἐκτετηγμένοι* O. in marg. a secunda manu. "Hoc quod verbi sit, et quam vim habeat, pauci norunt. Demosth. contra Aristogitonem [p. 788, 22] *νεαλὴς δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκείνος, περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου, καὶ πολὺν χρόνον ἐμπεπτακός.* Ille alter victus cum recens esset, facile in rixa vicit Aristogitonem, qui longo tempore in carcere fuisset, ob eamque causam exsolutus et debilis factus esset. Translatum a salitis piscebus." Dun. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 255 A.

Ibid. lin. 6. *ὁ ἐρχόμενος*] *καὶ ὁ ἐρχόμενος* ediderunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 4 A. not. κ. *τὰ κακὰ παρὰ πόδας εἶχον, καὶ οὐκ ἐχρῆν αὐτοὺς προσδοκᾶν.* Sic K.Q. et Sav. marg. "Fortasse melius; nam minus apte junguntur paene contraria, *παρὰ πόδας* et *προσδοκᾶν.*" Heyse. Non minus apte, quam quae paullo inferius junguntur, *ὅτι κακίοις παρὰ πόδας τὰ ἀγαθὰ ἐπηγγέλλετο.*

Ibid. not. μ. Hic quidem, deserto textu Veronensi, ad partes Savilianas nolentes volentes transfugimus. Si tamen conjecturae locus esset, mallems librorum dissensiones componere legendo, *καὶ, καίτοι πολλὰ καρτερησάντων αὐτῶν, εἰκὸς ἦν κ. τ. λ.* Copula ante *καίτοι* excidisse videtur Tom. I. p. 164 A. *καὶ ἐκκεμασθέντα τῶν ἱματίων ἐκείνης, ἔχεται αὐτῶν ἀσφαλῶς, καίτοι πολλῶν ἀνθελκόντων πολλακίς, οὐκ ἀφίσταται.* Ibid. p. 753 C. *καὶ γὰρ ἐπιτηδὲς ἐνδιατρίβω ταύτῃ τῇ παραβολῇ, καίτοι τετάρτην ἡμέραν ἔχων, ταύτης οὐκ ἀφίσταμαι.* In utroque loco Savilius *καὶ* pro *καίτοι* edidit.

P. 4 B. not. σ. Pro *μετὰ* Savilius *παραδείγματα* scripsit, nescimus quo auctore. Hunc secuti sunt Mor. Ben. sed per incuriam, ut videtur, *ἀποδείγματα* ediderunt. Locutio *παραδείγματα* πολλὰ *δείκνυσιν*, maxime sequente *ὅτι*, nobis quidem non multum placet, praesertim contra consensum tot Codicum (A.K.N.O.Q.R. Laurent. 2. Burn. 48. Mosqq. 101. 106. Sapp.) a nobis ad hunc locum inspectorum. Vertit Mutianus: *ubi circa finem ostendit, patribus quoque non representata quae promissa sunt.*

P. 4 D. not. κ. "Illud *καὶ ἐπειδὴ ἔτι ὁ ναὸς εἰστέκει κ. τ. εἰ.* mihi non inferendum videtur in textum; est enim sententia abrupta; sed quod est in textu Veronensi *κατὰ χώραν ἐστέον.* Videndum etiam annon sit melius suo loco manere, *εἰς καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα*, quod mox sequitur." Dun. "Omnino aut cum Dunaeo retinenda est lectio Veronensis, aut ita mutanda interpunctio, ut in parenthesi ponantur, *διὸ καὶ ἔλεγε—φύροντες* :

tum cum Q. omittendum καὶ, et iterum parenthetice proferenda, εἰκὸς γὰρ—ἀνθεὶ, ut apodosis incipiat ab his, καὶ τοῦτο ἡμέρα." Heyse.

Ibid. not. P. τὸν ἐνεστηκότα, de tempore *proxime instante*, vel etiam *praesente*. Sic infra p. 60 A. ἀεὶ οὗτος ὁ πόλεμος ἐνέστηκεν . . . ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐνεστῶτός ἐστι καιροῦ. p. 76 A. ἔτι γὰρ τὸ θέατρον συνέστηκεν, ἔτι ὁ ἀγὼν ἐνέστηκεν. p. 198 D. τὸ γὰρ πλεόν της οἰκουμένης κατηγγέλη· λοιπὸν οὖν τὸ τέλος ἐνέστηκε.

HOM. I.

TIT. ΛΟΓΟΣ] Sic K.Q.R. Veron. Sav. fortasse alii. Ὅμιλία est in N.O. Apud Savil. praefixa est alia inscriptio, Χρυσοστόμου εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν ἑρμηνεία, quae abest a K.N.Q.R. Veron. fortasse aliis.

P. 5 A. lin. 4. δι' οὗ τοὺς αἰῶνας, omisso καὶ, Mor. Ben. invitis libris.

P. 5 C. lin. 3. προφήτας. "Sic Colbert. atque ita legit Interp. Lat. Editi ὑποφύτας." Montef. Ὑποφύτας est merum mendum Morelli. In ceteris tam scriptis quam impressis προφήτας legitur.

P. 6 B. lin. 4. τῶν μὲν πόνων] Sic libri omnes. In Veron. πόνων ab-erat, a Sav. ante particulam insertum, ut legatur τῶν πόνων μὲν. Hunc imitati sunt recentiores.

Ibid. lin. 8. τὸ, ἐν, διὰ ἐστι. Sic Tom. X. p. 9 A. "Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Ὅρα πῶς πολλαχοῦ τὸ, ἐν, ἀπὲρ τοῦ, δι' οὗ, ἐστίν· οὐκ ἄρα ἔλαττον τοῦτο τοῦ, διὰ. Tom. XI. p. 531 E. "Ἐν ἀγιασμῷ πνεύματος." Ἰδοὺ τὸ, ἐν, πάλιν διὰ ἐστι.

P. 6 C. not. ῥ. τί pro πῶς, usu in hoc opere satis frequenti. Sic p. 113 D. καὶ ὅρα τί (πῶς K.Q. Sav. cet.) σφόδρα ἀρμόδιον εἶδεν εἰκόνα. p. 239 A. καὶ βλέπε τί θαυμαστῶς αὐτὸ ἔθηκεν. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 283 B.

Ibid. not. ῥ. φησὶν, ὁ θ. δι' αὐτοῦ ἐλάλησε. τί λέγεις; ὁ θ. διὰ τοῦ υἱοῦ ἐλάλησε; καὶ. Haec est, ni fallimur, genuina veteris recensionis scriptura, quamvis hodie in nullo librorum integra exstet. Scilicet in A. Veron. scriba ab ἐλάλησε ad ἐλάλησε aberravit: in N.O.Q. Mut. ab ὁ θεός ad ὁ θεός. [Praeterea in O. τοῦ υἱοῦ est super rasuram, et in R. Mut. καὶ abest.] Ad lacunas sarcindas in auxilium vocavimus textum, ut in K.Q. Sav. cet. exhibetur; ubi post περὶ τοῦ Χριστοῦ legitur, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν νύφ, φησὶ. τί λέγεις; ὁ θεός διὰ τοῦ υἱοῦ ἐλάλησε; καὶ. In sequentibus τί οὖν; οὕτω δεικνύεις τὴν ὑπεροχὴν; consentiunt A.N.O.R. Veron. Mut. contra K.Q. Sav. cet. qui ποῦ οὖν ἡ ὑπεροχὴ; habent.

P. 6 D. lin. 1. καίτοιγε αὐτῷ. Siquis αὐτοῖς praeferat, id ipsum in Cod. Burney 48. inveniri testamur. Mutianus, *ipsi vel istis*.

P. 7 A. not. b. καὶ οὐδὲ καθάπερ αἶψα τῶν Ἰουδαίων.] Sic A.N.O.R. Veron. ἄμα δὲ pro καὶ οὐδὲ K.Q. Sav. cet. Particula πῶς, quae post

negativam ferri vix potest, deest in Supp. et in O. a 2da manu superscripta est. Nos ex ingenio πω edidimus. Mutianus, *et* necdum *Judaeos adhuc ullo sermone contingit*: Vetus alter, *et* nec *Judaeos quidem attingit*.

Ibid. not. ε. ἐνταῦθα τὴν σάρκα φησί. "Clausula haec referenda ad ἔθηκε, ad quod vocabulum sic Oecumenius: ὃν, φησὶ, παντὸς τοῦ κόσμου κληρονόμον ἐποίησε. τὸ δέ, ἐποίησεν, ἀρμόδιον μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν." *Hales*.

P. 8 B. not. ο. De forma σκοτόδινος monitum ad Tom. XI. p. 140 E. Obiter notamus, scripturam σκότος δεινός (vel δεινόν), quae in libris subinde occurrit, in versione LXXviri 1 Reg. i. 9. ὅτι κατέσχε με σκότος δεινόν, sine ulla, quod mireris, lectionis varietate exstare.

P. 8 C. lin. ult. ἐπελάβετο γὰρ τῆς σαρκώσεως. Mutianus, *suscepit enim* (Christus) *incarnationis officium*. Sed nominativus est *Paulus*. Infra p. 54 B. ὅταν δέ τῆς σαρκὸς ἐπιλάβηται ὁ Παῦλος. p. 74 A. εἶτα, ἐπειδὴ τῆς σαρκὸς ἐπέλαβετο, συγκαταβατικώτερον πάλιν διαλέγεται.

P. 8 D. not. ε. παραφθεγξάμενός τι μικρόν, *interlocutus paululum* Mut. Sic Aristides Tom. I. p. 214. καὶ τοῦτο μὲν δὴ τοῦ λόγου ὑπενεγκόντος οὕτως παρεφθέγγθω (*obiter dictum sit*). Alio sensu, *perperam loqui*, vox exstat apud Nostrum Tom. IX. p. 697 A. οἱ καθεύδοντες καὶ παραφθέγγονται. Tom. XII. p. 148 B. μεθύουσι καὶ παραφθέγγονται.

P. 9 B. not. α. Vulgo interpungunt, τοῦτο γὰρ τὸ ὄνομα, ὁ θεὸς λόγος, αἰὶ εἶχεν, invito Veron. Nobiscum facit Auctor Supplementi, τὸ γὰρ "οὗτος" ὄνομα ὁ θεὸς λόγος αἰὶ εἶχεν.

P. 10 A. not. α, κατηγορώμεν edidit Sav. κατηγορώμεν Mor. Ben.

P. 10 B. not. ν. ἀλλὰ καὶ τὸν ποιῶντα περιλαμβάνει. Paulo concinnior est lectio, ἀλλ' οὐχὶ καί. Mutianus, *et non etiam illum qui facit una comprehendat*. Sed eadem est ratio loci p. 83 A. οὐ γὰρ ἐπὶν εἰπεῖν ὅτι ἠῤῥατο, ἀλλὰ καὶ, "μετὰ κρανῆς ἰσχυρᾶς;"

Ibid. lin. penult. τηκόμενος καὶ φθειρόμενος. "Videndum annon melior lectio sit φθινόμενος." *Dun*. Contra linguam.

P. 11 C. not. ε. τί ἐστίν, *quale sit* Mut. Alteram lectionem τίνες ἐσόμεθα (= τί πεισόμεθα) Chrysostomum magis sapere non negamus. Tom. IX. p. 469 C. Τίνες γὰρ ἐσόμεθα, εἰπέ μοι, τότε, ὅταν θεάμεντες, τῶν ὁδόντων βρυχόντων, εἰς τὸ ἐξώτερον ἀπαγόμεθα σκότος; Tom. X. p. 510 E. Εἰ γὰρ εἰς δεσμητήριον εἰσιόντες . . . φρίττομεν, πάντα ὑπὲρ τοῦ μήποτε ἐμπεσεῖν ἐκεῖσε πράττομεν ὅταν ἀπαγόμεθα συρόμενοι εἰς αὐτὰ τῆς γενέτης τὰ βασανιστήρια, τίνες ἐσόμεθα; Sed hoc est quod saepe observavimus, Interpretatorem nostrum, quisquis fuerit, Auctoris styli probe gnarum fuisse.

P. 11 D. not. ι. "Miror unde sumtum cur praetulerit ἄξια Savil." *Heyse*. Ἄξια, quod et nos praetulimus, est in N.O. et Laurent. 2. verterente Mutiano, *et eos qui suppliciiis digna gesserunt*. Verbum ἐξαιρείσθαι

frequentius absente quam praesente constructione adhibetur; e. g. Tom. VII. p. 297 B. καὶ οὐδεὶς ὁ ἐξαιρούμενος, κὰν πατὴρ ᾗ, κὰν ἀδελφός, κὰν ὁστισὺν.

P. 12 D. not. e. ταύτη τίθεται τὰς ψήφους καὶ κρίνει. "Lego προστίθεται. Mutianus, *decretum suae dignitatis apponit*. Est apud Platonem II. Legum, τοῦτοις ἐγὼ προστίθεμαι τὴν ψήφον, *his ego subscribo vel assentior*." Dun. Idem V. D. Tom. XI. p. 529 C. οἷς ἔγωγε μάλιστα τίθεμαι; pariter tentat προστίθεμαι. Frustra. Vid. *Hemsterhuis*. ad Thom. Mag. p. 443. Ceterum ταύτη non cum Dunaeo ad τῇ προαιρέσει referendum, sed adverbialiter, *hac lege*, positum videtur.

HOM. II.

P. 13 B. not. h. ὅταν ὁ λόγος ἐξασθενήσῃ. Cf. Tom. XI. p. 654 D. ὁρᾷ καὶ ὅταν μέγα τι φθέγγασθαι βουληθῇ ἢ γλώττα, πῶς ἐξασθενεῖ; Illud ἐξατονεῖν apud Nostrum non legitur.

P. 13 C. lin. 6. Haec ἢ τίς ἐστὶν casu praeterlapsi sunt Mor. Ben.

P. 14 A. lin. 6. μηδὲ Μαρκελλοῦ καὶ Φωτεινοῦ νοσήσῃ τὴν νόσον. Idem haeresiarchae notantur Tom. XI. p. 234 D. Μάρκελλος καὶ Φωτεινός καὶ Σωφρόνιος τὸν λόγον ἐνέργειαν εἶναι φασί, τὴν δὲ ἐνέργειαν ταύτην ἐνοικῆσαι τῷ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, οὐκ οὐσίαν ἐνυπόστατον.

P. 14 D. not. v. καὶ ἐτέραν τιὰ. Videtur esse ἡ μέση, quam infra p. 15 D. memorat. Haec καὶ ἐτέραν τιὰ, et p. p. δ καὶ αὐτὸς ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ, non vertit Mutianus, et sane obscurius dicta sunt. Ceterum in textu Saviliano, τοῦ μὲν τὸ περιττὸν τῆς ὑποστάσεως ἀναιρούμενος, h. e. vertente Montefalconio, *alter in hypostasi superflua tollit*, genuinam scripturam τὸ περιττὸν nos primum e libris eruimus.

P. 15 D. not. w. "ἡ ἐκκλησία φυγοῦσα. Sic Colbertinus." Montef. "Sic A. B. Commel. et marg. Savil. Idem Savil. in serie φυγῶν, et sic Mutianus: quod pro vero habemus." Ed. Ben. 2^{dae}. Et nos. Corrector, qui Ecclesiam pro Paulo substituit, non intellexit quomodo Apostolus errores eorum qui post eum longo tempore vixerint, evitare potuisset.

P. 16 B. not. h. ἀλλ' ὅπερ ἔφη Edd. Sic nostri omnes. Solus Lamb. 140. ἔφη legit, accedente Mutiano, *sed sicut dixit*.

P. 16 D. not. r. Lectioni Savilianae, quae facilius est, quodammodo favet Mut. vertens, *sic etiam hic unam rem sumit ad demonstrationem duarum substantiarum*.

P. 17 A. not. v. Editi, ἀλλὰ καὶ εἰκόνος εἶρηται εἰκὼν ὁ ἄνθρωπος, φησὶν. "Hic locus mendi manifestus est: neque Interpres noster quicquam nos adjuvat. Adeo mendum hoc inolevit. Haud dubie legendum, ἀλλὰ καὶ εἰκὼν εἶρηται, εἰκὼν δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος, φησὶν: ut objectio sit Ariano-rum." Dun. "θεοῦ pro εἰκόνος R. En tibi locus verissime restitutus." Heyse.

P. 17 C. lin. 5. ἀλλὰ τοῦ ψύχειν, *sed vim spirandi* Montef. *sed refrigerandi* Vetus. Hoc verius. Vid. Plat. Cratylus p. 399 D.

P. 17 D. lin. 5. τὰ διαπίπτοντα συγκρατεῖ. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 344 E.

P. 19 A. lin. 7. Post ποιῆσαι additamentum legitur in Supp. οὐ γὰρ ἄλλον ἐπεμψε, φησὶ, διακονοῦντα, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν εἰργάσατο. μέγα μὲν καὶ τὸ καθαρίσαι, μείζον δὲ τὸ δι' ἑαυτοῦ.

P. 19 B. lin. 6. τίμη γὰρ—ἐκ δεξιῶν μου; “Haec textus particula, e versu 13 petita, videtur mihi expungenda.” Hales. “Assentior Halesio.” Heyse. In Supplemento haec, εἰτα πάλιν—ἐκ δεξιῶν μου; non leguntur.

P. 19 C. not. ¹. καὶ πάντα ἀναβεβηκός. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 604 D.

P. 20 B. not. ^h. ἡ ὅτι ἐξ οὗ ἐστὶν ὁ θεός. Mutianus, *nisi quia ex ipsa essentia patris est genitus*.

P. 21 C. lin. ult. θυμὸς ἄδικος οὐκ ἀβωθήσεται. Sic infra p. 60 B. Verba Siracidis (i. 22.) sunt, οὐ δυνήσεται θυμὸς ἄδικος δικαιωθῆναι.

P. 21 D. not. ^r. ὁ δὲ (ζῆλος), ὅταν πρὸς τὰ καλὰ τὸν ζῆλον ἔχη. “Hoc quidem absurdum; sed nihilo aptius est alterum. Nullus unquam emendatus auctor dixit, τὴν μίμησιν ἔχειν πρὸς τι. Utraque vox glossatoribus debetur, neque ullo objecto opus est, cum optime Graece dicatur, ἔχειν πρὸς τι, vel εἰς τι, i. e. *cursum aliquem opem dirigere*. Ceterum cf. Tom. X. p. 707 E. “Ἔστι γὰρ ζῆλος ἀγαθός, ὅταν τις οὕτω ζηλοῖ, ὥστε μιμῆσθαι τὴν ἀρετὴν” ἔστι καὶ ζῆλος πονηρός, ὥστε ἐκβαλεῖν τῆς ἀρετῆς τὸν κατορθοῦντα.” Heyse. *Zelus*, inquit, *utilis est, quando bona zelat*; sententia satis clara.

P. 22 B. lin. 9. τοὺς ἐπὶ πενία sc. μέγα φρονοῦντας. “Forte delendum τοὺς.” Dun.

P. 22 D. not. ^q. Ὁ Χριστιανὸς ἐν πενίᾳ μᾶλλον διαφαίνεται, *conspicuius est*. Sic Tom. I. p. 427 B. Διὰ τοῦτο τῶν ἐξ ἐκείνης ἐρχομένων τῆς παλαίστρας εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους ὀλίγοι διαφαίνονται (*elucet*). Tom. X. p. 496 C. καὶ γὰρ τότε μάλιστα διαφαίνεται ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις, ὅταν δι' εὐτελῶν ἐνεργῇ μέγала.

HOM. III.

P. 24 D. not. ⁿ. καὶ νομῇν παραλαμβάνόντων καὶ κτήσιν τινα. “Non improbanda est haec lectio. Nam filii dicuntur, mortuo patre, τὴν πατρῴαν οὐσίαν νέμεσθαι, *partiri inter se patrimonium*. Hinc κληρονόμος est, ὁ τὸν κλῆρον νεμόμενος.” Dun. Lexicographi citant Aristot. Polit. V. δύο ἀδελφῶν περὶ τῆς τῶν πατρῴων νομῆς διενεχθέντων.

P. 25 B. not. ¹. τὸ κατὰ σάρκα λέγων, Καὶ προσκ. Mutianus: *ita et Christum secundum carnem jussit a cunctis angelis adorari, dicens: Et*

adorent etc. Mox post θεοῦ idem addit, *sed ipse etiam Gabriel*, proculdubio ex Codice: nam in Regio 744. scriptum invenimus, καὶ Γαβριήλ.

P. 26 A. not. 8. δύο πρόσωπα δεικνύς, καὶ θεὸν καὶ ἄνθρωπον. "Adversus Judaeos duas personas asserit, et Filium non solum distinctam a Patre personam, sed eundem etiam Deum et hominem, unam autem in se personam. Sic itaque lego: δύο πρόσωπα δεικνύς, καὶ τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνθρωπον." *Dun.* Mutianus, *ostendens eis duas esse personas et unum Deum*: quasi legisset, δύο πρ. δεικνύς, καὶ ἓνα θεόν. Nec silentio praetereunda est scriptura Cod. N. δύο πρ. δεικνύς, καὶ (καὶ deest in hoc libro) θεὸν καὶ θεόν.

Ibid. not. k. τοὺς δὲ ἄλλους Ἰουδαίους, τοὺς Παύλου λέγω τοῦ 2. Sic etiam Mut. *alios vero Judaeos, Pauli dico Samosateni discipulos*. Diu haesimus in istis *Judaeis*; tandem comperimus, nihil hoc epitheto aptius excogitari posse. Res paullo altius repetenda est. "Notum est," ut locum *Jo. Laurent. Mosheimii De Rebus Christianorum ante Constant. M. Commentariorum* p. 706. exscribamus, "ex historia horum temporum Romana, Zenobiam, uxorem Odenati, Palmyrenorum reguli, mulierem fortissimam et magnis animi, non minus quam ingenii, dotibus ornata, imperium Orientis tenuisse, atque pro arbitrio suo rem publicam illarum terrarum rexisset. Atqui hujus in reginae, literarum et literatorum amantissimae, benevolentiam insinuaverat sese Paulus, homo literatus, rhetor, rerum humanarum et moris aulici non ignarus. Ab hac igitur regina, quod jam ante me alii conjecerunt, dignitatem suam forte obtinuerat Paulus. Sed huic etiam reginae, cui maxime placere studebat, omnes illas debebat molestias, quibus postremo post varias contentiones succubuit. Ipse, quod ex actionibus ejus liquet, non ex illis erat, qui religionis controversiis famam quaerere volunt, sed honorum et opum studio inprimis ducebatur. Quare plus quam probabile est, facile eum suos passurum fuisse credere quae vellent, nisi ipsa eum honoris et opum cupiditas ad res novas moliendas impulsisset. Zenobia, quod ex Athanasio et aliis certum est, aut Judaea erat, aut Judaeorum religioni saltim vehementer favebat. Hinc et more Judaeorum Christianorum dogmate de tribus in uno Deo personis et generatione Filii Dei offendeatur. Ejus offensionis minuendae causa, religionem, quantum id fieri poterat, ad reginae ingenium accommodabat, ex eaque tollebat, quae Judaeorum dogmati de uno et individuo Deo maxime repugnare videntur. Observarunt id jam ex veteribus Theodoretus Haeret. Fabul. Lib. II. c. VIII. p. 222. Chrysostomus in Joan. Homil. VIII. Tom. VIII. p. 48. et alii. . . Idem studium reginae obsequendi faciebat, ut hymnos inter Christianos usitatos seponi juberet, et in eorum locum Davidis Psalmos substitueret. Id nempe curabat, ut quam fieri posset *proxime a Judaeorum religione Christiana remota videretur*." Feliciter igitur nobis

accidit, ut Chrysostomo salsum dicterium, τοὺς δὲ ἄλλους Ἰουδαίους, τοὺς Παύλου λόγῳ τοῦ Σαμοσατέως, tandem retribuamus.

P. 27 A. not. ^l. εἴ τις . . . ἐλίξῃ. Sic p. 48 D. εἰ δέ, ὅπερ ἀπείη, καταφρονηθῶμεν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 628 A.

Ibid. lin. 4. οὕτω καὶ ἐλίξει καὶ ἀλλάξει. "Hoc posterius cum Hebraea veritate consentit: sed prius verbum est in omnibus Graecis Codd. a Sept. sumtum." *Dun.*

P. 27 D. not. ^f. ἐνταῦθα αὐτὸς αὐτοῖς ἀπέδωκεν. Mutianus, *in hac vita ipse illis digna retribuit.* Recte. Sic Tom. X. p. 472 A. καὶ ὁ μὲν φησι, κατὰβале τὸν ἐχθρόν· ὁ δέ, πληξὼν αὐτοῦ τὴν σάρκα· ἕτερος πάλιν, ἀπόδος εἰς τὰ τέκνα. Cognatum usum τοῦ ἀπολαβεῖν illustravimus ad Tom. XI. p. 690 A.

P. 30 A. not. ^m. ἀφήσι δὲ πάλιν αὐτὴν ἐν τῇ περιζήτησει. Vocabulum Lexicis addendum. "Malim pro αὐτὴν ponere αὐτὸ, rem scilicet hanc, de qua disputat. Significat autem Apostolum de hac re quaerere tantum, non autem concludere. Atque ab his optima consequentia dependent ea quae sequuntur. Quamobrem hanc lectionem praeferendam duxi ei quam in MS. prolixiorē habemus." *Hales.*

P. 31 C. not. ^γ. Speciosum est τέρατα, sed Catenae soli innititur, ubi scriptum, καὶ τὰ τέρατα, καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὸν γνόφον.

Ibid. not. ^a. οὐχ ἡ μὲν, ἡ δέ, ἀλλὰ πᾶσα. Sic infra p. 279 A. οὐχ ἡ μὲν, ἡ δέ, ἀλλὰ πᾶσα παιδεία: ubi in textu Saviliano est ἡ δὲ οὐ. Paullo aliter p. 112 C. οὐ τῆσδε ἢ τῆσδε, ἀλλὰ πάσης.

Ibid. lin. 7. κακέμφατα. Sic Noster ad loc. 2 Cor. x. 5. αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα κ. τ. ε. αἰτ, καίτοι κακέμφατος ἢ τῆς αἰχμαλωσίας προσηγορία.

P. 32 B. lin. 3. ἐπιστεύθη. "Forte ἐπιστάθη. Non enim quia credita sunt, ideo confirmata sunt, sed aliqua confirmatione opus erat, ut crederentur." *Dun.* Libri non accedunt.

P. 33 C. not. P. ὅτε . . . προσῇ. Idem soloecismus exstat Tom. I. p. 570 D. ὅτε καταμάθῃς. Tom. VII. p. 147 C. ὅτε . . . ἐξέλθῃ. p. 459 B. ὅτε . . . ὦντε.

Ibid. lin. 2. καὶ τοῖς ἀφελέσι Ben. invitis omnibus.

P. 34 B. lin. penult. Editi, οἶος ἦς. "Lego, οἶος ἂν ἦς." *Dun.* Tandem est, quod rescripsimus, οἶος ἦς.

P. 35 A. lin. 7. πολλάκις, saepe Vet. fortasse Mut. Rectius. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 403 B.

P. 35 B. lin. 8. Εἰπέ δὲ μοι—τὸ νεκροὺς ἀνίσταν. Mutianus: *Dic enim mihi, quid tibi majus videtur, charisma docendi, an charisma morbos et aegritudines effugandi? Utique istud. Quid ergo? Item dic mihi, nonne majus est, oculos reformare caecorum, quam aegritudines propulsare? item mortuos suscitare, nonne videtur tibi majus esse, quam caecis visum red- dere?* Quae cum nostro textu omni ex parte conspirant.

P. 36 D. lin. 2. ἐν τῷ τόπῳ τῷ περὶ τῆς ἀγάπης. Spectat, ut videtur, Orator expositionem suam in locum 1 Cor. xiii. 3. Exstat quidem Homilia de perfecta Caritate inscripta, Tom. VI. p. 287. sed mera farrago est, in Eclogas ableganda.

P. 37 A. not. ω. δτε ὡς. Idem pleonasmus legitur infra pp. 62 D. 295 A. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 144 B.

HOM. IV.

P. 38 C. not. P. Pro "A. Veron." corrige "A.R. Veron."

P. 38 D. lin. 1. ἐπιτυχεῖν, votī compos fieri. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 202 A.

P. 40 A. not. l. Mutianus in suo invenisse videtur, καὶ τοῦτο αὐτὸ οἶμαι οὐ κρύπτοντος αὐτὸν εἶναι, ἀλλὰ δεικνύντος κ. τ. εἰ.

P. 41 A. not. d. Formulam εἰ δὴ, quae ab usitatiorē εἴ γε non multum distare videtur, iterum revocavimus p. 42 C. not. x. Praeterea in loco Tom. XI. p. 533 C. hodie legendum censemus, ἀμα δὲ καὶ διανίστησιν αὐτοὺς, εἰ δὴ τοσαύτην ἔχουσι παρρησίαν, ὡς δύνασθαι καὶ τὸν διδάσκαλον κινδύνων ἀπαλλάττειν.

P. 42 A. lin. 3. καθάπερ γὰρ ἱατροὺς κ. τ. εἰ. "Idem medici exemplum, Tom. IX. p. 496 C. Οὐχ ὁρᾷς καὶ τῶν ἱατρῶν τοὺς κηδεμονικωτέρους, ὅταν τοὺς κάμνοντας λούωσι, καὶ αὐτοὺς μηδὲν δεομένους καὶ λουομένους;" Heyse.

P. 42 D. lin. 2. καὶ ante ὅτως casu an ex proposito omisit Montef. repugnantibus libris.

P. 43 D. not. v. καὶ τὸ μετὰ ταῦτα μὲν γὰρ εἰκότως. Ne quis oppositionem per δὲ desideret, provocamus ad Tom. VII. p. 168 D. ὅταν μὲν γὰρ μεθ' ἐτέρων ὄντας ἴδῃ καὶ συγκεκριμένους, οὐχ ὁμοίως θαρρεῖ. Tom. X. p. 478 B. νῦν μὲν γὰρ οὐ δυνήσῃ συνιδεῖν. Tom. XI. p. 247 E. τὴν μὲν γὰρ σάρκα ὁμοίος ἦν.

P. 44 A. lin. 5. οἱ δοκῇσαι λέγοντες αὐτὸν παραγεννησθαι. Docetae notantur, de quibus argutum fertur Theodoreti dicterium, Εἰ φαντασία ἦν ἡ ἐνανθρώπησις, φάντασμα ἢ σωτηρία.

P. 44 C. lin. ult. καὶ τῷ μηδέπω αὐτὸν (τὸν θάνατον) λελεύσθαι. Perperam Mut. et quia nondum erant soluti. Noster infra p. 45 D. εἰ μὴ θανάτῳ τὸν θάνατον ἔλυσε. Tom. VII. p. 20 A. θανάτῳ θάνατον ὄψει λυόμενον. Tom. X. p. 74 E. πεντακισχίλια ἔτη καὶ πλείω παρήλθε, καὶ ὁ θάνατος οὐδέπω λέλυται.

P. 46 B. not. e. καίτοι πολλὰ ἐπιτειχίσαντος τοῦ θεοῦ γίνεσθαι πρὸς τοῦτο. Constructio minus usitata. Mutianus, cum etiam nos Deus mure circumseperit, veniens ad hoc. Non male haberet ἐπιτηδεύσαντος; sed nihil mutamus.

P. 46 C. not. ε. ὅτι τῆς ἀδηλίας ἐκβαλὼν ἔχει παρ' αὐτοῦ. "Vetus legit δουλείας, quod mihi videtur verius, quamvis in nullo sit Graeco Codice.

Probarem ἀδηλίας, ut *incertos vitae casus* significaret : sed verbum ἐκβαλὼν non tam quadrat." *Dun.* Ἡ τοῦ μέλλοντος ἀδηλία legitur apud Nostrum Tom. II. p. 603 B (ubi unus δειλία). Tom. X. p. 163 C. Adde Tom. VIII. p. 374 D. εἰ δὲ δίκαιος, ἀγάλλεσθαι πλέον, ὅτι ἐν ἀσφαλείᾳ τὰ ἐκείνου κείται, καὶ ἀπήλλακται τῆς τοῦ μέλλοντος ἀδηλίας. Etiam sine τοῦ μέλλοντος Tom. IV. p. 242 B. ἀδηλίας πολλῆς οὐσης καὶ ἀποτυχίας.

P. 47 A. not. w. Locutio ἵσταυρῶσθαι τῷ Χριστῷ, etsi e sacris Scrip-
toribus vindicari nequeat, habet quo se tueatur, scilicet ut *Christo* sit
dativus *commodi*, quem dicunt. Sic apud profanos στεφανοῦσθαι θεῷ τινι,
h. e. in honorem ejus.

Ibid. not. b. ὅταν ἀποδημῇ, καὶ ἀποδημίαν μακράν. "Sic lego, καὶ ἀποδημίαν
μακράν στέλλεται. Deest enim profecto verbum aliquod. Vel sic, ὅταν
ἀποδημῇ τινα ἀποδημίαν μακράν." *Dun.* Infeliciter. Non improbandum
foret, ὅταν ἀποδημῇ, καὶ ἀποδημῇ ἀποδημίαν μ. ut infra p. 198 B. ὅτι τὰ
Ἱεροσόλυμα ἀλώσεται, καὶ ἀλώσεται ἄλωσιν οἷαν οὐδέποτε. Sed verbum usi-
tatiu8 abest. Sic p. 166 B. ὅταν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν ζῆσαι ᾖ, καὶ (et qui-
dem) ζῶν βελτίονα. p. 160 B. ὅτι ἐκύθαρε, καὶ (vulgo addunt ἐκάθαρε) τι-
μίαν κάθαρσιν.

P. 47 D. not. m. τὸ μὲν οὖν κ. τ. εἰ. "Quam lectionem qua auctoritate
mutaverit Sav. scire velim." *Heyse.* Auctoritate, ut conjicere licet,
Codicis Crashavii, qui ejusdem cum nostro N. recensionis esse videtur.

Ibid. not. d. De discrimine scripturae ἔκγονος, ἔγγονος, dictum ad
Tom. XI. p. 500 A. Neque μετέκγονος, neque μετέγγονος Lexicographis
notum.

P. 48 A. lin. 6. οὐκ ἄλλως ἐρῶ, ἀλλ' ὡς ἔχω. Mutianus, *non aliter dico,*
sed quomodo habeo. De hoc usu τοῦ ἔχειν, *sentire*, monuimus ad Tom.
XI. p. 339 E.

P. 49 A. lin. 7. ἐπειδὴν μὴ πείθοιτο. Eundem soloecismum intentatum
reliquimus Tom. X. p. 60 D. ἐπειδὴν ἐγκαλοῖντο Ἕλληνες ὄντες.

Ibid. lin. penult. τὸν εἰς ἑαυτὸν ἀμαρτάνοντα . . . πῶς ἔχειν ὀφείλω.
"Forsan legendum πρὸς τόν. Tametsi non ineptum est quod legitur ;
ut apud Comicum, *si tu illam habueris secus ac dignum est liberam* : ut
ἔχειν sit τὸ διατιθέναι." *Dun.* Phrasis ἔχειν τινα ὥς τινα non erat sollici-
tanda, nota vel ex evangelico, ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

P. 50 A. lin. penult. δῆσαι τινα τῶν ἐν τῇ τάξει. Vid. Annot. ad Tom. X.
p. 8 A.

HOM. V.

P. 51 B. not. c. πρόσσχη8. De scriptura monitum ad Tom. XI.
p. 283 F.

P. 52 A. lin. 7. τέλος ἀπέθανε. Eleganter. Tom. X. p. 298 D. Καὶ
μετὰ ταῦτα πάντα λαβόντες αὐτὸν ἐρράπισαν, ἔδhsαν, ἐμαστιγῶσαν, κατεγέλα-
σαν, τέλος ἵσταύρωσαν. Cf. infra p. 74 D.

P. 52 D. not. e. τοὺς ὧν ἐστὶν ἀρχιερεῖς. Sic infra p. 114 D. τοὺς ὧν ἐστὶν ἱερεῖς. Tom. X. p. 186 A. τὸ ἐφ' ᾧ σκανδαλίζεται. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 248 E.

P. 54 D. not. h. πολὺ τὸ συνειδὸς εἶχον πρὸς Μωϋσεία. Sensum loci perspexisse videtur Vetus, vertens: *in eorum tamen conscientia adhuc valde residebat Moses*. Fere ut Apostolus, 1 Cor. viii. 7. τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι.

P. 59 D. not. γ. ἂν πάντων ὦμεν ἀπηρτημένοι. Mutianus, *si ab omni-bus erimus separati*. Sic infra p. 218 D. μηδὲν κοινὸν ἔχειν πρὸς τὰ ἐνταῦθα πράγματα, ἀλλὰ ἀπηρτηθῆναι αὐτῶν ὥσπερ ξένων.

P. 60 B. lin. 8. θυμὸς γὰρ κ.τ.έ. Vid. Annot. ad p. 21 D. Mox pro ἐκπηδῶν stat locus similis Tom. XI. p. 100 A. ὁ θυμὸς ὅταν πλείον τοῦ δέοντος κινηθῇ, τότε ἐκπηδῶν λοιδορεῖται, τότε ἀδίκως πάντα ποιεῖ.

HOM. VI.

P. 63 A. not. γ. ὡς οὖσης τινὸς καταπαύσεως. “Potius fortasse, ὡς οὖσης ἄλλης τινὸς κ.” *Hules*. Sic diserte legitur in Supp. sed correctoris esse videtur.

P. 6, C. not. f. Lectio συγκεκραμένους vel συγκεκρασμένους, quae in sacro Codice librorum fere omnium auctoritatem nacta est, ita explicanda videtur, ut ἐκείνους de contumacibus Judaeis, et τοῖς ἀκούσασι de Josua et Caleb dictum sit. Secundum hanc lectionem, illos cum his duobus per fidem non commixtos fuisse, affirmat Apostolus; vel, quod eodem redit, *hos cum illis*. Scilicet hoc est quod mox ait Chrysostomus, οἱ οὖν περὶ Χάλεβ καὶ Ἰησοῦν, ἐπειδὴ μὴ συνεφώνησαν τοῖς ἀπιστήσασι, διέφυγον τὴν κατ' ἐκείνων ἐξενεχθεῖσαν τιμωρίαν. Et paullo post, οὐκ εἶπεν, οὐ συνεφώνησαν, ἀλλ', οὐ συνεκράθησαν. Ubi miratur Dunaeus, unde hoc acceperit Chrysostomus; nam neque hoc verbum est apud Paulum [ut vulgo legitur, συγκεκραμένος] neque in libro Numerorum.

P. 67 C. lin. 1. Post verba ἀπάτη ἐστὶν, Auctor Supplementi sic pergit: καθάπερ δὲ οἱ τύλοι τοῦ σώματος νεκροῦνται λοιπὸν, καὶ οὐδεμίαν αἴσθησιν ἔχουσιν, οὕτω καὶ ψυχὴ, ὅταν πολλοῖς κατασχεθῇ πάθει, νεκροῦται πρὸς τὴν ἀρετὴν· κἀν ὅτιον προσενέγκης, οὐ λαμβάνει τοῦ πράγματος αἴσθησιν, ἀλλὰ κἀν κολασιν, κἀν ὅτιον ἀπειλήσης, ἀνάληγτος μένει. Haec ad verbum fere leguntur apud Chrysostomum Tom. VIII. p. 324 E. et emendationem nostram, τύλοι pro στύλοι, in Annot. ad Tom. XI. p. 385. propositam, egregie confirmant.

P. 68 B. not. γ. In effato Esaiæ λύπη sine copula legitur Tom. VII. p. 361 D. et, ni fallimur, aliis locis.

P. 68 C. not. e. Alluditur locus Gal. v. 22. ubi inter ἀγαθωσύνη et ἀγαθοσύνη libri vacillant. Vid. Var. Lect. ad Tom. X. p. 722 C.

P. 68 D. lin. 6. καὶ τὸν μετ' ἐκείνον. “Legendum μετ' ἐκείνο; refertur

enim ad ἔδαφος. Vetus, *post illud*, nempe *solum*." *Dun.* Tam ἐκείνον, quam *illud*, utrum ad τὸν οὐρανόν, *coelum*, an ad τὸν ὄροφον, *tectum*, referas, non multum interest.

P. 69 B. not. *b.* οὕτω τῆς εἰκόνος ἐφικόμεν ἐκείνης. "Vet. *nequaquam ad similitudinem illius regni perveni*. Videtur legendum τῆς βασιλείας ἐκείνης: vel διὰ ταύτης τῆς εἰκόνος ἐφικόμεν ἐκείνης." *Dun.* Frustra. Εἰκὼν hic minus accurate ponitur pro re ipsa, cujus quaeritur similitudo.

HOM. VII.

P. 71 C. not. *o.* ἀπλῶς νομίσῃς. Unus νοήσῃς, fortasse recte. Haec permutantur Tom. X. pp. 455 B. 557 C.

P. 72 A. not. *b.* αὐτὸς τὰ ἐγκαρδία κρίνει. Edebatur τὰ ἐν καρδίᾳ, vel τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ, vulgarius. Noster Tom. V. p. 128 B. σύμβολον τῆς διηγε-
κοῦς μνήμης, ἣν ἐγκαρδίον ἔχων ἀεὶ, κατεύθυνόν σου τὸν βίον. S. Basil. M. Tom. I. p. 23 D. ἀλλ' ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν τις εἴποι, τῶν ἐγκαρδίων νοημάτων τοῦ θελήματος ἢ μετὰδοσις: ubi Benedictini ἐν καρδίᾳ cum parte librorum ediderunt.

P. 72 C. not. *p.* "Αἰτιολογούμενος deest in Colbertino, *hoc* lectum fuisse videtur ab Interprete Latino: *quadrat tamen ad seriem*." Notulam antecessoris sui misere mulcavit Editor Ben. 2^{dae}, corrigendo, "*sed* lectum *et quadrat ad seriem*." Scilicet *hoc* est vitium operarum pro *nec*. Verbum αἰτιολογεῖν, non αἰτιολογεῖσθαι, legitur apud Nostrum Tom. I. p. 288 D. Tom. X. p. 366 D.

P. 72 D. not. *z.* μετὰ ἀκμαζούσης προθυμίας προσβάλλουσιν. Recen-
tiores addunt πρὸς τοὺς ἀγῶνας, quod non est necessarium. Προσβάλλειν absolute ponitur Tom. VII. p. 688 E. ἐκείνων ἐπιστομοσθέντων οὗτοι προσ-
βάλλουσι. Ibidem paullo post πάλιν δὲ καὶ οὗτοι μετὰ ἐπιεικειᾶς δῆθεν προσβάλλουσι.

P. 73 B. lin. 7. ἔξεστιν ἡμῖν ἀνακτήσασθαι. Mutianus, *recreari*: Vetus, *recreari et refici*. Vertendum potius, *resipiscere*. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 691 B.

P. 73 C. not. *s.* καὶ τὸν κήρυκα παραστησάμενος perperam edidit Savilius, fortasse ex Cod. Crashavii, qui alias lectiones singulares venditat. "An de *lictore* intelligendum? Plane haec, καὶ τὸν κήρυκα, omisit Interp. Vet." *Heyse*. Recte alter Vetus, *ablatoque cingulo et auctoritate et praecone*, quae sunt insignia τοῦ ἀρχοντος. Noster Tom. I. p. 72 A. ἀλλ' ἔχει τινὰ ἡδονὴν ἢ ζῶν, καὶ ἡ χλαμύς, καὶ ἡ τοῦ κήρυκος φωνή. Tom. VII. p. 739 B. ποῦ ὁ χρυσᾷ ἐνδεδυμένος ἱμάτια; ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος καθήμε-
νος; ὁ στρατόπεδα ἔχων, ὁ τὴν ζώνην, ὁ τοὺς κήρυκας;

Ibid. not. *s.* ἔχομεν δοῦναι εὐθύνας. Interpolator μέλλομεν praebet, quod tantundem est. Infra p. 200 B. τοῦτο ἡμᾶς ἀπολέσαι ἔχει. Diximus ad Tom. IX. p. 619 D. Tom. XI. p. 221 B.

P. 74 A. not.^k. Locus intricatus, quem aliquatenus planiorem reddit Supplementi Conditor, legendo: καὶ πῶς τοῦτο οὐδαμῶς τίθεικεν; ἵνα μὴ δόξωσιν ἀπολογία ἐύρίσκειν· συμπεριέλαβε δὲ κ. τ. εἰ. Mutiani versio haec est: *Et quomodo hoc nusquam posuit, mirum est. Ne viderentur sibi excusationem invenire, comprehendit autem etiam ipsum; et ne videatur etc.* Ceterum θαυμαστὸν malle cum Vetere altero *admirabile* quam *mirum* vertere.

P. 75 C. not.^z. ὅταν δὲ ἡ συντέλεια, τότε κ. τ. εἰ. Sic A.O.Q.R. Veron. Facilis quidem foret correctio, ὅταν δὲ ἡ συντέλεια, sed minus necessaria. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 520 E.

P. 77 A. not.^m. ἐν καθαρῷ θαυρύβων χωρίῳ. Sic Mut. in loco a turbis libero. Non tamen praetereunda est elegans unius libri scriptura, ἐν καθαρῷ καὶ ἀθαυρύβῳ χωρίῳ. Quid sit καθαρὸν χωρίον notum vel ex Homérico, ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.

P. 77 B. lin. 1. φησὶν in his Homiliis non semper *objicientis* esse videtur, sed vel merus pleonasmus, ut p. 281 D. vel etiam *objectionem diluentis*, ut p. 154 A.

P. 79 B. not.^k. Mutianus ποιῇ in suo habuit, vertens, si enim inhonestiores haec quae dixi senem faciunt. Sed ἀσχημονέστερον, ni fallimur, de rebus, non de personis dici solet.

Ibid. not.^l. Libri omnes, tam scripti quam editi, πολλῶ μᾶλλον τὸν νέον habent. Solus Mutianus, multo amplius quam juvenem. "In exemplo Marciano Ed. Veron. docta manus post πολλῶ μᾶλλον intulit ἡ, quod probo. . . Amat Noster duplices comparativos, qualiter hic ἀσχημονέστερον πολλῶ μᾶλλον." Heyse. Ita nos edendum curavimus.

P. 79 C not.^t. "Προϊσσηται suspectum." Monief. "Προϊστασθαι, patrociniari, infirmioribus scilicet et viduae, inter Christiani praecipua officia ponit Chrys. Nihil suspecti hic est." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 80 B. lin. 5. ὁ τοσοῦτον ἐμποδίζων ἡμῖν. "Magis dicendum fuit, ὁ ἐμποδίζων ἡμῶς: nisi sit ἀντὶ τοῦ ἐμποδῶν ὦν." Dun. Constructionem per tertium casum jam admisimus Tom. X. pp. 377 A. 574 A.

P. 80 C not.ⁿ. Formam εἰδέτωσαν etiam seriorem Graecitatem respuere statuit G. H. Schaeferus ad Phalar. Epist. v. extr. Itaque in ejusdem Epist. c. χάριν εἰδέτωσαν mutavit in χάριν ἰδέτωσαν, locutionem plane inauditam et monstro similem.

HOM. VIII.

P. 82 D. lin. 5. Μελχισεδέκ. Sic constanter libri omnes cum Cat. Supp. Veron. Sav. Μελχισεδέχ ubique correxerunt Mor. Ben. si excipias Μελχισεδέκ p. 120 B. et Σεδέκ p. 121 B.

P. 83 A. not.ⁿ. Hic quidem, ut et infra p. 85 A. magis sincera videbatur emendati textus scriptura, ut ellipsis sit τοῦ ποιῇ. Sic Tom. XI.

p. 129 C. ὁ εἰδωολάτρης, τί ἄλλο, ἢ οὐχὶ καὶ αὐτὸς πάθῃ προσκυνεῖ;
p. 496 A. οὐδὲν ἄλλο, ἢ μόνον ὑπόκειται σου τῷ στόματι.

Ibid. lin. ult. ἀλλὰ καὶ μετὰ κρ. *ισχυρᾶς*. Vid. Annot. ad p. 10 B.

P. 84 D. not. ^d. μέλλων καθιέναι εἰς τὴν διαφορὰν τῆς ἱερωσύνης. Sic Tom. XI. p. 598 E. μέλλων καθιέναι εἰς τὸν περὶ τῆς ἐπισκοπῆς λόγον. Infra p. 121 A. τότε λοιπὸν καθίσιν εἰς τὸν τῆς διαφορᾶς λόγον. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 470 B.

P. 85 A. lin. ult. “*Legerem, ὅταν γάρ τις πρὸς ἀνθρώπους ἔχη τὸν λόγον. Nec Vetus abnuī; quando quis cum hominibus loquatur.*” *Dun.* “*Puto rectum esse, ἔχειν πρὸς τινα, sine τὸν λόγον.*” *Sav.* Recte. Vid. nos ad Tom. IX. p. 529 C. ubi hoc exemplum et aliud quod exstat infra p. 117 D. praetermisimus.

P. 86 C. lin. 2. τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινα (vulgo τίνα) τὰ στοιχεῖα. Sic Mutianus, *ut doceat vos aliquis elementa*. E recentioribus Criticis Lachmannus τινὰ, Tischendorfius τίνα edidit. Recte quidem haberet τοῦ διδάσκεσθαι ὑμᾶς, τίνα τὰ στ. quemadmodum locum citat Noster Tom. VII. p. 233 A. Cf. Var. Lect. ad p. 90 B.

P. 87 C. not. ^w. “*Προσίσταται, nauseae sint atque fastidio*. Sequentia confirmant: ἀλλ’ ἐκείνους τότε ἔτρεφεν, οὐδαμοῦ προσιστάμενα αὐτοῖς. Illa in cibis dicuntur προσίστασθαι, quae vel haerent in faucibus et gula, vel sic in ventriculo remanent, ut non trajiciantur in alvum.” *Dun.* Etym. M. p. 700, 18. ἐὰν γὰρ εἴπω προσστήναί μου [1. μοι] τὴν τροφήν ἐπὶ τοῦ στομάχου, διὰ δυο σσ γράφεται. Basil. M. Tom. I. p. 112 B. εἴτα ὥσπερ ἐπὶ τῆς χολερᾶς οἱ τὸ αἰὲ προσιστάμενον [1. προσιστάμενον] ἐξερῶντες.

P. 89 A. lin. 8. ὥστε μὴ ξενοφωνεῖσθαι, h. e. *ne vestrae peregrinentur aures* (Cic. pro Milone 12.) Sic Tom. VII. p. 189 A. ἀπὸ τῶν συντρόφων αὐτοῖς ῥημάτων ἐνυφαίνει τὸν λόγον, ὥστε μὴ πανταχοῦ ξενοφωνεῖσθαι.

P. 89 D. not. ⁿ. ἀλλὰ τὸ μὲν πνεῦμα κ. τ. ἐ. Apodosis suspendi videtur usque ad p. 90 C. ἀλλ’ ὁμῶς μετὰ τῶσαῦτα.

HOM. IX.

P. 94 B. not. ^c. Lectionem καταγίνεται docte defendit Dunaeus, citans Tom. X. p. 437 D. ἐὰν ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καταγινώμεθα ἡμέρας καὶ νυκτός. Clem. Alex. Strom. I. χρῆναι λεγόντων περὶ τὰ ἀναγκαιότατα καὶ συνέχοντα τὴν πίστιν καταγίνεσθαι, τὰ δὲ ἔξωθεν καὶ περιττὰ ὑπερβαίνειν. Addimus Nostrum Tom. VIII. p. 238 C. ἀλλ’ ἵνα μὴ λέγῳσι, πόθεν τοῦτο δῆλον, ὅτι παρὰ τοῦ θεοῦ ἔμαθε; καὶ περὶ ταῦτα καταγίνονται (*circa hanc quaestionem immorentur.*)

Ibid. not. ^d. εἴ τις περὶ τὸν θεμέλιον, οὐ περὶ τὴν οἰκοδομὴν] εἴ τις περὶ τὴν οἰκοδομὴν A.N.O. Veron. εἴ τις περὶ τὸν θεμέλιον Supp. et non circa aedificium Mut. εἴ τις περὶ τὸν θεμέλιον στρέφεται (στρέφεται Q.) καὶ οὐκ ἀνέρχεται (ἀνέρχεται Q.) ἐπὶ (ἐπὶ om. R.) τὴν οἰκοδομὴν K.Q.R. Sav. cet. Quod

nos edidimus in nullo quidem libro legitur, sed cum Vetere altero prorsus conspirat: *si quis circa fundamentum, non circa aedificium.*

P. 95 A. not.^a. ἐπ' ἀρετὴν μετείναι. "Legendum ἀρετὴν μετείναι, non ἐπ' ἀρετὴν, ut docet posterius membrum, καὶ τότε αὐτὴν μετελθεῖν." Dup. Semel tamen Noster Tom. IX. p. 476 B. καὶ οὐ λέγει, τῷ ἀκροβύστῳ, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πρῶγμα μέτεισιν.

P. 96 D. not.^c. Apodosis deesse videtur, quod non raro in his Homiliis sive Oratori ipsi, sive descriptori ejus accidit. Vid. pp. 125 B. 168 C. 223 C. 258 C. 272 C. 277 D.

P. 97 D. not. g. Post ἐνὶ μὲν styli boni leges postulant alterum membrum per δεύτερον δὲ intra breve spatium subsequens; sed in hac quoque parte humani aliquid passus est nostri operis Conditor. Vide pp. 125 B. 132 D.

P. 99 D. not.^h. καὶ ἀπὸ τοῦ κ. τ. ε. Redit oratio post longum intervallum ad constructionem unde orsa est, πρῶτον, ἀπὸ καταγνώσεως τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων: satis inconcinne.

P. 100 B. not.^d. εἰν γὰρ ἀρχὴν θῆται. Sic in loco simillimo Tom. XI. p. 341 D. εἰν ταῦτα κατασκευασθῇ, πάντα τὰ ἄλλα ἔπεται· πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν θέσθαι (alii ἀρχὴν ἀποθέσθαι vel ὑποθέσθαι), μάταιον περὶ τῆς τελευτῆς διαλέγεσθαι.

Ibid. not.ⁱ. ἂν εἰς ἐν ἀρχὴν ἐπιδείξηται. Sic A.N. Veron. et ex corr. O. Vetus alter, si in uno ostenderit initium. Formula εἰς ἐν sensum τοῦ ἀπαξ hic quidem induere videtur, etsi exempla non sunt ad manum. Idem, ni fallimur, usus τοῦ ἐφ' ἐν in loco S. Basil. M. Tom. I. p. 195 B. quem integrum exscribere non gravabimur: Τὰ μὲν γὰρ ἡνωμένα βάφη μετὰ τὴν κλίσιν ὀρθοῦται, τὰ δὲ ἐκ πλείονων συγκείμενα, ἐπειδὴν ἐφ' ἐν τὴν ῥοπὴν πάθη, οὐκέτι δέχεται τὴν ἐπανόρθωσιν.

P. 101 C. not.^o. οἱ γενόμενοι ὑπατοὶ R. "Ortum οἱ ex compendio τοῦ ἐνιαυτούς." Heyse.

Ibid. not.^w. τετρακοσιοστὸν λοιπὸν ἔτος. "Saepe vidimus Chrysostomum in temporum computatione non ita accuratum esse." Montef.

HOM. X.

P. 106 D. not.^a. μὴ σκυλῆτε. Mutianus, *ne dissolvamini*: Vetus alter, *ne affligamini*. Nota est varietas Matth. ix. 36. ἐσκυλμένοι pro ἐκλελυμένοι; ubi ἐσκυλμένοι legit Noster.

Ibid. lin. 4. ἀκμὴν γένησθε; Mutianus, *adhuc efficiamini*. Utrum vero per affirmationem an per interrogationem efferas, non multum refert. Omnino conferendus locus Nostri Tom. IX. p. 74 D. "Ὅν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι." Ἀκμὴν δέξασθαι. Καὶ πῶς οὐκ εἶπεν, ὃν οὐρανὸς εἰδέξαστο;

Ibid. lin. 7. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἐναπομείνητε, φησίν. Verbum ἐναπομένειν sine regimine positum exstat apud Nostrum, Tom. III. p. 81 D. ἐπειδὴ δὲ ἔτι

μικρὸν ἐναπέμεινε λείψανον. Tom. IV. p. 107 C. μὴ μέχρι τῶν λεγομένων ἐναπομείνωμεν. Tom. X. p. 39 D. εἴτα τῷ δέει παγέντες ἐναπέμειναν ἀχανεῖς. Parum caute igitur diximus ad Tom. VII. p. 538 D. hoc verbum *semper*, *ni fallimur*, *dativum comitem habere*.

P. 108 C. lin. 1. ἐὰν ἴδωμεν μοναχὸν εἰς φυλακὴν. "Videtur legendum εἰς φυλακὴν ἐμβληθέντα, vel tale quid." *Dun.* Frustra. Noster Tom. VII. p. 180 B. τὸν τε Ἰωάννην ἰδόντας εἰς δεσμοτήριον (vulgo addunt ἐμπεσόντα) καὶ αὐτὸν ἀναχωροῦντα. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 636 E.

P. 109 C. not. ^t. Totum locum sic libenter legerimus: πολλὰ μᾶλλον ἀνθρώπων οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τίνος ἐστὶ (τοῦ θεοῦ ἐστὶ, κὰν Ἕλληνας ἦ, κὰν Ἰουδαίους) ἀλλ' εἰ βοθηρίας δεῖται.

P. 109 D. lin. 5. ἀλλ' ὅμως ἐκόλασιν αὐτοὺς ὁ θεός. "Illud ἀλλ' ὅμως omnino inducendum." *Sav.*

Ibid. not. ^b. ἐκπρίου. "Magis probarem ἐκπρίω, si ullius Codicis auctoritatem haberet, ἀντὶ τοῦ ἐκπρίασο per syncopen." *Dun.* "Immo rectum est ἐκπρίου, vel ἐκπριούν, Hesychii auribus minime peregrinum. Ἐκπρίου, inquit ille, ἀγράφου, λευθέρωσου, fortasse ad hunc Proverbiorum locum respiciens." *Sav.* Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 202 B.

HOM. XI.

P. 111 B. not. ^c. γενναίως, fortiter, vehementer: non sollicitandum. Noster Tom. IV. p. 641 D. μεγάλως αὐτῶν ὁ φόβος ἐτάραττε τὴν διάνοιαν. "Sav. et quidam MSS. γενναίως." *Montef.*

Ibid. not. ^e. ἐλπίδας αὐτοῖς προσαφίησι. "Hanc lectionem valde probo. Non solum eos consolatur, sed etiam spem insuper illis relinquit, fore ut omni modo sperata oblineant." *Dun.* Interpolator sententiam mancam sibi visam, ut solet, docte et eleganter explevit. Ad locutionem conferri debet locus nobilis S. Basil. M. Tom. II. p. 119 E. Τὴν οὖν σήμερον κλέπτων ἡμῶν διὰ τῆς μεθοδείας, τῆς αὐριον ἡμῖν τὰς ἐλπίδας περιαφίησιν. Εἴτα ἐπειδὴν ἡ αὐριον ἔλθῃ, πάλιν ἔρχεται ὁ κακὸς συμμεριστὴς ἡμῶν, ἀξίων τὴν σήμερον ἐαυτῷ, τὴν δὲ αὐριον τῷ κυρίῳ· καὶ οὕτως ἀεὶ τὸ μὲν παρὸν δι' ἡδονῆς ὑφαίρουμένος, τὸ δὲ μέλλον ταῖς ἐλπίσιν ἡμῶν προσαφίεις, λανθάνει ἡμᾶς ἀποβουκολῶν τῆς ζωῆς.

P. 113 B. not. ^c. καὶ ἐνταῦθα—ἐπειδὴ ὤμοσεν. Haec quo spectent, non facile est videre; sed eadem prorsus in suo habuit Mutianus, vertens: *Et hic iterum longanimiter ferens, adeptus est repromissionem. Nunc, inquit: et non dixit, quia iuravit.*

P. 115 A. not. ^z. Vid. Annot. ad p. 141 C.

P. 115 B. lin. 4. ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠδόκησας. "Fort. καὶ, ὀλοκαυτώματα περὶ ἁμαρτίας." *Editor Ben.* 2^{dae}. Frustra. Duo loca, Psal. xxxix. 7. ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας, et Psal. l. 18. ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδόκησας, inter se confundit Auctor.

P. 115 C. lin. 1. τῶν ἐχόντων. "Οἱ ἔχοντες, absolute, sunt divites. Sic 1 Cor. xi. 22. καὶ κατασχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας. Huc in illo quoque allatum est, *Habenti dabitur*. Dantur enim divitiae non nisi divitibus. Sophocles in Electra [immo Ajace 157.] πρὸς τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἔρπει. Eurip. in Alcestide [57.] πρὸς τῶν ἔχοντων, Φοίβε, τὸν νόμον τίθης: a divitibus, sive in gratiam divitum. Demosth. contra Stephanum, ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. Ovidius, amor sceleratus habendi." Dun.

P. 116 D. not. 5. Verba τί ἐρεῖς; debentur iis qui non perspexerint, ἐὰν οὖν idem quod τί οὖν ἐὰν valere, tam hic quam infra p. 144 C. ἐὰν οὖν δείξω ὅτι παλαιότερα γέγονεν ἢ διαθήκη ἐκείνη κ. τ. δ. Praeiverat Evangelista Joan. vi. 62. ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν πρότερον; ubi Euthym. λέειται τὸ, τί ἐρεῖτε; Eodem pertinere videtur locus Nostri Tom. VIII. p. 469 E. εἰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ πατρὸς τὸ ὄνομα δυσωπεῖ, (vulgo inferunt πολλῷ μᾶλλον) ἂν εἶπω τούτων γησιώτερον; Locum nostrum vertit Mutianus: *Si autem ostendero necessarium officium tibi implere, multo amplius ab illis aderit tibi, quippe in die iudicii etc.* Sic apud Montef. depravata interpunctione, pro *multo amplius ab illis: aderit tibi quippe etc.* Obiter notandus est hujus Interpretis constans usus, *ab illis* pro illis, in comparationibus; qui Hebraismum sapit. Sic p. 188 A. *sive quod nihil amplius a ceteris habet.*

Ibid. lin. 9. κροτῶν τοὺς ὀδόντας. "Insolens. Verbum hoc dici solet de manuum cum laetitia complosione. Forte κρούων verius." Dun. Apud Xenoph. Anab. VI. 1, 10. olim edebatur κροτῶν τοὺς πέλτας, hodie autem κρούων. Homo meticulous dicitur συγκρούειν τοὺς γομφίους, auctore Babria Fab. xcii.

P. 117 A. not. 5. Interpolatorem hic quidem fefellit usus verbi παραλογίζεσθαι, *decipere*, non, ut ei visum est, *despicere*.

P. 117 C. lin. 8. κομῶντος. "Alias hoc verbum de nitidis ac delicatis hominibus dici solet: hic contra squalentem atque horridum denotat, si vera sit lectio." Dun.

Ibid. not. 9. "Videtur legendum, οὐκ αλσχύνῃ τινὰ ἐπιθέτην καλῶν;" Dun. Sic Noster Tom. IX. p. 588 D. οὐ φρίττεις, ἄνθρωπε, καὶ ἐρυθρίας, ἐπιθέτην ὑπὲρ ἄτρου καλῶν; Sed et καλεῖν, quod in Florilegio legitur, proba est constructio, ut Hebr. ii. 11. οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν.

P. 117 D. οἶδε πρὸς ὤμους ἔχων. "Quid hoc est? Mendum manifestum. Tu vero lege fidenter, οἶδε πρὸς ὤμους, *novit se crudeles accedere*. Sic enim Graeci loquuntur. Lucianus, ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες." Dun. "Puto rectum esse πρὸς ὤμους ἔχων, *cum hominibus crudelibus sibi rem esse*." Sav. Vid. supra ad p. 85 A.

P. 118 B. not. 11. τοὺς δὲ παῖδας πολλάκις ἀπαιτοῦντας ἀπάγει; "Verbum ἀπάγειν non satis arridet, quod est proprie, *ducere ad supplicium*; quod quis parens de filio poscente panem decerneret? Nisi ἀπάγεις hic

sit, *apage dicis.*" *Dun.* 'Απάγειν, *abigere*, insolenter dictum. Suidas tamen, 'Απάγοντες' ἀπωθούντες, ἀπελαύνοντες' τὸν ἄνδρα ἀπάγοντες. Nisi sit, *in jus rapere.*

Ibid. not.^k. καὶ ἐκείνης (τῆς βασιλείας) καταφρονεῖς. Sed paullo ante ἐκείνη erat ἡ γαστήρ. Possis etiam e librorum vestigiis legere, πάντα ὑπομένεις; Ἡ ἐκείνης σου καταφρόνησις, αὕτη ἐστὶν ἀναισχυντία.

P. 119 A. not.^z. Legebatur et distinguebatur, ἀπόπεμψον, μὴ ἐπαπορήσας διὰ τί ἄθλιος ἢ καὶ ταλαίπωρος: h. e. vertente Vet. *amanda*, nihil *haesitans* et *disceptans* cur sit miser, cur infelix. Verum vidit Mutianus: *dimitte sine increpatione. Quare miser es et infelix?* Scilicet ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος non de conditione, sed de *animo misero et pusillo* ponere amat Noster. Exempla sunt Tom. I. p. 549 E. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἡλίθιος, οὐδεὶς οὕτως δ. καὶ τ. ὥς πρὸς τοῦτον ἀφορῶντα, μὴ πάντα τὰ ἐπαγόμενα φέρειν γενναίως. Tom. II. p. 114 B. τίς οὕτως δ. καὶ τ. ὥς θεῷ χάριν αἰτοῦντι μὴ δίδοναι; p. 151 E. τίς γὰρ οὕτως δ. καὶ τ. ὥς ἐν τοσούτῳ χειμῶνι μεθύειν; Et sic centies.

Ibid. lin. 4. οὐδὲ αὐτὸς ἐλεεῖς. Per incuriam αὐτὸν edidit Montef.

P. 119 D. not.^t. οὐ γὰρ δίδως, ἀλλὰ λαμβάνεις. Intellige τὴν κοινωνίαν. Siquis tamen faciliorem et concinniores rationem, ut haec clausula post μὴδὲν ἐξέταξε legatur, praeferat, nos quidem non refragabimur.

P. 120 A. lin. 3. ἀπὸ τῆς προαιρέσεως. "Ante haec deesse videtur, οὐκ, ἀλλ', propter interrogationem." *Dun.* Nihil deest. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 495 B.

HOM. XII.

P. 120 D. ἀκμαζούσαις ταῖς ἀκοαῖς. Cf. Tom. XI. p. 338 A. διὸ σήμερον ἀναβαλλομένους σθριον τοῦτο προσθεῖναι δεῖ, ἀκμαζούσαις ὕμῶν ταῖς ἀκοαῖς προσβάλλοντας.

P. 121 D. lin. 4: οὐκ ἴσμεν πότε (vulgo ποτὶ) τίνα πατέρα ἔσχεν. Duplex interrogatio, ut Marc. xv. 24. τίς τί ἄρη. Luc. xix. 15. τίς τί διεπραγματεύσατο. Cf. *D. Wytttenb.* Animadv. ad Julian. p. 180.

P. 122 A. not.^m. τῷ μὴ ἐμφέρεισθαι. Sic Tom. XI. p. 708 C. πῶς δὲ αὐτῶν τὰ ὀνόματα οὐδαμοῦ ἐμφέρεται ἀλλαχοῦ. Tom. X. p. 54 A. καὶ οὐ πάντως φέρεται (unus ἐμφέρεται) ταῦτα. Plenius Tom. VIII. p. 84 D. τῶν ἐμφομένων (alii λεγομένων) ἐν ταῖς γραφαῖς.

P. 122 C. not.^a. διὰ μὲν τῶν γραμμῶν . . . τῶν χρωμάτων δὲ ἐπιτεθέντων. Sic Noster Tom. III. p. 234 D. Εἶδες πολλάκις εἰκόνα βασιλικὴν κυανῇ κατακεχρωσμένην χρώματι, εἶτα τὸν ζωγράφον λευκὰς περιάγοντα γραμμὰς, καὶ ποιούντα βασιλέα καὶ θρόνον . . . ἔως ἂν ἐλθοῦσα τῶν χρωμάτων ἡ ἀλήθεια τρανώσῃ τὴν ὄψιν. Tom. XI. p. 139 E. Οἶον, ἐπὶ ζωγραφίας . . . τί γὰρ αὐτῷ βούλονται αἱ γραμμαὶ, καὶ αἱ περιαγωγαὶ τῶν γραμμῶν; ἀλλ' ἂν ἐπιθῇ τὰ χρώματα, τότε σοι φανείται ἡ τέχνη καλή. Philostr. Vit. Apollon. I. 2. p. 4. καθάπερ ζωγράφος ἐσκιαγραφημένοις ἐπιβαλὼν χρώματα. "Ubi non

spernenda varians in A. *χρῶμά τι.*” *Boissonad.* ad Philostr. Her. p. 661. Immo spernenda.

P. 123 C. not. f. *δείκνυσιν ἐκείνου* (Abraham) *ὄντα σεμνότερον ἐκείνου* (Melchisedec). Sic infra p. 229 A., *ἀντ' ἐκείνου* (Isaac) *σφάξας ἐκείνου* (arietem). Monuimus ad Tom. XI. pp. 78 A. 566 D.

P. 123 D. lin. 1. *ἀλλ' ἵνα μὴ εἴπωμεν κ. τ. εἰ.* Haec valde obscura sunt. Sensus videtur is esse, quem expressit Interpolator: *ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνα μὴ εἴπωσι, τί πρὸς τοὺς ἱερέας ἡμῶν, εἰ Ἀβραὰμ δεκάτην ἔδωκεν; εἰπὲ τὰ εἰς ἡμᾶς· ἐπάγει καὶ λέγει, “Καὶ, ὡς ἔπος εἰπείν.”*

Ibid. lin. 2. *καὶ καλῶς αὐτὸ ἐκόλασεν* (*mitigavit*). Rursus infra p. 159 C. *διὰ τί τὸ σχεδόν; διὰ τί αὐτὸ ἐκόλασεν;* Cf. Annot. ad Tom. X. p. 572 B.

P. 124 A. lin. 4. *ὅπερ ἐστὶν ἱερέως.* “Vide annon legendum sit, *ἥπερ ἐστὶν ἱερέως.* Non est enim sacerdotis *dare* decimas, sed *accipere.*” *Dun.* Negligenter dictum videtur *ὅπερ*, pro *decimas accipere.* Mox notandum rarius vocabulum *περιγεγονότως*, quod per *ἐκ πολλῆς περιουσίας* explicat Dunaeus.

P. 124 C. lin. 1. *μὴ δῶς.* “Legendum ex Psal. cx. *μὴ δάψῃ.* Haec quidem vera lectio: sed Chrys. falsam sequitur, ut sequentia declarant.” *Dun.*

P. 125 B. not. k. *δύο τιθεῖς.* Orator, *ἡπο* memorato, filium orationis abrumpit, ut alterum prorsus taceatur; nisi forte hoc sit, *τὸ πιστοῦσθαι ὅτι, ἐὰν θέλῃς καὶ τρέχῃς, τεύξῃ τοῦ σπουδαζομένου.* Cf. Annot. ad p. 97 D.

P. 125 D. lin. 1. *καὶ ἔτι ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλή.* Innuitur effatum Esai. v. 25. *καὶ ἔτι ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑψηλή:* etsi hic hominis, non Dei, manus in altum erigitur. Sic paullo post, *κἂν ἀνῇ τὴν χεῖρα ὁ θεός, πάλιν ἡμεῖς τὴν χεῖρα ἐπήραμεν.*

P. 127 A. not. a. *διαλεχθῶμεν.* Cf. Annot. ad Tom. X. p. 464 E. Adde Var. Lect. ad Tom. IX. p. 709 B. Tom. X. p. 207 C.

HOM. XIII.

P. 129 A. lin. ult. *τῆς τῶν πραγμάτων, τῆς τῶν δογμάτων.* Articuli quo tandem referendi sint, non facile expeditas. In Supplemento legitur, *εἴγε διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἦν τελείωσις τῶν πρ. τῶν δ. τοῦ βίου.* “Si recte capimus mentem Auctoris, leg. *τουτέστιν, εἰ τῶν πραγμάτων, τῶν δογμάτων.*” *Ed. Ben. 2^{dae}.*

P. 130 A. lin. 6. *καὶ τότε γέγονε.* *νῦν* pro *τότε* nullo auctore *Mor. Ben.*

P. 130 D. lin. 4. “Colb. *τρυφή τῇ σαρκί*, quae lectio quadrat, et ita legit Mutianus.” *Montef.* Scilicet *τροφή*, quod edidit V.D. est merum *σφάλμα* Morello imputandum.

P. 131 A. lin. 1. *οὐ, ἀλλ' ὁ Χριστός.* *Montef.* tacite correxit *οὐκ*, quod minus necessarium. Vid. infra p. 192 B. Tom. XI. pp. 643 E. 644 B.

P. 131 B. lin. 7. *καθ' ὃν γίνεται.* “Mallem *γίναται τι.*” *Heyse.*

Ibid. not. °. ἐνταῦθα οἱ ἀρετικοὶ ἐπιφύονται. Pronomen abest a Cat. Supp. Mut. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 25 E.

P. 132 A. not. °. αὐτῷ, h. e. Christo, ut videtur.

P. 132 C. lin. ult. δύο τίθησι διαφοράς. Vid. Annot. ad p. 125 B.

P. 132 D. not. °. ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ τοῦ μετιόντος. "Prorsus retinendum τοῦ μετιόντος, qui utitur vel fungitur illo sacerdotio." Dun. Sic Noster Tom. I. p. 430 C. τοὺς τὴν λειτουργίαν μετιόντας. Tom. IX. p. 564 B. τί γὰρ ὄφελος εἰδέναι τὰ πρακτικά, μὴ μετιόντα αὐτά; Appositum foret μεσιτεύοντος, si ad verba οὐκ ἔχει τέλος intelligeretur ἡ διαθήκη, non ἡ ιερωσύνη.

P. 133 A. not. °. εἰ μὴ ᾧ ἦν. Allusio ad Hebr. vii. 8. μαρτυρούμενος ὅτι ἦν.

P. 133 C. not. °. Lectio Veronensis, οὐ γὰρ φησιν αὐτὸν ἐπιτυχόντα τούτου τυχεῖν, habet quo se tueatur. Vetus, non enim dicit ipsum forte fortuna hoc assecutum. Sic Tom. XI. p. 449 C. εἰ δέ που καὶ εἶπον, ἐπιτυχόντες.

P. 134 B. not. °. ἔχει γὰρ φύσιν μαινεσθαι; Mutianus, *nim habet naturam quae pollui potest*? Cf. Annot. ad Tom. X. p. 278 A.

Ibid. not. °. "τοῦτο ποιῶν usque ad εἶπε τὸ τοῦ ιερέως. MS. sic: τοῦτο, ποῖον; [cetera ut nostri K.Q.]" Dun. Locum jamdudum emaculavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 269 B. ubi vide.

P. 134 C. lin. 1. Edebatur τὴν ὑπερβολήν. καὶ τὸ μέσον εἶπε κ.τ.έ. laborante distinctione. Nobiscum faciunt R. Veron.

P. 135 A. not. °. ἡ περὶ τῶν ἄλλων πολλάκις. Mutianus, *pro aliis autem fortassis habet rationem*. Perperam. Sensus est, *aut pro aliis plus quam semel*.

P. 136 B. not. °. "κὰν μισθοῦ. Sic enim e margine potius quam quod in textu μισθῷ . . . μισθῷ Graecorum aures respuunt." Dun. "Et tamen paullo ante, εἶγε μισθῷ αὐτὸ ποιεῖς." Sav. Et infra p. 211 C. ὁ μὲν γὰρ μισθῷ ἐδούλευσεν.

P. 136 D. not. °. ἀπὸ τῆς ἀξίας ἐκείνης. Unus *ἀταξίας*. "Lego τάξεως." Heyse. Non male, sed ferri potest ἀξίας. Mutianus, *ex illa dignitate militiæ*. Noster Tom. XI. p. 135 B. πολλῷ μᾶλλον τὸν στρατιώτην, ὅταν καὶ ἐτέρωθεν ὁ θυμὸς θίγηται, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῆς δυναστείας. Etiam ἀρχὴ vocatur Tom. VIII. p. 298 B.

Ibid. lin. 5. ὑπὸ τῷ βασιλεῖ ταττέσθω. "Manifestus error Codicum. Corrigo βασιανιστῇ." Heyse. Retinemus τῷ βασιλεῖ, h. e. quondam com-militoni suo, nunc in regiam dignitatem evecto: quo nihil magis invidiosum. Cf. Tom. IX. p. 524 D. δεικνὺς ταύτην (τὴν ἁμαρτίαν) μὲν ἐν τάξει βασιλέως, τὸν δὲ θάνατον ἐν τάξει στρατιώτου ὑπ' αὐτῇ ταττόμενον.

P. 137 C. not. °. ἐπειδὴ βασιλεία λέγεται. "Βασιλεία, hoc rectum: βασιλεία, *regnum*, τὰ βασιλεία, *regia*: et saepe Noster *regnum* dicit absolute pro *regno coelorum*." Dun. Nobis quidem magis arridet βασιλεία, propter praecedentia τοῖς ἐν τοῖς βασιλείοις (in *regia coelesti*) οὖσιν.

P. 137 C. lin. 3. τῶν λεγομένων δεκανῶν. "Δεκανοὶ Constantinopoli erant *lictiores*, et cadaverum quoque humandorum curam habebant; alias *funerum elatores*, *lecticarii*, *vespillones*, *libitinarii*, κοπιῶται. Corippus lib. III.

Jamque ordine certo

Turba *decanorum*, *cursorum*, in rebus argentum,

Cumque palatinis stans candida turba tribunis.

S. Chrysost. Hom. XIII. in Epist. ad Hebraeos, p. 505." J. C. Suicer. Thes. Eccles. p. 835.

P. 138 B. lin. 6. ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα κατηγοροῦσιν ἡμῶν Ἕλληνες: h. e. suo exemplo accusant. Locum non intellexit Mutianus, vertens: "Sed hic accusant nos pagani, dicentes, integras substantias exaniniunt propter vanam gloriam."

P. 138 D. lin. 1. μὴ οὕτως αὐτὸ ἐκτραχηλίσσης, ὥς τῆς ψυχῆς ἀφελίσθαι τὴν ἀρχήν. "Est ἐκτραχηλίζειν τὸ σῶμα, corpus efferrumque et indomitum reddere, et quod animi imperio non pareat." Dun. Usitatus quidem in hoc sensu passivum ἐκτραχηλισθῆναι, efferrī, superbire. Supra p. 33 B. ὥστε μὴ ἐκτραχηλισθῆναι, ὥστε μὴ φυσιωθῆναι, ὥστε μὴ ῥαθυμοτέρους γενέσθαι, ὥστε μὴ πλέον ἐπαρθῆναι. Tom. X. p. 524 B. νεαρικῆς μὲν οὖν καὶ σφόδρα μεγάλης (δείται ψυχῆς) ὥστε αὐτῆς (τῆς δόξης) ἀπολαύοντα μὴ ἐκτραχηλισθῆναι.

HOM. XIV.

P. 140 A. not. *. ἀλλ' ἄρα μή. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 235 F.

P. 140 B. not. *. ποῦ εἰσὶν οἱ λέγοντες δινεῖσθαι τὸν οὐρανόν. "Haec est enim nostri Joannis opinio, coelum non moveri, sed luminaria et stellas per coelum discurre." Sav. Edebatur κινεῖσθαι, cujus loco unus habet δονεῖσθαι, agitari: sed longe aptius quod ex Catena arripuimus, δινεῖσθαι, in orbem circumagi. Thom. M. δίνος, τὸ κύκλῳ στρεφόμενον, οἶον δ οὐρανός. Nescimus quid sibi velit Mutianus, significari vertens.

P. 140 C. lin. penult. διὰ τοῦτο αὐτὸ λιπαίνει, καὶ τοῦτ' πλέον ἐνδιατρίβει. "Posterior prioris est ἐξηγητικόν. . . Est igitur τὸ λιπαίνει, non semel quid dicere, non leviter aut strictim attingere, sed iterare, variare, multis modis expolire, quod pinguem quodammodo minimeque jejunam . . . orationem facit." Dun. Exempla ex Nostri scriptis protulimus ad Tom. X. p. 559 E.

P. 141 A. not. *. "πὼς γάρ; οὐκ ἐπανάστασις ἦν, φησὶν. Hoc breviter, sed obscure dictum. Christus, dum in terris fuit, non insurgebat, inquit, in Leviticis sacerdotes. Ejus enim erat coeleste, atque ex ordine alio sacerdotium: nihil ei fuit cum illis commune." Dun. Lectionem Veron. revocavit Montef. sed πὼς γὰρ οὐκ ἐπ. ἦν, φ. uno tenore scripsit, vertens, quomodo enim non insurrectio fuisset, inquit: non male. Auctor Supplementi quaedam de suo, ut videtur, addidit, ut sententiam clariorem

faceret : Εἰ μὲν ἦν ἐπὶ γῆς, τοῦτο δὲ ἦν εἰ μὴ τεθνήκει, μηδὲ ἐγερθεὶς ἀνελήφθη, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς· ἦσαν γὰρ ἕτεροι, καὶ ἦν λοιπὸν στάσις ἐν τῷ πράγματι.

P. 141 C. not. f. “κνίσαν. Sic solent scribere libri antiquiores.” Heysse. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 528 E.

P. 144 A. not. k. τὸν πολίτην αὐτοῦ. “Cave mutes. Est enim ὁ πολίτης μου, *meus popularis* . . . LXX nonnunquam vertunt *proximum tuum* τὸν πολίτην.” Dun. Receptum a Criticis N.T. primariis, Scholzio, Lachmanno, Tischendorffio.

P. 144 C. lin. 3. ὅταν μηκέτι—τὰ δὲ μένη. Hic quidem nolentes volentes recensionem emendatam nostram fecimus. Scilicet intolerabile videbatur quod in Veronensi legitur, ὅταν μηκέτι χαλκοῦς ἦ, ἀλλ' ὑετὸν διδῶ, ὅταν μὴ ἄκαρπος, οὐχ ὅταν μεταβληθῇ, οὐχ ὅταν τὰ μὲν αὐτοῦ ἐξαιρεθῇ, τὰ δὲ μένη. Hoc tamen ipsum ad verbum expresserunt Mut. et Vetus alter.

Ibid. not. g. τί Ἀγγελος, *Malachias* sc. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 427 D. et *Addendum* in fine Tomi ejusdem.

P. 144 D. not. k. πῶς οὖν ἔλαβεν αὐτόν; Sic A.N. Veron. Vetus, *quomodo igitur eum excepit*? Catena dat, πῶς συνέλαβον αὐτόν; h. e. vertente Mutiano, *quomodo corripuerunt eum*? Neutra lectio commodum sensum praebet.

P. 145 B. not. c. “Ὁνόματι rectius : ὀνομαστὶ non nisi de propriis nominibus dicitur.” Dun. Distinctio vera esse videtur : certe alio loco Tom. X. p. 315 B. ὀνόματι θεὸς τῶν τοιούτων συγγενῶν τὰ εἶδη, non nisi unus liber ὀνομαστὶ habet.

P. 145 D. not. t. ἀποξύσωμεν τοῦτο τὸ γῆρας. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 280 D.

P. 146 C. not. γ. μηκέτι μεμνήμεθα ἀρπαγῆς. “Rectum est μεμνόμεθα.” Dun. Sine libris soloecismum non sustulimus. Infra p. 197 B. ἂν μὴ . . . πεπληροφόρηταί τις. p. 231 B. κἂν . . . κέκτηται.

P. 146 D. lin. 5. εἰ ἐν τοῖς ὄρθροις ediderunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 147 B. not. p. Pro προσήραξε Heysio nostro προσηράξατο magis placet. Sed utraque forma προσράξει et προσαράξει *intransitivam* vim aliquando induit. Sic Noster Tom. IV. p. 293 D. μήπου σκοπέλω τινὶ ἢ πέτρα προσράξαν τινὶ τὸ πλοῖον ἀνόνητον αὐτοῖς τὸν προλαβόντα πόνον γενέσθαι παρασκευάσθω.

P. 147 C. not. v. De formis σαλπιστῆς et σαλπικτῆς accurate egit Lobeck ad Phryn. p. 191.

P. 148 A. lin. penult. Edebatur πάνυ γε· οὐ γὰρ καλῶς μεριμνῶσιν ἀγωνίσασθαι. Mutianus, *Isti satis bene cogitant de certamine quod cum diabolo certaturi sunt.* Vetus, *Ita sane : non sunt enim solliciti ut recte certent.* De formula πάνυ γε, οὐ γάρ; monitum ad Tom. X. p. 592 E.

HOM. XV.

P. 149 A. not. 8. καὶ τὸ καταπέτασμα τὸν οὐρανόν. Sic infra p. 152 A. καταπέτασμα ὁ οὐρανός.

Ibid. not. 2. "τότε." Quasi legisset Expositor τότε pro τό τε. Paullo post tamen τό τε ἄγιον κοσμικὸν legere videtur. Credibile ergo est totam hanc particulam τότε—οὐκ ἔστι, ad aliam hujus loci enarrationem pertinere.

P. 151 A. not. 5. ἐπιγενόμενος καὶ τέλος ἔχων. Frequens est confusio verborum ἐπιγενόμενος et ἐπειγόμενος: hic vero longe aptius est ἐπιγενόμενος; Vetus, cum advenit. Noster Tom. IX. p. 502 D. κολάσεως δὲ ἀνηρημένης, καὶ δικαιοσύνης ἐπιγενομένης ἀπὸ τῆς πίστεως.

P. 151 D. not. 2. De pleonasmis ὡς ἄτε, ἄτε ὡς et sim. vid. Annot. ad Tom. XI. p. 144 B.

P. 152 B. καὶ τότε ἐγένετο, ἀλλ' ἅμα ἦλθε. Mutianus, sed simul advenit. Immo, sed simulac advenit; puta, ἐγένετο ἀρχιερέως. Eadem est constructio particulae ἅμα Tom. XI. p. 588 C. οὐ γὰρ ἅμα ἐγεννήθη, εἰργάζετο τὰ σημεῖα.

P. 152 D. lin. 3. ἐπισημαίνεται καὶ δείκνυσιν. Sic Tom. IV. p. 274 D. ἐπεσημήνατο καὶ προσέθηκεν ὅτι "Χὰμ δὲ ἦν πατὴρ τοῦ Χαναάν."

P. 153 C. lin. 4. οὐχ ὁρᾷ τοὺς λουμάττοντας. "Elegans verbum, ad similitudinem τοῦ λιμώττειν, fame confici, τυφλώττειν, caecutire: quod nusquam alibi legisse me memini." Dun. Vid. Hemsterhuis. ad Plutum p. 207.

Ibid. lin. 7. κὰν μὴ βλέπωσιν. "Id est, tametsi jam obierint. Βλέπειν eleganter positum pro ζῆν." Heyse. Simplicius videtur, etiamsi turpitudinem suam non videant.

P. 154 A. lin. 5. ἀλλ' ἐστήκασιν ἐπὶ οἰκήματος. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 762 A. not. 2.

P. 154 B. not. 9. Hunc locum olim in censuram vocavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 698 D. "Hic velim ignoscat mihi Lector, si conjecturam quandam de alio Chrysostomi loco modeste propono. Exstat in Comment. in Epist. ad Hebr. Hom. XV. (Opp. Tom. XII. p. 154 B.) et paullo altius repetendus est. In eo est Orator, ut comparatione facta avaros ipsis prostibulis impuriore et impudentiore esse ostendat. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν πορνῶν ἰδιὸν ἐστίν, ὅτι τοῦ τὸ χρυσίον διδόντος εἰσὶ κὰν γὰρ δούλος ἢ, κὰν ἐλεύθερος, κὰν μοναχός, κὰν ὁσιτοῦν, προτείη δὲ τὸν μισθόν, καταδέχονται· τοὺς δὲ μηδὲν προτείνοντας, κὰν πάντων ὧσιν εὐγενέστεροι, χωρὶς τοῦ ἀργυρίου οὐ προσίενται. Τοῦτο καὶ ἐνταῦθα οὗτοι ποιοῦσι· τοὺς μὲν ὀρθοὺς λογισμοὺς, ὅταν ἀργύριον μὴ ἔχωσιν, ἀποστρέφονται· τοῖς δὲ μαραῖς καὶ ὀντως θεομάχοις συγγίνονται διὰ τὸ χρυσίον. Ex quo me ad Chrysostomi lectionem applicui, semper non tam haesi, quam obstupui in illis, κὰν μοναχός ἢ Quid multa? Scripsit Chrys. κὰν γὰρ δούλος

ἡ, καὶ ἐλεύθερος, [hoc quidem, καὶ ἐλεύθερος, ab Interpolatore intrusum esse hodie apparet] καὶ μονομάχος; quibus apte respondent, καὶ πάντων ἔσιν εὐγενέστεροι. Sed ne sic quidem locum sanum esse judico. Certe in verbis τοῖς δὲ μαροῖς καὶ ὄντως θεομάχοις haereat aliquis. Nam praeterquam quod vox θεομάχος hic non valde apposita sit, particulam ὄντως ad aliud quiddam, quod minus vere sic dici possit, respicere oportet. Itaque conjicio, ab Auctore scriptum fuisse, τοῖς δὲ μαροῖς καὶ ὄντως θηριομάχοις, epitheto a praecedentibus καὶ μονομάχος arrepto. Nam μονομάχοι et θηριομάχοι idem genus hominum sunt. [Conjungitur autem λογισμοὶ θηριομάχοι prorsus ut λογισμοὶ δῆμοι Tom. XI. p. 386 D.] At quid sunt λ. θηριομάχοι? Respondeo, *crudeles, truculenti*, quales possidebat Herodias, de qua supra legimus p. 499 A. εἰ γὰρ καὶ ἐκείνη θηριομάχων ἀνδρῶν ψυχὴν ἐκτίσαστο; h. e. ut paullo post subjungitur, ἀπάντων ἦν ἱταμωτέρα καὶ ὀμοτέρα . . . Habes, amice Lector, conjecturas meas, quibus si a libris scriptis suppetiarum aliquid accedet, vehementer laetabor." Decem post annos ad locum Tom. IX. p. 552 E. καὶ τοὺς μονομάχοις (μοναχοὺς H. μοιχοὺς corr. ex μοναχοὺς G.) δὲ διὰ τοῦτο ταλανίζομεν κ. τ. εἰ. haec annotavimus: "Porro conjecturae nostrae ibidem propositae de alio Nostri loco Tom. XII. p. 154 B. ne nunc quidem nos poenitet, immo magis magisque in ea acquiescimus. Cf. Tom. I. p. 20 E. οὐχ ὄρεῖς καὶ ἐν τοῖς χαμαιτυπείοις τῶν γυναικῶν ὅτι τὰς μὲν εἰδεχθεῖς καὶ ἀναισχύντους μονομάχοι καὶ δραπεταὶ καὶ θηριομάχοι μάλιστα ἂν προσοῖντο κ. τ. εἰ." Nunc ad libros accedendum est, quorum collationes circiter duobus abhinc annis in manus nostras venerunt. Horum duo K. Q. verba importuna καὶ μοναχὸς plane omittunt, vel potius pro iis καὶ ἐλεύ-

θερος habent. Unus tantum O. καὶ μοναχ^ος, (sic) ὁμ ab eadem manu, quod in hoc Codice rarius fit, superscripto. Mox pro θεομάχοις exoptatum θηριομάχοις est in R. Alter Codex O. in textu θε . . ομάχοις (εἰ in rasura majori) habet, et in marg. γρ. θηριομάχοις. Habes igitur, amice Lector, conjecturas nostras fere juveniles satis superque confirmatas, et locum Patris nostri vere magnificum nunc demum emaculatum et omnibus suis numeris expletum.

P. 154 D. lin. ult. οὐαὶ σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε. "Erat hoc vulgare dicterium, quo Christianam paupertatem irridebant ὀχυρώως, ut divitias tanquam malum praedicarent, at maxime necessarium." Heyse. Idem dictum jam vidimus Tom. XI. p. 126 A.

HOM. XVI.

P. 158 B. lin. 3. "διαμαρτύρασθε ἐνώπιον τοῦ θεοῦ." Locum Evangeliorum quemnam hic spectet Noster, incertum est.

Ibid. not. v. "Plane legendum, ἀλλ' ἐτέρου μὲν τὸ πρᾶγμα: fit enim comparatio personarum." Dun.

P. 158 C. lin. penult. ἦ pro ἡ ex ingenio correximus.

P. 159 D. not. 1. διὰ τί αὐτὸ ἐκόλασεν; "Dicendo σχεδὸν, quod est idem τῷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν." *Dun.* Cf. supra ad p. 123 D.

P. 160 A. not. 2. "εἶσω εἰσέρχεται K. Eodem pleonasmō dixit Sophocl. Ajac. v. 294. ἔσω δ' ἐσῆλθε: et Electr. v. 795. ἀλλ' εἰσιθ' εἶσω. Cf. Eurip. Androm. v. 858. item *Ellendt.* ad Arrian. Tom. II. p. 277." *Krabinger.*

P. 160 B. not. 8. Vid. supra ad p. 47 A.

P. 161 A. not. 9. τοιαύτης οὐσίας ἐτύχομεν. Dixerat paullo ante p. 160 B. ἀλλ' αὐτῇ τῇ οὐσίᾳ ἀναμίνγνται τὸ αἶμα κ. τ. εἰ.

P. 162 D. lin. 1. διὰ σχοῖνον τεταμένης βαδίζειν. "Horatius, *Ille per exlentum funem mihi posse videtur ire* etc." *Heyse.* Mox ὑποδύεσθαι Mutiano est *vestiri*, Veteri *se induere.* Annon strictius *subuculam* (ὑποδύτην) *induere* vertendum erat?

HOM. XVII.

P. 165 C. not. 7. "Hic quaedam ex Colb. restituuntur, et jam quadrant cum Interprete Lat." *Montef.* "Hic ut in aliis locis, depraverunt, non restituerunt Bened. orationem, Codicis Colb. fidem secuti. . . . Legebatur apud Bened. καὶ ἱερεὺς καὶ θυσία. ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν, φησί, καὶ πολλὰς ἔδει θυσίας προσενεγκεῖν" πολλὰς ἔδει σταυρωθῆναι. ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλὰς παθεῖν ἀπὸ κ. κ. ἐνταῦθα τι παρεκάλυψεν. νῦν δὲ ἀπαξ. Similiter uterque Interpres. Lucidius Savil. quem sequimur." *Ed. Ben. 2^{dae}.* Scilicet Montefalconius in Codice suo excubendo pro his, εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, per incuriam posuit, ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν, φησί, mox omisso καὶ ante παρεκάλυψε. In ceteris cum Veron. conspirat.

P. 168 B. lin. penult. τί ἐστίν—ἐφανέρωθῃ τῷ θεῷ καὶ προσῆλθε. Haec, quae ad expositionem loci praeteriti Cap. ix. v. 36. pertinent, commodius legerentur p. 166 A. lin. 2.

P. 168 C. not. 3. Constructione claudicante, satius visum est probabilem lacunam indicare, quam medicinam aliunde petitam adhibere. Mox γίνεται τοῦτο de *sacrificatio* *Levitica* intelligimus, εἰ καὶ γίνεται, si tamen offeratur. Sed tota argumentatio valde perplexa est.

P. 169 A. lin. 7. τὴν ἀνάλωτον quae consumi non potest Mut. "τὴν ἀνάλωτον puto rectius, *inconsumptibilem.* Nam ἀνάλωτος est *invictus, inexprugnabilis.* Nisi sit syncope." *Dun.* Ἀνανάλωτος vix Graecum est: ἀνάλωτος θησαυρὸς dixit Noster Tom. X. p. 190 D. ἀνάλωτοι καρποὶ Tom. II. p. 678 C.

P. 170 A. lin. ult. Edebatur βουλόμενος διαπαντὸς ὑμᾶς προσεῖναι τοῖς ἁγίοις. διὰ τοῦτο κ. τ. εἰ. Vetus, *volens vos perpetuo ad sancta accedere. Propterea* etc. Quod nos edidimus est in O.R. necnon in Regiis 746. 1024. Mutianus: *volo semper vos accedere: sanctis haec concessa sunt.*

Hoc etc. Alluditur vox illa, qua sacerdos fideles ad S. Eucharistiam percipiendam invitabat, Τὰ ἄγια τοῖς ἀγίοις. Vid. p. 171 B.

P. 170 B. not. ^h. μωμοσκοπῶν ἅπαντας. “Μωμοσκοπεῖν pastorum est, singularum ovium vitia explorantium. Quid si legamus μμῆσκων?” *Dun.* Perperam. Noster Tom. IX. p. 657 E. Διὸ χρὴ πάντοθεν μωμοσκοπεῖσθαι τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον. Εἰ γὰρ οἱ τὰς παλαιὰς ἀναφέροντες θυσίας ἐκελεύοντο πάντα περισκοπεῖν, καὶ οὔτε ὠτότμητον, οὔτε κολοβόκερκον, οὔτε ψωραγριῶντα κ. τ. εἰ.

P. 172 A. lin. 1. ὄμμα . . . ἡμέρον . . . καὶ ὀξυτερκῆς, εὐπερίστροφον καὶ γοργόν. Sic Tom. X. p. 491 C. ἀλλ’ ἑγρὸς ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ γοργὸς, καὶ καλῶς ἀποτεταμένη ἡ ὀφρὺς, καὶ κυαναὶ αἱ βλεφαρίδες, καὶ ἡμέρος ἡ κόρη, καὶ γαληρὸν τὸ ὄμμα. Vid. *Jacobs.* ad Ach. Tat. p. 418.

P. 172 B. lin. ult. πολλὴν ἔχοντα τὴν εὐρυχωρίαν τῆς ἀνέσεως. Cf. Tom. X. p. 421 C. “ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με” τουτέστι, πολλὴν τὴν εὐρυχωρίαν καὶ τὴν ἀνεσιν παρέσχες.

HOM. XVIII.

P. 173 C. lin. ult. Distinguebatur, καὶ δι’ ἐκείνων ἀνέμεινεν αὐτὰς ἐλεγ-
χθῆναι: Vetus, *expectavit ut etiam per illos ipsa redarguerentur.* Nobis-
cum facit Mutianus.

P. 173 D. not. ^v. “Editi πᾶν τὸ ἐκτὸς τῆς οὐσίας. Interpres vero Lat. qui vertit, *quicquid est ex facultatibus*, videtur legisse, πᾶν τὸ ἐκ τῆς οὐ-
σίας. [Sic exemplar Veron. quod Interpres expressit.] Colb. τὸ ἐκτὸς τῆς
θυσίας, quam puto veram esse lectionem. Hic explicans Chrys. haec
verba Pauli, *hostiam et oblationem*, dicit *oblationem* esse *quicquid praeter
sacrificium offerebatur.* Mutianus quoque, *quae extra sacrificium erat.*”
Montef.

P. 174 C. not. ^k. ὅπου γε Sav. cet. Encliticam non agnoscunt A.N.
O.R. Cat. Veron. Cf. nos ad Tom. VII. p. 794 B. Exemplis adde Tom.
X. p. 331 B. Tom. XII. p. 373 B. καὶ τί θαυμάζεις εἰ ἐν τῇ καινῇ, ὅπου καὶ
ἐν τῇ παλαιᾷ τὸ αὐτὸ τοῦτο γίνεται. “Leg. ὅπου γε καί.” *Ed. Ben.* 2^{dae}.
Sic 4 Macc. ii. 13. καὶ μὴ νομίσητε παράδοξον εἶναι, ὅπου (γε de suo intulit
Grabius) καὶ ἔχθρας ὁ λογισμὸς ἐπικρατεῖν δύναται διὰ τὸν νόμον.

Ibid. not. ⁿ. ἐν ἐγκρατεῖα. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 161 A.

P. 174 D. lin. 4. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, ὅτι οὐ μόνον ἡβουλήθη, ἀλλὰ καὶ
ἐπεθύμησε τοῦτο, sc. mortem peccatoris. Ubinam vero Deum hoc dixisse
referatur, plane nescimus. Mox A.O. Cat. Veron. habent, καίτοι ἐναντία
ἡ ἐπιτεταγμένη (ἐπιταττομένη O.) βούλησις ἐστὶ: h. e. vertente Mut. *quamvis
contra sit, quae superdisposita est voluntas.* Savilianam recensionem non
sollicitavimus, quamvis non male legeretur, καίτοι ἐπιθυμία ἡ ἐπιτεταγμένη
β. ἐστὶ. De confusione horum verborum, ἐπιτεταγμένη et ἐπιτεταγμένη
monuimus ad Tom. IX. p. 615 B.

P. 175 A. not. ^b. “ἀπὸ τῶν γραφῶν. Sic edidimus e Cod. Crash. Veronenses pro γραφῶν legunt ἀγράφων. E duobus MSS. Augustanis, alter legit, συνελογίσατο τοῦτο ἀπὸ τῶν ἐγγράφων μαρτυριῶν, alter ἀπὸ τῶν ἐγγράφων, ἀπὸ τῶν ἀγράφων, quam postremam lectionem secutus est Vetus.” Sav. Noster Tom. X. p. 639 E. ἀγραφὸν ἐγγράφῳ συνάπτει.

P. 175 D. not. ^t. “Fort. πόθεν οὖν δῆλον ὅτι τεθήσονται.” Dun. Frustra. Infra p. 202 B. πόθεν (+ δὲ δῆλον K.Q. Sav. cet.) ὅτι καὶ ῥήματι τοῦτο ἐποίησεν; Vid. nos ad Tom. X. p. 412 C.

P. 177 B. lin. 5. δήμευσιν οὐ δίδουκεν, οὐδὲ καταδίκην. Interpretes, *damnationem*. Debuerant, *mulctam*. Noster Tom. XI. p. 390 D. ὁ πλούσιος ἐν χρήμασι ζημίαν καὶ καταδίκην ἐνεγκεῖν δύσεται. Plutarch. Aristid. 26. ἐκτίσαι δ' οὐκ ἔχοντα τὴν καταδίκην πεντήκοντα μῶν οὔσαν. Usus notent Lexicographi.

P. 178 C. lin. 1. ἀλλὰ καὶ οἰωνίζεσθαι ταύτην. Verbum *οἰωνίζεσθαι*, *abominari*, cum eadem constructione illustravimus in Annot. ad Tom. VII. p. 689 D. Nunc addimus Tom. XI. p. 418 E. καὶ ὅταν μὲν τι ποιῇτε, καὶ μέχρι ῥήματος οἰωνίζεσθε τὰ ἐναντία' οἶον, ὅταν σπείρῃς, ὅταν ἀπαντῇς τῶν ὑποληνίων τὸν οἶνον, τὰ ὀξίνην σημαίνοντα οὐδ' ἂν ἀποκρίνοιο. Tom. I. p. 571 D. οὐχὶ μυσάττονται οἱ πλείους, ἔνιοι δὲ καὶ οἰωνίζονται, καὶ οὐδὲ τῆς ὀψεως οὐδὲ τῆς ἀφῆς ἀνέχονται;

HOM. XIX.

P. 180 B. not. ^b. Hic, quod raro nobis accidit, deserto Veronensi, textui Saviliano arcte adhaerere coacti sumus. Nam τὰ ἐγγὺς φαινόμενα quomodo τοῖς μένουσι contraria sint, nemo facile dixerit. Etiam Mutianus nobiscum facit.

P. 181 A. not. ^a. τουτέστι, τὰ προστάγματα, τὴν μένουσαν. A Veronensi non discedunt A.N.O.R. Cat. Mut. Locus vitiatus esse videtur.

P. 183 C. not. ^d. “Legerem ἐννοησάτω τις αὐτὸς ἑαυτὸν, vel ἐννόησαι.” Dun. Correximus ἐννόηση, conjunctivum pro imperativo, ut infra p. 283 A. ἐθισθῇ pro ἐθισθήτω. Usus probavimus in Annot. ad Tom. XI. p. 87 E.

P. 183 D. lin. 2. οὐκ ἔστιν ἔχθρα. Sic Veron. cum libris omnibus. Savilius, culpa operarum, οὐκ ἔστιν ἔχθραι. Mendum mendo correxit Mor. οὐκ εἰσὶν ἔχθραι scribens. Hunc secure imitatus est Montef.

Ibid. lin. 4. καὶ οὐ παυσόμεθα συνάγοντες ἑαυτοῦς. “Lego καὶ παυσόμεθα συνάγοντες ἑαυτοῖς. Nisi ad illud referas quod supra dixit, μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν.” Dun. Non male. Verbum *συνάγειν* pro *usitatioe συλλέγειν* a nobis restitutum est Tom. X. p. 402 C. ἵνα μὴ, ἐν τῇ καιρῷ τῆς εἰσφορᾶς, τότε ἀναγκάζησθε συνάγειν. Quin et Mutianum ita legisse, vertentem, *et cessabimus congregantes nobismetipsis*, manifestum est. Sed recepta lectio, quae librorum est omnium, defendi

posse videtur, ut συνάγειν pro συγκροτεῖν, in unum corpus colligere, positum sit. Sic Noster Tom. X. p. 632 D. ἂν οὕτως ἑαυτοὺς συνάγωμεν, καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς ἑαυτοὺς ἐπισπασόμεθα· ἐὰν δὲ διψκισμένοι πρὸς ἑαυτοὺς ὤμεν, κ. τ. ε. Tom. V. p. 442 C. πρὸς ἑαυτὸν συγκεκοτημένος καὶ συνηγμένος.

P. 184 B. not.^f. πρὸς τὸ πολλοστὸν μέρος. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 645 C.

HOM. XX.

P. 185 D. lin. 1. "Multa loca ex hac Homilia, itemque ex decima quarta et decima quinta leguntur in Florilegio Savilli, [Hom. ῥκγ'.] Tom. V. p. 807." Montef.

P. 186 B. not.^o. In opusculo supra dicto legitur καὶ ταύτην οὖσαν εἰς παραμυθίαν ἱκανὴν, ἐπήγαγε λέγων. Inter ἡμέραν et ἑκουσίως, nil nisi, intulit dicens, habet Mutianus.

P. 187 A. not.^q. ἦτοι pro ἡ hodie magis placet. Infra p. 214 A. ἦτοι τὴν ὑπερβολὴν φησιν, ἦτοι τοὺς αἰετινομένους.

P. 187 B. not.^x. τὸ αὐτὸ δέξεται πῦρ. Catena δήξεται, mordebit, non inepte, propter id quod sequitur, τὸ διαβρωτικὸν αὐτοῦ δηλῶν. Scriptura λείξεται non est nisi scribae mendum pro λήξεται, ut in Homilia supra dicta legitur, ad quod conferri potest Theoc. Id. IV. 40. αἰ, αἰ, τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς μ' ἐλελόγγει. Sed nihil aptius τοῦ δέξεται, quod in tali argumento *Nostrum prorsus sapere* declaravimus ad Tom. XI. p. 178 D.

P. 188. D. lin. 3. κἀν μὴ νῦν ἀπολάβωσιν, h. e. puniantur. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 690 A.

P. 189 A. lin. 6. ἐν τῇ προσπαθείᾳ τούτων. Verbose, sed ad sensum bene vertit Mutianus: in eo quod affectione et passione quadam tenemur circa pecunias. Praepositionem deletam voluit Dunaeus.

P. 189 C. not. P. εἴ τις ἐρευνήσει [τὰ] ἐν ταῖς οἰκίαις. Utrumque probum. Sic Gen. xxxi. 35. ἡρευνήσει δὲ Λάβαν ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ: sed v. 37. ἡρευνήσας πάντα τὰ σκεύη τοῦ οἴκου μου.

P. 190 A. lin. 3. τοσοῦτ' φροντὶς μωλώπων. "Haec apud Veronenses sine sensu sunt; Vetus omnino non legit. [Scilicet α μαστιζόμεθα in lin. 2. ad μαστιζόμεθα in lin. 4. incaute transiit Mutianus.] Legendum puto, τοσοῦτ' φροντὶς μωλώπων βαρυτέρα. Significat enim curam animi corporis poenis tanto esse graviolem, quanto animus praestat corpori." Sav. Omissum epitheton mente potius repetendum, quam textui inserendum arbitramur. Difficultatem auxit Montef. scribendo, τοσοῦτ' φροντὶς μωλώπων μαστιζόμεθα καθ' ἑ. ἡ.

P. 191 B. lin. 5. ἀλλὰ βλάσφημον ἀποφῆναι h. e. efficere. Sic Tom. IX. p. 684 C. καὶ οὐκ ἂν, εἰ ἔμελλεν ἀποφαίνειν καταγελάστους τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς, τοῦτο ἂν ἐπέταξεν. Cf. Boissonad. ad Aristaen. p. 381. Monemus propter

Interpretes, qui hic a scopo aberraverunt : Mutianus, *sed ut blasphemiam ore proferret* ; Vetus, *sed etiam ut blasphemiam enuntiaret*.

P. 192 A. lin. 3. ὁρᾷς ποῦ ἔπνει ; “Hoc mihi suspectum. Quid si legas, ποῦ ἔτεινε ; *quo tendebat* ? Error forte ortus ex similitudine litterarum τ et π.” *Dun.* Nihil vulgato sanius. Noster Tom. I. p. 46 B. πολλοῦ τοῦ διαβόλου πνεύσαντος εἰς αὐτούς. Tom. VII. p. 84 B. τοσούτον κατ’ αὐτῶν ἔπνευσεν ὁ διάβολος. Tom. XI. p. 549 D. σφοδρότερον κατ’ αὐτῶν ὁ διάβολος πνεῖ.

HOM. XXI.

P. 194 A. not. m. ὅτε ἐνήγεσθε. Mutianus, *introducti estis* : Vetus, *initiabamini*. Hoc verius. Infra p. 251 B. οἶδας ὅτι οὐκ ἀγνοῶν ἐρωτᾷ, ἀλλὰ τὸν μαθητευόμενον θέλων ἐναγαγεῖν. Vid. nos ad Tom. XI. pp. 392 E. 596 C.

P. 194 B. lin. 3. ἱκανὸν διαστρέψαι ψυχὴν. “Legendum haud dubie, διατρέψαι . . . Διατρέψαι τὴν ψυχὴν est, *animum pudore afficere*. . . . Budaeus, διατρέπομαι, τὸ αἰσχύνομαι, quod etiam ἐντρέπομαι dicitur.” *Dun.* Sic Noster Tom. X. p. 545 C. Ἐξ ὧν γὰρ ἐνόμισον αὐτὸν διατετράφθαι, ὥς εἰκὴ ἐπιτιμήσαντα, διὰ τὴν προκοπὴν αὐτῶν, ἀπὸ τούτων δεικνυσιν ὅτι παρρησιάεσθαι αὐτὸν δίκαιον. Sed in praesenti loco desideratur fortius vocabulum, διαστρέψαι, *subvertere*, ut Latinum id fecit Mutianus.

P. 195 B. not. f. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 518 D. Conferri potest 3 Joan. vers. 7. ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἔθνων.

P. 197 A. not. x. “Certe reponenda lectio Veron. δῆλων, itaque Montef.” *Heyse.*

P. 199 A. lin. 5. μικρὸν στήσειε χρόνον. “Sic Colb. In Editis μικρὸν deerat.” *Montef.* Deest in Ed. Morell. non in ceteris.

P. 199 B. lin. 7. διορύξαι τοῦ πλησίον τὴν ὑπόληψιν. “Hoc est, *perfordere proximi bonam existimationem vel opinionem*.” *Dun.* Ὑπόληψις scilicet τινὸς est opinio de aliquo, existimatio ejus. Noster Tom. VII. p. 523 B. ἐπειδὴ τῶν ἄλλων ἐντολῶν πρεσβύτερον ἦν, καὶ πλείονα εἶχε τὴν ὑπόληψιν. Integra locutio exstat Tom. X. p. 659 A. ὁ διορύττοντες αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν ἔλεγον.

Ibid. lin. ult. μή με ἐξετάσης, ἀκοῆς λόγον ὀφείλω. Sensus est, ut videtur, *noli in me inquirere*, malam famam silentio prementem : *etiam de iis, quae fama audierim, rationes reddam*. Cf. infra p. 200 B.

P. 199 D. lin. ult. δέον συσκιάζειν καὶ συγκρύπτειν τὰ ἐλαττώματα. “Demosthenicum. Sic ille Olynth. II. δεινὴ γὰρ ἡ εὐτυχία συσκιάζειν καὶ συγκρύπτειν τὰ σαθρὰ τῶν πραγμάτων.” *Dun.*

P. 200 B. not. v. “Σκοπεῖς A.B. Comm. Savil. et Mutian. σκοπεῖ, quod legebatur, Savil. in marg.” *Ed. Ben. 2^{dae}.* Immo σκόπει habet Sav. in marg. σκοπεῖ est merum mendum *Ed. Ben.*

Ibid. lin. 6. τοῦτο ἡμᾶς ἀπολέσαι ἔχει. "Id est, κανόν ἐστιν. Num. xvi. 3. ἐχέτω ὑμῖν, pro quo mox dicit κανοῦσθω ὑμῖν. Pind. Isthm. v. 18. μὴ μάτενε Ζεὺς γενέσθαι· παντ' ἔχεις, εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν." *Dun.* Haec quam nostro loco dissimilia sunt, quivis videat. Cf. Annot. ad p. 73 C.

HOM. XXII.

P. 201 B. not. ε. ὀλιγοψύχουν λοιπὸν καὶ ἐμικροψύχουν. Aliud Nostro est ὀλιγοψυχεῖν, aliud μικροψυχεῖν, quorum hoc ad τῶν παθῶν, illud ad τῶν θλίψεων magis pertinet. Sic supra p. 197 D. πρὸς τοὺς ὀλιγοψύχους, πρὸς τοὺς μικροψύχους: ubi οἱ ὀλιγοψύχοι sunt ii qui suas proborum afflictiones, οἱ μικροψύχοι qui improborum prosperitatem aegre ferunt.

P. 202 B. not. d. Catena, πόθεν; ὅτι καὶ ῥήματι τοῦτο ἐποίησεν. Mutianus, *et unde hoc? quia et verbo haec fecit.* De formula πόθεν ὅτι monitum ad Tom. X. p. 412 C. Infra p. 202 D. πόθεν, φησὶν, ὅτι ὁ θεὸς ταῦτα ἐποίησεν;

P. 203 A. lin. ult. ἀντίστησεν. Mutianus, *hanc causam constituit: Vetus, hoc ex adverso statuit.* Rectius Dunaëus, *contra libravil.* Sic Tom. IV. p. 397 E. "Ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος." Πάντα τὸν κόσμον εἰπὼν, τοὺς τοὺς ἐλαυνομένους, τοὺς θλιβομένους ἀντίστησεν, ἵνα μάθῃς ὅσον τῆς ἀρετῆς τὸ μέγεθος. Infra p. 249 A. κἂν γὰρ τὸν κόσμον ἀντιστήσῃς ὅλον, ἐκείνους εὐρίσκω καθέλκοντας τὸν ζυγόν.

P. 203 B. lin. 5. ἀλλὰ διὰ τὸν θεὸν φθονηθέντος. "Videri posset legendum φθονηθέντα, ut cohaereat τῷ παθόντα. Sed rectum est φθονηθέντος: multi enim ejusmodi sunt absoluti πλαγιασμοί." *Dun.* Invenimus φθονηθέντα in nostro P. sed nihil mutavimus.

P. 204 A. not. b. "καὶ ἐπὶ τὰς θυσίας αὐτοῦ ὁ κύριος, καὶ ἐνεπύρισεν, εἶπεν. Sic Editi et Colb. Sed sententia est imperfecta. Mutianus, *et in hostias ejus. In Syrorum autem lingua, et ignivit, habet.* Legendum itaque hic videtur, Ὁ Σύρος, καὶ ἐνεπύρισεν, εἶπεν. Hebraica verba sunt, וַיִּזֶן וַיַּחַי, ubi non Syrus, sed Theodotion, καὶ ἐνεπύρισεν ὁ θεὸς vertit, ut videas in Hexaplis nostris, et confirmatur ex Hieronymi testimonio ibidem. Syrus namque vertit, καὶ εὐδόκησεν ὁ θεός. Itaque σφάλμα fortasse fuerit Chrysostomi." *Montef.*

P. 205 A. lin. 1. "ἡμαρτες, μὴ προσθῆς ἔτι." Versio LXXviralis est, ἡμαρτες, ἡσύχασον· πρὸς σέ κ. τ. ε. Cum hoc omnino conferendus est locus Tom. IX. p. 692 A. Ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐπιπλήττει, ἀλλὰ τί φησιν; "Ἡμαρτες, ἡσύχασον, μὴ προσθῆς ἔτι· πρὸς σέ κ. τ. ε. Quem locum respiciens Holmæus noster minus accurate notat, Chrysostomum pro verbis πρὸς σέ ἢ ἀποστροφή legisse μὴ προσθῆς ἔτι ἢ ἀποστροφή, "forte pro μὴ προσθήσεται ἢ ἀποστροφή (!)" Ejusdem additamenti vestigia aliis Nostri locis apparent, e. g. Tom. II. p. 269 E. ἡμαρτες, φησὶν, ἡσύχασον, μὴ προσθῆς δευτέραν ἁμαρτίαν χαλεπωτέρα. Tom. III. p. 427 C. ἡμαρτες, ἡσύχασον, μὴ

πρόσθετες (sic apud Ben.) ἀμαρτίαν ἐφ' ἀμαρτίαν. Nec tamen existimandum est, ita eum in Bibliis legisse, sed locum Geneseos cum noto praecepto Siracidis (xxi. 1.) τέκνον, ἡμαρτες: μὴ προσθῆς μηκέτι, imprudentem mis-
cuisse.

P. 206 D. not. c. "Haec MS. habet prolixius [scilicet ut nostri K.Q.] sed nescio quomodo magis arridet Veronensis brevitās." Sav.

P. 208 C. lin. 9. τὸ παρ' αὐτοῦ πεμπόμενον. Mox ἡ τὸν καθ' οὗ πέμπε-
ται βάλλει. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 183 A. ubi hunc usum vocabuli
immerito in dubitationem vocavimus.

HOM. XXIII.

P. 210 B. not. o. "Quod habet Veronensis Editio κυχρῶ, non est hu-
jus loci: legendum enim vel χρῶ vel χρηματίζει: est enim κυχρῶ καὶ
κίχρημι commodo, vel utendum do. 1 Reg. i. 28. κἀγὼ κυχρῶ αὐτὸν τῷ κυρίῳ
πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ζῇ αὐτὸς, χρήσιν τῷ κυρίῳ." Dun.

P. 211 C. lin. 5. οὗτος δὲ (Abraham) καὶ ἐξέπιπτε δεδοικώς. Mutianus,
paene exciderat, non male. Intellige τῆς ὑποσχέσεως. De afflictionibus
trium προπατόρων plura videas infra p. 274 B. ubi vid. Annot.

P. 212 C. not. f. ὑπὸ νόμοις ζῶντες. Dativum tuetur locus Nostri Tom.
XI. p. 292 B. πῶς ἀγωνίζονται καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν παλαιστρα ὑπὸ παιδο-
τρίβη καὶ νόμφ.

P. 213 A. not. n. "Locum hunc in integritatem suam, partim e Codice,
partim conjectura sic restituo: ὁρᾷς ὅτι τούτῳ ἔλαβον, τῷ ἤδη ἐκδέξασθαι
καὶ θαρσῆσαι περὶ αὐτῶν. Mutianus; *Contemplare quod hac re acceperunt
repromissiones, hoc est, expectando atque confidendo, quod acciperent.*"
Dun. Nos retinemus δέξασθαι, eodem fere sensu quo ἀσπάσασθαι posi-
tum: cetera ut Dunaeus. Mox pro ἐπαγγελλομένων, quod cum passivo
sensu vix occurrit, idem ἐπηγγελμένων legendum censuit.

P. 213 C. lin. 4. οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶ θεμέλιοι; Per οὗτοι intelligenda sunt
vulgaria, fundamenta quae apud nos sunt. Vid. Annot. ad Tom. IX. p.
736 E. Tom. XI. p. 50 A.

P. 215 A. lin. 3. Distinguebatur, εἰ γὰρ ποιήσας ἡμᾶς, εὐθέως κ. τ. εἰ.
Sed arcte jungendum ποιήσας εὐθέως, inversione huic vocabulo propria.
Noster Tom. VII. p. 324 A. οὐδὲ γὰρ ὁ ἔμπορος ἀπὸ λιμένος ἐξελθὼν εὐθέως,
καὶ νανάγιον ὑπομείνας. Sic libri omnes: ante nos edebatur καὶ εὐθέως.

P. 216 D. lin. 4. Ὑβρις et ὑβρίζειν de asperiore increpatione frequentat
Noster: e. g. Tom. VII. p. 458 C. Ὅρα δὲ καὶ τὴν ὕβριν οὐχ ἀπλῶς λοι-
δορίαν οὖσαν, ἀλλ' ἀπόδειξιν ἔχουσαν τῆς πονηρίας αὐτῶν. Τί γὰρ φησι; Γενὰ
πονηρὰ κ. τ. εἰ. Tom. X. p. 694 D. καὶ ὕβρει κατ' αὐτῶν κέχρηται, λέγων οὕτως
ὦ ἀνόητοι Γαλάται κ. τ. εἰ.

Ibid. lin. 5. ὅταν γὰρ ἐκείνος ἐπικέηται κ. τ. εἰ. Vetus, Nam quando illa
(febris) quidem urget, mentem conturbans. Hoc verum putamus. Aliter

Dunaeus, *Cum enim ille (dominus) incubuerit instando servis; mox τὴν ψυχὴν συγχέομενος magis probans.*

Ibid. not.^s. παραστήκη] οὐδὲν εἴκει R. et a pr. m. O. + οὐδενὶ εἴκει Eclog. XL. (*nulli obsequuntur* Mut.) + οὐδὲν ἐκεί N. + οὐδὲν εἴκη A. et a 2da m. O. + οὐδὲν ἡκῆ a 3ta m. O. + εἴκη εἰς οὐδὲν δέον K.Q. Nihil hujusmodi in Editis apparet. Legi quidem potest παραστήκη εἰς οὐδὲν εἴκη, nisi magis probabile sit, vocabula εικει, εικη etc. primum τῷ παραστήκη superscripta, postea in textum irrepsisse. Statim οὐδέ ἐπιγινώσκει est in libris omnibus et Mut. Edebatur οὐδεῖς.

P. 218 B. lin. penult. τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ ἡ (ἡ om. Q.) δόξα καὶ τὸ κράτος κ. τ. εἰ. Sic A.K.O.Q.R. τῷ κ. ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ π. ἅμα τῷ ἁ. πν. δόξα, τιμὴ, κράτος καὶ προσκύνησις κ. τ. εἰ. N. Apud Veron. Sav. post Ἰησοῦ nihil legitur. Morell. habet Ἰησοῦ, μεθ' οὗ τῷ (sic) δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. εἰ. Montef. *corrigit*, Ἰησοῦ, αὐτῷ δόξα κ. τ. εἰ.

HOM. XXIV.

P. 220 C. not.^r. προληφθέντες. "Vera haec lectio. Gal. vi. 1. ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι." Dun. Adde Nostrum Tom. VII. p. 526 D. τί οὖν, ἐὰν προληφθῶ; φησί.

P. 223 A. lin. 4. κρείττων γὰρ εἰς κ. τ. εἰ. Locum Siracidis totidem verbis laudat Noster infra p. 249 C. Tom. XI. p. 379 A. et saepius. In Bibliis concise legitur, κρείσσων γὰρ εἰς ἡ χίλιοι. Syrus legisse videtur, ὅτι κρείσσων εἰς ποιῶν θέλημα ἡ χίλιοι.

P. 223 B. not.^x. εἰ γὰρ ἡμεῖς κ. τ. εἰ. Apodosis desideratur. Cf. Annot. ad p. 96 D.

P. 224 B. not.^d. ἅπαν τὸ πέλαγος διαλαβόν. "Legendum cum Dunaeo διαβαλόν." Ed. Ben. 2^{dae}. "διαλαβόν. Mendum. Corrige διαβαλόν." Heyse. Facilis correctio tum hic, tum infra p. 226 A. οὐδὲ πέλαγος διαλαβεῖν. Sed usus Nostri vetat. Tom. VII. p. 323 D. ἐννόησον γὰρ μοι τινὰ κυβερνήτην μυρία διαλαβόντα πελάγη. Ad alium locum Tom. IV. p. 723 A. πελάγη διέβαλον μακρὰ, notat Editor novissimus: "Scripsimus διέβαλον cum Mor. et Sav. Montef. διέλαβον."

HOM. XXV.

P. 227 C. lin. 7. καὶ νεκρὸν ἤγειρεν. Intelligendum videtur τὸ ἐαυτοῦ σῶμα ἥδη νεκρωμένον, ut ait Apostolus Rom. iv. 19. vel etiam τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας.

P. 230 B. lin. penult. οἰκίαν. Sic Mor. Ben. et, ut videtur, A. Ceteri cum Veron. Sav. οἰκίας, quod etiam in nostro textu reponendum.

P. 231 A. not.^o. τοῦ γὰρ πλύνεσθαι ἄξιοι γινόμεθα. Locutio πλύνειν ὀνειδεσι, vel etiam πλύνειν simpliciter, *conviciis lacerare*, vel e profanis scriptoribus nota. Paulo diversum est quod mox sequitur, μετὰ τινος

πλύνεις σαντὸν, *leipsam commiscet vel coinquinas*: quocum conferri potest Tom. VIII. p. 471 E. πάντων ἀθλιώτερον ποιήσει τοῦ μετ' ἐκείνου πλυνομένου τὸν βίον.

P. 231 D. lin. 1. ἐπιστραφῆναι ἐχρῆν; Vetus, *curare oporteret*: recte, si interrogando proferas. Perperam Mutianus, *converti magis oporteret*. Noster Tom. X. p. 635 D. ὅτι εἰ μὴ δι' αὐτὸν, οὐκ ἂν ἐπεστράφη, οὐκ ἂν ἐφρόντισα.

P. 232 B. not. ^t. δέρρην. Haec scriptura legitur Tom. X. p. 451 C. ubi libri non variant. Etym. M. p. 662, 45. Περιδέρραιον, περιτραχήλιος κόσμος· ἀπὸ τοῦ δέρρη Αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον.

P. 232 C. not. ^a. καὶ ἄρτον αἰτῶν, φησὶ] Sic A. Veron. et Lamb. CXLII. καὶ ἄρτον, φησὶ R. ἀνὴρ αἰμάτων N. τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἄρτον, φονεῖ αὐτὸν K.Q. Sav. cet. Restat. O. qui totum locum sic habet: (in marg. a 2da m. φονεύων γὰρ τὸν πλησίον) ὁ ἀφαιρούμενος (γὰρ eras.) ἐμβίωσιν, καὶ ἄρτον (deinde in loco raso, a 2da m. script. erasae sunt voces duo, ex vestigiis fortasse αἰτῶν φησι) ἐών. κατὰσχωμεν κ. τ. εἰ. In marg. ejusdem Cod. a 2da m. adscriptum est: ἐν ἄλλῳ οὕτως· ἀφαιρούμενος γὰρ φησιν ἐμβίωσιν ἀνὴρ αἰμάτων φησιν. Eclog. habet, φονεύων γὰρ φησὶ, τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος ἐμβίωσιν. In Bibliis hic versus cum praecedenti sic legitur: Ἄρτος ἐπιδομένων ζωῇ πτωχῶν, ὁ ἀποστερῶν αὐτὴν ἄνθρωπος αἰμάτων. Φονεύων τὸν πλησίον ὁ ἀφαιρούμενος συμβίωσιν (ἐμβίωσιν Cod. Alex.) καὶ ἐκχέων αἷμα ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθίου. Denique Mutianus, *Qui amittit, inquit, gubernationem, et panem petit, affligitur*. In tanta confusione a Veronensi scriptura non recessimus, in qua post ἄρτον αἰτῶν supplendum videtur, ὃ αὐτός ἐστι.

P. 233 A. lin. 6. “Puto legendum, καὶ ποιεῖ κηλῖδα δυσέκπλυτον. Ipsa enim anima dici non potest δυσέκπλυτος, sed macula animae.” Dun.

Ibid. not. P. βολβίτων γὰρ, καὶ εἴ τι (ἔτι pro εἴ τι N.O. Eclog.) τούτων ἀκαθαρότερον (ἀκαθαρότερα N.O. Eclog.) ἐκείνα καὶ μιαιώτερα (μιαιὰ R. et olim O.) τὰ ἐδ. Sic A.N.O.R. Veron. Eclog. constructione laborante. Post τούτων, χεῖρον inserunt K.Q. Sav. cet. et ἀκαθαρότερα pro ἀκαθαρότερον habent. Nos librorum indicia potius quam libros ipsos secuti, locum constituimus.

P. 234 C. not. ^t. τὸν βόρβορον τοῦτον ἀνελίττοντες. Cf. Tom. III. p. 452 A. καθάπερ ὕς ἐν ἀμάρᾳ καὶ βορβόρῳ ἐγκαλινδουμένη ᾗζεται καὶ τρυφᾷ, καὶ κύνθαροι κόπρον ἀνελίττοντες.

HOM. XXVI.

P. 236 B. not. ^m. “Lege αὐτὸ, quod in margine. Sic etiam Oecumenius.” Dun.

P. 238 B. lin. 7. ἐνηργεῖτο, opere exercebatur Mut. Alii ἐνήργει. Parum interest. Vid. Tom. X. p. 428 C. D.

P. 239 C. lin. 6. *ὅτι καταπτύομεν κ. τ. εἰ.* "Malim *ὅτι καταπτύοντες τῶν πατρώων ἀνειδιζόμεθα.*" Heyse.

P. 241 C. not. P. "Praefero lectionem Veron. *εἰ βασιλεύοντας*, ut et magis oratoriam et commodiorem. Nam *ἡ* post *οὕτω θαυμαστὸν* incommode induit speciem particulae comparativae. Nisi velis, *τῇ αὐτῶν, ἡ βασιλεύων ὄντας ἐκεῖ*, quam sententiam expressit Interpres recentior apud Montef. vertendo : *Non fuisset aequè mirandum, si cum essent in sua patria, ille veniens eos adorasset, ac si cum illic ipse rex esset.* Tum esset pergendum, *τὸ γὰρ θαυμαστὸν.* Sed praestat omnino lectio Veron." Heyse.

P. 243 A. lin. 5. Orator, ut videtur, locum Jerem. xliii. 12. ubi de Nabuchodonosor ait, *καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ὁ ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ*, cum Psal. ciii. 2. *ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον* confundit.

P. 244 A. lin. 7. *τί οὖν αὐτὸν οὐκ ἀπήγαγε.* Absolute positum, ut infra p. 263 D. *ἐπειδὴ ἀδύνατον ὑμᾶς ἀπαγαγεῖν.* Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 760 A. Plenius supra p. 242 B. *ἀπήγαγον αὐτοὺς τῆς ἐπιχειρήσεως.*

HOM. XXVII.

P. 245 A. not. ^a. *κατεποντίσθησαν.* Praeter nostros Codices, Mosquenses tres, per hanc Homiliam speciminis instar collati, hic quidem *κατεποντίσθησαν*, sed infra p. 246 A. *κατεπόθησαν* habent. Ut *κατεποντίσθησαν* Chrysostomo tribuamus, suasit comparatio loci p. 246 C. *ἡ αὐτὴ τοῖς μὲν ὑπεστράωννυτο καθάπερ γῆ, τοὺς δὲ κατεπόντιζε καθάπερ θάλαττα.*

P. 245 C. not. ^k, ⁿ. Forma *ἀρνεῖως* legitur apud Nostrum Tom. VII. p. 676 B. Tom. X. p. 453 B. consentientibus libris. In Tom. III. p. 550 B. *ἀρνοι* edidit Sav. *ἀρνεῖοι* Montef. In Tom. IX. p. 144 D. *τὸ ἀρρίον* Edd. τὸν ἀρνεῖον libri quidam et Cat. habent.

Ibid. not. ⁿ. *ἐπ' ὀλέθρῳ* est in Mosquensibus, qui et in *ταῖς φλαιῖς* p. 245 D. not. ^t. conspirant. Sed constructio *τοῦ θιγεῖν* cum tertio casu nobis quidem nullo modo admittenda esse videtur.

P. 246 A. lin. ult. *καὶ τὴν κόλασιν ἐδεοίκεσαν, et supplicia declinabant* vertit Mut. Noster Tom. XI. p. 557 C. *ὥστε καὶ ἐκείνοις κέχρηται αὐτῷ (τῷ νόμῳ), ἀλλ' ἐν τῷ κόλασιν δεδοικέναι.*

P. 246 B. lin. 5. *πρὸς σωτηρίας καὶ εὐδοκίμησης*, h. e. *occasio salutis et faetae bonae.* Rarior, ut videtur, praepositionis hic usus; certe apud Grammaticos vix reperias. Nobis ad manum est Origen. Epist. ad Gregor. Tom. I. p. 3. Ed. Lommat. *Οἶδε μέντοι ἡ θεία γραφή πρὸς κακοῦ γεγονέναι, τὸ ἀπὸ τῆς γῆς τῶν νιῶν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον καταβεβηκέναι· αἰνισσομένη ὅτι τισὶ πρὸς κακοῦ γίνεται τὸ παροικῆσαι τοῖς Αἰγυπτίοις, τουτέστι, τοῖς τοῦ κόσμου μαθήμασι.*

P. 247 A. not. ^a. *ὅπερ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς παθεῖν.* Elliptice dictum, ut videtur; inde colligens id quod consentaneum erat etiam suos passuros esse.

P. 247 B. lin. 1. σφόδρα συνετῶς ἀμφότερα. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 570 E.

P. 247 D. not. ω. οἱ Ἰσραηλίται sc. διαβαίνοντες τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

P. 248 C. lin. 6. ἀποτυμπανισμός γὰρ τοῦτο λέγεται, ὁ ἀποκεφαλισμός. "Eustathius [p. 1837, 35] ἀποτυμπανισθῆναι, τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι. . . . Athenaeus Lib. IV. Εὐφορίων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γράφει· παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ δῶλον, καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους πλείους δικαιολογῆσθαι, καθὼς δικαιοτάτος ἕκαστος αὐτὸς ἀποτυμπανισθῆναι. Haec probant veram esse Eustathii, Nostrique interpretationem. Eustathius, si satis memini, tradit τύμπανον fuisse *truncum*, in quo capita amputabantur." *Dun.* Fusius de hoc supplicio egit *Gataker*. Advers. Miscell. Cap. XLVI.

P. 248 D. lin. 3. καὶ σφοδρότερον εἴπης. Mirum, ne in uno quidem librorum σφοδρότερον legi. Mutianus, *si pejorem aliquam passionem dicas*.

P. 250 A. not. h. καὶ διὰ τὴν προσηγορίαν αὐτὴν. Sic Mutianus, *etiam propter ipsum vocabulum*. Sed in uno nostrorum καὶ τὴν πρ. αὐτὴν legitur, fortasse verius.

Ibid. lin. ult. εἰς τὴν ἐπαγγελίαν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 515 D.

P. 250 B. not. P. τῷ καιρίῳ τῆς κτίσεως μέρει. "Nihil-permutandum. Sol enim rectius dicitur καίριον τῆς κτ. μ. quam κύριον. Sumtumque est ἀπὸ τῶν καιρίων τοῦ σώματος μορίων, ut sunt cor, jecur, pulmones, cerebrum. Unde dicunt, πληγὴν καιρίαν λαβεῖν, *lethalem plagam accipere*." *Dun.*

P. 251 B. not. a. ἐναγαγεῖν. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 596 C.

P. 251 C. not. e. "Restituenda lectio Veron. ubi rectissime abest μὴ ante εὐχόμενον, absunt ista, πῶς τοῦτο; πῶς ἐκεῖνο; quae constructionem turbant, cum in sequentibus alterius tantum membris, ἐν ἡμέρᾳ εὐχόμενον ἀγρυπνεῖν, ratio habita sit." *Heyse*.

Ibid. not. k. "Πρόσεισι, quod in Veronensi, minime mutandum in προσίη: pendet enim ἐκ τοῦ ὅτι, non ὅταν." *Dun.*

Ibid. not. m. καὶ ἵνα μάθης . . . σκόπει ἐντεῦθεν. Nota interpolatio. Vid. nos ad Tom. X. p. 60 C.

P. 252 C. not. i. ὅταν δὲ καὶ ὁμοῦ συμφορῇται. Sic Noster Tom. VII. p. 61 B. Ἀλλὰ τὰ θηρία ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαττωμάτων κατέχεται· σὺ δὲ ὁμοῦ συμφορῆσας πάντα, πορρωτέρω τῆς ἐκείνων ἀλογίας ὁδεύεις. Adde ibid. p. 554 A.

P. 252 D. not. o. "τὸ νίκος. Sic Colb. Editi vero τὸ *δνειδος*." *Montef.* Τὸ *δνειδος* est in nostris et Mosq. omnibus, et unice verum esse quivis videat.

P. 253 B. not. γ. ἀν δὲ ἕτερός τις ἡμῖν ἐν τούτων προσενέγκη. "Haud

dubie legendum προενέγκη." *Dun.* Προενέγκη pro προσενέγκη etiam in-
vitis libris emendavimus Tom. X. p. 265 B. ubi vide.

HOM. XXVIII.

P. 254 A. not. ^b. C. not. ^l. ὁ κόσμος οὗτος. Sic Tom. I. p. 457 D. Εἰ γὰρ ἀνθρώπου δικαίον ἄξιός οὐκ ἂν εἶη πᾶς ὁ κόσμος, καθὼς ὁ Παῦλος δέικνυσι λέγων, "Ὅν οὐκ ἦν ἄξιός ὁ κόσμος οὗτος;" πολλῶ μᾶλλον ἀγγέλου οὐκ ἂν γένοιτό ποτε ἄξιός. Frequentius vero sine pronomine locum citat Noëter.

P. 255 C. not. ^f. τίς οὖν ὁ μισθός τῆς τοσαύτης ἀμοιβῆς; "ἐλπίδος, ita parum apte tamen Q. pro absurda lectione Veron. ἀμοιβῆς. Fort. ἀνάγκης, vel ὑπομονῆς, vel ἀνοχῆς, vel aliud simile. Vet. Interp. legissee videtur, τίς οὖν ὁ μισθός; τίς τοσαύτη ἀμοιβή ἢ ἀνταπόδοσις;" *Heyse*. Alias quidem ἀμοιβή est idem quod μισθός, e. g. infra p. 317 D. hic autem potius significari videtur *permutatio*, ea scilicet qua persecutiones religionis causa pro vita tranquilla et secunda suscepissent. Vetus alter, *Quae est ergo merces tantae vicissitudinis*.

P. 256 C. not. ⁿ. μαρτύρων ὄγκον. Catena, "Ἄλλος δέ φησιν, οὕτω δέῃ ἀναγινώσκειν· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος, μαρτύρων ὄγκον, ἀποθέμενοι πάντα κ. τ. ἔ. Ita legissee Chrysostomum manifestum est: exponit enim πάντα, τίνα; τουτέστι . . . πάντα τὰ ἀνθρώπινα.

P. 256 D. lin. 3. τὴν εὐκόλως περίστασιν δυναμένην παθεῖν. "Id est, ut ego interpretor, ἣν εὐκολὸν ἐστὶ περιστασθαι, quod facile est evitare, si vigilantes et attenti sumus." *Dun.* Hanc notionem verbo περιστασθαι inhaerere, satis constat: nomen vero de *casu adverso* vel *urgente necessitate* plerumque ponitur, qui sensus et huic loco aptari potest. Mutianus, *sive quod ipsum circumveniri facile possit*.

P. 258 C. not. ^r. Sententia pendet, ut saepius in hoc opere, Concio-nature ad aliam rem, nempe convicia et irrisiones quae Christo a Judaeis ingerebantur, fusius explicandam divertente. Codex Crashavii post κατηγοροῦν supplet ξέρον τοῦτο: Mutianus post ἐλέγετο de suo addidit, *res valde lugenda est*.

P. 260 C. not. ^f. τοῦτο γὰρ ἐστὶ μαθητής. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 295 E.

P. 262 C. lin. penult. ἓνα οἶκον ἔχοντες. Οἶκος hic, ut paullo ante οἶκμα, de conclavi sive cubiculo dicitur, usu vel ex Homero familiari. Noëter Tom. I. p. 363 D. λαβοῦσά με τῆς δεξιᾶς εἰσῆγάγεν εἰς τὸν ἀποτεταγμένον οἶκον αὐτῇ. Tom. XI. p. 23 F. οὐχ ὁρᾷ τῇ σπογγῇ τὴν τράπεζαν περιπλύνοντα, καὶ τὸν οἶκον καθαίροντα, καὶ τοὺς πίνακας τιθέντα;

P. 265 A. lin. 7. τοῦτο τὸ θέατρον h. e. theatrum *proprie sic dictum*. Saepius monitum.

P. 265 C. not. ^k. ὥς τε ὁμοτίμοις διαλέγεται. Edebatur ὥστε ὁμοτίμως διαλέγεται, consentientibus nostris A.N.O.R. In K.Q. locus sic refin-

gitur: ὥστε ὁμοτίμως πᾶσι διαλέγεται ὁ προφήτης, sc. in Psalmo modo laudato. Quod nunc edidimus, olim a nobis in Annot. ad Tom. X. p. 443 D. ἀλλ' ὡς μαθητῆς μαθηταῖς ὁμοτίμοις διαλεγόμενος, propositum est. Mox φρονηματιῶν vocabulum rarissimum, ut videtur, sed boni κόμματος, notandum est.

P. 266 B. lin. 9. εἰς τὸν κοιτωνίσκον. "Malim ἐν τῷ κοιτωνίσκῳ." Heyse. Sed vid. supra ad p. 108 C. Contrarius usus lin. seq. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ pro εἰς τὴν ἐκκλησίαν, rectius in dubitationem vocari possit.

P. 266 C. not. h. ταῖς προθήκαις ταῖς ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων. Mutianus, *eis quae in suis ergasteriis talia venumdanda proponunt.* Veram scripturam indicavimus ad Tom. XI. p. 279 C. ubi vide.

P. 267 B. not. κ. καταφερέης. Vid. Var. Lect. ad Tom. X. p. 605 D. Phrynichus p. 439 Ed. Lobeck. Καταφερέης ἐπὶ τῶν πρὸς ἀφροδίσια ἀκολάστων λέγουσιν οἱ πολλοί. Vim vocabuli Interpretes non assecuti sunt.

P. 268 B. lin. 4. μετὰ ἀγγέλων χορεύει. Proverbialiter, ut videtur, de *summa felicitate* dictum. Interpretes vero de futura beatitudine intel-
ligunt.

P. 269 B. not. ε. μεταδῶμεν τὰ ὄντα. Exemplum addendum iis quae ad Tom. XI. p. 523 B. dedimus.

HOM. XXIX.

P. 271 C. not. d. "Puto legendum, τοῦ θεοῦ ἔργον ἐστὶ τὸ τοιαῦτα δυνηθῆναι τὸν διάβολον, ἢ τὸν ἀντικείμενον, θεοῦ συγχαροῦντος. Sequentia confirmant." Dun. Mutianus, *Dei opus est, posse eos talia sustinere: ipso namque permittente iusti pressuras varias patiuntur:* quae explanatoris potius quam interpretis sunt.

P. 272 C. not. ε. "Haec τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος desunt in libris et Veron. neque ea Chrysostomi verba genuina puto, sed a correctoribus addita ad complendam sententiam, certe aut mutilam, aut male digestam. Cf. locum similem p. 277 D. καὶ καθάπερ ἡ σφόδρα δύνγρος γῆ κ. τ. ε. ubi item comparatio caret explicatione." Heyse. Cf. Annot. ad p. 258 C.

P. 274 B. lin. 3. ἐλαυνόμενος πάντοθεν, καὶ πονῶν εἰκῇ, καὶ ἐτέροις μοχθῶν. Duneaus pro ἐτέροις legendum censet ἐτέρως. Porro Auctor recensionis Savilianae haec omnia non Isaaco, sed Jacobo, quasi magis historiae ejus accommodata tribuit. Perperam uterque; ut ex locis nunc exscribendis abunde constabit. Tom. I. p. 196 A. Καὶ τὸν πατέρα μὲν ἐτίμων οἱ πρόσοικοι πάντες, τοῦτον δὲ (Isaacum) ὡς ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἤλανυσεν, καὶ τῶν οἰκείων αὐτὸν οὐκ ἠφίεσαν ἀπολαύσαι πόνων, ἀλλ' ἐκείνον ἐν στενοχωρίᾳ καθιστῶντες πολλῇ, αὐτοὶ μετ' ἐξουσίας ἐν τοῖς μοχθοῖς ἐτρώφυν τοῖς ἐκείνου. Ibid. p. 749 C. Τί δὲ αὐτὸς ὁ σφαγιασθεὶς Ἰσαάκ; οὐχὶ πάντοθεν ἐλαύνετο παρὰ τῶν ὁμόρων συνεχῶς, καὶ τὴν γυναῖκα ἀφηρέθη, καθάπερ καὶ

ὁ πατήρ, καὶ ἐν ἀπαιδία τοσούτον διέμεινε χρόνον; Τί δὲ ὁ Ἰακώβ, ὁ ἐν οἰκίᾳ τραφεὶς, οὐχὶ τοῦ πάππου χαλεπώτερα ὑπέμεινε; Καὶ ἴνα μὴ πάντα καταλέγοντες μακρὸν ποιῶμεν τὸν λόγον, ἀκουσον τί φησι περὶ τῆς ἀπάσης αὐτοῦ ζωῆς· Μικραὶ καὶ πονηραὶ κ. τ. εἰ.

P. 275 A. lin. 5. οἱ τοῖς ἄρρεσιν ἐπιμαϊνόμενοι. Cf. Annot. ad Tom. XI. p. 761 D.

Ibid. not. h. οὐχὶ κακῶς κατέστρεψαν; "Absolute melius; aut si quid addendum est, τὸν βίον potius quam τὴν ζωὴν." Dun. Veronensis lectio κατέστειλαν quem commodum sensum praebeat non videmus. Mutianus, *nonne vitam male et infelicitate terminaverunt?* Vetus alter, *annon male in deliciis vixerunt?*

P. 275 B. lin. 7. ἡ γὰρ σκιατροφία. Vid. Annot. ad Tom. XI. p. 100 B.

Ibid. not. P. ἀπὸ κήπου, εἰπέ μοι. Formula εἰπέ μοι in sententia affirmativa redibit infra p. 280 A. Vide etiam Var. Lect. ad Tom. XI. p. 727 B.

P. 275 D. lin. ult. καὶ μὴ νοσηλεύωμεν. Mutianus, *nec illud delicatum et aegrotabile faciamus.* Vetus, *nec faciamus valetudinarium.* Alias νοσηλεύειν est *aegrum curare*, qui sensus et huic loco aptari potest.

P. 276 A. not. E. τί γὰρ συνεχῶς ἐκπλύνεις αὐτὸ τῇ τρυφῇ, καὶ ἐξίτηλον ποιεῖς; Exquisitum vocabulum ἐκπλύνειν, proprie de *pannis lavando contritis*, libris fere omnibus debetur. Omnino conferendus S. Basil. M. Tom. II. p. 127 A. Τίς γὰρ μηχανή, τὸ αἰεθερμαϊνόμενον καὶ αἰεθὲρ διάβροχον τῷ οἴῳ γινόμενον σῶμα μὴ οὐχὶ ἐκπλυτον καὶ ἐξίτηλον καὶ διερρυηκὸς γενέσθαι;

Ibid. not. k. ἐτέρως ἄγης σεαυτήν. Locutio ἄγειν ἑαυτὸν, *se gerere*, ad inclinantem Graecitatem pertinere videtur. Noster Tom. VIII. p. 77 D. ἂν οὕτως ἑαυτοῦς μετὰ ἀκριβείας ἄγωμεν. Tom. VI. p. 377 D. (in Synopsi S. S. dubiae fidei) οὕτω γὰρ ἑαυτὸν δικαίως ἄγων. Tom. III. p. 733 E. (in Epist. Imperatoris Constantini) ἂν οὕτω σεαυτήν ἄγης. Philo. Legis Alleg. I. 8. 7. ὁ κατὰ τὸ ἔξδομον καὶ τέλειον φῶς ἄγων ἑαυτὸν. Dionys. Hal. Antiq. Rom. VIII. p. 1675. τρισὶ γὰρ ὑπατείαις καὶ δυσὶ θριάμβοις μόνος τῶν τότε ἀνθρώπων ὑπὸ τῆς πόλεως τετιμημένος, σεμνότερον αὐτὸν ἦγε. Agmen claudet dignus qui integer exscribatur locus Clem. Alex. Strom. VII. p. 882. Μαθίαν τὸν ἀπόστολον εἰρηκέναι, ὅτι ἐὰν ἐκλεκτοῦ γείτων ἀμαρτήσῃ. ἤμαρτεν ὁ ἐκλεκτός· εἰ γὰρ οὕτως ἑαυτὸν ἦγεν ὥς ὁ λόγος ὑπαγορεύει, κατηδέσθη ἂν αὐτοῦ τὸν βίον καὶ ὁ γείτων.

P. 276 C. lin. 2. καὶ διάτασιν. Vetus vertit *pandiculationem*, quem sensum verbo διατείνεσθαι vindicavimus in Annot. ad Tom. IX. p. 695 A. Hic autem malleus cum Mutiano *distensionem* intelligere, sicut Tom. III. p. 453 D. καὶ κεφαλαλγίαί, καὶ διατάσεις, καὶ στομάχων πληρώσεις, καὶ ὀρίξεων ἀναιρέσεις.

Ibid. not. f. εἰς ἀμάραν. "MS. εἰς ὑδρορροῶν ἀμάραν, quod glossema

arbitror: sic enim Eustathius interpretatur . . . Noster pro *cloaca* posuisse hoc nomen videtur. Apud Poetam (Iliad. φ. 259.) est *ritulus* vel *aquaeductus*, ἰδραγωγός." *Dun.*

P. 277 B. lin. ult. τοὺς γόμφοις αὐτοὺς . . καὶ τὰς ἀρμονίας διαλύσασα. "Cf. Hom. Od. ν. 248. γόμφοισιν δ' ἄρα τήγχε καὶ ἀρμονίησιν ἀρηρεν." *Ed.* Ben. 2^{dae}.

P. 277 C. not. d. διαχεθῆναι. "Aoristi passivi antiqua forma est ἐχύθην, recentior ἐχέθην, ab Etymologo agnita s. Χέω, quam nimium frequenter obliterarunt Critici." *Lobeck.* ad Phryn. p. 731. Apud Nostrum observavimus ἐξεχέθη Tom. I. p. 774 D. χεθῆναι Var. Lect. ad Tom. VII. p. 766 D.

P. 277 D. not. f. πλαδῶσα τῇ τρυφῇ. Sic Noster Tom. IX. p. 272 C. σῶμα ἐκλυτον καὶ πεπλαθηκός. Clem. Alex. Paedag. II. 2. 19. ad verba Apostoli, Οἶνφ ὀλίγφ χρῶ, notat: παγκάλως ἰοσηλευομένη καὶ πλαδῶντι σώματι κατάλληλον τὸ ἐπιστύφον βοήθημα προσφέρων.

Ibid. lin. 2. Καὶ καθάπερ κ. τ. έ. Cf. Annot. ad p. 272 C.

HOM. XXX.

P. 279 A. not. q. οὐχ ἡ μὲν, ἡ δέ, ἀλλὰ πᾶσα. Vid. Annot. ad p. 31 C.

P. 280 A. lin. 8. οὐδὲν γὰρ οὕτω μάλιστα. Sic Tom. IV. p. 456 E. οὐδενὸς γὰρ οὕτω μάλιστα δεῖ τῷ λέγοντι, ὥς εὐνοίας ἀκρατοῦ.

P. 280 D. not. m. ἀγνὸς μενέτω, γαμείτω. "Censeo legendum, ἀγνὸς μενέτω, ἢ γαμείτω." *Dun.*

P. 281 A. not. r. Edebatur ἡ τὸ κωλύειν. "Mutata jam sententia, retineo e margine τῷ κωλύειν. Sensus est: nuptiae non alias nobis sanctitatem conciliant, quam prohibendo nos eam, quae a fide est, sanctitatem contaminare." *Dun.* Scilicet ἡ hic valet *nisi*, ut Tom. X. p. 719 E. ποῖον δὲ τοῦτό ἐστι, καὶ τίς ἡ λύσις τῶν εἰρημένων κακῶν, ἢ τὸ πνεύματι ζῆν;

P. 282 C. not. b. πρὸς τὸν τὰ δύο (vulgo addunt ἔχοντα). Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 754 B.

P. 283 A. not. k. ἐθισθῇ pro ἐθισθήτω. Vid. Annot. ad p. 183 C.

P. 283 C. not. c. ταῦτα κωλύωμεν ἂ εἰς γένναν ἀπάγει. Ταῦτα pro ἐκεῖνα, ut centies. Mutianus, *prohibeamus* illa fieri, *quae ad gehennam ducunt*.

P. 284 A. not. i. Formam *ράως* non respuit Graecitas recentior. Sed *πρίως* φέρειν legitur Tom. XI. p. 468 D.

P. 284 B. not. r. Forma legitima est *μερίτης*, non *μεριτής*. Cf. Var. Lect. ad Tom. XI. p. 673 E.

HOM. XXXXI.

P. 286 A. not. q. μικρᾶς ἡδονῆς. Grammaticis est genitivus *vendenli*, quae notio in verbo ἀπώλεσε latet.

P. 286 D. lin. 4. ἐγγίσωσι. Conjunctivus pro imperativo, ut supra p. 283 A.

P. 287 B. not. P. τῆς Χασβίτιδος. "Interpres Latinus, in *Zambri et Madianitide*. Sed Mutianus, circa *Zambri et Chasbitidam*. Vid. Num. xxv. 15." *Montef.*

P. 290 B. lin. 6, 7. αὐτὰς, puta τὰς ἀμαρτίας. Frustra αὐτὰ corrigit Dunaeus.

P. 290 C. lin. penult. οἱ ὀφθαλμοὶ γάρ, φησὶ, τῶν ἀνθρώπων, τοῦτο ὁ φόβος αὐτῶν. Locus biblicus, ut videtur, cujus tamen sedem indagantes frustra fuimus.

P. 292 A. not. t. Locutio ψυχρὸν ποτήριον Nostri ex usu defendi potest; e. g. Tom. II. p. 235 D. κὰν ψυχρὸν αὐτῷ ποτήριον δῶς. Tom. VII. p. 501 B. ψυχρὸν ἐπέδωκας ποτήριον. Alio loco Tom. III. p. 688 D. ποτήριον ψυχρὸν est in libris omnibus, teste ipso, qui ποτὸν non mutavit, Montefalconio.

HOM. XXXII.

P. 295 B. lin. 5. Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. εἰ. "Videtur redditio deesse: quid enim est quod respondeat τῷ ἐπειδὴ?" *Dun.* Apodosis est, καὶ διὰ τοῦ καπνοῦ, etiam (non et) per fumum etc.

P. 295 C. not. a. τί οὖν; ἀποκρίνεται ὁ θεὸς (cetera ut in nostro K.) "Haec ex MS. reposui, quia intelligebam. Quae enim Veronenses habent, ego eorum capax non sum. Sunt autem haec: τί οὖν; ὁ θεὸς ἀπεκρίνατο φωνῇ δημηγορῶν. ἀλλ' ὄνομα αὐτοῦ καλέσαι παρητήσαντο, φησὶ, μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον ἄνωθεν. ἄρα αὐτοὶ κ. τ. εἰ." *Dun.* Cum Veron. prorsus conspirant nostri A.N.O.R. nisi quod post καλέσαι plene interpungit O. Paullo aliter Cat. ἀλλ' ὄνομα αὐτοῦ καλέσεται. παρητήσαντο, φησὶ κ. τ. εἰ. Mutianus verba importuna, ἀλλ' ὄνομα αὐτοῦ καλέσαι, aut non legit, aut consulto praeteriit. Nos Catenam, ducem lōngo usu probatum, dubitanter quidem secuti sumus. Pronomen αὐτοῦ de Mose intelligimus: futurum autem medium καλέσεται sensu passivo, scriptoribus Atticis in hoc verbo non ignotum, nescimus an probari possit: certe longē usitatius κληθήσεται. Porro distinctionem ante, non post ἄνωθεν, duce Mutiano contra omnes libros fecimus.

P. 295 D. not. γ. αἶρουσιν. Sic N. Sav. cet. Αἶρειν, *amplificare*, jam vidimus p. 2 B. ὁ μάλιστα ἦρε τὰ ἡμέτερα. Interpretes ἀναιροῦσιν vertunt: Mutianus, *deprimunt*; Vetus, *elevant et minuunt*.

P. 296 B. not. l. Savilius in textu dedit, νυνὶ δὲ οὐ κάτω εἰσθήκει, sed in *Corrigendis*, νυνὶ δὲ οὐ. κάτω εἰσθήκει. Totus hic locus valde impeditus est, et, ut videtur, corruptus. Mutiani versio haec est: *Tunc ergo Moses timuit, nunc autem metuit nullus; et tunc plebs stetit totu deorsum, nos autem etsi a coelo deorsum sumus, verumtamen propinquamus Filio Dei: et non sicut Moses.*

P. 299 D. lin. 4. ἔλεος τοῦ θεοῦ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Mixtum, ut videtur, ex duobus locis Psal. lvi. 12. cii. 7.

P. 300 B. not.^x. Forma ἐλεῶν pro ἐλεείν non est prorsus rejicienda. Vid. nos in Prolegom. ad Vetus Test. secundum LXX. p. xxiii.

Ibid. not.^b. διὰ παντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ. Vulgo addunt ἀπαξ, quod non est necessarium. Noster Tom. III. p. 50 B. καὶ μάθωμεν, τίνες μὲν συνηθείη, τίνες δὲ ἐπιθυμία θείων λογίων παραγίνονται δι' ἐνιαυσίου ἑορτῆς. Graeci dicebant, δι' ἔτους, διὰ πολλοῦ χρόνου et sim. Mox τὸ τυχὸν προϊέμενοι recte cepit Vetus, *tantillum erogantes*: non ita Mut. *si eos contingat procedere*.

HOM. XXXIII.

P. 303 A. not.^w. ἵνα τῆς χρείας μόνον γενώμεθα. Proba locutio. Infra p. 305 D. ἵνα τῆς χρείας ὤμεν καὶ τῶν ἀναγκαίων. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 700 C.

P. 303 D. not.ⁿ. Veronenses, τὸ σήμερον, τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα, καὶ τὸν μέλλοντα τὸν ἄπειρον. Distinctionem correximus. Mutianus, *saeculum vero, futurum sine termino*.

Ibid. lin. ult. τῷ ἀντιχρίστῳ περιπεσοῦνται. Sic Tom. VI. p. 110 D. εἰ παρτήρησαν μετ' ἀκριβείας τοὺς τῆς παρουσίας καιροὺς, οὐκ ἔμελλον, ἐκπεσόντες τοῦ Χριστοῦ, τῷ ἀντιχρίστῳ περιπίπτειν.

P. 305 C. not.^f. τὴν λεχῶ. Mutianus, *conjugalem concubitum*; quasi cum Editis τὴν κοίτην legisset. Ἡ λεχῶ est *puerpera*. Epist. Jerem. v. 28. τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἀποκαθήμενη καὶ λεχῶ ἀπτονται. Ad rem cf. Tom. XI. p. 748 E. Ἡ ἀπὸ λέχους, φησὶν, ἀκάθαρτος ἐστίν. . . . Εἰ γὰρ ἡ τεκούσα ἀκάθαρτος, πολλῶ μᾶλλον ἡ πορνεύουσα.

P. 307 B. lin. 3. ἔστι παρατηρεῖσθαι. Mutianus, *haec enim custodire potius est*. Sensus videtur esse, *potius sibi cavendum est*.

P. 310 B. lin. 7. προσεφθαρμένος ἐταίρα τινί. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 103 C. ubi hunc locum praetermisimus.

HOM. XXXIV.

P. 312 D. lin. 1. καὶ βάνυσος εἰ. Usus hujus vocabuli Chrysostomicum pro *mollī* vel *socordī*, a nobis ad Tom. XI. p. 167 E. declaratum, non perspexerunt Interpretes. Vetus, *et es sordidus*. Mutianus, *et artificium tuum stulta mente praeponis*.

P. 313 C. lin. 5. καὶ οὕτε ἐλκομένους ἀπαξ παραιεῖσθαι. Sic Tom. XI. p. 755 D. εἰ γὰρ τὸν εἰς ἐκκλησίαν ἐλκόμενον ἀπαιτεῖ τοῦτο ὁ Παῦλος. Exempla eorum qui Episcopatum suscipere per vim coacti sint, dedit Thirlby in Annot. ad S. Greg. Naz. Orat. Apolog. p. 434. Mox haec καὶ ἀμελοῦντες casu praeterlapsus est Montef.

P. 314 B. not.^d. τὸ οὕτως εἶξασθαι, ἀλλὰ μὴ ἀπλῶς. Mutianus, *sic orare*,

non simpliciter : quasi non legisset ἀλλά. Ceterum τὸ οὕτως εἴρασθαι nihil aliud esse videtur quam τὸ περισσotέρως παρακαλέσαι. Savilianum, τὸ οὕτως ἀξιοῦν εἴρασθαι, potius εἴχεσθαι requirit.

P. 314 D. not. °. τὸ γὰρ καταρτίζεσθαι ἐστὶ τὸ ἀρχὴν ἔχον, εἴτα πληρούμενον. Sensus patet, constructio laborat. Mutianus : *Perfici ad illos enim pertinet, qui jam summere principium* etc. h. e. τοῦ ἀρχὴν ἔχοντος, εἴτα πληρουμένου.

P. 315 A. lin. 5. ὁθεν καὶ αὐτὸν προσετήσατο. Statim ab initio operis p. 1 B. dixerat Noster, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ πρὸς αὐτὸν (ipsum Paulum) ἀπεχθῶς διέκειντο : nunc ait, οἶμαι αὐτοὺς οὐ πᾶν πρὸς τὸν Τιμόθεον ἔχειν ἀπεχθῶς, ὁθεν καὶ αὐτὸν προσετήσατο, h. e. *qua de causa illi primum locum detulit* ; nimirum dicens *se cum discipulo*, non *discipulum secum* eos visurum esse. Sic infra p. 315 D. τοῦτο ἱκανὸν αὐτοὺς πείσαι καθυφείναι, εἰ ἔτοιμός ἐστιν ἔλθειν μετὰ τοῦ μαθητοῦ.

P. 316 C. lin. penult. μετὰ τὴν κάθοδον. "Hoc rectum videtur. Dicunt enim navigatores, ἀνέμου κατιόντος." *Dum.* Etiam Interpolator de *vento* intellexit, ἐμβολὴν rescribens, proprium huic rei vocabulum : e. g. Tom. X. p. 21 B. ὡς κόνις λεπτή σφοδρῶν ἀνέμων ἐμβολὴν ἐνεγκεῖν μὴ δυναμένη. Aliter Interpretes, *post navigationem* Mut. *postquam redierit* Vet. repugnante loci sensu, qui *inter navigandum* postulat. Mox ἐπίδοσεως δόξαν per metathesin pro ἐπίδοσιν δόξης cepit Mut. vertens, *gloria eis magna contingit* : quod minus necessarium videtur.

P. 318 A. lin. 3. πάντα στέγει. Mutianus recte supplet *Christianus*, quae notio in τὰ ἡμέτερα includitur.

P. 318 B. not. °. Formam εὐδινός Graecitati vindicavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 540 E. Supra p. 185 C. inter εὐδιεινούς, εὐδινούς et εὐδίους variatur. Tom. I. p. 323 B. ἐν εὐδιναῖ λιμένα. Sic Edd. Regius, εὐδιανῶ (?). Sav. marg. εὐδίῳ. Tom. III. p. 695 D. εὐδιεινὸν Edd. εὐδιον Coisl. εὐδινὸν Sav. marg. Tom. IV. p. 133 A. εἰς τοὺς γαληνοὺς λιμένας. "Colbert. εὐδίους. Sav. εὐδίνους (sic) et in marg. εὐδιεινούς." *Montef.* E duobus Codd. Coll. Trin. Cantab. a nobis inspectis, alter γαληνοὺς, alter εὐδινούς habet. Sed manum de tabula.

INDICES.

I.—LOCORUM S. SCRIPTURAE.

II.—VERBORUM ET LOCUTIONUM QUAE IN ANNOTA-
TIONIBUS ILLUSTRANTUR.

III.—RERUM MEMORABILIORUM.

INDEX I.

LOCORUM S. SCRIPTURAE.

GENESIS.

i. 2	Vol. III. p. 103
— 3	III. 103. VII. 23
— 11	V. 391. VI. 137
— 26	I. 389. V. 231, 240. VI. 145
— 27	IV. 299. V. 308. VI. 292
— 31	VI. 93
ii. 16, 17	III. 29
— 17	V. 237
— 18	I. 389. II. 425
— 23	IV. 305
— 24	I. 47, 363. II. 414, 425. IV. 305. VI. 292
iii. 5	I. 157. II. 77. VI. 231
— 6	VI. 71
— 9, 10	VII. 351
— 11	I. 389
— 13, 12	VI. 70
— 16	II. 216, 312, 463. VI. 70. VII. 85
— 19	II. 529. VII. 85
iv. 4	VII. 251
— 6	I. 390
— 7	I. 100, 391. VII. 252*
— 8	III. 69
— 9	I. 129, 357. II. 550. VI. 223. VII. 351
— 10	I. 128. III. 70. VII. 356
— 14	V. 402
v. 10	III. 70
vi. 2	V. 398
— 3	I. 214. VI. 111

GENESIS.

vi. 5	VII. 69
— 9	V. 324. VII. 333
— 12	IV. 363
viii. 2	V. 164
xi. 1	II. 427
— 7	III. 45
xii. 1	III. 44. IV. 328. VII. 279
— 3	I. 275
— 7	I. 270, 275, 440. VII. 259
xiii. 8	II. 10
— 9	II. 303
— 10	V. 399
— 10, 11	V. 427
— 15	IV. 148. VII. 66, 259
xiv. 23	II. 433
xv. 5	VII. 263
— 6	VII. 383
xvi. 5, 6	IV. 313
xviii. 3	I. 367
— 10	IV. 75
— 11	IV. 309
— 12	IV. 312
— 15	VII. 262
— 17	I. 458
— 21	VI. 179. VII. 69
— 27	I. 458. II. 9. III. 244
xix. 22	II. 306
xx. 6	III. 315
xxi. 12	V. 381. VI. 237. VII. 279
xxii. 1	VII. 280
— 5	III. 70

* Vid. Annot.

GENESIS.

xxii. 7, 8	VI. 126
— 8	III. 48
— 12	III. 44
— 18	I. 440. IV. 60
xxv. 21	IV. 361
xxvii. 13	II. 409
— 41	VII. 348
— 45	I. 391
xxviii. 13	V. 230
— 20	III. 82, 170. VII. 218
— 20	II. 409
xxx. 38, 40	II. 417
xxxv. 18	VI. 339
xxxix. 6	III. 96. VI. 37
— 8	II. 401
— 9	III. 82
— 15	II. 402
— 17	II. 402
xl. 7	VI. 302
— 8	V. 54
— 14	VI. 324
— 15	II. 402. III. 73. VI. 324
xlii. 36	V. 265
xliii. 14	V. 273
— 29, 30	V. 364
xliv. 29	IV. 217
xlvi. 5	VI. 340
xlvi. 9	II. 360. VII. 289, 333
xlvi. 16	V. 207
xliv. 9	VI. 232

EXODUS.

i. 13	II. 9
ii. 13	I. 364
— 14	III. 169. IV. 172. VI. 76.
	VII. 294
iii. 6	II. 360. VII. 275
— 7, 8.*	VII. 308
— 8	IV. 107
— 14	II. 496. V. 64
iv. 22	I. 227
v. 2	I. 356
vi. 9	VII. 149
xii. 11	IV. 347
xiv. 15	V. 272

EXODUS.

xvi. 18	IV. 350
xviii. 18	IV. 363
xix. 10	II. 100
— 13	IV. 134
— 20	VII. 39
xx. 19	VII. 355
xxiii. 22	V. 219
xxiv. 3	V. 237
— 7	V. 219
xxxii. 1	VI. 257
— 10	I. 242, 438
— 31	II. 413, 418*
— 32. I. 438. II. 303. IV. 173. V. 323	
xxxiii. 19	III. 21
xxxiv. 29—34	III. 86

LEVITICUS.

xv. 18	VII. 369
xviii. 6 sqq.	II. 426
xxii. 22, 23	I. 350
xxiv. 20	IV. 268. V. 219

NUMERI.

vi. 24	IV. 106
xi. 12	VII. 43
— 29	VI. 30
xvii. 12 ...	IV. 145. V. 217. VII. 266
xix. 16	VI. 291
xxiv. 9	I. 286
xxv. 15	VII. 427
xxxi. 8, 12, 14, 15, 16	II. 277

DEUTERONOMIUM.

iv. 24	I. 286
— 26	VI. 139
v. 26	I. 79
vi. 12, 13	I. 487
vii. 13	IV. 106, 107
ix. 28	I. 270
x. 12	III. 314
— 16	V. 113
xiv. 2	IV. 108
xvi. 16	VI. 171
xviii. 15	III. 88. IV. 48
— 19	III. 88

* Vid. Annot.

REGUM II.

i. 25, 26 VI. 228
— 26 IV. 299
xii. 8 VII. 238
— 12 VII. 352
— 23 V. 265
xv. 2 IV. 256
— 26 VI. 343
xvi. 7 V. 56
— 10 III. 61
— 11 V. 82
— 11, 12 III. 246. VII. 310
xviii. 33 I. 457
xxi. 17 V. 480
xxiv. 14 VII. 232
— 17 .. I. 67, 456. II. 303. III. 133.
VII. 227

REGUM III.

v. 4	III.	269
xiii. 33	IV.	400
xviii. 18	V. 56. VII.	218
— 21	I. 308. V. 56,	242
xix. 10	II.	55
— 10, 18	V.	354
xx. 35	I.	33
xxi. 20	III.	291
— 20	III.	62

REGUM IV.

v. 26	II. 172
vi. 17	IV. 199
— 26-28	V. 402
ix. 31	V. 56
xix. 34	V. 322
xx. 6	V. 37

JOBUS.

i. 1 V. 324
— 2 VI. 110
— 5 V. 38
— 9 III. 29. IV. 291. VI. 99
— 10 VI. 230
— 10, 11 IV. 291. V. 357
— 11 VII. 237
— 12 II. 174
— 16 III. 29

3 K 2

JOBUS.

i. 21 .. I. 140. II. 115, 344, 526. III. 11, 82. V. 190, 350, 424. VII. 236, 374	
ii. 4 .. III. 9. VII. 56	
— 6 .. II. 174	
— 9 ... II. 345, 346. V. 91, 92, 356. VII. 236	
— 10 ... II. 344, 348, 432, 482, 527. VII. 236	
vi. 7 .. V. 93	
vii. 1 .. VI. 236	
— 5 .. V. 92	
— 14, 4 .. V. 93	
x. 5 .. VII. 283	
xi. 6 .. V. 93*	
— 12 .. IV. 294	
xvi. 2 .. V. 94	
xviii. 17 .. II. 346	
xxix. 15 .. VI. 230	
— 15, 16 .. II. 433	
xxx. 1 .. V. 93	
— 24 .. II. 345†	
xxxi. 31 .. II. 295	
— 32 .. II. 433	
— 32, 16, 34 .. II. 433	
— 33, 34 .. IV. 212	
xxxiv. 3 .. VII. 109	
xxxviii. 3 .. IV. 348	
— 7 .. V. 41	
— 36 .. II. 612	
xl. 8 .. VI. 238	
xlii. 8 .. V. 322	

PSALMI.

i. 1 .. V. 270	
— 2 .. VII. 111	
— 4 .. I. 153	
ii. 4, 5 .. VII. 35	
— 8 .. II. 498. VII. 10	
— 11 .. I. 400. IV. 274. V. 88, 310. VII. 126	

PSALMI.

iv. 2 .. III. 6	
— 5 .. VII. 181	
— 6 .. VII. 142	
v. 13 .. III. 42	
vi. 6 .. IV. 364. V. 36	
— 7 ... VI. 122. VII. 122, 124, 192, 350	
— 8 .. II. 178, 213	
— 8, 9 .. V. 304	
vii. 12 ... III. 114. V. 271. VI. 188	
— 13 .. VII. 88	
viii. 5 .. V. 48. VI. 122	
— 6 .. III. 42	
— 6, 7 .. I. 445	
ix. 17 .. VII. 373	
— 26 .. V. 198	
— 34 .. VII. 79	
— 38 .. IV. 352	
x. 5 .. VII. 283	
xi. 3 .. IV. 245	
— 4 .. IV. 249	
— 5 .. VII. 79	
xiii. 1 .. I. 357. IV. 236. V. 267. VII. 79	
— 2 .. III. 45. VII. 69	
xiv. 4 .. II. 362. V. 270	
xv. 2 .. IV. 292. VI. 143. VII. 332	
— 4 .. VII. 180	
— 10 .. II. 477	
xvi. 3, 4 .. VII. 180	
xvii. 1 .. III. 5	
— 2, 3 .. IV. 125	
— 10 .. VII. 358	
— 23 .. V. 458	
— 25 .. IV. 109. VII. 380	
— 46 .. II. 178	
xviii. 1 .. I. 37	
— 2 .. I. 445. II. 16	
— 2, 3 .. III. 223	
— 4 .. I. 446	
— 5 .. VI. 87. VII. 178	
xviii. 6 .. IV. 194	

* Vid. Annot. Nunc autem videmus, non hunc, sed alium locum Job. xv. 11. *ὀλίγα ὧν ἡμάρτηκας μεμαστίγῳσαι*, Nostro in mente fuisse, fortasse non sine respectu ad Job. xxxiii. 27. *οὐκ ἔβια ἤρασέ με ὧν ἡμαρτον*, ad quem locum Parsonsius affert Isid. Pelus. p. 668. *οὐκ ἔβια ὧν ἡμαρτον μεμαστίγῳμαι*.

† Vid. Annot. ad p. 255 B. lin. 6. Locum S. S. *εἰ γὰρ δυναμὴν κ. τ. ἔ.* frustra tam a nobis quam ab antecessoribus nostris in Concordantiis exquisitum, tandem apud Trommii s. v. *διαχειρόσασθαι*, quae lectio Aldina est, latere perspersimus.

PSALMI.

xviii. 11	V. 121
xxi. 14	VI. 232
— 17	II. 475
xxii. 1	V. 38. VII. 235
— 2	I. 444. V. 70
— 4	VI. 122. VII. 58
xxiii. 1	V. 234. VII. 291
— 2	I. 444
xxiv. 7	VII. 96
— 19, 18	III. 246. VII. 71
xxv. 4	V. 270
xxvi. 1	II. 526. III. 5
xxix. 13	I. 328
xxx. 1	I. 168
— 4	VII. 127
— 5	VII. 122
— 7	VII. 58
— 10	I. 447
xxxii. 9	I. 445
— 15	II. 125
— 16	I. 446
xxxiii. 4	III. 22
— 8	IV. 200
— 9	I. 393
— 12-14	VII. 111
— 14	VII. 14
— 19	III. 61
— 20, 22	I. 447
xxxv. 1	IV. 236
— 2, 3	VII. 79
— 7	II. 360. V. 48. VI. 188
xxxvi. 1	II. 362. V. 271. VI. 237
— 1, 2	I. 447. II. 180
— 4	I. 393
— 5	VII. 351
— 20	II. 500
— 35, 36	V. 271
xxxvii. 5, 6	II. 550
— 6	IV. 363. V. 267. VI. 20
— 8	V. 271. VII. 74
xxxviii. 7	III. 308. IV. 228. VI. 232
— 8	II. 116
— 13	VII. 271
xxxix. 3	VI. 250
— 7, 8	VII. 142
xl. 2	VII. 143
xli. 2	IV. 87

PSALMI.

xli. 4	VII. 239
— 7	VII. 295
— 12	I. 447
xlili. 18	I. 446
— 23	I. 446. VI. 122
xliv. 1	IV. 310
— 8	II. 233
— 11, 12	III. 235. VII. 180
— 12	IV. 111
— 14	IV. 413. VII. 323
xlvi. 1	V. 61
— 11	V. 274. VI. 188
xlvi. 7	I. 446. VII. 238
— 8	I. 66. VII. 16, 245, 354
— 16	I. 445. VI. 122
— 17	II. 362. VI. 122
— 18	I. 446. V. 271. VI. 18, 159
— 21	II. 109
xlvi. 3	V. 418. VII. 266
— 13	V. 165
— 18, 14	I. 349
— 16	I. 84
— 16, 20	II. 554
— 20	VII. 246
— 21	II. 190
— 23	I. 348. VII. 142
l. 1	IV. 138
— 3	II. 255. VII. 363
— 6	IV. 240
— 8	II. 550
— 12	III. 92. VI. 219, 291. VII. 23, 156
— 18	VII. 142, 215
— 18, 19	V. 53
— 19	I. 349, 492. II. 8. III. 62. VII. 122, 142
li. 6	II. 627
— 10	VII. 363
lii. 6	IV. 233
— 7	V. 277
liv. 13	VII. 239
— 15	IV. 314
— 23	II. 194
lvii. 11	VI. 352
lxi. 4	V. 65
— 11	V. 271
— 13	V. 271

PSALMI.

lxii. 1	IV. 50
— 2	VI. 251
— 7	VII. 181
— 9	VI. 251
lxiv. 6	VI. 4
— 10	VII. 127
lxvii. 5	VI. 127
— 7	VI. 122
— 12	I. 9
— 14	VII. 362
lxviii. 2	VI. 250
— 10	I. 242
— 17	IV. 138
— 21	V. 93, 293
— 31, 32	I. 348
lxx. 7	II. 451
lxxii. 6, 7	V. 271
— 22	I. 140
— 25	I. 70
— 27	II. 96. V. 129, 271
lxxvi. 3	VII. 254
lxxvii. 20	II. 431
— 30, 31	V. 271
— 33	III. 233
— 34	VII. 373
— 49	III. 30
lxxix. 13	IV. 150
lxxx. 8, 11	V. 233
lxxxi. 6	I. 227
— 8	VII. 93
lxxxiii. 2	IV. 87
lxxxv. 10	V. 61
— 17	II. 451
lxxxix. 2	II. 496. V. 222. VII. 24
— 10	VII. 244
xc. 5, 6	VI. 122
— 12	IV. 200
xciii. 7	VII. 79
— 12	V. 167
xciv. 2	II. 281. III. 115. VII. 245
— 8	I. 446. II. 482
xcvi. 3	VII. 266
c. 5	II. 554. V. 272
— 6, 7	V. 270
ci. 6	VI. 91
— 10	VI. 122. VII. 122
— 12	III. 308

PSALMI.

ci. 26	II. 34
— 26, 27	I. 235
— 27	I. 444
— 28	II. 496
cii. 1, 4	III. 42
— 4	III. 214
— 5	VII. 118
— 6, 7	IV. 150
— 8	VII. 362
— 12, 11	I. 444
— 13	V. 276
— 13, 14	I. 445
— 15	I. 446
— 17	VII. 362
ciii. 2, 3	I. 444
— 2	IV. 240
— 6	I. 446
— 12, 11	I. 444
— 14	I. 445
— 15	I. 445. IV. 288
— 17	I. 444
— 18	I. 444
— 19	I. 445
— 20	I. 444
— 26	V. 67. VI. 137
— 27	I. 445
— 29	I. 445
— 32	I. 444
civ. 15	I. 8
— 18	IV. 200
cv. 2	V. 41, 395. VI. 312
— 32	IV. 173
— 37	VI. 312
cvi. 22	VII. 142
— 27	II. 550
cvi. 2	IV. 348
cvi. 4	VI. 54
— 18	IV. 240
— 19	IV. 355
— 21	IV. 119
cix. 1	II. 233. VII. 93
— 2	II. 42
— 4	III. 88
cxi. 5	V. 271
— 9	II. 255. V. 271
cxiii. 4	V. 41
— 11	V. 229

PROVERBIA.

cxiv. 7 I. 445. VII. 58
cxv. 6 I. 447
cxvii. 15 VI. 124. VII. 361
cxviii. 62 VI. 122
— 71 V. 167. VII. 373
— 91 I. 7
— 103 VII. 111
— 120 VI. 251
— 126 VI. 267
— 164 VI. 122
— 165 V. 548
cxix. 5 II. 413
— 6 V. 156
— 6, 7 VI. 54
cxx. 4, 3 VII. 153
— 8 IV. 106
cxxvi. 1 .. III. 28. VI. 184. VII. 349
cxxvii. 1 VII. 238
— 3 IV. 135
cxxix. 3 V. 49
cxxx. 1 V. 271
cxxxiii. 2 VI. 121
cxxxvi. 1 II. 413
— 2 I. 84
— 4 I. 84
cxxxviii. 7 V. 129
— 11 II. 125
— 21, 22 II. 413
cxli. 2 VII. 255
cxlii. 2 I. 446. V. 49
— 7 IV. 217
cxliii. 3, 4 VI. 122
— 15 V. 271
cxliv. 3 V. 61
cxlv. 4 IV. 237
— 9 VII. 362
cxlvii. 9 I. 79. IV. 159
cxlviii. 1 VI. 122

PROVERBIA.

i. 9 III. 42
 iii. 3 IV. 364. V. 4
 — II V. 167
 — 2I VII. 38

iii. 24	V. 447
— 34	II. 8. V. 271
iv. 27	V. 416
v. 3, 4	V. 372
— 8	I. 194
vi. 6-8	VI. 144
— 8	V. 425
— 34	VI. 300
viii. 22	VII. 32
x. 3	II. 194
— 4	VII. 217
— 9	IV. 256
xi. 26	II. 501
xii. 10	I. 458
— 28	IV. 268. VII. 308
xiv. 29	II. 405. VII. 257
— 31	V. 489
xv. 17	V. 180
xvi. 5	III. 290
xviii. 3	II. 97. V. 89
— 17	I. 457. VII. 122
— 19	IV. 203. VII. 226, 344
xix. 14	I. 381
— 17	II. 182
xx. 6	III. 182. V. 49. VI. 110
— 9	II. 97
xxi. 13	VII. 143
xxii. 1	I. 36
xxiv. 11	V. 17. VII. 136
xxvi. 11	VI. 47
— 12	IV. 25. V. 83
xxvii. 1	III. 231
xxviii. 1	IV. 355. V. 129
xxi. 8	V. 348. VII. 218
xxxi. 6	IV. 288

ECCLESIASTES.

i. 2 II. 121. IV. 228. VI. 135.
VII. 193
ii. 4 sqq. IV. 228. VI. 135
— 4, 5 VII. 193
vii. 2 VI. 119
ix. 16 VII. 218
x. 8 V. 157
xii. 13 II. 362

* Vid. Annot.

CANTICUM CANTICORUM.

- i. 2 V. 273
 — 3 IV. 250
 ii. 10 V. 385
 viii. 6 II. 419

ESAIAS.

- i. 1 V. 394
 — 2 I. 227. V. 233. VII. 70, 266
 — 12 I. 348. VII. 215
 — 15 VI. 172
 — 16 .. V. 361. VI. 218, 291. VII. 156
 — 16, 17 VII. 112
 — 17 .. I. 416. II. 280. III. 63. VI.
 125, 172
 — 18 .. I. 323, 416. II. 97, 280. III. 63.
 VII. 156
 — 19 IV. 107
 — 19, 20 I. 35. II. 163. V. 375
 ii. 6 IV. 164
 iii. 16 VI. 68
 — 24 VI. 67
 iv. 6 VII. 313
 v. 1-7 V. 65
 — 2 IV. 150. VII. 127
 — 4 II. 17
 — 5 IV. 150
 — 6 VII. 127
 — 19 V. 195, 409
 — 21 I. 374. IV. 25
 vi. 4 VII. 357
 — 11 I. 244
 viii. 18 IV. 312
 — 20 IV. 150
 ix. 6 V. 61*
 x. 14 I. 356
 — 22 I. 280. III. 21
 xiv. 10 VI. 83
 — 14 I. 356
 xxii. 4 I. 244. V. 303
 — 13, 14 II. 512
 xxiv. 16 II. 70*
 xxvi. 9 VI. 121
 — 12 III. 246. VII. 71
 xxix. 13 I. 321
 — 16 IV. 61

ESAIAS.

- xxxii. 6 I. 356
 xxxv. 10 .. V. 513 sq. VI. 163. VII. 84*
 xl. 1, 2 III. 246
 — 2 VII. 71
 — 6 II. 362. V. 140
 — 8 II. 496
 — 15 IV. 128. V. 48
 — 23 II. 34
 xliii. 26 ... I. 416. II. 123, 280. III.
 62, 70. IV. 212. VII. 122
 xlv. 22 V. 385
 xlv. 22 V. 385
 xlv. 3, 4 V. 269
 — 4 II. 496
 xlviii. 10 VII. 218
 — 11 IV. 119
 xlix. 8 VII. 94
 — 15 IV. 61, 291. V. 385
 l. 4, 5 II. 73. III. 25
 li. 6 I. 235
 — 7 III. 141
 lii. 5 V. 65
 — 7 I. 9. II. 154. IV. 355
 — 11 VI. 291
 — 15 II. 73
 liii. 5 II. 475
 — 6 II. 475
 — 7 III. 48
 — 8 II. 475, 476
 — 9 IV. 60. VI. 87. VII. 165
 — 10, 11 II. 476
 — 12 V. 78
 liv. 13 .. III. 25. V. 137, 376. VI. 180
 lvii. 17, 18 .. II. 98, 280. III. 62. VII. 124
 lviii. 7 V. 70. VI. 114
 — 8 V. 48
 lix. 2 IV. 149. V. 129
 — 7 IV. 208
 — 17 IV. 418
 lxi. 10 IV. 240
 lxx. 17 VII. 178

IEREMIAS.

- i. 1 V. 394
 — 5 I. 9

* Vid. Annot.

IEREMIAS.

- ii. 6 IV. 349
 — 11 VI. 287
 — 13 I. 38
 — 22 I. 242
 iii. 3 VII. 190
 iv. 14 V. 361. VI. 219. VII. 156
 — 19 I. 126
 vi. 10 II. 279
 — 20 VII. 142
 — 29 V. 471
 vii. 4 VII. 202
 — 16 V. 321
 — 16, 17 I. 242
 — 17 V. 323
 — 17, 18 II. 99
 viii. 4 II. 279. VII. 121
 ix. 1 V. 303. VII. 267
 x. 11 II. 232
 xiii. 1 IV. 61
 xv. 1 V. 322
 — 19 II. 30
 xviii. 2 IV. 61
 xx. 7 V. 233
 — 9 III. 141
 xxv. 9 I. 7
 xxvii. 6 VII. 297
 xxxi. 34 I. 426. V. 137. VI. 180
 xliii. 12 VII. 297

THRENI.

- iv. 10 V. 402

EZECHIEL.

- iii. 19 IV. 226. VII. 47
 ix. 4 I. 485
 — 8 II. 413
 xii. 6, 7 V. 556
 xiii. 19 IV. 276
 xiv. 16 V. 322
 xvi. 21 II. 319
 — 48 II. 504
 — 49 VII. 334
 xviii. 4 IV. 281
 — 20 V. 425
 — 23 II. 97
 — 32 I. 483
 xx. 25 II. 78
 xxiii. 22 sqq. I. 393

TOM. VII.

EZECHIEL.

- xxviii. 2 I. 356
 — 3 V. 55. VII. 298
 xxxiii. 11 VII. 215
 xxxiv. 2 V. 480
 — 2, 3 I. 456

DANIEL.

- ii. 30 V. 55. VI. 343. VII. 297
 — 44 II. 493
 — 46 V. 55
 — 47 II. 454. IV. 195
 iii. 15 I. 356
 — 17, 18. II. 213, 240. V. 409. VI. 323
 — 26 IV. 193
 — 28 II. 211. IV. 195
 — 32, 33 IV. 194
 — 38, 39 I. 349
 iv. 24 I. 416. II. 280
 — 27 VI. 319
 v. 17 VII. 298
 vi. 6 V. 56
 vii. 9 II. 178
 x. 13 IV. 167

OSEE.

- ii. 5 IV. 61
 iv. 8 VI. 118
 vi. 5 IV. 168
 — 6 VI. 217. VII. 142
 ix. 4 I. 349
 xii. 10 VII. 8
 xiii. 2 VI. 160
 — 8 I. 286

JOEL.

- ii. 13 III. 62
 — 25 I. 30. III. 104
 — 28 II. 314. IV. 117

AMOS.

- ii. 11 VI. 281
 iv. 13 VI. 137
 v. 8 VI. 137
 — 18 V. 409
 — 23 VII. 142
 vi. 4-6 V. 184
 — 6 VII. 136
 vii. 14, 15 III. 255
 viii. 11 VII. 107, 127

JONAS.

- iii. 4 IV. 212
 — 8 IV. 213
 — 10 III. 61
 iv. 11 III. 21

MICHAELAS.

- iii. 8 III. 255
 vi. 2 VI. 139. VII. 70
 — 3 I. 68. III. 55. V. 233
 — 8 VII. 142
 vii. 1, 2 VII. 265

NAHUM.

- i. 4 II. 432

HABACUC.

- i. 5 VII. 192
 ii. 5 I. 32
 — 14 VII. 179

AGGAEUS.

- ii. 8 II. 429
 — 9 II. 430

ZACHARIAS.

- i. 15 III. 247
 xii. 10 II. 475

MALACHIAS.

- i. 2, 3 VI. 223
 — 14 VII. 364
 ii. 7 IV. 18
 — 15 V. 308
 iv. 1 VII. 266

TOBIAS.

- xii. 9 V. 49. VII. 122

SAPIENTIA SALOMONIS.

- i. 4 IV. 257
 ii. 14 III. 292
 iv. 8, 9 VII. 97
 xi. 24 V. 47
 xiv. 15 IV. 283

SIRACIDES.

- i. 22 VII. 28, 74
 ii. 1 V. 167
 — 2 IV. 397. VI. 168, 323

SIRACIDES.

- ii. 4 IV. 290
 — 11 V. 27, 30
 — 12 VII. 225
 iii. 10 VI. 181
 — 11 V. 105
 — 13 VI. 181
 — 30 VII. 122
 v. 6 IV. 143. VII. 233
 — 7 III. 231
 vi. 16, 14 V. 333
 — 34 V. 120
 vii. 6 VI. 279
 — 29 VI. 177
 ix. 10 II. 178
 — 13 V. 419
 — 15 V. 120, 459. VII. 111
 — 29 VI. 374
 x. 9 III. 244. V. 53
 — 12, 13 V. 446*
 — 28 VII. 284
 xi. 2 VI. 38
 — 3 IV. 303
 — 4 VI. 18
 — 5 V. 448
 — 14 II. 430
 — 27 VI. 209
 — 28 V. 463
 xii. 3 IV. 144
 — 13 V. 419
 xiii. 15 I. 54. IV. 120
 xiv. 9 VI. 148
 xv. 9 V. 270
 — 16 II. 163
 xvi. 3 V. 251*. VII. 274, 305
 — 12 II. 103
 xviii. 13 V. 47
 — 16, 17 II. 396
 — 30 IV. 87
 xix. 10, 11 VII. 245
 — 13, 14 V. 481
 xx. 29 VII. 220
 xxi. 1 VII. 418
 — 2 I. 122. VI. 292
 xxii. 21, 22 IV. 205
 xxiii. 17 V. 447. VI. 74

* Vid. Annot.

SIRACIDES.

- xxv. 1 IV. 299. VI. 295
 — 11 V. 38
 — 14 II. 362
 xxvii. 14 II. 267
 — 26 VI. 322
 xxviii. 3 VII. 123
 — 6 V. 457
 xxxi. 1 V. 25
 — 28 III. 348
 xxxii. 10 IV. 275
 xxxiv. 22 VII. 285*
 — 26 VI. 47
 xl. 23 IV. 299

SUSANNA.

- Vers. 42 III. 44. VII. 42
 — 52 II. 178

PRECES TRIUM PUERORUM.

- Vers. 5 ... II. 213. VI. 342. VII. 297
 — 8 VI. 342
 — 9 II. 213
 — 15 VI. 342

BEL ET DRACO.

- Vers. 38 VI. 342. VII. 297

S. MATTHAEUS.

- i. 1 I. 90
 — 21 ... IV. 9, 166. V. 175. VII. 66
 iii. 3 IV. 355
 — 7 I. 308
 — 14 VI. 181
 — 15 II. 474
 iv. 6 VII. 295
 — 11 VI. 87
 v. 3 ... I. 354. IV. 107, 201. V. 449.
 VII. 217
 — 4 III. 30. V. 150, 302
 — 5 III. 62
 — 6 IV. 352
 — 7 VI. 349
 — 8 ... I. 492. IV. 107. VI. 219. VII. 156
 — 9 V. 156
 — 10 IV. 107, 148

S. MATTHAEUS.

- v. 11 I. 372. IV. 178
 — 11, 12 ... I. 156. III. 141. VII. 374
 — 12 IV. 148. V. 58
 — 16 ... I. 120, 375, 429. II. 65, 210.
 VI. 81
 — 19 IV. 142
 — 20 ... I. 165. IV. 239. VII. 108
 — 22 ... II. 84. IV. 142, 151, 253.
 VI. 293. VII. 13, 28, 308
 — 22-24 VI. 268
 — 23, 24 III. 315
 — 24 II. 219
 — 25 II. 192
 — 28 II. 84, 533
 — 29 V. 19, 260
 — 32 III. 315. V. 371
 — 39 I. 196. IV. 267, 332
 — 40 II. 192
 — 42 VII. 146
 — 44 I. 345. VII. 228
 — 44, 45 II. 196
 — 45 ... I. 137. III. 214. IV. 173, 269.
 VI. 351
 — 46 I. 437. IV. 171
 — 48 I. 345
 vi. 1 III. 215
 — 5 VI. 282
 — 5, 6 VI. 62
 — 9, 10 V. 240
 — 10 V. 205
 — 11 V. 166
 — 13 VI. 334
 — 14 ... I. 416. II. 280. VII. 123
 — 23 ... II. 284. IV. 162. VI. 276
 — 24 ... IV. 279. V. 69, 441. VI. 90.
 VII. 191
 — 25 II. 533. V. 383
 — 26 V. 85
 — 33 ... I. 103. II. 182. IV. 321. VI.
 89. VII. 112, 261
 — 34 IV. 288, 351
 vii. 1 ... II. 119, 133, 239, 554. IV. 278.
 V. 105. VII. 134, 246
 — 2 ... IV. 260, 269, 333. V. 278. VI. 51
 — 3 II. 133. IV. 278

* Vid. Annot.

S. MATTHAEUS.

vii. 6	VII. 232
— 7	I. 2. VI. 7. VII. 254
— 9	V. 276. VI. 6
— 10	IV. 291
— 11	VI. 64
— 12	II. 319. III. 191
— 14	III. 156. V. 167, 417. VII. 334
— 18	I. 212
— 21	VI. 216
— 22	II. 101, 388. IV. 364. VII. 275
— 23	II. 90, 101, 388. VI. 178, 187, 216. VII. 276
— 24	VII. 140
— 24, 25	IV. 107
viii. 2	V. 229
— 4	V. 421
— 11, 12	I. 231
— 20	II. 296. III. 8. VII. 218, 311
— 29	I. 417, 485
ix. 2	VII. 66
— 2-6	IV. 183
— 12	I. 437
— 13	II. 396
— 16	II. 416
x. 5	IV. 116
— 6	I. 333
— 9	V. 105, 107
— 9, 10	II. 432. VII. 218
— 10	II. 246, 260
— 12	V. 207
— 12, 13	V. 208
— 13-15	V. 209
— 15	I. 482
— 16	II. 449. IV. 286. V. 287. VII. 341
— 17	VI. 246
— 18	VII. 279
— 19	IV. 354. V. 280
— 25, 24	VII. 314
— 27	II. 68. VI. 268
— 28	I. 30, 168
— 32	II. 395
— 32, 33	IV. 107
— 33	VI. 203
— 34, 35	II. 84
— 36	VII. 279
— 37	I. 155. IV. 287

S. MATTHAEUS.

x. 38	II. 84. IV. 162. VI. 78. VII. 279, 318
— 40	VI. 117, 177
— 41	I. 367. V. 14. VI. 177
xi. 3	IV. 196
— 8	VII. 335
— 12	VI. 261
— 13	II. 387
— 19	VI. 86
— 24	I. 484
— 28	III. 78. V. 385
— 29	V. 58, 63, 137, 449
— 30	II. 166
xii. 24	VII. 315
— 25	V. 43
— 29	II. 499
— 34	III. 81
— 36	II. 84. VI. 179
— 38	II. 431
— 39	I. 12
— 40	II. 476
— 41	I. 78, 484
— 42, 41	II. 187
xiii. 3	VII. 30
— 13	I. 426. III. 102
— 17	I. 10. II. 243. VII. 288
— 22	VII. 128
— 29	I. 212
— 52	VI. 104
— 55	VII. 316
xiv. 2	III. 294
xv. 8	V. 361
— 11	III. 290. VII. 371
— 16	IV. 2
— 19	V. 361. VII. 156
— 24	IV. 116
— 24, 26	I. 332
— 26, 27	VII. 308
— 27	IV. 358. V. 112
xvi. 16	IV. 41
— 17	IV. 1
— 18	II. 64, 87
— 22	IV. 41
— 23	IV. 1
— 24	V. 142
— 25	II. 395. V. 263
xvii. 11	V. 475

S. MATTHÆUS.

xvii. 20 II. 357. IV. 353
xviii. 6 VI. 271
— 7 II. 328. VI. 93
— 10 I. 470. V. 207, 208
— 14 V. 208
— 15 VI. 132
— 15-17 VII. 60
— 18 VI. 260. VII. 60
— 19 VI. 13
— 20 I. 125. V. 481. VII. 224
— 32 IV. 333. V. 258
xix. 4 I. 206. IV. 300
— 4, 5 I. 381
— 12 II. 251. III. 247. V. 367.
VI. 268
— 21 .. II. 251, 394, 432. III. 156.
V. 119. VI. 268, 319. VII.
219, 374
— 23 V. 107. VII. 219
— 23, 24 V. 441
— 24 III. 156. V. 119. VII. 374
— 27 II. 111
— 28 IV. 139
— 29 I. 105. II. 87. III. 247. VII.
261, 283
— 30 II. 480
xx. 18, 19 VII. 103
— 23 II. 397. IV. 139
— 26 II. 397. VII. 283
— 28 II. 397
xxi. 22 VI. 64
— 40 VII. 38
— 41 I. 231
— 43, 44 VII. 35
xxii. 2 II. 175
— 2, 3 V. 421
— 13 .. III. 124. IV. 200. VI. 61, 187
— 29 II. 202. VII. 111
— 32 I. 167. IV. 279. VI. 108
— 38 II. 398
— 39 I. 388
— 40 VI. 227
xxiii. 2 II. 257
— 2, 3 VI. 178. VII. 376
— 3 V. 210
— 8 III. 25. VI. 14
— 12 II. 11, 133, 516. VII. 283

xxiii. 14. I. 487
 — 15 V. 411, 421
 — 37, 38 VII. 35
 — 39 III. 116
 xxiv. 2 I. 416
 — 3 V. 405
 — 12 I. 54. IV. 203. VI. 13
 — 14 II. 64. V. 445
 — 21 I. 414, 416
 — 24 V. 466. VI. 246
 — 27 V. 445
 — 28 II. 293
 — 29 I. 248. V. 394
 — 31 V. 395
 — 38 VI. 134
 — 40, 41 V. 396
 — 42 V. 409
 — 43 IV. 351
 xxv. 6 V. 394, 463
 — 8 VII. 327
 — 9 I. 323. III. 115
 — 12 II. 376. VI. 216. VII. 327
 — 26 V. 184. VI. 187. VII. 353
 — 27 I. 472
 — 34 II. 376. IV. 108. V. 7. VII. 353
 — 34, 35 IV. 263. V. 62. VI. 108
 — 34-36 VII. 221
 — 35 V. 16
 — 35^{sqq.} V. 184
 — 37 IV. 364
 — 40 I. 470. VI. 118
 — 41 I. 371, 416. II. 188. VI. 187, 216. VII. 353
 — 41, 42 IV. 142
 — 42 II. 257, 536. VII. 352
 — 45 V. 312
 — 46 I. 415. II. 101
 xxvi. 13 II. 64
 — 21 V. 68
 — 28 VII. 197
 — 31 VI. 4
 — 39 VII. 103
 — 41 II. 212
 — 55 I. 370
 — 57 IV. 196
 — 68 VII. 316

S. MATTHAEUS.

- xxvi. 75 VII. 349
xxvii. 40 I. 434. V. 238. VII.
294, 316
— 42 I. 434
— 63 VII. 315
— 63, 64 V. 238
xxviii. 18 II. 498
— 19 IV. 142. VII. 66
— 19, 20 V. 492
— 20 II. 64. V. 152, 490

S. MARCUS.

i. 24		II. 354
vi. 18		V. 56. VII. 218
ix. 44	.. I. 169, 413, 415. II. 100, 322.	
		IV. 364. V. 371
x. 40		I. 480
— 43, 44		II. 133
xi. 25		VI. 64
xv. 41		VI. 318

S. LUCAS.

i. 2	VII. 41
— 17	V. 475
ii. 10, 11	VI. 17
— 14	V. 206, 272
— 26	VII. 258
iv. 25, 26	III. 209
v. 21	VI. 25
vi. 21	V. 302
— 23	III. 141
— 24	V. 107
— 25	V. 150. VII. 192
— 26	I. 304
— 30	V. 17
— 36	V. 58. VI. 217. VII. 362
viii. 8	VI. 210
ix. 26	I. 424
— 55	II. 414
— 58	I. 402
x. 7	V. 486
— 13	IV. 205
— 19	IV. 339. V. 66, 239
— 20	V. 146. VII. 221
— 22	IV. 24
— 30 sqq.	VII. 134
xi. 8	VII. 308

S. LUCAS.

- xi. 19 I. 327
— 41 VII. 122
xii. 35 IV. 346
— 47 I. 86
— 48 I. 483
xiii. 4, 5 I. 415
— 34 IV. 127
xiv. 12, 13 V. 178
— 12-14 V. 15, 442
— 26 VII. 279
— 33 ... IV. 287, 300. V. 70, 107.
VI. 78, 306. VII. 279
xvi. 6 I. 323
— 9 .. III. 117. V. 11. VI. 99. VII. 86
— 10, 11 VII. 43
— 11 VI. 41
— 24 III. 124. V. 26
— 25 VII. 71
— 26 I. 323. III. 115. VI. 187.
VII. 353
— 27, 28 V. 197
— 29, 31 IV. 19
xvii. 5 II. 357
— 7, 8 VI. 344
— 10 ... I. 101. II. 261. III. 251. V.
191. VI. 147, 341. VII. 27
— 22 II. 243
— 26, 27 VII. 258
xviii. 6 VII. 308
— 11 VII. 246
— 13 I. 416. II. 98. VI. 334.
VII. 308
xix. 8 V. 429
— 22 IV. 184
— 27 I. 414. VII. 35
xx. 19 VII. 209
xxi. 24-26 I. 414
xxii. 31, 32 V. 48. VII. 350
— 32 VII. 123
— 33 I. 69
— 35 II. 27
— 35, 36 V. 108
— 48 I. 369
xxiii. 28 V. 303
— 34 .. II. 72, 404. III. 48. IV. 174
— 40 V. 79. VI. 308
— 43 III. 268

S. IOANNES.

- i. 1 IV. 6. VII. 24
— 3 III. 130. IV. 167. VII. 24
— 13 V. 240
— 14 V. 74
— 15 VII. 12
— 16 V. 204. VI. 182
— 17 VII. 39
— 18 VI. 58
— 26 VI. 18
— 29 II. 475, 489
ii. 18 I. 487
— 19 ... I. 12. II. 199, 519. III. 301.
IV. 7. VII. 103
— 21 II. 519
iii. 4 III. 29
— 5 II. 507. V. 37
— 8 II. 359
— 16 IV. 50
— 20 II. 92. IV. 235. VI. 13.
VII. 79
— 34 VII. 187
iv. 22 I. 462
— 23 I. 9
— 24 ... I. 21. VI. 58, 287. VII. 141
— 27 IV. 2
v. 14 I. 415
— 17 II. 493
— 19 II. 199
— 19 sqq. IV. 6
— 21 II. 358
— 23 VII. 372
— 39 IV. 159. VI. 7
— 41 VI. 283
— 43 V. 445, 474. VI. 58
— 44 I. 302. III. 141. VI. 25
— 46 IV. 159, 207
vi. 31 II. 431
— 42 VII. 316
— 45 V. 137, 376. VI. 180
— 46 II. 423
— 53 II. 507
— 57 I. 397
— 67 V. 251. VII. 316
— 68 I. 69
vii. 7 I. 215. IV. 337
— 12 VII. 315
— 20 IV. 131. VII. 316

S. IOANNES.

- vii. 28 II. 71
— 38 I. 492
— 42 VII. 316
— 52 VII. 316
viii. 12 VII. 21
— 18 VII. 195
— 19 II. 72
— 28 I. 12
— 34 VI. 140
— 35 IV. 156. VII. 287
— 42 VII. 101
— 44 IV. 87
— 46 II. 474. III. 128
— 48 VII. 315
— 56 I. 10. III. 49. IV. 207
ix. 4 VII. 270
— 22 VI. 25
— 34 I. 72
— 39 II. 329
x. 10 I. 456
— 11 IV. 162. VI. 78, 131
— 18 IV. 7. VII. 103, 314
— 41 V. 475
xi. 3, 4 III. 298
— 5 VII. 51
— 11 IV. 350
— 16 II. 53
— 26 VII. 138
— 42 II. 497
— 43 V. 396
— 48 VI. 25
xii. 19 VI. 25
— 23 VII. 51
— 24 II. 518
— 25 VI. 256
— 26 IV. 140
— 42, 43 VI. 25
— 49 VII. 101
xiii. 4 V. 75
— 14 V. 63. VI. 117
— 19 II. 388
— 34 I. 101. VII. 45, 195
— 35 .. I. 437. II. 396, 403. V. 43.
VII. 45, 346
— 36 I. 69
xiv. 2 III. 117. VII. 6, 287
— 6 IV. 158

S. IOANNES.

- xiv. 12 III. 8. V. 55. VI. 260
— 14 IV. 156
— 15 VII. 277
— 17 VII. 381
— 22, 23 VI. 249
— 23 ... IV. 107, 169. VII. 198, 307
— 26 VII. 177
— 27 .. III. 31. IV. 156. V. 153, 207.
 VII. 346
— 28 VII. 103
— 29 V. 344
— 30 .. II. 474. III. 128. VII. 52, 314
xv. 10 II. 96
— 13 I. 467. II. 394
— 14 I. 397. VII. 265, 277
— 15 II. 80. VI. 144, 242
— 16 II. 230. V. 48. VI. 266.
 VII. 314
— 19 I. 215
— 20 V. 48. VII. 6
— 22 I. 186. VI. 315. VII. 127
— 26 VII. 195
xvi. 5, 6 II. 53
— 11 II. 475
— 12 I. 12. II. 53
— 15 III. 301. IV. 13
— 20 V. 167. VII. 334
— 27 IV. 156
— 28 IV. 310. VII. 30
— 33 .. I. 44. IV. 106, 156. V. 167, 346.
 VI. 236. VII. 93, 244, 279,
 317, 334
xvii. 1 IV. 24, 177
— 3 I. 9. IV. 63. VI. 58
— 4 IV. 24
— 5 V. 319
— 9 VII. 194
— 10 ... I. 21. III. 301. IV. 14, 114
— 11 IV. 10. V. 43. VII. 224
— 14 IV. 337
— 15 IV. 10
— 19 II. 475. VII. 205
— 20 VII. 194
— 21 I. 436. VII. 45
— 24 IV. 108. VI. 18, 30. VII.
 194, 213
xviii. 21 VI. 156

S. IOANNES.

- xviii. 23 .. III. 48. VI. 147. VII. 316
— 37..... VI. 156
xix. 6 V. 238
— 12 II. 55
— 15 V. 56
— 36..... II. 289. IV. 305
— 37 VII. 353
xx. 22 III. 79
— 23 VII. 174
— 29..... II. 63. V. 303
xxi. 1 II. 477
— 15 I. 480
— 16 I. 388, 455. II. 397
— 17 I. 155
— 18 III. 119

ACTA APOSTOLORUM.

i. 3		II. 199
— 6		V. 405
— 7		V. 406
— 8		IV. 118
— 11	III. 128. VI. 87. VII. 36	
ii. 5, 9, 10		VII. 203
— 13		II. 452
— 24		II. 294
— 36		VII. 10, 32
— 37		II. 129
— 37, 38		IV. 195
— 46		VII. 42
— 46, 47		IV. 257
iii. 6. . I. 13. II. 180. III. 82. VII. 218		
— 12	II. 114, 442. V. 55, 355.	
		VI. 257
— 22, 23		III. 88
— 24		II. 73
— 26		VII. 66
iv. 12		VI. 36
— 13		V. 282
— 16		I. 261
— 32	II. 65, 289. V. 43, 334.	
		VI. 320. VII. 224
— 33, 34		V. 166
— 35		II. 65. V. 334
v. 8		VII. 220
— 20		VII. 36
— 23, 24		IV. 188
— 28		V. 238

ACTA APOSTOLORUM.

xvi. 31 IV. 185
— 32, 33 IV. 185
— 34 IV. 186
xvii. 5 V. 316
— 6 I. 488
— 9 V. 316
— 22 V. 291
— 23 VI. 284
— 28 II. 116. V. 33. VI. 284
— 30, 31 VII. 106
xviii. 3 I. 465
— 9 IV. 200
— 9, 10 II. 1
— 26 I. 465
xix. 6 VII. 117
— 12 IV. 178
xx. 3 V. 343, 356
— 22, 23 IV. 190
— 24 VII. 56
— 26 IV. 226. VI. 201
— 28 I. 12. IV. 5, 218
— 29 VI. 246
— 31 IV. 72, 272. V. 301, 363.
VI. 237
— 32 VI. 176
— 34 ... II. 239, 515. V. 159. VI. 89
— 34, 35 VI. 254
— 35 V. 158, 377, 394, 487
xxi. 13 I. 493. IV. 190. V. 363
— 20 IV. 29
— 20, 21 IV. 33. VII. 2
— 21 VII. 92, 379
— 24 IV. 29
— 28 VII. 92
xxii. 14, 15 VI. 165
— 18–20 VII. 2
— 21 IV. 158. VI. 3. VII. 1
xxiii. 5 V. 210. VII. 5
— 11 IV. 200
xxvi. 2 II. 416
— 2, 3 V. 287
— 28 II. 416
— 29 II. 416. IV. 197
xxvii. 24 VI. 3
xxviii. 17 V. 56
— 20 II. 411. IV. 190
— 25, 26 V. 56

EPISTOLA AD ROMANOS.

i. 1 IV. 194. V. 7. VI. 3. 267.
— 2 VI. 26
— 8 II. 464
— 11 I. 3. III. 150
— 12, 11 V. 42
— 12 VII. 248
— 13 V. 342
— 14, 15 I. 5
— 16 V. 32
— 18 VII. 127, 266
— 25 IV. 282
— 26 II. 319
— 27 VII. 40
— 28	... III. 101. IV. 235. V. 263
— 32 I. 412. VI. 171
ii. 4 IV. 143. V. 188
— 5 II. 433. VI. 188
— 12 I. 483
— 13 V. 57
— 19, 20 VI. 240
— 20 VI. 232
— 24 V. 378
— 25 IV. 39
— 28, 29 V. 113
— 29 V. 235. VI. 282
iii. 3, 4 IV. 51
— 8 VI. 32. VII. 167
— 20 VI. 16
— 23 IV. 49. VI. 33
— 31 VII. 116
iv. 2 V. 54
— 3 III. 44
— 10 I. 75
— 15 IV. 150. VI. 16
— 21 V. 221
v. 3 III. 6
— 4 III. 107
— 5 V. 30. VI. 99
— 7 V. 191
— 7, 8 IV. 303
— 10 II. 24. V. 451
— 11 IV. 109
— 14 VI. 71. VII. 48
— 15 VII. 51
— 20	.. I. 83. II. 329. VI. 32. VII. 7, 204
— 21 II. 106
vi. 1, 2 I. 83. VII. 119

EPISTOLA AD ROMANOS.

vi. 2 V. 33. VI. 350
— 4 II. 508
— 4, 5	... I. 397. V. 127. VII. 119
— 4-6 VI. 202
— 6 I. 168. IV. 49
— 7 II. 124. VI. 78
— 10 III. 79
— 15 VI. 350
— 17, 18 I. 7
— 19 II. 286. VI. 42
— 21 IV. 277
vii. 13 VI. 343
— 14 III. 77
— 23 IV. 238
— 24 V. 33
viii. 2 IV. 47
— 3 V. 74. VII. 162, 178
— 6 IV. 152
— 7	... IV. 10. VI. 29. VII. 217
— 9, 8 II. 529. IV. 87
— 9 VI. 111
— 10 I. 396
— 11 II. 523
— 15 VII. 56
— 17 V. 235
— 18	... IV. 356. VI. 40. VII. 318
— 21 VII. 34
— 24	... II. 424. III. 109. VI. 163
— 24, 25 VII. 70
— 26 III. 38. VII. 359, 373
— 27 II. 74. VII. 211
— 28 IV. 116
— 29 VI. 267
— 30 IV. 116
— 31 I. 156
— 32	.. II. 24. IV. 50, 106. V. 235.
	VII. 51
— 34	... I. 397. V. 215. VII. 162
— 35	.. IV. 161, 339. V. 363. VII. 200
— 37 VII. 318
— 38 I. 493
— 38, 39	.. II. 265. IV. 340. VII. 200
— 39 II. 396. IV. 181
ix. 3 II. 413. V. 177, 303
— 4 I. 227
— 5 II. 233
— 15, 19 VII. 154

EPISTOLA AD ROMANOS.

- ix. 16 VII. 154
 — 20 I. 26. II. 358. VII. 105
 — 28 IV. 114
 x. 1 I. 274. II. 413
 — 1, 2 IV. 174
 — 2 VI. 24
 — 3 I. 87, 280. II. 9. IV. 64
 — 4 V. 124. VI. 13
 — 5 VI. 267
 — 6-8 IV. 151
 — 9 I. 292
 — 10 I. 424
 — 12 VI. 262
 — 14 IV. 140
 — 15 IV. 88
 — 17 VI. 192
 xi. 1 II. 72
 — 4 VII. 258
 — 11 II. 72
 — 13 II. 355
 — 13, 14 VII. 1
 — 14 II. 384, 413
 — 17, 24 IV. 174
 — 25 V. 234. VI. 26
 — 29 II. 16
 — 33 IV. 115, 140
 xii. 1 III. 41, 313
 — 2 V. 140
 — 3 II. 350
 — 4-7 II. 350
 — 13 VI. 186
 — 15 II. 412. V. 293
 — 15, 16 VI. 170
 — 16 IV. 25. V. 83
 — 17 IV. 161
 — 18 V. 18, 490. VII. 341
 — 20 II. 555. V. 46. VII. 283
 xiii. 1 III. 171
 — 3 .. II. 100. III. 171. V. 28. VI. 16
 — 4 III. 171
 — 5 VI. 48
 — 7 IV. 287. V. 287
 — 8 IV. 204. V. 18
 — 10 .. III. 150. VI. 227. VII. 226
 — 11 III. 136. VII. 9, 224, 242
 — 14 .. I. 226. II. 156. V. 106, 284.
 VII. 98, 336

EPISTOLA AD ROMANOS.

- xiv. 1 V. 423. VI. 288
 — 1, 2 I. 4. III. 298
 — 8 VI. 343
 — 9 III. 13
 — 10 II. 122, 228. VI. 178, 308
 — 21 II. 155
 xv. 3 II. 292
 — 4 VI. 104. VII. 111
 — 8 II. 93
 — 9 IV. 149. V. 222
 — 14-16 I. 5
 — 15 I. 150
 — 18 IV. 161
 — 19 VI. 248
 — 22 V. 342
 — 23 V. 343
 — 25 IV. 40. VII. 4
 — 25, 26 I. 3. II. 535
 — 25-27 IV. 44
 — 26 V. 45
 — 27 V. 10
 — 30 III. 313
 xvi. 1 V. 146
 — 2 III. 217
 — 7 II. 545
 — 20 III. 72. IV. 209, 339, 341
 — 22 IV. 98
 — 25 IV. 15

EPISTOLA I AD CORINTHIOS.

- i. 1 VI. 3
 — 9 III. 313
 — 10 V. 360
 — 17 III. 33, 239. VII. 3
 — 18, 23, 24 III. 300
 — 25 I. 39. III. 300. IV. 125
 ii. 1 III. 239
 — 3 V. 328
 — 5 III. 33
 — 9 VI. 17. VII. 87, 264, 320
 — 11 VII. 210
 — 14 .. III. 300. IV. 126, 152. VII. 383
 — 16 II. 74
 iii. 1 II. 2, 13
 — 1, 2 II. 3
 — 2 III. 86. IV. 198. VII. 107
 — 3 IV. 202. VII. 106

EPISTOLA I AD CORINTHIOS.

- iii. 4 III. 103
 — 6 ... II. 50. IV. 218, 223. VI. 79
 — 7 III. 173, 284
 — 8 IV. 218
 — 9 III. 136
 — 10 V. 203. VII. 115
 — 10, 11 IV. 158
 — 11 IV. 157
 — 12 VII. 115
 — 13 V. 71
 — 18 IV. 257
 — 21, 22 II. 90. VI. 146, 266
 — 22 VII. 36
 iv. 2 III. 240
 — 3 II. 4. IV. 20. VI. 178
 — 3, 4 V. 56
 — 4 IV. 341
 — 5 V. 57
 — 6 I. 479. II. 4, 22. V. 32
 — 7 ... II. 114. III. 68. IV. 201.
 VI. 147. VII. 268
 — 8 II. 2. III. 237
 — 10 III. 237. VII. 318
 — 11 II. 65. VII. 319
 — 11-13 VII. 317
 — 12, 13 VI. 50
 — 13 VII. 319
 — 15 III. 54. VI. 5
 — 17 I. 461. III. 3. VI. 1
 — 18 I. 479. II. 14
 — 18, 19 III. 217
 — 19 III. 1. V. 173
 — 21 .. II. 14. III. 217. IV. 2. VI. 44
 v. 1 IV. 272
 — 2 I. 54. II. 2. III. 167
 — 3 V. 173
 — 3-5 III. 58
 — 5 III. 168. VI. 44. VII. 71
 — 6 III. 168. VII. 346
 — 7 IV. 347
 — 11 .. V. 491. VI. 56, 269. VII. 286
 — 12 III. 299. V. 290
 vi. 1 V. 56
 — 2 II. 120
 — 3 I. 307, 484
 — 7 III. 248. VII. 235, 284
 — 7, 8 ... II. 185. III. 294. V. 425

EPISTOLA I AD CORINTHIOS.

- vi. 9, 10 II. 101. VII. 341
 — 9-11 IV. 136. VI. 312
 — 11 III. 312
 — 12, 13 IV. 203
 — 13 II. 155, 184. V. 106
 — 16 III. 168, 295
 — 17 IV. 307
 — 18 I. 49. III. 168
 — 19 I. 225
 — 19, 20 I. 181. II. 116
 — 20 VI. 37
 vii. 1 I. 5. II. 3
 — 2 III. 248
 — 4 IV. 320
 — 5 .. IV. 317. V. 371. VI. 117, 306
 — 5-7 IV. 34
 — 7 .. IV. 110. VI. 80. VII. 201, 215
 — 9 III. 247
 — 13 III. 315
 — 14 VII. 133
 — 15 I. 375. IV. 310
 — 16 I. 474
 — 17 I. 461
 — 21 VI. 328
 — 23 I. 181, 225. VII. 287
 — 25 III. 248. VI. 306
 — 26 IV. 328
 — 28 VI. 229
 — 29 I. 394. VII. 30, 224
 — 31 I. 238, 352. VII. 30
 — 34 VI. 127
 — 35 III. 248. VI. 116
 — 40 IV. 33. V. 394. VI. 229
 viii. 2 V. 392
 — 6 VI. 58. VII. 53
 — 8 I. 421
 — 9 V. 300
 — 13 II. 155
 ix. 1 V. 303
 — 2 II. 3, 152. III. 54, 75
 — 7 IV. 60
 — 9 III. 168
 — 11 IV. 95. V. 162
 — 12 III. 253
 — 13, 14 V. 337
 — 15 .. II. 403. III. 186, 242, 280.
 V. 159. VII. 319

EPISTOLA I AD CORINTHIOS.

- ix. 16 IV. 216. VI. 3, 269
 — 17 V. 300
 — 18 II. 403. III. 243, 280
 — 20, 21 IV. 161. VI. 286
 — 23 V. 13
 — 26 IV. 32. VII. 72, 94
 — 27 .. I. 493. II. 156. IV. 340. V.
 40, 87, 128. VI. 43, 139.
 VII. 126
 x. 3, 4 I. 228
 — 4 VII. 293
 — 8-10 V. 401
 — 10 VII. 365
 — 11 I. 473. VII. 111
 — 12 .. II. 482. IV. 344. V. 128. VI.
 308. VII. 126
 — 13 ... I. 176. V. 266. VII. 72, 329
 — 24 II. 410
 — 27 VII. 287
 — 31 I. 400. V. 310
 — 32 I. 375
 — 33 II. 292
 xi. 7 VI. 232
 — 9 VI. 70
 — 16 II. 309
 — 21 II. 184
 — 23 IV. 21
 — 26 IV. 132
 — 30 V. 100. VI. 45. VII. 71
 — 31 III. 163
 — 32 .. I. 36. II. 173, 185
 xii. 3 V. 273
 — 4-6 II. 234
 — 7 VII. 42
 — 8 I. 12
 — 10 V. 433
 — 11 I. 12, 241, 360
 — 18 IV. 216, 297. VII. 42
 — 27 II. 206
 — 28 IV. 5, 218
 — 31 I. 360. VII. 28, 45
 xiii. 1, 2 VII. 45
 — 3 II. 306. VII. 46
 — 4 VII. 226
 — 9 II. 70. IV. 219
 — 12 .. II. 70. III. 66, 120. VI. 266.
 VII. 314

EPISTOLA I AD CORINTHIOS.

- xiii. 13 V. 413
 xiv. 1 IV. 206
 — 26 II. 13
 — 29 II. 13, 387
 — 32 I. 240
 — 34, 35 VI. 69
 — 35 IV. 311. V. 494
 — 36 I. 461
 xv. 8 II. 120, 243
 — 9 .. I. 67. IV. 165, 222. VI. 26, 34
 — 10 .. I. 289. II. 114, 403. III. 228.
 IV. 4, 201. V. 47. VI. 26
 — 11 IV. 19
 — 18 V. 388
 — 23 III. 118
 — 25 VI. 17
 — 26 I. 166
 — 29 II. 274
 — 31 II. 114. III. 259. IV. 161
 — 32 .. IV. 229. V. 143, 196. VII. 193
 — 33 V. 459. VII. 236
 — 34 III. 307
 — 36 V. 387
 — 40 III. 118
 — 41 I. 480
 — 47 V. 245
 — 50 III. 122
 — 51 I. 341. II. 70. V. 127
 — 52 V. 388
 — 53 V. 259
 — 54 I. 238
 xvi. 1 I. 461
 — 2 VI. 171
 — 4 I. 3. V. 49. VII. 4
 — 5 III. 1, 36
 — 6 I. 455. III. 38
 — 7 III. 53
 — 8 III. 3
 — 9 III. 17
 — 10 II. 160. III. 3, 4. V. 98
 — 10, 11 VI. 1
 — 11 III. 3
 — 13 IV. 344
 — 15 V. 147
 — 19 I. 466
 — 21 I. 493
 — 22 I. 267, 476

EPIST. II AD CORINTHIOS.

- xii. 8 I. 22
 — 8-10 VII. 317, 374
 — 9 I. 253, 322. II. 46. III. 18,
 104, 107. IV. 190, 198. V.
 13. VI. 257. VII. 330
 — 9, 10 I. 253. V. 13
 — 10 II. 59. V. 281
 — 11 III. 217. IV. 161
 — 11, 12 III. 228
 — 11-13 II. 244
 — 12, 13 II. 13
 — 13 IV. 161. V. 331
 — 15 III. 54, 151
 — 19, 20 III. 74
 — 20 I. 493
 — 21 II. 123. III. 51, 53, 236.
 V. 90
 xiii. 2 III. 51. V. 252
 — 3 II. 14, 163. V. 394
 — 5 II. 338
 — 7 I. 288. II. 444. VI. 44
 — 10 VI. 44
 — 13 II. 234

EPISTOLA AD GALATAS.

- i. 1-3 III. 4
 — 4 VII. 103
 — 6 V. 188. VII. 130
 — 8 I. 476. II. 328, 395
 — 9 I. 407. III. 237
 — 13 V. 114
 — 18 VII. 319
 ii. 6 II. 486
 — 8 II. 355. VII. 1
 — 9 II. 486
 — 10, 9 VII. 4
 — 10 V. 49
 — 17 V. 242
 — 20 I. 397, 493. V. 32, 33, 108
 iii. 1 IV. 2. VI. 265
 — 3 V. 564
 — 4 I. 216. IV. 14, 162. V. 45.
 VII. 105, 130
 — 13 II. 475. III. 132. V. 78
 — 19 VII. 39
 — 23 I. 148
 — 27 V. 284

EPISTOLA AD GALATAS.

- iii. 28 I. 466. II. 515. IV. 299.
 V. 240, 307. VI. 330
 iv. 6 I. 231. IV. 106
 — 9 V. 233
 — 11 I. 493. IV. 43
 — 13, 14 II. 59
 — 14 I. 479
 — 15 .. I. 456. III. 142, 150. V. 188
 — 18 V. 173. VII. 28
 — 19 III. 150. IV. 2. VI. 163.
 VII. 121, 241, 268
 — 20 IV. 3
 — 21, 22 I. 87
 v. 2 I. 479. II. 465. III. 217.
 IV. 2, 35
 — 3 V. 242
 — 4 .. I. 408. II. 328. IV. 2. V. 40
 — 6 IV. 39
 — 7 VII. 105, 130
 — 10 II. 473, 512. IV. 14. VII.
 105, 129
 — 22 I. 16
 — 24 I. 168. VI. 78
 vi. 1 I. 433
 — 2 V. 261. VII. 345
 — 4 VI. 180
 — 5 II. 550
 — 8 II. 529
 — 9 IV. 350
 — 10 VII. 134
 — 11 I. 493
 — 13 VI. 14
 — 14 ... I. 307. III. 82. V. 33, 142.
 VI. 173. VII. 269
 — 17 IV. 2, 190. VI. 329

EPISTOLA AD EPHESIOS.

- i. 3 I. 17
 — 10 V. 206
 — 12 II. 71
 — 14 III. 40
 — 23 I. 397. V. 234
 ii. 6 IV. 105. V. 235. VI. 138
 — 7, 6 VII. 53
 — 8 II. 6. VI. 175
 — 10 III. 92
 iii. 3, 4 VH. 380

EPISTOLA AD EPHESIOS.

- iii. 5 V. 222
 — 5, 6 IV. 105
 — 9 V. 222
 — 10 II. 69. IV. 105
 — 14 III. 150
 — 16, 17 I. 396
 — 20 IV. 341. VI. 174
 iv. 11, 12 II. 90
 — 17 II. 170
 — 25 V. 260
 — 26 V. 366
 — 29 V. 120
 v. 1 I. 346. II. 153
 — 2 IV. 206
 — 4 .. II. 83. V. 310. VII. 191, 278
 — 8 IV. 302. V. 431
 — 22 IV. 105
 — 25 I. 434. II. 216
 — 27 VI. 211. VII. 13
 — 29 II. 83
 — 30 V. 309. VII. 79
 — 32 V. 307
 — 33 II. 216
 vi. 1 IV. 105
 — 2 II. 320
 — 2, 3 III. 30
 — 4 II. 320
 — 5 II. 223. IV. 105
 — 7 VI. 297
 — 8 IV. 312
 — 9 .. II. 320. V. 278. VI. 142, 334
 — 12 .. II. 493. IV. 137. V. 103, 346.
 VI. 192. VII. 74
 — 14 V. 346. VII. 74
 — 17 VII. 75
 — 18 VII. 98
 — 19, 20 IV. 105
 — 20 IV. 190
 — 21, 22 III. 17
 — 22 V. 288

EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

- i. 7 ... I. 1. III. 150. IV. 191. V. 4
 — 12 III. 140. V. 2
 — 13 V. 1
 — 13, 14 IV. 190
 — 14 III. 140. V. 281

EPISTOLA AD PHILIPPENSES.

- i. 18 VI. 21, 30
 — 19 V. 321
 — 21 VI. 124
 — 22 IV. 10
 — 23 VI. 248
 — 23, 24 IV. 179. V. 177
 — 25 V. 2, 31
 — 29 ... II. 416. IV. 162, 179. V. 1
 ii. 5, 6 IV. 206
 — 6 IV. 6
 — 6-9 II. 494
 — 8 III. 132
 — 9 IV. 217
 — 9, 10 VII. 315
 — 10 II. 392
 — 13 VI. 26
 — 14 VII. 365
 — 15 II. 42. VI. 81
 — 16 II. 232
 — 17 V. 2
 — 19 V. 2
 — 20 V. 4, 313
 — 21 III. 27
 — 22 .. II. 543. III. 4. V. 313. VI. 1
 — 23 V. 2, 314
 — 24 V. 2
 — 25 V. 96
 — 27 III. 298. V. 47. VI. 258
 — 29, 30 VI. 273
 — 30 VI. 185
 iii. 2 I. 407. II. 329. V. 300
 — 4 III. 252
 — 4-7 II. 441
 — 6 II. 92. VI. 33
 — 10 VII. 119
 — 12 VI. 266
 — 13 VI. 341
 — 15 I. 426
 — 19 I. 487. II. 197, 431
 — 20, 19 IV. 107
 — 20 III. 171. IV. 209, 348. V.
 33, 134. VI. 82
 — 21 I. 238. II. 496, 517
 iv. 1 IV. 344
 — 3 VI. 2
 — 4 II. 175. VI. 21
 — 5 III. 136. V. 3

EPISTOLA I AD THESSALONICENSIS.

- i. 6 III. 179
— 8 I. 18. II. 464. III. 179
— 8, 9 V. 453
— 9 III. 150. V. 45
ii. 1 V. 45
— 3 IV. 161
— 7, 8 III. 150
— 14. . III. 178. IV. 40, 162. V. 317
VII. 4, 250

— 14, 15 I. 319
— 17 V. 97, 177. VI. 247
— 19 .. III. 150, 169. V. 42. VI. 176
— 19, 20 II. 410

iii. 1, 2	V. 288, 443
— 2, 3	III. 15
— 3	IV. 168
— 4	V. 466
— 5	III. 15
— 6	V. 314
— 8	III. 169. IV. 175. VI. 176
— 10	V. 443

iv. 4, 5 II. 170

- 5 I. 53. IV. 227
— 6 I. 36
— 8 IV. 250
— 9, 10 I. 3
— 10-12 V. 486
— 12 VII. 57

— 13 l. 53

- 14 III. 13. V. 378
— 18 II. 105. VII. 43, 342
v. I V. 443

— 4 V. 43I

- 11 .. II. 105. V. 493. VII. 43. 342
— 13 VII. 366
— 14 II. 414. VII. 83
— 17 IV. 358
— 19 VI. 167
— 20, 21 II. 357

20, 22, 24, 26, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 44, 46, 48, 50, 52, 54, 56, 58, 60, 62, 64, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 146, 148, 150, 152, 154, 156, 158, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 190, 192, 194, 196, 198, 200, 202, 204, 206, 208, 210, 212, 214, 216, 218, 220, 222, 224, 226, 228, 230, 232, 234, 236, 238, 240, 242, 244, 246, 248, 250, 252, 254, 256, 258, 260, 262, 264, 266, 268, 270, 272, 274, 276, 278, 280, 282, 284, 286, 288, 290, 292, 294, 296, 298, 300, 302, 304, 306, 308, 310, 312, 314, 316, 318, 320, 322, 324, 326, 328, 330, 332, 334, 336, 338, 340, 342, 344, 346, 348, 350, 352, 354, 356, 358, 360, 362, 364, 366, 368, 370, 372, 374, 376, 378, 380, 382, 384, 386, 388, 390, 392, 394, 396, 398, 400, 402, 404, 406, 408, 410, 412, 414, 416, 418, 420, 422, 424, 426, 428, 430, 432, 434, 436, 438, 440, 442, 444, 446, 448, 450, 452, 454, 456, 458, 460, 462, 464, 466, 468, 470, 472, 474, 476, 478, 480, 482, 484, 486, 488, 490, 492, 494, 496, 498, 500, 502, 504, 506, 508, 510, 512, 514, 516, 518, 520, 522, 524, 526, 528, 530, 532, 534, 536, 538, 540, 542, 544, 546, 548, 550, 552, 554, 556, 558, 560, 562, 564, 566, 568, 570, 572, 574, 576, 578, 580, 582, 584, 586, 588, 590, 592, 594, 596, 598, 600, 602, 604, 606, 608, 610, 612, 614, 616, 618, 620, 622, 624, 626, 628, 630, 632, 634, 636, 638, 640, 642, 644, 646, 648, 650, 652, 654, 656, 658, 660, 662, 664, 666, 668, 670, 672, 674, 676, 678, 680, 682, 684, 686, 688, 690, 692, 694, 696, 698, 700, 702, 704, 706, 708, 710, 712, 714, 716, 718, 720, 722, 724, 726, 728, 730, 732, 734, 736, 738, 740, 742, 744, 746, 748, 750, 752, 754, 756, 758, 760, 762, 764, 766, 768, 770, 772, 774, 776, 778, 780, 782, 784, 786, 788, 790, 792, 794, 796, 798, 800, 802, 804, 806, 808, 810, 812, 814, 816, 818, 820, 822, 824, 826, 828, 830, 832, 834, 836, 838, 840, 842, 844, 846, 848, 850, 852, 854, 856, 858, 860, 862, 864, 866, 868, 870, 872, 874, 876, 878, 880, 882, 884, 886, 888, 890, 892, 894, 896, 898, 900, 902, 904, 906, 908, 910, 912, 914, 916, 918, 920, 922, 924, 926, 928, 930, 932, 934, 936, 938, 940, 942, 944, 946, 948, 950, 952, 954, 956, 958, 960, 962, 964, 966, 968, 970, 972, 974, 976, 978, 980, 982, 984, 986, 988, 990, 992, 994, 996, 998, 1000, 1002, 1004, 1006, 1008, 1010, 1012, 1014, 1016, 1018, 1020, 1022, 1024, 1026, 1028, 1030, 1032, 1034, 1036, 1038, 1040, 1042, 1044, 1046, 1048, 1050, 1052, 1054, 1056, 1058, 1060, 1062, 1064, 1066, 1068, 1070, 1072, 1074, 1076, 1078, 1080, 1082, 1084, 1086, 1088, 1090, 1092, 1094, 1096, 1098, 1100, 1102, 1104, 1106, 1108, 1110, 1112, 1114, 1116, 1118, 1120, 1122, 1124, 1126, 1128, 1130, 1132, 1134, 1136, 1138, 1140, 1142, 1144, 1146, 1148, 1150, 1152, 1154, 1156, 1158, 1160, 1162, 1164, 1166, 1168, 1170, 1172, 1174, 1176, 1178, 1180, 1182, 1184, 1186, 1188, 1190, 1192, 1194, 1196, 1198, 1200, 1202, 1204, 1206, 1208, 1210, 1212, 1214, 1216, 1218, 1220, 1222, 1224, 1226, 1228, 1230, 1232, 1234, 1236, 1238, 1240, 1242, 1244, 1246, 1248, 1250, 1252, 1254, 1256, 1258, 1260, 1262, 1264, 1266, 1268, 1270, 1272, 1274, 1276, 1278, 1280, 1282, 1284, 1286, 1288, 1290, 1292, 1294, 1296, 1298, 1300, 1302, 1304, 1306, 1308, 1310, 1312, 1314, 1316, 1318, 1320, 1322, 1324, 1326, 1328, 1330, 1332, 1334, 1336, 1338, 1340, 1342, 1344, 1346, 1348, 1350, 1352, 1354, 1356, 1358, 1360, 1362, 1364, 1366, 1368, 1370, 1372, 1374, 1376, 1378, 1380, 1382, 1384, 1386, 1388, 1390, 1392, 1394, 1396, 1398, 1400, 1402, 1404, 1406, 1408, 1410, 1412, 1414, 1416, 1418, 1420, 1422, 1424, 1426, 1428, 1430, 1432, 1434, 1436, 1438, 1440, 1442, 1444, 1446, 1448, 1450, 1452, 1454, 1456, 1458, 1460, 1462, 1464, 1466, 1468, 1470, 1472, 1474, 1476, 1478, 1480, 1482, 1484, 1486, 1488, 1490, 1492, 1494, 1496, 1498, 1500, 1502, 1504, 1506, 1508, 1510, 1512, 1514, 1516, 1518, 1520, 1522, 1524, 1526, 1528, 1530, 1532, 1534, 1536, 1538, 1540, 1542, 1544, 1546, 1548, 1550, 1552, 1554, 1556, 1558, 1560,

- EPISTOLA II AD THESSALONICENSIS.**
- i. 6 I. 216. IV. 236
— 6, 7 VII. 40
— 8, 9 V. 327
— 9 I. 483. II. 101

EPIST. II AD THESSALON.

ii. 1	V. 443
— 2	V. 433, 444. VI. 183
— 4	V. 446
— 7	I. 483. IV. 340
— 8	III. 67
iii. 6	I. 486
— 10, 13	VII. 145
— 14, 15	II. 185, 415
— 17, 18	V. 444

EPISTOLA I AD TIMOTHEUM.

- i. 3 IV. 104. VI. 2
— 4 VI. 316
— 9 II. 192
— 12 II. 481
— 13 V. 47. VI. 164
— 16 IV. 24
— 20 VII. 71
ii. 1-4 II. 414
— 2 I. 386. VI. 296
— 5 V. 77
— 6 VII. 103
— 9 I. 467. II. 319. VII. 322
— 12 I. 474. V. 106. VI. 294
— 14 I. 481
— 15 I. 474. V. 383
iii. 2 VI. 2, 131
— 4 VI. 2
— 5 VI. 302
— 6 V. 446
— 7 II. 185. V. 290
— 14 VI. 162, 164
— 15 VI. 252
iv. 1 VI. 221
— 2 II. 329. V. 23
— 10 VI. 4
— 12 VI. 2, 79, 214
— 13 I. 473. VI. 164, 213
— 13, 14 II. 358
— 14 II. 387. V. 8. VI. 41
— 15 VII. 111
— 16 VI. 213
v. 2 VI. 2
— 5 V. 384
— 6..II.336,505. V.106,140. VI.229
— 8 VI. 56
— 10 V. 383. VI. 73

EPISTOLA I AD TIMOTHEUM.

- v. 13 I. 397. IV. 297. VII. 246
— 14 ... IV. 110. VI. 229. VII. 215
— 17 II. 25, 358, 387. V. 421
— 18 V. 487
— 20 IV. 163. VII. 59
— 22 V. 8, 259, 368
— 23 III. 298. IV. 289. V. 109.
VI. 6, 274
— 24 V. 403
vi. 6 III. 82
— 6-9 V. 106
— 8 .. III. 82, 248. V. 105. VI. 305.
VII. 322
— 8, 9 II. 156
— 9 II. 453. III. 248. IV. 304.
VI. 306
— 10 I. 170. II. 512. VII. 276
— 13 VI. 244

EPISTOLA II AD TIMOTHEUM.

- i. 3 II. 92
— 4 III. 150. V. 304. VI. 164
— 6 II. 355
— 7 VII. 56
— 15 V. 9
ii. 4 II. 533
— 9 II. 155. V. 281
— 10 II. 411. V. 318
— 11 III. 49, 108
— 11, 12 II. 15
— 12 .. IV. 139. V. 192, 235. VII. 84
— 17, 18 I. 471
— 18 V. 444
— 24, 25 II. 413
— 25 VI. 316
— 25, 26 IV. 101. VII. 136
iii. 8 IV. 363. VI. 222
— 12 V. 346. VII. 72
— 16 VII. 111
— 17 V. 360
iv. 2 IV. 101. VI. 307
— 5 II. 355
— 6 .. I. 4, 350. V. 95, 173. VI. 163.
VII. 4
— 7 IV. 341. V. 133
— 8 IV. 178. V. 348. VI. 164
— 9 VI. 162

EPISTOLA AD HEBRAEOS.

v. 12		VII. 7
— 14		IV. 219
vi. 1		II. 90
— 9	.. II. 90. III. 159. VII. 62, 105	
— 10		VII. 6
— 11		III. 159
— 12		VII. 7
— 18		IV. 118
— 19		VII. 187
vii. 12		III. 89
viii. 3		VII. 166
— 7		VII. 37
— 13	I. 152. VII. 37, 383	
ix. 10		VII. 161
— 17		IV. 60
— 24		VII. 187
— 26-28		I. 161
x. 1		V. 217
— 5-7		III. 89
— 20		VII. 183, 187
— 27		IV. 119
— 28, 29		I. 169
— 29		I. 187
— 31		II. 103
— 32		VII. 90
— 32, 33		V. 45
— 34	.. I. 156. III. 178. IV. 40, 162.	

V. 45, 378. VII. 4
— 37 I. 394. III. 150. VII. 5
— 38 V. 90
xi. 1 II. 424
— 6 IV. 356
— 13 VII. 137
— 14 IV. 156
— 37, 38 VII. 269
— 38 VII. 250
— 39, 40 VII. 137
— 40 V. 395
xii. 2 I. 434
— 2, 3 VI. 155
— 4 II. 286. V. 266, 345, 463
— 8 VII. 5
— 12 II. 482. VII. 5, 90
— 12, 13 VII. 6
— 14 .. II. 101, 227. IV. 142. V. 259,
368. VI. 259
— 16 V. 90. VI. 223

Vers. 1 III. 150
— 1, 2 I. 466
— 2 V. 173
— 9 .. I. 4, 479. III. 217. IV. 175
 V. 172
— 10 IV. 186. V. 173
— 12 VI. 269
— 13, 14 V. 289

i. 1, 2 IV. 117
— 2 II. 71. VI. 35
— 3 IV. 6
— 10 VII. 20
ii. 14 IV. 305
— 16 IV. 129
iii. 5, 6 IV. 107
— 12 VII. 7
iv. 10 IV. 350
— 12 ... II. 125. V. 87, 198. IV. 353

EPISTOLA AD HEBRAEOS.

xiii. 3 . . .	I. 374.	IV. 198, 397.	V. 292
— 4	V. 309.	VI. 76, 306	
— 9	VII. 109		
— 13	VII. 7		
— 17	I. 459.	V. 9, 63, 421.	VI. 176, 271
— 23	VII. 3		
— 24	I. 3		

EPISTOLA S. JACOBI.

ii. 13	VI. 349
— 26	VI. 336
v. 13	VII. 57
— 15	VII. 123

EPISTOLA S. PETRI I.

ii. 22	III. 128.	IV. 131
v. 8	V. 66, 347	

LOCA QUAE IN ANNOTATIONIBUS OBITER ILLUSTRANTUR.

Gen. iii. 6. iv. 7	I. 512	2 Cor. ix. 8	III. 354
Matth. v. 29	V. 546	— xi. 3	III. 358
Luc. ii. 49	V. 516	Gal. vi. 11	IV. 382
1 Cor. vi. 11	II. 589	1 Tim. ii. 1	VI. 365
— xv. 29	II. 620	Hebr. v. 12	VII. 401

INDEX II.

VERBORUM ET LOCUTIONUM QUAE IN ANNOTATIONIBUS ILLUSTRANTUR.

A.

ἀγαθωσύνη, -θοσύνη conf. VII. 398.
 ἀγαλλιᾷ(ται), ἀγάλλεται conf. IV. 382.
 ἀγαπητικῶς διακείσθαι V. 500.
 ἀγγελικὴ πολιτεία II. 566. ἀγγελικὴ,
 εὐαγγελικὴ conf. *ibid*.
 ἄγγελος appellatur Malachias I. 499,
 554. VII. 409. ὁ ἄγγελος τῆς εἰρή-
 νης V. 537.
 ἄγειν, *censere, habere* I. 509. V. 526,
 538. ἄγειν ἑαυτὸν, *se gerere* VII.
 425. ἐπὶ ὑποδείγματος τὸν λόγον
 ἀγαγεῖν insolentius dictum I. 502.
 ἄγεσθαι, ἄγεσθαι εἰς τὸ μέσον, *ad*
episcopatum praeberi VI. 358, 369.
 ἀγόμενος, [ἀδόμενος] conf. I. 503.
 ἦγε, ἔλγη conf. VI. 372.
 ἀγέννητος, ἀγέννητος (ὕλη) conf. II. 576.
 VI. 371.
 ἅγιος. τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις VII. 413.
 ἅγος, ἄλγος conf. VI. 361.
 ἀγράφων, γραφῶν conf. VII. 414.
 ἀγριώτερος, ἀλογιώτερος conf. V. 561.
 ἄγχειν ἵππον I. 524. ἄγχειν πρὸς τι
 III. 338. ἄγχειν, ἄγειν, ἄρχειν conf.
 I. 524.
 ἀγῶν. ἀγῶνα τρέχειν VI. 399. ἀγώνων,
 ἀγαθῶν conf. I. 531.
 ἀδάμας adjectivum IV. 395.
 ἄδεσθαι, *celebrari* I. 503. V. 558. ἡ-
 δοντο, ἥδοντο conf. V. 558.
 ἀδελία VII. 396. ἀδελία, δελία conf.
ibid.
 ἄδην, ἄρδην conf. VI. 364.

ἀδελφασία, ἀδελφ. conf. II. 588. VI. 364.
 ἀδικεῖν τινά τι IV. 408. [Aristoph.
 Plut. 460. τί οὖν ἀδικούμεν τοῦτό
 σε ;] ἀδικεῖν τὴν χαρὰν, τὸ δίκαιον
 et sim. I. 546.
 ἀδόκητα (τὰ), *malà improvisa* II. 625.
 ἀηδία, ἀνία, ἀνοια conf. III. 338.
 ἀθάνατος, θάνατος conf. III. 360.
 ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος de animo VII.
 405.
 ἀθόρυβος VII. 400.
 αἰνίττεσθαι τινα, *perstringere* I. 547.
 αἶρειν, *augere, amplificare* VII. 388,
 427. αἶρειν (= ὑψίστασθαι?) πληγὰς
 VI. 377. αἶρεσθαι εἰς ἀπόνοιαν VI.
 369. αἶρειν, αἶρεῖν (τὸν ἀκροατὴν)
utrumlibet V. 535. αἶρειν, ἀναιρεῖν
 conf. VII. 427. ἄρατε, ἄρα conf.
 II. 591.
 αἶρεῖν, *evincere adversarium* I. 507.
 αἰροῦσιν, αἶρουσιν, ἐροῦσιν conf. V.
 547. ἂν ἐλίσθαι, ἀνελίσθαι V. 555.
 ἂν ἐλίσθαι, ἀνελίσθαι, ἀνέχεσθαι
 IV. 372.
 αἰσχύνεσθαι καλῶν, *rarius καλεῖν* VII.
 404.
 αἰτιάσθαι τινά τι (?) VI. 383.
 αἰτιολογεῖν VII. 399.
 αἰτιολογία VII. 388. αἰτιολογία, ἀντι-
 λογία conf. I. 522.
 αἰτίως. Vid. ὅτι.
 ἀκκίζειν. ἀκκισθῆναι VI. 374. ἀκκίζειν,
 αἰκίζειν conf. IV. 394. ἀκκίεσθαι,
 αἰκίζεσθαι VI. 393.

ἀκμάζειν. ἀκμαζούσαις ταῖς ἀκοαῖς VII. 405. Vid. ἀνακμάζειν.
 ἀκμήν, *adhuc* VII. 402.
 ἀκούειν, *intelligere* II. 612. constr. cum 4to casu V. 537.
 ἀκτίν (ἡ), αἱ ἀκτῖνες (non addito ἡ ἡλιακή, αἱ ἡλιακαὶ) VI. 379.
 ἀλγεῖν ὑπέρ τινος I. 548. ἀλγεῖν τινα vel τι V. 507. πρὸς τινα V. 551.
 ἀλλοσκεῖν *inusitatum* V. 573.
 ἀλλὰ = ναί, ἀλλὰ V. 564. ἀλλὰ καὶ pro ἀλλ' οὐχὶ καὶ VII. 391. οὐχ οὕτω... ἀλλὰ IV. 410. μὴ γὰρ...; ἀλλὰ V. 508. ἀλλὰ πῶς, ἀλλ' ἀπλῶς prob. conf. V. 516.
 ἀλλάττειν. Vid. ὀλολύζειν.
 ἀλληγορία, ἀλήθεια prob. conf. VI. 397. ἀλλοιοῦσθαι IV. 395.
 ἄλλος. ἕτερα ἄλλα, ἄλλα ἕτερα per pleonasm. I. 552.
 ἀλογεῖν τινα, *spem ejus destituere* V. 527. ἀλογεῖσθαι, *spe falli, contemni* III. 342. ἀλογούμεθα, ἀλογούμεν conf. *ibid.*
 ἄλογον, *brutum animal* VI. 358. ἄλογος. Vid. ἄργος, ἄργιος.
 ἄλυειν, ἀλγεῖν conf. I. 517.
 ἄμα, *simulac* VI. 360. VII. 410.
 ἄμαρ, *cloaca* VII. 425.
 ἀμίδες ἀργυραὶ et sim. I. 522. V. 543.
 ἀμοιβή, *permutatio* VII. 423.
 ἀμύητος. διὰ τοὺς ἀμύητους tacenda quaedam vel obscure dicenda II. 621.
 ἀμύνειν, -νεσθαι (τοὺς ἐχθροὺς) *ulcisci* V. 569.
 ἀμφότερα per ellipsin VI. 363. VII. 422.
 ἄμφω τῷ χεῖρι V. 562.
 ἄν constr. cum futuro II. 605. IV. 412. V. 520, 533. VI. 391. πῶς ἂν γένηται et sim. II. 584. VI. 371. Alii soloecismi circa hanc partic. notantur I. 515. II. 562, 589. V. 515. VI. 369, 371. Vid. ὅταν.
 ἀναβαίνειν. ἀναβεβηκέναι, *superiorem esse* VI. 370. ἀναβεβηκέναι τινα vel τι VI. 370. VII. 393.
 ἀναβάλλεται interpolatum I. 507.

ἀνάγειν. ἀνηγμένος, *sublimis* V. 536. ἀνηγμ. ἀνηγμ. conf. *ibid.* Vid. ἐν-αγειν.
 ἀναγκάζειν, *cruciare* IV. 403.
 ἀνάγκαι, *tormenta* IV. 403.
 ἀναγκαῖος, *crudelis* IV. 403. ἀναγκαῖα (αἰτία) *urgens* IV. 381. ἀναγκαῖοι-τατοι, *propinquitate conjunctissimi* VI. 397.
 ἀναγωγή. κατ' ἀναγωγήν, *allegorice* IV. 377.
 ἀναίρειν. Vid. ἀνάγειν.
 ἀνακαλεῖν (*rarius ἀνακαλεῖσθαι*) *portuum* I. 543. [Joseph. Ant. VII. 10. 5. Αὐτὸς μὲν γὰρ ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ὑψηλότατον τῆς πόλεως ἀνεκλαίετο τὸν τεθνηκότα (Absalom). Conji-
 cias ἀνεκλαίετο, sed non opus.]
 ἀνακειμένοι (οἱ) τιμὶ VI. 380.
 ἀνακρούεσθαι, *se recipere* III. 361.
 ἀνακτῆσασθαι (sine ἑαυτὸν) VI. 384. VII. 399.
 ἀνακύπτει ζήτημα et sim. IV. 372. V. 561.
 ἀναλαμβάνειν, *secum retractare* V. 547.
 ἀνάλωτος (non ἀνανάλωτος) *qui con-sumi non potest* VII. 412.
 ἀναπαλαίειν τὴν ἦτταν I. 537.
 ἀναπλάττειν τι παρ' ἑαυτοῦ V. 533.
 ἀναπλοῦν, *explicare* I. 522. ἀναπλοῦν, ἀναπληροῦν conf. *ibid.*
 ἀναπτεροῦν, -οὔσθαι in malam partem IV. 409. VI. 364.
 ἀνάρρησις, ἀνακήρυξις conf. II. 617.
 ἀναρτᾶν. ἀναρτῆσαι τινα (ut flagris caedatur) IV. 407. ἀνηρτῆσθαι. Constructio hujus v. VI. 369.
 ἀνατείνεισθαι, *minitari* V. 510. ἀνατεινόμενος, ἀνατεταμένος, *sese efferens* *ibid.*
 ἀνατίθεσθαι, *retractare sententiam* IV. 407. V. 581. ἀνατίθεσθαι τι τιμῇ, *arcanum ei exponere* VI. 383.
 ἀνατρέψαι τινα, *sententiam ejus mutare* VI. 404.
 ἀνατυποῦν V. 539.
 ἀναφέρειν. ἀνενεγκέν τινος, *memoriam rei repetere* VI. 393. Vid. ἀνύκειν.

ἀναχέειν. ἀνακέχυται, ἀναμέμικται conf. V. 536.
 ἀναχωρεῖν. τὸ ἀνακεχωρηκός (τῆς φύσεως) V. 539.
 ἀναχωρῶνναι, -υσθαί VI. 361.
 ἀναψύχειν intransit. V. 559.
 ἀνεκτός, ἀνετος prob. conf. V. 548.
 ἀνελίττειν διαύλους λόγων, λαβύρινθον λόγων II. 572. IV. 401. βόρβορον, κόπρον VII. 420.
 ἀνετος, *lazus* V. 525.
 ἀνέχεσθαι (οὐκ) τινος, *nullam ejus rationem habere* V. 544.
 ἀνθέριξ, *cacumen ramorum* V. 566.
 ἀνθιστάναι. ἀντιστήσαι, *contra librare* VII. 417.
 ἀνθορμεῖν, *offendere, scrupulum injicere* III. 320.
 ἄνθος. αὐτὸ τῆς ἡλικίας τὸ ἄ. V. 533.
 ἀνθοσμία V. 561. ἀνθοσμίας οἶνος *ibid.*
 ἀνθρωπικώτερον διαλέγεσθαι I. 531.
 ἀνθρώπινος = σύμμετρος I. 522.
 ἄνθρωπος nomen infirmitatis IV. 381.
 ἄνθρωπον, οὐρανὸν prob. conf. IV. 393. Vid. ζῆλος.
 ἀνία. Vid. ἀηδία.
 ἀνιέναι. ἀνείσθαι, *liberum et apertum esse* I. 550. ἀνίησι, ἀνίστησι conf. V. 520.
 ἀνίστασθαι. De forma conjunctivi vid. κατεξανίστασθαι, προῖστασθαι.
 ἄνοια. Vid. ἀπόνοια.
 ἀνολολύζειν falsa lectio(?) IV. 396.
 ἀντην non Chrysostomicum V. 557.
 ἀντὶ εὖ ποιεῖν (non ἀντιενποιεῖν) et sim. IV. 408. VI. 381. ἀνθ' ὧν, ἄνωθεν conf. III. 360.
 ἀντιλαμβάνεσθαι τινος πράγματος V. 581.
 ἀντιλογία. Vid. αἰτιολογία.
 ἀντιτυπεῖν IV. 404.
 ἀνύειν. ἀνύσει, ἀνοίσει (θυσίαν) conf. I. 539.
 ἄνωθεν, ἀνθ' ὧν conf. III. 360.
 ἀξιόπιστος, *honorabilis* V. 507. = ἄξιος, ἱκανός V. 545.
 ἄξιος = ἀντάξιος V. 526.
 ἀξιούν, *precari* V. 548.

ἀόρατος, ὁρατός conf. IV. 390.
 ἀόργητος V. 509. ἄοργος vox nihili *ibid.*
 ἀπάγειν absolute, *a re prava avocare* VI. 399. VII. 421. ἀπάγειν τινά, *abigere*(?) VII. 404.
 ἀπαγορεύειν, *desicere, fatigari* V. 517.
 ἀπαγχονίζειν. ἀπαγχονίσθαι, *inedia suffocari* VI. 393.
 ἀπαγωγή, ἐπαγωγή conf. I. 528.
 ἀπαλγέειν. ἀπηλγήμενος *solocum* VI. 369.
 ἀπαρτᾶν. ἀπηρτῆσθαι τινος, *sejunctum esse* V. 522. VII. 398. ἀπαρτῆσαι ἑαυτὸν *idem* valet V. 522.
 ἀπαρτίζειν. ἀπήρτισε, ἀπήρτησε prob. conf. II. 592.
 ἀπας. ἀπαντα, ἀπαντᾷ conf. II. 583. Vid. πᾶς.
 ἀπείναι. ἀπόντα, ἀπαντα conf. IV. 378.
 ἀπέραντος. Vid. πέτεσθαι.
 ἀπέχειν (sine τοῦ) ποιεῖν τι I. 531. III. 365. τοσοῦτον ἀπέχεν . . . ὅτι III. 365. ἀπέχεσθαι, *desicere* V. 515. [sc. τῆς πίστεως ut Tom. XI. p. 575 E.]
 ἀπλῶς = ἀκινδύνως IV. 409. ἀπλῶς ἀκινδύνως *junctim* *ibid.* ἀπλῶς καὶ ἀφελῶς IV. 416. [Sic ἀπλῆν καὶ ἀφελῆ Tom. I. p. 412 A.] Vid. ἄλλᾳ.
 ἀπὸ τινος de materie (non ὑπὸ) I. 521. εἶναι ἀπὸ τινος πράγματος V. 557.
 ἀπὸ γυναικός, *uxore orbat* VI. 368.
 ἀπογινώσκειν τι vel τινὰ I. 517. VI. 404.
 ἀπόγνωσι non Chrysostomicum III. 338.
 ἀποδιδόναι, *retribuere*, in malam p. VII. 395. ἀπεδίδοδο, *enuntiabatur* V. 537. ἀποδίδοσθαι pro ἀποδιδόναι VI. 406.
 ἀποκναίειν intransitivum(?) VI. 365. ἀποκναίειν, ἀποκνέειν conf. *ibid.*
 ἀποκόπτεσθαι, *virilia sibi amputare* IV. 379.
 ἀποκρούεσθαι, διακρούεσθαι conf. II. 603.

ἀποκρύπτειν, ἐπικρύπτειν prob. conf.
I. 550.

ἀποκτείνειν, ἀποκτείνειν conf. VI. 388.

ἀπολαβεῖν, *debitum accipere* IV. 375.
— τινα, *congregari cum eo post longum intervallum* III. 330. [Sic Tom. X. p. 340 D. κὰν χρόνιον τις ἀπολάβῃ τὸν φίλον.] ἀπολαβεῖν, *puniri* VI. 384. [Constructur cum eis χρήματα, ut ἀπόδος eis τὰ τέκνα Tom. X. p. 472 A.] VII. 415.

ἀπελήφθη, ἀπελείφθη conf. VII. 388.
ἀπολαύειν. ἀπήλαυες, ἀπηλλάγης prob. conf. VI. 386.

ἀπόλλειν. *Vestigia hujus formae* III. 344. V. 540. ἀπόλλειν (= κλέπτεισθαι) V. 140.

ἀπόλλυσθαι. ἀπόλλυται pro ἀπολλύηται II. 595. ἀπολλύμενα, ἀπαληψιμένα, ἀπολελυμένα prob. conf. IV. 388.

Ἀπολλῶς. δι' Ἀπολλῶ, διὰ πολλοῦς conf. IV. 391.

ἀπόνοια, *arrogantia* II. 569. *desperatio* (?) III. 338. ἀπόνοια, ἀνοια conf. II. 569.

ἀποξέσαι, ἀποξῦσαι (τὸ γῆρας) *utrumque probum* V. 521.

ἀπόσπυνε, ἀπόσπνυται conf. VI. 386.

ἀπορος, ἀπόρητος conf. I. 539.

ἀπορρεῖν *transitivum* V. 558.

ἀπορρήξει θυμὸν et sim. II. 582.

ἀπόρρητα (τὰ), *mysteria* II. 567. Vid. ἐκφέρειν.

ἀποστέργειν, *desinere amorem* VI. 387.
ἀποστρεῖν. *Constructio hujus v.* VI. 398.

ἀπόστολος (δ), *epistolae Apostolicae, max. Paulinae* V. 547.

ἀποστροφὴ (in locis Gen. iii. 16. iv. 7.) I. 512. VI. 368.

ἀποτάττεσθαι. οἱ ἀποταξάμενοι, *monachi* II. 590.

ἀποτεινέσθαι (= ἀποτείνειν τὸν λόγον) πρὸς τινα II. 576. ἀποτείνεσθαι, ἀνατείνεσθαι conf. ibid.

ἀποτεινίζειν τὴν ἀκοήν I. 515.

ἀποτίμνεσθαι, *decollari* I. 503.

ἀποτίκτειν. ἀποτεκεῖν ἐπιθυμίαν I. 549.
ἀποτυμπανισμός = ἀποκεφαλισμός VII. 422.

ἀποφαίνειν, *efficere* VII. 415.

ἀποφέρειν pro φέρειν VI. 402. ἀπενεγκεῖν ἑαυτὸν, *sibi manus inferre* II. 567.

ἀποψύχειν τὸν ἰδρώτα V. 502. ἀποψύχειν, ἀποψήχειν conf. ibid.

ἀπροστασία (?) V. 564. τὸ ἀπροστάτευτον ibid.

ἀπτεσθαι διδασκαλίας IV. 371.

ἄρα μὴ V. 512. VII. 408. ἄρα, ἀρᾷ conf. IV. 382. ἄρα, ἀρὰ conf. VI. 390.

ἀργολογεῖν IV. 409.

ἀργὸς corruptum V. 508. ἀργότερος, ἀλογώτερος conf. II. 608.

ἄρδην. Vid. ἄδην.

ἀρέσκειν. ἀρέσαι, ἀρκέσαι prob. conf. I. 526.

ἄρνεϊς, ἄρνης, ἄρνιον conf. VII. 421.

ἄρχεσθαι, ἔχεσθαι (τοῦ λόγου) conf. IV. 371.

ἀρχή. Vid. τιθεῖναι.

ἄρχων. Ejus insignia VII. 399.

ἀσβόλη, ἀσβολος conf. V. 546.

ἀστάθεια, εὐστάθεια conf. III. 350.

ἀσυνήθεια vox nulla II. 577.

ἀσφάλεια, *cautio*, verbum juris solenne VI. 406.

ἀσφαλῆς, ἀφανής conf. V. 570.

ἀσφαλίζεσθαι μὴ ποιεῖν τι V. 548.

ἀσχημονεῖν, *nudum se exhibere* II. 616. [Adde Tom. IX. p. 539 C.]

ἀσχήμων de rebus, non de personis (?) VII. 400.

ἄτε ὥς, ἄτε δὴ ὥς, ὥς ἄτε et sim. IV. 412. V. 519, 552. VII. 396, 410.

ἀτιμάζειν (ἀρετὴν), *minus colere* I. 507. ἀτόκια (φάρμακα) I. 545.

ἀτόπημα, ἀμάρτημα conf. IV. 371.

ἄτοπος. οὐδὲν ἦν ἄτοπον I. 519.

ἄτρωτον, εὐτρωτον conf. II. 594.

ἄττα, ἄλλα conf. I. 552.

αὖ, particula apud Nostrum rarior VI. 397. αὖ, οὖν prob. conf. V. 531.

αὐτεξουσία (ῆ) non Graecum VI. 361.

αὐτοαπειθοῦντας(?) IV. 410.

αὐτοβασίλεις, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς conf.

I. 508.

αὐτοζωή et sim. I. 531. II. 565.

αὐτόματος ὄφης IV. 401.

αὐτομολεῖν in bonam p. IV. 373.

αὐτόπλουτος, αὐτὸς πλούτος conf. II.

574.

αὐτὸς, sponte sua agens II. 588. αὐτὸ

de re masc. vel foem. generis IV.

375. αὐτὰ pro αὐτὸ I. 533. αὐτὸ

μόνον II. 595. αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de

iisdem personis V. 508.

αὐτοσοφία, αὐτὸς σοφία conf. II.

565. [Correximus nosmetipsos

IV. 406.]

αὐτοῦ. Scribendum αὐτοῦ I. 502. II.

600. III. 331. Unde haec forma in

Edd. N. T. invecta sit III. 331.

αὐτὸν non mutatum V. 501. resti-

tutum I. 547. αὐτὸ prob. restituen-

dum IV. 381.

αὐτοπικρία καὶ χολή (pro αὐτοχολή)

IV. 406.

αὐτόχειρ IV. 398.

αὐχὴν καὶ οἶαξ V. 525. αὐχένης navis

VI. 393. ἐπὶ τῶν αὐχένων καθῆσθαι

II. 601. V. 525.

ἀφαιρέισθαι. Constructio hujus voc.

IV. 402.

ἄφατος, ἀφθαρτος (δόξα) conf. III.

345.

ἀφειδεῖν, ὑπεριδεῖν conf. I. 550.

ἀφέλεια, ὠφέλεια conf. VI. 401.

ἀφελῶς. Vid. ἀπλῶς.

ἄφετος V. 563.

ἀφιστάν. ἀφιστῶντος, ἀφεστῶτος conf.

III. 363. ἀποστῆναι seq. participio

II. 597.

ἀφόρητος εἶναι τι I. 508.

ἀφορίτως πειθεῖν V. 564.

Acclamations funerae III. 360.

Antiochenorum seditio de statu V.

542.

Apodosis suspenditur VII. 401. ab-

est VI. 388, 391, 402. VII. 402, 419,

424. In apodosi reticetur aliquid

TOM. VII.

a praecedentibus repetendum II. 600.

Arcae Noachi reliquia adhuc cernuntur, teste Pseudo-Chrys. aliis V. 569.

Aristippus notatur I. 522.

Athei philosophi. De iis loca classica II. 568. [Adde Minuc. Felic. Cap. VIII. ibique Holden.]

Augusti (Dom. J. C. W.) notatur IV. 399.

B.

βάδος, κάδος, βάτος conf. I. 537.

βάθρον, βόθρον, βαράθρον conf. III. 331.

βαλλάντιον, βαλάντιον II. 584. βαλλάντιον διατεμῖν ibid.

βάλλεσθαι, *tangi*, *vezari* IV. 399.

βάλλεσθαι, *δίκεσθαι* conf. ibid.

βανανσία, *mollities*, *socordia* IV. 416.

βάνανσος, *mollis*, *socors* VII. 428.

αὶ βάνανσοι τέχνη V. 522.

βαρὺ = δύσκολον II. 562.

βαρύμηνης V. 579.

Βασιλεία (sine artic.) *regnum coeleste* I. 517. etiam *tempus resurrectionis*, teste Chrysost. IV. 389. βασιλεία (ἡ), βασιλεια (τὰ) conf. II. 615. VII. 407.

Βαστάζειν. Forma aoristi ἐβάσταξα I. 553. II. 559.

Βελτιώτατος vix in usu V. 539.

βία (καὶ φιλονεικία) Pauli II. 619.

βιάζεσθαι, *vim pati* V. 577.

βίος, *vita humana* (= *homines*) III.

353. βίος (sine ἀγαθός), *vita proba*

III. 346. IV. 418.

βλάβη, *offensio* IV. 394. βλάβη, *μανία* conf. ibid.

βλέπειν = *ζῆν*(?) VII. 410. Vid. ὁρᾶν.

Βούλγαροι gulae dediti I. 528.

βουλμία morbus V. 523.

βούλομαι. τί οὖν; βούλεσθε.... De distinctione hujus formulae III. 339.

βρίθασθαι *μαργαρίτας* (pro *μαργαρίταις*) V. 558.

βρόχον ἄπτειν vel ἀνάπτειν IV. 411.

Γ. G.

- γαμβρός, κηδεστής conf. II. 560.
 γανόν. γεγανωμένος (cum φαιδρός)
 V. 551. γεγανωμένος, γεγανυμένος
 conf. ibid.
 γάρ οὖν V. 546.
 γεγωνός (neutr. participii γεγωνός)
edita voce VI. 393. γεγωνός, γεγο-
 νός conf. ibid.
 γελοιαστής IV. 409.
 γέλως, ὄλως conf. (?) II. 590.
 γέμει usu singulari IV. 392. γέμει, γε
 μῆν conf. (?) ibid.
 γένεσις, *astrologia* IV. 370, 410.
 γενναίως, *vehementer* VII. 403.
 γῆ per contemptum de lapillis pretio-
 sis (?) V. 522.
 γοργός oculus VII. 413.
 γράμμα, πᾶγμα conf. III. 335.
 γραμμαὶ in re magica II. 604.
 γράφειν, στρέφειν prob. conf. II. 581.
 γραφή. ταῖς γραφαῖς παρεικάζειν, in
 pulchritudine describenda VI. 388.
 γρῦπός II. 606.
 Genitivus absolutus suppresso no-
 mine II. 588, 598, 624. VII. 417.
vendendi VII. 426.
 Gladiatores spurcissimum hominum
 genus I. 523.

Δ. D.

- δάκνω. Forma aoristi ἔδηξα nulla V.
 540. Vid. δέχεσθαι.
 δ' ἂν post οὐ, ὅπου etc. *cunque* V. 562.
 δανειῶ fut. I. 512.
 δαπανᾶσθαι activum II. 622.
 δαψιλές γελάσαι I. 527.
 δέ remotiorem quam 2^{dam} sedem oc-
 cupat III. 355.
 δεῖ male intrusum in locutione τοῦτον
 δέ τῃν; indignantis II. 597. δεῖ, δῆ,
 διὰ prob. conf. V. 537. ἔδει, εἰδειο
 prob. conf. II. 574.
 δείγμα interpolatum II. 569.
 δεῖδω. δεδοκῆναι κόλασιν VII. 421.
 δεικνύναι. δείκνυσι ποιῶν τι I. 550.
 καὶ δείκνυσιν absolute V. 508. οὕτω
 δείξον αὐτῶ, *styli familiaris* VI. 365.

- δεῖλη μεσημβρία V. 574.
 δειλός, δῆλος conf. I. 515.
 δεῖν, *ligare*. ἐδέθησαν, ἐδέχθησαν conf.
 VI. 403.
 δεινόν, *agggravare* I. 505.
 δεκανοὶ (οἱ λεγόμενοι) VII. 408.
 δεκάτη. τρεῖς δεκάτας, τρισκαδεκάτας
 prob. conf. V. 519.
 δέος (τὸ) τῶν ἀναγκαίων, locutio inso-
 lita IV. 386.
 δέρρη, δέρρις, δέρη conf. VII. 420.
 δεσποτεία (cui contrarium ἡ χρησις)
 VI. 370.
 δέχεσθαι τινα dicitur poena aeterna
 IV. 418. VII. 415. δέξεται, δῆξε-
 ται, λήξεται conf. VII. 415.
 δῆ. ὅτι δῆ IV. 393. οὐ γὰρ δῆ, οὐ δῆ
 γὰρ I. 534. Vid. διὰ.
 δῆλον nude pos. (?) II. 621. δῆλα, ᾄ-
 δηλα conf. VII. 416. Vid. δειλός.
 δηλῶν ὅτι, δηλονότι conf. II. 559.
 δῆμος, *licitor* V. 515. λογισμοὶ δῆμοι
 VII. 411.
 δημιουργός (ῆ) in conviviis apparandis
 V. 553.
 διὰ. διὰ παντός τοῦ ἐνιαυτοῦ, *semel*
per totum annum VII. 428. διὰ
 πάντα I. 501. δι', δῆ prob. conf.
 III. 343. [Formula οὐ γὰρ δῆ legi-
 tur Tom. IX. p. 615 A. Tom. XI.
 p. 601 C.D.] IV. 393. διὰ, δῆ prob.
 conf. V. 506.
 διαβάλλειν. διαβεβλήσθαι πρὸς τι, *male*
affectum esse II. 611. διαβαλεῖν,
 διαλαβεῖν conf. VII. 419.
 διάβροχος, *madidus* VI. 361.
 διάγειν (non addito βίον) IV. 414.
 διαβρῦλειν. Vid. θρῦλειν.
 διακείσθαι πρὸς τινα, *benivole affec-*
tum esse I. 530. διακείσθαι σφόδρα
 πρὸς vel περί τινα I. 513. V. 500.
 διακείσθαι, διακαίεσθαι conf. I. 513.
 διακλᾶν τύφον (?) II. 564.
 διαλαβεῖν πέλαγος VII. 419.
 διάλιθος, *gemmis distinctus* V. 524.
 διάλεξις, *homilia an confabulatio?*
 VI. 367.
 διαλύεσθαι ἀπὸ δανείσματος (?) VI. 405.

διανέμεσθαι, *quasi suam provinciam suscipere* VI. 368.
 διαπράττεσθαι V. 561.
 διαπρίεσθαι IV. 401. διαπρίεσθαι, δια-
 πυροῦσθαι *conf. ibid.*
 διαρθροῦν. διηρθρωμένος, *distinctus* I.
 540.
 διαρρηγνύναι, *indignatione rumpere* II.
 610.
 διασαλεῦσαι, διαλύσαι *conf. I.* 515.
 διασπαθᾶν τὴν οὐσίαν IV. 394. δια-
 σπαθᾶν, διασπᾶν *conf. ibid.*
 διασπαθίζειν τὴν οὐσίαν V. 505.
 διασπείρειν. διεσπάρθαι, διεσπᾶσθαι
conf. I. 502.
 διαστελᾶν velum II. 616.
 διαστρέψαι ψυχὴν VII. 416.
 διάτασις, *distensio* VII. 425.
 διατάττειν τινι, *mandata ei dare* VI.
 394. διατάττειν τινά, *episcopum
constituere (?) ibid.*
 διατείνεσθαι, *randiculari* I. 544. VI.
 373. πρὸς τινα, *invehi contra ali-
quem* V. 500. διατεταμένη βλεφυρίς
 II. 620.
 διατιθέναι (etiam διατίθεσθαι) τινά τι
 IV. 400. VI. 407. διατιθέναι κακῶς
 τινα V. 578.
 διατρέπεσθαι = ἐντρέπεσθαι VII. 416.
 διατρίεσθαι πρὸς ἀλλήλους(?) VI. 401.
 διαύλος λόγων II. 572. διαύλους δρα-
 μῆν V. 500.
 διαφαίνεσθαι, *elucere* VII. 393.
 διαφέρομαι (οὐ vel οὐδέν) *non contendo*
 II. 619.
 διαφθονεῖσθαι, *propter invidiam reti-
cere* V. 547.
 διαφορά. *Vid. φορά.*
 διελέγχειν. διελεγχθῶμεν, διελεχθῶμεν
 (sic), *διαλεχθῶμεν* (Esai. i. 18.) *conf.*
 III. 339. VII. 406.
 διεξέττειν. διεξῆξε, διέξωσε, διέξεσε
prob. conf. V. 559.
 διεξῶσαι φάλαγγα V. 559.
 δικάζειν τινά (pro τινί?) VI. 380. δι-
 κάζεσθαι *passivum ibid.*
 δίκαιος. μετὰ τοῦ δικαίου = δικαίως VI.
 387.

δινεῖσθαι, κινεῖσθαι, δονεῖσθαι (τὸν οὐ-
 ρανόν) *conf. VII.* 408.
 Διόδωρος per errorem Noster pro Θεό-
 δωρος II. 568.
 διοικεῖν. διώκει, διώκει *conf. II.* 620.
 διολισθαίνειν λαβὰς II. 568.
 διορύξαι *famam alicujus* VII. 416.
 δίχα, διὰ *conf. II.* 573.
 διχονοῶν, διαχέων *conf. II.* 563.
 δοκεῖν. οὐκ ἂν μοι δοκεῖ vel δοκεῖν II.
 580.
 δόκησις, *dogma Docetarum* VII. 396.
 δόλιος (δ), *Satanas* VI. 373.
 δολίχους δραμῆν V. 500.
 δόμα, δόγμα *prob. conf. V.* 541.
 δόξα, *opinio, max. de religione* (No-
 strates, *persuasion*) II. 576.
 δύναμις. *Vid. λύσις.*
 δυσάρεστον πρᾶγμα, *res molesta* V. 554.
 δυσέκπλυτος (ψυχή?) VII. 420.
 δυσοιώνιστον, *inauspiciatum* VI. 372.
 δωρεὰ, *municipentia* V. 522, 527.
 Dativus *commodi* I. 521.
 Demosthenem imitatus est Chrys. II.
 597, 605, 619. III. 344. IV. 413.
 V. 536. VI. 394. VII. 416.
 Dicta vulgaria: Δράξασθε, παιδιά, μή
 ποτε ὀργισθῇ κοιλία IV. 410. Εἰκὴ
 φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ II. 626. VI.
 362, 387. Ἑλληνες αἰεὶ παῖδες IV.
 401. Ἐν ἀνθ' ἐνός, δύο ἀνθ' ἐνός
 III. 343. Ὅ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεθύ-
 σατο I. 545. Οὐαί σοι, μαμωνᾶ, καὶ
 τῷ μὴ ἔχοντί σε IV. 410. VII. 411.
 Οὕτω δεῖξον αὐτῷ VI. 365.
 Docetae notantur VII. 396.

E.

ἐὰν οὖν = τί οὖν ἐὰν VII. 404.
 Ἑβραϊκὸν (τὸ), *testius Hebraeus* I. 549.
 ἐγγίνεσθαι V. 575. ἐγγίνεσθαι, γίνε-
 σθαι, ἐπιγίνεσθαι *conf. ibid.*
 ἔγγονος, ἔκγονος *conf. II.* 589. V. 572.
 VI. 387. VII. 397.
 ἔγγραφα καὶ ἄγραφα VII. 414.
 ἐγκαλεῖν *seq. διὰ τί vel ὅτι διὰ τί* I.
 537. IV. 395. [Adde Tom. I. p.
 430 A.] *Vid. ἐκκαλεῖν.*

- ἐγκαλινδεῖσθαι βορβόρῳ I. 545. IV. 402.
- ἐγκάρδιος VII. 399. ἐγκάρδια, ἐν καρδίᾳ conf. ibid.
- ἐγκολπίζειν. ἐγκεκολλησμαι vi media V. 566.
- ἐγκρίνειν, *allegere* (contr. τῷ ἐκβάλλειν) II. 582. ἐγκρίνειν, συγκρίνειν conf. ibid.
- el excidit in formula ἡ εἰ III. 337. el per pleonasm. II. 611. el construitur cum conjunctivo I. 508. II. 601. III. 364. IV. 417. V. 526, 557. VI. 383. VII. 395. εἰ ἄρα, εἴπερ ἄρα V. 512. εἰ δὴ VII. 396. εἰ δὴ, εἰ δέ, ἥδη conf. ibid.
- εἰδέναι. εἰδέτωσαν an Graecum VII. 400. εἰδέναι τι (subaudi ὥς) τι, *ducere, exstimare* I. 540. II. 580. VI. 373.
- εἶδωλα, εἰδωλεία conf. II. 595.
- εἵκειν. Vid. εἰκῇ.
- εἰκῇ. ὁ εἰκῇ βίος IV. 418. εἰς οὐδὲν εἰκῇ (?) VII. 419. εἰκῇ, εἵκει conf. IV. 404. VII. 419. Vid. *Dicta vulgaria*.
- εἰκότως intrusum ante καὶ γὰρ, εἰ γὰρ etc. II. 565.
- εἰκὼν, *res ipsa cujus quaeritur similitudo* VII. 399.
- εἶναι. τὸ κακὸς εἶναι et sim. I. 517. εἶναι τινος μάλιστα I. 532. εἶναι τῆς χρείας, τῶν ἀναγκαίων et sim. I. 545. οὐκ ἔστι, *non opus est* V. 505. ἢ ahest post ὅταν, κὰν, ἂν et sim. I. 518. IV. 389, 397 (?) V. 505. VII. 400. μὴδὲ ὄντων, μὴ δεόντων conf. II. 566.
- εἰπέ μοι in sententia *affirmativa* VII. 425.
- εἴπερ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ περ V. 578. Vid. εἰ.
- εἰρήνη, *occulum pacis* I. 552.
- εἰς pro ἐν I. 515. III. 366. V. 524, 549, 552. VI. 373. VII. 403, 424.
- εἴς. τὴν μίαν νυκτὸς et sim. II. 586. εἰς ἐν, ἐφ' ἐν (= ἅπαξ ?) VII. 402. ἐν μὲν (non seq. δεύτερον δέ) VII. 402, 406, 407. Vid. *Dicta vulgaria*.
- εἴσοδος. οὐ διὰ εἰσόδου obscure dictum V. 505.
- εἴσω εἰσέρχεσθαι VII. 412.
- ἐκ. Formula ἐξ οὗ etiam Filio tribuenda I. 500. ἐξ ἐκείνου (sc. τοῦ χρόνου) I. 501. ἐκ γυναικὸς, *propter otia* VI. 368. τὸ ἐξ αὐτοῦ, *quap- tum in ipso est* VI. 385.
- ἐκβάλλειν τὰς θύρας V. 572. ἐκβάλλειν, ἐμβάλλειν conf. ibid.
- ἐκβράσσειν I. 506. ἐκβρασθῆναι πρὸς ἔρωτα insolentius dictum ibid.
- ἐκγόνος. Vid. ἔγγονος.
- ἐκδέχεσθαι λόγον I. 524. ἐκδεξώμεθα, ἐκλεξώμεθα conf. ibid.
- ἐκδιδόναι, ἐνδιδόναι (ἐαυτὸν) conf. II. 598.
- ἐκδικεῖν ἔχθραν et sim. IV. 371. ἐκδικῶν, ἐκδιώκων conf. ibid.
- ἐκεῖ, ἐκεῖνος conf. II. 612.
- ἐκεῖνος refertur ad τὸ συνειδὸς II. 590. ἐκεῖνος, *is de quo dicturus sum* VI. 371. ἐκεῖνος bis positum de diversis personis IV. 399. VI. 362. VII. 406. Vid. οὗτος.
- ἐκείνως III. 361.
- ἐκείσε, ἐκεῖ σε conf. I. 512.
- ἐκκαθαίρειν τὸν λόγον III. 361.
- ἐκκληίειν (subaudi τὴν ὁδὸν ?) VI. 368.
- ἐκκλησία (*concilium*) γέγονε περὶ τινος πράγματος IV. 371.
- ἐκκρούειν, *interpellare, mentem distra- here* II. 616. IV. 404.
- ἐκλαλεῖν, ἐγκαλεῖν conf. II. 610.
- ἐκλάμπειν transitivum VI. 360.
- ἐκμαγεῖον, *parva* VI. 366.
- ἐκμειλίσασθαι τινα III. 344.
- ἐκπηδᾶν, ἐμπηδᾶν, ἐπιπηδᾶν conf. VII. 398.
- ἐκπίπτειν. ἐκπεπτωκέναι τῆς ζωῆς I. 528.
- ἐκπλύνειν, *debilitare* VII. 425.
- ἐκπομπέειν, ἐμπομπέειν conf. III. 357. [Cf. I. 352.] 365. [Add. Tom. X. p. 679 C.]
- ἐκτραχηλίζειν, *efferum reddere* VII. 408. ἐκτραχηλισθῆναι, *superbire* ib. ἐκφέρειν τὰ ἀπόρρητα II. 621.

ἐκφυσῶν πάντα, locutio Chrysostomica III. 359.

ἐκῶν. Constructio ἐκόντα πλημμελοῦντα et sim. I. 507. VI. 389.

ἐλαιον, ἔλεον, lusus verborum V. 509. VI. 385.

ἐλάττονα pro ἔλαττον II. 567.

ἐλαύνειν. ἤλασαν, παρήλασαν (εἰς τοῦτο μανίας) conf. II. 570. Vid. συνελαύνειν.

ἐλεᾶν, ἐλεεῖν conf. VII. 428.

ἐλευθέρα, ὑποτ IV. 409. V. 563. [Sic Gal. iv. 22. ἓνα ἐκ τῆς παιδείκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρως.] ἐλευθέρα, ἐλευθερία conf. V. 563. ἐλεύθερος, ἕτερος prob. conf. VI. 404.

ἐλκεῖν ἀργύριον I. 545. ἔλκειν, ἔχειν (πώγωνα, ὑπὴρην) conf. I. 503. ἔλκεσθαι ad episcopatum VII. 428. ἐλκόμενοι, ἐρχόμενοι (ποταμοὶ) conf. II. 573.

ἐλκύειν τὸν λόγον ἐπὶ τινος IV. 408.

ἐλλείπειν. Vid. λείπειν.

ἐλοφίς (ἔλοφίς?) VI. 396.

ἐμβαίνειν, ἐκβαίνειν (εἰς τὸν λόγον) utrumque probum IV. 379.

ἐμβάλλειν θλίψιν V. 571.

ἐμβάτας, ἐμβάδας conf. II. 560.

ἐμβολὴ venti VII. 429.

ἐμποδίζειν τινὶ VII. 400.

ἐμπολις poeticum IV. 415.

ἐμφέρεσθαι, scriptum exstare VII. 405.

ἐν. Rarior hujus praepos. usus ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ IV. 416. pro εἰς VII. 424. τὸ, ἐν, διὰ ἐστὶ VII. 390.

ἐναβρύνεσθαι, εὐφραίνεισθαι conf. VI. 363. ἐναμβρύνεσθαι vitiosa scriptura III. 334.

ἐνάγειν παῖδα, μαθητὴν et sim. V. 547. VI. 368. VII. 416, 422. ἐνάγειν, ἀνάγειν conf. III. 341. V. 547. VI. 368. VII. 416. ἐνάγειν, ἐνεργεῖν conf. I. 534.

ἐνακμάζει, ἀκμάζει (φόβος τινὶ) conf. II. 602.

ἐναντίος. τοῦναντίον ἢ βούλεται II. 619.

ἐναπομένειν absolute pos. VII. 402.

ἐναυλος II. 571.

ἐνδακεῖν τὸν χαλινὸν VI. 360.

ἐνδείκνυσθαι, se ostentare I. 511.

ἐνδιατρίβειν, διατρίβειν conf. II. 619.

ἐνδομυχεῖν vox rarior III. 367. ἐνδομυχοῦντες, ἔνδον σμύχοντες conf. ibid.

ἐνδιδάξειν pro ἐνδοιάξειν an forma legitima I. 515.

ἐνδύσασθαι τινα, styli familiaris I. 545.

ἐνεθίζειν, ἐθίζειν, ἐρεθίζειν conf. V. 578.

ἐνεργεῖν, ἐνεργεῖσθαι tantundem VII. 420.

ἐνθάπτεσθαι, ἐνθάλπεσθαι (ἱματίοις) conf. II. 596.

ἐνι = ἔστι III. 342. VI. 361.

ἐνίας, ἐκ μιᾶς conf. IV. 375.

ἐνίστασθαι. ἐνεστηκέναι de re instante vel praesente VII. 390.

ἐννεότης vox nulla III. 343.

ἐντάφια (τὰ), vestes sepulchrales I. 535.

ἐντείνειν, ἐκτείνειν (χεῖρας) conf. IV. 413.

ἐντεῦθεν = ἐνταῦθα I. 523.

ἐντιθέναι. ἐνθεῖς obscure dictum IV. 406.

ἐντυποῦν V. 539.

ἐντυχία, accusatio, postulatio contra aliquem VI. 384. [Cf. 1 Macc. viii. 32. ἐὰν οὖν ἔτι ἐντύχῃσι κατὰ σοῦ.]

ἐξαιρεῖ, ἐξάγει conf. II. 587. IV. 389.

ἐξαιρεῖσθαι absolute pos. VII. 391.

ἐξανίστασις, arrogantia IV. 398.

ἐξανίστασθαι, despiciere IV. 398. ἐξανίστασθαι καὶ παραχωρεῖν VI. 361.

ἐξασθενεῖν, ἐξατονεῖν conf. VII. 392.

ἐξάττειν V. 528. Vid. διεξάττειν.

ἐξείπειν mysteria II. 567.

ἔξεστι. ὥς ἂν ἐξῇ IV. 416.

ἐξεταστὴς V. 519.

ἐξέχεσθαι τινος V. 559.

ἐξῆς, ἐξίσης conf. I. 545.

ἔξις, aetas adultior IV. 375.

ἐξίστασθαι (sc. τῆς πίστεως) V. 577.

ἐξίτηλος VII. 425.

ἔξοδοι mulierum VI. 397.

ἔξωθεν (οἱ) de monachis VI. 404.

ἐξωμῖς philosophorum habitus I. 502.

ἐπαγγελία (ἡ) = ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας
III. 345. VII. 422.
ἐπαγεῖν ὄρκον V. 574.
ἐπαγγέλλεσθαι vi passiva(?) VII. 418.
ἐπαγωγαί, *pericula, calamitates* III.
330. ἐπαγωγή, ἀπαλλαγή conf. IV.
379.
Ἐπαίνετος, non Ἐπαινετός I. 551. [Cf.
Bast. Ep. Crit. p. 163.]
ἐπαίρειν. ἐπᾶραι, ἀπᾶραι (τὸ προσω-
πίον) conf. II. 584. VI. 395. ἐπῆ-
ροντο, ἐπείροντο conf. V. 541.
ἐπαίτης. ἐπαυῶν, ἐρπετῶν conf. II. 622.
ἐπαιωρεῖν, *suspendere* II. 588.
ἐπαληθεύειν, constr. cum 3to casu V.
538.
ἐπανάγειν, *reducere exercitum e prae-*
lio II. 612.
ἐπαναρρύνομαι vox nulla III. 365.
ἐπανάστασις, *insurrectio* VII. 408.
ἐπαντλεῖν (proprie τραῦμα, ἔλκος) per
metaph. II. 561. ἐπαντλεῖν, ἀπαν-
τλεῖν conf. ibid.
ἐπαπορεῖν VII. 405.
ἐπάρατος. Inversio in hoc vocab. IV.
411.
ἐπεῖ, *alioquin* V. 550. Vid. ἐπικεῖσθαι.
ἐπεΐγεσθαι εἰς τι III. 367. [Adde
Tom. IX. p. 704 B.] πρὸς τι in
loco ambiguo VI. 367. ἐπεΐγεσθαι,
ἐπιγίνεσθαι, ἐπιτείνεσθαι conf. III.
367. Vid. ἐπιγίνεσθαι.
ἐπειδὴν constr. cum optativo VII. 397.
ἐπέρχεσθαι. ἐπελθεῖν, *supervenire* V.
570. *legere* I. 532. ἐπελθεῖν πάντα
VI. 400. ἐπελθεῖν τινι, in *mentem*
venire IV. 413.
ἐπηχεῖν vix legitur apud Nostrum
I. 508.
ἐπὶ τοσοῦτῳ χρόνῳ, rarius syntaxis
IV. 387.
ἐπιβουλεύεσθαι passivum I. 524. II. 612.
ἐπιγίνεσθαι VII. 410. ἐπιγενόμενος,
ἐπειγόμενος conf. ibid.
ἐπιτηδυνῶσθαι, *artis suae specimen edere*
V. 551. ἐπιδείκνυσθαι προστασίαν II.
598. [Adde Tom. IX. p. 675 B.]
ἐπιδεῖν περίπτα V. 546.

ἐπίδοσις obscurius dictum VII. 429.
ἐπιέναι. ἐπῆρ, ἐπεῖρ conf. I. 530. ἐπῆ-
εσαν, ἐπεισῆεσαν prob. conf. VI. 395.
ἐπιζημία non Graecum VI. 365.
ἐπίθεσιν ποιεῖν VI. 386.
ἐπιθέτης, *impostor, maxime pauper si-*
mulatus VI. 386.
ἐπιθυμία constr. cum infin. sine τοῦ
V. 549.
ἐπικάρος II. 591.
ἐπικεῖσθω, ἐπεὶ κεῖσθω conf. V. 552.
ἐπικηρος, *caducus, fluxus* II. 590. ἐπί-
κηρος, ἐπικάρος conf. ibid.
ἐπικλῶν πρὸς ἔλεον et sim. I. 547. ἐπι-
κλῶν, ἐπικαλῶν conf. ibid.
ἐπικρεμνῶν, ἐπικρημνῶν, ἐπικρεμῶν conf.
IV. 378.
ἐπιλαβέσθαι τῆς σαρκὸς dicitur Pau-
lus VII. 391.
ἐπιμαίνεσθαι παυσίν, in *pueros libidine*
furere V. 569. VI. 399. ἄρρεσιν
VII. 425.
ἐπινοεῖν, *insidiari* III. 348.
ἐπιπλήττειν, *incredare* VI. 394.
ἐπιπολάζειν, *ingravescere* VI. 400.
ἐπιρροή II. 621.
ἐπισημαίνεσθαι VII. 410.
ἐπισκευάζειν, *sarcire* VI. 370.
ἐπισκῆψαι, *mandare, de morientibus*
I. 537.
ἐπίστασις. ἐπιστάσει, ἐπὶ στάσει conf.
V. 557.
ἐπιστρέφειν, *converti* V. 499. ἐπιστρέ-
φειν ῥαθυμίαν V. 516. ἐπιστρέφε-
σθαι (οὐκ) I. 536. ἐπιστραφῆναι,
curare VII. 420.
ἐπιστύφειν, *coercere* I. 547. II. 605.
ἐπισφραγίζειν τὸ εἰρημένον I. 514.
ἐπιτείνειν intransitivum V. 525. ἐπι-
τεταμένος, ἐπιτεταγμένος. ὑποτετα-
γμένος conf. I. 534. VII. 413.
ἐπιτειχίζειν τινί τι I. 508. ἐπιτειχίζειν
constructione peculiari VII. 390.
ἐπιτῆδεύειν ποιεῖν τι VI. 367. VII. 396.
ἐπιτῆδευσεν βαδίσσεως et sim. VI. 367.
ἐπιτίθεσθαι τινι, *injungere*(?) VI. 376.
ἐπιτρέχειν, *praevenire* I. 510. ἐπιτρέ-
χειν τινὶ πράγματι VI. 390.

ἐπιτρίβειν, *aggravare* V. 544.
 ἐπιτυγχάνειν. ἐπιτυχεῖν absolute, *voti compositos fieri* V. 502. VII. 396. [Sic Josephus ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων dicitur Gen. xxix. 2.] ἐπιτυχῶν, *forte fortuna* VII. 407. ▲
 ἐπιτυχία V. 535.
 ἐπιφάνια (τὰ), *Festum Nativitatis Dominicae* IV. 387.
 ἐπιφορά an vox Chrysostomica II. 580.
 ἐπιφύεσθαι, de haereticis IV. 388. VII. 407.
 ἐπίχαρις I. 545. ἐπιχάριτας, ἐπιχαρεῖς conf. I. 545. IV. 385.
 ἐπίχαρμα obscure dictum V. 553.
 ἐπιψηφίζειν *εἰαντοῦ, sibi vindicare* (?) II. 581.
 ἐπικεῖν non Chrysostomicum VII. 388.
 ἐπορκίζειν, ἐφορκίζειν conf. II. 559.
 ἐραστής, ἐργάτης conf. VI. 378.
 ἐργάζεσθαι, *lucrum facere* II. 624. (=κατεργάζεσθαι) *cibum conficere* VI. 372. ἐργάζεσθαι *passivum* (?) VI. 361.
 ἐργασία = κατεργασία VI. 372.
 ἐργαστήρια haereticorum V. 511.
 ἐρεθίζειν, ἐνεθίζειν conf. V. 578.
 ἐρεῖν. Vid. αἰρεῖν.
 ἐρευνᾶν ἐν οἴκῳ, τὰ ἐν οἴκῳ VII. 415.
 ἐρημία, ἡρεμία conf. I. 524.
 ἔρημος. ἔρημον (δόξον;) ἔρχεσθαι V. 569. ἐρήμου πολίτης, ἐρημοπολίτης I. 536.
 ἐρπετόν. Vid. ἐπαίτης.
 ἐρυθραῖον (non Ἐρυθραῖον) πύλαγος V. 569.
 ἐρωμένη sine artic. II. 611. *meretrix* IV. 393.
 ἐσπέρα (ἡ) ἐκείνη, *Vigilia Paschatis* II. 621.
 ἐστήκω IV. 415. V. 551. Vid. στήκω.
 ἔτερος. ἔτερα ἅττα I. 552. Vid. ἄλλος.
 ἐτήσιοι τροφαί, ἐτ. τροπαί conf. V. 565. VI. 3.
 ἔτι, ἐπὶ prob. conf. II. 570.
 ἔτοιμος sine verbo substant. II. 597.

V. 556. [Sic I Pet. iii. 15. ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν.] ἔτοιμος usu singulari V. 508.
 εὖ. εὖ παθεῖν, εὐπαθεῖν conf. V. 572. Vid. ἀντι, πρό.
 εὐαγγελικὴ πολιτεία an Chrysostomica locutio II. 166. Vid. ἀγγελικός.
 εὐγένεια, συγγένεια conf. IV. 376.
 εὐδινὸς forma legitima VII. 429. εὐδινός, εὐδιος, εὐδινεὺς conf. ibid.
 εὐεξαπάτητος III. 357.
 εὐεπιτήδειος (?) V. 525.
 εὐήθεια, εὐμένεια conf. IV. 381.
 εὐθέως. Inversio in hoc vocab. VII. 418.
 εὐθυμία, ἀθυμία conf. (?) II. 601. εὐθυμία, εὐθυρία conf. VI. 388.
 εὐκατάλλακτος, ἀκατάλλακτος conf. IV. 390.
 εὐλογία = δῶρον III. 329. Vid. λογία.
 εὐπαθεῖν, εὖ παθεῖν conf. V. 572.
 εὐποία, εὐνοια conf. IV. 381.
 εὐπροσωπεῖν = εὐδοκίμειν IV. 417.
 εὐσθενής (?), ἀσθενής conf. IV. 411.
 εὐτελὲς = εὐκόλον I. 535.
 εὐωδία, εὐδοία conf. (?) IV. 412. [Cf. nos ad librum apocr. Sacerd. i. 11.]
 ἐφιδῶναι. ἐπιστῆσαι (subaudi νοῦν) V. 558.
 ἔχειν, *sentire* V. 535. ἔχειν = μέλλειν I. 534. V. 507. VI. 370. VII. 399, 417. ἔχειν πρὸς τινα, *rem habere cum aliquo* I. 520. IV. 409. VII. 404. ἔχειν ὡς V. 510. VII. 397. ἀπεχθῶς ἔχειν τινί (?) VII. 388. οἱ ἔχοντες, *divites* VII. 409. ἔχειν, εἶναι conf. (?) II. 577.
 ἔως ἂν constr. cum indic. aoristi I. 525.
 Ellipsis verbi in apodosi, a protasi repetendi I. 528, 542. II. 627. IV. 389, 397. VI. 381.
 Empedocles notatur V. 566.
 Enallage generis II. 607. IV. 398. numeri I. 512.
 Evangelica conversatio qualis sit II. 566.

Z.

ζάπλουτος, ζαπλουτών (an Graecum?)
conf. II. 620.

ζειν, ζεί, ζῆ conf. I. 539. V. 562.

ζεῦγος, aratrum(?) VI. 374.

ζῆλος ipse dicitur ζῆλον ἔχειν πρὸς τι
VII. 393. δι' ἄνθρωπον et διὰ ζῆ-
λον opponuntur I. 535. [Adde
Tom. X. p. 673 B. εἰ τὰ κατὰ τῆς
ἐκκλησίας οὐ δι' ἄνθρωπον ἐπρατ-
τον, ἀλλὰ διὰ ζῆλον θεῖον.]

ζωύφιον forma diminutivi V. 577.

H.

ἡ pro μάλλον ἢ I. 514. IV. 417. VI.
390. ἡ, nisi VII. 426. ἡ (non ἦ)
δῆλον interrogando IV. 375, 409.
ἡ εἰ. In hac formula vox alterutra
excidere solet III. 337. IV. 410.
V. 564. ἡ, ἦ conf. II. 589. ἡ, ἡμέ-
ραν conf. I. 504.

ἡγοῦμαι, aequum esse judico V. 519.
ἦδω. ἦσεν, ἦσεν, ἠδύφρανεν conf. IV. 397.
ἡθικώτερον, lenius II. 610.
ἥλιος, Ἡλίας conf. V. 537.
ἡλοκοπεῖν, ὑλοκοπεῖν conf. II. 596.
ἥλον δοῦναί τινα IV. 405.
ἡμερος oculus VII. 413.
ἡμέτερος. Vid. σύμμετρος.
ἡμικύλιον, exedra (mensa Montef.)
V. 533.

ἡνίοχος (νοῦς) I. 507.

ἥπερ ἐστὶ, ἡ περιττὴ conf. (?) IV. 405.
[Non sollicitandum ἥπερ ἐστὶ.
Noster Tom. I. p. 387 E. αὕτη τε
ἀσθενεστέρα μάλλον ἥπερ ἐστὶ καθ-
ίσταται.]

ἡρέμα, aliquantulum, usu Chrysosto-
mico I. 549.

ἦτοι . . . ἦτοι VII. 415.

ἦψει verbum nihili, pro quo tentavi-
mus τῆξει IV. 418.

Θ.

θάλπεσθαι, θάπτεσθαι per parechesin
VI. 372.

θάνατος. ἄγεσθαι τὴν ἐπὶ θανάτῳ vel
θάνατον (non θανάτου) IV. 395. V.
568.

θαρρεῖν τί τινα, confidere arcanum ali-
cui II. 576. V. 577.

θάτερα per euphemismum pro τὰ χεί-
ρονα II. 586.

θείως, θία ὡς prob. conf. V. 539.

θεομάχος, θηριομάχος conf. VII. 410.

θεόπλουτος in loco obscuro VI. 371.

θεὸς de Imperatore I. 503. θεὸς χωρὶς
ἄρθρου de minore deitate intellige-
bant haeretici IV. 369.

θεραπεύειν, blandiri I. 542. II. 605.

θεραπεύεσθαι sensu activo (?) I. 505.

θεωρεῖν, sensum mysticum investigare
VI. 371.

θεώρημα (συνθῆς) II. 615.

θεωρία, sensus mysticus VI. 372.

θηριομάχος, θεομάχος conf. VII. 410.

λογισμοὶ θηριομάχοι ibid.

θιγεῖν cum 3^{το} casu (?) VII. 421.

θορυβεῖν, θορυβεῖσθαι conf. I. 532.
II. 561.

θρόνος episcopi V. 538.

θρυλεῖν, θρυλλεῖν. De scriptura hujus
vocab. V. 556.

θυραυλεῖν II. 617.

θυσία, οὐσία conf. VII. 412, 413.

I. J.

ιατικός, ιατρικός conf. I. 523.

ιδιορρυθμία non Chrysostomica vox
V. 558.

ιέναι. ἔται ἐπὶ ὕμνους V. 548.

ικανὸς sine verbo substant. II. 597.

ικέτης, οἰκέτης conf. I. 541. VI. 358.

ικέτης καὶ οἰκέτης I. 541.

ἱλιγγοί, ἱλιγγες conf. VI. 388.

ἱνα ἐκβατικὸν notat Chrys. II. 601.

ἱνα usu recentiore pro ἕαν II. 579.

IV. 387. VI. 379. ἱνα δὲ μάθης, καὶ

ἱνα μάθης sine apodosis II. 577. III.
344.

ἴσος. ἴσα, ὅσα prob. conf. IV. 399.

ἴστασθαι περὶ τινα vel τι, non ultra
procedere VI. 401. στήναι, ces-

sare, constr. cum particip. I. 509.

στήναι κατὰ τινος I. 531. στήναι,

ἀναπτῆναι (πρὸς τὸν οὐρανόν) III.
361.

ιστορία, *sensus literalis* IV. 377.
 ἰσχύς = ὁσφύς (?) VI. 370.

Ignatii (S.) dictum respicitur IV. 395.

Indicativus pro conjunctivo in 2do membro post *ἄν* et sim. V. 556.

Interpolator (sive Auctor recensionis castigatae) usum Chrysostomicum probe novit IV. 372, 379. corrector proditor IV. 398. repetitione ejusdem verbi offenditur V. 508. ingeniose locum refinxit VI. 399. Ejus Graecae linguae calliditas VI. 372, 373.

Isaaci et Jacobi aerumnae VII. 424.

Joannes Evangelista Ephesum in exsilium missus (?) IV. 383.

Judaeorum onera IV. 389. V. 519. Eos *tres decimas* pependisse affirmat Noster ibid.

K. C.

καθαίρειν ὀφθαλμούς morientis V. 517.
 καθαίρεισθαι, καθαίρεσθαι conf. IV. 406.

καθάπτειν. καθήψεν, καθήψατο (ἡ ἔχτις τῆς χειρὸς) utrumque probum IV. 395.

καθαρός τόπος VII. 400. καθαροί, haeretici sic dicti IV. 405.

καθάρσις (τά) VI. 396.

καθῆσθαι (et καθίσαι) ἵππον I. 522.

καθίναί (suppresso εἰσὶν) εἰς ἀγῶνα et sim. I. 509. VI. 368. VII. 401. καθίναί, *submittere* emissarios V. 576. καθίναί τῆς ὀργῆς (?) V. 574.

καθεῖναι (+ εἰς?) παραινέσιν III. 350. καθεῖς, καταθεῖς conf. V. 576.

καθῆς, καταθῆς VI. 371.

καθιστάναί. καταστήσασθαι πᾶσαν τὴν ζῶν εἰς τι VI. 376. καθεστηκέναι, *sedari* II. 603.

κάθοδος de vento (?) VII. 429.

καθολικαὶ (αἱ) Πράξεις (?) VI. 390.

καθυφίναί τῆς ὀργῆς V. 574.

καὶ, *adeo*, vel I. 536. et *quidem* VII. 397. = καὶ ὁμως VI. 386. καὶ in locutione εἰ δέ τι καὶ θανμαστὸν εἰ-

πεῖν, et sim. II. 562. [Adde Tom. IX. p. 480 A. ἔφησεν αὐτὸ καὶ ἀδύνατον εἶναι λοιπόν.] καὶ excidit ante *κἂν* III. 352. ante *καίτοι* VII. 389. καὶ, κατὰ conf. II. 577. V. 542. καὶ, ἀλλὰ facilis permutatio I. 541.

καίριος. τὰ καίρια τοῦ σώματος μέρη VII. 422. καίριος, κύριος conf. II. 609. IV. 398. VII. 422.

καιρός, *convenientia quavis* IV. 388. = συμφορά V. 550. ἡ τῶν καιρῶν φιλία V. 532.

κακέμματος VII. 395.

κακηγορεῖν. Vid. κατηγορεῖν.

κακία, *aerumna* VI. 384.

καλεῖν (non κληῖν) δαίμονας V. 521.

καλίσσεται sensu passivo (?) VII. 427.

κάλυμμα. Vid. φάρος.

καλῶς γε, οὐ γάρ; ironicum VI. 383.

καλῶς intrusum I. 505.

κἂν, *saltem* VI. 398. κἂν ἀνάλυσι in apodosis V. 542. κἂν, οὐκ ἄν conf. VI. 404. Vid. ὅταν.

κάπτειν, κόπτειν conf. II. 582.

καρτερικῶς, καρτερῶς conf. III. 339.

κατά. κατ' αὐτόν, κατ' αὐτὸ, *eadem tempore* I. 525. Vid. καί.

κατάλληλος, *aptus* V. 548.

καταβάλλειν τινά, *deprimere* V. 549.

καταβάλλειν, καταβάλλεσθαι (χρήματα) IV. 415.

καταγελαστής vix Graecum V. 582.

καταγίνεσθαι, *imporari* VII. 401.

καταγωνίζεσθαι passivum (?) VI. 381.

καταδαπανηθῆναι ἐν κακίᾳ et sim. VI. 363.

καταδίκη, *multa* VII. 414.

καταλέγειν (πολλά) V. 557.

κατακάσσειν. Constructio hujus vocab. VI. 363.

κατασπαῆναι ἐν ἁμαρτίᾳ et sim. I. 511.

κατασκευάζειν, *instituere* IV. 401.

κατασκευή, παρασκευή conf. (?) II. 575.

κατασκοπεῖν, -σκοπεῖν, -κόπτειν conf. IV. 381.

κατάστασις, *sedatio animi* II. 603.

καταστέλλειν nullo sensu idoneo VII. 425.

καταστρέφειν (subaudi τὸν βίον) VII.
 425. καταστρέφειν transitivum V.
 535.
 καταστρηνῶν I. 509.
 κατατάσσειν. καταταχθεῖσαν, καταχθεί-
 σαν conf. V. 553.
 κατατολμῆσαι τινας V. 513.
 καταφορά, *vehementia in increpando*
 VI. 362.
 καταφορικῶ, καταφορικῶς (κεχρησθαι
 τῷ λόγῳ) II. 581. Cf. I. 550.
 καταφρονεῖν absolute pos. VI. 395.
 καταχεῖν τί τις V. 530.
 κατεξανίστασθαι τινας, *despicere ali-*
quem IV. 398. κατεξανιστᾶται pro
 κατεξανιστήται I. 525. II. 626. Vid.
 προϊστασθαι.
 κατεργάσασθαι, *conficere*, fortius quam
 ἀνελεῖν VI. 384.
 κατηγορεῖν, κατηγορεῖν conf. III. 339.
 IV. 408. VII. 391.
 κατηφεῖν, κατηφιᾶν (non κατηφιᾶζειν)
 formae legitimae V. 519. VI. 368.
 κατορθοῦντες (οἱ) absolute I. 509.
 καταφερῆς V. 565. VII. 424. κατα-
 φερῆς, καταφερῆς conf. VII. 424.
 κέγχρος, κεγχρίς V. 566.
 κείσθαι εἰκῇ VI. 367. κείμενος, *praesens*
 III. 331. in medio positus VI. 372.
 κενεμβατεῖν V. 567.
 κενοῦν, *spondite effundere* II. 614. κε-
 νοῦν (non κινεῖν) πᾶσαν τὴν σπουδὴν
 I. 530. ἐκένουν, ἐκίνουν conf. II.
 614. ἐκένου, ἐκείνου II. 573.
 κεράμια ἀργυρά V. 543.
 κεράσαι (usitatus ἀνακεράσαι) τινὰς
 I. 548.
 κερδαίνειν. Forma aoristi ἐκέρδανον
 II. 579.
 κεφαλαίῳ (ὡς ἐν) V. 511.
 κηδεστής. Vid. γαμβρός.
 κηλεῖν, *mulcere* V. 513. ἐκῆλει, ἐκάλει
 prob. conf. ibid. Vid. καλεῖν.
 κήρυξ insigne ἄρχοντας VII. 399.
 κηρύττειν absolute pos. VII. 388.
 κινεῖν (subaudi λόγον) VI. 401. κινεῖ,
 κοινῇ conf. IV. 390. Vid. κενοῦν,
 νικᾶν.

κισσύβιον, κυμβιον conf. V. 574.
 κιχρᾶν, *commodare* VII. 418. Vid.
 χρᾶν.
 κληρωθῆναι τινι I. 531.
 κλίνει τὰς κεφαλὰς jubentur ii pro
 quibus oratio fiat III. 334.
 κλοιοῖς (*pedicis?*) περιβαλεῖν IV. 387.
 κνῖσα. De scriptura hujus vocab. I.
 501. III. 347. IV. 404. V. 527.
 VII. 409.
 κοιμίσαι (= κατασβέσαι) τὴν σελήνην
 VI. 365.
 κοινῇ, κοινῇ conf. II. 581. κοινῇ, καὶ
 νῦν II. 615.
 κολάζειν *mitigare* dictum I. 542. III.
 353. VII. 406, 412. κολάζειν ὀργήν,
 τύπον, ἐπιθυμίαν et sim. II. 564.
 V. 517.
 κολακεία, οὐ κολακεία conf. V. 511.
 Κολοσσαεῖς, Κολασσαεῖς I. 499. IV.
 392. V. 531.
 κολουεῖν, κωλύειν conf. III. 349. [Vid.
Krebs. ad Plutarch. de Aud. Poet.
 p. 116.]
 κολουμβήθρα (ἡ), *piscina Bethesdae* V.
 539.
 κομᾶν ἐν ἔργοις et sim. I. 513. κομῶν
 de squalente VII. 404. κομῶντα,
 καμώντα conf. I. 513.
 κόμπος γραμμάτων vel ῥημάτων II. 335.
 κομψός, *bellus, elegans* II. 614. κομ-
 ψός, κόμπος conf. ibid.
 κοπιᾶν, *fatigari* IV. 405.
 κοράλλιον, κοράλιον, κορύλλιον VI. 373.
 κόρδακες. Vid. Σαμάρδακοι.
 κόρον ἔχειν, κ. λαμβάνειν V. 572. κό-
 ρος, ὄρος conf. ibid.
 κοσμεῖσθαι (= σεμνύνεσθαι) τῇ φιλίᾳ
 VI. 378.
 κόσμια (τὰ), *ornamenta muliebria* V.
 554.
 κρατεῖν (ἔχθραν), *firmiter tenere* IV.
 405.
 κρατίκλη V. 559.
 κροτεῖν (usitatus κρούειν) τοὺς ὀδόντας
 VII. 404.
 κτήσεις, *possessio* VI. 363. κτήσις, κτί-
 σις conf. ibid.

κτίσις, *reparatio* (α κτίζειν = μετακο-
σμεῖν) VI. 376. κτίσις, πίστις conf.
ibid.

κυμβίον. Vid. κισσύβιον.

Κυρεφυλάτης (Κουροπαλάτης?). Ejus
στίχες I. 528.

κύων, κίων conf. I. 521.

κωλύειν (cum περικόπτειν) non sollici-
tandum III. 349.

κωμωδία eodem sensu quo alias κῶμος
I. 527.

Cainus paralyticus II. 575. III. 341.

Catechumeni. Oratio pro iis III. 332.

Catena veram lectionem servavit II.

581, 584, 600, 604. IV. 377, 379,

380 (bis), 381, 382, 390. V. 518,

537, 581. VI. 381, 393, 401, 406.

Cathari dicebantur Novatiani IV. 405.

Comparatio caret explicatione VII.
424.

Conjecturas nostras majoris momenti

raro in textum intulimus I. 541.

II. 572, 585, 625, 627. III. 348.

IV. 376, 378, 390 (bis), 396, 404,

406, 418. V. 505, 510, 511, 542,

552. VI. 389.

Conjunctivus 3^{iae} personae pro im-

perativo IV. 395, 400. V. 568. VII.

414, 426, 427. Conjunctivus perf.

pass. ab indicativo non differt VII.

409. Forma conjunctivi in ὑμαι,

ὑσαι, ὑται pro vulgari in ὑωμαι, ὑῃ,

υηται II. 595. IV. 402. [Dele ex-

emplum Tom. XI. p. 603 E.] V.

534. VI. 373, 388.

Constantinus Chrysostomi exceptor

VII. 387.

Corporis humani partes enumerantur

V. 567.

Crates philosophus notatur II. 613.

Cypriani (S.) dictum audax IV. 400.

A. L.

λαβή, λαβὰς, βλάβας conf. II. 568.

λάβουρον, λάβωρον, λάβαρον VI. 362.

λαβύρινθος. Vid. ἀνελλίττειν.

λαγχάνειν. λαχεῖν τινα dicitur sors

VII. 415. οἱ λαχόντες τινὲς, ii qui
alicui sorte obtigerint IV. 385.

λαμβάνειν (= ἐκλαμβάνειν) intelligere

II. 589. λαβεῖν δάκρυα (non λεί-
βειν) V. 525.

λαμπρός, hilaris (nisi de vestibus in-
telligas) VI. 364.

λέγειν εἰς τι II. 623.

Λεία. ἡ Λεία, Ἡλίας conf. I. 551.

λείπειν. λείπει τί τινα V. 534. τὰ λεί-
ποντα = τὰ λοιπὰ V. 560. ἐλέλει-

πτο, ἐνελέλειπτο [male excusum
ἐνέλειπτο] prob. conf. IV. 389.

λειώδης, λιθώδης prob. conf. V. 577.

λεπτόγαιος, λυπρόγως conf. II. 601.

λευκοφορῶν (unus pro χρυσοφορῶν)
ἱππος I. 530.

λέχος. ἡ ἀπὸ λέχους, puerpera VI. 397.

λεχῶ (ῆ), puerpera VII. 428.

λῆξις (ῆ ἄνω) V. 557.

λῆρος, nugator V. 565.

λῆψις V. 524.

λιθώδης. Vid. λειώδης.

λινοπλήξ II. 600.

λοιπαίνειν dictum, iterare, variare, mul-
tis modis excolere II. 605. III. 351.
VII. 408.

λογία, εὐλογία conf. III. 329.

λογισμός. ζητεῖν λογισμοῖς absolute
pos. VI. 364.

λόγος. λόγοι, non ὁμιλίας inscribun-
tur sermones I. 499. οὐκ ἐμὸν λόγον
λέγω I. 540.

λοιμώπτειν VII. 410.

λύειν. λελύσθαι dicitur mors VII. 396.

λυπρόγως an Chrysostomicum II.
601.

λύσις, δύναμις conf. IV. 380.

λώβη, λεπρά(?) V. 550.

λωβὸς apud scriptores Byzantinos, le-
prosus V. 550. Vid. λῶταξ.

λῶταξ, mendicorum genus IV. 403.

λῶταξ, λωτὸς, λωβὸς conf. ibid.

λωτὸς = λῶταξ V. 550. λωτοῦ, εἰλωτος
conf. ibid.

Lavatio manuum ante preces VI. 385.

Lavatio corporis ante S. Euchari-
stiam IV. 392.

Lusus pueriles II. 561.

Luxus. Ex argenteo conficiebantur vasa turpioris usus I. 521. Ad luxum muliebre muli albi pertinebant IV. 413.

Lycurgus notatur VI. 400.

M.

μαθητὸν, μαθητῶν conf. II. 572.

μαίνεσθαι περὶ τι VI. 386.

μᾶλλον. Vid. *μόνον*.

μαμωνᾶ simpliciter μ II. 560.

μανθάνω. Post formulam καὶ ἵνα μάθῃς vulgo intrudunt ὅρα, σκόπει, προσέχε et sim. II. 577. VII. 422.

μανία, amor vehemens IV. 394. V.

559, 574.

μανικός φίλος et sim. V. 559.

Μαρκίανες, οἱ Μαρκίανος conf. IV. 370.

V. 514.

μαρτυρεῖν τινα II. 603.

μαρτύριον, martyris ecclesiae V. 574.

μαρυκάσθαι, μηρυκάσθαι conf. VI. 371.

μείζων ἢ κατὰ τινα II. 600.

μελαινέσθαι de purpura V. 527.

μέλει. τί σοι τοῦτο (alias τούτου) μέλει; I. 553.

μέλησις, μέλλησις conf. I. 529.

μέλλειν. ἡ τῶν μελλόντων κρίσις II. 566.

Μελχιζεδέκ (non -δέχ) VII. 400.

μεμνησθαι, esse in memoria, soloecum V. 502.

μέν. μέν γάρ (non sequente δέ) VII.

396. *μέν, μὴν* conf. III. 357.

μερίτης, μεριστής conf. VII. 426.

μέρος, provincia, pars sermonis I. 523.

μέσον pro ἀνὰ μέσον I. 547. IV. 369.

μέσον = μικτόν IV. 376. *μέσον, μόνον prob.* conf. ibid.

μεστὰ, μετὰ conf. II. 610.

μετά. μετὰ τοῦ δικαίου = δικαίως VI. 387. *μετὰ τῶν δεσμῶν pro ἐν δεσμοῖς* IV. 397.

μεταδούναί τι V. 578. VII. 424.

μεταξὺ cum particip. V. 532. *Enallage in hoc vocab.* V. 515.

μεταστῆναι βίον(?) IV. 414.

μετέγγονος, μετέκγονος conf. VII. 397. [*μετέωρον ἀφίεναι τὸν λόγον*. Vid. Var. Lect. ad Tom. X. pp. 243 C. 684 D.]

μετιέναι ἐπὶ τι VII. 402. *μετιέναι τι, ὑπὲρ, super* VII. 407. *μετιόντος, μεσιτεύοντος* conf. ibid. *μὴ μετιόντα, μηκέτι ὄντα* conf. I. 515.

μετριάζειν, aegrotare II. 587.

μῆ. μῆ μοι (suppresso λέγε) II. 588.

V. 557. *μῆ γάρ interrogando, constructione singulari* II. 580. III. 342. IV. 378. V. 537. VI. 367, 379. VII. 405. *μῆ γάρ τοῦτο εἴπῃς, ἀλλ' ὅτι* IV. 400. Vid. *ἀλλά*.

μηδὲ ὄντων, μὴ δέοντων conf. II. 566.

μηδὲν (τὸ) V. 520.

Μήλιος. Vid. *Μιλήσιος*.

μήποτε. ἴδωμεν μήποτε constr. cum indicat. V. 539.

• *μήτι γε, μήτοιγε* conf. I. 553.

μητρολοῖας. Vid. *πατρολοῖας*.

μιαρία, μανία, πικρία conf. IV. 396.

μικρός. οὐ μικρὰν(?) συνελεῖν II. 619.

μικροψυχίην, despondere IV. 377.

μικρόψυχος, δλιγόψυχος distinguuntur VII. 417.

Μιλήσιος, Auctoris an scribarum error pro Μήλιος II. 568. *Μιλήσιοι vocantur Ephesiorum presbyteri* (Act. xx. 17) I. 500. IV. 369. *Μιλήσιοι, Φιλιππησιοι* conf. I. 500.

μισθός. μισθοῦ vel μισθῷ ποιεῖν τι VII. 407.

μισθῶμα meretricularum II. 592. [Vid. *Schleusner. Lex. V. T. sub voce.*]

μισθωτὸς, μισθωτής conf. VI. 370.

μολύβδῳ προσδεδεμένος (ἀνδριάς) II. 586. Cf. IV. 391.

μοναχός. Vid. μονομάχος.

μονογενὴς θεός V. 514. *μονογενὴ vocativus* V. 549.

μονομάχος, μοναχός, μοιχός conf. I. 523. *μονομάχος, μοναχός* conf. VII. 410.

μόνος. οὐ μόνον pro οὐ μόνον οὐ, μὴ μόνον pro μὴ μόνον μὴ II. 605, 613. III. 346, 354. V. 550. etiam οὐ

(subaudi *μόνον*) pro οὐ *μόνον* οὐ
III. 340.

μυριάκις, μυρίας conf. I. 523.

μυριομακαρίστης semel occ. I. 509.

μυρίος. μυρία, μυστήρια conf. VI. 395.

μυρίους, μυρία σε prob. conf. I. 536.

μυρίως non Graecum I. 536.

μύρμηκες Ἰνδικοί (χρυσόφοροι) V. 516.

μύρον πνευματικὸν in Baptismo II. 586.

μωμοσκοπεῖν VII. 413.

Μωυσαϊκός, Μωσαϊκός II. 590.

Magistratus insignia VII. 399.

Malachias. Vid. Ἄγγελος.

Manichaei notantur IV. 378. tacito
nomine perstringuntur V. 504, 505,
518.

Marcellus et Photinus haeresiarchae
VII. 392.

Martyrum tormenta omnigena II. 566.

Martyrum ossa daemonas flagris
caedebant III. 364. VI. 357.

Montefalconius erroris vincitur II.
588. IV. 378, 398. V. 542, 543.
VI. 394.

Mortuorum conditio levare potest II.
623.

N.

ναρκᾶν πρὸς τι, *pigrescere* II. 577.
VI. 366.

νάνος, *pumilus* VI. 362.

νεαρώτερα (ἐπιστολή), *tempore prior*
VI. 392.

νήχεσθαι, *animo fluitare* V. 567.

νικᾶν. νικηθεῖς, κινήθεῖς conf. I. 542.

νικήσης, κινήσης conf. (?) IV. 391.

νοεῖν. Vid. νομίζειν.

νομή (ἡ) τῶν πατρῶν VII. 393.

νομίζειν intrusum V. 523. νομίσης,
νοήσης conf. VII. 399.

νομοθεσία, νουθεσία conf. II. 586.

νομοθετεῖν τοῦ ποιεῖν τι (?) II. 615.

νομοθετεῖν, νουθετεῖν conf. II. 586.

νοσηλεύειν, *valetudinarium facere* VII.
425.

νομφεντρίαν agit Chrysostomus, etiam
Paulus V. 563.

Nativitatis Dominicae Festum secun-

dum usum Ecclesiae Orientalis IV.
387.

Nicopolis Thraciae urbs VI. 400.

Nominativus pendens III. 353.

Novatiani. Vid. *Cathari*.

Ξ.

ξέειν ἰχῶρας V. 317.

ξενοφωνεῖσθαι VII. 401.

O. HO.

ο. οἱ = ἡμεῖς οἱ vel ὑμεῖς οἱ IV. 373.

τὰ τοῦ πατρὸς, *domus paterna* V.

516. ἡ ὁργὴ cum emphasi V. 559.

τῆς ἀνύχου non sollicitandum II.

590. οὐχ ἡ μὲν, ἡ δὲ (vulgo addunt

οὐ) VII. 395. ὁ τὰ πέντε τάλαντα

et sim. per ἀποσιώπησιν I. 553.

IV. 415. V. 545. VII. 426. τῷ ᾧ

ὑπήκουσε, τοὺς ὧν ἐστὶν ἀρχιερεὺς

et sim. V. 515. VII. 398. Articulus

abest post ὅρα, ἐννόησον etc.

(e. g. ὅρα αὐτοῦ σύνεσιν) I. 538.

IV. 374. V. 520. etiam ante partici-

pia IV. 407. etiam in locutione

ἐπάγει καὶ τὴν αἰτίαν δικάζαν VI.

398. τοῦ abest ante verbum infin.

post comparativum VI. 379. τῶν

τῶν juxta pos. (?) IV. 398. οἱ, ὅτι

conf. IV. 373. ὁ, οὗτος conf. I. 537.

Vid. πρό.

ὄγκος, ὄχλος (πραγμάτων) conf. V.
564.

ὀδυνᾶν. ὀδύνων, ὀδυνῶν conf. IV. 396.

ὀδυνᾶται, οὐ δύναται conf. II. 617.

ὀζειν. Vid. οἶνος.

οἱ exclamatio IV. 410. οἱ, οἶον conf.
ibid.

οἱ τελευτῇ, προέβη et sim. I. 508. οἱ,
οἶον, οἶα etc. conf. ibid.

οἶαξ. ἐπὶ τῶν οἰάκων καθῆσθαι II. 601.

οἰάκων, οἰκῶν conf. ibid. Vid. αὐχὴν.

οἰκείος. τὰ οἰκεία, quae ad domum per-
tinent (?) VI. 391.

οἰκείωσις. βασιλεία ἡ κατ' οἰκείωσιν
II. 620.

οἰκέτης, *consanguineus* (?) VI. 406.
Vid. ἰκέτης.

οἶκημα, *conclave* VII. 423. ἐπ' οἰκήματος ἴσταςθαι VI. 399. VII. 410.
οἰκονομεῖν, *dextre, molliter tractare* II. 615. οἰκονομεῖν, οἰκοδομεῖν *conf.* II. 609. [Sed οἰκοδομεῖν τὴν ἀγάπην *legitur* Tom. IX. p. 675 C.] III. 362.
οἰκονομία, οἰκοδομία *conf.* VI. 359.
οἶκος, *conclave* VII. 423.
οἶνος ὁδωδῶς, *σπσηπῶς* I. 526.
οἶος. οἶον *admirantis* VI. 373. οἶα, οἶα *conf.* V. 574.
οἰωνίζεσθαι, *abominari* VII. 414.
ὀκνεῖν. οὐκ ὀκνεῖ, οὐκοῦν εἰ *conf.* III. 355.
ὀλιγόψυχος. *Vid.* μικρόψυχος.
ὀλολύζειν. ὀλολύξαι, ἀλλάξαι *conf.* IV. 376.
ὀλος. ὀλη δι' ὀλης, ὀλη δι' ὀλου *indifferenter* II. 572.
Ὀλυμπιακός, Ὀλυμπικός *conf.* II. 599. [Adde Var. Lect. ad Tom. IX. p. 684 D.]
ὀλως [δέ] εἰ IV. 412. ὀλως, ὅμως *conf.* I. 531. *Vid.* γέλως.
ὀμείρομαι, ἱμείρομαι *conf.* V. 557.
ὀμιλία. *Vid.* λόγος.
ὀμμα. *Vid.* στόμα.
ὀμότιμος. ὥς ὀμοτίμοις *διαλέγεσθαι* III. 335. VII. 423.
ὀμοτίμως(?) VII. 423.
ὀμοῦ μὲν, οὐ μόνον *prob.* *conf.* IV. 370.
ὀμως. ἀλλ' ὀμως—*sermone abrupto* IV. 395. ὀμως, ὀμοίως *conf.* VI. 377. *Vid.* ὀλως.
ὀνειδίζειν τινά II. 588.
ὀνημι. οὐδὲν ὀνησε, *nihil profecit* II. 596. ὀναίμην τῶν δεσμῶν IV. 395.
ὀνομα. ὀνόματι, ὀνομαστὶ *conf.* VII. 409.
ὀνομασθῆναι τινι (*marito uxor*) VI. 374.
ὀντως, ὄντες *conf.* IV. 402.
ὀνυξ. ὀνυχες *viperæ* *tribuuntur* II. 613. τῶν ὀνύχων ἀνορυττομένων(?) II. 566.
ὀπη (ἡ) τοῦ λύχνου V. 573.
ὀπλοδεξιά, ἀπαξ λεγόμενον III. 337.
ὀπου *sine γε* VII. 413.

ὀπως ἂν, *quomodocumque* VI. 375.
ὀρᾶν, βλέπειν τι (*subaudi ὥς*) τι II. 580.
ὀρατὸς, ἀόρατος *conf.* IV. 390.
ὀρεῦς. ὀρεῦσι, ὀρεσι *conf.* V. 528.
ὀρεωκόμος, ὀρεοκόμος VI. 368.
ὀρια πατρώα(?) II. 567.
ὀρμεῖν ἐπ' ἀγκύρας *et sim.* VI. 370.
ὀρμίζεσθαι ἐπ' ἀγκύρας VI. 370.
ὀρος. *Vid.* κόρος.
ὄς. ὄ=διὸ IV. 409. οὐ, οὐ *conf.* II. 565.
ὄσία (ἡ), *justa quæ mortuis persolvuntur* I. 520. IV. 402. ὄσία, οὐσία *conf.* I. 520.
ὄσος. ὄσον... τοσοῦτ' IV. 380. ὄσα, ἴσα *prob.* *conf.* IV. 399.
ὄστισούν. κἂν ὄτιούν *sine constr.* VI. 385.
ὄστρακον καὶ ὕελος *vilis materies* VI. 366.
ὄταν *usu singulari* III. 367. ὄταν *constr. cum indicat. imperf. vel aoristi* I. 538. V. 552. *cum optativo* II. 594. ὄταν μὴ δεῖ VI. 396. *Vid.* εἶναι.
ὄτε *constr. cum conjunctivo* VII. 395.
ὄτι. οὐχ ὄτι, μὴ ὄτι *seq. ἀλλὰ* II. 568.
ὄτι γὰρ *per ellipsin* V. 506. ὄτι=δῆλον ὄτι II. 571. =τὸ αἴτιον ὄτι II. 588. ὄτι *elegantèr abest post τὸ δὲ αἴτιον* II. 588. V. 558. ὄτι *vacat post εἰ καὶ* V. 556. *post πάντως* V. 571.
οὐ. οὐ ante vocalem VII. 406. οὐ γάρ; *ironicum* II. 585. III. 357. V. 549, 565. VI. 383. οὐκ ἂν εἶγε IV. 395.
οὐαὶ Βαροχαβήλ, (*Hebr. Ichabod*) VI. 405.
οὐδαμινῇ (ἡ) VI. 366.
οὐδὲ ὦν, οὐδὲν ὦν *conf.* V. 577.
οὐδεῖς. οὐδένα ἔχειν, *ab omnibus derelictum esse* II. 597. οὐδὲν ὄτιούν II. 610. οὐδὲν ἄλλο ἢ VII. 400. εἰς οὐδὲν εἰκῇ(?) VII. 419. οὐδένα (τὰ) III. 361. [οὐδέσιν ἄλλοις *Aristid. Tom. I. p. 155. Ed. Dindorf.*] οὐδεῖς ἀθάνατος *et sim.* III. 359.

[Ταῦτα | οἱ σύσκηνοί σου λέγουσιν | εὐφύχει Βασίλλα οὐδεὶς ἀθάνατος. Titulus ap. *Coraes*. ad Plutarch. Vit. Tom. V. p. 209. Ed. *Schaeff*. ubi vid. *Hase*. Cf. *Maitland*, Church in the Catacombs, p. 236.] οὐδός. τὸν οὐδὸν (non τῶν οὐδῶν) ὑπερβῆναι V. 544.
οὕκουν, οὐκοῦν conf. I. 528.
οὐρανός. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔγν, per ἀστεῖσμον VI. 394. οὐρανὸν, ἀνθρωπον prob. conf. IV. 393.
οὔσαι. Forma 2^{dae} pers. in -οὔσαι II. 590.
οὐσία, θυσία conf. VII. 412, 413.
οὐσίωσις et πίστις sibi invicem opponuntur (?) II. 570.
οὔτε, ne quidem IV. 406.
οὗτος, *vulgaris, naturalis, mundanus* I. 550. III. 342. IV. 393. V. 522. VI. 366. VII. 418, 423. οὔτοι, δεικτικῶς, de episcopo et presbyteris I. 553. [Sic Tom. III. p. 70 D. episcopum Flavianum in ecclesia praesentem τὸν Πέτρου ζηλωτὴν vocat.] οὗτος ... οὗτος (pro οὗτος ... ἐκεῖνος) I. 546. VI. 405. οὗτος et ἐκεῖνος negligenter posita III. 336, 351. V. 520, 545. VI. 371. VII. 426. τοῦτο = διὰ τοῦτο V. 509, 561. VI. 387. ταῦτα = διὰ ταῦτα IV. 381. τοῦτο μόνον IV. 387. ὅπερ καὶ τοῦτο II. 567. VI. 388. τοῦτο ἀνθρώπος, τοῦτο θεός et sim. III. 350. V. 525. VI. 394. VII. 423. ταύτη adverbialiter I. 533. VII. 392. ταύτη ... ἡ VII. 410.
οὕτως, usque eo V. 502. οὕτως ... οὕτως (pro οὕτως ... ἐκεῖνος) V. 503. οὕτως cum comparativo V. 548. οὕτω μάλιστα VII. 426. οὕτω πῶς; II. 622. οὕτως ... ὅτι V. 582. οὕτως abesse potest ante ὥς IV. 408. VI. 385. οὕτω, οὐ γὰρ conf. II. 627.
ὀφείλειν. Vid. φιλεῖν.
ὀφθαλμός (ὁ) τινος, amicis maxime familiaris I. 548. ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμώντων conf. I. 554.

ὀχετοὶ (τῶν ἀμαρῶν) VI. 373.
ὀχημα. Latus usus hujus voc. apud recentiores I. 545. IV. 403.
ὄχλος. Vid. ὄγκος.

Homerus alluditur II. 612. Homerum imitatur Noster V. 521. VII. 426.

Homoeoteleuton scribas fefellit III. 363, 366. IV. 377, 379, 380, 388.

Π.

παγοῦν. ἐπάγωσε (sc. ὁ θεός) V. 519.
παιδίον, πεδίον conf. (?) V. 541.
παίζειν ἀρχοντας, βασιλεία et sim. I. 542.

παικτός. Vid. *Proverbia*.

πάλη, πάλιν prob. conf. V. 534. [In loco Tom. X. p. 709 E. conjecturam nostram πάλη in Veron. jamdudum exstare serius vidimus.]

παλιγκάπηλος, πάλιν κάπηλος conf. V. 565.

παμμίρος, παμπόνηρος et sim. I. 542. παντοδύναμος I. 511.

πάνν γε, οὐ γάρ; ironicum III. 357. V. 549. VII. 409.

παρά τινος, ejus nomine V. 552. τὰ παρά (vulgo περὶ) τῶν αἰρετικῶν V. 514. παρά τὸν Ἰουδαῖον, per Judaeum stat I. 511. παρ' αὐτὴν = παρά τὴν αὐτῆς αἰτίαν IV. 413. οὐδὲν παρά τοῦτο I. 524. IV. 417. V. 570. [ἡ αἰτία παρ' αὐτοῖς Tom. X. p. 483 C. a nobis post Montef. editum: nunc autem ad veterem lectionem παρ' αὐτοὺς magis propendimus. Cf. Tom. X. p. 378 D.]

παραβαίνειν. παρέβησαν, ὑπερέβησαν conf. I. 519.

παραβάσεως κρίνεσθαι IV. 374. Vid. πῶς.

παραβουλεύεσθαι, temere consulere II. 597. V. 519. VI. 380.

παραβύστω (ἐν) II. 619.

παρανείν. Vid. περαινεῖν.

παρατεῖσθαι, rejicere VI. 396. seq. infinitivo V. 514.

παραιτίσις (σιτίων) VI. 396.
 παραλανθάνειν. παρέλαθεν IV. 407.
 Παραλειπόμενοι (αἱ) sc. βιβλῶν vel βασιλείαι [hoc verius] II. 575.
 παράλειψιν (κατὰ) λέγειν III. 353. VI. 360.
 παραλογίζεσθαι, *decipere* (non *despicere*) VII. 404.
 παραμυθία, παρηγσία conf. III. 340.
 παραπέμπεσθαι, *praetermittere* V. 545.
 παραπέμπεσθαι *supplicem* vel *supplicationem* V. 571.
 παραπέτασμα, *velum pone quod iudices sedebant* VI. 384.
 παραρρύομαι vox nulla III. 365.
 παρασκευάζειν τινὶ τὰς εὐθύνας V. 503.
 παρασκευή. Vid. κατασκευή.
 παραστήκω VII. 419.
 παράστημα, *fiducia, constantia* V. 513.
 παρατηρεύεσθαι, *sibi cavere* (?) VII. 428.
 παρατρέπειν. παρατετραμμένα βαδίζειν V. 571.
 παραφθέγγεσθαι *duplici sensu* VII. 391.
 παραχρῶμενος *passivum* (?) V. 552.
 παρεγγυᾶν, -ᾶσθαι, *iubere* III. 365.
 παρέκβασις, παρίαισις conf. V. 563.
 παρελαύνειν. Vid. ἐλαύνειν.
 παρεμβεβλημένος πρὸς κινδύνους II. 626.
 παρέρχεσθαι. παρελθεῖν, *e vita excedere* V. 506. VI. 373.
 παρίστασθαι. τὸ παριστάμενον vel παρὰσταν, *quicquid subito menti occurrat* II. 582. παρῆστων, προσῆστων conf. III. 334. παρῆστος-μενος, προσῆστος-μενος conf. V. 571.
 παροινεῖν, παροινεῖν conf. II. 585.
 παρουσία, περιουσία conf. I. 524.
 παρηγσία. Vid. παραμυθία.
 παρυφιστάναι (τὸ ψεύδος τῇ ἀληθείᾳ) II. 605. παρυφιστάναι V. 511.
 πᾶς. πάντα vel ἅπαντα εἶναι τινι II. 583. τὰ πάντων = τὰ πάντα III. 346.
 τὸ πᾶν per contemptum V. 510. κηροῦ παντὸς ἀπαλώτερος II. 601.
 πάσοσφος, πᾶς σοφός, πῶς σοφός conf. V. 547.

παστάς. παστάδας πλέκειν, ὑφαίνειν III. 243. λύνειν, διαλύειν IV. 414. V. 554.
 πάσχα ad πάσχειν refert Chrys. VI. 364.
 πάσχειν. παθεῖν τι de ira IV. 412. τι πρὸς τι, *desiderio rei commoveri* V. 544.
 πατήρ. πατὴρ, πρὸς conf. I. 500. II. 595. πατέρων, παρ' ἐτέρων conf. I. 539.
 πατρικά, πνευματικά (σπλάγχνα) conf. IV. 404. [Exemplis adde Tom. XI. p. 272 D.]
 πατρολοίας, πατραλοίας, πατρολόφας II. 599.
 πειρᾶν τινα, *ad libidinem sollicitare* II. 593. VI. 398. [Cf. Interpp. ad Arist. p. 296. Ed. Boissonade.]
 πείσμα, κοινοτέρα λέξις = τὸ σφοδρὸν θέλημα IV. 384. V. 579.
 πεισμονή V. 555.
 πέμπεσθαι de episcopo VI. 358. πεμπόμενα = βαλλόμενα IV. 419. VII. 418.
 πένης, πενία de animo pusillo II. 625.
 περαίνειν, παραινεῖν conf. VI. 406.
 περί τινας, *quod attinet ad* IV. 394. περί τι idem V. 525. Vid. ὑπέρ.
 περιαντλείσθαι constr. cum ὑπὸ I. 501.
 περιαντλείσθαι, ὑπεραντλείσθαι conf. V. 560.
 περίσπτα ποιεῖν V. 546.
 περιβάλλειν. περιβυλίεσθαι πλείονα I. 500. περιβαλεῖν, περιλαβεῖν conf. V. 562. VI. 381.
 περιγεγονότως VII. 406.
 περιγίνεσθαι, *incolumem servari* VI. 364.
 περίδειπνον, *coena funebris* II. 602.
 περιζήτησις VII. 395.
 περιθειοῦν IV. 374.
 περιθεῖν vox dubiae fidei IV. 374.
 περιίστασθαι, *fugere, devitare* V. 544. VI. 401. VII. 423. περιστηναί, περιστεῖλαι conf. V. 544.
 περίκειται, ἐπικείται, διάκειται etc. fortunae conjunctivi II. 592. V. 503.

περικρούεσθαι III. 342.
 περιλαμβάνειν. Vid. περιβάλλειν.
 περίοδος, *loquendi circuius* IV. 414.
 περιουσία. Vid. παρουσία.
 περιπέτεια τινος(?) IV. 401.
 περιπίπτειν (τῷ ἀντιχρίστῳ) VII. 428.
 περισπᾶν IV. 397.
 περίστας, *casus adversus* VII. 423.
 περιστέλλειν. πάντοθεν περιεστᾶλθαι VI. 366.
 περιστρέφεισθαι, *huc illuc se vertere* V. 504.
 περιτιθέναι, *περιτεθῆναι* prob. conf. V. 501.
 περιτὸς in bonam partem II. 603.
 περιτῆς, *περὶ τῆς* prob. conf. *ibid.*
 περιφάνεια (*ἐλέγχου et sim.*) *claritudo* VI. 359.
 Πέρσαι, *Chaldaei* I. 511.
 πεσσοί, *medicamenta foeminis data* V. 528.
 πετασθῆναι *inclinantis Graecitatis* V. 524.
 πέτεσθαι ὑψηλότερα, ἀπέραντα et *sim.* II. 617. IV. 406.
 πέτρα (ἡ), *fides Christiana vel Christus ipse* VI. 379.
 πηγύναι. παγῆναι dicuntur τὰ πτερὰ V. 507.
 πήλικα γράμματα (*Gal. vi. 11.*) IV. 382.
 πήρα mendicis propria II. 587. πήρα, πείρα, πήρωσις conf. *ibid.*
 πιστοῦν. ἐπιστάθῃ, ἐπιστεύθῃ prob. conf. VII. 395.
 πλαδᾶν τῇ τρυφῇ VII. 426.
 πλάνος (= πλάνης) *erro* IV. 377.
 πλάττειν, *μεταπλάττειν* (*filium*) conf. II. 622.
 πλατὺς γέλως II. 612.
 πλέκειν. Vid. πασάς.
 πλεονεκτεῖν τινα, *fraudare* II. 601.
 πλεονεκτεῖν, -εῖσθαι V. 516.
 πλεονέκτημα in bonam partem IV. 371.
 πλεονεκτήματα βιωτικά II. 559.
 πληγὴ falsa lectio pro πηγῇ I. 542.
 πληκτικῶς (πράως καὶ) III. 353.
 πληροῦν τὰς χεῖρας αὐτοῦ = *ιερεὺς γενέσθαι* IV. 400.

TOM. VII.

πλήττειν, *offendere* II. 599.
 πλύνειν οὐκίδεσι VII. 419. πλύνειν αὐτὸν μετὰ τινος *ibid.*
 πνεῖν de diabolo VII. 416.
 πνεῦμα, πᾶγμα conf. IV. 402.
 πνευματικός. Vid. πατρικός.
 πόθεν *eleganter repetitum* III. 339.
 πόθεν ὅτι vel πόθεν τοῦτο ὅτι II. 626. V. 526, 556. VI. 379. VII. 414, 417.
 ποιεῖν χρόνον VII. 388. οὐδὲν τοῦτο ποιεῖ, *nihil interest* V. 515. ποιεῖ *ellipsisin patitur* VII. 400. ποιείσθαι (*non ποιεῖν*) σημεῖον I. 501. λόγον V. 525. ποιείσθαι δεήσεις (1 Tim. ii. 1.) *facere* (*non fieri*) *preces* VI. 365.
 ποιούσθαι. πεποιωμένοις, *πεποιημένοις* conf. II. 580.
 πολιστής = οἰκιστής II. 577. πολιστής, πολίτης conf. *ibid.*
 πολίτης (ὁ) τινός, *popularis ejus* VII. 409.
 πολλάκις, *fortasse* II. 625. VII. 395.
 πολλοστός. Vid. πρόσ.
 πόλος, Παῦλος conf. V. 537.
 πολυπραγμανεῖν τινα in bonam partem VI. 398.
 πονεῖν, *πονείσθαι* conf. III. 344.
 πονηρὸς, *πορνικός* conf. II. 585.
 πόνος. Vid. τόνος.
 πορνευομένη γυνή II. 616.
 πορνικά ἄσματα II. 585. Vid. πορνός.
 πότε post περιμένειν V. 563. πότε τίνα *duplici interrogatione* VII. 405.
 πότος, τόπος conf. I. 545.
 ποῦ = πῶς VI. 405.
 πᾶγμα. τὰ πράγματα, *rerum publicarum status* II. 571. κατὰ πράγματος vel πραγμάτων, *rei propositae conveniens* VI. 362. Vid. γράμμα, πρόσταγμα.
 πραγματεύεσθαι mortem III. 358.
 πρακτικὴ de foemina impura(?) IV. 407.
 πράως φέρειν VII. 426. πράως, ῥᾶως conf. *ibid.*

πρεσβυτέρα, ὑστέρα conf. V. 532.
[Sententiam de hoc loco mutavi-
mus VI. 392.] πρεσβυτέρα (ἐπι-
στολή), tempore posterior VI. 392.
VII. 388.

πρὸ τοῦ, πρὸ τούτου conf. III. 335.
πὸ εὐ παθεῖν (non προεπαθεῖν)
VI. 381.

προάγειν τὴν σύγκρισιν IV. 370. προ-
άγειν, προσάγειν (in locutione τὸν
λόγον κατ' ἐρώτησιν προάγειν, et
sim.) conf. III. 347.

προαγωγὴς, προαγωγὸς VI. 400.
προαίρεσις, παραίρεσις conf.(?) III.
353.

προακροβολίζεσθαι II. 595.

προανακρούεσθαι III. 361.

προδιδόναι τί τινος I. 536.

προθήκαι aurifabrorum V. 520. VII.
424.

προῖεσθαι τι τινος I. 536.

προῖκα ἐπιδόουαι de sponsa V. 553.

προῖστασθαι, patrocinari VII. 400.

προστήσασθαι τινα, primum locum
ei deferre VII. 429. προῖστᾶσαι pro
προῖστῇ(?) VI. 364. Vid. παρίστα-
σθαι.

προλαμβάνειν. προληφθῆναι VII. 419.

προνοεῖν, προνοεῖσθαι V. 506.

προπίνειν τινὶ τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν
II. 585. προπίνειν, προτείνειν conf.
ibid.

πρὸς. πρὸς σωτηρίας, occasio salutis,
et sim. VII. 421. πρὸς τι, cum re-
spectu ad aliud quiddam (opp. τῷ
ἀπολύτως, ἀσυγκρίτως) VI. 396.
πρὸς τοῦτο, πρὸς τούτῳ (εἶναι, γί-
νεσθαι) utrumque probum IV. 400.
πρὸς, versus, tendens ad V. 545. et
in locutione πρὸς τὸ πολλοστὸν
μέρος V. 545. VI. 376. VII. 415.
πρὸς τίναν, prae quibusnam V. 565.
πρὸς ἐκείνην, ad illius typum I. 510.
πρὸς ἐμὲ ἔχεις τὴν ὀφειλήν, verba
juris solennia VI. 406. πρὸς, πα-
ρὸς conf. II. 595. [Lectionem χω-
ρὶς τοῦ πρὸς τι serius probavimus
VI. 396.]

προσάγειν τὸ πᾶν II. 564. προσάγεσθαι
τῷ θεῷ V. 532. προσάγεσθαι med.
attrahere V. 538, 549.

προσαράσσειν σκοπέλῳ VI. 389. Vid.
προσάρασσειν.

προσαφίναί, περιαφίναί (ἐλπίδας τινὶ)
VII. 403.

προσβάλλειν absolute pos. VII. 399.

προσδιδόναι (ἀδικούμενον) III. 341.

προσέχειν τινὶ ὡς τινι, certam opinio-
nem de eo habere VI. 362. προσ-
σχεῖν, προσχεῖν. De scriptura V.
523. VII. 397.

προσῆκει. ὡς προσῆκον ἦν I. 501.

προσηγλῶσθαι νόσῳ I. 527.

προσιέναι, precibus adire Deum IV.
418.

προσιεσθαι τινα, amice excipere (opp.
τῷ ἀποστρέφεσθαι) IV. 393. VI.
385.

προσίστασθαι τινι, nauseae esse, offen-
dere V. 521. proprio sensu VII.

401. προσστήναι V. 532. VII. 401.

προσκεῖσθαι, addi II. 577.

πρόσκλησις, πρόσκλησις conf. VI. 375.
προσλαμβάνειν auditorem I. 523. τὴν
κρίσιν τινος III. 344. [Adde Tom.
IX. p. 500 B.]

προσληπαίνειν V. 561.

προσπάθεια VII. 415. προσπάθεια,
συμπάθεια conf. I. 544.

προσράξαι, προσαράξαι intransit. VII.
409.

προσρίπτειν. προσερρίφθαι τινὶ I. 514.
de S. Scriptura I. 551.

πρόσταγμα, πᾶγμα conf. IV. 414.
V. 514.

προστιθέναι. προστεθῆναι (subaud. τι)
V. 517.

προστρέχειν τινὶ VI. 394.

προσφέρειν ὑπὲρ τῶν νεκρῶν II. 622.
προσφέρεσθαι τινι vel πρὸς τινα
V. 550. προσφέρεσθαι absolute,
agere ibid. Vid. προφέρειν.

προσφθεῖρειν (γυναικα), vitare, an
Graecum II. 584. προσφθεῖρεσθαι
(γυναικί), deperire II. 584. V. 562.
VII. 428.

προσχῶσαι, προχῶσαι (λιμένες) per metaph. II. 597, 599.

πρόσωπον, προσωπίον conf. II. 563.

προτιθέναι. προτιθείς, προτίθης conf. IV. 411.

προτρέπεσθαι passivum I. 544. προ-
τρεπόμενοι, προστρεπόμενοι conf.
IV. 388.

προτυπῶν. προτετυπῶσθαι ἀνωθεν IV.
392.

προφέρειν, exprobare II. 605. VII.

422. προσφ. προσφ. conf. ibid.

προφητεία, propheticō spirītū VI. 374.

πρωτοστάτης, προστάτης conf. I. 553.

πτερὰ = δίκτυα II. 618.

πτοεῖν. πτοοῦσι, ποιοῦσι conf. V. 568.

ἐπτόησε, ἐβόησε, ἐβοήθησε conf. I.

546.

πτύρειν, πτύρεσθαι V. 508.

πτῶξ. πτωκὸς δειλότερος I. 540. πτω-
κός, πτωχοῦ, πεπτωκός conf. ibid.

πτωχός, πτωχεύειν de animo pusillo
II. 625.

πυράργα instrumentum fabri aerarii
II. 569.

πυρακτοῦσθαι. πεπυρακτωμένον σίδη-
ρον II. 569.

πῶς. πῶς οὖν ἵνα II. 601. IV. 397.

καὶ πῶς... πῶς μὲν οὖν τὸ ἐναντίον

ἔστι; I. 505. πῶς per compend. ex

παραβάσεως (?) IV. 373. πῶς, πῶ

conf. VII. 390. Vid. οὕτω.

Parodia S. Scripturae IV. 410.

Paulus ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ

λαλοῦντα III. 331. non nisi He-

braeam linguam sciebat (?) VI. 382.

Neronis pincernam in religione

Christiana instituit VI. 390. Pau-

lus et Petrus non vere inter se dis-

sidebant IV. 372. Pauli Episto-

larum conscribendarum ordo V.

531.

Paulus Samosatenus notatur V. 536.

Discipuli ejus salso dicterio Judaei

appellantur VII. 394. [Cf. omnino

Tom. V. p. 252 A. εἰ δὲ ἕτερος ἡμῶν

Ἰουδαῖος ἀνακίπτει πάλιν, πρόσωπον

Χριστιανοῦ περιφέρων, Παῦλος ὁ
Σαμοσατεὺς λέγω.]

Persae apud Chrys. audiunt Orien-
tales fere omnes II. 601.

Pindarum imitatur Noster IV. 404.
VI. 378.

Plato, philosophorum coryphaeus, no-
tatur VI. 400. Platonem imitatur
Chrys. II. 606.

Plausus, risus et sim. inter concio-
nandum I. 527.

Positivus pro comparativo IV. 395.

Precari illotis manibus nefas erat VI.
385.

Proverbia. Ἀπὸ τοῦ ὄνυχος τὸν λέοντα

ἐπαινεῖν VI. 382. Κάιν βίος III. 341.

Κηροῦ ἀπαλώτερος II. 601. Κηφί-

νων ἀργότεροι II. 608. Οὐδὲ κώνωψ

εἰ πρὸς αὐτοὺς V. 516. Παθόντα

δρᾶσαι IV. 406. Παιζειν ἐν οὐ παι-

κτοῖς V. 535. Πρὸς τὴν σπάρτον τὸν

λίθον ἄγειν II. 613. Πτωκὸς δειλό-

τερος I. 540. Τοῖς οἰκείοις ἀλίσκεται

πτεροῖς II. 618. Vid. Dicta vul-

garia.

Pulchritudo corporis depingitur II.
606.

‘P.

ῥαθυμεῖν τιнос (ut εὐχῆς) VI. 397.

ῥάκια, ῥάκκια VI. 382.

ῥάμματα in re magica V. 546. ῥάμ-

ματα, περιάμματα conf. ibid.

ῥάως. Vid. πῶως.

ῥόα, ῥοὰ V. 507.

Ῥωμαῖος. οἱ Ῥωμαίων νόμοι (non οἱ

Ῥωμαῖοι νόμοι) V. 562.

Σ. S.

σαλπιστής, -ικτής, ιγκτής VII. 409.

Σαμάρδακοι (alii κόρδακες) scurrae IV.

410.

σημεῖα, scribendi compendia VII. 387.

σιμὸς II. 606.

Σινᾶ μεθερμηνεύεται Ἄγαρ (?) IV. 377.

σιωπᾶν. κατὰ τὸ σιωπώμενον, figura

Grammatices V. 567.

σκεῦη, σκευὴ prob. conf. V. 550.

σκηνή. οἱ ἐν ταῖς σκηναῖς insolenter
pro οἱ ἐν τῇ σκηνῇ VI. 366.
σκιαγραφία. Vid. σκιατροφία.
σκιατροφία pars mollitiei muliebris
IV. 403. VII. 425. σκιατροφία,
σκιαγραφία conf. IV. 403.
σκιρτᾶν, lascivire I. 526. σκιρτᾶν,
τρυφᾶν conf. ibid.
σκοτοδινία, σκοτόδιμος, σκότος δεινός
(vel δεινόν) conf. IV. 412. VII. 391.
σκότος, σκόπελος prob. conf. VI. 389.
σκότος δεινόν, σκοτόδιμος conf. VII.
391.
σκύλλειν. σκυλῆγτε, ἐκλυθῆτε conf.
VII. 402.
σκώμματα, στόματα prob. conf. V. 575.
Σουμανίτις. De scriptura hujus voc.
I. 541.
σπαθᾶν τὴν οὐσίαν IV. 394.
Σπανία, Ἰσπανία, Ἰσπ. I. 549.
σπαράττειν, concutere VI. 398. σπα-
ράττειν, εἰσπράττειν conf. ibid.
σπάργος (ῆ). Vid. Proserbia.
σπεύδειν vel σπουδάζειν intrusum(?)
II. 611.
στάσις V. 525.
σταυροῦσθαι. ἐσταυρῶσθαι τῷ Χριστῷ
VII. 397. πάντοθεν ἐσταυρωμένος
II. 595. ἐσταυρωμένος, ἐστερημένος
conf. ibid.
στενάζειν. Forma aoristi ἐστέναζον(?)
V. 535, 582.
στενότερος, στενώτερος V. 570.
στενοῦσθαι. ἐστενωμένος VI. 402.
στέργειν, contentum esse VI. 387.
στεφανοῦσθαι = ἀγύλλεσθαι II. 572.
στήκω, ἐστήκω conf. I. 516. Vid. πα-
ραστήκω.
στήφος = τάξις I. 530.
στόμα, ὄμμα, σῶμα conf. VI. 372.
Vid. σῶμα, σκῶμα.
στρατεύειν, militare facere V. 565.
στρατεύεσθαι ἐν τοῖς βασιλείοις V.
580.
στρατιά, comitatus aulicus V. 510.
στρατιότης, aulicus V. 543. Ei ascri-
bitur ἀξία, ἐξουσία, ἀρχή etc. VII.
407.

στρέφειν (συνεχῶς) παρ' ἑαυτῷ II.
581.
στῦλος. Vid. τύλος.
Συβαριτικός. Vid. τράπεζα.
συγγένεια. Vid. εὐγένεια.
συγκρατεῖν vocab. non plane damnan-
dum V. 537. VII. 393.
συγκροτεῖν, augere, confirmare I. 536.
συγκροτεῖν, συγκρατεῖν conf. I. 539.
II. 608.
συγχεῖν. συγχέουσα, συνέχουσα conf.
VI. 359.
συγχωρῆσαι intrusum IV. 392.
συλλαβεῖν στόμα morienti V. 517.
συνελαβον, corripuerunt(?) VII. 409.
τὰ ὄμματα συνελημμένους(?) VI. 372.
τὸ στόμα συνεληφθαι ibid.
συμβαλεῖν στόμα V. 517.
συμβολαία, deposita(?) IV. 386.
συμβουλή, συμβολή conf. (?) II. 624.
σύμμετρος, ἡμέτερος conf. I. 525.
συμποδίζεσθαι, irretiri IV. 406.
συμφεβεῖσθαι γυναικὶ V. 562.
συμφορεῖσθαι ὁμοῦ VII. 422. συμ-
φορῆται, -φύρηται, -φέρηται conf.
ibid.
συμφράττεσθαι, constipari VI. 391.
συμφελλίζειν (παιδίῳ) II. 610.
συνάγειν = συλλέγειν VII. 414. (= συγ-
κροτεῖν) ἑαυτοὺς ibid. Vid. συναλ-
γεῖν.
συναιρεῖν. συνέλειν τὰ προκείμενα IV.
374. συνέλειν στόμα morienti V.
517.
συναλγεῖν, συνάγειν conf. V. 552.
συναλέκεσθαι dicitur ὁ οὐρανός V.
568.
συναρπαγῆς (ἀπὸ) I. 533.
συνδιασώζειν VI. 402.
συνδρομὴν (κατὰ) I. 510. II. 573.
συνδυάζειν VI. 402. συνδυάζοντας,
συνδιαζώντας conf. ibid.
συνεδρεῖν de presbyteris II. 624.
VI. 375.
συνειδέται. συνειδῆ, συνίδῃ (ἑαυτῷ)
prob. conf. II. 627.
συνειδός. ἔχειν τὸ σ. πρὸς τινα VII.
397.

συνελαύνειν. συνήλασεν, οὖν ἤλασεν
prob. conf. II. 576.

συνεπίσκοποι V. 501.

συνέχεια. συνήθεια conf. I. 527.

συνέχειν. Vid. συγχεῖν.

συνεχῶς, *continua serie* II. 606.

συνήθεια. Vid. συνέχεια.

συνίστασθαι. συστήναι, στήναι conf.
II. 611.

συντρέχειν τῷ λόγῳ I. 510. II. 573.

σύρειν. σύρεται ποταμὸς V. 571. σε-

συρμένος, *sordidus, abjectus* I. 548.

[ubi pro Tom. X. p. 657 A. corri-
gendum Tom. VII. p. 657 A.]

Σύρος, κύριος conf. VII. 417.

Συροφονίσις forma Chrysostomica
IV. 419.

συστρέφειν. πάντοθεν συσστράφθαι
VI. 377. συστραφῆναι, συστρέψαι
ἑαυτὸν V. 579. συσστραμμένως λέ-
γειν IV. 376.

σφάττειν. σφαττόμενος de animo ad
necem parato IV. 382. σφαγείς,
σφραγίσας conf. IV. 390.

σφόδρα γε, οὐ γάρ; ironicum V. 564.

σφόδρα, σφοδρὰ conf. I. 523. σφό-
δρα, σφοδρᾷ VI. 372.

σφραγίς militaris I. 514. III. 337.

σχοινία, *retia* VI. 401.

σχολῇ γ' ἂν constr. cum fut. IV. 414.

σχολῇ γούν V. 523.

σῶμα, στόμα prob. conf. V. 563.

σωματικόν, πνευματικόν prob. conf.
V. 552. [σῶμα, πνεῦμα conf. Tom.
XI. p. 84 F.]

Scholia in margine librorum IV. 375,
384.

Sciagraphia apud antiquos V. 520.
VII. 405.

Scripturae verba ante expositionem
eorum supplenda III. 334. V. 508,
534. VI. 358, 394.

Scythae Hamaxobii et Nomades III.
349.

Sex millium canon(?) VI. 388.

Socratis dictum de uxore sua II.
601.

Solon notatur I. 506. VI. 399.

Syrus interpres appellatur III. 336.
VII. 417.

T.

τάξις quid sit II. 561. VII. 397. *ordo
hierarchica* VI. 380.

ταριχεύεσθαι per inetaph. II. 602.
VII. 389.

τέλος, *tandem* VII. 397. τὰ τέλη, *finis
bonorum et malorum* III. 334. [Sic
Tom. XI. p. 342 D. οἱ τὴν ἡδονὴν
ὀριζόμενοι τέλος εἶναι. Hodie vero
τὰ τέλη de *epitui vitae* intelligere
malimus. Sic Tom. XI. p. 631 F.
ἐκάστον εὐχομένου τέλος τοιοῦτον
λαβεῖν.]

τερατωδία, —δεία II. 622.

τέχνην ποιείσθαι τι V. 506.

τήκω. τήξει, ἤψει prob. conf. IV. 418.

τιθέναι = ἐντιθέναι VI. 378. μέγα τι-
θέναι (*usitatus τίθεσθαι*) III. 346.

[Cf. Tom. XI. p. 563 A. σημείον
τίθησι τοῦτο.] θέναι, in *scriptis* po-
nere I. 532. τίθεσθαι τινι, *adstipula-
ri* V. 580. τίθεσθαι τὰς ψήφους
VII. 392. θέσθαι ἀρχὴν VII. 402.
θέσθαι, ἀποθέσθαι, ὑποθέσθαι (τὴν
ἀρχὴν) conf. V. 536. τίθεσθαι, συν-
τίθεσθαι (τινι) conf. V. 580.

τιμᾶν, *colere* (τάληθες et sim.) I. 507.
τιμᾶσαι (*aestimas*), τιμᾶς (*honoras*)
conf. III. 346. [Tom. VII. p. 736 E.
τιμᾶσαι pro τιμᾶ a nobis editum.]

τινύναι (non τίνυσθαι) δίκην VI. 369.
τίς. τί; III. 348. V. 507. καὶ τί; III.

348. VI. 381. τί γάρ; formula
Nostro minus usitata II. 588. τί
(= πῶς) καλὸς et sim. II. 608. V.
570. VII. 390. τί ἄλλο ἢ VII. 400.
τίνες ἐσόμεθα = τί πεισόμεθα VII.
391.

τίτση. De accentu hujus voc. V. 578.

τίτου, τοῦτου conf. IV. 392.

τοιοῦτος (= οὗτος) μέγας et sim. I.
509.

τοιχωρύχοι, —ωρύκται, —ορύκται conf.
II. 583.

τόνος, πόνος conf. I. 535. τόνου in plur. *ibid.*
 τόπος. Vid. πότος.
 τορεύω, τορνεύω conf. IV. 412.
 τότε, τό τε conf. VII. 410.
 τουτέστι respondet τῷ, τί ἐστι; III. 335.
 τράπεζα Συβαριτικῇ III. 354. τράπεζαν θείναι IV. 396.
 τρέπεσθαι med. in *fugam vertere* VI. 394. τραπέντος τοῦ καρποῦ II. 620.
 τρέχειν. Vid. ἀγών.
 τριγυρία, θριγκία conf. IV. 395. [Cf. nos ad Jerem. xlix. 3.]
 τριττὸν, περιττὸν conf. VII. 392.
 τρίχινος, τρύχινος conf. IV. 404.
 τροπαὶ ἐτήσιοι V. 565. VI. 377.
 τρόπος, τροπὸς III. 356. τρόποι, προδιμοres VI. 398. ἐν τρόπῳ τινός, quodammodo (?) VI. 389. τρόπος, τόπος conf. V. 581.
 τροφή. ἡ τῶν ἀναγκαίων τροφή II. 583. [Errorem nostrum agnovimus VI. 374.] τροφαὶ, τροπαὶ conf. V. 565.
 τρύφος ἄρτου V. 574.
 τύλοι, στῦλοι conf. V. 546. VII. 398.
 τυποῦν, praescribere, sancire II. 608.
 τυραννίς. Metathesis in hoc voc. IV. 413. VI. 376.
 Tiberius Imp. Christum in numerum deorum referre voluit III. 363.
 Tituli sepulchrales III. 359. VII. 479.
 Titus in Act. Apost. sub nomine Justi memoratur VI. 392.

T. V.

ὑβρίζεσθαι semper passivum II. 612.
 ὑβρικῶς non Graecum VI. 386.
 ὑβρις, increpatio asperior VII. 418.
 ὕελος. Vid. ὄστρακον.
 ὕλη subintelligitur II. 590. VI. 366.
 ὕλοκοπεῖν vox suspecta II. 596.
 ὑπάγεσθαι, per fraudem seducere V. 522.
 ὑπακοή, ὑπακούειν. Vid. ὑπηγεῖν.
 ὑπαναγινώσκειν, praelegere II. 616.

ὑπέρ, περί (τινος εὐχεσθαι) conf. I. 532.
 ὑπεραντλείσθαι, περιαντλείσθαι conf. V. 560.
 ὑπερασπίζειν τὴν χεῖρα (?) VI. 387.
 ὑπερβαίνειν ἐντολήν quid sit I. 519. [Aptissimus est locus Tom. X. p. 718 C. καὶ γὰρ ὁ πορνεύων καὶ ὁ παρθενεύων ἀμφοτέροι τοῦ νόμου τὰ μέτρα ἐξέβησαν . . . ἀλλ' ὁ μὲν παραβὰς, ὁ δὲ ὑπερβὰς τὸν νόμον.]
 ὑπερβολὴν ἔχειν, superare posse I. 532.
 ὑπερβρέχειν in falsa lectione V. 509.
 ὑπερμαζᾶν = ὑπερτρυφᾶν IV. 407.
 ὑπερσυντελικῶς, plusquam perfecte V. 545.
 ὑπηγεῖν de populo sacerdotibus succinente vel respondente II. 616.
 ὑπιδέσθαι, vereri, suspicari I. 519. ὑπείδετο, ὑφείδετο, ἐφείδετο conf. *ibid.*
 ὕπνος, mors V. 526. ὕπνοι rarius in plurali I. 544.
 ὑπὸ νόμοις et sim. VII. 418.
 ὑποβάθρα, fundamentum V. 577.
 ὑποδύεσθαι, subuculam induere (?) VII. 412.
 ὑποκατήγορος non Graecum I. 523.
 ὑπόκρισις, pronuntiatio II. 612.
 ὑπόληψις, existimatio VII. 416.
 ὑποστρέψαι, redire facere V. 518.
 ὑποσύρειν, ὑπορύττειν conf. I. 540. II. 564.
 ὑποτάττειν absolute pos. II. 608.
 ὑποτίμνεσθαι passivum (?) V. 502.
 ὑποτιθέναι. ὑποθέσθαι per ἀκυρολογίαν pro ὑποθεῖναι I. 530.
 ὑποτυπώσει (ὡς ἐν) V. 511.
 ὑποφαίνειν (non ὑφαίνειν) ἐλπίδας I. 539.
 ὑποφήτης, προφήτης conf. VII. 390.
 ὑποψάλλειν. Vid. ὑπηγεῖν.
 ὑποπιιάζειν, ὑποπιᾶζειν, ὑποπιέζειν conf. II. 598. [Cf. Var. Lect. ad Tom. XII. p. 309 B.]
 ὕφαιμος (βλεφαρίς) II. 620.
 ὑφαίνειν. Usus hujus voc. late patet II. 624. ὑφαίνειν οἰκοδομήν, στεγὴν, κιβωτὸν et sim. V. 569. Vid. ὑποφαίνειν.

ἰφύειναι τῆς ὀργῆς et sim. V. 574.
 ἰφίστασθαι, *sustinere* V. 561.
 ἰφορᾶσθαι, *respicere* I. 537.
 ἰφορμεῖν, *offendere, scrupulum injicere*
 III. 330. IV. 371.
 ἰψος. ἀφ' ὑψους φέρεσθαι V. 507.

Vocativus in ἦ a nominativo in ἡς
 II. 611. V. 549.

Φ. PH.

φαίνεται, φέρεται conf. II. 565.
 φάλαγγα, φλόγα conf. III. 362.
 φανώτατος, φανώτατος I. 529.
 φαντάζεσθαι. Vid. φημί.
 φαντασιουῖσθαι V. 527.
 φάρος et κάλυμμα (vel καλύπτρα) ves-
 tis muliebris VI. 367.
 πατρία forma legitima I. 554. II. 607.
 φείδεσθαι. Vid. ἐπιδέσθαι.
 φελόνη, φελώνη VI. 390.
 φέρειν τινα, *mores ejus perpeti* I. 542.
 [Sic Tom. X. p. 723 E. δι' ὧν ἀλλή-
 λους φέρετε.] φέρεσθαι, *induci* II.
 565. φέρεται (*infertur*) κόλασις et
 sim. II. 600. ποῦ vel ποῖ φέρῃ; II.
 589. III. 365. φέρεται, φαίνεται
 conf. II. 565.
 φεύγειν. Vid. φύρειν.
 φημί. φησι objectionem diluentis VI.
 359. VII. 400. μηδὲ φῆς (pro φή-
 σης) V. 533. φησι, φασὶ conf. V.
 514. φησι, φύσεως conf. IV. 410.
 φασὶν, φαντάζονται prob. conf. V.
 566.
 φθίνεσθαι non Graecum VII. 391.
 φθονεῖν εὐδοκιμοῦντα(?) III. 365. [φθ.
 εὐδοκιμοῦντι legitur Tom. IX. p.
 680 D.]
 φθόνος, φόνος conf. II. 572.
 φθορά, *stiprum* IV. 386.
 φιλανθρωπεύεσθαι τινα VI. 407.
 φιλεῖν, ὀφείλειν conf. II. 611.
 φιλικός. τὰ φιλικὰ (subaudi συμπό-
 ρια) VI. 379.
 φιλιππίσιοι, Μιλήσιοι conf. I. 500.
 φιλοπονία, φιλοπτωχία conf. IV. 386.
 φιλοσοφία male pro φιλία I. 542.

φιλοσοφροσύνη (sic) mendum pro φι-
 λοφροσύνη VI. 404.
 φιλοτιμία, *honor* VI. 390.
 φίλτρον τὸ παρά τινος I. 516. τὸ πρὸς
 τινα V. 500.
 φλόξ. Vid. φάλαγξ.
 φονᾶν, φθονεῖν conf. I. 505. φονών-
 των, φωνούτων IV. 373.
 φορὰ ψευδοπροφητῶν et sim. II. 605.
 IV. 384. φορὰ, διαφορά, διαφθορά
 conf. ibid. φορὰ, εἰσφορά conf. I.
 529.
 φορτικός de persona VI. 364.
 φράττεσθαι, φρυάττεσθαι conf. I. 504.
 φρονεῖν μέγα (absente ἐφ') ἐάντῳ IV.
 381.
 φρονηματιᾶν VII. 424.
 φρυάττεσθαι. Vid. φράττεσθαι.
 φύλακες, *Custodes* (apud Plat. in Re-
 pub.) II. 567.
 φύρειν τὸν λόγον, *rationes conturbare*
 II. 581. φύρειν, φυγεῖν conf. ibid.
 φυσικά, φύσει conf. I. 539.
 φύσις. φύσιν (non τὴν φ.) ἔχειν II.
 607. VII. 407. Vid. φημί.
 φῶς. Lusus in hoc vocab.(?) V. 509.
 φωσσάτον = τάφρος IV. 418.

Philosophi Graeci. De iis eorumque
 scholis omnia miscet Chrys. IV.
 384. Vid. *Athei*.

Χ. CH.

χαίρω τὸν θάνατον(?) V. 517.
 χαλὰν τινα, *remissum facere* III. 348.
 χαλῶν, καλῶν conf. ibid.
 χαμαιτυπείων, -πιῶν V. 482.
 χαράττειν, *ezprungere*(?) V. 540.
 χάρις, χαρὰ conf. V. 526.
 Χαρμὶ (δ) I. 546. IV. 392. V. 569.
 Χαρμὶ, Ἀχὰρ conf. I. 546.
 χέειν. Forma aor. pass. ἐχέθην pro
 ἐχύθην VII. 426.
 χεῖρ. ἄμφω τὸ χεῖρε V. 502. χεῖρες,
 χειρίδες prob. conf. VI. 367.
 χειροῦσθαι (ζῶον), *cicur facere* II. 617.
 χλαῖς vestis virilis VI. 367.
 χοίρους, χείρους conf. V. 523.

χορεύειν μετὰ ἀγγέλων VII. 424.
 χρᾶν, *responso edere* II. 604. VII.
 418. ἔχρα, ἐκέχρητο conf. II. 604.
 χρῆ, κίχρη, χρηματίζει conf. VII.
 418.
 χρᾶσθαι, *mutuo sumere* V. 554. χρῆ-
 σασθαι τινι *locutio erotica* V. 533.
 κεχρησθαι cum adverb. I. 550. II.
 581. κέχρησαι, κέκτησαι conf. VI.
 387.
 χρεία. τῆς χρείας εἶναι I. 545. V. 543.
 573. VII. 428. πρὸς χρείαν, *ad re-*
quisita naturae VI. 373.
 χρή. ἀλλὰ χρή καὶ τὴν τῶν πραγμάτων
 [παρέχειν] ἀπόδειξιν III. 367.
 χρήσις vocab. eroticum V. 533.
 χρηστός. Vid. Χριστός.
 χριστέμπορος V. 564.
 Χριστιανός (ὁ) nomen honorificum I.
 510.
 Χριστός, χρηστός conf. I. 526.
 χρυσίον, *numus aureus* II. 620. V. 520.
 τὰ χρυσία = τὰ διδραχμα(?) VI. 374.
 χρυσίον, χρύσινος conf. V. 520.
 χρυσοῦς, *numus aureus* IV. 416. χρυσή
 πλάτανος, *fabula Persica* V. 542.
 χύμα (τῶν λόγων) IV. 405.

Chrysostomus (S. Joannes). Ejus-
 dem loci S. Scripturae diversas
 lectiones citat I. 514, 541. II. 593.
 VI. 380. loca quaedam aliter ac
 nunc leguntur constanter citat II.
 583, 593. loca quae non exstant
 citat VI. 380. VII. 411, 413, 427.
 alium prophetam vel librum pro
 alio nominat I. 504, 529. VI. 384.
 Esaiæ locum deperditis scriptis
 ascribit II. 575. alium locum cum
 alio confundit I. 540. II. 592, 593.
 ["Sed unde arripuit Chrys. τὸ τι-
 μήν? Scilicet ex loco simili 1 Pet.
 iii. 7. ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ
 γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν. Sae-
 pius enim Chrys. Petrum cum
 Paulo, Matthaeum cum Luca, et
 alios cum aliis confundit." *Mat-*
thaei ad 1 Cor. vii. 3.] III. 347.

V. 537, 538, 568. VI. 370. VII.
 403, 417, 421, 428. Chrys. in com-
 mentariis suis conficiendis antiqui-
 orum (et quidem inter se discre-
 pantium VII. 410.) N. T. interpre-
 tum opera usus est I. 518. in
 commentando versiculos aliquos
 praeterit IV. 375. Chrys. circa
 historiam sacram memoria lapsus
 est II. 559. III. 356. IV. 396. V.
 499. in temporum computatione
 peccat VII. 402. circa historiam
 sui temporis vera falsis miscet V.
 527sq. circa poetarum Graecorum
 fabulas errat VI. 400. Chrys. li-
 brum suum de Virginitate nominat
 II. 594. libellum de Mutatione
 Nominum memorat IV. 371. lo-
 cum quendam de Caritate appellat
 VII. 396. Chrys. inchoatam sen-
 tentiam subito abruptit VI. 398.
 VII. 423. duas res dicendas pro-
 ponit, sed prae impetu orationis
 alteram memorare omittit V. 581.
 VII. 402, 406, 407. Chrys. humi-
 liter de se loquitur VII. 402. com-
 parationibus a rebus puerilibus
 ductis delectatur II. 561. [Exem-
 plis adde Tom. IX. p. 628 D.]
 medicos in exemplum trahere amat
 VII. 396. e Graecis scriptoribus
 inprimis Demosthenem exprimit.
 Vid. *Demosthenes*.

Ψ.

ψεύσασθαι τὴν ἀλήθειαν VI. 374.
 ψιλὰ πράγματα V. 518. [Adde Tom.
 XII. pp. 51 B. 282 A.]
 ψύα, ψόα, ψόα V. 548.
 ψύξις I. 548. ψύξις, ψυχή conf. ibid.
 ψύχειν, *refrigerare* VII. 393. ψύχειν
 τὴν ἀγάπην V. 508.
 ψυχή. ἀπὸ ψυχῆς, ex indole II. 617.
 οὐδεὶς ψυχή enallage non ferenda
 V. 508.
 ψυχορραγεῖν, *animam agere* II. 564.
 ψυχρὸν, ψυχροῦ (ποτήριον) conf. VII.
 427.

Ω.
 ὠδίνειν (ἐπιθυμίαν et sim.) I. 549. II.
 583.
 ὠθεῖν ἐπὶ κεφαλὴν II. 617.
 ὠραῖζεσθαι τινι, se efferre V. 578.
 ὥς ἔτι pro ἕως ἔτι V. 562. ὥς, ὥσπερ
 etc. seq. praepositione, constructio

peculiaris I. 519. (p. 582 D.) II.
 592. ὥς abest in locutione οὐ βλέ-
 πει τοὺς ἀνθρώπους ἀνθρώπους et
 sim. I. 540. II. 580. VI. 373. Vid.
 ἄτε.
 ὥστε, ὥς τε conf. VII. 423.
 ὠφέλεια. Vid. ἀφέλεια.

LOCA CHRYSOSTOMI

QUAE OBITER IN ANNOTATIONIBUS EMENDANTUR AUT
 ILLUSTRANTUR.

Tom. I. p. 20 E. I. 523	Tom. III. p. 578 A. IV. 412
— 164 A. VII. 389	— 613 C. I. 508
— 236 A. V. 564	— 667 A. II. 562
— 247 D. II. 585	— 688 D. VII. 427
— 270 D. II. 594	Tom. IV. p. 32 C. I. 519
— 312 E. II. 597	— 140 A. V. 574
— 345 B. V. 530	— 201 B. II. 565
— 412 B. I. 509	— 592 C. I. 525
— 699 D. I. 535	— 594 C. I. 525
— 713 B. II. 602	Tom. V. p. 11 E. II. 565
— 748 B. II. 577	— 101 C. V. 522
— 753 C. VII. 389	— 107 A. II. 586
— 791 D. IV. 400	— 182 B. I. 540
Tom. II. p. 29 B. V. 502	— 192 C. I. 534
— 139 B. I. 525	— 333 A. III. 352
— 214 D. V. 574	— 334 A. I. 520
— 323 E. V. 578	— 514 A. II. 590
— 339 A. II. 566	Tom. VI. p. 3 D. I. 520
— 487 C. II. 612	— 19 B. I. 522
— 560 D. III. 361	— 60 B. VI. 362
— 673 A. I. 531	— 143 D. II. 590
— 722 A. III. 344	— 154 D. I. 532
— 760 D. II. 562	Tom. VII. p. 3 B. VI. 370
— 774 A. I. 545	— 125 B. II. 696
Tom. III. p. 165 D. V. 572	— 259 D. II. 607
— 200 A. II. 585	— 362 C. IV. 410
— 226 E. IV. 403	— 377 C. II. 590
— 276 E. II. 606	— 386 D. V. 517
— 356 D. I. 501	— 698 D. VII. 410
— 447 B. I. 519	— 775 B. III. 347
— 555 B. II. 563	— 794 B. II. 611

TOM. VII.

3 R

Tom. VII. p. 819 D III. 348	Tom. IX. p. 87 A I. 503
Tom. VIII. p. 23 B II. 585	— 154 A I. 532
— 75 A V. 578	— 181 C II. 565
— 102 D II. 608	— 208 A IV. 396
— 113 A I. 551	— 221 D II. 565
— 182 D VI. 365	— 320 D IV. 402
— 204 E I. 508	Tom. X. p. 145 D V. 537
— 215 B I. 535	— 353 C VI. 357
— 324 E V. 546	— 406 C IV. 407
— 328 E V. 557	— 414 D I. 553
— 337 C I. 506	Tom. XI. p. 180 B III. 366
— 376 D I. 532	— 187 C V. 501
— 395 C I. 522	— 192 A III. 340
— 397 A V. 560	— 533 C VII. 396
— 399 C IV. 401	Tom. XII. p. 265 B III. 335
— 523 B I. 546. VI. 406	— 391 A I. 531

Achilles Tat. p. 20, 1. Ed. <i>Jacobs</i> II. 611
Alciphron III. 59 I. 508
Athenaeus XIII. p. 607 D II. 624
Basil. (S.) M. Tom. I. p. 23 D VII. 399
— — — p. 112 B VII. 401
— — — Tom. II. p. 44 D II. 580
— — — p. 1065 A IV. 409
— — — Tom. III. p. 86 D III. 342
Chariton I. 3 II. 620
— — IV. 2 IV. 403
Clemens Alex. Paedag. p. 118. Ed. <i>Potter</i> I. 522
Dio Chrysost. p. 592, 20 II. 606
Etymol. M. p. 700, 18 VII. 401
Euseb. Hist. Eccles. IV. 15 IV. 403
Gregor. Nyss. Tom. III. p. 198 B II. 607
Joseph. Antiq. VII. 10, 5 VII. 462
Lucian. de Meroede cond. 28 I. 549
Philo. Legis Alleg. I. 31 II. 582
— — — I. 32 II. 603
Plutarch. Tom. II. p. 168 D IV. 374
[Pseudo-] Chrysost. Orat. V. Ed. <i>Becker</i> . p. 8 II. 619

INDEX III.

RERUM MEMORABILIORUM.

Ex Ind. Rom. Ant.
[Conf. ed. Guic. Ant. Rom. 1797]

A.

- AARONIS sacerdotium minus sacerdotio Melchisedech VII. 157-9.
- Abnegatio saecularium est virtutis augmentum VI. 304.
- Abrahami verum semen quodnam sit I. 275. ejus fides nostrae fidei typus est I. 130. ejus encomia II. 321-2. humilitas II. 9, 10. fides et virtus in omnibus gestis ejus II. 42. constantia et fortitudo II. 47. vita et historia celebratur IV. 328. magna fides VII. 278-281. Abrahamus quomodo contra spem in spem crediderit I. 118. filium mactasse dicitur quia mactare voluit I. 147. hospitalitate claruit I. 470. in omnibus omnino se recte et secundum Dei voluntatem gessit II. 443. cum Persis dimicavit II. 321.
- Abstinencia a pravis operibus non laudanda nisi bona opera exerceantur V. 64.
- Abundantia et egestas ad multa mala facienda inducunt V. 160.
- Accinctum esse est vigilantis animae IV. 348.
- Achaicus ad Paulum a Corinthiis missus II. 3.
- Acrimonia utendum sicubi opus sit IV. 1.
- Adagia. Vid. *Proverbia*.
- Adamus ante peccatum angelis similis, purus et inculpatus erat II. 203. quomodo in peccatum inciderit II. 48. Adamo quatenus res fraudi fuerint V. 347. Adami conscientia peccati sui VII. 351.
- Adjuratio per Christum hodie neminem movet; olim non ita V. 436. Adjurationis formulae: *Ita Christianus moriaris*, et sim. *ibid.* Adjuratio horrenda: *Ita Christum videas in die judicii*! V. 437.
- Admonitio terrorem et pudorem incutiens bona II. 205-6.
- Adolescentes, qui formam turpiter vendebant apud Antiochenos, frequentes erant II. 430.
- Adoptio, penes Judaeos verbum tantum, sine re; penes nos, purgatio per baptismum et Spiritus donum I. 229.
- Adorare Jesum Christum gloria est V. 79.
- Adulteri misera conditio II. 268.
- Adulterium est gravius latrocinio V. 369. quid vere sit V. 370.
- Aedes columnis et lapidibus pretiosis ornatae IV. 123. divitum describuntur IV. 210. Aedium ornatus nimius V. 117, 118.
- Aegyptii iracundi et immites V. 450.
- Aemulatio bona quatenus II. 384.
- Aerumnae cum Dei laude ferendae I. 139, 140. pro Christo acceptae consolationem afferunt III. 271, 272. magnos pariunt fructus III. 273. Aerumnas perferendo bravia acquiruntur III. 294. Aerumnâ et tribulatio est vinculum

- caritatis V. 167. Aerumnae Christianis necessariae V. 168. non aegre ferendae IV. 191. quomodo ferendae VI. 323. non quaerendae, nec in eis manendum, si sint qui solvant IV. 193. quae secundum Christum sunt gaudium habent V. 111. quomodo repellendae IV. 357. Aerumnis et tentationibus expers non erit qui virtutis viam capessit VI. 236.
- Aesculapio jubet gallum sacrificari Socrates I. 40.
- Aeterni cruciatus praesentes poenas quantum superent III. 115. Aeternorum bonorum amissio quot lachrymis digna VII. 263-4.
- Affinitas et cognatio Christianorum per Spiritum sunt I. 345.
- Afflictionis bona III. 14. Afflictiones quomodo leves efficiantur III. 110. Afflictione deliciae turbantur et avolant V. 418. Vid. *Aerumnae*.
- Alacritate opus est ut exsuscites gratiam Dei VI. 166, 167.
- Alexander Magnus tertius decimus Deus declaratur a senatu Romano III. 274. ejus gesta praeclara V. 325, 326.
- Altercationis vitandae modus V. 432.
- Alteri fac quod tibi fieri velis, ut in vulgi ore ferebatur III. 191.
- Altum sapere post peccatum gravius est ipso peccato I. 54.
- Amanferm qui non redamat ipsis feris inferior est III. 282.
- Amaritudo tollenda, ne tristitia afficiatur Spiritus Sanctus IV. 262. Amaritudinis intolerabile vitium IV. 255.
- Amarulentia irae et indignationis radix est IV. 257.
- Amasii munditiae corporali student VI. 74.
- Ambitio quam insatiabilis, quanta cupiditate inflammetur II. 484. Ambitio et amor imperii Ecclesiam dividit IV. 222-4.
- Ambitiosus ea quibus se ornari putat, etiamsi aliis sint noxia, ad vanam gloriam retinet II. 228.
- Amentiam pariunt divitiae V. 117.
- Amicitiarum varia genera V. 177. Amicitiae Christianae exempla V. 333. Amicitiam formido et proditionis opinio maxime solvunt VI. 167. Amicitia vera quae VII. 344.
- Amicus fidelis verum medicamentum vitae V. 333. verus ipsa luce desiderabilior V. 334.
- Amor erga Deum non verbis tantum sed re etiam demonstrandus III. 314. Amorem Dei reliqua omnia sequuntur I. 254. Amoris vis in natura delitescens IV. 299. ab amore omnia pariuntur VI. 295. Amoris vis IV. 171. ejus vinculis nihil magis tyrannicum IV. 260. Amor germanus et sincerus multi est laboris V. 316. Amoris spiritualis quanta sit violentia V. 12. Amoris proprii pestis caritatem quae lata est comprimit VI. 223. Amor principatus ex arrogantia paritur V. 446. Amor humanus invidia et livore plenus est I. 389.
- Amor pecuniae exagitat V. 116. ingens describitur VI. 226. quantum malum VII. 189.
- Amplias Paulo dilectus I. 476.
- Anathema quid sit I. 267.
- Anaxyrides seu braccae V. 179.
- Ancillam verberare probrum infert viro II. 322. Ancillae cujusdam historia V. 436-7. Ancillae quomodo castigandae IV. 268-70.
- Androgeos Minois filius, cum in lucta vicisset Athenis, occisus fuit VI. 310.
- Andronicus et Junia cognati et captivi Pauli dicuntur I. 475. insignes inter apostolos I. 475-6.
- Angelis superior factus est homo V. 223. Angelis et archangelis honore praeponitur homo, quomodo IV. 129. Angelus unicuique no-

- strum assidet VII. 182. Angeli custodes V. 207. Angelorum ministerium pro salute hominum VII. 35. Angeli electi quinam sint VI. 140.
- Angusta via quanam VI. 321.
- Anima quanam vere mortua sit III. 80. Anima patiens quae II. 405. Anima quomodo curanda II. 445. Anima malum imprecante nihil sceleratius III. 73. Anima turbata aliud pro alio videt IV. 15, 16. Christiana quam aliena sit a superbia V. 55. armis caritatis munita, in tuto posita est V. 413. infirma omnia inquinat VI. 289. immunda omnia esse immunda putat VI. 290. quae honorem et gloriam hujus saeculi quaerit, non videbit regnum coelorum VI. 281-2. in anima immisericordi non manet Deus V. 432. Anima generosa opus est ad fidem recte adhibendam VII. 248. Anima puniendi quae VII. 89.
- Animae quanta cura habenda I. 323. Animae justorum in aetatis flore sunt semper I. 152. Animae utilia sunt quae pauperibus in testamentis dantur I. 324. Animae nihil aequiparandum II. 30. Animae vita quae sit III. 79. pulchritudo est temperantia et justitia: sanitas ejus est fortitudo et prudentia IV. 362. angelicae est honorem contemnere VI. 279-80. vigilantis est accinctum esse IV. 348. operatio est incorporea V. 177. mors est horrenda et terribilis IV. 282. immunditiam aversatur Deus, non corporis sordes VI. 219. ebrietas est vitium V. 412. morbi morbis corporis peiores VII. 189. felicitas in coelo, non in terra est VII. 85-6.
- Animam nostram, post Deum primam, amare debemus I. 155. Animam excaecant deliciae II. 504.
- piam nihil perturbare potest V. 140. philosophicam nihil laedere potest V. 29. turpem faciunt divitiae V. 248. Animam et salutem suam despicit qui pecuniam amat VII. 235. Animam a sordibus non purgabant sacrificia vetera VII. 186.
- Animi fidelis est non dubitare VI. 288. Animum dantis, non donum, spectat Deus I. 105.
- Anna orando, lachrymis linguam praecurrebat IV. 359. Annae matris Samuelis laudes: quanta fuerit hujus mulieris philosophia IV. 360.
- Anni plus quinque mille a peccato Adami lapsi erant aevo Chrysostomi II. 102.
- Anomoei confutantur IV. 5. Anomoeorum objectio solvitur IV. 7. aliud argumentum, quo dicebant Filium sine praecedenti articulo *θεόν* dici, confutatur IV. 8. Anomoeos insectatur Chrysostomus IV. 63. Anomoei et Ariani impugnantur IV. 16.
- Antichristus qui futurus sit V. 465-6. Antichristi adventus signa; veniet genua flectens, fabula puerilis V. 445. Antichristi et Eliae adventus V. 410. Antichristum venire cur Deus permissurus sit V. 473-4. Antichristi typus Nero V. 472.
- Antinoopolis urbs unde dicta III. 274.
- Antinoüs Hadriani imperatoris cinaedus, pro deo habitus III. 274.
- Antiocheni domum ubi Paulus habitare solebat adibant, tempore Chrysostomi(?) I. 469. exclamant concionante Chrysostomo, dictorum ejus vi perculsi II. 325. Chrysostomo concionanti plaudunt II. 44. Antiochenorum qui apostolicis temporibus erant laudes II. 254-5. divitum fastus II. 255. Antiocheni multi resurrectionem non credebant

- II. 42. Antiochiae Christiani quidam judaizantes erant IV. 51. Antiochiae multi, genesi, vaticiniis, symbolis, auguriis, ligaminibus, incantationibus operam dabant, aliaque praestigiis II. 42. siccitas, deficiente pluvia II. 501. Homilias in Epist. I. ad Corinth. ibi habitas dicit Chrysostomus II. 254. timor calamitatis IV. 213. Antiochenorum fastus objurgatur VI. 91. Antiochenis incantationes et sortes in usu erant IV. 164. Antiochenae ecclesiae redditus in pauperes effusi: quantae ejus facultates essent, sed quantus inscriptorum pauperum, quos fovebat, numerus II. 256. Vid. *Adolescentes*.
- Antiqui in opere atque certamine vivere VI. 274.
- Anus ut plurimum vino deditae sunt VI. 294.
- Ansithena* quid significet IV. 138.
- Apelles probatus in Christo I. 476.
- Apim et vitulum Aegyptii colebant VI. 97.
- Apocryphos V. T. libros pro S. Scriptura laudat Chrys., e. g. IV. 143. Draco apud Daniele Christum resurrectionis typus II. 476.
- Apollinarium Laodicenum prosternit Paulus V. 58.
- Apollos qui Christianus erat et Christum praedicabat, quis esset II. 544. Apollos verbi Dei praeco in scripturis potens et eloquens, caeteris vehementior VI. 317. Apollos a Priscilla ad fidem instituitur I. 474.
- Apostoli erant forma et typus V. 136-7. Apostolorum cura et opera VI. 275. dignitas III. 130. VI. 3. Apostoli cur non omnes aegros sanare possent VI. 257. Apostolorum vel minimas res et gesta scire juvat VI. 326. Apostoli mortuorum memoriam in venerandis mysteriis constituerunt V. 37. nonnisi cum Dei ope potuerunt ea praestare quae praestiterint II. 39. ex gratia divina orbem converterunt II. 49-52. quomodo orbem subegerint III. 105-6. Apostolorum victoria mirabilis III. 105. Apostoli quomodo duodecim dicantur post Judae mortem et ante Matthiae electionem II. 477. cur linguarum donum ante alia acceperint II. 435. cur non philosophi fuerint II. 26. veri in quo differrent a falsis IV. 34. Apostoli a Judaeis male accepti et vexati VII. 4, 5.
- Apphia videtur conjux fuisse Philemonis VI. 329.
- Aqua quanto magis deprimitur, tanto magis ascendit IV. 217.
- Aquila et Priscilla apud quos habitabat Paulus II. 547.
- Arabia aromatum ferax VI. 154.
- Aratus poeta, cujus versum Paulus affert VI. 286.
- Arbitrii libertatem non labefactant neque necessitatem afferunt Christi praedictiones II. 328.
- Arca a vaccis ducta quomodo VI. 286.
- Arcana et secreta unde orta sint IV. 205.
- Arcarius civitatis erat Erastus I. 489.
- Archippus Pauli commilito quis esset VI. 330.
- Arculam ad eleemosynam constituendam esse jubet Chrysostomus II. 542.
- Aristippi in vultum cujusdam fastui dediti spuentis historia I. 174.
- Aristobuli domus salutatur a Paulo I. 477.
- Aristoteles insurrexit contra Platonem I. 39. Aristotelem Stoici impetunt *ibid.*
- Ariani confutantur V. 77.
- Arii haeresis: ipse Filium creaturam esse affirmabat V. 59. confutatur V. 60-1. Arium prosternit Paulus

V. 58. haeresim impugnat Paulus VII. 10. haere eos mentio VII. 110.

Aromaticum luxus notatur VI. 19. Vid. *Arabia*.

Arrogantem necesse est infirmum esse I. 358. Arrogantia stultum reddit arrogantem I. 356. stultitia est maxima I. 357. dissidii causa I. 373. Arrogantes sui similes ferre non possunt III. 189. Arrogantia quantum malum II. 4-5, 133-4. V. 447. quid sit II. 121. divisionem dissensionesque parit II. 229. ex vili et illiberali mente proficiuntur II. 10. puerilis animi est V. 53. Arrogantiam pariunt divitiae VI. 157. Arrogantia avaritiam et habendi cupiditatem parit IV. 283. parit contemptum pauperum, pecuniarum cupiditatem, amorem principatus V. 446. tantum malum est ut satius sit stolidum esse quam arrogantem V. 83.

Artes maxime necessariae quaenam sint II. 428. III. 170.

Articuli ante Oeodis omissionem in suas partes trahebant haeretici IV. 8.

Asinaria, i. e. stolidi, sententia I. 482.

Asphaltitis lacus et regio ei circumjacens describitur V. 399.

Asyncritum, Phlegontem, Hermam, Patrobam, Hermen et alios quos fratres vocat, salutatur Paulus I. 478.

Athenienses crimen contra naturam mittebant I. 48. VI. 310. ab initio deos omnes non acceperant VI. 285. quomodo ignoto deo aram erexerint *ibid.*

Avaritia omnium malorum radix, quomodo I. 170. II. 282-3. III. 247. V. 69, 372. VI. 151-2. Avaritia quantum damni avaris inferat II. 282-3. vetus fermentum, quomodo II. 178. Avaritiae et rapacitatis morbus II. 466. Avaritiam esse idololatriam probatur IV. 282. Avaritia avaro inimica V. 155. A-

varitia pejor ebrietate V. 68. et habendi cupiditas ex arrogantia nascitur IV. 283. est corruptio inducens in idololatriam IV. 364. Avaritiae praecepta quae VI. 160. Avaritia et rapiendi cupiditas quantum malum IV. 122. peperit servitutem IV. 334. nihil immundius est VI. 292. omnia inquinat *ibid.* Avaritia est gravis ebrietas I. 221. timore Dei, quasi vinculo ferreo, coercenda est IV. 191.

Avarus est idololatra I. 85. Avari imago et descriptio I. 221-4. II. 107-8. VI. 224. Avari feris deteriores II. 109. hydropici sunt, quomodo II. 169. eorum misera conditio II. 268, 375. Avarus habet, non ut fruatur, sed ut non fruatur II. 268. Avaro nihil timidius excogitari possit III. 93. est enim pecuniae mancipium III. 94. Avari exagitantur II. 251-2. VI. 99. Avaros nec pauperibus erogantes carpit Paulus III. 205-6. Avarus Antiochenus innumeras frumenti mensuras custodiens, decedente pluvia et adducta ubertate admodum moestus II. 501. Avarorum tenacitas II. 503. Avaro pejor est invidus II. 384. Avarus est cultor idolorum IV. 279. Avarus nunquam erit in pace cum avaro IV. 204. vivit in tenebris IV. 284. qui thesaurizat, vermi immortalis parat alimentum IV. 350.

Auditorum Chrysostomi risus III. 72.

Auguria observantes, cum imperio ad meliora ducendi sunt VI. 308. a Christianis quibusdam adhibebantur IV. 17. apud Christianos Antiochenos in usu II. 42.

Aurifices vel minima ramenta diligenter colligunt I. 472.

Aurifodinae ratio et modus II. 283.

Automatas esse res creatas multi dicebant II. 210. VII. 253.

B.

Baptismus *sigillum* appellatur VII. 167. ad extremum spiritum non deferendus *ibid.* Baptismi professio, Ἀποτάσσομαι σοι, Σαρανᾶ, καὶ τῇ πομπῇ σου, κ. τ. λ. V. 238, 240. Baptismus iterari non potest; sed per poenitentiam a peccato sursum itur VII. 179–80. Baptismus iterare est Christum iterum crucifigere VII. 119. Baptisma magnum facit, non is qui baptizat, sed Is in cuius nomine baptizatur II. 24. Baptismus quo ritu in ecclesia conferebatur II. 508. contra eos qui baptismum ad finem usque vitae differebant, ut liberius et majus peccandi spatium haberent III. 27. *Baptizari pro mortuis* quo pacto intelligendum II. 274, 508–10. Vid. *Cruz, Lavacrum.*

Barba longa philosophorum VI. 312. Barbam auream Persarum rex habebat Chrysostomi tempore V. 251.

Barnabam opinatur esse Chrysostomus fratrem illum de quo dicitur, *Cujus laus est in Evangelio* III. 194.

Bataneota. Vid. *Porphyrius.*

Beatitudo est culmen bonorum omnium I. 111.

Bellum sibi mutuo inferre est locum dare diabolo IV. 247. Bella et lites parit pecuniarum amor VI. 152. Bellum contra diabolum gerentes, pacem cum Deo habemus IV. 352. Bellorum tria genera VI. 54.

Benedictionem saepe Paulus appellat eleemosynam I. 463. Benedictio spiritualis quid sit IV. 106–7. Judaeorum non erat spiritualis IV. 106.

Beneficium qui dat, magis lucratur quam qui accipit V. 101. Beneficiorum Dei recordatio quam utilis sit VI. 267.

Blasphemia est, divina ratiociniis perquirere VI. 44.

Bona vera quatenus sint VI. 102. sunt aeterna et in coelo VI. 196. Et in bonis et in malis consuetudinis vis magna est VI. 219. Bona pro malis reddenda VI. 30. Bonum non fecisse, hoc est fecisse malum IV. 264. Bona pro malis reddere haec philosophia major est V. 424. Boni viri gloria est habere quos ornet suis beneficiis V. 462. Bonitas universa virtus est I. 448. Bonorum omnium mater humilitas I. 14. Bona fidelium quae I. 102. Bona et mala ex voluntate et arbitrio sunt I. 341. Bonis ulciscenda mala I. 196–7.

Βουλμία lues gravissima VI. 225–6. Βουλμιῶντες, morbosus V. 447.

Braccae seu anaxyrides V. 179.

C.

Cainum quam leniter tractaverit Deus I. 390. Cainus crimen suum celare voluit VII. 351.

Calamitates quomodo ferendae III. 8–9. pro Christo susceptae quantos pariant fructus III. 273. quomodo leves efficiantur III. 110. Calamitates in aula Imperatoria V. 168. caedes aliaeque mala quae in Imperatoria familia contigerunt V. 168–9.

Calcei: curiositas in calceis notatur VI. 66.

Calix benedictionis, cur ita dictus II. 288.

Callimachus non Cretensis erat, sed Cyrenaeus VI. 395. Callimachi versus Epimenidis nomine afferuntur a Chrysostomo *ibid.*

Calumniarum fortiter ferendae VI. 250.

Camelus injuriarum memor V. 467.

Canere per opera quid sit I. 443.

Canones de bono et malo VI. 239.

Cantica bona et utilia quae VI. 121. Satânica, quae in usu erant, proscribit Chrysostomus V. 279. impudica non canenda in nuptiis IV. 315.

Cappadoces pastores quanta pro ovibus servandis incommoda subeant I. 458.

Carcer in quo fuit Paulus, coelo splendidior IV. 186. Carcerum custodes quam inhumani ut plurimum VI. 301.

Caritas mater bonorum omnium I. 96. II. 403. sanctificationis radix I. 15. signis omnibus praeferenda I. 124. II. 403. Caritati Deus omnia postponit II. 425. Caritas germana quae I. 21. omnia bona complectitur III. 22. sine scientia utilis est, scientia sine caritate inutilis II. 229. Caritas vehemens extinguit omnes peccatorum species II. 548. plus quam caetera omnia attrahit II. 415. magna inagietra est ad virtutem viam parans II. 417. omnis virtutis opifex II. 419. perfectae philosophiae fundamentum *ibid.* mala omnia tollit I. 420. ubique extensa et omnia administrans II. 411. aliena bona sua esse existimat II. 412. persuadet omnia audere II. 552. infinitorum bonorum parens III. 310. omnia connectit et in communes usus colligit III. 4. nunquam indecore secum agi putat II. 408. Caritas Dei quanta fecerit III. 310. coelo terram conjunxit IV. 206. a caritate Christi et a nostra virtute bona opera fiunt IV. 109. Caritas erga proximum cum eloquentia commendatur I. 172-3. melior omnibus charismatibus seu donis II. 391. ingentia ejus bona II. 397. sine caritate charismata et dona omnia nihil; habenti eam, prosunt II. 394-5. Caritas ab omni pernicie libera est II. 398. omnes omnino complectitur V. 452. quae secundum Deum est ad omnes extenditur V. 361. qualis esse debeat IV. 214. postulatur radicata et fundata IV. 170. ubi est, non est detectio arcanorum IV. 205. ubi

est, omnia ferri possunt IV. 202. ubi caritas, ibi pax IV. 362. ubi est, omnia sublata sunt mala VI. 227. gignitur ex virtute, posito timore VI. 167. Caritas et fides inseparabiles IV. 124. aedificat et conjungit Ecclesiae membra IV. 222. augetur per multorum congregationem VII. 225.

Caritatis vis quanta sit IV. 71. Caritatis laudes II. 406-7, 413, 424, et *alibi*. Caritatis dolor risu et gaudio est suavior II. 400. Caritatis laudes et virtus IV. 205. Caritatis vis omnia consumit peccata V. 362. Caritatis armis munita anima in tuto posita est V. 413. indicium est diligere eum qui oderit IV. 171. defectus malorum omnium causa est V. 491. vinculum est aerumna et afflictio V. 167. modus et mensura est nusquam consistere V. 18.

Caritati nihil est ita contrarium atque peccatum IV. 203.

Caritatem, quae lata est, comprimit amoris proprii pestis VI. 223. Caritatem veritatis Paulus vocat Christum V. 475.

Caritate absente nihil bonum, et omnia recte facta evanescunt V. 257.

Carnalia omnia sunt caduca et non diuturna IV. 331.

Carnem Manichaei calumniabantur, illamque a Dei opificiis amovebant I. 201. Carnis prudentia quae IV. 152. ejus virtus quae IV. 153.

Castratio voluntaria damnatur IV. 83. Casu omnia ferri affirmabant quidam VII. 253.

Καταβιβευθῆναι, quid significet V. 241-2.

Catechumeni quomodo precationem suam inciperent I. 229-30. Catechumenorum conditio III. 24. extra vestibula et longe a sacris cancellis stabant *ibid.* Catechumeni caput inclinare jubebantur III. 31.

- Catechumenorum quae ratio habenda in Ecclesia V. 38.
- Catenae Pauli vis IV. 198. Catenae Pauli extolluntur IV. 175, 181, 197. pro catenis Pauli gratiae aguntur IV. 189. Catena Pauli fundamentum est praedicationis V. 284. Catenis peccatorum suorum unusquisque constringitur IV. 183. Catenas peccatorum connectere quid sit V. 284.
- Cathari seu mundi se nominabant, qui omni sorde pleni erant IV. 249. hi erant Novatiani IV. 405. carpuntur VII. 230.
- Cathedrae et scabellum ex argento a divitibus quibusdam fiebant V. 250.
- Celsus contra Christianos scripsit II. 64.
- Cephas sive Petrus, coryphaeus Apostolorum II. 245.
- Certamina pro Christo suscepta voluptatem afferunt I. 133.
- Cervus *Ἰαφός*, secundum quosdam sic vocatus, quod *ῥάφεις*, serpentes, comedat VI. 289.
- Charismata, seu dona Spiritus Sancti, nihil prosunt sine caritate II. 394-5. quid sint V. 44.
- Χρήματα*, pecuniae cur ita dictae V. 117. VI. 90.
- Christo tempore quinam vocarentur V. 378.
- Christianismi stabiliendi difficultates II. 83-4. perfectissima regula est, quae omnibus prosint quaerere II. 302. praeclarum nihil est, nisi sit aliis utile *ibid.*
- Christianorum cognatio et affinitas per Spiritum est I. 345. Christianae vitae perfectio I. 183. Christiano vero prosunt qui illum vexant I. 156. Christiana lex multo magis vitam tuebatur et continebat quam externae leges III. 173. Christiani sapientia, non Platonis sapientia, sed ipse Christus est II. 49. Christianis omne tempus dies festus est II. 175. Christiani quidam Gentilia nonnulla servabant IV. 17. Christiani multi Antiochiae resurrectionem non credebant II. 42. Judaizabant Chrysostomi tempore IV. 17. legalia observantes redarguuntur IV. 46-7. Christiani utilitas propria in utilitate proximi sita est II. 410. Christianus omnibus superior esse debet VI. 48. Christiani cur fideles vocemur V. 174. Christianis tempus praesens est tempus belli V. 346-7. Christianorum Pauli tempore virtus V. 45. Christianis necessariae sunt aerumnae V. 167-8. Christianum esse vigilantem oportet IV. 354.
- Christus in similitudine carnis peccati venit; id est, peccatricem non habuit carnem ut nos I. 210. Christus quando exivit a Patre, non reliquit Patrem IV. 310. Christus Deus cum esset, servus factus est VI. 344. Pontifex noster apud Patrem VII. 64. in morte tantum sua sacerdos VII. 165. auctor omnium, non administer IV. 117. doctor noster per passionem mortem expugnavit VI. 194-5. venit ut abnegemus impietatem VI. 305. Servator omnium, maximeque fidelium VI. 96. pro Gentilibus mortuus est, nos igitur pro illis orare oportet VI. 58. est legis plenitudo et finis V. 124. morte percussus mortem sustulit V. 238. gratiam dat II. 12. cur sibi opem non tulerit quando crucifixus est? II. 33. vel unum hominem lapsum redempturus venisset IV. 50. cur Petro primum post resurrectionem apparuerit II. 478-9. oris sui spiritu Antichristum opprimit III. 67. per contraria persuadet, quomodo II. 37. servos nostros, fratres vocat; cur nos non vocemus? VI. 341. inimicos diligere jubet, et nos ipsum amantem persequimur VI. 30.

in auxilium legis venit I. 208. non tantum tyrannidem peccati extinxit, sed etiam carnem leviores et spiritaliores fecit I. 216. longe plura quam debeamus solvit I. 146. semper salutem et emendationem nostram curat I. 409. radix, potus, cibus, vita &c. I. 397. vox *Christus* unctionem Spiritus notat IV. 9.

Christi adventus virtutem faciliorem reddit I. 213. per adventum ejus homines deduxit ad dignitatem angelorum V. 223. cur in mundum tardior fuerit adventus V. 200-1. Christi sanguis peccatorum remissionem operatur IV. 112. mors est mors mortis I. 161. mors interfecit inimicitias IV. 152. pereuntem orbem mors ejus servavit, terrae coelum junxit VI. 173. Christi plenitudo est Ecclesia IV. 129. Christi militem esse, magna dignitas VI. 193. doctrina ex miraculis et ex praedictionum eventu asseritur II. 87. mysteria ejus philosophi non possunt attingere, quare II. 45-6. Christi resurrectio probatur I. 130. II. 488-91. resurrectio omnium resurrectionem probat III. 109. praedictiones nec arbitrii libertatem labefactant, nec necessitatem afferunt II. 328. praedicationis vis ac profectus subitaneus I. 18. praedicatio igne vehementius in orbe spargebatur I. 19. Christi offensio gravior quam gehenna I. 68. Christi imaginem contumelia afficit qui hominem contumelia afficit V. 426. servus non studet hominibus placere IV. 332. paupertas in exemplum sumenda I. 402. in stadio Christi corona non percutienti, sed percusso datur I. 379. doctrina fide tantum eget, non syllogismis I. 28. corpus quomodo sumendum, quibus diebus ad id accederetur IV. 132. vere in Eucharistia est VI. 182. corpori

conforme futurum est corpus nostrum V. 145.

Christum vocat Paulus caritatem veritatis V. 475. propter Christum vinctum esse majus putatur, quam sedere a dextris ejus IV. 176. propter Christum pati bonis omnibus majus est IV. 177. est quovis solatio jucundius IV. 196. Christum qui vere amat, ipse peccatorum suorum vindex est III. 134. lex per Christum finem accepit III. 88. Christum imitari possumus II. 153. Christum non alunt qui pauperes non alunt V. 253. et amatum et amatorem habere, omnium bonorum maximum est I. 141. Christum rejicit qui rejicit pauperem I. 264.

Christo (in) ea omnia esse, quae in Patre sunt probatur IV. 113-14. cum Christo sedere quanta res sit IV. 139-40. de Christo crucifixo non erubescendum I. 30.

Chronologicae rationes: mundus plus quinque millibus annis duravit II. 102. Israelitae cc annos (alii libri cccc) in Aegypto versati sunt I. 329. a morte S. Pauli quadringentesimus annus versatur VII. 125.

Chrysostomus (S. Joannes) Homilias Epistolae I ad Corinthios, se Antiochiae habuisse dicit II. 254. cum Homilias in Epistolam ad Romanos praedicaret, sub Pastore quodam erat, *id est, sub Flaviano episcopo* I. 125. librum de Virginitate se edidisse testificatur II. 227. Chrysostomi tempore quanta morum corruptio esset II. 460-1. Chrysostomus in Ecclesia concionans petit eleemosynam pauperibus erogandam II. 536-7. Chrysostomo concionante, Antiocheni exclamant II. 325. Chrysostomus concionando auditorum lachrymas extorquebat III. 47. Chrysostomo plauditur concionanti II. 44, 153.

Chrysostomus plausus rejicit I. 266. Chrysostomi auditorum risus III. 72. Chrysostomus Callimachi opera affert Epimenidis nomine VI. 395. Chrysostomi erga Paulum et Pauli reliquias pius affectus I. 491-2. Chrysostomus eleemosynam passim commendat I. 264. Chrysostomus doctrinae verbi praefectus V. 224. ecclesiae praefectus, id est, episcopus VI. 404. episcopus semel aut bis in mense concionabatur VI. 493. se patrem esse dicit, id est, ut putatur, episcopum VI. 108. Chrysostomi munus V. 226. Chrysostomus se clare dicit esse ducem seu principem V. 479. Chrysostomi humilitas V. 480. modestia IV. 162. Chrysostomus nuptias secundas nec damnat, nec laudat IV. 311. dicit se, si ab ecclesiae curis esset vacuus et corpore sanus, iturum Romam catenas visum et carcerem in quo Paulus victus fuerat IV. 178. putat Paulum Romani imperii finem praedicere V. 472. Chrysostomi cautio cum de rebus impudicis loquitur V. 373. Chrysostomus delicias nimias insectatur V. 252. putabat terram non verti, sed firmam stare VI. 290. ob corporis infirmitatem se excusat IV. 178. nonnulla auditoribus enucleanda reliquit VII. 298. Vide Indicem II.

Cibus non immundum faciebat I. 423.

Ciliciae locus Saturni appellatus VI. 288.

Cinis, fuligo et sales superstitio erant singularis V. 264.

Circumcisio nihil, praeputium nihil IV. 147. Circumcisione signantur Israelitae sicut pecora et bruta IV. 117. Circumcisio spiritualis quomodo fiat V. 235. nihil prodesse potest, quare IV. 77-8. Circumcisionem Paulus appellat Evangelii subversionem IV. 17. Circumcisio-

nem Paulus Judaeos vocat IV. 38.

Circumcisio vera quae I. 74-5. carnalis et spiritualis I. 76.

Civitas quaedam maritima pro Antiochenis Theodosium rogavit V. 247.

Civitates instituit Deus ut homines sese mutuo adjuvarent I. 427.

Clamor iram excitat IV. 258.

Clarus est qui gloriam contemnit III. 306.

Clavi. Vid. *Proverbia*.

Clytemnestrae et Orestis historia VI. 311, 400.

Coelum non est sphaericum nec movetur VII. 172, 306. Coelorum in regnum inducunt justitia, pax, gaudium, vita cum virtute acta, pax cum fratre servata I. 422. in regno coelorum par non erit honor I. 480. Coelum inaccesum est invidio II. 385. Coelorum regnum quomodo acquiratur II. 164. Coelum nobis proponitur, et nos circa terram versamur VI. 261. Coelorum regnum, pax, vita, gaudium V. 169. (cf. I. 422.) Coelorum regnum virtutis exercitio acquiratur IV. 262. Coelum non patet diabolo V. 240.

Coena Domini communis esse debet II. 330-1. non tam pro sacrificio quam pro sacrificii commemoratione habenda est VII. 208-9. unum idemque autem sacrificium olim semel oblatum, nunc quotidie commemoratum *ibid.* ad eam alii semel, alii bis, toto anno (alii in deserto semel etiam in annis duobus) accedebant VII. 209. tales objurgat Chrysostomus VI. 45. sacerdotis vox ad mysteria vocantis, *τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις* VII. 211. communicantes a diaconis diligenter explorandi VII. 210. in mysteriis sacerdotis et plebis eadem est ratio, secus ac in Vet. Test. III. 197. Coenam indigne sumere quantum sit peccatum II. 335. ad Christi

- mensam quomodo accedendum II. 333-4, 337. Eucharistiam quomodo accipere oportet VII. 209. post acceptam Eucharistiam quo pacto vivendum II. 335-6. in Eucharistia Corpus Christi frangitur, non in cruce, quomodo II. 289. Eucharistiam sumenti necessaria est conscientiae puritas II. 338-9.
- Collecta *λογία* quid esset II. 535-6.
- Colloquia mulierum in ecclesiis improbantur VI. 69, 70.
- Colossensibus quandonam scripserit Paulus V. 172-3.
- Columnae et lapides pretiosi in aedibus IV. 123. Columnae, homines appellari solent IV. 211.
- Comati, sive qui comam alebant, tonderi iubentur a Paulo II. 2.
- Commiseratio homini propria II. 108. Commiseratione Deo aequari possumus VI. 217.
- Compresbyteri sese dicebant episcopi, ad presbyteros scribentes V. 8.
- Compunctio bona et compunctio mala I. 328.
- Concisio est circumcisio V. 112-13.
- Concordia fideles conjungit et caritatem ipsam continet V. 43.
- Concupiscentiae malum I. 193. Concupiscentia minus est malum quam ira IV. 271.
- Condiaconi sese dicebant episcopi ad diaconos scribentes V. 8.
- Confessio ante lavacrum et confessio post lavacrum, id est baptismum, fiebat IV. 112.
- Conflagratio aedium sumptuosarum depingitur IV. 210.
- Confutatio vehemens cum mansuetudine sit oportet VI. 214.
- Conjugati, quorum alter est infidelis, non separandi II. 219-20.
- Conjugii jura II. 216-17. Conjugium fidelis cum infideli cur stet II. 219.
- Conjugum concordia quantum bonum VI. 295. Conjuges modo nuptae quomodo a viris formandae sint IV. 314-15.
- Constantinus Magnus in vestibulo ecclesiae S. Petri Constantinopoli sepultus III. 275.
- Consuetudo lex tandem erit VI. 73. Consuetudinis vis magna est, et in bonis, et in malis VI. 219. Consuetudo secunda natura apud quosdam vocatur II. 83. Consuetudinis tyrannis II. 82. Consuetudo in naturae necessitatem migrat, [intellige necessitatem moralem] III. 96.
- Continentia rectum factum est, non merum Dei beneficium II. 218.
- Contumelia quandonam major efficitur VI. 331. contemptum parit, contumeliosum dedecorat, nec sinit esse venerabilem VI. 277. Contumeliam qui contumelia repellit superatus est I. 377.
- Convitiis non utendum VI. 308.
- Convivia cum quanto luxu celebrata V. 179. quomodo celebranda I. 400.
- Corinthus prima civitas Graeciae, dicta *ἀφρώς* sive opulenta, oratoribus et philosophis plena, in isthmo Peloponnesi II. 1. Corinthi multi philosophi erant qui Christianorum doctrinam irridebant II. 495. Corinthii in factiones divisi, quomodo II. 2. Corinthii quidam resurrectionem corporum futuram non credebant II. 3. quidam idolothya comedebant II. 227-8.
- Cornices diutius vivunt, quam homines II. 202.
- Coronam et poenas post hanc vitam aeternas fore probatur I. 415-420.
- Corporis Christi vis quanta, quam mirabilia opera designaverit II. 293-4. Corpus suum Christus dedit nobis et tenendum et comedendum II. 295. cum fervore et caritate comedendum II. 295-6. Corpus Christi quod nobis propositum est, idipsum corpus est quod

- clavis confixum, flagris caesum &c. II. 293-4.
- Corpus nostrum quomodo sacrificium fieri possit I. 349. Corpus nostrum conforme futurum est corpori Christi V. 145. Corpus salutis aeternae particeps erit II. 174. Corpus aliud resurgere haeretici dicebant II. 519.
- Crapulae malum et dedecus V. 181.
- Creatorem natura ipsa praedicat I. 38. Creatas res automatas esse multi dicebant II. 210.
- Crepitacula manibus nascentium infantium appensa II. 146.
- Cretenses mendaces dicebantur esse VI. 284-5. sepulcrum Jovis habebant cum hac inscriptione, *ἔνθα Ζῶν κείται ὁν Δία κυκλήσκουσι* VI. 284.
- Κρόνου* sive Saturni locus in Cilicia VI. 288.
- Cruciatu aeterni praesentes poenas quantum superent III. 115-16. Vid. *Gehenna*.
- Crux orbis salus est III. 102. Crucis potentia magna II. 28. IV. 100. V. 142. Crucis signum in Baptismo et in manuum impositione V. 142. Crucem ferre debet homo ut membrum Christi IV. 131. Crucis inimici quinam sint V. 141-2. in cruce mors sublata fuit, in paradiso mors germinavit IV. 306 in *lectt. var.*
- Κυβερναι* quinam sint IV. 220.
- Cultus rationalis quod sit I. 351. Cultus in vestibus et ornatibus, quam vanus, quam futilis VI. 18-19.
- Cupiditas regni coelorum ignem libidinis extinguere potest III. 98. Cupiditatis extinguendae modus III. 94-5. Cupiditas hominem mendicis miserabiliorem reddit II. 501. Cupiditas corporum acrior est quam pecuniarum III. 95.
- Curationum gratiae prophetiae proponuntur III. 388.
- Curiositatis et importunae perquisitionis morbus II. 119.
- Currus mulorum alborum in pretio habitus IV. 314.
- Custos carceris quomodo a Paulo salvus efficitur IV. 181.
- D.
- Daemonum invocationes adhibitae I. 402. Daemonas mundum creavisse quidam dicebant II. 210. ante ossa martyrum secretis flagellis caedebantur III. 276.
- Damnum censi debet quod laborem multum habet et lucrum nullum V. 116.
- Daphne, locus prope Antiochiam, ubi sacra diis perolvebantur VI. 288.
- David in Psalmis et de praesentibus et de futuris loquitur I. 443-6. David qui plurimas uxores habebat, non ideo immundus erat VI. 292. cum autem unam injuste addidit, immundus factus est *ibid.*
- Decanus a praefecto differt VII. 169.
- Deceptio et fallacia pariunt inimicitias IV. 245.
- Deliciae nihil prosunt, quod desinant in afflictionem V. 417-18. non possunt cum sobrietate consistere VI. 111. Deliciarum mala innumera VI. 113. Delicias nimias insectatur Chrysostomus V. 252. Deliciae excaecant animam II. 504. Deliciae nimiae proceriorem statueram impediunt II. 505. Deliciae non spectandae, sed exitus earum III. 125. Deliciarum fructus corruptio est II. 514.
- Democritus philosophus et Ephesius IV. 105.
- Demonstratio per opera major est quam illa quae fit per verba et per signa II. 61.
- Desidia laedit corpus, otium laedit animam VII. 132.
- Desperare nunquam oportet II. 266.
- Detractores exagitantur I. 127.
- Deus ex amore aeternas poenas peccatori comminatur I. 137. Deus

nobiscum decertat in tentationibus I. 261. Deus cur in hoc mundo alios puniat, alios minime I. 414-15. Deus liberum arbitrium non tollit I. 286. quam cupidus sit salutis nostrae I. 301. Deus non vim vel necessitatem infert II. 16. amantior est, quam patres omnes II. 398. omnia caritati postponit II. 425. Deus, cum nobis injuria affectis non fert opem, id ad utilitatem nostram facit III. 246. solus peccata remittere potest III. 79. cur in hac vita non puniat III. 113. Deus semper suos in calamitate versantes consolatur III. 6. Deus non munus mensuram, sed dantium facultates metitur III. 209. nihil ita amat ut gratum animum II. 12. Deus glorificatur a vita servorum suorum II. 211. Deus cur non fecerit scientiam et virtutem naturalem II. 17. Deus nusquam est, et est ubique V. 227. est incorporeus V. 228. quam alte hominem extulerit IV. 127. solus magnus proprie dici possit VI. 307. Deus magis parcat quam quisquam alius VI. 343. non potest esse nobiscum nisi adsit gratia Spiritus VI. 259. ut Deus nostri misereatur in nostra potestate est V. 419. Deus magis nos diligit quam parentes nostri IV. 291. Deus nostram utilitatem magis quam suam dignitatem respicit VI. 287. Deus agit in bonis operibus, et nos cum Deo V. 11. nobis volentibus operatur in nobis V. 89. cunctatur ut ad poenitentiam nos adducat V. 88. Deus cur permiserit sanctos multa ignorare V. 354-5. Deus cur velit a nobis laudari IV. 110. Deus etiam cum poenas expetit bonus et clemens est VI. 351. cur modo puniat in hac vita, modo non puniat VI. 238. Deus derelictum ab hominibus non sinit grave quid-

piam pati VI. 255. est zelotes, et maxime vult diligi V. 380. ipse doctor noster est VI. 303-4. Deus principatus constituit ad communem utilitatem VI. 48. de iis quae Deus facit ratio non exigenda V. 221. Deus sordes corporis non aversatur, sed animae immunditiam VI. 219. non esset justus si iudicium non esset V. 196. nihil immundum fecit VI. 289. quomodo glorificandus VI. 37. Deus improbos aliquando punit in hac vita VI. 208. credebatur a quibusdam corporeus et visibilis esse VI. 287. cur permiserit ut qui Petrum custodiebant in carcere, occisi fuerint IV. 187. cur permissurus sit Antichristum venire V. 473-4. Deus quibusnam sacrificiis placeatur VII. 142. quantum honorem homini praestiterit VII. 62-3. est in coelo quod homo est in terra VII. 22. non statim promissa exhibet VII. 137. non praevenit nostras voluntates, ne perdat nostrum liberum arbitrium VII. 154. terrena despicientibus terrena dat VII. 282. Deus hujus saeculi est diabolus secundum Manichaeos III. 101.

Dei mandatorum ratio non quaerenda I. 34. Dei benignitati, non propriis laboribus, confidendum I. 289. Dei offensio gravior et magis formidanda quam ultio et supplicium I. 67. III. 8, 134. Dei patientia ad peccandum provocare non debet I. 57. patientia quanta I. 288. cur erga homines exhibita III. 113. Dei providentia ratiocinium nostrum exsuperat I. 285. Dei gloria quanta I. 289. Dei amorem reliqua omnia sequuntur I. 254. essentiam curiose perquirere furentis est III. 213. naturae insita misericordia est III. 6. benignitas quanta III. 131-2. oculum nemo fugit III. 69.

Dei gratia quaerenda, non hominum II. 8. Dei dispensatio rerum temporalium non nimis examinanda II. 360. Dei promissa omnino certa II. 15. Dei donorum discrimen II. 354-5. Dei essentia impervestigabilis IV. 166. Dei caritas coelo terram conjunxit &c. IV. 206. Dei benignitatem quot et quanta ostendant IV. 146-7. Dei bonitati non est nimis fidendum IV. 143. Dei praescientia admiranda IV. 116. Dei servus a quaestionibus absteineat oportet VI. 214. Dei timor quam neglectus VI. 145. Dei providentiae est, quod rationes ejus nobis arcanæ sint IV. 294. providentiam ostendit non minus gehenna quam regnum coelorum VI. 133. providentia omnia geruntur V. 231. benignitas quanta erga eos qui legem non observaverant IV. 150. Dei timor nulli rei comparari potest V. 38. omnia propter Dei timorem agenda VII. 298. Dei voluntatem cum non facimus, sub laqueo diaboli sumus VI. 216. Dei causa rapinam ferre patienter, magis est quam bene facere V. 427. Dei memoria frequenter habenda VII. 295. eloquia Dei cum timore audienda VII. 126.

Deo gratiae quandonam agenda I. 17. Deo vocanti obtemperandum II. 16. Deo acceptae sunt preces pro omnibus oblatae VI. 56. Deo homines praeferre quantum malum VI. 333. Deo non hominibus confidendum VI. 324.

Deum magis decet, servare quam punire I. 143. Deum, non homines, respicere oportet bona agentem II. 138. Deum diligere oportet, et illum imitando diligere inimicum IV. 174. Deum timet, qui nemine vidente nihil mali facit V. 277. Deum timentibus nihil molestum VII. 296. Deum imitari potest

homo VI. 138. Deum imitari quid sit IV. 269-70. Deum nihil aequè irritat ut si amici laedantur IV. 144. nihil ita irritat ut immiser cordes V. 49. Deus non manet in anima immiser cordi V. 432. Deum nihil ita delectat ut misericordia et elemosyna V. 47. Deum ita nihil afficit laetitia ut vita proba VII. 277.

Deo (a) rationes non repetendae sunt I. 26, 33, 283. a Deo fugere quomodo possumus V. 129.

Diabolus semper ex adverso est VI. 297. Diabolo dant occasionem divitiae et inanis gloria IV. 342. Diabolus contendit ut nos superemur; si non superemur, victores sumus IV. 341. quibus nominibus vocetur V. 66-7. Diabolo coelum non patet V. 240. Vid. *Deus*.

Diaconissae in primitiva ecclesia VI. 85. Diaconi silentium faciebant in ecclesia dum S. Scriptura legebatur V. 469. Diaconorum officia, qui mores eorum sint oportet VI. 85.

Diadema imperatorum IV. 176.

Diagoras Milesius, sive Melius, nullos esse deos dicebat II. 41, 568.

Dianae quantus cultus esset Ephesi IV. 104. Dianae dedicata erat Ephesus Asiae metropolis *ibid*.

Dicta vulgaria. De re manifesta, Τὸ πρᾶγμα βοᾷ III. 70. de ligno quod lente comburitur, Ἐν τῷ πυρὶ σῶζεται II. 106. Dictum philosophorum, Δευτέρα φύσις συνήθεια II. 83. causidicorum, Βέλτιον ἔξωθεν διαλύεσθαι II. 192. pauperum, Μὴ ἔστω πενία, ὁ θεὸς μισεῖ τοὺς πενόμενους etc. VII. 325. puerorum, Πότε τόδε ἐστὶ, καὶ πότε τόδε; V. 405. Dicta vulgaria malae notae: Οἶδα καταπτύσαι μυρίους I. 439. Ἄρτι οὐκ ἔστι γένεσις; IV. 275. Καὶ τὸ φαγεῖν κάματος VII. 171. Δὸς μοι τὴν σήμερον, καὶ λάβε τὴν αὔριον III. 110. (cf. VI. 11.) Plura videas in Indice II.

Dictum impium. *Faciamus mala ut eveniant bona* I. 83.
 Dies mala pro vita praesenti aliquando accipitur IV. 338. Diei malitia quid sit IV. 288.
 Digne ambulare quid sit IV. 201.
 Dignitas quae pecunia venditur, non proprie dignitas est I. 16.
 Dilectio legem implet IV. 85. est principium et finis virtutis I. 388. vera quae I. 70. germana et sincera multi est laboris V. 316. spiritualis est omnium suprema V. 177. proximi peccatores non excludit VII. 228.
 Diogenes Cynicus, inanis gloriae causa in dolio habitans, carpitur II. 442-3.
 Disciplina bona quae VII. 339-40.
 Discipulorum officium III. 57. virtus est magistri ornamentum III. 75.
 Discretio spirituum quid sit II. 357.
 Dispensatio Dei non nimis examinanda II. 360.
 Disputatio inter Christianum et Graecum, in qua scientia Pauli cum scientia Platonis comparatur II. 27-8.
 Dissensio in dogmatibus unde veniat I. 486. Dissensiones ab invidia maxime oriuntur II. 383.
 Dissidia in ecclesia, res admodum perniciose II. 2. Dissidia parit arrogantia II. 229.
 Dives est qui non superflua desiderat II. 195. ille est, qui nulla re indiget, clarus est, qui gloriam contemnit III. 306. ex aliorum iactura dives efficitur II. 513. Divitum artes injustae II. 159. vitia III. 156-7. Divitem esse sine injustitia impossibile est VI. 99. Divite melior est is qui divitias non quaerit II. 445. Divites pauperibus opus habent et pauperes divitibus II. 428-9. curis conficiuntur III. 146. Divitis rapacis imago

III. 158-9. Divitum mala conditio II. 446. Divitibus quot pericula et damna immineant II. 130-1. feliciores sunt pauperes in rebus ad salutem pertinentibus III. 155-6. Divites qui pauperibus non erogant quam culpandi II. 118. Dives non est qui multa possidet sed qui nullo eget; pauper non est qui nihil habet, sed qui multa cupit V. 27. Dives quinam vere sit V. 353. Divites invidiam sibi concitant V. 28. Divitum multorum miseria, servitus, catenae V. 25. Diviti invidere ridiculum *ibid.* Divitis deterior est conditio, quam pauperis VII. 29.

Divina non sunt curiose indaganda IV. 297. Divina ratiociniis perquirere est blasphemia VI. 44.

Divinatio. Vid. *Auguria*.

Divinatores adhibebantur V. 349. de rebus furto ablati consulebantur V. 351. non adevundi *ibid.*

Divitiae verae quibus Christus nos ditavit III. 185. Divitiarum quis usus bonus I. 106-7. usus malus quantam miseriam inferat I. 52. Divitiae pauperibus erogatae ad foenus dantur I. 102. res infida II. 447. Divitiarum vanitas II. 462. Divitiae laetam habent larvam, interna autem plena caligine II. 483. Divitiarum fluxa conditio II. 282, 363. VII. 27. Divitiae non omnes a Deo dantur II. 432. Divitiarum usus quis esse debeat II. 157. Divitiae pauperibus erogatae in tuto ponuntur II. 448. Divitiarum amatores quo pacto ab hac aegritudine ahducendi II. 129. Divitias maximas ille habet qui nullo eget IV. 325. Divitiae turpem faciunt animam V. 248. amentes faciunt V. 117. quae mala et damna inferant IV. 123. V. 118-19. quanta mala attrahant VI. 321. sunt tineae quae corrodit animam IV. 241. spinas

- sunt nullum habentes fructum V. 467. VI. 322. quandonam laedant IV. 329. non prosunt ad gehennam vitandam, paupertas non obest ad regnum consequendum V. 27. Divitiarum terrenarum contemptum parit divitiarum coelestium contemptio VI. 153. Divitiarum onera V. 25. Divitiae ignominia sunt, quomodo V. 247. justae sunt ab omni rapina liberae VI. 100. Divitiae et inanis gloria ansam dant diabolo IV. 342. non bonae, paupertas non mala V. 460. Divitiarum mala, paupertatis bona VII. 218-19. Divitiae coenum, lutum, malus vapor, tenebrae, curarum suffocatio VII. 212-13. impedimentum ad salutem VII. 375.
- Docetae notantur VII. 54.
- Doctor, ut nutrices solent, fovere filios suos debet V. 331. Doctoris et discipuli officia V. 137. Doctorem oportet discipulos curare, et eos aibi omnia esse putare VI. 176. Doctores magis ex virtute et ex vitae genere suadent, quam ex dogmatibus VI. 298. Doctorum virtus est non honorem, non gloriam, sed discipulorum salutem quaerere IV. 175. Doctori maxime competit ut possit verbis instituere VI. 279. non auctoritate solum opus est, sed etiam lenitate VI. 146. Doctorem sui doctorem esse oportet VI. 43. Doctor non modo instituere, sed aliquando terrere debet IV. 227. Doctores veri sunt qui et operibus et verbis docent II. 388. Doctoris est non solum consiliis opem ferre, sed etiam precibus II. 548. Doctores laborantes oportet mercede frui II. 248.
- Doctrinam quae per verba et opera exhibetur, malus homo non suscipit II. 388.
- Dogmata fidei non curiose examinanda I. 34.
- Dominica Coena. Vid. *Coena*.
- Dominica dies laborum remissionem et immunitatem habet II. 536.
- Domus et familia quomodo ornanda IV. 315. in elemosyna radicata non potest quid grave perpeti VI. 230.
- Dona Spiritus Sancti sunt aequalia II. 357. Donorum Dei differentiae II. 355. Donum Spiritus Sancti maximum quodnam est I. 134. Doni magnitudo apud Deum non spectatur, sed dantis animus I. 105.
- Dormire in Christo quid sit V. 387.
- E.
- Ebrietatem insectatur Chrysostomus III. 213-14. Ebrietas efficit ut balbutiemus IV. 289. Ebriosus magis est qui viliore vino inebriatur VI. 190.
- Ecclesiae status quis esset Pauli tempore I. 240. veteris cum nova comparatio II. 458. Ecclesiam Dei unam esse oportet II. 6. Ecclesiae imperium quodnam III. 171. Ecclesia est balneum spirituale III. 175. Ecclesiae ritus enumerantur in quibus populus cum sacerdote partes suas communes habent III. 197-8. ornamento sunt mendici, quomodo II. 372. Ecclesiae corpus non abscindendum II. 380-1. dissidia omnium perniciosissima II. 2. Ecclesia est Christi plenitudo IV. 129. humano corpori comparatur II. 366. columna orbis VI. 86. Ecclesiae columna et firmamentum est veritas *ibid*. Ecclesia differentiam inter herum et servum non novit VI. 330. Ecclesiae corpus describitur IV. 208. Ecclesiam dividebant ambitio et amor imperii IV. 222-3. scindere non est minus malum, quam incidere in haeresim IV. 224. Ecclesiae traditio fide digna V. 476. in Ecclesia cur alius plus, alius minus accipiat IV. 216. de alimento viduarum et virginum

curandum est VI. 79. Ecclesiae praefecti multas habent simultatum occasiones V. 420. praesules doctrina pollere debent VI. 131. non apparatu et eloquentia opus habent, sed intelligentia VI. 132. Ecclesiam qui regunt, quanto in periculo versentur VII. 378.

Ecclesia (in) risus prohibetur VII. 192. vestibulum ecclesiae osculari mos erat III. 311. illi carpuntur qui vix semel in anno in ecclesiam intrabant III. 27. in ecclesiis tumultus quantus tempore Chrysostomi II. 459-60.

Egeetas et abundantia ad multa mala facienda inducunt V. 160.

ἔλαιον, oleum, pro **ἔλεον**, misericordiam, saepe adhibet Chrysostomus V. 47, 49.

Eleemosynae verae et magnae sunt quae hilari animo donantur I. 362. qui eleemosynam dat, sibi ipsi dat I. 363. Eleemosynam qui dat plus lucratur quam qui accipit V. 14. VI. 318. qui propter Christum dat, plus lucratur quam erogat III. 143. ideo cum cura magna quaerendi sunt qui eleemosynam accipiant VI. 318. Eleemosyna non accipientium sed dantium causa inducta fuit V. 157. in eleemosyna plus aut minus non ex doni mensura penditur, sed ex facultate largientium I. 346. Eleemosyna solvit peccata V. 15. VI. 320. Eleemosynae fructus quantus I. 246. II. 182. quanta pariat bona V. 6. merces quanta IV. 96. laudes VII. 362. Eleemosynae Christo datae sunt qui se pro nobis dedit I. 264. quibus danda V. 487. quomodo danda V. 15, 488. VII. 146. Eleemosynam Paulus commendat, et ad illam hortatur VI. 315-16. Eleemosyna commendatur VI. 216-17, 320. etiam improbis danda I. 367-8. VII. 134. illisque petentibus contumeliae non inferendae

I. 371. VII. 145. Eleemosyna petentibus nullo praetextu deneganda VII. 145. quantum ornamentum II. 458. V. 5. gratiose facienda I. 244. largiter danda II. 255. III. 211. ea, sementis instar, iustitiae manipulos efficit III. 211. Eleemosynam erogare majus est quam mortuos suscitare III. 182. Eleemosyna purior et melior quae II. 240. Eleemosynam qui non dat, in gehennam mittitur II. 195. sine eleemosyna non intratur in regnum coelorum IV. 142. Eleemosyna ostentatione careat oportet III. 154. Eleemosynae faciendae ratio V. 15. Eleemosyna quomodo facienda VI. 171-2. nihil melius et praestantius V. 185. Eleemosyna Deum maxime delectat V. 47. potentissima ad extinguendum peccatorum nostrorum rogam VI. 320. extinguit ignem inferni VII. 16. quae sit vera VII. 320. eroganda in rebus molestis V. 352. Eleemosyna et humilitas peccata tollunt VI. 334. Eleemosynae modus VII. 145, 354. ex rapina, reprobatur V. 5. VII. 361. ad eleemosynam manus extendendae sunt VII. 285.

Elephanti diutius vivunt quam homines II. 202.

Elias quomodo fulgebat V. 137.

Eliae et Antichristi adventus V. 410.

Elisaeus quae habuit in usu in domo Shunamitae, cum quanta reverentia ipsa postmodum aspiceret I. 469. Shunamita hospitalitatis erga Elisaeum fructum recepit I. 367.

Encratitas praedicat Paulus VI. 92.

Energumenorum causa communes preces in ecclesia III. 197.

Epaenetus Paulo dilectus laudatur I. 473. primitiae Achaiae vocatur *ibid.*

Ephesus Asiae metropolis, Dianae dedicata IV. 104. Ephesi philosophi plurimi fuere *ibid.* adhuc erant tempore Chrysostomi IV. 105. ad

- Ephesios a Paulo scripta Epistola altis plena est sensibus *ibid.* Ephesi etiam uxoribus juncti, sancti vocantur a Paulo *ibid.*
- Epimenides Cretensis erat VI. 284. *var. lect.* non poëta erat, sed *χρησολόγος* VI. 395.
- Ἐπιφάνεια quid significet VI. 250.
- Epiphaniorum dies quinam sit IV. 132, 387.
- Episcopatus virtutis culmen requirit VI. 278.
- Episcopum qualem esse oportet VI. 76-7. *unius uxoris virum*, quomodo haec sunt intelligenda VI. 76. Episcopus virtutum omnium exemplar esse debet VI. 297. Episcopi munera et pericula VI. 270. inanis gloriae cupiditas episcopum invadit nisi caveat *ibid.* carpuntur illi qui episcopatum appetunt VI. 271. Episcopi asello vecti VI. 272. ab episcopo quatenus exigantur VI. 273. Episcopi non culpandi si corpus moderate curent VI. 274. Episcopi munia VI. 103. Episcopus animarum doctor et medicus est VI. 277. quandonam cum auctoritate agat oportet *ibid.* Episcopo non verborum fastu opus est, sed scripturarum peritia VI. 278. episcopos non decet superbia nec iracundia VI. 277. hortari magis, quam increpare oportet *ibid.* Episcoporum ordinationes quibus permitterentur Apostolorum tempore VI. 275. Episcopum non eligebant presbyteri VI. 104. Episcopi quidam Chrysostomi tempore ad presbyterum, vel diaconum scribentes, ipsos compresbyteros et condiaconos vocabant V. 8. Episcopos Paulus aliquando presbyteros vocat VI. 275. Episcopi, presbyteri, et diaconi nomina initio communia erant V. 8.
- Epistolae Pauli ter quaterque per singulas hebdomadas legebantur I. 1.
- Epistolarum Pauli ordo I. 2-4
- Epistola ad Colossenses quandonam scripta V. 172. Epistolam ad Philemonem supervacaneam esse dicebant quidam, quos confutat Chrysostomus VI. 326. Epistola ad Titum quo tempore scripta VI. 265. ad Laodicenses VI. 298.
- Equi freno aureo instructi I. 171. II. 255.
- Erastus arcarius civitatis et Quartus Romanos salutant I. 489.
- Error opus diaboli, homo opus Dei II. 413. varius, veritas una I. 36. nusquam consistit VI. 235.
- Esaias magniloquentissimus propheta II. 512.
- Esau cur in utero matris odio habitus sit I. 279-80.
- Evangelium in Veteri Testamento promissum est I. 10. est et Patris et Filii I. 9, 21. Evangelium ad lectulum suspensum II. 542. Evangelii praedicatio ex coelo originem duxit IV. 4. Evangelium salutis, cur ita dictum IV. 117. gloriae, cur ita dictum VI. 17.
- Eucharistia. Vid. *Coena Domini.*
- Εὐδοκία, quid significet IV. 109-10.
- Eunuchi multi flammam concupiscentiae non extinxerunt VI. 306.
- Eustathianorum schisma notari videtur, quod longo tempore Antiochiae perseveravit IV. 224-5.
- Eutropius eunuchus ab aula imperatoria ejectus V. 246, 542.
- Exempla majorem partem menti cogitandam relinquunt V. 73. Exemplo magis quam philosophia praedicandum II. 29-30. Exempli boni vel mali vis I. 428-9.
- Exequiarum modus V. 36. praeficae in funeribus adhibitae *ibid.* VII. 56, 59. Exequiae Graecorum more tunc in usu vituperantur VII. 56-8. in funeribus psalmi recitabantur *ibid.*
- Experientia multum ad cognitionem confert VII. 69.

F.

Familia quomodo ornanada IV. 315.
 Famulorum agmen vituperatur II. 515. Famuli Antiochenorum divitum aureis ornamentis onusti II. 255.
 Fastus hominum reprimatur et exagitur I. 172-5. humanus nihil est II. 239. quot malorum causa II. 548. Fastus eorum objurgatur qui cum famulorum turba per forum et urbem equites incedebant VI. 91.
 Fati necessitatem qui docebant confutantur II. 266. tyrannis IV. 17. Fatum inducebant quidam, et nullam esse providentiam dicebant IV. 232. haec opinio confutatur VI. 10-11. plena est injustitia, stultitia, crudelitate: a diabolo introducta V. 199. perniciosum dogma VI. 9.
 Felicitas animae in coelo posita VII. 86.
 Fermentum cur in veteri lege ejiceretur II. 176-7. saepe pro regno coelorum accipitur II. 178.
 Festi dies quomodo celebrandi II. 337, 339.
 Fidelem nec homo nec daemon laedere potest I. 256. Fideles concordia conjungit et caritatem ipsam continet V. 43. quales esse oportet VI. 185. cur Christiani ita sint vocati V. 174. Fideles universi sunt unum corpus IV. 207. Fides obedientia opus habet, non curiosa perquisitione I. 431. Fidei necessitas I. 116. Fides id praestitit quod lex non potuit I. 96. Fidei dogmata non curiose examinanda I. 34. nonnisi per fidem salus obtinetur I. 108. a fide oritur fiducia I. 294. Fide tantum eget Christi doctrina, non syllogismis I. 28. Fides Abrahami nostrae fidei typus est I. 130. Fides saepe ratiociniis labefactatur II. 32. Fidem ratiociniis permittere, quantum damnum

afferat II. 3. Fides non sinit ingredi ratiocinia V. 227. naufragium pariunt ratiocinia; fidesque est quasi navis tutissima VI. 43. qui fidei haerent tuta anchora navigant, qui ab illa exciderunt nunquam consistere possunt VI. 92. est scutum tegens eos qui sine curiosa perquisitione credunt IV. 356. ubi est fides, ibi nullum est quaestionibus opus VI. 7. Fides argumentum solvit *ibid.* quae fides perfecit, quaestio evertit VI. 8. per fidem certa persuasio est V. 226. est contraria ratiocinio VII. 371. cur non omnes homines credant II. 3, 65. Fidei vis quanta IV. 65. Fidei unitas quid sit IV. 219. sine operibus, figura tantum est sine virtute VI. 233. non nuda requiritur, sed cum operibus conjuncta V. 126, 236. Fides et caritas, biga inseparabilis IV. 124. haec vox variis modis accipitur VII. 290. res est magna et salutaris VII. 87. operatur justitiam VII. 259. quantum bonum VII. 301. firma viam puram parat VII. 115. generosa opus habet anima VII. 248.

Figuram et typum obscurat eliminatque veritas V. 113.

Filius ejusdem est atque Pater substantiae II. 310. Filius Dei aequalis Patri II. 496. Filium vere Deum esse probatur II. 233-4. Filii et Spiritus Sancti eadem potestas IV. 5. Filii Dei generatio quomodo fiat, humanam mentem superat V. 391. Filium Dei minorem esse Patre dicebant haeretici quidam VI. 307. non esse Patre minorem probatur V. 60-1. idem probatur contra quosdam haeticos VI. 35. omnia eadem ac Pater habet, hoc excepto quod Pater non sit V. 74. Filium Dei probatur non esse creaturam V. 201. Filius *ὁ Θεός*, cum articulo *ὁ*, dicitur in Scripturis VII. 34. Fi-

lius Dei filius est natura, non gratia tantum VII. 26. est sine initio VII. 150.

Filii quomodo educandi IV. 323-4. quomodo instituendi VI. 73. Filiorum cura et educatio omnibus est praeponenda IV. 324-5. educatio quantum commendetur VI. 276.

Finis vitae ignoratur ad utilitatem viventium V. 408.

Foeneri dantes carpuntur III. 183. Foenorum ratio et modus I. 103-5. Foetor peccati quantus, quam horrendus VI. 20.

Fornicarios nulla lex ulciscitur II. 141.

Fornicationis spiritus excaecat II. 126.

Fornicator Corinthius notatur II. 2. Fornicator qua de causa immundus sit VI. 292.

Fortunatus ad Paulum a Corinthiis missus II. 3.

Frater cuius laus est in Evangelio: Hunc alii Barnabam, alii Lucam esse dicebant; Barnabam esse opinatur Chrysostomus III. 193-4. Fratres labentes quomodo corrigendi II. 549-553.

Frena. Vid. *Equi*.

Fucum mulieres adhibebant, et arguuntur VI. 37-8.

Funambulorum descriptio VI. 416. VII. 200.

Funus. Vid. *Exequiae*.

Futuri ignoratio prodest homini VI. 242.

G.

Gaius hospes Pauli Romanos salutatur I. 489.

Galatae circumcisionem, sabbata et novilunia servabant IV. 2. cur cum iis aspere agat Paulus IV. 13.

Gallio proconsul Corinthi II. 2.

Gamaliel Pauli praeceptor VI. 25.

Gaudium spiritus quid sit V. 306.

Gaudium habent aerumnae quae secundum Christum sunt V. 111.

Gehenna ubinam sita I. 482. Gehennae commemoratio utilis I. 483.

metus a peccato retrahit III. 124.

Gehennam esse probatur I. 481-5.

Gehennae imago est Sodomorum incendium I. 50. Gehenna non minus quam regnum, Dei providentiam ostendit VI. 133. regni coelorum amissio magis formidanda est quam ipsa gehenna I. 249. IV. 130. V. 148. Gehennam quidam putabant esse temporaneam non eternam V. 461. quomobrem quidam gehennam existere denegarent V. 196. Gehennam non effugiet qui eam despicit V. 458. judicia temporalia gehennae indicia sunt VI. 188. inferorum poenae VII. 15.

Genealogiarum nimia curiositas prohibetur a Paulo VI. 316.

Genesis, seu genethliologia, a Christianis nonnullis adhibebatur IV. 17. perniciosum dogma VI. 9-10.

Genethliaci Antiochiae multi II. 42.

Gentium idola et simulachra II. 353.

Gentes integrae absorptae IV. 164.

Gentiles ad maiorem nobilitatem deducti quam Iudaei IV. 159. cur ad fidem non accederent tempore Chrysostomi VI. 82.

Gloria vera amanda I. 308. secularis confestim avolat, illa vero quae ex spiritualibus nascitur manet I. 433. inanis perniciose I. 302. est mater gehennae *ibid.* inanis omnia bona pessumdat I. 302-3. Gloriam inanis cupidus mancipiis servilior III. 112.

Gloriae humanae qui servus est, ipsis mancipiis abjectior efficitur VI. 283. Gloria huius mundi umbra est gloriae III. 306. Gloriam si adipisci velis, gloriam repelle *ibid.* Gloriam non omnes, resurrectionem omnes, assequuntur V. 388.

Gloria quae a Deo est sola quaerenda est VI. 282. Gloriam qui despicit omnino sapiens (philosophus *var. lect.*) est V. 278. Gloriam fugere solummodo est gloriam con-

sequi V. 82. Gloria est adorare Jesum Christum V. 79. Gloria viri boni est habere quos ornet suis beneficiis V. 462. Gloriam inanem studium qua ratione fugiendum V. 52. Gloria humana nihil abjectius VI. 282. Gloriam concupiscentia quomodo vincenda VI. 280. anima quae gloriam concupiscit regnum coelorum non videbit VI. 281. Gloria vana ut fumus abit VI. 282. exterior saepe deformitatem obtegit *ibid.* Gloria hominum non egemus, et in hoc Deo aequales sumus VI. 283. Gloria improborum turpitudine potius est quam gloria VI. 280. Gloriam amor ad turpia inducit VI. 283. Gloria et voluptas mundi mendacia sunt V. 153.

Gloriari non oportet, cum omnes peccaverimus VI. 309.

Gnostici dicebant se scire plus quam caeteri scirent VI. 158.

Graeci semper pueri II. 43. IV. 233. et Gentiles quomodo confutandi II. 28-9. quomodo de fide sint imbuendi II. 43. philosophi carpuntur I. 27-8. philosophi iudicium extremum fore dixerunt V. 198. Graecorum philosophia triobolaris IV. 327. Graeci dicebant hunc mundum esse Deum V. 406. Graeci a Christianis quaerebant, cur nunc venerit Christus V. 216. Graecorum ritus in exequiis defunctorum a Chrysostomo vituperantur, utpote turpes VII. 56-8. Graecorum ritus et praefticae a funeribus arcentur VII. 59.

Gratia facilis, lex onerosa I. 300. adest volentibus I. 43. non excludit mercedem ex proposito voluntatis partem I. 23. non sola, sed cum accedentium voluntate iustitiam apprehendit I. 314. Dei non habet finem, sed ad maiora semper procedit I. 132. Gratiae magnitudo quanta I. 205. abundantiam quam

dicat esse Paulus I. 145-6. Gratia transgressionem tollit, lex transgressorem arguit I. 165. Gratia ubi est, ibi remissio; ubi remissio, ibi nullum supplicium I. 116. nos primum coronat, dein ad certamina trahit I. 165. per Christum datur II. 12. vera a Deo est II. 8. nos stare facit I. 23. non multum iuvat ad salutem si impure vivamus III. 137. ex servis liberos, ex parvulis adultos, ex alienis haeredes et filios fecit IV. 67. ex gratia divina Apostoli orbem converterunt II. 50. Gratia Dei primo quaerenda, non hominum II. 8. Gratiam apud Dominum per humilitatem invenire possumus *ibid.* Gratia Dei quid efficiat VI. 304. a saecularibus abstrahit et ad coelum ducit *ibid.* ex gratia Dei, non ex debito, iustificamur IV. 140. Gratia est a bonitate IV. 110. Spiritus quam promptos homines efficiat VII. 256. quomodo gratia nobiscum sit VII. 381. maiorem spem habet gratia quam lex VII. 162. Vid. *Alacritas, Curationes.*

Gratiae Deo semper agenda II. 12. pro communibus beneficiis III. 23. non de bonis tantum propriis, sed etiam de alienis agenda I. 17. etiamque de jactura *ibid.* etiam in adversis IV. 291. pro beneficiis suis erga alios VI. 49. etiam cum postulata non impetramus I. 22. pro omnibus IV. 297. V. 152. Gratiarum actio sincera quae I. 321. semper in precibus adhibenda VI. 49. Gratiarum post cibum formula brevis V. 182.

Gratus animus prae omnibus a Deo amatur II. 12. Grati animi officia V. 152.

Gulae vitium II. 197. quanta mala pariat II. 505.

Gymnosophistae Indorum quinam III. 170.

H.

Haereses unde natae sunt VI. 13.
 Haeresium mater est ambitio, sive cupiditas dominandi IV. 85. Haeresium ordo hic est: Marcion, Sabellius, Marcellus et Photinus, Paulus Samosatenus, Manichaei, Arius VII. 110.
 Haeresiarchae plures recensentur V. 58.
 Haeretici obstinati ex disputatione audaciores redduntur VI. 318. Haereticis confutandis non multa opera ponenda VI. 316. Haeretici quidam dicebant Filium Dei esse Patre minorem IV. 8. VI. 307. confutantur VI. 307. Haeretici quidam matrimonium vituperabant IV. 310. qui nuptias damnabant confutantur VI. 276. qui Incarnationem negabant confutantur V. 79. quidam impugnantur II. 77. qui dicebant alterum corpus cadere, alterum resurgere, confutantur II. 519. III. 122. quidam praesentem vitam damnabant IV. 9. quidam dicebant Christum per speciem tantum, non vere venisse VII. 54.
 Hamaxobii quinam III. 170.
 Hebraicum textum citat Chrys. I. 446. Hebraicum textum minus recte interpretatur VI. 364.
 Helluones carpuntur II. 196.
 Herus quo pacto cum servis agere debeat VI. 340.
 Hippodromi et pugnae ferarum notantur II. 142.
 Hirundinis cantus a somno excitat I. 395.
 Historia ancillae cujusdam V. 436-7.
 Homerus citatur. Vid. Indicem II.
 Homicidio pejus est vitium contra naturam I. 48-9.
 Homo Dei benignitati, non laboribus suis, confidere debet I. 289. Hominem non vi et necessitate sed ex voluntate ejus malitia detinet I. 162. non cibus immundum facit I. 423.

Hominis ratiocinium Dei providentia superat I. 285. Homo nec natura bonus, nec natura malus II. 18, 19. non potest per se salutem assequi II. 47. Hominum natura fluxa II. 373. Homo est opus Dei, error opus diaboli II. 413. facultatem non peccandi habet II. 207-8. Homines omnes aliis hominibus opus habent II. 427. III. 188-9. Homo qui nihil habet potest omnium occupare bona, quomodo II. 181. Hominis character depingitur a commiseratione; *humanus* sive *inhumanus* II. 108. per commiserationem Deo aequatur VI. 217. Hominem inexpugnabilem reddit virtus II. 445-6. Homo carnalis a Spiritus operatione alienus est III. 37. Homo malus doctrinam quae per verba et opera exhibetur non suscipit II. 388. Hominem mendicis miserabiliorem reddit cupiditas II. 501. Homines quam falluntur in judiciis II. 125. Hominum judicia saepe labuntur II. 112. Homo qui multa habet non infletur cum multis indigeat II. 134-5. bona agens, Deum, non homines, respiciat oportet II. 138. omnibus praestantior et honorabilior IV. 294. qui natura purus est omnia audet, qui impurus secus VI. 290. cum ratione non utitur, feris est deterior V. 86. Homo Deum imitari potest VI. 138. Christi membrum ferre debet crucem IV. 131. factus superior angelis V. 223. quomodo honore praeponitur angelis et archangelis IV. 129-30. Homo distat ab homine, non natura, sed libero arbitrio et animi instituto IV. 209. Homo ne terrena quidem, multoque minus divina, comprehendere potest V. 391-2. Homini utile est vitae finem ignorare V. 408. Homo ut Deus sui miseretur efficere potest V. 419. Homo

qui Dei voluntatem non exequitur sub laqueo diaboli est VI. 216. Homo nunquam doloribus vacuus est VI. 168, 169. Hominibus placere non studet servus Christi IV. 332. Homines per adventum Christi deducti sunt ad dignitatem angelorum V. 223. Hominem qui contumelia afficit, Christi imaginem contumelia afficit V. 426. Homines malorum quae accidunt sunt auctores IV. 288. nunquam pro voto suo res habent VI. 170. ut plurimum multo magis homines quam Deum timent VI. 331. Homo non habet sui potestatem VII. 139. cum terra dicitur et cinis, ab eo quod est deterius totum vocatur VII. 13. in hac vita ad certandum, non ad quiescendum, positus est VII. 72. diuturna patientia opus habet VII. 138. est in terra quod Deus est in coelo VII. 22. eorumdem particeps est quorum Christus VII. 84. quamdiu vivat nunquam sperandi finem faciat VII. 82. Homini cur mortis tempus incertum sit VII. 48. Homo non altum sapere debet VII. 26-7. Homines moriuntur in Baptismate sicut Christus in cruce; non autem carni, sed peccato VII. 119. Homines non ut mercenarios ad virtutem accedere oportet VII. 167-8. Homines corpus unum sunt, coheredes et concorporales VII. 79. Hominis cognitiones per experientiam multum augentur VII. 69. Homini quantum honorem Deus praestiterit VII. 63. ad hominis salutem angelorum ministerium datur VII. 35.

Honor qui habetur a multis nihil est IV. 229. Honoris contemptus quam difficilis VI. 279. Honorem contemnere animae angelicae est *ibid.* ex honore debitores constituimur VI. 281. ex honore arrogantia et

vana gloria nascitur *ibid.* Honor hic non quaerendus *ibid.* Honor humanus insuavis est V. 247.

Hospitalitas erga sanctos maxime commendatur I. 469. quomodo exercenda I. 367-8. Hospitalitatis fructus magnus I. 470. Hospitalitatis commendatur, et quatenam sit oportet indicitur VI. 117-18.

Hostiae quatenam jam sint inferendae VII. 141-3.

Humanae res umbra et somnia V. 448. Humanarum rerum fluxa conditio V. 136, 159. Humana omnia umbra, fumus et pulvis V. 441. VII. 124.

Humilia sublimibus admiscet Paulus VII. 171. Humilem erga omnes esse oportet IV. 201. quanto magis humilem se quis praestat, tanto magis extollitur IV. 217. Humilis homo vere sublimis est II. 10. quo pacto humilis quis efficiatur II. 11.

Humilitate nihil potentius I. 358. Humilitas mater et causa bonorum omnium I. 14, 354. V. 53. quot bona pariat V. 83. Humilitas gratiam Dei conciliat II. 8. ad pacem servandam apta II. 9. Humilitas non vera, quae VI. 341. ex ea falsa humilitate multi in superbiam elati sunt *ibid.* Humilitas sublimes efficit V. 81. Humilitatis definitio V. 62. Humilitas quid sit VII. 309. ad unitatem corporis ecclesiae necessaria est IV. 221. Humilitas Christi secundum humanam naturam erat VII. 164.

Hymni canendi V. 280. Hymnorum qui cantantur in afflictione virtus IV. 195.

Hyperbole saepe utitur Paulus II. 395.

Hyperboreis (ex) quaedam Graecis accesserunt VI. 285.

I. J.

Jacob cur in utero matris amaretur I. 279-80.

- Idola et simulachra gentium II. 353.
 Idololatria unde invecta IV. 283.
 Idolothyta Corinthii comedebant II. 227-8. an comedere liceret II. 235.
 VI. 94. de illis multa II. 297-301.
 cur ab illis abstinendum II. 300-1.
 Jesus cur ita vocatus sit IV. 9. Filius Dei omnem nobis attulit virtutem IV. 349. Vid. *Incantationes*.
 Jethro. Vid. *Moses*.
 Ignem adorabant quidam IV. 229.
 Ignominia sunt divitiae, quomodo V. 247.
 Ignorantem nec accusari nec male pati aequum est, sed discere quae ignorat IV. 235.
 Ignorantia non semper excusat I. 425-6.
 Ignoratio futuri prodest homini V. 408. VI. 242-3.
 Ignotus deus apud Athenienses quis esset VI. 285.
 Imagines in aedibus divitum IV. 210. V. 118. in ecclesiis IV. 211. [Sic *Montef.* a nobis in Annot. confutatus.]
 Immisericordes Deum maxime irri- tant V. 49.
 Immunditia quid sit, scortatio, pae- dicatus, invidia etc. IV. 236.
 Immundus erat, qui ea quae sibi im- munda videbantur comedebat; qui non immunda putabat, secus VI. 290.
 Imperatorum pompa et luxur IV. 248. et consulum cultus et ornatus mag- nificus IV. 198. diadema IV. 176.
 Imperatoriae aulae vitia IV. 326. Im- peratoria aula et familia calamitati- bus et caedibus funestata V. 168-9.
 Imperatrix, auro splendens, minus in ecclesia spectabilis esset quam Pau- lus catenis vinctus V. 283.
 Impositio manuum. Vid. *Crux*.
 Improbos Deus aliquando punit in hac vita VI. 208. Improbi ali- quando prospere agunt in hac vita VII. 70-1.
 Improperium Christi praeferendum requiei et animi remissioni VII. 294.
 Impudicorum miseria depingitur II. 469-70.
 Inanis gloriae tyrannis IV. 211. glo- ria et divitiae ansam dant diabolo IV. 342. gloria quae VII. 321.
 Incantationes et sortes Antiochenis in usu IV. 164. Incantationes et ligamina ad morbos curandos ad- hibitae V. 349. Incantationes apud Christianos Antiochenos in usu II. 42. Incantationes mortuorum ad- hibitae I. 402. a meretricibus ad- hibitae I. 401-2. spirituales sunt nomen Domini nostri Jesu Christi et crucis potentia I. 123.
 Incarnatio et passio Christi majores sunt quam mundi creatio VII. 52-3.
 Increpationes sensim et paulatim fa- ciendae II. 20. Increpacio debet secundum delinquentis modum et conditionem attemperari VI. 287. quandonam utilis sit VII. 61.
 India ubi sunt lapides preciosi VI. 154.
 Inexpugnabilis est, non qui multa habet, sed qui paucis eget I. 403.
 Infans recens natus signaculum in fronte a presbytero accipiebat II. 147-8. cum nascebatur quae in- eptae et superstitiosae caeremoniae fierent II. 146-7. Infantes anilibus fabulis non assuefaciendi sunt V. 459.
 Infernus. Vid. *Gehenna*.
 Infirmitatis modi varii describuntur III. 298.
 Inimicitiae ante solis occasum sedan- dae IV. 248. Inimicitiae falsa pro veris sumunt IV. 247. Inimicitias pariunt deceptio et fallacia IV. 245.
 Inimici diligendi I. 437. IV. 173, 174. de inimicorum supplicio non lae- tandum V. 546. Inimicia veritas os obturat VI. 80. contra dictum

- illud infimi vulgi, *Innumeros despuere scio*, pugnât Chrysostomus I. 439. Inimicos ulcisci quam jucundum sit I. 376.
- Initiandus ad sacerdotis os tamquam oraculum accedit III. 311.
- Initiati qui non erant, ad omnia audienda non admittebantur II. 508.
- Injurias et contumelias qui non dimittit, non potest dicere, *Dimitte nobis debita nostra* etc. VI. 334.
- Injuriarum remissio quam popularis res sit *ibid.* Injuria affectus, cum rogat pro eo qui injuria affecit, magnam habet fiduciam IV. 226.
- Injuriarum oblivio commendatur V. 156. VI. 333, 334. recordatio glacies est V. 365. memoria abjicienda IV. 268-9. diaboli memoria solum retinenda IV. 343.
- Injurias qui grato fert animo est admirandus V. 350. Injuriam qui facit, non tam facit quam accipit V. 156-7. Injuriae a diabolo factae ulciscendae, non aliae IV. 342-3.
- Injuria affici melius est, quam injuriam inferre I. 128. Injuriae illatae damnum non penes patientem, sed penes inferentem est I. 379.
- Injuriae utiles patienti ferenti I. 43-4. Injuriam qui lubens patitur, lucratur II. 193.
- Interpunctiones loci SS. diversae II. 173.
- Invidia unde oriatur V. 24. Invidiae malum; quam bonum autem est non invidere V. 293-4. Invidus et simulator homines plus quam Deum veretur VI. 28. qui invidet cum Deo pugnat V. 295. Invidia quanta vitia et damna pariat II. 225. III. 256, 289. omnis pellenda, quomodo II. 370. plus quam caetera omnia dissensiones parit II. 383. furor quidam est III. 283. Invidus avaro pejor II. 384. Invido inaccessum est coelum, et vita ejus non vitalis est II. 385. Invidiae tyrannis I. 97.
- Invidia bona omnia pessumdat I. 98. est bello perniciosior I. 99.
- Joannes Baptista et Jacobus capite truncati VII. 304. Joannes ex abstinentia fulgebat V. 137.
- Joannes Evangelista Ephesum relegatus, illic obiit IV. 104. Joannis sepulchrum manifestum erat VII. 291.
- Jobus religione Graecus erat I. 60. verba Jobi super casu filiorum eum quam maxima gloria coronabant II. 343. verba ejus meliora omni sacrificio II. 344. Jobi caritas erga Deum I. 17. Jobi patientia pluribus exprimitur II. 344. quanta ejus patientia V. 92-3. de uxore ejus multa II. 344-8. Jobus vicit diabolum II. 193. de resurrectione nihil compertum habuit V. 93. Jobus vere martyr fuit III. 10. sine abstinentia fulgebat V. 137.
- Josephi Jacobi filii historia, castitas, virtus VI. 300-1. cum magis urgeretur, magis austinebat VI. 323. pudicitia ejus in exemplum adducitur II. 400-1. castitas IV. 364. in carcere liber erat II. 223.
- Josephus historicus. Ejus testimonium de atrocitate obsidionis Hierosolymitanae I. 416. V. 402.
- Jovis sepulchrum Cretenses jactabant VI. 284.
- Ira est fera quaedam cohibenda VII. 74-5. [Ira cohibenda VI. 309. *var. lect.*] Ira majus est malum quam concupiscentia IV. 271.
- Irascuntur (qui) pueris insipientiores sunt VII. 257.
- Isaias. Vid. *Isaias*.
- Israelitae circumcisione signantur ut pecora et bruta IV. 117.
- Judaei reprobat I. 330. inexcusabiles sunt I. 319-20. primi ad fidem accedere debuere ex Christi et apostolorum sententia I. 331-2. Judaeorum contentio et fastus I. 61. arrogantia quanta I. 72. Judaeos

Paulus vocat circumcisionem IV. 17. Judaei canes vocantur V. 111-12. Judaeus quandonam cum Graeco conjungatur IV. 151. cum Judaeis quasi cum infantibus agebat Deus V. 217. Judaeorum doctrina puerorum doctrina erat VI. 289. Judaei quomodo exciderint a testamentis IV. 148. multa sacerdotibus dabant IV. 104. Judaei quomodo omnibus hominibus adversentur V. 341. Judaeorum benedictio non erat spiritualis IV. 106. Judaica quomodo dupliciter fabulae sint VI. 288. Judaeis exosus erat Paulus VII. 2. Judaeos confutat Paulus VII. 33. Judaeorum in apostolos saevitia VII. 4-5. sacrificia, quam infirma VII. 207. Judae Iscariotae avaritia quanta V. 68. Judicare de fratre non decet eum qui peccatis obnoxius sit VII. 268. Judices pone velum sedebant VI. 384. Judicium de aliis ferre non oportet II. 122. Judicium futurum horrendum erit III. 113. Judicii extremi descriptiones I. 248-9. III. 122-3. V. 147-8. VI. 187. Judicium extremum fore probatur; si non esset, Deus non esset justus; si autem non justus, non esset Deus V. 196. fore non credebant quidam V. 195, 196. timendum V. 397. Judicia Dei aeterna in vita futura ex judiciis Ejus in hac vita probantur V. 398-402. Judicii futuri metus frenum est ad vitia cohibenda VI. 299. Judicium futurum nemo est qui non timeat VI. 208. quare tremendum I. 66-7. Judicio adveniente nullus ultra poenitentiae locus I. 93. Judicia Dei timenda VI. 186. Julianus monachus, vir admirandus et celebris, Antiochiae magno in honore habitus IV. 327. Juramentum est supervacaneum IV. 121.

Justitia indui quid sit IV. 240. significat vitam totam in virtute actam IV. 352. Justitia, tota virtus dicitur IV. 239. VI. 213. [vid. *Justus*.] ex fide, donum Dei est V. 125. quanta bona afferat V. 155. vera quatenam I. 298. Justitiam apprehendit gratia non sola, sed cum accedentium voluntate I. 314. operatur fides VII. 259.

Justitiae ecclesiasticae exercendae ratio III. 174-5.

Justus vocatur is qui virtutem exercet VI. 15. est qui injuriam accepit, nec reddidit IV. 239. de justis gaudendum, peccatores lugendi V. 36. Justi magna operantes non mirum si incidant in tentationes et pericula multa II. 540. virtus in aerumnis lucet et augetur III. 15. Justorum praemia II. 195-6. Justorum animae in aetatis flore sunt semper I. 152. admodum sunt mites ac benignae I. 458.

Juvenum institutio quam difficilis sit VI. 298. Juvenes ad amorem corporum proclives VI. 296. cito connubio jungendi sunt, ut caste vivant V. 371-2. VI. 74.

L.

Labarum regium vexillum VI. 23.

Labor multus qui nullum habet lucrum damnum censi debet V. 116. Laboribus majora praemia sunt I. 233.

Lae Paulus vocat humilem sermonem qui conveniat simplicioribus VII. 107.

Lachrymae utiles in precibus, in admonitionibus V. 304. purgant peccata V. 305. laudabiles quatenam V. 37.

Laetitiam non hujus mundi bona pariunt, sed pura conscientia I. 16. Laetitiae humanae admixta tristitia VII. 193.

Lapides preciosi in aedibus IV. 123.

Larvae histriionum pulchrae VI. 282.
 in theatris V. 374.
 Lascivia. Vid. *Libido*.
 Latro poenitens ante omnes Paradisum ingressus est I. 368. primum Christo convicia fecit II. 404.
 Latrocinio gravius est adulterium V. 369.
 Lavatio post coitum meretricis II. 207. ante preces VI. 385.
 Lavacrum Baptismi est pharmacum et quasi antidotum V. 131. est sanctificatio II. 6.
 Laudare se, quam odiosum III. 226. quandoque liceat III. 277-8.
 Laus a Deo, non ab hominibus, quaerenda II. 140. Laudes qui despicit multis fruitur laudibus I. 305. Laus vera quae V. 62. non debetur abstinentiae a pravis operibus V. 64. Laudes hominum infidae sunt et nihil utilitatis afferunt VI. 280.
 Lectio Scripturarum sacrarum commendatur V. 470.
 Lecti argentei divitum Antiochenorum II. 255.
 Lectoria officium in ecclesia V. 469. VII. 112.
 Legalia ad virtutem non conferunt II. 78.
 Lenitate opus est doctore, non auctoritate tantum VI. 146.
 Levitarum reditus recensentur VI. 130.
 Lex triplex I. 75-6. naturalis omnibus hominibus insita I. 189. in legem tandem vertitur consuetudo VI. 73.
 Lex Mosaica sancta I. 189. pro tota Scriptura ponitur I. 87. morbum auxit, quomodo I. 148. viventibus, non mortuis, data est I. 179. praevaricationem arguit, gratia praevaricationem tollit I. 165. onerosa, gratia facilis; lex non saluum facit, gratia iustitiam operatur I. 300-1. non potuit praestare id quod fides praestitit I. 97. Legis

metum solvit Paulus I. 411. dignitatem Paulus non tollit I. 180. Legem abrogare semper nititur Paulus I. 188. Lex non contraria Christo, sed congruens fuit; Christus in auxilium ejus venit I. 208. spiritualis, cur sic vocetur I. 198-9. Legem audire nihil juvat nisi opus addatur I. 73. quomodo iram operetur IV. 150. Lege quomodo utendum VI. 15. Legis plenitudo Christus, et finis legis Christus V. 124. Lex non parum contulit ad cognoscendum peccatum et ad augendum supplicium II. 531. vetus cur severius puniret quam nova II. 185. quomodo mortem afferret III. 83-4. Legis gloria haec, quod ad Christum convertat III. 87. Lex per Christum finem accepit III. 88. Lex instar pontis vel scalae fuit V. 123. spem habebat, sed non tantam quantam gratia VII. 162. Lex cur aliquando per Moysen, aliquando per angelos dicatur VII. 39. umbra erat VII. 206. in lege omnia umbra erant, circumcisio, sacrificia, sabbatum, VII. 162. Legis sacerdotium cum lege ipsa jam finem accipiens ejectum est VII. 175, 176.

Lex Christiana multo magis vitam tuebatur et continebat quam externae leges III. 173. dilectione impletur IV. 85.

Libamina et philtrea a meretricibus adhibita I. 401.

Liberalitas non ex donorum mensura, sed ex dantium animo aestimatur III. 179. Vid. *Donum*.

Liber et servus in iis quae ad Christum spectant pares sunt II. 222. Liber non est qui peccato servit, et servus non est qui a peccato liber est II. 224. Liber ille tantum est qui libertatem intus habet VI. 160. Liberum arbitrium in actibus I. 327. non tollit Paulus I. 286. Liberi

- arbitrii facultas quanta I. 339. Liberum arbitrium per obedientiam ex corde indicatur I. 166-7. Libertatem arbitrii non labefactant, neque necessitatem afferunt, Christi praedictiones II. 328. Liberum arbitrium VII. 153-4. ipsum injicit in gehennam V. 255.
- Libido contra naturam horrenda I. 45, 47. Libidinis extinguendae modus I. 195. III. 97.
- Libyae pastores quanta pro ovibus incommoda subeant I. 458-9.
- Ligamina superstitiosa infantibus nascentibus adhibita II. 146. quae *περίαιρα* vocabantur apud Christianos Antiochenos in usu II. 42. V. 262. et incantationes prohibentur V. 263. pro curandis morbis adhibita V. 349.
- Litterae regiae in ecclesia recitabantur V. 469.
- Liturgia. Oratio pro catechumenis III. 24, 198. pro energumenis, pro poenitentibus III. 197.
- Loca ubi Paulus mansit et ubi ligatus fuit veneratione habita I. 469.
- Lotagae mendici circulatores VI. 240.
- Lot angelos nescius recepit VII. 365.
- Lucius, Jason et Sosipater cognati Pauli in Epistola ejus Romanos salutant I. 488.
- Luctatores in usu VI. 310.
- Luctus immoderatus improbatur II. 343.
- Lumbi quid significant apud Paulum IV. 345.
- Luxus et fastus redarguuntur V. 117. de luxu mulierum loqui Chrysostomum pudet V. 250. Luxus in conviviis quantus V. 179. Vide Indicem II.
- Lycurgus jussit virgines nudas in conspectu virorum concertare VI. 312, 400.
- M.
- Magi cur per stellam ducti VI. 286.
- Magistri officium est non confestim poenas sumere, sed in correctione inferenda tardum esse III. 219. Magistri munus est, discipulorum calamitatibus affici III. 290. ornamentum est discipulorum virtus III. 75.
- Magistratus a nobis alendi quia de publicis solliciti sunt I. 385.
- Magnum et praeclarum nihil est, nisi sit aliis utile II. 302.
- Majorum laudes, cum nos consortes et similes sumus, ad nos pertinent VI. 166.
- Maledici et detractores exagitantur I. 127. IV. 252-3. Maledicorum poena grandis II. 190-1. Maledicta in proximum e regno coelorum excludunt VII. 13. ex maledictis in proximum nihil lucri, damni plurimum VII. 14.
- Malitiam omnem docet otiositas V. 264. VI. 128. Malitia non ex vi et necessitate hominem detinet I. 162. Malitiae tyrannis quanta I. 205. a malitia non solum opere, sed etiam affectu alienum esse oportet I. 363.
- Malus est qui bonum non facit IV. 264. Mala praesentia propter futura bona non aegre ferenda VII. 364. Malorum omnium causa est quod non sit caritas V. 377, 491. Malorum quae accidunt auctores sunt homines IV. 288. Mala ut ne patiamur penes nos est I. 196. Mala illata, bonis ulciscenda I. 196-7. Mala et bona ex voluntate et arbitrio sunt I. 341. omnia tollit caritas II. 420. VI. 227. quanta a voluptate afferantur VI. 109.
- Mammona, vae tibi et ei qui te non habet*, dictum scurrile tempore Chrysostomi IV. 275.
- Mandata Dei difficilia non sunt I. 416. Mandatorum Dei ratio non quaerenda I. 33. Mandata carnalia quatenam VII. 160-1.
- Manetem prosternit Paulus V. 58.

- Manes perniciosum dogma induxit VI. 173.
- Manichaeus Pauli libris usus est, sed concise et truncatim III. 223. Manichaeorum os putidum II. 77. Manichaei qui dicebant hanc vitam esse malam, confutantur IV. 10-11. dicebant mortem apud Paulum peccatum significare; resurrectionem, a peccato liberationem II. 474, 490. dicebant Deum hujus saeculi diabolus esse III. 101. Manichaei matrimonium improbant, tacito nomine impugnantur IV. 310. dicebant materiam increatam esse VI. 94. dicebant Christum non accepisse corpus humanum II. 474. legem incusabant I. 185. haeretici [sc. Manichaei] res praesentes calumniabantur I. 237. Manichaeorum opinio de creatione mundi IV. 346. Manichaei quidam virilia amputabant IV. 83. Manichaeos fore praedicat Paulus II. 474. Manichaeorum haeresis confutatur IV. 346. VII. 161. Manichaei notari videntur IV. 108. V. 123. notantur VII. 109. tacito nomine carpuntur IV. 137. V. 100. blasphemant IV. 291. Manichaeorum haeresis omnium recentissima VII. 110. Vid. *Caro*, et *Indicem* II.
- Manifestatio Spiritus signa sunt II. 356.
- Manna typus fuit mensae sacrae II. 274.
- Mansuetudine monita lenienda sunt VI. 105. reprehensio vehemens, quum mansuetudine conjuncta tum maxime efficax VI. 214.
- Manus extendendae sunt ad eleemosynam VII. 285.
- Maranatha quid significet II. 548.
- Marcelli Galatae haeresis, quoniam V. 59. notatur VII. 18, 21, 110. Marcellum prosternit Paulus V. 58. confutat Paulus VII. 21, 33.
- Marcion haeresiarcha notatur VI. 290. perniciosum dogma induxit VI. 173. Marcionis haeresis IV. 346. V. 59. VII. 33. Marcionem prosternit Paulus V. 58. Marcionistae blasphemant IV. 291. Marcionistas fore praedicat Paulus VI. 92. Marcionistae confutantur V. 74. VII. 33. Marcionistae cujusdam responsio VI. 351. Marcion Pauli libris usus est, sed concise et truncatim III. 223. Marcionistae dicebant Deum justum esse, non bonum III. 101. quae Scripturae verba usurparent VI. 186. unum tantum Evangelistam recipiebant IV. 15. refutantur *ibid.* *Μαρκίωνες* sive Marcionistae IV. 370 *not.* Marcionistarum ritus ridiculus in baptizando pro mortuis II. 507.
- Mare Rubrum typus fuit Baptismi II. 274.
- Margaritarum virtutes VI. 125.
- Maria Pauli discipula multum laboravit I. 474.
- Mariti et uxoris officia IV. 301.
- Martyres non inviti passi sunt II. 38. Martyrum cruciatus II. 39. Martyrum sepulchra regias aulas superant III. 275. ab imperatoribus visitantur *ibid.* Martyrum duorum historia VI. 323. Vid. *Daemones*.
- Martyrii tempus semper adest III. 10. genus quoddam est opum amissionem alacriter ferre III. 11. Martyrium, id est, oratorium vel ecclesia martyrum III. 277. V. 439.
- Matrimonium secundum Christum, quodnam sit IV. 309-10. vituperabant haeretici quidam IV. 310.
- Matronae spelunca prope Antiochiam a gentibus frequentata VI. 298, 396.
- Matthaeus cupidini divitiarum renunciavit II. 128.
- Medicus animarum est pauper, quomodo II. 373.
- Melchisedeci sacerdotium melius sa-

cerdotio Aaronis VII. 158-9. ordinem solus Christus sacerdos habuit VII. 102.

Memoria operum bonorum illa inania reddit V. 132.

Memphibosthe pro *Ishbosheth* positum V. 57.

Mendacium veritati se intermiscet VI. 231-2.

Mendicantium quorundam artes V. 438. VII. 145. eorum voces II. 158. Mendicantes ante ecclesias stabant II. 372. V. 439. vita eorum non inquirenda VII. 146-7. Mendici, manci, claudi ad mensam vocandi V. 442. ecclesiae sunt ornammento II. 372.

Mensa Dominica lapidea erat III. 215. Mensa semicircularis in usu tempore Chrysostomi V. 179.

Merces major est cum non mercedis causa agimus I. 69. Mercedem ex proposito voluntatis partem non excludit gratia I. 23.

Mercurius creditus fuit Paulus ob eloquentiam I. 2.

Meretrices nuptiis adhibitae V. 305-6. Meretricis corpus coenum est I. 401. Meretrices, ut iucundae apparerent, incantationes, philtra, et innumera alia machinabantur *ibid.*

Metalla. Damnatorum in metalla conditio miserabilis II. 283. [Cf. Diod. Sic. III. 11.]

Metempsychosin Graeci statuebant V. 389. quidam docebant, et confutantur IV. 232.

Metodeusai est decipere et per machinas capere IV. 336.

Milesios pro Ephesii ponit Chrysostomus IV. 5.

Militem Christi esse magna dignitas est VI. 193. militem esse non vitae Christianae contrarium II. 57.

Mimi infames erant II. 142. Mimis relinquuntur scurrilia IV. 274.

Minas negligere magnum est malum V. 458.

Minima non negligenda IV. 16.

Miracula et praedictiones quomodo Christi doctrinam asserant II. 87. non amplius fiunt VI. 82. cur hodie non fiant II. 62. V. 263-4.

Miseros non facit paupertas I. 346.

Misericordia Dei, donum regale VII. 93. erga pauperes commendatur VII. 143-4. Misericordiam omnia sequuntur bona I. 347. Misericordiae Dei, sive benignitatis Ejus erga homines, symbolum est oleum; ideo et sacerdotes et reges oleo ungebantur V. 47. Misericordia proximo exhibenda, ut illam a Deo impetremus VI. 349. naturae Dei insita III. 6. Dei precibus lenitur III. 21.

Modus quidam in omnibus apponendus V. 291.

Moechorum miseria I. 192.

Moeror ad peccata dumtaxat utilis est III. 166. Moeroris molem allevare solet societas eorum qui in moerore sunt VI. 170. Moerore prorsus vacuus nullus inveniendus est VI. 168.

Monachi, ut in portu, agunt vitam non agitatam fluctibus IV. 325. in montibus degebant I. 429. IV. 163. VII. 133. ibi vitam severam agebant IV. 241. Monachorum vita sancta VI. 120-1. vita divina disciplina instructa IV. 323. Monachi saepe in honore fuere VI. 89. in eremo viventes vitam angelicam suscipere V. 10. Monachorum philosophia II. 64. Monachi collaria gestabant IV. 241. libros describebant IV. 122. etiam puellae tenerae vitae monasticae se addicebant IV. 241. Monachi eleemosynam petentes VII. 147. Monachi nulli erant Pauli tempore VII. 287. Monachorum exercitia VII. 98. saeculares eadem ac monachi exsequi et servare debent, exceptis conjugii legibus VII. 99.

Monasteria sunt domus luctus, ubi cilicium et cinis VI. 120.
 Monetae si characterem laedas, ea redditur adulterina IV. 16.
 Monita danda a marito puellae quam ducit uxorem IV. 317. Monitis quomodo utendum IV. 250. Monita mansuetudine lenire oportet VI. 105.
 Mori huic mundo jussi sumus II. 110.
 Moribus probis nihil suavius, nihil jucundius VI. 302.
 Moriones *γλωσσοποι* IV. 275.
 Mortis radix est peccatum I. 149.
 Mors Christi, mors mortis I. 161.
 Mors quae nos conjungit Christo, non formidanda, sed optanda III. 120-1. Mors Christi interfecit inimicitias IV. 152. mortem sustulit V. 238. Mortem expugnavit Christus per passionem suam VI. 194-5.
 Mortis et vitae genera quaedam I. 167-8. V. 33. VI. 202. [Mors in paradiso germinavit, mors in cruce sublata est IV. 306. *var. lect.*] Mors animae est horrenda et terribilis IV. 282. Mors post adventum Christi non timenda VII. 55-6.
 Mortis tempus cur nobis incertum sit VII. 48.
 Mortificare membra quid sit V. 260.
 Mortuorum incantamenta adhibita I. 402. Mortui non nimis lugendi II. 525. non plangendi, quare V. 379-80. eorum conditio levare potest, nempe precibus, eleemosyna, et oblationibus II. 525-6. V. 37.
 Mortuorum commemoratio in venerandis mysteriis II. 525. ab apostolis instituta V. 37. Vid. *Baptismus*.
 Moysis laus V. 220. Jethro, Moysem generum suscipiens, illum qui mari imperaret suscipiebat I. 470. Moyses cur Jethro socii consilium admiserit III. 199.
 Mulier monendi potestatem habet, sed domi tantum VI. 294. cur a doctorum sede pulsa fuerit IV.

244. Mulieres clamosae et procaces IV. 257-8. Mulierum in ecclesiis colloquia improbantur VI. 69-70. Mulier et vir non sunt duo homines, sed homo unus V. 307. Mulierum fastus, luxus, et ornatus nimis carpuntur I. 471. IV. 314. V. 117, 285. VI. 64-5. verus ornatus I. 467, 468, 471, 474. II. 319. VII. 323. praesumptio et vitia IV. 243-4. Mulierum delicias insectatur Chrysostomus VII. 336. Mulier quomodo subjecta viro II. 311. Mulieri domus custodiam dedit Deus VI. 313. contra mulieres quae fucum adhibebant VI. 38. nudae in theatri comperebant V. 374. Mulieres priscis ecclesiae temporibus leonibus ardentes partem laborum in praedicatione suscipiebant I. 475. Mulieres detecto capite orabant et prophetabant II. 308. hoc improbandum erat II. 314-16. Mulieribus in ecclesia silentium imponitur II. 463-4. Mulier texendi industriam a Deo accepit II. 428. Mulieres pauperes saepe aliis formosiores II. 505. Mulier magnum bonum et magnum malum VII. 236.
 Muli albi, in pretio habiti, curribus juncti IV. 314.
 Munda et immunda non sic appellantur ex natura sua, sed ex suscipientium arbitrio VI. 288.
 Mundanae res somnium et umbra sunt VI. 283. Mundanum sanctum quid sit VII. 183.
 Mundus in Scriptura, malos homines aliquando significat IV. 337. Mundum hunc esse Deum dicebant Graeci V. 406. Mundum quidam dicebant esse Deum III. 223-4. Mundum creare minus est quam ipsum continere et servare VII. 23. Mundi finem putabat Chrysostomus esse proximum VII. 243-5.
 Murmuratores objurgantur; satius

- est nihil agere quam murmurando agere V. 91.
- Mysteriorum natura qualis II. 69. in mysteriis divinis eorum qui decesserant memoria erat II. 525. ad mysteria quomodo et cum quanta sanctitate accedendum VII. 209-12. Vid. *Coena Dominica*.
- N.
- Nani et fatui divitum mensis adhibebantur VI. 28, 150.
- Natura nuda venit, nuda discedit VI. 148. Naturae humanae nihil magis inimicum est quam vitium V. 154.
- Natura hominum fluxa II. 373.
- Necessitatem non infert Deus II. 16.
- Nequitia nihil infirmius I. 352. parentum nihil mali filiis affert, si velint se recte agere I. 345. post voluptatem dolores et supplicia habet I. 193. [Nequitia operosa et plumbo gravior VI. 333. *var. lect.*] omnis immunda est VI. 292.
- Neronis jussu Paulus capite truncatus est I. 29. Nero mysterium Antichristi vocatur a Paulo I. 483. typus Antichristi V. 472. cur Paulo infensus VI. 184. Neronis comparatio cum Paulo VI. 197. gesta et vitia *ibid.* Nero vocatur leo a Paulo VI. 255.
- Ninevitarum poenitentia III. 21-2, 60.
- Nicopolis in Thracia VI. 317, 400.
- Nomades quinam III. 170, 349.
- Nomina sanctorum in Scriptura sacra multarum rerum sunt monumenta I. 472.
- Nova jam omnia sunt, quomodo III. 129.
- Novatiani Cathari seu mundi se nominabant, qui omni sorde pleni erant IV. 249. Novatiani tacito nomine carpuntur VII. 230.
- Nugae saepe pariunt mala innumera VII. 247.
- Numerus sex millium perfectus VI. 240.
- Nuptias damnabant haeretici quidam VI. 276. secundas Chrysostomus nec condemnat nec laudat IV. 311.
- VI. 276. Nuptiales quaedam consuetudines reprobantur a Chrysostomo IV. 316. Nuptiarum ritus describuntur et damnantur II. 143-6. V. 305.
- O.
- Oblatio; verba quae in oblatione dicebantur VII. 205.
- Oblivio injuriarum commendatur VII. 227.
- Obscoena loqui quantum malum sit III. 81.
- Observatio dierum reprehenditur V. 233.
- Oculus malignus II. 147. V. 264. oculus pulcher qualis sit III. 98. VII. 212.
- Oedipi historia VI. 311.
- Offendiculum ponere est gravissimum vulnus infligere II. 238.
- Officii divini horae, Tertia, Sexta, Nona, Vesperae VI. 123.
- Oleum est symbolum misericordiae Dei V. 47. ideo et sacerdotes et reges oleo inungebantur *ibid.*
- Olympica certamina in exemplum trahuntur VII. 181, 211.
- Omina a Christianis nonnullis adhibebantur IV. 17. Omina mala apud Graecos IV. 233. mali ominis verba V. 306.
- Onesimus a Paulo saepe memoratus, quisnam esset VI. 325-6. Onesimum servum Paulus sine heri consensu noluit retinere VI. 327. Paulus filium vocat VI. 338, 341.
- Onesiphorus ex misericordia salvus VI. 186.
- Opera magis quam verba suadent II. 61. in operibus bonis oeconomum, illum quem parabola apud Luc. xvi. exhibet, imitari oportet I. 323. legem audire nihil juvat nisi opera bona addantur I. 73. Opera cum precibus, preces cum operibus esse debent I. 488. Opera bona a ca.

ritate Christi et a nostra virtute fiunt IV. 109. Operis boni Deus solus spectator pro oculis ponendus VI. 280. in bonis operibus Deus agit, et nos cum Deo V. 11. ut addantur fidei expetit V. 236. cum fide juncta requiruntur V. 126. bona aliorum et peccata nostra cogitanda sunt V. 110. nihil aequae inania reddit, ut recte factorum memoria V. 132.

Operatio animae est incorporea V. 228.

Opes quatenus verae sint III. 145.

Opes magno animo amittere martyrii genus est III. 11.

Optabilis est male pati pro Christo quam honorari a Christo IV. 177.

Oraculorum Delphicorum versus II. 352.

Oratio, armatura maxima I. 366. Orandum omni tempore IV. 358. in omni loco, sed non ad gloriam captandam V. 62-3. ubique; ubique sanctae manus extollendae V. 63. Oratio vigilans sit oportet V. 279. magna facere potest IV. 361. magnum bonum et animae praesidium VI. 349. omnis gratiarum actionem habeat VI. 149. matutina et nocturna VII. 181.

Oratio Dominica *oratio fidelium* vocatur V. 279. a baptizato statim post emersionem recitabatur V. 240.

Orbis columna est Ecclesia VI. 86.

Ordinatio justa ad docendum omnino necessaria est IV. 223.

Ordo rectus in omnibus servandus II. 466.

Ornatus. Vid. *Mulieres*.

Osculum sanctum quid sit III. 310.

Ostentatio vitanda III. 215. diabolicum quidpiam est III. 250.

Otiosus sermo in absurdos et importunos ducet sermones IV. 272.

Otium omnem malitiam docuit VI. 128. quam multorum malorum causa sit V. 377. laedit animam, desidia laedit corpus VII. 132.

P.

Paedica, execrandi amores VI. 311.

Paedicones munditiae corporali student VI. 218.

Panis apud Athenienses parva et magna mysteria VI. 285.

Parentes honorare, basis est virtutis IV. 322.

Parmenides philosophus Ionicus et Ephesius IV. 104.

Pascha comedimus, quod est Christus IV. 347. [longe legali praestantius *ibid. var. lect.*]

Passiones omnes vita praesenti terminantur I. 233.

Pastoris officium VI. 275. Pastor bonus qualem Christus optat cum innumeris conferri potest martyribus I. 459. Pastores Cappadocum et Libyae I. 458.

Pater Deus iisdem nos dignatus est, quibus Filium suum V. 192. Patre minorem esse Filium Dei dicebant haeretici quidam VI. 307.

Pater quilibet quanta cura debeat filios educare VI. 276.

Patiens anima quae II. 405. Patientia philosophiae omnis est radix *ibid.* Patientiae laudes II. 406. Patientia senectuti maxime competit VI. 294. major requiritur sub persecutione V. 453. Patientia longa opus est homini VII. 138.

Paulus (S.) apostolus.

I. *Initium apostolatus*.

Pauli origo, patria, ars, doctrina VI. 198. Paulus ad pedes Gamalielis VI. 25. Hebraice tantum sciebat VI. 198. conversio mirabilis II. 266. cur ejus nomen ex Saulo in Paulum mutatum sit I. 7. de mutatione nominis ejus quaedam scripsit Chrysostomus IV. 23, 371. cur se servum Jesu Christi dicat I. 7-8. Paulus apostolus ab ipso Christo vocatus IV. 4. Paulus nunquam se Patris apostolum dicit, sed Christi tantum VI. 4. Ju-

dacis exorsus: cur, Judaeus cum esset, ad Judaeos non missus sit VII. 2. inimicorum nequitia V. 21. Paulum contemnebant et calumniabantur Judaei quidam III. 2-3, 217, 230.

II. *Epistolae.*

Epistolarum ordo temporis I. 2-4. cur tot homines in Epistola ad Romanos salutaverit I. 479. Paulus primam ad Corinthios Epistolam ex Asia, secundam ex Macedonia scripsit III. 4. cur secundam ad Corinthios Epistolam scripserit III. 2. Paulus suam erga Corinthios dilectionem ostendit III. 149. Paulus cur in secunda ad Corinthios Epistola Timotheum sibi adjungat III. 3-4. Paulum quid moverit ad Epistolam ad Galatas scribendam IV. 2-3. Paulus cum Galatis asperere egit, quare IV. 13-14. Paulus Ephesios, etiam uxoribus junctos, sanctos vocat IV. 105-6. Paulus quam insatiabiliter pro Ephesiis precetur IV. 168. quandonam Colossensibus scripserit V. 172-3. Paulo apostolo Philippenses primi dona obtulere V. 162. ejus amor erga Thessalonicenses V. 343. cur Timotheo et Tito tantum scripserit, et non aliis discipulis VI. 2. morti proximus secundam ad Timotheum Epistolam scripsisse videtur VI. 163. Paulus Timotheum Ephesi reliquit IV. 104. cur Timotheum ad se vocet VI. 252. Paulus cur Timotheum circumciderit IV. 35-6. Paulus, qui circumcidit Timotheum, nunquam circumcisionem praedicavit IV. 81. circumcidit, ut everteret circumcisionem II. 263. cur Titum in Creta reliquerit VI. 275. cur Titum, quem Cretae praefecerat, Nicopolim ad se vocet VI. 316-17. Paulus Onesimi gratia scripsit Epistolam ad Philemonem I. 2. Onesimum servum sine heri

consensu noluit retinere VI. 327. Onesimum filium vocat VI. 338. Paulus cur ad Hebraeos Epistolam scripserit, quo tempore et qua occasione VII. 3. Paulus quam confessionem fidei in Ep. ad Hebraeos dicat VII. 92. Epistolas (ea ad Galatas excepta) ipse dictabat, et alius scribebat IV. 97-8. Paulus cur omnibus Epistolis suis nomen suum praemisit I. 7. mos ejus in Epistolis varia interserere II. 338. Epistolae ter quaterque per singulas hebdomadas in Ecclesia legebantur I. 1. Epistolae et alii Scripturae libri legendi I. 469. Epistolae legendae III. 224.

III. *Labores, vincula et mors.*

Cur, quum ex opere manuum suarum aliis etiam suppeditaret, ipse ab aliis et accipiat et petat VI. 319. etsi, permittente Christo, licebat dona accipere, ipse tamen non accepit II. 251. Paulum uxorem habuisse putavere quidam V. 146. Pauli labores et itinera I. 475. VI. 248. Paulus quanta passus sit VII. 319. quae sancti omnes pertulerunt, ea Paulus unus sustinuit III. 265. Paulus cur dicat se abundantius aliis laborasse II. 481-2. Pauli labores et cruciatus quanti III. 259-65. post pericula et aerumnas splendidior apparebat III. 262. rebus omnibus carens quomodo omnia possideret III. 142. in aerumnis semper gaudebat III. 9. Paulus aerumnas multas lubens et gaudens sustinebat V. 318-19. quanta fecerit pro aliorum salute II. 263. die ac nocte operabatur, ut posset aliis opitulari V. 486. Paulo non curae fuerunt pericula, sed discipuli V. 356. Paulus Corinthi mansit duos annos II. 1. ibique Gallione proconsule verberatus est II. 2. quoties vinctus fuerit IV. 191. Paulus quomodo custodem

carceris saluum fecerit IV. 181. Pauli carcer coelo splendidior IV. 186. Paulus in vinculis erat cum maleficis ac sceleratis V. 281. Paulus in vinculis exemplum virtutum V. 300-1. Paulus cur se vinctum Christi dicat VI. 329. quantum boni afferat vincula ejus in memoria habere V. 300-1. ejus catenarum vis IV. 198. Pauli vincula quomodo ad progressum Evangelii profuerint V. 20. catena fundamentum est praedicationis V. 284. catena multorum honorum causa; ideo ei gratiae aguntur IV. 189. Paulus biennium Romae mansit VII. 3. Pauli praedicatio ad imperatoriam domum pervenerat V. 167. infensum habebat Neronem, quod quendam ex familiaribus ejus sibi attraxisset VI. 184. Paulus Neroni se opponere ausus est V. 13. Imperatore sibi adversante, ejus constantia V. 29. Paulus in carcere a Caesare detinebatur VI. 164. Pauli comparatio cum Nerone VI. 197. quantum Nerone praestabilior et illustrior VI. 199. Neronem vocat leonem VI. 255. jussu Neronis capite truncatus I. 29. capite truncatus est VI. 204. ejus corpus Romae asseruabatur I. 490. ex Paulo et Petro quam gloriam consequatur Roma I. 490. ejus vincula adhuc manere dicuntur IV. 176, 178. Pauli vincula magis mirabilia quam sudaria et semicinctia ejus IV. 178. vincula preciosa V. 283. vincula (adhuc, ut tempore Chrysostomi ferebatur, servata) veneratione digna IV. 177-8. domus, in qua Antiochiae(?) habitare solebat, religionis causa adibatur tempore Chrysostomi I. 469.

IV. *Laudes.*

Pauli laudes V. 14. Paulus vir incomparabilis III. 303. Pauli virtus quanta IV. 161. Paulus semper ad

praestantiora se tendit V. 133-4. Pauli virtus, ad omnia parata V. 139. Pauli vita qualis II. 180. virtutum gestorumque ejus imago depingitur II. 153-6. gloria ejus et praemia futura celebrantur VI. 197-201. Pauli anima coelo comparanda I. 322. transcendit coelos *ibid.* cor coelo sublimius, orbe latius &c. I. 492. anima totum complectebatur orbem I. 5. Paulus omnes veteris legis sanctos superat II. 304. major prophetis VII. 8. coryphaeus sanctorum vocatur I. 490. Paulus medicis comparatur VII. 238-9. praestantissimus medicus et pater communis, patronus et curator III. 222. Paulus cherubinibus honorabilior II. 155. Paulus vinctus, quem angeli omnes sunt reveriti IV. 180. Paulus in vinculis magis admirandus quam miracula operans IV. 178. Pauli vincula maxima eloquentia extolluntur IV. 175-8. catenis vinctus multo quam Imperatrix auro splendens spectabilior esset V. 283. athleta Christi vocatur I. 490. Paulus in seipso habebat Christum loquentem V. 394. amor erga Christum I. 263. quomodo Christum imitatus sit II. 153. ejus caritas quanta II. 265. Pauli amor erga omnes quantus III. 149. magnitudo amoris III. 181. commiserationi et benevolentiae nihil simile IV. 124. Paulus proximi salutem existimabat esse suam V. 358. ejus dilectionis vis ex verbis ipsius probatur V. 360. Pauli dilectioni erga discipulos nulla par I. 455. Paulus ingenti caritate discipulos suos prosequabatur II. 152. III. 17, 54. Pauli constantia et fiducia V. 31-33. Paulus adamantinus, firmus, inflexibilis V. 363. igne ardentior II. 159-60. leo spiritus I. 494. fervidus erat erga Hispanos I. 462. ejus

magnitudo animi II. 305. fortitudo II. 57-8. quanta sit vis ingenii I. 96. in eloquentia princeps, Mercurius esse creditus fuit I. 2. ejus humilitas I. 20, 24, 354. II. 245, 444. III. 6. IV. 24. V. 161, 292, 314, 451. VI. 22, 34, 329. Paulus humilitate maxime excellebat II. 480. III. 77. ejus humilitas incomparabilis III. 15. Pauli humilitas, prudentia, diligentia, attemperatio II. 265. Paulus alienus a vana gloria I. 476. omni gloria et fastu vacuus, amore fervens IV. 184. quam a fastu alienus V. 180. cur se abortivum vocet II. 479. est largus in verbis humilitatis II. 481. a gloriae studio alienus erat, nec ostentationis causa quidpiam faciebat III. 219. aliquando coactus gloriatur II. 403. Paulus cur seipsum laudet II. 242. in vinculis et malis gloriabatur IV. 190. Paulus sublimia sua dicit breviter, humilia autem multis in locis VII. 106. ita se laudat ut aliis molestus non sit III. 225. Pauli prudentia in laudibus suis efferendis III. 234. ejus modestia et moderatio I. 27. II. 6, 298, 479. III. 151, 267. IV. 162, 165. VI. 295. Paulus ab omni invidia liber II. 245. VI. 275. discipulos sibi exaequat VII. 9. Paulus Sosthenem, [Apollo, *var. lect.*] longe inferiorem, sibi exaequat II. 6. Paulus cur varie de se loqueretur III. 239. Paulo nemo mansuetior aut suavior IV. 69. quomodo angelus Satanae ipsum colaphizaverit III. 269-70. valde extollebatur adversus daemonem IV. 208. Pauli vox formidabilis daemonibus; vox ejus laudibus extollitur I. 491. Pauli prudentia ineffabilis VII. 25. prudentia I. 45. II. 23, 136, 171, 259, 471. III. 151, 179. [IV. 358. *var. lect.*] V. 186. VI. 87. VII. 8, 10, 100, 173.

ejus sapientia II. 163, 245. V. 288. VI. 339. aemulatio [*var. lect.* philosophia] pro fide contra opera I. 119. Pauli philosophia, paternusque affectus III. 295. philosophus animus VI. 184. quanta philosophia V. 35. Paulus multa ex communi audientium sensu profert, nec ubique philosophatur V. 100. Pauli et Platonis circa scientiam comparatio facta in disputatione inter Christianum et Graecum II. 27-8. plus potuit quam Plato VI. 278.

V. *Varia de eo.*

Paulus *σκηνοποιός* fuit; nullum igitur pudeat artes manuales exercere II. 56. Paulus Petro primas cedit II. 444. non Petro se praefert, sed Petrum sibi valde praeposit II. 22. Paulus se Petro coryphaeo aequat IV. 38. Pauli et Petri dissensio non vera sed oeconomica erat IV. 40-1. Paulus quam dicat esse gratiae abundantiam I. 146. Paulus exemplo figuli qui facit *vas in honorem et vas in ignominiam*, liberum arbitrium non tollit; ejus loci explicatio I. 286-7. eleemosynam saepe benedictionem appellat I. 463. eleemosynas secum defert I. 461. ad eleemosynam hortatur VI. 315-16. Paulus Arati poëtae versus partem affert VI. 286. quomodo ea quae de Jove dicebantur ad Deum referat VI. 286. Paulus creber sententiis VII. 300. *lac* vocat humilem sermonem qui convenit simplicioribus VII. 107. sublimibus humilia admiscet VII. 171. Paulus saepe hyperbole utitur II. 395. Pauli sententia et consuetudo loquendi II. 494. Paulus cum gravitate et auctoritate loquitur II. 163. III. 217. Paulus non more imperantis loquitur VI. 275. asperis leniora miscet IV. 2. Paulus quam placide hortetur I. 485. quomodo laudet et criminetur V. 188.

nunquam adulatus est V. 330. episcopos aliquando presbyteros vocat VI. 275. gradatim de Christo loquitur VII. 11-12. cur resurrectionem Domini maxime probare nitatur VII. 6-7. prosternit Arium, Paulum Samosatenum et alios haeresiarchas V. 58-60. Arianos impugnat VII. 10. confutat Paulum Samosatenum, Marcellum, Sabelum, et Marcionem *ibid.* Judaeos confutat VII. 33. praedixit Manichaeos futuros esse et Encratitas et Marcionistas VI. 92. dicit avarum esse idololatram VII. 191. gehennam despiciebat, quare V. 458. Paulus lachrymans animas irrigabat, non terram V. 302. cum per se suum non potest implere desiderium, hoc facit per alios V. 342. Paulus quomodo agat cum publico fornicatore II. 172-3. Paulum Romani imperii finem praedicere putat Chrysostomus V. 472. cur ex Graecis testimonia quaerat VI. 285. Pauli spes quatenam V. 30. ejus mos, objectiones in contrariam partem vertere II. 197. legem abrogat I. 188. non legis dignitatem tollit I. 180. legis metum solvit I. 411. quomodo optaret esse anathema I. 267-73. *anathema propter fratres*; verbum beatum I. 491. quorundam circa hoc verbum *anathema* opinio rejicitur I. 272. Pauli tempore quis Ecclesiae status esset I. 240. Paulum imitari possumus si velimus V. 13-14.

Pauli Samosateni haeresis IV. 346. VII. 110. Paulum Samosatenum confutat Paulus IV. 217. V. 58, 75, 202, 203. VII. 21. ejus discipuli *Judaei* nuncupantur VII. 33.

Pauperem qui rejicit Christum rejicit I. 264. Pauperibus erogata dona ad foenus dantur I. 102. quae pauperibus in testamentis dantur utilia sunt animae I. 324. Pauper est

quasi ara, in qua dona Deo oblata reponuntur III. 216. Pauperibus erogatae divitiae in tuto ponuntur II. 448. Pauper est medicus animarum, quomodo II. 373. Pauperes si non essent, peccatorum sarcinam deponere difficile esset; medici sunt vulnere, manus eorum medicina VI. 118. Pauperes divitibus feliciores III. 145-6, 155. Pauperes feliciores sunt divitibus in rebus ad salutem pertinentibus III. 156. magis sano quam divites corpore sunt III. 146. Pauperis melior est conditio quam divitis VII. 29. Pauperum vitia III. 156-7. Pauperes invidi ut plurimum sunt III. 212. Pauperes quidam filios excaecabant, ut uberiores stipem cogerent II. 253. alii gravia quaedam et paene incredibilia faciebant, ut sibi quidpiam daretur *ibid.* Pauperrimus omnium est qui plura semper concupiscit II. 285. Pauperes divitibus opus habent et divites pauperibus II. 428-9. III. 188. Pauper qui pauperiores laedit, divitem, si posset, aggredi non dubitaret VI. 189. Pauperum calamitates in nostram monitionem considerare oportet V. 439. Pauperum contemptus ex arrogantia paritur V. 446. Pauper non est qui nihil habet, sed qui multa cupit; dives non est qui multa possidet, sed qui nullo eget V. 27. Pauperes qui non alunt, Christum non alunt V. 253. qui sponte sunt pauperes habent omnia bona VII. 221.

Paupertas non miseros facit I. 346. Christi in exemplum sumenda I. 402. Paupertas securitatem et libertatem parit II. 483. Christianis gloriosa est IV. 99. non formidanda, divitiae non expetendae III. 188. Paupertas non parit otium, sed laboris amorem IV. 121. non

obest ad regnum consequendum; divitiae non prosunt ad gehennam vitandam V. 27. beatissimum facere potest V. 25. Paupertas divitiarum mater II. 180. Paupertas nemini exprobranda est IV. 314. non mala IV. 294. non mala, divitiae non bonae V. 460. Paupertatis timor quam futilis V. 27-8. Paupertatis bona, divitiarum mala VII. 218.

Pax vera quatenus sit VI. 55. vera a Deo est II. 8. est ubi caritas est IV. 362. Dei est firma et stabilis V. 257. manet cum Dominum imitemur VI. 330. non potest esse, nisi virtus exerceatur IV. 204. Pax in ecclesia a praeside data V. 207. Pacis angelus *ibid.* Pacem habemus cum Deo quando bellum contra diabolum gerimus IV. 352.

Peccatori poenas Deus aeternas ex amore comminatur I. 137. Peccator est, non qui male patitur, sed qui male facit V. 425. de peccatoribus lugendum, de justis gaudendum est V. 36. Peccantes fratres quomodo tractandi et corrigendi III. 162-4. Peccator nunquam desperet II. 266. etiam si maxime peccasset, nunquam de se desperet VII. 157. Peccatores non increpare tum magistro tum discipulo detrimentum affert III. 166. Peccatoribus quoque eleemosyna eroganda est VII. 134.

Peccatum gravius quam poena peccati I. 67. mortis radix I. 149. daemon est voluntarius et spontanea insania I. 443. senectutem parit I. 152. Peccata vermibus deteriora I. 169. Peccata temporanea aeterna poena puniuntur I. 415. Peccandi libidinem reprimit inferni metus III. 124. post peccatum alium sapere, gravius est ipso peccato I. 53-4. Peccatum qui laudat nocentior est peccante I. 55.

Peccato mortuos nos baptismus reddit I. 150. Peccata non modo priora delet baptismus, sed adversus futura firmat I. 158. Peccati deponendi et depellendi modus I. 154. Peccato minus est supplicium I. 138. Peccatum profunda res, deorsum ferens II. 97. Peccati natura III. 28. descriptio II. 107. Peccato qui servit liber non est, et qui non servit liber est II. 223-4. Peccatorum omnium species extinguit caritas vehemens II. 548. suorum vindex est, qui Christum vere amat III. 134. supplicium finem non habet II. 101. Peccatum impudentem hominem reddit II. 20. Peccata proximi non curiose perquirenda II. 119. quibus remediis sanentur III. 63. Peccatum omne ex arrogantia oritur V. 446. Peccatum omne insipientia est V. 267. solum malum est IV. 294. Peccata non fiunt ex necessitate IV. 120. Peccato nihil foetidius VI. 20. Peccatum solum vere immundum est VI. 289, 291. Peccatum caritati plus quam omnia contrarium IV. 203. omne est immunditia; omnis virtus, puritas et mundities V. 361. Peccati vacua nulla dies est VI. 189. qui degit in peccatis inermis et nudus est, in iustitia qui versatur est armatus VI. 262. Peccatorum catenas connectere quid sit V. 284. Peccata omnia consumit vis caritatis V. 362. Peccatum fecit ut alii heri, alii servi essent IV. 334. Peccata ex personarum conditione discernuntur et distinguuntur VI. 331. Peccata confiteri oportet VI. 334-5. qui condonat, et suam et illius qui veniam est assequutus, animam juvat IV. 266. Peccatorum remissionem obtinet qui aliis peccata et injurias remittit VI. 333. Peccata nostra et aliorum bona opera cogitanda sunt V. 110. Peccatorum re-

missio per sanguinem Dominicum magna res est IV. 112. suorum catenis unusquisque constringitur IV. 183. Peccatum occultum admittitur cum majori securitate IV. 278. schismatis ne sanguis quidem martyrii potest delere IV. 222. facile superare possumus si velimus VII. 313. Peccatis obnoxius de fratre judicare non debet VII. 268. eleemosyna extinguit peccatum VII. 16. Peccata quomodo abstergenda VII. 156. Novum Testamentum solum peccatorum remissionem habet VII. 222. Peccato nihil amarius VII. 346. Peccatorum recordatio fit remedium VII. 351. Peccata spinæ atque tribuli vocantur in Scriptura VII. 127, 129. Peccatores etiam et scelesti diligendi VII. 228. Vid. *Pauper*. Pecuniarum cupiditas quantum malum I. 170. amor quanta mala pariat II. 127. omnia subvertit II. 192. cupiditas quanta inducat mala II. 168. turpis lucri cupiditas quanta mala pariat VI. 279. Pecuniae a nobis contemnendae sunt, ut ne a Christo contemnamur I. 107. despiciendae II. 375. VI. 89, 333. despiciendae propter Christum V. 346. abjiciendae sunt quando per eas periculum incurramus V. 352. de pecuniae jactura non dolendum II. 483. Pecuniae jactura maxime homines mordere solet VI. 346. Pecunias sparge, ut justitiam colligas III. 209. Pecuniarum cupiditas et justitia simul habitare non possunt *ibid.* amor velut tyrannus quidam abigendus *ibid.* Pecunia et anima non possunt simul amari II. 284. Pecunias qui non despicit, suam despicit animam et salutem VII. 235. Pecuniarum cupiditate cur multi capiantur III. 248. amor quomodo excutiendus II. 128. Pecuniae non malae si bene illis utamur II. 157.

Pecuniarum quam corporum amore plures tenentur III. 95. cupiditas minor est amore corporum VI. 306. amor exagitur V. 116. amor parit bella, lites, inimicitias VI. 152. durum et asperum jugum IV. 280. ingens amor describitur VI. 225-6. cupiditas ex arrogantia paritur V. 446. cupidi fornicatoribus intemperantiores sunt, quomodo VI. 306. cupiditas semper damnanda *ibid.* Pecuniae cur χρήματα dictae V. 117. etiam quae nostrae sunt, non sunt nostrae, nedum alienae VI. 221. non curandae V. 495. Pecuniarum vilitas VI. 60. Pecuniae vanae sunt si in deliciis erogentur IV. 228. Pecuniarum usus qualis esse debeat II. 117. VI. 88. Pecuniae sunt impedimento, ideoque pauperibus dandae VI. 319. Pecuniis superior est qui virtute praeditus est IV. 204. Pecuniarum possessio pecuniarum desiderium infert VI. 306. Pecuniis et deliciis moderate frui licet IV. 236. Pecuniae vel erogandae pauperibus, vel in morte amittendae VI. 344. Pecuniis non parcendum VII. 136. Penula Pauli quid esset VI. 253. Perfectum qui se putat, a cursu cessabit V. 133. [Periander], unus ex septem Graeciae sapientibus, Corinthius erat II. 1. Περιαντα, ligamina supersticiosa V. 262. VI. 103. Persae cum matribus suis rem habebant III. 96. Persarum rex barbam habebat auream V. 251. Persas cum Saracenis et Armenis jungit Chrysostomus I. 452. Persis, quae multum laboraverat in Domino, salutatur a Paulo I. 477. Personae ad perfectissimam formam concinnabantur VI. 282. Petrus Apostolorum coryphaeus I. 460. II. 39, 245, 478. V. 406.

Petri et Pauli corpora Romae sepulta sunt I. 490-1. Petrus et Paulus illiterati erant II. 27. Petrum sibi praeponit Paulus II. 22. Petro Paulus primas cedit II. 444. Petrum a Paulo accusatum quomodo excuset Chrysostomus IV. 40-1. Petri fiducia et constantia IV. 41. cur Petro primo ex apostolis post resurrectionem Christus apparuerit II. 478. Petrus mercedem tantam habet quantam nemo alius II. 262. Petrus ostendit paupertatem opum esse matrem II. 180. inverso capite crucifixus est VI. 204. Petri carcer IV. 187. custodes in carcere cur Deus interfici permiserit IV. 187-8. Petri, Pauli, Joannis et Thomae manifesta erant sepulchra VII. 291. Vid. *Cephas*, *Poenitentia*.

[Phaedra Thesei uxor VI. 311.]

Phalaris tyrannus tacito nomine memoratur V. 249, 543.

Philemon, cui Epistolam misit Paulus, quisnam esset VI. 325. Philemonem in Phrygia fuisse putat Chrysostomus VI. 336. ejus virtus quanta *ibid.* Epistola ad Philemonem quanta et quam utilia nos doceat VI. 327. Epistolam quidam supervacaneam esse dicebant, quos confutat Chrysostomus VI. 326.

Philippensium civitas in Macedonia V. 1. Philippenses primi dona obtulere Paulo apostolo V. 162. Philippenses admodum a Paulo laudantur V. 1-4. Epaphroditum ad illum miserat V. 2. Philippensis custos carceris quomodo a Paulo salvus efficiatur IV. 181.

Philologum et Juliam, Nereum et sororem ejus, Olympam et alios salutatur Paulus I. 478.

Philosophia tantum Christiana et virtus, nostra intersunt II. 363. Philosophiae perfectae fundamentum est caritas II. 419. omnis ra-

dix est patientia II. 405. quanta vis sit III. 291-2. Philosophia omnia vincit III. 49. monachorum II. 64. Philosophiam exterorum prostravit sapientia Dei II. 58. Philosophia est cognitio divinarum et humanarum rerum V. 268. triobolaris Graecorum IV. 327. major est bona pro malis reddere V. 424.

Philosophorum dissidia I. 39. Philosophi Graeci carpuntur I. 27-8. Philosophus vere animus, brevitate rerum humanarum considerata, imperturbatus manet II. 485. Philosophorum exterorum sapientia, stultitia erat II. 67. Philosophi externi mysteria Christi non possunt attingere, quare II. 45-6. multi Corinthii Christi doctrinam irridebant II. 495. inter se maxime diversa persequabantur II. 441-2. quidam dona non accipiebant II. 442. Philosophus quidam omnes facultates suas in mare demersit II. 442. alius sinebat agros suos ab ovibus depasci, idque ad vanam gloriam *ibid.* Philosophanti nihil difficile V. 384. Philosophus omnino ille est qui gloriam despicit V. 268. Philosophus verus dives est, quia nullo indiget IV. 329. Philosophorum proluxa barba et pallium VI. 312. Philosophi ex Epheso oriundi IV. 104. Philosophi adhuc Ephesi erant tempore Chrysostomi IV. 105. externi pecunias contemnebant VI. 305. Philosophorum exterorum stultitia VII. 249. Philosophi Graeci genus et patriam *externas res* vocabant VI. 90.

Philtra a meretricibus adhibita I. 401.

Phoeben sororem vocat Paulus I. 464. Phoenix, Amyntoris filius, Achilles praeceptor VI. 311, 400.

Φασσάρον, *fossatum*, vox militaris Graecis literis expressa IV. 351.

Photini haeresis quanam V. 59. Photinus confutatur VII. 21. Photini haeresis notatur VII. 18, 110. Photinum prosternit Paulus V. 58. Vid. *Marcellus*.

Piscatores in resurrectione ipsos Imperatores praecedent III. 276. Piscatorum sepulchra magis honorantur quam Imperatorum *ibid*.

Plato in philosophis praestantior I. 40. Platonem impugnavit Aristoteles I. 39. Platonis fastus carpitur I. 28. Plato an doctior Paulo II. 27-8. quamvis bene sciret quae de diis docebantur falsa esse, ipsos tamen exterius colebat III. 82. Platonis sensa non nostra sunt III. 80. Plato novam voluit instituere rempublicam III. 40. ejus in Siciliam iter I. 28. III. 40. dicit divinatores et vates nihil eorum quae dicebant scivisse III. 352. Plato ejectus, non per alium sapientiorum, sed per piscatorem II. 36. multum laboravit circa lineam, angulum et punctum &c. II. 37. philosophorum coryphaeus; de eo inique judicat Chrysostomus VI. 312, 400. minus potuit quam Paulus VI. 278.

Plausus nihil utilitatis afferunt VI. 280. notat Chrysostomus II. 44.

Plenitudo Christi est Ecclesia IV. 129. temporum quid sit IV. 113.

Πλεονεξία rei alienae usurpatio III. 59.

Poculum laicis non denegandum III. 197.

Podagrae mentio II. 505.

Poenae cur aeterna sit pro peccatis quae brevi temporis spatio patrata sunt I. 415. Poenas post hanc vitam aeternas fore probatur I. 415-17. Poenae futurae erunt aeternae II. 278. Poenae inferorum VII. 15. Vid. *Gehenna*.

Poenitentia post lavacrum non tollitur VII. 118. in hac tantum vita

prodest II. 281. Poenitentiae nullus locus erit iudicio adveniente I. 93. Poenitentes non defensos sed beatos praedicare oportet II. 123. Poenitentiae vis III. 21-2. Poenitentiae vis magna VII. 121. Poenitentiae medicina *ibid*. Poenitentia vera, quae III. 60. Poenitentiae verae modus VII. 350. Poenitentiam quidam tollebant IV. 55. qui non agit, in manus Dei incidet VII. 232. modi VII. 123-4. Poenitentia Petri exacta et absoluta VII. 349. Poenitentiae verae partes VII. 121.

Poëtae cujusdam carmina a Chrysostomo allata II. 352, 604.

Populus dominus est crudelis II. 139.

Porphyrius Bataneota notatur II. 64.

Potestas non est semper bona V. 248.

Praeceptum nullum dat Christus quod fieri non possit VII. 227. non difficile, non grave est, si velimus VII. 171.

Praeceptoris officium quodnam V. 153. multas habet molestias V. 14.

Praedicationis Christi admiranda vis ac profectus subitaneus I. 18. III. 105. igne vehementius in orbe spargebatur I. 19. Praedicationis vis VI. 299. Praedicatio cum fiducia est agenda VI. 268.

Praedicandum magis exemplo, quam philosophia II. 29.

Praefectus a decano differt dignitate VII. 169.

Praeficarum agmen in funeribus adhibitum II. 148. V. 36. Praeficae arcentur a Chrysostomo VII. 59.

Praejudicata opinio tyrannisi quaedam II. 81.

Praemia majora laboribus I. 233. iustorum II. 195.

Praeputium fidei impedimentum nullum affert I. 113. nihil, circumcisio nihil IV. 147.

Praesagia varia narrantur et irridentur IV. 233.

Praestigiarum genera quaedam VI. 27. quot et quanta tempore Chrysostomi VI. 82-3.
 Praestigatoribus et vatibus non attendendum VI. 243. Praestigiatōres signa faciunt VII. 41.
 Praesulum est adinonere, increpare V. 422.
 Praetorium vocabatur *velum*, a velis quae obtendebantur VI. 209, 384.
 Precationis catechumenorum initium I. 229. Preces cum operibus, opera cum precibus esse debent I. 488. Precatio multum adjumenti affert III. 21. Precationis ab Ecclesia emissae quanta vis sit III. 197. Precatio multitudinis quantum valeat apud Deum III. 22. Precatio sanctorum quantam vim habeat III. 23. Precum quanta sit vis VII. 308. Precibus misericordia Dei lenitur III. 21. Preces accurate emissae quantum prosint V. 322. sanctorum non contemnendae, neque tamen illis nimis fidendum V. 324. Precibus sanctorum non omnia permittenda, sed nos quoque precari oportet V. 483. ante precationem manus abluebantur II. 542. qui ferventer precatur sicut aurum splendidior efficitur III. 71. Precatio ridicula: *ne me sinas in necessitate hominum esse* III. 188. Precum, non ebrietatis, tempus est vita humana II. 337. Preces pro catechumenis in Ecclesia fiebant, diaconusque dicebat, *pro catechumenis intente oremus* III. 23-4. Precari pro omnibus est acceptum Deo VI. 56. Preces emittendae pro omnibus V. 38. Precatio viri cuiusdam sancti V. 279. Preces contra proximum emissae damnantur VI. 49. non precandum contra inimicos III. 71. pro inimicis precandum VI. 52. Precatio matutina et nocturna VI. 181-2.
 Presbyteri manu signaculum in fronte

pueri recens nati apponebatur II. 147-8. Presbyteri baptizabant II. 25.
 Principatus amor ex arrogantia paritur V. 446. Principatus constituit Deus ad communem utilitatem VI. 48.
 Principium et finis virtutis est caritas I. 388.
 Priscillae laudes I. 467-8. Priscilla et Aquila adjutores Pauli I. 465-6. pericula multa subierunt I. 466. domum suam ecclesiam fecere *ibid.* Priscilla adscitum Apollo ad fidem instituit I. 466, 474.
 Promissa Dei quam firma III. 40. Promissiones suas non statim exhibet Deus VII. 137.
 Propheta est interpres Dei II. 456. Prophetiae plures erant in Ecclesia Christi quam in Veteri Testamento II. 387. Prophetiae, sacerdotes et reges olim ungebantur III. 41. Prophetis major erat Paulus VII. 8.
 Prophetiae munus II. 454. Prophetiae donum consuetum et antiquum erat II. 441. donum dono linguarum praestat II. 435. postponitur gratia curationum II. 388. Prophetia est, non futura dicere modo, sed etiam praesentia VI. 41.
 Propompa quid sit VI. 124.
 Prosperitas aliquando improbis conceditur in hac vita VII. 70.
 Protagoras deos negabat II. 41, 568.
 Proverbia. Ἀρέσκει τὰ χεῖρω I. 138. Εἰ γὰρ ὕβρις τὸν ἐρώντα πείθει καταλύει τὸν ἔρωτα, κατὰ τὴν παροιμίαν III. 97. Ἐπιβαλεῖν βορβόρον μύρον ἢ πλινθὸν διαβρόχῃ βάλλεσθαι VI. 19. Κατὰ τῶν ἡλῶν λακτίζειν IV. 225. Ὁ τιμῶν, ἐαυτὸν τιμᾷ VII. 284. [Καὶ παροιμία δέ τις ἐστίν ὅτι δὴ ὁ τιμῶν ἐαυτὸν τιμᾷ· ἄρα καὶ ὁ ὑβρίζων ἐαυτὸν ὑβρίζει. Tom. IX. p. 117 E.] Ὑς ἀποπνίγεσθαι λέγεται ἀπὸ τῆς εὐωδίας VI. 20. Plura vid. in Indice II.

Proverbia non contemnenda si quid sapientiae habeant VI. 90.

Providentia Dei est super gentibus universis I. 95. ratiocinium nostrum exsuperat I. 285. Providentiae Dei est quod rationes ejus nobis arcanae sunt IV. 294. per providentiam Dei omnia geruntur V. 231.

Proximi utilitati advigilandum II. 305. Proximus quomodo corrigendus IV. 285. Proximo maledicere quantae poenae obnoxium sit VII. 13. nihil lucri, sed damni plurimum affert VII. 14.

Prudentia carnis quae IV. 152. Prudentis et temperantis viri felicitas II. 484-5.

Pseudo-apostoli quinam essent III. 259.

Pudici viri voluptas II. 466.

Pueri ludentes aciem fingebant II. 11. Pueri divitum torquem aureum gestabant V. 5. Puerorum fabula de Antichristo V. 445. Pueris insipientiores sunt qui irascuntur VII. 257.

Pugiles in usu VI. 310.

Pulchritudo quanam colenda VII. 326. corporis depingitur II. 371.

Punitio secundum merita erit VII. 237-8.

Pythagorae sensa non nostra sunt II. 80, 82.

Pythica Delphica, tripodi insidens, daemonis afflatu agitabatur II. 352.

Q.

Quaestionibus opus non est in fidei rebus VI. 7. Quaestio evertit quae fides perfecit VI. 8. a quaestionibus Dei servus absteineat oportet VI. 214.

Quietis genera tria VII. 76-7.

R.

Rapinam propter Deum ferre majus est quam bene facere V. 427.

Raptores carpuntur I. 192-3. alienarum opum exagitantur V. 429.

Ratio non exigenda de iis quae Deus facit V. 221.

Ratiociniis nostris infirmis non conceditur quod opera Summi artificis semper comprehendant II. 20. Ratiociniis ea quae fidei sunt saepe labefactantur II. 32. in rebus fidei omnia ratiociniis permittere quantum malum II. 3. Ratiocinia non sinit fides V. 227. Ratiocinia quatiunt ac evertunt, fides consolidat ac confirmat *ibid.* naufragium pariunt, fides est navis tutissima VI. 43.

Rebecca animus apostolicus laudatur II. 409.

Reconciliatio cum eis qui contumelia affecti sint facienda IV. 253.

Recordatio injuriarum glacies est V. 365. peccatorum fit remedium VII. 351.

Rectorem non habere malum est VII. 375.

Regeneratio quanam vera sit VI. 309.

Regiae seu imperatoriae aulae vitia IV. 326.

Regnum coelorum quomodo acquiratur II. 164. pax, vita, gaudium &c. V. 169. perfecta felicitas VII. 85. Regni coelorum amissio gehenna intolerabilior est IV. 130. V. 148.

Renovatio Spiritus Sancti quid sit VI. 309. quomodo fiat IV. 238.

Resurrectionem Christi probat causa ejus mortis I. 130. Resurrectionis doctrina III. 117. Resurrectio corporum I. 59. Resurrectionem non credebant Christiani multi Antiocheni II. 42. corporum futuram non credebant Corinthii quidam II. 3. Resurrectio futura probatur II. 199-200, 201-2, 532. probatur ex resurrectione Christi II. 487-8. ii qui resurrectionem non credunt confutantur II. 201-2. Resurrectio, tota spes nostra II. 471. differentiae in gloria resurrectionis II. 520-2. Resurrectio cum gloria post labores

- V. 128. Resurrectione omnes fruentur, sed non omnes erunt in gloria V. 388. Resurrectionis sermo moerentibus sufficit ad consolationem V. 378. Resurrectionem quo fulti ratiocinio negabant quidam V. 389. non credebant quidam: ii confutantur V. 229-30. jam factam esse dicebant aliqui exitiosi homines V. 444. Domini cur maxime probare nitatur Paulus VII. 6-7. omnium futuram negabant quidam VII. 223-4. Sancti in Veteri Testamento resurrectionem non novērunt VII. 252.
- Revelatio Christi; visio ejus in fine mundi cur ita dicta II. 14.
- Rex quidam apud Graecos auream sibi fecit platanum, et coelum aureum V. 249, 542, 543.
- Risus auditorum Chrysostomi III. 72.
- Risus quisnam prohibeatur V. 150. in Ecclesia prohibitus VII. 192. quare nobis insitus sit VII. 193.
- Romanus senatus noluit Christum Deum declarare III. 274.
- Rufus dilectus in Domino salutatur a Paulo, qui matrem ejus matrem suam vocat I. 478.
- S.
- Sabbatum quies est VII. 76. est regni coelorum typus VII. 78. Vid. *Umbra*.
- Sabellii haeretica sententia V. 59. confutatur V. 60. VII. 21, 33. Sabellium prosternit Paulus V. 58. VII. 19. haeresiarcharum tempore primus V. 59. post Marcionem venit VII. 110.
- Sacerdotes corrupti multi II. 257. Sacerdotes fastum abjicere hortatur Chrys. II. 114-15. Sacerdotes quidam eligendi VI. 41. Sacerdotis officium difficile est V. 420. Sacerdos angelus Domini est VI. 178. Sacerdotem oportet cum auctoritate loqui VI. 103. Sacerdotibus a singulis sumptus suppeditabantur tempore Chrysostomi V. 104. minorem autem portionem tribuebant quam Judaei solebant sub veteri lege *ibid.* Sacerdotes criminabantur quidam quod expensas facerent *ibid.* Sacerdotis ad mysteria vocantis clamor VII. 211. pro millibus Judaeorum sacerdotibus nobis Sacerdos summus unus est III. 129. Sacerdotium legis jam ejectum VII. 175. Melchisedeci melius sacerdotio Aaronis VII. 158-9.
- Sacrificia multa in lege erant, sed nullum contra inimicos sacrificantis offerebatur III. 71. Sacrificium corporis Christi nos ad concordiam et caritatem vocat II. 292. Sacrificia Christiana, quae jam Deo sunt offerenda VII. 141-2. Judaeorum quam infirma VII. 207. vetera non amovebant sordes ab anima VII. 186. Vid. *Umbra*.
- Sacrilegium quantum malum sit, ne dici quidem potest VI. 180.
- Saecularia desideria quatenus sint VI. 304-5. Saeculares eadem quae monachi exsequi debent, exceptis conjugii legibus VII. 99. Saeculare sanctum. vid. *Sanctum*.
- Saeculum malum quid sit IV. 9, 10.
- Salomon lapsus non resipuisse fertur III. 247.
- Saltationes et chori satanici V. 305. in nuptiis non admittendae IV. 315.
- Salvator in multorum ruinam et resurrectionem est, et tamen Salvator manet III. 66. Vid. *Christus*.
- Salus nonnisi per fidem obtinetur I. 108. Salutis nostrae quam cupidus sit Deus I. 301. aeternae particeps corpus erit II. 174. de salute nunquam desperandum II. 97. Salus in Christo Jesu vere salus est cum gloria aeterna VI. 196.
- Sanctificatio est lavacrum, purgatio II. 6. a caritate procedit I. 15.
- Sanctorum precatio quantam vim habeat III. 22. Sancti Christiani fes-

- tos dies habent III. 275. quinam sint IV. 108. sunt omnes qui fidem rectamque viam servant VI. 120. semper mirabiles sunt, maxime cum in periculo propter Christum versentur IV. 200. Sanctos cur Deus permiserit multa ignorare V. 354. Vid. *Preces*.
- Sanctum saeculare quid sit VII. 183-4.
- Sanguis Dominicus peccatorum remissionem operatur IV. 112.
- Sanitas animae est ejus fortitudo et prudentia IV. 362.
- Sapientia Christiani, ipse Christus est II. 49. spiritualis si distribuatur, magis augetur II. 514. Dei externam philosophiam prostravit II. 58. Sapientiam humanam abjectam esse ostendit Paulus II. 44. Sapientia externa non opus Dei, sed humana inventio II. 76. externa reprobatur II. 111. hujus mundi stulta, quomodo II. 35. ubi sapientia Dei, ibi humana non opus est II. 34.
- Sapientissimi omnium sunt qui opera Dei non curiose pervestigant, amentissimi qui nimis curiose scrutantur IV. 295.
- Sara hospitibus ministravit I. 470.
- Sarae laudes II. 321, 2.
- Sardanapalus. Vid. *Rez*.
- Sarephthanae viduae, quae Eliam excepit, laudes III. 209.
- Satan* Hebraeorum lingua *adversarium* sonat III. 269.
- Satanica quaedam cantica, quae in usu erant, proscribit Chrysostomus V. 269. Vid. *Saltationes*.
- Saturitatis et ingluviei mala VII. 337.
- Saturni locus in Cilicia VI. 288.
- Saulus per prophetiam inter impedimenta repertus fuit VI. 41. Sauli asini VI. 242-3.
- Saulus. Vid. *Paulus*.
- Scabella et cathedrae ex argento a divitibus quibusdam fiebant V. 250.
- Schisma perdit unitatem II. 20.
- Schismata quid sint II. 328. Schismatum causa erant Spiritus Sancti dona II. 350. Schismatis peccatum ne sanguis quidem martyrii potest delere IV. 222. Ecclesiam scindere non minus est malum quam in haeresim incidere II. 224.
- Scientiae indicium est, nolle omnia inquire VI. 239. sine caritate inutilis et in arrogantiam incidit, caritas sine scientia utilis II. 229. *Scientia destruetur*, quo pacto id intelligendum sit II. 421.
- Scortatio omnia implet foetore V. 368.
- Scortatorum infelicitas describitur V. 154. Scortatores acriter insectatur Chrysostomus V. 373-4.
- Scripturae Sacrae nihil supervacaneum habent I. 472. Scripturarum ignorantia quanta pariat mala I. 2. Scripturae non curiosius scrutandae sunt II. 201. Scripturarum Sacrarum libri multi apud Judaeos perditii II. 73. legendae V. 267, 470-1. quae agenda et quae non agenda sint, docent VI. 240. Scripturae Sacrae magistri loco habendae V. 268. Scripturarum Septuaginta interpretes VII. 111.
- Scurrilia et faceta verba reprehenduntur IV. 274. Scurrilitas mollem efficit animam et pigram *ibid*.
- Senatus Romani praerogativa erat novos deos sancire III. 274.
- Senectutem parit peccatum I. 152. Senectutis honor quis sit VII. 97.
- Senum vitia quanam et unde proveniant VI. 293-4. Senum vitia tempore Chrysostomi VII. 96. Senes ut juvenes currere debent in via salutis VII. 95.
- Septuaginta. Vid. *Scriptura Sacra*.
- Sepulchrorum effossores; eorum immanitas II. 431, 446.
- Serorum regio, unde serica veniunt VI. 154.
- Servitutem peperit avaritia IV. 334.

- Servitus etiam in heris est, et mutua sunt officia IV. 298.
- Servus et liber in iis quae ad Christum spectant pares sunt II. 222. non est qui a peccato liber est II. 224. Servorum multitudo vituperatur II. 515. Servos nostros Christus fratres vocat; cur nos non vocemus? VI. 341. Servus qui heri sui mandatis paret, Dei praecepta implet VI. 299. Servi boni officia IV. 331. VI. 299, 343. Servi quomodo instituendi IV. 334-5. cum servis quomodo agendum VI. 299. Servum esse bonum admodum difficile est VI. 298. Servi mores suos componunt ad exemplum dominorum IV. 321. Servorum indoles et vitia VI. 298. haec e malis status sui et incuria herorum saepissime oriuntur *ibid.* Servis et famulis quam male uterentur quidam tempore Chrysostomi VI. 332. violentiam dominorum et speciatim dominarum erga eos acriter insecutatur Chrysostomus IV. 258-61.
- Siccitas Antiochiae deficiente pluvia II. 501.
- Sigma, seu *mensa* semicircularis, q. v.
- Signaculum in fronte puerorum recens natorum a presbytero impressum II. 147-8.
- Signum crucis in Baptismo et in manuum impositione V. 142. Vid. *Cruz.*
- Signis omnibus praefenda caritas I. 124. Signa cur nunc non fiant II. 62. qui facit potest esse carnalis II. 90. faciunt etiam praestigiatore VII. 41.
- Simulachra et idola gentium II. 353.
- Simulator et invidus homines plus quam Deum veretur V. 28.
- Sobrietas est, non modo a fornicatione abstinere, sed etiam a reliquis vitiis alienum esse VI. 305. non potest cum deliciis consistere VI. 111.
- Societas eorum qui in moerore sunt molem moeroris allevare solet VI. 170.
- Socrates jubet gallum Aesculapio sacrificari I. 40. magnus philosophus, cur cicutam bibere coactus sit II. 41. coactus cicutam bibit II. 38. Socratis responsum de uxore dicaci et vinolenta sua II. 325. Socratis mors II. 82-3. Socrates victus fuit apud Graecos V. 282.
- Sodomia. Vid. *Athenienses, Homicidium, Paedica.*
- Sodomorum incendium gehennae imago I. 50. Sodomitarum ultio post quater mille annos viget et manet II. 103. Sodomorum lacus descriptio V. 399. mala granata *ibid.*
- Solem aliqui adorabant IV. 230.
- Solonis probrosa lex I. 48, 506. VI. 310-11.
- Somniis similia sunt omnia in hac vita VII. 124-5.
- Sophronii haeresis quaenam V. 59. Sophronium haereticum prosterni Paulus V. 58.
- Sortes et incantationes Antiochenis in usu IV. 164.
- Sortilegia a Christianis quibusdam adhibebantur IV. 17.
- Spectacula. Vid. *Theatra.*
- Spelunca Matronae prope Antiochiam VI. 288.
- Spes est, de futuris confidere I. 239. Spes in Deum securitatem et latitudinem praestat VI. 322. rebus omnibus superior est VI. 301. semper servanda, quamdiu vivimus VII. 82.
- Spinae in Scriptura Sacra peccata significant VII. 128, 129.
- Spiritualia nequitiae V. 88. Spiritualia spiritualibus comparare quid sit II. 75. Spiritualis homo omnia fert libenter VII. 383.
- Spiritus Sancti donum est donum maximum I. 134. Spiritu praesente semper adest Christus I. 216. Spi-

ritum adoptionis qui habet, Patrem vocat Deum a Spiritu motus I. 230. Spiritum Sanctum regalis [i. e. divinae] esse substantiae probatur II. 359. Spiritus Sanctus ejusdem atque Pater et Filius essentiae esse probatur III. 312. Spiritus Sanctus eandem habet quam Pater dignitatem III. 92. Spiritus Sanctus in Dei ordine est III. 91. Spiritum Sanctum vere Deum esse probatur II. 233-4. Spiritus Sancti dona sunt aequalia II. 357. causa erant schismatum II. 350. Spiritum Sanctum possumus attrahere IV. 290. Spiritus Sancti renovatio quid sit VI. 309. gratia promptos et alacres homines efficit VII. 256. Spirituum discretio quid sit I. 357. Spiritus servitutis quid sit incertum est I. 228. Sponsus qualis quaerendus virgini V. 311. Stachys Pauli dilectus I. 476. Stadium est vita praesens I. 425. Stephanas ad Paulum a Corinthiis missus II. 3. Stephanas domus primitiae erant totius Graeciae II. 545-6. Stoici Aristotelem impetunt I. 39. Sublinibus humilia admiscet Paulus VII. 171. Sudaria Pauli. Vid. *Paulus*. Suicidium damnatur IV. 10. Superbia ex ignorantia nascitur VI. 147. quam aliena ab anima Christiana V. 55. hominis, argumentum est quod egeat ratione et prudentia V. 449. Superstitiones singulares, cinis et fuligo et sal V. 264. Superstitio in nominibus infantum eligendis II. 146. Amuleta pueris adhibita *ibid.* alia superstitiosa erga infantes II. 147. Supplicium minus est peccato I. 138-9. aeternum fore probatur V. 401-4. Supplicii metus quantam vim habeat V. 457.

TOM. VII.

Sus non natura sua immundus, cur quasi immundus prohibeatur VI. 288-9. Sues unguento suffocari dicuntur III. 67.

Sybaritica mensa III. 207, 354.

Sycophantia fortiter ferenda VI. 250.

Symbola superstitiosa apud Christianos Antiochenos in usu II. 42. IV. 17.

T.

Ταπεινοφροσύνη quid V. 62. Vid. *Humilitas*.

Temperantia est animae pulchritudo V. 362. Temperantium voluptas quanta II. 468, 469. longe major ea, quam ex carnalibus intemperans percipit II. 468.

Templi Judaeorum magnificentia VII. 202-3. Templum Dei nos sumus IV. 157. Templum Spiritus nos sumus; Inhabitantem igitur revearemur II. 208.

Tempus acceptabile quodnam sit III. 137. praesens est Christianis tempus belli V. 346.

Tentationes timendae non sunt, quia pro nobis est Deus I. 258. animum dejicere non debent III. 8. Tentationibus fortiter obsistendum est III. 294. de iis non dolendum III. 118. Tentationes quantum lucri afferant III. 107. et aerumnae quomodo repellendae IV. 357.

Terra non vertitur firmaque stat, secundum sententiam Chrysostomi VI. 290. Terrae motus et urbium eversiones tempore Chrysostomi V. 195. conflagrationes, hostium irruptiones, Constantinopoli VII. 360.

Terrena despicientibus terrena dat Deus saepe VII. 282.

Tertius scriba Pauli in Epistola ejus Romanos salutatur I. 488-9.

Testamentum Novum Veteri praestat, nec tamen cum illo pugnat III. 90. non solum vitam dat, sed etiam Spiritum, a quo vita affertur III.

85. Testamenti Veteris, et Novi differentia VII. 148, 355. Testamentum Novum quodnam VII. 177-8. habet remissionem peccatorum VII. 222.
- Τετραχλισμένη, resupinata* VII. 89.
- Theatrorum spectacula exagitat Chrysostomus II. 141-2. Theatrorum turpitudine describitur V. 374-5. in theatris nuda mulieres comparent V. 374.
- Theodorus *ἄθεος*, nullos esse Deos dicebat II. 41, 568.
- Theodosii Imperatoris in Antiochenos ira, tacito nomine indicatur V. 247, 542. Theodosium pro Antiochenis civitas quaedam maritima rogavit V. 247.
- Θεός, ó*, cum articulo in Sacra Scriptura nonnunquam de Filio dicitur ut de Patre VII. 34.
- Thessalis*, injuriae vox, significat veneficam, praestigiatricem, analeficam IV. 259.
- Theudas et Judas, magnos habentes coetus, cum discipulis suis perierunt II. 51.
- Thomae sepulchrum manifestum erat VII. 291.
- Timor Dei quam negligatur VI. 145. nulli rei comparari potest V. 38.
- Timor paupertatis quam futilis V. 27. calamitatis Antiochenis IV. 213.
- Timotheus adjutor Pauli, in Epistola ejus Romanos salutat I. 488. Timotheus ad Corinthos a Paulo missus II. 3. Timothei virtus II. 543. Timotheus cur circumcisis fuerit a Paulo IV. 35-6. Timothei laudes et encomia V. 97-8. VI. 2. Timotheum Paulus Ephesi reliquit IV. 104.
- Titanes gladiis instructi, figmenta vesaniae VI. 152.
- Titus, Pauli socius, cujas esset VI. 264. Titum cur Paulus in Creta reliquerit VI. 275. quem in Creta praefecerat Paulus, cur Nicopolin ad se vocet VI. 316-17. quanti faceret Paulus III. 161. Titi laudes III. 177.
- Traditio ecclesiastica fide digna habenda est V. 476.
- Tranquillitas vera quae V. 140-1.
- Tres pueri in fornace humiles erant et contriti VI. 342. Trium puorum constantia, modestia, fortitudo II. 211-214.
- Trinitas divinarum personarum probatur IV. 5-6. nihil diversum habet III. 103.
- Tripes Apollinis II. 352.
- Tristitia semper admixta est laetitiae humanae VII. 193.
- Tryphaena et Tryphosa quae laborabant in Domino, salutantur a Paulo I. 477.
- Turpis lucri cupiditas quanta mala pariat VI. 279.
- Typi. Rubus ardens resurrectionis Christi typus II. 476. Draco apud Daniele idem significavit *ibid.* Typum obscurat et eliminat veritas V. 113. Typus Antichristi Nero V. 472.
- V.
- Valentinus haeresiarcha humi serpentes habet rationes IV. 346. perniciosum dogma induxit VI. 173. Valentinum haeresiarcham prostermit Paulus V. 58.
- Vana gloria quae VI. 18. saeva bellua II. 443. quomodo sanetur *ibid.* Vid. *Gloria*.
- Vanitas peccatum est et mendacium; vita recta est veritas IV. 237. humanarum rerum VII. 124.
- Vatibus et praestigatoribus non attendendum VI. 243.
- Vaticinia apud Christianos Antiochenos in usu II. 42. Vid. *Prophetia*.
- Velum* praetorium, ita dictum a velis quae obtendebantur VI. 209, 384.
- Veniam consequimur, quia Deus dives in misericordia et miserationibus VI. 334. Vid. *Peccatum*.

Ventri qui serviunt immundi sunt, quare VII. 347.

Verbum vitae quid sit V. 94. Verba quaedam (*Pax omnibus*) quae in ecclesia proferebantur V. 207, 208. Verborum pugnae quanta mala pariant VI. 148. Verbum Dei cum timore audiendum VII. 126. Vid. *Doctrina*.

Veritas una, error varius I. 36. est Ecclesiae columna et firmamentum VI. 86. Veritatis agnitio secundum fidem, quatenus sit VI. 266. Veritas etiam inimicis os obturat VI. 80. Veritatem qui impugnat, nihil potest V. 23. Veritati mendacium se intermiscet VI. 232. Vid. *Typus*.

Vestium pulchritudo non expetenda V. 121. cultus quam vanus, quam futilis VI. 18-19.

Vestibula ecclesiae Christiani osculabantur III. 311.

Vetus Testamentum. Vid. *Testamentum*.

Vexillum Imperatorium *labarum* vocabatur VI. 23.

Via (in) salutis senes perinde atque iuvenes currere debent VII. 95. Via quae ducit ad vitam arcta semper est VII. 334. Via facilis ad virtutem IV. 86. Viae multae sunt ad purganda peccata VI. 335.

Viduae in ecclesia constitutae II. 372. in ecclesia mendicabantur *ibid.* Viduarum verum ornamentum II. 458. juniores vitandae, quare VI. 127. Viduarum officia VI. 106-7. Viduarum electarum officia VI. 115-16. et virginum alimentum in ecclesia curandum est VI. 79. Viduae quae secundas nuptias appetant, non vituperantur, sed nec laudantur VI. 229.

Vigilantia quam sit necessaria V. 320.

Vinctum esse pro Christo majus putatur quam sedere a dextris ejus IV. 176. Vincula pro Christo imposita, quam veneranda VI. 329.

Vinculis amoris nihil magis tyrannicum IV. 302.

Vinum concupiscentiam et iram incendit I. 396. Vini hemina et panis unus sufficiunt ad implendum ventrem IV. 289. Vini usus qualis esse debeat IV. 288-9.

Vir in quibusnam mulierem praeceat II. 316-17. Viri comam alebant, utpote qui in philosophia versarentur II. 308. hoc improbat II. 318. Vir quomodo erga uxorem se gerat oportet II. 323-5. se gerere debeat erga uxorem IV. 312-13. Viro dedecus est verberare mulierem IV. 259. quid a viro quaerendum in uxore IV. 303. Vir et mulier non sunt duo homines, sed homo unus V. 307. uxorem tanquam propriam carnem foveat, uxor autem timeat virum IV. 308. Viri cum uxore pugna quam acerba V. 275.

Virginum officia II. 226. Virginum chori ubique terrarum I. 213. II. 64. Virginitas olim rara, nunc ubique terrarum sparsa I. 184. Virgines fatuae pecuniarum cupiditate captae erant III. 249. Virginitas majorem parit laborem VI. 319. Virginis officia VI. 106. Virgini qualis sponsus quaerendus V. 311. Virginum cultus vestium nimis curiosus VI. 66-7. Virgines gestis suis efficiunt ut despiciantur VI. 68. Christo dicatae delicias respuunt IV. 242. Virginum vita aspera *ibid.* Virgines perpetuae VII. 57. Frater virginem *συμμιγάσας* habens quomodo ab errore revocandus sit II. 551. Virginitas vera quae VII. 327.

Virtutis principium et finis est dilectio I. 388. Virtus post Christi adventum facilius I. 213. desinit in vitam, voluptas in mortem I. 191. parentum nihil boni filiis affert, nisi ipsi virtutem adeant I. 345. et

philosophia tantum, nostra intersunt II. 363. maxima est, omnia Deo adscribere III. 68. Virtutis initia dura, finis quaestuosus II. 165. Virtus non est aspera II. 166. calida est et fervens III. 149. majorem parit voluptatem quam nequitia II. 267. inexpugnabilem reddit hominem II. 446. Virtutem suscipiamus si voluptatem amamus II. 270. Virtute munitus melior est quam qui opibus confidit II. 445. Virtute praeditus est pecuniis superior IV. 204. Virtute praeditos, qui civitati prodesse poterant, ad montes et ad monachos secedentes non approbat Chrysostomus II. 66. Virtus vera nunquam expugnari potest VI. 302. Virtus omnia superat, omnia vincit VI. 303. Virtutum exercitio multo opus est ut regnum coelorum asequamur IV. 262. vita perfecte in virtute acta est justitia IV. 352. Virtutem totam et integram *justitiam* vocat Paulus VI. 213. Virtutem qui exercet, justus vocatur VI. 15. Virtute nihil jucundius, nihil suavius, nihil desiderabilius V. 311. Virtus est inserenda, et vitia avelenda IV. 265-6. Virtutis initium ponit Paulus honorem erga parentes exhibere IV. 322. Virtus, ut mater, nos in securitate constituit V. 155. nisi virtus prius exerceatur non potest esse pax IV. 204. Virtus Christianorum Pauli tempore V. 45. Virtus est secundum naturam, vitium contra naturam IV. 121. Virtutis viam qui capessit non erit absque aerumnis et tentationibus VI. 236. Virtus perpetua esse debet, usque ad nostrum decessum IV. 141. Virtus sine mora apprehenda est, propter brevitate vitae III. 231. una virtus non sufficit IV. 141-2. Virtutis viae multae sunt VI. 125. Vir-

tus sola nobiscum ad vitam futuram migrat VI. 90. Virtus omnis puritas est, peccatum omne est immunditia V. 361. Virtutis augmentum est abnegatio saecularium VI. 304. Virtus est facilis [et utilissima, *var. lect.*] VI. 333. Virtutis et vitii differentia VII. 338-9. Virtus in admiratione est etiam iis qui illam non sectantur VII. 271. prima et universa quaequam sit VII. 269. Virtute nihil congruentius VII. 128. ad virtutem quomodo accedendum VII. 167-8.

Virtute, sive vi, (ex) in nobis operante, ea a Deo accipimus quae nunquam speravimus IV. 169-70. ex virtute, posito timore, caritas gignitur VI. 167.

Vita praesenti terminantur passiones omnes I. 233. Vita praesens stadium est I. 425. Vitam hanc cur laboriosam nobis Deus fecerit I. 139. Vitam puram parat fides firma VII. 115. Vita bona ad Dei gloriam cedit I. 321. Vitae radix justitia I. 144. Vitae Christianae perfectio I. 183. Vita humana tempestati comparatur III. 93. quae in ea accidunt ne nos timore aut moerore afficiant II. 485. Vita haec precum tempus est, non ebrietatis II. 337. Vita nostra in perpetua cura et sollicitudine sit oportet III. 20. haec per se non mala est IV. 10-11. Vitae hujus finis quam incertus; quapropter sine mora ad Dominum convertendum est III. 231-3. Vita recta est veritas, peccatum et mendacium est vanitas IV. 237. perfecte in virtute acta est justitia IV. 352. Vitae bene agendae ratio V. 272-3. et mortis genera quaedam V. 33. Vita haec non est nostra; alia vita nostra est V. 244. Vitae in baptismo est ortus et interitus V. 245. Vita praesens fluxa ut arena VI. 89. in-

- star nidi est, paleis et luto conglutinati V. 194. Vita praesens somnus est I. 398. scena quaedam est vel somnium VI. 135. Vitae hujus res somniis similes I. 398. VII. 124-5. Vita haec sine aerumnis et laboribus esse nequit V. 170. haec certaminis est, non requiei VII. 72. inculcata nihil prodest ignavo et somnulosos IV. 162. Vitae finis ignoratur ad utilitatem viventium V. 407-8. verum medicamentum est amicus fidelis V. 333. Vita bona nihil melius VII. 170. Vitae puritas quam opportuna VII. 128.
- Vitia senum tempore Chrysostomi VII. 96. quomodo corrigenda I. 194-5. Vitia aliena qua ratione a nobis corrigenda sint II. 129. Vitium contra naturam carpitur I. 44, 5. homicidio pejus I. 48-9. Vitium solum nomen habet voluptatis, non ipsam voluptatem II. 269. Vitiositas nos porcos facit, vitiositas famem affert animae V. 132. Vitium unde oriatur V. 415. nobis [humanae naturae, *var. lect.*] inimicum est V. 154. omne est animae ebrietas V. 412. res omnino caeca est IV. 256. est contra naturam, virtus secundum naturam IV. 121.
- Ultio Dei minus gravis quam offensa I. 67. nihil tam jucundum est quam ultio de inimico sumpta I. 376. Ultio vera quae IV. 267. V. 424.
- Umbra et fumus sunt humana omnia V. 441. erant omnia in lege, circumcisio, sacrificia, sabbatum VII. 162.
- Uctio. Ungebantur olim prophetae, sacerdotes, reges III. 41.
- Vocatio. Vocati omnes sunt, sed non omnes accesserunt I. 278.
- Voluntas bona tantum a nobis requiritur VI. 334. Voluntates nostras non praevenit Deus, ne perdat nostrum liberum arbitrium VII. 154.
- Voluptas desinit in mortem, virtus in vitam I. 191. Voluptatibus qui servit, non vivere potest I. 218. Voluptas ex adulterio capta brevis est, dolor perpetuus II. 268. quae secundum Deum percipitur quibusvis armis est valentior III. 9. temperantiae II. 469. Voluptatem si amamus, virtutem suscipiamus II. 270. Voluptas vera quae VI. 21. Voluptas mundana quanta mala secum afferat VI. 109. Voluptatis tyrannia quanta VI. 110. Voluptas et gloria mundi mendacia sunt V. 153.
- Usus quam sit tyrannicus III. 82.
- Utilitati proximi advigilandum II. 305. Utilitas propria Christiani in utilitate proximi sita est II. 410.
- Uxorem verberare quam turpe sit II. 322. Uxorum officia viris infidelibus nuptarum VI. 296. Uxor ne exigit aequalitatem honoris IV. 308. Uxoris optimae dotes, modestia, moderatio, lenitas, benignitas IV. 304. ab uxore nemo expectet ut ditetur, nec quaerat ejus pecunias *ibid.* Uxores quomodo dirigendae V. 494-5. in uxore quaedam vitia aequo animo ferenda IV. 307. Uxorem quo pacto erudire debeat maritus IV. 319, 320.

Z.

- Zacchaeus amoris pecuniae renunciavit II. 128.
- Zeno philosophus Ionicus et Ephesius IV. 105.

Erratum.

In vol. V. paginae 265-272 male numeris 275-282 denotantur.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

THE LATE DR. WILLIAMS.

SERMONS preached before the University of Oxford, and in Winchester Cathedral, by the late DAVID WILLIAMS, D.C.L., Warden of New College, Oxford, and Canon of Winchester; formerly Head Master of Winchester College. WITH A BRIEF MEMOIR OF THE AUTHOR. 8vo. [Just ready.]

REV. P. FREEMAN.

THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE; or, An Inquiry concerning the True Manner of Understanding and Using the Order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. By the Rev. PHILIP FREEMAN, M.A., Vicar of Thorverton, Prebendary of Exeter, and Examining Chaplain to the Lord Bishop of Exeter. 2 vols., 8vo., cloth, price 1*l.* 4*s.*

The concluding portion, on the Order for the Holy Communion, besides its proper subject, enters incidentally into most of the great religious questions of the day; as Atonement, Sacrifice, the Origin of the Sabbath-day, &c.

*For those who have Vol. I. the price of Vol. II., with Introduction, will be 1*4s.*; without the Introduction, 8*s.**

REV. R. PAYNE SMITH.

THE AUTHENTICITY AND MESSIANIC INTERPRETATION OF THE PROPHECIES OF ISAIAH vindicated in a Course of Sermons preached before the University of Oxford, by the Rev. R. PAYNE SMITH, M.A., Sub-Librarian of the Bodleian Library, and Select Preacher. 8vo., cloth, 10*s.* 6*d.*

REV. C. A. HEURTLEY, D.D.

THE FORM OF SOUND WORDS: HELPS TOWARDS HOLDING IT FAST: Seven Sermons preached before the University of Oxford, on some Important Points of Faith and Practice.

HINDRANCES TO SUCCESS IN PREACHING.

THE FORM OF SOUND WORDS.

THE INSPIRATION OF SCRIPTURE.

THE CONNECTION BETWEEN BAPTISM AND

SANCTIFICATION.

CONFESSION AND ABSOLUTION.

THE DOCTRINE OF THE ATONEMENT.

THE LORD'S DAY.

By CHARLES A. HEURTLEY, D.D., Margaret Professor of Divinity, and Canon of Christ Church. 8vo., cloth, 7*s.* 6*d.*

REV. J. W. BURGON.

INSPIRATION AND INTERPRETATION. Seven Sermons preached before the University of Oxford; with an Introduction, being an answer to a Volume entitled "Essays and Reviews." By the Rev. JOHN W. BURGON, M.A., Fellow of Oriel College, and Select Preacher. 8vo., cloth, 1*4s.*

THE OXFORD CONGRESS.

REPORT OF THE PROCEEDINGS OF THE CHURCH CONGRESS OF 1862, held in the Sheldonian Theatre and Town-hall, Oxford, July 8th, 9th, 10th. 8vo., sewed, 2*s.* 6*d.*

1062-(7)-50

ST. JOHN CHRYSOSTOM.

**S. JOANNIS CHRYSOSTOMI INTERPRETATIO OMNIUM
EPISTOLARUM PAULINARUM PER HOMILIAS FACTA.** Tomus VI. IN
EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM, ET PHILEMONEM. 8vo., cloth, price 10s. 6d.

TOMUS VII. Continens

Homilias in Epistolam ad Hebraeos, et Indices. 8vo., cloth, 12s.

ST. JUSTIN MARTYR.

THE WORKS OF S. JUSTIN MARTYR, Translated, with Notes
and Indices. 8vo., cloth, price 8s.

ST. AUGUSTINE.

**ST. AUGUSTINE'S EXPOSITIONS ON THE BOOK OF
PSALMS,** translated with Notes and Indices. Complete in Six Volumes, 8vo.,
price in cloth, 2*l.* 16s. 6d.

ST. ANSELM.

CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN; by
ST. ANSELM. Translated. *Second Edition.* Fcap. 8vo., 2s. 6d.

MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS, by ST. ANSELM, for-
merly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

**THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS
TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION.** By the Right Rev. the LORD BISHOP
OF OXFORD. *Third Edition.* Crown 8vo., cloth, 6s.

A VOLUME OF UNIVERSITY SERMONS. *In the press.*

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached
before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent
volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L.,
Head Master of Winchester College. *Second Edition.* 8vo., price 10s. 6d.

The Preface separately, price 2s.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE MINOR PROPHETS; with a Commentary Explanatory and
Practical, and Introductions to the Several Books. By the Rev. E. B. PUSEY,
D.D., Regius Professor of Hebrew, and Canon of Christ Church. Part III.
Amos vi. 6 to end—Obadiah—Jonah—Micah i. 12. 4to., sewed, 5s.

Lately published, 4to., sewed, 5s.

Part I. Hosea—Joel, Introduction. Part II. Joel, Introduction—Amos vi. 6.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jeru-
salem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their
Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B.
PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fel-
low of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN,
A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT,
M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical His-
tory in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ANCIENT COLLECTS AND OTHER PRAYERS, Selected for De-
votional Use from various Rituals, with an Appendix on the Collects in the
Prayer-book. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford,
Author of "A History of the Church," &c. *Second Edition,* enlarged, printed
in red and black, on toned paper, antique cloth, 5s.

REPLIES TO ESSAYS AND REVIEWS.
REPLIES TO "ESSAYS AND REVIEWS." By

I. THE REV. E. M. GOULBURN, D.D.	V. THE REV. G. ROBISON, LL.D.
II. THE REV. H. J. ROSE, B.D.	VI. THE REV. A. W. HADDAN, B.D.
III. THE REV. C. A. HEURTLEY, D.D.	VII. THE REV. CHB. WORDSWORTH, D.D.
IV. THE REV. W. J. IRONS, D.D.	

With a Preface by the Lord Bishop of Oxford; and Letters from the Radcliffe Observer and the Reader in Geology in the University of Oxford.—Second Edition, with a Note by Professor Owen. 8vo., cloth, 12s.

REV. JOHN WALKER.

THE SUFFERINGS OF THE CLERGY DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. JOHN WALKER, M.A., sometime of Exeter College, Oxford, and Rector of St. Mary Major, Exeter. Epitomised by the Author of "The Annals of England." Fcap. 8vo., cloth, 5s.

REV. W. H. KARSLAKE.

AN EXPOSITION OF THE LORD'S PRAYER, Devotional, Doctrinal, and Practical; with Four Preliminary Dissertations, and an Appendix of Extracts from Writers on the Prayer for Daily Use. By the Rev. W. H. KARSLAKE, Fellow and sometime Tutor of Merton College, Oxford. 8vo., cloth, 7s. 6d.

REV. T. LATHBURY, M.A.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. Vol. I., containing THE EPISTLE TO THE EPHESIANS. 8vo., 10s. 6d.
 ————— Vol. II., containing THE EPISTLE TO THE PHILIPPIANS. 8vo., cl., 7s. 6d.

REV. H. DOWNING.

SHORT NOTES ON ST. JOHN'S GOSPEL, intended for the Use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingswinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By the same Author. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

OXFORD LENTEN SERMONS.

A SERIES OF SERMONS preached in Oxford during the Season of Lent, 1859. Fcap. 8vo., 5s.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. *A new and cheaper Edition in the press.*

REV. L. P. MERCIER.

CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE. By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

REV. J. M. NEALE.

A HISTORY OF THE SO-CALLED JANSENIST CHURCH OF HOLLAND; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN; or, **THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY.** By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

THE LATE DEAN OF FERNS.

THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Ilsley in the Church of England, in the reign of James I. By the late HENRY NEWLAND, D.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

REV. T. T. CARTER.

LIFE OF JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

THE BOOK OF PSALMS.

A PLAIN COMMENTARY ON THE BOOK OF PSALMS, (Prayer-book Version,) chiefly grounded on the Fathers; *for the use of Families.* 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 10s. 6d.

DAILY SERVICES.

DAILY SERVICES OF THE CHURCH OF ENGLAND.

A new Edition, on thick paper and in clear type, with red Rubrics, in 2 vols., crown 8vo., morocco, 1l. 10s. Also on thin paper, in one volume crown 8vo., morocco, 16s.

Both editions of this work may be had in a variety of elegant bindings.

REV. J. DAVISON.

DISCOURSES ON PROPHECY, in which are considered its Structure, Use, and Inspiration; being the substance of Twelve Sermons preached in the Chapel of Lincoln's-Inn, by JOHN DAVISON, B.D. Sixth and cheaper Edition. 8vo., cloth, 9s.

REV. DR. SEWELL.

CHRISTIAN VESTIGES OF CREATION. By WILLIAM SEWELL, D.D., late Professor of Moral Philosophy in the University of Oxford. Post 8vo., cloth, price 4s. 6d.

SERMONS, &c.

ILLUSTRATIONS OF FAITH. EIGHT PLAIN SERMONS,
by a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons:"—Abel; Enoch; Noah;
Abraham; Isaac, Jacob, and Joseph; Moses; The Walls of Jericho; Conclusions.
Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

Uniform, and by the same Author,

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER. Fcap. 8vo., cloth, 5s.	SECTION OF OUR LORD. 2 vols., Fcap. 8vo., cloth, 10s.
HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS ON THE SUFFERINGS AND RESUR-	SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARACTERS. Fcap. 8vo., 4s.

CHRISTIAN SEASONS.—Short and Plain Sermons for every Sunday and Holyday throughout the Year. Edited by the late Bishop of Grahamstown. 4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

————— A Second Series of Sermons for the Christian Seasons. Uniform with the above. 4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS. Parochial Sermons, by JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition, Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS. A new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

PAROCHIAL SERMONS, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D., Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

————— Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SERMONS PREACHED FOR THE MOST PART IN THE CHURCHES OF ST. MARY AND ST. MATTHIAS, RICHMOND, Surrey. By CHARLES WELLINGTON FURSE, M.A., of Balliol College; Curate of Christ Church, St. Pancras; and formerly Lecturer of St. George's Chapel, Windsor. Post 8vo., cloth, 6s.

SHORT SERMONS FOR FAMILY READING. Ninety Short Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 vols., cloth, 8s.

SERMONS PREACHED BEFORE THE UNIVERSITY OF OXFORD, and in other places. By the late Rev. C. MARRIOTT, Fellow of Oriel College, Oxford. 12mo., cloth, 6s.

————— Volume the Second. 12mo., cloth, 7s. 6d.

LECTURES ON THE EPISTLE OF ST. PAUL TO THE ROMANS. By the late Rev. C. MARRIOTT, B.D., Fellow of Oriel College, Oxford. Edited by his Brother, the Rev. JOHN MARRIOTT. 12mo., cloth, 6s.

REFLECTIONS IN A LENT READING OF THE EPISTLE TO THE ROMANS. By the late Rev. C. MARRIOTT. Fcap. 8vo., cloth, 3s.

WORKS OF THE

Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
- ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
- BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
- BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
- BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
- BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
- BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols. 8vo., 10s.
- BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH. 8vo., 5s.
- COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
- HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
- HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
- HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
- HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD. 3 vols. 8vo., 15s.
- JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
- JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
- LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
- TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
- THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols. 8vo., £2 10s.
- WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 14s.
-
- Vol. I., LIFE, by Rev. J. KEBLE, and Vol. VII., PAROCHIALIA, &c., in the press.

DAILY STEPS TOWARDS HEAVEN; or, Practical Thoughts on the Gospel History, and especially on the Life and Teaching of our Lord Jesus Christ, for every day in the year, according to the Christian Seasons. With Titles and Characters of Christ; and a Harmony of the Four Gospels. *Eleventh Edition.* 32mo., roan, 2s. 6d.; morocco, 4s. 6d.

A large-type Edition, square crown 8vo., for the use of aged persons, is just ready, strongly bound in cloth, price 5s.

THE PASTOR IN HIS CLOSET; or, A Help to the Devotions of the Clergy. By JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s.

DAILY SERVICES FOR CHRISTIAN HOUSEHOLDS, compiled and arranged by the Rev. H. STOBART, M.A. 18mo., paper, 1s.; cloth, 1s. 4d.

*. It may also be had bound up with the Prayer-book Version of the Psalms, price 3s., limp cloth.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS. By the Rev. G. ARDEN, M.A. Fcap. 8vo., 2s. 6d.

PRECES PRIVATÆ in studiosorum gratiam collectæ et regia auctoritate approbatæ: anno MDLXVIII. *Londini* editæ: ad vetera exemplaria denuo recognitæ. Ed. C. MARRIOTT. 16mo., cloth, 6s.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST. FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in Fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS. THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA. THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS. DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINKES' DEVOTIONS. TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING. THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING. THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By BISHOP JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

ANCIENT COLLECTS. *Lately published. Vide p. 2.*

 THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1l. 5s.; morocco, 1l. 11s. 6d.; best morocco, 2l. 2s. *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10s. 6d.; morocco by Hayday, 21s.; antique calf, 18s. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7s. 6d.; morocco, 10s. 6d.; morocco by Hayday, 15s.; antique calf, 12s. *32mo. Edition*,—Cloth, 3s. 6d.; morocco, plain, 5s.; morocco by Hayday, 7s. *Cheap Edition*,—Cloth, 1s. 6d.; bound, 2s.

LYRA INNOCENTII. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7s. 6d.; morocco, plain, 10s. 6d.; morocco by Hayday, 15s.; antique calf, 12s. *18mo. Edition*,—Cloth, 6s.; morocco, 8s. 6d. *32mo. Edition*,—Cloth, 3s. 6d.; morocco, plain, 5s.; morocco by Hayday, 7s. *Cheap Edition*,—Cloth, 1s. 6d.; bound, 2s.

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. Foolscap 8vo., cloth, 7s. 6d.; 32mo., with Engravings, 4s. 6d.

THOUGHTS IN PAST YEARS. *The Sixth Edition*, with several new Poems, 32mo., cloth, 4s. 6d.

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. 32mo., cloth, 3s. 6d.

The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18s.

THE CHRISTIAN SCHOLAR. Foolscap 8vo., 10s. 6d.; 32mo., cloth, 4s. 6d.

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. *Second Edition*, Foolscap 8vo., 7s. 6d.

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. Foolscap 8vo., cloth, 5s. each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. *Cheap Edition*, 18mo., cloth, 1s.

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. Foolscap 8vo., cloth, 3s. Also selected Poems in a packet, sewed, 1s.

FLORUM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. *Second Edition*, 16mo., 1s.

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

IRISH HISTORY AND IRISH CHARACTER. By GOLDWIN SMITH. *Second Edition.* Post 8vo., price 5s.

JOHN HENRY PARKER.

AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF GOTHIC ARCHITECTURE. By JOHN HENRY PARKER, F.S.A. *Second Edition*, Revised and Enlarged, with 170 Illustrations, and a Glossarial Index. Fcap. 8vo., cloth lettered, price 5s.

AN ATTEMPT TO DISCRIMINATE THE STYLES OF ARCHITECTURE IN ENGLAND, FROM THE CONQUEST TO THE REFORMATION: WITH A SKETCH OF THE GRECIAN AND ROMAN ORDERS. By the late THOMAS RICKMAN, F.S.A. Sixth Edition, with considerable Additions, chiefly Historical, by JOHN HENRY PARKER, F.S.A., and numerous Illustrations by O. Jewitt. 8vo., cloth, price 17. 1s.

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONECORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2l. 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1l. 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2l. 10s.

M. VIOLLET-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLLET-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price £1 1s.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular Style). With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1l. 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English Styles). 8vo., 21s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 21s.

The work complete, with 400 Engravings, and a General Index, 4 vols. 8vo., price £3 12s.

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. *Second Edition.* Crown 8vo., price 5s.

"It contains the annals of our English civilization, and all about our progress in social and domestic matters, how we came to be the family and people which we are. All this forms a book as interesting as a novel, and our domestic history is written not only with great research, but also with much spirit and liveliness."—*Christian Remembrancer.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriäthus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBBOING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Istrian MS.
- No. 27.—AGNES MARTIN; or, The Fall of Cardinal Wolsey.
- No. 28.—ROSE AND MINNIE; or, The Loyalists: a Tale of Canada in 1837.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; OR, OXFORD DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. W. E. HENYATE. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; OR, THE CASTLE BY THE SEA. A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., Fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., Fcap., cloth, 10s.

THE CALIFORNIAN CRUSOE: A Tale of Mormonism. By the Rev. H. CASWALL, Vicar of Figheldean. Fcap. 8vo., with Illustration, cloth, 2s. 6d.

STORM AND SUNSHINE; OR, THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER. A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; OR, THE ONE MOTIVE. A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; OR, THE REAR-GUARD OF THE GRAND ARMY. By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c. Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each:—

No. 1. Mother and Son.
No. 2. The Recruit.
No. 3. The Strike.
No. 4. James Bright, the Shopman.
No. 5. Jonas Clint.
No. 6. The Sisters.
No. 7. Caroline Elton; or, }
Vanity and Jealousy. } 1s.
No. 8. Servants' Influence. }
No. 9. The Railway Accident.
No. 10. Wanted, a Wife.
No. 11. Irrevocable.

No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
No. 13. Windycote Hall.
No. 14. False Honour.
No. 15. Old Jarvis's Will.
No. 16. The Two Cottages.
No. 17. Squitch.
No. 18. The Politician.
No. 19. Two to One.
No. 20. Hobson's Choice. 6d.
No. 21. Susan. 4d.
No. 22. Mary Thomas; or, }
Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott.*

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII.—XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I.—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII.—XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of Twenty-eight, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

FANNY DALE. 1s. 6d. THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. GILL'S LAP. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d. MARION. 4d.	MARTINMAS. 4d. OLD WINTERTON'S WILL. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. AMNEMON THE FORGETFUL. 2d. EUSTATHES THE CONSTANT. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language, chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. *Third Edition.* 2 vols. 8vo., 1l. 10s.

This Grammar is in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and most other public schools.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF'S "Greek Grammar." *Fourth Edition.* 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Ninth Edition.* Price Sixpence.

H KAINH ΔΙΑΘΗΚΗ. The Greek Testament with English Notes. By the Rev. EDWARD BURTON, D.D., sometime Regius Professor of Divinity in the University of Oxford. *Sixth Edition, with Index.* 8vo., cloth, 10s. 6d.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. *Fifth Edition.* 3 vols., 8vo., cloth lettered, £1 16s.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E. JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.
The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The following Plays may also be had separately, at 5s. each :—

PHILOCTETES.
TRACHINIÆ.

AJAX.
ELECTRA.

CEDIPUS COLONEUS.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. Fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.		Bound.	
							s.	d.	s.	d.
<i>Æschylus</i>	2	6	...	3 0
<i>Aristophanes.</i>	2 vols.	5	0	...	6 0
<i>Euripides.</i>	3 vols.	5	0	...	6 6
—————	<i>Tragœdiæ Sex</i>	3	0	...	3 6
<i>Sophocles</i>	2	6	...	3 0
<i>Homeri Ilias</i>	3	0	...	3 6
—————	<i>Odyssea</i>	2	6	...	3 0

GREEK PROSE WRITERS.

<i>Aristotelis Ethica</i>	1	6	...	2 0
<i>Demosthenes de Corona, et</i>	}					...	1	6	...	2 0
<i>Æschines in Ctesiphontem</i>		1	6	...	2 0
<i>Herodotus.</i>	2 vols.	5	0	...	6 0
<i>Thucydides.</i>	2 vols.	4	0	...	5 0
<i>Xenophontis Memorabilia</i>	1	0	...	1 4
—————	<i>Anabasis</i>	1	6	...	2 0

LATIN POETS.

<i>Horatius</i>	1	6	...	2 0
<i>Juvenalis et Persius</i>	1	0	...	1 6
<i>Lucanus</i>	2	0	...	2 6
<i>Lucretius</i>	1	6	...	2 0
<i>Phædrus</i>	1	0	...	1 4
<i>Virgilius</i>	2	0	...	2 6

LATIN PROSE WRITERS.

Cæsar's Commentarii, cum Supplementis Auli Hirtii et aliorum	2	0	...	2	6					
———— Commentarii de Bello Gallico	1	0 ... 1 6					
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	1	6 ... 2 0					
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	1	6 ... 2 0					
———— Orationes Selectæ, <i>in the press</i>										
Cornelius Nepos	1	0	...	1 4	
Livius. 4 vols.	5	0	...	6 0
Sallustius	1	6	...	2 0
Tacitus. 2 vols.	4	0	...	5 0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s.	d.		s.	d.
Ajax (Text and Notes) . . .	1	0	Antigone . . .	1	0
Electra . . .	1	0	Philoctetes . . .	1	0
Œdipus Rex . . .	1	0	Trachinise . . .	1	0
Œdipus Coloneus . . .	1	0			

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vincetus (Text and Notes) . . .	1	0	Agamemnon . . .	1	0
Septem Contra Thebas . . .	1	0	Choephoræ . . .	1	0
Persæ . . .	1	0	Eumenides . . .	1	0
			Supplices . . .	1	0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text and Notes) . . .	1	0	Hippolytus . . .	1	0
Medea . . .	1	0	Phoenissæ . . .	1	0
Orestes . . .	1	0	Alcestis . . .	1	0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 0d.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s.

Pocket Editions of the following have also been published with

Short Notes.

	s.	d.
ARISTOPHANES.—THE KNIGHTS, (<i>Text and Notes</i>) . . .	1	0
ACHARNIANS " . . .	1	0
DEMOSTHENES.—DE CORONA, (<i>Text and Notes</i>), . . .	2	0
ÆSCHINES.—IN CTESIPHONTEM, (<i>Text and Notes</i>) . . .	2	0
HOMERUS.—ILIAD, LIB. I.—VI. (<i>Text and Notes</i>), . . .	2	0
VIRGILIUS.—BUCOLICA, (<i>Text and Notes</i>), . . .	1	0
GEORGICA " . . .	2	0
ÆNEIDOS, LIB. I.—III. " . . .	1	0
HORATIUS.—CARMINA, &c., (<i>Text and Notes</i>), . . .	2	0
SATIRÆ " . . .	1	0
EPISTOLÆ ET ARS POETICA " . . .	1	0
The Notes only, in one vol., cloth, 2s.		
SALLUSTIUS.—JUGURTHA, (<i>Text and Notes</i>), . . .	1	6
CATILINA " . . .	1	0
M. T. CICERO.—PRO MILONE, (<i>Text and Notes</i>) . . .	1	0
IN CATILINAM " . . .	1	0
PRO LEGE MANILIA, and PRO ARCHIA " . . .	1	0
DE SENECTUTE and DE AMICITIA " . . .	1	0
LIVIOUS.—LIB. XXI.—XXIV. (<i>Text and Notes</i>), . . .	4	0
CÆSAR.—LIB. I.—III. (<i>Text and Notes</i>), . . .	1	0
CORNELIUS NEPOS, (<i>Text and Notes</i>), . . .	1	6
PHÆDRUS.—FABULÆ, (<i>Text and Notes</i>), . . .	1	0

Other portions of several of the above-named Authors are in preparation.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—The times, it is readily allowed, have greatly changed since *Sylvanus Urban* first solicited public attention, but it may be fairly doubted whether the tastes and habits of thought of the educated classes, to whom he addresses himself, have changed in a like degree. Hence he does not fear that History and Antiquities, in their widest sense, can ever become unpalatable to them, but, on the contrary, he is glad to mark an increased avidity in pursuing such studies. This is a state of things that he thinks he may claim a considerable share in bringing about, and the steady progress of which he is desirous of forwarding by all available means. He alludes to the growing appreciation of the Past, as the key to the understanding of the Present, and (in a sense) of the Future, as testified by the formation of Archæological and Literary Societies, which have already achieved much good, and may do still more; and as a means to that end, he devotes a portion of his pages every month, under the title of "ANTIQUARIAN AND LITERARY INTELLIGENCE," to a record of their progress.

It has ever been the desire of *Sylvanus Urban* to see his CORRESPONDENCE a leading feature in his pages, and he has the gratification of reckoning many of the most erudite men of the time as his fellow-workers, who have, through him, conveyed an invaluable amount of knowledge to the world. He invites those of the present day to imitate them. Another important feature has been, and will be, the OBITUARY, to the completeness of which he requests friends or relatives to contribute by communicating fitting notices of eminent persons daily removed by the hand of death from among us.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

ENLARGEMENT OF THE PENNY POST.

Arrangements are in progress for the improvement of this Magazine. The January number of 1863 will consist of Thirty-two Pages, and numerous Illustrations, containing Tales, Stories, Allegories; Notes on Religious Events of the Day; Essays, Doctrinal and Practical. The object will be to combine amusement with instruction; to provide healthy and *interesting* reading adapted for the Village as well as the Town. A part of each number will be devoted to the "Children's Corner." The Editor's Box will be continued.

MONTHLY—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

PARKER'S CHURCH CALENDAR FOR 1862, price 6d., being the Eighth Year of Issue.

CONTENTS:—THE CALENDAR, with the Daily Lessons.—THE CHURCH: Statistics of the Church in England, Ireland, Scotland, the Colonies, &c. CONVOCATION: Province of Canterbury; Province of York. The Archbishops and Bishops of ENGLAND; Deans; Archdeacons; Proctors of Convocation; Benefices; Church and other Sitings, &c. The Archbishops and Bishops in IRELAND, SCOTLAND, and the COLONIES; and other information. The Bishops in AMERICA, with Statistics of the Dioceses, Extent, Population, Clergy, &c., &c.; First Bishops of the American Church; Statistical Summaries.—THE UNIVERSITIES, &c.: The University of OXFORD; the University of CAMBRIDGE; and other Universities. Theological Colleges; Training Institutions; Public Schools. Societies and Institutions; Church Unions; Colleges.—THE STATE, &c.: The State and Royal Family. Members of the House of Peers and Commons. The Kings and Queens of England. Statistics of the Population. Postal Regulations, and a variety of other information.

Crown 8vo., price 1s.; 140 pages of close type, in wrapper,

THE OXFORD DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863. Issued under the sanction of the Lord Bishop of the Diocese.

[In the press.]

Also,

THE LONDON DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863.

[In the press.]

A Diary is also printed, uniform with the Calendar.

The two together, bound in roan, 3s.

Oxford and London: J. H. and J. PARKER.

Digitized by Google

o 8 17.7.57

